

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

حسبي محبور

هزار

چستی محیور

ہزار

ناوهندی چاپ و بلاو کردنه وهی کتیبی میهره گان

ناسنامه

ناوی کتیب: چیشتی مسجیور
نوسەر: مامۆستا ههژار
نوویسیار: ماجد مهردۆخ پۆحانی
پیتچین: ناراز محهمهد سالح
پازاندنه وهی لاپه ره کان: ناری محهمهد سالح
هه له گری: ته فشین به هاری زهر، ناری محهمهد سالح، شوانه ماجد
رووبه رگ: حه میدره زا زهری
چاپی دووهه م: ۲۰۰۷

فروخ:

له کوردستانی عیراق ۱۰ دۆلار

له کوردستانی ئێران ۷۵۰۰ تمه ن

ناوهرۆك

دەبەنگێكى وهك خۆم: حەمە دەمینی شیخولئیسلام	پێنج	دەسپێك
١٩ (هێمن)	١	پێشەكى
٢٠ قەرەنیاغای مامەش	١	زمانى ئەم كۆتیبە
٢٠ مەلا سەید محەممەد، یەكەم مامۆستای بەراستیم	١	هەشتێك لە مشتێك
٢١ یەكەم دلداریم	٢	بۆچی «چێشتى مجبور»
٢١ كەرىمە كوێرى گۆرانى بیژ	٢	حالى شاعیر
٢٢ سیلاوه كەى سالى ١٣١٥ (١٩٣٦) ی سابلاغ	٢	با شیعرم دیارییك بى بۆ گەلى كورد
٢٣ مامۆستا مەلا حوسێنى مەجدى	٤	دۆستى راست و بى مەنت كۆتیبە و بەس
٢٣ مەلا حەمە دەمینی حاجى مەلای ئورجانى	٤	نرخى تەجرەبە لە ژياندا
٢٤ داستانى دار دزین		نە هیندە تال بە تفتەكن! نە هیندە شیرین قووتت
٢٦ وىفقى چوارگۆشەى ناو بە تال	٥	دەن!
٢٦ غەیب كردنى قاله	٥	كوپى خۆت بە و باوهریت بە خۆت بى!
٢٧ بەستنى سەید عدوللا شێتە	٦	نە چرووك بە! نە دست بلاو
٢٧ تۆبە یێك بۆ مەمیشەى ژيانم	٦	ئەگەر مریشكى لاسای قاز مەكەوه!
٢٨ كۆچى یەكجاری بابم	٧	هاوسەر دلسۆز بى شەرته
٢٨ پێداچوونەوه و سەرنجێكى تری دەورانى مندالیم	٨	شەر مەفرۆشە و خویری شەر مەبە!
٣٠ «خەم مەخۆ! كاكمان لە جێى بابمانە»	٨	پووخواش بەو زوو مەلمەچۆ!
٣١ شانم وەبەر كاردا و دەمم لە كاسبى شیرین بوو	٩	دۆستى چاك پوولى ناو گیرفانى خۆتە
٣٢ حەولى ژن هێنان و خواستنى «سەیدزادە ئایشى»	١٠	سەرەتا
٣٣ بار كردن لە تەرەغە و هاتنە بۆكان	١٠	هاتنە دنیا م و كورتە یەك لە مەر پابوك و دایكە مەوه
٣٣ چەند كەسێك كە ناسیومن و لە بېرم ناچنەوه	١٢	تالانى شكاکان
٣٣ سەید پەشیدى خانەقا	١٣	مردنى دایك
٣٤ حاجى مەلا پەحمانى شەرفكەندى	١٣	لە قوتابخانە
٣٥ مامۆستای فەوزى	١٤	شوللى سەرگۆش و پەتى فەلاقە ...
٣٥ لەو دنیاى زۆردار و بى زۆره دا چۆن خۆم پاراست	١٤	راپەڕینی مەلا خەلیل
٣٦ كاسبى لە بۆكان		سەردانى مدیری مەعارف، میرزا محەمەدى قازى
٣٦ خواستنى «مەسعووم» كچى «كا حەمەدى تۆبار»	١٥	(قازى محەممەد)
٣٧ لە تەوریز	١٦	هاوینان لە لادى
٣٩ دیندارى	١٦	ناو فەقى
٤٠ مەن و شیعەر	١٧	بەلای گپانم: عەبدو پەحمانى سۆفى مینە (زەبىحى)
٤٤ ترسان و وێران	١٧	كلو سەرنانى پەهلەوى و حىكایە تىكى خۆش
٤٦ كوردایەتى	١٨	خانەقاي شیخی بورهان

۱۲۶	یارمەتی یەرمیای جوولە که و وردەوالە فرۆشی	۴۹	چۆن فێرە قومار بووم؟
۱۲۸	زیرەکی جوولە که سب و کاردا	۵۰	خەتمێکی قورعان بە بەرتیل!
۱۲۹	عەزیزی نانه‌وا و ئیمامی شووخوشکی	۵۱	کۆمەڵی «ژ-ک»
۱۳۰	برایم نادری	۵۵	ئاوێک بۆ دواوە
۱۳۰	چەند شتی سەرنج پاكیش لە ماوەی دووکانداریدا	۵۷	مەئموورییەت لە «ژ-ک» دا
۱۳۲	مزگینتی پەفێق چالاک!	۶۱	قازی محەممەد
۱۳۳	تووشی سیل‌بوون و چون بۆ «بەحنەس»	۶۲	باسی عەلیاغا و بیاوە‌کە‌ی (بابە‌کری سە‌لیم ئاغا)
۱۳۷	لە ئاسایشگای «بەحنەس»، لە چبای لوبنان	۶۴	حیزبی دیموکراتی کوردستان
۱۴۳	بە‌حیمان دێلی!	۶۶	بارزانی
۱۴۴	تە‌فریحمان	۶۶	شە‌ری کۆمە‌لە و دە‌ولەت
۱۴۷	چە‌ند قە‌سە‌ی خۆش	۷۰	پادێق
۱۵۱	دەرچوون لە بیمارستان	۷۲	وتووێژ لە‌گە‌ڵ دە‌ولەت
۱۵۲	جینگای مە‌ردان قوون تە‌ندوو‌رە!	۷۲	گیران لە سە‌قزدا
۱۵۳	دیسان وە‌یلان بە شوێن کاردا	۷۷	چۆن هە‌لاتم
۱۵۴	دیسانە‌کە تۆ‌کە‌ری و شا‌گر‌دی	۷۷	چە‌ند کورته باسیک
۱۵۴	چەرۆکی وە‌ستا برایمی وێ‌نە‌گر	۷۸	بەرە و کوردستانی بە‌ر‌دە‌ستی عیراق
	یە‌ک گرتە‌نە‌وە‌ی سێ تە‌فە‌نگ‌دار (هە‌ژار، زە‌ببە‌سی،	۸۵	موفتی تووتنجی
۱۵۹	قرلجی)	۸۶	میرزا پە‌حمانی بانە‌یی
۱۶۰	هە‌لاتن بۆ کەرکوک	۸۶	لە مالی میرزا
	دەرکردنی گۆ‌شاری «پزگاری» دە‌گە‌ڵ ئی‌برایم	۸۹	لای شیخ لە‌تیف
۱۶۱	ئە‌حمەد	۹۱	لە «بی‌بی جان»
۱۶۲	گە‌رانه‌و بە‌غدا	۹۲	لە «سیتە‌ک»
۱۶۲	دیسان بۆ کەرکوک	۹۶	چە‌ند ئاشنای ئە‌و سە‌ر‌دە‌مە
۱۶۳	کار و گۆ‌زە‌ران لە کەرکوک	۹۹	پە‌فێق چالاک، مە‌حموود ئە‌حمەد، قانێع
۱۶۵	دیسان باسی شیخ قانێع	۹۹	یادێکی پیرە‌مێ‌رد و فایق بێ‌کە‌س
۱۶۶	فە‌ستیالی لاوان لە بوخاریست	۱۰۱	بەرە و بە‌غدا
۱۶۹	چە‌ند نە‌مونه لە خۆ و ئاکاری براشبو‌عیبە‌کان	۱۰۲	بە‌دووی کارێ‌کدا
۱۷۱	شاری بوخاریست و ژبانی ئە‌و‌دە‌مە‌ی	۱۰۵	مە‌رقە‌دی غە‌وس و مام حوسێنی کە‌رە‌ناچی
۱۷۶	دامە‌زرانی کۆ‌نگرە	۱۰۷	نە‌قیبی غە‌وس
	هاواریک بۆ کورد و کوردستان بە‌ شیعەر و	۱۰۸	حوسێن حوزنی موکریانی
۱۷۸	پە‌خشان	۱۱۲	گارسۆنی پستوورانی خە‌بیام
۱۸۱	خوا‌حە‌فیزی لە پۆ‌مانیا	۱۱۶	خە‌مبالی بە‌ر ئوتیلان
۱۸۲	شو‌فێ‌رێ‌کی شو‌فار	۱۱۶	تۆ‌کە‌ری سە‌ید برایمی نە‌قیب
۱۸۴	خە‌بەرێ‌کی خوشک و خێ‌زانم	۱۲۰	تۆ‌کە‌ری عە‌بوود شالچی وە‌کیل
۱۸۵	بە‌ سووتان چوونی کتێ‌بە‌کانم	۱۲۱	سە‌ر‌عە‌مە‌لە‌یی لە کووت و...
۱۸۶	دوکانداری لە‌گە‌ڵ جە‌لال بێ‌تووشی	۱۲۵	هاو‌مالی مە‌حموود ئە‌حمەد لە‌بە‌غدا
۱۸۶	کار لە مە‌یخانە‌ی «جندیان»	۱۲۶	کتێ‌ب‌فرۆشی

۲۳۹	له سه ركه شتى «ليديا»	۱۸۷	جاريكى تر له كه ركوك
۲۴۱	بۆنى ديمه شق و به غدا!	۱۸۹	له كه ركوك بې بهش و له به غدا بې كار!
۲۴۲	تانهى قه درى جان	۱۹۰	ستوديو سه باج
۲۴۳	له قاميشلى	۱۹۱	غهنى بلوورى [بلوورىان]
له يك گرتنى ميسر و سووريا: ده قورچه قينى هه والى	۱۹۴	مژگنيم ده يه! مار و مندارت لۆهاتينه	
۲۴۴	خاليد	۱۹۵	ديدارى ژن و مندال پاش تق سال
۲۴۵	بېنه چوار سه د و چل و چوار لېره!	۱۹۵	مالى خات شه و كه ت
۲۴۶	حوكمى ناسر ده گه ل كوردى سووريا	۱۹۶	«بياو فه عله و ژن به نايه»
به شى كوردى له رادىق قاهره و رادىق كوردى	۱۹۷	سيله كه م لتي هه لدماره	
۲۴۷	كرماشان	۱۹۸	چيرۆكيكى زه بىحى و قزلبجى
۲۴۸	هه والى فستيوال	۱۹۹	گيرانى وه سستا برابم
۲۴۹	له عيراق كووده تا كراوه!	۲۰۰	به ره و سووريا
۲۵۰	به ره و به غدا	۲۰۲	له په ناي ماله حاجق
۲۵۲	كه تنى مه لا عه ل كولته پهبى	۲۰۴	حاجق ناغا و بنه ماله ي
۲۵۲	ديدارى زه عيم قاسم	چه ند كه سېك و چه ند قسه ي خوڤ له ديوه خانى	
۲۵۲	ديسان سى تفه نگدار	۲۰۶	حه سه ناغاي حاجق
۲۵۲	مامؤستا گوران	۲۰۹	جگه رخوين
۲۵۲	هاتنه وه ي بارزانى	۲۱۰	چۆن فيره كرمانجى بووم
۲۵۴	شه ريكي عه ره ب و كورد له عيراقدا	۲۱۰	وه رگيرانى مه موزينى خانى به موكرىانى
۲۵۵	«كوردستان» يان «قلياسان»!	۲۱۱	سه بيريكي جي ژوانى مه موزينان
۲۵۵	هاربوونى شيووعيان و له خشته بردنى قاسم	۲۱۲	ده گه ل زه بىحى له شام
۲۵۶	نامه ي دوكتور موزه ديق بۆ قاسم	۲۱۳	شيخ عابيد
۲۵۶	چه ند نمونه له ئاكارى شيووعيان	۲۱۴	لاقه ئه ولياي «ئه يوبى ئه كراد»
۲۵۸	دوايين ئه زمونى گوران	۲۱۵	جه مال حه يدهرى و كتيبه كه ي
ئاوردانه وه بيك له شيووعيه كانى زه مانى	۲۱۶	زياره تى خاليد به كداهش	
۲۵۸	پادشايى	۲۱۸	چۆن ببومه سووريايى؟
۲۶۰	تاكتيكي عيلمى و نيجتيماعى موزه سه ع!	۲۲۳	كرينى چاپخانه بۆ حيزى پارتى
۲۶۱	رادىق كوردى به غدا	۲۲۴	چه ند قسه ي خوڤ
۲۶۲	له رپى قاهره وه بۆ مؤسك	۲۲۶	فستيوال لاوان له مؤسك
۲۶۲	په واقى كوردان له ئه زهر و شيخ عومه ر وه جدى	له شتوتگارت؛ شه ويكى خانى خانان. باقىشى توڤى	
۲۶۳	شيعر و وتار له سه ر رادىق قاهره	۲۲۸	بانان
۲۶۴	به ره و مؤسك	۲۳۱	له برلينى شه رقى
۲۶۵	توڤيك خه يالاتى رابردو	۲۳۴	بۆن بگره هاتم!
۲۶۶	له ئاسايشكاي گيترسن	۲۳۵	پياوه تى سه فبرى ميسر
۲۶۹	به كورتى حال و بالى خه لك	۲۳۶	له سه فاره تى سووريا. «چا كه گوم نابى»
۲۷۱	چه ند كوردى ئه وي	۲۳۷	ديدارى سه فبرى عيراق
۲۷۵	خه به ر و باسنى عيراق	۲۳۷	تا جواب له شام بيته وه

۳۳۱	شیعری کاوہی مہ زن	۲۷۷	لہ مؤسکو
۳۳۲	کچ بوونہ وہی کونگرہی حیزب	۲۷۸	پوویل باران
۳۳۴	چہند وردہ باسیک	۲۷۹	نازم حیکمات
۳۳۵	قرمہی خۆم بہ برنۆیہک نادہم!	۲۸۰	سئ رۆژ لہ لینینگراد
۳۳۶	چہند قسہی خوش	۲۸۴	تہ رزی ژیان
۳۳۸	بئ سیمی شۆرش	۲۸۹	سہ فہر بۆ تاشکند
۳۳۹	قورپشیلانی پئگای «سرتشمہ»	۲۹۰	سہ مہرقند
۳۳۹	نہ قلی کوزرانی سمایلاغای سمکو	۲۹۱	بوخارا
۳۴۱	وہ خۆ کہوتنی بہ عسی و کارقایمی پیشمہرگ	۲۹۴	بانگہیشتنی پەسمی بۆ باکو
۳۴۱	چہند پالہ وانی نہ ناسراو	۲۹۴	مستہ فاسہ لماسی
۳۴۳	لانکی نیازہ، تہنگی دہوی!	۲۹۵	لہ فرگہی باکوڊا
۳۴۶	لہ ناو ئاشکە وتانی چپای براندۆست	۲۹۵	حہ مہدی مہ ولوودہ چرچ
۳۴۷	مام عہلی عہ جہم	۳۰۳	لہ کۆپی شاعیران و نووسەرانی ئازہریباجان
۳۵۰	چہند بیرہ وہیری ئہ و چیا و چۆلہ	۳۰۵	چہند شاعیر و نووسەرێک کہ لہ باکو دیتن
۳۵۱	بہرہ و بارزان کہ شہری تیدا توند بوو	۳۰۵	مہ عشوقہ ناگای لہ مہ حموودی بئزہواد نہ بووہ!
۳۵۲	چہند پۆژ لہ گوندی پئزان	۳۰۶	پہ حیم قازی
۳۵۴	بہ شہو میشوولہ و بہ پۆژ تہ یارہ!	۳۰۷	دہ عوہت بۆ کۆبوونہ وہی دہولہ تی ئازہریباجان
۳۵۴	ہہ شتا ہزار سہریاز و جاش بہریبوونہ ئہ وناوہ	۳۰۹	نہ قلی ئہ سعہد خۆشہوی لہ پادمہ نیش و ژنہ کہی
۳۵۶	ہہ ژار تو لہ من سازتری!	۳۱۰	نرخی و ہخت لہ مؤسکوڊا
۳۵۷	کئی بئ لہ مہرگیش نہ ترسی؟	۳۱۱	سہیرو سہ یاحہ تی مؤسکو
۳۵۸	لہ و پۆژانہ دا کہ یف کہ یفی من بوو!	۳۱۱	گہرآنہ وہ پاش یازدہ مانگ و نیو
۳۵۹	بہ ہومیڊی خودا ئہ مجارہش سہر دہ کہوین	۳۱۳	چاپی مہ م و زین
۳۶۰	فہرمانی کورد قران لہ کہ رکوک و سولہ یمانی	۳۱۴	کار لہ ئیدارہی مہ بانی عام
۳۶۲	وہک سہ لاجہ ددین لہ گہ لّ دوژمناندا	۳۱۴	بہ ہائیکہ ری و عیلمی ئہ رواج
۳۶۳	لہ گہ لّ ناغاواتی لای دھۆک	۳۱۵	رۆژنامہی کوردستان
۳۶۴	وہ فای مہ لا مستہ فا	۳۱۶	فہندہ لّ - فیلانی قاسم
۳۶۴	باربوو بۆ شۆرش	۳۱۸	شہر ہہ لگرسا
۳۶۵	نہ یژی کورد بوو قامی نہ و...!	۳۲۰	بۆختانی دہولہت بۆ من و چہند کہ سیکی تر
۳۶۷	دہ مرم، بہ قوریانی کوردستان بم!	۳۲۰	سیاسہت نابئ دایک و بابی ہہ بئ!
۳۶۸	سہ فہرێک بۆ لالہش	۳۲۱	چہند نوکتہ یہک لہ مامۆستا تہ وفیق وردی
۳۷۱	شہ کاللا خۆ پاویژہ!	۳۲۲	بہ شیر موشیر
۳۷۱	چۆناوچۆنی ئایینی یزیدیان	۳۲۲	کوودہ تای بہ عسی، ہہ لیک کہ باش ہہ لکە وتبوو
۳۷۶	لہ ناو زئدکیان	۳۲۴	با توژیک بہرہ و دا بگہ پئمہ وہ
۳۷۷	گہرآنہ وہ بۆ بارزان، خواہہ ہەر ئہ مجار بژیم!	۳۲۶	لہ کانی ماران و داخوازی مام جہلال
۳۸۰	پازدہ شہو و پۆژ بہ پئوہ تا بنکہی بارزانی	۳۲۷	ئہ حمہد تہ وفیق
۳۸۲	شہری دۆلی زوراران و چہمی جامہ	۳۲۸	کۆبوونہ وہی کۆیہ
۳۸۳	قانونی تاییہ تی بارزان بۆ ژن و ژنخواز	۳۲۹	تہ شقہ لہی مامۆستایانی پارٹی

۴۲۵	کاک عه بدولخالق	۲۸۲	شیخ بابۆ، په پوهولییکی به ههشت
۴۲۶	قهسری «شایق» له کیوی «گردیم»!	۲۸۴	حه مه ده مینی پزده ری
۴۲۸	باسی له لاتووه کان بۆ تاران و هه مه دان	۲۸۵	چه ند قسه ی خوښی تر
۴۲۹	رؤژنامه ی «خه بات» و مه جله لای «نه خبری کوردستان»	۲۸۷	له سر ئو حاله، نه م حاته میه م که یف نایگری!
۴۳۰	کاره ساتی ۱۹۶۶/۱/۱	۲۸۸	دیعه نی دلته زینی ژن و مندالی بارزانیان
۴۳۲	خه نجه ره که ت شیعری هه ره چاکته!	۲۹۰	شه خستیکی تووړه و گویوژیکی که پشتوو!
۴۳۲	«تووی وشکه و توشه ی سولتانه»!	۲۹۰	له ولاتی خوښتاوه تی
۴۳۳	شهری هه ندرین و باریکه ریسی ده ولت	۲۹۱	چه ند قسه ی خوښی مام نوور
۴۳۳	هاتنی سه ره ک جهوور بۆ چاوپیکه وتنی مه لا	۲۹۲	هه باساغای مامه نداغا
۴۳۳	مسته فا	۲۹۵	له دۆله په قه
۴۳۴	خه ته ریکی گوره	۲۹۶	وتووژی پانیه و بریاری ناگریه س
۴۳۵	باسیک له خوډم و منداله کانم	۲۹۷	کوډیونه وه ی «گریلاخ» و «به رده سپیان»
۴۳۶	چاپه مه نی شوږش و هاوکارانم	۲۹۸	کیشه ده گه ل مه لا مسته فا
۴۳۷	یادی چه ند که سیتیکی ئو سه رده مه	۲۹۹	قه رازمان وانه بوو «له سه ر زویله چه رم» بئ؟
۴۳۸	داوای نییران له بارزانی و که وتنه خه ته ری ئیمه	۳۹۹	ماوه بییک له قه لادزه و چه ند قسه ی خوښی ئو سه رده مه
۴۳۸	نییرانییه کان	۴۰۱	مه ره خه سییه ک پاش چوارده مانگ
۴۴۰	سوله پیمان موعینی (فایق) و هه والانی	۴۰۲	محه ممه دی مه ولوود (مه م)
۴۴۴	مونه قیمی قازی	۴۰۳	یاری ته نگانه و هه والانی کاتی خوښی
۴۴۵	مؤجزاتی پیوازی پيشاو و ماستی گه رم!	۴۰۴	بۆ ناو شوږش
۴۴۶	کاری من به گه ز و بسته!	۴۰۴	هه لاتی مامؤستایانی حیزب بۆ نییران
۴۴۷	کاری چاپه مه نی له لیژوه	۴۰۶	سئ پۆژکار له ده فته ری بارزانی
۴۴۸	به زمی خوښمان له «سووره بان»	۴۰۸	پاش ماوه بییک به دلساردی گه رانه وه بۆ به غدا
۴۵۰	سه فه رییک به ره و «زینیوئ»	۴۰۸	بۆ مه به ست سه ر بنه وینه جاری!
۴۵۰	چه ند قسه ی خوښ	۴۰۹	ده ست پیکردنه وه ی شوږش و حالی من
۴۵۱	ته رجه مه ی شه ره فنا مه	۴۱۰	له به غدا وه تا که پشتمه وه ناو شوږش
۴۵۱	سه فه ری «ماوه ت» بۆ بینینی بارزانی	۴۱۰	نه چه ل له کویم ده بینیتته وه؟
۴۵۲	ده رباره ی شیخ و ده رویشی «شه ده له» وه	۴۱۳	شهری ده شتی هه ولیر و چیرۆکی برابم نه فه ندی
۴۵۴	پیکه نینیکی تال	۴۱۵	په یامی حاجی محه ممه دی لۆلان بۆ بارزانی
۴۵۴	شهری ۱۹۶۷ی عه ره ب و نیسرائیل	۴۱۸	سه گی کوپری سه گ، له سه گ نه جیب تره!
۴۵۵	کاره ساتیکی دلته زین	له جیای هه لگورد، چا و پیکه وتنه وه ی سه لکه	
۴۵۶	دیداری مام هین، پاش بیستوسئ سال	۴۱۹	پئواسان؛ پاش بیستوچه ند سال
۴۵۶	ديسان هاتنه وه ی به عسییان و دیسان گه رمه ی ته یاره	مه شقی په ریسه وه له پردی سیرات و چه ند	
۴۵۶	و قرمه ی شیتیر و زرمه ی توپ و ناله ی بومبا	نوکتی تر	
۴۵۷	جیاوازیکی گرینگ نیوان کوردی خوینده وار و	۴۲۰	به ره و «زینیوئ» و به و ناوچه دا
۴۵۷	نه خوینده واری عیراق	۴۲۲	کار له رؤژنامه ی «خه بات»
۴۵۷	گواستنه وه ی چاپخانه بۆ «بیخولان»	۴۲۴	پادیقی شوږش

۴۹۷	شهرتی وه فا	۴۵۹	چاپی دیوانه که م و چوارینه کانی خه بیام
۴۹۸	کوری رهش	۴۶۰	له هیمن بگنیه مه وه
۵۰۲	له عه زیمییه ی که ره ج، به ناو په ناهه نده	۴۶۰	یادیکی «عه بدولخالق» و «فرانسوا حه ریری»
۵۰۲	له تاران به دووی کاریکدا	۴۶۱	چاره نووسی نه حمه دته و فیک و مه لاسه بیدره شید
۵۰۳	ته ره جه مه ی «قانون» و چه ند کتییی تر	۴۶۳	برپاری خودموختاری
۵۰۵	شهرحی دیوانی جزیری و میژوی نه رده لان بق پادیق	۴۶۴	سه رۆکایه تی یه کیه تی نه دیبانی کورد له به غذا
۵۰۵	کوردی	۴۶۵	هه شت ژماره مه جه لله ی «نووسه ری کورد»
۵۰۷	شا هه لات	۴۶۶	مه میمون جوان بوو، ناوله شی لیها ت (باسیکی صالح یوسفی)
۵۰۸	حه ز ده که یه به رنامه ی مه زه به بی بنووسی!	۴۶۸	کۆپری زانیاری کورد
۵۰۸	ئیداره ی سه رووش و چه ند لای کوردی ریش	۴۶۹	چاپی شه ره فنامه
۵۰۸	ته نک!	۴۷۰	کۆنگره ی رۆژه لاتناسانی دنیا له فه پانسه
۵۰۸	چاپی دیوانی مه لای جزیری	۴۷۰	دیتنی سادقی برام پاش بیست و حه وت سال
۵۰۹	ماجد رۆحانی و بنه ماله ی	۴۷۲	حه وت رۆژ کۆنگره و چه ند بپاوی گه وره
۵۰۹	کاک نه حمه دی موقتی زاده	۴۷۴	فه ردینالد میش
۵۰۹	هادی مورادی	۴۷۴	گه شتیکی شاری پاریس
۵۱۰	له چاپدانه وه ی «هه ژار بق کوردستان» و «شه ره فنامه»	۴۷۷	گه پانه وه بق به غذا
۵۱۰	ده رباره ی دوکتوران وه	۴۷۸	هه رای شیعری «هه له ق - مه له ق»
۵۱۱	سن خۆشه ویستم له عیراق	۴۷۹	هاوینان له حاجی ئومه ران
۵۱۱	سن دۆستم له ئیران	۴۸۰	دووجار کتیشه له سه ر شافیعی
۵۱۱	پینداچوونه وییکی ژباننامه که م	۴۸۱	برپاری دانانی فه ره نه گتیکی کوردی به کوردی
۵۱۲	مه لا حوسینی ماریوونسی	۴۸۱	دینار باران!
۵۱۲	وه فاتی بارزانی	۴۸۲	ئیره یی بردنی - به ناو - زانایان
۵۱۳	سه ره له دانی کوردی ئیران	۴۸۳	داوه ت له لایه ن ئاکادیمی علومی شه رده و بیه وه
۵۱۴	گفتوگۆ له نیوان ده ولت و حیزبه کانی	۴۸۴	دیداری ژۆریک له دۆستان و زانایان
۵۱۴	هیرشی ده ولت بق سه ر شاره کورده کان	۴۸۶	هیچم بق نه ماوه، دوو جنتیویش نه ده م چه که م!؟
۵۱۴	پیلانی هه سه نی سه ری گرت!	۴۸۷	داوای غه فووروف بق مانه وه م له مۆسکۆ
۵۱۴	حیکایه تی مه لای ماوه رانی و سه و فیه کی شیخ	۴۸۸	چه ند بیره وه ری نه و ولاته
۵۱۴	ره شیدی لۆلان	۴۹۰	گه پانه وه بق به غذا به نه سه ته میبولدا
۵۱۵	مه رگی هیمن	۴۹۰	هاتنه وه ی هه لاتوان و لیبووردنی بارزانی
۵۱۵	هه والسی قزلسجی و زه بیحی، دوه وه آل له سنی	۴۹۱	به عسی دیسان که وتنه گه نده آل - فیلان
۵۱۵	تفه نگداره که	۴۹۲	له ۱۹۷۴ دا شه ر قه ومایه وه
۵۱۷	من و که ره ج	۴۹۲	باسیکی خۆم
۵۱۸	لیسته ییکی هه موو نووسراوه کانم	۴۹۴	دیسان چووینه وه سه ر سیفر
۵۱۹	نه نستیتۆی کورد له پاریس	۴۹۵	چۆناوچۆن هاتمه وه بق ئیران
۵۲۰	کۆبوونه وه ی لاگرانی نه نستیتۆ له پاریس	۴۹۶	چوونی شا بق جه زایر و په یامی نه سه ری بق ئیمه
۵۲۱	کۆتایی	۴۹۷	تالترین پۆژی ژبانم

دەسپىك

چىشتى مەجبۇر - بە كورتى - بەسەرھاتى نووسەرىكە، بە قەلەمى خۇي؛ كە رۇزاوايان «ئوتۇبىيوگرافى»^۱ پىن دەلەين. لە لای ئىمە - تا ئەم دوایانە - كاری وا زۆر باو نەبووہ و زیاتر، دىتران، بەتایبەت مېژوونووسان لە مەر ژيان و بەسەرھاتى كەسانى ترەوہ نووسىوانە. خۇ ئەگەریش تاك و تەرا چەند كەسىك بىرەوہرى ژيانى خۇيانىان نووسىيىت، يان ھەر پووناكى نەدىوہ و ھىچ كەسى پىن نەزانىوہ، يان ئەگەریش بوويىتە كىتب و لەچاپ درابى، نەيتوانىوہ لەناو خەلكدا جىي خۇي بە جۇرى بكا تەوہ. ئەگەر وا، بەر چى چىشتى مەجبۇر ئاوا بۇتە ھاودەمى زۆرىك لە خەلك و ھەر كەسى جارېك خويىندىوہ، واى بە دلەوہ دەنىشىخ و ئۆگرى دەپ، زووبەزوو تاسەى دەكا و لەسەرا پىيدا دەچىتەوہ؟
بۇ وەرەمى ئەم پەرسىارە، چەند ھۆكارىك لە بەرچاوہ:

۱. كات، نىوہى دووہەمى چەرخى بىستەمى زاينى و پاش دووہەم شەرى جىهانگىرە. ھىزە سەر كەوتووہ كان، يە كيان بە ناوى ئازادى مرؤف و بىروپروا، شىشاوہ تە زىد و نىشتمانى گەلە ژىردەست و چەساوہ كانەوہ و يەكى تر لە ژىر درۆشمى دىكتاتورى كرىكار و جووتياراندا، مېشك و كەسايەتى خەلكى داماوى زوبل كەردوہ و گيان و ژيانىانى وەبەر داوہ.

۲. شوپىن و ھوى سەرەكى پروداوان، كوردستانە؛ بەو مېژووہ ھەست بزويىتەوہ، لەم رۇزگارە پر لە ھەرا و ھوور يايەدا.

۳. نووسەرى كىتب، ھەستىار و وىژەوان و وەرگىرى گەورە و بەناوبانگى كورد، مامۇستا ھەزارە كە ھەموو ژيانى بۇ گەل و نىشتمانى بەخت كەردوہ و ماوہ يىكى زۆر لە عومرى خۇي، پىشمەرگە بووہ و بە شىعر و پەخشان خەباتى كەردوہ و ھىچ زۆردار و گزىكارىكىشى ھەلنەبوار دووہ. بەم بۇنەوہ چقىلى چاوى ملھوران و گەلخۇران بووہ و لە ولاتىكەوہ بۇ ولاتىكى تر ھەلاتوہ. بە قاچاغ ژياوہ و قەت خۇي بەدەستەوہ نەداوہ.

۴. ھىزى بىر و وەبىر ھىتانەوہى نووسەر، گالەى پىن دەكا. لەو ھەموو ناوى كەسانى ناسراو و نەشناس و شوپىنى دوور و نىزىك و پروداوى ورد و درشت و وردەكارىيانەى كە يەك لە دووى يەك رىز كراون، سەرى ھەموو خويىنەرىك سوور دەمىنى.

۱. Autobiography ؛ بە كوردى «ژىنامەى خۇنوس» پر بە بىستىتەتى.

به كورتى چەند بابەتتەك لە ھەوھەلەوھ نەبە، ئەویش بە نابەدلى، باقى ھەر ئاۋرى لى نەدايەوھ و بە ھىچى ھىساب نە كەردن. تەننات لە سەر باسكىيان لىشم توورە بوو و بە گزىشما چوو!

سالىك و چەند مانگ پاش كۆچى دوايى مامۇستا، دۆستى خۆشەويستەم كاك خانى شەرەفكەندى (ھەزار) - كە ئەو دەم لە ئەنستىتۆى كورد لە پارىس بوو - داواى دەسنووسە كەى چىشتى مجبورى لى كەردم و گوتى لى پراوم كارى لەسەر بكەم و لە چاپى بەدم. پىم دا و راستوپاكي حىكايەتى خۆشم بۆ گىزايەوھ.

ماوھەك رابرد؛ خەبەرم ھەبوو كاك خانى بەردەوام خەرىكى تاپ و تەرتىبى كارە كەيە؛ تا لە چاپ دەرھات و بەرگىكى بۆ ناردەم. كە خویندەمەوھ، تى گەيشتم چەند بە ئەمانەتەوھ كارى كەردووه و چەندى پىوھ ماندوو بووھ.

كتىب نە گەيشتووھ بەرەوھ، تەواو بوو. ئەمجار دەستەيەك كتىب دز وەخۆ كەوتن؛ نە جارىك و دوان، دەيان جار بە خراپترىن شكل و شىواز پەيتا-پەيتا لە چاپيان دا و پزاندیانە بازارەوھ.^۲ ھەر كەسم چاۋ پى دەكەوت، لە سەر ئەم حالە بەسەر ئەو كتىبە ھاتووھ، گلە و گازندەى لىم دەكەرد. سەيرى خۆش لەوھ دا بە كەس لە دز ناپرسى و كارى بەسەريەوھ نىيە؛ چ دەكا با بىكا. بەلام ئەگەر ويستت بە رەسمى چاپى بكەى، رىت نىيە!

بەم بۆنەوھ ماوھەك بوو بە ئارەزوو بووم بۆ ئەم كتىبە ھىزايە، ناوھرۆك و ناوانامە و پاشكۆيەك دانىم و ئەگەر دەست بەدا، بە شىوھەك كە شىاويەتى لە چاپى دەم. لە سەر ئەو نىيازە، دەستم دا بە ئەم كارەوھ و دەورى سالىكە پىوھ خەرىكم. چاك يان خراب، ئەوا لە بەر دەستتانە؛ لىرەدا نايەوى لەسەرى بپۆم. تەنيا لەمەر ناوانامە كەوھ چەند تىبىنى ھەيە كە شىاوى باسە:

۱. وەك باوھ، بۆ ھەر ناۋىك يەك جار ژمارەى لاپەرەيەك ھاتووھ؛ ئەگەر چى ئەو ناوھ چەند جارىش لەو لاپەرەدا ھاتبىتەوھ.

۲. ناوھ كان ھەروان كە مامۇستا نووسىونى؛ جارنىك «عەبدوللا» يە، جارنىكى تر دەبىتە «عەولا» يان «عەبوود» يان...

۳. كەسى وامان ھەن بە دوو يان چەند ناو ناسراون. بۆ وىنە مامۇستا ھەزار بۆ خۆى، كە ھەلاتووھ بۆ عىراق ناوى خۆى ناوھ «عەزىز قادر»؛ چۆتە سوورىە بوەتە «عەبدورەحمان ھەسەن»؛ جاروبار «مەلارەحمان» و «مەلامحەممەد» و «حاجى» شىيان پى گوتووھ. دوايىش ھەر لە عىراق بە ناوى «عەبدورەحمان محەممەد» ناسنامە و پاسى وەرگرتووھ. لە گەرئەوھشى بۆ ئىران، دىسان بوەتەوھ «عەبدورەحمان شەرەفكەندى». ھەموو ئەو ناوانە لە ژىر ناوى «ھەزار» دا كۆ كراونەتەوھ و ژمارەى لاپەرەكانيان بۆ داندراوھ.

۲. لەو كتىبەدزانە دوانىانم ناسىيەوھ؛ بەلام ئەم جارە ناويان نامەم. با خۆيان شەرم بكەن و چىتر بەلاى ئەو كارە دزىوھدا نەچن.

٤. برې له ناوه كان ټاوه ټاوانو يان نازناويان ده گه له؛ وهك: سهيد، حاجي، مهلا، شيخ، دوكتور، تيمسار و... كه برې جار وا به ناوه كه وه نووساون جيايي هه لئاگرن و نه گهر لیت قرتانندن، كار تيك ده چي. وهك: «سهيدر شهيدی خانه قا»، «حاجی قادری كوی»، «مهلا كهریم»، «شيخ عوبه يديلاي نه هری» و... منيش - وهك نويسياريك - هه موو ټهو كه سانه نانا سم تا بزانم كام نازناو ده كړي له نيو كه وانی دانيم و كامه ی ده بي پال به پالی ناوه كه وه بنووسم؛ ټه مجار بو ريز كردنيان به ته رتيبي ټه لفو وييتكه داده مينم. كه و ابوو هه موو نازناوه ټاينيه كانم به بي جيا كردنه وه داناه و باقي، وهك: دوكتور و موهه نديس و ماموستا و... له نيو كه وانداه ټيناومن. جا به و پييه ده بينين «سهيد ته ها» له «س» دايه و «سه روان» خاكسار» له «خ» دا.

٥. وهك ده زانين، له ټيران ناوی هه موو كه سيك دوو پاژه: ناوی خوئی (بچووك) و ناوی بنه ماله یی (خانه واده گی)؛ وهك: عه بدوره حمان شه ره فكه ندي. له عيراق و باقي ولاته عه ره به كان، ناوی خه لکی دوو يان سي پاژه: ناوی خوئی و بابی و برې جار باپيري؛ وهك مه سهوود مه ممه د يان جوبران خه لیل جوبران. به م بوټه وه ناوه ټيرانيه كان به هوئی ناوی بنه ماله ييه وه ريز كراون؛ وهك: (دوكتور) سه ججادی (سهيد جه عفر)، كه له «س» دايه و ټه وانی تر به پنی ناوی خودی كه سه كه وه يه؛ وهك: شو كور مسته فا، له «ش» دا. ټه گهر يش كه سيك دوو يان چهند ناوی بووي، ناوی ناسراوترم به رچاو بووه و ناوی كه متر ناسراو، له نيو كه وانداه؛ وهك: ټه حمده ته و فيق (سهيد عه بدوللا ټيسحاقی). چهند ناويش هه ن كه به هه ر دوو لادا ناسراون؛ ټه وانه م له دوو جي ټيناون.

٦. گرفتگی گه و ره ی ناوانمهی ټه م كتيبه، كيشه ی هاواناهه كانه. بو و ټنه بيست «مسته فا» ناومان هه يه. برې ناوی باوی ټيسلاميش وهك: «مه ممه د» و «ټه حمده د» و «مه حموود» و... له چل و په نجاش ټيپه ريان كردووه. زور جار يش ټه م ناوانه به ته نيا هاتوون. ده جا و هره و سه ر ده ر كه كام ناو هی كامه كه سه!

ټه گهر راست دوه ی هه وه ل جار كه لني برام ناوانمه بو ټه م كتيبه خو ش كه م، هيچ به بيرمدا نه ده هات كاريكي ټه وه نده دژوار و كات گر بيت. ټيس تاش به ته و او ی لني دلنيا نيم. به و بوټه وه له هه موو خو ټنه راني هيژا داوا ده كه م ټه گهر هه له و ټالو زيه كيان به رچاو كه وت، ټاگ دارم كه ن كه بو چاپی داهاتوو ليی بسرينه وه.

هه ر بو ټه م ناوانمه برای خو شه ويستم كاك مسته فا شه ره فكه ندي (هه ژار) و به ريز كاك ناری مه ممه د صالح زوريان زه حمه ت كيشا و هه وليان دا ياريدم بده ن؛ به دل سپاسيان ده كه م.

براتان: ماجد مه ردوخ پوځاني

سنه، جوهر داني ١٣٦٨ (٢٠٠٧)

چېشەنچى پور

ژىنامەى ئۆنۈوسى ھە، ژار

پيشه‌كى

زۆر دەمىكە زۆر لەوانەى كە بوونە ناسياوم، ھەليانپيچاوم كە سەرگوروشتەى ژيانى خۆم بنووسمەو ھە بزانن چم بە سەر ھاتوو ھ!

من وەك دەلین: «چوئەكە خۆت چى و شۆرباوت چى؟!»، دەمزانى ژيانىكى زۆر قۆر و توپرەھاتم رابواردوو ھە رووى مەجلىسى يارانى نىيە؛ ھەميشە خۆم لى بواردوو ھە. بەلام كەوتمە فكر كە بەلكو گيترانەو ھى ئەو رابردوو ھى پە لە ھەوراز و لىژ و گەو ھە و كەندال و قوولكە و جاروبارەش دەشتايى ھە، ھىچ نەبى بۆ كورەكەم (خانى) - كە بە روالەت لە چوار كوران ھەر ئەوم ماو ھە و ئارەزوومە تەمەنى درىژ بى و دەشزانم ئەگەر زۆر بىژى، دەكەوتە ناو گونگەل و تەشقەلەى دنياو ھە - رەنگە بى بەھرە نەبى. لەو گەرم و سارد و خۆشى و ناخۆشيانەى بە سەر من ھاتوو ھە، دەرسىك وەرگرى و تەجرەبەى بۆ پەيدا بى؛ يان ھىچ نەبى لە تەنگانەدا ناھومىد نەبى و لای وا نەبى رىگەى رزگار بوون بە يەكجارى پيشى گىراو ھە. لە خۆشى و ئاسوودەى ژيانىشىدا زۆر خاترجەم و مەغلور نەبى؛ وانەزانى خۆشى ھەميشە يارىتەى و بە جىبى ناھىل. ھەر وەك ناخۆشى و خەم لە گۆران نزيكە، خۆشى و شادىش ھەميشە بەردەوام نىيە. خۆى ئامادە كا كە ئەگەر لى قەوما، چۆن مل بداتە بەر كار و كۆشش و ھەولى رزگارى لە خەم و دەرد بدا. ئەگەر لە خۆشيانىشدا بوو، لە بىرى نەچى كە رەنگە تووشى لىقەومان بى و خۆى بۆ ئەو رۆژە نەھاتوو ھە ئامادە بكا. جا من رووى قسەم دەويى ھە سەرگوروشتەى خۆمى بۆ دەگىرمەو ھە؛ ھەر چەند زۆرىش بىتام و پەرژ و بلاويش بى، لەوانەى ھە ھىندىك شوپىندا تەجرەبەى لى ھەلكرىن. خۆ ئەگەر دۆست و ناسياويش وەيخوينن، با ھىچ نەبى بەو قسە قۆرانە پىكەن.

گيترانەو ھى بەسەرھاتم لە ژياندا، قسەى بەرئاگردانە و چىرۆكىكە بۆ لاوىكى دەگىرمەو ھە. ئىتر نامەوى بلین ئەدەبى نىيە و عىلمى نىيە. پى ناوى فلان بلى بۆ لەو جىگەى واى نەگوتوو ھە؟ بۆ فلان وشەى عارەبى يان فارسى دەكار ھىناو ھە؟

ئەگەر راست دەوى بە زمانىك نووسراو ھە كە لە مەجلىسان قسەى پى دەكەم و ھىچ خۆم پىو ھە ماندوو نەكردوو ھە كە ئاسەوارىكى ئەدەبى بىت. ئەو كارى بۆ شەرەفنامەم كردوو ھە و خۆم دەگەل ماندوو كردوو ھە و بىر و مېشكەم ھەلكوشيون، لىرەدا باسيان نىيە.

ئىستا كە ئەم خەتەنە دەنووسم، تەمەنم شىست و سى سالى شەمسىيە و نزيك بوومەو ھە لە شىست و چوار؛ كە بە سالى مانگى لە شىست و پىنج سالى دام و بەرەو شىست و شەش پەل بووم. لەو بەرزايى عومرەو دەروانمە شىست و ئەوئەندە پەلەى خوارو ھە، لە پىريان فكرم ئالوزاو ھە؛ زۆر كەم لە بىر ماو ھە. ھەر وەك چاوم بى حوكم بوو ھە و بە عەينەك نەبى نابىنم، چاوى بىر و مېشكىشم كز بوون و عەينەكيان دەست ناكەوى. لىم روونە لە ھەزار شت كە بە سەرم ھاتوو ھە، سەتم لە بىر نەماو ھە. وا مستىك لە نمونەى خەلوارىك، يان وەك كورد دەلین «ھەشتىك لە مشتىك» دەگىرمەو ھە:

زەمانى مندالىم دام و دەستوو لە گوندى موكورىان وا بوو: رۆژى جەژن ھەموو پىاوى

كەيخوداى مال دەبوايە دوای خوتبەى جىژن و نوپۇزى جىژن، تىر دەم و فلچى يەكتر ماچ كەن و سلاوھتەى بە شىعەرى كوردى لىدەن. ئەمجار بەرپىز دانىشەن و لە مالە خۇيانەوھ نانىان بۇ بىيەن و دانىشەن پىكەوھ نانى جىژنە بۇخۇن. دەلەمەند و حال خۇشەكان پىلاوى بىرنج و قەيسى، يان گۇشتاويان بۇ دەھات. ھى وا ھەبوو فەقىر بوو، پىلاوى بىرۇش، يان زۇر شىوى فەقىرانەيان ھەبوو. ئەو ھەموو جۇرە خواردانانە لە تەنىشت يەك دادەنران و ھەموو پىكەوھ لە نانى ھەموانىان دەخوارد.

مىجىورى مزگەوت مەنجهلىكى خۇى دىئا، ھەرچى بەرماوى ئەو خەلكە بوو، بە سەر يەكى دادەكرد و ئەمەش جىژنەنەى ئەو بوو؛ كە ناوى نرابوو «پىششىق مەتبۇرات». تىكەلاويكى سەير بوو؛ لە ناو مەنجهلدا دەنكە بىرنج پالى بە دەنكە بىرۇشەوھ دەدا. دەنكە كىشىشى پىلاو، بەرژ و پىلاو بووھ و ھەر يەكەى لە سووچىكەوھ جىگەى گرتووھ. پارچە ئىسكىك - كە رۇژى خۇى لە پەنا قوچكەى بىرنج داندراوھ - ئىستا دەناو بىرۇش و كەشكەكى گەنمدا خنكاوھ! مەن دىتەم ئەو چىرۇكەى ژيانەم - كە پاش شىست و چەند سال بە سەر دەكەمەوھ - راست بۇتە چىشتى مىجىور. نە دەمى رۇوداوھ كانم لە بىر ماوھ، نە دەتوانم يەك بە دوای يەك بە زىنجىرە بىيانگىر مەوھ. لىكدر اوھ و بۇ خۇشم نازانم كاميان لە پىششىق كامياندا بوون؛ بەلام دەزانم ئەوى نووسىومە، يان دىومە، يا لە خۇم قەوماوھ، يان لە دەمى بىرادرانى ھاوسەفەرم قۇز تۇتەوھ. تەمام وا بوو ناوى بىيەم: «قانگە لاشك»، «بىر دەلە»، «بۇت بىيەم» كەچى بە بىرمدە ھات «پىششىق مەتبۇرات» پىر بە پىششىقەتى.

دەمەوى جارى بە سەرچلى باسكىكى گىشتى لە خۇم بىكەم. زۇرم باسى شاعىرانى كۇن و نوپۇ خۇيىندووھ و بىستووھ. لام وا يە لەم رۇژەلەتەى خۇماندا، يانى لە ناو فارس و ەرەب و كورددا، رەنگە مەن - ەك شاعىر - لە ھەموان حالم خۇشتر بووئى. دەخۇيىنمەوھ كە فلانە شاعىر تارىفى فلان خەلىفەى بە قەسىدە يەك كىرد، دە ھەزار، سەد ھەزار زىرپان دا يە. بەلام حالى شاعىر چۇن بووھ؟ تۇ بىيە بەر چاوت: سەد شاعىر ھەر يەك چەند شەو خۇى جىرەبا بە داوھ، قەسىدەى پىر لە درۇى گەورەى بە قەد و بالاي نافەسالى خەلىفە يان پادشا ھەلگوتووھ؛ پىر سىويانە:

- ئەم رۇ خەلىفە يان شا رۇوى خۇشە؟ توورە نىيە؟ ئىجازە ھە يە بچىنە خزمەتى؟
- بەلئى فەرمون... دەى شىعەر بخۇيىنەوھ!

شا و خەلىفە - لە كەر كەرتەر - لەو ناوھدا شىعەرى يەكىكىيانى پەسند كىردووھ؛ خەلات بەو دراوھ و ئەوانى تر دەم لەپووش دەركىراون. «نىزامى» كە خوداى شىعەرە، بە حاكىمى وەخت دەلئى: مەن سەگىكى دەركى تۇم؛ چاوم لە ئىسكىكە بۇم باويژى. «فەردەوسى» خاوەنى شانامە، وەھا خۇى لە بەرانبەر «مەحمۇود غەزەنەوى» دا بە سۆلكەر نىشان دەدا، پىياو بەزەى پىدا دىت. زۇر بە يان، لەو شاعىرە گەورانە بە سۆلكەرى ژياون. ئەوانەى خۇم دىتمەن و زۇر لە خۇم شاعىرتر بوون، وەك مەلا مارقى كۆكەبى، قەسىدە يەكى سەد بە يىتى بۇ تاجرىك دەنووسى، دەيگە يان دە شىقى عاسمان؛ نىو كىلو گۇشتى دوو تەمەن بايى بۇ دەنارد.

مەن كە تازە دەستەم بە شىعەر گوتەن كىردبوو، لام وا بوو مەنىش دەبى تارىفى پىياويكى گەورە بىكەم و جايزە وەرگىرم. چەند شىعەرىكەم لە مەدحى ئەحمەداغاي حاجى بايزاغادا گوت. جايزە كەم ئەوھ بوو دەيگوت: «ئەو كەرە باش باشى گوتوون!». ئەم قەسە بۇ مەن بوو بە دەرسىكى گەورە. ئىتەر وازم لەوھ ھىنا بۇ جايزە شىعەر بىيەم؛ با ھەر بۇ عىشقى دلئى خۇم بى. عاشقى نازادى

کوردستان بووم؛ که یفم پێ دههات. جا ئه‌گه‌ر مه‌دحی قازی محهممه‌د یان ستالین و ڕووسیا مه‌کرد، بۆیه‌ بوو که به‌ ڕه‌مزی ئازادی کوردستانم ده‌زانین. چاوم هه‌رگیز له‌وه‌ نه‌بوو پوولیکم بخه‌نه‌ گیرفانه‌وه‌. بۆ خۆم کاسییم ده‌کرد و شیعه‌ره‌کانم دیارییه‌ک بوو بۆ گه‌لی کورد.

له‌ بیرمه‌ جارێک شیعه‌ریکم له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌دا خۆینده‌وه‌؛ قازی محهممه‌د ئافه‌ریمی کردم و گوتی سه‌د تمه‌نت به‌خه‌شش یی. هه‌ر له‌ مه‌جلیسه‌که‌ گوتم: ئه‌و سه‌د تمه‌نه‌ بدری به‌ ده‌فته‌ر و قه‌له‌م بۆ مندا له‌ فه‌قیه‌ره‌کانی مه‌درسه‌. ته‌نانه‌ت که «ئاله‌ کۆک» له‌ «ره‌ه‌وابیتی فه‌ره‌ه‌نگی ڕووس و ئێران» له‌ ته‌وریز چاپ کرا، گوتیان چوار هه‌زار تمه‌نت حه‌قی ته‌ئلیف هه‌یه‌. هه‌ر چه‌ند ئه‌وه‌ قانوونی و هیچ سوایش نه‌بوو، نه‌مه‌ویست. له‌ ئاواره‌بێشمدا له‌ عیراق، هه‌ر خۆم به‌ ئاره‌قی ناوچاوان و ڕه‌نجی شانی خۆم به‌ ڕێ ده‌چووم و شیعه‌رم پێشکه‌ش و دیاری بۆ ئازادی کوردستان بوو؛ که ئه‌م حااله‌ حورمه‌تی زۆری له‌ به‌رچاوی خه‌لک بۆ په‌یدا کردم و له‌ نووسینی شیعه‌ردا زۆر ئازاد بووم.

هه‌رگیز به‌ شیعه‌ر سوالم نه‌ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی و قه‌رز له‌ هه‌ر ناسیایه‌ک بکرا، یه‌، زۆر به‌ ڕووی خۆشه‌وه‌ ده‌بکرد.

زۆر که‌س هه‌بوو له‌ باری سیاسی ناخۆشیان و یستووم، جوینیان پێداوم. به‌لام له‌ ڕوویان نه‌هاتوو به‌لێن شاعیریکی سوالکه‌ره‌ و مل له‌ به‌ر پیاوی خۆی ڕێ نه‌وی ده‌کا. توانیومه‌ زۆر به‌ سه‌ره‌ری بژیم. زۆر جار ئه‌گه‌ر دیتوو مه‌ که‌سیک دلی لێم ڕه‌نجاو، گوتوو مه‌ چی داومی با لێم وه‌ستینی.

دیاریشه‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ توانیومه‌ به‌ یارمه‌تی بازرانی کتییی شیعه‌ری خۆم چاپ که‌م، پوولی کتیبانم زۆر ده‌سه‌کووتوو که مه‌منوونی هیچ کرپاریک نه‌بووم. من بازرانییم به‌ گه‌وره‌ی خۆم قبول کردبوو؛ شانازییم به‌وه‌ ده‌کرد که ئۆکه‌ری ئه‌و یم. پێشم شه‌رم نه‌بوو ئه‌و یاریده‌م بدا، چونکه‌ لام وا بوو مه‌رد و ڕه‌ندیکه‌ نموونه‌ی که‌م له‌ دنیا دا هاتوون. جارێک «حافز مسته‌فا قازی» - که له‌ به‌رده‌ستی «ڕه‌شید عارف سه‌فا»ی کوردی ملیۆنێدا کاری ده‌کرد- گوتی: کاک ڕه‌شید خه‌ییامه‌که‌ی تۆی به‌ خه‌ت دیوه‌. ده‌لی من له‌ سه‌ر حیسایی خۆم بۆی چاپ ده‌که‌م. فرسه‌ته‌ با پێی چاپ بکه‌ین. گوتم: حازر نیم ناوی ڕه‌شید عارف له‌ سه‌ر کتییی من بێ و بلێ یاریده‌ی هه‌زاری داوه‌ و ئه‌و فه‌خره‌ی بده‌می!

له‌ کاسیی کردن و فه‌قیه‌ریشدا زۆرم که‌ساسی و هه‌ناسه‌ساردی دیتوو و زۆر جاریش سه‌ره‌که‌وتوو مه‌وه‌. چه‌ند جار نانی شه‌وم شک نه‌بردوو؛ به‌لام ناھومیید نه‌بووم؛ له‌ کار ماندوو نه‌بووم. توانیومه‌ جیگه‌ی خۆم بکه‌مه‌وه‌. زۆر جاریش بوومه‌ خاوه‌ن پاره‌ و دیسان هاتوو مه‌وه‌ سه‌ر سیفر و دیسان تی هه‌لچوو مه‌وه‌.

ئه‌وی ده‌یزانم و به‌ ئه‌دیپ و خۆینده‌وارم ده‌زانن، له‌ سایه‌ی ماندوو بوون و شه‌وبیداری خۆمه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتوو. سه‌ر له‌ هه‌وه‌ له‌وه‌ زوو له‌ خۆیندنه‌وه‌ ماندوو ده‌بووم؛ به‌لام پیاو که‌ له‌ سه‌ر شتیک سوور بێ و ده‌ست هه‌له‌نگه‌ری، خووی پێ ده‌گرێ و لێی ده‌بێته‌ سه‌یران و سه‌یاچه‌ت. وه‌ک چۆن نازانی له‌ مندا لیه‌وه‌ چۆن گه‌وره‌ ده‌بی، له‌ خۆیندنه‌وه‌ش زۆر ئاگا ناکه‌ی؛ که‌چی ده‌بینی زۆرت مه‌علوومات وه‌ سه‌ر یه‌ک ناوه‌ و تۆ به‌ خۆت نه‌زانیه‌وه‌. زۆر جار کتیییم خۆیندوتسه‌وه‌ و ته‌واو له‌ بیرم چۆته‌وه‌. تیا بووه‌ ته‌نانه‌ت ناوی دانه‌ره‌ که‌یشم له‌ بیر نه‌ماوه‌؛ که‌چی هه‌ر وه‌خت قسه‌ له‌ شتیک کراوه‌، من باسی ئه‌و شوینمه‌ وه‌بیر هاتۆته‌وه‌. وا دیاره‌ می‌شک عه‌نبارێکی زۆر

بهر فرهوان و ئەمینه؛ له وهختی پێویستدا چت دیوه یان خویندوو تهوه، نیشانت ده داتهوه. دۆستی راست و بێ منەت کتیبه و بهس؛ تاریخت بۆ دەلی؛ چیرۆکی کۆن و تازەت بۆ ده گێریتهوه؛ لێی پرسه جوابت ده داتهوه و منەت له سەر ناکا.

له تەجرەبەیی ئەو ژیا نە تیکەل - پێکە لەمدا ئەوە نە دەم بۆ روون بۆ تهوه که له هەزار دۆستی به دەم دۆست، یه کیکیان له رۆژی تەنگاندا دەهاوارت نایەن. نای چاوت له وه بێ که ئە گەر لیت قهوما، فریات کهون. ناشیی دۆستایەتی ئەو تەرزە که سانه نە کهی؛ دانا به تەنیا دەمینیوه و پیاو له دنیا دا به تەنیا نازی. له وانه شه له ناو زۆر اندا، بهخت بیهینی و ئە گەر له هەموو تەمەنتدا دوو یان سێ دۆستی زۆر باشت دەس کهوێ - که له خۆشی و ناخۆشیدا هەر یاریکارت بێ - خۆت به بهختە وەر بزانه! رۆژانی که له بەغدا بووم و له وەپەری هەزاریدا رامده بوارد، که سانیک جار و باره ده یانه و یست، یان به دەم ده یانگوت دەمانه وێ پوولت بدەینی، دەمگوت سوال ناکەم؛ کارم بۆ بدۆز نەوه. لهو «نامەوێ» یه ی من ئیستفاده یان دە کرد، لای ناسیاویکی من دە یانگوت؛ پیاویکی که لله شه قه، پوولی دە دەینی نایه وێ!

کاتی که ده گەل بارزانی گه ی نه وه یه ک و نان و ئیحترامم په ی دا کردبوو، ئەو که سانه ی خۆیان هەلکیشابوو که ده یانه وێ چاکەم ده گەل بکه ن و من قبوول ناکەم، که و تەمه تەجرەبه کردنیان. دەمگوت فلان کەس! دەتوانی به چەند دیناریک دەستم بگری؟ یان فلانە شتم بۆ بگری؟ ملیان له سویندان دانا که دەستیان تەنگه!

جاریک له «تۆپزاوا» ی کۆیه، بارزانی گوتی: عومەر ده بابە دەلی هەزار جار ان هیچی نە ده و یست، ئیستا داوای قەلەم و کراسم لێ دەکا؛ ئەوه چییه؟ گوتم: کاکه! لای هەموو کەس ده بگوت ئە گەر هەزار قبوول بکا ده بیکەم به شەریکه مالی خۆم؛ چونکه ده یزانی هیچم ناوێ. ئیستا که زۆر سازم، ئەوانه تەجرەبه ده که مه وه. نه کراسم لازمه نه قەلەم؛ پێم خۆشه وه درۆ که ویته وه.

زۆر کەس خۆی کردۆته ره فێقم هەر بۆ ئەوه له چیش تەخانه، من پوولی بۆ بدەم؛ یان له سەفەر و تاکسیدا من زووتر دەس بۆ گیرفانم بەرم. جاری وا هەبووه بۆ تا قی کردنەوه گوتوو مه: دە ی با مخرجی ئەمڕۆ له سەر تۆ بێ! خۆی دزیوه ته وه و تازە نەمدیوه ته وه. خولاسه زۆر کەس به کهریان زانیوم؛ ویستوو یانه به ره له من بەرن و بۆ خۆیان خۆش بژین و گالته به سادەیی و خۆش باوه پری من بکه ن. له راستیشدا من له درێژایی عومردا زۆر دل ساف بووم؛ باوه پرم به هەموو کەس کردوو. زۆرم زەرەر لهو خۆش باوه ریه دا دیوه؛ به لام له ئەنجامدا هەر راستی و خۆش باوه ریه که م فریام که و توه و توانیومه وا بێم، له ناو زۆر به ی کورد و عەرەبی ناسیاومدا ریزم لێ بگیری.

قسیتی جوان هه یه نازانم کێ گوتوو یه، دەلی: «پیاو دوو عومری لازم بوو؛ له یه کیاندا تەجرەبه خێر کاته وه، له عومره که ی تر دا تەجرەبه کانی به کار بێنی»؛ که ئەو عومره دووباره یه ش نییه. زۆر تەجرەبه یی تالم له ژیا ندا له چنگ ئەوانه ی به روالهت خۆیان کردۆته دۆستم دیوه. زۆر گورگم به مەری پێغه مبه ر زانیوه و دەستیان بریوم و به عەقڵەم پێکه نیون؛ که نه متوانیوه و نه مزانیوه خۆمیان له چنگ رزگار که م. هەر گیز نه مویستوه منیش وه ک ئەو ناله بارانه فیلباری بکه م و دەستی خزم و دۆست بېرم. چونکه راست بووم، خوا هەر راستی هینا وه ته ریم. حەزم دە کرد و حەز ده که م زۆر له وه زبیره کتر بام و نه مه یشتبا پیاوی خوار و خێچ به زمانی خۆش

فریوم دهن و به قازانجی خویان چه رخم دهن؛ به لام له پاش هزار نه جره بهی تال، چون به ژياندا بگه پیمهوه؟!

به کوردی ده لاین: «نه هیئده تال به تفت کهن! نه هیئده شیرین به قووت دهن!»
سه عدیش ده لی: «شوانیک نسجه تی کوره که ی نه کرد: پیایو چاک به! به لام هیئده چاک مبه به گورگ دهر فته تی بی تی!» به داخوه زور جار قووت درام و زور گورگ تیم پوهانن. چه ز ده که م تو به قه دهر من دل ساویلکه و زووباوه به هه موو کهس نه بی. نه وانهی دهنه دوستت ته جره به بیان بکه! وه که نه وان له تو داوای ماندوو بوون و شت به قازانجی خویان ده کهن، توش بزانه نایا نه وانیش دلیان ده گه لت پاکه؟ یان ههر ده یانه وی له به سته زمانی و دل سافی تو به هره و هر گرن؟

له مالی دنیا پهیدا کردن ماندوو مبه! به لام نه له ریگی ئابروو فروشته نه وه. زور جیگی و هه یه نانی لی پهیدا ده بی. چونکه نه وه بزانه که پروت و ره جال و بی مال بی، که ست ره فیک و دوست نییه. تا له ری پهیدا کردنی نه سپایی ژياندا ماندوو بی که مه؛ به لام ده بی ئابروو و شه رفی خوت له بیر بی. ههر گا کار گه یشته ئابروو چوون و نامووسی میلی فروشتن، ده ست هه لگره و کاریکی تر بکه با که متریش دس که وی. له نازداری و خلیسک و خوی دووره په ری ز به! به شی تهنهل و تهنه روه، ههر نه بوونی و ئابروو چوونه و ناچار ده بی دم له بهر نامردان پان کاته وه. نه و ندهش بزانه مانای نه و قسه زور هاسانه: «ههر کهس کارت که وته لای و بو یاریده دان له بهری پارایه وه، نامرده!» که وا بی نه و دوعایه ی که ده لاین: «خودایه محتاجی دهستی نامردم نه که ی»، یانی محتاجی دهستی که سم نه که ی.

که تازه چو بوومه عیراق و له کار ده گه رام، ده مدی نه وانهی له دووره وه عاشقی ناوبانگ و ناوم بوون، نه گهر ده مگوت کارم بده نی یان بوم پهیدا کهن، به و په ری نامهردی خویان لی ده بواردم. که چی له مه جلیسی خویاندا تاریفی شیعر و هونه ری منیان ده کرد!

قوت خوت به ناوی باب و با پیره ته وه به خه لک مه ناسینه. حول بده خه لک بلین فلان کهس باوکی نه و کوره باشه بوو. کوپی خوت به و ئیعتی ماد و باوه ریت له سه ر خوت بی. نه گهر که سیکیش به راستی و دلسوزی یاریده ی دای، زور به خته وه ری. جار یک به ججیلی، پیره جه میک قسیکی گوت: «ههر کهسی دیتت و بزانه دوژمنته و ده یه وی زیانت پی بگه یه نی. نه گهر خوی کرد و نه بوو، چاکه ی ده گه ل کردی، یان هیچ زیانی لی نه دای، نه وه خوت و به ختت چاکت بو هاتوو». تازه به پیری بیر له و په نده به قیمه ته ده که موه و له ده ستم دهر چوو. ههر کهس ده بیته ره فیتت، به دل ساده بی خوتی ته سلیم مه که! چاوه نوره به له سه ر هه ست به! نه گهر ههر به راستی خوشی ده وی، خوشت بو، نه گهر دیتت نیازی خراپه و راست نییه، به زمانی خوش ده گه لی رابویره! به لام ده ستت به گیرفان و ده می خوته وه بی! دوستیکی رواله تیش - با بشزانی به دل ده گه لت نییه - به تووره بوون له خوتی مه ره نجینه! له وانیه زیانت لی بدا! به لام که م - که م خوی لی بدزه وه و کاریک مه که که بیته دوژمنت. هه زار دوست که مه و دوژمنیک زوره.

تا تو له شی خوت زور خوش نه وی و که یفت له تهنه لی نه بی، هه موو کهس خوشی ده وی و به سه ر بلندی ده زی. رورگار ههر چه ندی ماندوو بی، شه و ده حه سیته وه. کارت له ری ژياندا پی عه یب نه بی. نه گهر ناتوانی ببیه وه زیر، ده توانی ببیه حه ممال و کوک کیش. شه رت نه وه یه بیکار

نەبى. ئەگەر لە سەر كاريكى كە ماىەى ژىياتى پى پەيدا دەكەى، تا كاريكى لەوہ باشتر و بەقازانچتر پەيدا نەكەى، كارى خۆت بەجى مەھىلە! مەلى دەچم كارى چاكتر پەيدا دەكەم، كارەكەى خۆشت لە دەست بەجى. بىكارى - با دوو رۇزىش بى - پياوى تەنەل دەكا؛ پشتت لە كار سارد دەكاتەوہ. ناشزانى چۆن وەخت رابوئىرى.

نە رەزىل و چرووك بە، نە دەست بلاو. بابم دەيگوت: «دەولەمەندى خەسسىس و فەقىرى سەخى دەبى ھەردوو كيان بۇ بابيان عاقل كرېن». ئەگەر ھەتە، بەخشە! بەلام بە ئەندازە. پاشەرۇژت لە بەر چاو بى؛ دنيا بى ئىحتوبارە. ئەگەر بتوانى شتىكت پەزمەندە ھەبى بۇ لىقەومان و نەدار بوون. ئەگەر نىتە و فەقىرى، چاو لەوانە مەكە زۇريان ھەبە و زۇر خەرج دەكەن.

ئەو وردە نەسخەتانەى من ھەموو زىادىن. كىيى باش زۇر بخوئەوہ. بە تايەتەى لە بىرت نەچى ئەدەبىيات و نووسراوى رابردووان، لە ھەموو بابەتئىكەوہ پىرن لە پەندى زۇر بەقىمەت. دەتوانى بەرنامەى ژيانى ئابروومەندانە لەوانە فىر بى و دەكارى بىتى. بە مندالى گولستانى سەعدىم دەخوئىد. بابم دەيگوت: «دەلىن گولستان بە ھەوت سالەبى دەخوئىن و بە ھەفتا سالەبى تى دەگەن». گوتم: بابە! ئەدى ئەگەر نەگەيشتمە ھەفتا سال عومر چ بەكەم؟! بە راستى دەزانم سەعدى ھىچى نەھىشتەتەوہ كە نەپلىت.

بەخشىن و سەخاوت دوو جۇرە: ئەگەر دەستى فەقىر و بىدەستىك بگرى، ھەتئويك پۇشتە كەپەوہ، بئوہژئىكى ھەتئوبار يارمەتەى بەدى، بەخشىنى پياوانەبە؛ بەلام ئەگەر بادى ھەوا، مەسەلەن لە داوہت شاباشى زىاد لە خەلك بەدى، يان لە رىستوورانىك، چاخانەبەك زىاد لەوہى كابرانى خاوەن رىستووران دەپەوئى بەدى، ئەوہ ناوى كەرىتەبە نە پياوہتى!

جارىك دەگەل سەيد برايمى ئازادى لە تەورىز سەرمان تاشى. لە جىياتى دوو تەمەن - كە ھەقى سەرتاشىن بوو - پىنچ تەمەنى دا.

- ئەوہ بۇ زىادت دا؟

- ئاخىر عەببە!

- يانى سەبەى عەكست لە رۇزانمەدا چاپ دەكەن كە ئەو كوردەى نازانىن ناوى چ بوو زىادى

داينى؟!

لە تەرەغە خەنجەرئىك ھەبوو، زۇر بە خەيالى خۆم بە باشم دەزانى. گوتم وا باشە بىكەمە ديارى بۇ كاكە رەھمانى حاجى بايزاغا. بە دل و داو خەنجەرم بۇ برد. لىتى وەرنەگرتەم بزانى چۇنە، بە نۆكەرىكى خۇى گوت: لىنى وەرگرە و دەبەر خۇتى چەقىنە! زۇرم دل بە خۆم سووتا. ئىتر برىارم دا كە تازە غەلەتى وا نەكەم. فەقىر ناتوانى شان لە شانى دەولەمەند بەدا. ئەوى بە لاي مەنەوہ زۇر شتىكى بەنرخ بوو، لاي ئەو ھەر لايقى نۆكەرانى بوو!

بۇ نان خواردن دەعوەتى كەستىك بىكە لە نانەكەت مەمنوون بى! دەعوەتى كەسانىك مەكە كە نۆكەريان لە تۇ تىرتەرە و ھەمىشە سەرفەيان لە سەرفەى رۇژى دەعوەتەكەت رەنگىن ترە. يانى «ئەگەر مرىشكى، بۇ ھىلكە كردن لاساى قاز مەكەوہ!».

دنيا پىرەتەى لە پياوى فىلباز كە لە سەر فرىودانى دل سادە و بەستەزمانان دەزىن. بنىادەمن لە شكلى تۇ؛ بگرە تۇ جوانتر و رىك و پىك ترىشى لەوان؛ بەلام دەبىنى بە ردىن، بە كەواى شۇر، بە مىزەرەى زل و تەزىب و مت و مووروو خۇيان لە خەلك گۇرپوہ. دەلى وەرە تەبەمە بەھەشت! يان ئەفەندى عەينەك لە چاوە و خۇى لە سەر خەلك بە ھەببەت كرووہ؛ كۆمەلىك

دلخۇشى مىردى بداتەوۋە و بزانى كەچۈن دەرد و نارەحەتى رۇژگارى لەبىر دەباتەوۋە؛ نەك ئەوئىش چەنە بە چەنەى دەگەل بكا و مالى لى بكا بە جەھەننەم. ژنىش لە مالدارىدا، لە بەخىوكردى مىندالدا، لە لاي دەروجىرانى خراپەوۋە دلى پر دەبى، چارى ناچار ئەوئىش وا دەبى ھەلدەچى و بۆلە و دەردى دل دەكا. دەبى مىردى عاقل ئەو كارەش ھەلسەنگىنى، بە خوئىن ساردى و دلخۇشى دانەوۋە خەمى ژنى شەرىكى عومرى برەوئى و بە سەرىا نەگوپىنى و نەيكاتە شەر و دم لەدم نان؛ كە ھەم ژيان لە ھەر دوو كيان تال دەبى و لەوانەشە لىك جوئى بىنەوۋە. كە وا بوو دەبى ھەر دوو ك ئەوئەندە عاقل بن، ئەگەر يە كيان خەرىكە توورە دەبى، ئەوى تىران نەرمى كاتەوۋە. توورە يىش ھەر سەرىكە و زوو دەروا و ئەوى لاي وا بە بۆتە ماىەى نارەحەتى ھەوالە كەى پەشىمان دەبىتەوۋە. ئاوا دەتوانن تا مردن يە كترىان خۇش بوئى و دنيا بكنە بە ھەشتى خۇيان.

كورد دەلئىن: «ژن و مال»، ژن بۇيە پىش دەخەن كە تا ژن نەبى مالىش نابى. كورد دەلئىن: «پىاو كرىكارى قورە و ژن بەنتاىە»، پىاو ھەرچەند خۇى ماندوو كا و زۇر پەيدا كا، ئەگەر ژنەكەى بە سەلىقە و دلسۇز نەبى بۇ مالى مىردەكەى، خانوو سەر ناگرئى. ژنى كە دلى بە مالى خۇى خۇش بى و مىردى خۇى خۇش بوئى، ھەرچى مىردى بۇى دىنى بە دل و داو مالى پى رىك دەخا و حەز دەكا لە مالى خەلك خۇشتر بى. ترسەنۇكى و خەسىسى بۇ پىاوان رەوشتىكى زۇر عەببە؛ بەلام بۇ ژن مەدح و كارىكى پەسندە. «عەلى بن حوسىن توغراسى» لە «لامىە تولعە جەم» دا دەلئى: «قسەى زۇر چاك دەربارەى ئەو كىزانەوۋە دەكەن كە ترسەنۇك و خەسىسن»!

پىاو دەبى بەخشىن؛ بەلام ژن ھەر دەبى بە دل و داو مالدارى بكا. ترس و ئازابىش دوو جۇرن: تۇ كە ھەر شەر بكەى و گىچەل دەخەلك ھالئىنى، ئەوۋە ئازابەتى نىيە، بى ئەخلاقىيە. بەلام كەسىك بە ئاشكرا زولمت لى دەكا؛ ئەوئىش يە كىكە وەك تۇ. ئەگەر لە بەرى دانەوئىنى و دىفاع لە خۇت نەكەى، ترسەنۇكى و بە خوئىرپىت دەزانن. چىرۇكىك لە «الاغانى» دا ھەيە: كابرابە كيان دەبرد لە تۇلەى پىاوىكا كە كوشتبووى بىكوژنەوۋە، دۇستىكى لىنى پىرسى: «بۇ ئەو كارەت كىرد؟»، گوتى: «من بى خەتا بووم، ئەو كابرابە زولمى لى دەكردم. گوتىان دوغاي لى بكە و شكابەت لە خوا بكە. دىتم خوا پىم دەلئى: من ئەوئىشم وەك تۇ دروست كىردوۋە. شەرم ناكەى بۇ خۇت دىفاع لە خۇت ناكەى و ھاوار بۇ من دىنى؟...». خولاسە شەرى خەلك مەكە ھى خۇت؛ بەلام واش خوئىرى مەبە لەسەر خۇت وە جواب نەيەى. حەول بدە بە شكابەتى قانون، بە يارىدەى دۇستانت زولم لە سەر خۇت لا بەرە.

ھەمىشە زمان و رووخۇش بە. فىرى جوئىندانى پىس و بازارى مەبە. بە رووى خۇش و زمانى خۇش دوژمنىش دەكەيتە دۇست. ئەگەر تۇ راست بى و ناراستان قسەت بۇ دروست كەن و غەبەتت بكن، زوو ھەلمەچۇ. راستى و بىگوناهى بۇ خۇى دەردەكەوئى و قسەھەلبەست شەرمەسار دەبى. ھەوسەلە و خوئىن ساردى لە ژياندا بناغەيەكى زۇر پتەوۋە. من لام وا بە پشوو و لەسەر خۇى و كەم توورەبوون و لە پىست دەرنەچوون و پەلە نەكردن، نىوہى ژيانى خۇشە و بگرە زىاتىرىش. وەك دەلئىن «پىاوى بە ھەوسەلە كەروئىشك بە عەرپە دەگرئى».

لە قسە دەگەل خەلك كىردندا شەرم مەكە؛ بەلام قسەى ناسك و بە ئەدەب ھەلبىژرە. كە داواى يارىدە و كار پىكھاتن لە ھەوال و ناسىاوت دەكەى، تۇ قەرزىكت لە سەرى نىيە؛ كە وا بى

دەبىي زۇر پىشوو لەسەرخۇ بى. ئەگەر لە دە كار يەكشىت بۇ پىنگ بىنى، دىسان شوكرى خىواي دەوى. ئىتر ھەرچى گوتت و پىكى نەھىنا، نابى نىوانى دەگەل ناخۇش كەى و لە لای خەلك غەبىھەتى بكەى. «بە زمانى نەرم و خۇش مار لە كون دىتە دەر». ئەمجار كارىكت بۇ ناكە؛ بەلام لە چەند جار، جارىك فايدەيەكى ھەر لى دەبىنى. لەوانەشە تووشى ھەوالى وا بىى كە بە پىىى توانا بە دل يارىدەت بەدا.

بە كەلىمەى خزمتم و لە تارىف كردن فرىو مەخۇ، ئەخلاقى كابرالى كە خۇت لى نرىك دەكانەوہ بىنە بەر چاۋ. من لەوہدا زۇرم زەرەر كرد...

دەگەل برا و عابىلەى خۇت تا باش بى كەمە. خوىنى خۇتن، قەت با مالى دنيا لىكتان نەكا. براىەتى من و «سادق» و «عەبدوللا» دەگەل «زىنەب» خوشكم بۇ من زۇر خۇش رابراوہ؛ بەلام دىسان ھەموو براىەك ناكرى وا بن. زۇر براى وا ھەيە لە دوژمن خراپترە. زۇر دۇستى وا ھەيە لە دوژمن خراپترە. زۇر دۇستى واش ھەبە لە براى دايك و بابى چاكتەرە. ئەوانە تەجرەبەى ژيان بۇت دەردەخا.

خولاسەى ھەموو مەبەستان لە مەر دۇستانوہ - وەك باسى كىتىبم كرد- دۇستى چاك، پوولى ناو گىرفانى خۇتە. ئەگەر بتوانى پەيداي كەى و بە فىرۇى نەدەى، ھەر چىيەكت لەو گىرفانە پوولدارە خواست، بى منەت دەتداتى.

كار زۇر بكە؛ زۇر خۇت ماندوو كە. با منەتت ھەر لە سەر گىرفانى خۇت بى. ئەگەر توانىت بە كەسب و كارى خۇت بەرى بچى، دۇست و خزمىشت زۇرە. كورد دەلین: «تا دوو كەل لە سەر مدبەق ديارە، دۇستايە تىمان ھەر بەرقەرارە». تا ججىلى و تا دەتوانى بىزوويەوہ، لە ھەولدان واز مەھىنە. خۇت زۇر ماندوو كە. رۇژگارى پىرىت لە بىر بى. فەقىرىشت لە بىر بى؛ كە بە فەقىرى كەس ناتاسى. بۇ رۇژانى تەنگانە سنەتايك بزانى زۇر بەكارە. ئىتر ھەر سنەتايك؛ با پىنەدۇزىش بى. دەلین برسپەتى دەورى مالى سنەتكار دەدا؛ بەلام ناۋىرى بچىتە زورۇوہ.

بە پرواى من ئەو وردە نسحەتانەش ھەمووى زىادىن. كە زۇر بخوئىنىيەوہ، دنيا و كىتىب پرىانە لە نسحەتى زۇر بەرخ. بەسەرھات و تەجرەبەش گەورەترىن مامۇستا و ئامۇژگارن. بە ھومىدم ببىە پىاويك كە زۇر سەر بەرز و شەرافەتمەندانە بۇى و بتوانى خزمەت بە لىقەوماوان و نەخواز دايكى پىرت بكەى و خەلك و خوا خۇشيان بوى و نەلین پىاويكى بى ئاپرۇوہ. ئىتر ئەوہ خۇت و ئەمەش «چىشتى مجىور».

لەوانەيە لە بەسەرھاتى ژيانم - كە سەفەرىكى زۇر دوور و درىژ و پر ھەوراز و لىژ و خوىناوى و خەماوى بووہ - چەند ئەزموون و تەجرەبەيەكت لى دەس كەوى؛ يان جاروبارە بۇ يادى ژيانى بابت - وەك چىرۇكى بەر ئاگردان - بۇ خۇت و دايك و مندالى خۇتى بخوئىنىيەوہ. لاشت وا نەبى ھەر ئەوہندەم بە سەر ھاتووہ كە نووسىومە؛ نەخىر. زۇر شتم بواردووہ و نەمنووسىوہ؛ زۇرىشم ھەر لە بىر چوونەوہ. بەلام لەم ھەشت لە مشتەشدا، زۇر شت ھەيە كە سەرنج راكىشە و پىت سەير دەبى كە چۇن تاقە پىاويك سى سال لە ئاوارەيىدا ئاوا ھەلىكردووہ و بە چەند دەرد و مەخسەرەدا تىپەرىوہ و ئىستاش ھەر بە ئاوارەيى لە شارى كەرەج - وەك لە ناو جزىرەيەكدا بى كەس و بى دەر قەتس مابى - بە پىرى و بە تەمەنى شىست و چوار سالى رايىدەبوپرى و نازانى كام رۇژ دنيا بەجى دىلى.

سەرەتا

خوایه! بە ھومبیدی تۆ

بۆ خۆم لە بیرم نییە کەنگی بۆ یەكەم جار ھاتوومە دنیاوە! بەلام وەك بۇیان گیتراومەووە و باوكم لە بیرەوەرەکانی خۆیدا نووسیبوو، رۆژی شەشی شاپان، سالی ۱۳۳۹ی ھجری مانگی، بەری بەیانی - کە رۆژیکی زۆر تووش و بارانی بوو - لە دایک بووم و بریا ھەر نەبووبام...

دایک و باب دلایان خۆشە و خەنی بوون خوا کورپکی داوئەتی. مامان ناوکی بېرە و مزگینی و ھەق دەست وەرگرە! باب ھەر بە پەلە، بەر لە ھەوتەم، پەل بوو ناو بۆ تاقانەکە ی بدۆزیتەووە. لەو دەمدا کە مژدەیان داوئەتی، خەریکی خۆیندەووەی کتیبیک بوو کە زۆری لێ خۆش ھاتووە. دەسا بە خوا ناوی نووسەری ئەم کتیبە لە کورپی خۆم دەنیم. خاوەن کتیب «عەبدورەحمانی سیوتی» بوو و زانا و شاعیر و میژوووانیکی لەزەبەرە. پێغەمبەریش فەرموویە: ناوی ھەرەچاک عەبدوللا و عەبدورەحمانە. دەسا با منداڵ لە ناو پەرۆ و پالدا زیقە ی بێ و فییری مەمک مژینی کەن، تا کورتە باسێک لەو دایک و باوکی بگێرمەووە:

باوک مەلایە کە لەو رۆژەدا کە خوا ئەم کورپە ی داوئەتی، چل و ھەشت سالی لە تەمەنی رابواردوو، بەلام چۆن رابواردنیک؟ بابی و دایکی ھەردووک مەلا و مەلازادە بوون. بەر لەو ئەو چاو بە دنیا ھەلپینی، ھیندیک ملکیان لە گوندی شەرەفکەند ھەبوو؛ بەلام کەوتووونە فەقیری. باب زوو مردوو و کورپ کە ناوی محەممەدە و ھەمەیان پێ گوتوو و لە ناو منداڵان، بۆریشیان لەقەب داوئەتی بۆتە «حەمەبۆر». لە باوئەشی دایکی بیوئەژن و نەداردا بەخێو بوو و ھەر لای ئەویش ماوئەیک دەرسی خۆیندوو. تەمەنی لە چاردە سالاندا، دایکی دەپنیرتە فەقیئەتی. لە بابم بیست گوتی: لەو دەمدا کە دایکم دەیگوت برۆ ببە بە فەقی، من چیلکە یەکم دەعەرز دەوئەژاند و کز و مات بووم. پرسی: چیت لە دلدا یە؟ گوتم: دایە! خۆزگە دەریئەکی تازەم ببوایە، ئەمەم دراو. گوتی: کورپ! بە خودا نەك دوو قران - کە قیمەتی دەریئە - تەنانت چوار تاقە شاییش شک نابەم. برۆ بۆ خۆت ببە پیاو، پەیدا کە!...

لە فەقیئەتیدا بۆتە موستەعید؛ بەلام نەگە یوئە تە ئیجازە وەرگرتن. خالی - کە «مەولانا سادق» ی خەلیفە ی شیخی بورھان بوو - کردوو یە تە خزمەتکاری خۆی. مەولانا وەکیل و بریکاری شیخ بوو لە سەر مولک و مالی شیخ و زۆر پیاویکی بەرپشت و کارامە و بەھەلسوور داسوور بوو؛ شوئەواری لە موکریاندا ھەر ماون: «پردی قەرەقشلاخ»، «جادە ی بەسری» و «پردی قەلاتاسیان» کردەو ی مەولانان. لە سالی گرانی گەورە ی ۱۳۳۶ی کۆچی - مانگی، خەلکی ھەژاری ناوچە ی سەردەشتی، لە مردن و بێنانی رزگار کردوو و دەخلی بۆ ناردوون و بەخیری خۆی داوئەتی.

مەولانا جارێک لە شیخ زیز بوو و سەری خۆی و بابمی ھەلگرتوو و ڕووی کردۆتە شاری «وان» لە ولاتی تورکان و بۆتە میوانی مزگەوتیک. بۆ بەختی ئەو دوو، دارتوو یکی سوور لە مزگەوتە کەدا بوو و لەو دەمدا ھەرەمە ی بەرگرتنی بوو. نانی وشکیان دەئای توو کوشیو و

خواردوو یانە. مهولانا خوارزاكەى خۆى خستۆته ناو بازار و كاسبى فیر كردووە. ده‌یگوت: له‌ بازارى «وان» دا ده‌گه‌ل ئه‌رمه‌نبیه‌ك بوومه‌ ئاشنا. پۆژیک گوتى: من سه‌د لیره‌ت ده‌ده‌مى، كاسبى پتوه‌ بکه؛ قازانج به‌ نیه‌مى. گوتم: با پرس به‌ خالم بکه‌م. خالم گوتى: وا دياره‌ ئیمانتان لیک نزیکه‌! بچۆ لێی وه‌رگره‌!

ورده‌- ورده‌ همه‌ بۆته‌ قاچاغ فرۆش. له‌ نیوان ئیران و پرووس و عوسمانیدا تهنه‌نگ و فه‌رش و جه‌وه‌ه‌رى ئال و گوڤر كردووە. زۆرى پێ نه‌چوو‌ه‌ خالى ده‌وله‌مه‌ند بووه‌ و له‌ گوندىكى به‌ ناو «خوپ‌خوپه‌» خانه‌قايه‌كى بنیات ناوه‌ و چه‌ندین باخچه‌ و په‌زیشی له‌ ده‌ورى شارى وان كریوه‌. ده‌یگوت پۆژیک چه‌ند كه‌سیك هاتنه‌ سه‌ر پێم، گرتیانم و بردیانمه‌ ئاواى كه‌ گوندىك بوو ئاغای موسلمان و په‌عیه‌ته‌كانى زۆربه‌یان ئه‌رمه‌نى بوون. ئاغا گوتى: تۆ ده‌گه‌ل كه‌شه‌ى دێ و ت‌وو‌پتزی دینى بکه‌! ئه‌گه‌ر سه‌رنه‌كه‌وتى ئه‌وا پرووت كراوى و ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتى ئازادت ده‌كه‌م. «باخوا كه‌شه‌ هێنده‌ زانا نه‌بێ ده‌گه‌لى ده‌رنه‌به‌م!». مه‌جلیس رازاوه‌، كه‌شه‌ هات؛ ئه‌م و ت‌وو‌پتزه‌ پرووى دا:

- ئیمه‌ ئه‌گه‌ر خۆشه‌و‌یستیکمان به‌ چه‌كینك بكوژرێ، چاومان برۆایى نادا ئه‌و چه‌كه‌ بیه‌نین. كه‌چى مه‌سیحى ئه‌و داره‌ى «مه‌سیح» ی پێ ئیعدام كراوه‌ به‌ پیرۆز ده‌زانن و هه‌ر یه‌كه‌ ده‌ ملیاننايه‌ و به‌ره‌كه‌تى لێ ده‌خوازن.

- وا دياره‌ پیاویكى ناتینگه‌یشتوى! سه‌لیب له‌ شكلى بنیاده‌مه‌ بۆیه‌ ریزى لێ ده‌گرین. برۆانه‌! كه‌شه‌ خۆى درێژ كرد و هه‌ردووك ده‌ستى لیک بلاو كرد، بوو به‌ سه‌لیب.

- راست ده‌كه‌ى مامه‌ كه‌شه‌؛ به‌لام ژنه‌كانیش هه‌ر وه‌ك سه‌لیب وان، چۆن ده‌چنه‌ لایان؟! حازران به‌و قسه‌ قۆره‌ ملیان له‌ پینكه‌نین نا و رینگه‌ى جوابی كه‌شه‌شیان برى؛ ماله‌كه‌یان دامه‌وه‌. جارێكى تریش چه‌ته‌ پرووتیان كردم. ده‌هاتن برۆن گوتم من مالى خۆمتان لێ ده‌ستینمه‌وه‌، من خوارزای شیخى خوپ‌خوپه‌م. له‌ ترسى مه‌ولانا - كه‌ ناویان بیستبوو - دایانمه‌وه‌.

حه‌مه‌د به‌ر له‌وه‌ى تووشى ئاواره‌یى بێ، ژنیكى هیناوه‌ خزمى خۆى و ناوى «ئامین» بووه‌. ئه‌و ژنه‌ش له‌و ئاواره‌یه‌دا ده‌گه‌لى ژیاوه‌ و له‌و ماوه‌ى ئاواره‌یه‌دا كچیکیان بووه‌.

پاش چه‌وت سال ژبانى ئاواره‌یى، شیخ ناردوو په‌ مه‌ولانای بردۆته‌ لای خۆى و گه‌راونه‌ته‌وه‌ ولات. ئه‌وسا «حه‌مه‌بۆر» كه‌ ئیستا ناوى بۆته‌ «مه‌لا محه‌مه‌دى بۆر»، پیللى مال و مندالى گرتوو و له‌ شه‌ره‌فكه‌نده‌وه‌ هاتۆته‌وه‌ سابلاخ. له‌م به‌ینه‌شدا - كه‌ ئه‌و هیتشتا فه‌قێ بووه‌ - دایكى مردوو.

ماله‌ لادیه‌ك به‌ چه‌ند سیپالیكه‌وه‌ هاتۆته‌ شار، له‌ چاوه‌ خانویك ده‌گه‌رێ تیبیدا ستار بێ. «حاجى سه‌ید مسته‌فای كولیجى» باوكى سه‌ید محی‌دینه‌ شینه‌ و باپیری سه‌ید عه‌بدو‌للای كولیجى، ژووړیكى پشكه‌لدانى ده‌داتێ كه‌ خاوینى كاته‌وه‌ و تیدا بژى و كرى نه‌دات. باهم ده‌یگوت «ئامین» ئه‌وه‌نده‌ى دل به‌و ماله‌ى خۆش بوو كه‌ هه‌یج پادشایه‌ك ئه‌وه‌نده‌ شایى به‌ كۆشك و سه‌رسه‌رای خۆى نه‌بووه‌.

با ئه‌وه‌شمان له‌ بیه‌ر نه‌چێ كه‌ مه‌ولانا به‌و خوارزایه‌ى خۆى گوتوو «حه‌مه‌بۆر»، پاش خویندنى بۆته‌ «مه‌لا محه‌مه‌دى بۆر»، دوايش كه‌ چۆته‌ هه‌جى، كراوته‌ «حاجى مه‌لا محه‌مه‌دى بۆر».

مەلا لە شار ملی لە کاسبی و کار ناوہ. لە ماوہیەکی زۆر کەمدا توانیویەتی خانوو بکڕی و مال وە سەر یەک نێ. لە شەری گەورە یە کەمدا - کە ڕووس قەتلوعامی خەلکی سابلاغان کردووە - تالان کراوە و لە مردن خەلستووہ. ژنی ھەوہلی مردووہ؛ کێژە کەشی لە تەمەنی چارەدە سالیدا بە مردنی خۆی داخی بە جەرگی باوکیەوہ ناوہ. ژنیکی تری ھیناوە کە کیزی «سلەمان ناغا» ناویکی کۆنە تاجری لە کارکەوتە بووہ. لەسەر ئەوہ کە دیتووہ ژنە کە بە بێ ڕوویش ھاتۆتە بەر دەرک و کۆلان، تەلاقی داوہ و بێ ژن و بێ عەولاد ماوہتەوہ.

لە کاسبی کردندا زۆر زینگی و لیزان بووہ. دووبارە پاش تالانی ڕووس، خۆی گرتۆتەوہ و پارە و پوولیکی باشی وە سەر یەک ناوہ و ھەولێ ژن ھینانی داوہ. کچی «حاجی سەید ھەمەدەمینی سارەوانان» ی خواستووہ کە تەمەنی شازدە سالان و زۆر جوانیکی بەناوبانگ بووہ. فەرقی عومری میرد و ژن سی و دوو سال بووہ؛ بەلام پیاوہ کە پارەدارە بە زەبری پارە بەردیش نەرم دەبێ.

لە پاش سالیکی لە گوێزتنەوہی بووک، ئەوا خوا کوپیک دەدا کە باوک لە وەجاغ کوپری و دایک لە بێ بەری رزگار دەکا. «مالی دنیا بۆ ئەمڕۆ نەبێ بۆ کەنگی دەبێ؟ ھەر بۆ پلاوی ھەوتەمی کوپ، مەنجەلیکی چوار قولفە ی زنجیردار دەکرم، ھەر چی دەیناسم بانگی دەکەم. دەبێ مەلا تەھای دۆستم بانگی بە گوێدا لێدا و ناوی بنی عەبدوپەحمان».

وہک دەلێن زۆر مندالیکی گرینۆک و بەگروو بووم؛ کەم وەختان ژیر بوومەتەوہ. بەلام دایک و باب و نەخوازە دایک ئەوہندەیان شایی و شانازی بەو تاقانە ھەبووہ کە نەبیتەوہ. گۆیا دایک لە پاش ھەموو نوێزان دوغای کردووە: «خوایە ھیچ کوپری دیکەم نەبێ تا لە مالدا نەبیتە شەریکی عەبدوپەحمان!»

کاتی کە ھاتووہە دنیا، ناخر و ئۆخری بەھاری ۱۳۰۰ی شەمسی بووہ و لە پیناسە کەمدا - کە ھەوت سال دوای لە دایک بوونم وەرگیراوە - ڕۆژی لە دایک بوونم ھەژدەدی جەوزا، واتا مانگی پووشپەرہ. لە پاییزی ئەو سالەدا لەشکری «سمایلاغای سمکو» بۆ شەری عەجەم، سابلاخی داگیر کردووە و شکاک ڕژاونتە شار و ملیان لە تالانی کوردان ناوہ. وا دیارە سمایلاغا ھەر وہک ویستووہ لە چنگ عەجەم رزگارمان کا، ویستووہ لەو مالەش کە دەبەر پێی عەجەمدا پەیدا کراوہ، رزگارمان کا! جا ئەگەر خەلکی شار کەم تا کورتیک مالی خۆیان شار دیتەوہ و لە تالانیان پاراستبێ، باوکی من بەو ھومیندە کە کاک ھەمزە ی برای قەرەنیاغای مامەش برادەریەتی و ڕاویژکەری سمایلاغاشە، ناھیلی تالان بکری، دەستی لە ھیچ ناشتەباہک نەداوہ. بۆ نەگەتی برادەر نەھاتووہ، شکاک ڕژاونە مال، ھەرچی بووہ بردووینانە. تەنانەت دەسرازە و پەرۆ و پالی لانکی منیشیان بردووہ و منیان لە سەر خۆلەمیش بە ڕووت و قووتی فری داوہ. بابم دلخۆشی دایکمی داوہتەوہ کە خەم مەخۆ! مالی دنیا پەیدا دەبیتەوہ. دایکم زریکاندووہ: «من خەمی ھیچم نییە، تەنیا خەمی ئەوہمە کوپە کەم ڕووتە، چی تێوہ پێچم؟!».

ئەو تالانی شکاکانەش بۆتە چیرۆکیکی سەیر لە ناو خەلکی سابلاغدا: ژنیان ڕووت کردوون بەلام ڕوویان وەرگیراوە و گوتووینانە: «خویشکا من! دەریی خۆ بدە من. ئەز ل تە ناھێریم؛ خودی قەبوول ناکە!». جگە لەوہ ھەموو کەس و ھەموو مالیان تالان کردووە، پیاوہکانی خەلکی شاریشیان بە بیگار گرتووہ، مالی تالانی بۆ بنکە ڕاگوێژن. «مەلا مارف» ی شاعیر لەو باسەدا دەلی:

ئاوال كراسى كىز و ژن و خانمى و تەن دايانرېن ئەوانى سەبابانى قوون تەرۇل قازى و مەلا و تاجر و ئەسنافى خەلكى شار گىران بە سۆغرە كەوتنە ژېر بارى دار و كۆل شكاك كوردى سابلانغىيان ھەر تالان كرددو و نەيانكوشتون؛ بەلام ھەر ترك زمانىكيان وەبەر پەل ھاتوو كوشتوو يانە. يەككىك لەو تركە ئازەريانە برادەرى بابم بوو؛ خۇى و ژنەكەى پەنايان بە مالى ئەو ھىناو و حاواونەتەو. زنى «كەربەلايى فەتحوئلا زەنگانى» ساواى لە بەربوو و شىرى زۆر بوو. يارىدەى دايكىمى داو و شىرى داومى. كە زۆر سالان بە جھىلى تا منى دەدیت دەگريا و منى وەك كورى خۇى خۇش دەويست.

دايك لە تەمەنى حەقەدە سالىدا تووشى نەخۇشى سىل دەبى و زۆرى پى ناچى دەمرى. تاقانەكەى لە تەمەنى دوو سالىدا لە دايك بېبەش و ھەتىو دەمىنى. ژنىك بە ناوى «خات شەرافەت» لە سارەوانان ماوہەك شىرى داومەتى. لە پاش ئەو دوو سال ژنىك بە ناوى «خات روقيا» سەرپەرشتىم دەكا. تا بابم سەر لە نوئى بۇ جارى چوارەم ژن دىنى و ژنەكەشى لە بنەمالەى قازىەكانى سەردەشت بوو. ناوى «مرىم» بوو؛ بەلام ھەر بە ناوى «كچى قازى» دەناسرا. پاش دوو سال ھۆگر گرتن بە خات روقياو، ديسان ھەتىو كراومەو و دراومە دەست دايكى سېھەم.

خاواراستان زۆرى نەبرد كە خوشكىكم بۇ پەيدا بوو؛ ھەم ھەوالى من و ھەم خەمەرەپىنى مالىو. وانا ھەر پىنج سال تاقانەى مال بووم. بابم بەو پى و شوئىنە كە دەبى بەچكەى سۆنە مەلەوان بى؛ ھەر لە تەمەنى پىنج سالىيەو دەرسى ئەلف و بىتكە و جزمى عەممەى پى دەخوئىندم. ئاى كە خوئىدن ناخۇشە! ھەرچى فېر دەكرام پاش سەعاتىك لە بىرم نەدەما و لە تەنبەلیدا تاقەسوارەى مەيدان بووم. باب ھەر دەيگوت: جزمى عەممە رەوان كەى دەتنىرە لای مەلاى بالەكى لە خانەقائى شىخى بورھان قورعانت پى رەوان كا. زۆر پىاويكى مېبارەك و قورعازانىكى لە زەبرە. بەلام ئەو ئاواتە ھەر پىك نەھات. تا سوورەتىكم دەخوئىند، نەك ھەر سوورەتى پىشوو، بەلكە ئەلف و بىتكەكەشم لە بىر دەچوونەو.

«ئەى خوايە بە دەست ئەم ھەتىو دەبەنگ و نازىرەكەو چ بەكم؟ تەگبىر، تەگبىر... بە خوا بىننىرە قوتابخانەى مەلا لە ھەمووى چاكتەر، لە من ناترسى لەو دەترسى».

لە بىرمە رۇژىك پىلى گرتم و رۇشتىن. چووينە شوئىنىك، تارىك، رەش بە دووكەل. چەند ھەسىرىك راخراو و بىست مندالىكى وەك خۇمىيان لە سەر دانىشتوو. مەلايەكى مېزەر زلى دەنگ گەرە، دوو شوول بە دەستەو، لە بەر بابم ھەستا و بەخىرى ھىنا. بابم گوتى: مامۇستا دەستت بىنە.

دەستى منى خستە دەستىو و گوتى: ئەم كورەم بۇ ھىناوى، گۇشتى بۇ تۇ، ئىسكى بۇ من. شەرت و مەرجى قوتابخانە چىيە؟

مامۇستا فەرمووى: مانگى قرانىك. حەقى ئاوخاردنەو دوو شايى. ھەسىر بىنى بۇ لە سەر دانىشتن. ئەگەر باشىش نەخوئىنى يان ھاروھاجى بكا، بۇتى تەنبى دەكەم.

سەودا سەرى گرت؛ خىرى لى بىنى. لەو رۇژەو دەبوو سىيارە لە بن ھەنگلدا بچم تا نىوەرۇ لە قوتابخانە بىم و دواى نىوەرۇ بەرھەلداى كۆلان و سەرگەرمى گەمە و كايە بىم. رۇژانەم دوو شايى وانا سەدىەكى تەننىك بوو؛ كە لە پىم دەھات و لە سەرم دەردەچوو. بايى شايەك كشمىش و لەبەبى گىرقانى داخنىم و مرى دەكرەم.

مهلاوره حماني ماموستا، ژنيكي هه بوو به ناوي خاتومان و دهر و جيران ثاماني مهلاوره حمانيان پي ده گوت. رږژانه له بهري به يانه وه له تهن دوروي ناوه پراستي قوتابخانه كه ماندا ناني ده كرد و ده يفرؤشت. ههر له به يانيه وه تا نيومرؤ چره دوو كه ليك بوو چاو چاوي نه ده ديت؛ به لام زورمان كه يف به وه ده هات كه تيشكي رږژ له كولانكوه ده پدايه زورره كه و دوو كه له تيشك ده هالا و كوله كه به كي جوان و له باري لي ساز ده بوو. مهلا زور دنگ گه وره بوو؛ به لام له به رامبه ر خاتوماناندا دهنگي وهك دهنگي ميش ده گهل گوره ي شير وا بوو. هه ميشه ش چه ققه و هه را و شه ر ه جوينيان بوو؛ كه به پراستي له چه قه و گوره ي نهو دوانه ئيمه كه يفمان ده كرد.

ماموستا له لاي سه رووي قوتابخانه، يان بلنيم دوو كه لدانه كه وه داده نيشت. دوو شولي دريژي له سه ر كوش بوو. چاوي ده گيرا كي له ئيمه چاوي به سه ر سپاره دا چر نه كردوه، به بي نه وه هه ست، شوليكي تي ده سه رواند و جوينيكي حه واله ده كرد. داركي كه واني، په تيكي تي خرابوو له پشت سه ريه وه به گري كوله كه به كه وه هه لواسرابوو، ناوي «فه لاقه» بوو. هه ر منداليك هارو هاجي بكر دايه، په تي فه لاقه ي له لاقى باه درا و يه كيك له ئيمه ده يگرت و قاچي گونا هباري به رز ده كرد وه؛ ماموستا به شولي ته ر وه ده گه را به ري پاي و هاوار و زي ره ي لي هه لده ستاند. منداليك ميزي هاتبا، ده بوو قامك به رز كاته وه و بلي ده چمه سه راوي. هه قى ده ر چوونيش بؤ ميز كردن ده بوايه به ري ده ستي پان راخا و ماموستا شوليكي له به ري ده ستي بدا نه وسا بچيته ده ر. زور زوو عاده تمان به ئيشي شوول گرت و رږژي دوو سئ جار داوي چوونه سه راومان ده كرد كه هيج نه بي تاويك له خويندن خو بدزينه وه.

ههر كه ماموستا به فرماني خاتومان ده بوو بچيته بازار و كهل و پهل بكرى، سه رمان له سه ر سپاره لاده برد و ههر كه خاتومان چه مبوليكي به ره ويشتي ماموستا حه واله ده كرد، ده مانزاني وچاني خويندنه؛ ده مانكرده چه قه و هه را. گالته ي هه ره خو شمان ميش گرتن بوو. خوا نه يري چه ندى خوا هه ز كا ميش هه بوو. نه خافل ميشي كمان ده قوز ته وه، يان به له كمان هه لده مالي و تهمان ده كرد و داوه به ني كمان له سه ر گويزينگ به هه ر دوو ده ست راده گرت. ميش له جي تف ده نيشت، هيدى - هيدى به نه كه مان به ره و زورر ده خزاند و لاقى ميش به ته له وه ده بوو؛ ده مانگرت. پووشكه به كي باريكي حه سيران ده كنگي ده چه قاند و به ره لامان ده كرد و كي به ر كيمان به ميشي كلك حه سير ده كرد و ده تري قاينه وه. تا ماموستا ده هاته وه، به سه دان له و مووشه كه ميشانه له زورره كه سوورپان ده خوارد. زور جار دار و فه لاقه له سه ر نهو مووشه ك فراندنه وه كار ده كه وت.

رږژنيكي زستان و به فر بوو؛ وه خت چيشته نگاو بوو؛ له پر بؤ هه وهل جار له ژباني ئيمه مندالاندا گويمان له دهنگي توپ و ناگر بار بوو، كه به ناگر بار يان ده گوت «شيس تير». ماموستا رهنگي زهرد هه لگه را، هه ر تفى قووت ده دا. خاتومان به ربوو ه سنگ كوتان و هاوار؛ ئيمه ش ويكرا وهك ده سته ي سيمفوني به يهك هه وا ده ستمان كرد به گريان. ماموستا به دهنگيكي گري گريانوايه وه فه رموي برؤنه وه مال. هه ر كه س به گريان، به بي نه وه بزاني بؤ ده گري، به ره مال هاتينه وه. كار ه ساتم بؤ بابم گيرا وه. بيكه ني و گوتي:

- له شكري مه لا خه ليل - كه دژ به ده ولته ته و مه لا نايه وي كلاوي په هله وي له سه ر موسولمانان بنين و كا فريان كه ن! - گه يشتوونه ته بلندياي ده وري شار و ده ولته به توپ و شيس تير دا يگر توون. به لام خوا مه لا خه ليل سه ر كه وتوو بكا، ئيشاللا ده ره قه تي نايه ن.

بابم و زۆر له براده رانی - که میوانمان ده بوون - دوای سهر که وتنی مه لا خه لیلیان ده کرد و ده یانگوت خوا روحم به موسلمانان بکا و لهو کافرانه رزگارمان بی. به لام بهو حالهش چونکه جاریک له شه ری شکاکاندا دهستی به زاخاودا چوو بوو، مال و نهغدینهی خۆی شارده وه؛ نه وه ک مهنگوری لهشکری مه لا خه لیلی تالانی کهن. من ئەو کاته ته مه نم ههوسالان بوو. له قسه ی بابم و میوانانه وه مه لا خه لیلی کوردم خۆش دهویست و رقم له دهولت هه لدهستا. له ژووری مالدا ده گهل خۆم گوژیتم ده کرد؛ پینکم داده دان. ههر گوژیکی بشکایه ده مگوت ئەوه عه جمه شه شکا و دوام ده کرد یاخو ههر بشکین و مه لا خه لیلی کورد سهر که وی. مه لا خه لیلی و مهنگوری لهشکری، خۆیان زۆر بو نه گیرا و شکان. سپای دهولت به یاریده ی هۆزه کانی گهورک و مامهش، ولاته که ی داگیر کردنه وه و ههرچی وه بهر په لی هات به تالانی برد و چهند ئاغایه کی مهنگوریشی به دیل گرت و له زیندان توند کرد. کتیبخانه ی مه لا خه لیلی له بازار ی سابلاغ هه راج کرا. بابم زۆر لهو کتیبانه ی کرپه وه و بو خزمه کانی مه لا خه لیلی نارده وه.

لهو قوتابخانه دا «جزمی عه ممه و ته باره ک»، «سمایل نامه و ناگه هان»، «یاقیده ی شیخ سه میع» و «ئه حمه دی شیخ ماری نۆدی بی» م خویند.

«قازی محه ممه د» - که ئەوسا «میرزا محه ممه دی قازی» ناو بوو بیوه مدیر مه عارفی سابلاغ، به بی مه عاش و اتا ئیفیتیخاری. جا ئەو که نوینه ری دهولت بوو - ده بویه هه موو فیرگه کان به سهر کاته وه. بپاری دابوو بیته قوتابخانه که ی ئیمهش و بپوانی چۆنمان خویندوو. مامۆستا به منی گوت: کوپم! ئەگه ر جاروباره لیتم داوه به لام تۆم خۆش دهوی. حه ز ده که م تۆ به مدیری مه عارف بناستیم. زیره ک به! به باشی جواب بده وه! ئە ی به خیری ناسلامه تی، کهس نا، من! تۆ بلیی مدیر چ بی؟ چیم لی بپرسی؟ رۆژیک له پڕ مدیره گ خۆی کرد به ژووری پڕ له دوو که ل و میشدا. مامۆستا منی نیشان دا، گوتی: قوربان ئەم کوپه تاقی که وه! مدیر فه رمووی: ده ی شتیک بخوینه وه! مله له ئەحمه دیه بۆر نا:

رەئس سەر، عەین چاوە بەدەن قالب، ئیسەم ناوە
جەببەن و جەببەت توێلە مەکر و کەید و حیلە فیلە

گوتی: ئافه ریم، به لام بو گوته فیله و تويله؟ ده بوو به لامی قه له وی بلیی. من ئافه ریمم و هه رگرت و مامۆستاش له وه که مدیری دلخۆش کردوو ههر بزه ی سمیلی ده هات. مودیریش له بیر ی چوو لیم بپرسی تویل و فیل یانی چی؟ تا وه ک هه رامه ده قور چه قیام! چونکه وه ک تووتی فیر کرابوو و نه مده زانی چیم خویندوو. ههر ده مزانی هیچ نازانم.

خاواراستان قوتابخانه که مان دانه خرا، ئەویش له سایه ی زیره کی من!

له ته مه نی هه شت سالی دا بووم براهه کیشم بو زیاد بوو. ژماره ی منالی مال گه یشته سی:

«عه بدوره حمان» و «زینهب» و «عه بدوللا».

دهورانی مندالیم جگه لهو خویندنه خاوتنه، ده گهل جگین و گوژیین و هه لماتین و قۆچه قانی چوئله که کوژ و که لالی جوان و هه لوو کین و جه غزین، ههر له پاش نوژی نیوه پۆوه تا تاریکانی ئیواره، به پیاخوسی، به سهر پروتی هه لده به زیم و داده به زیم و ژبانی پالشایه تی راسته قینه م بوو؛ به لام نه مده زانی چهند به خته وه رم. شه وانهش دوای نان خواردن ده چوومه کۆلان، ده گهل مندالان تاخو به لایدا ده بردینه وه، گه مه مان ده کرد. گه مه ی شه، ئەوانی له بیرم ماوه: «مه لا تهق ته قین»، «که ری سووری پشت دریز»، «کلاوین»، «هه یچۆ».

«چاوشار کیتنه» و «هه مزهل» بوو.

چونکه دایکم به نه خۆشی سیل مردبوو، ترسی ئه وه هه بوو که منیش گرتبیتمه وه. ده بوايه تا دهست ده پروا و ده لوی، له هه وای سافدا بژیم. له لایه کیش بابم وای ده ویست کوره که ی خلیسک و خاوی شارستانی نه بی و به ژبانی زبره وه خوو بگری. هه موو به هاران و هاوینان دهیناردمه لادی، یان ده چوومه «ماسوی دایماو» له هه واری «ماله مامه سهید» که «سهید محهمه دی لاجانی» ناو بوو؛ من پیتم ده گوت مامه سهید. یان له گوندی «ساره وانان» له مالی خالانم ده ژیم. له راستیدا ژبانی مندالی له لادی هیچ ژبانیکی شارستانی ناگاتی. پادشای بی جوققه، مندالی لادییه. هه ره له تاوه لاته وه به دهشت و کیتودا به ره لا ده بووین؛ هیلانه مهل بدوزه وه، داوی بۆ دانی، هیلکه ی لی بدزه، بچۆ بیستانان، به دار هه لگه ری. خۆ ئیواره هه ره باسی ناکری؛ سه عاتیک پیش گاران هاتن، به ره و گاران غار ده و له ری تووشی به و پیچی سه ره یان تیتوله پشتیند، ده ملی که ریکی پروتی بی جل هالینه و خۆی باوی سه ری. که ره به ره و مال راده کا، جووته داوی، هه لده تیزی، نازا به و خۆ بگره نه که وی. ره نگه پتر له بیست جار له و گالته خۆشه دا سه رم شکابی؛ به لام سه رشکان له ریگه ی که رغارانداندا خه لاته!

له خالۆزاکانم دوو هاوومرم هه بوون: «حمه ده مین» و «مامه ره حمان» که ده گه ل ئه وان زۆر که یغم ساز بوو. حه زم ده کرد هه ره کوی زۆر بلینده بچمه سه ری و بزانه له و دیو بچ هه یه. زۆر جار به ته نیا ملی ریتم ده گرت و به چیا هه لده گه رام. جاریک له و جارانه که ده مویست بچمه سه ره دوندی قووچی کیتی «هومام» له «ماسوی»، زۆرم بی چوو بوو؛ ماله مامه سهید وه یان زانیبوو مار له دهشت پیوه ی داوم. بیوه هه را و هاوار و چه ند که سیان خستبووه شوینم که بمدۆزنه وه. ئه وان لیم ناھومید ببوون و من بۆ خۆم هاتمه وه.

ده گه ل شوانی ماله مامه سهید ده چوومه به ره مه ری، ناوی گژ و گیام لی ده پرسین؛ چیرۆکی خۆشم لی ده بیستن. بۆ ناسینی حه یوانان ببوومه پسپۆریک، شوان ئافه ریمیان لی ده کردم. نان و شیرم ده گه ل ده خواردن و له سه ره عه رزی پروت ده نوستم و ته واو نازداری شارم له بیر ده چوو.

ناو فهقی

وا دیاره به شی قوتابخانه چوونم به سه ره چوو بوو. بردیانمه حو جره ی مزگه وتی هه باساغا که بیمه فهقی. مامۆستا که ی منیان پی سپارد، یه کئ به رزه بالای ریش پانی مووره ش و چاوزه ق و لووت به رانی بوو که به «مه لاسه عیده شیته» مه نشوور بوو. یه کی تریش لای ئه وی ده خویند: یه کی تۆپه له ی گرده بنه ی چاوزه ردی گوی ته شکه به ره بوو به ناوی «فهقی بایز». به ره له هه موو کاریک فیریان کردم که چۆن ئیوارانه به مالا نه وه بگه ریتم و هاوار که م: «نانی فهقی ره حمه تی خواتان لی بی!» نانی گه ره ک بچنمه وه و بیه یتمه حو جره. به چه ند رۆژیک شه رم کردن و مینگه مینگ، له و سحاحه جوانه راهاتم! برپار دراهه ری «گولستانی سه عدی» به سایه بخوینم؛ جا پاشان بگه ریتمه وه و به مانا وه پیتم بلین. قورعان خویندنه که شم ئه وه له جیی خۆی؛ ده بی هه ره خه تمی که م و زۆریشم ره وان بی. مه لاسه عیده هه ره به ی کتییی ده زانی. ته نانه ت نهیده توانی ناوی خۆی به ره وانی بنوو سی. مه شق و خه ت و فارسی له ملی فهقی بایز بوو. رۆژیک وه ک به لای ناگه هانی مندالیکیان هینا حو جره که به ته من له من باوخۆش تر و به بالا له من کورته بالاتر بوو. یه کیکی سووری چاوزیت، لیم بوو به عیزراییل. ده بوايه ئه ویش گولستان

بخوینێ. هه‌تیو ئه‌وه‌نده زیره‌ک بوو که نه‌بیته‌وه. من به هه‌زار گیره و نیره دوو خه‌تم ره‌وان ده‌کرد، ئه‌و په‌ر و دوو په‌ری تی ده‌په‌راند. وه‌ک ئاگری قودره‌تی وابوو. جا وه‌ره زلله و چه‌پۆک بخۆ، که بۆ ئه‌و هه‌ینده و هه‌ینده‌ی ره‌وان کردوو و تو هه‌ر منجه-منجته دی؟! هه‌ر له‌به‌ر خۆمه‌وه له‌ خوا ده‌پارامه‌وه ئه‌و به‌دفعه‌ به‌میری و له‌ کۆل دنیا بیته‌وه. ناوی ئه‌وه‌یش «عه‌بدوهره‌حمان» کوری «سۆفی مینه» بوو؛ که له‌ دواڕۆژدا به‌ ناوی «زه‌بیحی» ناسرا. زه‌بیحی وه‌ک من فه‌قیی دایمی و ره‌سمی نه‌بوو؛ ده‌رسی ده‌خویند و ده‌گه‌راوه ماله‌ خۆی. ورده-ورده پینکه‌وه بووینه ئاشنا و له‌ ده‌رسی گولستان یاریده‌ی ده‌دام و ئه‌و ئاشنایه‌تییه‌ پتر له‌ په‌نجا سال ده‌وامی کرد و ئیستاش هه‌ر دۆستمه‌.

ته‌واو نازانم چ سالیک بوو، ده‌وله‌ت فه‌رمانی دابوو جگه‌ له‌ مه‌لا و فه‌قی، ده‌بی هه‌موو که‌س کلاوی په‌له‌هوی له‌ سه‌ر نی و میزه‌ره و جلی کوردی قه‌ده‌غه‌یه. مه‌لا و فه‌قیش ده‌بی قاقه‌زی حاکی شاریان یی بی که له‌ کلاو مه‌عافن. ئه‌و حوکمه‌ بۆ پۆلیسی ده‌وله‌ت، بازاڕیکی زۆر به‌قازانجی پینک هه‌ینابوو. هه‌ر که‌س تیتۆله‌ پشتیندیک، بزگوره‌ میزه‌ریک به‌ قه‌د و سه‌ریه‌وه‌ با، یان پاتۆل و رانکی نیفه‌ک شوپی کوردانه‌ی بوایه، به‌ دار و قامچی به‌رده‌بوونه‌ گیانی و به‌ بی به‌رتیل رزگار بوونی چه‌توون بوو. ده‌ی خودایه‌ مامۆستا مه‌لا سه‌عید و ئیمه‌ی چاره‌په‌ش چ بکه‌ین؟ پاش مقو- مقویه‌کی زۆر، قه‌رار درا بچینه‌ خزمه‌ت حاکم و قاقه‌ز وه‌رگرین. مه‌لا عه‌لیه‌کی کویری بانگه‌ده‌ری مزگه‌وته‌ که‌ش گوئی منیش ده‌گه‌لتانا دیم؛ مباره‌ک بی.

پاش نوژی نیوه‌رۆیه‌کی گه‌رم، مامۆستا و فه‌قی بایز و مه‌لا عه‌لیه‌ کویره‌ و من ملی ریمان گرت. پرسیار-پرسیار مالی حاکمان دۆزیه‌وه. بۆ نه‌چووینه ئیداره‌که‌ی؟ نازانم. له‌ ده‌رگایه‌کی زه‌لامی گاله‌دراومان دا، که‌س به‌ ده‌نگمانه‌وه نه‌هات. ناچار مه‌لا سه‌عید به‌ به‌رد و مه‌لا کویره‌ به‌ عاساکه‌ی ده‌ستی وه‌رگه‌رانه‌ کوتانی ده‌رگا. تومه‌ز ئه‌مه‌ ده‌رگای پشته‌وه‌یه و به‌ سه‌ر ته‌ویله‌دا ده‌کریته‌وه و که‌س له‌ویوه‌ ناچیته‌ مالی حاکم. ئاخری به‌و درنگ و هۆپی به‌رد و عاسایه، حاکم له‌ غوڕایی خه‌و راده‌په‌رێ و شیتانه‌ به‌ پیزامه‌وه راده‌کا بزانی له‌م جه‌نگه‌ی گه‌رمایه‌دا چ قه‌وماوه؟ ده‌رگا کرایه‌وه. کابرایه‌کی زرته‌ زه‌لامی سوره‌هول، ده‌تگوت به‌رازی دابه‌ستراوه، ده‌رگه‌ی کرده‌وه و به‌ فارسی گوئی: «چیتان ده‌وی؟». من له‌ دیتنی حاکم ئه‌وه‌نده ترسام ده‌له‌رزیم؛ ئیتر نه‌زمانی ئه‌و سی فارسی نه‌زانه‌ چۆنیان وه‌رام دایه‌وه. هه‌ر هه‌ینده‌ ده‌زانم حاکم به‌گ به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی نه‌راندی: «به‌رۆن له‌ به‌ر چاوم گوم بن!»، ده‌رگای ته‌ق به‌ سه‌ریه‌کدا دایه‌وه و گاله‌ی دا و ئیمه‌ ده‌ست له‌ گونان درێژتر له‌ پشت ده‌رگا مایه‌وه. ئیتر جوینی سی قۆلی و ته‌په‌ته‌پی چوار قۆلی ده‌ستی پینکرد و لۆژ-لۆژ به‌ره‌و مزگه‌وت په‌ل بووینه‌وه. مامۆستا مه‌لا سه‌عید ته‌واو ته‌م دایگرتبوو، ده‌یگوت:

- جه‌ه‌نده‌م که‌ ده‌ری کردوین، به‌ قوونی بابیه‌وه؛ به‌لام له‌وه‌تا چاوم به‌و کافره‌ که‌وتوووه قه‌ساوه‌ت دلێ داگرتووم! هه‌ر دوعای بن لیوانی ده‌خویند و قریبی به‌رێ ده‌کرد که‌ قه‌ساوه‌ت به‌ره‌لدا کا. نه‌خیر قه‌ساوه‌ت وای نه‌گرتبوو به‌ قه‌رپ و ورتی بن لیو له‌ دلێ ده‌رپه‌رێ! چاره‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌م شاره‌ برۆین و بچینه‌ «خانه‌قای شه‌ره‌فکه‌ند» تا قه‌ساوه‌تی کافر ته‌فر و تونا بی.

وا دیار که‌وت که‌ حاکم له‌ داستان نووسیندا ده‌ستیکێ بالای هه‌بووه. له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ ئیمه‌ چوو بووینه‌ خزمه‌تی و ده‌ریکردبووین، بۆ هه‌موو که‌سیکی که‌ چوو بوونه‌ لای گه‌ر بۆوه:

- کوره‌ زۆر سه‌یر بوو. من له‌ کاری ئیداره‌ ماندوو، له‌ مال نیوه‌رۆژم خواردوو و نوستووم. به‌

گرم و ھۆرى دەرگاي پشتەھى مال لە خەو راپەرپوم. لام وابوو خانە بگير كراوم. بە ھەزار ترس و لەرز و دلەتەپى دەرگام كەردۆتەوہ. چ ببينم؟ بە كى دىزى ريش گەزى، تۆپنەپە كى گەردەلەھى قوت، كوپرىك بە عاساوه، مندالىكى سەر بيشكە، ھاتوون نەھىلم كلاويان لە سەر نين. قەت بە عومرم ديمەنى ئەوھندە سەيرم نەديوہ و قەت بە عومرم ھىندەش نەترساوم!

بابم زۆرى كەيف ھات كە دەگەليان بچمە خانەقا؛ كە شوينىكى پىرۆزە و خویندى ئەوى بەرەكەتى ھەبە. بوخجە و پرىسكە پىچراپەوہ و ھىلكەھى كولاو و نان ئامادە كرا و بەرەبەيانىك بەرەو خانەقا لە شار دەرچووین.

لە خانەقا لە حوجرەپە كى تەنگى دوو مېتر لە دوو مېتردا دامەزراين و خویندى دەستى پى كەردەوہ. لە گولستانەوہ چوو بوومەوہ «بوستان» و ئەوجار دەرسى عارەبى لە «تەسرىفى زەنجانى» و «عوامل» راپەرەو «نەموزەج» و «ھەمدىە» رۆيشت. ھەر دەرسىكەم دەخویند دەبوو لە بەرى كەم. بەلام ناخۆ تىدەگەبىشم باسى چى دەكەن؟ نە خوداى تۆ شاھىدە! ھەر تەقەم لە سەرىپەوہ دەھات و لام وا بوو برىشكە دەخۆن.

جارى با بزائين ئەو خانەقاپە كە چەند جار ناوم بردوہ چىيە و چۆن دامەزراوہ و ئەو رۆزەھى كە من دىتوومە لە چ بارىكدا بووہ:

يووسف ناويك، كورى و ھەرزىرىكى خەلكى قەشان و ماوہتى شارباژىرى كوردستانى بەردەستى عوسمانى ئەوسا و عىراقى ئىستا، چۆتە خویندىن، بۆتە فەقى، بۆتە مەلا و ئىجازەھى و ھەرگرتوہ. خۆى گەياندۆتە «تەوئە» و لای «شىخ عوسمان سراجەدىن» بۆتە مرید و پەلە-پەلە سەرگەوتوہ تا كراوتە خەلىفە و ھاتۆتە «بورھان» كە گوندىكە لە مەلبەندى موكریان. مریدى پەيدا كەردوون، زەوى لە ئاغا قەبەل كەردوہ و بە مریدانى رەنىو ھىناوہ و لە نانى رەنجى شانى مریدان، مېواندارى مریدانى لاوہ كى كەردوہ و پەوول و ديارى و ھەرنەگرتوہ. داواى كەشف و كەراماتى نەبووہ، ھەموو شتىكى ھەوالە بە كىتەبى شەرع كەردوہ و لە شەرع بە موو كلا نەبووہ. مەلايانى ولات بە دل و داو ھەموويان عاشقى ئەو ئاكارەھى بوون و بوونەتە مریدى. خەلكى رەمەكەش بە شوين مەلاياندا ھەروزمیان ھىناوہ. جووتىز و ھەرزىرى بە خىرى خوا، رۆژ بە رۆژ زىدە بوون و داراى تەكەپەرەھى گرتوہ. ملك كراوہ و بەشى ئاغاى لى نەدراوہ. پاش چەند سالىك كە گوندى «شەرەفكەند» بۆتە ملكى خانەقا لە قشلاغى شەرەفكەند بنیات نراوہ. جگە لە سۆفى تەركە دنيا، فەقى و مەلاى زۆرىشى لى كۆ بۆتەوہ، كە شىخىش لە سالى ۱۳۲۸ى كۆچى مانگىدا مەردوہ، دام و دەزگاي خانەقا تىك نەچووہ و نانى مېوان و دانىشتوان لە مەوقوفەجاتى خانەقا دابىن دەكرى و سۆفلىكەھى تەركەدنياش كاروبار بەرپۆە دەبەن. گەورەھى خانەقا شىخ محەممەدى كورى شىخە كە مەلاپەھى زۆر بەناوبانگە و داواى شىخايەتى ناكا. دەرسى فەقى دەلئەتەوہ و فتاوى شەرعى دەردەكا. دەلئەن دە پىشدا ئەو مرید و سۆفیانەھى تەركى دنيايان داوہ و خۆيان دە قەبەل خودا كەردوہ و خزمەتى شىخ و خانەقايان لە مل بووہ، زۆر زۆر بوون؛ بەلام ئەو رۆژانە كە من خانەقام ناسى ئەو جۆرە تەركە دنيايانە كەم ببوون و ھەك رەچەلاكى فىلى مامووت لە دوا براندا بوون.

دەلئەن جارىك شكاكىك كە ھاتوہ و سۆفى رەبەنى خانەقاى دىتوون، تووشى دىرىكى مەسەحیان بووہ كە پەر لە كىزى خۆ دە قەبەل خودا كەردووى پى مەردە، كە توپشتىرى عىسا پىغەمبەريان پى دەلئەن. چۆتە بەر دەركى دىر و گوتوویە: «ھىندىك نىرى محەممەد پىغەمبەر

له خانەقا هەن، با ئەو توپشتیرانە خو لەوان چا بکەن!».

«عەزیزی رابێه شەل» دز بوو، بەر لە نوێژی شیوان نزیكەى سەعاتیک دەخەوت. دەبگوت کەمیک خەوی پاش رۆژاوا خەوی شەوم دەپەریتنی و تا بەیانى خەوم نایە و بۆ دزیه کەم بە کارە. زۆرم لەو قسە بەهره وەرگرت؛ کە نووسینی شەوم هەبا ئەو کارەم دەکرد.

شیخ محەممەد، ناویکی فەرعى بۆ هەموو کەس دەدیتەوه. بە منى دەگوت «جووجەله»، مەلا محەممەد مین ناویکی ناو نابوو «فەریکە کەر». سەر زەلامیکی لووت گروى بوو. گالتهى خەلکی خانەقا لە سەر ئەو بوو. خوێ دەبگوت: «خودا خەلکی دروست کردوووە کە ماندوو ببن، هیندیکی هەر بۆیه دروست کردوون ماندوووە کان بحەسیننەوه و پنیان پى بکەن!» زۆر چیرۆکی سەیری هەن؛ خەونیکى گێراوه کە پیغه مەبەر هاتۆتە خەونى فەرموویه: «مەلا تا ماوی دە حالی حەیاتدا بە!»

ئەوانەى لە بیرم ماون: مام جەعفەر و محەممەدیار (تورکی کوپره سوننى) مەلا رەسووی سولتانى، مەلا حوسینی کاکى مەلازادە، حاجى مام حوسینی مەنگور، کاکى شیخەلى، شیخی شامى، سەید رەشیدی شاعیر و زانای بەناوبانگ و چەند کەسیکی تری وا بوون. قەلەوقوتە و تەنبەل و تەوهزەلى نان خۆرى بۆرەپیاگیش هەتا بیژى فریه بوون؛ کە نان و دۆی خانەقایان دەخوارد و قاچیان بە دیوار هەلدەپەسارد و بیکار راپاندەبوارد. بە قەولى مام هیمن: «خانەقا وەک کەشتى نووح وا بوو، هەرچی بتویستا تیندا بوو».

شیخی شامى، ناوی مەلا مستەفا سابلاغى بوو؛ تەرکە دنیا لە حوجرەیه کە دەژیا. لەوه تە مەهدى نامەى «ابن الحاج» ی خویندبووه حەزى دەکرد چاوی بە محەممەدى مەهدى بکەوئى. رۆژیک لاویکی ئەسمەرى لووسى چاوەگەرە کە خالیکى لە سەر رومەتە، دەعوەتى دەکا بۆ حوجرە. لاو دەلى: من سەیدم و ناوم محەممەدە. تا مەلا دەچیتە دەسنوێژ گرتن و دیتەوه، هەتیو نەماوه. پەل دەبێ و پرسیار دەکا دەلین نەماندیوه. خەيال دەکا کە ئەم کورە لووسە یەقین محەممەدى مەهدى بووه. دیارە لە شام زههور دەکا؛ با بجمە بێ و شوینیهوه. کەل-پەلى هەراچ کرد و رۆشیت. پاش دوو مانگ هاتەوه، گوتى: چووم تا سولهیمانى، لەو پۆه گەیمە کەر کووک و مخارجیم نەما، بوومە میوانى خانەقای سەید ئەحمەد. لە جوابى «لە چى دەگەرپی» سەیددا گوتم: دەچمە شام بۆ دیتنى مەهدى. سەید گوتى: وا دیارە زۆر ساویلکەى، تۆ پەساپۆرتى عیراق و سووریات نییه، دەتگرن، پارەشت نییه. ناچار پەشیمانى کردمەوه. پارەى سەفەرى دامی؛ هاتوومەوه. لەو ساوه شیخ محەممەد ناوی لێ نا «شیخی شامى».

خوایتە سەننیتەوه، خانەقا ئەو تەمبەل بازارە بوو کە هەموو مندالیک لە خواى دەوئى. مندالانى مالی شیخ جگە لە بەدەفەرى و تووشى، فیزی هیچ نەکرابوون. کاریان هەر دزی باغ و شەر و کیشە بە مەردم فرۆشتن و ژيانى گەللابی بوو.

له خانەقا دەگەل هاوتەمەنیکى خۆمدا بوومە ناشنا؛ ناوی «حەمەدەمینى شیخولئیسلم» و پوورزای مندالە شیخەکان بوو. ئەویش دەبوایه بۆ بەرە کەت دەرس لای مامۆستا مەلا سەعید بخوینى و لە مالی شیخ بژی. نازانم ئەو زیرە کتر بوو یا من! بەلام ئەوه ندە دەزانم لە دەبەنگى و هیچ فێرنەبووندا، درۆزنیش فەرقى نەدە کردین. هەر دوو کمان وەک یەک دارکاری دەکران و بە قەد یەک بەر جنیو دەدران. تەنیا فەرقیکمان کە هەبوو، ئەو بۆ نەگبەتى، شیعرى دەگوت و خوێ لە من بە هونەر مەندتر دەزانى. بەلام شیعرى چۆن؟ یا خو با نەسیبى دۆژمانت بێ! من لە

بەغلییان گالتم بە شیعەرەکانی دەکرد. ئاخری ھەر وازی نھینا و لە دوای ژۆدا بوو بە شاعیریکی ھەرەبەرز و بە ناوی «ھیمن» ناویانگی کرد. کاری ھەرەگرینگمان راوھ دوو پیشک، دزی باغان، مریشک دزین لە مالە شیخان و ھەزار بەدھەری و کاری نالەباری دیکە بوو.

جاریکیان کە بۆ سەردان ھاتبوومەوھ مال، مەلایەکی جھیل میوانمان بوو؛ لە ترسی سەربازی لە لای ئیمە خۆی شار دبووھ. بابم بە ھۆی دۆستانی، ھولی بۆ دا پیناسە کەیان بۆ گۆری و لە سەربازی خۆی دزیوھ. لە بەرامبەر ئەو چاکە بەدا بە بابمی گوت عەبدوڕەحمان بە دەست من پیتی بخوینم. ئەو بۆ خۆشی - کە ناوی «سەید محەممەد» بوو - موستەعید بوو؛ دەرسی لای مەلای گەرە دەخویند. دەگەل ئەو چوومە پەسوێ؛ کە بنکەکی قەرەنیاغای مامەش بوو. مەدرەسە فەقیانی لێ بوو. قەرەنیاغای ئاشنای نزیکە باوکم بوو. کە بیستبووی منیان ھیناوتە گوندی ئەو، فەرمانی دا کە شەوانە لە قەلایە بم و بە پۆژ لە ناو فەقی. ئەو زستانە - ھەر چەندە زۆرم لەبەر گران بوو - دەگەل کورانی مالی ئاغای ژیا و دەبوو بە پیتی ڕێ و شوینی مالی ئاغا بیزوومەوھ.

قەرەنیاغای بە راستی شتیکی سەیر بوو. کۆنەپیاویکی زۆر شەڕووشوڕ دیتووی ھەلکەوتە و بە دەردی کورد گوتەنی «گورگی باران دیتوو» بوو. ئاغا یەکی زۆر بە ھەیبەت و بەسام بوو. زۆر کەم دوین بوو. ئیواران کە دەھاتوھ دیوھ خان، لە لای سەر و رۆدەنیشت، تا شەو شەق دەبوو - وەک ھەیکەلی بوو - مەقی لێ دەرنەدەھات. تەزیجە کە ھەلدەسووراند و لە بن لیوانەوھ دەگەل خۆی دەدا و جار جارە پیندە کەنی و جاری وا بوو ڕووی گرز دەکرد. وا دیار بوو کواویژی تەمەنی پڕ لە ھەوار و نشیبوی خۆی دەکردەوھ. بەلام ئیمە بەدبەخت چی؟ دوو کورپی و دوو نەوھ و من، بە گۆرەھێ تەمەن لە سووچیکێ خوارووی ئۆدە بە ریز لە سەر چۆک دادەنیشتین. من دەکەوتمە ناوھ راست. ھەر کەس ورتە لێ لەبەر بەھاتایە، لیدان و تیھەلدانی نۆکەرانی ئامادە بوو. منداڵ وەرە و خۆت راگرە! پتر لە شەش سەعات لە سەر چۆک مەجوولێ، ورتەت نەبە، وەرەزیش مەبە، ڕیگە چوونە دەرەوھش نەبێ. ناچار بووم بۆ خۆم بەزمیکم ساز دەکرد. ھەر کە ئاغا چاوی لێ خافل دەکردین، ئاورم لە منداڵان دەداوھ و زمانم دەردینا و لیچم لێ خوار دەکردنەوھ. لە پرمەھی پیکەنینیان دەدا. دەستبەجێ ئاغا بانگی دەکرد: «وھرن بیانەن!» ھەر یەکەکی لە پاشخانە دیوھ خان بەر شەق و زللە نۆکەرانی دەدران و دەبوو بە گریان و ھاوار و دەھاتنەوھ شوینە کە خۆیان. ئاغا دەیفەرموو: ھەبێ حەیانە! ئەنگۆ ھیچ نەبێ چاوی لە کورپی حاجی مەلە کەن چەند بە شەرم و عەدەبە! خۆ زاتی ئەوھشیان نەبوو بلین تاوان لە بن سەری ئەو دایە.

پۆژیک کە بەفر بوایە، زەلامیک ھەبوو بە ناوی «کوزەر». دەبوایە لە سەر قەلاندۆشم دانێ و بمباتە حوجرە و ئیواران بمھینتەوھ.

پاش ماوھەک لەو ژیانی ئاغا یە تیھەش رزگارم بوو. ھەر لە حوجرە بە سووختەیی دەژیام و دەرسم لای مەلای سەید محەممەد دەخویند. مامۆستا کەم - کە لە سایە پیئاس گۆرینەوھ، سێ نازناوی «داشاغلوچی» و «رەبیانی» و «حەمیدی» ھەبوو - کابرایەکی ڕۆشنیری خەلکی زەمانی خۆی بوو. ھات ئەزموو، دیتی ھیچ فیر نەکراوم؛ ھەر وەک تووتی شتم لە بەر کردووھ و مانای نازنام. گوتی تۆ دەبێ لە سەررا دەست پێ بکە. کتیبی ریزمانی عارەبی تازە بابەتی میسری پێ دەخویند. بە زۆری زۆرداریش قەسایدی کۆنی عارەبی پێ لەبەر دەکردم. کە لەوانە ئەو

لہ بیرم ماوہ، قہسیدہی «ئەمرینولقہیس» لہ «سەبەہی موعەللەقە» و «لامیە تولعەجەم طوغرائی» بوو. بۇ خۆشی زۆری لہ شیعەرەکانی نالی لەبەر کردبوو. عاشقی «سەید جەمالەدینی ئەفغانی» بوو. دنیاہەکی دەربارەہی ئەو کۆ کردبووہ و ڕیکی کردبوو.

«لە پاش سالی، سلامالی»، من تازە کەم-کەمە تامیکم لہ خویندن دەکرد. لہو سەردەمانەشدا وەک دەلین خەریکی خۆناسین و بۆربوون بووم، دلەم چووہووہ سەر کیزیک کە عەرز و عاسمانی لہ بیر بردبوومەوہ. دەلین عیشقی ئەفلاتوونی درۆیە؛ بەلام باوہر دەکە یان ناکەہی، بە ہیچ جۆریک ئارەزووی جنسیم دەگەل ئەو کیزە نەبوو. ھەر پتەم خۆش بوو بیبینم و ہیچی تر. قەت لہ بیرم نەدەچوو؛ گری چرام دەدی، گویم لہ دەنگی خۆش دەبوو، چاوم دەپریە ئەستیرەہی عاسمان، مانگ، دەسبەجی دیداری ئەوم دەھاتەوہ بەرچاوە. ئاخەم ھەلدەکیشا و فرمیسکم دادەباری. قەت ورەہی ئەوہشەم نەبوو پتی بیژم تۆم خۆش دەوی؛ چونکە ئەو زۆر نازدار و کۆک و پۆشتە و بابی دەولەمەند و من فەقیر بووم. ئەگەرچی بە ڕوالەتیش زۆر دۆست بووین و زۆرم لہ مالی ئەوان ڕادەبوارد، بەلام ہیچەم نەدرکاند. خولاسە عیشقی پاک و خاویتم بەسەردا ھات و ڕا برد و پاش چەند سال ئەم ئاگرە دامرد و کوزایەوہ.

جاریکی تر ھاتەوہ و سیپالەم لہ خانەقا بە زەویدا دا. بەلام ئەمجار شیخ محەممەد بۇ خۆی دەرسی ئوسوول و ھیندیک شەری شافعی پی گوتم. دەگەل فەقیہە کدا -بە ناوی ئەسەد- ھەر لہ حوجرە تەنگەبەرە کونەگورینە کدا بووین.

ئەسەدی ھەوالەم شەریکی کردبوو؛ دەریان دەکرد. منیش بە ناوی ھەوالەتی ئەو گوتم دەگەلی دەرۆم. شەویکی درەنگ بوخجەمان بە سەر گۆچانەوہ کرد و چووینە گوندیک بە ناوی «ئیساکەند» راست چووینە حوجرەہی فەقییان، کە لامان وابوو ئاوەدانە؛ بەلام چۆل و ھۆل و تەنانتە ھەسیریکیشی تیدا نەبوو. حوجرە تاریک و ڕایەخ خۆل و ھەردوو کمانیش برسیمانە. دەہی چ بکەین؟ گوتم من دەچم نان سوأل دەکەم. وە ناو دی کەوتم. شەو زۆر درەنگە؛ ھەموو مال نوستوون. لہ دەرکی ھەر کەس بەدەم لەوانەہیە تووہرە بی. لہ دوای گەرە کە مالیک، ھەوشیکی زلم دیت. ویستم بە سپایی درگا چەپەرە کەہی بکەمەوہ و لہ نزیکەوہ بانگی نوستووەکان بکەم، کابرایەک دەنگی دام: «کینی؟» بۆم گپراوہ کە کیم و چیم دەوی. گوتم: دە برۆرەوہ حوجرە، ئیستا دیم. ھیندەہی پی نەچوو کابرا کە خۆی زەلامیک بوو دەگەل یەکی تردا نەیان دەھات. ھەسیر و بەرە و نان و شیریز و سەماوہر بە دامو دەزگاوە و چرایان ھینابوو. کابرای خانەخوی گوتم: شەرتەم دەگەل بکەن تا ئیوہ لەم گوندە بن نەچنە نان چینیوہی مالان و من بە برای خۆتان بزائن. ئەری فەقی ئیوہ گۆرانیتان پی خۆشە؟ من ناوم «کەریمە کویری گۆرانی بیژە». ھەر وای گوت و ملی لی نا، ئەوی دەیگوت نەیدەگوتەوہ. وەک دەلین ئیستاش بە سەری پیری، خۆشی ئەو شەوہ و دەنگی کەریمە کویرم ھەر لہ بنی ددانان داہە. لەوی دامەزراین. راست دەوی دەرسی مەلا بۇ ئەوہ نەدەبوو پیاوی لہ بەر بھەسیتەوہ؛ پاش ماوہیەک وەرەز بووین؛ بپارمان دا برۆین.

ئەوہم لہ بیر چوو کە بەر لەوہ لہ خانەقا دەگەل ئەسەد بیمە ھەوال، ھەر لہ خانەقاوہ ڕۆیشتم بۆ ناو مەنگوران، لہ لای «مەلا ڕەسووی کەرمنداری» بوومە فەقی؛ کە چوار فەقی تریشی ھەبوون. بەھار بوو، مەنگور لہ کوستان بوون. ئیمەش کە پریکمان کردبوو نزیک بە ھۆبە دەزیاین. ھەرەمەہی لاوہتیم بوو. دنیاہەکی ئازاد و ھەواہیەکی خۆش و جوانی و لەباری

کیزه مہنگوران گالہی دہ کرد. مہستی لاوہتی بووم و عقل و خویندن لہ حہوت کیوان ئاوا ببوون.

ویستم لہ کہر مندارہوہ ہجمہوہ مال. سوئی علی نایک بارگینیکی جلکراوی دامی کہ بہ پی نہرؤم. لہوسر کہ دہگہ پاموہ، لہ کوستانی «کیفارائی»، سہیدیکی خرکہلہ، ہموو گیان فیشہک و دہمانچہ و تہنگ، لہ کہندالی کانیبہک دہرکہوت و ہہرای کرد: «فہقی ئاگرت پیئہ؟»، سیفاریکی بہ دہستہوہ بوو. زور ترسام، ہلمکوتا غار و سہر بہرہ ژیر ہہلاتم. تہہنگیکی بہ سہر ہہلئہ قاندم؛ بہلام دہر چووم.

لہ پہشہمالی مام حہسہنی ئافان بووم. پاش نوژی شہوان، مہلای دئ - کہ ناوی مہلا پرحمان بوو - ہات گوتی: سہیدیکی چہ کدار داوای ئاگری لیکردم، جلہوی گرتم ماینی لی ساندم. ہر ئہو شہوش چہند گاجووت لہ «قوزلوی» دزرا بوون. دیار بوو من چاکم خہلاس بووہ. پوژی دواتر لہ گدہی کوستانی مہنگوران چہند کہ سیکم دی کہ لہ سہر کانیبہکی چایان لینابوو؛ چہ کدار بوون. زانیم چہ تہن؛ بہلام ریگہی ہہلاتن نہ بوو. سہلامم کرد و چووم لایان دانیشتم؛ نان و چام دہگل خواردن. زانیاں فہقیم و ماین ئہمانہ تیہہ. گوتم: برا جومعانہ نادہن بہ فہقی؟ یہ کیان گوتی: ئیمہ دہبینی چہ تہین؛ پروتت ناکہین مہمنوون بہ! دیسان دوو قرانیہکی زیویان دامی کہ دام بہ گیسکتیک بؤ حوجرہ.

لہو سہر دہماندہا، واتا لہ ہاوینی ئہو سالہ (۱۳۱۵ی ہہتاوی) دا گوتیان سیلاو ہاتووہ و شاری سابلایگی بہ جاریک ویزان کردووہ. شہویش خہونم دیت ددانہ کانم کہوتوون. کہوتمہ نیگہرانی دہبئ باوکم چی بہ سہر ہاتبئ. بہ ہہلہ داوان ہاتمہوہ شاری سابلایغ. بہ راستی بہ لایہکی گہورہی بہ سہر ہاتبوو. مہلا ماری کؤکی بہ قہسیدہ یہک زور پیر بہ پیست باسی کردووہ، دہویدا دہلی:

لہ تاریخی ہہزار و سیتسہد و سی، پہنجی شہمسیدا

بہ پوژی جومعہ دواز دہی جیمی یہک، نؤی ماہی مور دادا

یانئ من تہمہنم پازدہ سال بوو. دوو خانوومان ہہبوون سیلاو ہر دبوونی و سی کہسی فہقیریان تیدا خنکابوو. بابم کہ لہ یہ کیکیاندا خہریکی قورعان خویندن دہبی. سیلاو ہیرش دہکا بہ سہر یاندا. خؤی خہلاس دہکا و قورعان ئاو دہبیا. جومعہ بووہ و زور بہی خہلکی شار لہ باغاتی خوارووی شار سہیران دہکہن؛ دہست دہکہن بہ گرتنہوہی سروسپالی ئاومالک. یہ کیکی قورعانہ کہی بؤ بابم ہینابووہ.

پیویستہ ئہوہش بلیم: بابم لہ دہولہ مہندی کہوتبوو؛ قہرزداری خہلک بوو. دوکانیکی چیت فرؤشی لہ قہیسہری سابلایغدا ہہبوو. ہہمیشہ ہہر خہریکی خویندہنوہی کتیبی دینی و تاریخ بوو. لای وابوو قازانجی گہزہ چیتیک لہ دوو شایی پتر بیج حہرامہ. سہودای دہگل ژنان نہدہ کرد. تہواو دابوویہ باری کزی. چاویشی کز ببوو. لہ ترسی کلاو لہ سہرنانی پہلہووی چہند مانگیک مالی بہجئ ہیشت و لہ خانہقا دہژیا. ئاخری ناچار لہ شار بارمان کرد و چووینہ گوندی «تہرغہ» لہ نزیک بؤکان کہ دوو دانگمان ہہبوو؛ بریتی بوو لہ چوار جئ جووتی دیمہ کار و کہم ئاو کہ بہ ہرہی ئہوہندہ نہدہدا پیی بژین. دوو خانووشمان لہ شار ہہبوو؛ زور فہقیرانہ و قورین؛ کرییان زور کہم بوو. جا لہ سیلاوہ کہدا مالمان لہ گوند بوو؛ باوکم بؤ سہردان ہاتبووہ شار.

دوای نهو سهردانه‌ی باوکم، چوومه «که‌رمندار». پاش ماوه‌یه‌ک چوومه تورجان و له وپرا هاتمه سابلاغ. له مزگه‌وتی بازار بوومه فهقی له لای «ماموستا مه‌لا حوسینی مه‌جدی» زانای مه‌شهور. جگه له دهرسی سهرف و نه‌حو، قه‌سیده‌ی «بانته سوعاد»ی «که‌عب ئینین زوهه‌یر» و «لامیه‌تولعه‌ره‌ب»ی «ئینولوه‌ردی»م لای خویند و له به‌رم کردن. له هه‌مان کاتدا مه‌لا سهد محه‌مه‌دی ماموستای پی‌شوووم و یه‌کیک له ماله شیخه‌کانی بیاره به ناوی شیخ مه‌عسووم له مزگه‌وتی بازار، لای مه‌لا حوسینیان ده‌خویند و من لای هه‌ردووکیانم ده‌خویند؛ که شیخ زور نه‌زان و سهد محه‌مه‌د زور زانا بوو.

شیخ کوره جحیلکی ناموزای خوی له‌گه‌ل بوو به ناوی شیخ نه‌سره‌دین - که به‌رواله‌ت دیندار و شه‌رمیون بوو - بیوه فهقی لای شیخ مه‌عسووم. نهو نه‌سره‌دینه کوری شیخ کامیل بوو که له ولاتی «تالش» ببوه شیخیکی سهر به‌رمالی زور ممبرک - که له دواییدا باسیان ده‌که‌مه‌وه چ بوون.

دیسان چوومه‌وه خانه‌قا. له‌م جاره‌ی دواییدا ده‌گه‌ل کچیکی شیخ محه‌مه‌د - که ناوی فاتم بوو - دل‌مان لیک چوو‌بوو. براکانی رازی نه‌بوون خوشکیان بدن به به‌چکه مه‌لایه‌کی که نه ناغایه‌کی ده‌وله‌مه‌نده و نه کوری بازارگانی شاره؛ تا لئی میوان بن و به‌ره‌یه‌کیان پی بگا. بابیشم که نه‌وه‌ی بیستبوو، ته‌واو تووره ببوو: «من هه‌ر ئاوانم نه‌وه‌یه کوری من بیته مه‌لا و به که‌وای شو‌ره‌وه بیینم که دوو فهقی له دووه‌ ده‌رۆن. نه‌گه‌ر کوری من ده‌بی له خانه‌قا نه‌مینی و له خزمه‌ت شیخدا تووشی شه‌رمه‌زاریم نه‌کا...».

نهو هه‌موو لای گیرانه و دهره‌تان نه‌مانه، زوری کار لی کردم و خه‌م و په‌ژاره‌ دایگرتم. جا که ده‌گه‌ل نه‌سه‌د رۆیشتم، دوو نیشانم به تیریک نه‌نگاوت: یه‌کی رازی بوونی باهم و دوور که‌وته‌وه له یاریک که به هیج باریکدا ده‌ستم پی رانگا و دووه‌م هه‌واله‌تی براده‌ره‌که‌م. ده‌گه‌ل نه‌سه‌د له ئیساکه‌نده‌وه چووینه وشته‌په‌ی خوار بۆکان، که «مه‌لا حه‌مه‌ده‌مینی حاجی مه‌لای تورجانی» دهر‌سبیزی نه‌وی بوو.

نه‌وساکه له هه‌ر کوئی نه‌مینه‌ی ده‌وله‌ت تووشی که‌سیک بان جلی کوردی با، جلیان ده‌سووتاند و پوولیان لی ده‌ستاند. فهقی له ترسان هه‌ر به شه‌و سه‌فه‌ریان ده‌کرد. لای به‌ره‌به‌یان گه‌یشتینه وشته‌په؛ که سنج فهقی‌تری لی هه‌بوون. چیشته‌نگاو ماموستامان دیت و داوای دامه‌زرانمان کرد. گوتی: نه‌سه‌د که برازاهه‌ با لیره‌ بی و نهو فهقیه‌م - مه‌به‌ستی من بوو - ناوی؛ با بره‌وا. زورم دل به خۆم سووتا. ماموستا گوتی: به‌لام نه‌مشه‌و میوانی من به و سه‌بی بره‌وا!

شه‌و له مالی ماموستا - که نانمان خوارد - باس هاته سهر له‌غهر و موعه‌ما. لیره‌دا باو باوی من بوو. له موعه‌ما جه‌ل کردندا له هه‌والانم چیت‌ر بووم. به‌یانی ماموستا فه‌رمووی: تو‌ش هه‌ر بمینه‌وه. تو به ترح و دیدار زور گیت‌ر و نازیره‌ک هاتیه به‌ر چاوم؛ به‌لام وادیاره وه‌ک دیار ده‌که‌ی وایت!

لای نهو ده‌ستم کرد به «شه‌رحی سیووتی» له سهر «نه‌لفیه‌ی ئینومالک»؛ که ریزمانی عاره‌بیه. دهرسی نه‌ده‌بیاتی فارسی و حیساب و ئینشایشی فیر ده‌کردم. نه‌وه‌نده‌ش نیوانمان خۆش بوو که هه‌ر نه‌بیته‌وه. به راستی قه‌ت تووشی موده‌ریسی نه‌وه‌نده‌ رووح‌سووک و بی‌ده‌عه‌ نه‌بووم. فهقی له هه‌موو جتیان جه‌زیان له چاره‌ی ماموستای گه‌وره نه‌ده‌هات؛ جه‌زیان ده‌کرد

جگه له وهختی دهرس، چاویان پیتی نه کهوئی و به نازادی گهپ و گالتهی خویان بکهن؛ بهلام نهو مامۆستایه ههوالی گالته و گهپیشمان بوو. خوی له ئیمه به زیاتر نه ده زانی. ته نانهت له شه شهق و زرمه زلیتانهی دهرهوی حوچه شدا به شداری ده کردین. خواخوامان بوو شهوانی سی شهمه و جومعه له ناوماندا بی و له گهپ و گالتهدا یاریمان بکا.

تهنبهلی له خویندندا کراسیک بوو به بهژنم برابوو. سهر له ههوه لهوه، به مندالی چۆن بووم به موو لام نه داوو؛ بهلام بیرم زۆر تیز بوو. ههر چیم بیستایه دهرس به جی له بهرم ده کرد. سه د به یتم له ئەلفییه خویندبوو، قهت سه سرم نه دا بووه. رۆژیک مامۆستا گوتی: بۆم بخوینهوه بهزانم له بهرتن؟ گوتم: ئیواره بۆت ده خوینمهوه. گوتی: دهزانم ههر ئەمرۆ له بهرت کردوون، به راستی له تۆ تهنبه تر و بهزهین ترم نه دیوه!

مامۆستا له نوێژ و تهلقینی مردوو زۆر بیزار بوو؛ منی دهنارد که نهو کاره له جیاتیان بکهم. منیش لهو بیزارتر بووم. رۆژیک مردوو یک مردبوو؛ رامکرد لهوبهری بهندی وشته په، له ناو داراندا ملم له دهوهر کردنهوه نا. دیتم مامۆستا چاو ده گێرێ؛ دیتمهوه. گوتی: رپورهش! دهزانم له نوێژ و تهلقین خۆت دزیوه تهوه. برۆ نهو مردوو سه گبابهه له کۆل کهوه! ناچار چوومه قهبرستان؛ کابرایه کی لووت زهلامی خوینتال لهوئ قاقهزیکي به دهستهوه.

- قوربان! ئەمه چیه؟

- کورم! ئەمه تهلقینه. (مهلا دیار نه بوو) منیش مهلام، نوێژ له مردوو ده کهم و تهلقین ده خوینم.

تهلقینه که نووسرابوو: «یا عبدالله». گوتم: ئەوه چیه؟ که داله که ههم سه ری ههیه، ههم زێر؟

- ها، ئەوه تۆ نایزانی. ئەگهر مردوو پیاو بی، ده لیم: «یا عبدالله»، ئەگهر ژن بی ده لیم: «یا عبدالله»!

هاتمهوه گوتم: مامۆستا مزگینیم دهیه! مهلایهک له دیدا ههیه به قوله قاپه شسی راناگهی! نه جاتمان بوو! بۆم گێراوه؛ زۆری که یف پئی هات!

زستانی وشته په زۆر سارد بوو؛ ئیمهش داری سووتانمان بۆ کووره نه بوو. هاوارمان بۆ مامۆستا برد. گوتی: دار به من پهیدا نابێ؛ خۆتان عیلاجی خۆتان بکهن. گوتمان مه گهر بدزین. گوتی: بدزن! چی تیدایه؟ فتوامان وه گرت و لممان له داردزین نا. دوو سووخته مان هه بوون به ناوی سهید حهسن و قادر؛ ههر که ئیواران ده چوونه نان چینهوه، داری مالانیان هه لدهنا و شهوانه ده چوون، په کیان سهگی به خۆیهوه خهریک ده کرد و ئەوی تریان داری ده دزی. داردزین گه بشته رادهیهک نیر و نامور و پنه و تیرۆکیش ده دزران و ده سووتیتیران. رۆژانه له مزگهوت باس ههر باسی داردزین بوو. هه موو خه لکی دێ ئیمانیان وا بوو که جندۆکه ئەو کاره ده کهن. دو عایان به مهلا دهنووسی که گێچه لی جندۆکه یان لی دوور خاتهوه.

ماله عهلیاغای ئیلخانی و هه موو ماله ئیلخانی، مریدی زۆر دلگه رمی شیخ حیسامه دینی تهوئله بوون. پهک له خهلیفه کانی تهوئله به ناوی خهلیفه محهممه د - بۆ به ره کهت - لهو دیه ده ژیا. خوا هه لئاگرئ هه موو دنیا بگه رپی دوانی وا خوینتال و مره موچ و خۆبه زل زانت دهرس ناکه وئی. به راستی له شه یتانمان ناخۆشتر ده ویست. ئیواره پهک که سهید حهسن له نان چینهوه هاتهوه گوتی: کورینه! کارته پهک به سه ر دیواری ژوو ریکی سه ر دانه پۆشراوی خهلیفه

راپەل كراو، بەشى ئەم زستانەمان دەكا؛ بەلام ھىنانى كارى كەستىك و دوان نىيە. شەو مال نوستان ھەر شەشمان چووين و كارىتەكەمان بە نەق كىشايە حوجرە و سەماوهرى تەنەكەمان جۆش دا و بە بيور وەرگەرپاينە كارىتەبۇر و تا مەلابانگدان ھەموومان كرده قەلاشكەرى سۆپە و لە حوجرەيەكى چۆلى تەنىشتانەوہ لە سەر يەكمان كەلەكە كرد. حوجرە لە سەر رېنگەى مزگەوت بوو. تازە دەمانويست بخەوين، خەليفە لە مزگەوت ھاتە دەر و دوو سۆفى دەگەل، راست روو بە حوجرە ھات. يەككىمان كە مەلا محەممەدى كورپى مەلا ەلى ھەماميان و برازاي مامۇستا بوو گوتى: ئيوە خۇتان دە خەو كەن، خەليفە بە كارىتە دزىنەكەى زانيوہ؛ ليمان توورپەيە. تەنيا من بە نەرمى و زمانى خۇش جوايى دەدەمەوہ. بەلكو دەس ھەلگىرئ و شكاتمان لىن نەكا.

خەليفە بەر لە ھەر شت چووہ حوجرە چۆلەكە و دەستى كرد بە تەق و ھۆپرې دار بە سەريەكداندا. ئەوسا ھاتە زوررەوہ و گوتى:

- فەقى! ئيوە خۇتان بە موسلمان و خزمەتكارى قورعان دەزانن؛ عەيب ناكەن دزى دار دەكەن؟

مەلا محەممەد - كە نسحەتى ئىمەى كردبوو - سەرى لە بن لىفە ھەلىنا و بى سى و دوو گوراندى:

- ھەى رېش كلكەسەگى سەگباب! وات لىن ھاتووہ قسەى سووك بە فەقى بلىي؟ ھەستم ھەزار شەقت تىپەلدەم؟!

خەليفە دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. «مال بريا و بە كۆى زوخال بى». ھەر دەرپەرى و سۆفى بە شوپىندا پەل بوون و بە بۆلەبۇل بەرەو مالى ئاغا رۆيشتن. بەختى ئىمە مامۇستا لە ھەوشە دەسنوئز دەشوا و پرتەبوئەلى خەليفە دەبىسى.

- ھا خەليفە گيان! خىرە؟

- بەلى فەقىكانت كارىتەيىكيان لى دزىوم كە بە كورپىكم نەدەدا. سەربارىش ئەوى خراپە پىيان كردووم. دەچمە لاي ەلىغا، ئەگەر حورمەتى شىخى تەوئەلى لە لا بى، دەبى ئەوانەم بۇ تەنبى كا.

مامۇستا بە زمانى خۇش خەليفە خاو دەكاتەوہ كە خۆى تۆلەى بۇ دەستىنى. مامۇستا بە خەليفەوہ ھاتە سەرمان. دەمى كردەوہ و چاوى قوچاند، ھەزار جىئوى دا:

- روو رەشىنە! چۇن فەقى دزى دەكا؟ ئەويش لە پياويكى وا مېبارەك!

سەرى خۇمان داخست و ملمان حيز كرد؛ مەقمان لە بەر نەھاتە دەر. جوين و ھەرەشەى مامۇستا - كە بەم زستانە دەرتان دەكەم - گەبىشتە رادەيەك كە خەليفە گوتى: قوربان! من گەردنيان ئازا دەكەم؛ تۆش بىانبەخشە. خەليفە رۆيشت؛ بەلام مامۇستا لە جىئودان و لۆمە كردن دەستى ھەلنەدەگرت. گوتم: قوربان! خۇت فەرمووت دار بدزن قەيدى ناكە. لەپر لە قاقاي پىكەنىنى دا، گوتى: ئەگەر وا بى جىندۆكەكەى دارەدزىش ھەر ئيوە بوون! خوا بتانگىرئ، پنے و نىر و ئامورىستان دزىوہ؟ ئەمما وەللاھى كارى چاكتان ھەر ئەوہ بووہ كە داغتان بە دلى ئەو خەليفە سەگبابەوہ ناوہ. دا سۆپەى لىن نىل دەن با خۇم گەرم كەمەوہ!

ئىتر بۇ خەلكى ئاوايىش ساغ بۆوہ كە جىندۆكەى داردز لە حوجرەى فەقىيانەوہ سەرى ھەلداوہ.

شهوېک له هاویندا دوو میوانی مامؤستا هه بوون، یه کیان مهلا علی هه مامیان و مه لایه کی تریش به ناوی مهلا نه حمه دی سه ممه یی. له بهر هه یوانی مزگهوت کورمان به سستبوو. مهلا علی باسی نوشته و ویفقی ده کرد که زور به کارن؛ مهلا نه حمه ده یگوت خرافات و درون. مهلا علی ده یگوت: من ویفقی چوار گوښی ناوبه تال ده زانم، ده توانم هه موو کاریکی پی بکه م. مهلا نه حمه ده گوتی: ناخر مامؤستا گیان! من دوو سال ههر ده رسی ویفقم له خزمهت خوت خویند که نهو ویفقه شت فیر کردم. جاریک له پاش لیکدانه وه و حیساب، ناوی مه لایه کیه تیکی لی ده رچوو: «بی موجه غی غی تا شازده غیو لایلاک»! ناخر چون خوا له نیمه نازیره کتره که ناومان نراوه: علی، نه حمه ده، پایز، سواره؛ سووک و خوش له سهر زمان. خودا ناوی نه دیوه ته وه له مه لایه کیه تی خوی بنی، ئیلا وا دریز؟! دامانه پیکه نین و کیشه خه لاس بوو.

شهوېکی تر لهو شهوانه که ههر خو مانه بووین و له هه یوانی مزگهوت رو نیشتبووین، باسی ویفقی و نوشته دامه زرایه وه. مامؤستا گوتی: ده لاین له هیندوستان دوعایه ک ده زانن، کابرا هه موو کهس ده بیینی؛ کهس نهو نابینن؛ دباره درویه. گونم: نه خیر نه مه راسته و ده یزانم! پییان سه یر بوو. - چونه؟ شانمان ده.

ئیشاره تیکم له مامؤستا کرد. قادری سوخته ی نارده وه مال که قهند و جایی بیینی و به لکو نهو سیحره بیینن. تا قادر هاته وه تیمگه یانندن که مرزم چییه. مامؤستا هه لپیچام که ده ی سیحره که ت بکه! ده مگوت جندو که ی کاربه دهستی نهو سیحره شهو له خه ودا ده مخنکینن. هه موو تیکرا داوای پیکه ینانیا ن ده کرد و قاله له هه موان شیلگیر تر بوو؛ له بهر مامؤستا ده پاراوه که زوریم لی پکا و نهو سیحره بیینی. ناخری دوا ی خو گرتنیکی زور گونم: ده بی مندالیتیکی نابالغ بی نهو سیحره ی لی بکه م. قاله به سویندانه وه رهش ده بووه که من نابالغم؛ دروشی ده کرد!

قافه زیکم هینا چند چوار گوښه یه کم لی کیشا و پرم کرد له ژماره و حرووفی عاره بی، وه ک: «ط» و «ض» و «ص» و نه مانه. قاله م برده زووری مزگهوت، پارچیکم له قافه زه که دری و خستمه باخه لی و پییم گوت: من و کهسی تریش تو نابینن. به لام نه گهر ده نگت بی ده زانین له کوئی. نه گهر نه م پارچه ی لای خو م بسووتینم، تو وه ک خوت لیدیته وه و دییه وه بهر چاو. قاله هاته وه ناو کور؛ کهس ناوری لی نه داوه و له منیان ده پرسى: چی لیتهات؟ بو کویت نارد؟ فیلمان لی مه که! قاله بو نه زموننی ته و او کللوی به ده مه وه گرت و چوو به رده می مامؤستا، هه لروشکا و گالته ی پی ده کرد!

گونم: ناتوانین به چاو بییینن؛ با به په له کوئی و لاق هاویشنن حه ول بده ین؛ به لکو ده نگی لی ده رچی. هه موو راست بووینه وه. قاله له ناوماندا چه قیوه. شهق ده سه رینیک هه لده ده ین، په ل به ره و دیوار ده کوتین و به هه موو هیزی خو مان شه قیک ده قاله هه لده ده ین؛ ههر قنگیش ناسوورینن! رهنکه پتر له سه عاتیک بهر شه قمان دا. نهو ههر ده می لی خوار ده کردینه وه و لای وا بوو نابینین. هه ستمان کرد کابرایه کی گوندی به ویدا دیت. پارچه دراوه که ی سیحره که م خسته ناو ناگردانی سه ماوه؛ دوو که لی هات و گونم: نه وه تا قاله وه ک خو ی لی هاته وه! ئیتر نهو هاوینه گه مه ی ههره خو شمان غه یب کردن و تیهدلانی قاله بوو که هه موو جار

خوی دہ پاراوه غهیی بکهین و حه لوای به شهقانی بؤ بگترین! تهنانت رۆژیک هه موومان له بندی وشته په مهله مان ده کرد، قالم غهیب کرد. چونکه شلهپی له ئاودا دهات، له سهر بهک تیمان هه لدهدا تا وای لینهات ده گریا و ده یگوت:

- مامۆستا بؤ خاتری خودا به مهلا رحمان بلئی وهک خۆم لی بکاتهوه؛ قوونگم دیشی!
- هه یهوه کوپه خو ئهوه دهنگی خو بهتی! دهیسا تییهه لدهن!

ئهو دهنگ و باسی غهیب بوونه ههر له زمانی قالمه کهوته ناو ئاواپی. پیاوان ترسیان ری نیشتبوو نهوه کا من ئاوا خۆم غهیب کهم و خوانه خواسته بچمه جهستهی کچ و ژنیان. ناچار سیحری غهیب کردنمان بهر بهست کرد.

سهیری خو ش لهوه دایه پاش چهند سالیک، رۆژیک له شاری سابلاغ به مزگهوتیکا راده بردم؛ دیار بوو خه لکی زۆری لییه. پرسیم گوتیان مه لایهک ئیجازه وهرده گری و شیرنی خواردنی ئهوه. چومه زوور دیتم هه مان قالمی سووخته کهی خۆمه جبهه کی تازه یان ده بهر کرده؛ ئیجاز نامه ی ده خویننه وه که: شوکر بؤ خوا بۆته مهلا. چووم له په نای دانیشتم و پیرۆز باییم لی کرد.

گوتی: مامۆستا بیکه له راهی خودا ئهو دوعایه م فیر که که منت پی غهیب ده کرد!

گوتم: جندۆ که رازی نابن! با پیر بی ئهو دهم تیتده گه یه نم که چۆنه!

له وشته په ئاومان له بیریکی زۆر قوول، به سەتل و گوریس هه لده کیشا. جاریک لهو ئاو هه لینه جان، قرجه له پشتمه وه هات و پشتم کوور بۆوه و زانی زۆر گرانی ده کرد. شکسته به ندیک له دیدا بۆی هینامه وه جی و چهند رۆژان له سهر جی که وتم.

سهید عهولا شیتیه که هه بوو مه سخهری ئاغایان بوو. کچیکی له وشته په خواست؛ هاته حوجره که بچین ماره ی کهین. گوتمان حقی ماره برانته نه هیناوه. سویندی خوارد که ماوه ی بدیهن تا ده چیته بۆکان دوو که لله قهند و تۆپیک که تانی میزه رمان بؤ دینس. گوتم: خۆت ده زانی به ستن هه یه؛ نه گهر درۆ بکه ی ده تبه ستم. ئیتر درۆی کرد و پیمان پیده که نی که دهستی بریوین. منیش ده مگوت به ستوومی. شهوی زاوایی به سترابوو. هاواریان بؤ هیناین جوابمان نه دانه وه. هاواری بؤ ئاغا بردبوو، ناردی به شوینما و گوتی: من ئهوا پینج که لله قهند و دوو تۆپ که تانتان ده ده می بیکه نه وه! هاتمه وه حوجره و خه به رمان دایه کراوه ته وه. کابرا بوو به زاوا! ده سا باوه ر که نه به ستبوومان و نه هیچ؛ به لام ترسه که ی وای به سهر هینابوو.

رۆژی جیژنه یه که ده گه ل مامۆستا چووینه مالی عه لیاغا. عه لیاغا - که نه خوینده واریک بوو، به لام زمانی فارسی ده زانی - پرسیری له فه قیکان کرد: فلان شت به فارسی چیه؟ به فیساره شت ده لئین چی؟ شیریکی سه عدیم لی پرسیه وه که ده لی: چهند ده سکه گولم دین که له سهر «گنبد» ی به گیا به سترابوو. عه لیاغا گوتی: ئیوه نه تاندیوه، من له شیراز دیتم گول له سهر گونبه ز دادهنین!

گوتم: نه ترانی، «گنبد» به پیاله ده لئین.

- له کویندا؟

- له «بور هانی قاتیع» دا.

- خۆت دیوته؟

- به لی.

- دا بىچن بورھان بېنين...

ئەم بەلىيەى من درۆ بوو؛ نەمدىبوو؛ لە مەلا قادرە پىرەم بېستبوو كە زۆر فارسىزانى چاك بوو. ھەر ماناى گونبەدى لىچ دراىەو و پىالە نەھات. ھەموو گىيانم وە سەر ئارەق گەرا. ئاخىرى تووشى ھاتن كە گونبەد بە مانا پىالە ھاتوو. بە زاھىر قسەى من سەر كەوت؛ بەلام ئىستاش پاش چلوشەش سال تا بىرم دىتەو، شەرم دەمگرى. درۆى بۆ چ بوو؛ با بىمگوتبايە مەلا قادر وای دە گوت. ئىتر تۆبەيەكى وای پىن كىردم كە بۆ ھەمىشە تەنبى بىم. زۆر كەسى تىرىشم دىو، كە شتىكى بۇيان گىراونەو، دەلئىن بە سەر خۆمان ھاتوو؛ بەلام ئەوان ئەو ھەيان باشە درۆشيان لە سەر سوور بىتەو شەرم نايانگرى!

لە وشتەپە دەچومەو مەلا. جارىك لەو سەفەراندەدا خوا براىەكى دىكەى بۆ ناردىبووم كە ناوى نرابوو «سادق». جارىكى تر چومەو مەلا بۆكەم نەخۆش بوو؛ ناردىمە سابلاغ بۆ لای دوكتۆر يوناتانى كۆنە برادەرى. تا من چووم و دەرمانم بۆ ھىنا، بە ساغى فرىا نەكەوتم و لە ئاخىر دەمى گىاندانىدا گەيشتمە سەرى و ھەتىو مامەو...

بە مردنى بابىم رووپەرىكى ژيانم ھەلدراىەو و رووپەرى دەورانى مندالىم دادراىەو. بى جىنى نازانم بە سەرچلى تا نەمبەستوو سەرىكى بدەمەو:

ژيانى ناو فەقىيان بە راستى سەرنىچا كىشە. ئەگەر كۆمەلىكى ھاو زمان و ھاوولاتى بە مىللەتىك دادەنئىن، بە برواى من فەقى تا نەبوونەتە مەلا، مىللەتىكى سەربەخۆن. ھەر مەلەيەكى وەك باوكى من دەيەوئ كۆرەكەى جىگەى بگرىتەو. زۆر كەسى نەخوئىندەوارى بە ئىمانىش كە خۆشيان لە مەلا و ياسىن خوئىندن ھاتوو، كورىان دەنئىرنە ناو فەقىيان. زۆربەى فەقى، كۆرە بىوژەن و كۆرە ھەژارى جووتيارن. دەچنە جوچرە دەبى سۆالى نان لە مالان بكەن؛ بەشى جلك و شەمەك لە راتوو پەيدا كەن. كە بەھاران و پايىزان بە ئاوايى و ھۆبانەو دەگەرىن، رۆن و پەنىر و كەشك و تووتن سۆال بكەن و خۆيانى پىن پۆشتە كەنەو و شەكر و چاى پىن دابىن بكەن؛ خەلك لە زەكاتى گەنم و دراو بەشيان بەدن.

خوئىندەكەيان چۆنە؟ چەند كىتىك لە سەتان سالەو بۆتە باو، زۆر كەم واىە ئال وگۆر بكرىن؛ يانى بەرنامەى دەرس بە سەتان سال نەگۆراو. دەرس گوتنەو ش ھەر لە عۆدەى ئەوانەيە كە لەو كىتىبانەو فېرە خوئىندن بوون و ھەرگىز بەرنامەى تازە كىرنەو و دەسكارى تىدا دەكار نەكراو. نە فەقى تىدەگا چى خوئىندوو و نە مامۇستا خۆى دەزانئى چى بە دەرس كوتۆتەو. لە سەد فەقى، يەك يان دوان ھەلدەكەون كە لەو ھەوتخوانى روستەمە دەرچن و بىنەو مەلای باش. ئەوى دىش ھەمووى لە ھەوەلى رىگە لە ناو ھەپاست بەجى ماون و سەرنەكەوتوون. رىك و پىكى خوئىندن و ئىمتحاناتى سى مانگە و شەش مانگە و سالانەيان ھەر نەبىستبوو؛ خۆى و خۆى. تەبەنەل و ناتەنەل بە يەك رىدا دەرۆن.

زۆربەى وەختيان بە چاوپر كى لەگەل كچۆلان و قسەى شىر و قۆر رادەبرى. زۆربەى ھەرە زۆريان رووتن؛ چلكن؛ دژوئىن. زۆر جەمىيان نانى ھەرزىن و جۆيە و پىخۆريان ئەو شتەيە كە مالان بە خىر دەياندەنئى. لە ناو ئەو ھەموو ماىەى خەم و پەژارەدا داوايانەتە بارى بىعارى. شەوانى سى شەمە و جومعە لىك كۆ دەبنەو و دەيكەنە بەزم و پىكەنىن. كەمتر فەقىم دىو زۆر گوى بداتە بارى ئايىنى. ھەموويان بەرانبەر بە شىخان بەدبىن و بى ياقىدەن؛ گالتە بە زۆر شت دەكەن كە لە لای خەلك گوناحە.

قهسیده ی «بورديه» هه یه که عاره بییه و له په سنی پښتانه بهره و بو به لا لابر دن و مباره کی به ده سنی گهل ده بخوینن. فه قییه کی قوشمه که ناوی نه زانراوه کردوویه ته گالته جار و به خواردنی حوجره ی هه لگوتوه و له وزن و قافیه شدا وه ک قهسیده عاریه که یه. شهوانی جومعه له «په سوئ» - که سی فه قییه کی لی بو - کو ده بوونه وه، ده ی قهسیده ی «بگنیه - ورگیه» بخویننه وه! ثم چند به یتم له و قهسیده یه له بیر ماوه:

فه قیینه چاکی بزائن مزگینه کوو ده ده می

زیافه تیکی زور چهور، بون دی به دستی شه می

هر چیشتیکی سوور چووه، ساواره لی دوور که وه

شه و پروزی حازره له حوجره وه ختی جه می

نه سته غفیر و لاهی من ساواری و نه لماشینه

نه گهر له برسان بمرم شه رته ده می ناکه می

نافه ریم مام بابه کرا نه تو ی تایفه ی سه کر

زیافه ت و ه کو شه کر، ده لی نی نه و جار که می

یه کیکی ده نگ خوش دانه دانه ی به یته کانی ده خوینده وه و راده وه سته شه وان ی تر به گهل سه ربه نده که یان ده خوینده وه و ده یانگوت:

ده تی کی که! لی که! به چاکی پاروانی لی بکه

لوولی ده! قووتی بده! هه تا زگت ده جه می

یان لاسای ختم و تالیله ی ته کیه ی شینخانیان ده کرده وه: به دهوره داده نیشتن چرا که یان خه فه ده کرد. سه ر تالیله بوی داده مه زانندن: «لا ئیلا ه ئی له نا!». تاویکی باش به کومه ل نه مه یان ده گوت. نه و جار بوی ده گوین: «داندوک»، تیکرا وه ک جه زم بوونی ده رویشان ملیان لی دنا: داندوک، داندوک. داندوک ده بووه ساوار، هیلکا و...

لاسای قورغان خویندن و ته کیبری جه زنیان ده کرده وه. یه کیک ناوی ولاتی به ده نگیکی بلند ده خویند. مه سه له ن ده یگوت: «وه شاهه یه و بایز او ییه، وه قار نه یه وه گهلوان». دوا ی دوو سی نایه تی و ملی خوار ده کرده وه: گوینگران تیکرا ده یانگوتک: «پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، لا بامیه ته له نا ئیلا شله قاورمه، پلاو بنکر به له حم و شه حمه وه».

گوویا جار یک چند فه قی لیک کو ده بنه وه و ده ست ده که ن به غه یبه ت کردنی هر چی دپته بیریان. کار زور درپزه ی کیشاوه و گه یشتوونه ته باسی مه لانیکه تانیس. له پاش هیندیک رمان، یه کیان گوتوویه:

- ناا نه قلی نه وه یه خودای ته باره ک و ته عالا کوره له ریکی بو برامی پښتانه ناردووه، سه ری که چهل کردووه هینده ی پی بلئ: «و قذیناه بذج عظیم!»

به لام جگه له و جوره گالته و گه پانه، به تیکرایی له نویز و پرووو گرتندا زور خیرا بوون. به لی هیندیک له نویزی سبه یه ته نه لییان ده کرد؛ به لام نه ویشیان به قهزا ده گترایه وه. له زینا و داوین پیسی زور به دوور بوون. جهز له کچان کردنیان له ده ست بازی و نه گهر ریک که وتبا ماچ و مووچیک تی نه ده په ری. نه و چند سالی فه قی بووم نه مبیستووه فه قییه ک له سه ر ژن گیرایی. دوو جار یس له بیرمه که فه قی کیزی دلخوازی خو یان هه لگرتی. ئیمانیان به خوا و قورغان و ئیسلام پته وو. منیش که چند سالی که ناو نه و کومه لگایه دا ر امبار دووه و شه و

رؤم دہریاز کردوہ، دیارہ لہ ژبانی فہقیہہ تی زؤرم پیوہ نووساوہ و خووم پی گرتوہہ۔ کاتی لہ وشتہ پہ فہقی بووم، لہ شہوی پازدہی شاباندا - کہ جیژنی بہراتہ - و ہک باوہ قورعانمان ہینا و یاسین و دوعای بہرآتمان خویند۔ ئەسعد بەشداری نہ کردین۔ گوتی: ئیوہ بہو دوعا خویندنہ لہ باتی رؤزی زیادبوون لہ رزق و رؤزی بیبہش دہبن؛ من تہجرہ بہم کردوہ! گویمان پی نہدا و خویشان لی توورہ کرد۔ جاران کہ ہہموو بہ یانیان ہیچ نہبا ماسٹیک، شیریزیکمان دەست دەکەوت، بہ یانی ئەو رؤژہ نانی گہنیشمان نہبو۔ دوو سی لہ تگہ نانہ جوی وشکەوہ بوومان خوارد۔ ئەسعد پیمان پیندہ کەنی و دەیگوت: ہا؟ نہمگوت؟ ئیمہشی پەشیمان کردہوہ۔ گوتمان دەسا چاری دہرد چییہ؟ گوتی ہہستن! قوربان سفرہی نانمان لہ ناو حوجرہدا بہر شەقان دا تا ماندوو بووین۔ ہہروا دواي تۆزیک ژنیک بہ قاپیک ماست و چەند نانی گہنمی تازہ و گہرمہوہ ہات و گوتی: فہقیکان نہزرم کردوہ؛ ئەمہم بۆ ئیوہ ہیناوہ!

لہ وشتہ پہ فہقی جگہرہ کیش، بہ زؤر نہفہسیک و دوو نہفہسیان خولق کردم تا بۆ خۆم فیتر بووم۔ ئەوسا دەیانگوت عہبہ تۆ لاکیشی! ناچار تووتن و پەرم پەیدا کرد و لہ سایہی ہہوالی ناجنسہوہ فیترہ جگہرہ کرام۔ چەند جاران تەرکەم کردوہ و گہراومہ تہوہ سہری۔ ئیستاش کہ پیرم و نہخۆشم و دەلین بۆت خراپہ؛ بہلام ئەو بہ لایہم بۆ تەرک ناگری۔

دەیانگوت کارخانہی قەندی میانداو زؤر جوان و خۆشہ۔ دەگہل فہقیہ کدا لہ بہر و ہرزیریکی وشتہ پەیی پاراینہوہ، گوتی: چہوہندەرم دەگہل بار کەن! لہ بہ یانہوہ تا ئیوارہ کامیۆنمان پەر کرد۔ شہو لہ سەر بار سوار بووین۔ بہ یانی لہ کن کارخانہ دابہزین۔ تازہ دەزانین برسیمانہ و ہیچیشمان لہ گیرفاندا نییہ۔ لہ دەرکی کارخانہ رینگہی چوونہ زوور و تماشایان نہداین۔ دەبواہیہ چاوەنۆریش بین تا بمانبہنہوہ۔ چوونہ سەر چۆم، مہلەمان کرد؛ برسی تر بووین۔ نیوہرۆ لہ بن دیواریک قۆرہی زگمان بوو۔ مہلایہ کمان لی پەیدا بوو منی دەناسی؛ نانی داینی و کارخانہشی پیشان داین۔

ئاخری پاییز بوو، بہ دەشتی شارویراندا دەہاتم، تووشی بہنداویک بووم، ویستم بہ پەرمہوہ و کالہ و پیتاو دانہ کەنم۔ فکر، فکر، دار بیہکی باریکم لہ سەر بہندہ کە دیت؛ بہ عەقلی تہواوی خۆم دەچمہ سەر چلۆیکی؛ دادی و فریم دەداتہ ئەوبەر۔ بہ ناشکوری نالییم حیساب راست دہرنہچوو۔ چلۆیکی دار داہات، خستمیہ ناوہراستی جۆگہ و لہ قوریدا قوم بووم! بہ ہەزار دہرد ہاتمہ دەر۔ سەرما، ہہموو گیان تەر و قوراوی، غارم دا، لہ «وسوکەند» خۆم بہ مالیکدا کرد۔ ژنہ کە ہەر دیتمی خودار بوو:

- ئەی بیسمیلا ئەوہ چییہ؟! -

- دایہ گیان جندۆکە نیم، فہقیم!

لہبەر تەندووور خۆم وشک کردہوہ۔

تہمەنم حەفدہ سال بوو کہ بابیم مرد۔ قەت بیرم لہوہ نہ کردبوو کہ رۆژیک باوکم دہمروئ و بہ سہری شلکی ہەتیو دەبیم۔ تاسام؛ واقم وەر ما؛ فرمیٹسک لہ چاومدا قەتیس ما۔ گریانم نہدەہات۔ خەمیکی تہماوی دەوری سہری دابووم۔ دنیام باش نہدەدیت۔ لہ سەر وەسیہتی خۆی بردمانہ خانەقا لہ پەنا گۆری دایکم ناشتیاں۔ گہرامہوہ مال؛ مندال دہگریان۔ گویم لی بوو خوشکم بہ براکەمی گوت: «خەم مەخۆ! کاکمان لہ جینی بابمانہ». ئەو قسەہی وەک دہمبێن لہ گۆزہی

سهره ونخوون هه لگرن، کونی فرمیسکانی بهر له لا کرد و گریام نه ماما گریام؛ تا به ته وای کول و کوم دامرد. ناشنا و روشنم له م لا و له ولا هاتنه سهره خویشیم. نیویان تیدابوو ههر له نیستاوه ته ماحیان کردبووه پارچه زهویه کانمان؛ ده یانگوت ئیوه تازه نانوان به بی بابتان لیړه بژین. گوئی لئ ده بووه ده یانگوت: ههر بینا له برسان مردن. نه مجار فکرم له وه ده کردهوه که ده بی له برسان مردن چو بئ؟ بوم حل نه ده بووه...

به وپه پری ناهومیدییه وه جووم له وشته په کتیب و سپالنه کهم هینایه وه و مؤرم به دهر گای خویندن و فقیهه تیه وه نا. ئهی خودا چ بکه م؟ تا نه مړو نه زانیومه کاسبی چیه، نه له جووت و گا سهرم دهر ده چی، دوو برای پچووک و خوشکیک و دایکیکم به سهردا که وتوته وه. باب که مردووه سیسه د تمه قهرزداره و پاتالی دومان ته نیا مانگایه کی سیلداره؛ بو گالته ناوی نراوه «شمقار». نه گهر بزانی که ده مریشک به تمه نیک و پینج گیسک به تمه نیک بوو، ده زانی سیسه د تمه چند زور بوو. به لام زوری پی نه چوو که ده ستم له ناهومیدی بهردا و شانم وه بهر کاردا. منجه له زنجیرداره که ی بو پلاوی حه وتمم کړد رابوو، له و ساوه نخوون کرابوو؛ دام به چوار بزنه زا و به کاژیله وه. گیسک و بزنم ده کړی و ده مبرده بازار ی «خورگه» و «قه باکهندی». ماوه یه ک چو داریم کرد. خو م وها شاره زای کاسبی لادئ کرد که کونه پیاوان پرسیان پی ده کردم کوئ به چی بچینین. که م- که م ده بوو ژامه وه؛ به لام دیسان ژیان زور فقیرانه راده برا و شوکری خوامان ده کرد. شهوانه تا درهنگ زستانان له مزگوت جوړایینمان ده کرد؛ چراشمان فقیه بوو. هه میسه که ده ستم بو ناو که پوم ببردایه، قورمی ره شی نهفت به ده ستمه وه ده هات. زستانیکی سهرانسهر پیخوومان نه بوو؛ به نانی وشک رامانیوارد.

خوینده واریم چند بوو؟ له سایه ی له بهر کردنی قه سیده عاره بیه کان، چند وشه یه کی عاره بیم ده زانی؛ به لام منیش وه که هه موو مه لای ولاتی خو مان، نه قسه کردن، نه خویندنه وه ی کتیبی عاره بی تازه و نه هیج. له شهر عیشدا ته په ته پیکم له «فتح القریب» و «منهاج» ده کرد و ناویان نابووم «مه لاوړه حمان». له فارسیدا خراب نه بووم؛ گولستان و بووستان و یوسف و زلیخای جامی و تاریخی نادر م به دهرس خویندبوو؛ ده متوانی نامه به فارسی بنووسمه وه و بخوینمه وه. که نزیکه ی ده- دوازده سال ژیانم به گهلایی رابرابوو؛ خو م بو فیربوون ماندوو نه کردبوو؛ تازه په شیمان ببوممه وه. ده ستم کرد به متالا و خویندنه وه و خویندن له لای خو م. شهوانه چرای نه وتم له پیش خو م دادنا و کتیبم ده خویندنه وه. کتیبی چو بئ؟ تهر و وشک، بیتام و به تام، ههر له ئه میر ئه رسه لانی رومیه وه تا شیروویه و سیمین عوزار و فهله ک ناز و تهر ماش و تهر سه زه وه تا ده گاته خه مسه ی نیزامی و مه سنه وی و حافظ و شانامه و شتی تر... زور شهوان وا به خویندنه وه خافلاوم که روانیومه وا تاو هه لاتوو و چرا که م دایسی. له ناکامی ئه و شیلگی ریه م، به بی ئه وه به خو م بزائم، ببوممه فارسی زانیکی مناسب.

هیندیک به قهرز و هیندیک به نه غد جووته گایه کم به سی تمه ن کړی. ده گهل کابرایه ک بووینه شهریک که نیوه کارم بئ؛ تووتن و بیستانیشمان کرد. کابرا که گیای دروو، گیشه ی خو ی لیدا، گوتی من تووتن و بیستانم ناوی، چاری ناچار خو م لئ گیف کرد و به نه زانی خه ریکی تووتنه وانی بووم. تووتنم بن کوئل ده کرد و تاوم دها. پاییز تووتنم برده شار، بایی چل و پینج تمه ن بوو. پاره ی گاگان و هه قی کووتالی پوشته کردنه وه ی مندالانی لئ دهر چوو. ده مم له کاسبی شیرین بوو. ورده- ورده مه رم کړی، ماینم کړی و بوومه مالیک له ریزی

مالان. بەلام گېروگرتى تر هاته بەر: «سادق» تەمەنى ھەشت مانگ بوو، داىك مېردى كردهو و بە جىنى ھىشتىن. خوشكم ھىشتا مندال بوو؛ ناچار بووين لە ژنى ناو دى يارمەتى بخوازين كه بە نان كردن و مالات دۇشەين و مەشكە ژەندن رابگەن؛ كه ئەوانىش جگە لە ھەقى خۇيان، نيوە بە نيوەيان دەدزى. گوتيان چار ئەو ھەيە ژن بىنى كه ھەم ئاگاي لە مال و ھەم ئاگاي لە برا چكۆلە كەت دەبى. كەوتەمە ھەولى ژن ھىنان. لە ھەر كوئى كىژىكيان ناو دەبەرد كه جوان و باشە، سەرم لى دەدا؛ يان من كە يەفم نەيدە گرتن يان ئەوان پىم رازى نەدەبوون. رۆژىك كە دەگەل كاروانىك دەچومە بوكان، لە پى تووشى كىژىك بووين كه دەچومە مەزراى باوكى. زۆرم دل گرتى؛ ئەوئىش نيوە ئاوپىكى لى دامەوہ. زۆرى نەبەرد كه خاواراستان ئەو كچە دەگەل ھەوالانى خۆى ھاتبووہ تەرەغە بو سەيران و ماينەكەى لە ھەوشى ئىمە بەستبووہ و خۆى ميوانى حافزىك بوو. حافزم كرده دەلال و بوئى سازدام و خۆم و كەسكى تىرش چووینە خوازبىنى لای باوكى. باوكى كچ گوتى:

- بە مندالى لە سەر بىشكە لە كەسكىم مارە كردهوہ كه نايەوئ مېردى پى بكا. بە كى قايل بى بەوى دەدەم؛ با پرسى پى بكەم.

ديار بوو پرسى بە قازانجم بوو. ئەوجار پرسى:

- دەولەمەندى؟ دىمە مالت بزانم چت ھەيە.

گوتم: باشە دواى دوو رۆژ وەرە؛ من ھەموو فەرش و نوئى ئاوايى دەخوازمەوہ؛ مەر و مانگايەكى زۆرىش دەخەمە ھەوشەوہ؛ ئەوسا دەلیم دەولەمەندم. مامى خۆم! تۆ ئەگەر كچ بە دەولەت دەدەى، ئەگەر لە ئىستا فەقير تر بووم دەبى لىك جيا بىنەوہ. من شەرىكى عومرم دەوئ كە سوالىشم دەگەل بكات.

كابرا پىكەنى و گوتى راستە. تەلاقى كىژم بە سەد تەمەن كرىەوہ و مارەم كرد. وا بوومە خاوەن ژن. بەلام ھەر ژن نەبوو، پەحمەتى خودا بوو. ھەر چەند باوكى بە چەتە و دز و تووش و جنگن ناوى دەركردبوو، ئەو تەواو بە پىچەوانە زۆر نەرم و نىيان و بە سەبر و ھەوسەلە، زۆر فامىدە، كارزان، لە ھەموو ھەرزىرىك پتر لە ھەرزىرى سەرى دەردەچوو. كابانىكى كەمۆنە بوو. زۆر زوو ھەسامەوہ. كاروبارى منى گرتبوو ئەستۆى خۆى. بە مەزرا و مال رادەگەبشت. ھەمىشە رووخۆش و گەش بوو. دۇستانى گوندى دىكەم دەيانگوت خۆزگە ئەگەر ميوانى مالە تۆ دەبىن تۆ لە مال نەبى؛ چونكە «سەيدزادە ئايشى» لە خۆت پتر قەدرمان دەگرئ.

لە كچى «سەيد قادرى بوغدەداغى» كورپىك ھاتە دنيا و پاش پىنج رۆژ مرد. پىرئىزان دەيانگوت ئالەوشەوہ بردوووانە. جارپىكى دىكە حامىلە بوو. لەو ناوہدا من نەخۆشى گرانەتام گرت و زۆر پىسى خستم. لە ترسى گرتنەوہ نەدەبوایە كەس نىزىك كەوئ. ئەو ژنە ئارەقى لەشمى بە زمان دەلستەوہ. من چا بوومەوہ بەلام ئەو زۆرى نەبەرد كه تووشى گرانەتات ھات و پاش نۆ رۆژ بە نەخۆشى كورپىكى لە بەر چوو؛ بو خۆشى مرد. لە سەرپا بىكەس و ھەتو بوومەوہ. زەمانە لە باتى ئەو تۆزە خۆشەي ژيانم، تالاو و ژەقنەمووتى بە گەرودا كردم. لە قەسىدە درىژەكەى بەرەو موكرىانمدا باسكىم لىوہ كردهوہ.

ژيانمان لە تەرەغە، جار تال و جار شىرن و پىر لە ھەوراز و لىژ رادەبەرد. لە بىرمە زستانىك تا بەھار پىخۆرمان نەبوو؛ بەرچامان نانى وشك بوو. لە بىرمە سالىك قەند گران بوو، چەند مانگىك چامان بە كشمىش و نوقل دەخواردەوہ. بەلام لە دوايەكاندا بە نىمچە دەولەمەندىكى لادى

حیساب ده کرام.

بۇ خۆم دەرسم بە برا گچکە و برای گچکەترم دەگوت. بەلام زۆر زەحمەتە مندالیک بە تاقی تەنیا زەوقی لە سەر خویندن بی. بیرم زۆر لئ دەکردهوه که ئەو براینەم نامانەتی بابمن و لە مل مندان. ئەگەر نەخویندەوار دەرچن من خەیانەتم بە نامانەت کردوو. زۆریش گران بوو دەست لە ژیانى لادئ - که دەگەلی راهاتبووم - بەردەم و بچمە شار که هیچ لە کاسبی شار سەرم دەرناچئ. ناخری لئ برام که هەرچی دەبی با بی؛ تەنیا براکانم بتوانن بخوینن. لەپر قەراری خۆم دا. مالاتەکم سەرجم فرۆشت و هاتمە بۆکان. خانویکی پووتەکەى پیسەکەى لە لای سەرروى مزگەوت و بەرانبەر بە حەوزى بۆکانم مانگی بە سئ تمەن بە کرئ گرت؛ که حەوشۆکیک و ناومالیک و وەتاغیک بوو. پاش ماوەیهک بە حەوسەد تمەنم کرئ و خانویکی شارى سابلاغم دا بە هەشت سەد تمەن و قیمەتەکم بژارد.

جا هەتا معلوم دەبی که لە بۆکان چم دەکرد، با وچانیک بدەین و بگەرینەوه سەر ئەوانەى که ناسیومن و لە بیرم ناچنەوه:

۱. سەید رەشیدی خانەقا: پیریکی قەد و بالا بلندی بە ریشیکی دریز و پانی زۆر جوانەوه. هەر لە فەقیهەتییهوه دۆستی نزیکى «حەریقى» شاعیر بووه؛ که بابیشم هەر لە دۆستانى زۆر خۆشەویستى حەریق و سەید رەشید بووه. سەید رەشید ژنی نەهینابوو. سالەهای سال بوو هەر لە زەمانى مانى شیخەوه لە خانەقا بیوه تەرکەدنیا. حوجرەیهکی هەبوو؛ هەمیشە سەماوەرى لەبەر دایسا. هەموو قورعانى لە بەر بوو؛ بە ماناوه و بە هەموو وردەکارییهوه. زۆربەى کاتى بە دەنگى زۆر خۆش قورعانى دەخویند. دەیتوانى بە کوردى و فارسى شیعرى زۆر باش بهۆنیتەوه. لە مەلا چاکەکانى عارەبى دەزمێردرا. مەجلیس و قسەى ئەوەندە خۆش بوو که هەر کەس جارێکی کاک سەیدى دیبا، هەرگیز لە بیرى نەدەچوو. من رۆژگارێک شیعر و نامە دەسخەتییه کانیم کۆ دەکردهوه که بە راستى لە نرخاندن نابەن؛ بەلام بە داخهوه فەوتاون. دوو غەزەلى ئەوم دەس کەوتبوو که یەکیان فارسى و ئەوى تریان کوردى بوو. ئیستا لە هەر یەکەى یەک یا دوو بەیتەم لە بەر ماون، بەیتیک لە فارسیه کەى دەلی:

یکى صد گشته داغ دل از این رو که الف بینى اش دو خال دارد
لە غەزەلە کوردیە کەدا دەلی:

لە چاومدای و چاوم پر لە ناوه
وەرە ئەى گولبىنى تیراوم ئەمشەو
رەقیب زانى غەریبى کۆى نیگارم
وہ کو سەگ بۆیە دەورى داوم ئەمشەو

جارێک رەعیەتیکی قەرەنیاغای مامەش - که ناوی یووسف دەبی - دەچیتە لای که قەرەنیاغا لە سەر کیشە کردن دەگەل مالیک - که مالی یاقووبی پین دەلین - دەرى دەکا، تکایەکی بۆ بکا دەرى نەکەن. نامەى بۆ دەنووسئ و دواى چەندێک دیتەوه دەلی: «ئاغا نامەکەى تۆى فریدا و گوتى ئەو سۆفیانەى خانەقا ئاغا یەتیم لئ تیک دەدەن». سەید رەشید که تەخەللوسى شیعرى «چاوش» یان «شەهید» بووه، بۆى دەنووسیتەوه:

زاهیرەن فەرموتە من سەردارم و خاوەن بەشم گیرودارم پین دەوى چون شیرە کولەى مامەشم

دەست لە یووسف بەرمەدە بۆ خەرگەلى یاقووبیان بەردەدەى بە گونم، چکیرم پین دەچئ من چاوەشم

هەموو کەس جینیوی کاک سەیدى لە پیپه‌لگوتنى خەلکی پین خۆشتر بوو. بەختەوەر لە

خانەقا ئەو کەسە بوو که لە مەجلیسى کاک سەیددا حازر بی. من هەر چەند مندالیکیش بووم،

چونکه كاك سەيد بابمى زۆر خۆش دەويست، زۆر جار ڤينگەي دەدام بچمه خزمەتي و گوئى له فەرمایشاتي بگرم. جگه له قسه جەفەنگییه كانی - كه ئیستاش به سەر دەم و زارانوه ماون - زۆر چوارینه و تاك بەيتی سەیر و سەمەرەي هەبوون. له گەل «عەبدوللەبەگي ميسباح ديوان» دا نامەي زۆریان به شیعەر پینک گۆڤرپوه تەوه. باسی سەيد به تەنیا كتیوو كینكه و ئەگەر دەرفەت هەبێ دەبێ كۆ كریتەوه و نەفەوتی.

۲. حاجی مەلا رەحمانی شەرەفكەندی: مەلایەكی قەدبلندی، ڤیشیكي چوار پەنجەيی هەبوو؛ كه من دەمدیت له نیوان پەنجا و شیسیتدا بوو. هەرگا كه له شەرەفكەندەوه دەهاته خانەقا، وهك دەلین «چویلەكه دەوری كوند دەدەن كه دندوو ك له چاوه جوانه كەي بدەن» ئاوا خەلك دادەرووژانە دەوری و به قسه كانی كه یقیان دەهات. دەم و زاراوی زۆر خۆش بوو؛ قسه كانیشی هەمووی گالتە و گەمە بوو. تەكیه كەلامی «وەنەكێ بابەلێ» بوو.

ڤوژیک كۆمەلێك لینی كۆ ببوونەوه. سوڤییه كی ڤیش پانی مل ئەستوو، ڤری به خەلكەكه دا و خۆي گەیانە حاجی مەلا و گوئی: حاجی مامۆستا ئەرئ به شەرە ڤدین خیری زۆره؟ فەرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەرئ وەللا ڤدین ئەوئەندە باشه كه هەر نەبیتەوه. تۆ ڤروانە من لەوئا ئەو ڤدینەم هیشتۆتەوه قوونگم حەساوئەوه، جارێ هەر دەیانگوت له قوونگی بەم، ئیستا دەلین های له ڤدینی بەم!

حاجی بابەشێخی تورجان له لای شای ئیرانەوه عاسای سەر به جەواهیڤی خەلات كرابوو. جارێك دزی له مالی كرابوو. له زەنبیل بووم حاجی مەلا هات. سەيد محەممەدی زەنبیل لینی ڤرسی: له كوێوه تەشريف دینی؟

گوئی: له تورجانەوه، به حاجی بابە شێخی مامتەوه بووم.

گوئی: ئەرئ مەعلووم بوو چیان لێ دزیوه؟

گوئی: وەنەكێ بابەلێ! گۆیه كیان لێ بردوو!

جارێك له گوندی عەیشاباد بووم. حاجی مەلا هات. له جەنگەي قساندا مستەفابەگي ئاغای عەیشاباد كتیپێكي به ناوی «شەمسولمەعاریفی كوبرا» هینا و گوئی: ئەوه ویفقی زۆر عەجایی تیدایه.

حاجی مەلا گوئی: ئاغا ئەم شتانە هەمووی درۆ و دەلەسەن. من باوهرم بەو سێحر و جادوانە نییه.

ئاغا گوئی: جا ئەگەر عالمیكي وهك تۆ گەوره ئەمه بفرموئ، دەبێ جاهیل كام قور به سەر داكەن؟ دەسا وەللا ئەمه ئەتۆ دەفرمووی، من دوغای وام لێ پەیدا كرددوو ئەگەر ئیستا لەم دیواره بنووسم و قامیشیكي تی چەقیتم، چەندی بمەوئ هەنگوین ڤتە خوار.

حاجی مەلا فەرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەوه هاسانە؛ رەنگه ئەو دیوی دیواره كه ئاودەست بێ! جارێك حاجی مەلا له بن دیواری مزگەوتی شەرەفكەند خۆي داوووه بەر بەرۆچكه و چەند كەسێكیش له دەورەي بووین. كابرایەك بەویدا رادەبرد و هەر ڤرتەو بۆلەي بوو.

حاجی مەلا ڤرسی: ئەوه چیتە؟

گوئی: حاجی مامۆستا هەر لیم گەرئ. قەرزم له سەر سەعیدی مام حەمەدی سەگبابە، تڤرئ به دە شاییم بۆ ناكەنئ.

حاجی مەلا گوئی: وەنەكێ بابەلێ! ئەگەر زۆرت لازمه بۆي بكه به یازده شایي!

جاریک حاجی مهلا ده گهل سهد ناویکدا به پښ بهرو خانهقا دین. سهد جوو که یه کی لئ دئ، بهلام ده بښی حاجی نه بزهی هاتی و نه ناوری لئ داوه؛ دباره ده بښ نه بیستی. ماوه یه ک بی دهنگ ده پړون و سهد ده لئ: حاجی ماموستا چونه وا هیچ فه رمایشتیک نافه رمووی؟ حاجی مهلا ده لئ: بابهلئ! باوه بکه لهو ده مهوه نهوا هر خوّم ده جرینم و دهنه قینم، چ بکه م بو به دبه ختی فه رمایشتی وه ک توّم نایه!

مه لایه کی دهوله مه مند و خاوه ن گوند به ناوی «مهلا که ریمی گول» که ده یانگوت سوود خوړه، مردبوو؛ هینا بوویانه خانهقا. که سوکار و کوړی مردوو له حوجره ی شیخ محهمهد بوون. حاجی مهلاش لهوئ بوو. کوړی کابرای مردوو که ولئیکي تیسکنی ناودامیتی له پیش شیخ محهمهد دانا، گوتی: باوکم وه سیه تی کردووه توّ ده بیری که ی. شیخ محهمهد که به حهرامی ده زانی گوتی: من پیرم و نهو که وله قورسه، ناتوانم هه لیگرم. کوړه که و خزمه کانی گوتیان نیلا ده بی بتهوئ و وه سیه تی له عهرز نه ده ی. شیخ محهمهد فه رمووی: ده جا حاجی مهلا با بو توّ بی. حاجی مهلا گوتی: قوربان قه دیمی گوتوو یانه: «میراتی کهر بو که متیاره». بیته نهوه بو من باشه! باوه که کوړ و خزمی مردوو له نیمه پتر پیکه نین.

بو نموونه نهو چند نوکتانم گیرایه وه؛ باسی حاجی مهلاش ده شی ده ناو کتیبیکي وه ک رښته ی مرواری عه لاهه ددین سه ججادی خری.

۳. ماموستای فهوزی: مه لایه کی خه لکی عه بابهلئ شاره زوور بوو. شیخ محهمود له پاش کوژرانی عیرقان نه فه ندی ویستبووی فهوزی - که شاگردی عیرقان بووه - بکاته راویژ که ری. فهوزی له ترسان په ر هوزه ی ولاتان بووه. ماوه یه ک له ناو که لهوړ بوته مه لادئ. هاتبووه موکریان و له گوندی ناچی که ند ده ژیا. زور عالم، زور کورد، شاعیر، نیتر وه ک ناردی به هار بو هه موو شت ده بوو. نسحت و پښ شاندانی نهو، بیری کوردا یه تی خسته میشکی زور له لاوانی ناشنای. دهنه دانی نهو هیمنی کرده شاعیر. پاش مه رگی بابم زوری پښ ناخوش بوو که ناچارم ده ست له خویندن به رده م، ده یگوت زور حه یفه توّ نه خوینی.

نیمه له تهرغه ماله مه لایه کی بی ده سه لات بووین. بابم حورمه تی له ناو خه لکا زور بوو. دهوله تیش هه بوو. تا دنیا نه ببووه پاشاگردانی و خه لک له نه منیه ده ترسان، نیمه ش توانیو بوومان بمینین. به لام باب مرد، شیرازه ی دهوله تیش به هاتنی ټینگلیس و رووس و نه مریکایی بو ئیران له بهر یه ک هه لوه شا و دنیا بوو به زوردار و بی زور. هه را ناغای زل بوو وه ک نه ههنگ ورده ماسی قووت ده دا. قه باله نووسینی وه ک قه دیم و پیش داهاتنی ئیداره ی سه بت زور وه باو که وتبوو. نه ماما کوا نهو میرزا قیله ته نانه ی که ده یانزانی قه باله ی ملک بنووسن؟

من چوو بووم عیباراتی قه باله کوّ نیکم به رهوانی له بهر کردبوو. ته نیا ناوگورینی ده ویست تا بیته قه باله ی حیسایی. بهو هویه وه منیش گه شه م کرد. له هه ر قه باله ی مولک کرپنیک - یان ده بی بلیم ملک ساندنیک - له لایه ن حاجی بایزاغا و کورانیه وه - که نهوسا یه که همین ده سه لاتداری ناوچه که بوون - من به ده سه توه بووم و بوومه ناشنایان. نه م ناشنایه تیبه پاراستمی. جاریک ره شیداغای نوّار، جاریک کوړی عه لیاغا، جاریک حوسیناغای قاجر ده یانه ویست نهو دوو - سی زهویه م لئ بستین؛ ماله حاجی بایزاغا لاگریان ده کردم و رازی نه ده بوون ناشنای قه باله نووسیان به ده م گورگه وه بچی.

له تەرەغە کابرایه کی بهر پیتی من چوو بووه گوندیکی دیکه. شهو نیر و نامووری له مەزرکه ییدا برابوونهوه. هەرچەند من ناگام لەم کارەساتە نەبوو، بەلام کابرا منی بە تاوانبار دەزانی. رۆژیک له باراش هارپن من به باره ئاردهوه دههاتمهوه، پیاویکی رهفیهقه ئاشیرپشم دهگهل بوو. گه یشتینه ئەو گوندە ی کابرای کۆنە رەعیەتی لێ بوو؛ له رێ تووشی هاتین. غاری دا سەر گردیک و هاواری کرد: وەرن تۆلەم بکەنەوه. ناغای گوند و نۆکەریکی بە تەفەنگەوه و بە سواری گەینە سەرمان:

- پرووت بن دەنا کوژراون!

ناغا بە قوندای تەفەنگ راپهێشتە هاوڕیکەم، بهر لهوه لێی کهوئ تەفەنگم گرت و رامتلەکاند و به دەستمهوه هات. چهخماخم لێ راکیشا که دهتکوژم. دایه باری باریک رستن و بارمان بردهوه و له نزیك تەرەغە تەفەنگەکم داوه؛ که به قسه ی خۆی ئابرووی نەچێ. بهو حالەش چوو مه شیکایه تی ئەحمەداغای حاجی بایزاغا که ئەویش له بههانه یه کی وا دهگهرا. وایزانم ئەسپیکی له ناغا ئەستاند.

زۆر بهخته وهرم که له هات وچۆ کردنی مالی ئەحمەداغا له قەرەگوێز، دهگهل سهید کاملی شاعیری هه ره باش و ناغا قوچ به گی قسه خۆشی بهناوبانگدا رامده بوارد و یادی شیرینی ئەو رۆژانەم هەرگیز له بیر ناچیتەوه.

هەر لهو دەمانه ی له تەرەغە دهژیاين، به ههوا ی لاوه تی و کهلله پری بی عهقلانه، جاریکی تریش له گهل ورده مالکیکی ئامپاماندا له سەر ئەوه برام بهردی به سهگی ئەو دادابوو شه ر هه لگیرسا. ئەو خزمی خۆی کۆ کردهوه و سهیدانی کولیجه - که ماله خالوانم بوون - به هاواری منهوه هاتن؛ که چا بوو ئەویش بی خوین رژان داکوژا.

دهبوايه له بۆکان کاسبی پهیدا کهم و ژنیش بینم و به بیوه میردی نهمینمهوه. بهلام ئاواتم پینک هات که براکانم بنیرمه مهدرسه. ئیستاش گرتی سەر دلمه که بۆچی خوشکم نهارد و بۆ خوشم پیم نهخویند؟ چونکه تا ئیستا نهک هەر له خانهواده ی خۆمان، بگره له لاوهش ئینسانی ئەوهنده زیره کم نه دیوه. بهلێ عهقلم وا بوو که نابێ ژن بخوینت؛ زۆر به داخه وه م...

بۆ باسی کاسبی و سهرمایه هاوارم بۆ کاکه رهحمانی حاجی بایزاغا برد؛ پینجسه د تمه نی دا که کاسبی پتوه بکه م. دهگهل کوریکدا بووینه شه ریک و هه تا چل تمه نمان زه ره کرد، کلکی وشتر گه یشته عه رزی! به پهله قه رزه که ی کاک رهحمانم گه رانده وه؛ نه وه کا تووشی زیانی زۆر تر بێم.

له پاش مردنی هه وه ل ژنم هه ره ده هه ولدا بووم به دلی خۆم ژنیک بینم. زۆر کیژ و بیوه ژنیا ن بۆ دۆزیمه وه؛ بهلام که یقم نهیده گرتن. رۆژیک میوانی مالیک بووم، خوشکیکی چکۆله ی هیشتا کالی خانه خویکه م زۆر دل گرتی؛ بهلام هیچم نه درکاند. دوا یی بیستمه وه که ئەو کیژه ناشنای مالی قۆج به گه و قۆج به گیش ناشنای قسه ی قۆر و جه فەنگم بوو. خوازی بینیم لێ کرد و سه ری گرت. «مه عسووم» کچی «کا حه مه دی نۆبار» م لێ ماره کرا؛ که هیشتا تمه نی له چارده سالاندا بوو. بۆ مخارجی بووک هینان دامابووم. کابرایه ک به ناوی عه بدولکه ریمی شه وکه ت - که بازرگانی کوتال و دوله مەند بوو، خه لکیش به سوود خۆریان باس ده کرد - پیاوه تی کرد و گو تی من قه رزت ده ده می و هه ر گا بووت بمه وه. توانیم ژن بگویمه وه؛ بهلام تا به خۆم زانی پتر له سی هه زار تمه ن به عه بدولکه ریم قه رزدار بووم. رۆژیک لێی پرسیم: بۆ کاسبیه ک

ناكەي؟ گوتىم: دەسمايە چۈن؟ گوتى: تۇ زۇر بە من قەرزدارى، ھا پىنچ سەد تەننى دىشت بدمى، يان گال دى يان پەمۇ. دە گەل كۈنە شەرىكە كەم داممەزراندهو. تووتنى شىنى خراپى دەكرى، دەيكوتا و سەبىلەرپىژى دەكرد و بە عەجەمانى دەفرۇشت. بە نىوہ قازانجەكەي وردە- وردە دەبووزامەوہ.

زستان بوو؛ رىگەوبان گىرابوو. ترسى عەجەمىش بۇ ھاتنە كوردستان زۇر ببوو. رۇژىك حوسىن -كە ناوى شەرىكەكەم بوو- ھاتە لام. شلەژابوو؛ لووتى ئارەقى كىردبوو. گوتى: مالمان خرابوو، تووتنى شىنى زۇرم بە سەردا ماوہتەوہ و مشتەرى ناين. چارى ناچار عەنبارىكمان بۇ تووتنە شىن گرت و سەر لە بەرى زستان و مانگىك بەھار لە ناھومىدىان سەرمان لى نەدايەوہ. رۇژىك دىتم فەتھى بە ھەلەداوان ھات و بزەى سىمىلى بوو. گوتى: لە ساىەى دلۇپەى زۇر و تەراپى بنى عەنبار، تووتنەكەمان ھەر چەند نىو گەزىك لە سەر و بنىوہە رزىوہ، بۇتە زىرى بى غەوش. تووتن بە دەرەجەى ھەرە بالا فرۇشرا و لەپر دەولەمەند بووين! ھەر يەكى چوار ھەزار و پىنچ سەد تەننمان پىگەيشت و ھەر ئەو رۇژە قەرزى عەبدولكەرىم دايەوہ و دەسمايەشم بۇ مايەوہ.

ھەر ئەو سالەش لە ئىدارەى تووتنى بۇكان بوومە عەنباردار مانگى بە سەدويىست تەن؛ بەو شەرتەى دوو مانگ لە حقوقەكەم بۇ ئەو كەسە بەرتىل بى كە دايمەزراندم. تووتنىشم بە بەرەوہ دەكرى و دەفرۇشت. ھىندىك شىعەرم لە سەر تووتن دىزن ھەلگىرپوونەوہ؛ ھەرچى گووكارىيەكى لە ئىدارەى تووتندا دەكرا، دەرمخستبوو. بازەسى گشتى لە تارانەوہ ھاتبوو؛ ناوى فەرھادى بوو. داواى ئەو شىعەرنەى لى كىردم؛ دەگەل خۇى بردن. پاش ماوہىەك نامەيەكى مەجەللەى گالتەى بابا شەمەلم بۇ ھات، دەلى ئەگەر بىيە تاران جىگەمان بۇ تۇ ھەيە. ديارە من كە لە بنەوہ «ژى-كاف» بووم نەدەچووم؛ بەلام رەنگە ئەگەر ئەودەم لە سەر ئەم قسە قۇرانە رۇىشتىبام، بىمتوانيا بىم بە نووسەرىكى گالتەچى.

سالەودا خۇم كىردە بازارگانى گەنم. دەگەل برادەرىكا بووينە شەرىك؛ گەنمان لە بۇكانەوہ دەبردە تەورىز و دەمانفرۇشت. چۈنكە زۇرمان دەبرد، ئەگەر كىلۇى نىو شايى خىرى بىكرايە، ھىستان زۇر بوو. جارىكىان سەدويىست تەننمان زەرەر كىرد. ھەر ئەو رۇژە چووينە دىدەنى ھەمەدەمىن ئاغاي مەحموداغا -كە ئاغاي بۇكان بوو. قەپان و سەرمانەى مالاتى بازارمان ئىجارە كىرد بە مانگى ھەشتاويەك ھەزار تەن. چوار كەسى دىش خۇيان كىردە شەرىكمان. نۇ رۇژمان بە دەستەوہ بوو، يازدە ھەزار تەننمان خىر كىرد؛ تا لە سەريان زىاد كىردىن. جارىك ھەمامى بۇكانم بە ئىجارە گرت. بەلام نەچوومە سەرى و بە ھەشت سەد تەن خىر فرۇشمەوہ. خولاسە لە بۇكان خىرووبىرم بە سەردا دەبارى و تەواو ساز ببووم.

سەعدى دەلى: «دەنگى خۇش بۇبوى گيانە»؛ ھەمزەى شەرىكم زۇر دەنگى خۇش بوو. بىرپارمان دا لە تەورىز نەچىنە ئەو ئوتىلەى كە ھەموو كوردى ساىلاغى دەچوونى؛ چووينە ئوتىلىكى بى كورد. كاك ھەمزە شو لە ژوورەكەدا گۇرانىيەكى گوت. خاوەن ئوتىل ھات گوتى: ھەر چەند لە كوردى تىناگەم، بەلام ئەو دەنگە زۇرى كار لى كىردم. وەتاغىكى دوو نەفەرى دوور لە جادەى داينى و سوتىدى خوارد كە بوولمان لى ناستىنى و ھەرچى دەمانەوئى بۇمان پىك بىنى، بەو شەرتە رۇژى جارىك گوتى لە گۇرانى ھەمزە بى.

جگە لە كارى رۇژمان -كە سەردان لە بازارى گەنمفرۇشان و بە شارا گەران و سەير كىردنى

قهيسهري و راسته بازاران و چاوچه راندن بوو - شهوانه هر له نيواره وه ده چووينه سينه ما. نه ماما راستت دهوي ئيستاش نه مانزاني كام فيلم باشه و كامي ناخوشه. خاوهن سينه ماكان بو راکيشاني لاوان، کچی زور جوانيان به خزمه تکار راده گرت. پياو که له لوز داده نيشت، کچيکي زور لووسي به ناز و نوز فير کراو، به شيرني و نايجووه دهاته زور و به دهست بازيهک و گا ماچيک و دوان، پووليکي باشيکي چوار و پينچ به رابهري نرخي بازاری له مشتري دهستاند. نيمهش لهو دادوشين و دهست برينه به ناشکرايه خوښمان دهات و به نانقهست ملمان به ته پکه وه ده کرد.

رؤژيک له سهر قسه ي خه لک چووينه مزگه وتيک له ته ور يز به ناوي «صاحب الامر» که گوتيان چوار شه موميان زور خوشه. حهوش و زوروي مزگهوت له زن و کچ جمه ي دهات؛ به ردي ديواريان دهلسته وه که به مراد بگهن. له زور وه گونبه زؤکيک هه بوو ده يانگوت نيمامه. مهلايه کي پيري ردين خه ناوي به زيارهت راده گه يشت. دواي زيارهت من دوو تمه نم دايه. کابرا که هيج کهس ههر گيز له چوار شايي پتري نه دابويه، لهو حاته ميه ميه واقی برده وه. ههر وهک بترسي که لتي بستينمه وه، نايه تنه که ي باخه لي و خوي دايه سووچيکي تاريک و زهق له مني رواني. تا ته ماشام ده کرد چاويکي لي داده گرتم. ته واو دلخورد بووم. هه مزه م تيگه ياند و لتي چووه پيش و به توور پهي تي راخوري:

- بو چاو له هه والم داده گري؟

مهلا گوتي: کهس وهک ئيوه مهرد نييه، له سهر يهک دوو تمه نتان داومني. ئيستاش نه مپرو وه رنه ماله من، نو زني زور جوانم به دهسته، کاميانتان هه ليزارد ليتان سيغه ده کم و خزمه تکارم.

من گوتم: ناغا نيمه سونني مه زه بين؛ سيغه و قه حبه لاي نيمه وهک يه که و به حه رامی ده زانين؛ نه مه نا که ين. (ايا اينتر شود؟) ناخيکي هه لکيشا و گوتي: - خوا نه کا سونني بن. پياوي وا چاک حه يغه سونني بي!

چوو شينه زياره تي سهد هه مزه که عه زيز خاني سهر داري موکري له باره گاي نهو نيژراوه و گوړه که شي زوري قه در گيراوه؛ چونکه له ده وراني دهسته لاتيا خه لکي ته ور يزي له به لاي قاتي و گراني رزگار کردوه. رهنگه نه شيانزاني بي نه ويش سونني بووه! نه وي له بيرمه که سهرنجي راکيشابم ديدار له مالي قهره سهد ناويک بوو که ده يانگوت فال ده گرته وه و نوشته دهنووسي. خانوبه ره که ي دوو حه ساري ده ناو يه کدا بوو. خيزه ره ي مشتري وهک ميرووي ده وري چه وري کومه ل ببوون. ده بوو سهد وهخت بدا که فلان رؤژ بينه لاي. که زاني دوو کورد هاتوون، گور جي ريگه ي لاي خوي داين و قه دري زوري گر تين و تيري قسه ي خوش بو کردين. پاش چه ند سال بيستمه وه که سهد جاسووسي ئينگليسان بووه.

له ته ور يز بو ريش تاشين و سهر چا کردن ده چووينه لاي ده لاکيک. گوتي شتيکم بو بنووسه که ريش تاشين به قهرز نايي. من دوو شيعري فارسيم بو نووسي بوو که له بيرم نه ماون، به لام مانا که ي نه وه بوو: «هه ي بي ئينساف! تو ريشه که ت لاي من ده تاشي و قهرز ناده يه وه، من کوپت بگرم؟». کابرا ده شووشه ي گرتبوو هه ليواسي بوو. رؤژيک گوتي: نازانم چت نووسي وه، به لام ههر چي ده يخوئنيته وه بي ده که ني و پيشم نالين چيه!

نه وه ندم له بير چوو بليم: بو هه وه ل جار که هاتمه ته ور يز و چوومه باغي گولستان، ديتم

تور کینک زورنا لیدهدا. هیچ شتیکم بیج لهوه عه جابتر نه بوو. پیم وانه بوو جگه له لؤتی کورد کس زورنا لی بدا. چهند سهیره: تورک و زورنا لیدان؟!

دینداری

بابم زور موسلمانیککی بهراستی بوو؛ مهلاش بوو. نهوانهی دهیاناسی به وهلی و پیاوی خویان دهزانی. هر زور له مندالیمهوه، له تمهنی پینج و شهس سالیمهوه فییری نویژ جماعهتی کردبووم. له بیرمه جاریک زور گریام چونکه جماعهتی نویژی سبهینهم فهوتاهه. هر له مندالی زور کالهوه رۆزووی رهمزمانم به تهواوی گرتوه.

له مهجلیسی بابمدا باس هر باسی دینداری و پاریزگاری بوو. زور جار ده مییست که فلانه کس زور دینداره و فیساره کس دینی کهمه. زورم بیر له دین ده کردهوه که ده بی چ بی. ناخری حهلم کرد: گریی نهستوم به دین زانی! منیش له ناو مندالاندا که پیاویکم ده دیت گریی بهر نهستوی زله، ده مگوت نهو پیاوه زور به دینه! نه گهر گریی نهستوی زور زهق نه بوایه، ده مگوت دینی لاوازه. چونکه کوره مهلا بووم مندالان باوه پیمان پیده کردم و نهوانیش دیندار و بی دینیان دهناسی. بۆ خۆشم دهستم له گریی ملی خۆم دهدا، به داخهوه زور بچووک بوو. ده مگوت با گهروه بم نه منیش دیمه ریزی دینداران. تا نه که وتمه ناو فقییان و زوریان ده گهل نه ژیا بووم، دیندارییه کهم ههروا گهرم و گوپ بوو. بهلام ده لپن: «گایهک ده پال گایه کدا بی، نه گهر رهنگی نه گری خوی ده گری»، لهم بارهوه هاتمه ریزی فقییان و له نویژی سبهینه چوون نه ده گریام. بهلام خودا و پیغه مبه ر ناسین و عاقیده به شیخایه تی شیخی بورهانم هر وهک خوی ما. هر چهند خۆم به مه نسووی شیخی بورهان ده زانی، ده گهل ماله سهیدی زهنبیلیش ناشنایه تی زور گهرم و گوپم هه بوو. شیخ محهمه دی خانهقا وهک کورپکی خوی دابه نام و له قه بی «جووجه له» ی دابوومی. سهید محهمه دی زهنبیلیش زوری خۆش دهویستم و ههتا بچوومایه زهنبیل ده بیردمهوه ژووری مال و نهو په ری لوتفی ده گه لم هه بوو. واتا له ههر دووک بهری جوگه ده له وه رام. نه گهر چی له دوا پیدا نویژیشم ده چوون و زور جارن هر تهر کم ده کردن، بهلام رۆزوو گرتنم تا تووشی نه خۆشی سیل بوونم له بهغدا دهست لی بهر نه دابوو.

دلداری و لاوتی

وهک باسم کرد تازه تمه منم ده بووه یازده سال کیژیکم خۆش دهویست. به بی نهوه هیچ له لای دلبر بدر کینم. ده پال خۆمدا ده سووتام و پیاوهق بلتی نهو دلداریه زوری دلنهرم کردم و ههست و بیری ناسکی فیر کردم. دلداریه کی زور پاک بوو. هر چهند دلبره که له پاش زور سالان ههستی بی کرد و پرووی خۆشی نیشاندام، بهلام فهرقی دارایی مالی باوکی نهو و باوکی من نه یهیتشت پیک بگهین و به ره می هه موو گریان و دل دۆراندن له یهک-دوو ماچ تی نه په ری و بۆ یه کجاری لیک دیدار ناخرهت بووین و ئیستاش به پییری تا وه بیرم دیتهوه، ناخیکی ساردی به دوو دا ده نیرم.

دوو هه م جار دلیم وهک په پوله یهک به په ری هی گولی رومه تی کیژیککی کچه مه رداره وه نیشته وه. هر چهند خه لک ده یانگوت ده م و چاوی دنکه - دنکه ئاولاویه و سپیلکه له یه کی زور جوان نییه، بهلام له بهر دلی من وینووسی خودای جوانی بوو. نهویش زوری خۆش

دەۋىستەم. رەشماليان لە نەزىك رەشمالى خانەخوئى مەن بوو؛ ھەر چىغىكەم نىۋان بوو. رۇزانە كە پىۋايان دەچۈنە كارى و كارى مالى لە سەر ئەو بوو، زۆر دەرفەتەمان بۇ دەرفەخسا كە يەكتر بىينىن و بە راز و نىياز و وردەماچان، كول و كۆى خەم دامركىننىن. شەۋىك لە شەو شەق بووندا، ئىستاش نازانم چۆن تۈنەم خۆم لە سەگان بەزمەۋە و چۆنم وىرا ۋەك دزى لەزەبەر درگای چىغ لادەم و بچم لە خەو خەبەرى كەمەۋە. ھاتە دەر و لە سەر وردە درۋە گوئىيان دەستەملان درىژ بووین. ئەۋەندە كىژىكى پاك و شەرم بەخۇ بوو كە شەرم لى دەكرد و بە ھىچ بارىك خەيالى خراپم بە دلدا نەھات. ھەزى دەكرد ھەلىگرم؛ بەلام تارمايى باوكم دەھاتە بەرچاوم و دەترسام. لە پاش ماۋەيەك لە دلى خۇمدا بىرپارم دا كە بچم و ھەلىگرم. بەلام ھەيھوو، گوئىيان براكانى زانىۋىانە و پاسى دەدېرن و تۆش بىينىن سىبەرت بە تىر دەنگىون. ھەر ئەۋەندەم تۈانى لە دەرفەتىكدا نىۋ دەقىقەيەك بىبىنم و داخ و ھەزەت بە يەكتر بگۆرپنەۋە. راستى بىرىكى تازە ھاتە سەر كۆنە بىرىنى قىرماغە گرتۈۋى دلەم.

لە پاش ئەو دوو جار ناھومىد بوونەم، ئىتر دلدارى راستەقانىم لە بىر چۆۋە. بوومە پەپۈۋەيەك كە لە گۈلىكەۋە بۇ گۈلىك دەفرى و لە جىابوونەۋەش تەم داينارى. لە ھەر دىيەكى خويندوۋمە، لە ھەر جىيەكى پىا رابردووم، ھەر جوانىكم دىۋە، چاۋى بزم تى بىۋە. جا يان بە بۆلە جوئىيان پى داوم، يان بىزەيان ھاتۆتە سەر لىۋان و جار و ناچار بە دوو قسەى خۇش بە سەريان كىردوۋمەۋە و گاگايەكىش ماچ و موۋچىكم دەس كەتۈۋە.

ھىشتا لاۋىكى لووس و پووس بووم، ژنە ئاغاىەكى زۆر جوان و بە سەر و سىما و كەيخودا و پىۋانە، كە لە مەجلىسى پىۋان دادەنىشت و لە داکوزانى كىشەى خەلك و گۈندىاندا قسەى لە سەروۋى پىۋانەۋە بوو، تەمەنىشى لەۋدېۋ سى سال بوو، نازانم چۆنى چاۋ دابوۋە مەن، بە ھەزاران نەرمە فىل و لاۋاندىنەۋەى دايكانە كىشامىە بەر كەمەندى خۆى و بە تەپكەيەۋە بووم. ماۋەيەكى زۆر ۋەك دايكەكەى ژان ژاك روسۋى لى ھات. تا نەمرد لەۋ دلدارىە دەرنەچووم و لە راستىشدا مەرگى ئەۋ داغىكى گەۋرەى بە جەرگەۋە نام. ئىتر ئەۋ دلدارىە راست و درۋىانە، گىشتى بە ژن ھىنانم دۋابى ھات و لە ھەر دوو جارى ژن ھىنانمدا عاشقى شەرىكى ژيانى خۆم بووم و زۆرىش خۆم بە بەختەۋەر زانىۋە.

مەن و شىعەر

مىرخى شىعەر شىكى خۇدادادىيە و تەبەى مەۋزۋون دەگەل مندال دېتە سەر دىنيا. زۆر كەس لايان ۋايە شاعىرى بە مىرات لە باۋكەۋە بۇ مىنال دەچى، ئەم قسە زۆرى رى تى دەچى. ھەرچۈننىك بىت، مىنال كە لەۋانەيە بىتتە شاعىر، شىعەرى خەلك راست دەخوئىتەۋە، فەرقى لەنگ و لۆر دەكا، بەلام لە مابەينى ھۆنەر و شاعىردا فەرق و جىۋاۋزى ھەيە. كەسى كە ھەلبەستە دەلى و لەنگ و لۆرى تىدا نىيە ھۆنەر، بەلام وشەى «شاعىر» لە وشەى «شەۋور» ۋە ھاتوۋە؛ ۋاتا ھەست. ھەمو ھەستىكى بارىك و پىر لە ماناى ناسك، با مەۋزۋونىش نەبى، دەتۈانى ناۋى شىعەرى لى بىرى. كە ۋابوۋ وشەى «ھەستىار» بۇ شاعىر پىر بە بىستە و وشەى ھۆنەر بۇ «ناظم» راستە.

گۇرۋانى بىژى خۇۋىژى نەخوئىندەۋار ھۆنەرن؛ كە لە ھۆنەنەۋەدا لەبارن. جا مىندالىكى دەتۈانى فەرقى شىعەرى لەنگ و نالەنگ بكا، دەتۈانى ھەول بەدا و بىئ بە شاعىر. بەلام دەبى زۆرى

شاعیری شاعیرانی جۆراوجۆر له بیر بئ و زۆری متلای کتیبی هه موو جۆره و ئاگاداری ته واوی له خه لکی دنیای دور و بهری خۆی هه بئ و به کورتی وه ک میتشه نگوین وابئ؛ شیره له گولان هه لمزئ و له پاش دهسکاری کردنیکی وه ستایانه، به شکلی هه نگوین هیقی بکاته وه. رهنگه نه توانم له سه ره نهو باسه برۆم، چونکه مهسه له یه کی زۆر گرینگه و زۆر له پیاو عاقلان قسه یان لی کردووه. با باسی خۆم بکه م باشتره:

بابم تهبعی مهوزوون بوو؛ دهیتوانی شاعر بلی؛ بهلام زۆری رق له شاعیری هه لدهستا و لای وا بوو هه رکهس له کورده واریدا ده بیته شاعیر، خوا نان و دۆی ده برئ و به سوالکه ری ده زی و به سوالکه ری ده مرئ. میسالیشی به حه ریق و مه لا ماری کۆکی ده هیناوه که نهو دوانه ی له نزیکه وه ناسیبوون. حه ریق که مردووه نانی شهوی نه بووه. مه لا ماریش هه تا مرد سوالنامه ی بۆ هه ره پیاوی خو پریش ده نووسی و ئیوا هه بوو پارهی ده نانی بۆ نه ده نارد. که ده لیم بابم تهبعی شاعیری هه بوو، جار و باره تاکه به یتی ده نووسی. جار یکیش فهقی نامه یان به شاعر لی نووسیوو که هیندیک قهند و چایان بۆ بنیئرئ و بابم هه ره له سه ره وهزن و قافیه ی شاعر کانی ته وان جوابی دا بوونه وه:

عه زبزم شاعر و به یتی تۆ گو تووته
هه مووی سوال و زه لیلی و هات و هه ووته
شتیکی زیاده قهند و چا، براله
نه پۆشاکه، نه پیلاوه، نه قووته
له باتی سوالی ئه سه پابی زیادی
وه ره ته رککی که! مایه ی ئا بر ووته
ئه وا ناردم ده زانم ته رککی ناکه ی
که خووی بهد دوژمنه و دايم له دووته
رهنگه شاعیری چاک نه بن؛ بهلام زۆر له وهزن و قافیهدا ریک و پیکن و نه گه ره حه ولی دا با
دهیتوانی شاعر بئ. مامیکی دایکیشم که ناوی «سهید حه مه سه عیدی نوورانی» و یه کیک له
نزیکانی شیخی بورهان و مه لایه کی به ناوبانگ بووه، شاعیری زۆرن و زۆریش شاعیری چاکی
هه ن؛ به تابه تی قه سیده یه کی کوردی هه یه که له ته به یتی سه ره تاکه ی «به ره گه مای قه لبم، به
پشته ی میهری مه ولا روو نرا» یه. زۆر به ته ره دهستی په سندی شیخی خۆی له ناو چوار چی وه ی
سنعاتی کلاش چیندا جئ کردۆته وه. بهو به یته دوا یی دینئ و ده لی:

با حه واله ی پاشی مونکیر بئ سه ری نووکی که لاش

چونکه عه ف- عه ف وا له دهوری پادشاهی دین ده کا
جا ئه گه ره تهبعی مهوزوون له باوکه وه یان له بنه ماله ی دایکه وه به منال بگا، یان هه ره که سه
به ته نیا به شی خۆی وه رگرئ، من هه ره زۆر به مندالی تهبعم مهوزوون بوو. زۆر زوو هه ستم
ده کرد فلان شاعر لهنگه و فلانه راست و بئ زه ده یه.

تازه کویره سیواتیکم هه بوو، بابم دیوانیکی تورکی پئ ده خویند مه وه. شاعیره که «میرعه لی
شیری نه وایی» بووه. من و ترکی؟ خوا ی تۆ ده زانی وه ک که ره له داوه تدا بئ وا بوو. قه ت یه ک
که لیمه شم مانا نه ده زانی. جار- جار له خویند نه وه دا گریم ده کرد، راده وه ستام. ده یگوت بۆ
نایخوینی وه؟ ده مگوت و ابزانم ته واو نییه. تووره ده بوو: هه تیو تۆ ترکی نازانی، چووزانی ناته واوی
و ته واوی شاعیره که چییه؟! بهلام که خۆی تماشای ده کرد ده یگوت: به لئ لهنگه، فلان
که لیمه ی لی ده رچوووه. مه لئ ناته واوه، بلی لهنگه!

هه ره زۆر به مندالی له ترسی شه ره شاعر- نه وه ک بد پۆرینم- زۆر زۆرم شاعر له بهر کرد بوو. وام
لیهاتبوو که م کهس بۆری ده دام. ته نانه ت جار یک له گوندیک ویستیان بۆ شه ره شاعر به گز

کورہ مهلايه کم داکن۔ وهک گريوه نهسپ ههر کهسه له سهر ههلبراردی خوی دهبری۔ سوئی
علی ناویک گوتی: نهگهر کوری مهلای دی برديهوه، مهړیک دهدهم، نهگهر نه م کورپش
برديهوه مهړیکم دنه: زور زوو سوئی علی مهړیکي بردهوه...

شهوویکیش دهگل چند فقیندا چووینه گوندیک به ناوی «خورنج». ناغا رووی خوش نهبوو؛
دهیهویست جوابمان کا. بو بهانه گوتی:

- نهگهر به شه شعیر، کوری من بۆر دن راتان دهگرم و زور بهخیر هاتن.

هر چند من لهوانی تر منداال تر بووم، سینگم دههپهړاند و گوتم:

- من نامادهم به شعیری فارسی، یان هر به شعیری عهره بی، یان هر به شعیری کوردی

شه شعیری دهگل بکه؛ یا بو خوی ههلبریری!

قسهی خومان بی دروم دهکرد؛ شعیری عهرییم هر له بهر نهبوو. بهلام ههتیوی ناغا زور ترسا.

وهک دهلین «به پیتیش نهیده کرد»، قسی خوارد.

نازانم گهلانی تر چۆن؛ بهلام هر بهچه کوردیکی دوو پیت و لهتیکی خویند، تووشی

گرانه تایی شاعیر بوون ده بی و لای وایه نهگهر شعیر نه لی هیچکاره نییه. ده توانین بلین نهو

کوردانهی که دهرسیان خویندوه، سه دی نهوه دی خهریکی شعیر دانانن! منیش هر زور زوو

تووشی نهو نهخوشیهی بووم. ملم نابوو له شعیر، یان باشر وایه بلیم «میعر» هۆنینهوه. بارۆکه

بووم و لاسای قازم دهر کردهوه. قهلم و دهفتهر بیته و رهشی کهوه و ناوی شعیری لی بنی.

بهلام شعیر چ شعیر؟ یاخوا به نیسیی دوژمنانت بی! نهشمدهویرا نیشانی کهسی بدهم نهوهک

بمکه نه گالته جار ی خویان. به راستی قسهی قور و بن شر بوون و خوم پیم وابوو زور باشن؛ بهلام

خویشم جیاوازیم له نیوان داده نان. هیندیکیانم پی شاکار و ههلبراردتر بوو. بایم بیستبوویهوه

که خهریکی شعیرم، جا وهره جوینم بو داباری و به سویندی دروه رهش بیهوه که من

گوناهی وام نه کردهوه.

جاریکیان به شعیر جوابی نامه ی ناغایه کم نووسیوو. جگه لهوه که کابرا زوری تاریر کرد و

نافه ریمی لی کردم، بو خوشم له خوشیان ده تگوت فریم. پیم وا بوو هیچ مریشکیک هیلکه ی وا

دوو زهر دیننه ی نه کردهوه!

رۆژیک له سابلان له سهر تاته کانی مزگهوتی شاده رویش له لای مهلا ماری کۆکی

دانیشتبوووم و داوای شعیری تازه یم ده کرد که له بهری کهم؛ چونکه هه موو شعیره کانیم له بهر

بوو. وهک دابی عه ره بی پیتشو من ببوو مه راویه ی مهلا مارف. به مینگه و سه خوراندنه وه گوتم:

- ماموستا! من شعیریکم گوتوه؛ بو تی ده خوینمه وه. تکایه له بهر خاتری من مه فرموو باشه.

نهگهر پیت باش نهبوو، پیم بلی.

پیکه نی، گوتی: شعیریش، نهو سنعاته ره زیله خاتر و ماتری دهوی؟! ده ی بزانی!

شعیره هره باشه کهم - که جوابنامه که بوو - بو خوینده وه. که لی بوومه وه گوتی:

- رۆلم! نه مه میعیریش نهبوو؛ زور مندا لانه یه. هر نیستا بیدرینه و خوتی لی نامۆ که.

شعیرم دراند و فریم دا. پاش تاویک گوتی: راستی بلی! هه مووی هنی خوت بوون یا له

خه لکیشت دزیبوو؟ گوتم: هه مووی هی خوم بوون.

گوتی: نهگهر راست بکه ی، دوو به بیتیان شاعیرانه و ریک و پیک بوون. نهگهر وهک نهوانه بلیی،

به هومی دم رۆژیک وهک خوم له برسان بمری!

جا نه گهر خانم ناوا بې، قهره واش چؤن سه گيک بن؟ نه وه شاکاره که مه ده بې بیدرېنم، گووکار به کانم چؤن؟! بې سې و دوو کردن ده فته ره کانی دیوانه جوانه که م ناگر تې بهردان و خؤم له شاعر و شاعیری تهره کرد و بېرای - بېرای ناوړم وه سهر نه دایه وه.

نهو رؤزگاره ی له وشته په فقهی بووم، رؤزیک کاکه ره حماني حاجی بازاغا هاته حوجره. ته رجیع به ندیکي له شاعیری کوردی و کوردایه تی خوینده وه که زؤرم له لا خوش هات. زؤرم حمل دا که بیلې و بینووسمه وه، گوتی خاوه نیان که خاله مینه سویندی داوم وا نه که م وه دست کهس که وئ. که له و ناوومید بووم، بؤ خؤم که وتمه گاره گار و ته رجیع به ندیکم دروست کرد. که نه ویش ههر له لای خؤم مایه وه و بؤ که سم نه خوینده وه، چونکه لام وا بوو پرووی مه جلیسانی نییه. ناخری نه ویشم له ناو برد.

له بیرمه لهو زمانه دا که شاعر م ده گوت، رؤزیک ده گهل فقهیبه که به رېدا ده رؤیشتین. فقهی ده می له شاعر وهرده دا و ههر باسی شاعیری باش و شاعیرانی ناوبه دهره وه ی ده کرد؛ منیش فرسه تم هینا و غزه لیکم له شاعیری خؤم بؤ خوینده وه. گوتی: به خوا شاعیری چاکه، نه وه هی کتیه؟

گوتم: شاعیری مسته فا به گی کوردیبه.

گوتی: هه ی هه زاران نافهریم! توخوا نه وجاریشی بخوینده وه.

ديسان زؤری لا خوش هات. گوتم: سا وه للا شاعیری خؤمه.

گوتی: داده ی نه مجاریشی بخوینده وه.

نه مجار که خوینده وه، تفوویبه کی کرد و گوتی: مردووت مرئ، نه مه شاعیره؟ نه مه قسه ی قؤره!

به لام له دوا پیدا که ببومه نه ندای کؤمه لی «ژی-کاف» و دیتم کؤمه له به ناو اته ویه شاعیری هه بن و هیندیک شاعیری په سند کراویانم دیت و لام وا بوو منیش ههر چؤنیک بیت ده توانم وه ک نه وانه بهؤنمه وه، له خوشه ویستی کؤمه له، بامدایه وه سهر شاعر گوتن و بوومه وه به شاعیری ناچاری و لهو ساوه نازناوی شاعیریم به سهر دا سپا.

بهره - بهری زستان بوو؛ چوو بوومه شار و سهر م له کؤبوونه وه ی براده رانی حیزی دا. تیگه یستم که کاک هیمن هیندیک سروود و شاعیری بؤ نووسیون. چهند شاعیریکي شاعیرانی عیراقیشیان په دا کردبوو. گوتیان زؤرمان نیاز به شاعر هیه که له ئینتشاراتی خؤماندا به ره میان شانده یین و زؤر گرینگه. من هیچ ده نگم نه کرد. که هاتمه وه دئ، بیری خؤم هه لکووشی و توانیم قه سیده ی «عقل و بهخت» درووس که م؛ به لام زؤر دل کرمی بووم که ناخؤ به کار دیت یان نا؟ شهویک که له بؤکان ده گه رامه وه و میوانی کاکه ره حماني حاجی بازاغای ناغای شېخلهر بووم، سهد کامیلیش له وئ میوان بوو. باسی شاعر و شاعیرانی کورد دامه زرا. گوتم: براده ریکم شاعیریکي داناوه، سویندی داوم که ناوی نه به م و نوسخه ی به کهس نه دم، به لام هیندیکم له بهره، باوه رپش ناکم به کار بیت. هیندیکم له عقل و بهخت خوینده وه. سبه یین کاله و پیتاوم هه لپچا و مالاواییم کرد. کاکه ره حمان ده گه لم هاته دهر، دوو نه سپ و سواریک له درگا بوون. گوتی: سواری نه سپ به! نه م پیاوه ده گه لتا دئ، گوتومه تا نوسخه ی نهو شاعرانه ی پیدا نه تری نه په توه. ده شزائم تؤ تاقه تی میوانی وات نییه که چهند مانگ به خوی که ی! ههر چی حملم دا رزگارم نه بوو. ناچار هاتمه وه نوسخه م نووسیبه وه و ناردم. به لام

نەزائىم كوردبوو، لە جوابى كاكە رەحماندا نووسىبووم:

بە كوردى پىت دەلەيم لىم مەگرە ئىراد ديارى شوانە وىلە، ئالەكۆكە بەو تاكە بەيتە تىگەبىشتبوو كە ئەو شىعرانە ئى خۆم. شىعرەكانى لە بەر كوردبوون. جارێك بۆ قازى محەممەدى خۆندەبۆو؛ بەلام نەيگوتبوو ھى كىن. قازى گوتبووى بىمەيە رۆزى جومعە لە سەر مەنبەر بۆ خەلكى دەخوینمەو؛ نەيدا بوو. دەمەو بەھار كە چوومەو ھەزار و سەرم لە حەزب ھەلێنا، تماشام كرد وا شىعرەكانى منيان لە تايپ داوھ و بلاوى دەكەنەو. كاتى گوتم شىعرى منە و ئەوا نوسخەم بۆ ھىناون. گوتيان دەسا دەبى زۆرمان شىعر بۆ بنووسى؛ بەلام چونكە بە ناوى نەناسراوى «ھەزار» نووسرابوون، زۆر كەس بە ئى خالەمىنيان دەزانى و زۆر درەنگ تىگەبىشتن كە ئەو ئاگای لى نەبوو.

بۆ ژمارە دووى گۆفارى «نیشتمان» دەمەتەقەيەكم دانا و نیشانى زەبىحىم دا كە چۆنە چاپى بكەين؟ وەرگرت و فرپى دا، گوتى: ئەو ھەر زۆر عەيبە و شىعر نىيە و رپى ناكەوئى لە گۆفارد! بى! بۆ كاكە رەحمانم خویندەو، بە زەبىحى گوت: من ئەو دەمەتەقەم بە لاوھ زۆر باشە. زەبىحى گوتى: بەلئى بە راستى شتى چاكە و چاپى دەكەين!

ترسان و ويران

منيش وەك زۆرەيە مندانانى دىكەى كورد، ھەر لە بيشكەو بە شوو لە بان و جندۆكە و غولى بىبان و ئەو شانەي كە ھەر نىن و قەت نەبوون، ترسىندرابووم. جا چونكە ئەو بەلا و موجزاتانە ھەر لە شەودا دەگەرپن، لە شەودا دەترسام و نەخوازە لە تارىكەشەودا دەترسام ھەر دەركەوم. بەلام ترسىك كە من ھەمبوو رەنگە وەك ترسى كەس نەبى. باوەر ناكەم ھىچ مندانلىك لە خۆم ترسەنۆك تر بووبىت.

جارێك لە خانەقاي شىخى بورھان، جەنگەي چيشتەنگاو چوو بووم لە سەر مەرقەدى شىخ قورعانم دەخویند. ژەنگە سوورەيەك بە لای سەرووى بەر ھەيوانى مەرقەددا وزمەو دەگەرا. ئەو ھەندەي لى ترسام وەخت بوو گيانم دەرچى. نەمكرا قورعانە كە لىك نىم، بەجىم ھىشت و ھەلاتم، بەلام ھەلاتن! ئىوارى دەگەل زيارەتكەران ھاتمەو، قورعان لە سەر كورسىيە قورعان بە ئاوالەيى بەجى ماوو؛ ھىنامەو. شەوانە ھەموو پىنجك و دارىكم لى دەبوو بە جندۆكە و عىفرىت. بە تايبەتى كە زۆرم چىرۆكى خىوى ئاوان (خوای كانى) بىستبوو، بە تەنيا نەمدەو وىرا بچمە سەر كانى و چۆماوان.

نازانم چۆن بوو بىرارىم دا كە ئەو ترسە لە كۆل خۆم كەمەو. وردە-وردە غىرەتم وە بەر خۆم دەنا. شوو دەردەكەوتم، تۆزىك دەگەرام. جارێك لە گوندىك كە نزىكەي سەعاتە رپىەك لە خانەقا دوور بوو، وەختى خەوتنان گوتم دەچمە خانەقا. لە دى دەركەوتم. ھاشەي گەلاي داران بە دەم باو، خوڤەي ئاوى چەم و خران، ھارەي ئاشان، ترسىكى زۆرى وە بەر نام. لە ترسان دەستم كرد بە گۆرانى گوتن. لەپر بە سەر قەبرىستانىكدا كەوتم كە رپگە بە ناويدا دەرويشت. من و گۆرستان و شو؟ «رۆوھ لە جىيەكى سەختە و دەرناسى». ھەر ھىندە دەزانم چاوم قونجاند و ھەلاتم. دە ھەلاتنەكەمدا ھارە لە گۆيمەو دەھات. نەمدەو وىرا ئاوپر دەمەو. لە دەنگى سەگانى دپىەكى سەر رپم وشيار بوومەو. چونكە ترس لە سەگانىش زۆر بە ھىز بوو. رپگام لە دى لا دا و لەو لاوھ ھاتمەو سەر رپ و لە سەگ رپگار بووم. تۆزىك دم و چاوم لە جۆگە ششت

و پشوو تهواو هاتهوه سهر خو؛ ملی ریگم گرت. هاتم تا خانهقا و چراکانیم له دوروهه دهدیت. بهلام لهپر و نهکاو چی ببینم؟ یهک دانه جندوکهی پیریژن له تهنیشت ری ههترروشکاو؛ دهستی ده بهر چهنه ی ناوه، زهق-زهق تهماشام دهکا! چۆن عهرز قووتی نهدام و عاسمان ههلینه کیشام؟ قاچم سست بوون؛ تف له دهممدا وشک بوو. باومر دهکهی یان ناکهی، دهستم بۆ کلاوه کهم برد، مووی سهرم وا گرژ ببوو، وهک دهرزی له کلاوه کهمهوه دهرچووبوون. نازانم چۆن شیت نهبووم. هیندیک ثایهت و دوعام دهرزانی که بۆ دهمی وا به کار بی، بهلام کی له وهختی وادا دوعا و موعا ی له بیر دهمینی؟! ههلیم، هیزی قاچم نییه. خو ئه گهر سهعاتیکیش ههلیم، جندوکه به دوو شهاو دهمگاتی. دیاره ئه جهلم هاتووه. به بیرمدا هات که ئه گهر له بهرانبهری دوزمنی کافردا پیاو دهست نه کاتهوه ئیمانن نایا. ناعیلاج به دهستی له رزؤکهوه، به داروو که یه کهوه که به دهستمهوه بوو، خوّم به سهر جندوکهی مهلعوون دادا. دهست و چاوم ههمووی به نووکی دروو بریندار بوو. چونکه جندوکه بۆله شیلانیک بوو له دم ریگه. جا وهره لهو دهشته به تهنیا خوّم به خوّم پی بکه نم! ئیدی لهوساوه ئیمانم بهو ههموو چیرؤکانه نهما که باسی جندوکه و غوول دیتنیا بۆ کردبووم. زانیم ئه و کهسانهش ههر پنچکیک منچکیکیان دیوه و ههلاتوون و بۆ ئیمه یان وهک چیرؤکی جندوکه دیتن گتپاوه تهوه. ترسی تاریکه شهوم نهما و لیکم دهداوه که بۆچی له ژووری دیوار سپی ناترسم و ئه گهر رهشیان هه لگتپا لیتی بترسم؟ سپیایی رۆژ و رهشایی شهو فهرقی چییه؟...

شهویکی باران به ریگه دا دهرؤیشتم؛ ماندوو ببووم. تووشی قهرستانیک هاتم که قهبره کان به بهردی لووس هه لئرابوون. ویستم وچانیک بدم. زهوی قور بوو، به ترس و له رزیکه وه قوونم خسته سهر بهرده تابووتیک؛ مردووم لی راست نه بۆوه. نه خیر لهو خوانی رۆسته مهش رزگارم بوو. زانیم مردوو تازه ههوسه لهی شهر کردنیا نهماوه. تهنانهت وام لیها ت که شهوی نهنگوسته چاو گریوم ده کرد بچمه ناو گومبهر و سهرقه برستانی زۆر بهسام و نه ده ترسام.

ئه مجار دهمویست ههر چۆنیک بی جندوکه یهک ببینم. بهرده گهوره یهک له دامینی شاخی تهرغه ههیه، به ئامان و زامان ده یانگوت ههر کهس به شهو به لایدا پروا، جندوکه دهستی لی دوهوشینن و ناوی چند کهسیان ده گوت که لهوی شیت کراون. شهویک که ورده بارانی به هاری دهباری، بۆ چوونهوه مال به نانقهست ریگم خسته ئهوی، چوومه ناو هلو لایی بهرده که و چاوه نۆر بووم. خشپهی گه لایهک، هاشهی بایهک، خرهمی ورده بارانیک ده هات، ده دلی خوّمدا دهمگوت ئهوا هاتن؛ بزائم چۆنم دهنکیون؛ ههر ده بی جندوکه ببینم. له سهرمان کهسیره بووم و کهس نه هات. به ناهومی دی دهرکه وتم و ملی ریگم گرت. شهوه رهشی به هار و کویره ری بوو؛ که متر ریگم به دی ده کرد. له پر دیتم شتیکی رهشی زهلام له بهر چاوم قوت بۆ تهوه. ئه ها به خوا ئه وه جندوکه ی بن بهرد هاتۆته سهر ریگام تاقیم کاتهوه! بهلام ترسان نه ما بوو. بۆی چووم، فیشقاندی و دهر په ری و به رهو گوند په ل بوو. جاشکیکی یه کپر بوو؛ له گارن به جی ما بوو. به شوینی ئه ودا ریگم دیته وه و پیکه وه گه یشتینه وه گوند.

که تازهش چووبوو مه ناو فه قتیان له سهگ زۆر ده ترسام؛ فه قی گالته یان پی ده کردم. له وهش راهاتم؛ ئه گهر سه گم بۆ ده هات داده هاتمه وه بۆ بهرد و ئه و رایده کرد.

ده پیتدا له بهر مارمیلکهش هه لده هاتم؛ وه مده زانی ماره؛ بهلام که دهمدی مندالی وهک خوّم به دار یان بهرد مار ده کوژن، منیش ورده- ورده غیره وتم وه بهر خوّم دهن و فیڕ بووم له بهر

مار هه لنه بهم و بتوانم بیکوژم. «سهید محیدینه شینته» هه بوو، پوورزای دایکم و پیم ده گوت خاله. پیاویک بوو زۆر به نازا و شه رکەر مه شهوور بوو. هه همیشه پیتی ده گوتم ئەگەر تۆ کوپتیکی ترسه نۆک بی، دیاره خزمی من نیت. جاریک من و خالۆزایه کم که ههردوو کمان له سایه ی ولات تیکچوونی شه هریوه ری بیست و پاشا گهردانی تازه سهرو تفهنگمان پهیدا کردبوو، پاش نیوه رۆیهک ویستمان له شاری سابلاخ ده رکهوین. گوتیان ریگه خه تهره و چهته ههیه؛ گویمان پیتی نه دا. سینه ر شۆر بیوو توشی کابرایه کی سوالکهری گه ریده بووین. گوتی: کورینه! له راهی خودا بگه رینه وه، چه ته تان له سه ر ریگه یه و ئیستا له بهر چاوی من کاروانیکیان بهر گولله دا و رووتیان کرد. له وه خه به ره ترسام؛ رووم کرده خالۆزاکه م گوتم: ئیمه تا ئیستا لیمان نه فهوماوه و دیاره تووشی شه ره تفهنگ ده بین. تۆ ده لیتی چی؟ کابرایه کی خاوه ن قاوه خانه ی سه رجاده مان ده گه ل بوو که به ته مای ئیمه هاتبوو، گوتی: بگه رینه وه، شه و مخاریجتان له سه ر من. همه ده مینی خالۆزام گوتی: هه رچی تۆ بلتی وا ده کم. له پر خاله محیدینم هاته بیر، گوتم: ره نگه برۆین بکوژیین؛ ئەگەر بگه رینه وه له وانیه خاله محیدینم بزانی؛ ئەوسا نابرووی به هه زار سالمان ده چی. همه ده مین گوتی: تۆش بگه رییه وه من هه ر ده رۆم. له بن هه ورزی جیگه ی خه ته ر ئەسه کانه مان به کابرای قاوه چی ئەسه ارد، که به ریگه دا بره و. خۆشمان هه ر به که به لایه کی چیا دا ده ست له سه ر په له پیتکه و له سه ر هه ست سه رکه وتین. به لام به سه لامه ت گوزه را و تووشی چه ته و شه ر نه بووین. له وه ساوه که وته دلمه وه که ئەگەر قه ومابا شه ر ده کرد و پۆم هه لکه وتایه چه ته م ده کوشت. یانی منیش خۆم به پیاو زانی و ده خۆم راده دیت که له کابرای ده ست درێژیکه ر که متر نه بم. هه ردوو کمان هه ر خۆنمان له له ش دیت؛ بۆ دوزمن بویری هیرش بکا و من نه وێرم به ره ره کانی بکه م؟

ماینیکم هه بوو، زینیکی کۆنی ئینگلیسیم لێ ده کرد. به لای منه وه زۆر شتیکی باش و ئاسایی بوو. له سابلاخ میوانی مالی سه عید ناویک بووم. تکای لێ کردم به سواری ماینه که م تا قونقه لا بچی. ئیواره که هاتمه وه سه عید ده نالینتی و له جیدا که وتوووه:

- ئەی مالت ئاوه دان بێ! زینه که هه موو قنگمی دامالیوه! چوومه لای حه کیم، مه لحه م و ده رزی بۆ نووسیوم.

تازه چووم سهیری زینه که م کرد، ئەوهنده ی باران و تاو لێ دابوو، وه ک به ردی قرنج قرنجی لێ هاتبوو؛ به لام دیاره قوونی سه عید له هی من ناسک تر بوو، من فیتری بیووم.

گوردایه تی

وه ک معلومه له سه ره تای ئیسلامه وه هه میسه گه لی کورد ژێرده سته ی بینگانه بووه و هه رگیز رۆژیک - وه ک لازمه - نازادی کورد و کوردستان خۆی نه وانده وه. جا ئەگەر له چنگ ئەمه وی و عه بباسیانیش ده ره ئیتره وه، چۆته ژێر باری تورک و ئیترانه وه. ولاتیکی سه خت و شاخاوی و گه لیککی زۆر له شه ر نازا؛ زه وی و زاری به بهر و بووم؛ کراوه ته مه دانی شه ری تورک و ئیتران و هه ر کامه یان ویستوو یانه کورد به کوژ بدن و بیکه نه به لا گه ردانی خۆیان. نه خوازه لا له ده ورانی سه فهویه کاند، له پاش ئەوه ی کوردیکی ژه نگاوی خۆی کردۆته شیخی سه ره به مال و له ئیتراندا په ره ی ساندوو و مریدی زۆری پیکه وه ناوه و به ناوی «شیخ سه فی ئەرده ویلی» ناسراوه و زمانی تورکی کردۆته زمانی ئەهلی ته ریقه ته که ی خۆی، کورانی ئەو ویستوو یانه به ره ره ی سیاسی

له‌و ته‌ریقه‌ته‌ وه‌رگرن، بوونه‌ته‌ شیعه‌ی زۆر دلگه‌رم تا بتوانن به‌ چالاکی به‌ر به‌ره‌ کانی زۆربه‌ی سوننی مه‌زه‌به‌کان بکه‌ن و ئێ‌ران بۆ خۆیان ساغ که‌نه‌وه‌. سولتانانی عوسمانی‌ش خۆیان کردۆته‌ پارێزهری سوننی مه‌زه‌بان و هه‌میشه‌ ئه‌و دوو هه‌یزه‌ به‌ گۆر یه‌ کدا چوون و کوردی تێدا مال و ئێ‌ران بووه‌. ئه‌م باسه‌ زۆر قووله‌ و زۆری له‌ سه‌ر دواون؛ نایه‌وی به‌ درێژی لێ‌ره‌دا باسی بکری. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ سه‌دان ساله‌ هه‌یج کوردیکی ئێ‌ران نه‌بووه‌ که‌ ڕکی زۆری له‌ ده‌سته‌لاتدارانی شیعه‌ مه‌زه‌ب و به‌ گه‌ستی خۆیان له‌ عه‌جه‌م نه‌بووی. هه‌ر به‌چکه‌ کوردیک له‌ هه‌وه‌ل چا‌و‌کردنه‌وه‌ و زمان گرتنه‌وه‌، به‌ ئا‌وا‌ته‌ له‌ چنگ عه‌جه‌م ڕزگاری بێت. عه‌جه‌م وا‌ته‌ ئێ‌رانی ده‌سه‌لاتدار؛ به‌لام چونکه‌ کوردی موکریان هه‌ر کاربه‌ده‌ست و پۆلیسی ترکه‌ زمانیان نارده‌وونه‌ سه‌ر و جه‌زبه‌ و ئازاریان له‌وان دیوه‌، ناوی عه‌جه‌م بۆ ترکه‌ زمانه‌ کانی جیرانیان به‌ کار ده‌به‌ن.

منیش وه‌ک هه‌موو منداله‌ کوردیک هه‌ر زمانم پشکو‌تووه‌ و ها‌توومه‌ ڕیزی مندالان، بوغزی عه‌جه‌م ده‌گه‌ل شیر مشتووه‌ و به‌ دل ناخۆشم و یستوون. گوتم له‌ حه‌و سالانیدا گوێزم پێکدا ده‌دا و ئه‌وی بشکایه‌ ده‌مگوت عه‌جه‌م شکا. زۆر جار له‌ به‌ر خودا ده‌پارامه‌وه‌ پادشایه‌کی کوردی چکۆله‌ و جوانم به‌ نسیب بکا. له‌ گه‌مه‌ی شه‌وانه‌ی گه‌ه‌ کدا ده‌بووینه‌ دوو ده‌سته‌ی عه‌جه‌م و کورد؛ ده‌بوا‌یه‌ شه‌ر بکه‌ین، عه‌جه‌م بشکین و کورد سه‌رکه‌ون.

بابم له‌ تورکیه‌ مه‌لا سه‌عه‌یدی به‌دیعوززه‌مانی دیبوو؛ زۆر به‌ ممبره‌ه‌کی ده‌زانی. که‌ بیستبوویه‌وه‌ له‌ لایه‌ن سولتانی ڕۆمه‌وه‌ کوژراوه‌، جگه‌ له‌ ناخۆشه‌ویستی عه‌جه‌م، جینیوی به‌ تورکی عوسمانی‌ش ده‌دا و به‌ کافری ده‌ژماردن. ده‌باره‌ی کورد ئازاد بوون و له‌ ده‌ست دۆزمنی کافر ڕزگار بوون، لای هه‌یندیک له‌ میوان و ها‌مو‌شۆکه‌رانی باسی ده‌کرد. چه‌ند لاویکی سا‌بلا‌غی چه‌زیان له‌ قسه‌کانی ده‌کرد و زۆر جار ده‌ها‌تنه‌ لای که‌ گوئی لێ‌ بگرن.

من و زه‌بیحی مندال بووین و له‌ به‌ر خۆمانه‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی عه‌قلی مندالی، که‌یفمان به‌ کورد ده‌هات. زه‌مان زه‌مانی ڕه‌زاخانی په‌هله‌وی بوو. که‌س نه‌یده‌وه‌تێرا بیری‌ش له‌ کوردی نووسین بکاته‌وه‌ و ناوی کوردی خۆیندنه‌وه‌ وای لێ‌ها‌ت‌بوو، ئه‌گه‌ر که‌ستیک باسی بکری، سه‌ره‌ ڕای جینیو، ده‌که‌وته‌ به‌ر تیز و ته‌شه‌ر و شه‌ر و ده‌بوو به‌ گالته‌جا‌ر. له‌ بیرمه‌ ڕۆژیک زه‌بیحی لێ‌م په‌یدا بوو؛ ئیشاره‌تی بۆ باخه‌لی کرد. گوتم چییه‌؟ گوتی با ڕۆین ده‌زانی. له‌ شار ده‌رچووین؛ نزیک پردی سوور گه‌ر به‌ردیک هه‌بوو، بنی هلۆل بوو. خۆمان له‌ به‌ر چا‌وان ون کرد و کتییی ده‌رتنا: «ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد» که‌ هی پیاویکه‌ به‌ ناوی «ئه‌مین فه‌یزی به‌گ» و له‌ سالی ۱۳۳۹ک (۱۹۲۰ز) له‌ ئه‌سته‌مبوول چاپ کراوه‌. پڕ بوو له‌ شیعرێ شاعیران. جا وه‌ره‌ و بتوانه‌ ساغی که‌وه‌! هه‌ر چۆنیک بوو ته‌قه‌-ته‌قیکمان لێ‌ ده‌کرد و به‌شی خۆمان - ئه‌ویش به‌ حا‌لی سه‌گ - لێ‌ هه‌لده‌کرا‌ند. چه‌ند ڕۆژیک ئه‌و کاره‌مان کرد. ڕۆژیک تووشی شیعرێکی شیخ ڕه‌زا بووین و ده‌ قو‌ر گیراین:

خزمینه‌ مه‌ده‌ن په‌نجه‌ له‌گه‌ل عه‌شه‌ره‌تی جافا میرووله‌ نه‌چێ چاکه‌ به‌ گۆر قو‌له‌یی قافا ده‌مانخویند: «میروو، له‌ پخێ چاکه‌ به‌ که‌پو‌ر قو‌له‌ی قافا!» من ده‌مگوت له‌نگه‌، ده‌یگوت ئاخ‌ر یانی چی له‌نگه‌؟ ده‌مگوت نا‌زانم، به‌لام ده‌زانم نه‌مان‌زانیه‌وه‌. فکر، فکر، خوا‌یه‌ چی بکه‌ین و له‌ کێ پرسین؟ گوتم: هه‌ر چه‌ند ده‌زانم ڕه‌نگه‌ لێ‌دانیکیش بخۆم، به‌لام له‌ بابم ده‌پرسم. شه‌و که‌ بابم خه‌ریکی متالا بوو، تۆزیک مینگه‌م کرد و سه‌رم خورا‌ند و گوتم:

- بابه‌!

سه‌ری هه‌ئێنا:

- ها چیه؟

بیده‌نگ بووم؛ قه‌تم نه‌هات. دیسان پاش تاویک گوتم:

- باهه؟

- به‌ئێ، ده‌ئێنی چی؟

دیسان په‌شیمان بوومه‌وه. ئه‌وجار هه‌ستام چوومه‌ لای درگا که ره‌نگه‌ی هه‌لاتن به‌ دی بکه‌م.

- باهه!

- ئه‌ی سندان! ناوم له‌ ده‌ئێنی؟ ده‌ به‌ئێ بزانه‌م چت ده‌وی؟

- ئاخ‌ر له‌ئێم ناده‌ی؟

- نا بۆچی له‌ئێت ده‌ده‌م؟

- شه‌عریک هه‌یه‌ من و زه‌به‌یحی نایزانه‌ین، پێمان به‌ئێ.

گوته‌ی: زۆر باشه‌، کوانی؟

ئه‌نجمه‌نه‌ بۆرم له‌ باخه‌ل ده‌رێنا و شه‌عره‌که‌م شاندا. گوته‌ی؟ چۆنتان خویندۆته‌وه‌؟

که‌ بۆم گوته‌، له‌ قاقای پێکه‌نینه‌ی دا، گوته‌ی: پیاو هه‌رچه‌ندی به‌ ئانه‌سه‌ستیش سه‌ول بدا نازانه‌ی

وای غه‌له‌ت به‌خوینته‌وه‌وه‌. بۆی ساغ کردمه‌وه‌ و گوته‌ی: جا ئه‌گه‌ر ئێوه‌ کوردی ده‌خویننه‌وه‌ من

زۆرم هه‌یه‌.

هه‌ستاین چووینه‌ سه‌ساری مال؛ گله‌ی لادا، سندوقه‌ فیشه‌کیکی ڕووسی داپۆشبوو که‌ پری

بوو له‌ دیوانه‌ شه‌عری چاپ کراو و به‌ خه‌ت نووسراو. ئیتر خودا وه‌تسه‌ستینی، دیوانی نالی،

کوردی، شه‌یخ ڕه‌زا، سالم، سه‌ریق و نازانه‌م چه‌ندی تر، یه‌که‌-یه‌که‌ وه‌مانده‌گرت و غه‌له‌تمان

ده‌پرسیه‌وه‌وه‌. سه‌دیق سه‌ه‌ده‌ری و سه‌عید سه‌مه‌قاله‌ ناویش که‌ له‌ ئیمه‌ به‌ ته‌مه‌ن تر بوون

ده‌چوونه‌ ڕه‌واندز و له‌ هاته‌نه‌وه‌دا چاپکراوی کوردییان له‌ لای حوزنی موکریانیه‌وه‌ ده‌هینا و

ده‌بانداینی. تا زۆر باش خۆمان له‌ کوردی خویندنه‌وه‌ ڕاهینا و به‌ره‌-به‌ره‌ ده‌ممان له‌ باسی

نازادی کوردستان و ئاوات‌خوازی ره‌زگاری کورده‌وه‌ وه‌رده‌دا.

نازانه‌م چۆناوچۆن بوو که‌ چه‌ند که‌سه‌کی تریش ببوونه‌ ئاوده‌نگیمان و شه‌ریکی بیر کردنه‌وه‌مان

بوون. له‌ سابلاخ «هوسینی زه‌رینه‌گه‌ران» که‌ پاشان به‌ «فره‌وه‌هر» ده‌ناسرا، «عه‌زیزی کاکاغا» که‌

ئه‌فسه‌ریکی پۆلیس بوو، «مینه‌ی شه‌ره‌فی»، «عه‌به‌دو ڕه‌حمانی که‌یانی»، له‌ لادی «کاکه‌

ڕه‌حمانی حاجی بازاغا»، «مه‌لا ڕه‌حمانی حاجی مه‌لای عه‌زیز که‌ند» و ڕه‌نگه‌ هه‌ی تریش که‌ له‌

بیرم نه‌مان، وانا هه‌یزیک بووین بێ به‌رنامه‌ و ته‌نزیم. کارمان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو که‌ ده‌گه‌یشتینه‌

یه‌کتر دله‌ی خۆمان به‌ ئاواته‌که‌مان خۆش ده‌کرد.

جاریک زه‌به‌یحی ده‌گه‌ل خۆی برده‌میه‌ مالی پیاویک به‌ ناوی «خاله‌ مه‌لا». پێم وایه‌ جگه‌ له‌

ئیمه‌ ده‌ که‌سه‌ی تریش له‌وی بوون. گوته‌یان ئیمه‌ ده‌بینه‌ هه‌یز و ده‌بێ ئاگامان له‌ یه‌کتر بێ و

سویند به‌خۆین که‌ خیانه‌ت به‌ یه‌کتر نه‌که‌ین. ئه‌م کۆبوونه‌وه‌ زۆر مایه‌ی دلخۆشی بوو؛

کوردایه‌تیمان پته‌و بوو. دوو- سه‌ی کورته‌ باس له‌ باره‌ی ئه‌و هاوکاریه‌وه‌ له‌ بیر ماوه‌:

ده‌گه‌ل عه‌زیز و هوسین چوو بووینه‌ قاوه‌خانه‌ی هه‌یکایه‌ت‌خوان. هه‌یکایه‌تی ئه‌سه‌که‌نده‌رنامه‌ی

ده‌گوت. هه‌ر ده‌یگوت: «تۆز له‌ بیابان هه‌ستا، بای ڕه‌حه‌مه‌ت تۆزی لادا، ده‌ ئالا نیشانه‌ی سه‌د

هه‌زار چه‌کداری فلان پاله‌وان ده‌رکه‌وت و دیسان تۆز و ئالا و فلان پاله‌وان...» و هه‌روا دره‌زه‌ی

دهدا. عزیز - که تۆزیک سهرخۆش بوو - بانگی کرد: «سه گیاب ئەدی کوا ئالای کوردستان؟» و دەمانجەیی دەرتنا. خەلکی قاوەخانە بە جارێک تاسان، حیکایەتخوان سپی هەلگەرا و لەرزى و ملی لى نا که: «تۆز هات و رابرد و سەد ئالای نیشانەى یەک ملیۆن لەشکری سەلاحەددینی ئەیبووپی دەرکەوت...» حوسین عزیزى لە چاخانە وە دەر نا و من شویتیان کەوتەم. دەمانچە کەیان دا بە من کە من مندال و بی شکم، نەوەک بیانگرن.

گوتیان ئەفسەریکی دژبان سەر و بنی قسەى، جینیو بە رەگەز و دینی کورد دانە و ناو و نیشانەشى فلانە. عزیز خەتى بۆ کیشا کە تەمبیتی بکا. شەویک زستان و بەفر لە عەرزى بوو. چووینە دەورووبەری دژبان قەدەممان لێدا تا کابرا هاتە دەر. عزیز بە هەواى سەرخۆشى یەخەى گرت و بەربووە لیدانی، حوسین و منیش بە ناوی ناوێژیکەر چووینە یاریدەى و بگرە کۆیندەریت دیشی، شل و کوتمان کرد. دژبان هاتن، ناوێژیکەر هەلاتن و عزیز گیرا. وەک خۆی گوتبووی بە تەلەفۆن خەبەر بە فەرماندەرى لەشکری سابلاغ درا و فەرمانى دا عزیزیان بۆ برد کە خۆى تۆلەى لى بکاتەو. هەمووی شەوی پیکەو نارهقیان خواردەو و قوماریان کردە و سبەى عزیز هاتەو و ئازاد کرابوو.

کۆریکی سابلاغى بە ناوی حەمیدى سولتانى - کە مەئموورى دەولەت بوو - بە سى ئەمنییەو هاتە تەرەغە و داواى مازاد گەنمى لى کردم. گۆتم هیچم نییە و هیشتا دروینە نەکراوە و بۆ خۆم جۆم قەرز کردوو و نانی جۆ دەخۆین. قسەمان تیک پەرى و گۆتى مەلابازى دەرەمەینە. هەر چەند کەس ئەو رۆژە نەیدەوێرا بە پیاوی دەولەت بلێ پشتی چاوت برۆیە، من زۆرم رەگ هەستا. کابرام بە سى تەمەن لە پۆلیسەکان کړی؛ دوو کەسم بانگ کرد و خۆم، بەربووینە گیانی، «چت خواردوو و ترش و چەوەندەر؟». هەر چی هاواری کرد پۆلیس خۆیان کەر کرد. وای لێهات لە سەر پشتی بارگین دایانەست و بەرەو شار بوونەو. منیش بە رێیەکی سەرپرەدا خۆم گەیانە شار و هاوارم بۆ عزیز و حوسین برد کە لە شکایەت دەترسم. هەردووک لە حەمید خەفتابوون. هەر لە مال دەرچوو بوو وەرگەرپابوونى و سویندیان دابوو کە شکایەتم لى ناکا. لەو ساوێ مەئموورى تریش کە هەموو گیانیان تەشەلە بە خەلک کردن بوو ترسابوون و لە بەرانبەر من پر کیشیان کەمتر دەکرد.

قسە، قسە دینی: ئەو دەمانەى کە لە تەرەغە دەژایین، بە دەست ئەمنییە و مەئموورى دەولەتەو ژیانمان جەحەندەم بوو. رۆژ نەبوو دەستەبە کمان لى پەیدا نەبن و تەشەلەبە کمان پى نەکەن و بەرتیلمان لى نەستین. جلکی کوردی، تووتن و پەرى ناو قوتوو، کەمخەمەتى خۆیان و ئەسپیان بە گوناهى گەورە دەژمیران. هیچ نەبا فیشەکیان دەخستە مالان و دەیانگوت چەکت هەبە. ئیمە کە هەموو فەقیر بووین و بەرتیلمان بۆ هەلنەدەسوورا، تەواو لە پەروپۆ ببووینەو. لە بەر چاوی من ئەوئەندەیان بە قامجی لە فەقیریک دا کە وەزکی دا و داواى دوو رۆژ مرد. گوناهى هەر ئەو بوو کە زۆر زوو جلەوى ئەسپى ئەمنییەى نەگرتوو...

سەربارى بەهانەى تووتن لە مالى بوون و تۆمەتى قاچاغچییەتى و برۆبیاووی بى پسانەو، سالیك کەوتنە گیانمان کە گەنم بە دەولەت بفرۆشین و «نیمە» قبول نییە. هەموو چارمان لەوئەدا دی کە ئیمەى وردەمالیک، لە شارى سابلاغ خۆ بشارینەو و لە لادى بەردەستى مەئموور نەکەوین. چەند کەسێک لە تەرەغە و قەرەلى ریک کەوتین، چووینە شار و لە خانیتکی کەران دامەزراين و وەتاغیکمان بە کړی گرت. رۆژانە لە ترسى مەئموور تا ئیوارە دەرکەمان لە سەر خۆ

داده‌خست؛ شه‌وانه‌ش تا لای رۆژ قوماری په‌رمان ده‌کرد. به‌لام چۆن قوماریک؟ شه‌و تا به‌یانی که‌س له‌ قرانیک و دوان پتری نه‌ده‌دۆراند و نه‌یده‌برده‌وه.

ژنی کابرای خانچیمان فیر کردبوو، ئە‌گەر مه‌ئمووری ده‌دی، هه‌رای ده‌کرد: «کش-کش هه‌لۆ هات»، ده‌رگه‌مان گاله‌ ده‌دا و هه‌ستمان له‌ خۆمان ده‌بری تا هه‌لۆ نه‌ده‌ما.

خانچیه‌ دوو ژنی بوون، یه‌کیان پیس و پیر، ئە‌وی‌تریان لووس و جوان و مندال کار. شه‌وانه‌ که‌ قومارمان ده‌کرد، حه‌قی پێ چرای قومار - که‌ ده‌ یه‌کی براوه‌ بوو- به‌ جوانه‌ که‌ ده‌گه‌یشت. جا چونکه‌ منی به‌ له‌بار و جوان ده‌زانی و که‌یفی به‌ من ده‌هات، ئاخری شه‌و پاچراکه‌ی به‌ دزیه‌وه ده‌خسته‌وه‌ گیرفانی من. وانا هه‌میشه‌ نه‌دۆراو بووم. هه‌قی که‌ر و ئیستهر و بارگین، شه‌وانه‌ قرانیک بوو؛ هه‌قی پیاوان دوو قران. یانی هه‌ر پیاویک به‌ دوو که‌ر داده‌نرا!

شه‌ویکی زۆر سارد، یه‌کیک له‌ ئیمه‌ له‌ سه‌ر دراوی که‌ر، ده‌گه‌ل پیریژنه‌که‌ ببوه‌ شه‌ریان؛ هه‌مه‌وومانان ده‌رکرد. سیپال ده‌ بن هه‌نگلدا، به‌ سه‌ر سه‌هۆلدا خرمه‌خرم به‌ کۆلانی شاردا به‌ره‌هلدا، له‌ جێ خه‌وی شه‌و ده‌گه‌راین و سه‌ی که‌س بووین. ژووریکمان په‌یدا کرد، بێ ناگر، بێ ده‌رگا، په‌توویه‌کی له‌ جیگای ده‌رگا پێیدا کرابوو. خانه‌خویشمان کابرایه‌کی چارداوه‌روو بوو. هیندیک ره‌ژیمان له‌ مقه‌لبه‌ کدا گه‌شاندوه‌وه‌ و له‌ به‌ر چرای نه‌وت ملمان له‌ قومار نا. خانه‌خوینکه‌مان خۆی کرده‌ پای قومار. هه‌قی ئە‌و شه‌وه‌ و شه‌ش حه‌و قرانی خۆیمان لێ‌برده‌وه‌. به‌ دزی ژنه‌که‌وه‌ قهند و چا و ئیستیکان و چه‌کوچ و ته‌نانه‌ت مقه‌لی و ماشه‌که‌مان قه‌بلاند و لیمان برده‌وه‌. به‌یانی ژن به‌ گژی داها‌ت و زیقاندی. لای ئیمه‌ گریا، تا شته‌کانمان داوه‌ و رۆیشتین و هاتینه‌وه‌ گوند.

ئە‌و فیره‌قومار بوونه‌، هه‌ر چه‌ند له‌ هه‌یچه‌وه‌ و بۆ گالته‌ ده‌ستی پێکرد، لیم بوو به‌ نه‌خۆشیه‌کی گران. له‌ لادی هه‌ر ده‌گه‌ل ئە‌و لات و لووته‌ ورده‌مالیکانه‌ ده‌مکرد و زۆر جارن زۆرم ده‌دۆراند. شه‌ویک له‌ بۆکان تووشی قومار بووم، چل تمه‌نیکم پێ بوو که‌ل‌وپه‌لی مالی پێ بکرم هه‌مووم دۆراند. بۆ ئە‌وه‌ حه‌قی جێ خه‌وم پێ‌نه‌ما‌بوو، نیوه‌شه‌و چوومه‌ حه‌مام. له‌ حه‌مام کابرایه‌کی ناشنم دیت، داوای قه‌رزم لێ‌ کرد، به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی پینج قرانی دامی! به‌ ده‌ستی به‌تال و هه‌ناسه‌ی سارد هاتمه‌وه‌ ته‌رغه‌. قوماربازییه‌که‌م لێ‌ ببوو به‌ خوو؛ ده‌ستم لێ‌ به‌ر نه‌ده‌دا. شه‌ویک ئە‌و ره‌فیه‌ سالخانهم ته‌نانه‌ت ماینه‌که‌شمان لێ‌ برده‌مه‌وه‌. داوایی به‌زه‌یان پیمدا هاتوه‌وه‌ و لییان نه‌ستاندم. نازانم چۆن بوو که‌ دل‌م به‌ جاریک له‌ قومار هه‌له‌نگوت و به‌ بێ سویند خواردن ته‌رکم کرد و له‌ بیر خۆم برده‌وه‌.

داوای چه‌ند سالیک که‌ «هه‌یم» ژنی دینا و من برارزاو بووم، شه‌و لیفه‌ بۆ میوانان - که‌ یه‌که‌جار زۆر بوون و هیسابی ئە‌و هه‌موانه‌ نه‌کرا‌بوو- زۆر که‌م بوو. بابی هه‌یم گوتی: به‌و شه‌وه‌ چاره‌ی نوین چۆن بکه‌ین؟ گوتم: ئیجازه‌ بده‌ من ده‌یکه‌م؛ تۆ بچۆره‌وه‌ مال. په‌ری قومارم هینا و خه‌لکم به‌ قوماره‌وه‌ سه‌رگه‌رم کرد. تا به‌یانی که‌س لیفه‌ی نه‌ویست و نه‌نوست. خۆم شتیکم دۆراندبوو؛ به‌لام نه‌ زۆر. جگه‌ له‌و جاره‌، تازه‌ هه‌رگیز ده‌ستم بۆ په‌ری قومار نه‌برده‌وه‌ و له‌و به‌لا گه‌وره‌یه‌ خۆم رزگار کرد.

هه‌ر ئە‌و سه‌روه‌بهنده‌، کۆنه‌ ئا‌غایه‌کی کورد - که‌ مه‌حمودا‌غای سه‌گه‌نیریان پێ ده‌گوت- به‌ مه‌ئموورییه‌تی ده‌وله‌ت هاته‌ سه‌رمان و ئە‌ویش وه‌ک هه‌موو مه‌ئمووری‌تر له‌ به‌رتیل ده‌گه‌را. من هه‌یچم نه‌بوو بیده‌می، ئە‌ویش سوور بوو که‌ هه‌ر لیم بستینی، ده‌نا کلاویکم بۆ دروست ده‌کا. له‌

رووی ناچار بیوه گوتم:

- ناغا! مرحوومی بابت له خانه قا نیژراوه. پوولم نییه؛ بهلام له باتی ئه و بهرتیله خه تمیکی قورعان بۆ رووحی بابت ده خوینم!

زۆری لئ خۆش هات و پیک هاتین؛ بهلام ئیستاش ئه و بهرتیله قهرزدارم! هر ئه م چیرۆکه م بۆ قزلجی گنپراوه، ئه ویش به تیکدانه وه کردوو په ته کورته چیرۆکیک له «پیکه نینی گه دا» دا. زیانی تهره غه م جگه له متالا و ترسی مه نموور، به خۆرای ده گوزه را. پاییز که کاسبی دهشت نه ده ما، ئیواران له سه ربانان ده گهل پیره پیاوان و له بهر ده رکان ده گهل کۆنه پیریژنان و شه وانه به گۆره و بیازی و گوئی گرتن له بهند و باو و حیکایه تی قه دیم و له به فریاریندا به ته پکه نانه وه و راهه که رویشکمان راهه بوارد.

حیزی خاله مه لا - که هیچ ناویشی لئ نه برابوو - سه ربه خۆ پوو چابۆوه و له په یوه ندی دۆستانه ی ئاسایی تینه په ری. هر که به هاتنی رووسان، شیرازه ی ده ولت له موکریان هه لوه شا، «عه زیز زهن دی» ناویک که به «عه زیز ئه لمانی» ده ناسرا و پیاویکی زۆر زانا و ده م پاراو بوو، چه ند که سیکی بانگ کرده ماله خۆی که من و زه بیحیش ده گهلدا بووین؛ گوئی به سه رۆکی خۆم «حیزی ئازادیخوا ی کورد» دروست ده که م. بی لام و جووم قبوولمان کرد. زۆر که سی تریش هاتنه ناو حیزبه که ی. عه زیز زهن دی بۆ ته بلیغاتی حیزب، گه شتیکی کرد. شیخ محه ممه دی خانه قا، خه لیفه مه لا عه لی زه نبیلی و زۆر ئاغای تری کردبووه دۆستی خۆی و به لئنی هاوکاری لئ ساندبوون. هه تا سه قز هات و گه رایه وه. چوو بووه ته وریز؛ زۆر ئه رمه نی ته ورزیشی کردبووه په یه وه ی خۆی. به ته نته نه و سه نته نه په که وه ده گه را، چه ندین کیشکچی ئه رمه نی له دوایه وه ده رۆیشتن. پاشان - راست یان درۆ - گوئیان له هه مان کاتدا پیاوی ده ولته تی ئیران بووه و پوولی لئ ساندوون که نه هیلی بیری ئازادیخوازی په ره بستینی. به ناشکوری نالیم ئه ویشمان لئ پووچه ل بوو.

کۆمه لی ژئی کاف.

جاریک که چوو بوومه شار، وه ک هه موو جار بهر له هه موو شت زه بیحیم دیته وه؛ گوئی وه ره! بردمیه مزگه وتی قازی. گوئی به قورنان سویند بخۆ که ئه وی پیتی ده لیم لای که س نایلی. بۆ جاری دووه م سویند خوارد، گوئی شه و پیت ده لیم چییه. پاش نوژی شه وانیکی دره نگ، منی وه شوین خۆی دا و به کۆلانی کدا رۆیشتن. له سه ری کۆلان په کیکم دی راهه ستابوو؛ دهستی ده بهر په شتیندی بوو. دیار بوو ده مانچه ی پنیه. زه بیحی شتیکی پی گوت. چووینه مالیک. ته رزی له ده رگادان جۆریکی نا ئاسایی بوو. زۆر زوو په کیک - که نه مناسی - بردمیه ژوو ریک. میزیک پشته مالیکی به سه ر هه لکیشراوه، قورعانیک به ئاواله بی پالی به دیواره وه دراوه و له سه ر میزه که چه قاهه، ئالایه کی به دروشمی رۆزه وه له دیوار دراوه، خه نجه ریکی پروت به قورعانه که وه هه لپه سیراوه، په ره کاغه زیک به نووسراوی له سه ر که ناری میزه که یه. کابرا گوئی «ئه وه بخۆینه وه و هه موو جار ده ست به قورعانه که دا بده، ئه گه ره له و سویندنامه په لاده ی خوینت به و خه نجه ره ده رژی».

له سام و عه یبه تی ئه و دیمه نه ده له رزیم؛ زۆریش شانازیم به خۆم ده کرد که شیای ئه م باوه ره م. سویندنامه که حه وت به ند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه؛ به لام تییدا بوو که:

«به قورعان و ئالای کوردستان و شهره فم سویند ده خۆم له مەرۆوه به دل و گیان بۆ ئازادی کوردستان تێده کوژم و تا مردن قوسوور ناکم؛ هیچ بهرزه وهندییهک وه پیش بهرزه وهندی خزمهت به ولاته کهم ناخه؛ برای حیزبیم به قهده خۆم خۆش دهوێ؛ ههتا مردن به زمان، به قهله، به ئیشاره و به هیچ جۆری خهیانهت به حیزب ناکم و راستی لێ نالیم و ناوی نهیینی ئەندامان لای کەس نادریکینم» و شتی وا.

له دواى سویند خواردن، دهستی نایه دهستم و بردمیه ژووریکی تر، که لهوێ پتر له ده کەس لاوی کورد دانیشبوون. گوتیان ناویکی نهیینی بۆ خۆت ههلبژیره و ژماره ی ئەندامه تیت بیسته. ئەى خودا چەند خۆشه! چۆن ئیمه بووینە بیست کەس؟ قەت باوەر ناکەم! خوا شوکۆر زۆر بە هیزین. «ههزار» م به ناوی نهیینی بۆ خۆم ههلبژارد. زۆر شهوان له خۆشیان خهوم لێ نه ده کهوت.

من تا ئەوسا له باره ی ئالۆزبوونی ولاتهوه هەر ئەوهندهم دهزانی که پۆژیک تهياره يه ک به سەر گونده کهماندا فری و کاغەزی لێ بهربوونهوه. دوو بهیان بوون پروسان بلاویان کردبوونهوه که: «خه لکی ئیران! خاترجهم بن. ئیمه له گورگانی هیتلهری رزگارمان کردوون. دهوله تی شاهه نشاهی ئیران که ههوالی نازی بوون، له بهر يه ک هه لوه شاهوه و سه ربازه کانی ته سلیم بوون». بوو به خۆشی خۆشیمان که خوا شوکۆر له چنگ ئەمنیه و شلتاغی مه ئموور رزگار بووین. سەر و بنی قسه مان سلاوهت له دیداری عرووس و تهياره رهش بوو. هەر کەس له شاروه دههات دنگ و باسمان دهپرسی. هەر يه ک جۆریکی ده گێراوه. يه کیک گوتی: کاکه لیم روونه تیک چوو؛ چونکه گویم لێ بوو به قالیک به موشته ريه کی ده گوت: «به هله ویش گووی وای نه خوار دووه!». کوپخا سچیلیکمان هه بوو ده ترسا به راته که ی نه ده یینی؛ له شار هاتهوه و گوتی: درۆیه، دهولهت هەر وهک خۆیه و کار به ده ستانی ئەمنیه م دیون زۆر به که یفن. دلمان ساردهوه بوو.

شهویک دوو میوانی نه ناسیوم هاتن؛ به لام چۆن میوانیک؟ رووت و قووت و تیتۆل ش. که سم هینده رووت و په ریشان نه دیوه. گوتیان: ئیمه سه ربازی له ورمی بووین، به تفهنگه وه دههاتینهوه بهرمو ولات. شکاکان ئیمه یان وهک سه دان و ههزاران سه رباز و ئەفسه رێ تر رووت کردوو و ئەو جلانه یان داوینێ. هیندییک کۆنه جلکم دانێ. تیگه یشتین که کوپخا راستی نه گوتوو. تهواو کردمانه خۆشی و شادی.

به راستی رزگار بوون لهو جهه نه مه ی په هلهوی - که بۆ خه لکی موکریانی نیل دابوو - هیچ خۆشیه کی نه ده گه یشتی. ئەمنیه دههاتنه دێ، هەر قه بریکی تازه یان بدیا، خه لکیان دهخسته داری سه ماواتی: «ئهو کابرایه تان بۆ کوشتوو؟» جا وه ره لیدان و به رتیل وه رگرتن کار بکا. له بیرمه شهویکی مانگه شهو درهنگیک، له مال ده رکه وتم که تۆزیک بچمه دهشت. روانیم که لاکیک له بهر هه یوانی مزگه وته، خه خنی دیت! په ره میردیک بوو خه ریک بوو ده مرد. چووم کوپخای دیم خه بهر کردهوه. ئەسپی هینا و که لاکي نه ناسی برد و له په نا نزیک ترین گوند فرپی دا؛ که نه وهک ئەمنیه بزانی و مال و پیرانمان کەن. هەر ئەو شهوه که لاک دێ به دێ رۆببوو تا گه یبووه «ده رویشان» که مالی کچی کابرای لێ بوو. مه علووم بوو له «که لبه ره زاخان» وه به نه خۆشی ئاوا گۆر به گۆر کراوه!

خوا نه خواسته مه ئمووریکي دهولهت له گونديک يان له مه زرای گونديک به سه کته بمر دايه،

ئىتر واوھىلا بوو. سەتان كەس دەكەوتنە بەلاوھ و لە سووچى رەشچالان توند دەكران. ئەگەر تەنيا ئەو دەردى كە تاقە گوندېك لە موكریان لە دەست پياوى دەولەتى رەزاخانىيەوھ دېوھ كۆ بكرایەتەوھ، كىتېيىكى گەورەى دەويست.

بىستانمەنەوھ كە چۆن لەشكرى ئىران - كە سەر تا پا لە چەكى ئەلماندا خنكابوو- بەبى شەر كردن لە بەر يەك بلاو بووھ و سەرى بىج كلاو ماوھتەوھ. سەرباز تەفەنگيان داوھ بە نانېك و لە كۆل خۇيان كرددۆتەوھ. بەوپەرى رەزىلى، دەولەت لەبەر يەك چووھ. پاش كۆكردنەوھى خەلە و خەرمان، ھاتمە شار؛ دېتم ھەوای سىياسى خۆشە. ئەوسا بوو كە چووھە سوپىند خواردن و دواىى بۇيان گىرئامەوھ كە حال و بال چ بووھ و چۆن ئەو حېزبە پىكەوھ نراوھ.

ناھجى نازانم بەر لە گىرئانەوھى ئەم رووداوھ، شىتېك دەربارەى باسى كورد و نازادى لە كوردستانى ئىراندا - وەك بىستووھە يا خويندووھتەوھ - بگىرئەوھ:

تارىخ پىمان دەلئ كە «خان ئەحمەدخان» لە ھەسەناباتى سەنە تانجى لە سەر ناوھ و پىنج سالان پادشايتى سەنە و سابلاخ و ولاتى بەردەستى ئىستای عىراقى تا موسل بە دەستەوھ بووھ. لە سالى ۱۲۹۶ ك (۱۸۷۸ زىدا) «شىخ عوبەيدىللاى نەھرى» داواى سەربەخۇيى كوردستانى كردووھ و تا ميانداو و بناوېشى گرتووھ. لە سالى ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ ى زابىنى، «شىخ باباى غەوسابات» بە برىكارى «ھەمە حوسىن خان» و «سەيفەدېن خانى سەقز» و «ھەمەخانى بانە»، ھات و چۆى رووسانى كردووھ كە بۇ نازادى كوردستان يارىدەيان بەدن.

لە جەنگەى شەرى يەكەمى گەورەدا، ئەفسەرىك بە ناوى «مستەفا پاشاى نەمروود» بە بەرگى گۇراو ھاتووھ بە كوردستانى موكرىدا گەراوھ و داواى كردووھ كە كورد نازادىخواز بن. دەلئىن شەوېك لە سابلاخ چۆتە قاوھخانەى ھىكايەت خان، گوپى لە باسى رۇستەم و دېوى سېى بووھ. لە پر گوتووېه: «الفاتىحە»، خەلك فاتىحايان خويندووھ. نەمروود دەستى ھەلئناوھ و گوتووېه: «خىزرى ئەو فاتىحايە بۇ رووھانەتى رۇستەم و دېوى سېى! برام ئەوان مردوون. ئىوھ كە زىندوون فكىرك بۇ ھالى خۇتان بكەنەوھ...».

ھەر چەند ئەو باس و رووداوانە لە بىر خەلك چوونەوھ و كەمتر وھ بىر ھاتوونەوھ، بەلام رەنگە شوپنەوارىكيان لە بن خۆلەمىشى ئەو چەند سالانەدا ماىج و گەرمايى بە يەكجارى نەفەوتايى.

لە پاش قەومانى شەھرىوھ و ھانتى رووس بۇ مەلبەندى موكریان، ئەفسەرىك لە لاىەن كۆمەلى ھىوای كوردستانى بەردەستى عىراقەوھ ھاتۆتەوھ سابلاخ و دەيەوئ كەسېك پەيدا كا كە گوئى ئە نامۆزگارى بگرئ. چەند رۆژېك لەم و لەو پرسىار دەكا، پىنى دەلئىن زەبىحى دەم لەو مەسەلانە وەردەدا. زەبىحى حوسىنى پىن دەناسىنئى و چەند كەسېش ساز دەدەن كە گوئى لەو ئەفسەرە - كە ناوى «مىرحاجە» - بگرن. يازدە كەس لە باغى سېسەى سابلاخ دەگەل مىرحاج كۆ دەبنەوھ. لە سەر نامۆزگارى ئەو، حىزبى «زئى-كاف» دادەمەزىنئى؛ سوپىندنامەكەى دەنووستەوھ. پرۆگرامى حىزبى ھىوا بە تۆزېك دەسكارىيەوھ، دەكەنە پرۆگرامى «زئى-كاف». حوسىن فرووھەر، زەبىحى، تەوھىدى مەلانەجمە، ئىمامى، مەھمەدى ناھوا، قادرى مودەرپىسى، مەھمەدى ياهوو، شاپەسەندى، مەھمەدى سەلىمى، قاسم قادرى و خالە مەلاى داودى، يازدە كەسى بناغەدانەر بوون. جا كە زەبىحى منى برده سوپىنددان، بە منەوھ بووېنە بىست ئەندام. حوسىن ئەندامى ژمارە يەك و زەبىحى ژمارە دوو بوو و حوسىن سەرۆكى كۆمەلى «زئى-كاف» بوو.

تازە بېۋىنە «ژى-كاف»، وام لەبىرە سىپھەمىن كۆبۈنەنەومان بوو؛ حوسىن فرووھەر گوتى:
- من پىشنىھاد دەكەم ھەزار دەرکەين، چونكە ھىچ كارىكى لە دەست نايە.

پەنگم زەرد ھەلگەر، تف لە زارمدا وشك بوو، بە نوزو ھەكەو گوتم:

- نا، توخوا دەرم مەكەن! كارم پى بسپىرن. ئاخىر من مالم لە لادىيە و ئەنگۆش تا ئىستا لە
لادى كار تان نەبوو.

فرمىسك ھاتنە خوار... بەزەيان پىمدا ھات و گوتيان قەيناكا! راستە زۇر دەستەوستانى،
بەلام ھەر لە كۆمەلەدا بمىنە!

لە درىزايى تەمەنمدا - كە ئىستا لە پلەي ھەوتەم و لە شىست و سى سالىدا دەژىم - زۇرم
حىزب لە نىكەو دەتوون؛ باسى پەفتار و رابردووى زۇريانم خويندۆتەو. زۇر چەتوونە ھىچ
كۆمەلىك وەك ئەندامانى «ژى-كاف» ئاوا فىداكار و دلگەرم و يەكتەر خۆشەويست بووبن.
دەربارەي ئەسحابەي پىغەمبەر زۇر باسى يەكلى و فىداكارى ھەيە، وەختە بلىم ئەندامانى ئەو
حىزبەش شتىكى وابوون. خۆدزىنەو لە فەرمان، درۆ، خۆخازى و فىلبازى بە جارىك تەرە
بوو؛ لە ھەوت كىوان ئاوا بوو. مالى دنيا ھەر بۆيە مايەي دلخۆشى بوو كە كۆمەلە پىنى لازم
بى.

جارىك لە تەرەغەو ھاتمە شار، بىست تەنم پاشەكەوت كىرەبوو كە جلك بۇ مىندالان بىكرم و
نەخوازە كە دىتم خوشكم كولووجەي پىنە كىرەو، زۇرى دلئەنگ كىرەبووم. ھەر گەيشتمە شار،
ئىوارە بوو. دەچوومە قاوەخانەيەكى دەم چەم كە ھەوالان بىينم. لە سەر پردى داوینى چۇم
تووشى يە كىان ھاتم؛ گوتى: فلانى تۆ پوولت نىيە؟ ھىندىك پوولمان پىنى لازمە دەبى كۆي
كەينەو. دەست بەجى بىست تەنەكەم دايە و ھەر لەوئو گەرامەو و لە شار دەرکەوتم و
ھاتمەو مال؛ چونكە مىخارجى شەوئىكم بۆخۇم نەگىراو. كە ھاتمەو خوشكم پرسى:
- جلكت كرى؟

گوتم: بە داخەو بە تەلەي قومارى سى خالەو بووم و ھەموو پوولەكەم دۇراند.

گوتى: دەزانم نەتدۇراندو، بەلام خەم مەخۇ! ئىمە ھەر چۆنىك بىنى رايەدەبوپىرن.

ھەرچەند زۇر زوو زۇرتىر بېووين و ئەندامان لە سەد و دووسەدىان تىپەراندىبوو، بەلام ھەموو
رووت و نەدار بووين و پوولمان بۇ ھەلنەدەسورپا كە پەرە بە راگەياندىنى حىزبى بدەين.
دەمانەويست گۇفارىك دەرکەين بە ناوى «نىشتمان». حىسابمان بۇ كىرەبوو، دەرینەدەھىنا.
برادەرىكمان چووبو بە ناوى خۇي سەد و پەنجا تەنەي لە حاجىك قەرز كىرەبوو كە بە مانگىك
دەيدانەو. زەبىحى كە دەبوو بە كارى گۇفارە كە رابگا و كەسشى پىنى نەزانى، چووبو دەگەل
خەلىفەگەرى ھەرمەنيان لە تەوريز رىك كەوتبوو كە لە چاپخانەي كلىسا بۆي چاپ كەن. مانگ
تى وەرسورپا و گۇفار دواكەوت. كابرا حاجى قەرزى خۇي دەوئ و دەبى مۆلەتى لىنى بخوازن.
ئاخرى حاجى دىگوت: ئەو قەرزە وەك قەرزى دى ناچى، بابە ھەر پىم بلىنى بۇچىت لىنى قەرز
كىرەبووم، نامەوئى بىمەنەو! ئاخىرى گۇفار دەرکەوت و زۇر زوو بلاو كىرايەو و دەسمايەي ژمارەي
دووهەمى قازانچ كىرد و ئىتەر نەپسايەو و زۇرى دەنگ دايەو. تەننەت رۇزانمەكانى زوور و
لاوئى ئىترانىش كەوتبوونە باس كىردى.

لە بىرمە جارىك بىرمان لەو دەكردەو كە چاپخانەيەكى دەستى پچووك بىكرىن و بىكەينە
چەند بەشىكى پچووك و ھەر كەسە بە پىنى تونان بەشەكانى بىكرى. كاكە رەحمان - كە ئەوسا

بىوھ ئەندام و دەولەمەند بوو - گوتى من ھەمووى دەكړم. باوېر كه زۆرمان فرميسكمان دەچاو گهړا، كه لهو خۇشيه ناھوميد بووين و له كړينى چاپخانه بەشدار نابين. كه له خۇشى كۆمەلەوہ خۇم كردهوہ شاعير. جگه له شيعرى كوردايەتى، شيعرى تريم شم دنووسين. جيژنه پيرۆزه بۇ ئەحمەداغا، گالته و گهپ، گولستانى سەعديم وەردە گيړايە سەر بارى گالته، شيعرى حافزم بە بارى گالته و گهپدا وەردە گيړا. ئەندازە يەكە زۆرم لهو شيعر و نووسراوانه ريك خستبوو كه ئىستا هيچيانم نەمان و بە يەكجارى لەناو چوون. له بېرمە بەر له گۇفارى نيشتمان، تەنيا دوو بەيتى من له سەر كاغەزىك چاپ كرابوو. بۇ يەكەم جار كه ديتم، ئەوئەندەم كه يىف يىچ ساز بوو، بە «شا»م دەگوت ھەتيوہ ئاى كه چەندم شايى بە خۇم بوو!

ئاورپك بۇ دواوہ

گوتم له سەرەتاي حوجرە و دەرسى گولستانەوہ، دەگەل زەبىحى بوومە ئاشنا. جا چونكه بابى ئەو دەگەل بابم ھەردووك مريدى شينخى بورھان بوون، نيوانيان خۇش بوو؛ ئيمەش پىكەوہ ھۇگرمان گرتبوو. ھەرچەند ئەويان بردبووہ مەدرەسەى دەولەتى و من فەقيلەى مزگەوت بووم، بەلام له كاتى بەرھەلداييدا پىكەوہ دەگهړاين. ھەروا تۇزىك له خوئندنەوہ راھاتين، ملمان له كۇنەكتيبان نا و نوشتە و جادوووى كۇنەكتيبان زۆرى سەرنج راكيشاين: چۇن مس بكەينە زىرا چۇن سكه لى دەين! چۇن وا پكەين خەون بە خەزىنەوہ بىنين... له بەزمى سكهلپداندا دوو شتى سەيرم دپتە بىر: قالبيكى سكهلپدانمان له كتيبيكەوہ شكل كيشا و چووينە لاي پيرەميرديكى تەنەكەساز كه بۇمان دروست كا. كابرأ پرسى: بۇ چيتانە؟

گوتمان: بۇخۇمان گالتهى يى دەكەين.

گوتى: رۆلە گيان دەزانم بۇ چيتانە، وەرن مامى خۇتان بكەنە شەرىك! پەنجا سالە ھەولى له دوو دەدەم، بۇتان دروست دەكەم و خزمەتپشان دەكەم!

ھەر وردە-وردە گەرم تر دادەھات، كەوتبووہ پەلە و لرفەوہ، ئارەقى دەردابوو:

- مامتان بە قوربانان، بىمكەنە شەرىك!

ھەر ھىندەمان بۇ كرا راكەين و واز له كارەكە بىنين!

جاريكى تر له كتيبە پەربووتيكدا ناوى دەريچە و بۆتە و گلەبۆتەمان بەرچاھات كه بۇ سكهلپدان دەشى و زىرپىنگەر ھەيانە. پيرە جوولەكەيەكى زىرپىنگەرى بۆرى چلكنمان له گۆشەى دوكانىكى تاريكى تەرىكدا پەيدا كرد. ھەر گوتمان گلەبۆتە، دەستى كرد بە پارانەوہ، گوتى:

- ئيوہ مەششاقى دەكەن؛ من خزمەتكارم. چيتان دەوى بۇتان دەكەم؛ بىمكەنە شەرىك!

ھای بە كلكى خيوى! خۇ ھىشتا نەرسراوہ و نەپيچراوہ شەققەى دى! زۆر زوو له چنگى ئەويش ھەلاتين و تازە نەمانوئيرا باسى بكەينەوہ. بۇ خۇمان بە دزيەوہ ھەرچۇنيك بوو قالبيكى وەك بەرگە شەمچەمان ليكدا و پرمان كرد له قورى خۇلەميش و دوو قرانپەكى زيومان تيدا جي كردهوہ. قەلايمان له سەر مقەلى پۇلوو بە فوو - كه ھەموو شەويلكمان گۇرابوو - تواندەوہ و بە سەرماندا كرد. خوا بە سەرتى نەھينى، قەلايى بە دوو قرانپەوہ نووسا و ئىستا و ئىستاش بەرى نەدا و له باتى قازانج زەرمان كرد!

به گوره یی بیرم لهوه ده کردهوه: باشه نهوا نئمه مندال و کال بووین، ئاخیر نهو دوو پیره میترده بۇ ده بیی هینده کهر بن که له بهر دوو مندالۆکه بپارینهوه نهو شته ی خۆیان نایزانن فیری نهوانی کهن؟!

دوعایه کم دەس کهوت؛ نووسرابوو: «شهویک جه غزیک له سهر خۆل بکیشه، چل جار سوور هتی «یا ایها المزل» له بهر و زۆر به رهوانی بخوینه، له مابهینی ههر جاریک خویندنی سوور هتا ئەم دوعایه له بهر بخوینه، جندۆکه ده یانهوی بترسینن، کتویک به موویک هه لواسراو له سهر سهرت راده گرن. خۆیان ده که نه شیر، هیزشت بۆ دینن. نه که ی بترسی. ههر یه ک حرفت لی غه له ت بی واوه یلایه؛ ده مری و گوناحی خۆت له سهر خۆت. نه گهر لهو نه زمونه سهر کهوتی و چل جاره که ت تهواو کرد، جندۆکه یه ک ده بیته نۆکه رت، ههر چی بلیتی پینکی دینیت...».

ئای که چهند شتی چاکه! شهرته پنی ده لیم کچی قاقانی چینیم بۆ بینی! خۆ زپر و زیو ههر باسی ناکرئ! نه مهویست زه بیحی بکه مه شهریک، پیم نه گوت. چهند رۆژان سوور هت و دوعام وه ک ئاو له بهر کرد. شهو له پاش مال نوستانن به دزیه وه چوومه وه تاغیک لای درگامان که ژووری میوانان بوو. به ره و هه سیرم لابرده، جه غزم کیشا و به ره وه قیبله ملم نا له ورته- ورت. خویندن له بیست جار تیپه ری و دهنگی پی هات. چاوم که چوو قانده بو هه لمه نه هینا و گوتم با جندۆکه بین منه تیان نه بی؛ من ناترسم. ته قه ی پی نزیکه وه بوو، دهنگی کوتانی گۆچانیش ده هات. گویم له هه ناسه یه ک بوو. نه خیر بخوینه وه و رانه وه سه ته. له پهر زۆر به قه وه گۆچانیکم وه پشت مل کهوت و جنیوی بابمی به دوو دا:

- مه لهوون نه وه خهریکی سیحری؟!

ههر له په نجه ره وه خۆم هاویشت و هه لی نه ماما هه لی! بایم له ده رگای هه وشه وه بانگی کرد:

- جاریک تر نه تبینمه وه!

به هه زار گریان و پارانه وه راگیرامه وه و ئیتر وازم له جندۆکه و کچی قاقانی چینیش هینا! کورتی بپر مه وه: په ره شه ره یه کم ده دیت و شتیکی له م بابه تی سیح و جادوانه تیدا بوو، لام وابوو راسته. به لام خاوه نه کانیا ن نه وه نده به سه گی هتی نووسی بوویان که مه پرسه: «میشکی میشووله و هیلکه ی میرووله تیکه ل که و چاوتی پی بریزه؛ جندۆکه ده بینی». «کیسه ل ده خوینی په بووسی مانه دا بکولینه، ئیسکیک سهر ئاو ده که وی، ودمی هه یه و به خته وه ره ده بی».

له خانه قا حاجی عه بدوللای کورپی گه وره ی شیخی بورهان - به پیری - وه ک منی مندال بییری ده کرده وه. بریاری دابوو نه گهر له سایه ی نوشته وه خه زینه په یدا کا، به شم بدا. رۆژ نه بوو بۆ په یدا کردنی شتی له عه قل به دوور نه مخاته بیگاره وه؛ تهواو وه ره زی کرد بووم. رۆژیک گوتی: بجۆ پیستی له بهر تاو سپی بووی کیسه لی مردووم بۆ په یدا که؛ ئاوی «هه نده با» شم بۆ بینه؛ دوعای لی ده نووسم. ده ملی که له بابیکی ره نگ شینی بی خالی ده که م و رۆژی جومعه به ری ده ده م؛ له کوئی نیشته وه خه زینه ی تیدا به.

گوتم: هه نده با چییه؟

گوتی: پیم وایه ترۆزییه!

گوتم: قوربان! نه گهر سیح ره که به کیری که ره له پشتی کیسه لی بنووسی باشته را ئیتر خۆی لی توو ره کردم و له خه زینه ش بیبه ش کرام؛ که نه ویش ههر وه ک من ده م له

پووش ما.

دەگەل زەبەیحی دووبەدوو زمانیکمان دروست کردبوو کە تیک دەگەیشتین و کەس تێمان نەدەگەیشت. رۆژیک کە بەو زمانە قسەمان دەکرد، کابرایەک گویێ لێ بوو؛ ڕووی کردە کابرایەکی دی و گوتی: ئاخر بۆچی ئاخر زەمان نییە؟ ئەو سەگبابانە بە زمانی جوولەکان قسە دەکەن، دەبێ لە کوی فێر بوون؟!

مەنمووریبەت لە زۆی کافدا

مانگی جۆزەردان بوو، دروینەیی جۆ لە دەوری بۆکان دەستی پێکردبوو، حیزب ناردی چوومە سابلاخ، دەگەل میرزا قاسمی قادری و زەبەیحی - کە دەبووینە سێ کەس - گوتیان دەبێ بچنە «دزەیی مەرگەوەر» دەگەل نوینەرانی حیزبی هیوای کوردستانی عێراق گفتوگۆ بکەن و هەر قەراریک ئێوە بیدەن ئیمە پێی رازین. بە سواری ترومبیل بەرەو ورمێ کەوتینە رێ کە لەوێوە فایتوون هەیه و دەمانباتە مەرگەوەر. گەیشتینە گوندی «بالانیش»، شەر و هەرایەک بوو سەگ ساحیبیی خۆی نەدەناسی. زێرۆ ئاغازی هەرکی و دەولەت شەریان بوو. پۆستی ئەمنیە سووتابوو؛ هەشت کەلاک درێژ کرابوون. هەر وا کورد بوون لە ورمێوە هەلاتیوون و دەهاتن. بە پەلە ترومبیلمان بەجێ هێشت و بەرەو چیا ڕهوین. چووینە گوندی «کوکی» کە ماله زێرۆی لێ بوو؛ ویستمان میوانی بین. کابرایەکی گەرمیانی - کە کۆنە ئاشنای زەبەیحی بوو - لە دەرگا گێڕاینهوه. گوتی: زێرۆ دوژمنی شیخ عەبدوللای دزەیه. لەوانەیه ڕووتان بکا؛ چونکە دەچنە مالی ئەو. لەوێش بیدەنگ خۆمان رزگار کرد و چووینە گوندی «قاسملوو» لە دۆلی قاسملوو لە بن چپای دمدەم؛ کە ئیستاش شوینەواری خانی لەپزێرپینی لێ دیارە. شەو لە مالی مستەفاغا ناو میوان بووین. کابرا دەبەویست ڕووتان کا؛ بەلام کە زانی دەمانچەمان پێیە وازی هینا. بەیانی و لاغمان لە سۆفی شێرە ناویک بە کرێ گرت و چووینە دۆلی دزە. بۆ نیوهرۆ لای عەبدولقادری کورێ شیخ عەبدوللا لە «گردوان» بووین و ئێوارە چووینە ڕەشمالی مالی شیخ لە دزە.

نوینەرانی هیوا: «شیخ عوبەیدیلای زینوی»، «سەید عەزیزی شەمزینی» کە ئەفسەرێکی عێراق بوو، «سەعیدی کانی مازانی» ناویکیش - کە تازە لاویک و خوارزای شیخ عوبەیدیلای بوو - دەگەلیان هاتبوو. چەندین کۆبوونەوه مان پێکەوه کرد و لە سەر دوازدە نوخته پێک هاتین کە هەردوو کە حیزب پێکەوه هاوکاری بکەن و مەعلوومات پێک بگۆرنهوه. جا چونکە لەو شوینەیی کە پێک هاتین بناری «دالانپەر» و لایەکی شەمزینان و ئەم لایەیی ئێران بوو، ناومان نا: «پەیمانی سێ سنوور». ڕیار درا هەردوو کمان بچ خۆگرتن - هەر کەسە لای خۆی - بەیانە کە بلاو کاتەوه. دواي حەوت شەو لە دزە بە ڕێگەی شێویدا گەڕاینهوه. لە شێوێ بە پێ هاتینە نەغەدە و لە نەغەدەوه بە سواری ترومبیلێکی سینمایی ئینگلیسیان - کە دەهاتە سابلاخ - هاتینەوه.

ئیمە دەست بە جێ نوسخە بەیانی خۆمان لە نیشتماندا چاپ کرد. هێشتا بلاومان نەکردبووه، خەبەرمان داینی کە حیزبی هیوا بەو پێکھاتنە رازی نەبووه و چاپی مەکەن. ڕووبەرە چاپ کراوه کە پێک هاتنە کەمان لە گۆقارە کە درێ.

خۆش ئەوه بوو کە لە بەندیک لە پێکھاتنە کەدا دەلی: «ئەگەر ئینگلیس لە عێراق بە شێ بەدەن بە کورد، نابێ کوردی دەرەوهی عێراق هەلاوێرێ؛ چونکە کوردستان یە کپارچەیه. با بلێن

ئىمە بەشى كورد بە حق دەزانين و بە پىي توانا ياريدەى ھەموو كوردىك دەدەين. كە ئىمەش دەگەل ڤووسان ھەر ئەو ھەولە دەدەين و موكریان لە كوردى توركيان و عىراق بە جيا نازانين». حىزبى ھىوا كە بە سەرۇكاھەتى مامۇستا ڤەفېق حىلمى بوو، لە مەسلەھەتى نەزانىبوو كە ھىچ ناويك لە ڤووس و كوردى ئىيران و توركيە ھەبى.

باسى ئەو ڤىك كەوتن نامە مېژووويە تا ئىستا لە زۆر چاپەمەنى ناوخۆيى و لاوھ كيدا كراوھ؛ بەلام سەير لەو ھەدايە كە ناوى «ھەزار» لە ھەمواندا ڤرئ دراوھ و نووسىويانە: «زەبىحى» و «مىرزا قاسم» لە ئىران و «شىخ عوبيدىللا» و «سەيد عەزىز» لە عىراق و «قازى خدر» (يان قازى مەلا خاليد، جارى واش ھەيە گوتوويانە قازى عەبدولوھەاب) لە لاين كوردى توركيانە ئەم پەيمانى سى سنوورەيان پەسند كرد. ھومىدەوارم ئەم گۆڤانى ڤاستىيە لە ڤووى ھىچ غەرەزىكەوھ نەبوويى و ھەلەيەك بى لە دلپاكىيەوھ ڤووى دابى.

لە بۆكان دەگەل ھەوالانى «ژى-كاف» كە نامەخوا زۆر بېوون، ھاوكارىم دەكرد و بە بەريشەوھ كاسبى گەنم و تووتن فرۆشىم دەكاردا بوو.

زۆر كەس لايان واپە كە حىزبى «ژى-كاف» ڤووسان دروستيان كردووھ؛ كە خوا ھەلناگرئ ڤاستى بۆ نەچوون. كاتئ كە حىزب بۆ ھەوھل جار لە سابلاغ دامەزرا، ڤووس ھىچ ناگايان لئ نەبوو. دەمانەويست كە بە ڤەسى بمانناسن و يارمەتيمان بگەن؛ بەلام ھەرچى كۆشمان كرد جوابيان نەداينەوھ. لە ئاخريدا كە دىتيان ھىز و پىزىكمان پىكەوھ ناوھ، ئەوانىش لەشكرى زۆريان لە ولاتەكەدا بوو، نەياندەويست ولاتەكە ئەمىن نەبى و نەوھكا ئىنگلىس بەھەرمان لئ وەرگرئ، گوتيان حىزبەكەتان ڤەوايە و ئىمە مانعتان نابين و ئىوھش لە نووسراوھى خۆتاندا ھەوالەتى ئىمە بگەن. «كوپرە! چت دەوئ؟ دوو چاوى ساغ».

كورد لە ھەموو شوپتان، زۆر ئازادپەرست و ئازا خۆشەويستە. كاتئ كە ھىتلەر لە سەر بوو، دەگەل ڤووسيا شەڤى دەكرد، ھەموو كەس چەپلەى بۆ لىدەدا و تارىفيان دەكرد كە ئازاپە و ڤووس خوڤرپن؛ ئەگەرچى ھىتلەر ياريدەى دەولەتى ئىرانىشى دەكرد و دەولەتى ئىرانىش لە بەر چاومان لە شەيتان خوڤنتال تر و دىزوتر بوو. لەبەر ئەوھش كە لە شەڤى يەكەمدا كوردى موكریان ياريدەى دەولەتى توركى موسولمانيان كردبوو، ڤووس زۆرى كۆشتبوون و زۆرى بە يەخسىر بردبوو. تەنانتە چل و ھەشت سەعات قەتلوعامى شارى سابلاغيان كردبوو، عوروووسى كافر زۆر ناخۆشەويست بوو؛ بەلام كە ئەمجار لە حوكمى كمونىستىدا ھاتبوونە ئىران، بىرى خەلكيان گۆڤرى. چوونە ھەر شارىك -بەر لە ھەر شت- دەركى زىندانيان كەردەوھ و زىندانى سىياسى و ئاسايان ھەموو بەرەلا كردن. مەلايەكى شكاك دەيگوت: «ئەز ھەفسىدا بووم. م دى ڤۆژەك مەلائيكەتەكە سۆرى چافشىن دەرى فەكر و گۆت: ئىدى سودا. ئەم ھەمى قوتار بوون».

چەكدارى ڤووس زولمىيان لە كەس نەدەكرد؛ ھەموو كەس خۆشى دەويستن. خۆ نەخوازا ئىمەى نىشتمانپەرست كە ڤووسمان بە فرىشتەى ئازادى كوردستان دەزانى، بە قەد گلنەى چاوى خۆمان ڤىزمان لىدەگرتن. لە خوامان دەويست ئىمەش بگەوينە بەر قانونى ئەوانەوھ. ڤاستت دەوى ناوى كموونىستمان نەدەزانى؛ پىمان دەگوتن بالشەويك. وا تىگەبېووين كە ولاتى ڤووس ھەمووى زۆر ئاوەدانە؛ لە ھەر گەرەكە مالەى، لە مەنجەلېكدا چىشت لئ دەنپن؛ ھەموو كەس قاپى خۆى دەبا و لەو چىشتە بۆى تىدەكەن. ئىتر كەس لە ھىچ بارىكدا جىاوازى نىيە. ھەموو كارىكيش بە دەست پىاويكە؛ ناوى ستالىنە. نازانم خەلكى تر چەندەيان لەم بارەوھ

ده زانی؛ به لام لهو کاتهدا نهمدی کەس لەمە پتری لی بزانی و زۆریش بهوه پازی و ئاواته خواز بووین و لامان وابوو هەر ئهوان ئازادمان ده کەن و ده مانگه نه ده ولت. جا ئه وه ندی له توانادا بوو، به په خشان و شاعر به پرووس و بالشه و یکیمان هه لده گوت. به زم به زمی من و هیمن بوو که سهر و بنی قسه مان سلاوه ت له دیداری ستالین و دوعای به خیر بۆ سهر که وتی پرووسان بوو. ئه وه ده مانه که له تهره غه بووم و تازه ده ولت تیک چوو بوو، له شکرکی ده هه زار که سی به سهر کردایه تی «سهرهنگ پزشکیان» ناویک له سهردهشت ههر ما و حوکی خۆی ده کرد. گوتیان وا عه شایری کورد ده چنه جهسته یان. زۆرم حه ول دا که چهند هه والیکم ده گه ل بی به لکو لهو تالانه تفهنگمان ده سه که وی، کەس نه هات. ته نانه ت به گالته ده مگوت: ئه گه ر هه یچیتمان ده س نه که وی، خۆ تووشی پیاوی وا ده بین پروومان کا؛ با بیکار دانه نیشین! ئه وه سه فهره م به نسیب نه بوو.

عه بدولکه ریم کوره گه وره ی شیخ محهمه دی خانه قا خه به ری بۆ نارد بووم که به ره و خه لیفانی مه نگوران بچی منیش ده یگه می؛ سهره خۆشی له مالی عه لیخان ده که م. وا دیار بوو که سی له من باشتر ده ست نه ده که وت که راویژکاری سیاسی بم. له ریگه دا - که ته نیا بووم - تووشی ده سته سواریک هاتم. ریگه مان لیک ده دایه وه. سواریک تاق بۆوه و به ره و من هات: گورجی دابه زیم و تفهنگم هینایه سه ری و گوتم: مه یه پیش ده تکوژم! گوتی: بابه نه هاتوومه شه ر، ئه وا من له خزمه ت سه ید کامیلی کوری سه یدی زه نبیلدام و ده چینه «خه لیفان». لهو رۆژه وه ده گه ل سه ید کامیل بوومه ئاشنا و چهند سالان زۆر دۆستی نیک بووین.

عه بدولکه ریم و سه ید کامیل هه ردووک راسپیروون که مه نگوران ساز که ن بچنه یاریده ی حه مه ره شید خان له سه قز. عه لی خان و مه نگور نه هاتن. ده گه رانه وه دا عه بدولکه ریم سه ری له «قالوی» دا و سه ید کامیلیش ههر هاته ئه وی. من ده ستم له عه بدولکه ریم به ردا و ده گه ل سه ید کامیل چوو مه سه قز؛ که بابه شیخی مامی سه ید کامیل هه مه کاره ی حه مه ره شید خان و له سه قز بوو.

حه مه ره شه یدخانی بانه یی - که ئاغای «وینه» و «دارۆخان» ی به شی کوردستانی عیراق بوو - عه شیره تی بانه یی دوا ی خۆی دابوو؛ بانه و سهردهشتی له ده ست عه جه م ده ره ینابوو. پاش زۆر شه ری پاله وانانه و به ناوبانگ، به یارمه تی به گزاده ی فه یزوللا به گی سه قزیشی گرتبوو؛ چه ک و چۆلی زۆری له ده ولت ساندبوو. به یتی شه ری حه مه ره شه ید خان، گوند به گوند و مال به مال ده گه را.

میوان له مالان دامه زران. سه ید کامیل و ده ست و پتوه ندی - که منیش یه کتیک له وان بووم - له مالی حاجی عه لی ئه که بر ناویک دامه زراین. نان و خوان و خه و له سهر حاجی. هه شتستان زۆر شوکرانه بۆر بوو که بانه یی ته شقه له باز نه هاتوونه مالی و به نیوه شه و داوا ی که بابی بازاری لی ناکه ن!

کاری رۆژانه ی سه ید کامیل ههر ئه وه بوو لادیسی هاواریان بۆ دینا که ریان لی ساندوون، پروتیا ن کردوون؛ تکه ی بۆ دنه نووسین. خان حاشای ده کرد و ده یخسته ملی پیاوی سه لیم خانی کیورو؛ سه لیم خان ده یخسته ملی پیاوی خان. له ده رگای زووره که مانی نووسیوو:

که ر دزینی سه قزیبه کان به مه سال هه ربینا دیت بپتیه ئیستقلال!

بىنە شىكوا، لىيان بىكەن حاشا زوو مووۋەفەق دەبى رەشىد پاشا
بانەيى دەبانخويندەوۋە و پىدە كەنن.

دوو مانگىك لە سەقز مامەو. زاراۋەي سەقزىيان فىر ببوم؛ فەرقم پى نەدە كرا. لەو ماۋەيەدا
خان ھىرشى بىردە سەر ھىزى عەجەم لە «دىواندەرە»؛ عەشايىرى دەورۋەرى سەقز و
ئەحمەداغاي حاجى بايزاغاشى دەگەل بوون. عەشیرەتى گەلباخى ببوونە پياۋى دەولەت. لەو
شەرەدا لەشكرى خان زۆر پىس شكا و چەند كوژراو و ئەسىرى دا. ئەۋىش دوو ئاغاي گەلباخى
بە دىل گرتبوو؛ لە سەقز كوشتىنى. «نافىع مەزھەر»ى شاعىر قەسىدەيەكى بەو ھۆيە گوتبوو كە
زۆر قەسىدەيەكى چاك بوو. چەند بەيتىك نەبى لە بىرم نەماۋە. دەربارەي كوردە خاينە كانەۋە
دەلى:

دزى خانەگى! واجبە كوشتنت لەبۇ عىبەرەتى غەيرە، خوین رشتنت
يان دەلى:

چ خۆشە كە يەك سانىە بىتە شىر نەۋەك دوو ھەزار سالە بتىننە ژىر
چ شىرىنە شاعىر! كە ئەنجامى كار لە سەر پاسى ئەم قەومە بتدەن لە دار
تفەنگە كەم پىنج تىرىكى زۆر خراب بوو. زۆر بە ئاۋات بووم تفەنگى بىر نۆم ھەبى؛ بەلام دەست
نەدەرۋىيى بىكېرم. شىعېرىكم بۇ ھەمەرەشىدخان نووسى، گوتم جايزە تفەنگم دەداتى؛ بەلام
كەس ھەر نەيخويندەوۋە.

لەو ماۋەيەدا سەيد كامىل رۇيشت كە سەرى مال بداتەۋە لە «گەردىگلان» و من بە تەماي
ھاتنەۋەي لە سەقز مامەۋە؛ بەلام كە ئەو زۆرى پىچوو نەھاتەۋە. لە مالەكە گويستەۋە بۇ
خانىكى كەران. شەۋى دەگەل كابرايەك قەرارمان دا كە پىكەۋە برۇنەۋە ۋلات. ئىۋارە سىبەر
شۇر ببوون لە شار دەرچوۋىن. كابرا سى خزمى خۇي دەگەل بوو. زوو تىگەيشتەم كە توۋشى
بەلايەك دەبىم و ئەۋانە كارىان دزى و خەلك پروت كىرنە. زۆر بە خۇپاريزى لە دواۋە دەرۋىشتەم
و تفەنگم لە سەر پى و ئامادەي پروداۋ بووم. نوۋىژى شەۋانىكى درەنگ لە دەۋرى گوندى
قارەۋاي سەقز ھىندىك رەشەۋلاغ و كەرى بە جەۋە دەلەۋەرەن. ھاورىكەم دەگەل خزمەكانى
درگاي كۇنە قاۋەخانەيە كىيان لە سەر كەرەكان دابەست و گويك و پانىزە كانىيان پىش خۇ دا و
دزىيان. زۆر دوور نەكەوتبوۋىن، خەلكى دى كەۋتنە شوپنمان و چەند تفەنگىيان ھاۋىشت. من كە
دەمەۋىست لە چىنگ ئەو پىاوخراپانە رزگار بىم، گوتم ئىۋە برۇن من لىزە پىش بەو ھاۋارچىيانە
دەگرم. ئەۋان رۇيشتن و منىيان بەجى ھىشت. ھاۋارچىيەكان دواي چەند گوللە تەقاندن
گەپنەۋە. ئەۋسا سوار بووم و پى رىگە ملىم لىنا. توۋشى جۇگە ئاۋىكى زل بووم؛ وىستەم باز دەم،
ھەيىم لە ماينە كەم كىرد؛ بازى دا؛ بەلام تەنگەي زىن پسا و كەۋتمە ناۋەرەستى قور و لىتەي
جۇگە. ھەر چۇنىك بوو ھاتمە دەر و چرايەكم لە دوور بەدى كىرد و ھاۋارم كىرد. ديار بوو خەلكى
دى دەترسان. ئاخىرى دوو كەس بە تفەنگەۋە ھاتن. كە زانىيان جىيى ترس نىم، من و زىنى
قورۋاي و ماينىيان راكىشا و بردمىيانە مالىك. خۇم شىشتەۋە. كابرا چاي بۇ لىنام و ھەسامەۋە. كە
باسى خۇم بۇ گىپرايەۋە، بە لايەۋە سەير بوو. گوتى:

- ئەو ھاۋارپىتە كە ناۋى ھەمەكەرىمى مەجىدى بوو، بۇ دوو قىران پىاۋىكى كوشتوۋە؛ سەيرە
تۇنەجاتت بوۋە. رەنگە لە ترسى سەيد كامىل نەيۋىرانبى بتكوژى و ماين و تفەنگت بەرى.
پىتر لە سى سال بە سەر ئەو پروداۋەدا رابردبوو، رۇژىك چوومە خزمەت بارزانى. سۇفى عەلى

ناویک زور به گهرمی نه حوالی دهرپرسیم. بارزانی فهرمووی: له کهنگیوه هه ژار دهناسی؟ گوتی: قوربان لهو ساوه که نهو کهری له دهوری سهقر ددهزی! چیرۆکه کهم بۆ بارزانی گتپراوه: فهرمووی: نه زمانیبوو کهریشت دزیوه!

کۆمهلی «ئج-کاف» دهیویست خه لکی شار بترسیتنی؛ شو ته فهیان له حاکمیکي ئیرانی کرد که وه بهر نه هات؛ به لام له شار هه لات. «عیسازاده» ناویک - که زه منی په هله وی شه ی تانی له خه لک ده کرد و زه بیحی و فاروقی به گرتن دا و خه بهری له من و مه لا حه مه ده مینی حه دادی دابوو، له ده ست ده ولت هه لات بووبن و خۆمان شار دبووه - به ئه مری حیزب کتیبخانه که ی تالان کرا. ترس و له رزیکي زور که وتبووه ناو خه لکی شار و له دوزمینی نادیا ری ده ترسان. ورده - ورده ههر دوزمن کهم ده بوون و دۆست زور. تا وای لی هات که ده سه تلای کۆمه له له شاری سا بلا غدا ته و او په ری سه ندبوو؛ ئه وی خۆشیشی نه ده ویست لینی ده ترسا.

جاریک خه بهریان دا که ده وله مهندي شاری، حیزبی خۆیان له دژی ئیمه دروست ده که ن و فلانه شو له مزگوتی سه ید نیزام کۆ ده بنه وه. قه رار درا لئیان تیک ده ین؛ به لام نه شه ده بوو بناسرین. حوسینی سه رۆکمان - پاش کیشه و هه رای زور - ئه و ئه رکه ی خسته سه ر شانی خۆی که وا نه کا بیناسن و لئیشیان تیک دا. به جلیکی گۆراو، دم هه لپچراو، له مزگوت چوو بووه ژوور و ده مانچه ی دهره ینابوو، که: وا وا لیکراوینه! رووح بۆ کوی ده بن؟...

ئهو هه ممو ده وله مهنده قه له وانه - وه ک جندۆکه ی بیسمیلا لیکراو - هه ر ئه وه نده یان بۆ کرابوو که له په نجه ره وه باز ده ن و خۆ دهر باز که ن. پتر له دووسه د جووته که وشی زور باش له وی به جی مابوو.

قازی محهمهد

ماله قازیان زور له میژه وه قازی و ده سه تلای تداري شار و به ناوبانگ بوون. قازی فه تاحیکیان هه بووه که له نازیایه تی و به جه رگیدا ناوبانگی دهر کردوو و له شه ری عرووسان کوژراوه. قازی عه لیش - که قازی سا بلاغ بووه - له پیاوه هه ره به رپزه کانی ولات ژمی دراوه. دوو کوری له پاش به جی ماوه: میرزا محهمهد، که پیاویکی زور خوینده وار بووه و له زه منی باوکیدا چه ندین ئه رکی بی حقوقی وه ک مدیر مه عارف و سه ره رشتی شیرو خورشیدی سووری گرتۆته نه سه تۆ و زور خۆشه ویستی خه لکی ولات بووه و له پاش باوکی کراوه ته قازی سا بلاغ. دووه میان میرزا قاسم، که به «سه درولئیسلام» ناو براوه و له ده سگیرویی داماوان و تکا بۆ زیندانیا نی بیچاره دا زوری کۆشش کردوو و به پیاوی چاک ناسراوه و له زه منی کۆمه له دا بۆته نایب له تاران.

ده گه ل تیکچوونی ده سه تلای ده ولت له موکریان، قازی بۆ پاراستنی شار له تالان و برۆی عه شایری ده وره به ر، خه لکی سا بلاغی ساز دابوو که تفهنگ بکرن و شه وانه کیشکی شار بگرن. زور جاریش رۆژانه کۆی ده کردنه وه و نامۆزگاری ده کردن؛ ده سه لاتی سا بلاغی ته و او له ده ستا بوو. پیمان خۆش بوو قازی بییته هاوکارمان؛ به لام ئه و ئیمه ی به هیچ نه ده زانی و به لایه وه که مایه سی بوو ده گه ل چه ند ره ش و پروتیکي بی ناو و نیشان زرمه زلیتانی بکا.

ئیمه ش هه ستمان ده کرد که عه شایر و خه لکی دیکه ی سه رناس، چه توونه هه تا نه زانن سه رۆکمان پیاویکی زل و شیاوی حورمه ت گرتنه، بین له گه لمان و هیچ که سی پایه به رز به حوسین رازی نه ده بوو. به لام قازی چۆن چار بکه ین؟ رامانده سپارد نه ندامان و لاگرانمان که له

کۆبونهوه بۇ وتاری قازی بته کنهوه. تا وای لیتهات که قازی خۆی ههستی بهوه کردبوو حیذب به هیزه و گالتهی پئی ناکرئ. نهوسا داوامان لیکرد که بیته حیذبهوه؛ قبولی کرد و زۆر زوو بریار درا قازی سهروکی کومه له بی. ئیتر زۆر ئاغا و پیاوماقوولان - که پچووکی قازیان پئی شهرم نهبوو- هاتنه یاریمان و هاتنه ناو حیذبهوه. قازی که ماله کهی قۆناغی میوانانی رووس بوو، توانی نیوانی حیذب و رووسان خۆشتر کا و دهمانتوانی به راشکاوئی تر کار بکهین. دهولهتی ئیران - که له موکریان پاشه کسهی پئی کرابوو- ئیداره ی موکریانی له میانداواو دانابوو؛ به ههموو توانا حهولی دهدا ئاغانی ولات له خۆی دلخۆش بکا. شه کر و قهندی زۆری دهدانی، پلهی حاکمهتی شاری به عهشیرهتان دهسپارد. دوژمنی سهرسهختی نهو رۆژگارهمان «قهره نیاغای مامهش» و «عهلیاغای ئیلخانی» بوون. قهره نیاغا زه بیحی گرت و هه ره شهی کوشتنی لی کرد. رووس بهریان دا و هه ره شهیان له قهره نیاغا کرد.

باسی عهلیاغای و پیاومهکی (بابهگری سهلیم ئاغا):

دنیا عهشایری بوو. حیذب و کۆمه له یهک نهبوو. بۇ سهردانی حه مه ده مین هه دادی چوو بوومه «کانیه رهش»؛ چوممه ده سنوئژ گرتن. له کونی دیواری ئاوده سه ته وه دیتم عهلیاغای ئیلخانی ده گهل کاربایهک هاتن و پالیان دا بهو دیواره وه که من له ویدیوی گویم له قسهیان ده بوو. عهلیاغای گوئی: زۆر سهلام له بابهگری سهلیماغا بکها بلی: عهلی ده یگوت نه کا ده غیلی بم، فریوی هه تیو- مه تیوان بخوا و کوردا یه تی و شتی وا بکا. نه گهر ئیمه نهو کاره بکهین ئاغانه تیمان له دهست ده چی...

جاریک رووسان زۆر پیاوماقوولی ولاتیان بۇ باکۆیه بانگ کرد که عهلیاغای و قهره نیاغا و حاجی بابه شیخ و زۆر ئاغانی تریش لهو بانگ کراوانه بوون. که هاتنه وه بیستمان باغرۆفی سهروکی وه زیری نازه ربایجانی رووسیا گوتبووی چتان دهوئ بۆتان پیک بینین. یهک دهلی شه کر، یهک دهلی زینی عورووسی، ده مانچه ... من ده مه ته قه یه کم له سه ر نووسین و له «نیشتمان» دا چاپ کرا. تیرم گالته به عهقلیان کردبوو. عهلیاغای هه ره شهی کردبوو که نهو شاعیره هه ر ده کوژم. ماوه یه کی زۆر نه مه ده ویرا به گوندی نهودا برۆم و ریگه م بۇ شاری سابلاغ گۆر بیوو. رووسان چه کداریان کردین و هیزی پیتشمه رگه پیک هات و مه شق به پیتشمه رگه ده کرا و تهواو بووژاینه وه.

جاریک ده گهل مه لا ره سوول ناویکدا ناردرام که مه لا خه لیلی گۆرۆمه ر بکهینه لاگری شۆرش؛ به لام هه رچی شیر و رپویمان بۇ هیئایه وه ملی نه ده دا ده یگوت سویند به ئالا خواردن پیاو کافر ده کا و بیستومه کچان له سه ر خه یابان ریژه ده رۆن! باش چه ققه و سویندی زۆر، رازیمان کرد به قورعان سویندی بۇ خواردین که یاریده مان بکا و هه رگیز خه یانه تمان پئی نه کا. به لام زۆر زوو خه یانه تی پئی کردین و سوینده کهی وه بهر پئی دا.

به شاعیر ناوم زرابوو. له سه ر داوا ی ره واییتی فه ره ههنگی ئیران و رووس به خو و شیعره کانمه وه چوممه ته وریز. قه رار درا بۆشم چاپ بکهن و ته رجمه شهی به زمانی نازه ربایجانی بکهن. گوتیان له ئوتیلکی خۆش داتده مه زرینین و چاوه دیرت ده بین که پیاوی ئیران زیانیکت پئی نه گه یه نن؛ قبولم نه کرد. چوممه وه ئوتیله کهی که له سایه ی دهنگ خۆشی هه مزه وه بیوممه هه والی خاوه نه کهی. زووریکی به ته نیا دامی و رۆژی سه عات هه شت ده چوممه لای «جه عفه ر

خەندان» شاعىرى مەشھورى ئازەربايجانى و تەرجەمەى شىعەرەكانم بە فارسى بۇ دەبرد و ئەوئىش دەيكردنه شىعرى ئازەرى. ئالەكۇكيان بە كوردى لە چاپ دا. تەرجەمەشى بە ناوى لايلايى دەركەوت. ويستيان پارەى ئەو شىعەرەنەم بەدەنى، نەمەويست و گوتم ديارى من بى بۇ رۇوسيا!

چەند شتىكى سەرنج راکتشم لەو سەفەرەدا لە بىر ماوہ:

لە تەرجەمەى شىعەرەكانم كە گەيمە ئەو بەيتەى دەلئيم:

بە ھەزار ۋەزنى ھەزار شىعرى دەگوت گەيبووہ ريزى ھەزار و پووشكين

جەغفەر خەندان پرسى: پووشكين دەناسى؟

گوتم: ھەر ئەوئەندە دەزانم شاعىرىك بووہ.

گوتى: كورم! تۆ ھىشتا مندالى؛ شانازىش بە شىعرى خۆت دەكەى. لە كوردىەكەدا بۆت چاپ دەكەين؛ بەلام تەرجەمەى ناكەين. پووشكين زۆر لەو پايەبەرزترە كە من و تۆ خۆمانى بئىنە ريزى.

زۆر بە خۇدا شكامەوہ...

رۇژىك عەكسىكى منيان بە تەرجەمەى شىعرىكەوہ لە رۇژنامەى «ۋەتەن يۆلئندە»دا چاپ كرديوو. ئەوئەندەم كەيف ساز بوو ھەر نەبئتەوہ. پتر لە سەد ژمارەى رۇژنامەكەم كرى و ناردەمەوہ بۇكان و سابلاغ.

لە تەورئز جگە لە تەرجەمەى شىعەرەكانم رۇژانە دەچووم دەستە كچئىكم فيرى سروودى كوردى دەگرد. ئەو سروودەى كە جار جار لە «ئىرەوان» دەيلئىن: «خاكى گەوھەرە، ئاوى كەوسەرە...» يەك لەوانە بوو. جگە لە «ۋەتەن يۆلئندە»، عەكس و تەرجەمەى شىعەرم لە كۆمەلە نووسراويك بە ناوى «كۆزى شاعىران»دا چاپ كرابوو. ئىتر بە كلك گوئزەم دەشكاند. ھەر كىژئىكى لەوانەى سەر بە ئىدارەى فەرھەنگى رۇوسان بوون، كە لئى دەپرسىم تۆ كئى؟ گورجئى عەكس و شىعرى چاپ كراوم دەنا بەردەمى!

لە بىرەم رۇژىك جەغفەرۇف ناويك لە رەوابىتى فەرھەنگى گوتى:

- بەزم و كۆبوونەوہيە. خۆت كە ھىچ، كارتى دۇستانىشت ۋەرگرە بانگيان كە.

- كارتىكم بۇ قاسماغا دەيە.

- ئاغا؟!

- زۆر پياوى چاكە و دەگەل خۆمانە.

- كورم! مار مارە، سېى و بۇر و زەرد و سوورى نىيە!

لە رۇژگارى كۆمەلەدا زۆر شىعەرم نووسيون كە ھىندىكيان لە ئالەكۇكدا كۆ كراونەوہ. پتر لە دوو ھەزار بەيتى بە خەت ماىەوہ و رۇوناكايان نەدئت!

بۇ جارى دووھەم قازى دەگەل چەند كەسئىكدا چوونە باكۆ. لئىيان پرسىبوو: چۆنە شاعىرەكانتان دەگەل خۆت نەھئناوہ؟ ئىمە زۆرمان ريزى شاعىران لەبەرە. ئەمەش زۆر بووہ ماىەى دلخۇشى من و ھىمن و قازىش نازناوى [شاعىرى]مىللى لە ھەردووكمان نا.

تا حىزب بە ناوى «ژئى-كاف» بوو، ئەندامانى نەئىتى و كەس نەناس بوون، ھەموو كەس بە چاويكى زۆر بەقەدرەوہ لئى دەروانى. واى لئىھاتبوو ھىچ لاويك بە چاوى ھەرزەكارىيەوہ لە ھىچ كىژئىكى نەدەرۋانى. دزى و درۆ و دەستبىرئىن بە يەكجارى بارى كرديوو. لە لادئ ئەگەر

زیانیهک بکرایه، ئەگر گوریس و ئامرازیک ون بوایه، قەت کیشەى لەسەر هەلنەدایسا و گومبوویان دەداو بە خاوەنى. خەلک لە سەر خەرمانان نەدەنوستن کە دەیانزانى کەس دزییان لى ناکا. کیز و لاو چەند شەوان پیکهوه شەو بە کینو دەبوون، بۆ پراس یا چریش، کەس دل پىسى لە کەس نەدە کرد.

جاریک لە زەنبیل میوان بووم و خەریک بووم بپۆم؛ لەو دەمەدا دەستەبەک مرید هاتن. سەید گوتى پراوەستە قسەم هەیه. سۆفیه کى پیر دەستى ماچ کرد. سەید لىنى پرسى: سۆفى تۆش بوویە کۆمەلە؟ گوتى: قوربان خوا بە نسییمان کا. بە خوا من دەستى باپیرتم گلاو کردوو، بوومە مریدى بابت، ئیستاش مریدى تۆم، قەتەم دەست لە خەراپە کارى و دزی بەرنەداو. بەلام لە سایەى کۆمەلەو هەموو خەراپە یەکم وه لا ناو. زەمان زەمانى محەممەدى مەهدیە...

خۆم لاویک بووم لە تەمەنى بیست و دوو سالییدا. دەگەل برادەریکى حیزبى بە ناوى «عەبدولقادر دەباغى» پامەبوارد. زۆر جار دەچوو مە مالیان و دەگەل عەبدولقادر و خوشکەکانى بێتەقیە گەمەمان دەکرد. پۆژیک یەکیک پىنى گوتم: خۆشى لە خۆت! دەگەل ئەو خوشکە جوانانەى دەباغیدا کەیف دەکەى. باوەر کە تا وای نەگوت نەمزانی خوشکەکانى جوانن یا ناشیرین. لەو ساو هەركى ماله دەباغیم کرد و هەرچى کردیان نەچوو مەو؛ نەو هەک بە چاوى خەیانەت بروانمە خوشکى براى حیزبیم.

حیزبى توودە - کە سەر بە رووسان و لە ئێراندا زۆر بەهیز بوو - نەیتوانیبوو لە موکریان خۆى دیار بەدا. پۆژیک قازى لە تەوریز گەراو و کۆى کردینەو و گوتى: قولیۆف گوتویە ئیمە جگە لە توودە هیچ حیزبیک قبوول ناکەین؛ دەبى خۆتان حەل کەن و بىنە توودە؛ دەنا ناچارین بئانکۆزین. ئیو دەلین چى؟ زۆر زوو جوابمان داو کە ئیمە بۆ خۆمان ئەم پێگەمان هەلبزاردوو؛ رووس ئاگایان لى نەبوو. ئیستاش هەر لە سەرى دەپۆین و چیان لە دەست دى منەتیا نەبى. قازى گوتى: خوا شوکور لاوى کورد وەک میشک وان؛ تا بیانسوویەو بۆنیا خۆشتر دەبى. جوابە کەى بردەو بۆ تەوریز و گەراو گوتى: لەو جوابە ترسان و «قولیۆف» گوتویە: توودە چ گوویک دەخوا؟ ئیو هەر وەک خۆتان بن!

قازى و هەوالانى کە لە دوو هەم سەفەرى باکو گەرانەو، رایانگەیاندا: رووس لە ناوى «ژى-کاف» پازى نین؛ چونکە حیزبیکە بۆ ئازادى هەموو کوردستان تێدە کۆش و ئینگلیس و تورکان توورە دەکا. دەبى ناوى خۆمان بنیین «حیزبى دیموکراتى کوردستان» و داواى خودمۆختارى لەئێران بکەین. زۆرمان ئەو خەبەرە لەبەر گران هات؛ بەلام چار چییە، قبوول کرا. من ئیستاش نەمتوانى ناوى «ژى-کاف» لە خۆم دوور کەمەو و کارتى حیزبایەتى دیموکراتم هەر وەرنەگرت؛ بەلام لە چالاکى ناوحیزب کورتەم نەهیتا.

حیزبى دیموکرات لە سەر دار و پەردووى «ژى-کاف» دامەزرایەو؛ بەلام ئەو جار بە ئەشکرا کارى دەکرد. ئیتر ئەو هەببەت و ناوى پاکەى کە لە «ژى-کاف» دا هەبوو - چونکە نەیتى بوو - زۆرى لە کورتى دا. ئەندامانى فیلباز و بەرزەو هەندى خوازی زۆرى تیهات. زۆرى نەبرد زانیمان کە «قاسماغای ئیلخانى» کە برایه کى حیزبى زۆر خۆشەویست بوو، لە پاش گەرانەو هى لە باکو، چۆتە باشگای ئەفسەرانى تەوریز و بۆیان بۆتە جاسوس بە سەر حیزبەو. ئەو یە کەمىن داوى خەیانەت بوو کە دە ناوماندا قەوما. ئیتر شیرازەى تەنزیم و تەکوزى پێشوو هەلوەشا و خزمایەتى و ناشنایەتى و خۆبەخۆبایەتى کەوتە ناومان و هەى لە وهى زرىنگ بى و خۆى وه پێش خا. لە

گوناهى خەيئەت خۇش بوون و نەمانى زەبر و زەنگى زەمانى ترساندى «ژى-كاف»، زۇر كەسى شىلگىر كرد كه خەيئەت تىش بكن و ھەر لە ناوماندا بىمىننەوہ. ئىران و غەيرە ئىران دەيانتوانى نۆكەرانى خۇيانمان دە ناو خزىنن. بە جارىك دەرگای حىزب كرابۇوہ و ھەر كەس دەھات سى لىكۆلىنەوہ- قبوول دەكرا. قاسم ئاغا ھەر بە برا ماىەوہ و زۇر ئاغاىانى دىش ھاتنەوہ ناومان و بە دل لەگەل دوژمنان بوون.

رۇژىك پىشەوا قازى محەممەد لە مەجلىسىكدا گوتى: زۇرم پى سەيرە، زۇر باسى نەپىنى ھەيە كە مخابەراتى ئىنگلىس دىسبەجى دەيانزانى.

سەرم برده بن گوئى، گوتم: شىخ مەسسوم خەبەريان پىندەدا.

گوتى: راست دەكەى، من ھەموو قسەى خۇم لای ئەو دەلېم. بەلام شىخ زۇرى لاگىر لە ناو شارىستان و لادىدا پەيدا كرددوہ؛ چۇنى دەست بۇ بەرم؟

گوتم: شىخ لە مزگەوتى بازار دىخوئىند و مامى لە تالش بوو. ئامۇزايەكى بە ناوى نەسرەدىن لە لا بوو. شىخ لە سابلاخ خوئىندى تەواو كرد؛ رۇيشتەوہ بىيارە. دىسان گەپرايەوہ سابلاخ و دەستى بە خوئىندن كرددوہ. من بە خەيال لام وا بوو پياوى ئىنگلىسانە و كارىان پى سپاردوہ؛ بەلام دىسان تەواو لىم روون نەبوو. زۇر سال كەوتە نىوانەوہ. لە بەغدا دوكاندار بووم، يەككىك ھاتە لام گوتى: من لە زىندانى بەغدا دەگەل نەسرەدىن ناوىك گىرابووم كە تۇى دەناسى و دەيگوت زۇر كورپكى ساويلكە و ئەحمەقە. بابم لە تالش و شىخ مەسسومى ئامۇزام لە سابلاخ جگە لە شىخايەتى و فەقىيەتى، كارى گرىنگ ترىان لە سەر بوو. ئەمىنىش گرووبان بووم لە لەشكرى لىقى ئىنگلىسەكان. بۇ ماوہ بەك مەئموورىە تىان دامى چوومە سابلاخ و سەقز و دەگەل بابىشم پەيوەندىم ھەبوو. خۇم كرددوہ فەقىيەكى زۇر بەدىن؛ ھەزار لای وابوو مەلائىكەتم!

ئەوسا زانىم كەر لە كوئى كەوتووہ و كوندە لە كوئى دپراوہ. نەسرەدىن بە گرووبانى لە «دانكەرك» بە دىل گىرا و دەگەل دىلى ئەلمانى ئال وگۆر كرا. لە پاش ھەلوەشانى لەشكرى لىقى، قەدەرېك لە ئىران لە تەرحى چوارى ئەمريكايى كارى كرد و لەسەر ژن، پياويكى لە بىيارە كوشت و لە زىندانى بەغداوہ باسى ئەو ئەحمەقىيەى منى كرددوو. شىخ مەسسوم لە سابلاخ ھەر ماىەوہ و دەولەمەند بووہوہ. ژنى لە سابلاخ بە سەر ژنى بىيارە ھىنا و بوو بە پياوى ساواك و خاوەن زەوى و زار و زۇر بە دەستەلات. بەلام دىسان زۇر لە لاوانى دلگەرم و پاك ھەبوون كە ئاخىيان بۇ رۇژگارى «ژى-كاف» ھەلدە كىشا و بە پەپرى دلپاكىيەوہ ھەولى گەشە كرددنى شۇرشىيان دەدا و ھىچ سارد نەبىوونەوہ.

رۇژىك لە ميانداو لەبەر قاوہخانە لە سەر كورسىەك دانىشتبووم. كابرايەكى ئەرمەنى بە ناوى «ئارام كوردىان» ھات لە تەنىشتەم دانىشت. بەپى ئەوہ روو بكانە من لە بەر خۇيەوہوہ گوتى: من ناتناسم؛ بەلام ئەگەر تۇ ھەزارى، ھەلى! سى برادەرت: زەبىجى، قاسمى قادرى و دلشاد لە بالانىش گىراون و ئىستا دەيانەوئى تۇ بگرن.

واى گوت و رۇيشت. جا وەرە ھەلى! بە پى تا تەويلە و ميانە يەك بىن رام كرد. دەستەم لە كامىوونىك ھەلىنا، گوتيان بچۇ سەر بارى گىچ. بايەكى زۇر توند گىچى بە سەر و چاومدا دەدا. لە رى بىوومە ھەيكەلى لە گىچ؛ ھىچ كويتم بە دەرەوہ نەما. جارىك تۇزىك خۇم تەكاند و چاوم ھەلىنا، رۇژ لە ئاوابووندا بوو، وەمزانى مانگە! دە رۇژىش ھەر گىچىم لە لووت و گەروو پاك دە كرددوہ. تاريخى ئەو رۇژە - كە سەرتىپ زەنگەنە نووسىويە «ئاويل آبانماہ ۱۳۲۴» - سەرەتاي

گه لاپیزانی سالی ۱۳۲۴ی کۆچی - هه تاویه.

بارزانی

دهمانبستهوه که له کوردستانی عیراق مهلا مستهفا بارزانی شۆرشی کردوو و دهگهله عیراق و ئینگلیس شهپهتی. دوغای به خیرمان ده کرد و به دل دهگهلی بووین.

میرحاجی دامه زریتهری «ژی-کاف» و ئهفسه ریکی تر که ناوی «مستهفا خوشناو» بوو، له سوپای عیراق دهه چوو بوون و چوو بوونه لای بارزانی و له وێهه بۆ په یوهندی دهگهله ئیمه هاتبوونه سابلان و تهواو دهگهلیان مابهینم خۆش بوو. به کورتی باسی شهپه کهی بارزانی و ئینگلیس و عیراقم له دوای چاپی دووهه می شهرفنامه دا نووسیوه.

پاییز بوو؛ باران دهباری. گوتیان بارزانییهکانی ئاواره هاتوونه گوندی «قونقهلا» له نزیک سابلان. به پهله دهگهله «حه می مهولووده چرچ» دا دوو ترومبیلی باریمان خواستهوه و چرپی برامان له میتشهیهک لی بار کرد و بۆ بارزانیمان برد. زۆری نه برد بارزانی هاتنه شارهوه. خه لکی سابلان - ورد و درشت - بۆ پیشواز بیان دهه کهوتن. خۆراک و جلک و پینلاو، له هه موو مالانهوه باربوو دههات. خۆم دیتم مندالیک که کۆمای جلکانی دیت، کهوشهکانی خۆی فری دا و به پیتخاوسی رایکردهوه مال. بارزانی، ئهوی چه کدار بوو له سهربازخانه دامهزران، مال و مندال و پاتالیش له دپهات جینگه بیان دانی. بۆ یه کهم جار که چاوم به بارزانی کهوت زۆرم دهگهله روو خۆش و به ئیلتیفات بوو. ئیتر ئهوه خۆشهویستییه دهوامی کرد تا بارزانی چوونه ولاتی رووسان و که هاتیشنهوه عیراقی، تا بارزانی وهفاتی کرد هه زۆر لوتفی دهگهلهما بوو.

کۆمهله و دهولت له دهوری سهردهشت شهریان بوو. له سهه داوای خۆم ناردیمان که لهوه شهپه دا به شدار بم. دهگهله چند پیتشه مرگه یه کی خۆمالی وهی کهوتین. ری بهفر بوو؛ دنیا کرپوهی ده کرد. شهویک له گوندی «قۆزلوی» له مالی ئاغا ماینهوه. یه کییک به گویدا سرکاندم؛ کابرایهک له م دییه ده یهوی بتبینی و ناویری بیته مالی ئاغا. خۆم چووم. مالیک رووت و قووت و شدار و تاریک. پیاویکی ردین سپی دانیشتبوو. خۆم پی ناساند و گوتی: تۆ شاعیری، منیش شاعیرم. ده مهوی شیعریکی خۆم بۆ بلیم.

دهستی پی کرد نریکهی ده دهقیقه به پیتیکی گوت که له سهه شۆرشی کورد و قازی دانا بوو. بهیتی بر پیندا و لپی پرسیم: پیت چۆن بوو؟

گوتم: زۆر خراب بوو! مامه تۆ زۆرت وشه عاره بی مه لایانه به کار هیناوه، تا بلین وهک خوینده وارانت گوتوو. خۆزگه به زمانی شوانانت بگوتایه و عاره بی تیدا نه بوایه. من که شیعیر ده لیم هه ناره حهتی ئه وه م کوردی باش نازانم و ناچارم وشه بیگانه به کار بینم.

گوتی: ده سا وه للا من خۆم شوانم. گوی بگره!

له سهه را دهستی پی کردهوه، به بی رمان به یته کهی تهواو گۆری. به راستی سهه م سوور ما: خودایه چند هه زارانی وا بلیمه تمان لی هه لکه وتوووه و وهک به فری پار تاوانهوه و خه بهرمان نه زانیبوون و کهس قه دری نه گرتوون؟! نامه یه کم بۆ نووسی و گوتم بیبه سابلان. نه گه ر منیش نه بم تۆ لهوی کارت ده ده نی و به خپوت ده کهن. به لام بیستمه وه که مانگیک دوای ئه وه دیداره، پیره مردبوو؛ نه یکرابوو نامه به ریته سابلان.

پیتشه مرگه ئابلوقه ی گوندی قوئنه ی دابوو که پینجسه د که سیک سوپای ئیرانی لی بوو.

شەپكەرانى ئىمە جگە لە بىست پىشمەرگە يەك، چەكدارى گەوركى دىوى سەردەشت و سوپىنى بوون. زۆرى نەبرد مستەفا خۇشناویش ھاتە لامان. رۆژىك دەگەل «دلشادى رەسولى» كە لاويكى ئەدىبى كورد بوو، بە سوارى بە ملەى كىيوكدا دەپۇيشتن؛ عەجەم بە تۆپ دايانگرتىن. ئەو بە كەمجار بوو كە تۆپم پىوئەنن و بىننم گوللە تۆپ لە نەزىكمەو دەكەوئى. و ابزانم من لە شەرمى دلشاد و دلشاد لە شەرمى من دانمان بە جەرگى خۇمان رۆگرت و ھەلنەھاتىن و تۆپىشمان وئ نەكەوت.

چەند جارىك لە شەپى ناو سەنگەردا بەشدار بووم. جارىك خەبەريان دا كە لەشكرىكى سىسەد و پەنجا كەسى لە بانەو دەن بۇ رۆگار كەردنى قولتە. شەو چووين خۇمان لى داگرتن. بەرەبەيانى گەينە بەرەو و تەقە دامەزرا. زۆرى نەبرد لەشكرە كە خۇيان دا بە دەستەو و بە دىلمان گرتن. چەك و فېشە كمان دا بە عەشاير و كەل و پەلى وردەمان گىراو. كە دىتمان دوو شووشەى تىدايە، و امازانى ئارەقە. دلشاد و يەكئىتر كەردىانە ھەرا كە خۇيان بىخۇنەو. بەلام شووشە بە ئولىمۇ دەرچوون و كەردمانە چىشتەو. نانمان ھەبوو، پارەشمان ھەبوو؛ بەلام قاتى و قىر پىخۇر بوو. زۆرەى كات بە نانى وشك و چا راماندەبوارد. چووينە سەر گوندى «بىزىلا»، ئاگا كەمان دەركرد؛ كە جاشى دەولت بوو. بۇ بەيانى تەيارەمان ھاتە سەر و زۆرى شىست تىر لى رشاندىن؛ بەلام كەسمان لى برىندار نەبوو. ئەو ھەل جار بوو كە تەيارە بىننم شەپ دەكا.

ھەوئ شەوى كە چوومە گوندى «شىنوى» چەند پىشمەرگە يەك نۆرەيان بوو بىنە كىشكىچى لە سەنگەرى دەورى قولتەدا. يەكەيان ناوى «وہستا برايمى بەننا» بوو؛ دەنگى زۆر خۇش بوو؛ قەتارى زۆر خۇشى گوت. گوتم ئەمشەو تۆ مەچۇ؛ سەى شەو پىكەو دەچىن. گوتى سەى شەوئ دەگەل تۇدا دىمەو سەنگەر. بەيانى ئەو رۆژە وەستا برايم شەھىد كرا. دوو پىشمەرگە بە ناوى «شەرىف شكاك» و «رەحمان چەتە»، چوون بە ئىستەر لاشەكەيان ھىنايەو. قەبر ھەلدەقەندرا، بانگى مەلايەك كەرد كە لە سەر قەبرەكەى باسى شەھىد بكا و بلى ئەمە شەھىدە و نامرى. مەلا گوتى: چۆن قسەى وا دەكەم؟ قەت ئەو شەھىد نىيە؛ خۇ نەچۆتە شەپى دىنى ئىسلام!

بانگم كەرد: دوو قەبر ھەلقەنن؛ يەكەيان بۇ ئەو مەلا سەگباہ! مەلا زەرد ھەلگەرا و بىھۇش تخیل بوو. ئاويان بە سەر و چاويدا كەرد؛ وە ھۇشيان ھىناو. مىلى ناو كە بىلبل؛ كارىكى كەرد كە وەستا برايمى وەك ئىمامى ھەمزە و ئىمام حوسىن حىساب كەرد!

رۆژىك باران دەبارى. كابرايەك لە شەودا بانگى لە كەلەكەوان كەردبوو بىپەرنىتەو. كابرامان گرت:

- چكارەى؟

- فەقىرم و لە خىر دەگەپم.

برادەران كەوتنە تەحقىقات و نووسىن. زۆريان گوت فايدەى نەبوو. شەو بە دەنگىكى وا كە گونى لى بى گوتم:

- ئەرى بە شەو كى دەتوانى بە پىنج گوللە نىشان بىكى؟ ئەو كابرايە بىنن، دايكەين، بزانىن كى دەستى راستە!

کابرا کردیه هاوار:

- باوکم مه مکوژن! به خوا من جاسووسی عه جه مانم. کوژتری نامه بر ده باخه لم دهنیم، خه بریان بو به کوژتردا دهنیرمه وه. ناردووینام بزائم ئیوه چند کهن و له کام خانوودا ده ژین. کابرامان نارده سابلاغ.

رؤژی که ته یاره مان هاته سر و دایگرتین؛ ئیمهش به تفهنگ له خوارمه وه تفه مان لئ ده کرد. من له بن دار توپکوه له حه وشه دا تفهنگم داویشته. «عه ولا شکاک» ناویک - که پیشمه رگه یه کی سابلاغی بوو - له سر سهربانه وه تفهقی لئ ده کرد. چند جار هاوارم لئ کرد وهره خوار! لهوئ خه تهره! جوابی نه دامه وه؛ گوئی گران بوو. دهره ی هه موو له گولله دابیزرا به لام خوی به رنه کهوت. دوايه خوّم لئ تووره کرد که بو له سهربان نه هاتوته خوار و خوی په نا نه داوه؟ حیکابه تیکی گپراوه که جاریک شیخولیسلامی باوکی هیمن له راو بووه، که رویشکیک به ته مال دؤزراوه ته وه. نوکه ریکی گوتوو به توخوا تاژی تیبهرمه دن! من به تفهنگ ده یکوژم؛ که چی نه یه نه گاو تووه. ناغا لئیی تووره بووه که بؤچی که رویشکت له کیس داین؟ گوتوو به:

- به لئ ناغا نه مه نه گاو، به لام وام ترساند که تازه روو ناکاته وه ئه مگرده!

دوای دهرکردنی مام حه سه نی بیزلا، لامان وابوو ته یاره مان دیته سر. بؤ ئیحتیات پیش تاو کهوتن هه موو خه لکی دئی وه تمانا و ئیمان وه دهر نا. له تاو گهرم بووندا پیریزئینکم دی به ره و مالان دیت. دهنگم دا که نه به. پاراوه که کاریکی زه روورم هه یه. لام وابوو پریسکه ی پوولی له بیر چوووه بیبا؛ گوتم: ئه ماما زوو برؤ ته یاره دئ. دوای تاوکیکی دی دیتم دیسان به ره و مالان دیته وه. گوتم ئه مجار رپت نادم. گوتی: به قوربان! خال سه عیدی پیشمه رگه ده لئ ته یاره دوژمنی قهسته سه ری خوریه؛ هیندیکم خوری له دیزه یه ک دابه ده چم دهریدیتم!

عه جه م قولله یان هه بوو؛ توپمان نه بوو که دژی قولله بی. رؤژیک کابرایه کیان هینا، رهش چه ته ول، گوتی من ئامادم چند نارنجوک لیک به سه تم و بچم له بن قولله وه بیهاویمه سه ری.

- ئه و خه تهره بو ده که ی؟

- کاکه من به سه د سال حه بس مه حکووم بووم. نو سالم کیشا؛ نه وه د و یه ک سالم ما بوو، رووس به ریاندام؛ له سر زیادی ماومه وه. ئه گهر به سه لامه ت هاتمه وه تفهنگیمک ده یه.

- نا کاکه، ئه و کاره مه که. پیشمه رگه به و تفهنگیشت ده ده می.

«عه له گاور» کابرایه کی دز و چه ته ی مه شهوور بوو له و ناوه؛ هات بوو به پیشمه رگه. بیباوی وا ئازام زؤر که م دیوه. شهویک که ئیمه ده چووینه پیش هیزی ئیران - که به ره و قولته ده هات - له شکرمان به سر کرده وه و عه له دیار نه بوو؛ بی ئه و رؤیشتین. زؤر دوور نه که وتبووینه وه، له لای قولتیوه بوو به ته ق و هؤرپیک هه مره پرسه! به هه زاران گولله ده ته قینرا؛ شه ر بوو ئه ماما شه ر. خوايه ئه مه چییه؟ ئیمه نه چووینه سر دوژمن، ئه و بریشکه ته قاننده چییه؟ ئیمه له شه ری هه ورازه سه رکه وتین و سه ربازمان به یه خسیر گرتن. که هاتینه وه عه له له بنکه دانیشتبوو، ته واو وه ک گؤلی قوراوی. هه موو گیان قوراوی؛ ته نیا پینج فیشه کی بیما بوو.

- عه له له کوئی بووی؟

- کاکه ئه نگو باری شه ر نازان. ئه گهر قولتی به هاواری هه والانی خویه وه هاتبا، ده کهوتنه نیو دوو ناگرانه وه و دهرنه ده چوون. ئه من خوّم گه یانده کانیه ژنان له قولتی، ته قه م له بورجه کان کرد. هه ر من فیشه کیکم داویشته، ئه وان هه زاریان ده ته قانند. له بیرم بردنه وه که ده بی بینه

جسته‌ی ئیوه! به راستی تاقه که سیک هزار کهس مه‌شغوول کا، هر له چنگ عه‌لی ده‌هات. دوا‌ی نه‌مانی «جمه‌ووری»، ده‌وله‌تی ئیران پوولیکی دابوو به سه‌لیماغای با‌یزی، ئه‌ویش نار‌دبووی عه‌له‌گاور و سه‌مه‌د ناویک - که ئه‌ویش زۆر به نازا مه‌شه‌وور بوو، هه‌والیش بوون - بینه لای که بیانکاته نۆکه‌ر و چه‌ته‌ی خۆی. هه‌ردووک چوو‌بوون. له ناو دیوه‌خانی خۆیدا خۆیان به سه‌ردا دابوون و په‌تیان خسته‌بووه ملیان و له گۆمدا خنکاندبوویان.

لی بربووین که هیرشیکی به‌ریان بکه‌ینه سه‌رده‌شت و قولتی و دوژمنیان لی ده‌رکه‌ین. بربار درا شه‌و سوئسی هیرش به‌رنه سه‌رده‌شت و گهورگ خۆ ده‌گوندی قولته‌هاوین. رۆژیک له کازیبه‌ی به‌یانه‌وه تا رۆژئاوا به که‌له‌ک چه‌کدارمان له «که‌لوئ» به‌رانده‌وه. ده‌پاش نوژی شه‌واندا فه‌رمان هات که ده‌بی له ده‌وری سه‌رده‌شت بکشینه‌وه. رادیۆ له‌نده‌ن گو‌توو‌یه کورده‌کان سه‌رده‌شتیان گرتووه. رووسه‌کان له‌و خه‌به‌ره نیگه‌ران؛ نایانه‌وی ئینگلیسیان تووره‌که‌ن. گوتم: من ئه‌م ئه‌مره گوئ ناده‌می و ده‌ست له هجووم هه‌لناگرم. پاشان حالیان کردم که فه‌رمان له عه‌رزئ ندرئ. له داخان گریام. ئه‌و شه‌وه به‌ دزیه‌وه له‌شکرمان به‌جئ هیشته که نه‌وه‌کا له رفان بمانکوژن.

له رپی گه‌رانه‌وه‌دا له دۆلیکدا، زۆر دوور ورچیکمان دی. تفه‌نگیکم لی ته‌قاند. سوور ده‌مزانئ نه‌مه‌هنگاوت؛ به‌لام هیندیک له هه‌والان گو‌تیان کوشتت. به راستی خاتری منیان گرت و درۆیان ده‌کرد. که هاتینه‌وه سابلاغ، همه‌حوسین خانی فه‌رمانده‌ی سوپا بو ئه‌و ده‌سته‌راستیهم - که هیچ راستی تیدا نه‌بوو! - ده‌مانچه‌یه‌کی خه‌لات کردم و هه‌رچه‌ند گوتم راست نه‌بووه، باوه‌ری نه‌کرد.

ماوه‌یه‌ک شه‌ر و هه‌را مات ببوو. منیان نارده سه‌رای لای سه‌قز که مابه‌ین بم و ناگادار بم عه‌شایر ئالۆزی نه‌نینه‌وه؛ نامه‌ی نیوان دوژمن و دۆست پیک بگورینه‌وه. جاریک خه‌به‌رم وه‌رگرت که سه‌ربازانی ده‌وله‌ت مه‌ری گوندیکیان دزیه‌وه. گونده‌که ده‌بوا‌یه عه‌مه‌رخانی شکاک بیپاریزی. نامه‌یه‌کم بو نووسی که چون ناگادار نه‌بووی و مه‌ریان له به‌ر پیتی تۆ بردوووه. بۆی نووسی‌بوومه‌وه: ئه‌و سه‌ربازانه گه‌نمیان زۆره، پیخوریان که‌مه؛ منیش گۆشتم بۆ ناردن! جاریک «سه‌رتیپ هوما‌یونی» نامه‌یه‌کی نووسی‌بوو ناوی پیشه‌وای «آقای محمد قازی» نووسی‌بوو. له جوابیدا له باتی تیمسار و ته‌ره‌ماش بۆم نووسی‌یه‌وه: «آقای حاجی عه‌لی!» که به‌وه زۆر تووره ببوو.

له «سه‌را» له‌پر نه‌خۆش که‌وتم. ئه‌و رۆژه بارزانی هاتبوو؛ هه‌لیگه‌رم و برده‌یه سابلاغ و له‌ویه‌وه ره‌وانه‌ی بیمارستانی رووسیه له ته‌وریز کرام. مانگیک پتر مامه‌وه.

حه‌مه‌ره‌شیدخان له شه‌ری پیشوویدا شکا و گه‌راوه، بانه‌ی سووتاند و گه‌یه‌یه عیراق. ده‌وله‌تی عیراق برده‌یه جهنووب. له شاری «ره‌مادیه» ده‌ژیا. له جه‌نگه‌ی شو‌رشئ ئی‌مه‌دا له‌پر هاته‌وه مه‌له‌بهن‌دی سه‌قز؛ دوو لای عیراقی‌شی ده‌گه‌ل بوون به‌ ناوی «یه‌حیا چروستانی» و «حه‌مه‌ده‌مین مه‌نگو‌وری» که یه‌کیان مه‌لا و یه‌کیان شاعیر بوو. پیشه‌وا منی ده‌گه‌ل میرحاج نارده لای که بجینه سابلاغ. له گوندی «تورکمان» دیتمان و به‌ ته‌نیا راسپی‌ریه‌که‌م پئ گه‌یاند. خان زۆر شله‌ژا؛ گو‌تی: نازانی بۆچیم بانگ ده‌که‌ن؟

- نه!

که هاتبوو رووسه‌کان دواندبوویان، راستی گو‌توو که ئینگلیسان نار‌دوو‌یانم کارتان لی تیک

دەم؛ بەلام قەبول دەدەم بە قەسیان نەكەم و خزمەتکاری شۆرش بۆم. دەستیان لێ بەردا و لە «سەرا» بە ناوی ژنرال مایهوه.

دەولەتۆكەى ئازربایجان بە سەرکردایەتی پیشه‌وه‌ری ملی لە ئاغا كوشتن نابوو. تەمای کردبوو ئاغاوەتی کوردستانیش. هاشمی خوسرەوی ناویک لە لایەن سابلاغەوه حوکمی بۆکانی دەکرد. پیاوی پیشه‌وه‌ری، هاشمییان ساز کردبوو کە شەویک بێن و ماله‌مه‌حمووداغا و عەلیاغا و حاجی بایزاغا قەتلوعام کەن. زۆر لام گران هات. بێگانە بێ و کورد بە دەستی شۆرش بکوژی. لە بۆکانه‌وه بە هەله‌داوان خۆم گەیانده پیشه‌وا. فەورەن پۆیی بۆ تەوریز و لەو کارەى پەشیمان کردنەوه. هاشمیشیان لە بۆکان لابرد و دارکاریه‌کی باشیان کرد. ماله ئیخانێ کە بەو کەین و بەینەیان زانیوو، بە سوپاسه‌وه دەیانگوت تۆ نەبوایه‌ی ئیمە نەدەماین.

پۆژیک برادەریک - کە نۆکەری ماله ئیخانێ بوو - گوتی:

- ئاگیان کۆبوونەوه‌یان کردبوو؛ منیان دانابوو ئاگام لە درگا بێ و کەس نەزانێ دەلێن چی. من لە پشت درگاوه گویم گرت: بیست پۆژی تر لەشکری سەقز دێن و هجووم دەکەنە سابلاخ. ئیمە دە پێشدا لە بەریان دەپۆین و دوايه‌ ره‌گه‌لیان دەکەوین.

ئەو خەبەرەم گەیانده پیشه‌وا. لە نامەیه‌کی بە خەتی خۆیدا نویسیبووی: «هه‌زار! هه‌زار مامری شامیت بە قوربان بێ؛ مەترسه‌! هه‌موو کار بە کەیفی تۆ دەبێ». لەشکریکی هه‌زار کەسی هات و پێشمەرگه‌ له «قەرەموسالیان» پیشی لێ گرت و شکاندى. ئاگیان پەموی بوون؛ بەلام فریای پەگه‌ل کەوتن نەکەوتبوون.

پادیۆ

لە تەوریز پادیۆی پیشه‌وه‌ری هه‌بوو. بریار درابوو پۆژی نیو سەعات ئیمەش قەسەى لە سەر بکەین و بەرنامەى تاییه‌تی خۆمان هه‌بێ. من بۆ ئەو کاره‌ چوومه‌ تەوریز. وه‌تاغیکم لە مالی شازده‌ خانمی میرپه‌نج بە کرێ گرت. شەوانه‌ تا نیوه‌شه‌وه، پۆژانه‌ هه‌ر لە بەیانەوه‌ تا نوێژی شتیوان بە تەنیا خه‌ریکی بەرنامه‌ نیو سەعاتیه‌کەم دەبووم و دەچووم دەمخویندەوه. پازده‌ پۆژ ئەو کارەم کرد. پۆژیک هاتن بە ترومبیلیکەوه و بردیانمه‌ ئالێ قاپوو (نشیمنی پیشه‌وه‌ری). کە چووم پیشه‌وه‌ری له‌وێ بوو.

پیشه‌وه‌ری گوتی: ئیمە نازانین تۆ چ دەخوینیته‌وه؛ پتویسته‌ بەرنامه‌کەت تەرجه‌مه‌ بکەى و ئیمە بیینین.

گوتم: من وه‌زمانی بەرنامەى خۆمانه‌؛ ئەگەر بەرنامەى ئیوه‌ بێ من کاری لێ ناکەم.

گوتی: ئاخ‌ر نازانی هه‌ر چاره‌گه‌ سەعاته‌ى سى تمه‌ن حقووقى گوویه‌نده‌یه‌؟!

گوتم: من لە موغامه‌له‌ى خۆم زۆر په‌یدا دەکەم؛ ئەو کاره‌ بە کەسیکی تر بسپێرن.

ئیت‌ر تازه‌ نه‌چوومه‌وه‌ پادیۆ تەوریز. هه‌ر له‌و سەر و بەنده‌دا نومایشنامەى «ئارشین مالالان»م کرده‌ کوردی و شازده‌ خانم - کە تورکی باش دەزانى - یاریده‌ى دەکردم. بەلام فەوتا و نه‌چوووه‌ سەر شانۆ.

بۆ دووه‌م جار پیشه‌وه‌ریم دیت. مانۆری هێزی ئازربایجان لە نزیک تەوریز بوو؛ پیشه‌وا منیشی ده‌گه‌ل خۆی برد. لە دەمی نیوه‌پۆژه‌ خواردندا، من شیعریکم دەربارەى برایه‌تی کورد و ئازربایجانی خویندەوه‌. کە بۆ پیشه‌وه‌ریان تەرجه‌مه‌ دەکرد، بە لایه‌وه‌ خۆش هات؛ لیوانیک

ئابجۆی به دستى خۆی بۆ هینام؛ وهرمهگرت؛ که عادهتم به مهشرووب نییه. همههوسپین خان لیم تووره بوو که چۆن له دستى پیشهوهرى وهرناگرئ؟ بهلام فایدهی نهبوو، وهرمنهگرت. «همههوسپین خان» کورئ «سهیقى قازئ» و ناموزای پیشهوا بوو. پیاویکی سوورهولی زۆر زهلامی چاوزهق و بهههیهت بوو. تا خوا ههز کا کوردیکی دلسۆز بوو. کرابوووه فهرماندهی هیزی چه کداری کۆمهله. به راستی له هیچ شتئ نهدهترسا. رۆژیک له تهوڕیز خۆنواندنی لهشکری فیدائیانى پیشهوهرى بوو. پیشهوهرى پرسیبووئ: «پیت چۆنه؟»، گوتبووئ: وهک کۆمهله ژنیکی حیزم دینه بهرچاو که بهرموریان تفهنگی برنۆیه. بهرگهئ ده کهس کوردی چه کدار ناگرن! ئەم قسه ههرايهکی نایهوه و پیشهوهرى زۆر تووره کردبوو. که دهگهئ پیشهواش ئیعدام کرا، تهناهت رۆژنامهئ لهشکری دوژمن (یتش) نوسیبووئ: پیاوی وا نهترس هه ر نابیتهوه، دوو جار پتهئ سیداره پچرا؛ بهلام ئەو به دهنگی بهرز هه ر دهینهراوند: «بژئ کورد و کوردستان! کوردستان هه ر نازاد دهکری» و لهو قسه بی مانایانهئ دهکرد... له نهخۆشخانهئ سابلاغ کهوتبووم. که هاتمه دهر گوتیان کراویه بهرپرسی تهبلیغات. سههرپرشتی رۆژنامهئ «کوردستان» و رادیۆ چکۆله کهمانم دهکرد. دوو یاریدهم بۆ دیاری کرابوو. مندالیکی تورکی خۆیی که تهمهئى پازده و شازده دهبوو، ژووری کارئ بۆ خاوین دهکردینهوه.

من که لادیییهک بووم ههمیشه له خهلكی شارستان و نهخوازه ئەوانهئ که زۆر کۆک و پۆشته بوون و عهینهکیان به فیز له چاو دهکرد شهرم دهیگرتم و زۆر له خۆم به زیاتر دهزانین؛ که یهکئ له یاریدهکانم به ناوی «عهلی خوسرهوی» لهوانه بوو.

رۆژیک مهقالتیکم نوسیبوو، گوتم: کاکه عهلی زهحمهت نه بی پاکنویسی که! تماشای کرد و گوتئ: نایزانم!

گوتم: هه ر شکل نووسی بکه بهسه.

گوتئ: ناتوانم!

به منداله تورکه کهم گوت: تۆ چۆنی؟

گوتئ: خهتم خۆشه؛ کوردئ نازانم؛ وات بۆ شکل نووس دهکهم به نوخته فهرقئ نه بی.

راستی کرد. ئیتر ههیهت و سامی جلی تازه و فش و فۆلم له بهر چاو نهما.

لهو کارمهدا نامهکهم له تهوڕیزهوه بۆ هات، که ده بی له ههموو نازربایجاندا ئاوا تهبلیغات بکری. له داخان له سه ر پاکهته کهم نووسیهوه: «ترکی نازانم» و بۆم ناردنهوه. دوائ چهند رۆژیک پیشهوا لۆمهئ کردم. فهرمووئ: بهو کاره مندالانهیهت کیشهیهکت بۆ ساز کردووین. گوتم: من خۆم به کوردستانی دهزانم و لام وا نییه کلکی نازرهبايجانین. پیشهوا گوتئ وام نهزانیبوو. ئەویش گازنده نامهیهکی نووسی. ئەوان عوزریان لئ خواستینهوه که سههویان کردوو!

بریار درا که ئیمه و نازرهبايجانی له گهئ دهولهتدا بکهوینه وتووێژی پیک هاتن. «حاجی بابا شیخ»، «مهنافی کهریمی» و منیان نارده سهقز. نوئنهرى نازرهبايجانیش هاتن که دهگهئ «رهزارا» قسه بکهین. زهبیحی و سهدرولئیسلامیش دوايه هاتنه لامان. پیک هاتن که دهولهت بانه و سهردهشت و تکاب چۆل بکا، پیشهوڕیش زهنگان به جئ بیلئ. تا ئەو کارهش دهکری ریکه بدرئ که نازووکه بۆ لهشکری بانه بنیترن و کورد ریکهئ لئ نهگرن. کاروانئ نازووکه دهبوايه

به ناگاداری من و ده گهل من بچی و من و زه بیچی چاومان له بارکردنی بی؛ نهوه کو چه کی شه ری تیدایی. به بانی گوتیان وا بار حازره، وهره برۆ. که دیتمان ترۆمبیل بار کراون و نیشانمان نه دراون. زه بیچی و من پیمان داگرت که تا ناوه رۆکی بار نه بینین قبول ناکهین. پاش چه قهه ی زۆر، سهدرولئیسلام که برای پیشهوا و سه رۆکی وتووێژ که ران بوو، گوتی: بار چیان تیندا نیسه جگه له نازووقه ی خوارده مهنی و من ئه مر ده کهم که نه پیشکنین. ناچار بۆ ئه مر ملم دانه واند. ده گهل باران چوومه بانه و له مالی ئه فسهریک به ناوی «ستوان ره نجبه ره» دامه زیند رام. من خه وتبووم ته له فۆن له ستوان ده کرا، له جوابیکدا گوتی: به لئ تانکیکیان ده ناو باراندا هیناوه. زانیم خه یانه تیکی گه وره به دهستی من پیک هاتوو و خه تا له سهدرولئیسلام بووه. داخی ئه وه مه ده خوارد که بۆچی له ریگه ئه م کاروانه مه به پیشمه رگه به رووت کردن نه داوه و ده شمتوانی.

به فه رمانی پیشهوا مالم له بۆکانه وه هاته سابلاغ. کوریکم هه بوو به ناوی «شیرکۆ»، ته مه نی چوار مانگ بوو؛ که دیسان ده گهل سهدرولئیسلام و زه بیچی و حاجی حه مه داغای شیخالی به ری کرام بۆ سه قز و گفتوگۆ کردن. سهدرولئیسلام دوا ی دوو رۆژ گه رایه وه. بردیانی نه مالیک له سه قز و پاسه وانکیکیان له ده رگا دانابووین. ئه مجار ده بوا یه یه ک له من و زه بیچی ره گهل کاروانی نازووقه به چینه بانه. گوتم: زه بیچی تۆ زۆر جار حه بس کراوی. لیره ده مانگرن. له ریگه وه خۆت ده رباز که و هه ولیک بۆ ئیمه بده تا نه گیراوین. زه بیچی له ری رایکردبوو. له سابلاغه وه هیندیک دراویان به «کاکاغا» ناویک و راننده یه کی ئه مره منیدا بۆ ناردبووین. گۆز و گومبه ت هاتنه سه رمان و داوا ی چه ک دانانیان لئ کردین. من که لاویک خوین گه رم و بی ته جره به بووم لام وابوو چه ک لئ ساندن زۆر شه رمه، ده مانچه ی خۆم نه دا و به ئه فسهره کهم گوت: ده بی بکوژریم و ده مانچه مه له قه دی بکه نه وه. ئه فسهره که گوتی: باشه له تۆ ناستینم.

ده ئیواره دا هاته وه لامان، گوتی: تۆ حه ز ده که ی به چیه ناو شار، وهره پیکه وه برۆین. چووینه قه راغ چه می سه قز. زۆر به نه رمی گوتی: برام من کوردی کرماشانیم؛ تۆ شم زۆر وه به ر دل که وتوو که بۆ نازادی گه لی کورد حه ول ده ده ی؛ به لام هیشتا زۆر کالی. لیم روونه من پرکتیشیم بکر دایه به ده مانچه ده تکو شتم. ده وره بری شار پتر له چوار هه زار سه ربازی تیدایه. ده رچوونت محال بوو؛ ده یانکو شتی هه وه. ئه و جار ده ولت هه زاران ئه فسهری له من زلتریشی هه یه که به کوشتیان ده دا و گویش ناداتی. تکایه له وه عاقل تر به! حه یفه له ده ست به چی. چاوه نۆری فرسه ت به و ده نگ مه که. هه ر ئه مرۆ حه بستان ده که ن... ئه وه نده ی بۆم بکری یاریده تان ده ده م. خولاسه خا و بوومه وه. پیکه وه چووینه بازار که کتییی داستان به کری بگرم و له زینداندا خۆمی بی بخافلینم. ئه فسهره که ناوی وابزانم «ناسرپور» بوو؛ بردمیه دوکانی کتیب فرۆشیک به ناوی «کولاهی». کابرا گوتی: هه ر کتیبه ی شه وی به دوو قران به ئه مانه ت ده ده م. خۆی لئ تووره کرد: بی ئینساف ئیجاره ی کتیب شه وی چوار شایه؛ به لام ناچار قبولم کرد و چه ند چیرۆکیکم وه رگرت.

هه ر ئه و شه وه حاجی حه مه داغا و کاکاغا و میناسی شو فیر و مینان گرت و له مالیکی نزیک چه می سه قزدا حه بسیان کردین و شازده سه ربازیان له سه ر دانان که ناگادارمان بن. بووله که شیان که بۆ ناردبووین نه داینی. ئه فسهره کورده که دوا ی چه ند رۆژیک هاته لامان و گوتی: وابزانم شکه نه جته تان ده که ن چونکه مینان له سه ره رشتی ئیوه گۆریه وه. ئه فسهریکی تر

هاته سهرمان به ناوی «نهرسیرزاده» نازهربایجانی بوو. دیار بوو ده دلدا لاگیری پیشهوهری بوو. زور کوریکي باش بوو. شهویش زوری نهربرد که نهماندیتهوه. نهفسهریک به ناوی «سهروان بیداربهخت» هاتوچوی ده کردین؛ که ههموو گیانی گالته و گهپ بوو. هر چند بهندی بووین و شهوانه ههموو دوو ساعات خهبریان ده کردینهوه و دهیانبژاردین، بهلام خواردنمان زور پادشایانه بوو. بهیانی ههنگوین و کهره و نههار و شام گوشت و برینج بوو. پینج رژی ههوه لی، زورم حهس له بهر گران دههات؛ بهلام عادهتم پی گرت و پشوم هاتهوه سهرخو. قهسیدهی بوردیه له بهر ده کرد. رژیانه ههمووی به گالته و قسهی قورم راده بوارد. لهو سهربازه پاسدارانه یه کیک چیشتلینهر بوو؛ یه کیان لوری سولتاناباد بوو؛ که دهیگوت من بوومه ته کومه له. ههر خهبر و باسیک له شارد ا بویه پی ده گوتین. کتیبی بؤ ده گوریمهوه؛ رژیانه می بؤ ده هینان.

شازده سهربازیان له حهسخانه دا - که خانووینیک بوو - له سهر دانابووین و سهر گرووهبانیکی لور گوره یان بوو. گالتهی خوشم بهو سهر گرووهبانه لوره بوو. جارئ گوتی: ههر کهس ههر چی به سهر دئ له ناو چاوانی نووسراوه. گوتم: نهخیر نه نووسراوه. ده کوا بیخوینهوه من چم به سهر دئ. له ناو چاوی توش هیچ نه نووسراوه. لهو سویند که نووسراوه و له من ئینکار. له داخان دهستی خوی ده گهست!

بوی گپرامهوه که جاریک عیزراییل چوته دوکانی تاجریک. تاجر بر دوویه ته ماله خوی. عیزراییل ده می له نان و چیشته نه داوه. کابرا سویندی داوه که ده بی نمه کی بکا. عیزراییلی کهرا فریوی خوارد و قامکیکی ته ری له خوی دا و نمه کی کرد. رژیکی خوا گوتی: بری گیانی نهو کابرایه بکپشه. کابرا گوتی: تو نمه کی منت کردوه؛ شهرم بکه! هیچ نه بی مؤله تیکم بده. عیزراییل خوی گه یانده لای خودا، نهقلی فریوخواردنه که ی بؤ گپراوه. خوا گوتی: باشه چل سال مؤله تی بده. بهلام جاریکي تر نهو که ربه تیبه مه که!

رژیکی ئاودهسته که مان سهری لی ربابوون؛ پیسایي گه ییووه بلندیای دیواری پشتهوه. سهروان بیداربهخت هات بؤ دیدنه نیمان. گوتم ئیوه چوئن مه شقی نهنگیویه بی به سهربازان ده کهن؟

- ده بی له دووه هزار میتر خالی ره شی ناو هه ده ف بیکی.

- نهو سهربازانه مه شقیان کردوه یان تازه هاتوون؟

- هیچیان له چوار سال که متر نیبه که لیرن؛ له بهر شهر ی ئیوه هیشتهو مانهوه.

- ده وه ره با بچینه سهری ئاودهست. کونی ئاودهست تا قوونی سهرباز بستیکه؛ زوریش له خالی هه ده ف گه وره تره. سهربازیک نه توانی نهو کونه گه وره بیکی، مه شقی چی و فیروونی چی؟!

زور بیکنه و بانگی سهر گروهبانی کرد، گوتی: فلان فلان شوده! نه لعان ده بی دوو ته نه که ئاوی بی تی له چوم را و بی شهویهوه؛ یان ده بی بیلیسیهوه! ئاخری سهر گروهبان له چوم ئاوی هیئا و شتیوهوه.

زانیمان که شهر له نیوان ده ولت و پیشهوهری هه لگیرساوه. بیستمان که ته ورز شکاوه. رژیکی هاتن و بردیانه لای حاکمی نیزامی که «سهرهنگ غفاری» بوو. چوار سهرباز له پیشمهوه به تفهنگهوه و چوار له پشتمهوه به که له پچه کراوی بردیانم و نیزه کانیان له سهر قوونم را گرتبوو. به کولانیکدا هاتین. چهند مندالیکي سه قزی دربان دا و چوونه بهریکی کولانه که و

ئامادەباش راۋەستان. لام وابوو چىتم بۇ دەكىشىن و گالتەم پىن دەكەن؛ چاوم داخستبوو. ھەر گەشىتمە لايان، ھەموويان كلاويان داگرت و سلاويكى گەرميان لىي كىردم. سەرباز تىيان خورپىن و ھەلاتىن. ئەو قەدر گرتتەنى منالان زۆر دلگەرمى كىردم. چوومە لاي سەرھەنگ؛ ھەمەداغاي سەراي لە لا بوو. گورچى دەسبەندىيان كىردمەو و لە بەرم ھەستا و جىگەي نىشاندام و ناردى چايان بۇ ھىنام. ھەمەداغا باسى خۇي كىرد كە چۇن مولك و مالى چووه و چۇن لە شاپەرستى لاي نەداوہ.

سەرھەنگ گوتى: تۇ دەزانى ئازەربايجانمان گرتووه؛ قازيش يەك-دوو رۇژى تر تەسلىم دەبى. شتىك بۇ رۇژنامەي «اطلاعات» بنووسە كە قازى بە زۆر تۇي كىردۇتە كۇمەلە؛ بەلكوو لە مردن رىزگارت بى.

دوو بەستە ئەسكىناسىشى لە سەر مىزە كە دانا، گوتى: وابزانم پوولت نىيە؛ ئەمەش بۇ تۇ. گوتم: جەنابى سەرھەنگ! قازى بە زۆر نەبىكردوومە كۇمەلە؛ بەر لە ئەو كۇمەلە بووم. ھەمەداغا لە باسى خۇيدا دەرسىكى دادام. لە كوردپەرستى پەشىمان نىم و پەشىمان نابمەوہ. گوناھى منيش بە تۇ و بە «اطلاعات» و بە «قوامالسلطنە» ش نابەخشدرى. گوراندى: «وہرن بىيەن!» نەبەپىشت چايەكەم بىخۇمەوہ؛ تىرى جىئوى زۆر پىس پىدام و ھەرپەشەي كىرد. دەسبەند لە دەست ھاتمەوہ ھەبىسخانەكەم.

رۇژىك لە سەر داواي خۇم بىردىانمە ھەمام. دىسان ھەشت سەرباز بىردىانم و لە دەركى ھەمام دەستىيان كىردمەو و لە درگا راۋەستان كە دواي چارەگىك بىمە دەر. پىشم زۆر ھاتبوو، تىخى پىش تاشىن مەمنووع بوو. كابرايەكەم دى لە ھەمام، ناسىمەوہ كە رۇژىك لە بۇكان پىكەوہ ئاشنا بووین. ئەو خۇي لىي گىل كىردم و تماشاي نەكردم. گوتم: برا با گىراویش بىم، بۇ نامدوینى؟ سوئىدى خوارد كە ناتناسم. كە پىم گوت تۇ لە بۇكان بووى، گوتى: خوا ئەيزانى ئەوہ بىرام بووہ و من ئەفسەرى ئەرتەشىم! بۇ خۇي پىشى تاشىم و زۆر عوزرخوايى كىرد. كە ھاتمە دەر لە ھەمام، كابرايەكى سىسەكەي كورتەبالا گوتى: ھەزار! من نافع مەزھەرى شاعىرم؛ ھاتووم لە ھەمام بىتىنم. ئىتر سەرباز نەيانەپىشت بىدوینم و ئەو ھەسرەتەم ئىستاش ھەر لە دل ماوہ.

لە سەرھەتاي دامەزرانى دەولەتى عىراق - كە دادگا بە دەست مەلايانە بووہ - دەلەن نافع مەزھەر لە ھەلەبجە فەقىيەتى كىردووه. «من بۇچى قورعان بە شىعەرى كوردى تەرجمە نەكەم؟...» لە سوورەي «القارە» دەست پىدەكا: «ئەلكوتىنەر، وەلكوتىنەر، نازانى چىيە ئەلكوتىنەر؟ رۇژى كە خەلك ئەبىن بە پەپوولەي سەر لىشئووا وە كىوان ئەبىن بە خورى پشەوہكراو. ئەو كەسەي قورس بى تەرازووى، وا لە عەيش و خۇشىيە. ئەو كەسەي سووك بى تەرازووى، داىكى ئەوہ ھاويە. تۇ نازانى ئەوہ چىيە؟ ئاگرىكە گەرم...» قى دەيگرن. مەلاي ھاكم دوو مانگى ھەبس دەكا!

ئەمجار شىعەرىك لە سەر ھەزارى و چارەپەشى فەقى دەلە و تىايا «سەرگونى خۇي شىن نەكرد جىربىل» ھاتووه. دەيەنەوہ بەردەستى ھاكم:

- ھەتئو بۇ كىفرت كىردووه؟

- بۇچى قوربان جىربىل گونى ھەيە؟!

- وىست! بى ئەدەب! گونى كوا؟

- د هسا گوتوومه هيچى شين نه كړدا!

به تكا و په جاي خلك وازى لى دىتن.

دوو مانگ بوو چه بس كرابووين. سهروان بيدار به خت رۇژيك هات؛ زور كز و كه نه فت ديارى ده دا. گوتى: خه بهرى زور ناخوشم پييه؛ زور خه مبارم بۇ ئيوه.

گوتم: ناخر يا ليژه ده مانكوژن يان ده ماننيزنه تاران، ده بلى چييه؟

گوتى: ئيوه نه مړه ئازادن و نانى نيوه رۇتان ناده ينى. بۇيهش كزم كه تازه مه جليسى گه پ و گالتهى ده گهل ئيوه نامينى!

باوه رمان نه كړد. گوتم: ده چمه لاي غه فارى. ئيجازه درام. غه فارى گوتى: به لى ئازادن.

گوتم: كه وا بى ده توانم بچمه سالحاوا؟ خزم له وى هه ن.

- نا، ده بى ئيمه به حورمهت به ريتان كه ينه وه.

تيگه يشتم كه بهردانى راستى نيبه و هه ر ده مگر نه وه. چوومه مه نزلى حه مه ده مينغا و

قاسماغا له سه قز؛ كه هه ر دوو كيان برى حيزبى بوون. بۇيان گيپرامه وه كه له پاش شكاني

نازه ربايجان، پيشه وه وى و زور له داروده ستهى هه لاتوون بۇ رووسيه. قازيش هاتوته حه ماميان و

بى شهرت خوى ته سليمى ده ولت كړدووه. نه و داواى له سه رتيب هومايوونى كړدووه كه ئيوه

به ربه دن. به كوژتى نامه برده فرمانى ئازادى هاتووه. گوتيان زه بيحيش په ناي به

كونوسولگه رى رووس له ورمى بر دووه؛ راياننه گرتووه. ده گهل سه يد نه حمه دى سه يد ته ها و

دلشاد به ماشينيكى حيزبى رايكردووه بۇ عيراق و راديو له ندهن خه به رى داوه.

گوتم: ئيوه ناترسن؟ حه مه ده مين ده ستي بو سوپه راداشت، گوتى: هه موو رۇژى گوزارشيكم

نووسيووه، په نكه پر بهو سوپه بين. من هه والى ده ولت بووم! قاسم ناغا گوتى: نه گه ر قازى

نه فه وتا بيا ئيمه هه موومان ده فه وتاين.

به راستى خه بهر و باسنيكى دلته زين بوو...

له و حه پسه دا زورم قه رزى ئيجاره وى كتيب كه وتبووه سه ر. چوومه دوكانى كولاوى:

- كوا حيسابت چه نده؟

گريا، گوتى: برىا مردبام و نه و رۇژه م نه ديبا. يه ك شايى پولم ناوى. نه و رۇژه ش له ترسى

نه فسه ره كه داواى نه و پولله زياديه م كړد.

پاش نيوه رۇ كه ده بوو سه فهر بكه ين و چاوه نؤرى ترؤمبيل بووين، سه رتيب هومايوونى هات و

نه حوالتيكى پرسيم. گوتم: من ده مانچه كه م لى سيندراوه، حه ز ده كه م بمده نه وه. گوتى: جا

بۇچيته؟ خۇ ئيمه زور زوو چه ك له هه موو كورديك ده ستينين. گوتم: به لى نه وده م قه يدى

نييه، به لام ئيستا بۇ من شه رمه به ته نيا له چه ك كرابم. گوتى: ده مانچه كه ي بده نه وه!

دايانمه وه. هومايوونى گوتى: من سوارى ترؤمبيلى عه ولاغاي ئيلخانى ده بم. قاسماغا و

حهمه ده مينغا و هه زار سوارى ماشينى من بين و له بۇكان يه كتر ده بينين. جگه له ئيمه سيان،

سه ربازيكى راننده و نه فسه ريكي سه ررشته دارى له سه قزه وه به ره و بۇكان هاتين. له ريگه

تووشى پۇل پولى ستهى و دووسه تى له فيدائيانى پيشه وه رى ده بووين كه كورد ته ننگيان لى

ساندبوون و به كۇمه ل زور- زور ده گريان و ياحوسيتيان ده گوت. نه فسه رى سه ررشته دارى

ده يگوت من شاعيرم. ناغا يان گوتيان نه و هه ش شاعيره. هه لپيچام كه نموونه يه ك له شيعرى

خۇمى بۇ بخوئيمه وه و ته رجه مې بكه م. نه و هه بۇ خوئنده وه كه ده ليم:

رۆلە! نامووست وەك خزمە كانت نە دەى بە شە كر، دەستم دامانت
 شەرف گەهەرە، قىمەتى نابە دەويت ڤوڤرەشى هەردووك دنياپە
 ئەو كەسە پياو، بۇ خاك و ئاوى رۆح دانئ و بە چاك بىمىنى ناوى
 نەتبيستوو واتهى زانائى سەرزەمىن مەردانە مردن نەك حىزانە ژين
 بۆم تەرجمە كرد؛ ئافەرمى لئى كردم. منيش مەبەستم لەو دوو ئاغاپە بوو كە بە بئى شەرم
 شانازى بە خەيانەت بە گەلى خۇيان دەكەن.

نوئىژى شىوان لە بۇكان تووشى سەرتىپ هومايوونى بووينەو. گوتى: با هەزار لە مالى قاسماغا بئى، سبەى هەموومان دەچىنە مەهاباد. چوومە مەنزلى قاسماغا كە لە مالهە عبدوللاى بارامى بوو. كاك هەمزەى كۆنە هەوالم هات. گوتى: وەرە لە مالى من بىخەو و گوتم: وا بزائم قاسماغا رئى نادا. چونكە وا ديارە منى پئى سىپىراو بە هىچ كوئىدا نەچم. هەمزە داواى لە قاسماغا كرد كە من بەرئتە مالهە خۆى. قاسماغا گوتى: ليرەش نوين هەيە؛ بۇ بيت؟ هەمزە گوتى: من بەلئىن دەدەم كە سبەى بىهينمەو لاي تۆ و ئەگەر وا نەبوو، با من ئىعدام كەن. قاسم ئاغا گوتى قەيدى نىبە با بيت. هەر چووينەو، هەمزە هەلپىچام كە راکە و خۆت خەلاس كە! زۆرى حەول دا؛ گوتم: چونكە تۆ بوويه زانم هەرگىز راناكەم. با بزائىن چۆن دەبئى...
 بە خەيالى خۆم وام دانابوو كە لە ميانداو ئىجازە وەرگرم و بچم بە پئى و شوتىنى عبدوللاى برام؛ كە لە تەورئز دەبخوئىند. ئەوسا لە تەورئز خۆم بشارمەو؛ كە شارئكى گەورەپە و نامدۆزنەو.

بە يانى دەگەل هەمزە هاتىنەو لاي قاسماغا. شەپوورى سەفەر ليدەدرا و لەشكر بەرەو سابلاخ دەرچوو. عەشاپرىشان دەگەل دەچوون.

لە قاسماغام پرسى: كوا كاكە رەحمان؟ گوتى: نەخۆشە و لە گوندى شىخلەرە. گوتم: ناتوانم بىبىنم؟ لە پاش تاوئىك بئى جواب مانەو گوتى: من وام پئى باشە بچىە لاي كاكە رەحمان و پئى بلئى بتنئىرتە قەرە گوئز لاي ئەحمەداغا و هەرگا بە مەسلەحەتمان زانى؛ دەتوانى بئىبە سابلاخ. ئەمڕۆ دەگەل لەشكر مەپە! هەر ئەو واى گوت، ئەو پياوئەى كە وەختى خۆى خەبەرى خەيانەتى دىبۆكرىانى دابووئى، گورچئى لە ئەسپ دابەزى و ئاوەنگى گرت و گوتى: وەرە سوار بە و بچۆ شىخلەر! لە بن لىوانەو گوتى: من ئەم ئەسپەم ناوئتەو؛ ئىتر خۆت دەزانى. سوار بووم و هەر لە كۆلانئى حەمامەو كەردمە غار. لە شار دەرچووم و تەقلەكوت ڤووم كەردە شىخلەر. لە ڤىگە وام حەل كرد كە ئەحمەداغاي قەرە گوئز زۆرى خراپە دەگەل دەولەت كەردوو؛ منيشى خۆش ناوئى. قاسماغا دەپەوئى من بىمە ديارەپەكى دەست و ئەحمداغا بمرگئى و گوناھى بە هۆى منەو بە خشرئى. بە هومئىدەم ئەم خەيالەم راست نەبووبئى، بەلام واى بۇ چووبووم...

گەيمە بەر دىوەخانئى شىخلەر. كاكە رەحمان و چەند كەسىك راوەستا بوون. دابەزىم و گوتم: «حوಲ್ಲە مەرەسئى، هاتىنەو سەر سئى» ريسە كانمان بۆو خورى!

كاكە رەحمان وەك نەبىستى و ابوو. رەنگى بزر كابوو؛ لئوى دەلەرزىن؛ ديار بوو زۆر ترسابوو. چووينە وەتاغ، تاوئىكى پئىچوو، كەس چاى بۇ نەهئنام. گوتم: مردن مردنە، لىنگە فرتەكەى چىيە؟ كاكە چاىەكەم بدەنئى! شىعەرئكم لە باخەلم دەرىنا، گوتم: لە حەبسا ئەم شىعەرەم گوتوو؛ زۆر بەزم و گالئەپە. باسى چۆنئەتى حەبساخانەپە، با بۆتان بخوئىنمەو. كاكە رەحمان زوو لە دەستى ڤاندم و دە ناو كووورەى هاوئىشت و سووتاندى. حەيفئى ئەو شىعەرەشم چوو كە

وینہ کی تہاوا لہ ژبانی حبسخانہم بوو.

راسپیری قاسماغام راگہ یاند کہ ئەسپیکم بدەنی و بچمە قەرە گوێز. کاکە رەحمان گوتی: نہ ئەسپت دەدەمی، نہ لاشم وایە مەسلەحەتە بچیە لای ئەحمەداغا. بۆ خۆت یا بچۆ خانەقا یان تەرەغە. گوتم: بەلێ خۆم دەگوێرم و دەچمە لای تەرەغە. جلکی تازە و باشی خۆم بە جلکی پیس و خراپی فەقێیانەمی مەلا عەبدوللای حەساری گوێرەوہ. کتییی جامی و هیندیک قاقەز و قەلەم خستە بوخچیکەوہ و بوومەوہ بە فەقی. داوام لە مەلا عەولا کرد کہ سێ ھەزار تەمەنت لە لایە ئەگەر دەکرێ بمدەوہ. گوتی: ھیچم نییە. میرزا عەولای بارامی گوتی: من پینج سەد تەمەنت دەدەمی و لە مەلا عەولای دەستینمەوہ. دەمانچە کەم دا بە کاکە رەحمان کہ ئەگەر توانی بیفرۆشی، پوولە کەمی بدا بە مندال و براکانم. ھەر ئەو پۆژە بەر لە نیوہرۆ بە بیانووی چوونە تەرەغە دەرکەوتم و بەرەو مەحموداوا رۆیشتم تا لە دینی شیخلەر نەدیو بووم. دامقەلاشتە خوارێ و ھاتمە ناو میشەمی مەحموداغا و روو بە جەنوب بە میشەدا رۆیشتم. لە میشە نەھاتمە دەر تا لە گوندی قاقلاوا تاوم لی ئاوا بوو؛ لام دا.

جا با لیژە و چانیک بدەین و چەند کور تەباسیک بەکەینە شەوچەرە:

لە سەرەتای کۆمەلەوہ تا برانەوہی، ھێمن و من بە ناوی دوو شاعیری میلی، گوئی بە گوێوہ و زۆر برابانە و ھەمیشە پیکەوہ شاعیری ھەموو مناسەباتی خۆش بووین. لە کوئی جیژنی نیشتمانی گیرابا، یاد و بیرەوہری پیرۆز کرابا، ئیمە دەبوو شیعەر ئامادە کەین و بیخویننەوہ. ئەوہندەش لیک نزیک بووین کہ زۆر کەس ناوی ھەر کامیکیان نابووین: «ھەزار - ھێمن». لە مناسەبی ھەوہل ئالا ھەلکردنی جەھوورییەت لە سابلاخ، لە ئالا بردنە بۆکان و زۆر جینگەتری، وێرای شاعیرانی تر شیعەرمان دەخویندەوہ. پیکەوہ دەژباین و لە برا لیک نزیک تر بووین.

لە سەرەتای کۆمەلە «ژی - کاف» چاپخانە یەکی دەستی چکۆلەیی ھەرزانمان کەریوو. رووسان بە ناوی یارمەتی فەرھەنگی، چاپخانە یەکی گەرەیان دانینێ کہ رۆژنامەیی پی چاپ بەکەین و بۆ ھەر کاری دە کاری بینین. چاپخانە چکۆلەکی دربا بە بۆکان. دەگەل کاک حەسەنی قزلجی چەند نەشرە و نووسراومان پی چاپ کرد و گوٹاری ھەلالەمان دەرخواست. ھەوہل ژمارەمان بۆ پیشەوا برد. تۆنیک کاغەزی خەلات کردین. کہ ھاتیشمەوہ سابلاخ، قزلجی دەگەل کۆنە مامۆستاکەم (سەید محەممەدی حەمیدی) کہ سەرنووسەری رۆژنامە بوو، ھاوکاری دەکرد. ھەلالە چوار ژمارەیی دەرچوو.

ناوی مەشایخی نەخشەبەندیم بە شیعەر ھۆنیوہ، لە بۆکان چاپمان کرد. ھەزار نوسخەیی بە دوو - سێ رۆژ فرۆشرا؛ لام وابوو شیعەرەکانیان پەسند کردوہ. دوایی دەرکەوت وەک نوشتە کەریویانە و دە بەرگیان گرتوہ و بە کلایانەوہ دروہ!

شەوانە لە بۆکان لە بن دیواری قاوہخانە یەک، بەرانبەر بە حەوز، دەگەل قازی کاکە حەمە، حەسەنی قزلجی، مەلا ئەمجەدی قەلایە و مەلا عەولا حەساری تانیوہشەو مەجلیسمان دەگرت کہ زۆر یادگاریکی خۆشە و لە بیر ناکرێ. لە تەرەغە زۆرم حافز خۆش دەویستن؛ نەمدەھیشت بچنە مزگەوت و دەمەپێتانە مالا خۆم. چونکہ چاویان نییە، شەرمە حزووری نایانگری؛ گەریدەش زۆر قسەیی خۆش فیز دەبن. لە بۆکانیش ھەر چەند دەولەمەند ببووم، نەمتوانی بیمە ھەوالی پوولداران. خۆشیم بە حوجرەیی فەقی و حافزان دەھات. شەوی وا بوو دە و دواز دە حافزم لە خۆم کۆ دەکردوہ. خوشکم دەیگوت: لەوہ تا سازی، بوویتە چاوساگی حافزان! جگە لە قسە

خۇشەكانيان، حافظ دەچۈنە ھەر دىيەك، ملىان لە تارىفم دەنا و زۇر كەس دوور بە دوور خۇشيان دەويستەم.

كە لە بۇكان بەرەو شىخلەر ھەلدەھاتم، سەيد عەولا شىتە -كە لە باسى وشتەپەدا نوم ھىنا- بىوہ جاسوسى حكومەت؛ دىتبوومى كە دەپۇم، خەبەرى بە حاكمى نىزامى (سەروان خاكسار) -كە كوردىكى سنەبى بوو- دابوو كە بنىرن ھەزار بگرن. خاكسار بە ناوى ئەوہ سووكايەتى بە سەر ئەفسەر ھىناوہ، زۇر باشى داركارى كردبوو!

كاتى لە پى ھەلاتنا بە ناو مىشەى مەحموداغا دەچووم، مامۇستاكەى وشتەپەم (مەلا ھەمدەمەين) -كە ئەوسا لە قەرەگوپز بوو- دەگەل چەند فەقىيەك بەرپىدا دەپۇشتن و گوپم لە قسەيان ھەلخست. بە ھەلكەوت مامۇستا لەو دەمەدا پىرسى: ئاخۇ دەبىئ ھەزار چى بە سەر ھاتبى؟

فەقىيەك گوتى: دەلەين لە ھەبسى سەقز دەستيان پەراندووہ؛ لەوانەشە كوشتبىتيان. مامۇستا گوتى: ئەو رەھمانەى من دەيناسم ئەوئەندە سەگە ئەگەر دەكونى قىلدا راکا، ھەلدەى. ھەتتو تۇ چۇن، نايناسى؟ ئەدى چۇن تۇى بە ھەواى زەكاتى ئالووبالوو نارده وەتەمىش؟!

مىشە و مىشە بۇ ئىوارە خۇم گەياندە «قاقلاوا». لەوى چوومە مالىك. خاوەن مال دواى نان خواردن بردمىە مزگەوت و نوينى دامى كە لەوى بنووم. جەئىل جۇرايىنيان دەكرد. ھەتتويكى زىتەكە چەند سرتەيەكى كرد؛ روويان تىكردم گوتيان: فەقى گيان ئەو كورە دەلە ئەوہ شاعىرى قازىيە، دە توخوا ھىندىك شىعرمان بۇ بلى! گوتم: ھا، ئەو كورە وەدەزانى من مەلا رەھمانى تەرەغەم؛ چونكە زۇر كەس لىى دەگۇرپىن؛ ئەويش وەك من دەچى. من ناوم مەلا مەھمەدە، شىعرىش نازانم. برىا بمزانىبا و بۇم گوتيان. كورەكە گوتى: بە خدا وەمزانى ھەوى؛ بمبەخشە! بەيانى نان و چام خوارد و بە كابرام گوت: دەچمە عىراق. گوتى: لە گوندى «مووسى» بچۇ مالە سۇفى سدىق، بلى خەجى ناردووومى.

بەفر بارىبوو، توابۇوہ؛ قورپكى زۇر پىس بوو. كەوشم پازنەدار بوو. بەلام ترس ئەوہ نازانى، تا ئىوارە گەيشتمە «مووسى»؛ كە بارگىنىك ئەوئەندە بر ناکا. لە رىگە تووشى مئوزفۇرشىك بووم؛ چنگىك مئوزى دامى؛ بە رپوہ خواردم و قەت دەقىقەيەك وچانم نەدا و ھەر بە غار دەپۇشتەم. چوومە مالە سۇفى سدىق، جوابى سەلامى نەستاندەمەوہ. پىسىم مزگەوت ھەيە، گوتيان نىيە. چوومە سەر كانى دەسنويزۇم گرت كە نوپۇز بگەم. سۇفى سدىق چاوى لە دەسنويزۇم گرتنەكەم بوو، پىتى سەير بوو. گوتى: تۇ مەلاى؟

- ئەى چۇن!

- دەى فەرموو با بچىنە مالەوہ.

بردمىەوہ مال، وەتاغىكى زۇر گەورەى ھەبوو. سەماوہرى ھىنا و خورما لە جياتى قەند. لەتى خورمام نا گويمەوہ، وابزانم بىست و چەند چام خواردەوہ. سۇفى گوتى: بۇ دەست بۇ خورما نابەى؟ لەتە خورمام لە گوپم دەرىنا، وەك سوپنكە سابوون لووس بىوو! دىسان نامەوہ گوپم. قاورمەشمان خوارد. شەو سۇفى -كە دەيگوت مرىدى خەلىفە خەلىلم و مەرىكى بۇ دەبەم- گوتى قاقەزىكم بۇ بنووسە بۇ كابرايەكى سەردەشتى؛ كە: فلان كەس! پاش ماچ كردنى دەستى تۇ و چاوى مندالانت، چۇن فەرمووتە جوانوو ئەسپەكەم ئەگەر بەختو ناكرى بنىرەوہ؟ ھەيفت

نە كەردى؟ مەن بىراق، مالى مەن مالى تۇيە. جا ئىستاش دوو تەورىزى قەند، دوو گەروانكە چايى، قوماشى كراس و دەرىپى - بە خوا ئەسپە كەت وەك گول بەخىو دەكەم - ھەشت نۆ كىسە بىرىنج - چونكە بابە غەلىفەم مېوان دەپىج - بە سەرت قەسەم وە لاغى خۇم بىمىن لەبەر بى تىقوتى، ئەسپى تۇ ھەر بەخىو دە كرى. ھىندىكىش سابوون بىئەرە. لە مالىھەش داواى خەنە دەكەن. ئەسپى تۇ ئەسپى خۇمە. دىسان چاوتان ماچ دەكەم. باسى پوول نەكەى بە خودا دلەم دىشى. ئەسپى تۇ لە مالاتى خۇم فەرزترە. سەرماش سەختە؛ تىقائىش گرانە؛ بەلام ئەتۇ بەرەى مەنى! ...

بىرەم لى دەكردەو: ئەو سۇفە دەسپەرە قىمەتى جانوونو ئەسپەكەى پتر داوا دەكرد تا بۇ كابرەى بەخىو كا! بۇم نووسى.

بەيانى لە خەودا بووم، گویم لى بوو سۇفى دەيگوت: ھەر كەس ئەمپۇ لە كوستان بەدا بە ھىلاک دەچى، سەرى كەكى كۇزاد بەتەمە. سۇفى ھاتەو ۋوور. لىم پەرسى: دەتوانم سەفەر بىكەم؟

- بەلى ھەواى زۇر خۇشە، سەير كە تاو ھەلاتووە!

گوتم: نەشارەزام، كەس ھەيە دەگەلمدا بى؟ گوتى: سى تەمەن بەدە. كابرەكەى رەگەل خستەم كە تا سەرى كوستانى گەزەردەم بەرى. ھەوا تاو بوو. ھەر گەيشتىنە بىنارى كوستانى، بوو بە تەم و كرپوئەك چاوا چاوى نەدەدى. بەلەدەكە گوتى: دەست دەقائىشى پىشتىندى مەن گرە و شوپىم كەو. بەفەر يەكجار زۇر بوو؛ دىنا زۇر تارىك ببوو. ئەو كابرە شازەيەكەى سەير بوو: ئىترە قولكەيە، ئىترە بەردە... كەچى دىنا لووس و پەر لە بەفەر بوو، چۇنى دەزانى، نازانم! لە نىوہ پاستى چىا راوہستا. گوتى: تۇ چت دېتە بەر گوئى؟

- ھىچ.

- دەسا تۇ لە شوپىنى خۇت بچەقە، نەبزووى، مەن دەچم و ئىستا دىمەو.

پاش تاويك ھاتەو. گوتى: خىراكە برۇين تۇ رزگار كەم بگەرپمەو. سەد تىفەنگىچى بانەيى لە بەفردا قەتەس ماون و پرى دەرناكەن؛ نەيانگەمى ھەموو قەر دەكەن.

مەنى گەياندە لای بەرۇزى كوستانى؛ دىنايەكە رەشانگ و دارستان. گوتى: دەچىە «سووتوو» مېوانى مالى سەيد عەولا بە و گەرايەو. بە غار دامقەلاشتە خوار، كلاوہ كەم بە پەلىكەو چوو؛ ئاوپم نەداو. گوتم ئەوہش بۇ تۇ! گەيىمە سووتوو، چوومە مالىكە. پەر بوو لە ژنى جوان و بى پىاو. گوتمان پىاومان چوونە گەرمىن بۇ مالى قاچاغ؛ فەرموو مېوان بە! گوتم دەپۇم. گوتمان ئەو رىگەيە بگرە و بچۇ «سەرتەزىن». تووشى جادەى بانە-سەردەشت بووم؛ ترومبىلىكى پەر لە سەرباز لەوئوہ رابرد. زۇر ترسام؛ بەلام بەخىر رابرد. لە گوندىك دەنگى گۇرانى داوہت دەھات. لەوئوہ چوومە ناو دۆلىك و پەرسىم، گوتمان سەرتەزىنە و مالى حاجى شىخەى لىيە و مېوان رادەگرى. چوومە زوورىك دوو كەسى لى بوو؛ دىار بوو مېوان. ژن سەماوہريان وە زوورى نا كە خۇمان چاى بۇخۇنەو. پاش نوپۇزى شىوان حاجى و چەند كورپكى ھاتنەو. لە داوہتەكە ببوون. حاجى ھەر دەيگوت: شەرت بى دەستى دە پىرئىنانم كوشىوہ؛ بەخىرى ھىناين؛ جەكەنى لىساندىن و ناردى تىان وەشانە. زۇر پىاويكى نان بەدە و مەشرەف خۇش بوو. بەيانى گویم لى بوو گوتى:

- مەلاى ھەلمەستىن با بىخەوئى؛ بە خوداى مەلاى بە بىگەرە و لە نوپۇزى سبەينان بىزارە!

پاش نان و چايى، حاجى جووتىك كالى ھەلبەستراوى بە گۇرىە و پەرپوہ ھىنا؛ گوتى: مەلا

تۆ دىيات كەم دىيوە! بە كەوشى شارانى پاشنەدار، لە بەفر و قوردا سەفەر ناكرى. كالىەكانى دە پى كىردم. بە كابرايەكى سپاردم، گوتى: تا دەگاتە «سىاوما» ھەرچى بە سەرى بى لە تۆى دەزانم؛ من حاجى شىخەم و دەمناسى. لە رى بەفرىكى زۆر گەورە دايدا. تا گەيشتىنە گوند، بەفر لە ئەژئۆى دەدا. مالى كابرا ھاوپىم تەپ و تارىك و تەنگ بوو، زۆرىش سارد بوو. چوومە مزگەوت؛ مزگەوتى زۆر خۇشى قەدىمى بە خشتى سوور. خەلكىكى زۆر لە دەورى سۆپەى زەلامى نىلدارا دانىشتبوون.

- كاكە تۆ مەلاى؟

- بەلى.

- سەرچاوان. دە ئەورۆ پىشنىوژىمان بكە.

پىشنىوژىم كىرد و دوغى زۆرم لە پاش نوپۆ خويىد. شەو كابرايەك بىردىمەو مەل بۇ شىو خواردىن. ھاتىنەو و لە مزگەوت خەوتم. بەپانى كە چاوم كىردەو، دەوراندى دەورى مزگەوت دانىشتبوون. كابرايەك ھاتە قسە:

- مەلا گىيان بۆ دەچىتە ئەو خوارە؟ چ دەكەى؟

- دەخوئىم.

- پاشان دەبى بە چى؟

- دەبمە مەلاى چاك.

- ئەو دەم چ دەكەى؟

- دەبمە مەلا لە گوندىك.

- دە جا كاكى خۆم ئىمە تۆمان بە دلەو نووساوه؛ ھەر لە ئىستاوه پىت رازىن.

- ئاخىر...؟

- ئاخىرى ناوى. جارى با قسەكانم تەواو كەم: مەل و بزىنەزاوت دەدەنى. دۆى بخۆ،

كارەكەشى بۆ خۆت. زەكانىشت لە دەغل و دانەوئىلە دەدەنى. ھا! دەزانم دەلىنى منى بى ژن چۆن مەل بە خىو كەم؟ ھەوت رۆژان بچۆ سەر رپى كانى، ھەر كچىكت كەيف گرتى لىت مەره دەكەين. بە خوداى دەزانم كچى من ھەلدەبژىرى. چونكوو لە ھەموو كچان جوائترە. من ناوم براىماغايە.

- ئاغا بە راستى ئەوى گوتت لە سەرى من زىادە. بەلام براىەكم لە عىراقە؛ دايكىمان زۆرى

بەرۆشە؛ دەچم دەبىنمەو!

بە ھەزار زەمان لە كۆل خۆم كىردنەو. بەفر وىستاوو. رېنگەم پىرسى و لە سەر بەفرى مۆر رووم كىردە «بلەسەن» كە نىشانىان دابووم. تا رچەى كوتراوى ھەيوانىان بوو ھەمم نەبوو، لەو بەولاولە دە بەفر دەكەوتم و ناو لىنگم لە سەر دادەنا. لە بەپانىيەو تا ئىوارە دە بەفردا تلامەو؛ با بەفرى دە سەر و چاوى دەكردم؛ ھىزم لى بىراوو. تا لەپىر تووشى شوئى سەگان بووم و شوئىم ھەلگرت. لە سەر گىردىكى بلندەو گوندى بلەسەنم دىت. بە خشكە خۆم بە سەر بەفردا خلوور كىردەو و چوومە نىزىكترىن مەل. چوومە وەتاغىك لىنگم درىژ كىرد و پالم بە دىوارەو دا. نەخۇشىك لەوى دەبىنالاند. وا ھاتە بەر چاوم كە گرانبەتاي بىت. ژنىك لە درگاوه دىتمى و رۆشىت. چوار پىنج ژنى دى دەگەلى ھاتنەو و لىمىيان دەروانى و دىار بوو سەپىر ماون. گوتم: خوشكم بۆ تماشام دەكەن؟

- ئو خوا شوکور خو تۆ ساغی؟ برا به خوا وهمانزانی مردووی؛ رهنگت له مردوو ده کا. په ننگه

برسی بی.

- نه خیر برسیم نییه، سه رامه.

گورجی سوپه یان پیکرد و ژنیک قاپه شیریکی بو هینام. گوتی: پیاو له به فردا گیر بخوا، له برسان ده که ووی و ههست به برسیه تی ناکا. دواى شیره که نان و پهنیری هینا. نه و نه دمه خوارد زکم هه لازنا. کاله کانم که له پینان داکه نندبووم، ده پئی کرده و هه رچی خولقیان کردم چوومه مزگهوت و له بهر سوپه یی مزگهوت خوّم وشک کرده وه. خاوهن ماله که - که ناوی کوپخا ههسن بو- که زانیبووی میوانی چۆته مزگهوت، نار دبووی بجمه وه؛ نه چوومه وه. مه لای دى بردمیه وه مال و دانووی گهنمی دامی. خواوراستان مه لا له من کۆلکه مه لاتر بوو؛ زوری من به لاه عالم بووم. شهو له مزگهوت برسیم: کهس هه یه بچیته نهو خواره؟ دوو کهسیان گوت که چۆدارن و بزنان ده به نه وه «که ناروی» ده گه لیان که وتم. به لام بزن له بهر دهنه ده چوون؛ ده بوايه رینگه یان بو بشکینین و زور به نه سپایى برۆین. ههستم کرد نینوکی پیم ژانی ده کرد. گوتیان تۆ بگه «نه نجینه» و جی بگره تا ئیمهش ده تگه یینی.

- نه نجینه له کوپیه؟

- هه ره لو پیچه ناوا بی، دى دياره.

له پینچ پیچم خوارد، سه ربانی رهشی دپیه کم دیت که له خوار هزار به هه زاریک بوو، هه یچ ریشی بو نه ده چوو. دامقه لاشته خوار، گه ییمه پارچه ره شانگیک، قورپکی هینده شل بوو هه لخلیسکام و له سه رهردیکی پان گیرسامه وه. روانیمه خوار چ بینم؟ تیشه بهردیکه به قه د خانویتکی سى قاتی بلنده، گورگیش ناتوانی لیتی باز دا. به ره شانگدا به چنگه کرکى سه ره که وتمه وه. دیسان خزیمه وه سه رهرده که. هومیدم برا. سه رماش گاله ی ده کرد. گوتم هه ی نه لالا! خوّم هه لده دیرم. بوخچه کتیب و گوچانه کهم هه لداشت. خوّم چاوم قونچاند و به خشکه چوومه سه ره لپواری بهرد و خوّم هه لداشت. لام وا بوو هه پروون به هه پروون ده بم. که وتم؛ چاوم هه لینا، به حال عاسمانم له کولانکه یه که وه دیت؛ هه یچ کویشم نه دیشا. تۆمه ز که وتوومه سه ره به فریکی باهه ستاوته ی زور نه ستور. به چنگ به فرم له خوّم لادا؛ له کونیک هاتمه دهر. جیکه بوخچه که شم بهرچاوات که ده به فر قوپابوو. گوچانه که شم چه قابوو. له سه ره زابیه که وه له به فری مؤرم روانی، شوپنیکى دریزى قوپاوم به دى کرد. زانیم جوگه یه و نه وسه ری ده گاته ناوایى. به شوین قوپاودا هاتم؛ زوری نه برد دوازه سه گی زه لام له گردیکه وه په لاماریان دام. دهستم گو ی نه ده کرد که به گوچان له خو میان دهر که م. ناچار دانیشتم (سه گ کاری به دانیشته و ژن نییه). سه گه ل هاتن له چوار دهورم ئالقه یان به ست و چه مبوله یان دادا. ده تگوت هاتوون دهرس لای مه لا بخوین! کاربایه که به بیللیکه وه له گرده وه هات و هه رای کرد: هاتوومه یاریده ت. نهو به بیلله وه له پیشه وه و من به گوچان - قوون به قوونی کاربواوه - گه یینه ناو دى. چوومه مالی؛ ژنه که ی کاله و پیتاوی به گه سک مالیم و دامکه نندن و په لاماری ناگری نیو گوړکم دا. کابرا گوتی: له ناگر به دوور به! نه وه ک لاق ت وه ژان که وى. تۆ سه ره په نجهت شین هه لگه راوه، سه رما بردوویه.

- نه ری کا که ئیره نه نجینه یه؟

- به لى؛ نه ماما نه نجینه ی سه خته. نهو نه نجینه ی تۆ ده لیتی لهو دیو نهو کیوه یه. نهو شوپنه ی

تۆى پىندا ھاتووى پىرە لە ورچ و گورگ. بەلام بەفر ھىندە زۆرە كە دېرەندەش دەرناكەون.
لە ھەسانەو ھادا بووم، كچىكى دە- دواز دە سالى كراس جاوى سوور، ۋە ژوور كەوت؛ گوتى:
ۋەستا ھاۋىنە و بىرىقت پىيە؟ (بە جوولە كەى وردەوالە فرۇشى دەزانىم)!

كابرا گوتى: ھاي رە زگت نىم! ئەۋە جوولە كەىە يان مەلايە؟!
لە پاش نان خواردن و ھەسانەۋە، كابرا دەگەلما ھات تا خىستىمىە سەر رى. گەيىمە سەر
كانى ئەنجىنە. مندالىك ولاغى ئاۋ دەدان؛ گوتى: مامە دەبىە ميوانى ئىمە؟ ھەر كە گوتم نا،
ۋلاخى بەجى ھىشت و بە غار روو بە مالان بۇۋە و گوتى شوپىم كەۋە! لە درگاۋە بانگى كرد:

- دايە ميوانىكم بۇ ھىناى، مېۋىژم دەبە!

- ئەى بە خىزى؛ ۋەرە چىنگە مېۋىژى خۇت ۋەرگرە!

سەرسوپ مام: خۋايە لەۋ كوردەدا ئىۋا ھەيە بەرتىل دەدا بە مندالى كە ميوانى بۇ بەرى؛
«حاتەمى تەى» چ گويكى خواردوۋە؟...

مالى خەلىفە سالخ بوو. تا ئىۋارە ھەشت ميوانى تىرىش ھاتن كە دوويان ھەۋالە چۆدارە كانم
بوون. جلكيان بۇ تىۋەشاندىن. بۇ نوۋىژى شىۋان دەگەلىا چوۋىنە مزگەوت. دۋاى نوۋىژ لە ھەموو
مالانەۋە نان ھات و ميوان و خەلكى گوند لە ھەموو خواردنە كاندا شەرىك بوون. مەجلىسى
مزگەوت گەرم بوو، يەككى گوتى: فەقى تۆ سەينى مەرۋا! پىۋاۋى شىخ لەتيف كە لەۋ ناۋە دەگەل
پژدەرى شەپانە؛ رووت دەكەن و سەعاتە كەت لى دەستىن.

گوتم: ئەۋ دەم دەچمە كىن شىخ لەتيف دەلېم سەعاتە كەم لە تۆ دەۋىتەۋە.

كابرايەكى سۆفلىكەى كزۋولكە گوتى: تۆ فەقى نىت؛ تۆ رەنگە پىۋاۋىكى گەۋرە بى. فەقى
ئاۋىرى بلى دەچم و شىخ لەتيف دەدۋىنم.

زانىم غەلەتتىكم كىردوۋە؛ بەلام خەلىفەى خانەخوۋىم قۇزتىۋە. گوتى: سۆفى تۆ كەم فامى؛
فەقى كە قورعان لە سنگن ديارە پىۋاۋى گەۋرەن!

خەلىفە چۋار كورى گەۋرەى ھەبوون كە بۇ ئال و ۋىر، گەرمىن - كوستانيان دەكرد. بەيانى
كە خۋاھافىزىمان كرد بە كورپىكىانم بە دىزىۋە گوت: دەۋلەت سابلانغى گرتۆتەۋە. تەفەنگ لە
لادى زۆرە و لە ترسان ھەرزانى دەدەن. بگەيە و تەفەنگ بىرە!

كە بەرەۋ چەمى ئەنجىنە دەچوۋىن، سۆفلىكەى شەۋم دىتەۋە دانگەى بزنانى دەدا. گوتى:
فەقى ئەۋا رۇبىشتى؛ بەلام دەزانم تۆ فەقى نەبوۋى. نازانم دەتېنىمەۋە تا بزانى راستم بىر لى
كىردوۋىيەۋە. خۋا ھافىزىت بى. بە بزىنەگە لەۋە ھاتىنە سەر چۆم؛ بەستبوۋى. بە بەرد سەھۇلمان
شكاند و رچەى بزنانمان پەيدا كرد. خۇمان ھەلكرد. شاخى ھەۋەل بىزىم گرت و پەراندەمەۋە. كە
چوۋمە ئەۋبەر لە خۆم روانى دەتگوت چەكەمى سوورم دە پىدايە، لە ئەزىمەۋە تا قولەقاپە
خوۋىن دەھاتە خۋار. سەھۇل و ساردى ئاۋ بىرېۋى. ھەۋالە كانم بانگان كرد: ئىمە بە كالە و
گۆرىيەۋە دەپەرىنەۋە؛ تۆ ئاگرېكىمان بۇ ھەلكە. ھىندىك وشكەل و پووشم لە قىسنىك ھىنا و
ئاگرم دا. قاچى نىۋە سەرمابردوۋى سى بەش قەلاشتوۋ، جا ۋەرە ژان بكا...

كەۋىتىنە رى. لەبەر بەفر رى ديار نىيە. بە شوپىن بەرازاندا چوۋىن؛ بە سەر كۆخىكدا كەۋتىن،
تەنيا مالە بە بەندەنىكەۋە. خوشك و برايەكى لى دەژيا. زۆريان بەخىر ھىناىن؛ مېۋىژ و گوۋىژ و
ھەنجىريان دەپىش كىردىن. كۆرەكە دەيگوت: خەنوم دىتېۋو تىر سىپلىكەم دەخۋارد؛ زانىم ئەۋ
بەفرە قورسە دەبارى. ئەگەر دەخەۋدا تىر ھەشكە بخۆم، باران دەبارى. ھەموو ژيانىان رەزىك

بوو لە بنارى گوندى «ورچەك» و لە دنيا تەرىك ببوون .

بەيانى ئاوا بووینە دیوى عیراق . نەفەسیكى ئاسوودەم ھەلکیشا: ئۆخەى لەبەر حوكمى عەجەم خەلاس بووم... پاش نوژی شىوانىك، بە بزەگەلەو ھەرمان كرده گوندىك «بىورە» يان «بىوران» يان پىدەگوت . حەشر و حەلەلا بوو؛ ديار بوو شىواو . ژنىك گوتى: زوو بېرۇن لىرە مەمىن! ھاوارى سەر و ماله . تازە بۇ كوى بېچىن؟ بزەمان كرده حەسارىك و چووینە مزگەوت . مزگەوت لە خەلكى گوند جمەى دەھات . مەلایەكیش بە ناوى مەلا عەزىز بە دەنگى بەرز دەىگوت: مەن مالى خۆم راگوزتووه . ئىوھش ھەلەن ھەتا نەكوژراون و تالان نەكراون و خانووھ كانتان نەسووتىنراوھ . كەس ھۇشى ئەوھى نەبوو جوابى سلاومان بەستىنئىتەوھ . مەسەلە چىيە؟ پرسیمان، گوتیان شىخ لەتيف دەگەل پۇدەرى شەپەتى؛ گوندى تەممانى سووتاندووه . ئەم گوندى سەر بە شىخ لەتيف؛ ئەمشەو پۇدەرى لە تۆلەدا دەیسووتىن و تالانى دەكەن . جارجار تە و تۆپ بە كار دى . دەمزانى ئەگەر ئەوان بە قسەى مەلا بکەن، ئىمە سەرمان بى كلاو دەمىنى . قسەم لە دەمى مەلا قوزتەوھ، گوتەم: برا بۇ شكابەتى پۇلىس ناكەن؟ گوتیان شكاتمان كرددوھ، ناوېرن بە شوو بىنە ھاوارمان .

- بۇ خۆتان چەكتان ھەيە؟

كەوتەنە بۇاردن: بەلى سىز دە تەفەنگ و چوارسەد فىشە كمان ھەيە .

- برام! كەس نەروا . بېچن دوو ئاگر لە دەورى دى بکەنەوھ و خۆتان لە بەرى دامەنىشن . دەستە-دەستە كىشك لە دى بگرن و تا سەرمانان بوو وەرئە بەر ئاگرى مزگەوت و دەستە بگۆرن . ھەتا ھىرشبەر نەيەتە بەر سىرەى تەفەنگ، تەقەيان لى مەكەن . ئەمشەو بەو چوارسەد فىشەكە دەتوانن خۇ بيارژن . ئەگەر تەنگانەشتان بۇ ھات . ئەوا مەن حازرم سەد پشەدەرىتان بۇ بكوژم!

بوو بە ھەرا:

- مەلا عەزىزى خوپرى! تۆ كىوھ دەچى بچۆ . ئەم كورە جحیلە گەورەمان بى و بە قسەى ئەو دەكەين!

سەرت نەيەشىنم، تەواوى شوو لە ناو لىفەى زۆرى مزگەوتا خەوتىن و كەس نەھات بۇ پشەدەرى كوشتن بانگم كا! بەيانى كابرايەك بردىنە ماله خۇى . ژنان شانيان ماچ دەكردم . كە ئەگەر تۆى وا ئازا و رەشىدا نەباى مال وېران دەبووین . بۇ يەكەمجار پلاوساوارىكم خوارد كە تا ئىستاش تامى لە بن ددانم داىە . ھاوارچى لەشكرى شىخ لەتيف گەينە گوند و بەجىمان ھىشت و بۇ ئىوارە گەينە «كەناروى» كە مالى ھەر دووك ھەوالەكەم لەوى بوون .

شوو لە مالى ھەوالىكى چۆدارم مىوان بووم . خەسوویەكى پىرى زۆر ناخەزى ھەبوو . لىنى پرسیم:

- كاكە مەلا! راستە دەلەن كەسىك دلى جىرانان بىشىنى، لە قەبرا دەبىتە مەيموون؟

گوتەم: نا داىە گىان، خودا دوو جار كەس ناكاتە مەيموون!

ژنى كابرا جحیل و جوان بوو . نازانم لە خۇشى ھاتنەوھى مىزدەكەى بوو، يان كەيفى بە مەن دەھات، تەواو دېدۇنگى كردم . ھەر چەند جىگەش ھەبوو، لىفەم برد و چوو مە مزگەوت كە لە بەلا بە دوور بىم . سبەى ئەو رۆژە بە تەنیا مىلى رېم داگرت . لە رېگە تووشم بوو بە تووشى دوو پۇلىسى كوردى عىراقىيەوھ . دەمەوېست خۆم وەك خەلكى ولات نىشان دەم؛ گوتەم: مانگوو

نەبن!

لېيان پرسیم: كويندەرى؟

- خەلكى كەناروۋىم.

پۇلىسىكىيان پىكەنى، گوتى: ديارە خەلكى ئىرانى. بىرۇ كارمان پىت نىيە، بەلام مەلى مانگوو

نەبن؛ سەبرى دەلىنى!

گەشىتمە قاووخانەى ئەزىم؛ شەش چام لە سەر بەك خوار دەوہ. كابرايەكى قولە خەرى

مىوان، لىي پرسیم: چكارەى؟ قاووخى شانى گرت و فرىيدا دەرى؛ گوتى: حەقت چىيە لە

موشتەرى من دەپرسى؟

پوولى ئىرانىم بۇ دەرىنا، پىنچ قرانىەكى ھەلگرت. لە گۆيزە سەر كە وتم. تووشى كاروانىك

بووم دە چوونە سلىمانى. لە نىو قساندا تارىفى ئەسپەرەشى شىخ لە تىف بوو، كە زۇريان موبالەغە

تىدا كرد. پياوى سادە و دەشتەكى، دەسەلاتداران زۇر لەوہ زىاتر دەبىنن كە ھەن. تەنانەت

باس گەيشتە ئەوہ كە تازىەكانى شىخ لە تىف نىوہرۇژ و شىويان ھەر پلاو و گۆشتە. ھىندىك

دەيانگوت برىا تازى شىخ بوويناىە!

ئىوارە درەنگ گەيىمە ناو شار. لە دلدا بىرام دابوو بچمە حوجرەى مزگەوتى گورە و بىمەوہ

فەقى؛ بەلام دەمزانى لەوى ئىستراحت ناكەم. زۇر ماندوو بووم؛ نۇرۇژ بوو بەو ھەموو دەردەوہ

بەپىوہ بووم و لە حەپسىشەوہ ھەلاتبووم. با ئەمشەو بچمە مسافر خانە. لە كابرايە كم پرسى:

مسافر خانە لە كويىە؟ بانگى كردمە لاوہ گوتى: بلئى ھوتىل؛ مسافر خانە قاچاغە.

بردىمى و لە دوور ھوتىلىكى نىشاندام. بردانمە وە تاغىكى دوو تەختى؛ كەسى تىرىش نەبوو.

سەرما بوو؛ گوتم ناگر. گوتىان نىمانە؛ ئەگەر خۇت خەلووز بىكى بۇت دەگەشىنىنەوہ. بە

خەلووز خۇم گەرم كردەوہ. شەو مىوانىكى تر بۇ تەختى دوو ھەم ھات؛ لاوىكى بى مووى

جوان چاكى شازدە و حەفدە سالە، بە تەنگ و فىشە كدانەوہ. ھەر كە زانى مەلام، ھەلىپىچام

نوشتەى بۇ بنووسم كىزىك حەزى لئى بكا. تىمگە ياند كە من لەو مەلايانە نىم.

شەو دە تەمەنىكى ئىرانىم دا بە خاوەنى ھوتىل، چوار پەنجابى دامى و چوومە قاووخانە. ھەر

پەنجابىە كانم ھەلگىر وەرگىر دە كرد و دەمخویندەوہ و زۇرم پى سەير بوو. نەشمەزانى

بەرانبەر بە چەند پوولى ئىرانە.

خەيالات بردبوومىەوہ. ھەياران لە بۇكان بىستمان كە شارى پىنجوبىن بە بوومەلەرزە وىران

بووہ. كابرايەكى شاعىرى پىنجوبىنى بە ناوى «موفتى» كە جارىك لە بۇكان لە كاتى نەخۇشىمدا

سەرى داوم. تۇ بلئى لىزە نەبى؟ دەى سا چۇن بوپرم و لە كى بىرسم؟ دوو كەس لە نزىك من

تەختەيان دە كرد. بە نووزەيەك لە يەكپانم پرسى: تۇ موفتى تووتىچى دەناسى؟

- نا نانىاسم.

ئەوى تر گوتى: كورە ئەو كابرايەى لە جادەى تازە دوكانى ھەيە؛ بۇچىتە؟

- بۇ ھىچ ھەر پرسیم.

دەلىن خنكاو پەلامارى پووشىش دەدا. من كە ئاوارەيەكەم لەم شارەدا كەس نانىاسم، ئەمەش

ھەر باشە. دەيدۇزمەوہ.

شەو ھەوالەكەى ھاووەتاغم گوتى: سبەى سەعات پىنچ دەچمە حەمام، تۇ ناىەى؟

- ئاى دەخىلت بىم بە جىم مەھىلە!

به يانی هر تاریکان بوو چووینه همام. لاره که دهیگوت کوره ناغام له بازیان. گوتی: مهلا وهره پشتم بشوا! گوتم: توش پستی من ده شوئی؟ گوتی: نا! چ هددت ههیه؟ گوتم: من ره عیه تی بازیان نیم؛ هر کهسه کوری بابی خوی.

به چکه ناغا دیار بوو دلئی ئیشابوو، بهر له من له همام دهر چوو بوو. تاو هه لنه هاتیوو له همام دهر چووم. له سهر دوکانیکم خوینده وه: «گه لاویژ». له چاخانه مامه وه تا دوکان کرانه وه. چوومه گه لاویژ پرسیم:

- دوکانی موفتی تووتنچی له کوپیه؟

کابرا به ترسیکه وه دهستی به دهمیه وه گرت، یانی دهنگ مه که. ته واو ترسام. مشتهریه ک له وی بوو دهر چوو. خاوهن دوکان گوتی: وهره! زور له دوره وه وتی: ئه وه جاده ی تازه یه و گه رایه وه. پینداچووم تووشی «موفتی» بووم که ناوی چکوله ی «مهلا که ریم» بوو. له سهر دوکانیکی رووته که دانیشتبوو. هر سلوم کرد به گهرمی به خیره اتنی کردم:

- ده ی چونی؟ چاکی شوکور؟ مال و مندا ل چونی؟

- هه موو لا به که یفن.

- فرؤشتت؟ شوکور خیرت کرد؟ ده ی سهر چاوم هاتی!

زوری رست. گوتم وا دیاره ئه و کلیشه ی دوکانداره؛ بو هه موو مشتهریه کی ده لین.

- ده زانم نامناسی.

گوتی: راست ده که ی. ده تو کئی؟

- من هه زارم.

دهستی کرده گریان و فرمیسی دابارین.

- بریا کویر بام و نه مدیبا شورش تیکچوو.

- ئه م گریانه ی پی ناوی. ئیستا من چ بکه م؟ چون که س نه مناسی؟

گوتی: من مال ویرانی بوومه لهر زم. دوو منالم هه ن سه روپیچکه. ژنه که م شه ش ساله ئیفلیجه و به ده ست ئه ودیو ئه مدیوی پی ده که ین. تاقه ژورویکی بن عهرزی تاریک و شه دارم به کری گرتوو. رؤژانه به هزار زه حمه ت نانی وشک و چایی له م دوکانه م په یا ده که م. له میروولش بی ده سه لات ترم. من ناتوانم بتحاوینمه وه. لیمگه ری باسی تو بو برادره یک بکه م.

- ئای نه که ی! نامه وی که سی دیکه بزانی. ده وله ت پیم ده زانی و ده مداته وه به ئیران.

- نا، خاترجه م به! ئه و برادره سه د جار تاواه ته وه و ساف کراوه تا ته واو بوته کوردیکی ته واو

عه یار و بی عه یب.

وای کرد که ملم دا به و بلئی. موفتی شاعیر رؤیشت و زوو هاته وه. زوری پی نه چوو کابرایه کی دریزی رانک و چؤغه پرپینه ی عه ینه کی ئه ستوو له چاوی ریش و سمیل تاشراوی ته من به ناوداچوو، په یدا بوو. نه سه لام و نه که لام هر له رپوه پی گوتم:

- ئای ئای له و پشتینده گری چنه! مهلا ده لین هر گریه کی شه ی تانیکی تیدایه. ئه و میزه ره

سپیه ریشووداره چیه؟ تئی ریم!

گوتم به خوا ئه و کابرایه شینه. دانیش گوتی:

- هه زار نایه وی خوت کز که ی! من چهند جارم وه ک تو به سهر هات؛ دروستمان کرد و لیمان

رووخایه وه. ئیستاش ناهومید و دلسارد نیم...

موفتى له پيشدا پتى گوتم ناوى «ميرزا رەحمانى بانەبى» يە و بە مام ميرزا دەيدواند. گوتى
 ھەستە با برۆين. له رېگە لىيى روانيم گوتى: رەنگت زەردە، وا ديارە برسيت؟
 - نەخىر برسى نيم.

- دەى درۆ مەكە، زۆرت برسىيە.

بردمىە كەبابخانە تىرى كردم.

- شەو له كوى بووى؟ چىيان لى ساندى؟

چووينة ھوتىلەكە. بە گژ خاوەن ھوتىلدا ھات كە:

- تۆ چۆن دەسپرىكى، چوار پەنجايى له باتى دە تەمەن دەدەى؟

له حىسابدا دەر كەوت كە بەچكە ئاغا پوولى نەداوہ و له سەر من حىساب كراوہ. كاتى له
 دەفتەرمان روانى، من خەلكى كەناروى و ئەو بازيانى نووسرابوو. پوولى ئەويان له من نەگىراوہ و
 زانيان كلاويان له سەر نراوہ!

ميرزا بردمىە دوكانى دەلاكىك. گوتى: ۋەستا ئەم كوپرە ھەم دەرۆيشە ھەم سۆفى؛ من
 پەشىمانم كردۆتەوہ. چونكە خزمەتى پرچ و ريشەكەى بۆ ناكړى، تكايە بۆى بتاشە!
 دەلاك تماشايەكى سەرى كردم، گوتى: مام ميرزا ئەمە كاكۆلى ھەبووہ پرچى نەبووہ؛
 گالتەى خۆتم پى مەكە!

پاش سەر و ريش چا كردن ھىنامىەوہ مالە خۆى. ھەوزىكى ھەبوو، گوتى: ئەم قاچە پىسەت
 بشۆ با بۆگەنت نەيە! چووينة ۋەتاغىك كە بۆ ميوان و تەرىك له ۋەتاغى ناو مال بوو. پاش تاويك
 بە شەرمەوہ گوتم: تىنوومە. گوتى: من نۆكەرى بابت نيم، تىنووتە بە جەھەننەم! بچۆ له مال
 داواى ئاوبكە! وست بووم. ديسان تىنووتى زۆرى ھىنا. ناچارى كردم بچم بانگ له مالەوہى
 بكەم كە ئاوم دەنى. خىزانى ئاوى بۆ ھىنام. ھەموو نيازى ميرزا ئەوہ بوو شەرم نەكەم و خۆم بە
 پاژىك له خەلكى مال بزانم. شەو نوپى دامى و بە جىيى ھىشتەم كە بخەوم. سەعاتىك بە
 ديواروہ بوو. ھەموو سەرى سەعاتىك بە گرم و ھۆرى رادەپەرىم. خوايە چ بكەم؟ ھەستام بە
 پشتىندەكەم كلكى سەعاتم بەستەوہ بە بزمارىكدا و ھەستم لى برى. بەيانى ميرزا ھات و دىتى؛
 گوتى: ھاي شەيتان! ھەر دەمگوت دەبى دەگەل سەعاتەكە چۆنى رابوئى!

زۆر زوو بوومە كورى مال و شەرمى ميوانەتيم نەما. كەوتەم لىكۆلىنەوہى مام ميرزا. پىاوئىكى
 زۆر سەيرم دى. بە دل و داو ھەوالى لىقەوماوان بوو. له كاسىدا شەرىكە دوكانى يەكئىتر بوو
 كە خۆى ھىچ كارى نەدەكرد. زۆر زانايەكى خاوەن مەعلوماوت بوو. بە سەتان كتيبى له ھەموو
 بابەتئىكەوہ متالا كردبوو. ھەرچى خوئىندبووئەوہ له بەرى بوو. دژى شىخ و دەرۆيش و مەلاى
 نەزان و مېشكوشك بوو. ھىچ مەلايەكيش له كيشەدا دەگەلى دەرئەدەبرد. زۆريان بە كافريان
 دەزانى و بە بى ئەوہ بزائن «بابى» چىيە، دەيانگوت ميرزا بۆتە بابى. خۆى نەزرى خزمەت بە
 داماوانى كورد كردبوو؛ له كوردايەتيدا سووتابوو.

شەويك چىرۆكى ژيانى خۆى بۆ گىرپامەوہ. گوتى: مالمان له بانە بوو. مندالىك بووم. بابم
 مرد و قەرزوقۆلەيەكى زۆرى له سەر بوو. بە رووتى و پىخواسى ھاتمە شارى سولەيمانى و
 ھەمالى بازارم كرد. پاش چەند سال ھەواى چوونە بەغدام كرد. لەبەر كاروانچيان پارامەوہ
 دەگەل خۆيانم بەرن؛ خزمەتى ولاخ و باران دەكەم. گوتيان: تۆ پىخواسى و دە رۆژە رى
 دەرئابەى. ئىوارەيەك له كاتى جەماعەت چوومە مزگەوتىك جووتە كەوشىكى تازەى

رهنگ زهر دم دزی. تا قهراغ شاری به غدا ده گهل کاروان بووم و جیا بوومه وه. شهو له ههوشی باره گای غهوس - وهک سه تان پروتی بی جی - خه وتم. وا دیار بوو غهوس ده یزانی من عاقیدهه پیی نابی، بویه کار به دهستی غهوس - زیاد له هه موان - منی دهر کرد. گوتی: تو له وانیه دز بی! له کۆلانیگ خه وتم. به یانی جووله که بهک خه بهری کردمه وه، که نه گهر شتیگ ده کرم له خوی بکرم. سه رگهردان ده خولامه وه، له شوینیکی دهم ده جله چوومه قاوه خانه یهک. چایان بو هینام نه مخوار ده وه. گوتم: پارهم نییه؛ ههر لیم گهرین دانیشم. نیمه رۆ و شهو هیشتیان له سه ر نیمکه تی بنووم. به یانی دیسان نانیان دامی، نه مخوارد؛ گوتم: تا کار نه کهم و نانی رهنجی شان په یا نه کهم، هیچ ناخۆم. ده باغچی بهویندا راده بردن. قاوه چی گوتی: ئەم کوپهش بهرن چهرمتان بو بشوا. ره گهلین که وتم. زۆر زوو دهریانکردم؛ گوتیان کار نازانی. هاتمه وه قاوه خانه. شهو شه وه شم به برسیاتی رابوارد. به یانی شهو رۆزه یه کیگ هاته قاوه خانه و به قاوه چی گوت: لاویکمان ده وی له بهر دهستی ناشپهز کار بکا و ئەمین بیت. قاوه چی منی نیشان دا؛ گوتی: خزمی خۆمه، من زامن؛ بیهن. هاتمه دانشکده ی علومی عهره بی و درامه ده ست ناشپهز. ههر ناشپهز چاوی پیکه وتم وا زهر د و لاواز و بی تین، پالیکی پیوه نام و به ره وه دهر گای ره تاندم. وه ختا بوو ملم بشکی.

- برۆ دهر وه تو به کار نایه ی.

گریام گوتم: برسیمه بویه بی هیترم. بهزه ی پیندا هاته وه. نان و چیشتیکی دامی و ملم له پیواز پاک کردن نا. وهک ئاگری به قودره تی کارم ده کرد؛ دامه زرام. ورده - ورده خۆم خۆشه و بست کرد. زۆر به ی کاری ناشپهز خانه کهم گرتبووه تهستی خۆم. گه بیمه پله بهک که کپینی که رسته ی بازاریان به من ده سپارد و ده ستیان پی له کاری ناو ناشپهز خانه بهردام و چه سامه وه. خویندکاره کان که زانیان نه خوینده وارم، دهرسیان پی ده گوتم. کهم - کهم وام لیهات که بیمه یهک له خویندکاره کان و به ره سمی ناوم بنووسن. توانیم له ئەزمووندا سه ره کوم و پله - پله به ره مو ژووو چووم تا دانشکده کهم ته واو کرد. له دورانی خویندندا - که عهر بیم باش ده زانی و له سارد و سه ودا ی ناو بازار شه رزا بیووم - بازار گانی کوردی سوله یمانی زۆریان خۆیان کردبووه ئاشنام و مالم بو ده کپین. ده گهل شه وه شا خۆم شتم پیندا دهنارنده وه بۆیان ده فرۆشتم. ته واو ببوومه خاوهن پاره. ته نیا شتیگ که به لامه وه گران بوو، تکای میوانانی سوله یمانی بوو که ده بوو بیان بهم زیاره تی شیخ و مشایخی به غدایان نیشاندەم که زۆر وه ختی ده گرتم. فیلیکم دۆزیه وه: ههش - نو حاجی و ماجیم وه دوو خۆ ددها، ههر له دهوری دانشکده تووشی ههر کاولیک ده بووین، ده مگوت: ئەلفاتیحا، دوعا بکهن! له جوابی پرسیاراندا ده مگوت: ئیره ناشپهز خانه ی هارونه ره شهیده! شه وه ناودهستی ئەلقادرو بیلالیه! فلانه جی خهوی شه عوو زهن بیلالا بووه و ههروه ها... هیندهم ناودهستی خوله فای عه باسی پیشان ددهان تا ماندوو ده بوون و ده میان له دوعا کردن و په ره ز ده بوو؛ ده یانگوت: میرزا با شه جار بهس بی، بو جارێ تر!

له پاش ته واو بوونی دانشکده، جووتی کهوشی زهردی زۆر باش و عه بایه کم کپی و چوومه وه سلیمانی. دهوله مهند دۆستی زۆره. له بهر ده عوهت کردن سه ری خۆم پی نه ده خورا، ههر جه مە ی له مالیک بووم. رۆژیک له میوانی حاجیه که بووم که کهوشم لی دزیبوو. حاجی ههر داخی کهوشه که ی له دلدا مابوو. به نانقه ست باسی کهوش دزانم کرد. گوتی: میرزا گیان! سالیگ نازانم چ سه گباییک جووتی کهوشی له مزگهوت لی دزیم؛ ئیستاش له بیرم ناچی!

کەوش و عەبام لە پێش دانا؛ گوتم: من دزە کە بووم. ئەم عەبابەش سووتی کەوشە کەت. چوو مەوێ بەنە قەرزە کانی باو کەم دایەوێ و لە سلیمانی ملەم لە بازرگانی نا. هەر لە زەمانی عوسمانیەوێ تا پێنەوێ شۆرشە کانی شیخ مەحموود، لە هەر کوی داوای ئازادی کوردستان کراو، بەشداریم کردووە. تەنانت هاتمە سەقز بۆ یارمەتی هەمە پەشید خان و کە دیتم بەر هەلدایە، بە جیم هیشت. ئەوا ئیستاش کە پیر بووم و داراییم زۆری لە کزی داو، دلم بەوێ خۆشە کە بتوانم یارمەتی داموان بەکەم...

ئێرانی کە بە قاچاق دەهاتن بچنە حج، میرزا دەرک و دیوانی بۆ دەکردن و پاسپۆرتی بۆ ساز دەکردن. لە بیرمە پۆژیک دەگەل میرزا لە دوکانیک بووین. کابرایە ک هات لە تەپلی سەر یەوێ کەسک بوو تا سەر کەوشە کە. سەید بوو ئەمما سەید! بە زاراوێ مەریوانی گوتی: سلام، میرزاوێ رحمان کامە یە؟

- ها کاکە چت دەوێ؟

- دەچمە حج، وتیان بێمە لای تۆ.

- باشە کاکە! دوو عەکسی خۆت بێنە بەلکوو کاریکت بۆ بەکەم.

- میرزا نابێ مەحتەلم کە، من ئەمشەو دەبێ بچمە بەغدا.

سەید گوتی: سەید لاچۆ خۆت لادە! مال و پیران ئیستا کەریک بتبینی قەپالت لی دەدا وادەزانی بارە و پێنجە ی! کورە ئەگەر بە بیست پۆژ بۆت جێبە جێ کەم دەبێ شوکری خوا بەکە.

ئەرمەنیە کێ ئارەق فرۆش جاریک بە شەرمەوێ و لە بن لیوانەوێ گوتی: مام میرزا! تۆ دەلین پیاویکی لە پرسیار توورە نابێ. ئێو دەلین دینی ئیسلام هەقە و دینی گاوران بەتالە. کەچی ئێمە ی گاورە کان نە شەر دەکەین؛ نە ژن هەلدە گرین؛ نە دزی و چەتە یی دەکەین. ئەو کارانە هەمووی لە موسلمانان روو دەدا؛ چۆن وا دەبێ؟

میرزا چاوە کانی کز کرد و گوتی:

- کەسپەر! هەر نانیکت دەس کەوت لە تیکێ بەکە بە خیری مەسیح کە بە سەلتی مرد! ئەگەر مەسیح ژنی هینابا و سێ چوار جاشە کەری بە جێ هیشتا، ئیستا هەزار خۆزگە تان بە موسلمانان دەخواست. هەتیو کێیە کاری خراب دەکا؟ دە پێوانە هەموویان عەولاد رەسوولە کانن و سەیدی بەرزنجەن، کام کرمانج خراپە دەکا؟!

جاریک مەلا شیخ نووری ناویکی زگ زلی بە گیر هینابوو، پرسیاری لی دەکرد:

- مامۆستا شیخ نووری! چۆنە خوای تەبارە ک و تەعالا دەبارە ی ژن عەدالەتی بە خەرج نەداو؟ جگە لەوێ کە لە شایەتی و میراتدا دوو ژن بە پیاویکە، دەلین پیاوی بەهەشتی حەفتا حۆری دەدەن و ژنە کە ی سەر دنیاشی دەدەنەوێ. واتا ئەگەر ژنیکێ زۆر خودا پەرستی وە ک رابیعە ی عەدو ی - کە بە ئەولیا حیسابە - لە پاش مردن بچیتە بەهەشت، حەفتا هەو یی زۆر جوانی هە یە کە لە سەر دنیا دەگەل هەو ییە ک نەدە حەواو؟!

مەلا گوتی: ژن لە بەهەشت زۆر کە یفیان سازە؛ ئەم پەنیرە لەزیزە ی بەهەشت دەخۆن؛ خەمی چیانە؟!

- واتا مامۆستای بەرێز! کچی من کە شوو دەکا هەر بۆ پەنیرە؛ خۆ لە مالیش پەنیری هە یە! لەمەوێ باسی بەهەشت و جەهەننەم دامەزرا. شیخ نووری گوتی: بەو قورعانی لە سەر رانی راستم داناوێ شتیکم دیوێ رەنگە ئەگەر بیگێر مەوێ پروام پێ نەکەن.

- بەلئى بىفەر موو، كئىيە بروا نە كا.

شىخ نوورى ديسان سى - چوار سوئندى خەستى خوارد و گوتى: لە گوندى سىتەك، شەوئىك چووبوومە سەر ئاو. دىتم زنجىرىكى ئاگرىن ھەر ورشەى دەھات لە عاسمانەوہ داھىلرا، خرايە مىلى ماريكى زەلامى بە قەد ھەژدېھا. مارە دەيزىراند. ھەليان كئىشا و بەرەو ژوورىان برد تا لە بەر چاوم ون بوو. سەيرم دە كرد؛ ديارە برديانە ويزەى جەھەننەمىە كان.

مام ميرزا گوتى: باوهرت پى دەكەم؛ تۆ درۆ ناكەى. بەلام پىم بلئى جەھەننەم لە كوئى و بەھەشت لە كوئىيە؟

- ميرزا تۆ خۆت دەيزانى كە بەھەشت لە ژوورى عاسمانان و جەھەننەم لە ژىر ھەو تەبەقەى زەويدابە.

- دەسا مامۇستا گيان، بەو قورعانى تۆ سوئندت پى خوارد ئەو مارەيان بردۆتەوہ بەھەشت بۆ گيانى بەھەشتىە كان! ئەگەر بۆ جەھەندەم با، دەبوايە عەرزى بۆ ھەلكۆلن و كونى كەن و مارەكەى تىخەن. بە خوا مام ميرزا قسەكەت چىگەى فيكر لئى كردنەوہ يە!

«سەيد عەلى بېسىمىلا» ناويك ھەبوو، بەرزەنجەيى؛ تا خوا ھەز كا ناشيرىن و خوئنتال و زمان پىس و شەرفرۆش بوو. رۆژىك ميرزا لئى پرسى: دوو ئىشكالم ھەيە بۆم ھەل كە! يەكەم: دەلئىن ئەگەر مزگەوت پروخواوہ مىحرابى ماوہ. دەلئىن پىغەمبەر زۆر جوان بوو، تۆ كوئىت وەك ئەو باپىرەت دەچى؟! دووھەم: دەلئىن موستلمان چوار سەد مليۆنن. ئايا بە تۆوہ حىساب كراوہ يان بە تۆرا چوار سەد مليۆن و دانەيەكن؟!

ديارە جوابى سەيد عەلى ھەزار جنىوى سەر بە كولكە بوو!

ميرزا لە تارىخ، سىياسەت، ئەدەبىياتى كوردى و فارسى و عەرەبىدا بەحرىك بوو بئى بن. ھەر خۆش بوو ئەو قسە بكا و گوئى لئى بگرئى. بە راستى ئەو كابرايە مامۇستايەكى زۆر گەورە بوو بۆ من و زۆر شتى لئى فير بووم.

ميرزا لە نەورۆزدا بردمىە بەغدا.

رۆژىك گوتى: دەترسم لە مالىە من بنگرن؛ دەسەلاتم نىيە رزگارەت كەم و ئابرووم دەچى. با بتكەمە پەنابەرى شىخ لەتيف و واش ناكەم بزاني تۆ لە لامى؛ تا نەزانم قىوولت دە كا.

شەو رۆيشت و زوو ھاتەوہ. پاش تاويك شىخ لەتيف بە تەنيا بە ترۆمبىليكەوہ ھات و بردمىە مالىە خۆى.

با ئەو ھەش بلئىم: وەك دەلئىن «ناوى گەورە و شارى و پزان». منيكي وا نەزان و دنيا نەدیتوو، ناوہ كەم وەك شاعىرى شۆرشى كوردە وە پيش خۆم كەوتبوو، دەوروبەر دەيانناسىم. شەوئىك ميرزا پرسى: تۆ جحىلى، شىخ نەجمەدىنىك ھەيە دەلئى ھەژار ئاوال فەقىم بوو؛ كە ئەو زۆر پىرە. تۆ دەيناسى؟

- نە بە خوا.

- باشە گالتەيەك دەكەين!

سبەى شەو شىخ و چەند برادەرىكى بانگ كردبوو. كە ديانپرسى: ئەمە كئىيە؟ دەيگوت: سۆفياكى جاھيلە و من ريش و پرچم پى تاشيوہ! لە ناو قساندا لە شىخ نەجمەدىنى پرسى:

- ھەژارى ئاوالەت لە كوئىيە؟

گوتى: دەلئىن لە بيارەيە. بريا بەھاتايەتە ئىرە، ئاي چەند بۆى بەتاسەوہم!

دهستی کرد به حیکایهت گیرانهوهی ههوالهتی گهرمی خۆی و من که چهند سال پینکهوهه مان خویندوووه.

میرزا گوتی: سویند بخۆ که درۆ ناکه‌ی!

شیخ قوت بوو؛ تماشایه‌کی منی کرد؛ گوتی: ناکا نهوه هه‌و بی؟ به‌خوا نه‌مدیوه، به‌لام خۆشم ده‌وی.

شیخ له‌تفیش هه‌ر به‌ناوه‌که‌م خۆشی ده‌ویستم. له‌مالی ئه‌و دامه‌زرام. له‌ویشه‌وه‌ چهند که‌سیکی وه‌ک «ره‌فیق چالاک»، «مه‌حموود نه‌حمه‌د»ی موعه‌لیم و زۆر که‌سی دیم بوونه‌ ئاشنا. چاوم به‌ «برایم نه‌حمه‌د» که‌وت که‌ نه‌ویش نه‌ندامی کۆمه‌له‌ بوو. شیخ له‌تیف لێی پرسیم: برایمت چۆن دیت؟ گوتم: پیاویکی زرینگ و زانایه‌ و زۆریش کورده، به‌و شه‌رته‌ی خۆی بکه‌نه‌ سه‌رۆکی کوردستان!

کاتی مه‌لامسته‌فا له‌ سابلاخ بوو، «هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا» ناویکی راسپاردبوو که‌ حیزبیک بۆ کورد له‌ عیراق دامه‌زرینێ و کاغه‌زی دابووێه. شه‌ویک گوتیان مامۆستا دیت. هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا په‌یدا بوو. پیاویکی زۆر لووت‌به‌رز قۆره‌ده‌ماغم هاته‌ به‌ر چاو. گیرایه‌وه‌ که‌ له‌ سابلاخ - وه‌ک پیویسته‌ - قه‌دری نه‌گیراوه‌ و قسه‌ی وای کرد که‌ هه‌ر شه‌للایه‌ک پێی شه‌رمه‌ بیلێ. ده‌رباره‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌مریکا و رۆژاواوه‌ فه‌رمووی: هیچ جیگه‌ی نیگه‌رانی نین؛ کارگه‌ران له‌ جیاتی بارووت خۆل ده‌که‌نه‌ ناو بۆمباکانه‌وه‌ و سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ده‌وله‌تی سۆقیاتی خۆمانه‌! دیاره‌ قسه‌ی مامۆستا زۆر به‌ ئیحتووباره‌ و که‌س نا‌کرێ بلی وایه‌. هه‌ر چی ده‌مدی و دوو پیت و له‌تیکێ خویندبوو، کوموونستی دوو ئاته‌شه‌ بوو. سه‌ر و بنی قسه‌یان سلاوه‌ت له‌ دیداری ستالین بوو. من که‌ هیچم ده‌ باراندا نه‌بوو، هه‌رگیز له‌ کومۆنیستیش تینه‌گه‌یبووم، جارێک ویستم گله‌ بکه‌م که‌ رروس ئیمه‌یان به‌ جێ هێشت و شه‌رتیان نه‌برده‌ سه‌ر، زۆر به‌ توندی به‌ گژمدا هاته‌نه‌وه‌ و به‌ هه‌زار و یه‌ک ده‌لیل حالییان کردم که‌ رروسیا له‌ مه‌سه‌له‌ه‌تی کورد ئه‌و کاره‌ی کرد. ئه‌مریکا ده‌یه‌ویست یاریده‌ی ئێران بکا و کوردستانیان وێران ده‌کرد. رروس به‌ ئامانه‌ت خۆی کیشاوه‌ته‌وه‌؛ رۆژێکی نه‌ دوور دیته‌وه‌ و ئازادمان ده‌کا! ئیتر ئه‌و جار منیش عوزرم بۆ رروسیا دیناوه‌ و ده‌مه‌ویست ئه‌و خۆ له‌ کوردستان بیخ‌ خاوه‌ن کردنه‌ی به‌ سه‌د باردا پینه‌ بکه‌م! تا نه‌لین ریجعی و نه‌زانه‌!

له‌ بیرمه‌ یه‌ک له‌ ده‌لیله‌ باشه‌کان ئه‌وه‌ بوو: مه‌سه‌له‌ی کوردی ئێران و هه‌رای یۆنان هه‌بوو. چینی شه‌شسه‌د ملیۆنیش هه‌بوو. رروسیا بۆ ئه‌وه‌ چین بکاته‌ هه‌والی خۆی و تاقتی ئه‌و هه‌مووه‌ جبه‌ه‌ی نه‌بوو - چونکه‌ له‌ شه‌ری ئالمان زۆر زیانبار و لاواز بوو - ده‌ستی له‌ قازی و مارکۆس هه‌لگرت و چینی برده‌وه‌. دوو ده‌سه‌ری سووتا و قه‌یسه‌ریه‌کی وه‌گیر که‌وت. پیاو قه‌یسه‌ری هه‌بێ ده‌سه‌ره‌ش په‌یدا ده‌کاته‌وه‌. رروس و چین ئامریکا ده‌خنکین و ئیمه‌ش له‌ چنگ ئێران و تورک ده‌ردپێن. کێ بێ ئه‌و قسه‌ خۆشه‌ی وه‌ به‌ر دل نه‌که‌وی؟! به‌لام که‌ی؟ ستالین ده‌زانێ! ها، راست ده‌که‌ن. منیش له‌ شیعریکمدا له‌ ته‌وریز گوتبووم: ستالین ده‌زانێ چیه‌ حالمان. کاک هیمنیش گوتبووی: ستالین گوتووێه: «یه‌مان پریسکی کوردیسکی خه‌ره‌شوی». ئه‌مما ئیمه‌ مانای قسه‌ی خۆمان نه‌ده‌زانێ، ئه‌وانه‌ زانان و ده‌زانن ده‌لێن چی! خولاسه‌ منی ئاواره‌ی مال وێران و کلۆتی پاشه‌کشه‌ی رروسان له‌ ئێران، خواخوام بوو به‌ ریجعی نه‌زانن و به‌ کومۆنیستم له‌ قه‌لم ده‌ن و له‌ گه‌ل هه‌لمناوێرن:

بؤ شوینهونی ناردرامه گوندیک به ناوی «بی بی جهک»، مالی «مهحموود بهگ» ناویک که پیایو شیخ له تیف بوو. زوری نبرد «عبدالقادیر نهحمده» و «باقی بامهرنی» هاتنه نهوی و یه کترمان ناسیهوه. باقی ناوی «مام غهفور» و عبدالقادیر «کاخدر» بوو؛ تا نهناسرین. مهلامستهفا له شنووه ناردیوونیه عیراق؛ نامه یان بؤ چند که سیک هینابوو. که ده گهرا نهوه، گوتم: منیش دیمه لای مهلا مستهفا. گوتیان تا پرسی پی نه که یان ناتوانین بته یان. نامه بؤ بارزانی نووسی، نامه بؤ مالی خومان نووسی که ساغم و حق و حیسایی قهرز و قولم بو پروون کردنهوه. مام غهفور هاتهوه و خهبری دا که کاخدر له دوری شنو له بهفرا گیری کردووه و له برسان که وتووه و خوی داووته دهست دهولت و بهرمو تاران یان بردووه. مهلامستهفاش پرووی کردووته ولاتی پرووس و لهو ناوه نهماوه. نهویش له ناچاری هاتو تهوه عیراق. جوابی مالهوه شی بؤ هینابوو مهوه: کاکه رحمان گوتبووی ده مانچه که ی نهویان لی ساندیم. قاسماغا - که نویسیووم سیسهده و په نجا تمه نی لایه - تووره بیوو: چه ددی چیه قهرزی لای من بی؟! مهلاعهولا گوتبووی: سی هزار تمه نم لانیه؛ سویند دهخوم. دیار بوو پیاو هرچی بی، تا له بهر چاوانه له بهر دلانه. ته نیا برابیک که له بیری نه چوو بووم کاک هیمن بوو؛ له جهنگی سهر باز و عهشایر پڑانه ناو شارد، مال و منداله که می بردبووه گوندی شیلاناوی و له خهتر پاراستبوونی. که دوی نیمه ناغایانی کوردیان بردبوونه تاران، شا پرسیبوو: نهو هزاره که چی لیها؟ حاجی بایزاغا گوتبووی: قوربان! نیمه کوشتمان...

دوی هه لاتنه که له بؤکان، عهولاغای مهحمووداغا جنیوی به کوپخاکه ی دابوو که: دلی پینج قرانی فیشه کیکتان نه هات هزار بکوژن...

چوبومه سوله یمانی له وه تاغیکی تاریکی دیوه خاندا ده ژام؛ بؤ نهوه کهس پیم نه زانی. که مام غهفور هاتهوه و بوو به ناودهنگیم، رژیکی درگا کرایهوه، «عوسمان دانیش» که له سابلانغ ده مانناسی و دهرسی کوردی به مندالان ده گوت، وه ژورر کهوت؛ که نهویش تازه گهرا بووه.

- کاک عوسمان ماندوو نه بی.

- عهفوو بکن من ناوم مهلا که ریمه، عوسمان نیم. ها! من نیوه ده ناسم: تو باقی! تو هزاری! باقی گوتی: ناخر عوسمان گامووش! مانگیکه یه کترمان نه دیوه؛ بؤ تو ده مانناسی و نیمه ناتناسین!؟

رژیکی دیتم کابرایه کی مل پانی، پالتویه کی بهرگنه و شتری هه شته پڑیانه له بهردا و کهوشیکی پاش پانیه دریزی قه تاره چپانه ده پیدا هاته ژورر. پاش تاویک ناسیمهوه چه سهن قزلجیه و ماوه یه که له بیاره سؤفی بووه و نیستا هاتووه. پیک شاد و شوکور بووین. ناو به ناو کاک هه مزه ی کونه شهریکم و مهلا عهولاغای چه ساریش بوونه په نابهر.

رژیکی تر سهر له بهیانی، که شیده به سهریک - که ده تگوت زهرده چپوی پیدا پڑاوه - هاته لای شیخ که چاریک بکا. حاجی عهلیم ده ناسی له بؤکان، نه رزیایی تووتن بوو. ژنیکی شوخی خهلیفه ی هه بوو. زور دهوله مند و وه جاخ کویر بوون. مالیان چوو بووه سه قز.

- حاجی گیان! تو و نیره چی؟

- نای قوروان! حه قایهت من دوره: خانم هه لپیچام، وتی هه وهل شام و ناخر شام. نیمه که چه شرمان له شام نه کریه، بؤ نیسه نه چین؟ گش ماله که مان فرؤشت؛ فه شمان هی شتهوه و بارمان کرد و چووینه قه سر شیرین. قالیه کانمان دا وه قاچاخچی، که خو شمان و فه رشه کانیش

بەرنە ئەودىو. قەرار دریا سەعات دوانزەى نیمەشەو بیانینم. قوروان خۆت ئەزانى ئەسلەحەى موسولمان چییە؟ دەسنوژە! دەسنوژم گرت. چوومە سەر کۆلان ھاوارم کرد: عەبدولقادرا! تومەز کاوریەکی پۆلیسی شەو ناوی عەبدولقادرا! بە غار ھات و منى دیت و کەلەمچەى کردە دەستەمەو. وە ھەزار نارەغلی، وە سەد تەمەن بەرى دام. بئ ئەدەببە لە خزمەتتا، قالبەکانیش لە خانەقین گیران و گومرگیان لی ساندین. گەیینە بەغدا وتم لای عەبدولقادرا گیان دانەبەزم. فەرش و خانم و من لە بن دیواری غەوس لە پەنا جادە ماينەو. لە زوان کەس تینەدە گەیشتین. ئیوارە وەختە، کاوریەک وە کوردی وتی: ئیوہ چین و بۆ لی رەن؟ کە تیگەیشت، بانگ حەمالی کرد و قالی و ئیمەى بردە مال خۆی. وتی: لە ئیرانەوہ قاچاغ ھاتگن؛ پۆلیس بزانی ئەتانگری. پاسپۆرتی سووریەتان نییە؛ ئەشچنە شام گشتی دەسبەر و نامەرد. من نایەزم ئەو ئەیوت: «حەشرى چە و مەشرى چە؟» تۆبە ئەستەخفیروللا! لە سەر قەسەى ئەو گەپاينەوہ سولەیمانى و ئیستا ھاتگمە لای شیخ فکری بکاتەوہ چى بکەم.

ئەو بەینە زۆر بە تاسە بووم «شیخ مەحموود» بیینم؛ بەلام تا داوام دەکرد، شیخ لەتیف بەھانەییکی ئەدۆزیوہ و دەیگوت جار!

شیخ لەتیف بۆ خۆى شاعیر بوو؛ بەلام باوہر ناکەم شیعری کەسى خۆیندبیتەوہ. تەنانەت ئەو کاغەزانەى لێقەوماوان بۆیان دەنووسى، قەت یەکی نەدەخویندەوہ و وە بن دۆشەگى بن قوونى دەدان. کە لە «بى بى جەک» بووم، سواریک بە غار ھات و نامەى شیخ لەتیفى دامى: کە: زۆرم تاريفى تۆ لای شیخ مەحموود کردوہ؛ پیتی خۆشە نمونەى شیعرت بینى. تکایە شیعریک بنووسە با بۆى بخوینمەوہ. من کە دەمزانی حالى چۆنە، کاغەزىکی سپیم خستە ناو پاکەتەوہ و ناردم. کە شیخ لەتیفم دیتەوہ گوتم: ھا؟ شیعەرە کەم چۆن بوو؟ فەرمووی: زۆر خۆش بوو؛ شیخ مەحموودیش زۆرى پەسند کرد!

بەرەبەرى نەورۆز قزلجى و مام غەفور و من و ھەمزە چوینە گوندی «سیتەک»؛ لە ژووریک دایانکردین. لایەکی چەپەریکی شەق و شپ، کە دیتمان تازیەک لەویوہ خۆى کرد بە ژوورا. دنیا تەرى و قورى بوو. خۆمان بە قورى حەوشە، چەپەرمان کون بپر کرد. دارى تەرى سۆپەمان بە بەرەوہ ھەلچنى. راپەخمان لباد و پپر لە ئەسپى بوو؛ ھیندەمان «دئ. دئ. تی» پتوہ کرد، پیت لیدەنا تۆز ھەلدەستا. پاش دوو رۆژ میرزا رەحمان یەک بارى کوتەکی کتیبى بۆ ناردین کە وەرەز نەبین. کتیبى چۆن؟ ھەر لە تالیفاتى مارکس و ئینگلسەوہ تا «خەباتى من» ھیتلەر، لەحەدیس و شەرەوہ تا تەرجمەى کتیبى بى شەرمانەى بازاری «سان دۆنى» پاريسى، تا کەراماتى شیخ حیسامەدین! خولاسە ئەوئەندەى دژ لیک کۆ کردبۆوہ کە باسى نەکری.

رۆژانە من و ھەمزە بە تەفەنگىکی تاپرى شیخەوہ دەچوینە راو، سويسکە و کۆتر و کەومان راو دەکرد. قزلجى لە مالەوہ کتیبى دەخویندەوہ. شەو حاسلى راومان دەخوارد و گویمان لە قزلجى دەگرت کە وەک حیکایەت خوانى لە زەبر، چى خۆیندبۆوہ دەیگتیراوە. شەویک قزلجى لە مەلا عەولای پرسى:

- ئەگەر کەریک زۆریش تیر بى، وینجەى تەرى بۆ بەرن نایخوا؟

- جا ئەوہ پرسىارى دەوی؟

- دە پراوانە لەم کتیبەدا دەلی: شیخ حیسامەدین چووبوہ باغىک، کەریک لەوی بەستراپۆوہ.

فەرمووی ئەو کەرە دەلی برسیمە. وینجەیان بۆ برد خواردی!

گوتی: چ سه گبایک نووسیویه؟

- خهلیفه مهحموود.

- جنیو به خهلیفه نادم، بهلام قسیکی بیتامه!

رؤژیک دهگهل ههمزه له سهر گردیکهوه بهرازیکمان له قامیشه لانتیکدا به دی کرد. تاپرمان

بی بوو. وتم: با بوی بچین!

- بهراز خهتیره!

- نهخیر، دهیکوژین.

پاش مقومقویه کی زور، پیک هاتین. ههمزه به قریوه و ههرا و من به تاپر پریسکمان کرد و

بهلامارمان برد. کهچی بهراز به کۆلکه سووتاویک دهرچوو!

رؤژیک که نهدهچووینه راو، له سهربانی مزگهوت راویچکهمان دهکرد و گویمان له خهلیکی

گوند دهگرت. «کوینخا تهوفیق» عاقلهنندی دی بوو؛ چه کداری عوسمانی کردبوو؛ له شهری

«بهسرا» بهشارد ببوو. پتی به نوون دهگوت. باسی شهری دهگیراوه که به سهره نیره کراوه،

دهیگوت: سولتان عهبدولحهמיד! خوا غهنیقی نهحمهتت کا! تۆ نهگن بهغدات ههبوو، بهسنات

بؤچوو؟ نهو ههموو گهنجهت به سونگی تاق به کوشتن دا!

جاریک قاو داکهوت خهلیفه شیخ حهسهنی قهرهچیانانی بهریویه. لای ویلهدهر ریویهک

بهروه پیری هانوو، دهرویش خهریک بوون بوی بچن بیگرن، خهلیفه فهرموویه لیتیگه پین. ریوی

ناوزهنگی خهلیفه ی ماچ کردوو و سهری پیندا ساویوه! خهلیفه دهستی به سهری داهیناوه و

فهرموویه: «نهوا کردمی به خهلیفه ی ریوی نهو ناوه، تۆ تۆبه یان داده!» و بهرهلای کردوو. بوو

به قریوه: ئای لهو پایوه مباره که! ئای خۆزگه بهو ریویه بهههشتیه! زور گهرم داهاتبوون و

کوینخا تهوفیق له گشتیان زیاتر. «حاجی قادری کۆبی» دهلی:

سؤفی وهک تهشنه بوو له زیگری ههتاو ههموو دینی دهدا به کاسیک ئاو

شيعه وهک تهشنه بوو له سینه زهدن به دوو قهتره ی دهدا حوسین و حهسهن

خهلیکی سیتک ههموو بژیوی سالیان له سهر دار فرۆشتن و راوه ریوی بوو. له تهنیشت مام

کوینخواه دانیشتم:

- خه بهر چییه؟

- چۆن تۆ باسی خهلیفه و خهلیفه ریوی نابیسسی؟ به خوا ئه بی خۆمان ساز کهین خزمه تیکی

باشی ئه م خهلیفه و دهرویشانه بکهین.

- کوینخا گیان! تا ئیستا خهلیفه ریوی ههموو ریویهکانی شاربازیری کردۆته دهرویش. به خوا

ههرچی ریوی بکوژی، ئه چیته جههندهم. بهم خهلیکه بفهرموو له راوه ریوی دهس هه لگرن.

کوینخا تاسیکی بردهوه، بانگی کرد:

- کوپه وهرن، هه ی بکهم به کنگی باوه خهلیفه وه! خۆ نابی راوه ریوی بکهین!

- دیسان غهلبه غهلب دامه زرایه وه. به کۆمه ل دوا ی خۆم دان بۆ لای شیخ له تیف که ئه وسا

له سیتک بوو:

- یا شیخ! خۆت دهزانی ئه م شاربازیره پاوانی تهریقه تی کاک ئه حمه دی شیخه. خهلیفه ی

گهرمیانی حهقی چییه ئاسۆگ بپه رینی و مرید له ئیوه داگیر کا؟

شیخ گهرم داهات:

- دادہی سوار! سوار بن ئەم باوہ حیزہ بەرہو شارەزور بەر تینن!
 مەلا شیخ نووری - کہ باسی کرا- تیتوولە شالینکی سەیدانەیی بە دەوری ورگیدا هینابوو؛
 دەتگوت کہ مەبەری دەوری دەھۆلە. لاقی کورت، سەر درێژۆکە، لیج شوپ، ھەر مەشەیی دەھات.
 ژنیککی زۆر لەبار و قەدباریک و بەناز و نووزی - مارە بە جاش - لە خۆی مارە کردبوو؛ تەلاق
 نەدابوو. ژن شارستانی و خۆیندەوار و تووشی ببوو بەو عەلامەتەوہ و لە سیتەک دەژیا.
 خواخوای بوو مەلای توورە کا و تەلاق بدری. خەلکی دی کہ دەیانگوت بلج و سووکە، مەلا
 دەیفەرموو: قوربان! ئەم ژنەیی منە خۆنگەوارە! قورعان لە سینگەیی! چونکە مەلا بوو، تیی
 نیشانەیی میوینەیی عارەبی دەخستە سەر وشەیی کوردیش!

پۆژیک زۆر بە شپرزەیی ھات و گوتی:

- مەلا محەممەد، مەلاژن نەخۆشە و تۆی دەوی کہ دەرمانی کەیی!

- مامۆستا من حە کیم نیم.

- بە خوا ئەلێ ئەبێ ھەر بێ.

مەلاژن لە سەر جینگە کەوتبوو؛ سنگ بەرەلا. دەستی گرتم و لەسەر مەمکی دانا. زانیم داوہ و
 بۆ منی ناوہ تەوہ. ھاتمەوہ و دوو بنیشتی پەوانیم بۆ نارد. مەلاژن لە سایەیی من ساغ بۆوہ و ناوم
 لە دیدا بە حە کیم زرا. جا وەرە و سویند بخۆ کہ حە کیم نیم. «ئەیی بۆچی مەلاژن چا
 کردوہ؟» تا خۆم لە مەلاژن و سیتەکیان رزگار کرد، شەیتان گوتی چەق!

جاری شیخ لەتیف ھەلپینچا کہ ئەم ژنە تەلاق بە؛ بۆ ئەو نابێ. لە وەرما دەیگوت: قوربان!
 من تەلاقیی بەم و بچی شوو بە نامە حەرەمی بکا؟ ئەمە چۆن ئەبێ!؟

پێم گوت: مامۆستا ئەو ورگ و گیپالەیی تۆ بۆ خەلیفەتی دەنالێ.

گوتی: خۆ ئەم گەوادیەشم کردوہ! شەش مانگ خەلیفەیی سەید بووم. من شەشسەد تەنەم
 بۆ کۆ کردنەوہ؛ ئەو سێ تەنەیی دامی، وازم لێ هینا!

نانمان ھەبوو؛ پینخورمان کەم بوو؛ ماست ھەر دەس نەدە کەوت. پۆژیک دەگەل قزلجی لە
 سەر مانای شیعریک کیشەمان بوو، قزلجی گوتی: بە ماست، بە مریشک سویند ئەخۆم قسەیی
 من راستە!

- یانی چی؟

- ناخر ئەگەر ئەوانە موقەددەس نین، بۆ کەس نایانخوا!؟

شیخ لەتیف حەفتا گوندی دەخوارد؛ بەلام ھەمیشە قەرزار، نیو مال پرووت و بێ فەرش و لیفە،
 لە پینخۆردا ناساز، تا خواش حەز کا دلوا و میوان دۆست، تا خواش حەز بکا بێ سەلیقە و لە کار
 نەزان. زۆر جار فزولیی دنەیی دەدام و لۆمەم دەکرد:

- ناخر یا شیخ! تۆ ئەو ھەموو خەلکە دەرووتینییەوہ، ھەموو داھاتت چەند نۆکەریکی شەلاتی
 دەیدزن. تۆ نابێ پتودانیک بۆ خۆت دانیی؟

دەیگوت: ئیمە بەرەیی کاک ئەحمەد پیمانەوہ نایە ریک و پیک بین؛ مالی شیخ مەحموودیش
 وەک مالی من وایە!

زۆر بە ناشکوری نالیم، لەم کوردستانەیی ئیمەدا گەرەبەیی بە میراتە نەک بە ھونەر و جەوھەر.
 عەولادی کاک ئەحمەدی شیخ تا دنیا دنیا یە لە خەلکی تر پایە بەرزترن؛ نابێ گوی بدریتە زانین
 و ھونەریان. جا چونکە کوری گەرەمالان لەلە و نۆکەر بەختیوان دەکەن، بە ئارەزووی خۆیان

رایاندىنن كه قازانجى ئەوانى تىدايى. زۆربەى لەلە و نۆكەرە كانىش لە ئاكاردا پاك نىن. زۆر بە دەگمەن ھەلدەكەوى كورپى پياوى گەورە نالەبار ھەلنەكەون. ماله سەيد تەھا، عەولادى شىخى بورھان دوو نمونەن. ھونەرى شىخ لەتيف ھەر ئەوہ بوو كورپى شىخ مەحموودە و بەس! ھەر لە سىتەك، قازى كاكە ھەمەى بۆكانىشمان ھاتە لا و لە ئىران رايكرىدبوو؛ تەواو پىتى ھەساينەوہ. زۆر زانا، زۆر قسەخۆش و رووخۆش، تا خواش ھەز كا ترسەنۆك. بە گشتى بەرەى ماله قزلىجى ھەر سەريان لە ھىلكە جوولايەوہ عالمن. ھەموويان زىرەكى بىھاوتان. بەلام ھەموويان ترسەنۆكىك خولقاون كە ناويړن تەنانەت ھونەر و جەوھەرى خويان دەرخەن. «تورجانى زادە»، «مەھمەدى قزلىجى»، «قازى كاكە ھەمە»، «ھەسەنى قزلىجى» نمونەى ئەو ترسە لە رادە بەدەرەن. ھەر كەسى تر دە يەكى ئەوان زانا با، ناوبانگى دەنگى دەداوہ؛ بەلام ترسى وا بە تەوہژم رىگەى خۆدەرخستنى لى برون. جاريك شىخ لەتيف ھاتبووہ سەردانمان لە سىتەك. كاتى سوار ببوو، دەرپۇشت و ئىمە بەرپىمان دەكرد. «قازى كاكە ھەمە» لە رىز دەرگەوت و چۆكى دادا و دەستى بە ئەژنۆى ئەسپى شىخ گرت. شىخ لەتيف بە سەرسورمانەوہ پرسی:

- مامۆستا چىت لى قەوماوہ؟

- يا شىخ دەترسم دواى تۆسى پۇلىس بىن بىگرن!

- جا بۇسى؟ بۇ بىست و ھەشت يان سى و دوو نەبن؟

- قوربان لىرە دەترسم؛ بىنيزە لاي شىخ مەحموود.

قازى بە جىتى ھىشتىن و ئىمە لە خەتەردا ماينەوہ!

قزلىجى و من و لە بىرم نەماوہ كىتى تىرش - پىنم وايە ھەمزەى سلەماناغا بوو- ناوى خۇمان گۆرى. قزلىجى ناوى «سەعید رەھىم» و من «عەزىز قادر» م ھەلبىزارد و شىخ لە «چوارتا» پىناسى عىراقى بۇ وەرگرتىن و بووینە عىراقى و ترس و لەرزمان لە گرتن بە سەر چوو.

لە ساىەى راوى ھەموو رۆژوہ دەگەل ھەمزە، ببووینە پىادەيەكى وا قۇچاغ تاژىمان نەدەگەشىتى. جارى بە غارى بىچان لە سىتەكەوہ بە ھەورازى «ھەرووتە» دا سەركەوتىن. رۆژىك سەر لە ئىوارە لە قەدى چىاى «كورە كاژاو» ھەيوانە كىنويە كمان بەدى كرد. دامەزراىن كە بىكوژىن؛ كەچى مەلloom بوو كە ئەویش راوگەرىكى كۆلەبال لە بەرە و ئىمەى بە ھەيوان زانىوہ و لىمان دامەزراوہ.

دەلین جاريك چەند مەلايەك لە دم چوومى «كەلوى» چوونە سەر پىشاو كە دەسنوژ بگرن؛ كاپرايەك لاي وابووہ پۇلە كەلكن و تەفەنگى پىئو ناون. ئىمەش واما بە سەر ھات.

لە بەھارا شىخ بە ھەلاوى كارەكەريەوہ - بۇ راوہ كەو- ھاتە سىتەك. كەيفمان ساز بوو. دەگەل شىخدا شو بە كىو لە راو بووین. كاتى لە بەغدا دەژىام دەگەل قزلىجى - كە لە سولەيمانى بوو- دوو پارچە شىعرمان پىك گۆريەوہ، كە زۆر بە وردى ژيانى ئەو رۆژانەى شارباژىريان وپنە دەكىشا. بە داخەوہ نەمماون و ھەر ئەوئەندەم لە بىر ماوہ كە نووسىومە.

عەولا ناويك لە سىتەك بوو، جگە لە ناوى ئاغا ھىچ عەشتەباى شك نەدەبرد. ھەمىشە دەست لە كەلەكەدا و بە فيزمە دەبگوت: من جگە لەوہ كە ئاغام، رەعيسولعوزەراى شىخ لەتيفم! نەوسن و چەورەيەك بوو ھەر مەپرسە. قادراغا ناويك بۆى دانابوو:

ئەگەر نايناسن، ئاغا ھەرووتە لە تەقەى كەوگىر گۆيى وەك كەر جووتە

رؤژی به فیزیکهوه ده گهل مهحموود به گه کهی «بی بی جهک» هاتنه لام؛ گوتیان: ناغا گهوره تره یان به گ؟ گوتم: نازانم. «محیدین چناره بی» دریزی لاواز، نۆکه ری شیخ دههات؛ عه ولاغا بانگی کرد: محه رهق! تۆ خۆنگه واری. ناغا گهوره تره یان به گ؟

- به خوا ئەمانه وهک سهگ و تاژی وان، فهرقیکیان ناکهم!

مهحموود به گ گوتی: ساوه للا ده لاین تاژی به گزاده ی سه گانه؛ من نه جیب ترم! کابرایه کی ویلی بی مالی پرووته که هه بوو، په سته کینکی سهد پینه ی دریزی تا سهر نه زنی ده به ردا بوو. سهر و بی قسه شی «زالیکه» بوو، خۆی به پیغمبهر ده زانی؛ شیخ گالته ی پی ده کرد. گوتی: زالیکه ی ماکه را! تۆ چۆن پیغمبهر یکی؟

گوتی: پیغمبهر ی که رانم و خوا نار دوومیته سهر ئیوه!

لهو رۆژ گاره دا باو باوی «خوله پیزه» بوو. نازایه تیه که ی بیوه دلخۆشکه ره ی داخ له دلان و بیچاران. له ترسی سهر بازی رایکرد بوو؛ له دهوله تی عیراق یاغی ببوو. خه لکی شارباژی به دزیه وه یاریده یان ده دا. عه لیاغا ناویک هه بوو له گوندی «ئه حمه داوا» زۆر زمان لووس و به چاپ و گوپ؛ ده شینگوت دیبۆکریم. له سوله یمانی پینجسه دیناری له ئەستاندار ئەستاندبوو که خوله پیزه ی بۆ بکوژی. عه لی ناغا به شات و شووت ئەو قسه ی درکاندبوو. به یانیه ک خه به ریان هینا که شهو له جیدا سهر ی ناغا براوه و کهس تا به یانی درهنگ نه یزانیه وه. خوله پیزه لهو یاخی بوونه یدا دووسه دووه شتا پۆلیس و پتر له سهد جاشی دهوله تی کوشت. له ناخریدا به دهستی هاوکاریکی خۆفروش له خه ودا کوژرا. ئیستاش باسی نازایه تی ئەو، چیرۆکی شهوانه ی شارباژی ریانه و بۆته زاپاتایه ک.

له گهل شیخ هاتینه وه شار و ناشناکانمان به سهر کردنه وه و زۆریش دۆست و ناشنای تازه مان بۆ په یدا بوون. جگه له میرزاوهرمان، ئەو که سانه ی بیوونه ناسیاومان و شیاوی باسن ئەمانه ن:

۱- ره فیق چالاک: موعه للیم، ئاهه نگیساز، دهنگ خۆش، ئەدیب، هونه رپیشه و نومايشنامه نووس بوو. زۆر خۆشمان ده گهل راده بوارد. له ناخریدا له حیزبی کومۆنیست پله ی بهرز بۆوه و کرا به ره ئیسی حیزب و گیرا و بوو به جاسووسی دهوله ت و له شۆرشى بارزانیدا هاته شۆرش و له رادیۆ کاری ده کرد و به نه خۆشی دل مرد.

۲- مهحموود ئەحمه د: موعه للیم و هه مه کاره ی شیخ له تیف و خۆشه ویستی شیخ مهحموود بوو. له لایه ن شیخ له تیفه وه نارداربووه باکوپه؛ هاتبووه سابلایغ. ده گهل حه مه حوسین خان قسه ی تیک گیرابوو؛ ده ر کرابو. هاتبووه سوله یمانی و گیرابوو. دایکی شیخ له تیف (نایشه خان) چوو بووه تکایه که به ری ده ن و سویندی خواردبوو که مهحموود له عیراق ده رنه که و تووه و له سهر مولکی ئیمه بووه. ئەستاندار گوتبووی: خانم فه رمایشت له سهر سهران؛ به لام مهحموود دوو شاهدی وا عادلئى ده گهل خۆی هیناوه که په د ناکریته وه.

- ئەپرۆ شایه تی چی؟ به خوا درۆ ده که ن.

جووتیک چه که مه ی لبادی فش و فۆلی سالداتی رووسان و کلاویکی که وله به رفی به نه ستیره ی سووره وه هینابوو به رده می که: باه! ئەگه ره ئه وه نیشانه ی چوونه رووسیا نه بن له کوئ دهس ده که ون؟! بهو حاله ش به ریان دابوو.

۳- قانیه: ههر له بۆکان بووم که قانیه هاتبووه موکریان و بۆ یه کهم جار له «قه ره گویتز» چاوم پنی کهوت. ماوه یه ک پیکه وه بووین؛ گه راوه عیراق. له زه مانى ده سه لاتى کۆمه له دا هاته وه

سابلاغ و ده گهل عهبدولقادر دهباغی ژووریکیان له کاروانسه‌رای سه‌ید‌علی‌گرتیبوو. حه‌ولی کاری ده‌دا و جواییان ده‌کرده‌وه.

چوومه لای پیشه‌وا، داوای کارم بۆ قانبع کرد. فه‌رمووی: ده‌لین جاسووسی ئینگلیسه. گوتم: ئەم کاربایه پتر له شیتست سالی عومره، کهس نه‌ییبستوو ته‌یری زگی نانی خواردبئی. ئاخ‌ر ئەو به‌خششی جاسووسیه‌ی بۆ که‌نگییه‌؟! باب‌ه‌! من ده‌بمه‌ زامن. ئە‌گه‌ر خه‌یانه‌تی کرد من نی‌عدم که‌ن.

پیشه‌وا فه‌رمووی تۆ راست ده‌که‌ی؛ به‌لام ها بخوینه‌وه: پتر له سه‌د گوزارشی عیراقیه‌کانی ناو شۆرش هاتبوو که قانبع پیاو خراب‌ه‌! فه‌رمووی: خو‌یان پیکه‌وه خراب‌ن...
پ‌رژیک نامه‌یه‌کی شاندام که بۆ «عه‌لی مه‌ده‌هۆش» ناویکی، هم خه‌یات و هم شاعیری نوسیوو: کاک‌ه‌! ئیره زۆر خۆشه، لایه‌کی ریشت له سوله‌یمانی تاشیبه‌ی لایه‌کی بینه سابلاغ. چاره‌ریتم.

- قانبع ئەوه یانی چی؟
- ئەو حیزب‌به‌هاته بن کلیشه‌مه‌وه، وتی تۆ بچۆ؛ ئە‌گه‌ر خۆشت لیگوزه‌را خه‌به‌ر بنیره منیش دیم. ده‌مه‌وئ ئەویش به‌ ده‌ردی من بچی و کاری ده‌س نه‌که‌وئ!
ئیاره‌یه‌ک ده‌گهل قانبع چوومه مه‌نزله‌که‌ی. له دووره‌وه بانگی کرد:
- عه‌ولقادر ژووره‌که چاکه‌ت ده.

- یانی چی؟
- گزکمان نییه به چاکه‌ت ئەیمالین!
قانبع کرا به موعه‌لیم له «بالانیش» پاشان له «که‌لبه‌ره‌زاخان». که لییان ده‌پرسی چ کاره‌ی؟ ده‌یگوت: هام له «سه‌گی پیشه‌وا» ئەم گونده‌ ناوی که‌لبه‌ره‌زاخان بووه، «که‌لب» سه‌گه و ره‌زاخانیش نه‌ماوه.

مال و مندالیشی هینا و ماوه‌یه‌ک له بۆکان ژیا. له‌گه‌ل تیکچوونی شۆرش به‌ره‌وه عیراق رایکردبوو. کورپکی له‌ ریگه‌ لئ ون ببوو، پاش ماوه‌یه‌ک بۆیان هینابوو. له‌م به‌ینه‌دا که له ئیران بوو، دیوانی شیعری -که‌ ناوی راستی «دایکی کتیب» و ناوی پ‌واله‌تی «باله‌کۆلاره» بوو- لای من دانابوو. ده‌گهل شیعره‌کانی ئاشنا ببووم. قانبع له سه‌یده‌کانی «چۆر» بوو. باوکی شیخ بوو؛ که‌ مردوو له فه‌قیه‌تیه‌تیه‌وه هیناویانه‌ته‌وه له جیگه‌ی باوکیان داناو که هیچ زه‌وقی له سه‌ر نه‌بووه. شه‌وانه، شیخانه‌ زیکر و تالیله‌ی بۆ مریدان دامه‌زاندوو و هه‌ر که چاویان نووقاندوو به‌ هه‌ست به‌ جیی هیشتون و چۆته‌وه مال و ملی له چایی خواردنه‌وه ناوه و تاو- تاوه هاتوو زیکری بۆ تازه کردوونه‌وه و گه‌راوه‌ته‌وه و به‌ ئەقلی ده‌رویشه‌کانی پیکه‌نیوه. ده‌رویش به‌مه‌یان زانیوه و ده‌ریانکردوو. له کار گه‌راوه، بۆته‌ پۆلیس، بۆته‌ جه‌نگه‌لبان، کراوه‌ته موعه‌لیمی دیانه‌ت. زه‌مانیک له مالی شیخ مه‌حمود ژیاوه و کاربه‌ده‌ست بووه. هه‌رگیز له عومریدا نان و دۆی نه‌گه‌یونه‌یه‌ک و هه‌میشه شپ و ور ژیاوه. به‌لام ئەوه‌نده‌ی ئەو گالت‌ه‌ی به‌ خه‌لک کردوو و ئەوه‌نده‌ی ئەو له عومری خۆیدا پیکه‌نیوه، باوه‌ر ناکه‌م بۆ هیچ شازاده‌یه‌کی بیکار ئەوه‌ لوایی. مه‌جلیسی له شیعری خۆشته‌ر بوو. شیعریشی -که‌ زۆر به‌ زمانیکی ساده و شاره‌زووریانه بوو- یه‌ کجار کاری کردبووه سه‌ر چینی نه‌خوینده‌وار و پتر له هه‌ر شاعیریک کوردایه‌تی بلاو کردۆته‌وه. شیعره‌کانی زۆربه‌یان خه‌مبارانه و داخ و ئاخ بۆ

حالی بن دهستی و پەريشانی کوردستانه؛ بهلام قسه کانی ئەوهنده قديلكه دار بوون مردوويان دهخسته پيکهنين. شيخ و مهلا، ئاغا و خان، دهسه لاتدار و دهوله مهند لای ئەو گالته جار بوون و زمانه که ی لای بيوه بهلا و له هيچ کوي دانده مه زرا. نهويستاني به کافريان دهزانی و بهم تۆمه تهش پيکه نيني دههات.

چهند نوکته يه ک له قانيع ده گير مهوه که دهزانم له ديوانه که ی چاپ ناکرين:

* شيخ مه محمود له سيته ک ميواني شيخ له تيفه. زۆر کهس له بهغدا و شاره کانی تره وه هاتوونه لای. شهو ده بئ به فران - فرانی ليفه و زۆردار له دهست بي زۆری دهرفيني. ئەفهنديه که ی زۆر به شهرم و حيا که لای شيخ دانيشتوو و دهبيني قانيع هه لده سوورئ، بهسرته ده لئ:

- شيخ قانيع دهستم دامانت. منت له بير نه چئ.

- ئەفهندي رازيت تۆش وه ک خۆم بي؟

- زۆرت مه منوونم.

شهو درهنگيک له کهليني درگاوه به قامک ئيشاره تي بۆ ده کا. ده چنه بهر هه يواني مزگه وت.

دوو چه سيري بوريای دريژی لييه، قانيع له سه ر يه کيان راده کشئ.

- ده ی ئەفهندي لولم ده!

ئەفهندي لولوی ده دا تا ئەو سه ر، لاق و مل به ده ره وه و چه سير ده زگ پيچراوه.

- تۆش راره سه ته به لکو يه کيک بيته ميز کردن، بيژه لولوت بدات!

* جهنگه ل بانه؛ گو تو ويانه هه ر کهس گوئ به رازيک به ري بۆ ده وله ت دووسه د فلسی

ده ده ني. قانيع شهش به راز ده کوژئ، دوازه گوئ ده با ته ئيداره ی فه رمانداري له چوار تا.

- قوربان به فرموو دوو دينار و چوار سه د فلسم به ني.

- کاورا هه روا گو تره يه؟ به چيت کوشتوون؟ کوا پاسی تفهنگه که ت؟ فيشه کت له کوي هيتا؟

- قوربان! مودير به گ! کوشتنی چي و تفهنگی چي و پاسی چي؟ من مه لادييم و ئەم گوئ

به رازانه يان به زه کات و سه رفيتره داومه تي. خوا خير يان بنووسي!

پۆليسيک به سه را دي ت و ده لئ: شيخ قانيع ماندوو نه بي.

مودير ده لئ: تۆ که قانيعی بۆ ده نگ ناکه ی؟

- جه نابی مودير خه ريک بووی گوئ به رازه کانم بخۆی!

* کاورايه ک هاوار بۆ شيخ مه محمود دينئ: قوربان! مار وه کور ميه وه داوه؛ نان بجاوه با

خاسی کاته وه.

قانيع هه لده داتئ: باوه حيزا نوشته ی ماری ئەوي و نانی خۆشی نه هاوردوو ه شيخ بۆ بجاوي؛

ئەشي له نانی خۆی که م کاته وه!

* رۆژيک شيخ مه محمود لای ئاغا وه تي ميواني باسی تازيه ک ده کا که نازانم ده شگاته

که رويشک، بۆچی نايگري. قانيع ده لئ: قوربان! ئەم بکه که رويشکيکی ساغت بۆ بينن. نان يکی

له پشت به سه ته؛ ئەو تازيه ی به رده. به هه وای نان ده يگري و ئيتر هه ر که رويشکيکی دي ت

واده زانی نانی به سه ر پشته وه يه و رزگاري ناکا! شيخ له سه ر ئەوه ده ريده کا.

* قانيع و فه قيه يه ک له مزگه وتی دييه کن. حاجيه يه ک تۆپيک خام بۆ به رمالی مزگه وت

ده کري. قانيع ده رفه ت دينئ و به فه قئ ده لئ: ئەم مزگه وته چهند ساله بنيات نراوه؟

- سه د سال.

- چەند سالە روخواه و به مردوو حەساوہ؟

- چووزانم، پەنجا سالە.

- خاسە، يازدە سال منال و نابالغ بووہ، ئەمىنىتەوہ سى و پەنج سال، خۇ ئىسقاتى بۇ

نەكراوہ!

بەرمال دەپىچىتەوہ و سى و پىنج جار دەلى: ئەم بەرمالەم دا بە تۇ لە كەفارتى ئەو تر و تسانە و درۆيانەى لادىي لەم مزگەوتەدا كەندوويانە و كر دوويانە. بلى قبوولم كرد و دامەوہ بە خۆتا بەرمال لەت دەكەن و دەيكەنە كراس و دەرىپى. لەسەر ئەمەش لە دى دەرى دەكەن.

* مامۆستای دىنە لە گوندىك، بە منالان دەلى: كورم! ئەگەر بازرس هات و باسى دروست بوونى خەلكى سەرزەوى پرسى، بلىن ئادەم لەقور دروست كراوہ، دارە سىواكىكى لە كوونگى خراوہ تا كونەكەى وىك نەكەويتەوہ. كاتى وشك بۆتەوہ دارىان راکيشاوہ، دار گىر نەبووہ چۆتە لای خودا بۇ شكايەت: خوايە بۇ كر دووتەم گالته جارى داران؟ خوا فەرموويە: خەم مەخۇ، وا دەكەم موسلمانان رۆزى پىنج جار بتخەنە دەميانەوہ! بازرس كە گوئى لەم جوابە دەبى دەلى:

- ئەوہ لە كام كتيب دايە؟

قانىع دەلى: قوربان «قصص الانبياء» نووسيوہ.

- كە و ابى گالته بە دەولەت دەكەى؛ ياللا بۇ دەروہ!

* كە لە سابلاغ گەرابۆوہ، كابرايەك نيوہ ئاشىكى دابوويە؛ بىوہ ئاشەوان. لە سەر جادەى گشتى تابلۇى نووسبوو: بۇ ئاشى قانىع. تابلۇى بە دارى دەورى ئاشدا چەسپاندىبوو: ئاشىر لىرە دادەنيش، كەرەكان لەم بن دارە مۇل دەخۇن. شىخ حەمەدەمىنى خاوەن ئاش رۆزىك دەچىتە سەردانى قانىع و چاوەنۆرە بىبىنى. قانىع لە ئاش دىتە دەر و لە قاقا دەدا.

- بۇ پىندەكەنى؟

- يا شىخ خۇ تۇ خويندەوارى، لە جىي كەران مۇلت خوار دووہ!

- بە خوا كەسىك هەوالى قانىع بى هەر مۇلگەى كەرى رەوايە!

نيوہ ئاشى لى سىندرايەوہ!

* شۆرشى كوردى عىراق دەستى پىن كرىبوو. رۆزىك قانىع دەچىتە سەيرى خۇپىشاندانىكى

گەورە لە سولەيمانى. وتارىبىزىك دەنەرتى:

- بە شانازىيەوہ ئەم شۆرشە لەسەر شانى رانندە و كۆمەگ رانندە پىك هاتووہ.

قانىع دەست بلىند دەكا:

- مامۆستا كە وا بى مەكتەبى سياسى ها لە گاراجى عەبدە!

لە سەر ئەوہ برايم ئەحمەد لە عىراقى دەر كرد و لە مەريوان گرتيان و برديانە تاران و تا درەنگ نەهاتەوہ عىراق.

ئىستاش هەر بە داخەوہم كە نەبانەيتت «پىرەمىرد» و «فايق بىكەس» بىينم. دەيانگوت

فايق سەرخۇشى زمان شەرە و راستىت لى دەلى. پىرەمىردىش خۇ ديارە جاسووسە!

پىرەمىرد رۆزنامەى ژىنى دەنووسى. بۇ يەكەم جار لە دنيادا و بۇ ئاخىر جارىش رۆزنامەيەك لە

رۆزگار يكد چوار ژمارەى لى چاپ دەكرا. چونكە ئىعلانى چوار ئىدارانى بلاو دەكردەوہ. نە كەس

دەيكرى، نە كەس دەبوئرا بىفرۆشى. گوناھىشى هەر ئەوہ بوو كە دەيگوت با بە دل كورد بىين و

كومۇنىست نەبىن. جىزنى نەورۆزىشى دەگرت كە بە لای كومۇنىستانەوہ كفر بوو.

فايق بىكەسى شاعىر زەلامىكى ورگن بوو؛ مىلى نەبوو. شەوانە نەيدەتوانى بە راكشانەوہ بخەوئى. ھەر تاكە لىفەيەكىشىيان ھەبوو. يان دەبوو فايق لە سەر كورسى دانىشىش و بە شانيدا بدا، يان دەبوو ژن و مندالى پىن بخەون. ھەموو شەو چەند لاويكى رىك و پىك دەچوونە بەر مالى فايق تا گوئى لە شەرەجنىوى فايق و ژنەكەى بگرن لە سەر لىفە...

جاريك شىخ لەتيف دەگەل خۇيدا بردمىە گوندىك بە ناوى «چوارتاق». ئاويان بە كوندە لە ەربەتەوہ دەھىنا بۇ خواردەنەوہ و مەشكە. حىسابم كوردبوو كاروانەئاويك لە سەعاتىكى پتر دەخاياند. شىخ ھەلىپىچان كە سەد دىنار پووشانەم بدەنى. ھەر چەند ژن گريان و پياو ھاواريان كرد كە نە پوولمان بۇ ھەلدەسوورئى، نە پووشانەكەش ئەوئەندە دەكا، قامچى نۆكەران وەكار كەوت و سەد دىنار كۆ كرايەوہ و شەو گوشتى مەرى برژاو خورا و ھاتىنەوہ.

- يا شىخ ئەو سەد دىنارەت چۆن وا بە پەلە و بوچى ئەستاند؟
- كاكە! ەلى كەمال بەگى بەغدايى ھاتۆتە سولەيمانى و دەعوەتى دەكەم!

زۆر كەسى دەگەل ەلى كەمال بانگ كوردبوو. فايق بىكەس ھات، ھەر لە درگا بوو گوتيان ئەو سەگباہ مەجلىسە كە پىس دەكا. من لە پشت درگاھە لە مەجلىسەكەم دەروانى كە نەبىنرېم. داواى شىعريان لە فايق كرد. لايلابەكەى خۇى خويىندەوہ. لەپر دەگەل رەفىق چالاك كىشەيان لى پەيدا بوو؛ مىليان لە شەرەجوپن نا. ئەو ھەموو مامۇستا و ئەفەندىە ماقوولانە لە سەر چالاكيان دەر كوردەوہ، كە جلكى جوانتر و بە دىمەن رىك و پىك تر بوو. نۆكەران فايقيان بە پالەپەستۆ وەدەر نا. وەك دەشزانين لە مەرگى فايق بىكەسدا ھەر ئەوانەى دەستيان نەدەچووە گىرفانيان كە لىفەيەكى بۇ بگرن، بە ھەزاران دىناريان لە سەرەخۇشەكەيدا خەرج كرد. پىرەمىزدىش ھەرەوتر. ئىستاش ھەر بۇى دەنووسن: «پىرەمىزدى نەمر».

جاريك لە مەجەللەى «ھەولتېر» دا مەقالىكەم نووسى كە: لە دوكانىكى بەغدا چەقەلىكى موومىيى كراوم دىت؛ لە بنى نووسرابوو نرخی بىست و پىنج دىنارە. مات مام: خوايە دەبى ئەو چەقەلە شاعىر بووبى يان خزمایەتى دەگەل شاعىر ھەبى؟! پەنجا چەقەل بە زىندووبى كەس بە فلسىكى ناكړئ، بە مردووبى نرخی بىست و پىنج ھزار فلسە! مرادىشم ھەر شاعىرانى كوردستان، وەك مەلا مارف و قانيع و فايق و پىرەمىزد و جگە لەوان بوو.

پىرەمىزد چاپخانەى خۇى ھەبوو؛ لە مالى دنياش ناساز نەبوو. ھەموو سالان جىژنى نەورۇزى لە گردى مامەيارە دەگرت و لاوى كۆ دەكردنەوہ و شىعەر و وتارى تىدا دەگوترا و داوەتى جىژنە دەگىرا. كە كومۇنىستى پەرەى ساند نەپانھىشت نەورۇز بگړئ. مەقالىكى زۆر جوانى نووسىبوو؛ ئەوہم لە بىر ماوہ كە لە پاش باسىكى جوانى نەورۇز نووسىبووى. بەلام ئەمسال لە ساپەى حىزبى حىزبابەوہ نەورۇزەكەمان لى تال بوو!

زۆر كەس بە دايمى ھات و چۆى مالى شىخيان دەكرد. لەوانە دوو لاوى برا و زۆر نۆجوان و جوان چاك بوون كە شىخ زۇرى خۇشەدەيستەن و بە گەفتى سەعدى: «سەر و سىرپىكى» دەگەليان ھەبوو. زۆر شتى ترى پشتى پەردەشمان دەبىستەوہ كە باسيان شياوى گىرآنەوہ نىيە...

قزلىجى و من ھەردوو كمان لەو ژيانە پەنابەريە وەرەز ببووين؛ بىرپارم دا داوبى پىن بىنم. شىخ گوتى: مەرۇ! من دوو گوندت تەسلىم دەكەم، بە سەريان رابگە.

- يا شىخ تۆ دەفەر مووى من دزى بكەم؟ بۇيە نەگەبوومە ئىرە. دەچمە بەغدا و كار دەكەم.

نامه يه کی بۇ عهلی که مال بهگ نووسی که ملیونیپرئیک بوو. نووسی کارم بداتی. قزلجیش بهو ههوايه که مام و ناموزای له بهغان، ملی دا و چووینه بهغدا. له پینچ سهد تمه نه که - که دینار دوازده تمه ن بوو - شازده دینارم مابوو. قزلجیش بیست دنیاریکی هه بوو. عاره بیمان نه ده زانی؛ بهلام له ترسان چووینه ئوتیلئیک که هیچ کوردی لی نه بی. شهو ده مانه ویست شیو بخوین، کابرای خاوه ن ئوتیل - که خوی جهرگی برژاوی ده خوارد - حالی کردین که ئیمهش وهک شهو بکهین. جهرگیان بۇ هیناین. پاش تاویک مندالئیکی چلکنی بۆره لۆکه، ده تگوت مشکي چهوره و ده خاکه ره ژیدا گه زواوه، هات گوتی: کوا قابه کان؟

- قاپی کی؟ (خاوه ن هوتیل پرسى)

- قاپی ئیرانییه کان!

وشه ی «ئیرانی» له قزلجی بوو به عیزرایل: ئه وه جاسووسه و به گرتمان ده دا!

- کاکه! ههر کهس عه ره ب نه بی به ئیرانی ناوی ده بهن. ئه م هه تیوه پیسه چوو زانی جاسووس ماسووس چیه؟!

ههر چی کردی ده گه لی نه رۆیستم که جیگه بگۆرین و شهو شهوه خهوی لی نه که وت. له زهمانی ره زاخندا که چهند هاودلئیکی کورد بووین و دلی خۆمان ده داوه، باس باسی عهلی که مال بوو که ده مان بیست شهوانه سهر له ئوتیلی بهغدا ده دا، ههر کوردیکی دهسکهوی یاریده ی ده دا و هینده هینده کورد به روه ره. به دلی خۆشه وه نامه ی شیخمان هه لگرت و ده فته ری که مال بهگ بگره و هاتم! زه لامئیکی چاو هه لپزاوی سووره زرته بوو. نامه ی وه رگرت؛ بهر له وه بیخوئیتته وه به تالییه وه گوتی: دهستم لی هه لئاگرن! باه من پوولم له کوی بوو بیده م بهو خه لکه؟ بۇ نارۆنه وه سوله یمانی؟!

گوتم: جه ناب نامه کهت نه خوئیندۆته وه؛ ئیمه سوالکه ر نین. نووسراوه کارمان پی بسپیری. خوئیندیه وه، گوتی: ناویرم کارتان بده می؛ ئیوه خه تهرن. بۇ خۆتان کار پهیدا کهن! من ده توانم سی دینارتان بده می!

- جه ناب! سی دیناریش مه ده و خودا حافیز...

بهلام نایب جوانان بشکینین: عهلی که مال کۆنه ئه فسهری عوسمانی، مودیری ئه منیه تی عیراق بووه. دهستی کردووه به تیجارهت؛ بۆته ملیونیپر. زۆری یاریده ی حیزب و کۆمه لانی نازادوخوازی کورد کردووه. پوولی بۇ شۆرشى مه لامسته فا ناردووه و زۆر دۆستی بووه. له هه موو ده ورانی په رله مانى عیراقتا وه کیلی سوله یمانیه بووه. مولکی زۆری له ده وری شاری «کووت» ده بهر ده ستا بوو. هه موو سالئیک مندالی فه قیری سوله یمانی به جلک و کاغز و قه له می عهلی که مال خوئیندوو یانه. مندالی فه قیری شاری کووتیش - ئه گه رچی کورد نه بوون - هه روه تر. ئه م ما هه ولیتر و کۆ و کهر کووک و شاره کانی کوردنشینی عیراق لهو خیراته بیبهش بوون. پیاویک بوو ده یزانی ده وله مه ند ده بی چ بکا و عه ره ب گوته نی: «له کوئوه شان ده خورئ». له سوله یمانیه هه لیده بژیرن؛ له کووت له کیشه ی مولکدا یاریده ی ده دن و قازانجی دوو سه ره یه. مانگی ده دیناری داوه گۆقاری «گه لاویژ» بهو شه رته هه موو ژماره یه ک شتئیکی ده رباره ی پیاوه تی عهلی که مال تیدایب. بهلام دوو رووته ی لیقه و ماوی شۆرشى فه وتاوی قازی محه ممه د و بارزانی (قزلجی و من) هه رچی ده گه لیان بکری، به فیرو ده روا و هه رگیز خیر ناداته وه. بهلام دیسان ئیداره ته بلیغاته که ی بلاویان کردی بۆوه که دوو کوردی ئیرانی لیقه و ماو هاتنه لای که مال بهگ؛

برباری دا هر مانگې په کڼ پینج دیناریان بداتې. بیاوېتی ناوا ده بی!!

په نامان به مام و ناموزای قزلجی برد. ناموزاکه ی جهمه نانیکې داینې؛ مامیشی نسحه تی کردین ببینه واکسی له به غدا و ئیتر نه ماندیتنه وه. با بؤ خؤمان سهولی کار بده دین. ئوتیل ده ری نه ده هینا؛ به جیمان هیشت. کؤنه خانیک هه بوو به ناوی «منزل السرور»، چهند وه تاغیکی شر و شهویقی تیدابوو؛ وه تاغیکمان مانگی به دیناریک گرت. دوو ته ختی هه رزانی نووستن، مه نجه لیکی ئه لمونیؤم، دوو قاپ و کهوچکیک، که تری و چادان و ئیستیکان، تاوه یه کی قورکیشی بؤ جل شوتنمان کری؛ دامه رزاین. وه تاغه کانی تنیشتان هر یه که ی یه کی له ئیمه به دبه خت تری تیدابوو. من که رستم له بازار ده کری و قزلجی ئاشپهز و چاپهز بوو. سر و هسیر و په تووشمان هه بوو. به قهولی قزلجی «سیرمان ده خوارد و زور نامان لی ده دا». چیشتی هه ره خؤشمان یاره لماسی و پیوازو بوو.

هر له به یانییه وه تا نیوه رؤ، له پاش نیوه رؤ تا ئیواره، سر له به ری جاده و بازارم ده پتوا؛ به هر هه موو دوکانانه وه راده وه ستام؛ به ملکه چییه وه ده مپرسی: شوغل ماکو؟ (کارت نییه؟). بؤ کابرایه کی کهس نه ناسی زمان نه زان کار کو؟ به ناهومی دی ده گه رامه وه و تیرم گل یی له زمانه ده کرد و له خه مخانه دا کزوله-کزوله ده نووستین.

وه تاغه که مان دیواره کانی زوریان قه لئش تیدابوو که پر بوون له مارمیلکه ی مالی؛ که به غدایی پتیا ن ده لئین: «بالداری سوله یمان». هاتو چؤی مارمیلکه به دیواراندا ببوه ئاوده نگی خه مره وینمان. جیرانیکی دیوار به دیوارمان بوو به ناوی «سالج ئه فهندی» پیرمه یز دیکې بیکه س بوو؛ خؤی به خودا ده زانی. ئه وه شمان به وه دا بؤ ده رکوت که هه میشه قورعانی ده خویند؛ جار-جار سه ریکی بؤ باده دا، لیچی لی هه لده قرچاند، له بهر خؤیه وه به بؤله ده یگوت: با وایی! ده مانپرسی: ها! سالج ئه فهندی؟ ده یگوت: له بیرم نییه من وام گوتی؛ به غه ل تیان نووسیوه؛ به لام ده سولات چییه؟!

خانه که هر ئه و چهند وه تاغه شره نه بوو. شهوانه پتر له سه د کهس پیای بی چیغه، ده حه ساره که یدا ده نووستن؛ شهوی به بیست فلس. ئاویش له بؤشکه ده کرا و به ده ستنده ده ماندرایه. دوکانیکی کابرایه کی جووله که ی «منه شی» ناویان نیشاندام که خزمه تکار بؤ مالان ده گری. په نام پی برد. گوتی: نه ده تناسم، نه زمان ده زانی. نه گه هر بترانییا قاوه ی تالمیش دروس که ی شتیک بوو. کاری تؤم نییه.

به یانییه ک به قرب و هؤری پیکه نینی قزلجی وه خه بهر هاتم:
- خیره؟

- خه ونم دیوه؛ کابرایه ک له خه وما گوتی: بؤ ناچنه مه رقه دی غه وس بؤ کار بیارینه وه؟
قزلجیه ک که به عومری خؤی عه قیده ی به و شتانه نه بوو، له و ناچارییه دا ته واو دلگه رمی خه ونه که ی بوو. چووینه زیاره تی غه وس و پاراینه وه؛ به هره ی نه دا. چهند رؤزیکې پی چوو؛ خه ونیکې دیکه ی دیبوو:

- کابرایه ک له خه وما گوتی: غه وس چکاره یه؟ بؤ ناچیه زیاره تی ئیمام مووسا کازم؟
ناچاری هه موو کار به پیاو ده کا. چووینه کازمین و داوای کارمان کرد؛ به لام له گه رانه وه دا بیست فلسی ئوتوو بووسمان نه بوو. به پیاده یی گه رانه وه به غدا. ئیمامیش وه ک غه وس گووی به کلاوی نه پتواین.

گوتیان: «حمه سه عید کانی مارانی» له بهغدا ده خوینی. ئۆخه‌ی! براده‌ریکم په‌یدا کرد که له سه‌فه‌ری مه‌رگه‌وه‌ر ده‌گه‌لی بوومه‌ ئاشنا و مانگیک له‌ سابلاغ میوانم بووه. به‌پرسیاران دۆزیمه‌وه. دیتمی گریا... قه‌ولی دا کارمان بۆ په‌یدا کا. جاریک گوتی: ئاسنگه‌ریک ده‌ناسم، تکام لئ کردووه؛ قه‌ولی داوه بتکاته شاگرد؛ به‌لام تا شه‌ش مانگ هیچت ناداتی.

- برا گیان وا بکه‌ رۆژی دوو نانی وشکم بداتی قبوولمه.
- نانت داتی؟!

بۆ خۆی کوره‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی زۆر زل بوو؛ ئه‌وه‌نده‌ی ده‌خۆ رانه‌ده‌دی بلی من دوو نانه‌که‌ دابین ده‌که‌م. ئه‌و کاره‌شم به‌ نسیب نه‌بوو.

زۆر له‌ میژ بوو شتیکی چه‌ورمان نه‌خواردبوو. شه‌ویک که‌ به‌ خه‌یاباندا ده‌گه‌راین، دیتمان قاشه‌ باینجانی ره‌ش سوور ده‌که‌نه‌وه؛ هیندیگمان کړی و ده‌ کاغه‌زمانه‌وه‌ پتچا و هاتینه‌وه‌ مال که‌ چاشی بۆ لینیین و ئه‌مشه‌و جه‌ژنی بکه‌ین! به‌لام داخه‌که‌م باینجان تالیک بوو له‌ قوزه‌لقورت تالتر.

قزلجی و من دوو کراسمان ده‌ به‌ردا بوو که‌ هه‌ردووکیان یه‌خه‌یان له‌ پشته‌وه‌ زۆر شره‌ بوو. نه‌شمانده‌توانی کراسه‌ کۆنیش بکړین. گوتمان با بچینه‌ لای خه‌یاتیکی یه‌خه‌که‌مان بۆ وه‌رگیرئ؛ به‌لام سه‌ودای ده‌گه‌ل ده‌که‌ین، نابئ له‌ ده‌ فلس زیاتر بده‌ین. هه‌ر خه‌یاتیکی چووین، بی سه‌ودا کردن ده‌ریده‌کردین: ئه‌وه‌ کاری من نییه‌! کاکه‌ با خه‌یاتیکی خوێریله‌ی بیکاری برسی په‌یدا که‌ین. به‌ کۆلاناندا ده‌گه‌راین، عه‌ره‌بکی عه‌گال به‌ سه‌ر له‌ پشت ماشینیکی خه‌یاتییه‌وه‌ دانیشتبوو. به‌ مل‌کزی و مینگه‌ - مینگ گوتمان: برا ئه‌و کراسه‌مان بۆ وه‌رگیره‌.

گوتی: بده‌ن!

- ناخر چه‌ندمان لئ ده‌ستینی؟

- ئیوه‌ بینن، دوابی پیتان ده‌لیم.

- نا به‌ خوا پوولمان نییه‌. ئیستا بلی چه‌ندت ده‌وی؟

- ده‌ فلس بۆ هه‌ر یه‌کیان.

- هه‌ی مالت ئاوا!

یه‌خه‌ی کراسی وه‌رگیرا. دراوی لای ژووره‌وه‌شی پینه‌ کرد. ده‌ به‌رمان کرده‌وه. بیست فلسمان ده‌رینا. گوتی: هیچم ناوی، به‌و شه‌رته‌ی هه‌ر کاریکی واتان هه‌بوو بینه‌وه‌ لام. من عه‌کسی جوانی خۆم له‌ ئیوه‌دا دیت.

- چۆن؟

له‌ نه‌جه‌ف هاتمه‌ به‌غدا کار بکه‌م. دورمانی به‌ ده‌ستم ده‌زانی. یه‌ک فلسم ده‌ گیرفاندا نه‌بوو. خودایه‌! له‌ کوی بنووم؟ نان چۆن په‌یدا که‌م؟ پاش نوێژ بوو، به‌ بازاری ئه‌حمه‌دیدا به‌ خه‌یاتانه‌وه‌ ده‌گه‌رام. به‌ دوگمه‌ و دراو دروونه‌وه‌ بیست فلسم په‌یدا کرد. چوومه‌ مزگه‌وتی ئه‌حمه‌دی، له‌ سه‌ر حه‌سیری به‌ر هه‌یوان به‌رده‌مۆرم دانا نوێژ بکه‌م، مجیور هات به‌رده‌مۆره‌که‌ی فری دا و به‌ پاله‌به‌ستۆ ده‌ریکردم. مه‌لای مزگه‌وت به‌زه‌ی پیمدا هات، خۆی له‌ مجیور تووره‌ کرد؛ گوتی: کورم! برۆ نوێژی خۆت بکه‌. ئه‌گه‌ر جیگه‌ی خه‌ویشت نییه‌ شه‌وانه‌ له‌ حه‌ساری مزگه‌وت بخه‌وه‌. رۆژانه‌ ده‌چوومه‌ کار په‌یدا کردن و پاش عه‌سر ده‌هاتمه‌وه‌ حه‌وشی مزگه‌وت. پاش عه‌سر که‌ مزگه‌وت چۆل ده‌بوو، چاره‌گه‌ قالبیکم سه‌هۆل به‌ بیست و پینج فلس ده‌کړی و ده‌مخسته

كووپەي ئاوخواردنەوۋە كەس نەيدەزانى منم. رۇژى سەھۇلم خستە ناو كووپە، مەلا خۇي لى گرتبووم، دىتى من ئەو كارە دەكەم. لە پاش جەماعەتى نوپۇزى شىوان گوتى: ئىوۋە چەند سالە لەم مزگەوتە نوپۇز دەكەن قەت دەستتان بۇ گىرفانتان نەچوۋە سەھۇل بىكەن. ئەم كابرا غەربە نەجەفبە كە لە حەسار دەنۇي، سەھۇلاۋى بۇ ئىوۋە ساز كىرە... ئىتر لەو ساۋە لە بەر ھەيوانى مزگەوت لە سەر حەسەر دەنوستم. جا ئىستا پەنگە ئىوۋە بە فەقىرم بزانن. نەخىر، ئەم دوكانەم ھەيە؛ خانووبەرەشم لە شارۋەكەي ۋە شىشاش كىرپە؛ ژن و مندالىشم ھەيە و زۆر سازم. بەلام ئىوۋە ئەو رۇژانەتان بىر خستەمەو.

ئىتر لەو ساۋە تەواۋ بىوۋە دۇستمان و ئەگەر لە ھەفتەدا جارىك سەرمان نەدابا، گلەي لى دە كىرەن.

جارىكى تر حەمە سەئىد گوتى: ئەگەر «ئەنبارى» دەكەن كارم بۇ دىتوونەوۋە. ديارەئەنبارى يانچ «ئەنباردارى» و زۆر كارىكى چاكە. بەلى زۆر مەمنونىن. بىر نىيە لاي تاجرىك. تاجر تەلەفۇنى كىرد و نادىسىكى داپنى كە بچن لاي «پەشىد جەودەت» ئەمبارى بىكەن. چەند ئوتوۋبووسمان گۇرپى و نىكەي چوار كىلومىتر بە جادەي خاكىدا بە پىادە رۇشىتىن. گەشىتىنە كارخانەيەكى سەھۇل و خۇمان ناساند كە ئىمەين تەلەفۇنمان بۇ كراۋە. پەشىدى خاۋەنى كارگە كوردىك بوۋ؛ قەدەرىك پوانىيە سەر و سوۋكتمان و سەرىكى پراۋەشانند و گوتى: برا ئەنبارى سەھۇل بار كىردن كارى ئىوۋە نىيە؛ ورن! بىر نىيە سەيرى حەمبالەكان، لە ناو قور و تەپىدا تىلسابوونەوۋە، ھەموو زەردى رەنگ تولخى بە كۆخەكۆخ.

گوتى: ھەر سەئەتەي دەپى كامىۋنىك بار كەن. شەو و رۇژ ھىچان لە بىست دەقىقە پىتر ئىستراحت ناكەن. ھىچ كارگەرىك دوو مانگ بەرگە ناگرى و دەمرى و ئىدىكە پەيدا دەكەم. من دلم بىروا نادا ئىوۋە بىكۆم.

من حىرس گىرمى، گوتم: ھەر چەند ئەنبارم بە ئەنباردارى دەزانى بەلام ئەو حەماليەش دەكەم.

كابرا قىبۇلى نەكرد و بەو رىگە دوورەدا ھەناسەسارد گەراپنەوۋە.

گوتيان جۈلەكەيەكى سابلاغى دەلالى بازارە و لە خانىكە. چوومە لاي و دەردى بىكارىم لە لا ھەلپشت.

- سابلاغىت؟

- بەلى.

دەبچۇ لاي «مەشى» بلى «يەرميا لاي» ناردوومى.

- چوومە لاي مەشى، جۈابى كىردم.

- ئەو جارىش بچۇ...

«مەشى» كە زانى «يەرميا» راپىساردووم، گوتى: ئەمپۇ بىستوسىيە؛ سەرى مانگ وەرە كارت بۇ پەيدا دەكەم. خەبەرەكەم بۇ يەرميا ھىنايەوۋە.

- باشە پراۋەستە.

- كورە چۇن حەوت رۇژ پراۋەستم؟ ھەر ئىستا ئەوۋە لە بىرسان قۇرەي زگمە، چوار فىلس شك نابەم بىدەم بە نانىك.

- من خواردنت دەدەمى.

- خوا به‌ئێ‌ئێ‌ی‌؛ به‌لام بریارم داوه له ره‌نجی شانی خۆم نه‌ی‌ی‌ نانی که‌س نه‌خۆم.

هه‌رچی کردی و کران‌دی فایده‌ی نه‌بوو. پوولی ده‌رێ‌نا ب‌م‌داتێ‌ نه‌م‌و‌ی‌ست، گو‌تی:

- ده‌سا ب‌چۆ مه‌رقه‌دی غه‌وس، حوس‌ئێ‌نی که‌ره‌ناچی ب‌ی‌نه و ب‌لێ یه‌رمیا نار‌دوو‌می؛ کارم ب‌ده‌یه. کابرایه‌کی ریش سپی، لیباسی عاره‌بی، له‌ حه‌ساری دیوه‌خانی نه‌قیبی غه‌وس له‌ سه‌ر کورسییه‌ک به‌ران‌به‌ر به‌ قاوه‌جاخ قلیان ئاوی ده‌کێ‌شا و لینگێ له‌سه‌ر لینگێ دانابوو. ئه‌سپاره‌دی یه‌رمیام پێ‌گوت. گو‌تی دانیشه.

- چای بۆ ب‌ی‌نن!

- ده‌ی مامه کارت هه‌یه بیکه‌م؟

- به‌لێ، من چیم کرد و چیم خوارد، تۆش وه‌ک من. هه‌سته با حه‌سار ئاوپه‌رژێ‌ن که‌ین.

نیوه‌رۆ گۆشت و پلاو به‌ پێ‌ی فیلان بوو؛ زۆرمان له‌ به‌ر مایه‌وه. به‌ شه‌رمیکه‌وه گو‌تم: هه‌والیکم هه‌یه، ده‌توانم تۆزیکێ بۆ به‌رم؟

- چۆن ناتوانی؟ هه‌موو رۆژ بۆی به‌ره.

به‌ پلاوی ماله نه‌قیبه‌وه مژده‌ی کارم بۆ قه‌لجی هێ‌نا و گه‌رامه‌وه سه‌ر کار. هه‌ر دله‌ته‌په‌شم بوو که نه‌وه‌کا ناھوم‌ئێ‌دم که‌ن و ده‌ربکرێ‌م.

نانی نیوه‌رۆ و شه‌وم دا‌ی‌ن بوو؛ به‌لام به‌رچایی باسی نه‌بوو؛ پوولیش نه‌بوو؛ نه‌شم‌ده‌کرا تا نیوه‌رۆ هه‌یج نه‌خۆم. فکریکم کرده‌وه: به‌یانیان چوار فلسم ده‌دا به‌ خورما، هه‌م نان و هه‌م چای؛ تا نیوه‌رۆ هه‌ر ده‌مبهم ده‌هات. چابوو شوکور ئه‌و ده‌مه جگه‌ره‌م ته‌رک کردبوو؛ ده‌نا مه‌خسه‌ره‌ی سه‌گم به‌ سه‌ر ده‌هات.

مام حوس‌ئێ‌ن کۆنه‌ سا‌بلا‌غی بوو. زۆر له‌م‌ئێ‌ز سال بوو له‌ زه‌مانی عوسمانیدا بیه‌ جه‌ندرمه؛ بیه‌ قاوه‌چی. پاش هه‌لگێ‌ر- وه‌رگێ‌ر کردنیکێ زۆر جۆره کاسبی، که‌وتبووه مالی نه‌قیبان و بیه‌ سفه‌رچی. جا چونکه زۆر کارداریکێ له‌ مێ‌زێ‌نه‌یان بوو، حورمه‌تیکێ زۆری ده‌گیرا، به‌ نه‌قیبی غه‌وسی گو‌توو- که‌ ئه‌و ده‌م سه‌ید عاسم بوو- ئه‌و کۆره خزمه‌ و زامنی ده‌که‌م. ئه‌مینه با ده‌گه‌ل من کار بکا. ژنه‌ که‌شی بیه‌ژنی ئه‌حمه‌دا‌غا ناویک و کچی فاته‌مه سووری ده‌فه‌زه‌نی سا‌بلا‌غی بوو. کو‌رپیکێ ئه‌حمه‌د ئا‌غاشی پێ‌ بوو. منیشی وه‌ک کو‌ری خۆی تاشا ده‌کرد.

رۆژانه ده‌گه‌ل مام حوس‌ئێ‌ن وه‌تا‌غمان ده‌مالی و کاشیمان به‌ گونیه‌ی ته‌ر ده‌ست‌رپه‌وه و حه‌سارمان گه‌سک ده‌دا و ئاوپه‌رژێ‌نمان ده‌کرد. بۆ دانان و هه‌لگرتنی نان و خوانی نه‌قیب و میوانان، مام حوس‌ئێ‌ن هه‌مه‌کاره بوو؛ منیش یاریده‌م ده‌دا. شه‌وانه چیشته و نانی زۆر به‌رماو ده‌مایه‌وه؛ مام حوس‌ئێ‌ن له‌ نیوان قاوه‌چی و خۆیدا به‌شی ده‌کرد. کابرای قاوه‌چی ئه‌وی له‌ خۆی و مالی زیاد بوايه ده‌یفه‌رۆشت. مام حوس‌ئێ‌ن به‌شی زیادی خۆی ده‌دا به‌ فه‌قیران. له‌و چیشته زۆر و حه‌لال و زه‌لاله‌ی که‌ به‌ره‌می ئه‌رکدانم بوو، به‌شی قه‌لجیشم ده‌برد که هه‌ر له‌ خانه‌که مابوو. شه‌وانه هه‌ر له‌ دیوه‌خانی نه‌قیب له‌ سه‌ر نیمکه‌ت ده‌نووستم. زۆر ماندوو ده‌بووم؛ به‌لام ته‌واو دلم په‌حمت بوو؛ کارم ده‌ست که‌وتوو.

ئامۆزایه‌کی قه‌لجی شیره‌شه‌وانه‌ی هێ‌نا‌بۆ‌وه! دوکانۆکیکی په‌یدا کردبوو که قه‌لجی شه‌ره‌ته‌ی تێ‌دا بفرۆشێ. به‌ختی قه‌لجی، له‌ ته‌نیشته ئه‌و ئوتیلێک دروست ده‌کرا که پێ‌شی دوکانه‌که‌ی ئه‌و گیرابوو؛ که‌سی پێ‌دا پانه‌ده‌برد. شه‌ره‌ته گه‌رم داده‌هات و سه‌هۆلی تی ده‌خرایه‌وه و به‌ نه‌فرۆشراوی ده‌مایه‌وه. ئه‌ویش چی لێ په‌یدا نه‌بوو.

رؤژیک له چیشته‌نگاودا چوممه لای قزلجی، بۆ هه‌وه‌لجار دیتم گریابوو.
- خه‌به‌ر چییه؟

- کاکه ئه‌وه ژبان نییه؛ وهره با بچینه‌وه سوله‌یمانی. هیچ نه‌بی کوردستانه و ناشنا و
رۆشنایه‌کمان هه‌یه.

- تۆ خۆت ده‌زانی، به‌لام ههر گا بیسته‌وه که‌لاکیکی له برسان مردوویان له کۆلانی به‌غدا
دیتۆته‌وه، ئه‌وه بزانه منم. یان کار په‌یدا ده‌که‌م یان به‌ناهومییدی سهر ده‌نیمه‌وه.

- ئیستا پوولی قه‌تارم هه‌با ده‌چوممه‌وه کوردستان.

ده‌ست به‌جی چوممه هه‌راجه‌بازار، ته‌خته‌تیله‌کانی نووستنمان به‌چوار دینار له کابرایه‌ک
کریبوو، پیم گوت: به‌چه‌ندی لیم ده‌کریه‌وه؟
- سێ دینار، هه‌مبالیش له سهر خۆم.

پوولم لێ ساند و شووتیه‌که‌م کری و ده‌گه‌ل هه‌مال هاتمه‌وه و ته‌خته‌کانی برد. قزلجی
بلیتی کری و ئیواره لیم دوور که‌وته‌وه. ورده که‌ل‌وپه‌لم هینا مالی مام حوسین و به‌ته‌نیا
مامه‌وه.

رؤژیک گوتیان وهره نه‌قیب بانگت ده‌کا. سه‌یره فیرعه‌ونیک بانگی مارمیله‌که‌یه‌ک بکا. چوممه
خزمه‌تی. راوه‌ستا‌بوو. دوازه سهر حاجی کورد نیودایره ده‌وره‌یان دابوو. نه‌قیب پرسى: ئه‌مه‌یه؟
حاجی یه‌ک- یه‌ک تماشایان کردم؛ گوتیان: نه‌خیر هه‌و نییه!

مام حوسین که‌ له پشت نه‌قیبه‌وه بوو، ده‌مى زه‌رد هه‌لگه‌راوه و زۆر په‌ریشانه، په‌نگی
هاته‌وه به‌ر و نه‌راندی:

- مامه نه‌قیب له پاش سه‌ید عه‌بدوهرمان پیاویان لێ په‌یدا نه‌بووه. هیچ شه‌رم نه‌یگرته
کوپیکی که‌ من بوومه‌ زمان و گوته‌ومه‌ خزمی خۆمه‌ به‌ دز بزانی؟ به‌ راستی نه‌قیبکی نامه‌ردی!
نه‌قیب زۆری دانه‌واند و عوزرخوابی لێ کرد و دلێ دایه‌وه تا خاوی کرده‌وه.

- مام حوسین مه‌سه‌له‌ چییه؟

- کوپه ههر خوا پاراستمی. ئه‌م دوازه گوپه‌که‌یه‌ ده‌چنه‌ حه‌ج. له‌ هه‌ساری غه‌وس له
ژووریکدا بوون. یه‌کیک چوو خزمه‌تی کردوون؛ شتی له‌ بازار بۆ کریبوون. گوته‌وشیه‌ من ناوم
عه‌زیزه و خزمه‌تکاری دیوه‌خانی نه‌قیبم. پنی گوته‌وون: حاجی! خاوی ئیحرام لیره به‌ پینج
دیناره و له‌ مه‌که‌ به‌ بیستی ناده‌ن. سهر و پینج دینار بدن تا بۆتان بکرم. ئیستاش ئه‌وه
ده‌یکری! شکایه‌تیان له‌ نه‌قیب کردووه. تۆش که‌ ناوت عه‌زیزه که‌وته‌ویه به‌ر تۆمه‌ت. ده‌مگوت
که‌ من نه‌مناسیوه، چۆن گوته‌ومه‌ خزمه‌ و زامنی ده‌بم؟ به‌لام که‌ تۆ بێ‌تاوان ده‌رچوو، کول و
کۆی خۆم به‌ نه‌قیبی ما‌که‌ر رزاند!

دوایی پوونمان کرده‌وه ئه‌وه عه‌زیزه‌ی منی له‌ باتیان بانگ کردبوو، عه‌زیز ناویکی قه‌د بلیندی
شنۆیه‌ به‌ ناوی که‌لاته‌ر؛ گیرفانه‌ریک بوو له‌ به‌غدادا ناوی ده‌ر کردبوو.

با بزانی نه‌قیب چییه؟ به‌ عاره‌بی «نه‌قیب» یانی سه‌رده‌سته؛ «شه‌ریف» یانی سه‌ید و
عه‌ولادی پیغه‌مبه‌ر. بنه‌ماله‌یه‌ک له‌ به‌غدا به‌ سه‌ید و سه‌رده‌سته‌ی سه‌یدان ناسراون و به
گه‌وره‌که‌یان ده‌لین «نه‌قیب‌الاشراف» واتا سه‌رده‌سته‌ی سه‌یدان. ئه‌مانه‌ ده‌لین ئیمه‌ له‌ ئه‌ولادی
غه‌وسین. ئه‌گه‌رچی له‌ راستیدا غه‌وس سه‌ید نه‌بووه؛ به‌لام تاریخی دوا‌ی خۆی به‌ سه‌یدی
هه‌سه‌نی داناهه‌وه. مه‌وقوفه‌جاتی باره‌گای غه‌وس - له‌ مه‌زرا و دوکان و خانوو- له‌ راده‌ به‌ده‌ره‌.

ھەر چەند زۆرىشىيان وەچە لى كەوتۆتەو، ھەموویان زۆر دەولەمەندى قورسن. جگە لە دارایی خۆشیان، پوولی نەرز و ناو شباکی مەرقدە و خیری ھىندى و كورد و عەرەبان بە لىشاوہ. لەو نەقیانەى ئەم چەرخە «سەید عەبدوپەرھمان» و «سەید مەحمود» و «سەید ئەحمەد»یان بەناوبانگ بوون.

ئەوسا كە من نۆكەرى دیوہخانیان بووم، نەقیب «سەید عاسم» بوو. پیاویكى زۆر جوان و بەسەروسیما و تەپپۆش بوو. دەیانگوت نوێژ ناکا؛ بەلام ھەموو رۆژى جومعان دەچووہ نوێژى جومعە و ھەژ-نۆ مەلای زگزی فشوفۆلى دەگەل خۆى دەھیناوە بۆ نەھار خواردن. دەشیانگوت ھەموو شەو ئارەق دەخواتەو و دەیانگوت و دەیانگوت... بەلام من ئەمانەم پێوہ نەدیوو. ھىندە دەزانم كچ و كورپان لە ھەموو كەس بېشەر م تر بوون. كچ نیوہ پرووت و كور كاكۆل لە فېدراو، ھەرچى پاكى و خۇپاریزى بوو پرووى تى نەكردبوون. تەننەت جارێكىيان كە لە بن میزى نان خواردن نوستبووم، دیتم دوو لە كورە جحیلەكان خەریكن پێكەوہ بنووسین؛ بەلام یەكیان گوتى: با لێرە پرۆین نەوہك ئەو كورە بەخەبەر بى...

سەید عەلى ناویكىيان ھەبوو؛ چل سالیك عومرى دەبوو. بەرگى شباكى غەوس - كە ماھووتى بە زېر چندراو بوو- سالىو سالى ھىندوستانى دەیانگۆرى؛ كۆنەكەشى بەشى سەید عەلى بوو كە پارچەى بارىكى بە حاجى و زیارەتكەران بوو متفەرک دەفرۆشرا. ژنەكەى دلپىسى لە سەید عەلى دەكرد. ئەو سالى شباك گوم بېوو. رۆژىك ژنەتیو ژنىكى بانگ كرددبووہ مالى خۆى كاری پى سپاردبوو، بۇ خۆى چووہوہ مالى كەى، پر و پىسكەى گەرابوو. شباك كرابووہ كراسى ژنەكە؛ كە ناوى «نوریه» بوو؛ باشیشیان نەدەگوت. بوو بە چەققە و شپرە- شپرىك، دەتگوت كاسەى قەرەچى ئاو بردووہ.

سەید عەلى سیلى ھەبوو؛ مرد. لە وەتاغىكى بارەگادا ناشتیان و شباكىكىيان لە سەر قوت كرددوہ و ھەر زیارەتكەرىك دەھاتە زیارەتى بارەگای غەوس، زیارەتى سەید عەلیشىان پى دەكرد و زیارەتانەىكیان لى وەر دەگرت. خۆم سەید عاسمى ملیۆنێرم دیت كە سەربازانى ھىندى لە لەشكرى ئىنگلیس دەوریان لىدابوو، پوولیان دەداہە. ئیوا ھەبوو چوار فلسى دەداہە. تەشەكوریكى لى دەكرد و وەرىدەگرت.

لە موكریان بیستیووم كە ئەگەر گۆشت بە بن سىبەرى غەوسدا پروا ناگر كاری لى ناکا؛ بۆیە مردووان بەر لە ناشتن دەبەنە بەر سىبەرى بارەگا تا ئاگرى جەھەندەم نەتوانى بیانسووتینى. تەننەت جارێك دەگەل «تورجانى زادە» چووہە بەخیر ھىنانەوہى «حاجى عەبدووللای تۆكەچى» لە سابلاغ كە لە حەج دەھاتەوہ. گوتى: لە بەغدا من و حاجى فلان چووین لە دوكانىك بۆرەكى زىرتواندەنەوہمان كرى. ھاتینەوہ سابلاغ. بۆرەكى من كاری نەكرد، لام وابوو دەستمان برآوہ. چووہە لای ھەوالەكانم. گوتیان بۆرەكى ئیمە زۆر باشە. خۆ ھى تۆش ھەر لە قوتووەكەى ئیمە تىكرا. ئای دللى خافل! وە بیرم ھاتەوہ كە لە زیارەتى غەوس دەرمانەكە دەبەر پشیتىندم دابووہ!

لەسەر ئەو باوہرەنە رۆژىك لە چاوشى شىخ، واتا كار بەدەستى بارەگام پرسى: ئایا راستە گۆشت بکەویتە بەر سىبەرى مەرقدە ناگر كاری لى ناکا؟ زىرتىكى زۆر زەلامى بۆ كیشام: كەرە! رۆژى سى كیلۆ گۆشت دەكرىن و لە بەر سىبەرى بارەگاوە دیتە ژوور و دەكریتە شۆرپا و دەكولیندرى! ئیتر نەمویرا باسى بۆرەكى حاجى عەولا پېرسم!

وہ بیرم دہاتہوہ کہبہچکہ خہلیفہیہکی باب مردوو، سہفہریکی دہ رۆزہی کرد و گوتی
چووہ لای نہقیبی بہغدا کردمیہ خہلیفہ.

مانگی رہمہزان تیپہری و جیژن ہات. مام حوسین زور بہ تووپہبی ہاتہ لام گوتی:
- کورہ ئەو دہولہمہندہ زہلامہ! گوتم: ئەم کورہمان دوو مانگہ لہ لاتہ. تۆ بۆ حقووقیکی
نادہیہی؟ چارہگہ دیناریکی دامی کہ بہ جیژنانہ بتدہمی و گوتی: حقووق نییہ؛ نان دہخوا
بہسہ!

چارہگہ دینارم تووپ ہلدا و گوتم: لہ لات نابی.
- مام حوسین من بہ نانہزگ رازیم کار بکہم.
- نا، مہترسہ! کارت ہەر بۆ پەیدا دہکہم. کاری ئەو خویرپیہ مہکہ!
لہو بہینہدا کہ نۆکەری دیوہخان بووم، یہکیک ہات گوتی: حوزنی موکریانی بیستووہیہہزار
لیرہیہ. حوزنی بہ جاسووسی ئینگلیس ناوی زہابوو؛ نہعووزوبیللا! مام حوسین گوتی: شتی وا
لیرہ نییہ. رۆژیکی دی - سەر لہ ئیوارہ - سہیدیکی ریشسپی تہنک، دہستہبالای لاواز ہاتہ
حہوشی دیوہخان و قسہی دہگہل مام حوسین کرد. مام حوسین ہات گوتی: ئەوہ سہید
حوسین حوزنییہ؛ دہیہوی بتبینی. چار نہمابوو. تہلہفۆنیکم لہ دوکتور «جہعفەر محہمہد
کہریم» کرد کہ دہمناسی و ناوی زۆر چاکی ہہبوو. گوتی: سہید حوزنی پیای چاکہ و دیتنی
زیاتیکی نییہ. دہگہل حوزنی بوومہ ئاشنا. ئیستاش لہ بیرم ناچی کہ دیتمی، فرمیسک بہ
ریشہسپیہ جوانہکہیدا ہاتنہ خوار... ئادرسی رۆزنامہی «دہنگی گیتی تازہ»ی دامی کہ خۆی
سہرمودیر و ہاوکاریکی بہ ناوی «حہمہ علی بہگ» خہلکی سولہیمانی، سہرہنگی بازنشستہ
ہہبوو. جار جارہ ئیجازہم لہ مام حوسین وەر دہگرت دہچووہ لای. ئەو کابرا پیہرہ موحتہرہمہ
یہکی لہ بہرم راست دہبۆوہ؛ دہیگوت: تۆ یادگاری جمہوری کوردستانی.

حوزنی لہ گوندی «نیچکہ»ی نزیک «بوغدہکەندی» سەر بہ بۆکان ہاتۆتہ دنیاوہ؛ کہ ئیستا
نیچکہ نہماوہ و زہمانی من شوینہواری دیتیہ کہ ماوو. باوکی لہو سہیدہکانی بوغدہکەندی و
ناوی «سہید لہتیف» بووہ و زوو مردووہ و دایکی (خات سہلما) میردی کردۆتہوہ بہ کابرایہکی
ورمزیار کہ «گیوی موکریانی» دہبیتہ دایک برای حوزنی. ہەر لہ مندالیہوہ حوزنی پەرہوازہی
ولاتان بووہ: لہ ئەستہمبوول فیتری مۆرہلکەنی کراوہ و بہو پیشہوہ گہراوہ. بۆتہ سہیاح لہ
کوردستاندا. سہری لہ کوردہکانی تورکیا و ئەرمہنستان و عیراق داوہ و لہ زہمانی فہرمانداری
«سہید تہا» لہ رہواندز دامہزراوہ. بہ سہلیقہی خۆی کہ تہ چاپخانہیہکی لیک ناوہ. کلیشہی
لہ دار ہلکەندووہ و بۆ یہکہمجار لہ کوردستانی عیراقتا نووسراوی بہ کوردی بلاو کردۆتہوہ. لہ
زہمانی رہئیس ستادی «فایق کاکہمین» دا - کہ کوردیک بووہ - لہ عیراق دہرکراوہ. چۆتہ
شاری حہلہب؛ لہویش چاپخانہیہکی چکۆلہی دہست و پا کردووہ و ملی لہ کاری کوردایہتی
ناوہ. لہ حہلہبیش ئاویان دہبن کردووہ و بی دہرہتان ماوہتہوہ. لہ سہرہتای شہری ئالمان -
کہ فہرانسہ لہ سووریہ لہ ریگہی گۆفاری رووناہیہوہ دلی کوردیان خۆش دہکرد - ئینگلیس لہ
بہغدا بۆ کوردی زہمانی خویندہوار گہراون و داوایان لہ حوزنی کردووہ بیتہوہ بہغدا و گۆفاری
«دہنگی گیتی تازہ»یان بۆ بہرپوہ بہری. حوزنی لہ «رہوابیتی فہرہنگی ئیران و عیراق» بہ
ناوی «عہلاقاتی عاممہ» دہست بہ کار بووہ. لہ رووپہریک و دواندا خہبہری شہر و لہ پتر لہ
حہفتا رووپہردا فۆلکلوری کۆنی کوردی زیندوو کردۆتہوہ؛ شیعری شاعیرہ باشہکانی لہ چاپ

داوه. نیستاش ههر کهس هه موو ژماره کانی لای، زۆر به ختیاره و زۆر مه علووماتی باشی لی دهست ده کهوئ.

حوزنی له کوردایه تیدا سووتابوو. دین و ئیمانی کوردستان و نازادی کورد بوو. جسنی عاره بی زۆر ناخۆش دهووست. لاشی وابوو ههر به لایهک له دنیا دا ههیه تاوانی ئینگلیسه. ته نانهت ده یگوت: به دووری نازانم ستالین کار به دهستی ئینگلیس بی!

جاری گوتم: تۆ سهیدی؛ ده بی رهسن عه رهب بی. بیکه نی، گوتی: بیستم که ئالمان له خوینه وه رهسه نی گه لان ده ناسن. خوینی خۆم نارد و جوابم بۆ هاته وه که تۆ ناریا بیت. شوکور ئەم سهی سهیه م له کۆل بۆوه!

جاری گوتی: کوره سهیری که ره تهی من که! له گه شت و گوزاره که م له ناو کوردستانی ترکه دا، شه ویک له گوندیکی حه نه فی مه زهب له سه ر ئیمامی شافیعی - که گوتم باشه - نه وه نده یان دار کاری کردم، دوو رۆژ وه هۆش نه هاته وه. کهس نه یگوت تۆ کوردیکی، چت له شافیعی داوه؟!

نه وه نده گه فت و له فت خۆش و ناگادار بوو، پیاو حه زی ده کرد ههر گوپی بۆ را دیڕی. رۆژیک گوتی: به داخه وه کورد چونکه هه میسه ژیر چه پۆکه بوون، شاعیر و نووسه ری گالته چیمان لی هه لئه که و توون؛ که گه پ و گالتهش به شیککی گرینگه له نه ده بیاتدا. من باسی «مه لا حه سه نی دزلی» م بۆ کرد که زۆر گالته چی بووه و به داخه وه له برسان مردووه. نمونه ی کرده ی نه و پیاوه ی لی خواستم. شیعریکم بۆ خوینده وه که له مه ربوانه وه بۆ فه قیه کی براده ری خۆی به ناوی «حه مه ده مین هه مه وه ندی» بۆ شاری سا بلاغی نووسیوه. من - وه ک عاده تمه - له خوینده وه ی شیعری له به ردا، چا و له سه ر یه ک داده نیم. له و ناوه دا چاوم هه لئنا: نه و پیره ریش سپیه به ده ست و بی سه مای ده کرد. گوتی: پیاویک ده نیرم که به دووی نووسراوی نه و پیاوه دا بگه ری و له رۆژنامه ی دنه گی گیتی تازه دا بلاوی ده که مه وه؛ که به داخه وه مه رگ ریگه ی نه دا. نه مه ش بلیم که له پاش نه مانی شه ر، گۆفاره که هه لگیرا و ئیمتیازه که یان دا بوو به حوزنی؛ به رۆژنامه یه کی چوار لاپه ری ده ری ده کرد و نه ده بیاتی کوردی تیدا ده نووسی.

شیعره کان نه وه ندی له بیرم ماون نه مانه ن:

برخوان برای آنکه نامش در دهانم انگبین
برکنده بزها پوست را، درویشها را پوستین
اول محمد آمده، آخر نقیض لا امین
منعش نباشد زان مکان، گر غافل است از ما چنین
تعطیر ناف دلبرش چون نافه ی آهوی چین
فواره اش بالا رود، تا آسمان هفتمین
قتاله بالغمزه، با آن دو چشم نرگسین
آیند بیرون از حمام با آن خود آتشین
جنبیدن دسمالشان گه بر یسار و گه یمین
صادر شود بی اختیار، از وی ریاح فا و سین (فس)
سه رچۆله که ی، گون کوله که، مانند جامووس بطین
با بۆله بۆل و فیشه فیش، با لره لرف و ناخنین

ای عازم ساوجبلاغ! عرض سلام این حزین
چابک هموندی که او، در وقت غارت بارها
از نام او پرسى اگر، احمد امین اسمش بود
باری اگر مرسوله ای نوشت سوی این طرف
شهر سیه چشمان وی همچون غزالان ختن
پیکان مژگان سیه، بر سینه ی هر کس زنند
به رخو له، دوو شحمة، تاقانته فی بلده
آتش به جانها افگنند، وقتی که چون کبک دری
پشمینه پوش اطلسی، زنگاریان طاوسی
لو عانسق الانسان بالبنه التی من قریکم
درویشهای کولکنین، ریش نیری و زورنا که پۆ
بینند چون آن لعبتان، چون دیوشان دربر کشند

په‌نگه‌ چه‌ند به‌یتیکم له‌ بێر نه‌مابێ.

له‌ خۆشه‌ویستی موکریان و تاییه‌تی سابلاغدا له‌ راده‌ی تێپه‌راندبوو. رۆژیک که‌ منی ده‌دواند و زۆر باسی سابلاغی کرد، محهمهد عه‌لیه‌که‌ی یاریده‌ری پرسی: مامۆستا وا دیاره‌ تۆ خه‌لکی سابلاغت زۆر خۆش ده‌وی؟

گوتی: به‌لێ، سه‌گیکي سابلاغم له‌ کاکه‌حمه‌دی شیخ خۆشتر ده‌وی!
گوتم: کاکه‌ حوزنی! چونکه‌ کاری ئینگلیسانت کردووه، هه‌موو که‌س به‌ جاسووس و خه‌نهرت ناو ده‌با و منیش لام وابوو تووشم بێ، ده‌مخۆی!

- خودا ده‌یزانی، به‌لام له‌ عیراق ده‌رکرام په‌نام به‌ عه‌لی که‌مال برد که‌ زۆر ده‌ستی ده‌رپۆشت. له‌ گه‌رمای نیوه‌رۆی چل و هه‌شت ده‌ره‌جه‌دا له‌ ده‌رگام دا، هاته‌ ده‌:

- مامۆستا خێره‌؟

- له‌ عیراق ده‌رم ده‌که‌ن.

- راوه‌سته ئیستا دێم.

تاویک له‌ به‌ر درگا ویستام. درگا کرایه‌وه. هه‌ر نووسراویکی به‌ دیاریم بۆ ناردبوو ده‌ باوه‌شیدا بوو، له‌ به‌ر درگا هه‌لپه‌رشت و ده‌رگای له‌ روو پێوه‌دام. زۆر که‌سی تری وه‌ک ئه‌و، وه‌ک ئه‌ویان له‌ گه‌ل کردم. که‌ به‌ ناوی کارمه‌ندی ئینگلیسیان هاتوومه‌وه، ئیستا نه‌ شه‌رم و نه‌ حه‌یا، هه‌موو ئه‌و پیاوه‌ زله‌ کوردانه‌ فه‌خر ده‌که‌ن که‌ قسه‌یان له‌ گه‌ل بکه‌م. به‌دناویم له‌ ناو لاوه‌ کورده‌کانیش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ ده‌لێم زگ‌نێشه‌ی به‌ته‌نێتان نه‌بێ. ئیوه‌ عاشقی رووس و ستالین و مه‌عشووقه‌ تفیشتان پێدا نادا. با بۆ به‌رزه‌مه‌ندی کوردستان خه‌بات بکه‌ین و له‌ ریگه‌ی ئازادیدا ده‌گه‌ل شه‌یتانیش بیینه‌ دۆست. با جگه‌ له‌ ئازادی کورد که‌س نه‌په‌رستین...

له‌ ئاکاری شیخ مه‌حموود زۆر نا‌ه‌حەت بوو، که‌ ئینگلیس کردیانه‌ فه‌رمانه‌وای کوردستان؛ که‌چی به‌ هه‌وای دین و دنده‌انی تورکان، ده‌گه‌ل ئینگلیس به‌ شه‌ر ده‌هات؛ دهنه‌ هه‌ر وه‌ک یاریده‌ی فه‌یسه‌لیان دا و ده‌وله‌تی عیراقیان بۆ دامه‌زراند، ئه‌ویشیان -که‌ جینگه‌ی متمانه‌ بویه- ده‌کرده‌ ده‌وله‌تۆکیک و له‌ مه‌سه‌له‌حه‌تیان بوو. ده‌یگوت: کاتی خه‌به‌ری تیکچوونی کوردستانی موکریم بیست، زۆر به‌ تالی گله‌م له‌ سه‌فیری ئینگلیس کرد. گوتی: حوزنی! په‌قیقانی ئێران راستیان کرد و په‌قیقانی کورد درۆزن ده‌رچوون...

مه‌حموود ئه‌حمه‌د گوتی: خه‌ریکن بمگرن و حقووقم بپه‌رن. ده‌گه‌لم وه‌ره‌؛ حوزنی ده‌لێن تۆی خۆش ده‌وی. مه‌حموود وه‌ک هه‌موو کوردیکی دیکه‌، جووتیک سمیلی ستالینی و کراواتیکی سووری نیشانه‌ی کومۆنیستی پێوه‌ بوو. حوزنی زۆری به‌ خیراتن کرد و که‌ باسه‌که‌م پێ گوت گوتی: باشه‌ هه‌رچی له‌ ده‌ستم بێ قوسوور ناکه‌م؛ به‌لام کاک مه‌حموود تۆ ده‌زانی عه‌ره‌ب عه‌قلیان له‌ چاودایه‌ و له‌ میشکدا نییه‌. ئه‌گه‌ر ده‌کرێ تۆزیک سمیله‌کانت سووک بکه‌ تا بته‌مه‌ لای کاربه‌ده‌ستان.

مه‌حموود خۆی لێ تووره‌ کرد: جه‌ناب تۆ جاهیلی! نازانی کومۆنیست چییه‌! من فه‌خر ده‌که‌م که‌ به‌ کومۆنیستم بزانی!

حوزنی زۆر به‌ نه‌رمی گوتی: راسته‌ جاهیلیم. تۆ ده‌توانی به‌ زمانیکی ساده‌ پێم بێنی کومۆنیستی چی زۆر باشه‌؟

- تۆ نازانی له‌ رووسییه‌ هه‌موو که‌س نان و کاری ده‌دریت؟

- کاکه مه محمود گیان! خو زیندانی بهغدايش نان و کاری ته اوایان هه یه ا
کاری مه محمودی هاسان جیبه جی کرد و زوری مهنوونی خوئی کرد.
جاریک باسی بهدفری هیندیک نه جیمزادان بوو؛ حوزنی گوتی: من له ئیداره ی گؤشار بووم
قته نه چووبومه سفاره تی بریتانیا. تله فون کرا که سفیر ده یه وی بتبینی. بردمیه په نایه ک و
به سرته گوتی: کوردیکی زور گرینگی رووسیه مان له لایه؛ تو بیدوینه و دلخووشی بده وه.
له زورونکی تایبه تی کورده کم دیت. خوايه من وهک نهو کابرایه بناسم وایه.
- کاکه! ناوت به خیر؟

- مامؤستا حوزنی! نامناسی؟ من عمه راغام، نوکهری حاجی سید عه ولا؛ چهندم چایی بو
داناوی؟
- تو و ئیره چی؟

- بهدبه ختی. سید پؤشوی سید ته ها هه لیفریواندم: وه ره ده تکمه کوردی رووسیه و
ده تبهم بو سفیری بریتانیا و پولونکی باشت ده ست ده که وی. وا لیره وهک چه پیسی وام و نهوا
له ترسانیش زراوم چووه. ده خيله پزگارم که!
سفیر له دهری ده هات و ده چوو؛ چاوه نوپری خه بهری خووش بوو. نووک و به دم بو گتپرایه وه.
وهک بیست کهس قدیلکه ی بدن ملی له پیکه نین نا: نهو پؤشویه پتر له بیست جاران ده ستی
بریوم؛ به لام دیسان فایده ی لی ده بینم!
پولونیکم بو عمه راغا ساند و ناردمه وه سنووری ئیران.

هه ر حوزنی گتپرایه وه که: له هه ولیر بووم. ده چوومه دیدنه ی حاکمی ئینگلیس، مه لایه کی
له باری که له گه تم دیت له دهرگای حاکم کز ویستابوو. گوتی: سید توخوا وا بکه حاکم بینم؛
چهنده روزه ریم نادا.

حاکم له جوابا گوتی: نه وه مه لا خه لیلی گؤرؤمه ره؛ نه وی پیمان سپاردبوو، باشی پیک
نه هینا؛ ئیستا داوای پولول ده کا! پتی بلتی نه گهر خوئی نه شاریته وه پؤلیسی عیراق ده یگرن.
نهوسا تیگه یشتم که نهو پیاره مباره که ی نهو هه موو مهنگوره ی به کوز دا و مالویران کرد،
کی نار دوویه و ره سوول ناجی که ئیمه له سابلغ گرتمان و دهر کهوت جاسووسیکی گه وره ی
بریتانیا یه و دامانه ده ست رووسان، له خه زای مه لا خه لیلدا پؤویژ که ری هه ره نزیکی بووه.
«تهوفیق وه هی» وه زیری کار و ری و بان بوو؛ له ئه دیبه به ناوبانگه کانیشه. رؤژیک شیعی
«لیفه شه» ی من بو حوزنی ده خوینیته وه و ده لی: که متر شیعی و باشم دیوه؛ خو زگه نهو
شاعیرم بدیا.

حوزنی ده لی: نه وه له بهغدا یه و پیخواس و رووت و برسییه؛ بیکه به کارگه ریکی ساده.
- نه وه ده غیله حوزنی! پتی بلتی خوئی بشاریته وه نه وهک بیگرن!
حوزنی ئیمتیازی مه جه لله ی «زاری کرمانجی» - که له ره واندرز ده ی نووسی و لی
هه لوه شینرابوو - وه رگرته وه. بریاری دا که بیداته ده ست من.

به یانیه ک برادر یک هات، گوتی: حوزنی کوت و پر مردووه؛ با بچینه سه ر قه بران. چهنده
دیمه نیکي دلته زین بوو؛ جه نازه که ی له سه ر خاک دریز کرابوو تا قه بری ته واو ده بی، جگه له
من و برادره که هیچ که سی له لا نه بوو. بیرم له قه درنه زانی کوردان ده کرده وه، گر یانیکي زور به
کول گرتمی و پیم وایه ته نیا که سپیک که بو مهرگی گریایی من بووم.

حوزنى كە بە جاسووس و ھەمەكارەى ئىنگلىسيان دەزانى، زۆر بە فەقىرى مرد. جگە لە كىتبخانە كەى، ھەموو ناومالى، يەك - دوو بەرە و چوار نىمكەتى دار بوو. منالى نەبوو. ژنەكەى كوردى تور كىە بوو. «گىو» كىتبخانە كانى برد؛ ناومال بۇ ژن ما و كارەكەرى مالانى دە كرد. لە كاتى شەردا ئىنگلىسيان رادىيۆيە كيان لە شارى «خىفا» خىستبوو كار كە «مامۇستا گۇران»، «رەفىق چالاک» و «شىخ حەسەن» ناوىك، رۇژانە دوو سەعات بەرنامەى كوردىيان لەوئو بەرپو دە برد. لە بىرمە بۇ يەك جەر لە «گەردىلان» گويم لى گرت. رەفىق چالاک وتارىكى لەسەر چارە رەشى كورد خويندەو؛ كول ھەلىگرتەم و تىر گريام. ئەوئىش دواى شەر ھەلگىرا.

تووشى ھەر كوردىكى سەرناس بام، داواى كارم لى دە كرد. دوكتور جەغفەر حەولى دا بىمە فەراشى مەدرەسەى فەلى؛ نەكرام. مامۇستا قادر قەزازىك ھەبوو زۆرى كار بە دەست بوو؛ دەشىناسىم كىم. لە باتى كار، پەنجا فەلسىيە كى بۇ راداشتم! بىدەنگ بە جىم ھىشت.

شەوىك برادەرىك ھات گوتى: حىزبى پارتى راپىسپاردووم، كارىكم لە رىستورانتىك بۇ دىتوويەو؛ مانگى بە چوار دىنار و نان و پىخۇر. ئاى لەو خۇشىيە! رىستورانتىكى زۆر گەورە بە ناوى «خەبىام»، دوو كورد بە ناوى «ئەحمەد خوجا» و «رۇشى بەگ» دەگەل ەرەبىكدا كرددوويانەو. ئەحمەد خوجا لە ھەوالانى شىخ مەحمود بوو؛ مئزوويە كى بە ناوى «چىم دى؟» نووسىو. رۇشى كوردىكى حەلەبى بوو. كارى من ئەو بوو قاپى بە تال لەبەر خەلك ھەلگرمەو؛ ولات بمالم و كاشى بىسترمەو؛ يارىدەى قاپشۇر بكم. ئىئورانە بىستودوو مئز و ھەشتا ھەشت كورسى ئاسن بەرمە سەربان؛ سەعات يەكى پاش نىوەشەو بىنھىتمەو خوار. سەعات دووى پاش نىوەشەو لە سەربان خۇ درىژ كەم و سەرى سەعات پىنج دىسان مل لى نىمەو. لە سەعات دواز دەى نىوەرپۇ بۇ سەعات و نىوىك وچان و ئىستراحت بى. چەند كەسىكى ترى ھاوكارى تىدبوو كە يەكيان كوردىكى سابلاغى بە ناوى «مەمەدى رەشادى» بوو كە ئىستا زىرپىنگەرىكى زۆر دەولەمەندە. چەند كورپىكى خەلكى سولەيمانىش ھەبوون؛ كەباب و شەربەتى مئزۇيان دروست دە كرد. ئارەقىش لەوى دەفرۇشرا.

رۇژانە تىكرا بىست سەعات پتر ماندوو دەبووم و سەرى خۇم پى نەدەخورا. نىوەرپۇ و شەو نەفرۇشراوئان دەداپىن. بەيانىان سەموونىكى رەق ھەلاتووى لە كەلكى خوران كەوتوويان بە چايەكەو - كە بە حەبى سوگەرىن [ساكارىن] شىرن دەكرا - جىرەمان بوو. ئەو دەم سى دەسك كەرموز بە فەلسىك بوو. رۇژىك دەستەم برد نىوە دەسكە كەرموزىكم ھىنا كە بىخەمە ناو سەموونەكەم، دوژمنى راي ئىمانت بى، خاوەن رىستوران لە دەستىان دەر ھىنام و فەزىحەتى سەگيان پى كردم. شەلوارىكى زۆر ئەستوروى پىنەكراو، كراسىكى شىر و بى قۇل، جل و بەرگم بوو. پىخواس بووم. لە گەرمای ھاوئىنى بەغدا ھەموو لەشمان ھەمىشە لە بەر ئارەقە جلقەى دەھات؛ تەنانت نەياندە ھىشت نىوەرپۇيان لە بەر دووشى ئاودەستخانەش ئاو بە خۇدا كەين؛ نەياندە ھىشت لە بەر سىبەر خۇ درىژ كەين.

لە بىرمە رۇژىك ناردىانمە شوئىكى دوور كە قالبە سەھۇلىان بۇ بىنم. پىخواس بووم؛ ەرزى خەبايان لاقى دەسووتاندم. لە تاوان ھەر غارم دەدا كە نەمدەوئرا زۆر پىم وەعەرز كەوى؛ زوو ھاتمەو. خاوەن رىستوران گوتى: ئافەرىم زوو ھاتىو؛ ئەوجار ھەر تۇ دەنئىرم! سەر لە ھەوئەو لەو شاگرد گارسۇنىيە زۆر بە خۇمدا دەسكامەو؛ بە شەرمەو ئامان و

دەفرم لە پیش موشتەری لادەبرد؛ بەزەشم بە خۆمدا دەهات. بەیتیکی مستەفابەگی کوردیم هاتەوہبیر کہ دەلی:

سەبا! یارانێ مەجلیس گەر دەپرسن حالی زارم لیت
بلی کیشایە مەیخانە دوو چاوی بیچووہ عەبیاریک

بیچووہ عەبیاری ئەو شاعیرە، بەچکە ئاڭایەکی لووسکەلە بووہ. بیچووہ عەبیاری من، کوردستان و چەندین ملیۆن کوردی لی قەوماوہ؛ بۆشی بچمە سووچی مەیخانە و لەوہش ڕەزێل تر بم جیی شانازیمە. ئیتر بە راستی ئەم بەیتە شیعەر، شەرم و تەقیەیی لابرەم و زۆر بە ڕاشکاوی کاری خۆم دەکرد.

شەویک میوانی بووکەتێنان بوو؛ زۆر شلووغ بوو. ئەحمەد خواجا گوتی: دەزانێ بنووسی؟
- بەلی.

- وەرە لە بەر سندووق ڕاوہستە! ھەر شیۆیک دەچیتە دەر بینووسە!
کابرای خاوەن میوانیش دەینووسی. کہ هاتینە حیساب کردن، حیسابی کابرا لە ھی من پتر بوو. ئەحمەد خواجا دەیگوت ھی ئەو ڕاستە؛ لە من توورە بوو کہ سەھوم کردووہ. چەققە پەیدا بوو. کاتی لە ئاشپەزیان پرسی حیسابی من ڕاست بوو. خاوەن میوانی نیو دیناری بە خەلات دامی؛ ئەحمەد خواجا دە دەستم نووسا، لیتی ساندم!

رۆژنامە بە دە فلس بوو؛ نەمدەتوانی بیکرم. جار جارە لە خەلک بەجی دەما، دەمیرد و تماشام دەکرد. رۆژیک دوو پۆلیس بە باوہشە کتیبەوہ هاتن، بە کابرای خاوەن رستوورانیان گوت یەکیان بکەرە. ھەر چەند زیقاندی کہ ناکرم، چارەگە دیناریکیان لی ساند و کتیبیکیان بۆ دانا و ڕۆیشتن. کابرا لە کتیب نەوی و تا ھیزی تێدایوو فری دا و چەند جوینیکی حەوالەیی دەولەت کرد. چووم کتیبم لە ناو خۆل ھەلگرتەوہ؛ داستانیک بوو بە عەرەبی جلفەیی ناو بەغدا نووسرابوو. زۆرم کہیف پێ ھات کہ زۆر وشەیی بەغدا بیانەم فیژ دەکا. ڕەنگە بیست جارم خویندییتەوہ.
رۆژیک کابرایەکی زۆر بە سەر و سیما ھاتە رستوران. من کہ چووم قاپە بەتالەکانی بەردەمی ھەلگرم، بە بێ ئەوہ چاو لە من کا بە سرتەوہ گوتی: تۆ ھەژاری؟
- بەلی.

- من ئەمەین ڕەواندزی ئەفسەری مەشھوورم. ویستم حەولت بۆ بدەم لە سەحرا سەرەمەلەیی بەدنی؛ بەلام لام وا باشە بچیوہ ئێران. دەلین عافواتی شا دەرچووہ.
- قوربان! ھیچ زەحمەت مەکیشە! ناچمەوہ ئێران؛ ناچمە سەحرات. لێرە ھیچ نەبی سێبەر ھەیە؛ نانیش ھەیە. زۆر سوپاست دەکەم.

رۆژنامە نووسیووی: «مستەفا خۆشناو»، «مەحمەد مەحموود قودسی»، «خەیروللا» و «عیززەت عەبدولعەزیز» - کہ ئەفسەر بوون و چوونە یاریدەیی بارزانی - حوکمی ئیعدامیان دراوہ. ئیتر رستوران ھەر جمەیی دەهات. کوردی بەغدا و سولەیمانی بۆ نەجاتیان تێدەکووشین و لەوی کۆ دەبوونەوہ. لە پەناوہ گوێم ھەلدەخست کہ بزانی خەبەر چییە؟ ئاخیری ئیعدام ھەر کران و لاشەکانیان بردەوہ شوینی لە دایک بوونیان. منیش ھەر ئەوہندە بوو لە پەنایەکەوہ چەند فرمیسکتیکم ھەلوہراند.

جاری وا بوو خواردنم لە رستورانەوہ دەبردە ئوتیلان. جاریک کہ بابم برد بۆ شیخ عەرەبیک ناوی عەبدوللا یاسین بوو؛ لە شیخە ھەرە زلەکانی نیوان کووت و عەمارە. کہبابی سولەیمانی

زور لی خوش هات. رۆژی دوا بیش داوای کردبوو؛ بۆم برد. هیشتا له بهر دمیم دانه نابوو، قاچم تیک هالا و کهوتم و قاپ شکا و کهباب په رژ و بلاو بوونهوه. له ترسان و له حیرسان فرمیسکم په په چاو. گوتی: گوی مه دهیه. ته له فۆنی کرد که من قاپه کهم شکاند. دوو دیناری بۆ ناردن؛ نیو دیناریشی به خشش دا به خۆم. گوتی: نه گهر ده بیه خزمه تکارم و ده توانی له سه حرا بژی، ژنت بۆ دیتیم، ره شمالت ده ده می، مانگی ده دیناریش حقوق.

- چۆن نایه م؟ ده ستیشت ماچ ده که م؛ ژنیشم ناوی. خوا پاره ستاوت کا.
- ده جا سبه ی سه عات شهش و هره بهر ئوتیل.

شه و له خوشیان نه مزانی خه و چیه. شره و په تووم پتچایه وه. له جهنگه ی گهسکدانی به یانیدا، کۆله پشت له سه ر شان، له بهر ده رکی ئوتیل «شطالعرب» ویستام و نیو سه عات هه لله رزم تا شیخ ته شریفی هاته ده ر. تیله که یان له سه ر ماشین دابه ست.

- خۆ ده زانی که بابیم بۆ دروست که ی؟
- نا به داخه وه، به لام هه موو کاریک ده که م.
- شره ی بۆ فری ده نه وه! وه مزانی که بابی سوله یمانی ده زانی.
- به هه ناسه ساردی هاتم وه جه هه نه مه که ی خۆم و نه مه ده زانی جوابی پرسیار که ران چی بده مه وه.

مالی مام حوسین له رستوران هوه چاره گه سه عاتیک ری بوو. نیوه رۆیان ناچار ده چوومه وه ئه وی ئاوم به خۆدا ده کرد و بریک راده کشام. رۆژیک له م ریگه یه مدا تووشی مغازه یه کی کتیب فرۆشی بووم که هه موو کتیبه کان باسی ئایینی خاچ په رستی بوو. تابلۆیه ک به په نه جره که وه درابوو: «رۆژنامه خویندنه وه به خۆرای». به خوا باشه! با بجم. کابرایه کی پیر، هه شتا- نه وه سه له، لووت کورتی سوور، گوی پان، له سه ر کورسییه ک قوت بیئوه، جیگه ی نیشاندام. دوو لاوی عاره بیشی لی بوو. پریم به رۆژنامه دا گرت و به خۆشیه وه لیم ده روانی. گوتیم ئیستراحتی نیوه رۆم لیره ده گوزهر یتیم. چهند تابلۆیه ک به دیواره وه بوو، نووسرابوون: «نه گهر مجاده له ی دینی ده که ن هه رگیز تووره مه بن! به زمانی نه رم و خوش یه کتر بدوینن». کابرا که بۆ به خیراتن دواندمی گوتی: به له هجه تدا وادیاره عه ره ب نیت. وتم کوردم.

به کوردی گوتی: زۆر باشتر، من سی سال له سابلاغ و ده سال له ته وریز ژیاوم. ته بلیغاتی دینی مه سیحیم کردوه. ئیستاش ئه وا ته رجه مه ی کتیبیکم به دهسته وه یه که به فارسی بلاوم کردۆته وه و ده یکمه به عاره یی. خۆ فارسیش ده زانی؟

- بۆچی، که م تا کورتیک.
- با بریکت بۆ بخوینمه وه.
- به خوا من هاتووم رۆژنامه بخوینمه وه.
- نا، ده بی هه ر گویم لی بگری، زۆر به فایده یه.
- ملیکم لار کرده وه:
- به لی بفرمووا!

- رۆژیک له رۆژانی به هار که ره لای زینه له ایدین و یوسفی هاواکیان چووبوونه سه یران له شاگولی. یوسف خه ریکی چا لیتان بوو؛ که ره لای نوژی ده کرد. له ده می نان خواردنا یوسف پرسی:

- چند ساله نویژ ده کھی؟
- چل و پینچ سال.
- چند نویژت کردووه؟ چند رکاتی تیندا بووه؟
- نازانم.
- من حیسام کردووه، ده کاته ئه وهنده ههزار رکات. ئه وه موو موسولمانه له دنیا دا له هه موو رکاتی کندا له بهر خودا پاراونه وه: بمانخه سهر ریگی راست، ئه دی خودا که دی دو عایان لئ قبوول ده کا؟!
- گوتم: به سمه، تیگه یستم. جه ناب! فاتیحا قسه ی خودایه. فرمانی داوه موسولمان له رکاته نویژدا بیلین، وه ک ئه وه یه که ئیواران سهربازان فیر کراون بیلین بژی مه لیک. فرمانه؛ دو عا نییه. رهنگه تۆ قورعان به قسه ی خودا نه زانی؟
- شتی وا مه لئ! قورعان زۆر گه و ره یه. له چند جی به ئاشکرا باسی مه سیحی تیدایه که له فووی خودایه.
- به ه - به ها! چند مباره که! لات وایه هیچ قسه ی پیغه مبه ری تیندا نییه؟
- به لئ، ئه وانهی «قول» یان تیدایه، و اتا: «بلی» بی شک فه رمایشتی خودایه.
- که وایج محه ممد «قول» ه کانی بۆ خۆی لئ زیاد کردووه که قورعان ده لئ: «ههر که س جگه له ئیسلام دینیکی دیکه هه لیزیری لئ قبوول ناکری» قسه ی خودا نییه؟!
- من ئه وه نالییم...
- تۆ بلی! شهرم و ته قیه ی پی ناوی. وهره هه ردوو کمان بیلین محه ممد به ناوی خودا وه نایه تی خستوونه ناو قورعان و دزی کردووه. که سیک دز و بوختانکه ر بی بۆ پیغه مبه ر نابئ. ئه وسا وهره پیم به سلمینه که مریه م له فووی خودا ئاوس بووه و ئه و کچه جووله که جوانه که س لاقه ی نه کردووه!
- کوره تۆ ده لئ چی؟! قورعان ئاشکرا ده لئ.
- گوتمان قورعان بر وای پی ناکری چونکه خاونه که ی به زمانی خواوه هه لیه ستووه.
- جا ده لئ چی؟
- ده لیم ئه وه هه موو موسولمانه ده رباره ی پاکی مریه م و عیسا وه به هۆی قورعانه وه ده میان به ستراوه. ئیوه چه ول بده ن قورعان زۆر چاپ بکه ن با موسولمان هه موو بزانه که مه سیح زۆل نه بووه. چارتان ههر ئه وه یه.
- تۆ ناوت چییه؟
- عه زیز.
- عه زیز هه سته برۆ! جاریکی دیکه نه یه وه ئه م دو کانه!
- کلک له گه لۆزدا ده ر که وتم و په کی رۆزنامه ی به خۆراییم که وت. حوزنیم وه بیه هاته وه که له سهر شافیهی تیه لدانی خواردبوو!
- دوو مانگ به و په ری چه وسانه وه کارم کرد. مانگی یه که م گوتمان دوایه حقووقت ده ده ینی؛ مانگی دووه م گوتمان نیمانه و نایده بین! حه مه ی ره شادیش وه ک من هه شت دیناری دوو مانگه یان نه دایه. گوتی با شکایه ت بکه ین؛ گوتم من نایکه م. ئه و چوو دوو پۆلیس و ده ره جه داریکی له گه ل خۆی هینا. گوتمان: حه قی ئه وه فه قیره بۆ ناده ن؟ خاوه ن رستووران

گوتی: جارئ فہرموون ئیستراحتیک بکہن! بوتلی نارهق و کہبا بیان بؤ بردن. تیریان خوارد و
 حمہیان وہبہر شہق و زللہ دا! نامہردی لات! ئەو پیاوہ نہجیبانہ چؤن ہہقی تۆ دەخؤن؟!
 من ہہر ئەوہندہم بؤ کرا حسیر و پەتووەکہم لە سەر شان دانیم و بیتمہوہ لای مام حوسین.
 لە رستورانہ کہدا نامہم بؤ کرپکارہ کان دہنووسی ئەوانیش تیغی ریش تاشین و سابوونیان بؤ
 دابین دہ کردم؛ پەکم لە سەر ئەو دوانہ نەدہ کہوت. رۆژیک کرپکاریک کہ چەند جار نامہم بؤ
 نووسیوو گوتی: وەرہ لە سەر حیسابی من بچۆ لای قەحبہیہ ک!

گوتم: چەندی تی دەچی؟

گوتی: نیو دینار

گوتم: کاکہ چارہ گہ دیناریکم دہیہ و ناچم.

گوتی: سا بە خوا نہچی فلسیکت نادہمی!

پیم سہیر بوو؛ چؤنہ بؤ کاری خراپہ وا دلاوان و بؤ خیریک وا دل کویرن؟! زۆرہی
 خەلکی تریشم وادیوہ. نازانم سور چییہ؟

دہستم کرد بە حمہبالی کردن؛ بەلام حمہبالیہ کی لؤکس. دہچووم لەبەر ئوتیلی گہورہ
 پادہوہستام. گارسؤن بانگیان دہ کردم، چہمہدانی میوانان - کہ دەرؤیشتن - بەرمہ دەر و بؤیان
 بار کہم. خؤیان و خودایان شتیکیان دہخستہ مشتمہوہ. شہوانہش لە بەر ہہیوانی دیوہخانی
 نہقیب لئی وەر دہ کہوتم.

سہید عاسم مرد؛ نامؤزیہ کی پیری ئەویان کہ ناوی سہید برایم بوو کردہ نہقیبی غہوس. مام
 حوسین لای نہقیبی تازہ بە نۆکہری دايمہزاندم کہ مانگی چوار دینار و نان و پیخؤرم بداتی.
 گہسک لیدان و کاشی مالینم نہما. حاجی حہسہنیکي ئەفغانی، حاجی کرامہت ناویکی
 پاکستانی و ئەحمەد ناویکی ہیندی کارہ گرانہکانیان دہ کرد. کاری من ئەوہ بوو نہہار و شام
 سینی بؤ سہید برایم بەرم و لە ماستاو دروست کردنی من زۆر کہیفی دہہات.

سہید برایم پینجسەد خانوبەرہی عہرسەہی گہرہ کی ئەرمہنیانی ہہبوو؛ پتر لە دووسەد
 دوکان و خانووی تری لە بەغدادا بە کرئ دابوو. دہیانگوت پینج ملیؤن دیناری لە بانکدایہ؛ بەلام
 دیسان چاوی لە فلس و دوو فلسی زیارہ تکہرانی ہیندی و کورد بوو. جینگنیک بوو ہہمیشہ
 دہتگوت درووی وە بن کلکی دراوہ. بە راستی شیتیکی تہواو بوو. باغیکی خورمای ہہبوو، بە
 دوازدہ ہہزار دینار بە ئیجارہ چوو بوو. شہویک دہگہل ئیجارہ داری باغہ کہی لە سەر ناوی جۆرہ
 خورمایان بوو بە ہہرایان. دایہ بەر جنتودان و وەہای دہنہراند کہ ہہموو نووستووی حہساری
 غہوسی لە خەو راپہراند:

- سہگیاب چؤن من دہلیم ئەو خورمایہ ناوی سوورہ کپولہیہ و تۆ دہلئی نہخیر قامکی
 بوو کہ؟!

رۆژیک دیتی رۆزنامہ دہخوینمہوہ، کردیہ ہہرا:

- مہمنووہ رۆزنامہ بخوینہوہ؛ میشکت تیک دہدا. تۆ نۆکہری منی؛ نابئی کاری وا خراب
 بکہی!

بؤ نہگبہتی خؤی لای وابوو فارسی دہزانی؛ شتہایہ کی کاویژ دہ کرد نہمدہزانی چ زمانیکہ.
 رۆژیک ویرام بلیم: ئەفہندی ئەوہ فارسی نییہ؛ من شتیک لە فارسی دہزانم. سہیر بوو کہ توورہ
 نہبوو! گوتی: باشہ فیرم کہ! نازیرہ کیک بوو لام وابوو خوا میشکی نہخستۆتہ سہریہوہ. خولاسہ

ببومو ئاجوودانی نه قېب. ده گه لى ده چوومه باغه كه ى. خانوويكى خوښى لى دروست كړدبوو. جاريك ئيجاره دارى باغ به من و شوږيزه كه ى گوت: سهر و دسهره مې بده نې خورماتان بو تې ده كه مې؛ به لام نه فېندى نه زانې. هر چەند من ئيجاره دارم و نهو حەقى به سەر به ريه وه نيه و من له مالي خوّم به شي ماله وه ى دده م و ده بېته ميوانم؛ به لام بيبينى من خورما به ئيوه ده به خشم، هر دووك چاوى كوړر ده بې له خه سيسان.

ژنى نه بوو؛ كورپكى هه بوو به ناوى «شه مسه ددين». له قه سړيكى دوردا ده ژيا. كابانى مال نهو نووريه بوو كه باسى كرا. سفره چيش من بووم. نه فېندى زور موسلمانپكى به نويز و رورزوو بوو؛ هه ميشه ورتى ده هات؛ دوعاى ده خوښند. زه كاتى پوول و خورماى نه ده دا؛ به لام رورزانى جومعه دووسد تا ق فلسى ده كرده كيسه يه كه وه، به سوال كهرانى بهر ده رگاي باره گاي غوسه وه ده گه را، فلسيک و دوو فلسى به هر يه كيكيان ده دا. ناوبانگى به خير هومند روښتبوو. لهو خير به خشينه وه دا مه لايه كى به ناوى غه زالى له دواوه ده روښت. روژيكى جومعه په نجا فلسيه كى دامى، گوتى: بچو بیده به فه قيران و بلئ هى فلان كه سه. له بهر ده رگا ژنيكى كوړم ديت په نجا فلسيه كه م دا به و گوتم سه يد برايم نار دوويه و گورجئ هاتمه وه خزمه تى. سر ته يه كى ده گه ل مه لا كړد. مه لا گوتى: پووله كه ت چ لى كړد؟

- برده لاي ژنه كوړه كه.

لىنى پرسى: كه س په نجا فلسى داويه ى؟ ژنه كه - پووله كه ى هر له ده ستيدابوو - نيشانى دا، گوتى: سه يد برايم بوى ناردم. نه فېندى كه دلى خاتر جه م بوو نه مدزبوه، گوتى: تۆ كورپكى نه مينى؛ به لام ده بوايه بیده ى به په نجا سوال كه را!

- نه فېندى جاريكى تر من خيرى تۆ نابه خشمه وه؛ با مه لا نهو كاره بكا.

شهويك له خزمه تيدا ده چوومه وه مال، له پله كان فه رمووى وه پيشم كه وه. له سه ركه وتنا دوو پشكيك ديت؛ پيم رى خست. گوتى: نه وه چ بوو؟

- دوو پشك بوو كو شتم.

به پله كانپكى ديكه دا سه ركه وت و ئيستاش نه بويرا لهو پله كانه وه سه ركه وئ. له لاي هه موو ميوانانى تاريق، تاريقى پاله وانته تى و نه ترسانى من بوو كه توانيومه دوو پشك به پي له قه بكوژم!

روژيك له هه وشه ى ديوه خان گويم له زيقه و هه راي ژنان بوو؛ رام كړد، ديتم تووله ماريكى باريكيان ديوه. كلكى مارم گرت و له كون ده رمكيشا و بوم كوشتن. ئيدى كار له وه دا نه ما. هه موو روژ ده بانگوت نه فېندى توى ده وئ. نيشانى ميوانانى ده دام: به روان! نهو كورده يه كه ماريش له كون ده ردينى و دوو پشكيش ده كوژئ! ئاخري واى وه رز كړدم. ده ينارد له دووم نه ده چووم.

«حاجى كه رامه ت» چل و پينج سال بوو له به غدا ده ژيا؛ قه ت چوار كه ليمه ى عه ربه ى به باشى فير نه ببوو. باشى له بير بوو كه ساليك رووس هاتوونه خانه قين و چونكه وه ك شوومن، قاتى و گرانيان به پيوه هاتووه و هر نانى وشكى به ئاو خوار دووه و شوكرى خواى كړدوه. روژيك به يانى چووبوو نانى گه رم بكوړئ، گوم بوو نه هاتوه. نه فېندى شيوا؛ ته له فونى بو هه موو پوشت و بيمارستانان كړد، سوراغ نه بوو. ده ستمان لى شوشت. پاش يازده روژ، به يانى به باوه شيك نانى گه رمه وه ليمان وه زورور كه وت.

- حاجى چت به سه ر هات؟

- وەللا گویم لئ بوو شوڤیران بە گۆرانی دەیانگوت: ھەر چی نەچیته زیارەتی سەلمان، عومری بە زاہە چوو. وە بیرم ھاتەوہ زۆر لە میژە نەچووہم ئەو زیارەتە، بە پێ مەلم لئنا. بە دوو رۆژ گەیمە سەلمان پاک. ھەو رۆژ لەوی بووم و بە پێ ھاتمەوہ و نانم کړی!
جا وەرە زاری ئەفەندی بکړیتەوہ و جینو داہبارن!
ئەفەندی نەخۆش کەوت. ئەحمەدی ھیندی و من بووینە دەرکەوان کە ھەر کەس دیتە لای، بێ پرسى ئەو ڕینگەى نەدەین.

لەو بیکاری دەرکەوانیەدا مرخم خۆش کرد عارەبى کتیب فیر بێ. مونجیدیکی چکۆلەى دانشجویمان -کە فەرھەنگى عەرەبى بە عەرەبى و ھاسانە- پەیدا کرد. ژمارەىەکی مەجللەى ھیلالی میسرى -کە دەربارەى ئەحمەد شەوقى بوو- دەستەم کەوت. ھەر وشەىەکی نایزانم لە فەرھەنگ دەیدۆزمەوہ و بە میداد دە بن وشەکەى دەدەم. وا دیار بوو ھیچم ھەر لئ نەزانیبوو؛ چونکە مەجەللەکە وەک سەر و بەر تەرجمە کرابێ واپوو، بە میدادى من سەر تا پای بۆر ھەلگەرابوو. لەو زەحمەت کێشانە بێ وچانەمدا -کە ھەمیشە جگە لە وەختى کار دەمخویندەوہ- تا ئەندازەىەکی باش خۆم لە عارەبى راھینا.

رۆژیک دەرۆشیکى کوردی سەدى پارسانى ھات؛ گوتمان ریت نییە بیینی.
- کورە ئەوہ دەلێن چی؟ دێو دەتوانی پێشم پێ بگړی؟! برۆن پێی بیژن من چووہم گەیلان زیارەتى مووسا جەنگى دۆستى باوکى غەوسم کردووہ؛ سلاوى ئەوم بۆ غەوسى کورى ھیناوە. بە خوا تا مخرجى گەرانەوہم پێ نەدا لەگرە نابزووم و چاوبى دەرتێرم!
چووہم زوور بۆ ئەفەندىم گێراوہ. زۆرى جینو دا، ئەوئەندەشى گوت: ئەوہ کوردە و خزى خۆتە بۆیەت ڕى داوہ.

- جا دەفەرمووى چی؟ لئى دەم؟
- نا نا دوام لئ دەکا دەمرم! بچۆ رازى بکە؛ بەلام تا دەتوانى کەمى بدەى!
بە ھزار چەق و تەف دەرۆش بە نیو دینار رازى کرا و شلتاغى بە ئەفەندى نەما. ئەفەندى تا دوو رۆژان جینوى بە مووسا جەنگى باپىرى دا، بۆ دیارییەکی بۆی ناردووہ!
کارى من و ئەحمەدى ھیندى جگە لە تەشرىفاتى بەر دەرگا، دەبواى ئەگەر ئەفەندى کارى ئاودەستى بواى، بە چوار دەستان بە تەختەوہ ھەلیگړین و لە بەر دەرکى ئاودەستى دانیین و پاشان ئاوا بیھتینینەوہ شوپنەکەى خۆى، کە لە ھەسار بوو.

لای مام حوسین درکەندم کە خوارنەکەمان تێرمان ناکا، چی بکەین؟ چوووو گوتبوو فلان کەس لە لات دەروا. توورە ببوو؛ چۆن دەروا؟ ئەدى کئ ماستاوم بۆ دروست کا؟! بە پۆلیس دەلێم بیگړن؛ سەربازى نەکردووہ. حوسین بە گزیدا ھاتبوو؛ شەش دینارى لئ ساندبوو. گوتى:
نابى لای ئەو خوێرپە بى. نانیکم ھەر دەبێ تۆ بیخۆى. بۆ کارىش خوا کەرىمە.
ھەر لەو دەرکەوانیەدا جارێک «جەلال تالەبانى» -کە تازە خەتى سەمىلى دەدا- ھاتە لام و بوو بە ئاشنام. کوریکیش بە ناوى «عوسمان مەجیدى کۆبى» دیتى و گوتى:

- ھەز دەکەى لە فەلسەفەى مارکسى شارەزا بى؟

- چۆن ھەز ناکەم؟

چەند نامیلکەىەکی دامى: بیخوینەوہ!... جارێکى تر ھات گوتى: مامۆستایە کمان بۆ دیارى کردوو زۆر زانایە؛ بچۆ لە فلان قاوہخانە بیینە! باشت فیر دەکا.

لاویکی سمیل زهردی، سەر چکۆلهی، چاوشین و عارهب، بهر لهوه دهرستیک بلی فهرمووی:
- کارت چییه؟

- نۆکهری کابرایهکی عهرهبی دهوله مهندم.

- مهلی عهرهب، نهوه بیرى شۆفینییه!

- کابرایهکی بهغدایی؟

- مهلی بهغدایی، نهوه سیاسهتی ئیقلمییه!

- عیراقییه و به زمانی من قسه ناکا.

- نهوهش مهلی، دنیا یه کیکه و ئیستعمار کردوویه ته چهند بهش!

خولاسه وهک بهیتی میشوولهی لی هات: ههر من بلیم، نهوه بلی مهلی! وهختی دهرس به

سهر چوو؛ به جیم هیشت و ههر له بهر خۆمهوه دههنگوت: مهلی! مهلی! عوسمانم دیتهوه:

- ها؟ مامۆستاکهت چۆن بوو؟

- چ لهوه باشتر دهبی؟ مهلی «مامۆستا» نهوه سیاسهتی ته بهقییه!

که بۆم گیراوه له قافای پیکه نینی دا: به خوا نهمده زانی کهری ئاواش ههیه!

رۆژی دواپی هاتهوه. کومۆنیستهکانی بالا زۆر لهو سمیل زهرده تووره بوون:

- قهراره مامۆستایهکی زۆر زانا له خۆیان بنیرن؛ ئیواره دیته لات.

مامۆستای نوێ ناوی «ئهحمهد بانی خیلانی» بوو. چووینه قاوهخانه یهک، گوتی:

- ئیتر نامیلکه و مامیلکهت پی ناوی، ههرچی مار کسیه ته وا له سینگمدا؛ ههموت له بهر پی

دهلیم!

ملی نا له باسی کومونستی بنیادهمی بهر له تاریخ که له نامیلکۆکیکدا خویندبوومهوه. بهر له

قسه کردنیش گوتی:

- دهزانی دیاله کتیک چییه؟

- نهخیر.

- مانای وهرام و پرسپاری دهم به دهمه؛ تا گری کویره نه مین.

له سهر قسهکانی رۆیشت:

- له ژبانی سهرهتاییدا هیندیک فیلبازی تهنهل پهیدا بوون، گوتویانه ئیمه پاسپاردهی

خوداین و عاسمان ئیمه ی کردۆته گهرهتان. بهو فیله چهوساندوو یانهوه و بۆ خۆیان خۆش

ژیان.

- مامۆسا ئیجازه ههیه قسه بکهم؟

- نهی دیاله کتیک بۆ چییه؟ بلی!

- لهم بارهوه نهوا گوتمان مووسا خۆی کردۆته سهرۆکی جووله که و محهمهد دهولهتی بۆ

عهرهب دامهزراندووه؛ بهلام بۆ مهسیح دهلی چی که ههتا کوزراوه نانی شهوی نهبووه و به

پنخواسی و به سواری کهر گهراوه؟ چهوساندنهوهی خهلکی له کویدایه؟!

گوتی: ها کابرایهک تماشمان دهکا؛ نهوهکا جاسووس بی. با برۆین دوایه جوابت دهدهمهوه!

ئیتسا و ئیتستاش مامۆستا نههاتهوه! عوسمان گوتی گوزارشی داوه که ئهم کوره له دهردی

کۆنه پهرستیدا خنکاوه و چاره ی به کس نایه! پاش چهند سالیک دهگهل چهند ههوالیک

تووشمان بوو به تووشیهوه، گوتی: دلخۆشم که من مامۆستات بووم؛ له بیرته؟

- بەلئى، بەلام ئىستاش پرسیاره كەم بىى جوابه!

ئىستى كە ئەم باسە دەنووسم، ئەم پیاوہ لە مامۆستا ھەرە پایەبەرزە كانى حیزبى كومۇنىستى عىراقە!

پاش ماوہیەك مام حوسین گوتى ئاشنايەكى عەكاسم ھەيە دەلسى كارم بۆ دۆزیوہ تەوہ. عەكاس بردمیە لای وە كیلپكى دادگوستەرى، بە ھەوت دینار و نیو دامەزرام كە رۆژانە دەفتەرە كەى خاوپن كەمەوہ و ئیواران لە پشت دەر كە دانیشم، چا و نووشابە بۆ میوانانى بىنم. شەویش لە دەفتەر بخەوم. نیوہ رۆیان دەیناردمە مالى خواردنم بۆ دەھینا و بەشى منیشى دە کرد. ماله كەى زۆر دوور بوو؛ دەبوايە دوو ئوتوو بووس بگۆرم و زۇریش بە پى پڕۆم. زۆر ماندوو دەبووم؛ بەلام نانى نیوہ پۆكەم كە دەر دەچوو رازى بووم.

ئاغاكەم ناوى «عەبود شالچى» بوو. وە كیلپكى زۆر پركار بوو و زۆر دەولەمەند و ئەشرافى و لە ئازادىخوازانى حیزبى چادرجى بوو. كتیبى زۆرى لە دەفتەرە كەى ھەبوو. كە تریەكى بەرقى ھەبوو شەوانە چام لیدەنا و كتیبم دەخویندەوہ. یەك لە و كتیبانەى خویندەمەوہ و زۆرم خۆش لى ھات، نووسراویكى «ئەدگار سنو» بوو كە لە سەر ژيانى مندالى و لاوہتى مائوتسیتونگى نووسیبوو؛ ناوى نابوو: «پیاوى ئاسیا». ئاغاكەم زۆر ھۆگرى متالا كردن بوو؛ تەنانەت كە دەچووہ سەر پيشاویش شتیكى دەبرد لەوى بیخوینیتەوہ.

رۆژىك گوتى: وەرە بەندى كەوشە كانم توند كەوہ! كردم؛ بەلام ھەستى كرد كە زۆرم بە لاوہ گران بوو. ئیتر وازى لەم كارە ھینا. دوكتور ناجى مراد ناویك ھەر لە و ئاپارتمانەدا بوو. فەراشە كەى رۆژانە كە لە بیمارستان دەگەلى بوو. ئیواران ئەویش دەگەل من لە پيشخانە دادەنیشت و ببووینە ئاشنا. بۆى گىرپامەوہ كە رۆژىك دوكتور بە عارەبىكى دەشتەكى گوتووہ:

- خرووجت بێنە.

- خرووج چییە؟

- گووت بێنە معاينەى بكرى.

سبەى كابرأ بوخچەيەكى گرانی پىبوو، شەش كیلۆ دەبوو، گووى لە رۆژنامەيە كدا نابووہ

بوخچەوہ:

- فەرموو دوكتور!

دوكتور بانگى كرد:

- سەلمان وەرە مامت ديارى بۆ ھیناوين، لى وەرگرە!

- دوكتور ببەمەوہ ماله خۆتان؟!

- نەخیر ببە ماله بابە سەگبابە كەت!

ئاغام رۆژانى جومعە لە بەیانەوہ دەھاتە دەفتەر؛ كۆپكى عارەبى دەگەل خۆى دینا كە لە ئیدارە دايمەزراندبوو. دەگوت تۆ پڕۆ تەعتیل بە و تا ئیوارە مەيەوہ. ھەستم دە كرد كە ئەو كۆرە دەچى ژنى بیگانەى بۆ دینیتە دەفتەر و ئاغای وە كیل خەيانەت بە ژنى خۆى دەكا و ھەزىش ناكا من بزائم.

لەو رۆژانەدا بەغدا لە پڕ وەك گۆمى خوینى لى ھات. خۆپيشاندانى خەلك دژى بەيمانى «پۆرتسمۇس» و سالىح جەبرى سەرەكەوہزىر لەو پەرى تەوژمیدا بوو. رۆژ نەبوو چەند كۆر و كچىك لە سەر جادە نەكوژرین. نیوہ پۆ بوو، لە بازار بووم تەقە قەوما. بە غار ھاتم بگەمەوہ

دەفتەر، تەفەنگیان تەقاند و کابرایەکیان لە نزیک منەووە کوشت. خوینی لە بەر دەچوو، غارم دایە سەری کە بەلکو خوینەکە ی بەستەم، لە پر قۆنداغە تەفەنگیکیان بە پشتدا کیشا؛ هەر ئەوەندە بوو نەمردم. بە کۆمە - کۆمە پامکرد و خۆم دە دەفتەر هاویشتەو. شالچی زانی لە خۆپیشانداندا وام بە سەر هاتوو، گوتی: وا دیارە تۆش سەرت لەو کارانە دەخوری. لەو ساوێ زۆر بە هییدی تر دەیدواندم.

پۆژیک کابرایەکی رەشی سوودانی دەگەل خۆی هێنا و گوتی یاریدەت دەکا. تینگەبشتم کە رەشە یی لە من چاترە و دەفتەر دوو کەسی ناوی. داوای حیسابەکەم کرد و خواحافیزیم لیکرد. خەر هاتەووە مالی مام حوسین.

بە هۆی دزایەتی دەولەت و خۆپیشاندانی سالی ۱۹۴۸، گوتیان دەبی شیعە و سونی بینه برا. کامیونیککی زۆر لە بەر بارەگای غەوس راگیرابوو، هەرایان دەکرد: کێ دیتە نەجەف؟ هەزار پووتە و پووتە و لات خۆیان تی دەخزاند و دەیانگوت پلاو دەخۆین. سەرکردە مەلا تەها ناویک بوو؛ گوتم: حەز دەکەم بیتم؛ لای شۆفیر دەگەل خۆی سواری کردم. خۆم لە پلاو دزیەو؛ چوو مە ئوتیل، چوو مە زیارەتی ئیمام عەلی. لە کابرای خاوەن ئوتیلیم پرسی: لە ولاتی ئیمە دەلین ئیمام لە سەر مەرگدا فەرموویە مەمنیژن تا دین دەمبەن. عەرەبیک بە وشتریککی سپی چاوەرەشەووە هاتوو تەرمی بردوووە و کەس نازانی قەبری لە کوێیە. کابرا پیکەنی گوتی: بەخشە دیارە لە ولاتی کەرانیووە هاتوو! ئیمام لە کووفە مردوووە، هیناویانە تە ئەو تەپکە سیتلاو نە یگری تەووە و نەجەف یانی تەپۆلکە.

مەحموود ئەحمەدی ئاشناکە ی سولەیمانیم نەقل کرابوو بەغدا و لە ئیدارە ی ئاموزش و پەرورەشدا دەفتەردار بوو. گوتی: نامە بەکت بۆ دەنووسم بچۆ کووت؛ لەوێ کارت دەدەنی. نامەم دا بە موهەندیسکی کورد کە ناوی نووری بوو؛ ناوی بابیشم لە بیر نەماوە. شایانی باسە کە لە بەغداوە گەیشتمە کووت و لە گاراژ دابەزیم، کەل - پەلە کەم دزرا. زۆری بۆ گەراين دیتمانەووە؛ بەلام کەتری چا لینانم هەر فەوتا و زۆرم خەم بۆ خوارد. موهەندیس گوتی: ئەمشەو دەگەل باغچەوانە کە بە! دوو ماسییان دابوو بە باغچەوان بییرژین. ماسی لەسەر ئاگر بوون، باغچەوان گوتی: نوێژ دەکەم ئاگات لێ بن چەقەل نەیانبا. لە نوێژ خەلاس بوو، بەجێم هیشتم. کردیە هەرا: ئای چەقەل بردی! پێم سەیر بوو لە ناو شاردا چەقەل ماسی بەری.

بە یانی موهەندیس ناردمیە لای چەند کارمەندیک کە دەگەلیان بژیم. ماوەیەک مامەووە. کووت ئەوسا شاریکی زۆر پیس و پۆخل بوو؛ لە شار نەدەچوو. تەنیا کابرایەک رۆزنامە ی بەغدا ی دینا و لە قاوەخانە بە کرێی دەدا؛ تەواو چوار خەت نەدەخویندەووە دەیساندەووە و دەیدا بە یەکی تر. لە کوێ نان بخۆم؟ کارمەندەکان برەمیانە ناو بازار چیشخانە یەکیان نیشاندام کە: ئیمە ئابوونەین، مانگی چوار دینار دەدەین و هەرچی بمانەوێ و کابرا هەیبی دوو جەمە دەخۆین. بوومە ئابوونە! سینەماش هەبوو، هەر بە دوو رۆژ فیلم دەگۆرا.

رۆژانە بیکار و وەرەز دەبووم، دەچوو مە سەر سەدی «غەراف» سەیری ماسیان و قولکە ی ماسی گریم دەکرد و پیتی دەخافلام. پۆژیک چاوم لێ بوو عەرەبیک بەرەو کووت دەهات؛ بوخچە یەکی دە بن هەنگلدا بوو. گەیشتمە سەر پردی سەد، دانیشتم جووتی کەوشی لە بوخچە دەرینا، خاوینی کردەووە و کردیە پای و هەستا. وەک ژنە لادیییەک کە تازە پاژنە بەرز دە پی دەکا، هەر تالوتلی بوو. کردی و نەیکرد نەیتوانی برۆا. دانیشتم و دایکەند و نایەووە ناو بوخچە و

به پیتخواسی پرووی له شار نا.

خۆپیشانندان دژی صالح جهبری له کووتیش بهردهوام بوو. دەرپۆین و به تیکراییی دهیانگوت:
«بکهوئ! بکهوئ!» عاره بیکی پرووتی پیتخواس که له کهنارهوه ویتستابوو چهند جار هاواری کرد:
«یا خوا بکهوئ! ده با بکهوئ!».

پرسیم: مامه چی بکهوئ؟

- دینار بکهوئ و من هه لیگرمهوه!

له کووت ده گهل کوردیکی کۆیی و عاره بیکی کوردی زانی باش بوومه ئاشنا و خۆشم لئ
دههاتن. کورده که ناوی ئەحمەد حەوێزی و عاره به که ناوی خالد بوو.

رۆژیک موهندیس گوتی ده تننیرمه «به دره» یان «جه سان» کارمان هه یه. باغچه وانه که
تیگه یاندم که ئەو دوو شاره ئاویان سویره و هه وایان زۆر پیسه، گوتم ناچم.

- ده چیه نوعمانیه؟

کابرا چاوی لئ داگرتم، گوتم به لئ ده چم. ده گهل به نایه ک و دار تاشیکدا چوومه نوعمانیه که
ئیداره ی پۆلیس ته عمیر کهینه وه و من سه ره مه له بم. بیست فعه له یه کی عه ره بی ده شته کیم
ته سلیم کرا و ده سمان به کار کرد. به قانون ده بوایه کریکار رۆژانه ی له چاره گه دیناریک
که متر نه بی و هه شت سه عات کار بکا. به لام عاره ب گوتنه ی: «کئ ده بیه و کئ ده خوینتیه وه؟»
فعله دوازه سه عات کاری پئ ده کرا و کرییان رۆژانه سی په نجایی بوو. هه ر وا دوا ی یه ک دوو
رۆژ هه ستم کرد کریکاره کان سرته ده کهن و له من ده روان.

- برا ئەوه ده لئین چی؟

- ده لئین ئەو کابرایه هه یج له سه ره مه له بی نازانی. ئەوانی پئیش تۆ قسه ی خۆشیان «سه گی
کوری سه گ» و «قاحه دایک» بوو. تۆ هه یج جنیومان پئ ناده ی؛ جگه له کاری ده ولت کاری
خۆتمان پئ نا که ی! پیمان سهیره...

من و به ننا و دار تاش له وه تاغیککی چکۆله دا ده ژیا یین؛ کریکاریش له ژوو ریکی زۆر به رفراواندا -
که عه نباری گئج و سیمانیش بوو- ده نووستن. هه ر له به ره به یانه وه تا تاریکان ده ناو تۆز و
خۆلدا هه لده سووراین. نیوه رۆیان سه عاتیک وچانی فاعلان بوو. داروو جانی ناو برنج به بار له
کووت ده فرۆشرا. فاعله کان دارو جانیان ده کری و به به رد ده یانکوتا و له سه ره تهنه که یه کی ره ش
به ناگری کۆنه قامیش ده یانکرده سه وه له و ده یانخوارد؛ که وه ک زه هری مار تال بوو.

رۆژیک به خشداری شار هات گوتی: ئەگه ره هیندیک ماله که م ته عمیر که نه وه مه منوون ده بم.
گوتم: باشه وه ختیکت بۆ ده دزم. پیاویکی زۆر ناسک و هه یمن و خه لکی نه جفه بوو. و بیستی
نه جابه ت بنوینئ، به عه مه له یه کی گوت: تۆزیک له و نانه ی خۆتم ده یه! گوتم مه خۆ! نه خیر،
وه ریگرت و نایه ده می؛ ده سه به جئ تفی کرده وه و گوتی: تاله، ناخوری. چاو م لئ بسو فرمیسکی
ده چاو ترا، ملی نا له جویندان به و ده ولته ده وه له مه نده ی خاوه ن نه وت و داهاته ی عیراق، که
هیشتا زۆر به ی ده شته کی عیراقی ناتوانن هه یج نه بی نانی جۆ بخۆن و په نا به داروو جان ده به ن.

سه یه ئەو رۆژه کریکارم برده ماله که ی. بۆ نیوه رۆ گۆشت قه له موون و خۆرشت و پلاوی
زۆری دا یینئ. گوتم: جه ناب! به دبه خت کردن؛ تا چهند رۆژ تام له داروو جانه که یان نا کهن و تازه
تا مردنیش جه میکی وا مه گه ر ده خه ون بیینن.

رۆژیک دیتم بۆ کریکاریکی پیری کۆل کئیش خیزی زۆر تی ده کهن. گوتم: خاتری ئەو پیسه

بگرن! باری زور گران مه کهن! لهو رۆژه وه بوومه موقه دده سیان و زور به دل کاریان ده کرد که لییان نهره نجیم و رۆژی بیست جار باسی روحم کردنه که میان بۆ یه کتر ده گنراوه.
 رۆژیک کریکاره کان گوتیان کارمان به قه بهل بۆ دانسی، زووتر مه ره خسمان که که جیژنه ده که یین. کاری خۆیان به زیاده وه کرد و سه عات چوار گوتم بچن. پاش تاویک گه رامه وه خورمای زه هدییان له پیش بوو. گوتم: خورمای زه هدی کیلوی به چوار فلس، بۆ جیژن کردن نابی؛ ئیوه فریوتان داوم. یه کیان گوتی: چۆن نابی؟ به نیمام حوسین سوینده که سالیکه دمم لی نه داوه. سهد و په نجا فلس بۆ ژن و مالم خه رج کهم یان خورما بکرم!
 شهویک باران بوو، ده گهل دارتاش و به ننا به چراگاز چووینه شهواره ی کۆتران، له تهویله کۆنیکه ئیداره ی پۆلیس؛ چوار کۆترمان گرت. دارتاش گوتی: کریکار دینم پیتی چا ده کهم.

- دوو کۆتری بدیه!

- کۆتری چی؟

- من رازی نیم بیگار بکهن.

- برا تۆ ناتهووی زور رازی بن و که یفیان ساز بی؟ ده بروانه!

«بهدر» ناویکی له کریکاره کان هینا، پاکی کردن. له نرخه ماندوو بوونی، سه ر و پی و ریخۆله ی کۆتره کانی برد و ههر هه لده به ری. چووم له کونیکه وه خۆم لی گرتن، یه ک ده یگوت: کۆنه قامیش بسووتینین سه ر کارگه ر تووره ده بی. ئه وانێ تر ده یانگوت: پیایوی چاکه ده مانبه خشی. گوتم: بسووتینین بزائم چ ده کهن؟ لاقه کۆتریان که ول کردبوو، سه ره کانیا ن پاک کردبوون، ریخۆله یان شوشتیووه، خستبوویانه سه ر ته نه که یه ک و نابوو یانه سه ر ئاگر و ههر بیستیان ویکرا له خۆشیا ن گۆرانیان ده گوت و چه پله یان لی ده دا.

مندالیکه شازده ساله ده گهل کریکاران بوو. ئیواره یه ک باوکی هات و ده گریا و کوره کهش گریا: چۆن پیتان نه گوتوم؟ برای چکۆله ی مردبوو؛ ناشتوو یان تازه خه به ریا ن ده دایه. که من لۆمه ی بابیم کرد، گوتی: ده ترسام تۆ ئیجازه ی نه ده ی و کاره که ی له ده ست بچی.

رۆژیک وه ک هه موو رۆژان پاش کار چوومه مزگه وتی سوننی که نزیکمان بوو ده م و چاو بشۆم. ئه و شاره چوار مال سوننی و مه لابه کی لی بوو، کاروباری مولکی پادشایان به ریوه ده برد. له و ده مه دا یه کیک له مه لاکه ی پرسی: مامۆستا شیعه ش وه ک ئیمه موسلمانن؟

- به لی کورم ئه ویش وه ک ئیمه ن.

گوتم: ئوستاد مه فه رموو وه ک ئیمه ن، به فرموو ئه وانیش دینیکیان هه به!

مه لا که یه کیکه دم و چاو ئاولاوی کورته بالا بوو پرسی: خه لکی کویی؟

- کوردستان.

- ها کهر کووک!

- به لی وه ک کهر کووک!

- له کوی ده نووی؟

- له ئیداره ی پۆلیس ده گهل دوو که سان.

مه لا و ئه وانێ تر گوتیان نابی له وی بی؛ وه ره حوجره ی مه لا. حاجی عه بدوره حمانیش - که

مجیوره - نان و چات بۆ ساز ده کا.

ههر ئه و ئیواره، مه نجه ل و قاپ و قاچاغ و برینج و رۆن و زور شتی پیداو یست گه یشته

مزگهوت. حاجی که تهی لینا. حاجی چ حاجی؟ پیشیکی دریزی دوفلیقانهی ماش و برنج، بلندبالا، بیسهواد، قهت ده می راندهوهوستا، له سهر یهک قسهی ده کرد، تینهدهگیشتم دهلی چی، بؤ خوشی نهیدهزانی چ ده لئی! قسه کانی ده تگوت دیوجامهی که وگرتنه؛ ههر پینهی له رهنگیک و لیکی ده دان و ده پرست تا خهو به لایدا ده بردهمهوه. مهسه لهن ده یگوت: به سرا دووره، شبلی پیایوی خوا بوو، له به غدایه گهرمایه، ماستی گامیش شله، جه واهیرول قه لایدا، بایه زیدی به ستامی، سه دهی غراف، عه بدولقادر فادخلی جه نه تهی... ئیتر لهو قه بیله قوماشه له دووی ده دا. منیش ههر بؤ سبهی شهو ده فتهر و میدادم ناماده کرد ههر چی ده یفه رموو، ده منووسی. به زمیکی سهیری لی ده رچوو بوو. به داخه وه فوتا.

رؤژانه حاجی کلاویکی لوتی چه قویانهی له سهر دهنه؛ ههژ- نؤ ئاوینه و لیزگه مووری پیوه کرد بوو. سواری داریک ده بوو به کولاناندا رمازینی ده کرد. ده یگوت هه تکی نه فسه و ئه ولیا وایان کردوهه. سه د مندالی وه دوو ده کهوت و ده یانکرده قریوه. به راستی حاجی له کن سوننی و شیعهی شار به ئه ولیا ناسرابوو. شؤفیران ههزار سویندیان ده خوارد که حاجی به پی و ئه وان به ترومبیل رؤیشتون، حاجی ده پیتشدا گه یوه ته به غدا! حاجی نامه ی له به غداوه بؤ ده هاتن؛ من بؤم ده خوینده وه. ژنه وه زیر و جئ گه و ره داوای نوشته یان لی ده کرد؛ ده عوه تیان ده کرد که به سهر یان کاته وه. دیار بوو له به غداش به ئه ولیای ده زانن. نوشته کانیشی ههر خؤم بؤم ده نووسی که ده پیتشدا مه لا بؤی نووسیوو.

رؤژیک له پاش کار و چاوشوتن، به جاده دا ده چووم، تووشی کتیبخانهی شار بووم. ههر چوومه ژور کابرای کتیبدار یه ک پی راسته وه بوو؛ به غار ئاوی سارد و چای بؤ هینام؛ له په ی تا کتیبی دینا و قوربان قوریانی بوو! زؤر له خؤم در دؤنگ بووم: ئهم کابرایه که نامناسی، ئه و کلکه سووته ی له چیه؟ به زمانیکی زؤر لووس گوتی: خیره لیره ی؟! - سهر عمه له م و کار ده که م.

- قوریان! من تۆم له «شوعبهی خاسه» دیوه؛ ههر چی ده فهرمووی ده بهر ئه مرت دام! کابرام بؤ کهر بووه بؤ دنگ بکه م؟! زؤر درهنگ زانیم «شوعبهی خاسه» به ئیداره ی پؤلیسی سپرپی ده لین. ئه و که ره منی لی گؤرابوو؛ خراپیش نه بوو!

شهوانه ده چوومه قاوه خانه؛ تهویل یه کی زؤر دریز و بان، پر له نیمکه تی ره قی دریز، عه کسی جوچک و مریشکی ئینگلیسی، جؤرج و ئه لیزابت، کچی کافرؤش و ههزار جینجر- فینجر دی به دیواراندا کرابوو. نیمکه ت هه موو پر ده بوونه وه و ده بووه ههرا و چه ققه یه ک مه گین خوا بزانی. من که هه یچ که سم نه ده ناسی، ده فتهر و میدادیک و خؤم کرد بووه خه به رنیگاری خؤم! که چه له کان، یه ک چاوه کان، زگ زله کان و لووت خواره کانم ده بژاردن. ئه و جار قسه م ده نووسینه وه: چه ند ماسیت گرت؟ گامیشت کری؟ تازه له به غدا هاتمه وه، چوومه زیاره تی که ره لا... ههر چی ده یانگوت ده منووسیوه.

شهویک په یمانکار هات که به کریکاره کان بلئی: باره گیچ و خشتی به تال که ن. چووم پی م گوتن: نه چن به بی پوول بیکه ن! داوای ده دینار بکه ن. گوتیان: ههر به خؤراییمان کردوه!

- هه تیو رؤژی دوازه سه عات کار ده که ن؛ شهو هی خؤتانه!

کارگه ر ئیعتسابیان کرد و کابرا ناچار گوتی شهش دینار ده دم. فه و ره ن گوتیان باشه! رانه وه ستان بؤیان زیاد کرئ. په یمانکار زؤری رق له من هه لگرتبوو. رؤژیک ریزه خشتم

دەبژارد، گوتم: چەندن؟

- دوازدە ھەزار.

- نەخێر ئەوەندە نین.

قیراندی: تۆ دوژمنایەتیم دەگەڵ دەکەیی! پوولینکی نا گیرفانمەو. پوولەکم دایەو، گوتم: شازدە ھەزارە و چوار ھەزارت لە بێر چوو. بەرتیلیم مەدەییە و ھەقی کارگەرانیشت مەخۆ! کارمان تەواو کرد؛ موھەندیس ھات گوتمی: لە حیسابی کە من کردووم، ھەوت ھەزار دینار لە پینشین؛ چونکە نەتھیشتوو دەزیم لێ بکری. تا ئیستا حقووقت مانگی دوازدە دینار بوو، بچۆ بەغدا چەند وەرەفیک وەرگرە تا بتوانم بۆت بکەم ھەژدە دینار. کەچی بەو حالەش دەرچوو کە لە ئیدارەیی تەلەفۆنات چل گفتوگۆی نیوان نوعمانیە و کووتیان زیاد لە سەر حیساب کردوین! لە بەغدا کارەکانم کرد؛ وەرەقی عەدەمە مەحکوومیەتم ماوو، شەش رۆژ ھەر دەچوو، کۆمەڵیک ئەفسەری دەرەجەداری گەورە دەیانگوت سبەیی وەرەو! رۆژی شەشەم پۆلیسیک لە دەرگا پرسی: چ بوو؟

- دەلێن سبەیی!

- کاکە چارەگە دیناریکم دەیی!

گورجی رۆیشت و وەرەقی بۆ ھێنام. سویندی خوارد کە تەنیا سەد فلسی بەو گەبوو و سێ بەنجایی داو بە ئەفسەرە زەلامەکان!

تا ھاتمەو کووت، موھەندیس تەسادوویی کردبوو؛ بردبووانە بەغدا. ھاتمەو بەغدا؛ دەگەڵ مەحموود ئەحمەد بوومە ھاومەنزل؛ کە ماوہیک لە بەغدا مال و مندالی دەگەڵ بوو و خەرجی دەرەبردوو؛ ناروونیە سولەیمانی و ژوورینکی لە خانووییکی ھەشت مایدا گرتبوو؛ بە تەنیا دەژی. مەحموود نیوہی ژبانی لە زینداندا گوزەراندبوو؛ سەری زۆر لە گۆنگەڵ دەخورا. لە پەرژ و بلاویشدا وەک من کۆلەوار بوو. شەوانە ئارەقی ھەرە گرانی بە لیوانیکی لیو قرنجای شکاو دەخواردوو؛ بە جووتەش چامان بچ دەخواردوو. دەبوو لیو بگێرین خۆ لە قرنجاو لا دەین؛ نەوہک بریندارمان کا! لیوانم دەکپی دەیشکاند کە من وام پێخۆشە بەو لیوانە رابوویم! جارجارە دەعوەتی گۆرانیییز و موسیقادانی دەکرد؛ بەلام لیوان ھەر نەدەگۆرا!

شەوانە جلی کوردی دەبەر دەکرد و دەرەچوو. دەچوو قەحجەخانە، یەکیکی بانگ دەکرد: پوولە کەت دەدەمێ و کارم ھەر ئەوەندە پێتە بۆم بگێرەو چۆن گەیشتووہ ئێرە و سەرگوزەشتەت چییە؟... چەند جاریک لە لایەن گەوادانەوہ دارکاری کرابوو. ترسابوون قەحجەکانیان لێ بفرینێ. ئەو چیرۆکانەیی کۆ کردوو و لە چاپی دا بە ناوی «لە سایەیی دەرەبەگیدا». ھەر فۆرمەییکی دەرەچوو دووسەد دانەم بچ دەھیناوە مالتی. کتیب لە چاپ دەرچوو، گیرا و مەحموودیان گرت.

پاش بیست رۆژ بەردرا. کتیب نرخی بیست و پینج فلس نووسرابوو. کە لاوان بیستیانەوہ خواوہنی گیراوە و نووسراوە سووتینراوە، بۆی دەگەران. ھەر نوسخەم بە دووسەد فلس فرۆشت و کە ھاتە دەر، باریکم پارە بۆ وە سەر یەک نابوو.

بۆی گێرامەوہ کە ئەو دەم ھیشتا مال و ژنی لە بەغدا بوو و بۆ چیرۆک چۆتە قەحجەخانە، نیوہرۆیەکی گەرما، ژنیک خۆی بە مالا کرد. یەک لەو ژنانە بوو کە مەحموودی ناسیبوو: کاکە مەحموود ھەلاتووم؛ بیکە بە خاتری پیاوہتیت رزگارم کە! ھەر ئەو دەمە ترۆمبیلیکی گرتووہ و

بردوويه تا قەراغ شارى سولەيمانى و گەراۋەتەوہ. پاش چەند مانگىك ريگەي كەوتۈتە شىخە دېيەك، لە حەسارى تەكپە سۇفيەك پىيى گوتوۋە: وەرە دايبە خانمى حەرەمى شىخ بانگت دەكا. كە دەچى، دايبە خانمە ھەمان ژنە. خانم شانى ماچ دەكا:

- كاكە مەحمود! قەت لە منەتت دەرناچم.

- دايكەم! بە غەلت چوۋى؛ بە خوا نە دەتناسم، نە ناوم مەحمودە؛ لىت گۇراۋە.

خانم دەگرى و دەلى: بە راستى پياۋى...

- نا نا، دايكەم! بە خودا ناتناسم، خودا حافىز.

لە سۇفى و مۇفیانم پىرسى: دايبە خانم چۇن ژنىكە؟ ئەۋەندەيان تارىفى خىرەومەندى و ئيماندارى و بەزەبى گىراپاۋە كە باس ناكرى.

مەحمود بە عاقىدە چەپى بوو؛ بەلام لە حىزبى كومۇنىست و پارتىدا ئەندام نەبوو؛ ھەردووك لاش خۇشيان دەويست. زۇر دللاۋا بوو. جارىك لە بەر دوكانە كەم كاپرايەك سرتەي دەگەل كىرد؛ مەحمود پۇشت و زوو ھاتەوہ، سى دىنارى دا بە كاپرا. كاپرا پۇشت.

- مەحمود ئەو سى دىنارەت لە كوئى ھىنا؟

- كاكە ئەو پياۋە گوتى پوۋلى سەفەرم پى نىبە. چوۋمە ھەراچە بازار كۆتەكەم بۇ فرۇشت!

زۇر كارى سەرتىرم لە مەحمود دىۋە؛ بەلام پىۋىست ناكازۇرتى لە سەر بۇم.

دوۋا ھامالىم دەگەل مەحمود پۇژىك لە پۇژان خانوۋەكەيان تىكدان كە تازەي كەنەوہ.

مەحمود دىش خۇي نەقل كىردە سولەيمانى و ناچار سىپالم بردەوہ مالى مام حوسىن!

توۋشى برادەرىك بووم گوتى: وەرە من ھەشتا دىنارم ھەيە. دوكان بە شەرىكى دەكەينەوہ؛

مايە لە من و كارىش لە ھەردووكمان. دوكان نەبوو، دەپى بلىم تا قەبەكى پەل بوو لە دىۋاردا.

ھىندىك وردەوالە و كىتىمان لى دانا. لە بەيانى زوۋوہە تا نىۋەشەو بە نۇرە لە دوكان دەبوۋىن.

خواردنمان سەموون و شەربەت بوو. زۇر ماندوۋ دەبوۋىن و كەممان دەست دەكەوت.

كىتىب فرۇشىكى شىرازى لە بازارى كىتىب فرۇشان خۇي كىردە ئاشنامان؛ بە دەمىش زۇر

كومۇنىستى غەلىز بوو. چەند كىتىپى داينى، گوتى مەمنوۋە بەلام زۇر خىرەكەن. نازانم چۇن

بوو كىتىمان نەھىتابوۋە دوكان، لەپ پۇلىس ھاتن دوكانىيان پىشكىنى و سەلامەت دەرچوۋىن.

دىار بوو كاكى شىرازى ۋەك قۇژال بە دوو سەر دەرۋا.

دوۋ مانگى نەكىشا شەرىكەكەم وازى لە دوكاندارى ھىنا. حىسابىكى كىرد گوتى: دوازدە

دىنارمان زەرەر كىردوۋە؛ بدە شەش دىنار!

- كاكە خۇت دەزانى شەش ئەسپىن شىك ناپەم!

ھەر چۇنىك بوو بەخشىمى و يەك فىلىم دەست نەكەوت.

لەو دوكانە پۇژىك مىندالىكى دە- دوازدە سالە ھات پىرسى: مالى ئىمامى لە كوئىيە؟ من

خەلكى سابلاغم، ناوم غەزىرە و لە مالى نانەوام. ئىمامى مېردى خوشكەم لە بەغدايە و سۇراغى

ناكەم. دەگەلىيا چوۋمە مالى براگەورەي ئىمامى كە ناۋى مەمەد بوو.

پاش دوكان فرۇشتن بىكار مامەوہ. يەرمىي جۈولەكە دىسان ۋەك فرىشتە دە ھاۋارمەوہ

ھات. دوكانىكى چكۆلەي بەتالى بى بەرقى پەيدا كىرد لە سەر خەيابانى رەشىد؛ لە لاي

ھەيدەرخانە. ھىندى قەفەسە و جامەكى بۇ كرى و شتومتى وردەپىردەي تى خىست؛ گوتى:

سەد و پەنجا دىنارم پى قەرزدارى. ئەگەر بووت بىمدەوہ؛ دەنا گەردنت نازاد بى. مەشترسە! من

هه‌موو رۆژ پاش نوێژان دیمه لات و فیره کاسیبت ده‌که‌م. به‌رق به‌ نۆره‌ بوو؛ دوکان و مالی وا هه‌بوو به‌ سێ‌ سال نۆره‌ی نه‌ده‌هات. یه‌رمیا جووله‌که‌یه‌کی کارمه‌ندی به‌رقی ساز دابوو که به‌ سی و پینج دینار به‌رتیل، به‌رقی بۆ بدزی. نوێژی شیوانیک دوو کریکار به‌ ناردیوانه‌وه‌ و کابرای کارمه‌ند هاتن و بووینه‌ خاوه‌ن به‌رق. پرووی کرده‌ یه‌رمیا:

- ده‌ بده‌ سی و پینج دینار.

- هه‌ی جووله‌که‌ی سه‌گ دین! تۆ دزی له‌ ده‌وله‌ت ده‌که‌ی؟ ده‌بێ‌ له‌ زینداندا بترزین.

کابرا تۆقی؛ خواخوا‌ی بوو هه‌لێ‌. به‌ تکای من که‌ خوا هه‌لناگری، پینج دیناری دایه‌.

له‌ دوکان زۆر نه‌زان بووم. ئه‌و هه‌موو ورده‌ شته‌ چۆن بناسمه‌وه‌؟ له‌ سه‌ری هه‌موو قوتوه‌کانم نووسیوو. ماوه‌یه‌کی زۆری ویست تا شاره‌زایی ته‌واوم په‌یدا کرد. یه‌رمیا رازی نه‌بوو کتیب به‌فرۆشم به‌لام به‌ قسه‌م نه‌کرد. به‌ به‌ر کتیب به‌فرۆشته‌وه‌، مه‌ج‌ه‌لله‌ و رۆژنامه‌شم داده‌نا. ده‌بوا‌یه‌ سه‌عات چواری به‌یانی -که‌ هه‌شتان تاریکان بوو- بچمه‌ ده‌فته‌ری رۆژنامه‌ دابه‌ش کردن. پتر له‌ سیسه‌د مندال و جوان و پیری لێ‌بوو؛ هه‌را بوو. له‌ هه‌ر رۆژنامه‌یه‌ک -که‌ ئه‌وسا نزیکه‌ی دوا‌زده‌ رۆژنامه‌ ده‌رده‌چوو- چهند ژماره‌یه‌ک وه‌رگرم. له‌ ده‌ فلس دوو فلس بۆ خۆم. رۆژی دوا‌یی نه‌فرۆشراو به‌رمه‌وه‌ و تازه‌م ده‌نی. ناوی دو‌کانه‌که‌م نابوو «مه‌خزه‌ن شوه‌دا» به‌ یادی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ خۆپیشاندانه‌کانی به‌غدا کوژراون. بلاوکراوه‌کانی حیزبی شه‌عبم ده‌فرۆشت که‌ «عه‌زیز شه‌ریف» و «په‌رحیم شه‌ریف» ده‌ریانده‌کردن و ده‌سته‌چه‌پی بوون.

«حیزبی ئیستقلال» دروست ببوو؛ دژی ده‌سته‌چه‌پیان بوو. هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی، وه‌ک هه‌موو عه‌ره‌بێ‌تر، لات و چه‌قۆکیش بوون و هه‌ر ترساندنیان ده‌زانی. شه‌ویک هاتنه‌ سه‌رم، ملیان له‌ شکاندنی جامخانه‌ و دراندنی کتیبان نا، که‌ «بۆچی ناوی دو‌کانت شوه‌دایه‌؟». «په‌رحیم شه‌ریف» به‌یانی ناردی که‌ قه‌ره‌بووی زیانم بکاته‌وه‌ و شکایه‌تم بۆ بکا، گوتم لێ‌م خراپتر مه‌که‌ن و هیچم ناوی. رۆژیکی تر پۆلیس هات و دووسه‌د کتیبۆکه‌ی چه‌پی لێ‌ زه‌وت کردم. ئیتر یه‌رمیا نه‌یه‌هتشت چیتر کتیب و رۆژنامه‌ به‌فرۆشم. دو‌کان به‌ پته‌وی کرا به‌ خه‌رازی؛ ناویشمان کرده‌ «موختار». یه‌رمیا ده‌گه‌ل خۆی بردمیه‌ ناو بازار. به‌ جووله‌کانه‌وه‌ گه‌رایی که‌ عومده‌فرۆش بوون و هه‌موویان ده‌یانناسی و له‌ کاری به‌فرۆشتنا زۆریان ئیحتیاج به‌ ده‌لالی بازار بوو. ده‌یگوت: ئه‌م کوره‌ ئامۆزاه‌ و بابی موسلمان بووه‌؛ هه‌رچی ده‌یه‌وی بیده‌نی و من زامن. به‌ قه‌ولی شیخ ره‌زا: «من که‌ یه‌ک پاره‌یی جلقم له‌ ئه‌زهل شک نه‌ده‌برد»، هه‌میشه‌ بابی سیسه‌د تا چوارسه‌د دینارم ئامانه‌تی جووله‌کان له‌ دو‌کاندا هه‌بوو. هه‌موو پینج شه‌موان داخه‌لم حیساب ده‌کرد؛ بۆ هه‌ر عومده‌فرۆشه‌ شتیکم ده‌برد و شتی تازه‌م وه‌رده‌گرت. ئیواران یه‌رمیا ده‌هاته‌ لام و ده‌رسی کاسی فیر ده‌کردم. له‌ هه‌واله‌تی و ری شاندانی ئه‌ورا زۆر باش پروون بوومه‌وه‌ که‌ جووله‌که‌ چهند له‌ موسلمان و عه‌ره‌ب و مه‌مانان زیره‌ک‌ترن. ده‌مدی که‌ هه‌موو ئابووری عیراق و بازاری به‌غدا سه‌ری به‌ جووله‌که‌وه‌ به‌نده‌ و هه‌موو هاوردیه‌ک له‌ ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌ به‌ عه‌ره‌ب و بازرگانی عیراق ده‌گا. له‌وانه‌ی که‌ خۆم لێ‌م دیون چهند نمونه‌یه‌ک ده‌گێت مه‌وه‌:

رۆژی‌ک یه‌رمیا ده‌گه‌لم هات عه‌تر بکڕین. زۆر جوړه‌ عه‌تری به‌ مارکی فه‌رانسه‌ و ئه‌لمان و ئسپانیا و کوئ و کوئ هه‌بوو. یه‌رمیا گوئی: غه‌زه‌بتان لێ‌ باری! هه‌مووی لێ‌ره‌ دروست کراوه‌! توخوا ئه‌گه‌ر هه‌تانه‌ عه‌تریکی ۷۷۷م بده‌نی بۆ خۆم، که‌ عه‌سله‌. شووشه‌یه‌کیان بۆ هه‌ینا؛ بۆنی کرد گوئی: به‌لێ‌ ئه‌وه‌م ده‌گوت که‌ خاریجیه‌. کابرا جپ‌تیکی بۆ کیشا: مردووت مری بۆ

كەريە تېت! سى سالىشە ھىچ عەترىكى خارچى نەھاتۆتە بەغدا، ھەمووى دەسكردى خۇمانە!
 بەرە جىژنان بوو، چووینە بازارى «شۆرىجە». تاویک بە دالانىكى تارىكدا رۆیشتىن. بە گالته
 گوتم: يەرميا دەلین جوولە کہ بۇ جىژنە فەتیرە، محەممەد ناویک دەتەلیس دەنەین و شووژن
 ئازنى دەكەن؛ كورە من باوکم ناوی محەممەد بوو، بۇ كویم دەبەى؟! پىكەنى. سەرمان لە
 عەنبارىك دەرھىنا. مەنجه لىكى يەكجار زەلامى تىدا دەكولى. دەگەل چەند كەسىك بە
 جوولە كانە كرىدیانە قلى و بلى.
 - بچین مارک ھەلبژىرىن.

دەسكارى ئالمان، برىتانيا، ئىتاليا و... ۋەك تەمرى پۇستە، شووشە لە كۇما ھەلگىرىن.
 چكۆلە، ناوہنجى، بە گرنج، ساف، بوتلى ئاساىى. نرخى شووشە و مارک برا و رۆن بە خۇراىى.
 رۆنى سەرمان بۇ ھات، يەرميا نرخى بۇ دانان. بوتلى پر شىست فلس، شووشەى ھەرە چكۆلە
 چوارسەد، ناونجى و بە دەرەجە لە سەتەۋە تا سىسەد و ديارىشە ئەلمانى لەوانى تر بەنرخ ترە
 لە جىژنەدا ھەموو شووشە رۇنە كانى سەر فرۇشان جگە لە بوتلە سادەكان، كە ھەمووشىان
 يەك رۆن بوون و لە يەك مەنجهل تىكرابوون!

كورپىكى چكۆلەى ھەوت سالەى ھەبوو. رۆژىك ھاتە بەر دوكان. گوتم:
 - گورجى! ئەو دوو دەستە گۆرەۋىيە بۇ بابت بەرە بىگۆرپتەۋە، نافرۇشرىن.
 - مامە ئەۋە نرخیان چەندە؟
 - تۇ چت بەۋ قسانە داۋە؟
 - جا بۇ پىم نالىى؟
 - جووتى بە ھەفتا فلس كراۋە.
 دواى دوو سەعات يەرميا ھات. رەنگى پەرىبوو:
 - گورجى كورم گوم بوو، كەس نازانى چى بە سەر ھاتوۋە.
 - من دىتوۋمە و بۇم گىپراۋە. بە راكردن رۇبىشت. گوئى گورجى گرتىبوو بە گریان ھىناى:
 - ئەم ھەتپوۋە لە سەر پرد گۆرەۋىيە كانى دەفرۇشت! تاقە دوو جووتى ماۋە و ھەمووى بە نەۋەد
 و سەد فرۇشتوۋە!

بەلى، بىچوۋى مشك ھەنباۋە دەبرى...
 نىسەھتى دەكردم دەيگوت: ئەگەر تۆ لە سەر ئەم خىبابانە قەۋعايە دەسپەيەك راخەى، لە سەد
 كەس يەككىك چوار فلسى بخاتە سەر تا ئىۋارە زۆرە. دەسا ئەگەر مشتەرى بە نرخى تۇ رازى
 نەبوو، چەنەى لىدا، ئەگەر مالاكە سەدى يەكيش خىر بكا، بىدە؛ با نەچىتە چىگەى تر. بازار
 نرىكە و دەيكپەۋە.

موسلمان و جوولە كەيەك لە دەم بازارى شۆرىجە شەمچەيان دەفرۇشت. ماىەى قوتوۋە
 شەمچە چوار فلس بوو. موسلمانەكە دەبوو بە پىنچ فلسى بدا تا فلسىك خىر بكا؛ جوولەكە
 دەيدا بە چوار فلس. جووہ رۆژى پىنچ سىندوۋقى دەفرۇشت و موسلمان بە حال نىو سىندوۋوق.
 رۆژى بە جىنودان جووہى داگرت و مىلى گرت كە: تۆ بۇ كەسادى من ئەۋە دەكەى! جووہ
 گوتى: نا برا، من ھەموو رۆژ دوو دىنارى سىندوۋوقە بەتالەكان خىر دەكەم!
 جوولەكەيەك ھاتە دوكان. تىرى چاك و خۇشى دەگەل يەرميا كرد. گوتى كراسىكم دەيە.
 كراس ماىەى دىنار و سەد فلس بوو. يەرميا گوتى: نۇسەد فلس. من لىم ھەلقورىنجانەكە

زەرەرمانه. لیم مؤر بۆوه. مشتەری نەیکەری و گوتی گرانە و پڕۆیشت. یەر میا گوتی: دەزانم مایە چەندە. ئەم جوولە کە بەش دەناسم چەند قیرسیچمە بە. راوەستە تەپکەم بۆ ناو تەو. سبە ی ئەو پڕۆژە ئیواری هاتەو. جگە لەو کراسە، یە کجار زۆر شتی مالەو هی کەری و چەقە ی نە کرد. کە حیسابم کرد حەوت دیناری زیاد لێ ساندبوو!

دە یگوت: ئە گەر ژن مشتەری بوو، سۆتند بە جاویان، بە سەری مندالیان بخۆ! دەنا بە خودا و قورعان بە هەرە نادا. ئە گەر مشتەری شووشە عەتریان شتیکیان کەری و گوتیان ئە گەر خراب بێ دە یهینینەو، قبوول بکە! موسولمان زۆر تەنبەلن؛ لە سەتی یەکی حەوسە لە ی نییە بۆت بێنیتەو. هەمیشە شتیک کە مەتر لە نرخ ی بازار بفرۆشە. لەوانە ی لیت نزیکن و زۆریان دە بینی قەت زیاد مەستینە. ناوی فرۆشیاری راست، سەر مایە یەکی گەورە یە.

خولاسە لە سایە ی ئەو مامۆستایەو زۆر شارەزای ئال و گۆری دوکانداری بووم. کارە کەم بە گۆرە ی دەسمایە کە مە کەم، یان بلیم دەسمایە قەرزە کەم باش بەرپۆه دەچوو. جی خەویشم هەر لای مام حوسین و دیوہ خان ی نەقیب بوو.

پڕۆژیک «عەزیزی ناوا» (مندالە کە ی باس م کرد) هاتە بەر دوکان، زۆر کز بوو. گوتم: وابزانم بێ پوولی. م چەندیکت بە قەرز دە دەم، دوایە بمدەو. لە پڕ گریا؛ دەردی دل ی کرد کە لە مالە ئیمامی و خوشکی نارازییە و نایەوئ دە گەلیان بژی. کوردە؛ سابلاغییە؛ مندالە؛ بەغدا پڕە لە سەگ و گورگ؛ چۆن بیل م هەلەو دا بێ؟ رازیم کرد کە پتیکەو بژین. واز م لە مالە مام حوسین هینا. زووریک م لە مالیک ی نیزیک دوکان لە ژنیکی کۆنە نەرمەنی تازە موسلمان بە کرئ گرت. ناو مالیک ی قشیلە م کەری و دە گەل عەزیز تیا ژیاين. حەولی کار م بۆ دا. حەمە عەلیە کە ی هاوکاری حوزنی، کاری لە چاپخانە یە ک بۆ پەیدا کرد؛ پڕۆژی بە چارە کە دیناریک تا فیرە کار دە بێ. قەرار درا حقووقە کە ی کۆ کاتەو بۆ پڕۆژی خۆ ی و داھاتی م بەشی هەردوو کمانی دە کرد. پڕۆژیک کە هاتمەو مال، بۆی گێرامەو کە ئیمامی گوتوویە: لای هەزار بی و نە یەوہ لام، وا دە کەم، وابچێ! وا بزنام پوولی لیم دەوئ. راستی کرد؛ بە شەش دینار سەرمانە، هەرا داکوژا و پارە کە م دا. پڕۆژانە م لە دوکان و عەزیز دوای کاری چاپخانە پیوستی مالی دە کەری.

ئیمامی لە هەوالانی «ژی-کاف» بوو؛ هەلاتبوو. ماوە یە ک لە سولە یمانی دە گەل قزلی و سەمەدی - کە ئەویش هەر هەوالیک ی سابلاغی و ئاوارە بوو - لە مالی شیخ لە تیف ژیا بوو. ناردبووی ژنی بۆ هاتبوو. لای موہەندسیک لە بەغدا بە سەر عەمە لە دامەزرا بوو. تەنیا عەیبیک کە لەو ئاوارە ییە دا لێی پەیدا بوو، خۆھە لکی شانیکی بیتام و درۆ ی زل بوو. لای م دە یگوت: سەر عەمە لە نیم، هاوکاری موہەندیسم! سەعات هەشتی بە یانی، شو فۆرێک بە ماشینی ئاخر مۆدی لەو دەو و دەمباتە سەر کار و ئیوارە ش دە مە یینیتەو! بە هەلکەوت دوو دینار م کەوتبوو سەر کریکارێک، گوتیان لە مەدینە ی مەنسورە. بە یانیەکی زۆر سارد، سەعات چوار، سواری خەت بووم کە بچمە قەرز ساندنەو. کابرایە ک لە سووچیکەو لە سەرمان هەل دە لەرزی، کە دنیا پووناک بوو دە بینم ئیمامییە! ناچارە بەو بەرە یانە ساردە، بە ئوتوو بووسی شەق و شەری تاییەتی دەر موی بەغدا بچیتە سەر کار!

پڕۆژیک بە بۆلە بۆل هاتە لام: «پروانە ئەو قزلی و سەمەدیە سە گبابانە چییان بۆ نووسیوم؛ شەرت بێ بیانینم بەر شەقیان دەم!». لە نامە کە دا نووسرا بوو: کاکە! نامە کە تمان خۆیندەو. زۆر شادین کە سازی. نووسیوو ت م لە بەغدا پڕۆژی دوو پاکەت دەخۆم. نەتوووسی بوو دوو

پاکهت چ ده خۆی، تهواو نیگه رانین!

له سه ر شات و شووتی - که له سابلاخ و ابووه و و اچوووه - پۆلیس گرتی و پهوانه ی ئییران کرایه وه.

په زبیک له په زه بیجم دیته وه که له ناسریه وه راکردبوو. پینک شاد و شوکور بووینه وه. په زبیک دواپی به ره و سوله یمانی ره بیشت. دواپه بۆی گپه رامه وه که له سوله یمانی خۆی کردوو به دوکانی عه لی مه دهوشی خه یاتی شاعیردا، دوور و دریز چیرۆکی هه لاتنی بۆ گپه راونه ته وه و تیری باسی که ساسی خۆی بۆ کردوو. گوئی له جوابا هه ره هینده ی گوئ: «گوایه ئیستا دامای!».

«برایم نادری» - که ده یگوت کرماشانیم و خانه قینی بوو - له مه هاباد به رپرسیاری فه ره هه نگ بوو. حکومهت گرتی؛ دواپی چوار سال به ره لا کرا. هاته دوکانه کهم له به غدا؛ گوئی ده جم ده بمه سه ربازی لوژیونی فه رانسی له نه فریقا. له سهووریه گیرساوه و پیناسیکی به ناوی نه حمه د حمه دی په یدا کرد و هاته شام. عه ره بی و ئینگلیزی باش ده زانی؛ له ئیداره ی لووله نه فته ی عیراق - سهووریه به موته رجیم دامه زرا. سهووریا نه فسه ره ی بیگانه شسی ده ویستن که مه شق به له شکر بکه ن. ده ره ی نه فسه ره ی له تاران دیوو. سه نه دی نیشان دا و به واده ی سالیکی به روتبه ی سه روان وه رگیرا. ساله ودا بۆی تازه نه کرایه وه. عه ره بستانه ی سهووددی نه فسه ره ی سهووری ده ویستن که له «تایف» ده رس بلین. «شیشه کلی» برایمیشتی وپه رای نه فسه ران نارد. له تایفه وه کرا به حاکمی نیزامی له «ده ممام». په وولتیکی زۆر باشی پیکه وه نا و هاته وه شام و ژنیکی ده وله مه ندی هینا که خانووی هه بوو. عیماره تیکیشی کپی. قه رار بوو بیته مدیری بانکی عه ره بی، فه رعی قامیشلی؛ له رینگه، ده ته بیاره دا سووتا.

یه رمیا که سه وکارم بوو؛ به لام دایکی له خۆی به ر وحم تر بوو. نه وه نده تاسفی سابلاغیه گه ریه تی هه بوو باس نا کړی. هه ره چیشتیکی سابلاغیانه ی لئنا با، نه گه ر من لیم نه خوارداپه، ده می لئ نه ده دا. قهت په ریژنی هینده نوورانی و دلسو ز به کوردم نه دیوه. له ماوه ی دوکانداریمدا زۆر شتی سه رنج راکیشم ده دیت و به لامه وه سه بر بوون، به لام که مم له بیر ماون:

له دوکانه که په وه بندی په شی ژنانه زۆر ده فرۆشرا؛ به لام هه ره له ئیوارانی نیزیک نوژی شه واندا موشته ریم بۆ ده هات و نه ویش هه موو جار پیای تازه لاو بوون. به لامه وه زۆر پیچه وانه بوو. بۆ پیای ده کړن و ژن نا کړن؟ بۆ هه ره له تاریکی ته نگه نوژی شه واندا ده ی کړن؟ تیگه ی شتم کچ یان ژنی بی په روپۆش که ده یانه ویست به دزی که سه وکار یان ده گه ل عاشقیان ده رکه ون و بچنه سینه ما و جیگه ی نادیا ری، چارشیویان به خۆدا ده دا، بۆ نه وه دوکاندار نه یانبینی. کوه که یان ده نارد په چه شیان بۆ بکپی و له رینگه نه ناسرینه وه و که یفی خۆیان بکه ن. شیعه رکانی ئیره ج میرزام هاته وه بیر که ده رباره ی حیجابه وه گوته بووی...

جاریک شیخ عاره بیکی زۆر به کهش و فش و سمیل باهر له ماشینی کادیلاک دابه زی و هات. گوئی: سوغت هه یه؟ (سوغ واتا په نگ بۆ کهوش و دیوار و هه رچی).

- به لی هه مه. و گورچی دوو قوتووی په نگه کهوشم بۆ هینا.

به مۆپیکه وه تماشای کردم:

- تۆ کوردی؟

- به لی.

- له میژه دوکانداری؟

- نهخير تازهم.

- وا دياره زور ناسارهزاي. نهگه ر وا نهبا داركاريه كي باشم ده كردي! رهنكي كهوشانم بو ديني
كه سميلي يي رهش كه موهه؟!
باوه ر كه تازه زانيم كه سميل و توو كه سه ريش رهش ده كرينهوه و دهرمانی تايبه تي خويان
ههيه!

رؤزيك پيش جيژني كرسميس، ژنيكي زور به سه روسيما چهند پارچه جليكي جيژني لي
كرپم. ديتم ليتوي خوي گهزت. چوار جووت گورهوي مندالانهي دامهوه، گوتي پووله كه م
دهري ناهيئي. جيژن و مندال يي گورهوي؟ زور ناخوشه.

- خوشكم گورهويه كان هه ر دهبي بهري. وا دهزانم لهو سهودايهت قازانجم نه كردوه.

ههرچي گوتي نايي، به زور رازيم كرد بيبا. دواي دوو رور پياويك هات:

- بوچي گورهويت دا به ژنيك و پوولت نهستاند؟

- پيم خوش نهبوو مندال له جيژنه دا يي گورهوي بن.

- برام تو دهبوو شاعير بي؛ بو دوكاندار نايي. جاريكي تر كاري وا مه كه.

پووله كه شي دامي.

ژنيكي زور به ديمهن موخته رهم، كاغز و پاكه تيكي كړي. گوتي: قه له مت پييه؟

- به لي.

- ئيجازه ههيه له سه ر جامخانه كهت نامه يه ك بنووسم؟

- فهرموو.

نامه ي بو مي ردي نووسي كه نهفسه ره و له جه بههي فهله ستينه. سوپاسي كرد و رويشت.
خانمي موخته رهم ده رويشتندا شووشه يه كي گورهوي پر له شو كولاتي دابووه بن چارشيوه كه ي
و ليتي دزيبووم!

مه لايه كي پيري پشت كوري له رزوكي ريش دوفليقانه و تنك، ليتي پرسيم: ههل عينده كه
جه ره بوون؟ (گورهويت ههيه؟). پيم فهقير بوو؛ ويستم قازانجي لي نه كه م. گوتم: نرخی سهت و
بيست و فلسه.

- وللاهي چونكه كوردي له تو ناكم؛ دهستم ده بري!

پاش نيو سه عاتيک هاتوه، جنيتوي ده دا:

- نهو به غدا ييه سه گبابه عه ربه ي نازانن؛ كه چي گالته به من ده كه ن!

- ماموستا گيان! توي كه چارده قهرن به جي ماوي. نهو عه ربه يه ي تو زور له ميژه به
ره حمهت چوه!

- ده سا گورهويه كه م دهيه!

نه مجار سهت و سي فلسم لي ساندا!

ديته بيرم كه تازه ده گهل قزلجي له خانه كه ي به غدا بووين، چووم برينج بكم، به قال گوتي:
«شگهت؟». به غار هاتمهوه له قزلجيم پرسى، نه يزاني. خوم گه يانده مام حوسين، گوتي: ياني:
چه نده؟ به قزلجيم گوت: نهوه عه ربه ي نييه؛ گوو خوارنده! گوتي: برام! ئيمه ئيحتياجمان بهو
گوو خوارنده ههيه!

ده گهل زور له دانشجووياني شهريعت ببوومه دوست. شهوانه كه بچوونايه نه سينه ما، فينه ي

سوور و جبه کانیان له لای من داده نا تا ده هاتنه وه. شهویک فهقیته کی مزگه وتیک که ناوی عهزیز شیخانی بوو هه مان کاری کرد. نازانم چۆن بوو بهر له وه بیتسه وه، دوکانم هه لگرت و ده گهل براده ریک چوو مه گه ران. ساعات دوازده ی شهو بیرم هاته وه. گوتیان یه کینک چه ند جار هات له تۆی ده پرسی. فهقی عهزیز که بی جبه و کلاوه، ناویزی له درگای مزگه وت بدا و مجیور بیینی. وه ک دز به دیوار هه لده گه ری و له ناخرین خشتی دیوار مه بهرده بیتسه وه. به خر مه که ی مجیور دهر که ده کاته وه. جگه له خه جاله تی، ده رۆژ له سهر جینگه که وت!

ره فیق چالاک ببوه یه کینک له زه لاهه کانی حیزی کومؤنیست و به پرسی به شی به غدا بوو. رۆژیک هاته دوکان گوتی:

- مزگینه کم ده به!

- خیره؟

- تۆ ده زانی حیزی کومؤنیست دوو دهره جه به، نه ندام تا دوو سال ده چیتسه حیزی «تهحه رپوری وه ته نی»، له ژیر چاوه دیریدا ده بی. نه گه ر له نه زموون دهر چوو، نه وه دم دکریته کاندید بو حیزی کومؤنیست!

- به لی بیستومه.

- جا کاکي خۆم! تۆ که پیاویکی باشی و نه شه راتی ئیمهت بو دی و ده یگری و ریگه ی پولیس و گوزارشدان نازانی، سه رانی حیزب به گشتی تۆیان به نه ندام قبول کردوه و دوو ساله ی پیتسه که یان له سهر هه لگرتووی. ده ستت بینه، ته بریکت ده که م!

- کاکه ره فیق! زۆر شانازی ده که م که ئیوه باوه رتان به من هه به و به پاکم ده زانن؛ به لام بریارم داوه پاش «ژی-کاف» نه چه هه یج حیزبیکه وه. نه گه ر به بی بوونه نه ندامی ره سمی پییم رازین باشه؛ رازیش نه بن من هه ر نه وه هه ژاره م که ناسیوتم...

هه رچی سه ولی ده گهل دام، نه هاته مه ره دایه و به جیتی هیشتم.

به هۆی مه حموود نه حمه ده وه بوومه ناشنای جو برایل ناویکی نه رمه نی؛ زۆر هات و چۆی ده کردم و نیوانمان زۆر خۆش بوو. له داروخانه به ک به ناو «سه عادهت» کاری ده کرد. رۆژیک لئی پرسیم: تۆ له ئیران نه فسه ریکی شۆره ویت ده ناسی به ناوی یه عقووب؟

- به لی له بۆکان بوومه ناشنای؛ دهره جه ی سه روان بوو. له ناسینی ولاتی کورد و عه شایره کاندیدا پسپۆریکی بی هاوتا بوو. جا تۆ بو ده ناسی؟

- کوره نه وه دوو سال بوو به ناوی عه جه میکی باغه وانئیرانی، له «قصرالظهور» ی مالی پادشادا باغچه وان بوو. تا ببیدبام نه حوالی تۆی لی ده پرسیم. من له مه حموودم ده پرسی و جوابم بو دهرد. نه و رۆژانه رۆپیتسه وه؛ گوتی سه لامی منی لی بکه و پیتی بلئ من یاقووبه که م که له بۆکان ده ناسیم.

پاش ماوه یه ک جو برائیلیش هه لات و دهر چوو؛ که داروخانه که مولکی حیزی کومؤنیستی عیراق بووه.

له سه عات پینجی به یانه وه تا دوازده ی نیمه شه وه له گه رمای چله وه هشت و په نجا دهره جه دا، له دوکاندا به پتوه و به ته نیا رآمده بوارد. خواردنی به یانی و نیوه رۆم نان و شه ربهت بوو. زۆر لاواز ببووم؛ ره مه زانیشم گرت. له پر نه خۆش که وتم. چوو مه بیمارستانی «مه جیدیه». پاش سه و رۆژ بی نه وه چا بم گوتیان برۆ! تۆمه ز سیلمه و پتیان نه گوتووم. یه رمیا گوتی: کاریکی باشم بو له

سەر كەشتى نىۋان دەجلە پەيدا كىردى. دوكانە كەي بۇ فرۇشتىم؛ پاش قەرز دانە ھەشتا دىنارم بۇ ماپە ھە. رۇژ بۇ رۇژ خراپىر دەبووم. عومەر دەبابەي كۆيى لە تەرەف حىزبى پارتە ھە ھات كە ئىمە ناگامان لىت دەبى. رۇژانە دەبىردمە لاي دوكتور «نەجىب مەحمود» ناۋىك، دەرزى و دەرمانى بۇ دەنووسىم. ھەر نوسخە يەكى دەنووسى ھىچ دارووخانە يەك نەبىو جگە لە يەك دارووخانە. زۇرىش گرانجان بوو. دوايى پىمان زانى كە ئەم دوكتورە خاۋەنى دارووخانە كەشە و دەرمانان بە ناۋىكى نەئىن دەنووسى، كەس سەرى لى دەرناكا. ئىجازەي چوونە لوبنانى سىلدارانىش بە دەست ئەو بوو. تا نەخۇش قرانىكى دەما نەيدە ھىشت لە دەست دەرچى!

گەيشتمە رادەيەك خويىن دەرشامە ھە و چاوم كەمى دەدەيت. بردىانمە ئوتىلىك، رايانكىشام و بە كۆل دەيانىردمە ھە سەر كەكىم. كاكە زىادى كورى ھەمەئاغاي كۆيە - كە زۇر كوردىكى دلسۇز بوو - جگە لە ھە كە خەرجى ئوتىل و دەرمانى خستبوو سەر خۇي، ھەولى دەدا بىنئىرنە لوبنان.

با ئەو شەم لەبىر نەچى: لەو كاتە ھە كە ھاتبوومە دىوى عىراق، تەنيا سى جار شىعەرم گوتبوو. يە كىانم لە پشت عەكسىك دەگەل سدىق ھەيدەرى نووسى كە سەرە تاكەي: «بە دەربە دەرى يان لە مالى خۇم»، جوايىكى نامەي بە شىعەرى قزلىجى و لەو ئوتىلەش: «بۇ كىلى قەبرە كەم» و «خۇشى دوارۇژ».

عەلى ھەيدەر سولەيمان - كە كوردىك بوو - ببو ھەزىرى لەش ساغى. بۇ خاترى كاكە زىاد جىگەي بۇ گرتەم و بە پەساپۇرت ناردىمە ئاسايشگاي «بە ھەس» لە چىاي لوبنان؛ لە سەر حىسابى ھكومەت. بەر لە ھە برۇم، ناو مالە كەم دا بە غەزىزى نانەوا؛ كە بى مال نەمىنى و كارى چاپخانە كەي بكا.

ھىندىك خاۋلى و ماۋلى و ئەسپابى سەفەرم لە چەمەدانىك نا و بلىتى قەتارى بەغدا - ئەستەمبولم تا ھەلب برى و شەو رەشىد قادر ناۋىك - كە دانىشجووى ھوقوق بوو - بردىمە سەر قەتار و لە دەرجە سى دامەزرام. رەشىد لە كۆرىدۇرى قەتار كاپرايەكى پروتەكەي دواند؛ رۇيشت و بلىتىكى قەتارى بۇ ھىنا. گوتى: ئەو مەلا شەرىف بوو كە سەرۋكى حىزبى كومۇنىستى عىراقە. دەيوست بە قاچاغ سەفەر بكا؛ رازى نەبوو بلىتى تا موسلى بۇ بىكەم. دەلى دەمەوى رىسك بىكەم! بلىتى تا تىرىتم بۇ كرى!

قەتار گەيشتە «تەل كۆچەر» كە لە سەر سنوورى سوورىايە. دەبايە ئەفسەرى سوورى تەسلىمى ھەرگىر نە لە شارى «نوسەبىن» توركى بە سەر رابگەن. پاش نىوەرۇ بوو دايانەزاندىن كە سەبرى پەساپۇرتان بىكەن. پاسپۇرتى من سىلدار و بىمارستانى سىلى لى نووسرابوو. گوتيان دەبى دوو رۇژ راۋەستى بە قەتارى بارى برۇي و سىلدار بەو قەتارە مەمنووعە. - ئاي بىكەن بە خاترى خودا! من ئەوا لە سەر مردنم؛ چۇن لىرە لەو سەھرايە دەئىم؟ ھىزى مانە ھەم نىيە.

بەھرەي نەدا. بەلام لە تاوان ھاوارم بۇ ھەر كەسى تووشى بام، دەبىرد. جىلىك بە كوردى گوتى: كوردى؟
- بەلى.

- دادەي پاسپۇرتە كەت، بزانم...

وهریگرت و رۆیشت. پاش تاویک هاتهوه: جیبه جیم کرد، برۆ سوار به!
- ئاخیر چۆن؟

- من کارمه ندیکی عیراقیم له ئیزگه. ده گهل زۆربهی ئەفسه رانی سووری - که به قه تار راده گهن - ئاشنام. پازیم کردن ئەوان تا نووسه بیین بتهن و ده لاین چونکه پاسپۆرته که به عاره بی نووسراوه - هیچ ئەفسه ریکی تورک جگه له خه تی لاتینی نازانی بخوینیتتهوه - ده توانی تا حه له ب بڕوا.

- کاکه من ئەو یارمه تیهی تۆم کرد؛ تۆش چاکه یه ک ده گهل من بکه!

- به چاوان هه رچی له ده ستم بی.

- من ناوم مه حمووده. براهه کم له و بيمارستانه یه که تۆی بو ده چی، نامه یه ک ده نووسم بیده یه.

- خزمه ت گران و داوا هه رزان! هه ر تۆ و نامه؟ کوا بیته!

له قه تازی ئەم جاردا «عه ببوود» ناویکی عاره بی خه لکی موسل و شه ش که سی تر - که دوویان کوردی حه له بی و دیاربه کری بوون - شه ریکی ری بوون. واگۆنی ده ره جه سنی قه تاره که هه شت نه فه ری بوو. ده گهل عه ببوود بووینه ئاشنا. باسی ته ل کۆچه رم بو گیراوه، روانیه پاسپۆرته کم، گوته: کوره تۆ ویزه ی تورکانیشت نییه!

- یانی دامده به زینن؟

- تورکی ده زانی؟

- که میک.

- که میک و زۆری ناوی؛ بشزانی نه چی قسه ی پی بکه ی. ئەگه ر گو تیان ویزه، په ری پاسپۆرتیان بو هه لده وه. من ده بمه دیلمانجت رزگارت ده کم. هه ر پوولیکت پییه بیخه ناو گۆره ویت. ته نیا چوار دینار بیتله وه. پوولی زۆر له خه لک ده ستین، تا ده گه رپته وه سنوور و دیده نه وه. من حه واله ی حه فتا هه زار لیره ی سووریم له پیچی عه گاله که مدا شار دۆته وه.

شپست دینارم هه بوو، په نجا و شه شم نا نیو گۆره وی. له نوسه بیین ئەفسه ری تورک به جه ندرمه وه هاته ن پشکنین. ته واو ئیرانی خۆمانم وه بیه هاته وه: ئەفسه ر شوخ و شه نگ و جل تاز، سه رباز رووت و نیوه پیخواس و پینه به قنگه وه، ئەفسه ریک هاته واگۆنه که مان.

- ویزا!

په ساپۆرتم دایه.

- ده لیم ویزا!

په رم هه لدانه وه:

- ئەوه ده ویزاش پتره!

عه ببوود تیی گه یاند که زۆر گیل و به سته زمانه، نه یزانیوه ده بی ویزه وه رگری.

- جه ریمه ی ده که ین.

- چه ند؟

- دوو لیره.

عه ببوود دوو لیره ی دا، ویزه درا! (لیره ی ترک حه فده فلسی عیراق بوو، یانی له چوار قران که متر).

کوردو ده گال خه لک و به ناسایي، به تورکی ده دوان؛ له قسه ی خوځانده دا - که قاچاغچي مه فرۆشتن بوون - به کوردی ده دوان؛ تا که س نه یزانی. کوردیکیان به وی تری گوت: کچیتکم هه به عمری هه شت ساله جهوت زمان ده زانی: کوردی، عه ره بی، فه رانسې، ئیتالی، کلدانی، یونانی. ماله که مان له گه ره کیکه پره له هه موو میلیله تیک. کچه که م له مه دره سه ی یونانیان ده بهر خوځندن ناوه و بوته ته رجمانی هه موو جیرانه کانمان.

عه بیوود کوبیه ی موسلی پی بوو. به زور نانی ده ر خوار دام و هاوده میکی زور خوځش بوو. پیش نیوهرؤ له حه له ب دابه زین. له ئیزگه بانگیان ده کرد: «تاکسی بو بیرووت». بلیته که ی قه تارم درې و خسته سندووقی زبله وه. چه مه دانم دا به خاوه ن تاکسیه ک که بماته بیرووت. دیتم عه بیوود په یدا بوو. بانگی له خاوه ن تاکسی کرد: حاجی ئه و کوره دوستی منه! حاجی وه ک چندؤ که ی ناوی خوا ببیه، به ترس و عوزر خوایی چه مه دانی داگرت و به جینی هیشتم.

- کوا بلیته که ت؟

دراندم و فرېم دا.

غاری دا سندووقه زبله که ی پشکنی، پارچه پارچه ی بلیتی دوزیه وه. دای به باجه ی ئیزگه و بردمیه درې و به فایتونیک ده گه لیا چوومه ئوتیل.

- کاکه عه بیوود بو نه ته هیشت برؤم؟

- برا ئیمه ره فیقی را بووین. ئه م خاوه ن تاکسیانه دز و سه گبابن؛ خه لک له ریگه رووت ده که ن؛ ده یانناسم. له وانه بوو تو ی وا نه خوځش که شپست دینارت پښیه، هه ر بتکوژن. شه و به قه تار ده تننیرم؛ سه لامه ت تره.

له ئوتیل نه هاری بو کریم. چووینه کورته سه یرانیکی مه یدانی بهر ئوتیل. منیش قه رتاله پره قالیکم کری، ده گه لی هینامه وه ئوتیل. بلیتی بیرووتی بو بریبووم. دوا ی شیو خوار دن به فایتونیک بردمیه ئیزگه و چه مه دان و که ل و په لی له سالو نی چاوه دپری دانا و گه رپاوه. به هه زار زه حمه ت پره قاله که م به جی هیشت؛ ده یگوت من حه قی زه حمه تی خو م ناوی. به چاوه ن زوری قه تار له ئیزگه ویستم چه مه دان بکه مه وه، قفل نه کرایه وه که نه کرایه وه. نه فسهریک و سې پولیس هاتن له جگه ره ی قاچاغ ده گه ران.

- برا ئه و چه مه دانه چی تیدایه؟

- ئه فه ندی هیچ نییه، هیندیک جغاره ی له نده نییه!

- بیکه وه!

- من نه خوځشم، خو تان بیکه نه وه.

نه فسهر و پولیس شل و کوت بوون بو یان نه کرایه وه، وازبان لی هینا. جگه ره شی تیدا نه بوو. هه ر ویستم بؤم بکه نه وه. دوو کیلو سجووقم کری. واگونی قه تار دوور و درېژ و جینگه ی په نجا که س. هه ر دوو که س له سه ر کورسی ته خته ی دوو نه فه ره داده نیشتن. جیرانم لادیه کی سووری بوو، دیار بوو زور مندالبار و هه زاره. دوو کیلو سجووقه که م دایه که بیبا بو مندالان. له سوپاسی ئه وه دا جینگه که ی خوځی دامی و که ولی بهری خوځی پیدادام و راکشام. قه تار تا شاری «حومس» رویشت و ده بوايه سه عاتیک وچان بده ین تا ده یگورن. له حه ساری ئیزگه له کابرایه کم پرسې:

- «مرحاج» له كوښه؟

كابرا گوتی: به عاره بي نازانی چت دهوی؟

نهی خودایه له بهغدا «مهرحاز» به ئاودهست دهلین، لیره ده بی چ بی؟

- مهبال؟

- به خوا شک نابه م دهنا دهمدایه ی!

- خه لا؟

- کهس لیره خه لا نافرؤشی!

کابرایه ک لهو لاره تیی گه یاند، به توور ه بیه که وه گوتی:

- ده بلنی «بیت المای» و پرگرم که! هؤ بچؤ لهوی بمیزه!

سواری قه تار بوومه وه. ثم قه تار هس واگوونی ههشت نه فهری بوو. ته نیا کابرایه کم ده گهل ده واگووندا بوو که چوار چه مه دانی پی بوو؛ حاجیه کی میسری بوو. من به له هجه ی بهغدای، نهو به زاراهوی میسری، جا وهره و کهر له قوره دهرینه! زور به گران، نهویش به نیوه ئیشاره تی دهستان تیگ ده گه یشتین.

باران زور باریبوو، روخواوی کیو پی قه تاری بهستوو. حاجی لهو ماوه دا که پی قه تار خاوین ده کراوه دابهزی که له دهشت گوو بکا. له پر قه تار رویش و حاجی به جی ما. ههر چند داد و هاوارم کرد دهنگم به کهس رانه گه یشت و عه قلی نهو هشم نه بوو زنجیری نازیر راکیشم. لهو پی به قورگیرانه، قه تار دوو سه عات له وهخت درهنگ تر گه بیه ئیزگه ی بیرووت. قهت ناقه غهواره یه کی لی نه ماوو. نه پیشوازیکه ر، نه عنبال. چه مه دانی حاجی لیم ببونه توق. تۆ بلنی حاجی چی به سهر هاتی؟ له پر چوار کهس له ترومبیلیک دابهزین و هاتنه بهر واگوونه که.

- کوا چه مه دانی حاجی؟ بؤی ده بهین.

- تا حاجی خوی نه یه نایدهم.

دهیده ی! نایدهم! ههرام له ئفسه ریگ کرد. ههر بیستیان ههرا ده کهم، خویان خسته وه ترومبیل و رایانکرد. ئفسه ر هات بؤم گپراوه. گوتی: باشت کرد؛ نه گهر حاجی نه هات له ئامانه تی قه تار هه لیانده گرین. لهو قسانه دا بووین حاجی له ترومبیلیک دابهزی. گوتی: که به جی مام، له سهر جاده دهستم بؤ ترومبیلی چوار کهسه که هه لینا، که زانیا چوار چه مه دان له قه تار دایه، به جیپان هیشتم. تۆ فرشته ی منی! نه ته یشت چه مه دانه کانم بجن. ههر چی دارایی هه مه دهواندایه. نوپی شه وانه. چه مبال و تاکسی دس ناکه وی، چار چییه؟ ناچار منی نه خوش و حاجی مل باریک و لاواز، یه کمان دوو چه مه دان چه ند میتریک دوور ده خاته وه و ثم جار نوره ی نهوی تر دی. زور ماندوو بووین و چی واش نه پویووین. حاجیم به جی هیشتم و سه لته رویشتم. له خیوه تیکی دؤمانه وه گویم لی بوو یه کئ به کوردی ده یگوت: «نه مریه قه زه ته ت خوینده وه؟» (قه زه ته یانی رۆزنامه). بانگم کرد، دوو لاهاتنه دهر و هینانم چه مه دانه کانیا له سهر شان دانا. پاش تۆزیک گه یشتینه تاکسیه ک و هینانیه ناو شار. حاجی ده چوووه ماله ئاشنا. من گوتم ده چه م ئوتیل و نه شاره زام. حاجی سویندی خوارد تا تۆ به خاترجه می دانه به زینم نارؤم. له مهیدانی بورج له ئوتیلیک ژووریکی بؤ گرم. سه رمای قه تار و گرانی چه مه دانان زوری کار تی کردبووم. له ئوتیل نه وه نده خوین رشامه وه که لام وابوو خوینم ده له شدا نه ماوه. ئیشتیام نه بوو، شهو بی نان خه وتم. به یانی دهر که وتم و له رستورانیک داوای که بابم کرد.

ژینکی زۆر به دهعهیهی جگهره به لالیوانهوه لهو بهرمهوه دانیشتبوو، له پهستا چاوی لێ داده گرتم. ئای به کلکی خێویهوه! كهس نا قینچهكه! به مۆرێكهوه تماشام كرد و به قهلسی رووی لێ وهرگیرام.

به تاكسی چوووه سهفارهتی عیراق كه بزانی من نهخۆشیانم. دوو لیرهم دا به تاكسی. سهفیر گوتی: پیاوی نهشارهزا دهبی تاوانی نابهلهدی بدا. سواری ترام بای پینچ قورشته دهچوو، نه دووسه. به ترام بگهڕێوه! بچۆ خه یابانی پشت سهرا؛ تاكسی لێن. به لیرهیهك دهتبهنه ئاسایشگای سیلداران.

مهگهر خهلكی سووریا بۆ پوول په رستی بگه نه لوبنانیان، دهنه عهجه میش دهسکیان له دوو ناكا. له كارپایهکی به سهر و سیمام پرسی: خه یابانی پشت سهرا له کوئییه؟

- چم دهدهیهی پیت بلیم؟

- چت بدهمی؟

- چاره گه لیرهیهك.

لێی وهرگرتم، گوتی: ئیرهیه!

له درگای ئاسایشگاو له پاش پرسیار و وهرامی پیویست، بردهمیان ته بهقهی سیلدارانی فهقیر و تهختیان نیشاندام.

له ئاسایشگای بهحنهس

«بهحنهس» یان «بهحنهس» گوندیکی مهسیحی نشینی لوبنانه. له رۆژههلاتی بیرووت و ههزار و په نجا میتر له بهحر بهرزتره. ئاسایشگاگه بهو نیویهیه و سهر به کلیسای کاتۆلیکی فهڕانسهیه. دهبری ژنانی راهیبه و تهركه دنیایه. ژنیک كه «مامیر» یان پچ دهگوت (واتا دایك) ئیداره ی دهكرد. ژنه تهركه دنیاكان کاریان بۆ دهكرد و پیتیان دهگوتن «ماسیر» (خوشك). ههرجی له درمان كردنی نهخۆشان قازانج دهكرا، ده درا به سوپای فهڕانسه. ئاسایشگا سی ته بهقه بوو؛ ته بهقهی چواره می سینهما بوو، ته بهقهی سیههه تایهتی دهوله مه مند و خاوهن پارتی زل بوو؛ مانگی شیست دیناریان بۆ ده دان. خۆراك و درمان و ئیستراحتیان لهوپه پری چاكیدا. ته بهقهی ناوه راست بۆ فهقیر و بیکهسی هه رزان با یی نهخۆشی عیراقی. ته بهقهی خواری بۆ نهخۆشه فهقیره كانی لوبنانی و شوینی تر بوو. ئیمه ی عیراقی مانگی به حه قده دینار به خێو ده كراین؛ به درمانه وه. خۆراك هه تا بلێی خراب، درمان زۆر كه م و به دهسته نده. حورمهت؟ خۆزگه به حالی سهگ!...

دوكتوره كان به هه تیوی له کلیسا به خێو كرابوون؛ له فهڕانسه پچ خویندرابوون. هه ر شهش مانگ دهسته یه کیان دهچوو فهڕانسه بۆ زانین زیاد بوون و كه دههاتنه وه دهسته كه ی تر دهچوون. ته نیا شتیکی كه خودا پێداوه كان و داماوه كان تیا شه ریک و به رانبه ر بوون، هه وای سازگار و تیشکی خۆره تاو، دیمه نی جوانی چیا ی لوبنان و دوكتوره كان بوو.

هه موو رۆژ به یانی، لیسته یان بۆ ته بهقه ی سی ده برد كه جووری خواردنی به ئاواتی خۆیان هه لپژێرن و بۆیان لێنن. ئیمهش هه وته ی جاریک شه ربا ی گوشت وشتر و هه موو جه می زستان نیسك و باقله، له دوو مانگی به هاردا زۆر به ی جه م كه نگر ی له ئاودا كولاو، هه موو هاوین

شۇرباي كۈلەكە بوو. سالى دوو جار: رۇژى كرىسمىس و جەژنى فەسح، گۇشت مرىشكمان بە برنجەو ھەبوو.

رۇژى چەند جار ماسىر سەريان دەداين. دوو رۇژ جارېك دوكتور دەھات بە سەرماندا دەگەرا. ھەتەى جارېك مامىر و ھەموو دوكتور و ماسىرە كان - كە پەرىستار بوون - گەشتىكى بە كۆمەلىان دەکرد و بە سەريان دەکردىنەو. شەوانە باشمان داپۇشىن؛ بەلام - زىستانىش با- دەبوو سەرمان لە دەرەو ەى. دەرک و پەنجەرەشيان دەکردنەو تا لە خەوا ھەواى پاك ھەلمۇن. زۇر جار بە خرتەى بەفرمالىنى بن تەختە كانمان وە خەبەر دەھاتىن كە بە فرىان لى دەبارى.

تا چل رۇژېك زۇر كەلەلا بووم و گەرام گەبىووە چل دەرەجە. وردە - وردە ھاتمەو ە حال و بە پاي خۆم دەگەرام. ئەو دەم چارەى سىل زۇر لە ئىستا كەمتر بوو. تەنيا ەمەلى پەراسوان و ھەلكىشانى رپە لە رپى لاملەو ھەبوو. دەرمانىش دەرزی «ستروپتۇماسىن» بوو؛ ئەویش زۇر گران و دەستى فەقىر نەدە كەوت.

زۇربەى نەخۇشەكانى ھەوالم خویندەوار و رۇشنىبىر و مامۇستا و نووسەر و شاعىر بوون. ئەوى دەمانەو، كۆنە پۇلىس و رانندە و تۇزخۇرى دەشت و سارا بوون. پلەى ناونجى زۇر كەم بوو. مەگىن چلۇنكايى با، دەنا دەبوو لە سەر تەختە كانمان نەبزوون و خۇ مانندو نەكەين. چىنە نەخۇشەكانى بېش ئىمە وردە - وردە كىتېخانەىە كيان پىكەو ە نابوو. پتر لە دوو ھەزار جلد كىتېبى زۇر چاك و بەتامى تىدا كۆ بىووە. بە ھەلبۇاردنى نەخۇشان سەرپەرىست و ئاگادارى كىتېخانە ناودىر دەكران. پارەىەكى زۇر كەم ئابوونەى كىتېب خویندەو ە وردەگىرا؛ كە ئەویش دەدرایەو بە كىتېب. ئەگەر جارېك دەولەمەندىك بۇ سەردانى خزمى نەخۇش يان بۇ سەبرى نەخۇشانى سىل بەھاتايە و لە رووى خىرەومەندى بىگوتايە: چىتان بۇ بىكرم؟ دەيانگوت: كىتېب بۇ كىتېخانە. لەو بىكارىيە و نەبزووتنەدا، ھەموو كەس سەرى بە سەر كىتېدا دەگرت. تا ئەو رادە نەخویندەوارە كانىش دەرسىان دەخویند كە بتوانن بخویننەو. تەنانەت كابرایەكى لى بوو، مستەفا شىخەلى ناو بوو؛ پتر لە شەش سال بوو لە ئاسايشگا مابووە. دەلالى ھەراچە بازارى بەغدا و نەخویندەوار، لە ئاسايشگا خویندەبووى؛ بىو خویندەوارىكى ەرەبى، مەلاى دەبەزاندىن. منى وا تىنووى خویندەو، دەستم بەو ھەموو كىتېبەرا بگا و جگە لە دانىشتن و راکشان ھىچ كارم نەبى، دەبى چ بگەم؟ قوربان شانم لى داخست و ملم لى نا و رېزم لى گرتن؛ وشك و تەر، ئايىنى و كىرنامە، تارىخى و ئەدەبى، بىوچان و سانەو، رۇژ تا ئىوارە و شەو تا خەو بە لامدا دەباتەو، چاو لە كىتېب ناتروو كىنم. نووسراى تەھا حوسىن، ەققاد، سباعى، يەزبەك، سەلامە مووسا، ەسەن زەيات، دىوانى حافز ئىبراھىم، شەوقى، دىوان و كىتېبى نووسەر و شاعىرانى كۆن، تارىخى كۆن و نوپى جىھانى و مەلبەندى، زنجىرە نووسراوى قەدرى قەلەچى، كۆمەلە گۇفارەكانى دنياى ەرەب... راستىەكەى نازانم چەند و چەند كىتېم خویندەو. تەرجمە لە شكسپىر، ئاناتۆل فرانس، وىكتۆر ھۇگۇ، مارک توابن، بالزاك، ماكسىم گوركى، چىخۇف، گۇگۇل، كىتېبى كۆنە بەيتى ەرەب، فەلسەفەكان، ئىلىياد و ھەر چى لە نووسەرانى ئوروپاوە كراو تە ەرەبى. خولاسە چىم نەھىشت كە جار و دوو جارى نەخوینمەو. تەنانەت كىتابى موقەددەسم دوو جار سەر لە بەر خویندەو. دوو سال بۇ خویندەو ە و فىر بوون زۇر دەرەفەتېكى زېرىنە. ھەم لە مەعلوماتدا، ھەم لە ەارەبىدا دەسمابەىەكى زۇرم دەس كەوت.

له ناوماندا کەشیشیک و مەلایەکی نەجەفی پەیدا بوون. مەلای ناوی شیخ خەلف و زۆر وریا و قسەخۆش. له بیرمه جارێک لێیان پرسی:

- له قورعاندا دەلی: «زەوی بە میرات بۆ سالحان دەمینی»، یانی چی؟

- مەزوروری قورعان له سالح ئەو کەسانەیه کە بە زەوی دەچارین و ئیسلاحی ئەرازی دەکەن؛ نەک سۆفیلکە و مەلای دەسبەر و تەنبەلی وەک مەن. لەوانەیه ستالین لەو سالحانە حساب بێ. کەشەپیاویک بوو له تەمەنی بیست و حەو سالیدا، ناوی «ئوگستین» بوو. تا نەخۆش نەکەوتبوو بە عومری خۆی له دێرێکی سەر چیاپەکی عێراق دەر نەکەوتبوو. لاتینی، ئیسپانی، فەرمانسی، ئینگلیسی، فارسی، تورکی، عەرەبی، کلدانی و کوردی بە هەر دوو زاراوەی کرمانجی و سۆرانی وەک ئاو دەزانی. زۆریش رووح سووک و لە شانان خۆش بوو. له خۆی دەویست پرساری لێ بکە و جواب بداتەوه.

- باوکی رووحانی! ئەوی تۆ فیری بووی بە هەزار زانای عەرەب نایزان. تۆ لەو کێو کۆپرا ئەو هەموو فیر بووی؟! هەموو

- کاکە! عەرەب زمانەکیان بۆتە بەلایان. ئەوەندەیان له خۆیان گران کردووه بە سەسی سال فیری نابن. خەتەکیان ئارامی کۆنی چوار هەزار سالەیه؛ لایان وایە کفرە بیگۆرن. ناچار گرامیری چەند جلدی بۆ نووسراوه کە راست بخوینرێتەوه. ئەگەر وەک لاتینی بنووسرایە بە پەنج پەر گرامیر ساز دەبوو. هەر خەریکن زمان فیر بن تا قورعان راست بخویننەوه. ئیتر نایانپەرێتە سەر عیلمی تر و بە جاهیلی پیر دەبن.

پۆزیک پرسیم:

- بەبانیان راهەیهک بە چرایە نەفتیکی داگیرساوه و کەشەیهک بە زەنگولەوه بە دەوری کلیسادا دەگەڕین و زەنگولە پادەژینن، ئەوه بۆ چییه؟

- چۆن له کاتۆلیکی ئەوەندەش نازانی؟ ئەوانە شەیتانی دەوری کلیسا - کە شەو هاتوون - دەردەکەن!

- جا بۆچی دەریان دەکەن؟

- بۆ ئەوه ئیمە کەشیشەکان جیگەیان بگرینەوه!

له سەر داوای ئەو، داستانی «کرانک بیل»ی ئاناۆل فرانسیم کردە کوردی. هیندیک دەسکاری زانایانەتی تیدا کرد و پەسندی کرد. نوسخە خەتیه کەم فەوتا و بە چاپ نەگەشت.

له ئاخر و ئۆخریه کاندایستم ئینگلیسی فیر بێم. فەرھەنگی عەرەبی-ئینگلیسی، ئینگلیسی-عەرەبی و فەرھەنگی لەهجه دەربڕینم له دەوری خۆم دانا. وشە بە وشە مانا و لەهجه دەردێنم و دەینووسم و لەبەری دەکەم. بەو زەحمەتە گرانی کە کیشام دەمتوانی داستانی هاسان بخوینمەوه و کەمتر کارم بە فەرھەنگ بێ. بەلام بە داخەوه له پاش چا بوونەوه مەلای بەغدا و لە پیناوی نانی پۆزاندە، نەمتوانی له سەری برۆم و له بیرم چۆوه.

زۆر ناشنای باشم هەبوون. له هەمووان نزیکتر «حوسین وەتتار» ناویک بوو خەلکی عیمارەتی عێراق؛ له خۆم رووت و پەجال تر. له دنیا دا تاقە برایهکی هەبوو ئەویش سەرباز بوو. حوسین زۆر له ئەدەبی عەرەبیدا زەوقی هەبوو. بۆ خویندەوهش پرسی دەکردم، کتیبم بۆ هەلەدەبژارد.

زۆر نێوانمان خۆش بوو. پێکەوه دەگەڕاین. کورد گوتهنی: «وەک گوئی کەر جووت بووین» و

بېۋىنە خەمەرۋېنى يەكتەر.

سېنەما لە تەبەقەي چوار بوو. دەبوايە ھەر كەسە كورسى خۇي بەرى و لە فيلم بروننى. كليسا بوو؛ لە بەر خاۋەن سېنەمايان دەپارنەۋە، بە خېر فيلميان ۋەردە گرت و سەرو چارەگە ليرەيە كيان لە نەخۇشى تماشاكەر دەستاندا! ھەر زوۋرەي جىگەي ھەشت نەخۇش بوو. كابرايە كي سەرتاشى لى بوو، رادىۋى دەدا بە ئىجارە، مانگى بە شازدە ليرە. مەن ھەر زوۋ رادىۋىە كي كۆنم كرى و ھاۋۋە تاغە كانم لە ئىجارە پزگار كرد. كاتى چا بوومەۋە و دەرچووم بە قازانچ فرۇشمەۋە.

كومۇنىستە كان حەلقەي دەرسيان بوو. سەبرى يۈسۈف ناۋىكى كوردى مەسېحى دەرسى پى دەگوتى. گوتى: حوسىن بۇ نابە شتىك فېر بى؟ حوسىنم برده دەرسى. گوتى: عىلم ئەگەر خۇشىشت نەۋى ھەر باشە بېزانى. بۇ نەگەتى دەرسى ئەو رۇژە لە مانىفستى ماركس و ئىنگلىس بوو كە دەلى ھېچ خاويە كي نىر و مەن نەبوۋە و بەرى بېرى مۇيە و راست نىيە. حوسىن ھەستا رۇيشت. كە لىم پىرسى بۇ رۇيشت، گوتى: برا تۇ گوتت بەھرە لە عىلم دەبىنى. مەن شىعەم؛ حوسىن و عەبباسم زۇر خۇش دەۋى. راست يان درۇ بە خۇشەۋىستى ئەۋانەۋە ھۇگرم گرتوۋە و زۇرى پى شادم. سەبرى ھەر گوز و گومبەت بى ئەۋە ھېچم بداتى مایەي دلخۇشىم لى دەستىنى. تا شتىكم نەدەنئى نابى دە شتم لى بستىن. سەبرى گوتى: راست دەگا، حەق بەۋە. سەبرى بۇ دەنگەۋىاسى كوردستان زۇر كۇشا بوو. ھەر رۇژنامە و گۇفارىكى ئورۇپا و عەرەب، ھەرچىيان دەربارەي كوردستان نووسىبوو، باسەكانى بېرىبوو و دە بەرگى گرتىبوو؛ عەكسى زۇرى ھەبوو. تەننەت رۇژىك عەكسىكى لە رۇژى ئالاھەلكردننى سابلاغ نىشاندام و ئىشارەي بۇ عەكسىكى بچوۋكى دوورگىراۋى نەناسراۋ كرد كە لە سەربان لە كن دارى ئالا بوو. گوتى: مەن لام وايە ئەم عەكسە ئى تۇيە. راستى دە كرد و زۇرم پى زىرەك بوو. تەمىكى حكومەتى شىخ مەحمۇدى بە يادگار دامى. دوو خەنجەرى تىك پەرىبوو؛ لە سەرى نووسراۋو: «حكومەتى كوردستانى جەنۇبى» لەو دىۋىش نووسراۋو: «چار ئانە» ھىندەم ئەو تەمرە خۇش دەۋىست و تاقەتم دە كرد كە لىم ون بوو.

شەۋىك دەستى ھەيكەلى مەسېح شكاۋو؛ ۋردە پوۋلى زيارەتكەران دزراۋو. كليسا زۇر رقى ھەلسا. گوتيان تا گوناھبار خۇي دەرنەخا، نانتان نادەينى. دەمانزانى كى وای كردوۋە؛ بەلام ھىندە ھەزار بوو، بەزەمان پىدا دەھات و پۇشىمان. تا نىۋەرۇ بى نان ماین و ئەوسا ھىندىك باقلەي كولاۋيان داينى. ماسىرىكى كىژە عەرەبى مەسېحى زۇر جوانى لى بوو، بە دواندىم كە يفى دەھات. لە منى پىرسى: كى ئەۋەي كردوۋە و دەستى خوداى پەراندوۋە؟ گوتى: لە خودا خۇي پىرسن ھەموو شت دەزانى! بە بىزىكەۋە گوتى: لەسەر ئەو قسانە خۇت توۋشى بەلا دەكەي!

گفتوگۇمان دەگەل ماسىر - كە ناۋى «مارى لوىس» بوو - ھەر لە دەۋرى دىن و رەب دەگەپرا. مەن دەمگوت: ئەگەر مېردت بىكردايە، دوو مىندالت باش پەروەردە بىكردايە و مەسەلەن بېۋىنە تە دوكتور و دەرمانى ھەزارىيان لە مل بايە، لەۋە چاتر بوو كە خۇت ئەستىۋر كردوۋە و بە سەرى تاشراۋ، بە كراسى جاۋ، لە زىندانى دىردا دەژى. ئەۋىش لە جواۋبا كارى خۇي بە باش دەزانى و دەيگوت خزمەتى رەب دەكەم. بەلام زۇر جار دەھاتە لام و دەگەلما رووخۇش بوو. رۇژىك گوتى: ماسىر دەچمە بىرووت بۇ مەينەي چاۋم، فرمايشت نىيە؟

- نا، ھەر ھىندەم دەۋى قەۋل بەدى كە خۇت زۇر ماندوو نەكەي!

ټيگه بيشتم چې له دلدايه؛ به لام خوځم گيل كرد. گوتم: به پي ناروځم؛ ماشين ههيه!
 وا ديار بوو ههردووک يه کترمان خوځش دهويست و سهد کيوي شاهومان له نيواندا بوو...
 له سهر خواردني زور خراب هموو نه خوځشه کان مانيان گرت. يه کيک تالايه کي به لولواکه
 وشتريکوهه کردبوو؛ کردبانه ههرا. خه بهر به بيرووت درا. سه فيري عيراق و دوکتور غوسن
 (وه کيلي عيراق ده رباره ي نه خوځشاني ناسايشگا) هاتن؛ بوونه ميواني ماميتر. گوشت بهراز و
 مريشک و پلاو، ناشي پي ده گهرا. خو شهابي کوني کليسا هه مه پرسه! من له سهر ته خته کهم
 نه بزووتم. گوتم مان ناگرم. شکايت لاي سه بري کرا، گوتم: با نهيه؛ من به پياوي باشي ده زانم.
 خه بهر به ماميتر درا بوو. گوتم سووي: يه کيک ههيه لهو پرسن تا بزائن نه مانه کومونيست و
 ته شقه له بازن و درو ده کهن. په گهل ماميتر يک بانگ کرامه لاي سه فير. به ناو سه فدا که
 تيده پهريم، «خاين! خاين!» کهري نير نه يده کيشا!

سه فير گوتم: کوږم! تو بلې خزمهت و خوار دنتان چونه؟

- قوربان! سهگ ده ژي و ټيمهش ده ژين!... به دريژي باسم کرد.
 رووي کرده وه کيل و ماميتر:

- پوولمان لي ده ستين و نه وهش حالي نه خوځشانه؟ نه وه قبول ناکري.

سه فير هاته دهر و گوتم: نه م کوږه باشي ټيگه ياندين که ټيوه چند مه زلوومن. نه گهر نه وه
 نه با له وانه بوو ليتره برؤين و نه تانبينين. خواردن و خزمه تتان چاک نه کري، ده تانبينه
 شوپنټيکي تر.

ټيتر خاين گورج بوو به براي باش و سه بريش ناههريمي کردم. حورمهت و خزمه تيش زوري
 فهرق کرد.

چل رؤژ بوو له به حنهس بووم. ده گهل نه حمهد ناويکي کورد بوومه ناشنا. زوري ژماره ي
 گوڤاري گهلويژ هه بوو. دواي چل رؤژ هات وچو کردني يه کتر، ليني پرسيم:

- نه ري کهس نامه يه کي بو نه حمهد نه داويه ي؟

- ناي خه جالته خوځم، نامه کهم هه ده باخه لدايه!

لهو ټيگه بيشتم که مه حموود و نه حمهد به چکه عه رهن؛ له سوله يمان ي گه وره بوون و بوونه
 کوردي دل سوژ.

رؤژيک نامه يه کم بو هات؛ عه ريز نانهوا نووسي بووي: کاکه هاتوومه شام؛ له ټوتيل غازيم. حاله
 خراپه! چ بکه م؟ جوابه بو نووسيه وه له ټوتيل مه بزوا نامه يه کم بو براي نادري نووسي که فرياي
 که وه! براي بر دبوويه مه نزل ي خو ي. رؤژيک عه ريز به دوو چهره خه گه يشته لام.

- تو چي و ټيره چي؟

- دواي تو ناو ماله کهم فروشت؛ به قه تار هاتمه سنجار. ميواني شيخيکي يه زيدي بووم.
 ناردميه قاميشلي، ماله جگه روخين. خه ريک بووم کچه که ي بخوازم، سه ري نه گرت. به دواي
 تو دا هاتم، گه يشتمه شام. ټيستا هاتووم بو لات؛ چند رؤژيک له لات ده بم.

- ليتره ريگه ي ميوان نادهن.

- که وا بي ده چمه وه، خوا حافيز!

به ياني نه و رؤژه گوتميان لويک له ټوتيل بووه، ده لټين پاره نادا؛ هه رايه! روانيم عه ريزه و داواي
 بيست و هه شت ليتره ي لوبناني لي ده کهن؛ ده لي نيمه. لهو به لايه رزگارم کرد و رو پشت. براي

بۆی نووسیوووم له پڕی دووچهر خه‌ی به‌کری‌گیراو شکاوه و من تاوانه‌که‌م داوه. عه‌زیز له‌ چاپخانه‌یه‌کی شام دامه‌رزابوو کاری ده‌کرد. جاریک برایم نووسی: «نسخه‌تی بکه‌! ده‌لێ ده‌چمه‌ میسر. ده‌لێم ئه‌وه‌ نه‌خشه‌، ڕیگه‌ت نییه‌. ده‌لێ من به‌ نه‌خشه‌ ناڕۆم؛ بۆ خۆم ده‌چم!» له‌ جوابا نووسیم: «تۆ بزانه‌ عه‌زیز خۆی له‌ من به‌ عاقل‌تر نازانی، تا نسخه‌تی بکه‌م؟!»

عه‌زیز وه‌رقه‌ی په‌نابه‌رانی فه‌له‌سه‌ستینی سازدابوو؛ مۆریکی به‌راوه‌ژوو پێوه‌ نابوو؛ چوو‌بووه‌ ئوردون. گه‌ ڕابوو له‌ پڕی زانیبوویان فیلی کردوو، خسته‌یانه‌ زیندانه‌وه‌. پاش ده‌ ڕۆژ حوسنی زه‌عیم کووده‌تای کرد و جگه‌ له‌ خۆی - که‌ کوردیک بوو - حوسین به‌زازی سه‌رۆک وه‌زیریشی له‌ کورده‌کانی شاری حهما بوو. عه‌زیز به‌ردرا.

ڕۆژیک نامه‌هینی ئاسایشگا بانگی کرد:

کێ عه‌زیز ناوه‌ و ئێرانییه‌؟

نامه‌به‌کی به‌ دروشمی پشيله‌ و که‌له‌می ئێرانه‌وه‌ هینابوو. ته‌واو ترسام! خواجه‌ چ قه‌وماوه‌؟ نامه‌ی سه‌فاره‌تی ئێران له‌ لوبنان بوو که‌: «ئاغای عه‌زیز نانه‌وازاده‌! کارمان به‌ تۆ نییه‌؛ بۆ ناچیه‌وه‌ میه‌نی عه‌زیز؟!» ئادریسی عه‌زیز من بووم. ڕۆژیک له‌ به‌غداوه‌ نامه‌ی عه‌زیزم بۆ هات: «ده‌رۆمه‌وه‌ ولات، کارت نییه‌؟!» نووسیمه‌وه‌ خه‌به‌ری ماله‌وم بۆ بنێه‌. پاش ماوه‌یه‌ک عه‌کسی کوپ و ژن و خوشک و برامی بۆ ناردم؛ ده‌گه‌ل چه‌ند ڕۆژنامه‌یه‌کی ئێرانی و نووسیوووشی: مه‌جهلله‌ی هیلال ئه‌و ژماره‌ی باسی ڕووسیای سووره‌؛ بنێه‌ فلان ئوتیل له‌ ورمی. ئیدی خه‌به‌رم له‌ عه‌زیز برآ. له‌ سالی ۱۳۵۴ی هه‌تاویدا - که‌ هاتینه‌ ئێران - بیستم که‌ ناوی دوکتور عه‌زیزی ژیانه‌ و مامۆستای دانشگاهیه‌.

پینچ مانگیک بوو له‌ بیمارستان بووم؛ ڕادیۆ به‌غدا به‌لاری کرده‌وه‌ که‌ ره‌فیع چالاکی کومۆنیست گیراوه‌ و ئیقراری له‌ سه‌ر هه‌موو ئەندامانی حیزب کردوو و ئه‌وا هه‌ر ڕۆژی ناوی چه‌ند که‌سته‌یکان له‌ سه‌ر ڕادیۆ به‌لوا ده‌که‌ینه‌وه‌. دلم له‌رزای نه‌کا ناوی منیش بلێ و له‌ بیمارستانه‌وه‌ بمبه‌نه‌ زیندانی به‌غدا. سه‌رباریش ره‌فیع ده‌مناسی که‌ له‌ کۆمه‌له‌وه‌ هاتووم. خواجه‌ هاوار! هه‌موو ڕۆژ گوێم به‌ ڕادیۆوه‌ ده‌نا؛ ڕۆژنامه‌ی به‌غدام ده‌پشکنین؛ له‌ ناوی خۆم ده‌گه‌رام. نه‌خیر، ناو نه‌هات.

هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌م هه‌لکیشا. ره‌فیعیان کرده‌ گووینده‌ی ڕادیۆی کوردی به‌غدا؛ حقووقی جاسووسی و گووینده‌گی وه‌رده‌گرت. راستی گووینده‌ و ئەدیبی وا که‌م ده‌بیته‌وه‌. وای وه‌سه‌ر زه‌وق خستم، چه‌ند جاریک ئینتقاد و پێشنیارم به‌ ناوی «قۆیتاس په‌پوله‌» بۆ نارد و له‌ ڕادیۆدا جوابی ده‌دامه‌وه‌.

نه‌خۆشانی کورد چه‌ند سال بوو له‌ لایه‌ن مامێر و دوکتورانه‌وه‌ به‌ ئازاتر بنیاده‌م ناسرابوون. بۆ نموونه‌ شیخ عه‌بدولقه‌هاریکیان ناو ده‌برد که‌ بۆ عه‌مه‌لیاتی په‌راسوو به‌ مشار برین نه‌یه‌شتوووه‌ بیهۆشی که‌ن! که‌ هاتوون خه‌لاس بن، گو‌توویه‌: دوکتور، پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌ خوا ڕوحم به‌وانه‌ بکا که‌ سعانتی خۆیان باش ده‌که‌ن! کوردیکی‌تر به‌ ناوی «سه‌یدۆ» له‌ جه‌نگه‌ی عه‌مه‌لیاتدا - که‌ نه‌یه‌شتوووه‌ بیهۆشی که‌ن - گو‌توویه‌: دوکتور باشی ببه‌ر، تازه‌ ناتوانم بیه‌مه‌وه‌! زۆر داستانی وا له‌ کوردان بیه‌ شه‌وچه‌ره‌ی دوکتوران. چونکه‌ عه‌رب هه‌ر مقه‌ستیان ده‌دی ده‌گریان و ده‌یاننه‌راند و هه‌زار جوینیان به‌ مه‌سیح و جه‌د و عابادی دوکتوران ده‌دا. ئه‌و ئاوی ناوی نازایه‌تییه‌ بۆ کورد ڕابوو؛ هه‌ر کوردیک بینالاندایه‌ ده‌یانگوت: تۆ کورد نی؛ کورد زۆر به‌غیره‌تن!

جا نيمه چهند کورديک که لهوئ بووين زوريشمان نئيش پينگه يبا، پيمان شهرم بوو هاوار کهين. من له کهله کهمدا ئاوي پيس پهيدا بيوو. به جوړه ترومپايهک خاليگه يان کون ده کردم؛ ئاويان لينده کيتشا و دهرمانيان تيده کرد. هفته ي دوو جار هم کاره ده کرا. رږژيک دوکتور هات، وا به دوو ماسير تيم بهر بوون و کهولم ده کهن. ديتي حالم زور شره.

گوتی: دهمري! دهستی لي بهر دهن! کهس ئه و نازاره ي دهرنابا.

گوتيان: ئه دی بوجی هاوار ناکا؟

- کورد هاوار ناکا! شيخ قهارتان له بير نه ماوه؟

جاريک ده بوو دهرزي له زگم دهن. ههلمکرد، پر له تووک. دوکتور گوتی: وهک زگه بزن ده چي! گوتم: دوکتور وا دياره شاره زاي نووسراوي داروين ني؛ من وهک باپيره مهيمونه کان ده چم! هم دوکتوره له ناو هه موو دوکتوره کاني تر به چکه موسلمان و ناوي حبيب بوو. ئه وپش به مندالي مامير به خپوي کردبوو. وهک کوري خوي لي دهرواني و کردبوويه سررؤکي دوکتوران و نازداري باوان. ههر چي بيگوتايه به قسه ي ده کرا. جگه له دوکتوريه کهشي، زور ئه ديب و له ئه ده بي عهره ييدا شاره زا بوو.

له به حنسه - پيچه وانه ي بيمارستاناني تر - نه خوښي که حالي زور شر با و هو ميده به چابوونه و ه ي نه مابا، ره پ و ره وان پييان ده گوت بچوره وه ماله خوت؛ تو زور نازي! جاريک له سهر داندا به مني گوت:

- تو بچوره لاي کهس و کارت!

- دوکتور هيچ کهسم نييه و له عيراق غه ريب ترم تا لوبنان. لات وايه دهمرم؟

- به خوا ههر چي بوت ده کهم حهره کهت ناکه ي؛ لام وايه به جيمان ديلي...

- دوکتور بلې چا نايي؛ مه فهرموو حهره کهت ناکه ي. چونکه به ره و پاش گه رانه وهش ههر

حهره کهته. وا من به غار به ره و مردن پهل دهبم...

تماشايه کي کردم: تو م پي شتيکي سه يره! جا مه گه ر ئه و هي زي دلته ده هاوارت بي.

به ئاشکرا حوکمي ئيعدام درا. قهت نه مديوه دوکتور بو کهس درو بکا. به لي دهمرم. لام وايه ماوه ي ده ده قيقه يهک تاسام. تارمايي عيزراييل ده هاته بهر چاوم؛ وهخته بليم گويم له فره ي بالي ده بوو. له پر هوشم هاتمه بهر: هه ياران! من نيکه ي سي ساله ده ژيم؛ ژيان ههر ئه و شه ره شق و کهر بازا ريه که ديومه. به جحيلي ئه و هه موو ده رده م ديت؛ به پيري ده گمه کوي؟ سينه مايه؛ تماشاي خوت کردووه؛ به جني بيله و خه مي پي ناوي. بهس نييه له خه م رزگارم ده بي... هاتمه وه سه ر حال و ملم له گالته و گه پي خوم نايه وه. وهک نه بام پيدا هاتبي نه باران و هاتمه وه سه ر ده قي جارن. شهش رږژ دهرمانيان نه دامې. گوتم: دوکتور تو هيچ نه بي به قهستيش بي شتيکم بو بنووسه با پي بخلافيم. دهرمانيان بوم نووسيمه وه.

ئه وانه ي هاتبوونه ئه و نه خوښخانه - فقير و ده و له مه ند - يان پارتيه کيان هه بوو يان زوريان زمان لووسي ده گه ل ماسيران ده کرد و کاري خو يان پيک دينا. من کهسم نه بوو؛ نه شمده تواني له بهر پيريژنه فه رانسيان مل کهچ کهم و خوم شيرين کهم. ماسير سووزانيک هه بوو زور تووره و زمان شر؛ خوښي نه ده ويستم. رږژيک دهرمانم بو نووسرابوو، نه يدامې. زورم دل به خوم سووتا. نامه يه کم بو دوکتور حبيب نووسي؛ شيعري شاعير يکم له سه ره وه دانا که بو «مه عنى بني زائيد» ي نووسيوه، ده لي: «ئهي به خشنده يي مه عن! دهرباره ي من سرته يهک ده گه ل مه عن

بکہ! جگہ لہ تو ہیچ تکا کاریکم نییہ»۔ لہ باسی ئیرانی بوون و چۆنیہ تی ہاتنم لہ عیراقہوہ بؤ لوہنان، چۆن بووہ تیمگہ باند۔ نووسیشم نہ پارتیم ہیہ، نہ دلہم پروا دەدا لہ بہر بیریزنان ریایی بکہم؛ با ئینسانییہ تی خۆت تکا کارم بی... کاغزہ کہی خۆیندہوہ، نایہ گیرفانی و رۆیشت۔ ہاتن گوتیان دوکتور لہ وہ تاغی خۆی تۆی دەوی۔ لای خۆی جیگہی نیشان دام۔ گوتی: برا من دەبمہ کہس و کارت۔ حەبیک تازہ پەیدا بووہ دەولہ تی عیراق نایدا بہ فقیران؛ چونکہ زۆر گرانہ و ہزاری بہ شەش سەد لیرہی لوہنانہ و رۆژانہ دەبی بیست و چوار دانہی بخوری۔ بؤ تہبەقہی سی ہەتا بلئی زۆرہ۔ من لەوان دەگێر مەوہ و دەتدەمی۔ بہ دوو ہزار حەب لہ خەتەر رەخسام و رۆژ بہ رۆژ لہ چاکی بووم۔

ئاودەرہینان لہ خالیگمەوہ، رپہی راستی ہەلقرچاندم و پەردہ یەکی وەک ئیسک و لہ ئیسک رەقتر بہ سەردا کیشا و شانی خوار کردم و ئیستاش کہ شانم وەک تەرازووی لەنگ تاوتایہ، ئاسەواری ئەوسایہ و لەوساوە تەنیا سیہ کم کار دەکا۔

تەفریحمان

ئێوارانہ دەچووینہ قەدەم لیدان لہ ناو باغچہ زۆر و ہەرراوہکانی سەر بہ کلیسا۔ رۆژانی یەک شەممہ دەچووینہ کلیسا، لہ ریزی نوێژکەرانددا دادەنیشتین؛ کہ زۆر نوێژیکی خۆش بوو۔ ژن و کچی دیی بہ حەنەس خۆیان تاس و لووس دەدا، جوانترین جلکیان دەبەر دەکرد، پیاویش بہ جلکی خاوین و ریشی تاشراو لہ کلیسا ریز دەبوون۔ ہەموو بۆنی عەتریان لی دەہات۔ لہ پشت پەنجەرہ یەکی پەردەداری نادیارہوہ نەرگ لیدەدرا و دەستہ کچیکی خواپەرست بہ گەل گۆرانی کلیسیان دەگوت؛ مردووشی دەخستہ زەوقہوہ۔ کہ شەہی سەرسە کۆی قوربانیش دادەہاتنہوہ؛ ہەلدەستانہوہ؛ بخووریان بلاو دەکردہوہ، منالی چکۆلہ لہ داواہ داوینی شۆریان دەگرتن؛ دەتگوت «دایہ مەمدہ بہ گورگی» دەکەن! بہ راستی سەیرانی خۆش، وا لہ یەک شەممہی کلیسای کاتۆلیکانہ؛ نەزەریش گوناح نییہ و ئازادی۔

رۆژیکی دواي بلاو بوونی نوێژ، چوو بووم لہ سەر بەردیکی قەراغ ری دانیشتبوووم۔ کچیکی قەلەوی جوانی دی - کہ ناوی فیکتۆریا بوو - ہات رابرد۔ ئاوریکی داوہ گوتی:

- ئەوہ بؤ وا بہ وردی و سەرنج دانہوہ زەق لیم دەروانی؟ نیازت چیہ؟!
- دوکتور دەلی شەش کیلۆ قەلەو بی چا دەبیہوہ۔ بیر لەوہ دەکەمەوہ: ہەر لا سمت دە کیلۆی زیادہ۔ چ دەبوو شەش کیلۆی بہانایہ تە سەر من؟ تۆ جوانتر دەبووی و منیش دەبوومەوہ
گویی ئازا!

پیکەنی و رۆیشت۔

چرچ، کہ سیف، رەنگ زەردی تولخ، بی ہیز و توان، بہ مرخەمرخ، سەر لہ ئێوارہ یەک لہ سەر بەردیک ہەلتروشکا بووم، سەیری رۆژاوا بوون لہ دەریام دەکرد۔ دیمە نیکم بوو، باوہ کہ بہ رازیش بیزی ہەلدەستا بمبینی۔ کچیک بہ لاما تیبہری، ئەحوالیکی پرسیم۔ لہ وەر امیا گوتم:

- بہ راستی کیژی لوہنانی زۆر لہ عارہی تر بہ ماریفەت تر و جوانتریشن۔

گوتی: لاوی عیراقیش کہ وەک تۆ بچن، لہ لاوی لوہنانی جوانترن۔

قەت گالتهی ہیند سەیر نەبووا تیر بہ خۆم پیکەنیم۔

کیژیکی لوہنانی - کہ ناوی سەعدہ بوو - دوکانی لہ نزیک ئاسایشگا بوو۔ رۆژیکی نازانم چم

کړېوو، لیره یه کی لوبنانیم دایه؛ قسیکی جویران خه لیلیم لئ نویسیوو: «که سئ که پوول به هه موو شت ده زانی، هه موو شت له رپی پوولدا ده کا». گوتی: نه وه چییه؟

- بیه خشه! کاغز نه بوو لهووم نووسیوه؛ هیچ نیازیکم نه بووه.

- زور مه منونم، نهو نسخته له سهد لیره ش به نرخ تره! ...

قاوه خانه یه که له ناو باغچه کانی دهوری ئاسایشگا تایبه تی سیلداران بوو؛ ئیواران ده یچوونیی. ده میک بوو هیچ پوولم نه ما بوو؛ نه مده توانی پوولی چایه که یان کؤکا کؤلایه که - که تازه په یدا بیوو - بدهم. زور باش دامابووم. نهو مابهینه ش هه رگیز له عیراقوه که س نامه ی بؤ نه ده نووسیوم. هه ر رژه که نامه بهر ده هات و نامه ی که س وکاری نه خو شخانه ی دابه ش ده کرد، ده مپرسی:

- نه دی نه من؟

- نیته!

زور دلته نگ ده بووم. تۆ وه ره هیچ که س لیت نه پرسئ. ته نیا به هه مووی سئ یان چوار نامه م بؤ هات؛ نهویش هه مووی پر له خه م و په ژاره. له یه کیاندا خه بهری مه رگی میرزا و پرده حمان بوو که گؤیا له سه ره مه رگیدا چهند له برادران له دهوری بوون. یه کیان پرسویه:

- مام میرزا وه که له مه رگ نه ترسی وایه؛ ئیستاش هه ر قسه ی خو ش ده که ی.

میرزا ئیشاره ی به چرایه کی نه فت کردوه که له لایه وه داندرابوو، گوتوویه:

- کورم! من نهو له غه زه م هه لئناوه. من وه که نهو چرایه م؛ تا رونی تیدا ماوه، دایسئ و زیندووه؛ هه ر نهوته ی وشکاو ی هات، ده کوژیته وه؛ به لام نهوتی تئ ناکریته وه ...

ماوه یه کی زور به خه می له ده ست چوونی نهو مامؤستا گه وره یه مه وه دژ دامام.

حوسین وه تئاری هه والی زور خو شه ویستم ده رده که ی وه بنی دا؛ جواب کرا. له به غدا له بیمارستانی عهزل، وانا جیگه ی گولی دوور ئاوا خه ویندرا. نامه یه کی بؤ نویسیوو؛ به درژی باسی خواربار دزینی دوکتوران و به رتیل داوا کردنی په رستاران و فه زایحی سه گی بیمارستانه که و زه لیلی نه خو شانی نویسیوو. نازانم چهند رژه نه یناردبوو؛ چونکه له حاشیه دا نویسیوو؛ تاقه برا سه ر بازه که م - که مانگی به پینج دینار ده بوایه دایکم به ختو کا و یاریده ی منیش بدا - بلیتی به خت نه زموونی بؤ ده رچووه؛ دووسه دیناری ده س که وتووه؛ هه ر دووسه دی له بن سه نیری من داناوه. ئیستا من ده وله مه ندیکم! بؤم نویسی: خودا رزقی بؤ تۆ نه بریوه ته وه. لئیم روونه نهو پووله بؤ حوسین ناویکی زور زگزل هاتووه؛ فرشته ی رزق به سه هو بؤی هیناوی؛ زور ده ترسم نه یخوی!

رؤژیک نامه یه کم وه رگرت، نووسرابوو: من نه خو شیکم؛ له سه ره مه رگا حوسین گوتی ته نیا که سیکم له دنیا دا هه یه، ناوی عه زیز قادره و له به حنه سه. خه بهری منی بؤ بنووسن ...

له خه بهری مه رگی وا تاسام، سئ رژه نان و ئاوم له خو م حه رام کرد و تا توانیم بؤی گریام.

جاریک له رماده ی عیراقوه کوردیکی کؤنه شووناس بؤی نویسیوو؛ حه ز ده که م بزائم ته رزی نه خو شیت چؤنه. له وه رامدا گوتم: وه که نالی شاعیرم که فه رموویه:

وه که توپرهبی پیچیده یی تۆ ساغ و شکستم وه که دیدهی نادیده یی تۆ خو ش و نه خو شم

زیت و وریا هه لده سووړیم؛ ده لئین نه خو شیکمی له مردنی!

له چیای لوبنان، په ریشان و سه رگه ردان، پوولی چایه که شک نابه م که بیکه مه بیانوی له قاوه خانه دانیشن و ته خته کردن و رابواردن. «کیچ له باغه لما ئامانه خانم ده لئ!» هومیدی شم

بىرلەشكەن كەس بە دادم بگا. رۇژىك فېس بە سەرىكى تەژەي عەرب هات:

- تۆي عەزىز قادىر؟

- بەلى! فەرمايشت؟

- ئەو قەبزە ئىمزا كە! بېست دىنارت لە مووسلەوہ لە لايەن كاكە زيادەوہ بۇ هاتووه. بەلام
من - كە لە حەلەبەوہ بۇم هېناوى - چوار دىنارى لى ھەلدە گىرم!

خوایە لە ناو ئەو ھەمووہ ناسياوانەدا چۆنە ئەو پياوہ منى وەبىر ھاتۆتەوہ و ئەو ئاورپى لى دامەوہ؟... لە پاش چا بوونەوہم زانىم، كە پياوى زۆر گەورەي عىراق وەكو ئەمىن پەواندىزى و شىخ لەتيف باربوويان بۇ كۆ كر دوومەوہ كە بېچارە نەخۆشە با پەكى نەكەوئى. كاتى بە كاكە زيادىان كوتووه، راستەوخۇ باربووى خۇى نار دووه. ئەگەر بىدایە بەوان - وەك باربووہ كانى تر - ئاو دەبىرد و بۇم دەكرا بە وشتر!

زۆر لە كوردە كانى شام و جزيرە و دانشجووى كورد لە لوبنان دەھاتن سەريان دەدام و كىتىب و ميوەيان دىنا. «جەلادەت عالی بەدرخان» و «پەوشەن خانم» و «قەدرى جان» ى شاعىر و «جەگەر خوون» و «عوسمان سەبرى» م لەوئى ناسىن. كاپراپە كىش لە جزيرە - كە بېستبووى من مردووم - كورى خۇى ناو نابوو ھەژار.

مەسلەلى مردنىش سەير بوو: موسلمان مەلايەكى خۇيان بوو؛ شىعە بوو، فەرقى دانەدەنا و نوپۇز و تەلقىنى بەرپۆتە دەبرد. مەسىحى ئەگەر پىرۆتستانت يان ئورتودۇكس با، دەبايە كەشەي خۇى بۇ بىنن و كەشەي كاتۆلىك خۇى تىنەدە گەيانەد. بۇ مردوومراوئىش فەرق و جىاوازى دادەنرا: ئەگەر نەخۆشكى مەسىحى لە سەر مردن بە پەوانى و پوو خۆشى دەمەلاسكەي كەشەي لە دوعا و تۆبەدا نەكردايە، نەياندە ھىشت لە گۆرستانى كلىسا بىئىژرئ و دەبوو پياوى شەھردارى بىرروت بىن و بىبەنە گۆرستانى گىشتى. سەبرى يووسف دەردى لى گران ببوو، كەشە ھاتە سەرى:

- دەي كورم! پى لە گوناحانت بنى و لە مەسىح بپارپۆتە.

چاوى ھەلىنا و تىي راخورى: ھەي دەسپرى كورى دەسپرا! دم لە منىش خوار دەكەيتەوہ؟ لاچۆ لەبەر چاوم! جەھەندەم پىر لە خۆشت و مەسىحىشت!

كەشە ھەر ھىندەي پىما بلى: لە گۆرستانى ئىمەدا جىت نىيە!

ھەر مردوويك بمردايە - تا ئىدارەي كلىسا دەيزانى - نۆكەر و قەلە و قوتەي خزمەتكار ھەرچى پوول و جلى بوو دەيانر فاند و شرت و گواميان دەكرد.

عەزىز ھەمزە ناويكى خەلكى سولەيمانى كە پىش من چوو بووہ ئەوئى و لە ماوہى دوو سالدا بە قەد پشكەلىك عەربىي فېر نەببوو. ھەر من چووم و بوومە تەرجمانى، ئىتر لىم بوو بە قىلى كەواسىي و ھەر دەبايە تەختى لە تەنىشت منەوہ بى و زمانى ھالى بم. ئىوارانە قورعانى بەغدام بۇ دەكردەوہ. بە كەواي شۆپ و شەدە و جامانەوہ چوار مېردەكى لە سەر تەختەكەي دادەنىشت و تا قورعان خەلاس دەبوو خۇى رادەژاند و ئەللا-ئەللای دەگوت. يانى زۆرم پى خۆشە! جارېك گوتم: كاك عەزىز! مەلاي قورعان خوئىن زۆر دەنگ ناخۆشە؛ دە ماناى ئابەتېش ناگەي؛ ئەو خۇ رازاندنەت لە چى!؟

- ئاي كاكە وا مەلى! بە خودا لە سايەي سەرى تۆوہ لە سولەيمانى رادىوئە كم ھەيە چوار ئەوہندەي ئەو رادىوئە؛ بە سى دىنارم كرىوہ!

ښوایه یه ک له پر تنگی نه فسه سیکي وا بوو به حال هه ناسه ی ده هات. نار دمانه شوین دوکتور. سهر م برده بن گوئی: پووله کهت له کوئی تاقهت کردووه؟ با بزانه نه وهک بیدزن! نه خیر، گوئی له هیچ نه بووه! دواپی که هاته وه سهر حال ده یگوت: هیچم نه ده بیست جگه له باسی پووله که، نه مویرا نیشانت دم!

پیره میتر دیک ره گز کورد و به زمان عه رب، به ناوی «جه عفره بابان» هاوژووم بوو. رږژیک نامه په کی وهر گرت؛ ده یخوینده وه، سهر یکی راوه شانده و بزهیکی تالی هاتی.

– ها عموو جه عفره! چیه؟
– که له به غدا به رهو ښه ده هاتم، دوازده برادره هاتبوونه به ری کردنم؛ ټیکرا بوم ده گریان که مه سلوولی و ناتبینینه وه. هر به رهو دوا مردوون. نهوا نووسراوه دوازده هه میس عه مری خوی کردووه؛ که چی من هر زیندووم.

«جاسم» ناو کوری شیخیکی عاره بی چولی عیراق، هات؛ که س ده له هجه ی نه ده گه یی. بیوومه تر جمانی ښویش. هر تیگی راویه کی ده بوو من جیگه ی هاوار و بانگی بووم. جاریک گوتی: خه بهرم دا به بابم که تو چنه ده به منوه ماندووی، ښویش دیاریه کی زور خوښی بو ناردووی؛ با بچین له ناو داران بیخوین. قوتووه شیرناتیکی ده نایلون پیچراوی به نه وار به ستراوی ده ریئا. دیاره خوښه! که هه لیچری کولله ی برژاوی سویر کراوه! هیلنجم هاتی و رامکرد.

جاسم نه قلیکی خوی بو گپرامه وه که جاریک ښوونده ی تینوو بووه ناچار ئاوی له مالی سوننی خوار دونه وه و نه به ښتووه دایک و بابی بزانه! نه گهر جنیوی به که سی دابا ده یگوت: ښیسی سوننی به قه بری بابی! رږژیک گوتیان جاسم حالی شړه. چوومه لای.

– ها خیره؟
– سهد عزیز! ښو سوننی کوری سوننی به یانی زوو دیتم وام به سهر هات!
– سه گباب چنه دم پی گوتووی به یانی سوننی نه تبین!

– حقه به لام چ بکه م؟!
ښو سوننی به سهدیکی سامرای بوو، به ناوی سهد علی. بوم گپراوه؛ زور پیکه نی. گوتی: شهرت بی هه موو رږژئی تولجی به یانی خومی نیشان دم!
جا هر وهک جاسم نه یده زانی من سوننیم، که متریان ده یانزانی که سهری موسلمان نییه و مه سیحیه. رږژیک لای سهری بووم، په کی سووریایی خوی به ژورا کرد:
– سهری من له فلان که سی هاووه تاغم داوه؛ له سهرم بکه وه!

– له سهر چی؟
– ښو سه گبابه مه سیحیه. من دواوی نوږ ده مگوت خودایا هر چی موسولمانه روحمی پی بکه! ښو ده لی بؤ نالی چی مه سیحی و موسلمانه؟!
– چاکت کردووه؛ مه سیحی چ گوو خوریکه تو دوعای به خیری بؤ بکه ی؟!
راهیبه یهک عاشقی عیراقیه کی «فارس» ناو بوو؛ زگی پر کرابوو؛ بوو به هه را. هر چو نییک بوو کیشه داکوزا و راهیبه یان بؤ «بیت له حم» ته بعید کرد. فارس ده یگوت: من هه ر خمی ښوومه له بیت له حم به بی میرد مندالی بی؛ مه سیحی کی دیش په یدا ده بی!

«ښووه ښووب» – سهر تاشه که ی ښا سایشگا – مه سیحیه کی زور قسه خوښ، زوری نوکنه ی

- سه یری له بهر بوو. ده یگنډراوه که:
- * دوو ژن چووبوونه لای چه کیم. به یه کیانی گوت: میزت بینه و ده لیرهش بده تا بزاتم چیته. زنه که ی تر پیلې نه مه ی راکیشا:
- خوشکم نه م چه کیمه زور گرانجانه. من یه کڼی دهناسم به چوار لیره ی ده کا و میزیش له خوی!
- * که شیشیک له وه غزی خویدا گوتی: کلکی نه سپی مارنه لیا س له حیفاوه ده گه یشته بیرووت. کابرایه ک له گوینگران گوتی: نای له و درویه!
- که شه گوتی: له حهرشه وه تا ناو شاری بیرووت ده بوو.
- به خوا جیتی باوه ر نییه!
- که شه به تووره ییه وه:
- له م هینه ی منه وه تا ناو گه لی دایکت چونه؟!
- به لی نه وه ری تئ ده چی!
- * کابرایه کی زور دریز له بازار چاوی به کاله ک کهوت. بانگی کرد:
- قه یسی به چه نده؟!
- نه حمه ق من قه یسی ده فروشم؟!
- کابرا تا نیوقه دی هاته وه:
- ده ی پرته قال به چه نده؟!
- * که شیشیک رۈژی نه خۆش بوو. که شه یه کی تری تۆماس ناوی له بریکاری خوی نارد، گوینی له ئیعتراقات بگری و له پشت په رده وه دانیشته. لاویک هات و هر لای و ابوو که شه ی خویانه:
- باوکی موخته ره م! گونا هم کرد؛ ژنی که شه تۆماسم وای لئ کرد.
- ده ی چیدی؟
- به خوا کچه که ی و کلفه ته که شی!
- ده ی چیدی؟
- به خوا خوشک و کوره که شی!
- تۆماس قوونی پروتی له په رده ده رخت:
- سه ی کوری سه ی! وهره خانه واده مان ته واکه!
- * کابرایه کی پرته قال فروش گله ی به ختی لای هه وایکی کرد که خوا رزقی بریوم.
- کاکه تۆ بۆ خۆت رزقی خۆت بریوه! له کاسی نازانی. وای دانی تۆ سه له پرته قالت له سه ر سه ره و بانگ ده که ی؛ تاجر یک مندالیک خوینتالی له لایه، داوا ده کا. تۆ ده بی بلینی: نه و کوره جوانه ی کییه؟ عه مر دریز بی؛ چه ند خوین شیرینه! نه و دم له جیاتی پرته قالیک چوارت لی ده کرن.
- به یانی سه له له سه ر سه ر، به ناو بازاردا ده چوو؛ وه ک کابرای دوینی غه یبی زانیبی، مندالیک سه رزلی، چلمنی لوتزلی خوین تال گریا: «پرته قال!»
- تاجر بانگی کرد. سه له ی دانا و له هه تیوی هه لروانی. به لا لوتیکه وه پرسی:
- کوری کییه؟
- کوری منه چونی ده بیینی؟

چى بلى؟ چۈن رېايى بكا؟ پرتەقالى لە دەست ھەتتو دەرىنا و سەلەى خستەو ھەر سەر،
گوتى: بە دەستى خۇت بىنىژى و رزقم لە سەر خودا!

* لاويك لاي كەشە گوتى: بىمبەخشە كچەكەتم ماچ كرد.

- كورە جا ئەمە چىيە؟ من سەد جار دايكتم ئىلاقە كردوو و ناشلېم بىمبەخشە!

* ژنە لادىيەكى سادەى زۆر جوان خزمەتى كلىسا و ئۆدەى كەششى دەكرد. رۇژىك دىتى
كەششى نووستوو؛ ئەسپابەكەى دەر كەوتوو: لە سەر موە زەرد، لە ناو ەراست شىن، لە بنبەنەو
سوورە! بۇ مېردەكەى گىتراپەو، گوتى: ھەر چۈنىك بى ئەو سوورە بېرسە!
لە دەر فەتېكدا بە شەرمەو ەرسى:

- بابى رۇحانى، ئى تۇ بۇچى واىە!؟

- كورم! ئەو نەيتىنەكە تەنيا لاي تۇى دەدر كىنم. ھەر ژنى لە بەشە زەردەكە ئاوس بى،
كەشەى دەبى، لە زەرد و شىنەكە «مەتران»، لە ھەر سى رەنگ «ئەسقەفى گەرە»!

ژن و مېردەكە پىكەو لەبەرى پارانەو كە رۇحىمىكىان پى بكا، بە ھزار دەبى و نابى كەشە
رازى بو مەترانىكىان بداتى! لە جەنگەى ژەنىندا كابر لە پشەتو ەپر پالىكى توندى بە قنگى
كەشەو نا:

- دە ئەگەر ئەسقەفىكىمان بدەيەى مالت وىران دەبى!؟

* بياويك بە لىرەيەك بەرى لە لاي دەلاكىك تاشىوو. ھات ژنەكەشى برد و دەلاک بەرى
تاشى. گوتى: ھەقم پىنج لىرەيە.

- چۈن بەرى من لىرەيەك و ھى خانم بە پىنج؟

- قوربان! ئى تۇ دەسگىرەى ھەبو، ئى خانم زۆرى زەحمەت دام!

قسەى خۇش لە ناو نەخۇشان زۆر بوو؛ كەمم لە بىر ماون.

حاجىەكى نەخۇشى كويتى ھاتە بەرانبەرم لە ژوورەكەدا. ناوى «حاجى ەبدوللەتيف بوو».

زۆر زوو بوويىنە ئاشنا، جارېك گوتم: تۇ كە حاجىت چۈنە نوپۇژ ناكەى!؟

گوتى: ئەو ە مانگىكە پىكەو ەين. قەت نەتېرسى كارت چىيە و بە چى دەژى؟ من گەوادى

شەرعىم!

- دوور لە تۇ حاجى، بىمبەخشە!

- دوور لە تۇى چى و بەخشىنى چى!؟ با بۇت بلىم: ئىمە لە كويت چەند كەسىكىن

قاچاغچى. ئەو قەحبانەى لە مووسل و بەغدا لە رىمىن دەكەون و خۇشيان بە گەوادان فرۇشتوو،

دەھىترىنە بەسرە. يەكى بە سى، بە بىست دىنار دەيانكرىن. بە سەحرادا بارىان دەكەين و بۇ

پاتەختى سعوودى. يەكى بە سەد پاوەنى زىر بە ئەمىران و كاربەدەستانى سعوودى و ئەگەر

زۇرىش بەرچاوبن بە خودى مالە شايان دەفرۇشىن. ناويان ناون: «كەنىزى سى». كارتمان

پىيە، لە ھەر كوى لەو سەحرايە ماشىنمان خرا بى يان رىگەمان لى بگۇرى، پۇلىسى سعوودى

يارىدەمان دەدا.

وېراى قەحبە، جغارەى ئورووپايى، ويسكى و جنسى زۆر دەبەين؛ قازانچى زۆر دەكەين.

ھەزاران كەس لەو رىازە ھەن كە ھەموو رۇژى ھەزاران دىنار تەختوبەخت دەكەن، وەك

چىرۇكى ئەلف لەيلا دەژىن. لەو سەحرايەدا ەشايىرى وا ھەن شەرمىان دانەپۇشراو؛ ئەگەر

زەردە قۇرەيەك راو كەن جىژنىانە. رووتن؛ لە برسان دەمرن؛ بەلام نايەلن لە وەختى جەدا

بێنە مەكە و مەدینە، لە خێرە حاجیان بەشدار بن؛ نەوێكە ئابرووی دەولەت بچێ. بە ناوی ئیسلامی راست و قورعان حوكم دەكەن! ئەوی من دیومە ئەگەر حاجیان بیاندیبا، ئەویش وەك من لە هەموو شت پەشیمان دەبوونەوه. ئێم مەپرسە، دلم پڕ لە برینە...

حاجی دەیدی دیشلەمە دەخۆمەوه، پرسى: ئىترانت دیوه؟
- بەلى.

- دەلین لە ئىتران «نەزەرلەمە» دەخۆنەوه، راستە؟

- نەزەرلەمە چیه؟

- چا بە تالی دەخۆنەوه و لە دوورەوه تماشای فەند دەكەن.

- حاجی بۆ نافەرمووی «نەزەرلەمە»، «نەزەر» مانای نییه!

ئەسەد ناوی کرماشانی، کۆنەپۆلیسی عیراق و سەگەوانی ماله ئینگلیسیان و بیسەواد، کەوتبوو ئەو بيمارستانه. لە سەگ سوالی دەکرد؛ بۆ چایەك بە حەوادا دەچوو. بەزەم پێدا دەهات؛ بانگم دەکرد چام دەگەل بخواتەوه، هەزار دوعای بەختیری بۆ دەکردم. برادەرانی کومونىست گوتیان: ئەسەد جاسوسى عیراقه و هەموو رۆژ گوزارشیکمان لە سەر دەنووسى، با هاتوچۆت نەکا. ئیوارە چەند کەسیکم لەو برادەرانه بۆ چا خواردن بانگ کرد. خەبەرم دا بە ئەسەد، هەر بە غار هات. گوتم:

- ئەسەد! حیزمردوو! بنووسە: عەزیز دوو بەلغەمى گەورەى فرى دا. فلان کەس هەژدە جار کۆخى. فلان شەو دەینالاند! جاسوسى سەر سێلداران لەوه زیاتر چ دەنووسى؟ خۆ تۆ خەتیشت نییه.

ئەسەد لە حیرسان گریا؛ گوتى: بەغیلی بەو چایەش دەبەن کە تۆ دەمدەیهى! خوا هەلینەگرى...

جەژنى فەسح بوو؛ بە سەدان ژن و پیاو هەیکەلى مەریەمیان هەلگرتوو و کەشەیهكى تەپلە سەرتاشراوى کورتەبالایان لە پێشەوه بە حەسارى کلیسادا دەهاتن و کەشە دەیخویند و ئەوانیش بە داویدا، جارێ کەشە چوو سەر پلەکانان و بانگی کرد: من چیم گوت ئیوهش بیلین:

- دۆستانم!

هەموو گوتیان: دۆستانم!

- وش!

هەموو تیکرا گوتیان: وش!

کەشە دیتی حال خراپە، دا بەزى و ملی نایهوه لە دوعای خۆی!

بەو هەدا نوکەتەیه کم بىر کەوتەوه: گۆیا لە شەرەفکەند مام فەرەج ناویكى کەلاشکەر، ویستووێه لای مەلا، ژن ماره کا. مەلا گوتووێه: هەرچی گوتم وەدووم کەوه: دەى فەرەج بلى.

- دەى فەرەج بلى!

- جارێ دەنگ مەکە!

- جارێ دەنگ مەکە!

- بە خواى سەگبايىكى کەرە!

- بە خواى سەگبايىكى کەرە!

مەلا لینگە کلاشیکى لە دمى دەدا؛ فەرەجیش لینگە کەلاشیک بە دەم و فلچى مەلادا

دە كېشى. مەلا ھەلدىتە سووچى مزگەوت و دەلى لىت مارە كرا.

لىنى دەپرسن: مام فەرەج مارەت بېرى؟

- كورە خۇ مارە بېرىن نىوە شەرىكە من نەمزانىبووا!

ھەسەن ەسكەر و ھەسەن غەرىب دوو توركمانى دەورى كەركووك و شىعە بوون و نەخۇشى بەھنەس. ھەسەن ەسكەر فېركارى فېرگە بوو؛ مېشىكى لە خەرافات ئاخىرا بوو. باسى خەببەرى دە كەرد كە دەروازە كەى شەش ھەزار تۆن ئاسن بوو. ئىمامى ەلى لە سەر دەستى دانابوو؛ كەردبوو بە مەتالى شەر.

- كاكە ھەسەن خۇ ئەو زەمانە كىلۇ و تۆن نەبوون!

ئەو جار دە يگوت: دووسەد ھەزار رەتلى بەغدايى بوو.

- ئەوسا نە رەتل ھەبوو نە بەغدا.

- سەرم گىزى بوو ناھىلن قسەكەم بىكەم؛ ئەدى چەند بار گوو بوو!؟

سەيدىكى كەلەگەتى چاۋ بە كل پۇراۋى رېش تۇپى لاپىش رېك و پېك كراۋى كەوا شۇرى پىشتىند و پىچ كەسكى نەجەفى پەيدا بوو. بىردىبانە ۋە تاغىك كە پىمان دە گوت ۋە تاغى كومۇنىستان. سەيد مېرۇمۇچ، تەسبىح بە دەستەۋە، دەستى بە ورتەورتى بن لىۋان كەرد. حال تال بوو. «مار سىرى دەدزا، لە دەركى كونى رۋا». گالتە و گەپ ۋە ستىنرا. كەس بە لايدا نەدە چوو. سەيد كە دىتى بىمارستان جىگەى كە رېپىرۇزان نىيە و نەزان فرىۋى دەس نادا، گورجى خۇى كەردەۋە بىيادەمى خۇمانە و لە ھەموو ھەرزەكارانىشى تىپەرانند. شال و مېزەرەى دانا، چەقەنەى لى دەدا؛ قوونى با دەدا؛ جىنۋى پىسى بەم و بەو دەدا تا جوۋىنى پى بەدەنەۋە. دەستىان بۇ قوونى دەبرد و دە يگوت قدىلكەم دى! تەۋاۋ بىوە كەللەى شەكر. ئىمانمان ھىنا كە «خەربوزە بە رەنگ نىيە».

عەزىز ھەمزەيان مەرخەس كەرد و بە منىان گوت مانگىكى تەر مەرەخەست دە كەين. عەزىز لاقى چەقاند: ھىندەم سوۋند و قورعاندە، فلانم دە گەل نەبى لىرە نارۇم. منى زمان نەزانى قوربەسەر چۇن دە گەمەۋە عىراق؟

چارى ناچار ھىشتىانەۋە و مانگەۋدوا پىكەۋە لە بىمارستان دەرچوۋىن!

تەۋاۋ دوو سال و دە رۇژ ژيانم لەو بىمارستانە رابرد. دوكتور كە مەرەخەسى دە كەردم گوتى: نابى خۇت زۇر ماندوو كەى؛ دەبى خۇراكت خۇش بى؛ نابى سەرما و گەرمان لىت دا و دەبى و نابى زۇر...

ئەى خوداىيە! من ساغ و سەلىم رۇژى بىست سەعات گرانترىن كارم دە كەرد، قەت نانى وشك و پىخۇرىك نەدە گەينە يەك. عاسمان دوور و زەوى سەخت! ئەم جار چ بىكەم؟ ژان ۋالژانم دەھاتە بەرچاۋ كە پاش زىندان، شەو لەبەر باران دە تىلساۋە؛ ئەنۋايەكى نەبوو خۇى دەبىندا ۋە شىرى. دە يگوت: ھەبەسەكەم چاتر بوو؛ ھىچ نەبى سەربانىك لە بارانى دە پاراستم و رايەخم تەختە بوو...

دوو سال و دە رۇژ خۇش و ناخۇش ھەرچى بوو، كارم خۇيىندەنەۋە و فېر بوون و خەو بوو. نان ھەبوو؛ تەخت و پىخەف ھەبوو؛ چۇن دە تۋانم كارى جارنم بىكەم و ئەوى بە ساغى بۇم نەدەلۋا، بە نەخۇشى پەيدى كەم؟ بۇ نەگە تىش لە پىشدا كە لاۋىكى رۇح سووك و لەش سووك بووم و قورسايم لە پەنجاۋسى كىلۇ نەدە پەرانند، لە بىمارستان بىوومە ھەشتا كىلۇى ھەلىزاۋى تەنبەل.

له چپاوه بهرمو بیرووت دههاتین و من لهو خه یالاتانه دا خنکابووم؛ ناگام له مهحمودی بی زهواد نه مابوو. له بیرووت چووینه ئوتیل. قهرارمان دا چهند رۆژیک وچان بدهین و شاری بیرووت ببینین. شهو له سهر داوای عهزیز چووینه تیاتر. تیاتری عهره بیهش یانی ههلهپه پرنی زنی پرووت له بهر چاو تماشاجیان. که یغم نه یگرت؛ زوو ههستم. عهزیز گوتی: زۆر خۆشه! تۆ برۆ من شاره زام بیهمهوه ئوتیل.

رۆژانه به شاردا دهگهراين؛ ئیواران عهزیز راست دهچوو هه تیاتری خۆی و من دهچومه سینهمایه ک. گوتمان با بچینه مه ته بی دوکتور حه بیب و سهرو بیست و پینج لیره ی حهقی مو عایه نه ی بدهینی و لیره ش خوا حافیزی لئ بکه یین. دوکتور ده زگایه کی هه بوو شاهانه؛ موشی و په رستار و هه یت وهووت. گوتی: من له ئاسایشگا مه ره خه سم کردن، هاتوون پوولم بدهنی؟ وهرن تماشاتان ده کهم؛ به لام باسی پوول نه کن!

عهزیز دیاری بۆ مندالانی خۆی ده کړی، گوتی: ده ترسم پوولی سه فهرم نه مینن. - مه ترسه! من شیهست لیره له لای براده ریکی کوردی شامی داناهه بۆ رۆژیکی وا؛ ههردوو کمان ده گه یه نیتته وه به غدا.

هاتینه شام؛ سئ رۆژ ماینه وه. چووینه زیاره تی جامیعی ئه مهوی و قه بری سه لاهه دینی ئه بووی. که چووینه مزگه وتی ئه مهوی، من شاپۆیه کم له سهر و کراوات له مل، مجیور خۆی ده من نه گه یاند؛ چوو به لای عهزیزه وه - که جلی حاجی کوردی سوله یمانی فش و فۆلی ده بهردا بوو - عه تریکی ده بهری دهستی هه لسوو؛ به لام ئه و هه یچ پوولی نه دایه و شوین من کهوت. کابرا قسێکی کرد. گوتم:

- ئه وه ده لئ گووم بکر دایه ته ناو دهستی باشتر بوو!

- کاکه حهوز و ئاو له کوپیه؟

- بۆ چیه ته؟

- دهستم له گووی ئه و کابرایه ده شه مه وه!

شهوی که ده بوو به یانی له شام برۆین، کاک عهزیز هه یچ پوولی نه مابوو؛ به ته مای پوولی من بوو. ئه و شه وه براده ره کهم دۆزیه وه؛ گوتی: پووله کهم بۆ نار دوویه وه.

- هه ی نه که ی!

«مریشک هه ر قاجیکی هه یه» - بۆم نار دوویه وه.

- به کیدا؟

- نازانم!

هه یچم به عهزیز نه گوت. چیه ته نگاو چووین بلیتی ئو توو بووس بپرن، بلیتیکم به بیست لیره بپری. دوو لیره م دا به تر ی و نان، بۆ خۆم سئ لیره م پئ ما. عهزیزم به بلیته وه دامه زرانده.

- ئه دی تۆ؟

- حال و حیکایهت ئه وه یه. تۆ بگه وه، من ده به حریشم هاوین ته ر نابم.

عهزیز فرمیسکی هاته خوار و به نیگه رانیه وه دهستی بۆ هه لئینام و رۆیشت. هه ر ئه و رۆژه چوار فیرکاری کوردی شام هاتنه لام؛ نه قلم بۆ گێرانه وه. هه ر چوار یان شه و چوو بوونه سهر کابرا و به چهقه و هه را چل و پینج لیره یان لئ ساندبوو. دوا ی دوو رۆژ منیش به ره وه به غدا بوومه وه. «جیگای میردان قوون تهن دووره!»! چوممه وه مالی مام حوسین.

- بىر ئاي دەۋر ۋىلايەت بەخىر ھاتىيەۋە!

دوۋ سال و چەندىك لە سەر تەختىك راکشى، بىست و حەوت كىلۇ گۆشتى سست و فشەلەت لى زىاد بى، چۈن دەتوانى كار بگەى؟ چەند رۇژىك بىست مېتر برۇبىام دەبوۋ دانىشم تا نەفەسم دېتەۋە سەر خۇ. رۇژىك دەگەل برادەرىكا چوۋىنە چاخانەيەك. قوۋنم خستە سەر كورسى، قرچەى كرد. زۇر بە خۇدا شكامەۋە. كابراى چايچى ھات، باۋەر كە من لە كنگىيەۋە دەچوۋم! ھەر نىخەى دەھات:

- پېم خۇش بوو شكاندىت؛ بە قوربانىت بى! من پىاۋى وام خۇش دەۋى!

زۇر لە ئاشانىانى پىشوو، تا نەمگوتا من كىم نەياندەناسىمەۋە. وردە- وردە لە ساپەى قەدەم لىدانى زۇر ۋە تۇزىك ھاتمەۋە سەر حال و بە دۇست و ئاشانىانەۋە گەر، كارىكم بۇ بدۇزنەۋە. برادەرىك گوتى لە گاراجىكى كوردان نووسەرى بارىان دەۋى؛ بە غار چوۋىن. خاۋەن گاراز دەستوورى كارى نىشاندام. زۇر ھاسان بوو.

- زۇر سوپاست دەكەم!

تۇزىكم تىۋە رام! برادەرەكەى بردە كەنارىك و سرتەيان كرد.

- ۋەرە با برۇن! ئەۋ كابرايە لى پىرسىم: ئەۋە ھەزارە؟

- بەلى

- بە خاۋا من رىم ناكەۋى ھەزار نۇكەرىم بكا.

بېۋومە سەيدى رۋوت: پۋولى نادەنى، دەلېن سەيد زەكاتيان پى ناشى!

ۋىستەم كۇنەفرۇشى بگەم؛ چوۋمە لاي جوۋلەكەيەكى كۇنە سابلاغى بە ناۋى ئەبوۋسەلمان. كۇنەى لە ئەمىرىكاۋە بۇ دەھات. تىي گەياندىم كە ئەۋ كارە بۇ من دەس نادا. دەبى خەيات و ئوتوۋچىم ھەبى و دوكانى بۇ بگرم و زۇر شتى تر...

كەكاسە كوردەكەى ناردېۋومى لاي شالچى، گوتى فېرە كەكاسى فەورىت دەكەم. كەچە ماشىنىكى كۇنى دامى و دوۋ سى رۇژ دەرسى دادام و كەۋتمە كار. سىندوۋق بە سەر شانەۋە بە كۇلاناندا بگەرى كى كەكس دەگرى. لە پىاۋى شەھردارىش بترسە كە نەتگرن و ماشىنت لى نەشكىتن. رۇژى باران و ھەۋر كار نىيە. ماشىن زۇر شل كارە. كابرام لە بەرانبەرم راست و پاستە دەكرد:

- پىروانە ئىرە! بزە بىنە لىۋت! يەك، دوۋ، سى، چوار، پىنج، شەش!...

كابرا ۋەرەز دەبوۋ لە جى دەبزوۋت. من ھەر ھەتا شەشم گوت؛ جارى ۋابوۋ دەبى بىست يان سى بزمىرم. رۇژانى تاۋساۋ ھەر لە تاۋ ھەلاتەۋە تا خۇراۋا، كەم رۇژ چارەگە دىنارىك و زۇر رۇژان سەد و پەنجا تا سەد فىلم كار دەكرد. ئەۋىش دەبوۋ مەسەرفى كاغەز و دەرمانى لى بدەم. گالتەى مندال و بىكارانىش لە جى خۇى. لە ھىچ چاخانەيەك نەياندەھىشت دانىشم چۈنكە بىست مندالم بە شوپنەۋە بوو. لە سەرى كۇلانىك رادەۋەستام، برادەرىك دەكردە تەپكەى مشتەرى؛ ھەر كە كەسپىك لەۋ لاۋە دەھات، برادەرەكەم لە بەرانبەرم قىت رادەگرت، سەرم دەبردە بن پەردەى رەش، دەمگوت: تارىفم بگە تا رېۋارەكەش كەكس بگرى.

دەگەل ھەمە رەشادى كۇنە ھاۋكارەكەى [رېستوۋرانى] خەبىمام، چاۋەخانۋىيىكمان لە گەرەكى سابوۋنكەران بە كرى گرت و پىكەۋە دەژباين. ھەمە بېۋە قاۋەجى لە سوۋچىكى تارىكى بازارى زېرېنگەران. رۇژانە ھەر كەس دەچوۋىنە كارى خۇمان و شەۋانە دەھاتىنەۋە

کونہ پرەش.

رۆژیک ھەور بوو، ھەمەش نەچووہ کار. گوتمان با یارەلماسی بوکلینین. من چووومە بازار یارەلماسیم کړی ھاتمەوہ، ھەمە لە مال دەرچوووبوو. زۆرم چاوہنۆزی کرد، نەھاتەوہ. نانێ خۆم خوارد و چووومە دەر؛ چووومە سینەما. دە گەرانەوہمدا لە کۆلانێکی تەنگ، رەفیق چالاک رووبەرۆوم دەھات. جا وەرە بگەرپۆوہ و ھەلئ. بە دلە کوئە ھاتمەوہ مال. مالی چی؟ کورسی شکاوہ، لێفە ھەلدرپاوہ، دەتگوت شەرگای تێدا کراوہ. دەر و جیران ھاتن، گوتیان: ھەمەیان بە کەلەبجە کراوی ھینا، مالیان پشکنی و بردیان. ئای بە خیری ناسەلامەتی! خۆ ھەمە حالی لە من خراپترە! ھەر ھیندەم بۆ کرا لێفە و سەنیریک ھەلگرم و دەرکە داخەم و بەو تەنگی نوێزی شیوانە خۆم بە مالە مام ھوسیندا کەمەوہ. دوای بیست رۆژ ھەمە گەرپاوہ. پیاویکیان لە سولەیمانی لە سەر دزی ھەبس کردوہ؛ دەناو پرسیاراندا گوتووہ کە سێک کە سالیک لە مەبەر بۆمبای دەمالی حاکم سەعید ھاویشتووہ، نۆکەری شیخ لە تیفە و ناوی ھەمە یە. ھەمەیان بەرەو سولەیمانی بردوہ و زۆریان تێپەلداوہ و پاش چەند رۆژ نیشانی دزەیان داوہ، گوتووہ ھەو نییە؛ بەریان داوہ.

ماشینی عە کاسیم بردەوہ بۆ کابرای خاوەنی و گوتم بەو کارە بەرێ ناچم و دەر نابەم.
- ئەی چۆنە رۆژانە دوکانە کەم بۆ خاوین کە یەوہ و کاروباری بازار چوون و شت بۆ مال کەپین و ھەستۆ گری؟ مانگی چوار دینارت دەدەم.

کەوتمە سەر پێشوی پێشوو. دوکان گەسک دە! کاشی بمالە! شووشە خاوین کەوہ! کەوہر و کەلەم و گوشت و مۆشت بەرەوہ مالی و ھەستا؛ جار-جار ناگاشت لە مندا لان بئ و تۆزیکیان بگێرە و تیر گویت لە پرتەو بۆلە و چەقەوشەرە جنیوی و ھەستا و ھەستا زان بئ!
کونە سەگیکم لە گەرەکی «فەوزەت عەرەب» گرت کە خانووینکی کۆنی یەک تەبەقە و چوار مالی تری تێدا بوو. بە یانی نان و چام دەخوارد. دەچووومە سەر کار. دوکانم پاک دە کردەوہ تا و ھەستا دەھات. لە پاش کاری بێگاری مال، دەھاتمەوہ بەرانبەر بە ھەستا لە سەر کورسیەک دادەنیشتم؛ خەو دەبیردەوہ. سەعات ھەشتی شەو، جاری وابوو سەعات دە بەرەو مال دەبوومەوہ. نیوہرۆیان سەموونیکم بە تۆزیک پەنیرەوہ دە کەری و دەمخوارد؛ شەویش ھەر شتیکی وا، مانگی دیناریکم کەری خانوو دەدا. دەبوا یە رۆژی بە سەد فلس کە دە کاتە دوو تەمەن بژیم. خود تراش و تیغم ھەبوو؛ نەمدە توانی ئاویتە یەکی تەرن بکەرم. لە بەر ئاوی قاپی بنرەشی دەرمانی عە کسدا ریشم دە تاشی؛ چونکە مەمنوع بوو بچمە بەر ئاویتە یە خۆ لە بەر جوان کردنی مشتەرە کان!

نازانم تاوہنگاز بیووم یان چی، زۆر خراپ نەخۆش کەوتم. و ھەستا بەزە ی پیمدا ھات؛ بردمیە ژووریکی چۆل لە مالە کە ی خۆیدا؛ کۆنە مدبەقیک بوو تاریک. درگاکە ی کە دە کراوہ جیرە ی میشکی پیاوی دەرزینگاندەوہ. تەختی ژوورە کەش خۆلە پۆتینە و مشک جلیت بازییان تێدا دە کرد. وا کە ساس بووم نەمدە توانی سەر ھەلینم. تینووم بوو؛ کەس نەھات سەرم بدا و بلیم تۆزیک ئاو. لە بە یانی تا ئیوارە بە نۆبەتێ و تینوایەتی مامەوہ و کەس چراشی ھەلنە کرد. و ھەستا کە شەو ھاتەوہ، ھەر لە پۆوہ دە گەل ژنە کەیدا تیک بەر بوون. خۆی ھات، چرای ھەلکرد و ئاوی دامی و چوو دوکتوریک ی ھینا. دوای ھەو رۆژ راست بوومەوہ.

جیرۆکی و ھەستا کە شەم تۆزیک سەیرە: پیاویک لە «تیلە کۆ» کوژراوہ؛ دوو کوری نۆ سالە و

ههشت ساله‌ی له پاش به‌جئ ماوه؛ به ناوی همه و گهردالی. دایکیان می‌ردی کردۆته‌وه و به‌رله‌دا کراون؛ که‌لاشکه‌ریک وه‌خۆی گرتوون. وه دپهاتی خستوون کۆنه‌په‌رۆ کۆ که‌نه‌وه. له‌وه کاره وه‌په‌ز بوون؛ هه‌لاتوون. یه‌کیکی تر کردوونی به‌ دواشوان. ئەو جاره که‌وتوونه لای خانه‌قین و میوه‌یان پئ چنیونه‌وه. «با بچینه به‌غدا، کار زۆره». به‌ پئ که‌وتوونه رئ؛ له‌ هیز که‌وتوون. تووشی عه‌جه‌می گاریه‌سوار بوون که‌ ده‌چنه زیاره‌تی که‌ربه‌لا.

- مامه گیان سوارمان که!

- کئ جینو به‌ عومه‌ر بدا سوار بئ!

همه‌ ده‌لئ: سا وه‌للا بشمرم جوین به‌ نیمام عومه‌ر ناده‌م!

گهردالی ده‌لئ: وه‌ قنگ باوک عومه‌روه! ئە گهر پیایگ با که‌ریکی بۆ ئەناردم سواری بم!
گهردالی سوار و همه‌ی کاکئ به‌ پا ده‌گه‌نه به‌غدا. هه‌ر یه‌ک له‌ گه‌ره‌کیک ده‌بنه‌ ئاوکیشی مالان. گهردالی هه‌شت ساله‌ ئاوکیشی گه‌ره‌که‌ ئەرمه‌نییه؛ که‌ زۆر ماله‌ ئاشووری و ترک‌زمانیسی تپدایه. ئاوکیشه و سه‌ر به‌ هه‌موو مالاندا ده‌کا. زۆر زوو له‌ ناچاری فیری زمانی ئەرمه‌نی و ئاشووری و تورکی و عه‌ره‌بی ده‌بئ و کوردیش زمانی خۆبه‌تی. کاتئ نووسینی پیناس ده‌بیته‌ باو، ناو گهردالی ده‌گۆرئ و ده‌لئ ناوم برایمه. ئیتر له‌وئ ده‌مینئ و ئاوکیشه‌ تا به‌ سه‌رباز ده‌گیرئ. له‌ جیاتی ئەرکی سه‌ربازی ده‌یه‌نه‌ دادگای نیزامی، ده‌یکه‌نه‌ ته‌رجومانی سه‌ربازانی عیراقئ؛ که‌ زمانی هه‌موانی ده‌زانی. له‌ دواي سه‌ربازی دپته‌وه‌ گه‌ره‌کی خۆی. لووله‌ کیشراوه و ئاوکیشی نه‌ماوه. ده‌بیته‌ نۆکه‌ری ماله‌ هه‌رمه‌نییه‌ک که‌ یه‌ که‌م عه‌کاسی به‌غدایه. ئەرمه‌نی ده‌یه‌وئ به‌هره‌ی پتری لئ هه‌لکړینئ، پاش کاری مال ده‌ییا کاری دوکانیسی پئ ده‌کا. له‌وئ فیره‌ عه‌کاسی ده‌بئ و کوپه‌خه‌تیکیش فیر ده‌بئ و ده‌بیته‌ وه‌ستا برایمی وینه‌گر. زپ‌کچی کابرایه‌کی خانه‌قینی ده‌خوازی و له‌وه‌ ده‌مه‌دا که‌ من شاگردی بووم کوپیک و دوو کچی هه‌بوو. وه‌ستا -که‌ ده‌ردی بیکه‌سی و هه‌زاری زۆر چیشتبوو- پیاویکی نه‌رم و نیان و خۆش‌زمان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو؛ به‌لام خات مه‌له‌کی ژنی، ژن نه‌بوو ژان بوو. که‌س له‌وه‌ پرووگرتر، لووت‌به‌رتر، ناحه‌زتر، خوینری و بیکاره‌تر، پیس و پۆخل‌تر، زمان‌شپرت نه‌بووه و نابیته‌وه. له‌ به‌هانه‌ ده‌گه‌را که‌ شه‌ریک به‌ می‌رده‌که‌ی بفرۆشئ و خۆی لای خه‌لک هه‌لکیشی و به‌ چاوی سووک برونیته‌ شاگردی می‌ردی. هه‌ر ده‌تدی منداله‌ چکۆله‌کانی پینان ده‌گوتم: تۆ شاگردی ئیمه‌ی، ئەتوانین ده‌رت‌بکه‌ین!

وه‌ستا خانوویکی باشتری به‌کری گرت؛ وه‌تاغیکی له‌ خۆی زیادی ته‌رخان کرد، که‌ زرخه‌زوروه‌که‌ی و من تیا بژین و کری نه‌ده‌ین. مام که‌ریمی زرخه‌زوروه‌ی له‌ پیره‌پیاوه‌کانی می‌شک‌رزیوی بیرعه‌شایری بوو. ساله‌ها چه‌ته‌یی کردبوو. بسوه‌ کریکار و پاسدار له‌ که‌مپی له‌شکریانی ئینگلیسدا. به‌ سه‌ری پیری و فه‌قیری له‌ به‌غدا عه‌مه‌له‌یی ده‌کرد. رایه‌خمان هه‌سیری بۆریا بوو؛ سه‌رو لیفه‌مان له‌ سه‌ر راده‌خست. مقه‌لیه‌کمان ده‌گه‌شاندوه‌ بۆ چا‌لینان و پۆلووی قلیانی مام که‌ریم. قلیانی وه‌ک موسلمانان نه‌بوو! داره‌که‌ی سه‌روه‌ی ده‌ناو شووشه‌ ده‌رمانیکی ده‌مزل ده‌نا و ده‌ستی به‌ قرفشت ده‌کرد. ئەغله‌ب شه‌و له‌ بیری ده‌چوو شووشه‌که‌ی هه‌لپه‌رئ، له‌ داره‌که‌ی ده‌نه‌وی و شووشه‌ ده‌شکا و پۆلوو بلاو ده‌بوونه‌وه. هه‌ی بگه‌یه‌ تا هه‌سیر و لیفه‌ نه‌سووتاون!

- به‌ خوا به‌دبه‌ختی گرتوومی به‌رم نادا!

- مام ڪهريم گيان! شووشه ڪهت بايي ده فلسه؛ سبهى بؤت ده ڪرمهوه!
 شهوانه له چيرؤكى خؤى و باسى چهته و دزاني تهواو خؤشم دههات. شهويڪ ليني پرسيم:
 - باران چؤن ئهباري؟ ئيژن له بهحرهوه ئاو ههئنه مژي.
 خؤم لي ڪرد به پسپؤر و باسى باران بارينم بؤ ڪرد؛ بؤ نمونهنش دهوريه ڪم به سهر ههلمي
 ڪه تريدا گرت و ئاوى لي چؤرا و گوتم: ئاوا.
 - هدى گووى وه قهور باوك ئهوه ڪهسه ئه مهي وتووه! ئه مه قسهى ڪافرانه! سا من له مهلام
 شنهفتگه له قورحانا ئيژي: مه لايه ڪه تيكي وه قاي ميشووله، وه قامچي ههوره ڪان پيش خؤى
 ئه دا، وه ڪ گاهل ئه يانباته سهر به حر. هينده ئاو ئه خؤنه وه تا ورگيان ئه ماسي. ئه يانه يريتؤ، وه
 قامچي ليني ئه دا ڪه بوران. تؤ نازاني ههوره تريشقه چييه؟ قامچي مه لايه ميشووله ڪه يه!
 - به لي با واي!
 شهويڪ له جهنگه ي باسى خؤيدا گوتى:
 - ئهوه ساله ڪه زالي زم، باوك رؤستم وه فاتي ڪرد و فاتحامان بؤ خؤند...!
 - ڪه ي؟
 - ئه م سالانه ڪه من له خانه قين بووم، زال له مال سيمرخ له جهوهل قاف ئه ژيا. خهوه ريان
 هاورد ڪه عه مري خواى به جي هيناوه. ئيمهش له مزگهوتا نازيه تباريمان دانا و فاتحامان بؤ
 خؤندا
 - ميمباره ڪه!
 رؤژي له هممام مام ڪهريم لفكه ڪه ي خؤى داناوه و سابوونئ له سهر و چاوى داوه؛ دهستي
 بردووه لفكه ڪه هه لگريته وه، گوني ڪا براهه ڪي عاره بي وه بهر دهست هاتووه - ڪه داهاتؤته وه
 خؤى بشوا - ڪيشاويه تي. عه رهب له زيقه ي داوه:
 - ئاى گونم!
 مام ڪهريم ڪه عاره بي نازاني:
 - له ڪه ترني گه مال باوك! لفكه ي خؤمه و پيت ناده م!
 توند گرتوويه. ڪابرا له هؤش چووه و له دهستيان ده ريتاوه.
 ده بي ئه ممش بزاني ڪه ڪوردي شيعه به سونى ده لين: «جاف»، سونيه ڪانيش به شيعه
 ده لين: «له ڪ».
 مام ڪهريم به نه خؤشى برديو يانه بيمارستاني ده وله تي؛ سهر م دا.
 - ها، مامه! چؤني؟
 - عه يز گيان! باشم؛ به لام شهوانه مه لايه ڪه تان دهس ده گونم وه رده ده ن!
 به غدايي به جنؤ ڪه ده لين مه له ڪ و اتا مه لايه ڪهت. چيرؤكى وا خؤشى مام ڪهريم زؤرن؛ با واز
 بي نين و باسى خؤم له دوو ده م.
 وهستا ڪه ده يدي زؤربه ي وهخت قې و قپ له دوكان دانيشتبووم و خه وه دهمبانه وه، ويستي
 وهخته ڪم به ڪار پر ڪاته وه. له زوورى تاريڪدا به رده ستي پي ده ڪردم. ورده - ورده چاوم
 ڪرايه وه و چاپ ڪردني عه ڪس فير بووم و زؤرم زه حمهت له سهر هه لگرت. حقووقه ڪه م ي ڪرده
 مانگي حهوت دينار و نيو، شهوانيش له دوكان له خواردندا به شدار بووم. ئه وهسته زمانه ژنه ڪه ي
 تيري نه ده ڪرد؛ له دوكان به جهرگي برزاو بهر ڪوليكي ده ڪرد تا به به شي مال تير بخوا.

سالىك پتر لاي مامەوہ. لە دوكانيش نہبا کارہ کانم بہرپوہ دەبرد؛ ئەمىندارى پوول و پارەشى بووم. رۇژى گوتى: تۇ باش فىرى کار بووى؛ ئەمەوى مەعاشەكەت بکەمە رۇژى چوارسەد فلس.

- وەستا سویند و قورغانم واپى تا لە لاتم چارەگە دىنارىک زياترم نہوى.

- دەسا دەبى کار لە لايەكى تر پەيدا کەى. من پىنم شەرمە دەستت بېرم.

رۇژى جومعە کار زۇرە و نابى عەكاسى دابخرى. وەستاكەم - وەك ئەرمەنيان - يەکشەممە دايدەخست. گوتىم: بۇ ئەوہ ھەموو رۇژ دوکان ھەبى، من شەممە بەتال دەبم، يەکشەممە من دوکان دەكەمەوہ. ھەوہل شەممە وچانم دا. تا لاي سەعات يازدە گەرام و سوورامەوہ. وەرەز بووم؛ ھاتمەوہ دوکان. ھىشتا لەوہەرى خەيابان بووم، ئارتىن ناويكى ئەرمەنى - كە ئاشنامان بوو - بە غار لە دوكانەوہ ھات:

- مەچۆوہ دوکان! خەتەرە! بېرۇ فلان قاوہخانە تا من دىم.

لە قاوہخانە بۇى باس كردم كە سەعات نۇى بەيانى، سى ئەفسەرى ئەمن و شەش پۇلىس رۇاونە دوکان:

- كوا عەزىز قادرى شاگردت؟

- دەمىكە لە لام نہماوہ.

دوكانيان پشكىنوہ و زۇريان ھەرەشە لە وەستا كردوہ. قەوليان لى ساندوہ كە ئەگەر زانى لە كويى خەبەريان بداتى.

- ئەرى ئەوہ بۇچى لە تۇ دەگەرەن؟

- ئارتىن! بەدبەختى و نەزانى خۇم. رۇژىك جگەرەى لوکسى ملووكىم بەراوہژو داگىرساند؛ عەكسى تاجەكەم سووتاند!

- ئەى مالى وىرانم! بە خوا منىش چەند جارىك ئەو خەتايەم كردوہ! خوا شوکور پىيان نەزانىوہ. باوكم ئاگات لە خۇ بى!

لەو دەمەدا ئارتىن شلەژا و چاوى بە مۇلەق وەستا:

- ھەستە بېرۇ! دەتگەمى.

- ھا! چ بوو؟

ئەو ئەفسەرانەى لە نىزىكمانەوہ لە قاوہخانە بوون، ئەوان بوون لە تۇ دەگەرەن.

دىار بوو بە روخسار نامناسن.

لەم بەينەدا لە بەغدا مەعاشم چارەگە دىنار بوو، وەتاغىكم لە نىزىك دوکان لە مالە مەسىحىك بە كرى گرت و بە تەنيا لىنى دەژيام و - بەش بە حالى خۇم - تەواو ساز بووم.

زەبىحى كە لە ناسرىوہ ھاتبووہو، چووبووہ سولەيمانى، ماوہيەك لە سىتەك، لە مالى شىخ مابووہو و دوايە ببوہ ھاوكارى «ھەمزە عەبدوللا» رەئىسى حىزبى پارتى و لە سولەيمانى دامەزراوو. جارىك ھاتە بەغدا و گوتى: دەمەوى چاپخانەيەك پىكەوہ نىم. لوولەوموولە مەنگەنەم لىك داوہ؛ ھىندىك وردەنامراز و حرووف ماوہ؛ با بىكېرىن. نىزام وايە «نىشتمان» ى كۆمەلە زىندوو كەمەوہ.

نەخشەيە كمان كىشا، چۇن پىمان نەزانن و پىشمان بفرۇشن. چووينە چاپخانەى نەجاح - كە زۇرى كىتپى كوردى لى چاپ كرابوو.

- سەلام! مامۇستا پىرەمىرد زۇر سەلامى دەگەياندى. چەند شىتىكى راسپاردوہ كە بۇى

بنیروی و ئیمه پاره کهت دهدهینی.

- دهی خو حاجی توفیق ساغ و به دهماغه؟

- له سایه سهری تۆوه!

ورده نامر زمان کړی و گوتی: به یانی وهرن ههشت کیلو حهرف حازره؛ کیلوی به هه شهسد
فلس. لیستهی فرۆشراوه کانی گرت و گوتی ئیمزای کهن. ئیمهش کهر- کهر بو شوینهونی دوو
ئیمزای شیعانه مان کردوه: «جعهفر مووسا»، «حوسین عهلی». سبهی چووینهوه. کابرا گوتی:
خه لکی سوله یمانی زۆربه یان عومهر و عوسمان و کهمالن. ئه و ناوانه ی ئیوه م زۆر پی خووش بوو؛
به لام به داخه وه حرووفم نه ماوه بتانده می! زانیمان چ غه لیتیکمان کردوه. چووینه چاپخانه ی تر،
گوتیان مه منووعه؛ به لام کیلوی به دینار و دوو سه د فلس پیتان ده فرۆشین.

زه بیحی له سوله یمانی ده گه ل هه مزه عه بدوللا کیشه یان لی په یدا بوو. زه بیحی گوتی بووی:
تۆ شه وانه دوو بوتل ئاره ق، چیش و مه زه ی شاهانه و مانگی حه فتا دینار له و ره ش و رووتانه
وه رده گری؛ چۆن وا ده بی؟! له داخان چوو بووه حیزبی «ته حه رپر» و بیه شیووعی. ژماره یه ک
نیشتمانی چاپ کرد و تیروی تاریفی شیووعی و غه یبه تی کاربه ده ستانی پارتی کردبوو. شیعریکی
منیشی - که نازانم کامه بوو - تیدا بلاو کردبووه. پارتی گله یان لی کردم.

- ئه وه ت بو کردوه؟

- من ئاگام لی نه بووه و زۆریش توورهم.

نامه یه کی پر له گله ییم له زه بیحی نووسی، که بوچی بی پرسی من شیعرم چاپ ده که ی؟ له
ئیسناوه ده نگت لی ده گۆرم. شه ویک یه کیک له دوکان به گویمیدا سرکاند: زه بیحی له فلان
باغچه له سه ر نیمکه تی چه فاو کروشمه ی کردوه. هه موو گله و گازنم له بهیر چوو و غارم دا،
زه بیحیم دیته وه. لیم مۆر بووه و پرووی لی وه رگێرام.
- کاکه وه ختی تووره یی نییه؛ هه سته با برۆین.

چووینه وه ماله کهم.

- دهی کاکه بۆم بگێره وه!

- ده گه ل حیزبی کومؤنیست بووم. له سوله یمانیه وه هاتمه کهر کووک؛ به نه ینی ده ژيام و
خه ریکی نووسینی خۆم بووم. ئه وانه ی ده مناسین گیران و سه رگه ردان مامه وه؛ هاتومه به غدا...
سه رمان پیکه وه ناپه وه.

رۆژیک له کار چوو مه وه مال، کابرایه کی مل باریکی سه ر چکۆله ی چلکنی پووته که، ده گه ل
زه بیحی دانیشبوو.

- کاکه تۆ کئی؟

- ده میک بوو له مامؤستا زه بیحی بی خه بهر بووین، وا ئه مانه وی «ئیتتیهالی» پی بکه ینه وه.
«وه ضعی» مادیمان باش نییه؛ ئه گه ر باشتر ببی مانگی دوو دیناری یارمه تی ده ده یین.

وه خت بوو له داخان بدرۆیم:

- ئاخه نالین ئه م مامؤسایه به چی ده ژی؟ ئه گه ر وه زعی مادیتان - خوا نه کا- باشتر بوو، کئی
هه ر چی خه وی شه و، به بی نان، مانگی به دوو دینار ده دا؟ دهی خوا لیتان به زیاد نه کا. ئه وا
من کاریکم هه یه، ده توانین هه ر دوو کمان پی بی بژین. بو کاری ئه ویش خوا که ریمه.

کابرام تووره کرد؛ رۆیش. به لام ره فیق چالاک گوته نی: «شیووعی وه ک قیر و زه فت وان؛

ھەر پىتھوۋە نووسان تازە بە ئامان و زامان بەرت نادەن»، ھات و چۆي زەبىھى يان ھەر دە کرد. «وھى» مادىش ھەر چاك نەبوۋ!

بە ھۆي و ھستاموۋە كارىك بۇ زەبىھى پەيدا بوو. كۆپبە ەكسى بە ماشىن بۇ ئەر مەنەك دەگرت و مانگى شەش دىنارىان دەدايە.

زۇرى نەبرد سەر و كەللەي قزلىجىش پەيدا بوو. سى تەنگىدارى ئەلكسەندىر دووما گەينە يەك. قزلىجى لە خانىكى تووتن و مازوۋ كرىن لە لاي ەبىدولقادىر ئەفەندىبەك كارى دۇزىەو. كەسىك «پىكەنىنى گەدا»ى خويندبىتھوۋە دەزانى قزلىجى لەوي چۇن ژياوۋ و بۇچى دەركراوۋ. بەيانى زوۋ مەن دەچومو سەموۋنى گەرم و پىخۇر كرىن. زەبىھى چاي لى دەنا. قزلىجىش ھەر خواردى لە سەر بوۋ!

نىوەرۇيان دەچوۋىنە كەبابخانەيەكى زۇر ھەرزان لە بازارىكى چەپەكدا. باجى رەجۇي خاۋەن مال رۇژىك پىرسى:

- لە كوي نىوەرۇژە دەخۇن؟
- لە كەبابخانەي بازارى سەدرىە.

- ئەي دەغىلە نەكەن! شەوي دىم نىوەشەو، لەو مالە جىرانەمان - كە فایتونچىە - سىرت و خورت دەھات؛ ترسام. لە دىوارەوۋە روانىم، سەوداى ئەسپىكى تۇپىو بوۋ؛ ئەو كەبابچىيە كرى!

تۇزىك بىزمان ھەستا و ھىندىك جىنئومان دا و بىر بار درا نەچىنەوۋە لاي. ھەرچى گەراين لەو نىكانە كەبابخانە نەبوۋ؛ ھەر چىە كىشمان بخواردايە، زۇر گرانتىر دەكەوت. پاش تۇزىك منجە - منج و مقۇ - مقۇ، ۋەك تىكولە خەبارى فەقىيان خۇمان لى گىل كرىد و ملمان لە كەبابى گۇشت كەر و بارگىنى تۇپىو - كە ئىشاللا وا نەبوۋە - نايەوۋە.

رۇژىك لە دەم بازارى گەورە، رۇوبەرۇوى رەفىق چالاكى جاسووس ھاتم. زۇر ترسام؛ بەلام ۋەك جارى پىشوو دەرفەتى ھەلاتىم نەبوۋ. رەفىق گوتى: تۇ و قزلىجى وا دەزانى ناتاناسمەوۋە. نە كوپىم، نە ھىندە گىژىم. قۇيتاس پەپولەش تۇ بوۋى! بەلام ھىندەش جاسووسىكى بى نامووس نىم كە خەبەر لە ئىوۋە ئاۋارەي كوردايەتى بەدم. مەترسىن! ھەلمەيەن...

- كاك رەفىق سوپاست دەكەم. بەلام ھەر ئىستا ئاشنايەك بىمىنى دەگەل تۇ قسە دەكەم، چ فكر دەكا؟ ئەگەر پىاۋەتى دەكەي، مەمناسە و نەتناسم.

گوتى: قسەكەت راستە؛ خواحافىز.

بە ھۆي «مستەفا كوىر» ناۋىكى بە چاۋىك! كە خۇي بە خزمى زەبىھى دەزانى، زەبىھى و قزلىجى لە كافە رستورانىكى ھەرە بەناۋبانگى بەغدايە - كە خاۋەنەكەي ەبىدوللا شەرىفى كۇنە ساىلاغى و مىلئونىر بوو - بە نووسەر دامەزران.

زۇر جار شىوۋى زەردى ملبارىك - كە مەن ناوم نايوون «تۇپىو» - دەھانتە لاي زەبىھى و پىيانەوۋە راھاتبووم. شەويكىيان ھاتمەوۋە، دەبىنم زەبىھى و ھەشت كەس لەو تۇپىوانە، بە سەر چىنچىكان بە ھەلتروشكانەوۋە، لە سەربان سەريان بە سەرى يەكەوۋە ناوۋە سىرتە دەكەن؛ چراشيان نەكوژاندۇتەوۋە. بەيانى ئەو رۇژە لىفە شىم پىچايەوۋە.

- خواحافىز!
- بۇچى بەجىمان دىلى!

- كاكە! ناترىم بىمگرن؛ بەلام لە سەر كارىك كە خۇم كىروومە. نامەوي بلىن زەبىھى

گیراوه؛ ههژاریش چونکه هاومالی بووه تووش بووه. نانی خۆم له سهر سفره‌ی تۆ ناخۆم. سپیالم هه‌لگرت و بوومه هاووه‌تاغی همه‌ی ره‌شادی.

شه‌وانه له‌و ماله - که ده‌چووینه سهرجی، له سهر‌بان - زه‌بیحی له سهر یه‌ک «نارسین لوپین» ی ده‌خوینده‌وه. ده‌مگوت: چرا بکوژینه‌وه! من سه‌یری نه‌ستیران ده‌که‌م. ده‌پار‌اوه: مه‌لا! ههر شه‌وانده‌شم لی گه‌پێ؛ ههر شه‌وانه‌م چه‌ند په‌رهم ماوه. گوتم: چرا به‌ش ده‌که‌ین؛ سه‌عاتیک بۆ تۆ، سه‌عاتیک بۆ من! سهری وه‌خت، شه‌وانه‌هیتا «شه‌وانه‌ تۆزه» و «شه‌وانه‌ چه‌ند په‌رهمی» ههر ده‌ما، به‌شه‌ چه‌را خۆم به‌ کیلویه‌ک خورمای تهر (روتبه‌) پێ ده‌فرۆشت؛ به‌و شه‌وانه‌ ده‌بوو بچی بیکرێ! له پاش چه‌را کوژاندنه‌وه، که‌وتبووینه باسی ره‌شه‌ی وشه‌ی کوردی: بۆ وای ناو نراوه؟ ره‌گه‌که‌ی - که‌ ده‌بێ دوو حه‌رف و بز‌اوێک بێ - کامه‌یه‌؟... به‌ راستی شه‌وانه‌ زۆری به‌هره‌ هه‌بوو؛ چه‌را روون کردینه‌وه و زۆر شتی سه‌یرمان ده‌برده‌وه سهر یه‌ک. قه‌زنجی گالته‌ی پێ ده‌کردین؛ له پاشان شه‌وانه‌ی شه‌وانه‌ گرت و یاریده‌ی ده‌داین.

له پاش شه‌وانه‌ی زانیهم پۆلیس لێم ده‌گه‌پێ، شه‌وانه‌ی له‌ به‌غدا بم. چه‌ووم له‌ مه‌یدان سواری ماشین بم، جه‌مال ره‌فه‌عت ناویکی ئاشنام تووش بوو.

- وه‌ره‌ سواری به‌!

ماشینی ماریسدی ئاخ‌ر مودێل، پستی پێ له‌ ره‌وست و ئابجۆ. له‌ ته‌نیشته‌ جه‌مال دانیشتم؛ که‌ر کووک بگره‌ و هاتم! له‌ ره‌یگه‌ جه‌مال ده‌لی:

- خه‌جاله‌تم! جیگه‌ت ناخۆشه‌!

گوتم: راست ده‌که‌ی! شه‌وانه‌ که‌ سواری باره‌ گێچ ده‌بووم و ره‌ژم لی ده‌بوو به‌ مانگ، جیگه‌م لێره‌ نه‌رمتر بوو!

له‌ ره‌یگه‌ زۆری حه‌ول دا، نه‌چه‌وه‌ سوله‌یمانی که‌ میوانی بم. له‌ به‌ر ده‌رکی ئوتیل سیروان - که‌ هی کوردان بوو - دا‌یه‌زاند و ره‌وشت. له‌ ئوتیل بر‌دیانه‌ وه‌تاغی ژماره‌ سیزده‌ که‌ له‌ نه‌حسی سفیران لی نووسیبوو. له‌ دیوار ته‌قویمیک هه‌بوو، دیار بوو سیزده‌ی مانگه‌. پوولی گیرفانم بژارد، سیزده‌ دینارم هه‌بوو. کۆبوونه‌وه‌ی شه‌وانه‌ سێ سیزده‌م پێ سه‌یر بوو! له‌ پێ میوانیکی تریان هیتا وه‌تاغه‌که‌م، چه‌را پێ کویر بوو. سه‌رباریش کابرا له‌ درۆ هه‌له‌سه‌ستندا بێ‌وه‌ینه‌ بوو. شه‌وانه‌ی تورک بووه، زنی ژهنه‌رالی رووس له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا عاشقی بووه! مۆسیقاریکی زۆر زه‌بر به‌ ده‌ست بووه، به‌لام ئیستا له‌ بیرێ چه‌وانه‌وه‌ و هه‌زار درۆی سهر به‌ کولکه‌.

شه‌وانه‌ چه‌وانه‌ شیبو بخۆم، کاربه‌دستی چه‌شته‌خانه‌که‌م ده‌ناسی.

- کاکه‌ غه‌ریب! من پوولم زۆر که‌مه‌؛ تا ده‌توانی خۆراکی هه‌رزانه‌ ده‌یه‌. ده‌ترسم زۆر بمی‌نمه‌وه‌ و ده‌ری‌نه‌هینی.

- تۆ بمکه‌ وه‌کیل و حه‌قت نه‌بێ.

گۆشت به‌رخ و برنجی بۆ هیتام.

- هه‌تیو شه‌وانه‌ چه‌یه‌؟

- بخۆ دل‌م مه‌شکینه‌!

سه‌ی که‌ره‌ و هه‌نگوین.

- تۆ خوا بخۆ!

نېمە رۇ مېرىشك و برىنج .

- تىكايە مەبگىرە ۋە!

پازدە رۇژ لەۋى بووم، ھەر چى دادم كرد، غەرىب بە تىكا و «خۇشە» و «لەبەر دلى من»، ئاۋاي بە خىو كردم. دۋارۇژ گوتىم: حىسابى ئوتىل و خواردن چەندە؟ من تەنيا سىزدە دىنارم ھەيە، ئىتر گوناح لە خۇتە، چت دەمىنى با قەرز بى.

گوتى: ئەۋ رۇژە كە ھاتى و جەمال رۇيشت، پاش تاۋىك گەراۋە، گوتى: ھەزار ئەگەر پارەى بدەمى لىم توورە دەبى. ھەر چەندى لىرە بى، ھەرچى دەخوا و حەقى ئوتىلى لە سەر من حىساب كەن! برۇ خواحافىزت بى.

بىستبووم برايم ئەحمەد - كە ئەوسا رەئىسى پارتى بوو - لە كەر كوۋكە. دىتمەۋە و چىرۇكى خۇم بى گوت. خانوۋىنىكى چكۆلەى دوو ژوورى بە كرى گرت. جىرائىكى دەركە بە دەركەۋە - كە ناۋى مامۇستا «عەلى حەمەدى» بوو - راسپارد كە لە خواردىنى مال بەشم بدەن و شىتىكىان لە باتيان بداتى. يانى ھەر چەند ئەندامى حىزب نەبووم، بووم بە مىۋانى حىزب. رايەخ و لىفەم بۇ ھات. پولى كۆپىيە كىان ھىنا و فىريان كردم. شەۋانە برايم دەھات و بە دزى گۇفارى «رۇژگارى» مان دەردە كرد. لە كاتى چاپ كردندا رادىوم لە سەر دەنگى تەۋاۋ دە كەردەۋە كە رېبواران خرەى چاپ نەبىن. دوو ژمارە مان لە دوو ھەۋتەدا بلاۋ كەردەۋە. تەۋاۋى رۇژ لە بىكارى لەشم گران دەبوو. بە عەلى حەمەدى خانەخوۋىم گوت: بە كاك برايم بلى كارىكى رۇژانەم پى بسپىرن؛ ھەتەى تاكە شەۋىك چاپ كردن زۇر كەمە. نازانم چۇنى پى گوتبوۋ، ھاتەۋە گوتى: كاك برايم دەلى جا ئەگەر ھەر ھەز دە كا با بچىتەۋە بەغدا!

دەلىن جارىك «خدراغاي قزلىجە» نۇكەرىكى ناردۇتە لاي ئاغەيەكى تر، كە واى پى بلى و ئاۋاي تى بگەيەنە و جوايم بۇ بىنەۋە. نۇكەر دىتەۋە، جۋابە كەى ھىچ فرى بە سەر سپاردەۋە نىيە.

- كورە ئەۋە چىيە؟

- ئاغا لە رېگە فكرم كەردەۋە، فەرمايشتە كانت زۇر بىتام بوون! بۇ خۇم ئەمەم گوت و ئەۋەم تى گە ياند؛ ئەۋىش ئەم جۋابەى داۋىۋە!

لىم نەپرسى تۇ چت گوت؛ بەلام بە بى خواحافىزى ھاتمەۋە بەغدا. چوومە مالە كەى حەمە.

لەو كاتە لە مالە كەى كەر كوۋك بووم، توۋشى «سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا» ھاتم.

- كاكە! چۇن وا دەبى؟ ئىمە براى كۆمەلەين. من چەند دىم ھەيە. ھىچ پۇلىسىك ناتوانى بىتە ملكى من. بىزانن ناتوانن بىگرن. قورعان بە حەقت بە ساحىبت! سبەى دەگەل خۇمت دەبەم.

- كاك سەيد ئەحمەد! پولى كۆپىيەك ھەيە با دەگەل خۇمى بىنم؛ كە دىى تۇ بۇ شتى وا دەنالى و زۇرىش خزمەتە بە كورد.

- بە سەر چاۋ، ئەۋىشت بۇ دادەمەزىنم. سبەى سەعات ھەشت ۋەرە بە ترۇمبىل دەچىن

ماشىن و كەل - پەلت ھەلدە گرىن؛ بەلام نەچى پەشىمان بىەۋە لە پياۋى بەدقەۋل توورەم!

لە برايم پىرسى، گوتى: زۇر باشە. سبەى ھەر سەعات ھەت گەيىمە ئوتىل. ھەيەۋ سەيد ئەحمەد دەمىكە رۇيشتوۋە! ئىستا و ئىستاش نەمدىتەۋە.

رۇژىك مامۇستا «عەلى حەمەد»ى جىران و خانەخوۋىم ھاتە لام. دەربارەى ماركسىستىيەۋە

دەدوا و ھىندىك پليخانوف - مليخانوفى تېداوو؛ كە دە يگوت فلان ريجمى و فلان تەقەددومى بوو. من تى ناگەم و ھەر دەلېم بەلى. لە پر گوتى: من زۆرم مورتە جيع ناخۆش دەوى.

- بەلى بەلى! مورتە جيع زۆر سە گبابە.

- ئەرى ھەزار مورتە جيع بە چى دەلېن!؟

- بە خودا مامۇستا منىش نازانم؛ بەلام ناخۆشم دەوى.

ئەو ھاتەو ھەر كە ئەو دەمەى لە تەوريز لە بيمارستانى رپووسان بووم، مودىرى دژبانى تەوريز لە حوكمى پيشەورېدا - كە ناوى «نەمازى» بوو - دە گەل مندا لە ژوورېك بووين؛ كە

ئەو پيش نەخۆش بوو. ھەر قسە دەقسە دە كەوت دە يگوت: من كومۇنىستىم، ئەى تۆ؟

- ديارە منىش كومۇنىستىم.

رۇژېك دواى ئەو گوتى من كومۇنىستىم، پىرسى:

- ھەزار! پېم نالېتى كومۇنىست چىيە؟

- نەمازى گيان! حەرام ئە گەر پتر لە تۆى لى بزانم!

نەدە كرا بچمەو دەكەنى وەستا؛ ديسان بېكار دەخولامەو و دەمپىرسى. بەلام ئەمجار برسى نەمام؛ قىزى و زەبىحى كاربان ھەبوو؛ يارىدە يان دەدام.

رۇژېك تووشم ھات بە تووشى ئارتىنەو؛ گوتى: ئەرمەنىيە كى دەرمان فرۆش دەلى بچۆ كەر كووك شاگرد عە كاس بە؛ مانگى سازدە دىنار وەر گرە. من ناچم. تۆ لە جياتى من بچۆ!

- مالت ئاوا بى!

بلىتى قەتار و دوو دىنارى لە ئەرمەنىيە كە ساند؛ گوتى: ئە گەر قىبوليان نە كەردى، بەو دوو دىنارە دىيەتەو بەغدا و زيان ناكەى. لە سەرا چوومەو كەر كووك. لای ئەرمەنىيە كە «پۇرتۇيان»

لە «ستۇدېو سۇنا» بوومە شاگرد. شاگردىكى سوورىيى مەسىحى ھەبوو، جامى رتووش دە كەرد و عە كسى گەورە دە كەردەو ناوى «حەننا» بوو. من لە ژوورى تارىكا عە كەسم چاپ دە كەرد.

مىندالىكى ئاشۇرىشى كەردبوو بەردەستىم.

پۇرتۇيان موھەندىسى نەفت و لە شىركەتى كەر كووك بېوو؛ دەر كرابوو. لە عە كاسى نەدەزانى و كارە كەى ئېمە بۇمان دە گە راند. ئەرمەنىيە كى زۆر بە دىن بوو. زۆر دە چوومە كلىسا و زۆر جار

كەشە دە ھاتە لای. كارە كەم - كە بە شىعيرىش باسەم كەردوومە - لە ھەشتى بە يانەو تا نىسەر، لە چوارى پاش نوپۆمەو تا حەوت بوو. كەر كووك ھاوېن لە بەغدا گەرمتر و زستان لە كوردستان

ساردترە؛ جەھەندەمىكە لەو دەشتە. لە ژوورى تارىكى بى مەنغەزدا، باوھىنى بەرقى و ھا گەرم دەبوو دەمكوزاندەو. رۇژانە لە دەمى گەرمادا چەند جار فانىلە (ژېر كراس) كەم دادە كەند،

دەمكوشى، وەك دە جار دەئو ھەلكىشرا بى ئارەقى لى دە چۆرا.

لە سەر لىتارى چۆمى خاسە - كە ھەمىشە وشكە و تەنيا لە رۇژى باران و سىلاودا ئاوى تىدايە - ژوورېكەم لە ئوتىل «سەر جىسر» گرت. بەلام چۆن ژوورېك و چۆن ئوتىلىك!؟

كۆنە خانوويىكى بە قور كراوى دوور و درىژ كە لە ئاودا چاوە - چاوە كراوە؛ ھەموو دىوار قەلشاون. ئەو ژوورانەى روو بە خاسە نىن، دەبى بە رۇژ چرايان تىدا ھەلكەى. بۇنى تەر شوح گىژت دە كا.

ژوورە كەى من لە رووى خاسە بوو؛ رووناك بوو. پەنجەرە كانى دارى كون چكۆلەى خشتى چوار گۆشەى بى شووشە بوو. دەرگای وەك دەرگای زەمانى عەبباسيان بە بزمارى سەر بە قوببە

نەخشابوو. لە گرېژە نەچووبوو؛ ھەتا دە تەكردەو جىرەى توومار بە توومار دەر پىشت. كرىش

مانگى دیناریک.

وه ناو بازار کەوتم. گۆزەپەك، كەتريپەك، خەلووز و مقەلى و گەسك، دوو حەسیر، دوو ئستیکان، مەنجەلێكى ئەلمونیۆم و دوو قاپ و كەوچكێك و خوێ و شەكر و چا و برینج و مال هەى مال! كابرایەكیش - كە وەك من لە ئوتیل بۆ- رۆژانە دەچووە كار، تەختێكى دارینی دامى بە قەد دوو نیمكەت پان. گوتى من جینگەم نییە لێى دانیم؛ بە لای تۆ بێ. لیفە لە سەر تەخت راخە و تەخت خۆت درێژ كە!

جگە لە یەكشەممە - كە وچان بوو- نیوەرۆ لە چیشخانە و شەو و بەیانى بە نان و پینخۆریكى وەك پەنیر و ماستم دەگوزەراند. لە چیشخانەش - وەك زۆرەى كریكارانى فەقیر- داواى فۆگەم دەكرد؛ كە هێندى خۆرشت بە سەر برنج داكەن؛ نەك خۆرشت و برینج هەر یەك بە جیا - كە گرانتەر دەكەوت. رۆژى یەكشەممەمان كە تەم لێدەنا و لە جیاتى خۆرشت، تری رەشكە یان كشمیشم تی دەكرد. كەوشیشم بۆ خۆم رەش دەكردەوه؛ پاتشا بووم و تاجم نەبوو! تەنیا لە زستان و سەرمادا زۆر حالتم شە بوو. نە كونی زوور دەگیرا، نە ناگری سۆپەش خەبەرى هەبوو. كە دەهاتم بەخوم، ئاوم دەكولاند، دوو شووشەم لێ پر دەكرد، دەمخستە ناو توێی لیفەوه. لیفەكەشم بە پەتێك بە تەختەكەوه دەبەستەوه كە لە سەرم لانهچى و دەچوومه ناویهوه. ئارەقم دەكرد. لەپر بە لەرزەلەرز خەبەرم دەبۆوه؛ شووشە ئاو سارد ببوونەوه. دیسان و دیسان ئاو گەرم كە و دە شووشەى كە! شەوانە سێ چوار جار ئەم كارەم دەكرد.

نیوەرۆیانى گەرما - كە دەمەویست ئیستراحت بكەم - واوهیلا بوو. هەرچە بازارێك و چەند میوه فرۆشێك لە دەم خاسە و بەرانبەر بە ژوورەكەم هاواریان دەكرد: تەنزىلات، شەربەت بە دوو فەلس؛ تروزی بلاوه؛ خەپارى ئیمام قاسم...» چەققەیهك بوو مێشكى سەرم دەزرىنگا.

«مەلا شوکور مستەفا» لە فەقیهە تیهوه گەیبوو بەغدا؛ زۆر زىرەك بوو. لە دانشكە دەى شەریعە قبوول كرابوو؛ دانشجوو بوو. داىكێكى فەقیرى بوو لە گوندێكى دەورى كەركووك، مێردى كەردبۆوه. هێچى نەبوو یاری دەى كۆرەكەى پێى بندا. دانشجووى شەریعەش جگە لە خواردن و جلی مەلایانە، رۆژى پەنجە فەلسى بۆ گێرفان بوولى دەدرایە؛ بەلام لە چوار مانگى وچانى هاوینەدا دەرگا دادەخرا. نە خواردن، نە بوولى گێرفان. تا دانشكە دەهش دەكرایهوه دەبوايه خۆیان بەرێ بەرن. مەلا شوکور دەچوو دەبوو بە شاگرد قاوهچى، شاگرد نەققاش و هاوینى دەگوزەراند. پێكەوهش ئاشنا بووین. رۆژێك لە كەركووك هاتە لام.

- كاكە چم لێ دەكەى! هەر چى گەر اوام كەس كارى نەداومى.

- ئەوهى بۆ چیه؟ وەرە پێكەوه دەژین تا دەچیهوه دانشكە دەه. حقوقەكەم لای تۆ بێ. تا لە كار دێمەوه چیش و نان ساز كە و لیفەیهك بۆ خۆت پەیدا كە و جینگەى هەردووكمان دەبیت. مەلا چووبوو پرموسىكى لە داىكى ئەمانەت وەرگر تبوو؛ كارمان زۆر بە مقەلى نەما. مەلا ئاشپەزێك بوو قەت نەمدى برینج و شەكەى بۆنى دووكەلى لێ نەیه!

شیخ مارقى بەرزنجى - كە بە عەسى ئیعدامیان كرد- هات وچۆى دەكردم. جار - جار بۆ نەهار دەبێردمەوه مالى. زانیبووى كە من چەند تینووى خوێندنەوم و ناشتوانم هەموو كتیبێك بكرم؛ رۆژێك كتیبێكى تازە لە چاپ دراوى هینا، گوتى: نیوان هەلبېرنى پەرە كتیبیم زۆر لە لا زەحمەتە، ئەم كارەم لە باتیان بكە و بیخوینەوه؛ جا بئێر هەر كتیبى دەربچووبایە - میسرى یان لوبنانى و عیراقى بوايه - دەیکرى و من دە پێشدا دەمخوێندەوه.

جاريك حەننا بۇ پازدە رۇژ مەرەخەسى ۋە رگرت كە سەيرانىك لە عىراق بكا. ھاتەۋە گوتى:
 برا ھەر خوا دامىەۋە! لە بەسراۋە دە بەلەمىكدا دەگەل شازدە كەس دەچوۋىنە دىتنى ئابادان. لە
 تەنىشت قەسايىكى بەسرايى دانىشتبووم. لىي پىرسىم: كۆپىندەرى؟ وتم: خەلكى شامم.
 يەخەى گرتم، راپىپەراندم، راپىتە كاندم، چەقۇى دەرىنا زگم بدىرى. ۋا ھەپەسام ھاۋارىشم بۇ
 نەكرا. خەلكە كە دەستيان گرت.

- چىتە بە سەرىفەۋە؟ چى كردوۋە؟
- چۇن چى كردوۋە؟ شامىيە ۋ ۋىمام حوسىنى كوشتوۋە!
- تا دەرئەكەۋت كە من مەسىحىم دەستى لى بەرنەدام!
- دەگەل ۋەستاكەم (پۇرتۇيان) جار-جار باسەم لە ھىندىك خرافاتى مەزھەبى دەكرد. كەشەى
 ھەرمەنى - كە پىاۋىكى سى سالەى رىش دوۋفلىقانىە بوو- ھەرگا دەھات دەيدواندم. پۇرتۇيان
 رۇژى گوتى: ئەبوونا (باۋكمان)! دەگەل ەزىز مەدوئى با كافت نەكا!
- شتى ۋا بۇ دەلىي؟ زۇر كورپىكى باشە. ئەۋە بۇ وات پى دەلى؟
- ئەبوونا تۇ شوکور جوان ۋ بەھىز ۋ تۋانى؛ ئەگەر چل مرىشكت لەو دەشتە بۇ بەرھەلدا كەم
 ۋ بلىم بىانگرە بۇ خۇت، چەندت بۇ دەگىرىن؟
- خۇم بىسىنم دەم بۇ ناگىرى.
- ئەدى ئەگەر بلىن پىاۋىك بە تەنىا سىسەد رېۋى لە دەشت گرت، كلكى ھەر دۋانى پىكەۋە
 گرى دا، شاپلىتەى لى قايم كردن ۋ گەنمى دوژمنانى پى سووتاندن؛ دەفەرموۋى چى؟!
- دەلىم ئەۋە درۋىەكى ئاپرىلە.
- دەسا ئەۋە لە كىتپى موقەددەسدا دەر بارەى سامسون نووسراۋە!
- زۇرم كىتابى موقەددەس خويىندۇتەۋە؛ بەلام ھەرگىز فكرم لەو درۋ زلە نەكردۇتەۋە!
 پۇرتۇيان گوتى: نەمگوت كافت دەكا؟!
- پىا! ئەگەر ئىمان باۋەر كردن بە درۋى ۋا شاخدار بى، با ھەر نەبى!
- دەگەل پىرە ئەرمەنىە كدا ببومە ئاشنا؛ كوردى زۇر باش دەزانى. رۇژىك لىم پىرسى:
- ئەۋ كوردىە چۇن فىر بوۋى؟
- كورە من بىست سال مىرزى خانى كەلھور بووم!
- گوتى: رۇژىك خان ھەر بزەى سمىلى دەھات. چۋار مىزدەكى قاچى خىستبوۋە سەر قاچ،
 تەپلە بە لاىلاگى سەرىفەۋە، فىتوۋى لى دەدا. روۋى تىكردم:
- مىرزا! ئاخ خودا سالىك منى بكدرايەتە شى ئىران!
- لەۋ سالە شاھتەدا چت دەكرد؟
- ۋەللاھى ۋا دەرىامە ئەم مەملەكەتەۋە، ھەزار سال بىان لىستايەتەۋە پاك نەكراپاۋە!
- لە ئوتىلە بۇردا حاجىەكى مەككەى مىۋان بوو؛ ھاتبوو خەلك بە تەپكەۋە كا، لە حج بىكەنە
 شەرەزى خۇيان. ئاۋى ئوتىل دەپرا، بى ئاۋىمان دەكىشا. گوتم:
- حاجى دەگەل ئاۋى دەسنوئى چۇنى؟
- باشم. ئەسحابى پىغەمبەر لە تىكولە گوئىكدا غوسلىان دەكرد!
- مەلا شوکور بردمىە دىدەنى «مەلا سەعدوللا» ناۋ كە: «پىاۋىكى زۇر بەدىنە». لە مزگەۋتى
 شۇرجەى كەر كوۋك بە خزمەتى گەشىتىن. مەلا شوکور پىرسى: فەقىيەكت لە لا بوو، كۋا؟

- ئەو كەرەم دەر كەرد! ئەمن دەمگوت هیتلەر نوژیی بە جماعەتی لە مەدینە ی پیرۆز دە كەرد! باوەری نەبوو؛ كەچی دە یگوت پئغەمبەر دوعای لۆ ستالین كەردیە! كەری وا بۆ من نە دەبوو! هاوینی گەرم، یان بلییم جەهەندەم بوو. كەبرای خاوەن ئوتیل پانكە یە كی شەق و شەری بە تیل پیچراوی داینێ باوە شینی خۆمانی پی بکەین. مەلا شوکور گوتی: ماله دەولەمەندی بەغدا یە و شترخۆرە بە بەر پەنجەرە دە گرن و تەری دە كەن، هەوا ی پانكە ساردتر دە بی. قەفەسە یە ك و شترخۆرە مان دە لای پەنجەرە ئاخنی، تەنە كە ئاویكمان پیدای كەرد؛ دەر كە مان داخست، پانكە مان پیكەرد. بە نسبیی دۆژمنت بی! هەلمیك دە ژووری گەرا نە فەسمان تەنگ بوو، وەختابوو بخنكینی؛ لای دەر كە مان نە دە یەو بە یكە ینەو. بە هەلمەو بە یك كیك دەر كە ی كەردەو كە بزانی چ باسە، رامان كەرد. تاویكی باش كۆخین و ئاوی چاومان سەری. و شترخۆرە كە مان توور هەلدا. لاسای دەولەمەندی بەغدامان پیو نەهات.

رۆژێك مەلا گوتی: خویندوو مەتەو كە میو هەر تیکۆلە كە ی زۆر بە كارە؛ پیستی پیو ساف و پروناك تر دە كا. جارێ كە لە كار دەهاتەو لە پر گوتم:

- ئەمۆ شتیكی سەیرم دیت: زەلامیك بەران بەر بە چروچاوی گامیشیك پرسی دە تاشی!
- جا چۆن؟

- گامیش هیندە ی تیکۆلە شووتی خواردبوو، نیوچاوانی ببو ئاوینە!
مەلا توورە بوو؛ گوتی: قەت عاقل نابی!

قانیع مالی هاتبوو كە كووك؛ هات و چۆی دە كەردین. بپارمان دا كە فیرە بولیرلیدان بین. هەوێ دەرس دە بی و یا كە ی (لە بولیرزەنیدا) نە فەس بخۆ یەو و نە بییری. قامیشمان لە ئیستیکانی پر ئا و دەنا و فوومان بەو سەریدا دە كەرد. نە فەس خواردەو كە ی كاریكی گران بوو. ئە گەر ئە حیانە جاریك فوومان بۆ دە خورایەو، ئەو نەندە پیدە كە نین تا لە بیرمان دە چۆو. سەرنە كەوتین.

- قانیع! مالت چۆن دەسكەوت؟

- بە خوا باوك! پیاوێ خیرەو مەن وتی تۆ سەیدی و كور شیخ دە لاشی؛ چاوە یەك خانووی داوە پییم.

- قانیع گیان! كەبرا هەر كە زانی تۆ وەك بابت مەبارەك نی دەرت دە كا.
- نا باوە پیاوێ خاسە.

رەمەزان بوو، رۆژێك قانیع بە قاقا هاتە ژوور.

- باوك دەریانكردم! كاورا دیتمی نان دەخۆم، وتی: هە ی فاسق ماله كەم چۆل كە! تی ناگەم، من وە پارە ی خۆم نان بخۆم خراپیم دە گەل كێ كەردوو؟!

حەولی دابوو كاریكی دەسكەوێ، نەبوو. گوتمان عەرابە دەستی بگێرە، وردەوالە بفرۆشە. سندوقە سابوونیکمان بۆ كری. مەلا شوکور گوتی: چوار بۆلبرینگیشی دەوێ.

- باو! بۆلبرینگ چەس؟

- كارت نییە، بۆت پەیدا دە كەین.

ئیتەر وەك تالیلی دەرویشان لە سەر یەك دە یگوت: «بۆلبرینگ!». لە سەقەت فرۆشی دەوری خانەقا دوانمان كری. چووینە بەری قۆریە بۆ سانەو، لە چایخانە یەك دانیشتین. دوكاندارێكی ئەرمەنی - كە ئامرازی ترومبیلی دەفرۆشت - لە پشتەو قانیعی ناسیبوو؛ هات.

- مہلا قانبع ماندوو نہبی!

- باوک بۆلبرینگت ههس!؟

- ئەری وەللا ههسم و ناتدهمی! تۆ ههچ نەبی جوابی سهلام و ماندوو نەبیم بدهوه!

بۆلبرینگى دا، عەرابە ساز بوو. مەجید کاکەش - کە عومدە فرۆش بوو - کەل پەلی بە قەرز دایە کە پاش تۆنەوه بیداتەوه. دوو دەستە پزدان (تیزانگ) ی بۆ هینا کە بیفرۆشی. بۆ تەجرەبە یەکیکی فوو کرد، درێژ و ئەستوور وەک هەرامەى کەری! قانبع گوتی: ئای باوک! ئەمە نافرۆشم؛ ئەمە بۆ دایک کۆتەک خاسە! (دایک کۆتەک خیزانی بوو).

تۆ ڕەنگە قانبع نەدی بی! شتی هیندە ناحەز و ناقۆلا نەبووه: درێژ، لاواز، چاوجکۆلە و پرووش، لووت شۆڕ، لاروومەت بە کەند و کلۆ، جل بە پینە و کەلاش چەک و بەد نەموود؛ لە گالتە و گەپدا بۆتکولاندا بە تۆخزنی نەدەهات. عاقیدەى شیخ سەمیعم بۆ باسی چروچاوی قانبع و گەپدەیی و بێ نانی وەرگێرا بوو سەر گەپ و گالتە. ڕۆژی دە جار بۆم بخویندا بە تەوه لە پیکەنین ڕەش و شین هەلەدە گەپا. دوا یە گوتی: باوک بیدرینە! بە خوا ئەمە شەم ئەبیتتە بەزمیکى منالان! بە داخەوه دراندم و لە بیرم نەما. دانە-دانە یێکم لە نزیکی پینج سەد بەیت دیتەوه بێر. باسی بەهەشتی شیخ سەمیعم کردبوو بە باسی چروچاوی قانبع:

باسی ڕوخساری نایەتە گوفتار	هەمووی قولکە یە و شیوہ و چقلجار
دوو کویرە کانی ناوئراون چاو	دایم دەتکی نین زەرداوی گەناو
مووی کۆنەلووتی و دوو کونای وەک غار	جەننا توون تەجری تەحتی هەل ئەنهار

لە باسی نەسەبیدا بە دەمەلا سەکی شیخ سەمیعم نوسیبوو:

ئەم شیخ قانبعی هیندە جوان و قۆز	سەر و سمیل بۆز، نەجیم و پیرۆز
لە کۆلۆس شەریف بە وەلەد بوو	بۆ لای کەرکووی هەجرەت فەرموو
باوکی شیخیک بوو لە تەکیەى دەلیش	حەفتا سال ژیا، بێ کەوا و کەلیش
دایکی شیخزادە، نازانم کچ کئی!	دایم دوزداماوا لە پشتی دەرکئی
ئابا و ئەژدادی لەم سەر تا ئەو سەر	گەدازادە بوون سوالکەر فەل سوالکەر

قانبع تورکی کەرکووی نەدەزانی؛ بەلام بە لامووه سەیر بوو؛ بە تورکی هەجوکی شیخ جەمیلی کردبوو؛ سەرەتاکەى ئەمە بوو:

شیخ جەمیلن تەکیەسى هەر عەینی ئاودەس خانەدر - هەرکەری هەچ عەقلى یۇخدر، یاری ئەو شەیتانەدر پتر لە سالیک لە کەرکووک رامبارد. سەرەتای هاوینی ۱۹۵۳ بوو. باسی فەستیوالی جەوانان لە بوخاریست داکەوت. شیخ مەرف گوتی: وا دەکەم دەگەل لاوانی حیزبى شیووعى بچیه بوخاریست. ئیتر بەر ئەمریشیان نەبی و بە ئازادی بیروبروای خۆت بە خەلکی دنیا ڕاگە یەنى.

ئاخ چەند خۆش بوو ئەم سەفەرەم بەکر دایە! دوو عەکسى کالی ئانا شکرای لى وەرگرتەم. ڕۆژیک پاسپۆرتیکى بۆ هینام کە بە دە دینار بەرتیل دروست کرابوو. گورجی کەل و پەلم هەراچ کرد. حیسابى خۆم لە وەستا وەرگرت، گوتەم دەچمەوه بەغدا یە. سئى چەمەدانى تەنەکەى پەر لە کتیبیم هینا و نامەم لە شیخ مەرف وەرگرت و چوومە سەر قەتار. لە قەتاردا کە بەرەو بەغدا دەهاتم، لە سەر کورسى دوو نەفەرى، پۆلیسیکی ڕووتەکەى سیسی پۆخەکەم لە تەنیشت بوو. چایان دەگێرا، گوتەم دوو چامان بۆ بێنە. پۆلیس زۆرى سوپاس کردەم. پاش تاویک هەستا ڕۆیى. زۆرى نەبرد ئەفسەریکی پۆلیس بە دوو پۆلیسەوه هاتن:

- ئەفەندى ئەوانە چەمەدانى تون؟

- بەلى.

- مالى قاچاغ، تووتن - مووتنيان تيدا نيبه؟

- خۇتان تماشاشا كەن و ئەووش كليل.

چەمەدان جگە لە كتيپ چى تيدا نەبوو. كابراى ئەفسەر لە بەر خۇبەوہ:

- ئاي تەرەس! ئاي بى نامووس! ئەفەندى بمانبەخشە. ئەو پۇلىسە لە تەنیشتت بوو، هات

گوتى ئەو كابرايە لە من ترسا؛ بۇيە چاي بۇ كرېم. ديارە قاچاغى پيپە! نسحتت بى لە منەوہ:

رووحم بە بەراز بگە! بە پۇلىس مەكە! ھەموو ھەرامزادە؛ منيش يەك لەوان!

- دوور لە تۆ! بى زەحمەت چەمەدانە كانم وەك خۇلى بگەنەوہ و لەو سەرە داينننەوہ!

شياوى باسە، لەو رۇزانەوہ كە رۇزانەم سەد و سەدوويست فلس بوو، لە نانى خۇم دەگىراوہ و

كتيب و گۇوارى كوردى و ەەرەبى بە دلى خۇم دەكرى و زۇرم شايى پيپان بوو. شىخ مارق

گوتى: كتيبان لاي من دانى! ئەگەر نەشەتەوہ بۇت دەدەم بە كتيپخانەى گشتى؛ با نەفەوتين.

بە قسەم نەكرد؛ لە بەغدا بە ماله مام حوسينم ئەسپارد. نامەى شىخ مارقم گەياند. گوتيان: سى

دينار بدە و فلان رۇژ حازر بە! يازدە كەس و من بە سواری ئوتوبۇسى نيرن، بە رېگەى چۆلى

شامدا كەوتينە رى.

لە سووريا حوكمى «شىشەكلى» بوو؛ شيووعى لە جەوھەر قاچاغ تر. گەيشتینە ھەوہل پۇستى

رئوانى سووريا - كە ناوہ كەيم لە بىر نەماوہ - وا بزائم ئەبوششەماتە بوو؛ چەمەدانيان پشكنين،

پر لە ەگالى ەەرەبى و كلاس و خەنجەرى كوردى و بەيانات. سوئند بخۇ، بيارپوہ، ئيمە

دەچينە سەيران لە لوبنان و لە سياسەت دوورين. كابراى ئەفسەر دەيگوت: ھەر ئەوہ كە لە سەر

بەيانەكان نووسراوہ «وہ تەنى ئازاد و گەلى بەختەوہ» - كە لە جىي بيسمىلايە - لاي شيووعيان

شايەتى چاكە! بە گىرەگىر نەجاتمان بوو. تۇزىك لە شام ماينەوہ و چووینە بىرووت. دەبوایە

ويزەى ئوروپا وەرگىرن. لە سەفارەتى ئىتاليا پاش پرسىار و وەرامى زۇر، كابراى سەفارت - كە

ەەرەبى لوبنانى بوو - پرسى: بۇچى دەچيە ئىتاليا؟

- بۇ سياحت.

- كى دەناسى؟

- كەس!

- نابى، دەبى يەككىك بناسى.

- بىەخشە وە بىرم ھاتەوہ، مەلىك فارووق دەناسم كە لە جزيرەى كاپرييە! دەستى كرده

پيگەنن.

لەو بەينەدا سەفەرىكى شامم كرد، كە دوو سەعاتە رپيە. چوومە سۇراغى برايم نادرى كۆنە

ھەوالم؛ ديمەوہ.

- چ دەكەى ليرە؟

بۇم گىراوہ. گوتى: تۆ ھىچ فكر ناكەيەوہ، پاسپۇرتى جەعلى دوو سالى ھەبس لە سەرە؛ من

قانوون دەزانم. ئەمجار وەدووى كلاوى باپردە كەوتووى؛ نەدەبوو دەست لە كاسبى خۇت

بەردەى. من خوا شوكور ەقلم ھاتۆتە سەرم و پوول پەيدا دەكەم.

- كاكە برايم! لە لەيلە و مەجنوونى وەحشى باقىدا دەلى باوكى مەجنوون نسحتى

كۆرەكەي دەرد: دەست لە لەيلى بەردە و ەرمە ناو خۇمان! مەجنون لە ەراميا گوتى: سەد كىوم لە سەر دلە؛ چۇن ەستەم؟ سەد چىلم دەپى چەقيو؛ چۇن راکەم؟ ەيندەم لەو رېنگەيدا غار داو ە تازە گەرەنەو ەم ەبەتە! تۇ كە خوا شوکور تازە عاقل بووى؛ من تازە سەرەتاي كەربوونمە... تا ماوم ناگەرېمەو ە و ئىتر رەفيقايتى عاقلانىش ناكەم.

كۆت و شالوارىكى تور كيا حازر و شاپۇيەكى پووشم كرى و ەاتمەو ە بىرووت. سواری دەرەجە سەربانى كەشتى سامسۇنى تور كيا بووين؛ بەرەو ئىتاليا. چارە لاوى لوبنانىش ەر بۇ فستيوال دەهاتن؛ ەهوالى ناو كەشتى بوون. دەگەل ئەفسەرىكى تور ك قسەى خۇشمان دەرد. دەيگوت: پىنغەمبەر ئەفەندى ەر نەخلەتى لە ەرب و چىنى كر دوو!

شەوى ەوتى جولای بوو، بەحر كەوتە فەرتەنە. جگە لە كار كەرانى كەشتى -من نەبى- ەممو كەس گىز ببوون؛ دەر شەنەو. لە پەستا پەتوومان بە سەر نەخۇشاندا بەش دەرد. عىراقىيەك بە دەم نالەو ە دەيگوت: ئافەرىم كەشتى! ەزار پىرېژنە يۇنانى قوون زلى لە سەرە؛ چۇن قوم نابى!

ەوت رۇژ و ەشت شەو لە بەحرا بووين. ئەفسەرەكە دەيگوت ژيان لە ژيانى ناو كەشتى خۇشتر نىيە. گوتم: كەشتى ەك بىبانىكە بى ئاوەدانى. دەنگى كەلەشېرىك، ەپەى سەگىك، بۇرەى مانگايەك، ەقەى گامىشېك نابىسى؛ خۇشېيەكەى چىيە؟ دەيگوت من بىرم لەو شتەنە نە كر دۆتەو.

بەيانىيەك گەينە «ناپۇلى». شوپنمان لە قەتارى رۇم گرت و چووبنە ناو شار. برسېم بوو چوومە بەر دوكانى سەندوويچى فرۇشېك. دە جۇرە گۇشتى لى بوو. يەكيان گرانتر لەوى دى. بە ئىشارە و ەكس ەالى كردم كە بە نرخەكە گۇشت كەرە و ەرزەنەكە گۇشت بارگىنە. پىاو تا بۇى بلوئ دەبى شتى باش بخوا! دوو ساندوويچى گۇشت كەرم ە بەر گاز دا. ەهوالە عىراقىيەكانم گوتيان ەرە بۇ ئىمەش لەو ساندوويچەى خۆت بکەرە. پاش قووت دان و ئاو لە سەر خواردەنەو، گوتم: كورپنە بە راستى گۇشتى كەر بەلەزەتە! بوو بە ەقۇ ەقۇ و ەيلنجدان. گوتم: مەترسن! ئەو ە گۇشتى كەرى قوبروسى بوو!

لە ناپۇلى سى كەلىمە فىر بووم: پىنە (نان)، ئاكو (ئاو)، لە قەتارىش لە دەر كى ئاودەست نووسرابوو: (رىتى راتا) دەى چى ترم دەوى؟ نان و ئاو و رپان دەزانم و دانامىنم! رەئىسى ئىمە عىراقىيەكان كوردېك بوو بە ناوى «غەفوورى مىرزا كەرىم»؛ بە كوردى قسەى نەدە كر كە شۇقىنى نەبى! ەرەبېشى ەر پەلخور دەرد؛ دەتگوت كەرە و گووى شل دەخوا! حوسىن ەورامانىيە كىش بوو؛ ئەوېش پىى شەرم بوو بلئ كوردم. رەئىس لە بىرووت گوتى: ئەو سەر سى دىنارەى داوتانە، خەر جى رېگامانە و كرىش لە سەر حىزبە. بە براپەتى و بە شەرىكى ەك يەك دەخۇين و رادەبوېرىن؛ لە ناو شىووعىدا فەرق و جىاوازى نىيە.

رۇژېك لە سەر كەشتى كۇ ببووينەو، يەكئ لە منى پرسى:

- تۇ لە فستيوال دەتەوى چ بکەى؟

- ئەگەر بتوانم ەوارىك بۇ كورد و كوردستانى لىقەوماو دەكەم.

رەئىس ەلېداپە:

- چى؟ كورد؟! كوردستان؟! حىزب قەت بەو ە رازى نىيە!

- برا لە بەغدا قەرار درا من ەر لە رېنگە رەگەلتان كەوم. لەوى ئازادانە بىر و بروام دەر بېرم.

- دەى دەى! ئەم قسە قۇر! سالح دىلانېش واىگوت و ھەر تا سەر دەرپا بېرى کرد. دەمت بجوولئى بلىنى کوردم، خۆت دەزانى!
- باشە با بزائىن چۆن دەبئى...

دەعوەتنامەى رەسمى حىزبى شىووعىم پئى بوو کہ بەشدار بىم لە کۆنگرە؛ قاچاغ بوو دەبوو لە رى بېشارمەوہ. زەبىحى لە بەرى کردنمدا گوتى: من لە ئارسىن لوپىنەوہ زۆر شت فېر بووم؛ ورد پىچايەوہ و دە نىوان تويى پانتۆلدا، لە پشت قوونمەوہ تاقەتى کرد. کہ چى بە ناشکورى نەبئى، لە «ئەسکەندەرىيە» کہ دەچوومە سەر کہشتى، ئەفسەرىک پشکنىمى؛ زۆر زوو دىتەوہ. زۆر ترسام. پىکەنى و دەستىكى لە شانى دام: برۆ بە سەلامەت...!

لە ئەسکەندەرىيە بۆ دوو سەعات چووينە شار. بەر لەوہ چوار دىنارم لە پاش جل کرىن و بىرووت مابوو؛ ئەوېشم دابوو بە جەنابى رەئىس. دەگەل کورپىک دابەزىن نامەى دە پۆستە خست. سواری ترام بووین کہ بە شارا بگەرپىن؛ لە پر دىتم کور نەماوہ؛ نازانم لە کوئى دابەزىبوو. پىنچ تەعريفەم - کہ دەبىتە قرانىک - پئى نەبوو. بلىتېر ھات بەلامەوہ، خودنوېسم لە گىرفان کردەوہ، گوتم پوولم نىيە.

- تا کوئى دەچى؟
- تا بەندەر.

- بە خۇراپى سواری بە!

دەستەيەکیان دەگەل رەئىس کالەک و شووتى زۆرىان کرپبوو، خۇيان لە ھىندىک بىراى حىزبى گىل کردبوو! ھەر لە ئىستاوہ بۆلەوپر تە پەيدا ببوو؛ کہ منىش يەک لە بەش خوراوان بووم. بە ھەزار نارى عەلى دوو دىنارم لە رەئىس ساندەوہ؛ کہ نەوہک دىسان بۆ بلىت دامىتم. لە ئىزگەى رۆم دەبوایە چاوەنۆرىمان بگردایە تا سەرکۆكى لاوانى رۆم دئى لە سەر حىسابى لاوان داماندەمەرزىتى. چەمەدان و ھىندىک پارچە بەرە و شتى وامان لە دەورى خۇمان دانا و لە سەر ەرز تەخت دانىشتىن. زۆر وەک خىلى قەرەچ دەچووين! ھەرچى دەپرسى: چىن؟ دەمگوت: «جىسى» (قەرەچ).

- کارى ئاومان ھەيە، لە کئى پرسىن؟

- ئاى لە منتان نەکوئى! ئەى من چىم؟

لە حەنبالىكى ئىزگەم پرسى: رىتى راتا (بە شلىکەوہ گوتم). نەخىر تئى ناگا. دەستم بە زگمەوہ نا و خۇم کوور کردەوہ و نەقاندەم. پىکەنى؛ گوتى: ھاا رىتى رازا! بە قامک تىگەياندم ژمارە يازدە ئاودەستە. لە دەرگاوە روانىم ئاويئە بەندىکە وەک مالى شا! چەند کەسىک لە بەر شىرە رېش دەتاشن. بئى و نەبئى دەلاک خانەيە! کہ چوومە ژوور زانىم چەند ئاودەستىکىشى لىيە. مزگىنىم دا و بە کۆمەل رايانکرد. ھەى لەوہى زوو بگاتئى و لە خۇ نەرى!

پاش نىوہ رۆيەكى درەنگ ھاتن برديانىن لە چاکترىن ئوتىلى بەناو «پلازا» دامەزراىن. جەمە نان لە سەر لاوانى ئىتالى. شەوانەش يەکىک دەبوو بە سەرگەلە و دەچووينە چاخانە و چايەکمان دەخواردەوہ؛ گوئىمان لە مووسىقا دەگرت. بە رۆژ بە کۆلان و خەياباندا وئىل بووین. شارى رۇمام زۆر پئى جوان بوو. دەتگوت ھەموو مالەکانى خەيابانىان بە مشار خست بىرپوہ؛ ھەموو جىگا وەک يەک دەچوون. کۆتەلى زۆر ھونەرمندانە لە ھەموو ئاقاران ببوونە خشلى شار. رۆژىک چوومە رستوورانىک؛ لىستيان بۆ ھىتام. ھەر تەقەم لە سەرىوہ دەھات. تووشى

وشەى «فرايد فيش» بووم؛ دەستەم لە سەر دانا. بەلەى ماسى سوورەوھە كراوئىش خراپ نىيە. خوايە ئەو ماسىيە مەن دەمناسى جۆرىكى تر بوو؛ ئەوھ پارچەى چكۆلە و لىك ھالوو، ھىندىكىيان لە رانە چوئەلە كە دەچن. خواردم؛ خۆش بوو. لە ھاتنەدەردمدا كۆرىكى لوبنانى گوتى پىكەوھە دەپۆين. لە رى گوتى: منىش ھەر وەك تۆ بۆقم خوارد!

عەبدولكەرىم شىخ داود ناويك - كە حقوقى بوو - لە جياتى سى دىنار، پەنجا دىنارى دابوو. داواى سابوونى دەكرد كراسى پى بشوا. قانون نەيگرت! ناچار مەن سابوونم بۆ كرى و ئەوئىش ھەزار جىنئوى بە دزى بەو قانونە دا.

بە گەل چووین بۆ «واتىكان». سەرم لە كارى كليساى «سان پتروس» گىژ ببوو. چاوبە مۆلەق و ھەستا و دەمروانيە مېچەكەى كە دەسكارى مېشىل ئەنژۆلۆپە و ماشەللا و بەھ بەھم دەگوت. ھەتا بە خۆم زانى لە گەل بە جى مابوووم و فەتالىە كىشم پى نەبوو. گىژ و حۆل دەخولامەوھ، تووشى ھەوالان نەبووم. تازە قەوماوھ قەوماوھ؛ با پتر سەر ھەركەم. وىستم بېچمە مووزەى واتىكان، پارەى دەويست؛ نەمكرا. لە دەرگايەك دوو پاسەوان بە جلى پۇميانى قەدىم، پمب بە دەستەوھە وىستابوون. ترۆمبىلىك ھات. شازنىكى رەشى وەك قىرى تىدابوو؛ كرنۆشى بۆ كرا و دەرباز بوو. منىش وىستم بېچم، پمب لە دوو لاوھ تىك پەرىن و پىگمە نەدرا. ديار بوو ژنەپەش دەچووھە دیدەنى پاپ. ھاتمەوھ سەر خەيابان. سوارى ئوتووبووس بووم. بلىستەر ھات! فېر ببوووم؛ خودنوئىسم راداشتى. كە زانى چىم پى نىيە بلىتىكى دامى. بىرم لەوھە دەكردەوھ: كابرەى مىسرى لە دەولەتى دزى و پياوھەتى دەگەل مەن كرد، ئىتالىەكە لە گىرفانى خۆى زەرەرى بۆ كىشام.

پاسپۆرتەكەم بە خەتى عەرەبى نووسرابوو كە خاوەنى تا سووریا و لوبنان بچى؛ ئەگەر بە ئىنگلىسى باسى ئوروپايشى لى نەنووسرابا نەدەبوو. ئىبراھىم عەبدورەحمان خال - كە ئەوئىش ھەوال بوو - دەگەلما ھات بۆ سەفارەتى عىراق. گوتى: خۆت بە دەولەمەند نىشان دە! جەلەكانىشت باشە. چووینە خزمەت سەفیر؛ منى زگ زلى جەلباشى بە ملیۆنێر ھاتە بەر چاوب. منىش تا توانىم فروفىشالم كرد كە: ھەتا ئوترىش دەچم چەند رۆژىك رایدەبویرم! «بەلەى بەلەى» كەرى نىر نەیدەكىشا! پەساپۆرتى بە ئىنگلىسى نووسى و ئوترىشىشى خستە سەر. لە خواحافىزىدا فەرمووى:

- بىرەدا وەرەوھە با دىسان بە خزمەتت بگەم.

- جا چۆن تا ديارىبەك بۆ ئاغازادەكان نەھىتم دەچمەوھە!؟

چووینە سەفارەتى ئوترىش. كچىك گوتى: بەو نىشانانە سەرى سەعات پىنج وەرئە فلان ئاپارتمان ویزە وەرگرن! پىنج دوو دەقىقە كەم چووین؛ داخرابوو. راوہستاین و دەروانىنە سەعات؛ دوو سانىە مابوو، كچ پەیدا بوو. برايم گوتى: وەمانزانى نايەى، گوتى: وەختم زایع نەكرد.

ویزای تايەتیشمان لە سەفارەتى رۆمانى وەرگرت؛ كە لە پاسپۆرتا نەنووسرا؛ تا لە عىراق نەمانگرن. پاش چوار رۆژ یان سى رۆژ بە قەتارى «تیرى زىرین» وەرئە كەوتىن. چەند سەعاتىك لە ئىزگەى «وینىز» ماینەوھە؛ بەلام قانون نەيگرت بچىن ئەو شارە جوانە بىنىن. نووشابەش بەر قانونى سەفەر نەدەكەوت! یارىدەى لوبنانىەكەم دا چەمەدانم لەگەل گویزتەوھە، چەنبالىەكەى نووشابەيەكى بۆ كریم. شەو درەنگىك گەینە «ویەن». چووینە شوئىنىك، لە لاوان

جمعی دههات. نارديانينه يانه يهک که لهوئ بخهوين. چه ققه و ههرا و بليارد کردن بوو؛ دهريزيت ههلاويشتايه نه ده که وته عهري.

- ياللا ههستن! چه مه دان هه لگرن ده تانبه نه جي خهويکي باش.

چه مه دان به دهسته وه، شهو تاريک و سه رما، له ماندوويي نارقه مان کردوه؛ گوراني ئيسمه هانم هاتبووه بير که ده لي: «شهواني خوش رابواردن له ويه ن!». چووينه ميوانخانه يه کي قشپيله له ناو باغيکدا. نانيان داينئ و نووستين. به ياني نان و چامان خوارد و گوتيان برؤين. بوو به ههرا:

- تا جهوانان پوولي ئيوه مان نه ده نئ نارؤن.

تهله فؤن له سه ر تله فؤن. جواب نه بوو. خاوه ن مال گوتي: يه کيک به گريو ده گيرمه وه تا پوولم ده دريتي. گور جي چوومه نه لاهه گوتم: من به گريو ده مينمه وه. به خيال گوتم: دوو- سه ر رؤزيک ده خؤم و ده خه وم؛ با بمنيره حه بس! به لام پاش دوو سه عات نازاد کرام و برديانمه وه لاي هه والان.

ئيمه و لوبناني و جووله که و ميسري و ئوردوني و نازانم کيني ديش به قه تاريک وه پري که وتين. له سنووري مه جارستانه وه خه لک ده هاتنه پيشوا زمان. له شوينئک کورپيکي لوبناني گوتي نوتق ده که م. ده ست بلند ده کا، ده نه ريني، به عه ره بي ده لي: ئاو ئاوه! هه وا هه وايه! هه رچي باوه ناکا ئاوي سارد بخواته وه! بوو به ههرا و چه پله ريزاني گويگره خوشه ويسته کان و پيکه نيني ئيمه!

شاعيريکي جووله که به ناوي «حه ننا ئه بولحه ننا» که عه ره بي قسه ده کرد، له نزیکمه وه بوو. زؤر قسه خوش بوو. جاريک گوتي: ئه وه هه مووه ده ولته عه ره بانه له هه موو شتدا دؤي يه کترن؛ به لام له جنئو به ئيسرائيل داندا يه ک قسه ن!

له بوودا پيست سه عاتيک له ئيزگه ماینه وه. سه رو پاکه تيکي سه ندوويچ و ميوه يان داينئ. گه بشتينه شاري بوخاريست. عيراقی و ميسريه کان له مه دره سه يه ک مه نزلمان گرت. له قه تاردا وه رزشکاريکي سه ر بي تووکی ميسري ده يه ويست سه ر ده ريني، نه يزاني شووشه ي له پيشه، شه قونئکي ده شووشه ي قه تار هه لدا، شووشه خر مه ي کرد و سه ره که چه له که ي جي لي نه هات. يه ک له ميسريه کان «ته حيه کاريوا» سه ما که ري مه شهوور بوو. ده سه ته يه کي مووزيکي ده گه ل بوو ده تگوت به دانسته هه لتبزار دوون؛ زؤر به يان ره شي ئاولاوي و يه کيان يه ک چاويش بوو!

له قه تاري رؤمانيدا دوو ژنه لاديبي هاتنه ناو واگونه که مان؛ مريشک و هئيلکه يان ده برده شار. به ئيشاره له مريشک و که له بابه وه تا گورستان و ئه و شتانه ي له ري ده مانديت، پرسيارم له ژنيکيان ده کرد و ده منووسيه وه. توانيم چه ند وشه يه کي زؤر لازم فير بم. له و پرس و جوابانه دا پؤليسيک په يدا بوو؛ ژنه کان زؤر ترسان؛ ده ربه رين و ده رسم ناقسي ما!

به يانيان هه موومان ده چووينه زووريکي نان خواردن. هه رچي زوو نه گه يبايه به شي ده برا. من له سينه مادا ته حيه م زؤر به جواني ده ديت؛ به لام به يانيان - که نه يده پرژا له تاوي نانه که ي سووراو سپياو بکا - شله زه رديک بوو بيزت لي هه لده ستا.

نيوه رؤ و شهو بليتي نه هار و شاممان هه بوو؛ ده چووينه رستووران. ده بوايه بيست و دوو رؤژ له وئ بمينين. ده بوايه هه موو رؤژ کؤ بينه وه هه يته تي ده ولته تيک ببينين؛ که ده يانگوت هه شتا

و دوو میلله تی لییه. زۆر زوو من وازم هینا و له دیتنی گشتیدا بهشدار نهدهبووم. رۆژانه به شاردا ده گهرام. تووشی ههر کهس بام چهند که لیمه یه کی رۆمانی لئ فیر ده بووم. له چاو هه والانم زمان زان بووم؛ زۆر کاری خۆم پیک دینا. شهوانه ده چوومه سینه ما یان تیئاتر. بۆ ئهو شوینانه ههر کهسه ی هقی بلیتیکه هه بوو. من که بمویستایه یه کیکه تر ده گهل خۆم بهرم، بلیته کهم ده دا بهو؛ کلایکی سوور و شینی سوله یمانیانه م له سهر ده کرد، ههر زوو رینگه یان ده دام و داوای بلیتیان نه ده کرد.

لهو نوینهرانه ی هاتبوونه بوخاریست، زنی ئایسلاندى و پیلوی بلژیکی له هه مووان جوانتر بوون. له وان به ره ژر پتر فینلاندى بوون. بۆ ئیتالیا یه جوانه کانیش، وه ک وینه گران فکرم ده کردهوه؛ خودا له دروست کردنی نهژادی سپی به چاوی شین و قژی زهرده وه بۆته وه، رهشی ئه فریقا و گهنم رهنگی ناسیاشی دروست کردوون. تۆزیک له ههر دوو رهنگی لیک داوه، ئیتالی به چاوی کال و قژی خورمایی و رهشی لئ ساز داوه.

عیراقیه کان به یانیکیان چاپ کرد له دژی دهوله تی عیراق و ئیستیعمار؛ ده بوو بلاو کرته وه. تا ئیواره پتر له دووسه دانه یان بلاو نه کردبوو. گوتم چه ندتان هه یه بمده نی. جلی کوردیم ده بهر کرد و له سهر پیاده رهوی خه یابان ویستام. دنیا له جلکه کهم کۆ بووه. پتر له ههزار دانه م له دوو سه عاتدا لئ وه گیرا.

رۆژیک له خه یابانی فیکتۆریا راده بردم؛ ههستم کرد دهستیک له سهر شانمه. جه وانیک بوو پرسى: تورکی ده زانی؟
- کهمیک.

- منیش تۆزیک ترکیم ده زانی له بیرم چۆته وه؛ چه ز ده کهم لیت فیر بيمه وه. ناوم میرجه یه؛ فیرکارم؛ نه ندامی حیزبی کومۆنیستم.

بهو شهرته که نهویش فیره رۆمانیم کا، پیک هاتین. هه موو رۆژ میرجه له بن داریک چاوه نوێر بوو. سه عات نۆ دهمدیته وه؛ تا ئیواره پیکه وه ده گه راین. میرجه جاریک بردمیه ماله خۆی. خوشکیکی جوان و سه وداخۆش و دایکیکی پیری هه بوو؛ به ماشین خه یاتی ده کرد. تورکی ده زانی؛ زۆری جینیو به دهوله ت ده دا. ده یگوت: ئهو هه موو خه لکه یان بۆ ته بلیغاتی خۆیان ده بوخاریست خزانده وه، ههر له لادئ و له شارمه وه ههر چی پئی بلین رسق خه رچی نه وانه ده کرئ و ئیمهش هه چمان ده ست ناکه وئ.

له پر پرسى: تۆ کومۆنیستی؟

- به لئ مه علومه!

- کوپم درۆ مه که! مه ترسه! به خوا له م گه ره که هه یج کهس کومۆنیستی خۆش ناوئ؛ میرجه ی کوپیشم درۆ ده کا.

ئهمه ی راست بوو؛ چونکه میرجه به منی گوته بوو که ههر چه ند له حیزب دایه، په نسلینی قاچاغ ده فرۆشی.

زۆر گه رما بوو؛ ئاره قم کردبوو. کراسه کهم زۆر چلکن بوو؛ ههر چی گوته یان کۆته کهت دا که نه! گوتم له ولاتی ئیمه کۆت دا که ندن زۆر عه یبه!

جل شوشتیش به زمیک بوو. جلله چلکنه کانمان داده که ند، ده یان برد، ده یان شت و هه موویان به خاوینی له سهر میزیک که له ک ده کرد؛ که ههر کهس ئی خۆمان بناسینه وه. براده ران

ھەرچی زوو بگه یشتایه، کام کراس باش بوو ده ییزی! جا وهره گوئی له قره و ههرا بگره! یه کیک نیعلانی به دیوار موه دابوو: زۆر شهرمه؛ کراس مه دزن! ئیمزا: یه کیک له کراس دزراوان! کراس دزین ته شه نهی کرد: تیغ، پوول، ته نانهت شه مچهش له چه مه دانی یه کیکدا با و دانه خرابا، ده دزرا!

ئه ودهم که له بیرووت ده چووینه سهیری مه له کهران له دم به حر، براده ریک - که خه لکی شاری چکۆلهی «کووت» بوو - له کومۆنیستیدا زۆر وشک، له دیمه نی ژنی پروتی مایۆ له بهر زۆر تووره بوو. ده بگوت: ئه وه کاری نیستیعمار؛ ده بی له دنیا نه مینێ! له بوخاریست ده ریاجه یه کی زۆر گه وره و خووش ده ناو شار دایه؛ پی ده لێن «تشمه جوو» یانی چه شمه و جۆگه. له ده وری سهیرمان ده کرد. کچانی مه له وان زۆر له وانی بیرووت پرووتر بوون. بانگم کرد: سه لمان! خۆی لی ده خه و کردم. هه لمساند:

- بۆ ئه وانه چ ده فهرمووی؟ لیم روونه ئه وانهش نیستعمار راپسپاردوون ته خریب بکه ن! ده و له تهی رۆمانی هه ر یه که په نجا «لی» پوولیان - گیرفان پوولی - دابووینی؛ ده گهل ئه حمه د عوسمان تیکه لمان کردبوو. رۆژیک گوئی: بچۆ له فلان جی سابوون بگره! پارووی به پینج لی ده دن. دوو سابوونم کړی و خستمه گیرفانی پاتۆل و له خووشیان به غار هاتمه وه. که ده ستم برد گیرفان دراوه و سابوون که وتوون! تا گه ر امه وه سابوون له دوکان نه ما بوو. له کهر کوو که وه که ده هاتم، که وشم لای ئه رمه نییه کی ناشنا به رادان دا. گوئی: که وشیکت بۆ ده دوورم که س ده پیندا نه بی. که وش له نوو که وه یه کسه ر کوندار و ده بوو هه مووی به قه ییتان داخه ی. رۆژ نه بوو جووتیک قه ییتان نه پسینی! به لام قه ییتان له عیراق جووتی به شه ش فلس و زۆر هه رزان بوو؛ هه میشه ده جووتم ده باخه لدا بوو. له رۆمانیا لیم خه لاس بوو؛ که وش لیم بوو به ورگه ماسی هه لدراو. پیم ده پچ نه دهن. «ئای نه حله ت له بابت بۆ که وش ی بۆت درووم!». وه دوای قه ییتان که وتم. هه ر چی لئی ده پرسم، ده لی مغازه.

- مغازه کوا؟

- نازانم!

به کوته به ن، به تیل ده یبه ستمه وه، قرت ده پسا. رۆژیک ویستم بجمه بنکه ی ئیرانییه کان، کۆلانیکم دی. گوتم ریگه کورت که مه وه؛ به ویدا رۆیشتم. ئۆخه ی! شوکور تووشی مغازه ی قه ییتان بووم.

- جووتی به چه ند؟

- به حه فتا ... (نازانم پووله ورده که یان چ بوو).

- ئه گه ر چی زۆر گرانه، هه و جووتم ده یه.

حه سامه وه. به لام سه ری قه ییتان به چریش توند کرابوو؛ ته نه که ی تیدا نه بوو!

به لای دوو بۆیاغجی که وشاندا رابردم. یه کیان گوئی:

- ئاغا فارسی می دانی؟

- برۆ حیز! تۆ سه نه ییت، بۆ به کوردی قسه ناکه ی!

- ئای قوروان! چۆن زانیت سه نه ییم؟ من بیست و پینج ساله هام لیره؛ واکسی کار ئه که م.

فهرموو وهره بچینه مزگه فت!

جاریک تووشی یه کیک ی پشیتند که ژووی کلاولبادی سپی هاتم. بۆم هات:

- موسولمان؟
- موسولمان!
- ئیشاره‌ی به خوی کرد: موسولمان! «بسم الله الرحمن الرحيم، اعوذ بالله من الشيطان الرجيم!»
- هر به ملمه‌وه نووسا و ملی له ماچ کردنم نا. تیگه‌یشتیم ئەلبانیاییه و ناوی عه‌بدوهره‌حمانه.
ئێواره‌یه‌ک تووشی پیاوی په‌نجا ساله هاتم کچیکی ده‌گهل بوو؛ نه پکه‌ی نه پخۆی، تماشای سای گهردنی که‌ی. لئی پرسیم: هایک؟ یانی ئەرمه‌نیت؟ زۆر جاری‌تریش خه‌لکی بوخاریست به ئەرمه‌نیان ده‌زانیم.
- نه‌خیر کوردم.
- کورد؟! نه‌که‌ی قسه‌ ده‌گهل کچه‌که‌م بکه‌ی؛ نابێ ببیته‌ ناشنات. باوکی من جیلۆ بوو، سمایلاغای سمکۆ کوشتی.
- زۆر به‌ داخه‌وه‌! باوه‌ر که‌ من رازی نه‌بووم باپیری جوانی وا بکوژی! شه‌ویک چوومه‌ کافه‌یه‌ک که‌ خه‌لک له‌ حه‌سار دانیشتبوون. ته‌نیا له‌ سه‌ر میزیک بووم. کچیک - یا ژنیک - هاته‌ لام و گوتی: ئیجازه‌ هه‌یه‌؟
- فه‌رمووا!
داوای بوتله‌ شه‌رابیکی کرد. به‌ بزیه‌کی حیزانه‌ دواندمی؛ گوتی: ناوم کارمینه‌، هه‌ز ده‌که‌م ببینه‌ ناشنا و زۆر تر به‌کترمان چاو پی بکه‌وی.
- با بزانی... چونکه‌ من ئەگه‌ر کاری خۆم هه‌بێ به‌جیی نایه‌لم؛ به‌لام له‌وانه‌یه‌ بیمه‌وه‌ سۆراغت.
ویستی بچین پیکه‌وه‌ سه‌یری سه‌مای به‌ کۆمه‌لی مه‌یدان بکه‌ین؛ پیم ناخۆش نه‌بوو.
- ده‌ی من ده‌چم پوولی گارسۆنه‌که‌ ده‌ده‌م. تۆش که‌یفت لێهه‌ وه‌ره‌ پوولی خۆت بده‌، یان بمه‌دیه‌ من ده‌یده‌می؛ با زوو ده‌رچین.
به‌نده‌ش که‌ر - که‌ر! په‌نجا لی رۆمانیم شک ده‌برد، دامه‌ ده‌ستی که‌ باقیه‌که‌م بۆ بئینتیه‌وه‌.
ته‌شریفی رۆیشت و ئیستاش نه‌هاته‌وه‌. گارسۆن هات: بینه‌ پاره‌!
- پیم نییه‌.
خاوه‌ن کافه‌ پیتی زانی. سه‌ریکی راوه‌شاند، گوتی: داد له‌ ده‌ست کچه‌ رۆمانی! عه‌فووی کردم و هه‌لته‌ک - هه‌لته‌ک به‌ گیرفانی به‌تاله‌وه‌ هاتمه‌وه‌. بیرم له‌ «ئوپترای کارمین» ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئەمه‌ی منیش به‌ خیر به‌زمی ئوپترای کارمینیک بووا!
رۆمانی چاره‌ه‌شی گهنه‌رنگ بوون؛ خوین‌شیرین و رووخۆش. ئەو شته‌ش که‌ ئیمه‌ ناومان ناوه‌ نامووس پارێزی، نه‌ک هه‌ر له‌ کن ئەوان، بگه‌ر له‌ ئوروپا و رووسیاشدا که‌متر ته‌ره‌فداری هه‌یه‌! شه‌وانه‌ مووزیک له‌ مه‌یدانان لێ ده‌درا و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی به‌ کۆمه‌ل ده‌کرا؛ ئیمه‌ش ده‌چووینه‌ سه‌یری. شه‌ویک ژنیک پیلی کیشام: وه‌ره‌ برۆین! خۆم له‌ ده‌ستی راپسکاوته‌! گرتیمه‌وه‌. زۆر که‌سمان لێ کۆ بۆوه‌؛ ژنه‌تیو به‌رم نادا! باوه‌ر که‌ له‌ شه‌رمان بوومه‌ تنۆکیک ناو. قه‌تم ئەوه‌ به‌ سه‌ر نه‌هاتبوو. کابرایه‌ک هات زۆری تکا لێ کردم:
- له‌گه‌لی بچۆ!
- ناچم ده‌ستم لێ به‌رده‌ن!

گوتیان: بۇ ناچى، ئەو مېردە كەيە تى تكات لى دەكا!

ئاخىرى ئەرمەنىك لە دەست ژنە تىوى رزگار كردم. بە راستى زۆر زەحمەتە رۆژەھەلاتى، ئەو پىش نەخووا كورد، لەو بى شەرمىيە خۇشى بىت.

رۆژىك ئەحمەد عوسمان و من تووشى پېرېژنىكى زۆر شر و شرۆل بووين؛ سوالى لى كردىن؛ شتىكمان داىە. رۆژىكىش لە ئوتووبووسدا سوالكەرىكى مۆدېرن بە كاغەزى كەشەيەكەوہ دەگەپ؛ بەو پىشمان شتىك دا. بە مېرجم گوت: دوو سوالكەرم دىوہ. گوتى: ھەيھوو! ھەزاران ھەيە. لەو ھەتا ئىوہ ھاتوون، داكارون نەيانىنن. وەبال بەستۆى مېرجم.

ئىوارە درەنگىكى تارىكان، پېرەمېردىكى رېش سېم دىت شتىكى لە بەر دەم بوو؛ وەمزانى تۆپى گوللەھاويزە.

- مامە ئەو ھە چىيە؟

- من فەيلە سووفم؛ ئەو ھەش تەلسكۆپە. لى بەك بدە و تماشى عاسمان بكە.

لە كاكەشان و ئەستېرە كانم روانى؛ زۆرم بە لاوہ سەير بوو. ئىتر لە عومرمدە تازە تەلسكۆپم تماشانە كردۆتەوہ.

رۆمانيا ھەوت سال بوو بىوہ دەولەت؛ نەيتوانىبوو لە ھەموو شوپتان كەلخۆز دانى. گوتيان دوازە كەلخۆز ھەيە. برديانىنە سەيرى يەكيان. خانووى چاك و رادىو، سىنەما، كىتېخانەى زۆر جىي ئافەرىن بوو. كوئىخاى كەلخۆز قسەى بۆ كردىن و پاشان گوتى: كى پىرسارى ھەيە جوابى بدەمەوہ؟

من دەستم ھەلينا. دوكتورىكى عەرب گوتى: چ دەپرسى؟

- پەلە تووتىنكىم دىوہ، وەك لە دىم بى واىە؛ پىم سەيرە. چونكە لە كوردستان ھىچ نەبى تووتن رۆزى سى ئاوى دەوئ.

- بەلى كوردستان كوردستانە؛ ئىترە ولاتى كومۇنىستانە. ھەر بە ھەوت رۆز بارانى لى دەبارى! بەو جوابە جوانەشەوہ ھەر پىرسىم. كوئىخا گوتى: ئەم شىوہلە نزار و نمدارە؛ تووتن پىدەگەيەنى و دىمە كارە. لە جىگەى تى رۆمانيا بى ئاوى ناي.

- با بۆ ئىدارەى خۆمان ئىنتىخابات بكەين. بىر و برواى خۆتان بە ئازادى دەربىر؛ رووبىنى مەكەن!

چەند خۆشە با لە كۆمەلنىكى كەمىشدا بى، ھەلبىزاردن ئازاد بى. با دوو سبەى ئەم كارە بكەين. قوربان بوو بە سرت و خورت و پارتى بازى.

- من ھەلنەبۇزى خۆت دەزانى!

- فلان كەس ھەلمەبۇزى داىك و بابى جاسووسى نوورى سەعیدن!

- ھەر كەس ھەلمەبۇزى داىكى و لى دەكەم و دەلیم خاينە!

ھەو! خۆ ئەمەش دەسكى دەرھات! ئازادى قوربەسەر لىرەش جىگەى نىيە...

«سەلىم شاھىن» ناوىكى عەربى بەغداىى لە پىشدا دوو جار چووبووہ فستىوالان؛ تامى خواردنى خۆش و رابواردنى خۆشى جىتلاىەى ھەر لە بن دداندا مابوو. ئەم جارەش كە ھاتبوو، خۆى زۆر بە بەختەوہ دەزانى. كە لە سەر كەشتىش گوتيان نابى بلى كوردم، ئەو لە ھەمووان شىلگىرتر بوو. لە رېگەش بىوہ كىشەمان و لىك توورە بووين. لە ھەلبىزاردندا گوتيان توھماسى

ناوئىكى ئىراني گوتوويه سەلىم جاسووسە. ھەلنەبژىرا و بەزمى سەگى پى كرا. بە ھەلكەوت توھماسىبىم دىت؛ بۆم گىپراوھ. گوتى: بە ھەياتم سەلىم نانسىم و ھەرگىز باسىم نە كىردووه. ھاتمەوھ بە كۆمەل بۆم گىپرانەوھ. سەلىم گوتى: ئەگەرچى لىشىم قەلسى، بە شەرەفم ھەر تۆ دە ناوماندا بەشەرەفى!...

عىراقى تر لە ئورووپاوه زۆر ھاتبوونە فستىوال؛ ئىمەى دوازە بېوونە ھەفتا و يەك نەفەر و ھەر لە زىادبوونىشدا بوو. كۆنگرە دامەزرا. بەشى عىراقىيان بە ئالای عىراقەوھ لە دوو رىزدا بوو. رانكە و چۆغە، مېزەرىكى زل، پىشتىند، كەلاشى تازەى ھەورامانى، چووم لە رىزدا دانىشىتم. تەواو ورجى موومىيى كراو! وەك كوندەبوو كە دەلەين چۆلەكە دەورى دەدەن؛ ھەز لە چاوى دەكەن، ھەرچى وىنەگر و ھەبەرنىگار بوون دەورىان گرتم و بوو بە فچەفچى دووربىنان. كىيى؟ خەلكى كوئى؟... لە رووپەرىك نىوھ نەخشەيەكى ئىران و عىراقم كىشابوو، كوردستانى ناسەربەخۆم نىشانە كىردبوو. زۆر نوسخەم نووسىبوو. ھەر كەسە دەنكىكم دەدانى. ھىندىيەك بە قەلەم وىنەى كىشام؛ بەلام ئەشەدەمبىللا ھىچ وەك خۆم نەدەچوو. دواى جەلسە ھاتىنەوھ؛ كۆپان بۆ گرتم.

- لە دىسىپلىن لات داوھ!

- بىرام مەن پازى ھەيئەتى عىراقى نىم، قانوونتان بە سەر مندا ناپوا!

- ئەو قسانە بۆ خۆت باشە! كورد و مورد ھەقى نىيە خۆى دەرخا!

سەبەش چوومەوھ جەلسە؛ «ھەمان تاس و ھەمان ھەمام». ئەو رۆژە تۆزىك دەرەنگ ھاتمەوھ مەنزىل. گويم لى بوو چەققە و ھەرايە. ھەر چوومە ژوور قروپق و ستەيان لە خۆ بىرى. گوتم:

- بە راستى زۆر مەردن! ھەفتا و ئەوھەندە كەس لە مەن دەترسن! چىتان دەربارەى مەن دەگوت؟

- دەمانگوت ئەگەر بە جلى كوردىيەوھ بىي و داواى قسەى خۆت بکەى، ئىجرائاتت دەرھەق دەكەين!

- ئىوھ نازانن ئىجرائات چىيە؟ با مەن پىتان بلىم. خۆتان ناتوانن دەرەمكەن؛ ناچارن بچنە ئىدارەى دژى جاسووسى بلىن جاسووسىكمەن كەشف كىردووه كە دەگەلمان ھاتووه. ئەو دەم ئەگەر باوھەريان پى كىردن، كەلەپچەم دەكەن؛ دەچمە وىھن؛ دەچمە سەفارەت دەلەيم دژى دەولەتم. بە ھەبسى بە تەبىيارە دەمىنئىرنە بەغدا. لىم دەدەن راستى بلى! ئەو دەم كامە سەگىباب نازايە بىتەوھ بەغدايە، لەوئى يەكتر دەبىنن!

تۆزىك ترسان:

- كاكە! كى دەلە پىاوى خراپى؟ بەلام دەلەين تۆ دەگەل ئىمە ھاتووى دەبى بە قسەى رەئىس بکەى!

ئىوارە چوومە دەفتەرى كۆنگرە؛ كابرايەكى ئىراني، توودەيى بە ناوى نەمازى ھەمەكارەى كارى رۆژھەلاتيان بوو.

- خواھىش دەكەم شتىكم نووسىوھ؛ بۆم بە فەرانسى يان ئىنگلىسى تەرجەمە بکەن.

- ئاى بە چاوان! تۆ بىھىنە و دەسبەجى دەكرى.

ھاوار و بانگى خۆم بە كوردى نووسىبوو. شىعرى نەشمىلىشىم حازر كىردبوو؛ شەو دانىشىتم كىردمەنە فارسى. سەبەى بىردم بۆ نەمازى. گوتى: سەبەى وەرەوھ، حازرە. سەبەى چوومەوھ، گوتى:

ئىۋارە. بۇيان گىراممەۋە كە عىراقىيە كان گوتتويانە بۇي مەكە و مەحتەلى كە! ئىۋارە چوممەۋە، گوتى: سبەي وەرەۋە! گوتم: وەمزانى توودەي، لە ئىرانىيەتى شۇراۋىيەۋە؛ بەلام ئىرانى و درۇ بى كەتريان ناكرى! دەيكەي يان نايكەي؟!

- ھەرەشەم لى دەكەي؟ نايكەم و ناشىلەم بۆت بكن!

چاوم ەرزى نەدەدى؛ كراۋاتەكەم گرت و بەر مست و شەقم دا. سى كەس لەۋى بوون ھاتن دەستم بگرن، لە قەلسىيەكەم ترسان؛ بانگيان كرد: ئاغاي كازمى! كورە جىئەلەيكە بە غار ھات. دەستى گرتم.

- ھاچ خەبەرە؟

گوتم: ئەمپۇ بۆم تەرجمە نەكرى واۋەيلا بە ھالى! من كوردم و گوى نادەمە دۋارۇز چ دەيى. كازمى گوتى: نەمازى زۇر بى ئەخلاقى! ئەگەر ھىچ پياۋ باي درۆت دەگەل ئەۋ پياۋە نەدەكرد. دەستى خۇش بى؛ برىا پترى تىيەلداباي!

نەمازى ھەر شان و پىلى راست دەكردەۋە و بە كزىكەۋە گوتى: خەتاي عىراقىيە كان بوۋ! كازمى گوتى: كۋا چت پىيە بىنە! قەت سەعاتىكى نەبرد تەرجمەي فەرانسى و ئىنگلىسى تايپ كراۋى بۇ ھىنام. گوتى ھەر كارىكى تىرىشت ھەيە ھازرم.

- دە توخوا سبەي سەعات دە، وەرە كۈنگرە بمىينە! بىبە بە تەرجومانى قسانم.

سبەي بە جلى كوردىيەۋە چوممەۋە لە سەفى عىراقىيان دانىشتم. كازمى ھات. راست بوومەۋە، گوتم: وەرە! سەركەۋتىن، چوۋىنە لاي سەرۋكى كۈنگرە - كە ئىستا ناۋەكەم لە بىر چۆتەۋە - فەرانسى بوۋ. گوتم: من كوردىكەم سەر بە ھىچ دەۋلەتتىك نىم. ھاۋارىكەم ھەيە لە تەرەف تەنيا خۇمەۋە. ئايا ھومىدەم ھەيى كە لەم مىنبەرەۋە رىگەم بدرى ھاۋارەكەم بگەم؟

من دەلىم و كازمى بە فەرانسى بەۋ دەلى. لەۋ دەمەدا «دوكتور سەفا ھافز» - كە ھوقوقى بوۋ - ۋە سەركەۋت. ھىندى قسەي دەگەل رەئىس كرد؛ تىنەگەشىتم. رەئىس لە جۋابما گوتى: ئىرە مىنبەرىكى ئازادە؛ ئەگەر يە كىك بىھۋى جۋىنىشمان پى بدا رىگەي ھەيە. باشە ناۋت دەنووسم، ھاۋارى خۇت بگە!

سوپاسمان كرد، ھاتىنە خوار. كازمى گوتى: سەفا ھافز پىي گوت: ئەۋە دەگەل دەستەي عىراقە؛ عىراقىش قسەي خۇي كرددوۋە. بە قانۋون ھەقى نىيە. رەئىس پىي گوت: ئەۋ پياۋە دەلى من بە تەنيا قسە بۇ خۇم دەكەم و سەر بە ھىچ دەستەيەك نىم. قانۋونى ئىۋە لىرە كار ناك!

رۇژىك لە جەنگەي جەلسەدا، خەبەر درا كە چىنى ھىرشىيان كرددوۋە و ئەمريكايى و ھەۋالانىان قەلت و بر كرددوون و كۇرباي شىمالى سەركەۋتوۋە. بوۋ بە چەپلەرپزانىكى بى پسانەۋە و ھووراكىشان. لاۋىك دەبانگوت نىوزىلاندىيە چوۋە سەر كورسى، گوتى: زۇر سالە ئاشتى خۋازىن؛ لىرەش ھەر بۇيە كۇ بوۋىنەۋە كە دزى شەر و خۋىتپىزى خەبات بگەين. پىم سەيرە بۇ ھىرش و خۋىتپىزاندىنى خەلك لە لايەن چىنى دۇستمانەۋە لە چەپلە دەدەن. شەر ھەر شەرە؛ نايى بۇ ھىچ پياۋكوژىيەك لە چەپلە دەين.

لە جەلسە چۆل بووندا كە دىسان وەبەر ھەملەي وىنەگران كەۋتبووم، رەئىس دەستى لە شانم دا، گوتى: دوو سبەي سەعات دە، نۇرەتە. ھاتمەۋە مەنزل. ھەر كەسە لەبەر خۇيەۋە دەستى دەگوۋشىم:

- ته بريکت پي ده ليم! رهئيس فهرمووی دادهی بزاین چ ده خویندیه وه؟!
 - کا غه فور! خواهه بزانی نه ئیستا نه پاش خویندنه وه، چاوتان به نووسراوم ناکه وئ؛
 خاتر جهم بخه وه!

دووسبه ی هات. چوومه سهر سه کؤ؛ به کوردی وتار و شيعرم خویندنه وه. وام دهنه پاند ده تگوت له شهشکهوت دام. لهو کؤنگره چوار زمان په سمی بوو. ده بوايه وتار ته رجه مه کرابا بهو چوارانه که بریتی بوون له: په روسی، په فرانسوی، په ئینگلیسی، په سپانی. وه رگير له پشت په رده وه که ليمه به که ليمه ده یانگوت. له میزی پيش گوینگراندا چهند کونیک هه بوو ناوی زمانه کانیان لی نووسرابوو. گوئی پؤشت له گوئی ده کرد و سهره که ی دیت دهو کونه زمانه راده کرد که ده تزانی. جیگه ی نه وهش هه بوو که پاسته وخؤ دهنگی کابرای ویزه به زمانی خؤی بیسی. ده جا بؤ ورچه قوله له چه پله دهن! چه پله زؤری کیشا، کیزیک به دهسکه گولیکه وه هات؛ دهستی کوشیم. گوئی: من تورکم. ده زانم دهوله تی من چه ندی ناههقی له کورد کردوه؛ به لام تو من بيه خشه! زؤر خه جاله تم... که هاتمه وه مه نزل گوتم: هيج نه بی لهو کچه تورکه شهرم بتانگری، جیترتان پي نالیم...

رؤژیک، کاک غه فوروی رهئيس - که به کی دریژی شان و پیل خواری تۆزیک پشت کووری مووزهردی چاومه ری و خه لکی سوله یمانی بوو - به عاره بییه که ی که هيجی لی نه ده زانی، بانگی کردم:

- پيم خؤشه ده گه لم بی؛ ده چمه دیدنه ئیرانییه کان.
 - باشه، به لام لیزه پیت گوناچه به کوردی بدوی، من عهره بیت بؤ ته رجه مه ناکه م.
 - بؤ خؤم فارسی ده زانم؛ توم پیناوی. ههر پیکه وه بین باشه.
 ئیرانییه کان ده وری چل که سیک ده بوون. زؤریان کچ ده گه ل بوو که به کیان لاقی له خؤپیشاناندا په ریوو (وابزانم ناوی په روانه بوو). په ئیسه که یان شه لیک بوو ناوه که م له بیر نه ماوه. کا غه فوروی چه نهری ملی له شتیک نا به خه یالی خؤی فارسیه. بوو به پرمه - پرمی کچه ئیرانیان و پرمه بوو به تریق و هؤر! کابرا شه له که خؤی وهخت بوو به ته قی گوئی: بی شه رمینه! بچنه ده ر! جه نابم که گوتبووم نه وه په ئیسی عیراقیه کانه، له شهرمان نارهم کرد. گوئی: ناغا چی فهرموو ته رجه مه ی که!

- غه فوروا دهو فارسیه جوانه ناگه ن؛ ئابرووشمان چوو. به کوردی بفهرموو تا پیمان بلیم؛ که ده بوايه من به نه ندازه ی عقلی خؤم بیانگؤرم!

من که ره زانه به جلکی کوردییه وه ده گه رام، زؤر کیژ و لاو ده فته ری بیرمه ریان ده دامی بؤیان ئیمزا که م. به ئینگلیسی له ناو نه خشه یه کی زؤر مندا لانه دا، له ناوه پاسته که یدا ده منوسی: «کوردستانی ناسه ربه خؤ». له ده وریشی تورکیه و ئیران و عیراقم ده نووسی. لهو ده فته رانه دا ده مدی به خه تی فارسی ئیمزا کراوه: «که ریم حیسامی نه غه ده!» شهو ره زه له مه نزلی ئیرانیه کانم دیت. گوتم: برا تو هيج نه بی ته نیا بنووسه کوردستانی، که س ناپرسی نه غه ده له کوئی!

ره ئیسه شه له لی پرسی: حیسامی قسه ت کرد؟

- به لی!

- به چی؟

- به فارسی!

- ناخر مردی حیسابی! وا ده بیینی چهن دین دوکتور و خوینده واری له زه برمان هیناوه و جل و ته پله ی که ره لاییه لادییه کانمان ده بهر کردوون. کهس نه بوو قسه ی فارسیم له رادیو بؤ بکا تو نه بی!؟

من گوتم: بچو به کوردی قسه بکه تا بزنان قه دری کوردمان له بهره. ههسته بچوره وه به کوردی بلئی.

ته له فونیشی کرد رادیوی تیگه یاند.

ئهو دهمه له ولاتی دهره وه کهس جگه له ئیسرائیل و لوبنانی نه ده زانی. مه نزورم ره شایی کومه له نه سیاسی. ته نانه ت میسر و عیراق و سووریه شیان نه بیستبوو. له وه رامیاند که دهمگوت: «کوردستان»

- ها تور کیستان! عیراک!

سه ریان راده وه شانند: به غدا، ها ها! که لفه به غداد! هاروون ره شید! ئه ویش له ئاهه نگیکه وه به ناوی خه لیفه به غداد وه که وتبووه بهر گوپچکه یان.

وژی جه ژنی خو پیشاندانی گشتی دیاری کرا. هه موو کهس، ئافریقایی، ئاسیایی و گهلانی تر به لیباسی میلی خویانه وه هاتن. دوکتوری ئافریقاییت ده دی که وله پلینگیکی ده شان و پبله وه پیچاوه، باس قه ننه یه کی دریزی له پشت ملیه وه قیت کردو ته وه؛ به لام عیراقیه کومونیسته کانی خومان که له به غدا وه چهن دین ده ست بهرگی کوردی و کلاش و کلای سوور و شینیان بؤ ئه و مه بهسته هینابوو، کورده کان به لایانه وه دزی ئیمانیه ده بهری کهن. ئه وانیش وه ک عه ره به کان عه گال و که وای شو ریان کرده بهر. ته نیا کوردیک که له له ندهن هاتبوو ده گهل من جلی کوردی پو شی. چووینه خو پیشاندان. ته حیه کارپوکای ماکه ریش لای وا بوو ده چیته سه سه کو ی سه ما، لام وایه پووتیک ده بوو؛ زپری له خو دابوو؛ وه ک ئیستری پی شه نگ هه ر زپه ده هات! له پیش میسر یانه وه ده رویش ت و ئالای میسری هه لکردبوو، پیشیان ده گوت: «سیتتی توحه ییه!».

خه یال پلاو یکم کرد: هه یاران! من که له سابلاغ و ته وریز هینده هینده خو شه ویستی شو ره وه یه کان بووم، بؤ نه چمه رووسیا و له و شه ره شه قه رزگار بم؟

کورده که ی له ندهن - که و ابزانم ناوی نه وزاد بوو ده گهل م هات - چووینه سه فاره تی رووس.

- چیتان ده وی؟

- سه فیر؟

- زه حمه ته بیینن.

- کاری گرینگمان هه یه.

- را وهستن!

بردیانی نه خزمه ت سه فیر.

- کاکه بؤم ته رجمه که! من شاخم وا و بالم وا؛ فلان و فلان ده مناسن؛ شیعر وا، نووسراوم

وا؛ بؤم بپرسه ئه گهر بمبهنه رووسیه یان ئازربایجان و باکو زور مه منوونم.

سه فیر لیم بوو به قانونی:

- هه وال! ئیره رۆمانیایه؛ سه ره خویه؛ رووسیا هه قی نییه باسی شتی وا بکا!

چی به سه ره چییه وه یه؟! ده لئین به مه لای مه زمووره یان گو تووه گور یسمان ده یه، گو توویه

ھەرزنى لە سەر راخراوہ.

- يانى چى؟

يانى نايدەم و بېرىتەوہ!

ديسان «ئەبلە بە خەيال نەبو بە مال»...

من قۇرىەكى ئەلمۇنىيۇم و چاى عىراقىم پى بوو. لە ساىەى ئەوہوہ زۇرم دۇستى عىراقى بۇ

پەيدا ببوو. يەك لەوانە دوكتور نەزىيە دلىمى بوو. يەكىكى رەش و برش كە لە زەمانى قاسمدا

وہزارەتى دەست كەوت؛ بەلام لەبەر دزىوى مېردى ھەر دەس نەكەوت! كوردىشى دەزانى.

چوومە نومايشگای سنعات لە بوخارىست. ژنىكى ھىندى زۇر جوان دەگەل دوو كەس لەوئ

بوون.

مات مام: خوايە وەك ئەو ژنەم دىيى واپە؛ لە كۆيم ديوە؟ لە يەكىك لە پياوہكانم پرسى:

وہك ئەو ژنەم دىيى، نازانم لە كوئ؟

- چۇن نازانى؟ لە سىنەما؛ ھونەرپىشەى سىنەمايە!

ھات وچۇى مەنزلى ئىترانىيەكانم دەكرد. گوتيان دەگەلمان وەرەوہ لە رىگەى پرووسياوہ

دەتەبنەوہ؛ نەموپرا. كابرايەكى ئىترانى كە لەگەل ھەينەتەكەدا نەمدىبوو، ھات پرسى:

- تۇ ھەژارى؟

- بەلى.

- وەرە كارمان پىتە.

بەردىمىە كافەيەك، سى كەسى تىرىشى ھەوالى ئەو لى بوو.

- ئىمە توودەيى و ھەوالى دوكتور جەغفەرى رەحمانىن. باسى تۇى بۇ كىردووين. توودە

ئەمىرۇ زۇر بەھىزە و پۇلىس و ئەرتش ھەمووى بە دەست خۇمانە؛ دادگا لە تكامان دەرناچى. رۇژ

رۇژى تۇيە. زۇرمان كار بە تۇيە كە شاعىرىكى كوردى. وەرەوہ ئىران، خۇت ئاشكرا كە! دەتگرن؛

بەلام خاترجەم بە لە ھەوت رۇژ زياتر لە ھەبسا نابى، بەرت دەدەين.

يەكيان سەرى خستە بن گويمەوہ: موسەددىقىش فرى دەدەين و ھەر بىنا ھوكىمان گرتە

دەست! ئاى برا، كەيفە!

- ئاخىر ھەر دەيى بچمەوہ بەغدا. جا ئەگەر پىم بكرى لەوپرا بىم.

- زۇر ھاسانە: سەى دەپۇن! چوار رۇژ دەريا؛ دوو رۇژ لە بىرووتەوہ تا بەغدا؛ رۇژى ھەوتەم

دەچىيە كازمىن؛ كارتى من بە (لبوان تور) نىشان دەدەى. بى ترسى پرسى پۇلىسى سنوور

دەگەبە تاران. ئىمە چاوەنۇرتىن!

ئەى خەنى لە خۇم! كارتىم وەرگرت. ئىمزاكەى «ھەمەد رەزا» يان «رەزا ەلى» شتىكى

وابوو. نامە تەنكەى باخەلمەوہ. ھەر دەرۇيم و دەستىم بۇ دەبرد نەوہك ونم كرىدى. نەخىر ديارە

بەخت پرووى تىكرىدوم!

رۇژى خواحافىزى لە رۇمانيا، ھەر يەكەى بىست دۇلار و كراسىكى باشى يادگاربان داينى و

سواری قەتار كراين بۇ سەر بەحر. لە شارىكى كەنار دەريا بە پىشوازانەوہ ھاتن. دابەزىن. سەما

و ھەلپەركىتەك بوو سەگ ساحىبى خۇى نەدەناسى. دەھۇل و زورنا ئاشى پى دەگەرا. شارى

كۇنستانىيە بوو؛ زۇر بەيان موسولمان و زۇرىش لە بوخارىستىيان جواتر بوون. سواری كەشتى

بووين؛ نازانم چەند شەومان پى چوو. بەر بەيانىك بە ئەستەمبولدا تىپەرىن بەرەو لوبنان.

بەيانىيەك لە رستوورانى كەشتىدا خەرىكى بەرچا خواردين، مىكرۇفۇن قىراندى:

- خوشك و برايانى بەرپزا! جيژنى قوربانان مبارەك! داخى گرانم دوو بەلاى گەورە رووى داوہ: مەلىك محەممەدى پىنجەم لە مەراكىش تەبەيد كراوہ. شای ئىرانىش - كە دەركرابوو - گەراوہ تەوہ تاران و موسەددىق رووخواوہ...

لە فىلمىكدا دىتوومە چارلى چاپلىن كە دەچىتە شەرەمست، رەشىكى دىوہ ئىسكىك دە مىلى دەساوئ بۇ بەرە كەت. لە بەرى دە پارپتەوہ كە ئەویش بۇ پىرۇزى رەملى خا. لە پر دەبىنى رەشە بە تابووت ھەلگىراوہ. بە پەلە جى ئىسكە كە لە مل دەسپىتەوہ! منىش بەر لە ھەر شت، كارتە كوئىم لە باخەل دەرىنا، ونجر و نجرم كرد و چوو لە پەنجەرەوہ بە دەرىامدا دا. «ئەمىشم چوو، ئەویشم چوو، بە جارى مالى وىرانم». ئەم خەيال پلاوہشم كەرووى ھىنا...

كەشتى لە بىرووت لەنگەرى گرت. پىاوى ئەمنى لوبنان سەر كەوتن. ھەر دەستەيەكى ھاوولاتى بە جىا دابەزى. لە سەر زەوى پۇلىس چاوەنۆرمانە؛ وماندە پشكنن دەلىتى پشكى كاله مستىن تاقەت دە كەن. ھەر چى بۇنىكى كومۇنىستى لى دەھات، كتىب و گووار و شتى يادگارى كە نىشانەى سوورى پىوہبا داگىر دە كرا. ھەر لە بەر خۇشيانەوہ دەيانبۇلاندا. سەگەل! ستوونى پىنجەم! نەمدەزانى ستوونى پىنجەم يانى چى! تەننەت من نوسخەى تەرجمەى «كرانك بىل» و ئەلمونجىدى چكۆلەى چاپى بىرووت و دەفتەرى شىعرە كانم لى سىندرا.

- گيانە! ئەو ئەلمونجىدە نووسەرە كەى بىرووتى و چاپى بىرووتە و لە بىرووتم كرىوہ.

- برۇ بەو لاوہ ستوونى پىنجەم!

مىسرىيە كان ھاتن؛ «تەحىە كارپوكا» يەك دانە سەماى جانانەى كرد، ئەوانىان نەپشكىنى. بە قوربانى چاوى سىت تەحىە بى! دەبوايە بە دالانىكدا تىپەرىن و ئىجازەى چوونە ناو شار وەرگرىن. لە شوئىنك ھەموو شتە زەوت كراوہ كان بە سەرىە كدا درابوون و ئەفسەرىك بە دىارىانەوہ بوو. لىتى پارامەوہ كە نوسخە كانم بداتەوہ، گوتى نەرۆى دەلىم بىگرن. دەفتەره شىعرە كانم لە سەرەوہ دىار بوو. ھەر چاوىكى خافل كرد پرم پىندا كرد و دە ساكە كەم راكرد. حەنبالىك گوتى: چ دەكەى؟! لىرەيەكى لوبنانىم نايە مستى: ئەو ساكەم بۇ بەرە دەر!

- بە چاوان!

شىعرم رزگار كرد و كرانك بىلم چوو. پەساپورتى عىراقى و ئوردىيان نەدرايەوہ. پاش دوو رۇژ وەرمانگر تەوہ و پۇلىس دەگەل چوار پىنج كەس رەپىچە كىان داين و گەياندىنىيانە وادى حەرىر و تەسلىمى نوختەى سنوورى سوورىا كراين.

با ئەوەشم لە بىر نەچى: كراسە خەلاتىيە كانى رۇمانىا لە لای رەئىس و معاونە كانى مانەوہ كە لە بىرووت دە تاندەبىنى. لە بىرووت گوتىان مالى حىزبە و لە بەغدا تەسلىمى حىزبى دەكەين؛ بەلام كلكى كەلەشىر دىار بوو؛ بۇ خۇيان لەو كراسانەيان دەبەردابوو!

ماشىنى يەكجار زۆر لە سەر سنوور بۇ ئىجازەى چوونە سوورىا رىز بىوون. زۆر سەرماش بوو. زۆر درەنگ نۆرەمان دەھات. دوو ئەفسەرى سوورىايى - كە يەكىان لووسكەلە يەك بوو - بە لاماندا تىپەرىن:

- ئىوہ عىراقىن؟

- بەلى.

لووسكەلە كە بە گالەتەوہ پرسى: ئەگەر من لە بەغدا بوومايە چۇن دەبووم؟!

من گوتىم: بە راستى رۇژى سەد دىنارت دەرامەت دەبوو!
 ھەر دوو كىيان زۇر پىتكەن. كۆرە جوانەكە غارى دا نۆبەبرى بۇ كىردىن. گوتىيان ھەر دوو رۇژ
 ھەقتان ھەبە لە سوورى بە مېنىنەو. دەگەل ھەوالەكان واى بۇ چووين كە ئەو پاسپۇرت
 گىترانەو ھى دوو رۇژە بۇ پۇلىسى عىراق بوو؛ ناويان نووسىوين بمانگرن. با نىشانەبەك دانىين
 ئەگەر يەككى گىرا خەبەر بىدا. ئادەسى ئەوانەم وەرگرت كە دەچنەو بەغدا. ھەر ھاتمە شام،
 گىر نەبووم چوومە ھەلەب. سوارى ئوتووبووس بووم. خۇم گەبانە قامىشلى و لەوئو چوومە
 «ترپەسى» (قبورالبىض) مالە حاجۇ. دواى چوار رۇژ تىلگرافم بۇ عەبدولكەرىم شىخ داود كىرد:
 «حالت چۇنە؟» نووسىوى: «تەنيا سەلىم براو تە بىمارستان». دەترسام ئەگەر بە پەساپۇرت
 بجمە سنوور، پۇلىس - قىر - بىمگرى. دە رۇژىك لە ترپەسى مامەو. بە جىپىك دەگەل يەككىك
 لە كورانى مالە حاجۇ، لە رىيەكى چەپەكەو، چوومە گوندىكى عىراقى كە لە سەر سنوور و ناوى
 «سەعدە» بوو. چوومە دوكانىك، قاوہخانەش بوو.

- كەس ھەبە مېماتە مووسل؟

كابرايەك كە شۇفىرى كامىون بوو گوتى: بە چوارسەد فىلس دەتەم.
 - باشە.

پشتى كامىون چەند بارە دەغل و زۇر ژن و مندال و پىاوى عارەب و چل - پەنجا مرىشك و
 قەلەموونەى لى بار كرابوو. لە تەنىشت شۇفىر دانىشتم. ئىوارە درەنگ گەبىشتىنە چاخانەبەكى
 سەر رى (چاخانەى گوندى كەسك). پۇستى پۇلىس لە پشتىو ھە لە سەر گىردىك بوو. شۇفىر
 گوتى با لىرە شىو بىخۇين.

- برا تۇ دەلىتى بۇ مووسل بىست دەقىقەمان ماو، ئىستاش ھەر ئىوارەبە. برۇ بگەينە مووسل،
 شىوى بە كەبى خۇت بۇ دەكرم.

- نەخىر ھەر لىرە دادەبەزم.

چووينە قاوہخانە، داواى چام كىرد. شۇفىرىش داواى شىو. پۇلىسىكى گرووھبان رووى تى
 كىردم: چكارەى؟ بۇ كوى دەچى؟ كوا پاسپۇرت؟ بۇ لە تەل كۆچەرەو نەرۇبىشتووى؟ وەرەم
 دەداو، لە ناو قساندا لە جىاتى بلىم «ماكو» كە عىراقىانەبە و يانى «نىبە» گوتم «مافى» وەك
 خەلكى سووربا.

- ھەھۇ! تۇ جاسووسى جوولەكەى! پىشم كەو بۇ پۇست. شۇفىر تۇش نابى برۇى.

- دەناو ھەرا و چەقەى سوارانى پشت كامىون و غەلبە-غەلبە چاخانەنشىنەكان بە گىردىان
 ھەلگىترام. بردىانمە زوورىك كە ھەم دەفتەرى كار، ھەم جى خەوى سى پۇلىس بوو.
 سەرگرووھبانىك و چوار پۇلىس دەستىان كىرد بە پرسىار كىردن. سەرگرووھبان و پۇلىسەكان
 بىسەواد بوون؛ يەككى تىران بانگ كىرد كە كۆپرەسىوانىكى ھەبوو. روانانە پاسپۇرتەكە.
 عەكسەكەم برىقەى بەرقى لە سەرمدا ھەبوو.

- ھا ھۇ! ئەو ھەكسى تۇ نىبە؛ تۇ جىلى و لىرەدا سەرت سى بوو!

كى تىدەگەبەنى؟! باسەوادەكە گوتى: ئاخىر عەكسى شى پىوہبە؛ كەس لە دنىادا ناتوانى
 عەكسى شا جەعل بكا! دەلىلىكى باش بو!

- دەى بۇ گوتووتە «مافى»؟

- لە سووربا فىر بوم.

- تۆ ئەمشەۋ دەپ ئېرە بىمىنى تا بە يانى بە تەلەفۇن لە ئەفسەرى تەل كۆچەر دەپرسىن؛ با خۇي لىت بىكۆلىتەۋە.

ماندوو بېووم؛ خۇم ھاۋىشتە سەر تەختى نووستى پۇلىسىك، گوتىم: بە ئىجازەى ئىۋە من خەوم دى. شۇفېر پەيدا بوو:

- جەنابى سەرگروھبان! ئەم پىاۋە زۆر موسولمانە؛ بە قورغان قەت نوپۇز و رۇزۋوى ناچى! ئەى بە بابەۋەت بە قورئى دابا. شەرت بى دە سالىشە نوپۇز نە كىردوۋە! رەمەزانىش نىيە تا بزانى بەرۇزۋوم. ئەۋان خەرىكى چەنەلىدانى خۇيانن، دىتم چۈار شووتى دە بن تەختە كەدايە.

- برا كى چەقۇى پىيە، قاشىك شووتى دەخۇم!

- شووتى چى؟!

- برا خۇ پىاۋەتى نەبراۋە. ناكالا سەر قاشىك شووتى بە گۇمدا بىن!

چەقۇىە كىان دامى و ملىم لە شووتى خواردن نا. شەۋ گەبىۋە نىۋەشەۋ، چەقە و ھەرا ھەر نەبراۋە:

«جاسووسە؟ جاسووس نىيە!».

گوتىم: برا جاسووس نىم؛ زىگم بەۋ ژن و مندالانە دەسووتى كە لە سۇنگەى منەۋە قەتىس ماون؛ سەرمايانە. ۋەرن دىنارىكتان دەدەمى، سى بوترى ئارەقى پى بىكەن و لىم گەپىن بىرۇم!
- بەرتىل دەدەى بە پىاۋى دەۋلەت؟ ئەۋ ھەۋىرە زۆر ئاۋ دەگرى؛ دەپى ھەر ئىستە خەبەر بە ئەفسەر بدەم، ھەر ئەمشەۋ بىتەنە زىندان.

- ئەمشەۋ نا! با لە سەر ئەم تەختە بىنوم!

تەلەفۇنى ھەلخىراند: «ئەلۇ! ئەلۇ!»، مالى ئەفسەر دەست نەكەۋت. خىر خىر! ئەلۇ! ئەلۇ! ئىدارەى پۇلىس خەبەر بە جەناب سەروان بىدەن كارىكى زەرۋورىم ھەيە. دەيانەۋىست قسە بىكەن و من تىنەگەم. بە تۈركىيەكى نىۋە غەربى و كوردى شەق و شىر دەستىان پىكرد.

- دەى كاكە ئەگەر ئىۋە تۈركمانن و لە خۇمانن بۇ دەنگ ناكەن؟! قوت بوون:

- تۆ خەلكى كۈپى لە عىراق؟

- ئەگەر سىۋادتان ھەبۋايە زوو دەتانزانى من خەلكى تىنىم لە پەنا كەر كووك.

- لە كەر كووك كى دەناسى؟

- مالا ئاۋچى!

- لە تىن كى؟

- غەموۋ نەجەف!

- چەند كۈرى ھەن؟

- جەسەن و غەسكەر.

- بىرام نەمانزانى تۇش موسولمانى (يانى شىعە)، دەپى بىخەشى؛ خىزمە تىكارىن!

تەلەفۇن لىي دا، ئەفسەرە كە بوو:

- ھا چىيە؟

- قوربان كۈرىكى زور باشمان مىۋانە و لە خۇمانە؛ زۆر سەلامى بۇت ھەيە!

- سەگى سەگىباب! لە خەۋ راسىم دەكەيۋە تا سەلامم پى بگەيەنى؟ بۇچى رۇز نەدەبۇۋە؟!

قرم داخرايهوه.

- دادەى چەمەدانى بۇ ھەلگرن و بەرپنى كەن!

- برا من ئەمجار دىنارە كەت بە مزگىنى دەدەمى؛ ئارەقە كەى ئەوشەوتان بە سەلامەتى ھەر چى موسولمانە!

گروھبانە كەى گرتمى، چەمەدانى ھەلگرت و كەوتە شوپنم. لە رى گوتى: تۇ كە تور كمانى بۇ بە زمانى سەگان (بانى عەرەبى) قسە دە كەى؟ ئىمەت تووشى شەرمەزارى كرد! يە كىش كە داواى شووتىت كرد و لە سەر تەخت راکشای و ھەر گالتەت دەھات، زانیم تۇ كار بە دەستىكى گەرەى! تكات لى دە كەم خاوەن مال و مندالم، خراپەم مەلى!

- خاتر جەم بە!

بۇشى گىترامەو ھە كە شۇفیر خەبەرى لىداوم؛ گوتوويه من حەقم سەد فلس بوو، چەنەى لى نەدا و چوار سەد فلسى دامى. ديارە جاسووسە و پوولى موفتى پىيە! لە جىگەى خۇم سوار بوومەو. بە شۇفیری گوت: ئەمەى بە سلامەت نەگە يەنە موسل، باوكت لە كەر دە كىشم!

- خواخافىز؛ بەلام لە بىرت نەچى لەم رى و بانانە بە زمانى سەگان ماخپو!

لە رى شوفیر لە پاش «خوا شوکور نەجاتت بوو» گوتى: قەولت دا شىوم بۇ بكرى.

- تۇش قەولت دابوو شۇفیر بى؛ شۇفار نەبى. بە گرتنت دام و ژەقنە مووت دەو؟ ھەبھاتە... دەبوو تا ئىوارە لە مووسل بىم و بە قەتار بچمەو بەغدا. بۇ فراوین چوومە رىستوورانىك. لە دەر كەوتنمدا كە وىستەم پوول بدەم، گوتيان دراو.

- كى داى؟

- ھۇو پىاوه.

مامە حەمەدى حاجىلالاى سابلاغى كۇنە ھەوالم بوو. دانىشتىن و دەنگ و باسى ولاتم پرسى. گوتى: خوشكت لەو ساو ھە تۇ رۇيشتووى - ئەو ھەو سالە - يەك بىن بۇت دەگرى. ژنت بىو ھەژن و كورپكت ھەتپو؛ چارىك بكە!

- منى وا بەدبەخت و ئاوارە چۇنم چارە پىن دەكرى؟

- خوشكت چەند جار داوا كراو؛ مىرد ناك. من لام وا بە ژنە كەت بىتە لات، ئەو ىش لەوانە يە بىتە رەدايە و دامەزرى. ئىستا كە دەبىنى ژنت بەو مندالىھو ھەر چاوەنۇرى تۇبە و بىو ھەژن كۇشى دەكا، رەنگە شەرم بكا ئەو بەجى بىلى و مىرد بكا.

- كاكە! ژن بە چى بەخپو كەم؟

- دەتوانى كار بكەى. ژنە كەت حازرە سوالىشت دەگەل بكا! من دەزانم...

- چۇنى بىنم؟

- من بۇت دىنم. نامە يە كىش بۇ خوشكت بنووسە؛ با لەو گرپانەى بەس كا.

نووسىم: «خوشكم زىنەب! ئەوا من ژنە كەم دىنمە لای خۇم. ئەگەر تۇش مىرد نەكەى و كارت ھەر گرپان و نوو كەنووك بى، من برات نىم و لە خوشكايە تىم شۇرايەو...»

ئىوارە چوومە ئىزگەى قەتار؛ «كوتك لە سەر رىمان بوو!» خىزانى مالى شا لە كوستانى سوارە توو كەو ھە چوونەو؛ نىو ھى پترى واگۇنە كانيان بۇ تەر خان كرابوو. فىلم دەو ىست جىگەى بەر كەوئى. تووشى كۇنە ئەفسەرىكى عىراقى بووم بە ناوى «عەبدورزاق عەبايچى» كە لە بەحنەس ببووينە ئاشنا و لە بەر نەخۇشى سىل بازنشست كرابوو. ئەو ىش وەك من سەر گەردانى

جىنگا بوو.

دوو تەلىس گويۇشى پى بوو.

- ھەزار! جى دەس ناكەوى؛ چ بکہەين؟

- تۆ كارتى شوناسايى ئەفسەرىت ماوہ؟

- بەلى ئە گىرفانمدايە.

- واگونىكى دوور و درىژ بۇ ئەفسەران تەرخان كراوہ؛ كارتت دەرخە.

- چۇن دەبى؟

- چۇن نايى؟!

چووينە بەر واگونەكە. سەرگرووھبانىك كارتەكەى دىت، چەستىكى جانانەى كىشا: قوربان فەرموو! گويۇيان بۇ بار كىرد. منىش خۇم تى خزانە و لە رىزى پشت قوربانەوہ تەخت دانىشتم. بەر لە رۇشىتنى قەتار، سەرگرووھبان پىدا گەرا بزائى كى بە قاچاغ سوار بووہ. لە ژنىكى ئەوبەرمى پىرسى:

- تۆ چىت؟

- من عايلى ئەفسەرم.

خۇى تىنەگەياند. گەيشتە من:

- برا تۆ چىت؟

- من عايلى ئەم ئەفسەرم!

بوو بە فلق و ھۆرى پىكەنەين! لە واگونى ئەفسەراندا ھاتمەوہ بەغدا. وەك پشيلەى پاشا، راست چوومەوہ مالى مام حوسىن! مام حوسىن لە دوورەوہ بە پىرمەوہ ھات و گوتى: چووبوون زەبىحى بگىرن، ترسمان رى نىشت، كىتەبەكانمان سووتاند. بايى چەند بوون پوولەكەت دەدەمەوہ. كزەم لە جەرگەوہ ھات. قەدەرىك تاسام. گوتم: مام! ئەگەر كەسىك سەرى كورپ بىرى بە چەندى لى رازى دەبى؟ ئەو كىتەبانەم زۇر بە خويىنى جەرگ پەيدا كىردىبوو؛ سىياسى و قاچاغ نەبوون. خۇت سەلامەت بى!

ھىكايەت چ بوو؟ شا - كە لە ھەلاتندا چووبووہ بەغدا - زەبىحى شەو نامەيەكى دابوو بە لاويكى خەلكى سولەيمانى، بىردىبووى لە بەر دەركى دەر بار بلاوى كىردىبووہ؛ گرتىبوويان؛ گوتىبووى قادر دايمى.

- كوا قادر؟

- لە كافە عەبدوللايە.

چوار ئەفسەرى سىرپى دەگەل چەند پۇلىس دەچن. لە زەبىحى دەپىرسن:

- كوا قادر؟

- نەكا قادرە كومۇنىستەكە بلىن كە زۇر بەدەفەرە؟ دادەى قاوہ بىنن! ئىوہ بىدەنگ دانىش با

قوشقى نەبى. ئىستا دەبەيىنم و بىگىرن!

- زەبىحى لە جادەى لاي ئەبوونەواسەوہ رادەكا. پۇلىس لە سەر لاق قاوہ دەخۇنەوہ. لە

خزمەتكارىك دەپىرسن:

- قادر بۇ نەھات؟

- قادر لاي خۇتان بوو؛ بۇ كويتان نارد؟!

زياني كتيب سووتان زور كاري تيكردم. ئيترا تازە لە كتيب كۆكردنەوه دلم ساردەوه بوو. كە دەمدين -وەك نەزەريان حەرام بى- پرووم وەردەگيتر. بە گفتي مەولاناي رومي: «ماوئەيەكي ويست خوئين بۆوه بە شير»، ساليكي برد تا لەو تاسانە دەرچووم و ملم لە كۆكردنەوهي كتيب نايەوه.

كاتي گەيمەوه بەغدا - پاش سەرداني مام حوسين- چوومه كن يەرميا. گوتم: دار و نەدار حەوت دۆلارم هەيه. گوتي: بيئە! لە هەراچە بازار، ليفە و دۆشەگيكي تەنكي كۆني دەگەل سەنيريك بۆ كريم بە چوار دۆلار. سى دۆلارەكەي تريشى -كە كردبووه دينار- دامەوه. گوتي: تا كار بەيدا دەكەي لە مزگەوتيك، ديواني نەقيبيك بنوو! ئوتيل بۆ تۆ ناي.

فەقي سەيدىكي هەولتيريم پەيدا كرد كە لە مزگەوتي مەليك، بەرانبەري وەزارەتي داخەلە دەيخويند. بريا درا لەوي و لاي فەقي رابويترم. ناوي فەقيم لە بير نەماوه؛ بەلام مەلايەكي زگزلي قەبۇزبەراني شال لە پشت و ميژەرسپي كوردانە، شەوانە دەهاتە حوجرە؛ ناوي شيخ مستەفا بوو. بە راويترى دەمي هەولتيري بوو.

شەويك حافزيك «حەسيب» ناوي عەرب هاتە لامان. شيخ مستەفا گوتي: حەسيب! تۆ لەو دنيايش هەر كوير دەبي. دەلئين عاقيدەت سستە. حەسيب هەليدايه: يا شيخ! لە كتيبدا نووسراوه و بۆيان خوئيندومەوه كە رۆژيك ئيسرافيل گوتي خودايە تاسەي ميكايلم كردووه؛ ئيجازە بدە سەري بدەم. خوا فەرمووي بچۆ! بەلام زەحمەتە بيگەيەي! ئيسرافيل سەد سال فري و ريگەي پيوا؛ ماندوو بوو. خودايە! كەي دەيگەمي؟ خودا فەرمووي: هيشتا مەوداي نيوان لچي خوارى و ليوي سەرووي ميكايلت نەبريوه! دەلئيم زەحمەتە؛ دەلئيم دەچم! يا شيخ! ئەگەر باوهر بەو توپهاتە چاو لە قيامەت بۆ پياو پەيدا دەكا، سەگم دەو چاوە پياندا!

فەقي زور بەتەماح و من زور بئبوول. هەر دەيگوت: تا دەنيترم رۆنم لۆ دى، هەرپو برىكي بگره، هەرپو هيلكە بگره، هەرپو گوشت و... ناچار بارم كرد. شپەم لە سەرباني ديوهخاني نەقيب بە زويدا دايهوه.

لە كن وەستا برايم دامەزمامەوه؛ رۆژى بە نيو دينار. شاگردىكي كويى تريشى هەبوو بە ناوي «جەلال بيتوشوي». پيگەوه ريك كەوتين دوكانيك لە سەر حيسابي خۆمان بگەينهوه. وەستا نەودە دينارى دەست گرتين. دوكانىكي چۆلمان لە خەيابانى مەليك فەيسەلى دووهەم گرت و دەستمان كرد بە كار. ستوديوى تازە كەم كارە؛ ئيمەش فەقير بووين نەماندەكرا جوان و ريكويپىكي هەلخەينهوه. ئەوئەندەي لى پەيدا نەدەبوو هەردووكماني پى بژين. سى جەمە نان و ماستمان دەخوارد؛ ئەويش تير نا. دەمپاييمان دەپيدا بوو. تەنانت باوەشينيكي بەرقيمان نەبوو. گوتم من دەچم كاريكي شەوانە دەبينمەوه؛ هيچ نەبي ناني شەوت داين بى.

بە هوى قزليجى و زەبيجى -كە عەبدووللانەجاتى دابوون- لاي عەبدووللا شەريف كاريكم ديتەوه. مەيخانەيەكي هەبوو بە ناوي «جنديان»، ئارەقى لى دەفرۆشرا و لە سەر خەيابانى سەعدوون بوو. لە سەعات حەوتى ئيوارووه تا مەيخانە چۆل دەبي، حيسابي ئارەق و خوراكي فرۆشراو بنووسم. شەوانە بە روعە ديناريك و شيويش هەرچى بخۆم: جەلال كەيفە! من نيومەرۆيان كەم نان دەخۆم؛ تۆ خۆت تير كە! شەوانە تىي هەلديتمەوه. سەعات دەورى يازدە و نيو- دوازده دەچومە زووريك كە دەگەل حەمەي رەشادى لە مالى «عەلى عەزىز» ناويكي سابلاغيمان بە كرى گرتبوو. رۆژانەش لە دوكان كارم دەكرد.

شہویک داوای دوو پؤرس جہرگی سوورہوہ کراوم کرد بہ دوو سہموونی دوو قاتہوہ؛ کہ دہبووہ چوار سہموونی ئاسایی. لہ پشت میزیک ملم لہ خواردن نا. مشتہریہک لہ نزیکم ئارہقی دہخواردوہ، پرسى:

- ئہرئ ئہوہی ہموو دہخوی؟!

- بلیم چی مامہ گیان! دوکتور دہلئ دہبی شیوت سووکہ لہ بی!

- کابرا - کہ پیالہی نزیک دہمی کردبوو - لہ پرمہی دا و چلم و لیکی تیکہل بوو. لہ بہر پیکہنین ژانی کرد!

عہلی عہزیزی خواہنی مال، لہ سہر تہلہفوناتی ئیدارہی پؤلیس بوو. شہو درہنگ تہلہفونئ دہکرد.

- کہنگئ دپیہوہ مالی؟

- نیو سہعاتی تر، سہعاتیکی تر، ہہروا چہند دہقیقہیہ کی دیکہ!

- یانی چی؟ تی ناگہم.

- کاکہ! ئارہق خورہ کانی بہر پیز، ئہ گہر تازہ کہوتنہ گؤرانی گوتن، سہعاتیک ہہر دہمینہوہ. ئہ گہر دہستیان کرد بہ قنگ بادان و چہقہنہ لیدان، دیارہ نیوسہعاتیکی ماوہ. ئہ گہر بی ہیز کہوتن و دہستیان بہ سمیل ماچ کردنی یہ کتر کرد، ہہر بینا پؤیشتن!
ئہ مجار عہلی لہ تہلہفونئ شہوانہیدا دہپرسی: گؤرانپیہ؟ یان قنگ بادان؟ یان سمیل ماچ کردن؟!

نہمدہ ہیشت گارسون ئارہق بدزن. بہ ماوہی پازدہ رؤژ قرابہیہک ئارہق لہ حیسابی مانگی پیتشو مایہوہ. نافہریم لہ ئاغا و ہرگرت؛ بہ لام زور لہ کارہ کہ و ہر ہز بووم؛ مانگہودوا و ہلام نا. لہم بہینہشدا و ہستا داوای قہرزہ کہی دہ کرد و خات مہلہ کی ژنی میسکی بردبووین. گوتم: جہلال! من دہچمہوہ کہر کووک و پوولت بؤ دہنیرم و توش لیرہ پەزمندہ بکہ تا قہرزہ کہ دہدہینہوہ. مہلا شوکور دہچوہ کہر کووک؛ گوتم: بہ پورتویان بلئ ئہ گہر رامدہ گرتہوہ دیمہوہ. مہلا چووبوو گوتبووی ہاتووم بیمہ شاگردت! کہ ئہر مووبووی، ہیچی لی نازانی، گوتبووی فیرم کہ!

- بؤ من مہدرہسہم داناوہ؟!

- بہ خوا عہزیز گوتی رامبگری دیمہوہ!

- خہبہری بدہیہ مانگی ہہژدہ دیناری دہدہمی.

چوومہوہ کہر کووک. شاگردیکی ئاشوری بہ ناوی «لازار» م لہ بہر دہستا و دہستم بہ کار کردہوہ. بہ لام ئہ مجارہ زوری دہوام نہ کرد؛ خہبہریان دامئ کہ جہلالی شہریکت لہ خوپیشاندانی کومونستاندا گیراوہ و دوکان بی خواہن ماوہ. لہم سہفہرہی دوایمدا ژووریکم لہ مالیکندا گرت، کہ عومہر ناویکی نانہوا بہ کرئی گرتبوو؛ خوی بہ سہلتی تییدا دہژیا؛ ئہویش جہلال تالہبانی پیی ناساندم؛ گوتی: زور کوری باشہ؛ کادری حیزبمانہ؛ ئاگاشی لیت دہبی و ئیمہش لہ حالت ئاگادار دہکا. ہہفتہی یہک - دوو شہو دیار بوو چہند کہسیک دہہاتن، عومہر دہرسی سیاسی پی دہگوتن. عومہر سیواتی نہبوو؛ لہ قسہ کردنیش بہ گیلؤکہم دہدیت. بہ لام کی دہلئ لہ سیاسہتدا مامؤستا نیہ؟!

من رادیوم ہہبوو؛ ئہو نہیبوو. بہ یانیہک گوتم: کاک عومہر تؤ زانیوتہ ئہمشہو ستالین مرد؟

- عومەر قەدەر پىك مات بوو، گوتى:
- كاك عەزىز - بە پىكى خۇى - من دەلېم «تھەتى» باش نەبووہ بۇيە مردووہ!
- ئەى ئافەرىم! باشى تىگە بىشتوو! پىاو سھەتى باش بى بۇ دەمرى؟!
- باسى ئەو زىرە كىيەى كادرى ھەلبىزاردەم بۇ جەلال گىراوہ؛ زۇرى پى سەىر بوو! رۇژىك چىشتەنگاو ھاتمەوہ؛ وا كا عومەر لە مالە.
- ھا! خىرە؟
- مانم گرتووہ! بە نانەواخانەم گوتووہ مەعاشم زىاد نە كا كار ناكەم.
- كاكە لەم بىكارىبەدا، ئىستا بىكارىكى مل ئەستور كارى تۆ دە كا و بە كەمتر لە تۆش رازىبە!
- من دەلېم مانى كرىكارانم كردووہ؛ وەك لە فەرائنە (فەرانسە) دە كرى!
- پاش نىوہرۇ ھاتەوہ گوتى: تۆ «دەدانى» يە كىكىان لە جىگەم داناوہ، بچم بە لايەوہ ملم دەشكىنى! ناچارم بچمەوہ «ئولەىمانى»!
- ئىوارە يەكى ھەىنى عومەر گوتى: ئەمرۇ چوو بووینە دەشت، ترومبىلىكى «ائتعمار» بە لاماندا رابرد. ذۇر ھوتاقمان كىشا: بمرى، پرووخى ائتعمار!
- تۆمەز ترومبىلى اعمار (ئاوہدانى) بووہ!
- شەوىك بە بۇلەبۇل و جنىودان ھاتەوہ. ھەر لە بەر خۇيەوہ دەىگوت:
- قەحبەى سۆزمانى كى فرىو دەدا؟
- ھا كاكە عومەر! خەبەر چىبە؟
- مامۇتتا! «ئوممو كولئومم»ى قەحبە دىسان خۇى ناوہتە پىانقۇ (بەخت ئازمايى). ئەوہ ئالىكى تر واى كرد، بۇ ھەمبالىك دەرچوو، شووى پى نە كرد؛ ئەمجارەش ئەىەوئى بمانخەلەتىنى!
- دەبوايە بە سەتل ئاو لە قاوہ خانەيەك بىنىن. ھەرچى دەروئش و سەىدى نوشتەنووس و پىاوہ بە روالەت سالجە كان بوون، زۇر بەىان دەھاتنە ئەوئ. دەرابە كانى ھەرگىز ھەلنەدەدرانەوہ؛ تارىك و تنووك بوو. لىمان ببوہ مەتەلىكى دژوار. شاگرد چاخانە كەمان بانگ كرد، پەنجا فىلسمان داىە ئەو مەتەلەمان بۇ ھەلىنى: ئەو ھەموو سەىد و پىاوچاكە رىشدارانە بۇ لە قاوہ خانەى ئەوان كۆمەل دەبن؟ بۇ ھەمىشە تارىكە؟
- ھەموويان بەنگ دەكىشن! نابى پۇلىس پى بزانى. وەستاكەم بەنگ فرۇشە.
- لە خانىكى سەوزە فرۇشى، دەگەل كۆنە سنەىبەكى تازە تور كمانى كوردى نەزان ببوومە ئاشنا. كابرا ھەر لە خۇوہ رۇح و گىيانى لە سەر من دەگەرا. خۇى ئىجارەدارى خانەكە و چاخانەدارىش بوو. دەبوو ھەموو رۇژ بچمە چاخانەكەى و چاپەك بىخۇمەوہ. كە زانى لە خانووئى عومەر دەرپۇم، وەك قىل پىتمەوہ نووسا: دەبى ھەر بىبە خانەكە؛ كە چەند ژووورىكى لە نھۇمى دوو ھەبوو.
- بەرقى نىبە.
- ھەر ئەمرۇ بۇت دەكىشم.
- ئىجارەى چەندە؟
- ھىچ!
- نەخىر ناىەم!
- مانگى دىنارىك.

تەۋاۋ نەمگوتبۇۋ باشە، ھەنبالى ھېنا كەل-پەلە كەيان بىردىم. تا مال ھات بەرقى لە چاخانە ۋە بۇ بىردىبۇۋ. كورپىكى خىزمەتكارى خانە كەي بە ناۋ جەببىار - كە لاۋىكى پازدە سالە بوۋ - نارد بۇم خاۋىن كاتەۋە؛ تا منىش لەۋىم ھەموو كارم بۇ بكا.

دەگەل ھونەرمەندى بەناۋبانگى كورد «بەدىع باباجان» زۇر ببوۋىنە ھۇگرى يە كتر. ئەۋىش سەلت بوۋ. نىۋەرۇيان لە پاش كارى ئىدارى - كە نەخشە كىشان بوۋ - بۇ نىۋەرۇۋە خواردن دەھاتە لام. مەنچەلىك ماست، لاۋاۋەشىك كەۋەر، ناننى گەرم، ھىندەمان دەخوارد ۋەك «دالاشى سەر كەلاک» نەماندەتۋانى ببوزىن!

ۋە كىلىكى دادگۈستەرى كورد بە ناۋى «سالخ روشدى»، ھەر لەۋ خانە لە نىك زوۋرى مەۋە، زوۋرىكى كىردە دەفتەر. رۇژىك شىخ مارق بە زۇر بىردىمە مالە خۇي. بەدىع بە دوۋچەرخە بۇ نان و ماست و كەۋەر ھاتبۇۋ؛ بە پەلە لە پەلە كان سەر كەوتبۇۋ. ئاى مالى وىرانم! ھەبوان پەر لە پۇلىس. دەرگاگەي من داخراۋە. گورجى دەبىگرن و دەبىبەنە زوۋرى سالخ. پ - جەلادى مەشھورى كومۇنىستان - دەگەل چەند ئەمنىكى تر دانىشتوۋن. سالخىان بە بەلگەي تاۋانەۋە گرتوۋە؛ بەرپرسىاران داۋە. دەلئىن: سالخ ئەۋەش رەفىق و مېۋانى تۇيە؟

- بەلى كاك بەدىعى دۇستەم!

جا ۋەرە و روۋ دەرنەچى! ئەۋ كابرەيە خۇي گىراۋە؛ منى بى خەبەرى بۇ بە درۇ پىۋە كىرد؟ نابل دەلى: تۇ بەدىع باباجانى؟

- بەلى.

- بەدىع! ھەر كەسى تۇي دىۋە خۇشى دەۋى؛ برۇ خوات دەگەل.

- لەۋ ساۋە ھاۋ فراۋىنە كەم تازە نەھاتەۋە و من دەچوۋمە لاي ئەۋ.

لە سەربانى خانە كە دەنوستم؛ دوۋپىشى زۇر بوۋ. خاۋەن خانى ھەۋالم چوار قەفەسە مېۋەي لە گەلاي خورما لىك دا و بۇي كىردمە تەخت. لە سەرى نووستم. شەۋ نىۋەشەۋە ۋەك چەترباز بەرەۋ عەرز دەچم! تەخت قىرمەي كىرد!

رۇژىك كورپىكى شناسى شىۋەي «بەيانى ئاشتى خاۋازانى» بۇ ھېنام ئىمزاى كەم.

- كاكە ناۋىرم و نايكەم!

- ئاخىر ئەۋانە ئىمزاى زۇرىان لە من دەۋى! تۇ ھەرچى دەنۋوسى بنوۋسە، ھەر ئىمزا بى بەسە! نووسىم: «عەزىزموسى» نوختەيەك مەرەكەب كەۋتە سەر سىنەكە. بەيان گىرا و جا ۋەرە تىيان ھەلدە: فلان فلان شۇدە! ئەۋ عەزىز موۋشى جوۋلەكەتان لە كوي پەيدا كىرد؟!

زۇرم ئاشناي باش لە مەلا، دانىشجوۋ، بازارى و ھى تر پەيدا كىردىبوۋ كە زۇر خۇشم لى دەگوزەرا؛ بەلام بە گىرانى جەلال رىسەكەم ئالۇزا. كەل پەلم فرۇشت؛ ھاتمەۋە بەغدا. ۋەستا بىرايم - بۇ نەفەۋتانى قەرزەكەي - سەرچەم دوكانەكەي دابوۋ بە نەۋە دىنار؛ كە بە ھاسانى چوارسەد دىنارى دە كىرد. لە كەر كوۋك بى بەش مام و لە بەغدا بى كار. چوۋمە لاي كاكە زىاد:

- دەمەۋى دوكانىك دانىم؛ بە سەد دىنار پىك دى. دەس بەجى دايمى. گەر، دوكانىكى چۇلم لە «ئەزەمىيە» گرت. كەچە ماشىنىك و ھىندىك وردە ئەسبابم كرى. زوۋرىكىشم لە نەۋمى سەرۋەي بازارچەيەكەۋە گرت كە سەربانى بەينى پىش زوۋرەكەم و سەر بازارەكە بە شىشى ئاسنى لىك بلاۋ داپۇشراۋو. ئەگەر يەككىك لە بازارەكەدا سرتەي بىكردايە، من گويم لى دەبوۋ. لە ئىۋارەۋە كە لە كار دەگەر، مەۋە تا بەرى بەيانى، خەۋ ھەرام و ئىستراحت دەرد و

سندان بوو. نزيكەى بيست راديو بهوپهړې دهنګى بلند تا ساعات يه كى شهو دهپاننه پړاند. له يه كى شهوه وه چه ققه و ههرا و گوشت ورد كړدى قه سابان بوو؛ تا وه ختى كارم نه دهپساوه. سهر له هوه له وه پيتم وا بوو كه وتوومه ناو جه ههندهم، بهلام ده لپن جه ههندهميه كانيش فير ده بن؛ فير بووم. بهو هه موو گوړه و نهړه و تهقه و رهقه شهوه، خړپ خه وم لي ده كهوت.

«حه مه سه عيد كانى مارانى» - كه خاوه ن ملك و دهوله مهندي گه وړه و بو خوى ليسانسى حقووق بوو - رۇژيک برايه كى خوى به ناوى «وريا» هينا كه بيستوومه جيگهت ههيه! با لاي تو بئ و دهرسه كانى له ده بيرستان بخوئى. «عومهر ده باباه» - كه له بهغدا دهړوى - دوو ته ختى نووستنى ههرزان بايى دابوومى؛ زيلوى زبرم له سهر راخستبوون و له سهر يه كيان ده خه وتم.

«نه گهر بهوه پرازى ده بئ سهر چاوان». شهو گوتم: وريا با بچين شيو بخوئى.

- مامه ستا! بو نان و كهوهرىك، نان و خه ياريك نه خوئى؟!

- كاكه! من نه گوندى كانى مارانم ههيه، نه ميليونيرم. من ده چم گوشتى برزاو ده خووم؛ تو كهوهرى خوت بخو!

پيتم وايه مانگ و نيويكى نه برد، كه ليكم دايه وه، زورم له ده سمايهى دوكان زيان كړدوه؛ چونكه كولا نه كهى جئ دوكانم زور چول بوو. رۇژى مشتريه كم به حال دهس ده كهوت. نهى خودايه خه جاله تى كاكه زيادم نه كهى! پياوه تى كړدوه و ده بئ بيده مه وه. ناچار دوكانم به تهخت و مهخته وه، جگه له ماشينى عه كاسى سهر جهم به حهفتا دينار فرؤشت. له وه تاغى سهر بازاره كه شم گويزته وه، ژووريكم له ئوتيليك به دوو دينار به كرى گرت. ئوتيل نه بوو، عيماره تيكي گه وړه بوو، مولكى حافظريكى قورعان خوئى سهر راديو بوو. هه موو ژووره كانى به پياوى سه لت و په بن - كه زورىان شؤفتر و شاگرد شؤفترى ئوتووبووسى خهت بوون - به كرى درابوو. دوو تهخته شاهانه كم برده نه وئى؛ ورياشم كړدوه هاهمه نزل؛ كه فه قيره حهقى خه وه دات!

دوكانيكى مولكى نه وقافم له موزايه ده بهر كهوت كه له په نا مزغه وتى فهزل بوو. تابلويه كم ليذا: «ستوديو سهباح»؛ مانگى چوار دينارى ئيجاره بوو. بيست و دوو دينارم له موزايه ده كه دابوو. چى وام نه بوو. ته نانهت نه متوانى وپيرينه كهى شووشه تئ بگرم. زورى نه برد كاره كم وه بره وه كهوت. له ماوهى چوار مانگدا سه د ديناره كهى كاكه زيادم برده وه؛ گوتى من به قهرزم نه داويهى. له من كيشه لهو سوئند، هه تا نه وه د دينارى لي وهرگرتمه وه چهقى ره شم كرد. پاييزان و زستان و جيژنان كارم باش بوو، بهلام به هاران و هاوينان كه مم په يدا ده كرد. ماوه يهك له هاويندا واى ليهات به شى نانى خوئى لي په يدا نه ده بوو. ناچار چووم تا ده مه و پاييز كارريك په يدا كم. كاكه زياد له لاي ره شيد عارف سهقا - كه موههنديستكى كوردى مليؤنير و بساز - بفروش بوو - رۇژى به نيو دينار دايمه زراندم كه سهر كارگر بم. حهوتيه يه كه م گوتيان با حقووقه كهت بمينى. ههفتهى دووه م له قهرارى رۇژى حهوت په نجاييم درايه. هه رچى گوتم: وا نابئ، خوا هه لئاگرئ، شيله وا، بيله وا، بههرهى نه دا. گر - گر هاتمه وه سهر دوكانه كم. تازه نهو دوكانم دانابوو، رۇژى نه حمه د عوسمانى هاوالى بوخارستيم هات:

- كاكه تو ناويكى چاك و پاكه ههيه. ده لپن گوتوته له رۇمانيا سواله كرم ديوه؛ گوتوته زنى داوين پيسى لي هه ن؛ تو بوختانى وا بو ده كهى؟

- نه حمه د گيان! هه مراميك - با ئايينى عاسمانيش بئ - نه گهر دروى بو بكرئ دياره

بەتالە و بە فەلسەفە ناوئ. ھەتەو! نەگەت! پەكەو ھە دوو سووئەكەرمان نەدەت؟ تۆ نەبوو دەتگوت زۆرەى ھەوئان شەو لە مائە ژنە رۆمانیان رادەبووئەن و نایەنەو نەو نووئەى خۆیان؟ چت پەئ بئەم؟

- راست دەكەى، بەلام نایە خەلكى رەمەكى بیزان!

سەلت بووم؛ لە دوكان نانم دەخوارد. بەیانى و نەوەرۆ و شەو دەبوو بچمە چەشتخانە یا قەوخانە، كە ئەوھش زۆرى تەدەچوو. ھەچ پەسەندازەكەم بۆ نەدەكرا. تەنیا پارەى ئەسپاب كرىنى عەكاسى و مەخارجەكەم دەردەنا. بە تەنیا بووم. ھەر لە بەیانەو تە سەعات دە و یازدە كارم لە زوورى تارىك و لە بەرئ كەردنى موشتەرى و پاك و خاوەن كەردنەو و شتى وا بوو. رۆژانە دەبوایە پتر لە شەش سەعات بە پەو رەوئەم؛ زۆر ماندوو دەبووم. بەلام دلم بەو خۆش بوو كە لە نۆكەرى و شاگردى رزگارم بوو و كارى خۆم دەكەم. كوردەكى نەناسیو بووم لە گەرەكەكى ھەموو عەرەب و زەر. لاتو پاتى گەرەك سەر لە ھەوئەو شەریان بۆ نامەو؛ گالەیان پەئ دەكەردم و دە عەزابیان دەنام. بەلام زۆرى نەبرد كە زۆر لە جیرانانم بوونە دۆستەم و حورمەتیان دەگرتەم.

بە گەپوگالەتە كترمان دەدواند و پەكەنەنەمان ساز دەكەرد. تابووتكەرىك دیوار بە دیوارمەو ھەو رۆژەك سەدەكە پشت كوور، سەرى گەبەو بەرانبەر ئەژنۆ، دەلەرزى، داواى خەرىكى لى كەردم.

سەید! جەلت ناوئ بۆت بەكەرم؟

- ئەى خۆدا رەوئەستاتو كا.

- بەردمە دوكانى تابووتكەر.

- وەستا شاكرا لە حەسەبى مەن دەستەك جەل بەدە بە سەید!

- فەرەموو بۆ پشت دوكان ھەلەبژەرە!

سەید كە لە پشت دوكان چاوى بە تابووتان كەوت قەتەو بوو؛ باوەر كە تاژى وا ھەلناىە! لەو

بەرى جادەو مەلى لە جەنەودان نا: «دەتەنەوئ بەرم؟!» ئاى ترسى مەردن!...

وەستا شاكەرى تابووتكەر دەستى مەردووى دەبەرى! دەگەل مەردووشۆرىكى دەرئۆ و پان رەك

كەوتبوو خەزمى مەردووى دینا.

- وەستا! ئەو خەزمى خۆمە؛ تابووتى باشى بەدە.

- تابووتى «ئەبوو ئەنگەر» بە شەش دینارە. ئەو پیاوە كاسە تابووتى دەوئ.

- تابووتى «ئەبوو كاسەب» بە چوار دینار.

ھەر تابووتەش - ئەبوو ئەنگەر و ئەبوو كاسەب - چوار سەد فەلسە پتر نەدەبەرد.

دواى مەردوو نەشتەن، رەشە دەھاتەو بەشە فەئىلى خۆى وەرگەرى. دەبوو شەرە چەققەكە

نەبەتەو. تانىو دینارى لە شاكەر دەستاند قەیر سەپى دەبوو.

رۆژەك غەنى بلبورى [بلبورىان] م لى پەیدا بوو. ماوہەك مەوانم بوو. ھاتوچۆى شەبوو عەیانى

دەكەرد؛ كە ئەو دەم بېوونە دوو دەستەى دژ بە یەكتر: «ئەلقاعیدە» بە سەرۆكایەتى سەلیم نازانم

چى و «رەتوششەغەلە» بە سەرۆكایەتى «جەمال حەیدەرى» كە كوردەك بوو. غەنى

كە یخودایەتى دەناودا دەكەردن، پەكەیان بێنى. كە غەنى ھات، وریام لە لانەمابوو. پەكەو لە

زۆرەكەى مەندا دەزایەن. ھەوئەل رۆژ زۆرى لۆمە كەردم: بۆ ھەندە پەیس و پۆخلى؟ زۆرەكەت

تيكهل - پتيكهل و ناموره تته به؛ من ده بې فيرت كه م چوڼ بڙى! له پاش هوتيه ك، هه لمده ستاند: ههسته نان و چا حازره! هر له سر جيوه ده ستي به خوار دن ده كرد، دم و چاوى نه ده شوشه!

كونه كورديكى خه لكى «حاجيالى كهندي» لاي سابلاغ، چل سال بوو له به غدا بوو؛ كورديه كهى له بير نه ما بوو؛ عاره بيش فير نه ببوو. سهر ايدارى نهو ساختمان بوو. زمانيكى قسه ده كرد، عيفر تيم دهويست بيپاته وه سهر يه ك! شهو نه بوو چهند جار ئيجاره داره كان راستم نه كه نه وه: به خيږى خوت وهره نهو كه ره مان يو تيگه يه نه!

هر من له مام براي م تيده گه يشتم و كه سى تر. رۇژيك سهر به ژووره كه ماندا ده كا و چهند قسه يه ك ده گهل غه نى ده كا. غه نى تيناگا، له پر به توركى ده لى: برؤ ده ر! كه رى كورى كه ر! مام براي م رايكرد بوو. ئيواره به دزيه وه له منى پرسى: نهو ميوانه ت و ه ختابوو بمكوږى، نهو چييه؟!

- مام براي م نهو شيته و تازه له شپتخانه ده رچووه!

- هم... م! ده زمانى!

شهويك خه ريكى دوكان داخستن بووم، غه نى هات گوتى: كوا پريسكه كه م؟

- پريسكهى چى؟

- چوڼ؟ نه دى ئيواره كه سهرت به مشتريه كچه كانى مه دره سه وه گهر م بوو، نه مديايهى؟

- نازانم.

- بگه رى.

زور گه رام؛ نه بوو. نهو شه وه تا لاي رۇژ هه دادانى نه ما. به خه يال سازى دابوو: من بوم هاويشتى، يه ك لهو كچانه هه ليگر توتوه. باوكى كچ موديرى پؤليس؛ لئى وهر گرتوه. مه دره كى گرينگى تيدايه؛ باسى سهره! جار - جار به له پ، شق له ناو چاوانى خوى دده، ده گريا:

- ناخر بى ئينساف ده سره ي پريسكه كه ش هى دهه گيرانم بوو به يادگارى دابووم!

- ده ئيستا قه وماوه؛ چار چييه. قه ديمى گوتويانه باسى قه ديم و مه لايه تيم بؤ مه كه! من

چبكه م؟

- به رى به يانى دين له دوكان ده تگرن توش منيان نيشان ده دهى؛ له زينداندا ده مپزين!

به يانى گوتم: تؤ مه يه! خوم ده چمه دوكان. نه گهر پاش چاره گيك نه هاتمه وه، نه تؤ خوت ون كه! به ترس و له رزه وه له دووره وه روانيمه بهر دوكان، دوو كهس له وى راوه ستابوون. راوه ستام تا نه وان رويشتن؛ چومه دوكان گه سكم دده، توشى پريسكه زهره هانم. قامكم ده گريكه كرد و گوتم غه نى نه مديته وه. زه ق - زه ق نيشانيشم دا؛ له په شيوى خوى نه يده دى! تا پيم گوت و له خو شيان گه شكه بوو!

جا هر وه ك هات وچوى گهرمى ده گهل كومؤنيسته كان هه بوو، هات وچوى پارتى و براي م نه حمه ديشى ده كرد و خو شيان دهويست. گوتى ده رومه وه سابللاغ.

- كا كه! ده تناسن، ده تگرن؛ ئيره ت چاتره.

رؤيشت؛ له سوله يمانيه وه بوى نوسيبووم: كؤنيكم به جى ماوه، سر وو ديكى كومؤنيستانى دنيا م دهن او قوله دراوه كه يدا تا قه ت كر دووه، بوم بنيره! نووسيم: كؤته كه تم دا به سوالكه ريك. و ايزانم به ده ردى پريسكه كه ت چوو! ره نكه ئيستا موديرى پؤليس فيرى پؤليسانى بكا! ئيتر

ھەر ئەو گەراڭھوھ بوو. بېستىم غەنى گىراوھ و بېست و چوار سال لە ھەبسا ماھەوھ.
ھەر وەك پارتى دەھاتنە لام، دەگەل شىووعانىش رېك بووم. شەو نامەى ھەردووک دەستە
(شىووعىيەكان و بلاڤۇكى پارتى)م بۇ دەھات. جارېك جەمال ھەيدەرى بىردەمىە سەربانە
قاوھخانەيەك، دلى دامەوھ كە رەگەل ھىزبەكەى كەوم.

- كاكە جەمال! من كوردم. ئەوا ھىزبى توودە كە ئىوھ دەلئىن مامۇستامانە ددان بە مافى
كوردا دەنى؛ دە ئىوھش باسكىكى ئازادى كورد بكنەن تا فرىو بھۆم. ھەر دەفەرموون زەوى
دەدەين بە وەرزىر؛ ھەموو دەشتى ھەولېرم دەيەى نامەوئ.

- ھىزبى توودە مامۇستامانە، راستە؛ بەلام باسى بەشى كورد كردنى خەتايەكى گەورەيە.
ئەمجار با بشنووسى، درۆ دەكا و ھوكمى بکەوئتە دەست بەلئىن پېك ناھئىنى.
- دە كاكە تۆش درۆم بۇ بکە!

- ئاخىر بە فەرموودەى ستالين، رووپەر ئەوھندەى سەتر ئەمەندە، كورد مىللەت نىيە!
- برا وا من و تۆ بە كوردى قسە دەكەين، ديارە ھەين و زمانىكى سەربەخۆمان ھەيە. با
ستالين نا، بابى لينين بلئ، چۆن لە مىللەتى كورد دەشۆرىمەوھ؟... لئت بەزىاد بئ!
دوكان و مالەكەم جىگەى قاچاق - قوچاغان بوو. نازانم چۆن بوو كە زەبىحى راو نرابوو؛ خۆى
بۇ ماوھەك لە ژوورەكەمدا شارەوھ. شەو دەبگوت: سبەى خۆم تەسلىمى پۇلىس دەكەم، چ
دەبئى با ببئ. دلى تەواو تەنگ دەكردم.

- مەلا! بۇ زىندان ئەو پرىمىسە چكۆلەى خۆتم بەدەيە.

- بۇ تۆ.

- ئەو خاولىيەش دەبەم.

- باشە.

- ئەسپابى رېش تاشىنەكەشت بەرم؟

- بېبە.

سبەى زوو يەكترمان ماچ دەكرد، ئاوم دە چاو دەتزا. تا لای ئىوارە بىرم بە چارەنووسى ئەو
خەرىك بوو. شەو كە بە سەركزى دەھاتمەوھ، زەبىحى لە ناو دووگەلى جفارەدا خنكاوھ و
چاوەكانى كسكە كسكىانە.

- مەلا! ئەمرۆش نەچووم، سبەى دەچم!

دىسان سەرلەنوئ: فلان و فلان شتەت بۇ من باشە!

- بەلئى بۇ تۆ!

دىسان ھەر بەزەمەكەى پېشوو، نەدەچوو. رۆژىك سەمىلى تاشىبوو، سوور وەك چەوھندەر؛
كراواتى لە خۆى دابوو.

- مەلا دەمەوئ شەپكەيەك بکرم خۆم بگۆرم پۇلىس نەمناسئ. ھا عەينەكىشم دەوئ!

- بەخوا ھەر سەگىكت كەمە فیتەى بۇ لئدەى و دوات كەوئ! با بچىن شەپكە بکرىن.

سەرمان بە مغازەيەكى زۆر گەورەى شەپكەفرۆشيدا كرد. ھەر لە سەرى نا و روانيە ئاوينە و
كەيفى نەيگرت، ماندووى كردبووم. شەبکەيەكى رەشى لە سەر نا.

- ھا مەلا! چۆنم؟

- چۆنى؟ بە خودا ھەر لە پىرە ھەرمەنى ئىبنە دەچى!

كابرانى خاھن موغازە - كە لامان وابو عەرەبە - لە قەئەمى پىكەننى دا و جۆشى خواردا و خاوبۇو.

- دەى نرخی شەپكە كەت چەندە!

- كورە ئەگەر دە دىنارم لە ھەر شتىكى قدىلكەدەر و دلخۇشكەر خەرج بگردا بە ئەوئەندە پىئەدە كەنىم. بە شەشەد فلسى دەفرۆشم؛ بەلام ئىوہ چوارسەتم دەنى.

قالەى رەحمەتى مەنسورى ناوى سابلاغى، شاگرد عەكاسى دە كەرد؛ لەو پەرى نەدارىدا بوو. لە ئوتىل دەخەوت. ھىئامە لای خۆم كە حەقى خەو نەدا و ھىچ نەبى بەرچايش بۇ خۇى دروست كا.

دوكانە كەم ھەموو دەستەيەكى دەھاتى. تىگەبىوون كە من ئەمىنم و خەبەر لە كەس نادەم. كومۇنىست، پارتى، ئىخوانولموسلىمىن، عەكسى قاچاغان بۇ من دىنا. رۇژىك يەك لەو شىووعىانە - كە نەمدەناسى - ھات عەكسى گرت. جەمال قادر ناوىك ھاتە ژوور، كابرار پۇششت گوتى: ئەوہ ناوى ئىسماعىل رەسوولە؛ لە كومۇنىستە زلەكانە؛ مالى لە فلانە ساختماندا بە. شەرتە ئەمرو بە گرتنى بدەم. ئىسماعىل رەسوولم دىتەوہ، گوتم ئەو كورە وا دەلى. ئەگەر تۇ ناوت ئىسماعىل رەسوولە خۇ بشارەوہ.

- نا كاكە! ئەتوو غەرەتى. ئەمن ھەو نىم، ناوم عوسىنە!

سەبى ئەو رۇژە پۇلىستىك ھات، گوتى: شەو ئىسماعىل رەسول گىراوہ؛ تىكاي ھەيە وئەكانى بە مندا بۇ بنىرى!

پىاوىك لە ناو شار فىلمى دەگرت و لە دوكان بۇم چاپ دە كەرد. گوتى ناوم ئەبوو باسەمەيە. ئىتر وەك شاگردىكى باش كارى دەگەل كەردم. رۇژىك برادەرىك گوتى: ئەو پىاوە خەتەرە؛ مەحكوم بە ئىعدامە، راپكردوہ. شەو پىرسىم: ئەبوو باسەمە وا دەلىن. خۆم قاچاغ و تۇ قاچاغ پىم وا بە وەك دەلىن: «ھىلكەكان دە يەك قەرتالەدا بار مەكە!» بۇى دركاندم كە راستە. پىك ھاتىن فىلمەكان بە مندا لىكدا بنىرى و بۇ خۇى نەيە.

مانگى ئاگوستى سالى ۱۹۵۴، رۇژى لە دوكان رووتووشى عەكسەم دە كەرد. پىرىژنىكى رەواندىزى - كە دەمناسى - ھەر لە دەرگا ھاتە ژوور، وەك ژنە عەرەبان لە ھولولوى دا، گوتى:

- مەزگىنىم دەيە! مار و مندارت لۇ ھاتىنە؛ ئەوہ لە مارى خات شەو كە تىنە!

واقىكم برەوہ؛ تاسام. لەو دەمەدا شەش درەم (يانى شەش تەمەن) نەبى، پارەم لە عەرز و عاسمان شك نەدەبرد. ژن و مندا بە چى بەخىو كەم؟... پىرىژن كە دىتى مات بووم و رەنگىكم ھىنا و برد، بى ھەست و چرپە لە دوكان دەرەكەت؛ وازى لە مەزگىنى ساندن نا! دوكانم داخست و بە بارىك بىر و خەيالانەوہ بەرەو مالى خات شەو كەت دەچووم، لە كۆلان تووشى برادرىك بووم بە ناوى ھەمەى عەزە كوبرى كۆنە سابلاغى كە لە پاش رۇشستى يەرميا بۇ فەلەستىن لە جىگەى ئەو دەلالى بازارى دە كەرد.

- ھا! خىرە، پەشوكاوى؟

- ھەمە خراب قەوماوہ...

ھەمە دەگەلم گەراوہ. چوونە بازار، زىلۇ، پەتوو، قاپ و قاچاغ، ھەرچى مالە فەقىرىكى پىئەئوئەدان دەبى بايى سىوشەش دىنارى كرى. ھەنبال ھەلگەرە!

- كاكە خۆت مەخە تەنگانە، ھەر وەخت بووت ئەم قەرزەم بدەوہ.

مالی خات شهوکت خانوویتیک بوو له ئیجاره‌ی «محممه‌دی خات زیبا» ناویکی سابلای، نامؤزای «عبدالوره‌حمانی که‌یانی». خات شهوکتی ژنی به قسه‌ی خۆی کۆنه به‌گژاده‌ی باجه‌وند بووه. جا چونکه میرد هیچ کاره نه‌بوو، مال به ناوی خاشه‌وکت بوو. ژووریکمان لئ به کرئ گرت و سپالمان به عه‌رزدا دا. ناو ماله‌که‌ی زه‌مانی سه‌لتیشم به‌قاله به‌خشی.

له‌هاوینی سالی ۱۳۲۵ هه‌تاویرا که بۆ وت‌ووێژ چوومه سه‌قز - که ده‌بووه سالی ۱۹۴۶ - من مال و مندالی خۆم نه‌دیتبوو؛ خه‌به‌ریشم نه‌ده‌بیستن. مه‌سوومی خیزانم که به‌جیم هیشتبوو ته‌مه‌نی هه‌ژده‌سالان بوو. ته‌مه‌نی شێرکۆی کورپشم - که ناوی کرابوو محمه‌د - چوار مانگ بوو. ژن چاوه‌نۆری میردیه‌تی و له‌مالی عه‌بدوللای برام ده‌زی. چه‌ند جاریک برای هاتوونه‌لای که وهره‌مالی ئیتم! نه‌چوو. خه‌ریکی به‌خێو کردنی کۆرپه‌تاقانه‌که‌ی خۆی بووه. وا له‌پاش هه‌شت سال و شتیکی، به‌سواری ئه‌سپ و ده‌گه‌ل مامه‌حممه‌دی حاجی‌لالا، گه‌بوته‌سوله‌یمانی و له‌وێوه به‌ترومبیل و قه‌تار گه‌بوته‌به‌غدا. کوری چوار مانگه، نۆ ساله‌یه و باوکی نانا‌سی. پاش نۆ سال جو‌دایی زۆر تال، پینک شاد و شوکور بووینه‌وه. هه‌ر چه‌ند هه‌ر پیده‌که‌نیم و شادیم ده‌نواند؛ به‌لام له‌خه‌جاله‌تیان کزه‌م له‌جه‌رگی ده‌هات. هه‌شت سال ژنیکی هه‌ژده‌سالانه به‌بیوه‌ژنی چاوه‌نۆرم بئ و مندالیکی بی‌بابی له‌باوه‌شدا بئ و سه‌بری کردبئ و تاوانی ئه‌وه‌هموو چاره‌ه‌شیه‌ش من بووبم... نه‌مه‌زانی چۆنی ده‌دوینم و چۆنی دلخۆشی ده‌ده‌مه‌وه. به‌لام باش بوو، ئه‌وه‌هیچ گله‌ی له‌زه‌مانه و من نه‌بوو؛ زۆر شوکرانه‌بژێر بوو که دووباره‌گه‌بیشتووینه‌وه‌یه‌کتر. جا با‌قه‌قیریش بین، دل‌مان خۆشه و گله‌له‌دنیا ناکه‌ین. نازانم له‌کوئیم خویندۆته‌وه، ده‌لی: «پیاوان بۆ ناو ده‌رکردن جه‌ول ده‌دن، ژنان به‌فرمیسیکی چاو‌نرخه‌که‌ی ده‌بژێرن...». به‌لی فرمیسیکی خوشک و ژنی من، نرخیکی زۆر گه‌وره‌یان بژاردبوو. ئه‌وه‌نرخ بژێره‌فرمیسیکی هه‌لوهرانه‌ش وه‌ک سه‌ربازی بی‌ناو وان؛ که‌س به‌هیچیان ناگرئ؛ به‌لام له‌راستیدا پاله‌وانی گه‌وره‌ی داستان هه‌ر ئه‌وانن. ئه‌گه‌ر کاری دنیا له‌رووی عه‌داله‌ت بوايه، ده‌بوايه‌له‌جیگه‌ی کۆته‌لی پاله‌وانانی میژوو، کۆته‌لی دایک و خوشک و ژنه‌کانیان له‌مه‌یدانی شاراندا به‌رز کردایه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه، کوا عه‌داله‌ت؟ کوا دواکه‌وتنی حه‌قیقه‌ت؟!

دلی ژن - هه‌ر ژنیکی - له‌نهرمی و به‌زه‌ییدا ده‌ریا‌یه‌کی بی‌بئه و بۆ هیچ مه‌له‌وانیکی بیره‌وه‌ر و شاره‌زا په‌ی نه‌داوه و هیچ زانابه‌ک لام وایه وه‌ک هه‌یه‌په‌ی پئ نه‌بردوووه. ئه‌وه‌که‌سانه به‌بروای من زۆر ساویلکانه و نه‌زانن که به‌لایانه‌وه‌که‌مایه‌تییه‌باوکی کچانن و کورپان ئاواته. له‌سه‌رچاوه‌ی به‌زه و خۆشه‌ویستی لاده‌دن و دم به‌گه‌ناویکه‌وه‌ده‌نن که هیچ که‌سی تیراو نه‌کردوه. له‌هه‌زار کور به‌ده‌گه‌من هه‌لکه‌وتوووه که‌بابی پیری په‌ک‌که‌وته‌ی خۆی بحاویتیته‌وه و بلاویتیته‌وه. به‌لام قه‌ت کچیک یان خوشکیکم نه‌دیوه که‌ده‌رباره‌ی که‌س و کاری بیچاره‌ی خۆی بیزاری نیشان بدا. خۆ دایک هه‌ر باسی ناگرئ. خودای به‌زه‌یی ئه‌گه‌ر هه‌بئ دایکه. که‌نه‌من، هه‌رچی نووسه‌ری کارامه‌ی دنیا‌یه‌ ناتوانن سه‌د‌یه‌کی خۆشه‌ویستی دایک بۆ عه‌ولاد بخه‌نه‌سه‌ر کاغه‌ز؛ یان به‌ده‌م - وه‌ک پئویسته - شی که‌نه‌وه.

من براکانم (عه‌بدوللا و سادق) که هه‌ردووکیان هه‌میشه‌زۆریان خۆش ویستووم، وه‌ک ده‌لین برای نمونه‌بوون، پاش ئاواره‌ییم، مانگیکی و دوو مانگ یادیان کردووم و دژ داماون؛ به‌لام پیاوانه‌خه‌م خواردن و گریانیان وه‌لا ناوه و مه‌ردانه‌میلیان له‌کار و خویندن ناوه‌ته‌وه و بوونه‌پیاو له‌ریزی پیاوان. خوشکم نه‌وه‌ک پیاوان، وه‌ک هه‌موو ژنی به‌رحم بۆ برای، ساتیک

له بیرى نهچوموم و سالهها بۆم گریاوه و من که نیرینه، ههمیشه لهو فینگه و مینگه تووره و عاجز بووم!

وا دیاره ملم له فهلسهفهبافی ناوه که هیچ له دەم و کاویژی من ناوهشیتهوه. «چویلکه خۆت چی و شۆرباوت چی؟». با باسی زبری پیاوان و بهزهیی و دلنهرمى ژنان بۆ پیاوی عاقل به جئ بیلین و بتمهوه سهر باسی ژیانه کلۆله کهی خۆم...

پیشینیان گوتتویانه: «پیاو فهعله به و ژن بهنایه». بهننا خانوو دروست دهکا. فهعله ههر کهرسته بینئ و کهس نهبئ بۆی له سهر یهک دانئ، جگه له ولات پیس کردن و تۆز به با کردن، شتیک دهگۆرپیدا نییه. ههر بۆیهش گوتتویانه ژن و مال؛ واتا: تا ژن نهبئ مال نییه. ئەوه زۆر باش له من پرووی دا.

چهند سال ئاوارهی سهلت و رهبن، رۆژ و شهو له کهری بهربار ماندووتر، تیکۆشابووم؛ گهیبوممه دوکانداری؛ بهلام ههر ئەوهنده بوو که رۆژ به رۆژ بیخۆم و ئاو بینه و دهستان بشۆ. جاریکیان بیرم هاتهوه که له ماوهی سالتیکی رهبهقدا هیچ میوهیهکم نهچیشتبوو. بهلام که بوومه خاوهن ژن، زۆر به پهله وهزع گۆرا. چارهگه کیلویهک گۆشت، کهمی رۆن و برنج، پیاله ماستیک و نانی بازار - که سئ کهسه پیمان رادهبوارد - بایی ئەو تهنیا جهمهی نیوهرۆ نهبوو که به سهلتی له چیشتهخانه دهمحوارد. ئیواران که دههاتمهوه، میوهیهکیشم دهکری. دهرامهتهکهم ههر وهک جارن، رۆژانه له شهس تمهن تا ده تمهن بوو؛ بهلام بهننا به مشووره مالداره کهم وای پیک دینا که پهزمهندهشمان ههئ.

سههۆلدانیکی تهختهه کپی که بۆ گهرمای بهغدا زۆر لازم بوو. ورده - ورده پانکه کۆنیک و رادیو کۆنیکم له ههراجه بازار کپی و ههر وا بهرهو پیش دهچووین و رۆژ به رۆژ تهبارتر و تیرتر دهبووین. کۆره کهم زۆرم لئ نهبان و نامۆ بوو؛ ههر دهگریا: «دهچمهوه مالی خۆمان»، نیازی ماله مامی بوو. به بی من له دایکی دهپرسی: «ئهرئ ئەو کابرايه کییه؟!».

زۆر کوردم دیبوون - ژن و پیاو - چل سال له بهغدا ژیاووون و فیره عارهبی نهیبوون. خوايه ئەم ژنهم دهبی به چنگ عهره بییهوه چۆن پیوه بی! کهچی سالتیکی تی وهرنهسورا، وای فیر بوو که وهک ههموو ژنه بهغدايي دیکه بۆ خۆی دهچوو بازار و کهرستهی مالی دهکپی و زهحمهتی بازار چوونی ههموو رۆژهی له کۆل من کردوه.

- دهی وهره دهرس بخوئنه!

- حای! تازه به سهری پییری؟!!

به ههزار چهقه و پارانهوه له چهند شهودا جاریک دهرسیکی له لا دهخوئندم. کهچی بهه ههموو بیزاری له خوئندنیشهوه فیری کوردی خوئندنهوه بوو. محهممه له سابلاغ دهبره خوئندن نرابوو؛ به روالهت پۆلی یه کهمی تهواو کردبوو؛ بهلام ههر دهتگوت خۆم به مندالی: گیل و نازیرهک! تهناهت حرووفیشی نهدهناسی. وام کرد حرووف بناسی؛ لیکیان دا؛ وشهی کوردی وهخوئنی. چیرۆکی قۆزی مندالانهی سهیرم بۆ دنوووسی؛ لهویش چاوی کرایهوه.

له بیرمه جاریک دهستی بۆ رادیوکه برد. دایکی دهستی گرت.

- رۆله گیان! بابت ئەو ههموو رهنجه دهدا، نهوهک رادیوکه بشکی؛ بۆ ناکردیتهوه!

- لئی گهرئ بییشیکینئ خهم نییه، پهیدا ههر ده کهمهوه...

- کهسئ له کوپستانهوه بگاته بهغدايه و نهخوازا هاوین بی، واوهیلایه. معسووم له گهرمان

و ەك بەچكە چۈشلەكەي سۈرەساقە ھەر دەمى پىك دادەدا؛ زۇرم بەزە پىندا دەھات. سالى دوایی دەگەل مالى عەبدوللا عەلى كانى مارانى، ھاوبىن چووينە شەقلالە. باغىكىمان بە ناوی «كانى گروو» بە میوهو بە چارده دینار گرت و خۆمان لە گەرما دزیهو. دوایی بە گەرماشی عادت کرد و دەیگوت ماله خۆم بە جى نایەلم. لە ھاوینی ۱۹۵۵دا مندالیكى ترمان لە شەقلالە ھاتە دنیا. ناومان لى نا «ئاگری» كە ئیستا ناوی مستەفایە.

چەندىك لە ماله شەوكت ماينەو. بەحیا چرووستانییەكەي گوتم دەگەل حەمە رەشىدخان، لە بەغدا (ئیمام تابور)، بە زاوا بەندی لەوئ دەژیا. رۇژىك چاوی بە كتیى «دايك» نووسراوی «ماكسىم گوركى» كەوتبوو، لىم كەوتبوو پرتە و بۆلە.

مالم گويزتەو. دەگەل وریا عەلى - كە ئەودەم ژنى ھىنابوو - مالىكىمان لە «فەزوت عەرەب» گرت. سیلەكەم لىی ھەلدامەو؛ لە بيمارستانی «تۆسەي» رۇژھەلاتى بەغدا كەوتم. بيمارستان دوو نھۆم بوو. پتر لە دە سالۆنى درىژى بۇ نەخۆشان تىدابوو؛ كە ناویان بە عارەبى «قاوش»ە. ھەر قاوشەي بیست تەختى تىدابوو. دەرمان و خواردنى باش بوو. تەنیا فەرقى دەگەل لوبنان ئەو بوو ناویان نەدەگوت؛ ژمارەي تەختیان بانگ دەکرد: «ژمارە نۆ دەگەل ژمارە شەش وەرن». كتیىكىم خویندەو: «یادداشتى كەرویشك». كەرویشكەش فەرمووبووی لە ناو كەشتیدا حەبوان نەماين. بووینە ژمارە و لە سەر پشتمان نووسرابوو. نەخۆشەكانى ھاوقاوشم تىگەیان، پەسندیان کرد كە یەكترىش بە ژمارە ناوبەرىن. ئیتر تا لەوئ بووم «عەزیز» ببو ژمارە نۆ. جگە لە خویندەنەو، بیسەوادە عەرەبەكانم دەرس دەدا؛ دوانیانم فیرە خویندەنەو کرد.

گوتیان مەلایەكى كورد لە نھۆمى دوو نەخۆشە.

- مامۆستا منیش كوردم، ئەگەر كاریكت پىم ھەبى.

- برا دامە دەزانی؟

- كەم تا كورتىك.

ورده بەرد و تەختە دامەي لە تاقەي پشت سەرى ھینا.

- تۆ كەيفت بە شیعری كوردی دیت؟

- بەلى نالیم زۆر خۆش دەوئ.

- ئۆخەي من لە یەكى وەك تۆ دەگەرام!

نالییەكى بە خەتى لە بن سەنیر دەرتنا. ئەو پیاوہ چل سال بوو خەرىكى ساغ كوردنەوہي

شیعری نالی ببوو؛ حاشیەي زۆرى لى نوسیبوون. بە راستى لە ناو نالی زاناندا وینەم نەدیوہ.

ھەموو رۇژ دەچووينە قوزبىنىك و بە نالییەوہ خەرىك بووین. ناوی «مەلا محەمەدى

چروستانی» و باوكى یەحیاكە بو. نالییەكى ئەوم بە خەتى خۆم نوسیبیوہ؛ بە داخەوہ پاشان

لىم دزرا.

زۆر لە برادەران دەھاتنە سەردانم. رۇژىك مەلا شوکور - كە ئەودەم ببوہ دەبیر و كەيفى ساز

بوو - گوتى: حیزبى پارتى گوتوویانە سى دینار بەدە! باربووی ھەژار دەكەین؛ گوتوومە با لە خۆي

پرسم. زانىم دەپەوئ منەتبارم كا.

- نا مەلا گیان! نەكەي بیاندەپەي! دلیم خۆش كرد.

لەو نەخۆشییەم مندالەكانم ناچار ببوون مالیان گوئستبووہ ماله خزمى ئاشناپەكم كە

محەمەدى ئىمامى بوو. ژووړىكیان بە كرى گرتبوو لە ئەحمەد ناویك. ماله كە لەو پەرى بەغدا

و نزیك مزگوت و گۆری شیخ عومەر بوو؛ نزیك باتلاغئیک. شهوانه له بهر دهنگی بۆق گویت له دهنگی هیچ نهده بوو. میث و میشوولهش باسی ناکرئ. قوری کۆلانیش ورجی لئ ده چه قئ. له بیمارستانه وه هاتمه وه ئه ماله. له دوکانه کهمه وه زۆر دوور بوو؛ زووریکم له نزیك تر گرت. شەش یا هەوت مالى دیکەش لەو حەسارەدا بوون. بە رۆژ چەققە و هەرای ژنان و بە شەو دەنگی هەوت رادیوی بلیند تا سەعات دووی شەو. خەوی چی؟ ئیستراحت کوا؟ سەگیش دەژیا و منیش دەژیام... لەویوه هاوین چووینە وه شەقلاوه و ئیتر هەر ئه و دەمه وه هاوینە دیسان لیم شیوا و سەرگەردانی ملی گرمه وه.

تازە مال و منداله کانم هاتبوون، جەلال بێتووشی کۆنە شەریکم له حەبس ئازاد کرا و له کار دەگهرا. گوتم: هەر وه ک شەریک بووین، ئیستاش شەریکین. هیچم لیت ناوی و بە شەریکی کار دەکەین. جا که چووینە شەقلاوه، ئەویش دەگهلمان هات و بە دەم هاوینە هەوار مه وه عەکاسیشمان دەکرد.

زەبیحی و قزنجی له «مەحەللەتی عەبدوللا شەریف» گیران و خراڤه گرتووخانه. زوو ئیقراریان کردبوو که ئێرانین؛ ئیتر عەبدوللا شەریف نەیتوانی بەریان دا. نزیك سالیك مانه وه و ئاگاکیان زۆر مەردانه یاریده ی دەدان. دایاننه وه دەست ئێران؛ که ئەم چیرۆکەش ناخۆش نییه:

سەردەمیەک که من شاگردی وه ستا برایم بووم، قزنجیش هات و چۆی عەکاسیه که ی ده کرد و فیڕی رتووش و ورده کاری تر بوو. رۆژیک سەیدیکی جحتلی که واشۆر، له دوکانی وه ستا پرووی ده ئیمه کرد: برا من ناوم سەید ئیبراهیمی... نازانم چیه (له بیرم چۆنه وه). ئەگەر دنیا بوو رینگه تان کهوته قەسری شیرین، سەرم لئ بدن. له هەر کەس بێرسن دەمناسئ. عیراقی له خانقینه وه داویانن بە پۆلیسی ئێرانی و رەسیدیان وه رگرتوه. له و ساله حەبس و زۆر لئ پرسینه دا، ناو تیکه لاو بوون. زەبیحی که ناوی رواله تی «قادره سوور» و له پاش گیران گوتوو یه عەبدوره حمانی هەمه دەمینم، ناوه که بۆته «هەمه دەمینى قاله سووری»! «سەعید رەحیم» که ی قزنجیش - که دوا یه بۆتوه «هەسەن عەلی» - بۆته «عەلی رەحیمی سەعیدی»! ئەم ناوانه ش وه ک دوو گوناحباری سیاسی له ده فته ری سنووروانانی ئێرانیدا نییه. ئەوانیش وه ک ئەو هەموو بۆیاغچییانه حیساب کراون که له په ستا عیراقی ده یانده نه وه به ئێران. ئەوه شمان له بیر نه چئ له و چەند ساله دا زەبیحی و من زۆر باش فیتره عاره بی بووین؛ به لام قزنجی - هەر چەند مه لا بوو، عەرهبی ناو کتیبی زۆر باش ده زانی - ئیستا و ئیستایش وه ک لازمه فیتری عەرهبی به غدایی نه بوو که نه بووا ئەگەر قسه ی ده کرد ده تگوت پیره مه لای عەجه مه و له سەر مینبەر روزه خوانی ده کا! زۆر جار جوابی عەرهبانی به کوردی ده داوه!

زەبیحی کوتی ئەو رۆژه که دایانینه وه به ئێران، سەر هه نگیکی زۆر بی شەرمی قسه قوت بازجویی لئ ده کردین. به منی گوت: ئیوه چکار یکتان کردوه که ده ولته تی هاوسامانان تووره کردوه؟

- جەناب! ئیمه دەس فرۆشی ناو بازار بووین؛ بی خه تاین.

- باشه ئاقای سەعیدی تۆ قسه بکه.

- نه عەم؟!!

سەر هه نگ هەر نه عەمی بیست، راسته وه بوو، چه قه نه ی لئ ده دا و قنگی باده دا:

- قەن نه ئەم! ئاغا ی ئێرانی، ئەم نه ئەمه ت له کو ی هیناوه؟!!

- كاكە قزىلجى گيان! تۆ بە كوردى جوابى عارەب دەدەيەوۋە؛ چۈن بوو لىرە غەرەبىت ھەستاوە كە گالتەمان پىچ بكەن؟!

دەيانەنە قەسرى شىرىن و دەيانخەنە گرتووخانەوۋە. ناۋى سەيدە كەيان بىر دەكەۋىتەوۋە. لە پاسەۋاڭنىك دەپرسن: سەيد فلانى دەناسى؟ پاسەۋان كرتۇشنىك دەبا و دەچى بانگى ئەفسەرىك دەكا. ئەفسەر دەلى: بۇ چىتانە؟

- خزممانە!

- ئىمە خاك بەر پىتى ئاغىن، فەرموون بتانەم.

سەيد كە تۆمەز شىخى ئەھلى حەققە و زۆربەى خەلكى شار مريدىەتى، دەلى: بەلى خزمى منن. شىۋيان دەداتى و ئەفسەر رادەسىپىرى كە زۆرى ئاگا لى بن و دىنەوۋە گرتووخانە. بەيانى ئەو رۆژە دەيانەننە كرماشان.

- كويتان دەۋى بتانەين؟ ئازادن!

- لە كرماشان دەمىننەوۋە؛ خواحافىز!

بە جوۋوتە دىنە تاران. دەچنە مالى عەۋلاغاى ئىلخانى زادە كە پوورزاي قزىلجى و زۇر نرىكە لە دىوان. عەۋلاغا دەلى عىلاجتان نايە. بىرۇن خۇ بشارنەوۋە. قزىلجى بەرەو كرماشان بۇ لاي سەعیدى حافىدى ئامۇزاي كە «مودەعىلەام» بوو دەروا. زەبىحىش دەچىتە گوندى شىخ موعتەسەمى شىخ حىسامەددىن، لە نرىك سەنە؛ دەگەل سۇفەكى شىخدا دىتەوۋە سنوورى عىراق؛ دىتەوۋە شارى سولەيمانى. زەبىحى گوتى: لە سەر جادەى كن ھەلەبجە دەستم بۇ جىپىك ھەلىتا، سواری كردم. پۇلىسى رىگە لىم وەشك كەوت؛ پىرسى ئەوۋە كىيە؟ شۇفىر گوتى برامە.

- درۆ دەكەى!

- ھەر سىك تەلاقەم كەوتى بىرەم و دەبەمە سولەيمانى.

نەجاتمان بوو. كابراى شۇفىر گوتى: ئەگەر پىرسىباى ناۋى چىيە، چىم بگوتايە؟ خۇ ھىشتا ناوت نازانم! لە سولەيمانى لە ھەۋەل كۆلان خۇم بە مالىكدا كرد:

- خوشكم مىۋان رادەگرن؟

- سەر چاۋان فەرموو.

پىاوۋە كە شەۋ ھاتەوۋە. تىگەشىت قاچاغم. دەستى رانك و چۆغە و پىشتىند و پىچى دامى. بەيانى ۋاڭپىتىك ھاتە بەر دەر كە، راپسپارد ئەم كورەم بۇ دەگەيەنە ئەو جى كە خۇى دەلى، نابى بىشگىرى. تا دەشتى كەر كوۋكى ھىنام و بەرىم كىردەوۋە.

- سەر و كەللەى زەبىحى لە بەغدا پەيدا بوو:

- كاكە! ھەموو پۇلىسى بەغدا ناسىۋانم تەگىر چىيە؟

- بچۆ سوورىە لاي ئاشناى من!

نامەم بۇ مالىە حاجۇ نووسى. لە سەر بىرى زەبىحى دەرەجەى دوۋى قەتار گىرا كە دەگىگوت بە ھى دەۋلەمەندانى دەزانن و بىشكترە. زەبىحى گەيە مووسل و خۇى گەياندە سوورىە و لە مالىە حاجۇ دامەزرا. پىناسى مردوۋىكى بە ناۋ عىسا عەرەفات پەيدا كرد و خۇى گەياندە شام.

رۇزىك گوتيان ۋەستا برايم گىراۋە. من و جەلالى شەرىكم بىرمان دا ھەر شەۋە يەكىكمان بچىنە مالى، چىيان ۋىست پىكى بىنىن و لە پوول پەكىان نەخەين. شەۋى ھەۋەل جەلال چوو،

نه هاته وه. نه ویشیان له کولانه که دا گرتوو. ئیستایش نازانم به چوڼ ترس و له رزیکه وه، هر شهو به فیلیک خوم به مالدا ده کرد. له بیرمه جاریک به کابرایه ک که به پؤلیسم ده زانی و له کولانه که بوو گوت: برا من شاگردی نهو وه ستایه بووم دوو سال پیش. ئه م سه گبا به، ده کم- ناکه م حقه کم ناداتی. گوتی: بو خوی شیووعی بوو گیراوه. بچو به لکو ژنه که ی پوولیکت بداتی! له جفنگه ی نهو ترس و لهرزه دا، کابرایه ک هاته بهر دوکان به فارسی پرسی: ئیره ستودیو سه باح؟ به عهره یی گوتم تیت ناگه م. هر چاوم ده گپرا له کوپوه هه لیم. ناخری دانیشت:

گوتم: تو چی؟

- ناغا من ئیرانیم. «غهنی» رایسپاردووم تو بمبهیه لای حیزبی پارتی!
 ده ک سندانت له سهری دا غهنی بو دیاری بو ت نار دووم! شهو، سهره پای مالی وه ستا،
 نهویشم له حه ساری کازمینه وه برده مالی نووری شاو هیس.
 رؤژیک دوو پؤلیس له دوکانه وه بر دیانمه پؤستی ئیمام ته ها، لای نه فسهریک. کابرایه ک زؤر-
 زؤر ده گریا. نه فسهره کسکی نیشاندام:

- ده یناسی؟

- به لی.

- ناوی چییه؟

- فلان!

- مالی له کوپیه؟

- نازانم

- بو ده یناسی و نازانی مالی له کوپیه؟

- من عه کاسم؛ ناوی مشتهری ده نووسم؛ نالیم مالت له کوپیه. نهو عهره بیگ و من کوردیک،
 کارم به مالی چییه؟

کابرا گریا و گوتی: درؤ ده کا باشی ده ناسی، ده نگ ناکا!

نه فسهر گوتی: نهوه کورده، وه ک ئیوه حیز نییه راستی به ده مدا نه یه. برؤ خوا حافیزت.
 له دهر که ی ژووره که ی هاتمه دهر و کردیانمه ته ویله یه که وه پتر له حه فتا که سی تیدابوو.
 هه ی دایکتان چاک، بابتان چاک، نه خیر به هره ی نه دا. خواوراستان نه فسهر سهری به
 ته ویله که دا کرد و به ره لای کردم. دیتم کوردیکی خانه قه ینیه.

کابرایه کم ده ناسی خه لکی سوله یمانی به ناوی «هه لای کولته په یی» ده یگوت کونه
 ئیرانیم. جحیلکی چاؤ برؤ و سمیل ره شی به شان و باهو، زیره ک و خوین شیرین، کارمهن دی
 ئیداره ی ریویان چاکردن بوو. نزیک ترین هه والی زه بیحی و قزلجی و من بوو. رؤژیک له دوکان
 هاته لام: کاکه! دوو رؤژ پیشتر خه بهرم دا به قزلجی و زه بیحی که هه لین، ده تانگرن، به
 قسه یان نه کردم. نه مشه وه له قه تار پؤلیسیکی سپریم دی؛ سه رخوشم کرد؛ پیم درکاند که
 فه رمانی گرتنی توی پییه. تو دوو رؤژ مه یه دوکان! له دوکان خوم دزیه وه. رؤژی پاشتر پؤلیس
 هاتبوو لیم گه رابوو؛ دوکان داخراوو؛ جیران دوکان بویان گیرامه وه. ده بوو هه لیم. خوم گه یانده
 مالی عه بدولا شه ریف، گوتیان ناغا خه وتوه؛ له پر هاته دهر. بوم گیراوه و گوتم: چوڼ برؤم بو
 سووریا؟ زؤری حه ول دا که ده تنیرمه هاوینه هه واری سه لاهه ددین؛ به سه ر کافه رستورانه که ی
 رابگه؛ قبوولم نه کرد. به یه کیکیی گوت حه فتا دیناری بو بینه؛ نه مویست. کارتیکي دهرینا،

سادہ؛ تہنیا ناوی خۆی پتوہ بوو. هیچی لی نہووسی: ها! له مووسل ئەم کارته بده به «حەسەن تۆحەله». جەلال حەوت دیناری له دەخلی دوکان دامی و ئەنگوستیلەیه کی زیری قامکی خۆی دە قامکم کرد که ئەگەر پەکت کەوت بيفرۆشە. بەرپی کەر کووکدا هاتمه شه قلاوه؛ که منداله کانم لهوئ بوون. عەبدووللا عەلی و عومەر دەبابە - که له حیزبی پارتييدا زۆر گرینگ بوون - گو تیان: خەمت نەبی! حیزب مانگی دوازدە دینار دەدا بە منداله کانت، تا خوا پوحمیک دەکا. عەبدووللا قەولی دا که وەک براهی کی عەزیز منداله کانم له مالەخۆی چاوه دپری بکا و هەست بە بیكەسی نەكەن.

له شه قلاوهوه چوومه مووسل. حەسەن تۆحەلم دیتەوه؛ له دەوله مەندە هەرە زله کان. کارته کەم دایه، گوئی: عەبدووللا شەریف زۆر زیرە کە، دەیهوئ هەموو کومونیسستەکان له عیراق وەدەر نی و له شەریان خەلاسی بیت.

- من شیووعی نیم.

- من دەزانم، تا ئیستا پتر له بیست کەس وەک تۆی بە مندا ناردۆتە سووریە.

تەلهفۆنی هەلگرت: شیخ شەعلان! یه کیکم ههیه سهبهی ده یگه یهیه کۆمباینه کانی من! نابئی کەسیش بیگری. گوئی: ئەمشەو میوانم بە!
- دەچمه ئوتیل.

دەسا سبەی سەعات هەشت وەرە دەفتەرە کەم.

سەعات هەشت و چارەگ ماشینیکی رەنگ شەرابی تازه کووره له دەرگا ویستا. شیخ عەرەبێکی عەگال بە سەر، بانگی کردم: سوار بە! بەرەو سووریە وەرئ کەوت. بە کن چاخانە ی کەسکدا هاتین. پۆلیسە کانی پێشوو گرتبووانم له رێ ریز بوون و کړنووشیان بۆ ترومبیلی شیخ کرد. گەیشتینه رەشمالی شیخ؛ نیوهرۆژم خوارد. بە قوله رەشەیه کی گوت بە ماشینی من بیبه بنکهی کۆمباینی تۆحەله. تۆحەله عیراقی بوو؛ دروینە ی خەلکی سووریای دەکرد. ئەرمەنییه ک وەکیلی بوو، تەحویلی وەرگرتم. چەند کریکارێکی درۆینە و کۆمباین لهوئ بوون که چواریان کورد بوون. شەو له سەحرا مامەوه. هێشتا نانی شیو نەخورابوو، له پڕ بوو بە شەری کریکاران.
- له سەر چی شەر دەکەن؟

- ئای ئەو سەگبایه نوێژ دەکا؛ یانی ها من له ئیوه چاکترم! بە خوا دەبی نوێژی له بیر بەرینەوه! سبە ی بەیانی شۆفیرێکی ئەرمەنی بەناو گەنماندا، بە بی رێ بردمی «ترەسپی». ترسی رینگە بە سەر چوو. چوومه دیوہ خانی حاجۆ. قاوہچییه ک لهوئ بوو. بە کوردی خۆمانە پرسیم: کئی له مالە؟ کە ی دەتوانم حەسەناغا بیینم؟ زۆر له سەر خۆ گوئی: ئەز بەرەبی نزانم!
ئەو رۆژە پینجەشمە بوو. شەوی جومعه هیچ، بەیانی رۆژی شەمه بە چەققە و هەرا و خرمە ی لاقان وە خەبەر هاتم. هەر کەس پارچە چەکیکی ژەنگاویشی هەبوو له بن عەرز ی دەرینابوو، بەرەو چیا رای دەکرد.

- خەبەر چییه؟

- قاچاغچی بە پەزی قاچاغەوه له زەمینی تورکیا دەرچوون و جەندرمە بۆی نەگیراون. هاتوون مەری دیرۆئی (گوندیکی سووریا) بەرن که مولکی یوسفی حاجۆی برای حەسەناغایه. تەنیا تەنگیکی هەبووه. تەقە ی له جەندرمە ی تورک کردووه، چوار جەندرمە و ئەفسەریکی کوشتووه و تورک هەلاتوون. دەترسین بە هێزی زۆر موه بێنەوه. دەچینه یاریدە ی یوسف.

جهمیل حاجو که برای حهسناغا و کاری رهعیتهی له مل بوو، ده گهل یه کیئکدا ههرا و چهققهیه کیان بوو مه پرسه. جهمیلاغا گوتی: سهیدا (یانی ماموستا) برونه نم هه تیوه توتووی چوئله که کوژی هیناوه - که گوللهی بیست میتر بر ناکا- دهلی ده چمه شهری تورکان! وا ده بی؟ گوتم: برا تورکی ده زانی؟

- چون نازانم؟ دوو سال سهریازی تورکان بووم.
- جا که وایه له سهنگه ردا بانگ بکه: ههوالی جهندر مه! تۆزیک ماریفته بی! وه ره بهرده مم تا چوئله که کوژیکت پیوه نیم!

کابرا گوتی: بزانه سهیدا چۆنی خهت کیشا؟! وای گوت و بی ئاوردانه وه رایکرد. چووینه جه بهه که. پۆلیسی سووریش هاتن. ئەفسه ره که یان به پارانسه وه گوتی: ئیمه خاوهن مال و مندالین؛ حه یفه بکوژیین. چه که کانمان لی وه گرگن! ئیمهش بهرنه مالیک. خوا گه یانندی، بوونه خاوهنی بیستویهک تفهنگ. به لام شهر نه کرایه وه و به که یخودایه تی مه عمورانی سنوور دا کوژا.

له پهنا دیوه خانی ماله حاجو وه تاغیکم بو تهرخان کرا. سالیک مامه وه. له مال و مندالم هیچ خه بهرم نه بوو، حاجی مه لا سالیکیان راسپارد که منداله کانم بو بیئی. مه لا له به غدا دیبوونیه وه و هینابوونیه مووسل و له وپوه به قاچاغ بو سووریه. له ریگه، شهو پۆلیس تفهنگیان پیوه نابوون؛ به لام دهر باز ببوون. به ناو عه شیره تی کۆچهردا تیپه ریوو؛ که مه عسووم گۆته نی: ژنه کانیان عه گالیان به سه ره وه بو!

که من سووریا و مال له به غدا بوو، وه هابی بلووری و مینه ی شهره فی هاتبونه به غدا و له منیان پرسیبوو. وه بال به ستۆی خه لک، گوتیان له لایهن ئیرانیانه وه هاتبوون بتبیننه وه! له زهمانی قاسمدا نامه یه کی شهره فیم بو هات. سویندی خواردبوو که لهو تۆمه ته دووره و پاکانه ی خۆی کردبوو. جاریک مه عسووم گوتی: به مندالی بیستومه کابرایه ک چه ند سال دیار نه بووه، گه بیوو و ولاتی شهیتان په رستان؛ ئه ری له کوپیه؟ گوتم: ئیمه سی رۆژه ری ولاتی شهیتان په رستانمان به جی هیشتوه!

رۆژیک زۆر به سه برۆکه پرسی: ئه ری ئیمه تا که ی ماله و مال و ئاواره ده بین؟ گوتم: تۆ چاوت به ره و ژووور دهر وانی. له ماله دۆمان برونه! هه ره حه وته ی له دیه کن، زۆریش به ژبانی خۆیان رازین. وه بزانه ماله دۆمین... ئیتر نه مدیته وه هه رگیز گله له به ختی خۆی بکا.

له م بهینه دا من له وه ره زیان چوو بوومه شاری قامیشلی، وه تاغیکم گرتبوو. سووکه ناومالیکم بو پیاویکی ره بن هه بوو. ئیواره یه ک کوریکی ماله حاجو هات: ههسته مالت بیچه وه! مال و مندالت هاتوون و له ماله محیدین حاجون. چون مالیک؟ دایک و دوو مندال وه ک خۆ ماون. به لام مال؟ کوا مال! هه رچی هاتبوو باری که ریک نه ده بوو! بیستمه وه که ده گهل عه بدوللا عه لی برای عه زیز گه راونه وه؛ عه بدوللا ئەسپایی ماله خۆی جیبه جی کردوو و ناوماله که ی ئیمه ی له حه سار هه لپشتوه.

- کاکه! ئەدی ئیمه؟

- ده توانن چاوه خانوو بیک بو خۆتان پهیدا کهن!

چاری ناچار په نایان به کاک محه ممه دی ئیمامی بردوو. له حه ساریکدا - که خۆی ئیجاره ی کردوو و سی وه تاغه - خۆی و ژنه که ی وه ک خوشکی دایک و بابی له مه عسووم ئاگاداریان

کردووه و چاویان له منداله کان بووه. کاک محهممهده له زهمانی عوروسی ههوه لیهوه کهوتبووه ولاتی تورکان. جهندرمهیی، قاوهچییهتی، فعهلهیی و زۆر کاری دیکهی فقهیرانهی کردووه. له شۆرشێ شیخ مهحمووددا بهشدار بووه. بۆته کرێکار له بهترین خانه و بازخیرد کراوه و دوکانی داناوه و دوکان دزراوه و لهوپهڕی دهستهنگیدا به؛ بهلام له پیاوهتی و شهرف زۆر بالا به و کهمتر وینهی دیتراوه. وایزانم شکسپیر دهلی: «ئههی شهرف! تۆش وهک پینغه مبهران ههر له جینگهی نهوی و کۆخی ویرانهدا دهژی!» ژنه کهیشی خهلکی «خهفته خاری» دهووری کهرکووک بوو؛ به بیوهژنی میژدی به ئیمامی کردبوو. دوو مندالی له میژدی پیشوو ههبوو؛ ئیمامی بهختیوی دهکردن. ناوی ژنه که «بههیه» بوو؛ پێیان دهگوت «دایکی کهریم».

دایکی کهریم، مستهفای وهک عهولادی خۆی و زیاتریش دهزانی. کاتێ ئیمامی له بهر کرێگرانی و دهستهنگی له خانووه کهی گوێستبووه، مندالی منیشی بردبووه مالی تازه به کرێگیراوه، له وهتاغیک دایمه زان دوون که هه میسه ناگای لی بن.

- ئه دی حیزی پارتی و دوازه دیناری؟! -

- پارتی چی و دیناری چی؟! تهنا ته نه یانزانیوه له کوێین و چمان به سه هاتووه! لهم ساله دا، ورده - ورده ناو مالمان فرۆشتوو و ژیانیکی نه مر نه ژێ گوزهراندوو مانه و نه وهنده مان ماوه که هیناومانه...

له ناو گوندی تریه سپی - که نیمچه شارۆکه یه ک بوو - زووریکمان له ماله کلدانیه که به کرێ گرت و هه سیر - مه سیرمان لی پراخت و دیسان لیک کۆبووینه وه. مسته فام - که هاته سووریا دوو سالانه بوو - تا ماوه یه کی زۆر ناوی مامه محهممه ده و دایکی کهریمی ههر له سه زمان بوو. محهممه دی کوړم - که له سابلاغه وه هات و له مال ده رسم یی ده گوت - پاییزی سالی ئابنده بردمه مه درسه. ئه زموویان، له کلاسی سیه می سه ره تایی قبوول کرا. که هاته سووریا، له کلاسی چوار دامه زرا و سالی تر پینجی ته واو کرد که له جینگهی پینج و ششی عیراق بوو.

ماله که مان زۆر رووت بوو. ههر هه سیری لی پراخرا بوو. جۆلایه کمان دیته وه جله کۆنی بۆ ریشال ریشال که یین و به ته شی بۆی باده یین، میتری به لیره یه کی سووری ده یته نی. کۆنه پاتۆل و کراس و ههر جۆره کۆنه یه کمان باریک دادری و جۆلا دوو به ره ی میتر له میتر ونیودا بۆ ته نین. سه کۆیه کی ده و رانده و ره له وه تاغه که مان بوو، له سه ره ویم پراختن. گوتم: «جینگهی میوانه جی گوره کانه!» به لام ئه وهی خراب بوو که داوه کانمان ده ناسییه وه: «ئه وه داوی پاتۆلی خۆمه! ئه وه هی کراسی تۆیه! ئه وه و ئه وه و...».

نان گهنم و پینجۆر ساواره. مه عسووم قۆلی لی هه لمالی و به ته ندووور نانی ده کرد. ههر گیز له وی برسی نه بووین. گهنم له ماله حاجۆ بۆمان ده هات و ئه وان خۆیان به بی ئه وه به من بلین به زه کاتیان حساب ده کرد. شه وانه وهک هه موو خهلکی گوند ده چوو مه دیوه خانی ئاغا. چه قه و ههرای گوندیان، قسه ی قۆر و لابه لا. ههر چی ئه بیستراوه ده تبیست. ده پیشدا لام وابوو ئاغا هه موو وهک ئه وان هه ی موکوریان؛ به لام خراپی تیگه ی بووم ماله حاجۆ ره یسی عاشیره تی هه ویرکان بوون که گه و ره تر عه شیره تی ده وری سعیرت و میدیادن. به شیکی زۆر ده گه ل حاجۆ ئاغا له چنگ تورکان هه لاتوون و له جزیره ی «ئیبین عومه ر» - نیوانی ده جله و فورات - گیرساونه وه. دیمه کار و ده شتی زۆریان داوئی؛ چه ند گوند یکیان ئاوه دان کردۆته وه و نیشته جی بوون. به شی هه ره زۆریان له تورکیان. هه موویان موسولمان نین؛ یه زیدی هه ویرکیش زۆرن.

حاجۇ ئاغا لە شۇرشى شېخ سەئىدى پىراندا بىن تەرەف بوو ە ھىندىكىش يارىدەى توركانى كوردوۋە. بەلام توركيا لە پاش شكستى شېخ سەئىد ە ھەوالانى، بە ئاغاۋەتى كوردوۋە گەراۋە، زۇرى ئىعدام كوردوون ە زۇرى لە شوئىنى خۇيان كۇچ داون. حاجۇ ئاغاى بىن تەرەفئىش گىراۋە ە زىندانى نوسەبىين خىزىنراۋە. دادگاى توركان گوتوۋىناە: تۇ يەزىدى ە شەيتان دەپەرستى!

- نەخىر موسولمانم ە دنيا ئەۋە دەزانى.

- دە ئەگەر يەزىدى نىت بلى نەحەت لە شەيتان.

- نابلئىم.

- ئەۋە دەردە كەۋى كە شەيتان پەرستى.

- من نوئۇ دە كەم؛ ئەۋى ئىۋەش دەلئىن من لە ھەموو نوئۇئىكدا دەبلىئىم؛ بەلام بۇ ئىۋەى نابلئىم.

يەزىدەى كانى خزمى لە بەرى دەپارئىنەۋە: بلى نەحەت لە شەيتان! با تۇمان بىمىنى.

- نا كورم! ھەرگىز نامەۋى سەر بۇ زالم دانەۋىنم. بۇ كەۋچكە خوئىئىك ناپارئىمەۋە...

لە زىنداندا چاۋنەۋرى ئىعدامە. شەۋ ھەۋىركى يەزىدى ە موسولمان پەلامارى زىندان دەدەن ە دەبىنئىرە سوورىاى بەر حوكمى فەرئاسە. ئەۋ دەشتەيان پى دەسپىرن كە لە سەر سنوورى توركيايە. مستەفا كەمال داوايان دەكاتەۋە، ژەنەرالىكى فەرئاسى دىتە جىزىرە كە تەحوپلى توركيايە بىداتەۋە. حاجۇ ئاغا دەچىتە دىدەنى ژەنەرال؛ لە مەجلىسدا بەر دەمانچەى دەدا. ھەۋىركى كە لە دەۋرى شوئىنە كەدا دامەزران؛ دەبىكەنە تەقە ە حاجۇ دەپارئىزن. فەرئاسە لە تەسلىم كردىيان ەز دىئى ە خۇيان تى ناگەبەنى ە دەيانكاتە دۇستى خۇى. دەلئىن ژەنەرالىكى فەرئاسى ھاتۇتە جىزىرە، ەشائىرى كورد ە ەربى تىگەياندوۋە كە خۇيان رانىن ە رىژە برۇن. بىۋەژنى ژەنەرالە كوزراۋە كە دەمانچەبەكى دەكەفە دەستىبە كەيدا بوۋە، برپارى داۋە كە تۇلەى مىردە كەى بىكاتەۋە. دەپرسى: كامە حاجۇ ئاغاىە؟ كاتى كە حاجۇ دەبىنى ئەۋ شۇرەسۋارە ئەسمەرە چاۋرۇ جۋانەى بە شان ە باھۇى مەردانە ە بەھەببەت، سارد دەبىتەۋە، دەلى: حەبفە پىاۋى ە بكوژى...

حاجۇ ئاغا كە لە شۇرشى شېخ سەئىد بەشدار نەبوۋە، پەشمانە؛ حەۋل دەدا لە جىزىرە ئەمارەتىك بۇ كوردە كانى جىزىر دامەزرىئى؛ بەلام كوردى تر ھاۋكارى دەگەل ناكەن. ئەۋانەى بە ناۋى رەعبەت لەۋ ناۋە بوون، ھەموو خزم ە لە ەشىرەتىك بوون. لە پاش حاجۇ، حەسەئاغاى كورپى سەرۇك ەشىرەت بوو. پىنج كورپى حاجۇ لە گوندى تىرەسپى دەژيان كە بىكەى چەكدارانى فەرئاسى بوۋە ە ئىستاش قشەكەيان ماۋە. كورپىكى يووسف كە باس كرا لە گوندىكى سەر لىۋارى سنوورى توركان ە دوو كورپ لە شارى حەسەكە دەژيان. ئاغا ە رەعبەت ھەر ناۋ بوو، ناۋەرۇك نەبوو. گلاۋىئىك بە كەسى نەدەگوت ئاغا، حەسەن، جەمىل، حەمەشەرىف، چەچان ە ھىچى تر. تەنانت ھەلبىزاردنى شۋان ە گاۋانىش بە بىرى ھەموو خەلكى گوند بوو. ئاغاش تاقە رەئىبەكى ھەبوو. رەعبەت لىنگىيان رادەكپشا. ئىۋا ھەبوو پرخەى خەۋى دەھات ە ئاغاش لە دىۋەخان دانىشتوۋە. ئەرمەنى ە كلدانى ە ئاشوورى زۇر بوون؛ جوۋلەكەبەكەش ھەبوو. چەندم پى جۋان بوو: لە دىۋەخانكىدا مەلا، كەشەش، فەقىرى يەزىدى، دەگەل موسولمان، مەسىحى، جوۋلەكە ە يەزىدى دەبىنرا كە ھەموو ەك برا يەكترىان دەدواند ە كەس دەربارەى دىنەۋە قەت شتىكى ەۋى نەدەكرد ە نەدەگوت كە دلى كەس بىشىئىنى. قەت نەمدى موسولمان تف رۇكا يان ناۋى شەيتان لە مەجلىس بىنى؛ نەۋەك دلى يەزىدى لى بىمىنى.

رؤژیک له قاوه‌خانه بووم، کابرایهک به یه کیکی گوت: برو بیچووی شہیتان! یه زیدیه که دلی ئیشا و دهنگی نه کرد. کابراش هه ویرکی نه بوو. بانگم کرد: برا! ئه وه کورده و براته. ده زانی به ناوی شہیتان ده پرهنجینی؛ حه یفه دلی فه قیریکی وا بشکینی. جینیوی تر زورن! کابرا په شیمان بۆوه؛ هات عوزری له یه زیدی خواسته وه. پاش چهند رۆژ له ماله وه بووم، گوتیان میوان هاتن. فه قیریکی یه زیدی (فه قیر رۆحانییه) ده گهل چوار که سان چوار بار کۆلوویان هیناوه. فه قیر ویستی دهستم ماچ کا: «سهیدا تو ناهیللی بسلمان خه له تان بکهن؛ زور منه تبارتین». ئیتر ئه وه سه ره تاي دۆستایه تیم ده گهل یه زیدییه کان بوو؛ که زور خهست ببوو؛ زوریان خۆش ده ویستم.

ماله حاجۆ زوریان حورمه تی شاعیر و نووسه ری کورد له بهر بوو. ساله ها ژيانی «جگه رخوون» له سه ره ئه وان بوو؛ که چی ببوه چه پی و جینیوی پی ده دان و هه ره شه ی کومۆنیستانه ی لی ده کردن! به لام دیسان هه ر زور حورمه تیان ده گرت. ژیانیان وه ک عه شایری عه ره به. ته نیا به یانیا ن چای دروست ده که ن؛ دهنه هه ر قاوه ی تاله. ئیواران قاوه چی ده بی قاوه ی خر و کال له سه ر ساج بۆ بدا، له ده سکاونگدا بیکو تی، دهنگی ده سکاونگ بگاته مالانی دی، یانی وه رن قاوه بخۆنه وه. ده بی هه ر جار به شی رۆژیک ساز دا. ئیواره ی تریش دووپاته ده کړیته وه. جگه له قاوه ی ئیواره، شه و له مه جلیسدا قاوه چی به فنجانی چکۆله وه به خه لکه وه ده گه پړ و به ری لی ده گری. بۆ هه ر که سه چه ند دلۆپیک تیده کا و هه ر تاو ناتاو یک تازه ی ده کاته وه. من که تازه چوو بووم، قاوه ی تال له ده مم ژه ری مار بوو. هه رگا قاوه چی ده گه یشته من، ده مگوت ناخۆمه وه. حه سه ناغا - که به ته نیا بووین - گوتی: سهیدا نازانم تۆ بۆ له ئیتمه عاجزی؟! - من؟ خوا نه کا. بۆچی ده فه رمووی؟

- پیاوی له دیوه خان قاوه وه رنه گری، یانی دوژمنایه تیم ده گهل خاوه ن دیوه خانه.

- بمبه خشه به لام زور تاله! به قاوه چی بلی فینجانی بی قاوه م بداتی؛ وه بزانی ده بخۆمه وه!

که چی بۆ خۆم وای فیر ببووم، ته نیا داوای قاوه ی تالم ده کرد. شیعیر یکم که بۆ جه لال تاله بانی نووسیوه و له «بۆ کوردستان» دا چاپ کراوه، باسیکم له و بار مه کردوه.

تورک له و مه لبه نده، خه تی سنووریان دوور و دریز مین چاندبوو؛ که له قاچاغچی به ته قی. زور جار کوردی به سته زمان به و مینانه ده کوژران. به لام زۆربه ی قاچاغچی - که سه ربازی تورک یان کورد بوون - مینه کانیا ن کۆ ده کرده وه. به ردی دوکاندارانی تر به سی، به شی زۆری قاپۆره مین بوو. به رتیلیش زۆری کار ده کرد. جه ندرمه مه ریان بۆ قاچاغچی لیده خوړی! تهنه گیان ده دانی؛ له عه رزی سووریا تهنه گیان وه رده گرتوه.

مه لا زوبیر ناویک، لاویکی خه لکی دهوری شاری «میدیا» ده هاته جزیره، کتیب و شیعیری کوردی کۆ ده کرده وه. جاریک درهنگ تر له پینشو و هات؛ بۆی گترامه وه: له شاری نوسه بیین پشکینانم. دیوانی جه گه رخوون و چه ند شتیکی دیکه یان لی گرتم. بیسیمیان بۆ دیار به کر لیدا. ئه فسهریکی ده ره جه سه روان هات، که له بچه ی کردم و خسته میه ناو جیپ بۆ دیار به کر. له ری زور گریام؛ پارامه وه. له ناو شیویک ده مانچه به ده سته وه دایه زاندم. گوتم ده مکوژی. تاویکی باش بهر شهق و زلله ی دام. به کرمانجی گوتی: سه ی کوری سه ی! که ریکی وه ک تۆ مالی هه زار کورد ویران ده کا. کتیبی کوردی له پۆستی سنووره وه دینیه ژوور؟! برۆ راکه! خۆی به ره و نوسه بیین گه راوه. که له میدیا له پاش سه ردانی ماله وه به نوسه بییندا هاتمه وه، جه ندرمه کان ده ستیان ماچ کردم: خۆجه تۆمان گرت عه فوومان بکه! جه ناب سه روان هاته وه فه رمووی

كىتئە كانت ھەموو ماناي قورعان و ھەدىس بوون!

ھەسە ناغاي حاجۇ - كە مەزنى عاشىرەت بوو - بە جىھلى تەنبوورژەنىكى زانا بوو. گوتىم:
بريا منىش بىزنىيا. تەنبوورژىكىيان ھىنا؛ ناغا ھەولى دا فىرم كا، بەلام ھەرچى كىردى و كړاندى
نەمتوانى قامكى ھەر دووك دەستىم وىكړا كار بكا! ناچار وازم لئ ھىنا و زۆرم زگ بە نازىرەكى
خۆم سووتا.

زۆر لە قەدىمەو ھە كى لەو مالە ھەر ناوى «حاجۇ» بوو؛ حاجۇى نازانم چەند پىشت پىشوو؛
عەبدى رەشى ھەبوو ھە قاوھى دىوانى بوو. پىشتاوپىشت ئەر رەشانەش بىوونە كورد؛ ھەر رەش
بوون و ھەر قاوھى؛ بەلام عەبد نەبوون.

تايەفەيەك لە ناو ھەوئىرگان ھەن دەلئىن قەدىم لە ھىندووستانەو ھاتووين. بەوانە دەلئىن
موتىرىب يانى بەزمگىر. لە ناو خۇياندا زمانىكى تايەتايان ھەيە. ھەموو پىوايان زورنا و
دنبەكژەنن و ئەگەر دەنگ خۇش بن، گۇرانى بىژىشن. بەك لەوانە ناوى «شىخۇ نادۇ» بوو؛
نەخوئىندوار؛ قەت نەچووبو ھە شاران. جگە لە زورنا و دەھۇلژەنى، قسە خۇشەيەك بوو ئەگەر لە
ولاتانى لاوھى بوايە، ناوبانگى دنباي دادەگرت. لاساي ھەموو جانەوھرىكى دەكردەو ھە دەبوو
بە ھەو. چەند نوكتەيەك لئ كىردۆتە شىعر و لە دىوانەكەمدايە. شەوانە كە دەھاتە دىوھخان،
مىردووى دىنايە پىكەنەن. كە من دەمدى: كەچەل، پىر، بۇر، دەم و چاودرېژ، بەكۇخەكۇخ بوو.
نومايشنامەي پىكەنەننى وای دروست كىردبوو كە لە بەر دەبگوتن؛ ھەر دەبوو ئافەرىنى لئ پكەي.
شەويك زۆر كۇخى، يەككىك گوتى: شىخۇ! مىردن ھاتوو. گوتى: دەمت بېرە! نىشانەي مىردنى
من زۆرن؛ ھىشتا پەيدا نەبوون. كە مىردنم نىزىك بىتەو، سەگ ناوھرن، كە نازەرن، بىزن ناتىرن،
قەل ناقرن، زۆر عەلاماتى دىش پەيدا دەبن كە پىت نالىم!

لاساي كەشەي كىلدانىيان دەكردەو، لە خۇوھ شىتىكى بە مىنگەو دەگوت. كىلدانىەكان
سوئىدىيان دەخوارد دەيانگوت تەواو كەشەيە؛ بەلام لە قسەكانى تىناگەين!

- بۇ تىناگەن؟ دەلئىم: ئەي كىلدانىە خۇشەوئىستەكان! ئەگەر پىرەمىردىكى لاوازى بى ھىزى
ھەفتا سالە، لە ئاودا قوم بكەن و بە پىلاقە بچنە سەرى، لەوانەيە نەفەسى تەنگ بىي؛ ئامىن!
- شىخۇ قەت نەچووبە ھىچ شارىك؟

- بەلئى، جارىك بىردىانمە قامىشلى زورنا بۇ داوھت لىدەم. كارى ئاوم ھەبوو. بىردىانمە
زوروىك گوتىيان ئاوەدستە. مىزىكم كىرد، لە قاپىكدا سوپى خوارد و چىنگىك بۇگەنى كۇ كىرد و
بە لوتىمى دادا! لە تاوان گووم لە بىر چۆو! ھاتمەو داوھت؛ تەنگەتاو بووم. كوپىنە! من ھەر لە
دەشت رىاوم؛ بە خىرى خۇتان بىگەبەننە چۆلىك! لاوىك پىشم كەوت. دەستىم لە سەر شانى
بوو كە ون نەبم. لە بازارەو تىپەرىن، لەوېر لەوېر دەيانپىرسى: ئەرئ ئەو شىخۇ نىيە؟ بە
دەست ئىشارەم دەكرد نا!

- جا بۇ بە قسە نەتەدە گوت نا؟

- دەترسام ھەر لەبىزم بگەرئ لە خوارەو ھەلرئى!
دەيگوت شەويكى مانگەشەو، لە سەر گرديك چووبوومە سەر پىشاوئى. خەبالات بىردبوومىەو.
لەپر دىتم زوروىك كىك لە پىشمەو دەروا، كەوتمە سەرى: بۇ كوى دەچى؟ ئەز باقى (لە تۇ) مە؛
ھەر دەبى بىگرم! ھەر پەلم بۇ دەبرد و بەر دەستىم نەدەھات و سەربەرەژىر پەل بىوو. لە خوار
گردي پىر پىدا كىرد. بە داخەو شەگوى نانى ھەرزنى خۆم بوو!

چىرەۋكى شىخۇ نابرىنەو، يەكجار زۆرن. زۆربەي خەلكى جزير لە بەريانن و بۆ يەكترى دەگىرنەو و دلخۆشكەرەي شەونشىنن.

شەويك شىخىكى ھەموو گيان كەسكى مل بە مت و موروى رېش سىي و عاسا بە دەست، بە چوار مريدوۋە دا بەزىن؛ كە نەناس بوون. شىخ لە تەنىشت ھەسەناغا لە لاي سەرو دانىشتبوو. ھەر يەك دوو دەقىقە شووشە يەكى تەنكە لەي لە باخەلى سەلتە دەدىنا، قومىكى لى دەخواردوۋە. بۇنى عارەقى زەحلاوى ديوە خانى دادە گرت. شىخ دەمىشى لە دوعا خویندن نە دەوۋە ستا!

- قوربان! ئەو ھە چىيە دەيخۆيەو؟

وھللا من نەخۆشى دلەم؛ دەرمان دەخۇم. ئيوە نامناسن، من شىخى شەبە كانم؛ داىكم خزمى ھەوېر كان بوو؛ ھاتووم سەرى خزمان بەدم.

كوپ و كالى مالە حاجۇ - جگە لە پياو پىرە كان - ھەموو شەو ئارەقيان دەخواردوۋە؛ بەلام لە شوپنىكى نەديارى ديوە خان. بۇ شىو گوتيان: يا شىخ فەرموو! ھىنايانە زوورېك، پىر لە بىست بوتىرى ئارەق لە سەر مېز رېز كرابوو.

- فەرموو يا شىخ! ئىمەش ھەموو نەخۆشى دلمانە!

شىخ كە زانىبووى ئارەق دەناسن و فرىويان نەخوارد، ھەر نيوە شەو رۆيشتبوو.

شىخ برايم ھەققى شىخى ھەرەگەرەي جزىرى بوو؛ ھاتوۋە دىدەنى ھەسەناغا؛ لە لاي

سەرووى مەجلىس دانىشتبوو. گوتى: بە داخوۋە ھەسەناغا پىر بووى!

- بەلى! ياشىخ! تۆش پىر بووى؛ زەمانە يە.

- ئەرى برا! پىرى لە كەنگىتوۋە دەست پىندە كا؟

- لە پەنجا، لە شىست، لە ھەفتا... ھەر يەكە قسە يە كيان دەكرد. گوتم: ئىجازە ھەيە من

كىشە بىرمەو؟ شىخ نەيدە ناسىم. ھەسەناغا گوتى: بەلى!

- پياو ھەر وەخت كە لە خەو ھەستا و ئەسپابە كەي پىش خۆي ھەلنە ستابوو، ئەو پىرى

گەيوەتى! ئىتر نە بە عومرە، نە بە موو سىي بوونە!

شىخ خۆي بە وىقار كرد و تۆزىك نىو چاوانى تىك نا. لەپر لە پىرمەي پىكەنىنى دا و گوتى:

خەبەرى ويە؛ ئەو چ كەسە؟ ئەو جار بىو مېزوو دىتەنەو: «تۆ لە كام سالەو ەملىت لە پىرى

ناوہ؟!»

كابرايەك بوو: «عەبدكى»، كەردار و نەخويندەوار؛ بەلام لە دم بە دەمدا زۆر زىرەك. شەويك

لە ديوە خان، مەلا عەباس - كە بە قەولى خۆي ھەم سەيد، ھەم خەلىفە، ھەم ھەشت جار چۆتە

ھەج، مەلايشە - گوتى: عەبدكى تۆ نوپۇز ناكەي، كافر!

- مامۇستا ئەگەر شادەوئىمان بىنم موسولمانم؟

- بەلى.

- لە بەھەشت، ھەفتا خۆرى جوانم دەدەنى؟

- بەلى، ئەگەر نوپۇز بەكى.

- خزمىنە! لە سەر دەستى ئيوە، جگە لە شادەوئىمان ھىنان وا دەكەم يەك نوپۇم نەچى. با

مامۇستا سەودايەك دەگەل بكا: زىنىكى ھەيە لە تەپالە پىستىر، ھەفتا خۆرى خۆمى نەز دەكەم،

ئەو زەنەيم بەداتى! مەلا بە گۆچانەوۋە بۇي چوو. عەبدكى لە پەنجەرەو دەرجوا دەيگوت: ئەويش

باوهر ناکا خۇرى ھەيە؛ دەنا کام بى سەلىقە سەوداى وا بە قازانچ ناکا؟!
 بە روالەت سەيدىكى دىن زەرد لە تور کىھو ھاتبوو ھاتبوو جىزىرە. دەيانىردە سەر قەبران، بزانی
 مردووه کەيان چۇنە! تاوېک چاوى لىک دەنا و لەپر ياهووى دە کىشا: مردووت حالى خۇشە؛
 مزگىنىم دەيە! مردووت لە عەزاب دايە؛ خىرى بۇ بکە! بە ھەر دووک باراندا ھەر قازانچى خۇى
 بوو. روژېک عەبدكى بە سى بار مو لە رېگەى قامىشلى تووشى سەيدى مردووناس دى؛ داوین و
 دەستى ماچ دەکا.

- قوربان فەرمو سوار بە!
- نە! حەرامە، کەرت بە بارە.
- قوربان تۇ بەرە کەتى؛ کەرە کەم بە ھىزتر دەبى!
- شىخ لە سەر بار مو سوارە، عەبدكى کەرى بۇ لى دە خورى.
- قوربان با گرېوېک بکەين.
- گرېو؟ حەرامە!
- نا نا، حەرام نىيە. پرسىارىکت لى دە کەم، ئەگەر زانیت کە لە شىرېکم ھەيە پۇت سەردە برم.
- باشە.

- ئەو بارەى سواری بووى چى تىدايە؟
- دەستى لىدەم؟
- بەلى.

پاش ھەلگۇفېنى جەوال، دەلى:

- گەنمە شامى.
- نەخىر، نەترانى! ئەو جارېش خاترت.
- ھا، زانېم جۇيە.
- ئەو جارېش قانت بى.
- ھا، تىگەيشتم، ھەرزە.

عەبدكى بەو كوتە كەى بۇ كەر لىخورىنى پىيە، يەكئ بە ناوشانى گۇرئاسدا دە كىشى. سەيد
 بەردەبىتەو؛ بوكتە كوئندەرېت دىشى!

خەبەر ھات سەيد بېھۇش لە قەراغ رى دە ناو گىادا دىتراو تەو؛ پوولە كەشيان نەبردووه.
 جەمىل حاجۇ گوتى: عەبدكى كارتە! ئەگەر جگە لە تۇ با، پوولە كەيان دەبرد. دەگوت: گوتم
 حىزباب! تۇ لە بن دوو مېتر گلەو دەزانى مردوو حالى چىيە؛ لەودىو جەوالىكەو نازانى بە
 غەلە تىش بلىتى گەنمە! ئاخىر لە جىزىرەى دىم، ھەرزى و جۇ و گەنمە شامى چ دەکا؟».

كومۇنىستى «خالىد بە كداش» گالەى دە کرد. بە ھەزاران لە كوردى جىزىرە بىوونە شىووعى و
 ھەر بە قەد زەمانى مندالى من و نەمازىيە كەى لە تەورېز لىلى حالى بىوون. دەبوايە لە سەر
 خەرمان چوار تەلىس گەنم ئابوونەى رۇزنامەى «نوور»ى عەرەبى بدن و بۇيان دەھات؛ بە بى
 ئەو كەسيان عەرەبى بزانی! ھەر خۇپىشاندانى لە شام بکرايە، كورده كانيان بە گۇپال دەبرد؛ لە
 بەگژداچوونى پۇلىس و سەرشكاندا ھەر ئەوان بن.

وہ كىليان لە ترەسېى، «ئەحمەد عەنتەر» ناوېك بوو. لە قاوہ خانە كۇى دە كەردنەوہ و
 رۇزنامەى نوورى بۇ دەخوئندنەوہ. لە سەرى روپەر بەرى لىدەگرت، ستوون متوونى نەدەزانى؛

راست ھەتا ئەو سەر دە چووا! گالتە جار ئىكى واپوو، پىياو لە پىكەنېنان دە مرد! جار ئىك گوتم و نابى، نىشانم دا کہ ھەر ستوونە سەر بە خۇبە: بىر وانە لە ھىندىكىيان نووسراوہ: پاشماوہى لە فلان رووپەر... گوتى: ھەھۇ، تۆ منت گىژ کرد! من ھەر وەك خۇمى دە خوینمەوہ، كىيە پىم بلى خەلەتە؟!

لە موسكۆ ئەم قسەم بۇ پىياوئىكى زۆر زل بە ناوى «ولۇشىن» کہ ئەندامى سىكا بوو، گىراوہ، زۆر پىكەنى؛ بەلام گوتى: تۆ لە نوكتە دروست کردندا وەستای! رۇژىك پىنج كەس گوندى و مەلايىك بە ناوى مەلا سولەيمان لە گوندىكى ترەوہ ھاتبوونە لام:

- سەيدای ھەزار كىشەمانە، ستالین نوپۇژى بە جەماعت دە کرد يان نا؟!
- كاكە ئەوہ دەبى ھەوال خالید بە كداش بىزانى!

بۇ يەكەم جار کہ چوومە قامىشلى، زۆر بە تاسەوہ چوومە دیدەنى «جگەر خوین». رەئىسى فەرعى حىزبى كومۇنىستى جزىرە - کہ ناوى «رەمۇ» بوو - لە لای بوو. سەيدا جگەر خوین فەرمووى: ئەم رۇژىك تارىخىيە؛ ھەزار و جگەر خوین يەكتر دەبىسن. رووى کردە رەمۇ: ھەوال ھەزارىش لە خۇمانە و لە سەر فەكرى منە. گوتم: ئىوا ھەيە خۇى لە بىر دەچىتەوہ لە رىگەى كومۇنىستدا، من بۇيە كومۇنىستەم خۇش دەوى کہ قازانجى بۇ كورد بىى. جا نازانم فەرمان يەكە يا ئىك جودايە?... لەو ساوہ دەگەل جگەر خوین تەواو بووینە ئاشنا.

جگەر خوین خەلكى گوندىك بە ناوى «ھەسار»ى بەردەستى توركان و تا گەورە بووہ ھەر شوان و نەخویندەوار بووہ. بە گەورەيى چۆتە ناو فەقىيان؛ بۆتە مەلای مزگەوت. لە مەلایەتى بىزارە؛ جبە و شاشكى فرى داوہ و ملی لە كوردايەتى ناوہ. شىعرى لە «رونەھى» و «ھاوار» دا چاپ كراوہ و بۆتە خۇشەويستى كوردانى تىنووى نازادى لە سوورىە و تور كىە دا. ديوانى - کہ بۇ يەكەم جار چاپ كراوہ - وا نادر بووہ لە دىھاتى ناو كورداندا، دىيەك ديوانىكى بەر كەوتووہ. پەر پەر بەشيان كرددوہ و بۇ پىرۇزى وەك نوشتە لە سەرى مندالانىان درووہ. كەم - كەم لە كوردايەتى پاشەكشەى كرددوہ، بۆتە ھەوالى كومۇنىستان و شىعرەكانى سوور ھەلگەراون! من کہ دىتم، ھاوكارى لىژنەى ناوچەى شىووعى قامىشلى دە کرد؛ بەلام بە ئەندام قىوول نە كرابوو. لە ژيانيدا زۆرى چەرمەسەرى دىبوو؛ چەند جار حەبس كرابوو؛ جەزەبە دراووو. مندالى زۆر و نانى كەم، لەوپەرى نەداريدا دەژيا. خۇراكى خۇى و منالى تاغلب نانى وشك و چا بوو. جارى وا بوو چاش نەبوو...

رەمۇى رەئىسى لىژنە، كەچە سىوانىكى ھەبوو. ھاوكارىكى ھەبوو ناوہ كەيم لە بىر نەماوہ (پىم وايە ناوى برۇ بوو)، رەش و سىي لىك نەدە كەردەوہ؛ بەلام زۆر وشك و دووناتەشە بوو. ھەر دەيگوت: من بە دەلىلى عىلمى پىتان ئىسپات دەكەم! رۇژىكى جومعە دواى نوپۇژ، گەلە سۇفىيەكى رىشدار، تەسبىح بە دەستەوہ، بە دوعا خویندن دەچنە مالىە رەمۇ. داىكى رەمۇ دەلى: لە مال نىيە؛ كارتان چىيە؟

- خودى، خوھا مە، ئەم شوغىنە! ھاتىنە جەم رەمۇ، ژمە را بىژى!

- ئاى بەلا بەم لەو سەر و سەكوتانە! لە نوپۇژى جومعەوہ ھاتوونە شىووعى فىر بوون؟ رىش سەگ! رەمۇى من ھەزار جىتو بە خودا دەدا!
كاتى لە قامىشلى دەژيام، زۆر كەس دەھاتنە لام. كوردى زۆر تۇخ، كومۇنىست، مەلا، حاجى

و هه موو بابه تیک؛ مه جلیسی ئیوارانمان خویش بوو. جاریک یه کیکی زور گهرم له کوردایه تیدا - که ناوی «عهدی تیلو» بوو- گوتی: هه کوی ده نیوان ده جله و فورادایه له سهه کوردستان حیسابه و داگیر کراوه. سهیدا جگه رځوون فهرمووی: نه خیرا! ئەم جزیره ش مالی عهره به و ئیمه به ناروا تیا ده ژین. عهدی چاوی په ریه پشتی سهه ری، کراواته که ی گرت و بهر مست و زلله ی دا. هه ی نه که نا! سهیدامان له دهست ده ریئا و به عهدیم گوت جاریکی تر نایه وه دیده نیم؛ ده مرکرد. پاش ئه وه به ماوه به ک، کوردیکی ده وله مه ندی حه سه که یی به ناوی سهه عید، به ماشینی خوی سهیدا و منی برده گه ران بو ناو عه شایری عهره بی شه ممه ر. شهویک میوانی شیخ عوبید ناو بووین که شیخی به ره بایکی شه ممه ر بو. ره شمال و قه سری له سهه حرا و چه ندىن کادیلای له دهوری ره شمال بوو. شیخ دلخوشی ده دامه وه که سه کرتیری به، ژنم بو بینى و ده وله مه ندم کا؛ دياره نه مده کرد. شهو تووتنم پى نه ما، بهو شه وه ناردى له شارو که یه کی تورکیای نریک سنور، هه مو جزره جفاره و تووتن و په ریان بو هی نام. عهره بیکی شارستانی له وى بوو قه ده ریک له قامیشلی حاکم و ئیستاش له حه سه که مه رکه زی ئه ستانی جزیره ده بیته «مودده عیلام»، گوتی منیش ده گه لتان دیم. باران و له نگیزه بوو. شهویک له سهه حرا ماینه وه. رژی دوا یی میوانی ره شمالی شیخیکی عهره بی کونه کورد به ناوی شیخ محه ممه د بووین. زمانى به ده ویانه بوو؛ ده یگوت کوردم؛ له په ستاش جینوی به نه سلئ عهره ب ده دا. له بهر پیریان هه ر چنگیکی لئ ما بوه. بوی گپراینه وه: ژنه رالی فه رانسی هاته حه سه که، له عه شایری گپراوه: هه ر سه رۆکیک نه سه بی عه سله عهره ب بی، حقووقی بو ده پرتته وه. نوره م هات، چوومه ژور، خه نجه ره که م له سه ر میز دانا، گوتم: ئه وه نه سه بمه و خه نجه ری کورد ناوی با پیره. حقووقی زیاتری بو بریمه وه. وا دیار بوو عه شایه ری جیرانی زوری لئ ده ترسان.

له دهوری چیا یه عه بدوله زیز میوانی عه شایریک بووین، عهره بی سهه حرانشین. دیانگوت: ئیمه نه کرا ده گگا ر هین (یانی کوردی گاونی). ببوونه عهره ب و ببوونه سهه حرانشین. کابرای شامی هاوری مان زور پیاویکی روو خوش، زمان خوش و له سه رځو بوو. له م سهه فه ردا له هه ر کوی با ین، ده یگوت منیش کوردم. زوری هوگر بووین. دوامین رژی سهه فه رمان بوو؛ له ناو ماشیندا گوتی: ئوستاد جگه رځوون! ده زانم تو شاعیریکی گه وره ی کوردی. حه ز ده که م شهیریکی خوت بخوینیه وه. سهیدا سه روودیکی خوینده وه: «بی ده جله، بی فورات، ئەم چنۆ، کوردنۆ» ی تیدابوو. کابرا پیکه نی، گوتی: ئەگه ر من پیاویکی به ده فه ر بووما یه، ئیستا به ئیعدام کردنم ده دای. تو عه رزی سووریا هه موو به مالی کوردان ده زانی! عه رزی سهیدا م کرد: به ناشکوری نه بی تو کونی دوعات ون کردووه! ئەگه ر ئەمهت به عهدی تیلو بگوتایه و قسه ی بهوت گوت به مودده عی عامی عهره بت به فه رمویا یه، هه ر دووک ئا فه ریمان لئ ده کردی!

ده گه ل شیخی هه ره گه وره ی عه شایری شه ممه ر: «ده هام ئه لهادی» ببوومه ئاشنا. له چه نده جار هات وچو کردیندا زور باش شاهه زای دام و ده ستووری عه شایری عهره ب ببووم. که چوومه جزیره هه یچ کرمانجیم نه ده زانی؛ به عاره بی قسه یان ده گه ل ده کردم. ده فه تر و قه له مم وه کار خست. رژیانه لای چه چاناغای حاجو - که هه یچ زمانیکی نه ده زانی کرمانجی نه بی- داده نیشتم، ئەو ده یگوت و من ده منووسیه وه. له م و له ویشم هه ر ده پرسى و خو م فی ره کرمانجی کرد.

منیش وه ک هه موو کوردیک زور عاشقی مه م و زینی خانى بووم. له ئیران دیبووم، هه ر

فارسىيە كانىم دەزانى. كە عارەبى فېر بووم كرمانجىيە كەم نەدەزانى. بەلام بە كرمانجى فېر بوون ئەو گرى كۆپرەشم بۇ رەھا بوو. مەلايانى جزىرى - كە فارسىيە كانىيان نەدەزانى - زۆرى تىدا كۆل بوون. «بۇ نەيكەمە سۆرانى؟» شانم لى داخست. شەوانە پاش مندىل نووستن، چەند بەيتىكى مەم و زىنم بە پەخشانىكى سادە وەردە گېرا. كىتىم وەلا دەنا، پەخشانە كەم بە شىعر دەھۇندەو، تا قافىە و دەقى شىعران دووپاتە نەبنەو. گۈندە كە بەرقى ھەبوو؛ كە مالا ھاجۇ ماتۆرە كەيان كرېبوو. بە ئاسايى سەعات يازدە، پاش دىوہ خان چۆل بوون دەكوژاوە، دەبوايە لە بەر چراى نەوت بنووسم. بەلام ئەگەر لاوان خەرىكى رابواردن و ئارەق خواردن بوونايە، نىعمەت بوو؛ بەرق تا درەنگانى شوو ھەبوو.

نەخۇش بووم؛ زۆر دەكوخىم. شەوانە لە نووسىندا زۆرم سىغار دەكىشا. مەسووم بە كزىكەو دەپاراوہ؛ روحم بە خۇت بكە! ھىندە مەكىشە! ناچار زوو زوو قونچكە جغارە كانم دەشاردەو تا وا بزانى كەم كىشاوہ!

دە پىشدا، پىشە كىيە كانى - كە سۆفيايە تىيە - لە بەر گرانى بۆم نەكرا. كاتى خەلاسم كرد، بامدايەو ھە سەر عىرفانە پىشە كىيە كان.

و ەك لە چاپى مەم و زىنە كەمدا نووسىومە، لە بىست و دووى بەفرانبارەو تا بانەمەرى ۱۹۵۸ وەرمگېرا. زستان كە شەوانە لە مال دەمنووسى، لە بەھاردا پۆژانە دەچومە باغى گۈند كە زۆر شوپىنىكى و ەك دەلەن شاعىرانە بوو. سەعات نىوى پاش نىوہ پۇ رەش نووسە كەم تەواو كرد. لە خۇشيان دەتگوت فرېم. ھاتمەو ە مال، ھەر لە دەركى ھەسارەو قىژاندم: «تەواوم كرد!». ئاى لەو خۇشىيە!

خەرىكى نان خواردن بوو، محىدەين ھاجۇ (كۆرى يووسف ھاجۇ) ھاتە مال.

- سەيدا! ناھى بچىنە گەراتىك؟ بەھارىكى زۆر خۇشە.

- بۇ كۆى؟

- دەچىنە «عەين دىوہرى».

دەگەل محىدەين و دوو لاوى تى مالا ھاجۇ، لە ناو جىپىدا بىرم دەكردەو: ھەياران! لە ھاوینى پەنجا و شەشەو لىزەم. چۈنە زىاد لە ھەموو دەمان، ئەمپۇ دەمبەنە سەيرانى؟! عەين دىوہ بە راستى شوپىنىكى خۇشە. لە سەر چىايەكى نەرمى زۆر بەرزەو دەروانىتە رووبارى دەجلە و پرە لە باغ و باغات. شوو تا پاش نىوہ پۇى بەيانى لەوئ ماين. گوتيان با بچىنە شارى جزىر و بۇتان.

- جى؟ جارېمان دەدەن؟

- بەلى، ھات و جۆى سوورىە كان بۇ ناو شار ئازادە، شتى خۇيان لە بازارى ئەوئ دەكړن.

مودىرى پۇستى پۇلىسى عەين دىوہر گوتى: منىش بەرن! دووربىنم ھەھە سەبرى چىاي بۇتانى پى بكنە! گەينە بەستىنى شارى جزىر. لەبەر ئەو پۇلىسمان دەگەلە رېگەى چوونە ناو شارىان نەداين؛ بەلام ھەموو مالى شار و دەوروبەرى، و ەك ھىلكە لىمانەو ە ديار بوو. كوردىكى تەمەن چل-چل و پىنچ سالى ھاتە لامان؛ خەلكى شار و زۆر شارەزا بوو. بە ئىشارەتەو بۇى گوتىن:

- ئەو كۆشكى بەلەكە كە مالى مىرانى جزىر بوو و ئىستاش سەربازخانەى توركانە. ئەو كانى و ناوہ لە قەدى گردى پشت مالانە، «كانى قەستەلى» يە؛ كە جى ژوانى مەم و زىنان بوو. بە ھۆو دلىن «نيزگان»، ئەو دەشتوكە «وہستان». ھۆو نىوان گردانەش كە دەجلەى بە ناودا

تېدەپەرى «دەروازە» و ئەو ئاقارە «ھۆمەران» و ئەولاترى «مەيدان»ى ناو...
 لەپەر دلم گەرم داھات؛ رامکرد و دوور کەوتمەوہ. چوومە ناو کۆنە قەبرىستانىکەوہ، سەرم بە
 كېلىكەوہ نا و گريام، ئەمما گريان... سەرم بە ھەنيسكانەوہ ھەلدەگىرا. لام وايە پتر لە دە
 دەقىقە كولى گريانم لە جۆش نەكەوت. ھىدى- ھىدى ئازام بوومەوہ و چاوم سېرى. پوانىم
 ھاوپىكانم لىم دوور وپستان و لە عانى گرياندا نەھاتوون سەبەبىم لى پىرسن. لەو دەمەدا كە
 پياوہ جزىرىيەكە ناوى شوپنەكانى دەگوت، كەوتە دلمەوہ: من دوپنى لە تەرجمەى مەم و زىن
 بوومەوہ. تۆ بلىنى خانى لە تەرجمەكەم پازى بووبى و لە پاداشتا ئەو سەفەرەى بۆ پىك دابم؟
 كە شارە خۆشەويستەكەى، لانكى دلدارى مەم و زىنانم نىشان دا؟ رەنگە وابى... ئىتر گريان
 مى گرتم و ئازام و تۆقرەى پى نەھىشتىم. واتا وەك دەروپش جەزمە گرتى.
 زۆرم شىعر لە جزىرە نووسىوہ لە ديوانەكەمدا ئىشارەيان پى كراوہ. زۆر جار لە جزىرەوہ
 دەچوومە شارى شام.

دەگەل زەبىجى -كە سەركارگەرى دەکرد- رامدەبوارد. دەچوونە مالى «پەوشەن خانم»
 بىوہ ژنى «جەلادەت عالى بەدرخان» كە مودىر مەدرەسە و ژنىكى زۆر زانا و ئەدىب و كورپكى
 جىلى بە ناو «جەمشىد بەدرخان» و كچىكى گەورەى بە ناوى «سېنەم بەدرخان» ھەبوو.
 جارى وابوو دوو مانگ لە شام دەمامەوہ. ھەرگا بۆ مەخارىج دادەمام، بە ەكاسانى
 ئەرمەنىيەوہ دەگەرام، جامم بۆ رتووش دەکردن، ەكسەم بۆ چاپ دەکردن و ەق دەستىكم
 دەستاند. مەخارىجم كەم بوو.

لە ئوتىلىك دەژيام ھى كوردىكى ەرەب زمانى كوردەكانى شام و ناوى «ئەبوو ئەبىووب»
 بوو. شەوانە لىرەيەكى سوورىم دەدا كە دەبووہ دوو تەمەن. بەر چاىى دوو نانى گەورەى خۇمالى
 ژنە درووزان كە ھەر نانە جوانەكانى سابلاغ بوو، دەمكېرى و دەچوومە دوكانى «فولى
 مودەممەس» فرۆش. چەندى دەخۇى بە سى فلس. باقلەى كولاوى ناو ماست، پۇن و پىواز بە
 سەرەوہ، ھىندەم دەخوارد ھەر درىنگەم دەھات. ئىتر تا شەو برسى نەدەبووم. شەوانەش چەند
 دانە فلىقلە -كە تۆزىك ھەویرە و دە تۆز بىبارى سوور، لە پۇندا سوور دەكرىتەوہ؛ خواردنى
 فەقىرانە و زۆر ھەرزانە- دەمكردە شىو. پۆزى دوو تەمەن لە سەرم دەھات و لە پىم دەردەچوو؛
 بەو شەرتە پولى چاىخانەشم دەدا. چاىخانەيەك ھەبوو خاوەنەكەى ناوى «ئەبولىعز» بوو؛ بىوہ
 مەكۆى ھەموو پەناپەرانى ئاوارەى عىراقى. چاىەك بە چارەگە لىرەيەك (پىنج قەرىن). يەك
 چات خواردباوہ، تازە ئەو پۆزە بىست جارىش برۆبىاى و ھاتبايەوہ، كەس نەيدەگوت كەرت بە
 چەند. پۆزانە لەو چاىخانە دەگەل «عوسمان سەبرى» شاعىر -كە بە «ئاپۆ عوسمان»
 دەماندواند- تەختەمان بازى دەکرد. زۆر جار لە سەر فىل كەردن بە گۇمدا دەھات و زوو ئاشت
 دەبوونەوہ. پىكەنىنى خۇشمان بە سەلىم ناوہكەى كۆنە سەرۆكى شىووعى عىراق بوو كە
 ھەمىشە چۆرتى دەدا و دەمى ئاوالە دەکرد و مىش لە زارى دەچوونە زوور و دەردەكەوتن!

شىخ عابىد: بە خەيال بىنە بەر چاوى خۆت: درىزىكى بارىكى ناقولای شان داتەبىو، ملتىكى
 سىسى چلكن، دەم و چاوىكى درىزۆكە، دوو چاوى پرووش، لووت درىزى دەندوو كە دالاشى،
 سەرىكى درىزى كەچەل كە يەك تووكى پىوہ بى، لە خەنە درابى، شلەيەك بى پر لە پەلەى
 سى و خەنەبى، ئەو شىخ عابىد بوو! كورى مەلايەكى زاخۇبى، لە ئىران دەگەل مەلامستەفا
 بوو، لە گەرانەوہى بەرمو عىراق، لە سەر برىندارىكىيان بەجى ھىشتووہ كە لە بەفردا گىرى

خواردووه؛ تفهنگه که ی رڤاندووه! له ههولتیر مال و مندالی پیکهوه ناوه، چوار کور و کچی ههیه. لات و سهرسهری و گهلایی رایدهبویرئ. قهدهریک له سووریه مالیات کۆکه رهوه بووه؛ دزی کردووه و ناویرئ بچته سووریه. کورئکی دانشجوو بوو؛ تا خوا حهزکا نه جیب و بهئه خلاق. له وهوه باوکیم ناسی که کور رۆژی جومعان کاری نه ققاشی مالانی ده کرد و باوکی لئی ده دزی! شکاتی لای من ده کرد. رۆژئیک له جزیره پهیدا بوو:

- سهیدا چ بکه؟ له بهغدا به تۆمهتی بیکاری چل رۆژیان گرتم. هاتوومه ئیره، لیرهش پیم بزانن قاچاغم...

نامه م بۆ ئه کره می حاجۆ له حهسه که نووسی: «تۆ ده توانی پیناسئکی سووری ده گهل ره عیه ته عهره به کانت بۆ وهرگری، تکایه یاریده ی بده!» تیمگه یاندا راست بچۆ مالی ئه کره م؛ له ههچ کوئ لا مه ده! ته شریفی له رپوه چوو بووه قاوه خانه، به عاره بی عیراقیانه ملی شات و شوت نابوو: سئسه د سهر باز و ئه فسه ری ئیرانیم به ئه سیری گرت و بۆ مه لامسته فام برد؛ تانکیکم شکاند؛ چیم کرد و چیم کرد! پۆلیس قه رگرتوویه. خه به ری بۆ ئه کره م نار دووه، ئه کره م له زیندانی ده ریناوه؛ جلی بۆ کریوه و هاتۆته شام، بۆته په نا ههنده ی عیراقی. له ئوتیله که دیتمه وه:

- ده ی چۆنی؟

- خودئ مانگئ ده دینار وهرده گرم، تیرا ئاره قم ناکا!

- مال و مندال چی؟

- گه له ک باشن!

رۆژانه کتیبئکی - که پشته که ی چه کچ و داس یان عه کسی شیوو عیه زله کانی پیوه با- ده برده قاوه خانه ی کومؤنیستان، له سهر لا راده کشا که هه موو پشتی کتیب ببینن؛ یانی ها منیش شتم! مامؤستا، مامؤستا که ری ئیر نه یده کیشا. نامه یه کی له به غداوه بۆ هات؛ هه لمچرئ، کور هه کی نووسیوو ی: بیستوومانه حقووق وهرده گری. تۆ له وئ ئاره ق ده خۆیه وه، ئیمه یان له سهر کرئ نه دان ده ر کردووه. له ناو کاولیک داین؛ جا وا ده بی؟ شیخ عابیدم لۆمه کرد: نامه رد وا ده بی؟!

- سهیدا من سه د لیره ی سووری وهرده گرم؛ چی بنیرم؟

- ئه گهر وه ک من بکه ی، رۆژی به ئوتیله وه به دوو لیره بهرئ ده چی. چل لیره ش بۆ منداله کانت بنیره!

- تۆبه له سهر ده ست: تۆ خۆت پوولی من وهر گره، چی ده لئی وا ده که م، ده میش له ئاره ق نادم. سهری مانگ هه شتا لیره ی هینا و مه ستیش بوو:

- به خوا بیسته که م له قهرز دایه وه!

- ئه مجار قانت بی؛ ئیتر به سه.

- تۆبه له سهر ده ست...

گوتم: بۆ عه ریزه ناده ی به ده ولت که من باوکم هه زار تفهنگچی هه یه؛ له زاخۆیه. نووری سه عید لئی ده ترسئ. شيله وایله وا. عه ره ب که رن؛ لیککی ناده نه وه؛ له وانه یه حقووق زیاد که ن. - ده بۆم بنووسه ده یخه مه پۆسته وه.

- دوا ی چه ند رۆژئیک به په له هات: سهیدا! سه بری عه سه لی سه رۆک و هزیر داوا ی کردووم.

- بچۆ!

- قهت وه زيرم نه ديتوون؛ سام دهمگرئ. فيرم كه!
 - بچؤ ژوور، كلاوت داگره، سهرتي بؤ دانهوينه، بليئ نهو سهره له ري دايه! نه گهر گوتى چت دهوئ؟ بليئ قوربان ناروق و قهحبه زؤر گرانه، بؤ په ناهه ندان كؤپونمان دهنئ با له سهر حيسابى دهولت بئ!

- سهيدا تؤ گالتهم پئ مه كه!
 گوتم: ههر چى له عهريزه كه دا نووسراوه بيلئ و بليئ پارهى بابم نامگانئ، حقوقم بؤ زياد كهن؛ براهوه.

شيخ له وه تاغى چاوه نؤرى چاوه نؤره.
 - فهرموو بچؤ ژوور.

گوتى: ههر وه ژوور كهوتم، باسى كلاو داگرته كه م هاته بير، له پرمهئ پيكه نينم دا.
 سهره كوه زير ترسا، گوتى: چيه؟ شيته؟!
 - نا قوربان، هه لامه تمه.

- چاى بؤ بينن.

چام به دمهويه ده يخؤمهوه. پرسى: دهئ ده تئوئ چت بؤ بكهين؟ نه قلى كؤپونم وه بير هاتهوه، له پرمه دا، ليك و چلمم ده گهل چايى تيكهل بوو! بانگى كرد: بيه نه ده را ئه وه شيته! ده ريانكردم. ئه وهش به زمى تؤ!

پاش حهوته يهك به پيكه نين هات: سهيدا! هه شتا ليرم حقوق بؤ زياد كراوه؛ زؤرت مهنونوم. ئه مجار هه شتام ده دا به خؤى، سه تم بؤ منداله كانى ده نار د.

شيخ غه يپ بوو؛ نه هاتهوه. ئوتووچى و خاوه ن ئوتيل گوتيان پولى ئيمهئ له سهره. گوتم له سهر من. پاش پازده رؤژ شيخ هاتهوه. له دووره وه ده يگوت: به تالم كرد! نامه وئ! سه گى سه گباب!

- وه ره سهر سهرئ! له كوئ بووئ؟ راستى بليئ!

- كوره ده گهل پيريزنيكى هه شتا سالهئ رووس، كه له شؤرشى ئوكتؤبر هه لاتووه، بوومه دؤست؛ چوومه مالى. زؤر خؤش ده ژيام. شهوانه له بهر راديو گرام ره قسما ده كرد. چاويكى ده سكر د بوو؛ مهمكى په رؤ بوو؛ سهرئ كه چهل بوو - وهك خؤم - پرچى له بازار كړي بوو؛ ددانئ تاقم بوو. كه چى دوئنى شهو له ره قسا قنگى لئ كهوت! ئه ويشئ نه بوو! به تالم كرد و هاتوومه وه ئوتيل!

- دهئ سندان له سهرت دا بؤ نهو دلداريه ت!

له كوردستان بيستبووم مرقه دئ ئه وليايهك به ناوى «ئه ييووبئ ئه كراد» له شام هه يه؛ لاقىكى له قهبره كهئ ده ريناوه و ههر ههفتهئ لاقه ولاق ده كا. بابم كه له ربي حه ج چووبووه زياره تئ؛ ده يگوت: نهو لاقه به فيل ده زانم، په نكه مؤم بئ. چوومه زياره تئ. له سهر ده رگاى مرقه دئ له بهر ده لقه ندرابوو: «بونوبغ بابا ئه كرادئ ئه ييوبيهن ئه وليائه لئ لاسئ بييرى در»: بابه لؤكه يه كيكه له مشايخى كوردئ ئه ييووبئ. به لئ لاقىكى سپئ و جوان و قه له وه، ده ناو لؤكه دا له شباكه وه دياره. ناهيلن ده ستنئ لئ دهئ. به خاوه ن ئوتيلم گوت:

- نه بوو ئه ييووب! ئه م لاقه ت پئ راسته؟

- به لئی مؤجزاته.

- جا بۆچی له قهبره وه دره بهیناوه؟

ده لئ: ئەم لاقه به هینی ژنی ئەو عه ره بانه ی لایان وایه کورد ئەولایای نییه!

ئێواره یه ک ئەبوو ئەییوب گوتی: میوانیکی عیراقی زۆر رووتم هه یه؛ ده لئ لیره یه کم حه قی خه و پچ نادری. بۆ ناچی بیینی؟ خۆی پچ ناساندم: «جه مال حه یده ری» سکر تیری حیزبی شیووعی عیراقی:

- ئەمسال له پاییزی په نجا و شه شدا، له کۆنگره ی حیزبدا، بریار درا کوردستان مالی کوردانه و کورد حه قی هه یه کوردستانی گه وه درووس کا و ئیمه ش یاریده ی ده ده یین. به ره مه ی کۆنگره مان کردۆته کتیب. دوو نوسخه مان زیراکس کردوو؛ به کیانم بۆ خالید به کداش هیناوه. - سه یره! ئیوه ی نه تانده هیشته ئەندامی کورد به زمانی خۆی قسه بکا، چۆنه ئیستا باسی کوردستانی گه وه ده که ن!؟

- ئاخیر برا ئیستا که فشاری ده ولت زۆر بووه و برا کورده کانیشمان هیتزکی باشن، سیاسه تمان ده یی بگۆرین!

- به لئ: «بۆز به له ری»... ناتوانم بیخوینمه وه؟

- هه ره ئەمشه وه تده می. به یانی تاو هه لات ده یی بیبهم بۆ هه والی خالید.

هه ره له نوژی شیوانه وه، به ره له وه هه یچ بخوینمه وه، به په له په ل به میداد تا به ره به ری تاو هه لات سه ره له به ری کتیبه بۆرم نووسیه وه. ژماره ی سه فحه کانیشم نیشان کرد که باسی کوردی تیا به. کتیبیک پتر له چوار سه د رووپه ر بوو. تاو هه لات کتیبم داوه؛ گوتم: چاویکم پیدایه خشاندوو؛ زۆر باشه! ئەمجار به کاوه خۆ هه رچی ده باره ی کورد و کوردستان بوو جیام کرده وه؛ که له فلان رووپه ردا وا ده لئ و له فلان جیدا، وا.

- ئایۆ عوسمان فریا که وه!

- هه ره زۆر زوو کردیه نامیلکه یه کی سه ره به خۆ. پێشه کییه کی به عاره بی له سه ره نووسی که: با بمرن ئەوانه ی ده لئین شیووعی بۆ کوردستان حه ول ناده ن و باوه ریان به قه ومیه ت نییه!

- چۆنی چاپ که یین؟

پیلی کیشام بۆ چاپخانه ی ته ره ققی له گه ره کی شیعه نشینی شام. گوتی: عه زیز ئەمه چاپ که؛ ناوی خۆتی لئ مه ده!

- دیاره قاچاغه؟

- به لئ؟

- فۆرمه یه ک چل لیره ی حه قه که هه زار نوسخه یین.

هه ره به چوار رۆژ ئاماده کرا. ئایۆ و من، جا به باوه ش هه لگه ره و به چاپخانه ی عیراقی و کومونستانیی سووریه وه بگه ری. هه ره یه که ی سه ره نوسخه به خۆراییی وه رگرن. هه والی خالید جه مالی هینابوو هه داری سه ماواتی:

- به من ده لئین که سه نه ی دیوه و که سه ناییینی و قسه که له ناو خۆماندا ده مینئ؛ که چی ده چی پاش مله ئەو گووکاریه ده که ی؛ که نرخ و ئیعتوباری مارکسیسمی راسته قینه ش له به رد ده ی!؟

- هه ی به ته لاق! هه ی به قه برئ لینیینی چۆتی! عیلم و خه به رم لئ نییه؛ دیاره پیاوی

ئامریکا ئەم کارەیان کردوو!

بەلام بێبەهره بوو؛ جەمال تڕۆ کرا. وەک دەرمانی چاویشە لە نوسخەکان دەگەرێن کۆی
کەنەو و بیسووتین!

جگەر خوین و «ھاراکیل» ناویکی ئەرمەنی ھاتنە شام، کە بچنە زیارەتی خالید بە کداش.
«دوکتور نوورەدین زازا» و منیش پەگەلیان کەوتین. چووینە مال لە گەرەکی کوردان. خالید
بە کداش - کە پیاویکی کەلەگەتی چوار شانە زۆر بە سەر و سیما بوو - ھاتە لامان. بە خیراتی
گەرمی کردین و بە کوردی دەیدواندین. قاوەیان ھینا. بەر لەو ھەچ گفتوگۆیەک بەکەین،
سرتەبەکیان دەگەل کرد، گوتی: کارە گرینگە! تکاتان لە دەکەم سەرم بەدەنەو؛ ئیستا دەبێ
پرۆم.

ھەر ئەو رۆژە تووشی ھەر شیوووعییەک دەبووم - عەرەب یان کورد - دەستی توند دەکوشیم:
تەبیریکت عەرز دەکەم! ھەوالی خالید تۆی زۆر پەسند کردوو و دەلی زۆر زیرەکە؛ خۆشەم
دەوی! سەرم سووڕ ما: خودایە! «بە خیر ھاتی، سەلامەت بی، چۆنی؟ خراب نیم»، زیرەکی چی
و تاریفی چی؟! رۆژی سێھەم چووینەو. قسە زۆر کرا، پرسیار دەکرا، وەرەم دەدرا. گوتم:

- ھەوالی خالید! ئیجازە بەدی چەند پرسیکم ھەیە.

- فەرموو!

- ھەرمەنیەکانی سووریا چەند دەبن؟

- دەھەزار کەس.

- یانی دوو ھەزار خانەوادە. ھەموویان کومۆنیستن؟

- نەخیر، سەتی ھەشتا داشناگن، سەتی بیست ھەوالی ئیمە، یان لاگیرمانن.

- ھەوالی کوردی سووریا چەندن؟

- جگە لە دانیشتوانی ئیغزاز و عیفرین، پەنگە چوارسەد ھەزار نفووس ببن.

- سەتی چەندیان لاگیری حیزبی شیوعین؟

- سەتی نەو و دوو، پەنگە پتریش.

- نەشرە حیزبی بە چەند زمان بلۆ دەکرێتەو؟

- بە عەرەبی و بە خەتی ئەرمەنی، ئاراکیل دەزانی!

ئەدی چۆنە بۆ ئەو ھەموو کوردە کە ھەوالن و عەرەبی نازانن، نەشرەبەک بە کوردی و بە

خەتی لاتینی کە زۆرەیان دەیزانن بلۆ ناکەنەو؟!

ھەوال خالیدی وا گران و سەنگین، وەک درووی بن کلک دەی، لە سەر چۆک چەقی، سوور

و رەش ھەلگەر، ھەتا ھیزی تێدابوو نەپاندی:

- دیسان کورد! دیسان کورد! ئای چۆن لێم بۆتە بەلا! بۆ ناچن لە ئێران کە نیو ملیۆن

کوردی ھەبە داوای حەقی کورد ناکەن؟! نەقلی ئەو ھەبە پەیمانیزی رۆژنامەیی تایمز و تۆیژم

دەگەل دەکا، باسی ولاتی عەرەبی بۆ دەکەم، دەلی: تۆ کە کوردی دەربارە کوردستان فکرت

چۆنە؟!!

من پەنسی حیزبی کومۆنیستی سووریە و لوبنانم، قبوول ناکەم جگە لە باسی عەرەبم لە

پرسن؛ تێگەشتی؟!!

- ھەوالی خالید! من گوێم گران نییە؛ لاشت و نەبی قسە بەقەوکردن کارم چاکتر لێدەکا.

زورم دهنګی بهرز بیستووه. بؤ لهسه رخؤ جوابت نه دامه وه؟ ټه جار پرسیاریکی دیکه م هه یه؛ تکایه لیم ګهړی عه زت بکه م.

- بلې! (وهک له ټه شکه وتندا بنه پرنی!)

- تؤ پیاویکی، به شایه تی هه موو خه لکی ولاتی عه رب، له هه موو که س زانتری به ټه حوالی دنیا و ګه لانی دوور و نیک. ټیرانی دا ګیر که ری کوردستانی پادشایه تی کؤنه پهرست ټیقرار ده کا که کوردی ټیران خؤ له چوار ملیون ده ده ن؛ تؤ که لیم روونه ده زانی له شیلی و به رازیل چهند مریشک هه یه، چؤنه ده فهرمووی کوردی ټیران نیو میلیونه؟! و ام خویندؤ ته وه!

من وا بیر ده به م تؤ له «دائیره تولمه عاریف» دا بؤ ناوی کورد ګه راوی. له رووپه ری هه وه لدا ده لئ کوردی موکریان نیو ملیون ده بن. نه شپه ریویه وه بؤ رووپه ری به رانبه ری که ده لئ ټه ګه ر کوردی لای سه لماس و خؤیه و ورمئ به موکریانی حساب که ین، کوردی ټازه ربا یجان نریکه ی هه شت سه د هه زارن.

نازانم ده یه ویست چیم جواب بداته وه، دوکتور «نوره دین زازا» به فه رانسی قسیکی کرد؛ هه وال خالید ګرؤ بوو، ټیتر نقه ی لئ نه هات. دیار بوو به و قسه زؤر رقی هه ستابوو. هه ستاین خوا حافی زیمان کرد. ټیستا و ټیستاش هه ر چهند له بهر دوکتور زازا پارامه وه، پئی نه گوتم چی پئ گو توه. ټیتر له و رؤژه وه ته بریک عه رز کردن نه ما. تووشی هه ر شیوو عیه ک ده بووم لووتی هه لده کرد. ده یانگوت: هه ژار عه لامه تی ټیستفه می له سه ره! که نه مده زانی مانای چیه؟! دوکتور زازا گوتی: شه ویک چوومه سه ردانی «فوناد قه دری» که وه کیلی پار له مان بوو. خالید به کدش هات؛ زؤر زوو رؤیشت. فوناد - که بؤ به ری کردنی چوو بووه ده ر - هاته وه، پنده که نی:

- خالید به کدش ده لئ: نوره دین مه عموریه تی هه یه و ګومانی لئ ده کری، خؤتی لئ بپارزه!

له بیرم چوو ټه مه ش بلیم: له سه ره تای دانیشتماندا کوړیک هاته ژوور و به سرته دواندی. خالید به کدش زؤر ګه شاهه:

- به خوا خه به ریکی خؤشه! ټه وه له کویدا نووسراوه؟

- له رؤزنامه ی تایمزی له نده ندا.

- و امزانی تاس نووسیویه تی! هیه نیه!

چۇن بېوومە سوورپايى؟

كە لە عىراقھو ھاتمە مالە حاجۇ، گوتيان نابى بچيە ناو گوند؛ پۇستى پۇلىس لىرەيە؛ دەتگرن. سى رۇز ماتەمم ھەلگرت؛ خۇم بى نەگىرا، چوومە قاوہخانە. مودىر پۇلىسە كە گوتى:

- ناھى تەختەيەك بکەين؟

- با بېكەين!

- خەبەرى عىراق چىيە؟!

- چۇنى خراپە وايە! پۇلىس وا زالە، نوورى سەعيد وا سەگبابە، ھەر باسى ناکرى.

ئەو مودىر پۇلىسە ناوى عەبد بوو؛ عەرەبى لاي ھەلەب. كرمانجى زۇر باش قسە دەکرد. مالى حاجۇ - كە دەگەل ئەويان دىبووم - نىگەران بېوون؛ بەلام بەخىر گوزەرا و دەگەل عەبد بووينە ئاشنا و ھاودەم. دەمەويست پېناس وەرگرم، بېمە خەلكى ولات. عەبد گوتى: چەندى لە دەستەم بى يارىدەت دەدەم؛ بەلام پېناس وەرگرتن زۇرى زەحمەت دەوى.

عەريزەم دا كە من لە تور كيا بووم و خەلكى جزيرەم. پېناسم نىيە؛ بىمەنى. ھەموو رۇزى بچۇ قامىشلى، بچۇ ھەسەكە، ھەزار كوناوكون بکە. تا پاش نيوەرپۇيان زمانم دەكىشا و ھانكەم دەھات. پەرۋەندە ئەوئەندە ئەستورر بېو لىي دەترساي. بىيە شام. ھەزار و پەنجا كىلۆمىتر بە ئوتووبووس، نيوەى رېگا پترى تۇز و خۇلى سەحرا. چەند رۇزىكىش لە شام سەرم بە سەد ئىدارەدا كرد و مل كز وىستام. بچۇو قامىشلى، شايبەت پەيدا كە قەبرى بابت لە گوندى مەعشوقە. پۇلىس دەبى ئىمزاى بكا. چەجاناغا دەيگوت: تى ناگەم بۇچى گۇرى باوكت بۇتە مەرەقدى مووسا پىغەمبەرا دەيانەوى زيارەتى بکەن! ديسان ھەلسوورپى. ئەوئەندە لە نىوان قامىشلى و شارى «دېرىك» دا ھات وچۇم كرىبوو، پۇلىسە كانى پۇستى «چەلاغا» ھەموو دەيانناسىم و بەو جۇلاتەنانەووم پىدەكەنين. رەئىس پۇستى چەلاغا گوتى: بەزەم پىتدا دى! بىنە من و پۇلىسە كان بۇت ئىمزا دەكەين كە گۇرى بابت لە مەعشوقە و ئىمە لە شارەندەويدا حازر بووين.

بىنيرەو ھە شام. لە شام دەلېن ناقيسە؛ بۇ خۇت بچۇ! ديسان ئەوسەر و ئەوسەر، دوو ھەزار و سەد كىلۆمىتر بە ناو گەرما و تۇزدا سەفەر بکەم. لەم دەفتەر بۇ ئەو دەفتەر ھەلى، بگەرپوۋە. لە بەيانەو تانېوەرپۇ ژان بکە، بگە كارمەندى گەرە.

- پەرۋەندەت ناتەواو!

- قورىان چى ناتەواو؟

- تەمبەرە كانى يەك قرشيان كەمە!

- بۇ يەك شايى ئەو عەزابەم دراوہ؟! تاغاي موحتەرەم! نەدەكرا بە خىرى خۇت - كە دەترانى

چەندم زەحمەت دىوہ و چەند دوورم - ناقە شايبەك تەمرى پىوہ نووستىنى؟!

- من بۇ پوولى خۇم خەرج دەكەم؟ خۇت ھاتووى تەمرى يەك شايى بىنە!

پەرۋەندەكەت بەرۋە ھەسەكە. لە شامەو چوارسەد كىلۆمىتر تا ھەلەب. لە ھەلەبەو تە قامىشلى شەشسەد و پەنجا كىلۆمىتر، ھىندىك كۇنە ئىسفالتى بە كەند و لەند و بەشى زۇرى بە ناو تۇزى سەحرادا كە بەرازىش دەخنىكىنى. ھەر رۇزە تەنيا ئوتۇبۇستىك بە ناوى پۇست وەرپى دەكەوى، دەگەل بردنى موسافىر نامەى پۇستىش دەبا. بەرەبەيان ھىشتا نەبۇتە رۇز، سوارى پۇست بووم و پەرۋەندە كوېت لە باوہشدا، لە قاوہخانەى «رەققە» بۇ ئىستراحت دابەزىن.

چووبوموه سەر پيشاو، هاتمه دەر گوتيان پۆسته رۆيشت.

- چي؟ ئەي مالى ويرانم! پەروەندەكەي شەش مانگ لە دووي ويلم لە سەر جيگاكەم لە ماشيندا بەجي ما. ئەو جار چي بكەم؟

بە جادهدا غار دە! هەناسەپرکەت بگاتي؛ دەست بلند کە! هاوار کە! ماشين دوورە، دەنگم نايلگاتي و لە پيش کەوتووم. لەپر ديتم ماشين راوہستا. وە باو کەوتمەوہ: ئۆخەي، گوييان لە دەنگم بوو؛ رايانگرت. گەيشتمە ماشين. بۆيە راگيرابوو چونکە منداينيكي چکۆلە گووي کردبوو، دابەزيبوون خاويينيان دەکردهوہ. پەروەندەيەکی سەيرە: لە سەر گوو گومم کرد، لە سايەي گوو دەستم کەوتەوہ! ئارەقي رەش و شينم کردووہ. بە دلەکوئي و هانکە- هانک سوار بووم. بە شۆفيرم گوت: برا بەجيتان هيشتم؛ خوا هەلناگري.

- لە سەر کام کورسي بووي؟
- هۆوہ!

شۆفير هەستا، شاگردەكەشي هينا؛ عەرەبيكي کە لە تەنيشتمەوہ بوو، ملي گرت و «چت خوار دووہ ترش و چەوہندەر؟»، بە شەق، بە مست شلي کرد؛ دمی دە خوین هينا. لە درگاي ماشينەوہ هاويشتيه دەر:

- سەگي کوري سەگ! دەبي لەم سەحرايە بەرەلات کەم. پيش حەرەكەت چوار جار بانگم کرد: موسافير تەواون؟

- بەلي. بەو سەگباہم گوت: کوا کابراي تەنيشت؟

- رۆيشت بۆ شاري رەققە، گوتي چيدي نايەم. تۆمەز تەماحي کردۆتە ئەو پەروەندە؛ لاي واووہ پوولي تيداہ. ئەگەر ماشين رانەوہستايە، ئەو بيچارە چي دەکرد؟
بە تکا و رجاى من و چەند کەسيک، دزەيان سوار کردووہ و سچ چوار زللە و شەقي تريشي خوارد.

گەرمايەکی سەخت بوو. تۆزي ماشينيش گالەي دەکرد. نەفەسم زۆر تەنگ ببوو، پەنجەرەي لاي خۆم کردووہ، تۆز هاتە ژوور. لەو سەرمەوہ کابرايەک گوتي:
- داخە!

- لە گەرما هەلناکەم، دەمەوي باي بي.

- داخە بە تۆز خنکام.

- دايناخەم! وەرە جيمن بگۆرينەوہ، ئەگەر تۆ توانيت خۆت داخە.

- ما فيکري تە چيه؟

منيش گوتم: ما فکري تە چيه؟

ئەم قسە وەک دندووک لە عەرزداني دوو کەلەشيئان بوو کە دەيانەوي پيک هەلپەريين.

- هەستم تەنييت دەکەم!

- تۆ هەستە تا باشت بيراز بکەم!

- رايە!

- بۆ ويستاوي؟

کابرا مات بوو؛ سەري هەلينا: تۆ هەزار نيست؟

- با.

- خهله تی وا ناکه م ده گه لت به شهر بيم. به لام پيم نالتي: توی له ئيران قاچاغ، له عيراق قاچاغ، له سووريا بينکەس و بي عاشيرەت، چون ده ويزی شهر بکه ی؟!
 - ناخر هەر بۆيه له دنيا راو نراوم که له سەر خۆم وه جواب هاتووم و ديفاعم له حەقی خۆم کردوو. به خوا ههستابای، به پيلاقه له سەر زگت ههله ده پهريم!
 گه يشينه حهسه که. لام وایه پتر له شينست حهنبالی کوردی مل نهستوو، به کورتان و گوريسه وه، هاتبوونه به خيز هينانی کابرای ته مامان بوو ليک دهين. شووتی و تری و ديارى تريان بۆ هينابوو. ترسام حهنبالانم لئ دهنگ دا، کهولم دا کهن. ئەو پياوه «برایم مه تینی»، سه رۆکی مه تينيه کانی ئاواره ی لوبنان و سووريا بوو؛ که عه شیره تیکن و ئاواره ی ئەو ناوه بوون. ئیتر له و ساوه ده گه لیا زۆر بوومه دۆست و ئیستاش که له بیرووته، سه لام بۆ به کتر ده نیترین.
 له حهسه که حه واله ی لیژنه ی نیزامی کرام، عومره که م به راورد کهن. چوار نه فسه ری گه و ره ی شان به بریقه لی میان پرانی:

- درۆ مه که! عومرت چل سال نابئ؛ ده ته وئ سهر بازی نه که ی. راست بلئ چه ندی؟
 - قوربان منیان بۆيه نار دۆته لاتان که ئیوه هه موو پسپۆر و له ته من زانن. خۆتان ئە گه ر به عیلمی خۆتان عمه ل بکه ن، ده زانن که راست ده که م؛ قسه ی من زیادیه.
 که یفیان به و تاريفه هات. به کیان هه ستا، ده تگوت که ر ده کړئ: تماشای پشتی گوئ، لاملی کردم.

- درۆ ناکا! عومری چل و دوو سال و چه ند مانگیکه!
 نووسرا؛ که چی عومرم سی و شەش بوو!
 - بچۆ دێریک، مه حکمه قه رار بدا و پیناس وه رگه ر.
 هاتمه وه تربه سیی. باس و خوا سم گێراوه.
 - من نووسیمه ژنم ناوی مه عسوومه محه مده؛ کوریکم محه مده، کوری چکۆله م ناوی ناگریه؛ مال و مندال له به غدايه. چون بکه م؟
 حه مه شه ريف حاجۆ - که کاری ئیداری له لایه ن حه سه نه غاوه پیک دینا- خۆی گه یانده دێریک و هاته وه.

- حاکی دیریکم به بهر تیلیک رازی کردوو که سه نگ و سووکیمان ده گه ل بکا و بیته مالیک باز جوویی بکا. به لام ده بی ژن و منداله کان حازر بن، ژنه که خۆی جوابی حاکم بداته وه.
 - ده ی ژن به منداله وه چون په یدا که یین؟

ژنیکیان له عه شیره تی کۆچهر دیته وه، فیریان کرد خۆی به ناوی مه عسوومه ی کچی محه مده و «نازی» ژنی «عه بدو ره حمان» و دایکی محه مده و ناگری به حاکم بناسینئ. ژن ئەوه نده زه ره ک بوو، هەر به دوو سی جار گوتنه وه له به ری کرد و مندالی باوه شی ئاماده کرد. شاهیدی پیاویش ده بی دوان بن. حه مه شه ريف به کیک بوو، عه زیز ناویک که ئاشنای ماله حاجۆیه فیز کړئ و کوریکي ده ساله ی له جیی محه مده بی. ژنی - که ئیستاش نه مزانی ناوی چیه - به مندالی خۆیه وه.

حه مه شه ريف جیبی لئ خوړی، چووینه دیریک، مالی عه زیز. عه زیمان فیره شایه تی کرد. کوریکي ده ساله ی هەر ناوی محه مده بوو، فیرمان کرد ئە گه ر حاکم پرسی، ده ست بۆ من و ژنه که رادیرئ، بلئ ئەوه باب و دایکمن. حاکم پاش سه عات دوو هات. حه مه شه ريف هەر پیم

دہلی: سہیدا باش جواب بدوہ، مہشلہڑی. بہ ژنہ کہ دہلی: دہترسم دہمت تیک ہالی و لہ بیرت بچی کہ دہلی بلتی چی. عزیز ناگات زور لہ خوت بی غلہت نہ کہی. حاکم قاوہیہ کی خواردوہ و فہرمووی با دہست پی بکہین.

- ناوت؟
- عہبدوہرہ حمان
- باوکت؟
- حہسہن.
- دایکت؟
- فاتمہ
- عومر؟
- چل و دوو سال.
- لہ کوئی تہوہلودت بووہ؟
- مہعشووق
- کوا ژنہ کہت؟
- تہوہتا!

- ناوت؟
- مہعسوومہ
- بابت؟
- محہممہد
- دایکت؟
- نازی
- ژنی کیتی؟
- تہو کابرایہ کہ ناوی عہبدوہرہ حمانہ
- مندالت؟
- محہممہد (کوری عہزیز ہہرای کرد: من) و ناگری کہ بہ باوشمہوہیہ.
- ژن و ہک ناوی پہوان، بی گری گوتی. نۆرہی عہزیزی خانہخوی ہات. تہویش ہیچی لہبیر نہچوو. نۆرہی حہمہ شہریف ہات کہ ہیندہی رادہسپاردین سہو نہ کہین.
- ناوت؟
- حہمہ شہریف حاجو
- ناوی تہم پیاوہ؟
- عہبدوہرہ حمان
- ناوی بابی؟
- ہا، ہا، بہخشہ لہ بیرم چوتہوہ!
- کوہہ! باوکی عہبدوہرہ حمان حہسہن ناوی چ بوو؟
- باوہر کہ لہ بیرم نہماوہ!

- حمە شەریف! تۆ حمە شەریف حاجۆ، یانی بابت ناوی حاجۆیە. دەی عەبدورەحمان
حەسەن، بابی ناوی چییە؟

- قوریان بە سەرت دەمزانی؛ ئیستا لە بیرم چۆتەو!

حاکم لە قاقای پێکەنینی دا: بابە شایەتیە کە تەم قبوولە و کار تەواو!

وەرەقە ی داینی بچین پیناس وەرگرین. چەند رۆژ ھەر بەو پێکەنیوین ژنە کۆچەر وای زمان
رەوان و حمە شەریف ئەم گولە ی بە ئاودا دا. بەلام بەرتیلی کارە کە ی راپەراندبوو. چووینە
ئیدارە ی شوناسنامە. لەویش ئەفسەریک پیناسی دەنووسی. ناوی «ئاگری» قبوول نەکرد، گوتی
دەبی ناوی عەرەبی بی. گوتم: ئەگەر ناوی بنیم کیلاب (سەگەل) چۆنە؟!

- ناویکی خۆشە! ناوی یەکیک لە ئەجدادی پیغەمبەرە!

- ئەدی «شیر» چۆنە؟

- شیر چییە؟

- یانی ئەسەد.

- قبوول نییە!

- دەسا بنووسە مستەفا.

لەو ساوہ ناوم بوو بە «عەبدورەحمان حەسەن»؛ بەلام خەلکی قامیشلی ناویان نابووم
«حاجی».

حەسەناغا مەزن بوو؛ خۆی دەکار و بار نەدەگەیاندا جەمیلاغا کاری دەشت و باغ و کاسیی لە
مل بوو. چەچانانا شەریعی رەعیەتانی دەکرد. حمە شەریف پیای دەرک و دیوانان بوو. پیایکی
زۆر قەلەوی زگزل، رووح سووک، قسەخۆش، زۆر لەسەرخۆ و پشوودریژ، قەت توورە نەدەبوو.
ھەمیشە پێدەکەنی بەلام بە رۆژ لیت بېرسیبا ئەمشەو چت خواردوو، لە بییری نەدەما. لە کن
پیوانی دەولەت لە قامیشلی و حەسە کە زۆر خۆشەویست و موحتەرەم بوو. رۆژیک تیلگرافیک
ھات: «حمە شەریف حاجۆ! دووشەمە سەعات ھەشت خۆت بە دادگای حەسە کە بناسینە».

یەک شەممە بوو. حمە شەریف رۆیشت. سەبی ئیوارە ھاتەو.

- ھا، خیر بوو؟

- خیری لەو خۆشتر چۆن دەبی؟! دادرەس عارەبیککی عەگال بەسەری نیشان دام:

- ئایا وەختی کە تۆ لە حەسە کە کلاسی چواری ئیبتدایی بووی، زەوی ژمارە ۲۵۶ لە دەشتی

بەرچیای عەبدولعەزیز، بە دەست ئەو پیاوووە بوو؟! دەلی حمە شەریف شایەتمە!

- برای عەرەب! جگە لە من شایەتی تەرت نییە؟

- نە بە خوا.

- دەسا دۆراندت! جەنابی حاکم! بوومە گالتەجاری برا و نامۆزاکانم. بەیانی لیم دەپرسن شەو
چمان لیتابوو؟ لە دە جار جاریک نایزانم! سی و شەش سال لەمەوبەر، پارچە زەوی ژمارە ۲۵۶، لە
دەشتی حەسە کە، خوا ئەیزانی دەشتی بەر چیام لە بیەر نەماوە تا ژمارە و کابرای وەرزیری، چ
جای پارچە یەکی بناسم!

حمە شەریف دەیگوت: رۆژیک من و جگەر خوون - کە ئەویش وەک من زگزلە - لە
دیوہ خان نوستیوین. کابرایەکی گوندی سەری بە ژورا کرد، گوتی: حەم! خۆزی ئەو ھەر دوو
گای من بان!!

ہر لہ شہ قلاوہ بہیتی سہرہ مہر و لاسایی سہگ و مانگہ شہوم نووسیوو؛ کہ یہ کہم تہر جہمہ لہ «سہباحہ دین علی»، نووسہری تور کہوہ و دووہم نومایشنامہ بہ کی یہک پہر دہیی دژی ئہمریکا و شا و «جہلال بہیار» و «سینگمان ری» بؤ نووری سہعید بوو. لہ شام لہ چاپخانہ قاچاغا کہی تہرہ قفی چاپم کرد. چوار فؤرمہ یہک دہبوو. دہگہل زہبیحی نوسخہ مان بؤ چہند کہسیک نارد. باقیہ کہیشم - کہ ہہزار نوسخہ و شتیک بوو - بردوہہ جزیرہ.

حیزی پارتی خہبہری نارد بوو کہ بہ لکو چاپخانہ بہ کی چکؤلہی ہہرزان بکرین و بؤ مووسلی بنیرین. لہ شام ہہر چؤنیک بوو کریمان. رؤژیک من لہ جزیر بووم، نامہی زہبیحی ہات کہ: لوولہ سوپہ کانم دہگہل باری تیجاری بہ ئادرہسی حاجی میرزا بؤ ناردووی؛ بؤ خہبہری گہیشنتت نہ داوہ؟ ئہی خودا! چاپخانہ وا قاچاغ، حاجی کووتال فرؤش، چی بہ سہر چییہ وہہ؟! چووہہ راستہ بازار ی قامیشلی، دوکانی حاجیم دیتہ وہ؛ تاویک بہ مات ی دانیشتم. نازانم بلیم چی؛ ناویرم. حہنالیکی گاراژ ہات:

- مام حاجی دہلین کرئ بارہ کہی سندووقمان بؤ بنیرئ.

حاجی گوئی: نہ ئی منہ، نہ دہزانم کئ ناردوویہ، نہ دہزانم چی تیدایہ؛ چؤن کریکہ بدہم؟! گوتم: کریکہ چی چہندہ؟ حاجی تیگہیشت. دہستی برد شہش لیرہی دا بہ کابرا.

- برا! دہگہل عہدوللائی کورم تماشامان کرد. من گوتم ماشینی بہر دہہارینہ؛ ئہو گوئی

مؤتؤری بہرقہ!

- بہلئ مؤتؤری بہرقہ؛ بؤ ئہحمہد حوسینم کریوہ کہ رایسپارد بووم!

محیدین حاجؤم بہ جبیتی سہرداپؤشراوہ وہینا دہرکی بازار؛ چاپخانہ قولہمان بار کرد و بردمانوہہ تر بہسپی. لہ ری تیمگہ یاند ماشینی چاپہ و قاچاغہ. بردی لہ کادپنیک بن کای دا. کاغز لہ سہر کاغز بہ رہمز بنووسہ: «وہرن شتہ کہ بہرن!»، جواب نہدہہات. دوا ی دوو مانگ یہزیدیک ہات؛ نامہی حیزب و نامہی یہزیدخان یہزیدی - کہ دہمزانی ئہندامی پارتییہ - ہینا. حیزب دہلئ ماشینہ کہ بدہن بہو؛ یہزیدخانیش دہلئ دوو گلؤس جگہرہ و چوار بوتری ئارہقم بؤ بنیرہ. من کہ نہمبوو، جہمیل حاجؤ بؤی نارد. محیدین دہبواہہ بؤی بہریتہ سہر سنور و تہسلیمی کا. تکام لی کرد ہہر لہ عہرزی سووریا دایبنئ؛ نہچیتہ نزیکتر.

- بؤچی؟

- نازانم، ہہر وام بیج باشہ.

- چاپکراوہ کہی خؤشم دہگہل چہند کتیبیکی عہرہبی باسی کورد، ویرای چاپخانہ نارد. دوا ی دوو شوہ رادیو بہغدا گوئی: چاپخانہ و نہشریاتی حیزی پارتی لہ موسل گیراوہ. وہختئ لہ زہمانی حوکمی قاسمدا گہراموہ، زاہید محہمہد - کہ بہچکہ کوردیک بوو، ببوو بہ عہرہب و ئہفسہری سنور بوو - گوئی: من دانیشتبوو، یہزیدخان ہاتہ لای موذیر ئہمن: قوربان! چاپخانہ کہم لہ فلان جئ داناوہ. من خہبہرم بؤ کہسیک نارد کہ لام وا ببوو پارتییہ: نہچن بہ لایوہہ ئہوانیش دہگرن؛ یہزیدخان جاسووسہ.

ہہر ئہو زاہیدہ ببوہ ناجودانی سہلام عارف و دہگہل ئہودا لہ تہیبارہدا سووتا. ئیتر ہہم کتیبی من، ہہم چاپخانہ فہوتا. سہیری خؤش لوہہ دایہ کہ ئہمنی سووریا بیئ ئہوہ بزائن ناوہرؤکی کتیب چییہ و چہند گالتہ بہ نووری سہعیدی دوژمنیان کراوہ، ہہر لہ ناوہ کہی قوشقی ببوون: بہیتی سہرہمہر بہ «بی.تی.سی.» زاندرابوو! مراد ناویکی کورد کہ مونشی

به خسداری دیریک بوو گوتی: نامه ی نهینی هاتووه، دهلی: گوڤاری بی. تی. سی. له عیراقهوه هاتووه؛ مهنی بکهن!

زه بیحی - که گوتمان ناوی عیسا عه رفات بوو - ولامی بو ناردم ده یه وی نه قلی مه کان بکا بو شام. یانی شوناسنامه که ی له سر شام بنووسری؛ تا بتوانی به هاسانی داوای پاسپورت بکا. چوو مه دیریک، له هه موو ئیداره کانه وه رامپه راند؛ مالیات مابوو.

- کوا مه نمووری نهو کاره؟

پیره میزدیکی مل چرچی به نیخه نیخیان نیشاندام، له قاوه خانه وه نه وزی ده دا. نه وراقم له پیش دانا. کابرا له پشت عهینه کیکی کلک باریکی مه لایانه وه تۆزکی لی مۆر بووه. چوو نازانم له کوئی ده فته ریکی بهرگ رهشی په رپووتی زور زه لامی هینا؛ تاویک په رپه ری کرد.

- به لی، به برای خۆم بلیم، عه رفاتی بابی عیسا هر له زه مانی عوسمانیدا چل و پینج لیره ی مالیاتی به ریگه دا رۆیشتن له سره.

- مامۆستا گیان! بیستبووم مالیاتی هه وا هه لمزین هه بووه، نه وه م نه بیستووه!

- تۆ مندالی، چت بیستووه؟!

- نهو عیسایه زور فه قیره، من پوولی بو ده ده م. تکایه سه نگ و سووکی ده گه ل بکه.

ئویان - بۆیان پیک هاتین؛ هه زده لیره م دایه و نووسی قه رزدار نییه. نامه م بو زه بیحی نووسی: نهو عه رفاته ی بابت - وه ک سه گی پی سووتاو - هینده گه راره، بابی چل و پینج لیره مالیاتی تۆز له ولاتی ئیمپه راتۆری به با کردووه!

«عه رب شه مؤ» له کتیپی به ربانگدا ده لی: «نه گه ر مه نمووریکی تورکان له هر ماله گوندی یه ک نانی خواردا، ده بوو پوولیکی بدن به ناوی میوانانه!».

نهوسا که هه زده لیره که م دا، سی لیره م له گیرفاندا مابوو. له دیریک هه تا تره سه پی سی لیره ی کری ریگا بوو. راست رووم کرده گاراژ. کابرایه کی ده لاک پیمه وه نووسا:

- سه یدای به ریژ! فه رموو لاده، به خوا چایه که م له لا ده خۆیه وه.

هه رچی قونه جوړم کرد، کیشامیه دوکان و له سر یه ک ده یگوت: «تۆ مایه ی شانازی کوردانی!»

- ده قوربان با ریشت بتاشم، نهو فه خره م به نسیب بی!

- بیتاشه!

چه قۆیه کی به ریشم دا هینا، گوتی: پیروژ بی. کوریکی ده - دوازه ساله ی گوتی: بابه چه قۆی بو پیندا بیته وه، زۆری تووک پیته ماوه!

- برۆ هه رامزاده! سه یدای وا به ریژ چون هینده عه زیه ت ده م؟!

هه ستام، گوتی: سه یدا حه قم چوار لیره یه! له شامیش دوو لیره بوو!

سی لیره که م ده رینا:

- له وه زیاترم نییه.

- باشه خاتری چاوی تۆا تۆ فه خری کوردستانی! ...

ناچار به پی ملی ریچم گرت. ده بوايه هه شت سه عات ری بیئوم تا ده گه مه وه. برسیشم بوو. نیو سه عاتیک رۆیشتم؛ خواو رباستان تووشی حه مه شه ریف حاجۆ هاتم و هینامیه وه تره سه پی.

رۆژی حه سه ناغا گوتی: دا بزانه نه م نامه یه چییه؟ نهوی بۆی نووسراوه، نه ناسراوه. له سر

پاکت نووسرابوو: «برای بهر پز مووسا عه ره فات». دیوی ژووری نامه بو من بوو. غه فور کهریمه که ی له سه فهری رومانیا سه رۆکمان بوو نه حوالی پرسیبووم. نهو کهره که زانیبووی زه بیچی ناوی عیسا عه ره فات، لای وا بوو من - که ره فیقی نهوم - ده بی ناوم مووسا عه ره فات بی! له تره سپی ناغاگان کتیبخانه یه کی قشپیلانه یان هه بوو؛ خه لکی دیکه ش هه بوون کتیبم لی وهرده گرتن. سمعان ناویکی کلدانی - مدیری پؤستخانه ی گوند - جارئ گوتی: وهره کتیبت بده می بو مانگیک به سته؛ خو تو دنیات وهره ز کرد. ههر کتیبی ده یبه ی ههر شه ویکه، ده یخوینیه وه و ده لینی نی دیکه م ده نی! ده گه لی چوومه وه مال. باوه ر که کتیبیکی شاندام به هیج حه مبالیک نه ده بزوت.

- نه مه شهرحی ته وراته؛ بو تو باشه!
نه مویست.

به قال به زازیکی نه رمه نی - که ناوی سه عید و کوردی ته واو عه یار بوو - گوتی: مالمان له گوندیکی بهر چیای تو پرس بوو. فه رمانی نه رمه نی قرانی سولستان ده رچوو؛ رامانکرد. له ری شوانیک تفه نگیکی راداشتمی:

- سه عید تو قله هی! خو ت مه گوره ده تناسم؛ ده بی بتکوژم!
- برا ده زانم ده مناسی و شوانی گوندی خو مان بووی. ناکرئ چاره یه ک بدؤزه وه و نه مکوژی؟
- به لی شاده وئیمان بیته! بسلمان به! ناکوژم!
- ده ی تو پیشم که وه! من نازانم شاده وئیمان چونه.
- ها! ها! به خوا منیش نازانم!
- ده سا وهره بمکوژه!
- نا، نا، برؤ!!

ههر نهو گوتی: چهند نه رمه نیه ک - لهو تهق و ره وه دا - چهند کوردیک هاتنه سه ر پریان. یه کیان به وانی تری گوت: من ده زانم خو م به بسلمان نیشان دم، ههرچی پرسیان من جواب ده ده مه وه. ئیوه وست بن. نه گهر هاتوو له یه کیکی ئیوه یان پرسی نه رکانی ئیسلام چهنده؟ بلی پینجه. نهو دم خو م له باتیانی جواب ده ده مه وه. گهینه ریگره کان:

- ئیوه فه له ن!
- قوریان به سهرت بسلمانین و هه موو داب و ده ستووری شهرعی ده زانین.
له یه کیکی جگه له وه ده پرسن:
- نه رکانی ئیسلام چهندن؟
- قوریان هه وت!
لیی راده سین.

- کاکه! نه وه ترساوه؛ ده نا ده زانی پینجه!
رزگاریان ده بی. که دوور ده که ونه وه، پیی ده لی: سه گی سه گباب! نه مگوت بلی پینجه؟
- هه هو! هه هو! نه وه به هه وتیش رازی نه بوو!

یه ک له دؤستانی قامیشلیم «مه لا نه حمه دی نامی» بوو. کوردی چاک و شاعیریکی ته یه ره وان و فه ره نگیکی کوردی - عاره بی نووسیوو که به داخه وه چاپ نه کرا و ده گه ل شیعه رکانی وا بزائم فه وتاوه. چاوی له مالی که س نه بوو. سوالی له ناغایان نه ده کرد. خانوو یکی

شری ھے بوو؛ باغچہ یه کی تیدا بوو؛ ٻنہ میوئیکی تیدا. مایه ی ژانی گه لامیو و تهره پیوازی که ده چاند و هیلکه ی چند مریشکان بوو که رایگرتبوون. جاریک وهک زور جاری تر چومو مالی. هر له در کیوه بانگی کرد:

- هه ژار وهره، جیژنه. دایکی سامی به هیلکه و شورباو منیش و توشی کوشتا! نه مرؤ دوو مریشکت بؤ سهرده برئ.

- خیره؟

- مریشک قریان پیوهر بووه؛ ده مرن.

- دوکتوری مریشکان لهو شاره نییه؟

- به لئی هه یه؛ به لام چون بچم؟ پیتم عه یه.

په لاماری که له شیریکم دا و ده گهل نامی چووینه دوکتور. گوتی تا عوونیانه؛ نارهی زه حلاوی عیلاجیان ده کا.

- په ککو! جا چون به سهر و میزه ریکه وه بچم نارهی بکرم؟!

- توی ناوی... چووم نیو بتل نارهم کری. یهک به یهک مریشکه کانم ده گرت، سهر و دوو که وچکی چا، نارهمان ده گهروو ده کردن. مریشک سهریک ده تاسان و مات ده کهوتن. له پیر به زمه نه ماما به زم! مهست ببوون! سهریک بوو نه بیته وه! هر چی حالی زور شر نه ببوو، چا بوونه وه.

جاریک سهره تای رهمه زان، له شام ده گهل نامی له ئوتیل بووین. وه تاغه که سی تهخت بوو؛ تهختیک بی میوان ما. به یانی که هه ستاین، کابرایه کی زگ زلی رهنگ تولخی تریاکیانه ی چاوته نگی له سهر نوستیوو؛ فوته حه مامیکی سووری وهک به ره له بیته به قه ده وه بوو. گوتم: نامی! نه وه خه لکی به حره ینه. نهو نوستوو، من باسی بؤ ده کهم: ده لین خه لکی به حره ین و هیندیک لهو نه میرنشینانه ی خه لیج، کوپ ماره ده کهن! نامی گوتی: تۆ بؤ بهو درؤیهت باوه ر کرد؟ موسلمان چون کاری وا ده کا؟ کابرا وه خه بهر هات.

- برا خه لکی کوئی؟

- به حره ین. من بیسه وادم؛ ده کری نامه یه کم بؤ بنووسن؟

- به لئی.

کاغز و قه له مم هینا: فهرموو!

نامه بؤ یه کی بیروتی بوو که: مرواری زورم هیناوه، بؤ مانگیکیش میوانتم...

- بؤچی مانگیک ده مینیه وه؟

- له ترسی رۆزوو گرتن. هر کهس رۆزوو بخوا، شهش مانگی ده گرن.

- حه ی حه ی! له سهر رۆزوو شهش مانگ حه بس، که چی هه تیو ماره ده کهن و خه بهر نییه! به پیکه نینیکی گر هوه: خؤ نا، له پاته ختی به حره ین ماره نا کهن. له «توی په» - که له نزدیک به نامه» - شیخی هه تیو ماره کردنی لییه. پیشی ده لین «شیخ خه نپ»! نامی ده می گه زیک دا پچراند بوو، زه ق لئی ده روانی: «په کو له وی عه جیبی!».

سهره تای هاوینی ۱۹۵۷ ده نگ داکهوت، فستیوالی لاوان له مۆسکؤ ده گیرئ و کی ده چی خؤ ساز کا. لیژنه ی مه حه للی کومونستی قامیشلی ناو نووسی خه لکیان ده کرد. هاتنه لای منیش؛

که به روالهت هەر دۆست بووین. سروودیکیان پێ دروست کردم. هەر کەس بیگوتایه دەچم، دەبوو شەشەد لیره بدا به حیزب؛ یانی هەزار و دووسەد تەمەن. چوو بوونە لای عەبدوڵلای حاجی میرزا که تاجریکی دەولەمەند و ئەندامی حیزبی کۆمۆنیست بوو.

- تۆشمان نووسیوه دەتەبەنە مۆسکۆ؛ بده شەشەد لیره!

- برا من کابرایهکی نەزان و دەستەووەستانم. چوونی من هەر ئەوهیه خانووی بڵیند و خەیاوانی جوان بێنم. شەشەد لیره دەدەم، هەزار لە جیاتی من بێنن؛ هیچ نەبێ هاواریک بۆ کورد دەکا.

- نەخێر هەزار کەللەشەقه! گوێ بۆ فەرمانی حیزب شل ناکا و هەرایه کمان بۆ دەنێتەوه.

- ئاوا؟! یانی هەر چی گوێ لە مست نەبێ بە کارتان نایه؟ جارێکی تر به لامهوه بێن سەگتان پێوه دەنێم. هەیدی له بەر چاوم لاچن! جارێ ئەوه ئەندامیکت قت...
نامەیه کم له جەلال تالەبانییهوه بۆ هات:

«حیزبی شیووعی عێراقی - بەرانبەر به قەراره کانی کۆنگره ی پاییزی ۱۹۵۶ - هاتوونە رەدایه که دەستە ی کوردستان سەر به خۆ بچیتە مۆسکۆ و نازادانه باسی کورد بکا و ئەوانیش یاریده یان بدن. من نەمتوانی پاسپۆرت وەرگرم؛ ئەم نامەیه نیشانی هەوالانمان له شام بده و تۆ سەرۆکایهتی بکه و بچنه فستیوال. بەلام پارە ی سەفەر له سەر خۆت. خۆت پێکی بێنه...»
کەوتە باربوو کۆ کردنەوه؛ یان بڵێم سوال کردن. نزیکه ی شەشەد لیره پێکهوه نا. یه ک لهوانه ی که گوتیان هیچی نەداوه، «عارف عەبباس» ناویکی ملیۆنێری قامیشلی بوو؛ که له هەموو کەس پتر بەردی کوردایهتی له سینگی دەدا! که چی تووشم بوو، ده لێ: ئەو پارە ی بۆت کۆ کراوه تەوه نۆشی گیانت بێ؛ بێخۆ هەر بۆ تۆ باشه!

چوووه شام. نۆ کەسیش بۆ ئەو سەفەرە له لایەن پارتیهوه گەیبوونە شام و چاوه نۆری جەلالیان دەکرد. به دل قبوولیان کرد که من له باتی جەلال بم.

شەویک سەعات دووی پاش نیوه شهو، له مهیدانی «ساحه البرجی» چاوه نۆری قەراری حیزبی شیووعی بووین و پێکهوه به کوردی قسەمان دەکرد. کراس شۆریکی وه ک کویتی بهویدا هات.
گوتی: برا ئێوه کوردن؟

- به لێ.

- منیش حاجیم و بۆکانیم.

گوتم: تۆ ئەو سمايله نی که قەحبهیه کی تهوڕیزی خۆی به سەردا بریبوو؟

- بەر ئێوه لا راست هەوم!

- حاجی له بۆکان مه لێ هەزار و زەببیم دیوه؛ دەنگرن! بەلام حاجی هەر له رێوه گوتبووی دیتوومن. گرتبوویان و بردبوویانە رەزائیه و زۆریان چەر مەسەرە دا بوو.

دەگەل زەبیحی دانیشتین هەر چی دەمانه ویست له فستیوالدا باسی بکهین، له ۱۵ روپه پردا نووسیمان. بۆ ئەوهش که نهوه ک له تەرجه مە کردندا بۆ زمانانی دی تووشی زەحمەت بێن، کردمانه فارسی که له مۆسکۆ فارسی هاسان تەرجه مە ده کری. نامانه ناو پاکه تەوه و ئاماده.

دەبوايه هەینەتی شیووعیه کانی عێراق - که له شام بوون له سەر گفتی حیزب یاریده مان بدن تا دەمانخەنه سەر سەفەر؛ ویزه و میزه ی پێویستمان بۆ وەرگرن. چووینە بکنه که یان. هەر گوتم: «کورد سەر به خۆ دەچن»، ئای نەعوزوبیلا! هەر له دین دەر چوون، شتی وا نایه!

- كاكە! حىزىبى شىووعى - زەلامە كانى - بىر يارىان داوھە كە دەستەي كورد لە ژىر فەرمانى پارتىدا بى و شىووعى يارىدەيان لە سەرھوھە بەن.

يە كيان گوتى: گووم كرده قەراراتى حىزب! دوكتور سەفا حافز - كە لە رۇمانيا دەگەلم بىوو - گوتى: ئەم ھەزارە ھەزار كەس دەرھەتە تى نايە؛ من لە رۇمانيا ديومە چەند بەغىرەتە...

ھەر چى دەلىلمان ھىناوھە و قىراندەمان، «گەزى چى و جاوى چى؟!» ھەر ئەوھە كانى رۇمانيا بوون... لە دەرھەتە تىدا بە سەفا حافز گوت: تۆ دەمناسى؛ وا دەكەم باشتريشم بناسى! رۇيشتىن. لە ناكاو جەلال تالەبانى پەيدا بوو. ئىتر جەلال رەئىسە و خۆى زانى چ دەكا. جەلال گوتى: شىووعى بە ھىچ بارى قبوول ناكەن ھەزار و زەبىحىمان دەگەل بى، ئىوھ ئەگەر تىوانىتان بە رىگە بەكى تردا خۇتان بگەيننە مۇسكۆ، لەوئ يە كتر دەبىينىن.

- مام جەلال! ھەر چى دەمانەويست لە مۇسكۆ بىكەين و بىخوئىننەوھە، بە كوردى و فارسى نووسراوھە. ئەگەر ئىمەش نەتوانىن بگەينى، وەك ھاتىين واىە.

جەلال خويئىدەوھە گوتى: قەت لەوھە باشتري نايى. من دەبىەم و بەھەرى لى وەر دەگرم. ئەمجار بە ھۆى رەوشەن خانەم بەدرخانەوھە، سەفارەتى چىكۆسلاواكى، وىزەى زەبىحى و سىنەم بەدرخان

و منى دا. جەلال ھىندىك پوولى بە چى ھىشت. پوولى سوالى من و پوولى رەوشەن خانەم حەقى تەبىيارەى تا پراگى دابەش كرد. گوتمان لە پراگەوھە بە خۇرايى دەمانەنە مۇسكۆ. گەرئەوھەش لە سەر شۆرەوھە. رۇزنامەيەكى عەرەبى لە شام بە ناوى «ئەلوھتەن» كارتى نومايندەگى خۆى دامى؛ كە ئىستاش كەلىمە بەكم بۆ نەنووسى!

جەلال و ھەوالانى دەگەل دەستەى عىراقى و سوورى لە بىزووتەوھە بە سوارى كەشتى رۇيشتن. ئىمەش رۇزىك لە بىزووتەوھە - وىزە لە باخەلدا - بە تەبىيارە چووينە ژنو، زوورىخ، شتوتگارت.

شەو لە ئوتلىك بە سەرمان برد، پادشاينە! سەنبرى تووكى قوو، لە دۆشەكدا قوم دەبووين. سەبى سوارى قەتار بووين، بەرەو پراگ. زۆر لە دەستەى ولاتانى تريشمان دەگەل بوو. بەر لەوھە بگەين، لە شارى «پلېزىنر» پۇلىسى چكۆسلاواكى سەر كەوتن. پاسپۆرت و وىزەيان بردن، پاش دوو سەعات ھاتنەوھە. زەبىحى و سىنەم خان و منيان دابەزاند و قەتار فىكەى كرد و رۇيشت.

- ئىوھە وىزاتان تەواو نىيە.

- ھەى داد! ھەى بىداد! وىزەمان لە سەفارەت وەر گرتووه.

- قەسى وا مەكەن!

ئەفسەرى پۇلىس وەك ھەيكەلى بوودا مەتەقى نايە و ھەر بە سەر دەلى نايى. سىنەم بە فەرانسى و ئىنگلىسى، زەبىحى بە كەچە فەرانسىەكەوھە: جەنابى ئەفسەر! رىمان بە تەلەفۇنىك بۆ پراگ بگەين؛ شوناسى باشمان لەوئ ھەيە. بە كى دەلىتى؟... تەلەفۇنئان رى نەدا. دەمانەويست تەلەفۇن بۆ قاسملوو بگەين. خستىاننە ناو قەتار، پۇلىسىكمان بە دىيارەوھە راوئىستا تا لە سنوور ئاواى ئەلمان بووينەوھە. ئەگەر لەو قەتارە دانەبەزىباين، تا پارس و مادريدش چووباين، كەس نەبوو بلى پىشتى چاوتان برۆيە. سەرى شەو لە شتوتگارت دابەزىن. لە ئىزگە كاندا وەتاغۇكىكى شووشە ھەيە، ژنىك مەنزىل بۆ مسافران پەيدا دەكا. نەخشەى ئوتىلەكانىش بە دىوارەوھە. كام زوور لە كام ئوتىل بەتالە، يان تەختىك بى ميوانە، بە كارەبا

نیشان دراوه و نرخه کەشی نووسراوه. تەنیا تەختیکمان دەست کەوت کە سینەم چونکە ژنە لەوی بنوێ، نرخە ۱۷ مارک. تاکسی بە قوماربازی، زۆری سووراندینەوه؛ ئەویش حیسابی هەقە مارک وەرگرت. جینگە بۆ سینەم دا بین بوو؛ خۆشمان لە ئیزگەدا سەرگردان ماینەوه. کیلویەک چا، کیلویەک قاوهی هاراو، چارشپیوکی رەشی ژنە عەجەمانمان پێ بوو کە لە مۆسکۆ بیدەین بە ژنە ئەفسەریکی هەلاتووی ئێرانی لە مۆسکۆ. ریزە سندووق وەک سندووقی پۆست هەبوو بۆ چەمەدان تێنان. بیست «فینیک» باوێ کونەوه، دەکرێتەوه. داخە و کلیلەکە ی لای خۆت بێ. لە قەدەم لێدان ماندوو بووین، خەومان هات. لە سووچیکێ ئیزگەوه لە سەر بەردی فەرش تەخت راکشاین. زەبیحی چارشپیو رەشی بە خۆدا دا. تا پرخە ی دەهات. تیم کوتا: هەستە!

- بۆ نایەلی بنووم؟

- هەتیو! تۆ بەو چارشپیو تەوه لە تەنیشتم راکشاوی، ژنە عەجەمم دیتە بەر چاوه؛ وازم هەل دەستی!

هێشتا خەومان لێ نەکەوتبوو، سەربازی ئەمریکایی دوان راستیان کردینەوه:

- مەمنووعە بنوون.

- بە ئینگلیسیه کی شەق و رەق - هەر دەتگوت عەرەبین و بە کوردی قسە دەکەین! - تیمان گە یاند:

- ماندوو دەبین، ئەدی چ بکەین؟

پیشمان کەوت، بردینە کافە بیکێ زۆر خەفە لە ناو ئیزگەدا. گارسۆن هات. بە ئیشارە گوتی: پوولتان پێیه؟ لە پوولی ئالمانی چل فنیکمان پێ بوو، پوولی سوورباشی نەدەویست. بە هەردوو کمان کۆکایەک و دوو لیوانی بۆ هێناین. سەعاتیک دانیشە، دوو سەعات دانیشە، وەرەز بووین. چووینە قەدەم لێدان تا ماندوو بووین. رۆژ هەر نابیتەوه! چووینە کافە؛ لە رێوه دەریانکردین. ئەوسەر ئەوسەری ئیزگەمان کرد، تووشی سەربازە ئەمریکاییەکان بووینەوه. تیمان گە یاندن دەنگوباس چیه. هێنانیەوه کافە و گوتی: تا سبە ی تاو هەلات لێرە دەبن! ناتوانن دەرتان کەن. بە دانیشتنی کافە و بە قەدەم لێدان رۆژمان کردەوه. سینەم خانمان دیتەوه. هەر چۆنیک بوو پانسینۆنیکمان پەیدا کرد. بە دە مارک. غار دە تەلەفۆن بکە:

- قاسملوو دەغیلت عیلاجمان بکە! (ئەو دەم لە پراگ ئوستاد بوو).

ئێوارە تەلەفۆن، بە یانی تەلەفۆن.

- کاکە! خالد بە کتاش لێی تیک داو، وا بۆتان لە حەول داين.

جاریک گوتی: لە دوا ی چوار رۆژ وا دەکەین بچنە برلین و لەوێوه راست دەتانبەنە مۆسکۆ. دانیشتن حیسابی دارایی بکەین: حەقی پێنج رۆژ پانسۆن، ئەوهەندە؛ کرێ لە شتوتگار تەوه تا برلین، ئەوهەندە؛ ئەدی چی بخۆین؟ هیچ! بۆ گانیدی مانگیک هیچی نەدەخوارد و گویشی نەدەدایه؟ بووینە گانیدی! چوار دانە رۆژ زەوادم نەجووه سەر زار. وام لێهاتبوو لە رێ کردندا لینگم دەلەرزى. ئەوانیش هەر وەک من؛ بەلام تۆزیک باشتەر بوون. وام هەست کرد جەمیکیان بە دزیهوه خواردبوو! ئیشاللا وانەبوو...

نامەیه کمان بە کوردی و بە خەتی لاتینی بۆ رەوشەن خانم تیلگراف کرد. لە پاش هەر دوو دێر و دوو دێر و لەتیکدا نوختەمان دانابوو؛ یانی ها یەک کەلیمە! تیلگرافچی پاش ناردنی - کە

ھەمووی شەش كەلىمە بوو - وتى: زمانىكى سەرتان ھەيە؛ كەلىمەھەكى لە دوو دېر زياترە!

- بەلى ئىمە زۆر زمان درېژىن!

پاشنيوھەرى پۇژى چوارەم گوتم: ئەو قاوھ و چايە بۇ نەفرۇشىن؟

- فەكرى باشە. بەلام كى بيفرۇشى؟

- من!

- زمان ھەر نازانى.

- چش!

كلوئىكى سېي كوردانەم لە سەر نا، بە دەوروبەرى ئىزگەدا بگەرى، بنەرنە:

- ئەرەبىيان كافى!

سەرى پاكەتە كەشم ھەلچىرېبوو. تووشى ھەر پېرېژنە ئەلمانىك دەبووم وە بەر لووتىم دەدا تا بزانى قاوھى چاكە. قاوھ لە مغازان كىلوئى بە پەنجا مارك بوو. كەس لە منى نەكەرى بېست و پېنچ. ئاخىرى لە بەر ئىزگەى ئۆتوبۇس بە بېستوسىن مارك دام بە پېرېژنىك. زگىكى باش سۆسىسى بەر زمان خوارد. چايە كە بېنە:

- ئىندىيان تى! ئىندىيان تى!

دەنگوت دەلالى ھەرچە بازارى سەقزم. ئەوئىش كەس نەيدەكەرى. لايان وابوو تەخلىتە و خۆى نېيە. زۆر سووراموھە، فایدەى نەبوو. لاقم ماندوو بوو، دەنگم خەرىك بوو بنووسى. بەزمىش ئەوھە سېنەم و زەبىحى دوور بە دوورم دېن و تا ھاوار دەكەم لە پرمەى پىكەنىن دەدەن! فەكرىكەم بۇ ھات. خۇم كەرد بە چاخانەھەكى ناو ئىزگەدا. چام نىشانى ژنە چايچى دا، كە دەنگوت گامېشە: «ئىندىيان تى!»، دەستىكى پىوھ نا، يانى نامەوئ. بە ئىشارە دەستەم بۇ قۇرىك بەرد. چنگىكەم لە چاكە دەرتنا، تىم گەياند ئەوھ لىنى تا بزانى چۆنە. ژنەتېو بە ھەيفى زانى ئەو زىانەى لىبەكەوئ، بېستوئىك ماركى لە پىش دانام و چاي وەرگرت.

مالى خودا ئاوا؛ سۆسىسى شەوئىش دابىنە!

بەيانى پارەى پانسىون درا، نان و سۆسىس و پەنېر كەردا. پازدە ماركمان بە بلىتى قەتاردا، ھېشتا پېنچ مارك و شتىكمان - نەغد - مابۇوھ! كى وا سازە؟! قەتار دەروا و باران دەبارئ. لە «لايىزىك» راوھستا. ژنىك دەپروانېھ پاسىورتان. زەبىحى گوتى: تۆ زمان شەرى! ھېچ قسە مەكە! سېنەم خان جواپ داتەوھ. ژنەكە پرسى: ئىوھ چىن؟

من نسەھتم لە بېر چوو؛ گوتم: دەلە گاسىون، فستىوال، مۇسكۇ!

- وەرەنە خوار، بېرۇنە ئىدارە!

- دەك زمانت بە برىن چى! ئەو توركىھ كىئوئىلكەت لە كوى بۇ ھات؟ بە خوا دىسان دەبى لە

برىسان قۇرەى زگمان بى و لە سەر جادە بىخەوئىن!

- تۆبە! غەلەتم كەرد! لە بېرم چوو!

چەمەدان ھەلگەرە و دە ناو بۆلە و پرتەى ھەوالاندا لە بەر باران قور بىشئەلە. گەينە خانوئىك، چووئىنە سالوئىكى - خوا ھەلناگى - سارد. ئىمەش تەروئىلىس. زۆرى نەبەرد، كابرانەكى قوتووكەى ملبارىك ھات لە بەرانبەرمان دانىشت. بە فارسى پرسى: كىن؟ لە كوىرا دېن؟ بۇ دەچنە برلىن؟ راپۇرتى من كارىكى نەكەردبوو پىنە بكەرى. سېنەم راستىھەكى گوت. كابرانە گوتى چايان بۇ بىنن. سەرەو چاي بىرەنگى گەرممان ھەلدا. تماشاي سەعاتى كەرد:

- نیو سہعاتی تر بہریتان دہ کہم. ہانی پازدہ مارکہ کہشتان بدہمہوہ؛ ئیوہ میوانی ئیمہن ا
- ہا، زہبیحی! دہ ئہ گہر مہردی بکوٰخہ! زمان شریہ کہی من پازدہ مارکی ساندہوہ، چاکم
نہ کرد؟!

قہتار ہات، خوٰمان تیٰ خزاند. خوٰل - خوٰل چووینہ واگوٰنیککی پر لہ مندالی ورد دانیشترین.
ژنیکی دہرہ جہدار، تہنگہ ئہستور، دم و چاو ہہ لپزاو، فیت فیتہ بہ قہدہوہ ہاتہ ژوروی. وای
گوپاند باوہر ناکہم ہیچ مارشالیکی ہیتلہری وای نہراندیج. دیار سوو دہ بیگوت: ئیوہی زہلام
چون ہاتوونہ ناو واگوٰنی تایبہ تی مندالانہوہ؟! چہمہدان ہہ لگرہ وراکہ بو واگوٰنی زہلامان. لہ
قہتارہوہ دہمانروانیہ دہشت: بہ سہدان ژنی وہک پہرہی گول ناسک، لاقیان تا ئہستورایی پان
ہہ لہمالیوہ، قول پووت، قہرہتاوی جادہیان پی دہ کہن. گوتم: سینہم تماشاکہ! زورتان فہرموو
بہرانبہری ژن و پیاو. خوا کہریمہ ئاوات بیینمہوہ! لہ ئیزگہی برلینی شہرقی دابہزین.
چہمہدان بہ نیخہنیخ ہہ لگرہ و برؤ. سندوووقہ پؤستہ کہش نییہ دایانمہ زرتین. لہ دہمی
مہیدانیک لہ سہر عہرز راوہستاین. کہس نییہ جگہ لہ ئہلمانی بزانی. ژنیکم دی جحیل بوو؛
ناشیرین نہبوو؛ بہلام برؤی تاشیوو، بہ قہلمی شین برؤی بو خوٰی خہت کیشابوو. شتیکم
گوت، لیچیکی ہہ لقرچاند و روئی.

- ئای دایکت لہ قنگت خوا! چہند بہ دہعیہ!

دہی ئہدی چ بکہین؟ مؤری لاوانی جیہانیم لہ سہر رؤزنامہ یہ کی پہر چکوٰلہ دیت؛ مندالیک
دہ بیگتیرا. دیتہوہ! ئہو رؤزنامہ لہ کوئی بی لاوان لہوین. با بچین. کوپمان تیگہ یاند؛ گہراوہ،
پاش ہہژ- نؤ ہہنگاو بہ دہست نیشانی داین.
- خوٰش ہاتن! چہمہدانہ کانتان بہ ئامانہت دانین.
- لہ کوئی؟
- لہ ہؤو سالؤنہ.

یہک دانہ ئہفسہری دہرہ جہ سہرہنگی پیری لہرزؤک بہ سہر ئامانہتی قہتار رادہ گا.
پووسیہک دہلی، دہلیی زمانی بہ پہلوولہی گہرم سووتاوہ! زہبیحی گوتی: لاچن من بہ
پووسی دہیدوینم. ہیشتا چوار کہلیمہی نہ گوتبوو، گوتی: مہلا! پووسیہ کہم لی خہلاس بوو!
سینہم بانکہ! نیو سہعاتی پتر کیشا تا چہمہدان تہحویل دران و پہسیدمان وہرگرت. لاویک
پیشمان کہوت، بردینیہ وہتاغیک لہ سہر ئیدارہی رؤزنامہ کہ.

- ئہلو کاکہ قاسملوو! گہیشتینہ برلین، دہی چی بکہین؟

قسہ دریزہی کیشا، کوتم بیدہ بہ من:

- برا ہیچ دہ کہی، ہیچ ناکہی بہ قیر و بہ توون! تو بلئی نانمان دہنی، برسیمانہ و شویتیک
ہہبی لئی وہرکہوین.

- تہلہفؤن بدہ بہ یہ کیک لہ خانہ خوٰیکانتان.

دوای ہیندیک «گوت-گوت» و «شلیختن- پلیختن»، کابرا تہلہفؤنی دانا و گوتی فہرموون.

- ئہی خودا ساحیب فہرموودہت کا!

چووینہ رستورائیک - بی تو ناخؤش - گوشت بہرازی سوورہو کراو، لیکاوی بابہ غہلیفہشی
دہتکاند! بہ ہہلپہ وہری گہراینی، ئیسکہ کانیشمان دہ کرؤشت! مپ، ہہر دنبہمان دہہات، دہ
ماشینیان ناین. بردیانینہ مہدرہسہیہک بہ ناو «شلیمان شولہ» لہ سہر جادہی نازانم چی.

سینم له لای ژنان، نیمه ش دوو به دوو له وه تاغیکي دريژي هه راودا. سه رو دۆشه گ و سه نيري فوودراوی لاستیک و دوو په توویان داینی. به یانیان سه رو هیلکه ی کولاو، دوو جه مه ی تریش کویونی یاره لماسی و گوشت به راز؛ که برۆین له رستوران نۆشی گیانی که یین. داوا ی ئاومان بکر دایه نه بوو؛ ده یانگوت زکتان وه ژان ده که وئی؛ ئابجو بخۆنه وه. به دزی ده چووم له ده ستشویی ئاوم ده خوار ده وه. هه واله کانیشم فیر کرد؛ دیتیان زگیان ژانی نه کرد.

تووشی تاو و له رزیکی زۆر سهخت هاتم؛ بر دیانمه بیمارستان. ژنیکي پسپۆرم هاته سه ر، گوتی: تۆ له شوینیکی پر مالاریا هاتوو یه دنیا یه؛ هه ر گا گه یشتیه جینگه یه کی هاوهه وای نه وئی، لیت ده ژیته وه. منیش کاتی دیل بووم له لینینگراد وام به سه ر هات. ده رمانی بۆ نووسیم و هاتمه وه شوینی خۆم. له تاوی تا ده منالاند. زه بیحی دۆشه که که ی لی فش کرد بووم سه وه. که وتمه سه ر زه وئی. نه ویش له وه ده مه دا گالته ی هاتبوو!

کچیکي باریکه له ی گهنم رهنگی ئەلمانی - که ناوی «زگریتا» بوو - ته رجومانی ده کردین. فه رانس ی و ئینگلیسی و ئەسپانی ده زانی. هیند رۆح سووک و به ده سته وه بوو که زۆر خۆشمان لی ده هات. هه موو رۆژ ته له فۆنمان بۆ پراگ ده کرد. گوتیان له موسکۆ مه لامسته فا بارزانیش بۆمان ده حه ول دایه؛ به لام وه ختی فستیوال به سه ر چوو. نیمه هه ر له برلین ماین. زه بیحی فیره شه تره نجي کردم و رۆژمان پی راده بوارد.

دیبووم که چا له ئوروپا که مه و زۆریش زه رد ده خۆنه وه. قۆریه کم پی بوو، بۆ خۆمان چای عیراقیمان لیدنا. چام ده کرده چادان و ده مبرد ئاوی کولیویان بۆ به سه ردا ده کردم. رۆژیک که تام هاتبوو گوتم: کاکه تۆ بچۆ ئاوی کولیو وه رگه.

- مه لا من نازانم بلیم چی؟

- زمانی ناوی، کتری له سه ر فرگاز ده کولی، لینی پر که.

- نامده نی!

پر م به قۆریدا گرت و چوو مه حه سار، پیریژنیکي قوون قه له وی تۆپه ل رابرد. غارم دا، ده ستم له شانی دا، گوتم: «شلخن پلخن، ئاوی کولاوخن!». پیریژن ده ست و پیت بریبا وه خۆ نه ده هاته وه! هه ر لینی وه رگرتم و پری کرد له ئاوی گه رم.

لاویکی عه ره بی عیراقی به ناوی «فالح غه نام» که لام وا بوو نه ویش وه ک «سه لیم شاهین» هه ر له ورگ له وه راندن ده گه را، هاته لامان و بووینه سی که س له وه تاغه که دا. دانشجووی هه نده سه ی میعماری بوو. رۆژانه تماشای سمیلمانی ده کرد:

- لا سمیلی چه پت له هی راستت کورت تره!

- به راستی موه هندسیکی شاره زای!

زۆری عاقیده به زانایی زه بیحی بوو. جاریک له منی پرسی:

- مامۆستا له کام دانشگا ده رچوو ه؟

گوتم: له دانشگای «ترکه ش»!

- به لی به لی، به خوای دانشگای چاکه!

خۆ نه ده کرا بلی ترکه شم نه بیستوه!

په رده یه که له زووریک هه لواسرابوو؛ سه رمان پیدا گرت، فالح غه نام ده سستی ده ناو گه لی زگریتا دابوو؛ ده میشیان به ده می یه که وه بوو. فالح هاتۆته ده ر سویند ده خوا ئەم که چه شیوو عیه

و زور داوینپاکه؛ خه یالی خراب مه کهن!

- نا، نا، کاک فالج! ده زانین تو ده تهویست هیلکه کی لی ده رینی؛ دنا فکریکی تر تان نه بوو!
کابرایه کی کورته بالای مل کورتی ئیرانی هاته دیده نیمان:

- من ئاغای یه زدیم. ژنیکی ئەلمانیم هیناوه؛ ده بهیتم بتانیینی:

- لازم ناکا، خوا پینکتان بیلی!

- به خوا ههر ده بهیتم!

ژنیکی شله ی که ژ، که چاوی له بهر تاو هه لئایه؛ قاچ باریک، لاواز، ده تگوت دار دۆژه نگه، هات و دهستی ده دهستی ناین.

- ئاغای یه زدی کهست دهست نه کهوت ئەو تازییه رووته نه بی؟!؟

- توخوا سهبر قسه بکه! ژنه کهم تۆزیک له فارسی تیده گا!

ههر که چووینه مه دره سه که، دوازده مارکی ئەلمانی غه ربیمان مابوو. به قه تار چوومه برلینی غه ربی، گۆریمه وه به چل و ههشت مارکی شهرقی و قاچاغچیه تیه کی باش بوو. ئەوهش زگریتا فیری کردم؛ دیار بوو کۆنه کاره!

هیشتا فیری ئاوخواردنی دهستشویی نه بیبووم. شهو گوتم ده چمه ده ری لیوانیک ئابجۆ ده خۆمه وه؛ تینوومه. زه بیحی گوتی: زور زوو وه ره وه، نیگه ران ده بم. ته واو داوای ئابجۆم نه کردبوو، ئالمانیه کی سه د کیلویی پالەوان گوتی: ئه ره ب؟ کایرۆ؟! به سه ر گوتم به لی. مه چه کی گرتم؛ ده تگوت شکاندی. بانگی کرد و دکایه کیان بۆ هینام:

- بیخۆ!

- ناخۆم!

دهستی توند کرد.

- ئای دهستم!

خواردمه وه. باوهر که له ده ممه وه سووتاندی تا ناو زگم.

- یه کی ترا!

حاسل، بهری نه دام تا سی پیلایه به گه روودا کردم. ئەمه تۆمه ز ئیس ئیس (S.S.)ی هیتلهر بووه و له قاهیره حه بس کراوه و بووینه خزم! به تکای بارمه نه که بهری دام. هاتمه وه لاقم مقهسته ی ده کرد. زه بیحی تووره بوو:

- وامزانی گوم بووی.

- هه تیو خزم پهیدا کردووه. قسه مه که!

تهخت نوستم تا رۆژ درهنگ خه بهرم نه بووه.

رۆژیک لهو ته له فون کردانه دا، قاسملوو ئادریسی «نه ورۆزی» ناویکی داینی، گوتی پیم گوتوو کارتانی بۆ پینک بینی. زه بیحی و من چووین. له سه ر جاده له ترام دابه زین. زور گه راین، کۆلانه کی ئادره سمان نه دیته وه. ده سا جارێ با بزانی له ماله؟ ته له فۆنیکمان له سه ر جاده وه کرد.

- به لی له ماله؛ ده لی وهرن!

دایخسته وه.

- بۆ نه تپرسی چۆن ماله کهت بدۆزینه وه؟

- ئای راست ده کهی!

گیرفانمان گه راین ده فیکمان پی نه بوو ته له فون بکهینه وه، دیسان وئیل بووین. تا دوزیمانوه شهیتان گوتی چهق! تارهق کردوو، ماندوو: «سهلامون عهلیکم!» تارانیه کی ره شتاله ی بالا به رزی لووت به رانی، چوار ته له فون له ده وره، ده تگوت علاعه زه ته! به مینگه یه کی تارانیه وه پرسه: ده لین چی؟ له سهر جواب مه حتهل نه بوو، ته له فونیکه هه لگرت؛ وه ختی بۆ کچیک داده نا!

- به لی چتان گوت؟!
 نهو جار به ته له فون ده گهل ژنیکی فارسی زماندا جی ژوانیان دیاری کرد.
 - ها، چیتان فهرموو؟!
 پاش زمان لووسی و ته عاروفاتیکی خهست وخول، نووک و به دی حالی خومان بۆ باس کرد؛ به لام نهو له بهر ته له فون هه لگرتن و دانان زور که می گوی لی بوو.
 - وا ئیستاش قاسملوو بۆ لای توی ناردووین که باسی ئیمه ی بوی کردووی.
 - قاسملوو ناناسم، کییه؟ له کوپیه؟!
 - کورده و له پراگ ئوستاده.
 - کورد چییه؟! زور تازه گی هه یه بۆ من! قاسملوو بۆ ناچیته وه ئیران؟ له پراگ چ ده کا؟!
 گوتم با برۆین بی فاده یه. زه بیحی دهستی پی کرد؛ به خاتری نهوع بهروه ری، ئینسانیهت و چی و چی! کولی پیکه نینم هه ستا و خوم بۆ نه گیرا، ده رکه وتم. زه بیحی به دوومدا هات:
 - مه لا بۆ پیده که نی؟
 - کاکه! عهینن سوالکه ریکم هاته بهر چاو که به کافر یک بلئی: بۆ خاتری غه لیفه ی ئیندرقاش لیره یه کی زیرم ده یه!
 زه بیحی له من پتر پیکه نی! خیری نهویشمان به خشیه وه.
 له مؤسکو ناهومید بووین. ده بی برۆین، بۆ کوئی؟ به چی؟ قه لیش گوومان ناگه یه نیته وه شام. سه فارهت مه فاره تیکی سووریا، میسر له برلین نییه؛ کونسولگه ریشیان دهس ناکه وی. با بچینه «بۆن». خانه خوئیکانمان کیسه یه ک نان و په نیریان داینی و سه رو سیو. بلیتی قه تاریان بۆ برین؛ پینج مارکیشیان داینی. بۆن بگره و هاتم! ئای به ده ختی! جی له قه تار دهس ناکه وی، ده بی له کۆریدۆردا شه شهسده کیلۆمیترا بویرین. ههر چۆنیک بوو سینهم له واگۆنیکه شهس نه فهره ی ژاندا خوی سه پاند. ئیمه جیگه ی قنگه لفس دادانیشمان نه بوو. سه رما بوو. به رده می خوم وه ک عاره بان هه لپنجابوو. چووم له بهرانبه ری ئاوده ست، له سهر عهرز دانیشتم. زه بیحیش هات. دوو کچی هه ژ- نو ساله له په ستا ده هاتنه ئاودهس. لیم مۆر بوونه وه، فشتیکم لی کردن، زیراندیان. ئیتر خوا وه تحه سینتی قهت مندالیک به لاماندا نه هات. به لام بونی ئاودهسته که پیلوی وه رهز ده کرد. ههر چۆنیک بوو نهو شه وه شمان گوزهراند.
 ده لین دوو کابرای سووریایی، به زستان رووت و به ههردوو کیان لیفه یه کیان هه بوو. شهو به خویاندا ده دا، رۆژ له بهر تاو ده شانیه وه ده پیچا و به بهریه وه هه لده له رزین. به هار هات؛ یه کیان گوتی: زستانه که مان رابوارد.
 - به لی، نه ماما به حالی سه گی!

له ئیزگه ی «کۆلۆن» دابه زین. غار ده سهر ته له فون! ته له فون نامه سهر و بن که! سه فاره تی سووریا له بۆن نییه. هیهج شتیک له وه تالتر نه بوو. هیزی دلمان نه ما و به هه ناسه ساردی

تماشای یه کترمان ده کرد.

- سفارته تی میسر چی؟

- هه یه؛ به لام کی جوابی ئیمه ده داته وه؟

- ده با تهجره به ی کهن؛ خو لیمان نادهن.

- ئالۆ، سفارته تی میسر؟

- به لئی.

- ده خيله ئیمه سووریایی لیقه و ماوین، سفارته تی سووریا له بۆن نییه. چارمان چییه؟

- من نوم «عه بدولفه تاح دیدی» یه. له کوین؟ ئیسته دیم.

- جا چۆنت بناسین؟

- یه کی دریزی رهش وه ک قیلم.

ره شه هات، گوتی: جارئ هیچ قسه مه کهن. بر دینییه رستوورانی ئیزگه، بهر چاییه کی

شاهانه ی داینی. پینج مارکی له سه ر میز دانا:

- نه وه هه لگرن!

- به خوا قبوولی ناکهین.

- برا چونکه ده زانم بهو پینجه ده گهنه سفارته تی سووریا، نه مه ندهم دا؛ ده نا ده بوا یه زۆر تر تان

بده می. له خه تی ژماره چوار سوار بن! پینج ئیزگای ئوتو بووس بژمیرن! دابه زن! باغچه یه کی

سج گۆشه یه؛ سفارته تی سووریا له و تیه.

پاش چه ند سال بۆمان ده رکه وت که دیدی داستان نووسه و له زۆر شوینانیش بۆته سه فیری

میسر.

شاره که ناوی بادگودزیبیرگه، بهو نیشانه گه ینه بهر ده رگای سفارته.

- راهه ستن جارئ مه چن! چوو زانن سه فی ر به عسی سه گیاب نییه؟ چوو زانن ده رمان ناکا؟

چوو زانن نه گهر بزانی کور دین هه ر به گر تمان نادا؟

- ده ی سا قوری کوئی به سه ردا کهین؟ له سه ر خوا! سه ری خۆمان ده که ینه کوتک.

ده ریشمان کا، له سه ر ریگای ماشینه که ی راده کشین! با به سه رماندا بر وا.

به سه د ترس و له رزه وه زهنگی ده رکه مان زران د. ژنیکی نه لمانی ده رکه ی کرده وه؛ سالۆنیکی

شان داین. دانیش تین و چاوه نۆری چاره نووسین. کورنیکی عه ره بی حه له بی له وی بوو، ده یگوت:

عه ریزه م داوه پوولم ده نی ژن بینم. ئیوه شتوتگارتان دیوه؟

- به لئی.

- نه چوونه سه یری کارخانه ی مارسیدس؟

- نه خیر.

- ئای عومرتان به زایه چووه! کوره چۆن پیاو سه یری وا له کیس خۆی ده دا؟ هه مووی دوو

مارکی تی ده چوو!

هه ستم وه بهر شه قی ده م؟! حیزباب! ئیمه نان نه بوو بیخۆین؛ شه ش مارکمان دابا بۆ سه یری

مارسیدس؟!

له و ده مه دا بانگ کرا، چووه لایه کی تر؛ بوو به هه را و جوین دان به عه ره بی:

- فلان فلان شوده! بۆ سفارته گه داخانه یه؟! هه ر رۆژه چه ند ده سه بری وه ک تو په یدا

دەبن: «قوربان لیمان قەوماوە، پوولمان نەماوە». تۆ بەوەش پازی نی، دەتەوئ ژنی ئەلمانیت بۆ بینم. هەیدئ لە بەر چاوم گوم بە! تا نەمگوتوووە بنگرن!

هەتیو هەلات. دلمان کەوتە خرت و پرت. بە خودا ئیمەش بەو دەر دەردە دەچین. کابرایەکی قوڵەخرەیی دەمچاوا چکۆلەیی گرد، کە هیچ پیمانان و نەبوو سەفیرە، هات. لە بەری هەلنەستاین.

- بەخێر بین!

- سەلامەت بی!

- فەرماشت؟

- سەفیرمان دەوئ!

دانیشت.

- من سەفیرم، فەرموون!

- جەناب لە بیرووتەووە دەچووینە مۆسکۆ... ئەووە چیرۆکمانە و ناشتوانین بگەینە سووریا.

- هەرسیکتان کوردن؟

- بەلی.

- کە وای داوای ئیستیقلالیی کوردستان دەکەن؟!

- قوربان! چۆن شتی وای دەفەرمووی؟

- بۆچی؟ هەر ئیستا ئەنگۆ سی و من یەک. ئەکسەرییەت بەنگۆیە!

- ئیمە لێقەوماوین؛ پەنامان هیناوە؛ چۆن تۆ دلت برۆا دەدا ئەو تەرزەمان بدوینی؟

سەفیر گوتی: من جارێک کوردێک لە ئیعدامی نەجات داوم؛ زیانم لەو کوردەووە دەزانم. هەر

چی بۆم بکری تەقسیرتان دەگەڵ ناکەم.

- کوردە کە کئی بوو؟ دەکری بیفەرمووی؟

هەناسەیهکی هەلکیشا:

- جەلادەت عالی بەدرخان بوو. خوا پەحمەتی لێ بکا، لە چنگ فەرانسیان هەلاتم کە

حوکمی ئیعدامیان داوووم. دوو مانگ لە ماله کەیی خۆی شاردمیەووە تا عەفووی بۆ ساندم.

- ئەم خانمە کچی جەلادەت بەدرخانە.

واقییکی بردهووە. بانگی کرد: خانم! وەرە دیاریەکیان بۆ هیناوی!

خانم لە پلەکانان هاتە خوار و چاوی بە سینەم کەوت:

- سینەم! شاگردە خۆشەویستەکەم! کام فریشتە تۆی گەیانده من؟

بوو بە فلج و هۆری ماچان. خانمی سەفیر لە شام ئوستادی حقووق بوو و سینەم لای ئەو

دەرسی خۆپندوووە. سینەمی برد و پۆیی. سەفیر - کە ناوی ئیبراھیم ئوستوانی بوو - گوتی:

دەزانم بە سینەمەووە زۆر نارەحەت بوون. ئەو لە ماله من دەبی. ئیووەش دەنیرمە ئوتیل. لە شام

دەپرسم هەر گا بریاریان دا کە بتاننیرمەووە، لە سەر خەرجی دەوڵەت دەچنەووە.

نیوەرۆژەیهکی زۆر سەفیرانەیی داینی. سەرو بیست مارکی نەغدی داینی کە گیرفان پوولی

بی و حەقی ئوتیل لە سەر سەفارت. پاش نیوەرۆ بە ترومبیلی سەفارت چووینە ئوتیلۆکەیهکی

خشیپیلانە لە سەر لیوی چۆمی «راین». هەر زوورەیی تەختیکی دوو نەفەرەیی لێ بوو، هەمووش

هەشت وەتاغ بوو. وەتاغیکمان بۆ سینەم گرت کە پۆژ لە سەفارت لای خانمی سەفیر بی و

شەو بە ماشین بیھیننەووە ئوتیل. ئیمەش لە سەر داوای خۆمان بە زوورێک پازی بووین -

بيلامانی - وهک ژن و میرد له سهر تهختیک بنووين.

چووین که له دوکانیک قهند و چا و نان و پینخوړیک بکړین. شووشه شهرابی ئیلزاسی گهردن بلندی لئ بوون؛ به چوار مارک. ههزرانه، زوړیشم دهردی ماندوووی و سهرما دیوه؛ یه کیکی ده کړم.

- نایه لم بکړی!

- هه تیو به تو چی؟ له بیست مارکی خو می ده کړم!

- مه لا ناهیلیم بیکړی!

- جا نهوا ده یکرېم؛ تو پیایوی ئازای مه هیله! شهرت بې پشتت له زگت نهر متر ده کهم! بو من

مندالی بهر دهستی تو م؟!

کړیم و به بې نهوه یه کتر بدوینین هاتینهوه ژووره کانمان و دهنگمان لیک گوړپوه. چوومه سهر تهخته که، په توویکم به سهر لاقان هه لکیشا؛ سهری بوتلم کردهوه. زه بیحی - که لیم قه لسه - پشتی ده من و رووی ده په نجره یه. به پیوه ویستاوه و بهو دهنگه ناخوشه ی که ده تگوت میز به تنه که دا ده کا! شیعری حافظ ده خوینینهوه. رووم تی ناکا؛ له بهر خو یه وه:

- مه لا! هه مووی ده خو یه وه؟

- به تو چی؟

- ئاخر مه لا! نهوه هه مووه حالت تیک ده دا!

- تو پیم نالی چی چ کارت به من داوه؟ من خو م ده کوژم. به تو چی؟!

پشتاوپشت لیوانیکی له ده ستدا، به پی دزه لیم نریک بووه.

- مه لا خو ت کهر مه که! سهری بابت تو زیکم بو تیکه!

- یا خوا! نه گهر بو ت تیکم غه زه بی عهرز و عاسمانانم لئ بیاری!

ده می بوتلم به لیومه وه نا و قورت - قورت ملم لئ نا.

- مه لا ده مری! تو خوا تو زیکم بو بیله وه!

قرتم له بوتل بری و په تووم هه لکیشا و نوستم. له ئیوار موه تا ساعات ده ی به یانی یه ک بین

خه وتم و وه خه بهر نه هاتم.

هفته ی جاریک سفیر نیوه روزه ی ده داینی. وه ختی دی ده چووینه چی شتخانه و ههر

په تاته ی کولو و گوشت بهراز بوو. جاریک گوتمان با شتیکی دی بخوین. زه بیحی دهستی له

سهر شتیکی دانا، به گارسونی حالی کرد: نه مه! هه شت هیلکه ی نیمروویان به قاپیک په تاته وه

هیئا. به ده ست، به چاو داوای نانمان کرد. دوو گزمووله نانیا هیئا، هه وتی پارویک نه ده بوون.

پاراینه وه، ددانمان بو چیر کرده وه، ده تگوت ته بلیغاتی خه میر دهنان ده که یین! رژی، جووتیک

پشکه لی دیکه ی بو هیئاین و به سهر گوتی: به سه!

رژژیک بیستمان که عه لی خه یدر سوله یمان سفیری عیراقه و له شاری بادگودزبیرگه.

- زه بیحی با بچین.

موشی گوتی: وه ختی نه داوونی؛ مه منووعه بچن. له کاغه زیک به کوردی خو مانه نووسیم دوو

که سی سووریایی هاتوونه دیده نیت.

- تکایه بیده یه!

هاته وه گوتی: فهرموون!

- نووسیوتانه سووری و کوردیه که تان عیراقیه.
 - من ئەو که سەم که ناردتە لوبنان، بەحنەس.
 - تۆ هەژاری؟ لیترە چ دەکە؟
 - جەناب! ئەوی خۆت بە لاوتی دەتکرد، ئیستا من دەیکەم؛ حال و مەسەلە ئەوەیە...
 کە هەستاین، روانیە کیسەکە، سەد مارکی تێدا بوو. گوتی: دەبی هەر بیئەوه؛ جاری ئەم
 کەمەم لێ قبوول کەن.
 - نامانەوی.
 - دەبی بتانەوی.

وەرمانگرت. سەر و سی و سێ مارکمان پێ برا. ئیتر نەچووینەوه لای. زەبیحی رۆژی دوو
 پاکەت جغارە ی چیسترفیلدی دەکێشا؛ دەیکردە هەشت مارک؛ نەمدەویست بەکی بکەوی.
 خۆم سیفاریکی بەلگم دەکری بە مارکێک، دە دانە ی تێدابوو حوکمی لێ کردووم: مەلا ئەم
 جغارەت بۆگەنی دیت! بچۆ لە دەری بیکیشە!
 - هە ی دین سزا! من بۆ خاتر تۆ وا دەکەم، تۆ دەرم دەکە؟!
 - کە وا بی مەلا بمبەخشە!

سەفیری سووریا جاریکی تریش سەر و بیست مارکی داینی. چەند رۆژ بوو هەر دەبگوت دوو
 جارم نووسیوه، جوابی شامم بۆ نەهاتۆتەوه. تەنانت گوتی دەترسم خالید بەکداز بۆی
 تێچانندن. بانگی نامەبەری سیاسی کرد: دەچیەوه شام، بەر لەوه بچیەوه ماله خۆت، بچۆ
 وەزارەتی دەروە؛ بزانه بۆ جوابی نامە ی ئەوانەیان نەناردووه! نامەبەر بۆ سبە ی ئیوارە هاتەوه؛
 یاری دە ی ئیمە قبوول کرابوو. بە سەفیری گوت: پاکەتە کانت هیشتا هەلنەپچرابوون؛ ئەگەر من
 چووم خۆتندیانەوه! سەفیر گوتی: ئەمەش دەولتەکە ی من!

ئەو رۆژانە ی بینکار لەو شارە بووین، کارمان خولانەوه بوو. هەر کەسیکی گەنم رەنگمان دەدی:
 «خەلکی کوئی؟»، جاری وا بوو هیندی دەردەچوون؛ بەلام زۆر جار ئیرانی دەبوون. یەک لەو
 ئیرانیانە گوتی: کورد لیترە زۆرن. عەلی قازی لە سەفارەتە. بیچارە چونکە بابیان عەزیمت داوه
 مەعاشی زۆر وەر دەگری!

رستوورانیکی دانشجوویان هەیه لە بۆن، کوردی زۆری بۆ دەچن. با بچین کورد پەیدا کەین.
 چووینە بۆن. چۆناوچۆن بوو لە پۆلیسیکی رانما ییمان پرسی: «رستوورانی دانشجوویان»، بانگی
 پۆلیسیکی دی کرد، هاتە جینگە ی؛ خۆی پێشمان کەوت. دە دەقیقە دوایی لە کۆلانیک
 رستوورانی نیشان داین و گەراوه. سەرکەوتین. لاویکی فارسمان دی، گوتی کرماشانی هەن و
 کوردی عەرەبیش زۆرن. لە پشتەوه سەریکی کەچەلم دی.
 - ئای دیتەوه، ئەوه ئوستاد شەهابە. ئوستاد شەهاب!

مدیر مەدرەسە بوو لە مەدرەسە ی فەلی بەغدا یە. هاتبوو بژیشکی دەخویند. جەمیگمان
 دەگەل خوارد و هەموو رۆژ بە شازا دەیگەراندین.

ئەو شارە گەرماوی لێبوو؛ وەک گراوی ولاتی خۆمان؛ بەلام هەمووی چاوه-چاوه و شیرە-
 شیرە کرابوو. چووین لیستیکیان داینی: بۆ گەری، فلان. بۆ خوروی هاسان، فیسار. بۆ ئەعساب،
 فلان نمرە... زەبیحی گوتی: من ئای لەش خورانه کەم دەوی. گوتم: من ئەعسابم تیک چوووه،
 دەمەوی تۆزیک عاقل تر بم! دوو نمرەمان نووسی، پوولەمان دا. چاومان لێ بوو هەر لە یەک

شېرە دوو ليوانيان بۇ تىكرىدىن!

پاش چارە رۇژ، بادگودزبىرگمان بە سواری قەتار بەجى ھىشت. بە رېڭەى دەرياچەکانى ناو سويسدا گەيشتېنە ميلان. لە بانكى ناو ئىزگە پوولى ئەلمانيمان بە ئىتالى گۆرپەوہ. پوولە وردە کانيان نەويست. ئەدى چ بەکەين؟ گوتم ئىوہ زمان دەزانن، بچن لە شوپنيتک بېگۆرپەوہ. گوتيان بانک نەپەوئى كى دەپەوئى؟ با فرېيان دەين.

- بەشىكم دەنج بزانم چۇن دەبى.

چوومە بەر دوکانى دەلاكيك، پوولم نیشان دا و بە ئىنگليزيە شەق و شېرەكەم شتىكم گوت. كاپرا لە جياتى ھەر ماركيك، سەد و بيست لىرەى ئىتالى دامى. دەستى بېرپووم! سىنەم و زەبىحى گوتيان ئەوى تىرىش بەرە. خۇم گنخاند: نەخىر جەنابتان قانوونزانن! بېيەنە بانك يان فرېى دەن! ئەويشم گۆرپەوہ. شەو لە ژېنەوا ماينەوہ. لە بەينى ميلان و ژېنەوا، قەتار وېستابوو. دابەزىم، زۆرم تىنوو بوو. دەبوو بە ناو پىشال-پىشالى خەتى ئاسندا بېەرمەوہ ئەو بەر، بچم نووشابەيەك بەخۇمەوہ. وە ناو كەوتم، مەعموورېك ھەراى لىكرەم؛ ديار بوو دەيگوت لەوئوہ مەمنووعە. پراوہستام. بە كوردى گوتم: ئەدى لە كوئى لە سەر گۆرى بابت بېرېم؟! ئىشارەى دا كە برۇ، قەيناكا!

ژوورېكمان لە ئوتىلىك پەيدا كەرد. سىنەم مىلى لە فىنگە فىنگ نا. گوتم: دايكم مەگرى! خۇشت بى ناخۇشت بى ھەر ئەوہەيە. دوو برا و خوشكىك دەتوانن لە ژوورېكدا بنوون و كەسپىش باى لى نەبىتەوہ! مىلى لە پىكەنين نا.

بەيانى چووينە سەر كەشتى. زەبىحى ھەر لىم دەروانى و بزەى دىتى.

- چىيە؟

- مەلا حەبى گىژنەبوونم بۇ خۇم كېرپەو؛ تۆ نىتە با گىژ بى!

كەشتىەكەمان ناوى «لىدىا» بوو؛ يۇنانى بوو. بلىتمان دەرەجە دوو بوو. تەختى خەومان دوو تەبەقە لە سەر يەك بوو. چەقە و ھەراى ژنە يۇنانى و ئىتالى مېشكى سەرى دەبردېن. بۇ چا و لىكناىكىش زمانيان لە كار نەدەكەوت. زەبىحى دەيگوت: مەلا! ئەوہ دەرەجە دوو نىيە، دەرەجە گووہ! بەلام خواردنمان لە سالۆنى گشتى بوو؛ زۆر باش بوو. رۇژى دووھەم تازە تاو ھەلدەھات، دىتم زەبىحى لە سەربانى كەشتى چاوى سوور و دەرپەرپەوہ؛ دەلىتى بزە و شەرەشاخ دەكا! لاولا دەتلىتەوہ؛ سەرەگىژەى بەحرى گرتوہ.

- حەبەكانت بخۇ سەگم تى رياندن!

نەخىر حالى شېرە. نانى نەخوارد.

- بچم شووتىت بۇ بىنم؟

- كوا دەتدەنى؟

چوومە ئاشبەزخانە. خوا شوكور سەدى شىستى يۇنانىەكانى سەر كەشتى توركى دەزانن. لەتە شووتىەكى گەورەم ھىنا.

- مەلا ناخۇم!

- چاترا! لە بەر چاوى ئەو قرتەم لى برى! تا دوو رۇژ سەرگىژە بەرى نەدا.

بەيانيان كاپرايەكى خولى حەمامى سېى بە كلاو دەبەر، لە سەر مېزى نان خواردن دەھاتە بەرامبەرمان. ديار بوو دەبوو لاساى پادشاى مەراكىش بكانتەوہ. سەفېرى مەراكىشە بۇ سووريا

دەچىن. غەرەبى نازانى، چەند كەلىمە يەكى كۇنى مەلایانە پەلخوپ دەكا. دەپەوئى بىمدوئىنى تا فېزە غەرەبى قسە كىردن بېئى. بەزمىكىمان بۇ ساز بوو، مەپرسە! جىئوى كوردىم بۇ تىكەل بە غەرەبى دەكرد؛ ھەر دەيگوت: «ئىنشائەللا». تەنانت جارىك گوتىم: «رەئسەك بە قوونگم!»، گوتى: «ئىنشائەللا!»

دەستە مىندالىكى شەل و سەقەتى ئاتىنى دەگەل مامۇستاكەيان ھاتبوونە سەيران و گەپان. يەكىكىيان تۇزىك توركى شەق و لەقى دەگوت. لە باتى (ھا، ئا) دەيگوت (خى خى!) بېوونە ھەوال. دەپىرسى:

- فلان شت بە توركى چىيە؟
- دەمگوت من زمانى يۇنانى كۇن دەزانم!
- وەك چى؟
- تەرسە كورولەي مامى خۇت!
- سەعاتىك ماندوو دەبوو فېرى بى. دەچووە لای مامۇستاكەي:
- پىرۇفسۇر! تەسە كولومە خۇي! گرىك؟
- نا.

دەھاتەو: «نۇ گرىك!». دەرسىكى دىكەم پى دەگوت. پىكەنىمان ساز دەكرد. بەيانىك سەپرى دەريام دەكرد، لە ناخافل يەكئى گوتى: «يا خەپرا!» (بە يۇنانى لە جىياتى رۇژ خۇشە؛ بە غەرەبى يانى: ھەي گو!).

گوتىم: يا خەپرا و نىوا

ھەوالەكانم گوتيان تۇلەي ھەوئل و ئاخىرى لى كىردىەو!

لاويك ھاتە لامان. بە دەنكىك غەرەبى و دوو دەنك ئىسپانى دەلى: غەرەبى ھەلەبىم. سى سالم عومرە. سى سالە لە كاراكاسم. پازدە ھەزار دۇلارم پەيدا كىردووە. غەرەبىم لە بىر چۇتەوہ. توخوا بە خىرى خۇتان فېرى غەرەبىم كەنەوہ؛ سى سى!

- سى سى گيان! بە سى سال زمانى بىست و ھەوت سالەي دايك و بابت لە بىر بردۇتەوہ؛ ئىستا چۇن بە شەش رۇژ و ھەو رۇژ فېرى دەبىەوہ؟ لە پوول پەيدا كىردن وا زىرەك، لە زماندا وا دەبەنگ!؟

- سى سى، سەھىج!

دەگەل يۇنانىكى ئاتىنى - پىرەپىاويك - بېوونە ئاشنا.

- تۇ ناوت چىيە؟

زەبىجى گوتى: ناوى حاجى عەبدورەھمانە!

بە تركى قسەمان دەكرد؛ لىكى دەھالاند. بەزمى وا خۇش نابى. قەدەرئىك مات بوو، گوتى: ئەرى ھەيوانىك ھەيە زۇرم پى جوانە، عەكسەكەيم بۇ بىئىرە.

- كام ھەيوان؟

ناعىلاج دەستى لە جىگەي گويۇە ھەلئىنا و لەقاندى. گوتىم: ھا، ئىشەگ!

- بەلى بەلى دىتتەوہ!

- بە سەر چاوا! شكىلى خۇت و بابت بۇ دەنئىرم!

سەد جارى گوت: خاجى ئەبدورەھمان لە بىرت نەچى!

له بهندهری پیریهی ئاتین دابهزین. گوتیان ههشت سعات کهشتی ناروا. له ئوتوبؤسیکمان
پرسی:

- ئەتینا؟

- بەلێ ئەتینا.

چووینه ئەوسەری شار، داوای بلیتی تازەیان کرد که دەگەریتەوه. یەخەیی بلیت بێم گرت، بە
ترکی دەلیم: کوا ئەتینا؟ ترکی زانیک له کۆل کابرای کردمەوه و قەتاری بەرقی نیشان داین که
بە هاسانی چووینه ناو شاری ئاتن. له ناو قەتاری بەرقیدا کوپریک بە کهمانچە ئاهەنگیکی لێدەدا
پیاوی سەرخۆش دەکرد. بیست دراخمەم دە کلاوه کەیی هاویشت. زەبیحی گوتی: وەللا
قەرەنیاغا گووی وای نەخواردوو!

- کاکە ئەو مووزیکە پتریشی دینا...

وێک عاشقیک چەند سال له یاری دوور کەوتیبی و لە پێر چاوی پێر بکهوی، هەر گەشکە بووم:
ئۆخەیی! پێرانی ئەو هەموو میسە نازدارە له سەر دوکانی بەقالان حەلوای بە شەقان دەکەن! بە
هەزاران میس پیکەوه هەلدەفرین. شوکور له بێ میس ئێلمان رزگار بووین و میس ئاتن بۆنی
دیمەشق و بەغدا لێ دێ! بەر له هەموو شت باقلاوه یەکی ئەستەمبوولیمان نۆشی گیان کرد!
سویند خواردن و درۆ کردنی دوکانداران، دیمەشقی وە بێر دیناوه. بەلام هەموو شت ئەوەندە
هەرزان بوو نەبیتهوه. سینەم خان کراسی کپی و دیاری بۆ دایکی. زەبیحی گیرفانی پر کرد له
پاکەتە جفاره. من سەبیلیکی بە جنجەر - فنجەر بە دوازده درەخمە کپی. کابرا - که دەستی
بپبووم - دە بەردە چەخماغی بە خۆرایی دامی. ئەو سەبیلە له دیمەشق بە پەنجا لیڕە بوو، که
پتر له دە قات گرانتر دەکەوت. چووینه سەیری «ئاکرۆپۆل». بە راستی پیاو سەری له
شارستانیەت و هونەری چوار هەزار سالەیی یۆنان گیتز دەبێ. له سەر کهشتی وە کیلیکی
دادگوستەری عەرەبی عیراقیمان بوو بە ئاشنا. باسی یۆنانی دەکرد:

- کۆرە ئەو ئەتینیانە ئەوەندە کەرن نەبیتهوه. من له رستووران داوای هیلکە دەکەم، مریشکم
بۆ دین!

- چۆن؟

- له کاغەزیک عەکسی مریشکم کیشا، دام بە گارسۆن.

- دەی جەنابی مامۆستا! عەکسی هیلکەشت له بن مریشکە که کیشا و ئیشارەت لێ دا؟

- جا ئەمەیی بۆ چییە؟ ئەو کەرە نابی بزانی من چەم دەوی؟!

- بەلێ، کەری سەیر له دنیا هەیه!

له سەر کهشتی سروودیکم دروست کردبوو له سەر وەزنی: «ئەم جەزنی سالی تازەیه نەورۆزە
هاتەوه» سەر بەندە کەیی ئەمە بوو:

رۆیم هەتا پلینەرۆ، لەولا گەرەمەوه نەبەشت هەرم پراگی، شیووعی له شامەوه
شەش بەیت بوو باسی ئەو ژیانە گواویەیی دەکرد که لەو بەینەدا پامانبارد. من دانە - دانەم
دەخویندەوه و سینەم و زەبیحی کۆرس بوون، سەر بەندە کەیان دەگوت. بە داخەوه هەر سێ
بەیتیم له بێر ماوه؛ ئەویش تیکەلاو، مەسەلەن:

برلین و دۆشەکی له هەوا، گۆشت بەرازی پێس ناودەستی ناو قەتار و بە پیوه سێ و قەتیس

«دیدی» بە خۆی و فین و له ریی گۆدزییر گەوه مالی سەفیر و جووتە له سەر تەختی وەرکەوه

میلان و جینہوا و لہ سہر «لیدیا»، لہ دیک رووت و رہجال و سیس، لہ بەریکا نیبہ دریک شو لہ دەریادا دیمەنی ئاگرپرژینی «سترومپولی» بە لامەوہ زۆر جوان و تماشایی بوو. کہ لہ ئاتین وەرئ کہوتین فەتالیہ کمان پئ نہبوو. کہشتی لہ بەندەری ئەسکەندەریبہ ڤاوہستا. خەلکیکی زۆر ھاتبوونہ بەندەرگا. لہ سەربانەوہ سینەم دەستی بۆ کابرایەکی زەلامی، سەر بی تووکی، زگزل ڤاداشت: ئەوہ ئاپۆ حیلمی خۆمانە. ئاپۆ حیلمی! ئاپۆ حیلمی!

ئاپۆ ئاوری دایەوہ، دایەزاندین؛ بردینہ ڤستورانیکی دەم بەحر. بی تۆ ناخۆش ئەوہندە ی زامبری (قزالی بەحری) و ئابجۆی داینی، ھەلمساین. سینەم تیلگرافی بۆ دایکی کرد کہ پوولی تاکسیمان پئ نەماوہ لہ بەندەری بیرووتەوہ بیینە ناو شار. بە گومانم نۆ ڤۆژ و ھەشت شو لہ بەحر دا بووین. نوژی خەوتنانیک گەیشتینەوہ بەندەری بیرووت. تايەکی سەختە ھەبوو. ڤەوشەن خانم بە تاکسیەکەوہ چاوہنۆڤمان بوو. راست بردینە شام و ئەمن لہ نویندا کردمە نالەنال. لہ شام، قەدری جانی شاعیر دیتمی؛ پئم پیکەنی، گوتی: تۆ و زەبیحی ھەر مل لہ خەتەر دەنتین! کوا چیتان کرد؟! لەوہ زۆر بەست بووم؛ بەلام جوابیکم نەداوہ.

پاش سی ڤۆژ بەرەو مال ھاتمەوہ؛ گەیمە ھەلب. میوانی ئوتیل یەرمووک بووم کہ خاوەنەکی (مەجید ناغا) کوردیکی خەلکی عیفرین بوو. مەحموودی فەقی محەممەدی ھەمەوہندیش لەوئ بوو؛ کہ زۆر باسی کوردایەتی بە دلسۆزی دەکرد. لہ گەشتیکی ئەستەمبوول گەڤابووہ. لہ دوایی ھەوہل کہسی بوو بە جاش لہ سولەیمانی، ئەو ھەمەوہندە بوو؛ ھەوہل کہسیش بوو کہ پئشمەرگە لہ ناو شاردا تیرۆریان کرد.

چیشتەنگاو لہ سالۆنی ئوتیل دانیشتبوم شتیکم دەخویندەوہ؛ ئەو سەعیدە ی باس کرد - کہ من و سەیدا جگەر خوینی گەڤاند - ھاتە ژووور و لەو لاوہ دانیشت. گوتی: ھەژار دەگەل خالید بە کدائش چۆنی؟ ئەو نەپھیتشت بە مراد بگەیی، وا نیبە؟ پیکەنی. گوتم: برا! منی ئاوارە ی بیکەس، ھیچ ھونەر نیبە گالتهی خۆت بە من بکەیی. کاریک بوو، بۆی چووم؛ سەری نەگرت. خەتاش لہ کہس نیبە، ویزەمان ناتەواو بوو!

- پیت وایە گالتهت پئ دەکەم؟

- بەلئ قەدری جانیش تەشەری لئدام...

کورسیەکی ھینا بەرانبەرم، گوتی:

- تا ئیستا سال نەبووہ دە ھەزار لیرە کہمتر باربووی حیزبی شیووعی بکەم. لاقی ئەسپەکەم دەخەمە کوپی دایکی خالید بە کداشەوہ. جا بزائە چۆن ئاڤرووی خۆی و سەگەلەکی دەبەم؟! تۆ چووبووی لہ سەر کورد وە جواب بیی! ئەگەر ئیمە ویجدانمان بی، دەبی ئەوہمان دە چاودا بی و دۆست و دوژمنی خۆمان بناسین...

ھاتمەوہ تریسەسی و کروشەم کردەوہ.

دوکتور نافیز (برا گەورە ی دوکتور نوورەددین زازا) لہ پاش شۆرش شیخ سەعید لہ تورکیاوە ئاوارە ی سووریا بیو؛ لہ قامیشلی پزشکی دەکرد. ھەر کوردیکی گوندی و فەقیر بچوایە لای، دەرمانیشی بۆ دەگری و بە ڤاستی زۆر بەبەھرە بوو. گێڤرایەوہ: جاریک چوومە گوندیک کہ گوتیان نەخۆشیکی فەقیری لیبە و جەوانیکە. قوتویک شوکولاتیشم بۆ برد. دایکی گوتی: کوری من ڤابە! دوکتور جوکلیتی بۆ ھیناوی.

- ھەییوو ھەییوو! ئەوہ دلەم ناچیتە پیوازان دەلین جوکلەت بخۆ!

گوتم: حقی ہہبوو، منیش پیوازم پچ لہ جوکلپت خۆشترہ.

شہویک لہ قامیشلی میوانی حاجی میرزا بووم؛ ئەحمەداغایەکی کۆنە ئەفسەری عوسمانی زۆر قسەخۆشیش میوان بوو. شەو جینگەیان لہ بەر ھەیان بۆ راخستین و زۆر درەنگ نوستین. تەواو چاوم گەرم نەکردبوو، بە زەرەیی چوار میکروفۆنی مزگەوت راپەریم. ئەحمەداغا دانیشتبوو جگەرەیی دەکیشا، گوتی: با چیرۆکیکت بۆ بیژم: مالم لہ گوندیک بوو. مجبوری مزگەوت سەید بوو؛ کەریکی ھەبوو کۆلووی لی بار دەکرد. ھەر لہ ئیوارەوہ یەک بین دەیزەراند تا بەیانێ. جیرانیکم ھات گوتی: تۆ پیاویکی دنیا دیدەیی، لەبەر زەرەیی کەری سەید خەوم لی حەرامە. چاریک بکە! دلێ سەیدیش نەپەشی.

- بە دزیەوہ سەری شەو ھیندیک رۆنی کەرە بخە ناو قنگی نیرە کەرەوہ؛ حەقت نەبی!

بەیان زوو سەید ھات: ئەحمەداغا کەرەکم مایەیی ژیانمە! دەنگی نووساوە. دە خۆی دەنووسی بزەرەیی، لەپەر نووزەییەکی دئی و پەشیمان دەبینتەوہ؛ چم لی دەکەیی؟

- مام سەید! سالیک لہ لای قارس و بایەزیدان کەران تووشی ئەو نەخۆشیە بوون؛ قرانیان کرد. ئاوی ئەم دژیە بۆ نیرە کەر دەس نادا. ما کەریک بکەرە و ئەمە بفرۆشە تا نەتۆپیوہ!

ئیتەر خەلکی دئی لہ زەرەیی کەر نەجات دا!

پەنجە کەسیک لہ کوردە شیوووعیەکانی جزیرە، سەر و شەشەد لیرەیان دابوو، دەگەل کاروان خرابوون و چوو بوونە مۆسکۆ. ھەر رۆژی ھەوەل لہ مۆسکۆ قسەیان بۆ کردبوون:

- فەرمانی ھەوالی خالیدە: ھیچ کەس نابێ بلی کوردم. دەبێ ئیوہش بەرگی عارەبی بە ەگال و کراسی شۆرەوہ دەبەر کەن و بلین عەرەبی سووریاین. ھەر کەس خیلاف بکا دەری دەکەین!

ئەوانە کە گەرابوونەوہ بە تالی و فەلسیەوہ گلەییان لہ حیزب دەکرد. کە خەبەری سەفەرەکەیی زەبیحی و منیشیان زانیبوو، گلەیی بن لیوان تەقیوو؛ بیوہ ھەرا و لۆمەیی بە ئاشکرا. حیزبیش - وەک زۆرەیی حیزبە شیوووعیەکانی تر - لہ ھەر کەسی گلەیی بیستایە کلشەیی جاسووسی پتوہ دەنووساند و دەیگوت پیاوی ئیستیعمارە؛ دۆلاری دە باخەلدایە. دەس کرا بە پاکردنەوہیی حیزب لہ ئەندامانی گلە کەر؛ زۆریان دەر کرد. تەنانەت ئاراکیلە ئەرمانیە قۆرپەسەرە کەش وە بەر کەوت. دەر کراویش وە خۆ کەوتن؛ لەو دەشتەدا راویان لہ شیوووعیان دابەشی. لہ ھەر کوئی بیانگرتبان دووچەر خەیان لی دەستاندن و تیری زگیان پینلاقە دەکردن. لہ دیھات نانایان نەدەدانی. خولاسە بیوہ راوہ بەراز.

ئێوارە یەک لہ قامیشلی رەمۆی بەرپرسی لیژنەیی قامیشلی بە تکا بردمیەوہ مال کە شیو بخۆم. دەستی کرد بە جنیودان بەوانەیی دەگژ حیزب راجوون:

- نە ھیچ دەدەن، نە دەھیلن گەنم بۆ ئابوونە کۆ کەینەوہ.

- ھەوال رەمۆ! ئەگەر کوانیک لہ پیست بیت، دوکتور خویتی نەخۆش دەزموی، بزانی لہ دەر وونیدا چی ھەییە کە بۆتە مایەیی کوان و زییکە. ئەوانەیی دەر تان کردوون ھەموویان ئەندامی خۆشەویستی خۆتان بوون. قەت بیرتان نە کردەوہ کام سەھومان ھەییە؟ نەخۆشیە کە لہ کوپوہییە؟ کەچی ھەر مارکسیەتە کەیی خۆتان دەلی قەزا و قەدەر درۆییە؛ ھەر کەس بە غەلەت نەچی، تووشی بەلا نابێ. ئێوہ ھەزار کەستان کردە پیاوی ئیستیعمار. ئەگەر ھەر یە کەیی دوو خزمیان ھەبی ئەوہ بوونە سی ھەزار. سی ھەزار دەر کراوی دۆلاروہر گەر حیزبیکیی بە ھیتزە و

بہر بہت ناکری۔

- زور بہ بیان لہ سہر تو بہ گزماندا ہاتوون۔ لایان وایہ خہتای ئیمہ یہ نہ گہیشتوویہ مؤسکو۔
 - من دہربارہی ئیوہ ہیچم بہ کہس نہ گوتووہ۔ ہہر گوتوومہ ویزہ کہمان تہواو نہ بوو۔ نہ گہر
 تہوان نہمہشیان کردو تہ مایہی گلہیی خہتایہ کم نیہ۔
 - دہ جا چاریک بکہ!
 ناغا قوچ بہگ دہیگوت دہ گہل یہ کییک شہرمان کرد؛ شہ قیکم دہ بہر زگی ہہلدا۔ شہو
 دایکی ہاتبوو:

- قوچ بہگ گیان! کورہ کہم تری پنیوہ بہند نایی، عیلاجیکی بکہ!
 - بو دایکم من دوعم لئ کردوہ؟ جئ شہق چوئن بہ من چارہ دہ کری؟!

حیزبی شیووعی لہ سووریا زور بہہیز بوو۔ پیاو لای وا بوو دہتوانن حوکم بگرہ نہ دہست۔ باسی
 یہک بوونی سووریا و میسر پیدای بوو۔ حیزبی شیووعی ہہموو تہبلیغاتی خوئی بو سہرگرتنی تہو
 کارہ تہرخان کردبوو۔ چہند مانگ ہہموو روژ لہ سہر یہک، وتاری سہرہ کی روژنامہی «سوور» -
 کہ نوزگانی حیزب بوو بہ تاریفی ناسر و یہکیہتی پر دہ کرایہوہ۔ یہکیہتی سہری گرت۔ ناسر لہ
 جوابی تہبریکی خالید بہ کداس سوپاسگوزاری کرد۔ عہدولحہمید سہراج - کہ کوردیکی شامی
 بوو - کرا بہ وہ کیلی ناسر لہ سوورہ۔ عہدولحہمید تہو پہری ہاوکاری دہ گہل خالید بہ کداس
 دہ کرد۔ پیای دہولت بہ ولاتدا دہ گہران، تہندامی گہورہی حیزبیان دہ گہل بوو: ہہر
 رہعیہ تیک دؤستی شیووعیانہ زہوی دہدہینی و بہ کہسی تر ندرئ۔ ہہر کہسی بہ شیووعی
 ناسیترابا، نادرہس و دوو عہکسیان لئ و ہردہ گرت۔ لہ ہہموو شارائیش بہو ناریہ ناسران۔ لہ پر لہ
 نیوہ شہویکدا بچن خالید بہ کداس بگرن! لہ مال نہ بوو؛ وہ بہر نہ ہات۔ ہہر چی دہنکہ جوہ کی
 بہ خالید پاشا (ا) دابوو، گیرا و لہ زیندان توند کرا؛ مہ گہر تہوانتہی کہ تہوانیبوویان ہہلین و خو
 بشارنہوہ۔

پاش نیوہ روہیک رہمو خوئی بہ مالہ مہدا کرد و ہہر لہ رپوہ ملی لہ جنیودان بہ ناسری
 فاشیستی پیای ئیستیعمار دا۔

- رہمو گیان! شتی وا مہلئ۔ ناسر پیای چاکہ! نہ گہر باوہر ناکہی تہوہ پہنجا ژمارہی نوور،
 بزائہ چوئی باس دہ کا؟!

جہمیل حاجو لئ پرسیم: شیووعی زور بہہیز بوون۔ دہیانوانی یہکیہتی تیک دہن۔ خالید
 بہ کداس بو وای کرد تا وای لئ بی؟

گوتم: دہلین ہہتیویکی زور بہدہفر دوعمای دہ کرد: دایکم ہمرئ، باوکم ژنیکی حیزب بینی؛
 منیش پی فیر دہبووم۔ باوک مرد، دایکی میردی بہ ہہتیوبازیک کرد فریای ہہردوو کیان
 دہ کہوت! بہ کداس سووریای پی کہم بوو، خہیالی کرد نہ گہر میسر بکہویتہ سہر سوورہ،
 حاکمہتی سوورہ و میسر زور باشہ۔ بہلام ئیتر...!

زہبیحی لہ شام لییان وہ خو کہوت۔ نامیلکہ بہ کی بہ ناوی «کوسمؤپولیتیہ» بہ زمانی
 عہرہبی دہر کرد۔ بہ قہولی عہرہب «قورہ گہی تہرتر کرد». زہبیحی گوتی: روژیک چوار
 کومونستی توپیوی پایہ ہرز ہاتنہ لای رہوشن خانم، گوتیان: خالید بہ کداس دہلئ: تہو
 نامیلکہ خانم نووسیویہ و بہ ناوی زہبیحی دہرچوہ؛ گلہیی لئ دہ کہم۔ خانم بہ کاموا چینیہوہ

گوتى: بە ھەۋالى خالىد بلىن من نەمنووسيوە. ئەگەر بېسىمەۋە گلەبى لىم ھەيە، «بەرە لە سەر ھەتيوان لادەدەم، زەرەر دەكا.» ھەۋال خالىد وست بوو؛ بەلام ئىستاش نەيگوت چۈن رازىكى لە لايە و نايدركىنى.

شىۋوغيەكانى قامىشلى بە روالەت دۆستم بوون؛ لە بنەۋە بلاويان دەكردەۋە كە ھەزار جاسووسى نوورى سەعیدە. شەۋيەك لە مال دەر كەۋتم، تووشى كورئىكى مالە حاجۇ بووم. سەر خۇش بوو؛ گوتى: جاسووسى نوورى سەعید! لىرە بىمىنى دەتكوژم. دەنگم نەكرد؛ گەر ھامەۋە مال و نەچووم بۇ دىۋەخان. كابرايەك بانگى كىردمە دەرى. ھانكەي دەھات و زۇر پەرىشان بوو: سەيدا بگەيە. ئەمشەۋ حوسىن دەكوژن و دە چالىكى دەخەن. حوسىن ھەر ئەۋە بوو كە ھەرەشە لى كىردم. غارم دا؛ خستىۋويانە ناو ژوورئىكى لاي مالى. گويم لى بوو بابى دەيگوت: ئاپروومان بۇ نەما! تۇ ھەرەشە لە ميوانى غەربىي ئىمە دەكەي؟! پالم بە دەر كەۋە نا: بىكە بە خاترى خودا! من ھىچ دل ئىشاۋىيەكم نىيە. تا حوسىنم خەلاس كىرد، زۇر بە زەحمەت. ئەمجار دەگل حوسىن و ابوۋىنە دۆست، ئاومان بى يەكتر نەدەخواردەۋە.

چەند رۇژى دواي گەر ۋانەۋەمان لە سەفەرى ئوروپا، نامەيەكى زەبىحىم بۇ ھات: «برا! دەۋلەت بە چۆرت حىسابى كىردوۋە سىنەم و من و تۇ ھەر يەك چوارسەد و چل وچوار لىرە و دە قرووش قەرزدارىن؛ كە بۇمان خەرج كراۋە! خانمى داىكى سىنەم - كە مودىر مەدرەسەيە - قەرارە بە ئەقسات بىدا. رۇژىك بىردىانمە ئىدارە: يان پوول بىنە يان بچۇ زىندان. لە ناو مۇمقۇى ھات وچۇ كەراندە فىزمالكم دايە و خانوۋە كەم گۇرى و خۇم دزىسەۋە. تۇش ئاگات لە خۇ بى...»

چوار مانگىك بە سەردا رابرد. لە بەر دەر كى قاۋەخانە دانىشتىۋوم؛ سى پۇلىس و ئەفەندىكە ھاتن. پۇلىسەكان چوونە قاۋەخانە ئەۋبەرى جادە. مەعموور ھاتە لاي من. كورد بوو؛ گوتى من كورى فلان كەسم.

- ئاي چۇنى؟ چاكى؟ باۋكت چۇنە؟!
- ئەرى سەيدا تۇ قەت چوۋىە ئەلمان؟
- چۇن نەچووم؟ ئاي خودا ئەۋ سەر چۇمى رايىنە و ئەۋ باد...
- سەيدا بەر لەۋە باسۇم بۇ بگەي، ئەۋە دوو مانگە لە شوپىن تۇ بەۋ سى پۇلىسەۋە دى بە دى دەكەم. كەس نەيگوت عەبدورەھمان ھەسەن دەناسم. ھەر نووسىۋمە جىگاي مەعلووم نىيە. بىنە ئىستا چوارسەد و چل وچوار لىرە و دە قرووش نەغد بەخە مشتەۋە. خۇ من درام ھىندەي لىت بگەرىم!

تاسىك بىردىمەۋە. ئاي خاۋايە چۇن پىۋە بووم!
- برا با پىت بلىم: بە خودا جگە لە ھىندىك ساۋار و ئارد شك نابەم، ناچارى دەبى بىمگىرى و ھەبىس كەي كە ئامادەم. بەلام رەنگە باۋكت كە شەۋيەك لە گوندى «حاجى رەشك» ميوانى بووم دلى لىت برەنجى. ئىتر خۇت دەزانى!
برىك دامما:

- دە باشە تەبلىغە كە ئىمزا كە با من خەلاسىم بى.
- جا ئەگەر ئىمزاى كەم يانى ھا ۋەرن بىمگرن! فەرقى چىيە؟
- ئەدى چار چىيە؟

- چار ھەر ئۈھەيە بنووسە نەمدیتەوہ و بېرپتەوہ .
 - باشە خۆم ناخەمە بەر نەحلەتی باب و دایکەم . خواحافیزا
 ئینتخابات بۆ ناسر دەکرا . عەبد، مودیر پۆلیسی ترەسپى ھات :
 - وەرە ھەلبژاردنى .
 - بە خوا نایەم!
 - پیناسە کەم دەيە بۆت مۆر کەم دەنا لە کار دەکەوئ .
 وەک ھەمیشە ئیعلان کرا! سەدی نەوہد و نۆ و نۆ لە دە (۹/۹۹%) ناسریان ھەلبژاردا
 حوکمی ناسر زۆر دەگەل کوردی سووریا خراب بوو . تەنانەت لیدانی سەفحەى کوردی لە
 قاوہخانان قەدەغە بوو .

ترس و لەرز پەیدا ببوو . خەبەر داکەوت پۆلیس دپہات دەگەرین بۆ کتیبى کوردی و ھەرچى
 باسى نازادى کورد دەکا . مالە حاجۆ نیگەرەن بوون کە تووشى ھەرایەک بن . گوتەم : ئەو جۆرە
 کتیبانە مەسووتین! دەیانمە مالە خۆم . ئامادەم سالیك لە پیناویاندا زیندان بکیشم . بەو
 شەرتە کۆمەلە مەجەللەى ھاوار - کە دە بەرگ گیراوە - بیدەن بە خۆم . نابى، دەبى، سەودا
 سەرى گرت . کتیبم ھینانە مال، لە سەر تاقە ریزم کردن . ژنیك ھات گوتى : خیزانى ھەسەناغا
 دەلئ ئەگەر شتیكى وای ھەيە لە فەوتانى دەترسى بۆم بنیرى من دەیشارمەوہ . دەفتەرى
 شیعران و دەفتەرىكى یادداشتى عومرى خۆم نارد . پۆلیس بە دى وەر بوون؛ ملیان لە پشکنین
 نا . بەلام بۆ تووتن بوو؛ نە بۆ کتیب . ھەر ئەو رۆژە بارانیك بارى، سیلاو ھات، ئامانەتیەکەى منى
 برد؛ کە ژنى ھەسەناغا لە دەم کەندالى چەم شار دیوونیهوہ! مەجەللەکە بوو بە ئى خۆم؛ بەلام
 رۆژئى کە بەرەو بەغدا دەھاتمەوہ، بۆم بردنەوہ، گوتەم ھەیفە لە کتیبخانەکەى خۆتاندا نەبى .
 تا ئەو ھەشەم لە بېر نەچووہ : جارێک زستان، لە شام، لە کۆلانیك تووشى دوکتور ئەحمەد
 عوسمان ھاتم . بەفر دەبارى . گوتى ھەر دەبئ شەو میوانم بى . لە رینگەى چوونەوہ مالدا، زۆرى
 گۆشتى برزاو کرى و چوار بوتلیش شەراب .
 - ئەحمەد، ئەوى تۆ کرىت بەشى چوار کەس پترە .
 - قەیناکا .

کە سەرم بە ژووردا گرت : جەمال ھەیدەرى، رەئىسى حیزبى شیووعى عیراقە، کە رقى زۆرى
 ھەمیشە لە ناوى کورد و کوردستان بووہ؛ دانیشتىن . بە کوردی قسەى دەکردا لیوانىكى شەراب
 خوار دەوہ، رووى کردە من :

- کاک ھەزارا تۆ دەبئ شیعرى باشمان بۆ بلئى . ئەوانەى تا ئیستا نووسیوتن باش نین . باسى
 کۆریا و دنیای دەروہ بە کارمان نایە . باسى کوردایەتى، نازادى کوردستان بنووسە!
 بیدەنگ لینگم تا پشت ئەژنۆم ھەلکەرد، راست بوومەوہ و تەقە دەستیکم کرد .
 - بۆ کوئى؟ چ دەکەى؟

- کاک جەمال! نامەخوا بە پیالەيەک شەراب ئەو ھەندە کەوتووہ سەر میللەت پەرورەرى، بە
 خوا و نەکەم ناتگەمئ!

لە شام دەگەل زەبیحى - کە ھەمیشە فکرى قۆر و خەيال پلاومان دەکردەوہ - «فوناد
 قەدرى» مان دیت . چووینە لای عەزیز شەریفیش - کە حقووقى و چەپیەکی بەناوبانگ بوو -
 زۆرمان بۆ رستن : ناسر ئەو ھەندە دژى نوورى سەعید و پەیمانى بەغدايە؛ شەش ملیۆن کورد لە

عیراق و ئیرانه؛ نه گهر نه وان له خۆی دلخۆش کا و دنه یان بدا، چاکترین چه کی به کار بردوووه... به ههر فر و فیشالیک بوو، نه و دوانه گوتیان فکری باشه. فوئاد چاوی به «سدیق شهنشل» و «فایق سامرایی» که وتبوو که عیراقی و دۆستی ناسر بوون و ده گهل عزیز شهریف ده چوونه قاهیره. خواوارستان تیری کویری گرتی. بهشی کوردی له رادیۆ قاهیره وه کرایه وه. نه مجار خه یالمان کرد که رهنه شای ئیرانیش له بهر ناسر کینچی بکه ویته که ولی و رادیۆی کوردی دامه زریینی.

ماوه یه کی پێ چوو رادیۆ ئیران گوتی: له سهر مه نوویاتی شاهه نشا، رادیۆی سه د کیلۆ واتی له کرماشان داده مەزری، کوردی له سهر بلاو ده کریته وه.

شهوی ده ست پیکردنی رادیۆ، گویمان به رادیۆ وه نووساندوو به زانین ده لێ چی؟ ئایه تولا مه ردۆخ به وتاریک کردیه وه، که نه گهر عه ره بیه که ت لێ بژاردبا، فارسیه کی رووت ده مایه وه و دوو سی «کرگه» و «بووگه» ی تیدا بوو. له قسه و گۆرانیه کانی تریش ههر کورده و ده می خوار ده کاته وه تا وه ک فارسی بچی. به داخه وه...

نامه یه کی بلندبالام له و باره یه وه نووسی که: «با به هیچ کوردیک ده و زمانه ده ناو فارسی هه لشیلدراره ناگا. به هه زاران له کوردی سووریا چاوه نووری مه رحه مه تن، ئیوه هیچ نه بی گۆرانیه کان با کوردی بن و مه یانگۆرن. ئیمزا: مو حسین ئیراندوست». پاش چه ند شه ویک رادیۆ کرماشان له باسی نامه ی گه یشتوودا گوتی: ناغای مو حسن ئیراندوست! نامه که ت گه یشت. دامان به لیژنه ی تابه تی.

نامه یه کم بو «سه عید قه زاز» نووسی که وه زیری داخه ی عیراق و کوردیک بوو، که: «فلان! من بیستوو مه ده لێن کوردیکی به شه ره فی. راستت ده وێ با وه پم نه کردوو؛ چونکه به رده سه ته ی نووری سه عیدی. رادیۆ به غدا له په ستا جنیۆ به ناسر ده دا؛ قه ت جاریک نالی نه و کوردانه ی سووریا چه ند به ده ستیه وه زه لیلن؛ ناوێرن گوێ له رادیۆی کوردی بگرن؛ سه فحه ی کوردی لێ ده ن. له باتی نه وه باسی وشتر بکه ن، باسی نه وه ش بکه ن که زۆر کاریگه ره و ئابرووی ناسری پێ ده چی. نه گهر نه وه بکه ی با وه ده که م که شه ریفی. ئیمزا: با به کر». له سه ر پا که ته که م نووسی: «خسووسی». له بیرووت خسته مه پۆسته وه. وا بزانه م پێی گه یشتبوو؛ ته ئسیریشی ببوو. چونکه زۆر زوو به غدا له سه ر کوردی سووریا، ناسری وه بهر حهمله و جنیۆ دا.

فشار تا نه ندازه یه ک له سه ر کورده کانی جزیر سووک بوو. به لام لات وا نه بی نه و نامانه م به ته نیا کردوو. زه بیحی و من - وه ک مه لا شیخیان - دوومان به یه ک پیاو حیساب بووین. جه لال تاله بانای و ده سه ته که ی له مۆسکۆ گه رانه وه. گله م لێ کرد که بۆچی له سه ر رادیۆ مۆسکۆ وتاری به عاره بی داوه و به کوردی نه بووه.

- رینگه ی کوردی خویندنه وه نه بوو؛ به لام وامان کرد، وا بچی، زۆرمان خزمه ت به کورد کرد...
- کا که نووسراوه که ی ئیمه ت دا به کی؟
- ئای به خودا له بیرم چوو! ئیستاش ههر له چه مه دانه که م دایه!
- ده کرێ بیده یه وه به خۆم؟
- بو چیته؟

- وه سه یه ت ده که م ده گه لمی ده قه بر خه ن! ئیمه نه وه نه دی پێوه ماندوو بووین، تۆ له بیرت بچی!...

عەزیز شەریف کە لە مۆسکۆ گەرابوو. لە مالی ڕەوشەن خانم بە سرتە پێ گوتم: لە مۆسکۆ بە دزیهوه مەلامستەفام دیوه؛ گوتووێ: «هەژارم بۆ ماچ کە و سلاوی منی پێ بگەیهنە». پاش یازدە سال، ئەو هەوێل جار بوو خەبەری بارزانی بزاتم.

نەجیب خەفاف لایکی عیراقی کە چوو بوو مۆسکۆ گێرایهوه - وە بال بەستۆی خۆی - گوتی: چووینە لای نازم حیکمەت، گوتمان: چۆن وا بکەین زۆر لە لاوانی دنیا کۆ کەینهوه و دەردی خۆمانیان بۆ بلیین؟

- ئەو لە ملی من. من دەعوەتی گشتیان دەکەم. خەرجیش دەخەمە سەر لاوانی شۆرەوی. ئێوه چیتان دەوی بلیین، بۆشتان تەرجەمە دەکری.

سەری وەخت، سەعات چواری ئیوارە، پتر لە پینجسەد کەس نوامیندەدی دەستەجاتی ڕووسیا و نامۆ و لاوهکی لە سالتۆن کۆ بوونەوه. چاوەنۆڕپین مام جەلالی سەرۆکمان تەشریف بینی قسەیان بۆ بکا. چارەگیک رابرد نەهات؛ نیو سەعات پینچوو نەهات. نەخێر هەرچی تەلەفۆنمان کرد پەیدا نەبوو کە نەبوو. نازم حیکمەت ڕووی کردە میوانان:

- من کراومە وەکیلی کوردەکان قسەتان بۆ بکەم.

تیری هاواری کورد کرد. زۆریان بۆ لە چەپلە دا. یەک لە قسەکانی ئەو بوو: «من کە بە کوردستانی ئازاددا نەچمەوه تورکیه، لام وایه تورکیه دەولەت نییه و بۆنی ئازادی نەکردوو...»

میوان بەرێ کران و هاتینەوه مەنزله کەمان. شەو درەنگیک جەلال هاتەوه.

- لە کوێ بووی؟

- کارم هەبوو!

- کاری لەوه گرینگ تر - کە نەهاتی - چییە؟!؟

- کارم هەبوو، بڕایهوه!

کەوتینە پێ و شوینی ئەو کارە گرینگە. ڕوون بۆوه جەلال لە ئاسانسۆردا موهەندسیکی میوینەدی دیوه. بوونە ئاشنا و لای داوای مالی ئەو؛ لە کۆبوونەوه خۆی بواردوو. نازانم نەجیب درۆی دەکرد یان نا؟ خوا دەیزانی...

زەبیحی هاتە جزیر گوتی: دەمەوی سەریک لە عیراق بەدەم؛ بزاتم بۆ پارتی هیچ نەشرە و مەشرەمان بۆ نانیریتە شام.

- مەچۆ! خەتەرە!

- نا مەلا! مەلا علی کولتەپەبی لە جوابی تیلگرافدا گوتووێ بشیهێ قەیناکا. جاران هەر بۆی دەنووسیم نەکەیی بییهوه.

زەبیحی لە مووسلەوه تیلگرافی کرد: «ماری لە بیمارستان زا». خوا شوکۆر بە سەلامەتی گەشت. پاش شەش ڕۆژ سەر و کەللەیی پەیدا بوو:

- مەلا خراپ قەوما! چوویم ئوتیل لە کەرکووک. پیاویک بردمیە ماله خۆی. پۆلیس ڕژابوونە ئوتیل من بگرن. نازانم چۆنیان زانیوو. بە پەلە لە ڕێی مووسلەوه هاتوو مەوه.

- ئەدی ئەو نەعلە قۆرە چییە دە پیتدایه؟! کوا کەوشە کانت؟

- شەو لە مالی عەرەبیکی چۆلی میوان بووم. بەیانی گوتی: چون دلت قبوول دەکا مامت پینخواس بی؟ ئەو کەوشانەم دەیه! نەمدابا دەهات لە ڕێ دەیکوشتم!

- ئافەڕیم بۆ کەرەمی عەرەب!...

تہاوا لو ژیاہہ بیتامہ و ئەم شەرہ چەققەہی شیووعی و بیکاری و سەرباری خۆم وەرەز ببووم. هیچ هومیندیشم بە هیچ نەمابوو. بڕیارم دا بە مالموہ بچمە میسر و حولی شاگرد عەکاسی بەدەم و ھەژاری خۆم بکەم و کەس نەمناسن. ھەر دەو فکراوەدا بووم، شەو رادیۆ بەغدا خەبەری دا کە سبەہی نووری سەعید و مەلیک دەچنە تورکیە. بەیانی مەعسووم گوتی: بۆ رادیۆ ناکە یەوہ؟

- رادیۆی چی؟ ئەو سەگبابە دەچنە تورکیە داخواج داویک بۆ کورد دەنێنەوہ.
 - کەدەمەوہ مووزیکی مارش بوو، بەستم.
 - ھا نەمگوت؟ ئەوہ خەریکن دەفڕن.

قەسابێکی عەبدۆ ناو، عەرەبی حەلەبی - کە سی سالیکی بوو لە تەبەسپیی قەسابی دەکرد و کوردیش باش فێر ببوو - لە حەسار وە ژوور کەوت و بە لرفە و ھەلپەوہ پیلی کیشام:

- وەرە بڕەقسین! مەلیک و نووری سەعید کوژران و کوودەتا کراوہ!
 رادیۆ دەکەمەوہ، راستە. قەدەرێک دەگەل عەبدۆ رەقسیم. خۆم گەیاوە شام: دەہی کاکە با بڕۆینەوہ بەغدا. پۆلیس گوتی: تۆ دەبێ لە قامیشلی پاسپۆرت تازە کە یەوہ. یان نەقلی مەسکەن بکە ی بۆ شام. ئەھا دیسان وەک پیناسە کەم دەبێ شەش مانگ تۆز بخۆم و ماندوو بچ؛ جا دەمدەنێ یان نامدەنێ. لای کوردیکی شامی ئاشنا، ئەو دەردەدەلم کرد؛ گوتی: بەینی خۆم و خۆت بچ! بچۆ ئیدارە ی بەرز ی ئەمنی عام، بلێ سەرھەنگ عەبدولقادر دەوێ. پێی بلێ عەبدولقادر ناردوو می؛ کارت بۆ پیک دینێ.

- جا خۆ تۆ ناوت عەبدولقادر نییە!

- حەقت نەبێ، بچۆ!

لە دەرگای ئەمنی عام گوتم: سەرھەنگ عەبدولقادر؟

- بۆ سەرھوہ.

بە ئەفسەرێکم گوت.

- دانیشە!

قاوہیان ھینا، گوتیان بۆ ببینە. بیاویکی کەلەگەتی چوارشانە، سەر زەلام، چاوەرەشی، بڕۆپری، سبێ و سۆل، جووتیک سمیلتی زۆر لەبار.

- چیت دەوێ؟

- عەبدولقادر ناردوو می، ئەوہش کارە کەمە.

- ھەر ئەوہندە؟

- بەلێ.

لە زەنگی دا؛ ئەفسەرێک ھاتە ژوور.

- ئەم پاسپۆرتە بەرە تازە ی کەوہ! بە کامیلی بیھینەوہ، بەلام زوو.

- بەلێ قوربان!

باوہر کە، دە دەقیقە ی نەبرد پاسپۆرتەم وەر گرتەوہ.

- زۆر سوپاس، خودا حافیز.

- سەلام لە عەبدولقادر بکە!

گەیمە بەر دەرگای ژوورە کە ی. گوتی: بۆ کەس ئەم نەقلە مەگێرەوہ.

لە برادەرە کە ی شامیم پرسی مەسەلە چییە؟

- كاكە ئەوۋە كوردە؛ ئامۇزاي منە. كەس نازانى غەرەب نىيە. ئىدارەى ئەمن ئەو
ھەلىدە سوورپىنى!

بە كوودەتاي قاسم زۆر شاد بووين. رادىئو بەغدامان دە كوردەوۋە گوى بگرە و بەھ- بەھ بىلى!
شەويك قاسم نوتقى كرد. گوتىم: زەبىجى خۇمانەين، ئەگەر بويرىم دەلىم ئەو كابرايە دەلوو كارە،
نيوۋە شىتە.

زەبىجى لىم دەرھەل بوو:

- مەلا قسەى قۆر مەكە! كوا پياوى وا گەرە و زانا؟

- گالتەم كرد، بمبەخشە!

زەبىجى خۇى تىك نا لە شامەوۋە پراوتەوۋە. منىش ھاتمەوۋە مال، شرە و برەمان پىچايەوۋە كە
برۆين. رەمۇى شىووعىم لى پەيدا بوو:

- سەيدا! بە ھىچ بارىكدا رازى نىن تۆ بەجىمان بىلى. تۆ زۆر بۇ ئىمە بەفايدەى!

- كاكە ھەر بۇيە دەرپۇمەوۋە تا بزنان من جاسووسى نوورى سەعيد نەبووم...

بە ماشىنى كوپى حاجى ميرزا چووينە «تەلكۆچەر» كە لە سەر سنوورە. جىپىكمان بە دوو
دىنار بە كرى گرت بمانگە يەنئتە مووسل. دەبايە ئىجازەى چوونە عىراق لە ئەفسەرى سنوور
وەرگرين. گوتيان ئەفسەر لە مووسلە، دوو رۆز سەبر بگەن تا دىتەوۋە. كابراى شوفىر كە
نەيدەويست دەست لە دوو دىنار ھەلبىگرى، كاكە و برالەى دەگەل سەرگروۋھبانىك كرد كە
وەرەقەمان بۇ ئەفسەر بداتى لە مووسل پاسپۇرتمان بۇ مۇر كا. بارەكەمان چ بوو؟ دو بەرە
مىژووويە كانى كە جۇلا لە كۇنە پەلاسى بەرمان چىبووى، دوو سى پەتووى كۇن، ھىندىك قاپ
و مەنجەلى ئەلمۇنىۇم. لە وەختى بار كىرندا مەسووم ھىندىك ئارد و پىنج شەش مست
نىسكى ھىنا.

- ئەمەمان بۇ چىيە؟ بارگرانىيە. خۇ بە رۆژىك دەگەينە مووسل.

گوتى: ئەوۋە لە دەشت ماينەوۋە و مندالە كانم برسى بوون، چ بگەم؟... ناچارى كردين ئەوئىش
بار كەين. ھەموو بارەكە تىرى كۆلى حەنبالىك نەبوو. بەر لە نيوۋە رۆگە شىتەنە مووسل. مندالەم
بردنە ئوتىلىكى سەر دەجلە. چوومە ئىدارەى پۇلىسى سەفەر كە بتوانم بچمە بەغدا.
كاربەدەست رۋانىيە پەساپۇرت:

- كوا مۇرى ئەفسەرى سنوور؟

- لە باتيان نامەى سەرگروۋھبانم پىيە.

- حەى حەى! سەرگروۋھبانى سەگباب حەقى چىيە رىگەت بدا؟! ھەر ئەمروۋ لە سنوور
دەتەكەينەوۋە بەو دىودا.

- من بە ئىجازە ھاتووم. ئەگەر گوناحبارىك ھەبى سەرگروۋھبانە؛ من نىم.

- نەخىر ھەر دەبى دەرت كەين.

گوتىم: لە ھەموو عومردا ئەوۋە يەكەم جارە بە قانۋون دەبزوومەوۋە؛ ئەوئىش تووشى كىشە بووم!
دەنا بۇ خۇم بە قاچاغ ئەھاتم؟

- قاچاغ؟ بۇ تەير دەر دەچى؟ ئىمە باشمان ئاگا لە سنوور ھەيە.

- جا با گرىو بگەين: ئەمروۋ دەرپۇم سبەى دىمەوۋە و پىشم نەزانن.

- محالە!

ھاۋا كارىكى پىنكەنى:

- محاله محاله! رۇزى سەد كەس بە قاچاغ دېن و خەبەرىشمان نىيە. باۋكم گرىو ناكەين!
پاش ھەزار چەقە و چەنە چەن، قەرار درا بچمە لاي ئەفسەرى سنوور، ئەگەر بۇي ئىمزا كردم
لېم گەپىن، ھەر چوومە دەر، تىلگرافىكم بۇ عەزىز شەرىف - كە لە قاسم نىزىك و لە شام بېويىنە
ئاشنا- لېدا. ھاتمەھ لاي مندالەكان كە نىوەرۇزە بىخۇين. لە ئوتىل چوومە خوار لە دوكانى
شووئى فرۇشىك گوتم: شووتىە كم دەيە!

- ھەلبىزىرە!

باۋەر بگە شووتى وای تېدا نەبوو كە بۇم ھەلبىگىرى.

- برا شووتى مووسلە! تۇ چەند كىلۇت دەوى؟

- ھەشت تا دە.

لەتېكم كرى. پاش نىوەرۇ چوومە مالى ئەفسەرى سنوور «زاهىد محەممەد» كە باسەم كرد.
كە زانى من ھەزارەكەى مىۋانى مالە حاجۇ بووم، بە رووى خۇشەھە دواندىمى و بۇي ئىمزا كردم
و تەلەفۇنىشى كرد كە پۇلىسى سەفەر دەستەم لى بەردەن. ئىۋارە درەنگ چوويىنە سەر قەتار و
لە واگۇنىك جىمان گرت. دوو كەسم دىن لە خواروۋە بە واگۇنانەھە دە گەپىن و دەپوانن؛ ترسام.
زانىم پۇلىسى نەپىنن و لە من دە گەپىن. بە مەسووم گوت: ئىۋە خۇ لە من مەكەنە ساحىب.
ئەوانە دەرمدە كەنەھە سوورىە. بچنە بەغدا. خۇم بە قاچاغ دىمەھە. پۇلىس دىتەنەم، گوتىان:
دابهزە! كارمان پىتە. برا خۇ دەزانى ئىمە ھىچ خراپەمان دە گەل نە كرىۋى. تەكايە لە بەغدايە
شكايەت لە پۇلىسى سەفەر مەكە! مودىرى پۇلىسى گشتى ئەحوالى تۇي پىرسىۋە و چاۋەنۇرە!
دىار بوو تىلگرافى عەزىز شەرىف كارى كرىبوو.

- بەيانى گەينە بەغدا. «نوورى ئەحمەد تەھا» لە ئىزگە چاۋەنۇرى دە كرىدىن؛ كە لە بىركارى
حىزبى پارتىيە ھاتبوو. بارمان داگرت. توورەگەى نىسكەكە دېا و لىي پۇا. تىرى گالتە پى
كردىن: ئەمە چىيە؟ بۇ پىتە وا بوۋە بى كەسى و حىزبى پارتى دە ھانان نايە؟! دە گەلەمان ھاتە
ناو شار؛ بوويىنە مىۋانى ئىمامى. نوورى رۇپۇشت بە بى ئەۋە بلئ چىتان لازمە! جەلال بىتوۋشى
شەرىكم ھات پىنچ دىنارى دامى، بوۋزەمەھە. چونكە نىو دىنارىشم شك نەدەبرد. جەلال گوتى
بىست و سى دىنارم بە واسىتەى مام جەلال بۇ ناردوۋىە سووربا.

- پىنم نەگە شتوۋە...

خانۋىكىمان بە شەرىكاتى چايچىەكى كۇبى لە گەرەكى «بارودىە» - كە نىزىك بە دوكانەكە
بوو- مانگى بە پازدە دىنار (ھەشتى من و ھەوتى ھاۋمالەكەم) بە كرى گرت. لە دوكان دەستەم
كردەھە بە عەكاسىكەكى جاران. چووشمە لاي مودىرى پۇلىسى گشتى سوپاسم لى كرد.
چوومە لاي جەلال تالەبانى لە ئوتىل (وابزانم دىانا) ۋە تاغىكى تەنباي گرتبوو. باسى بىست و
سى دىنارەكەم كرد.

- چۇن پىتە نەگەيۋە؟ داۋمە بە مەسئولى پارتى لە مووسل، چاۋى دەر دىنم!

دواى دوو رۇز گوتى: بۇت بە ئەندامىكى خۇماندا بەپىكراۋە، ئەۋ خوار دوۋىە.

- كاكە تەسلىمى تۇ كراۋە؛ وابزانم تۇ دەبى بىدەيەھە.

دەرھەل بوو:

- بۇچى من دزم؟ تۇ بۇ ئەۋەندە بە تەماحى؟ دە با ئەۋ پوۋلە نەبى!

- كاكە جەلال! لەو رۆژەدە مەن ئاۋارە بووم ھەرگىز مۇخارجى سانگىكىم بە قەد مۇخارجى رۇژىكى تۆ لەم ئوتتۇرە نەبوۋە. ھەردوۋ كىشىمان دەلئىن بۇ كورد كار دەكەين، ھەزار ئەۋەندەدى تۆم كۆپرەۋەرى دىۋە. ئىستا داۋاي ھەقى خۆم بىكەم پىۋا خراپم؟! با ۋا بى، ئەۋا نەمۇست...
پىۋاي ئەمەن، زەبىھى و مېنان دېتەۋە. گوتىان جاسووسىكى زۆر گەۋرەى سەر بە ئىنگىلىسمان گرتوۋە؛ ئىقراى كىردوۋە كە ھوقوقى ھەموو جاسووسانى ناۋ كوردستانى عىراق بە دەست ئەۋ بوۋە. بەلام دەلئىن مەن زۆرم پىۋاۋەتى دەگەل پىۋاۋانى باش كىردوۋە و لە گرتەم رىزگار كىردوۋەن. بىرۇن لە زەبىھى و ھەژار پىرسن تا بىزانن مەن راست دەكەم. جاسووسەكە ناۋى «مەلا ھەلى كۆلتەپەيى» و خەلكى سولەيمانىيە. ئاى نەگبەت! مەلا ھەلى بىرۇن گىيانى گىيانىمان كە ھەموو سىرى خۇمان پىدەگوت؟! دىيارە چى كىردوۋە. خەبەرى داۋە دەتانگىرن، ھەر خۇى داۋى رۇژىك و دوو رۇژ بە گرتى داۋىن! دەر كەۋت ئوتتۇرە پىشكىنى كەر كۆۋكەش، ھەر فېتى ئەم بىرا خۇشەۋىستە بوۋە كە زەبىھى بىگىرن! «كاكە بىرۇن! نە شاھەتەن، نە دەبىناسىن». نىزىكەى سالىكىان گرت و بەرىان دا. كە چى لۇر- لۇر بە زمانى لووس، خۇى كىردەۋە بىرادەرمان!

سەفارىت بىرېتانيا لە لاھەن ھەشامەتەۋە داگىر كىرېۋو؛ ھەيكەلى «مۇد» شىكىنرېۋو؛ كاغەز- ماغەز و پەرۋەندە سوۋتېنرېۋو. پىروس ناۋىكى ئەرمەنى نامەيەكى دىبىۋو ناۋى مەنى تىداپە، بۇى ھەلگىرتېۋو. كە چوۋمەۋە بەغدا بۇى ھىنام. گوزارشىك بوۋ بە سەفارىت ئىنگىلىس دىرېۋو: «ھەژار- كە لە ئىرانەۋە ھاتوۋە- ناۋى ھەزىز قادىرە و دوكانى لە فلان شوپنە؛ زۆر خەتەرە. ئىمزا: ھەبىدوللا». گومانم پەرىپە سەر چەند ھەبىدوللا ناۋىك؛ ئىستاش بۇم ساغ نەبۇۋە كىيە. مەلا ھەلى گوتى مەن نەبوۋم و باۋەرىشەم پىن كىرد.

رۇژىك جەلال تالەبانى گوتى: تۆمىرىكى دىرېژمان ساز كىردوۋە؛ پىرى لە ئىمزاى كوردەكانى سوۋرىپە. زەبىھى و تۆمان كىردۆتە ۋەكىلىان. داۋامان لە قاسم كىردوۋە بۇى بەرىن. خۇ ساز كەن بىرۇن! گوتىم: مەنى ۋا شىر و شىرۇل بە خۇا نايمەسە لاى زەغىم. ناچار كىرەسكىكى زۆر باش و پانتۆلىكىكى ھازىم پىن كىرىن. دە كەسى تىرىش كە جەلال و خۇشكە زەكەيەى فەلىمان دەگەل بوۋ- چوۋىنە ۋەزارەتى دىفاع. زەبىھى تۆمارە دىرېژى راخست؛ بە عارەبى سوۋرىپاينەش فەرمائىشەتېكىكى فەرموۋ. ئىتەر قاسم مىلى لى نا، سەعاتىك لە سەر يەك نوتقى كىرد؛ گىژى كىردىن. فەرموۋى با ھەكسە پىكەۋە بىگىرن. ئىتەر بىن ئەۋە كەسى تىر زمانى بىگەرى، ۋەخت نەما و ھاتىنە دەر. داۋاي كىراس و پانتۆلەكەيان لى كىردەۋە، جۋابم نەدانەۋە!

لە شۇرشى كوردستاندا - كە دەۋلەت بىۋە دوژمنمان - كىرېۋەكى تۇركمانى ھەۋلىرى دەگىرن؛ ھەكسەكەى نىشان دەدەن؛ دەلئىن تۆ ھەژارى! چەند چىن داركارى دەكەن. تا شاھەت پەيدا دەبىن كە ئەۋ كىرېۋە بىن ناگايە؛ ئەۋ سا بەرى دەدەن.

دەگەل زەبىھى كەۋتېنە نىگەرانى: خۇاھە قىلجى لە ماۋەى ئەم سىن سالىھدا چى بە سەر ھات؟ دەيانگوت بۇتە فالچى لە كىرمان، توور و گىزەر دەفرۇش. سۇراغمان ھەر نەكرد. داۋى دوو مانگ كە ھاتىنەۋە بەغدا، قىلجى پەيدا بوۋ. كە دەگەل زەبىھى لىك ھەلېرېۋو، بىۋە مىۋانى ھافىدى ئامۇزى و خۇى گەياندېۋو ھەلەبىجە. ئەۋ ھەموو ماپەينە بۇتە سۇفېيەكى رىش دىرېژ لە تەكەيە شىخىك و نۆشتەى لە باتى شىخ نۆۋسىۋە و نان و دۇى تەكەيەى خۇاردوۋە. تا كۆۋدەتەى قاسم چەند مانگى بە سەردا تىپەرېۋە، تازە ۋىراۋىپە دەر كەۋى. دىسان سىن تەنگىدار گەبىشتىنەۋە يەك!

ہر کہ تازہ ہاتبویینہوہ بہغدا، گوتیان مامؤستا گورانی شاعیر لیڑہیہ۔ ہر دور بہ دور ناشنای بووم و نہمدیبوو۔ چوومہ زہیارہتی لہ ئوتیل سیروان۔ فہرموی: ہہژار! جار- جار دل خہبہر دەدا۔ وا کؤمہلی نووسہران و شاعیران دامہزر اوہ؛ سہد و پەنجا ئەندامن۔ داوام کردوہ ناوی تۆش نووسراوہ۔ ہر چہند گوتیان کەس نازانی لہ کوئیہ؛ تازہ نایہتہوہ؛ دەدلم چہقیبوو دبیہوہ۔ دلہم خۆشہ کہ ناوت نووسرا۔

- مامؤستا سوپاست دە کہم؛ بەلام نایکہم۔

- چۆن ئەو شانازیہ قبوول ناکہی؟

- قوربان! چیرۆکمان چیرۆکی موسولمانانی ہیندہ: بہوپہری نازادیش رەئی بدەن، ہر کہمایہتین۔ پاکستان بۆیہ دروست بوو... نۆ کورد دەگەل سەد و چل عەرہب چۆن دەرہری؟! ئەگەر برادەرمان راست دەکەن، با فەرعیکی کوردستان بۆ ئیمہ دانین؛ کتییی کوردیمان بۆ چاپ کەن. ئەوان ہر دەلین کوردی بہ عارہبی تەرجمہ کەن، بۆتان بلاو دەکەینہوہ۔ یانی ہر دەبێ نۆکەریان بین و خزمەت بہ فەرہنگی ئەوان بکەین...

ئەو زۆری فہرموو، من کہم بیست. لہ ناو قساندا فہرموی:

- زۆر کەس دەلین تۆ بۆ چوویہ حیزی شیووعی؟ بہوان چی؟

- ببہخشہ! منیش یەکیک لہوانم. مامؤستا ئەگەر حیزی بووی، یەکیکی وەک جہمال حەیدەری پیت دەلی: شیعریکمان بۆ بلی! فلان و فلان شتی تیدابن. ئەگەر خۆی شاعیر بێ بہ تۆ نالی. تۆش ئەگەر خۆت بۆ خۆت فکەر نەکە یەوہ، شیعەر کەت فہرماہشتی ئەحمەقیکە تۆ ہۆندوو تہوہ. دەبێ شاعیر ماسی بێ کیرد بێ، بۆ خۆی بنووسی. ئەوسا دەستہبەک ہەر لاگیری دەبن. ہەر لہ خۆت دەپرس: توخوا شیعری «داوہتی قەرہ داغ»، «گەشتی لہ ہہورامان» کە ئەوسا حجیل بووی، دەگەل شیعری «بت و بتەوان» کە بہ پیری فہرمووتہ، کامیان باشترن؟

- دیارہ ئەوانی پیشوو.

- ئەمہیہ تەئسیری حیزباہەتی لہ سەر شاعیر...

ہەر ئەو جارہ، مامؤستا گۆران - کہ لہ پرسى ئەو، جوابم داوہ بہ مال و مندالہوہ بہ دوو دینار لہ تەل کۆچەرہوہ ہاتووینہ مووسل - سەر ما:

- چۆن وا ہەرزان؟

- مامؤستا مال باوہشیک بوو؛ لات وایہ مالہ قەرہ تاژدینم بار کردوہ؟!

رادیبو خہبەری دا بارزانی و ہەوالانی دینہوہ عیراق. تۆخەى لہ پاش دواز دە سال دیسان چاوم بہو پالہوانہ خۆشەویستہ دەکەویتہوہ. برایم ئەحمەدی سەرۆکی پارتی و چەند ہەوالیکی و شیخ سادقی برازای مەلامستہفا چوونہ پراگ و لہ گەلیا ہاتنہ قاہیرہ؛ دیدەنی ناسریان کرد و بہرہو بەغدا فرین. لام وایہ بیست ہەزار کەس پتر لہ فرگەى بەغدا ہاتبوونہ پیشوازی. عەرہب و کورد تیکەلاو، شیعاردان گوپی عاسمانی کەر دەکرد. ہەر کوردیکی بہ جلکی کوردیہوہ بواہ، لہ سەر شانان دادەنرا و شیعاری براہەتی کورد و عەرہب دەدرا. گوتیان کوردیک کہ لہ سەر شانان داندراوہ، دزیک کلاشەکانی دزیوہ. کوردہ ہاوارى کردوہ: «کلاشە کہم!»، حەشامات لیکرا گوتوویانہ: «کلاشە کہم! کلاشە کہم!»، لایان وا بووہ ئەمەش شیعاریکە بہ زمانی کوردی!

بارزانی لہ ئوتیلیک دابەزی. گوتیان بەر لہ ہەر کەس لہ تۆ و زہبیحی پرسىوہ. دہیہوئ

بتانبىنى. فرمووى: «دوو سەعاتىم بە دىيارى بۇ ھىناون. بۇ كەسى تر ھىچم نەھىناوھ...». لەو رۇژەوھە كە دىتمەوھ، ئىتر ھەموو برىنى دلەم - كە لەو چەند سالەدا قرتماخەى بە سەر قرتماخەدا ھاتبوو - ساپژ بوونەوھ و ھەموو دەرد و ئاخەم لە بىر چوونەوھ.

شەويك - كە دوو بە دوو بووين - زۇرى دلخۇشى دامەوھ كە: بربار بى من و تۆ لە خۇشىدا شەرىك بىن و تازە خەمى بىكەسى مەخۇ!

گوتەم: كاكە بمبەخشە! من لام وايە نەوھە شىتتېيەكت تىدايە. ئەوھ چەند سال و زەمانە كە من ئاوارەم، كەس نەبوو بە پرووى خۇش جوايى سلاوم بدانەوھ. يان ئەو ھەموو خەلكە شىتن، يان تۆ؛ كە چەند رۇژىك لە سابلاغ دىتوومى و نەتناسىوم كە چەند نەحسەم!

- ھەرچى بى، تازە تا ماوم بروت بە ئاشنايەتى من ھەبى! قەولم قەولى پياوانە...

دوو ەكسى پىكەوھى بارزانى و قاسمان گەورە كرىدبوو، دەمانفروشتن. زۇر بەبرەو بوون؛ بەلام يەكيان چەند ئەوھەندەى ئەوى تريان دەفرۇشرا. سەبرە! ھەردووك وەك يەكن؛ خەبەر چىيە؟ تىگەيشتىن يەكيان «بسم اللە» يەكى تىدا ديارە. بۇ بسم اللە كەى دەيكېرن، نە بۇ خۇشەويستى زەعيم!

بەندى سى لە بەيانى قاسم كە «عەرب و كورد لە عىراقدا شەرىكن»، دللى ھەموو كوردىكى مىللى شاد كرىدبوو؛ زۇريان ھومىد بە دوارۇژ ھەبوو. حىزبى كومۇنىستىش - كە لە زەمانى پادشايتىدا ھەمىشە لە زىندان و خۇشاردەنەوھدا بوون و زۇريان لى دەكوژرا - بە كوودەتاي قاسم زىندوو ببوونەوھ؛ مىليان لە جم و جۇل نابوو. چونكە مەلامستەفاش دواز دە سال لە رووسىيى رابواردبوو، بە كومۇنىستىان دەزانى و ئەو بەرى دەستى قەدىريان لى دەنا.

حىزبى كومۇنىست لە ھەر ولايتىكدا - با چوار كەسش بن - بۇ حوكمدارى خۇيان لە ھەموو كۆمەلىكى تر بە لايق تر دەزانن. بە تايەتى لە عىراقدا كە كوردە قەومىەكانىش ھەرچى دوو پىت و لە تىكى خويندبوو، بە فەرھەنگى كومۇنىستى فرچك كرابوون و ھەر كەس چەپى نەبا بە خاين حىساب دەكرا. پارتى دىموكرات، حىزبى كومۇنىستى بە مامۇستاي بەرپژ و براگەورەى خۇى دەزانى. مل بە ملەى بوو كە خۇى بە كومۇنىستى دلگەرم تر لە كومۇنىستىانى حىزبى نىشان دات. ھەر حەولى بوو حىزبى كومۇنىست لىنى رازى بى و روو لە قىبلەى مۇسكۆ وەرنەگىرئى. پەت شل كردنى قاسم، شىووعى بەربەرە لا كرد. وەھا غلوور و يەرغە ببوون بە ھەزاران لغا و پام نەدەكران كە ئەودەم رەشمەشيان لە مل داپنرابوو.

قاسم بەرگرى لە كورد نەدەكرد كە بىرى خۇيان دەربن و تەنانت مەلامستەفا توانى حىزبى بكاتە رەسمى و رۇزنامە و نەشراتى پارتى ئازاد بى. مەلامستەفا لە قەسرى نوورى سەعيد جىگىر ببوو؛ ببوھ قىبلەى كورد و عەرب. لاي قاسمىش زۇر بە قەدر بوو. كومۇنىستى راستەقىنە دژى مىللىيەتە؛ بەلام كە لە رووسيا زمان و عاداتى گەلانى جۇربەجۇر پارىزراوھ و زۇريان بە روالەت جومھوورى و خودمختارى تايەتى خۇيان ھەبە، كومۇنىستى عىراق برىواى بەوھ نەبوو. نابى ئەوھشمان لە بىر بچى كە لەوھتا حىزبى كومۇنىست لە عىراق دامەزراوھ - جگە لە فەھد ناويك كە لە مەسحىيەكانى «تەل كىف» بوو - ھەمىشە، مەگەر بە دەگمەن، دەنا رەئىسى حىزب كورد بوو. ئىستاش كە من شىتت و سى سالم رابواردووھ و ئەم خەتانە دەنووسم، رەئىسى حىزبى شىووعى عىراق كوردىكە. دەگەل ئەوھشا ناوى كورد و كوردستان بىستەن وەك دېروو وە بن كلەك دان واپوو. ئەندامى كورد بە عەربى دەدوا؛ بە لايەوھ شەرم بوو بلى كوردەم.

كورد له سلېمانى له خۇپيشاندانىكدا داواى خويئندنى زمانى خۇيان و پهره پيدانى فھرھهنگ و ئەدھىياتى كوردى كردبوو. حيزبى شيووعى له سوله يمانى شيعاريان دەدا: مه عاريفى قليا سانمان ناوى! به سوو كايه تى كوردستانيان كردبووه «قليا سان»، كه پرد و ئاويكه له خواری شارى سوله يمانى. ده يانگوت پتر له سهد ههزار ئيمزا - كه ههژده ههزارى ئيمزاي كوردى كومونىست بووه - بۇ قاسم هاتووه كه: «نه كهى ئيدارهى فھرھهنگى سوله يمانى بدى به كورده كان! چونكه ئەمه جياواز خوازيبه!» به راستى شيووعى، حيزبى پارتىيان خستبووه مالى كوله وه هيتشا ههر مامۇستا و براى گهوره مان بوو.

من تاريخى ئەو دەمانه نانووسم و ناشزانم بينووسم. به لام هينديك بيره وهرى خۆم وه بير دينه وه - ئەو يش زۆر كه م - كه به پتوستى دهزانم باسيان بكه م:

حيزبى شيووعى له شار و ديھاتي كوردستان زۆرى پهره ساند. دهسته - دهسته به وه زيرانه وه ده گه پان؛ له هيچ درۆيه ك بۇ دلخۆش كردنى حه شامات نه ده پرينگانه وه. شهرم كردن و درۆ نه كردن ئاسه وارى بۇر جوازی بوو؛ ده بوو نه مينى! ههر كهس ناوى ئاغای پتوه با - ههر ده ره قه تى هاتيان - گوريس له مل راده كيشرا تا ده مرد. گوتيان يه كيان له ده شتى هه ولير كوشت، مجبورى مزگهوت بوو؛ ههر چونكه ناوى عوسمان ئاغايه! له قهرستانى كۆيه كىلى مه رمه رى قه ديميانيان وردوخاش كردبووو. ته نانه ت كىلى قه برى جه ميلاغ، حاجى قادر ئەو هه موو تاريخى لى كردووه. ههر چى له هه زاران ساله وه ناوى ئايينى و ئەخلاقى باش و پياوه تى و روحم به كهس و كار و به هره وه رگرتن له كتيبانى جگه له كومونىستى با، نيشانهى ئيرتيجاع و كۆنه پهره ستى بوو. له ديھات له سه ر ماشين به ميكرو فۆن بۇ گوندن شينانيان بلاو ده كردووه: «ئەى به دبەختى كلۆل! سالى نۇ مانگ به چاندن و درويتهى گه نمه وه ماندوون. له رووسيا گه نم به رى داره! وه ك دارگوز و دارتوو! وه زيريك ههر چوار دارى هه بى - كه پتريشى هه به - هيچ خۆى ماندوو ناك. سالى جاريك ده يانته كىنى و شوينى نامينى گه نمى تى كا! له شه ردا پتر له حه قده مليون پياو له رووسيا شه هيد بوون. به مليونها ژنى بى ميتر ده هه يه؛ هه موويان دوكتور و موهه نديسن. سه رو ژنتان ده ده ينى! وه رن ناوتان بنووسين. ئتوهش له وه گه نمه بى نر خه كى كه له م ده ورانه ره شه دا به ره همتان هيناوه يارمه تى حيزب بكه ن. پووليش بيتن ليتان وه رده گرین. زوو بن، بگه نى تا له كيستان نه چوو ه!...».

گوتيان كاتى له سالى ۱۹۵۹دا، عه بدولكه ريم قاسم لىيان وه خۆ كهوت و شاره زووربه كانى سه ر به حيزبان به ره مو حه بسى سوله يمانى دينا، شاره زووربه ك ده ينه راند: باوه حيزانه ئيزم خاتهى خۆم به سمه، ئيزن ژن دوختۆرت بۇ تيرين!

هه موو رۆژ له شان و له پاته ختدا خۇپيشاندان بوو. تاريف له قاسم و سهد له قه بيان بۇ تاشيبوو: «زه عيمى ئەو حه د»، «موعه للى ئەو حه د»، «نابىغه ي ئەو حه د...»، ئەو حه د و ئەو حه د! قاسم سه ر له هه وه له وه زۆر نه رم و نيان و خۆى بى ده عيه ده نواند؛ به لام شيووعى هينديان ئەو حه د پينگوت و چه پله يان ليدا، خۆى له خۆى گۆرا: (تۆ بلى ئەو هه زاره زيله به خۆرايى به نابىغه و يه كه مين پياوى سه رزه مينم بزانن، نه زان بن؟ نه خير راست ده كه ن!).

يه كيك پتې گوتبوو: زه عيم شكلى تۆم له مانگدا ديوه! هه موو شه ويكى مانگ ديار با، وه زيره كانى هه لده پينچا به دووربين تماشاى مانگ بكه ن بۇ شكلى ئەو به روان. فيلبازيك عه كسى قاسمى به ميدادىكى كه م ره نگ له سه ر هيلكه كردبوو، گوتبووى مريشكه كه مان ئەو

هیلکه‌ی بهو شکلهوه کردووه! جایزه‌ی وه‌رگرت و قاو داخرا که موجزات پرووی داوه!
 له بیرم نه‌ماوه که‌ی بوو، مه‌لامسته‌فا فه‌رمووی: زه‌عیم نامه‌یه‌کی فارسی داومی که بو‌ی
 بکه‌ین به عه‌ره‌بی و که‌سیش نه‌زانی. تو تهرجه‌مه‌ی که و بیده‌وه به خۆم بو‌ی ده‌به‌مه‌وه؛ به‌لام
 نوسخه‌ی لی هه‌لمه‌گره بو‌ خۆت! نامه‌ی «دوکتور موسه‌دقیق» بوو، نووسیوو‌ی:
 «نووری چاوی به‌پیزم، عه‌دولکه‌ریم قاسم!
 له پاش سلاوی گهرم و دۆستانه...

خوا شوکور تو سه‌رکه‌وتی و پایه‌ی ته‌ختی پادشایه‌تیت له به‌ر یه‌ک برد. به هومی‌دم هه‌ر
 سه‌رکه‌وتوو بی. ده‌مه‌وی ئامۆزگاریه‌کی باوکانه‌ت بکه‌م: نه‌که‌ی به زمان لووسی و تاریف و هوورا
 و چه‌پله‌ریزانی کومۆنیستان فریو بخۆی! ئه‌وانه ماری خالدارن و له‌په‌ر پیوه ده‌ده‌ن. من
 ده‌مه‌ویست خزمه‌تی زۆر گه‌وره به خه‌لکی ئیران بکه‌م و کاریک بکه‌م تامی نازادی بیچیزن، تیر و
 ته‌سه‌ل و بی‌ترس و سه‌ربلند بژین؛ به‌لام تووده ئه‌و به‌لایه‌یان به سه‌ر هینام. ئه‌وان وایان کرد
 که ئه‌مریکا، شا بگه‌رینیته‌وه و حوکمی من بکه‌وئ. تکایه زۆرت ئاگا له خۆت بی. چه‌ند
 هه‌والیکی من هاتوونه به‌عدا، لیم روونه به‌خیریان دینی و له یاریده‌یان درینی ناکه‌ی.

دۆستی دلسۆزت: محمه‌مد موسه‌دقیق
 ره‌نگه ئه‌مه تهرجه‌مه‌ی وشه به وشه‌ی نامه‌که نه‌بی؛ به‌لام ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ی ده‌گه‌یاند.
 نافه‌رمانیم نه‌کرد و نوسخه‌م لی نه‌گرت.

له پرووسیه چییان بو ستالین ده‌کرد، ئه‌وه‌ش و زیاتریش بو قاسم ده‌کرا. ئه‌ویش که‌یفی
 ده‌هات. قاسم ببوه ته‌یریکی سه‌یر: هه‌میشه نوتقی ده‌کرد؛ سه‌لم و تووری لیک ده‌هالاند؛ له
 پاش نوتق ده‌بوايه چه‌ند جار له سه‌ر رادیو بلاو بکرایه‌وه. هه‌موو دوکانداریک - که‌گش
 دوکانداریش رادیویان له دوکان هه‌بوو - ده‌بوايه رادیو له سه‌ر ئاخ‌ر ده‌ره‌جه بکه‌نه‌وه و نوتقی
 زه‌عیم ببیسری. له‌سه‌ر تا ئه‌وسه‌ری خه‌یابان و بازار، هه‌موو که‌س، هه‌موو ده‌م، گوئی له
 فه‌رمایشاتی زه‌عیم، که‌ر و سه‌ری گیزی ده‌بوو. شه‌وانه هه‌موو وه‌زیره‌کانی له خۆی کو ده‌کرده‌وه،
 نه‌واری نوتقی خۆی بو ده‌کرده‌وه. هه‌چ وه‌زیریک تا ده‌بووه رۆژ نه‌ده‌بوو بخه‌وئ و له په‌ستا
 ده‌بوو گوئ له نه‌واری نوتقی زه‌عیم بگری. گوئیان جه‌نازه‌یه‌کیان ده‌برده قه‌برستانی غه‌زالی.
 کابرایه‌ک به لایدا پارده، گوئ: خۆزگه‌م به خۆت کا! له ئه‌قوالی زه‌عیم نه‌جانت بوو!

شیوو‌عی ورده - ورده پینان لی هه‌لینا. ده‌گه‌ل ئه‌و‌ه‌ده‌ ئه‌و‌ه‌ده، شیعاری حیزبی شیوو‌عی له
 حوکمدا ده‌درا. ده‌سته‌ی زۆریان له جه‌وانانی به‌ناو «مقاومه‌ی شه‌عبی» (په‌دافه‌ند) بو
 پاریزی‌گاری له ئینقیلاب پیکه‌وه نابوو. هه‌ر که‌س بو‌نی دژایه‌تی کومۆنیستی لی ده‌هات، لیدان و
 شه‌قی زۆری ده‌خوارد و زۆریشی به بی‌قانون و بی‌پرسی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت، ئیعدامی
 ئینقیلابی ده‌کران.

ئاشنایه‌کی زۆر وریاله‌م - بو مه‌سه‌له‌حه‌ت پاریزی خۆی - ببوه یه‌کیک له‌و جه‌وانانه و راستی
 زۆر شتی له لا ده‌گوتم؛ یا خودا درۆی کردی:

- دوکانداریک له کازمین داوای قه‌رزێ له جه‌وانیکی په‌دافه‌ند کرد، گوئ نه‌مه‌یه‌ی
 شکایه‌ت لی ده‌که‌م. سه‌به‌ی ئه‌و رۆژه به ته‌زاهورات چووینه سه‌ری، گوئیان ته‌وتیئه‌چین
 دۆزراوه‌ته‌وه. په‌تیان خسته‌ مل، کوشتیان.

وای به سه‌ر هات که له ته‌زاهوراتی چه‌ند سه‌د هه‌زار نه‌فه‌ریدا، هه‌ر یه‌که‌ی په‌ته‌ گوریستیکی

بئى بوو، تا دژى خۇيان بترسىنن. رۇژىك دەورى ترمبىلى ئەحمەد سالج عەبىدىيان دابوو، كە رەئىسى ستادى سويا بوو. پەتيان راداشتوبويە. پەت ھەبى خەيانەت سەر ناگرى... بەريان لە مالان دەگرت، قەت مالىكىيان نەدەبوارد. دەبوايە چەندى خۇيان بلين، خاوەن مال بئى خۇگرتن بيانداي، نەكو تووشى پەت پەتەين بئى. رۇژىك سەريان بە مالەكەماندا كرىبوو، سەرى ھاومالەكەميان چا كرىدبۇو! سەريان بە مالى ئىمەدا كرىبوو، عەكسى مەلامستەفایان بە دیوار ھوہ دىبوو، بئى ھەست و چرپە گەرابوونەوہ.

سالج ھەيدەرى، براى جەمال ھەيدەرى مەشھور، گوتى: چوومە لای كاكەم دوو دىنارى لى قەرز كەم. شەش تەلىسى خەت سوورى بە پىلاقە داگىراو لە دىنارى و پىنج و دە دىنارى لە گۆشەى وەتاغەكەى لە سەر يەك داندرابوون. گوتى: ئەوہ مالى حىزبە و فلسىكم نىيە بتدەمى! تەنانەت لە ھەموو ئىداراندا ھەر شىووعى حىساب بوون. رۇژىك چوومە مەركەزى «يۇنىسىف» بۇ لای مودىرەكەى، كە دوكتورىكى زۆر بەناوبانگ بە ناوى جىھاد شاھىن بوو. تماشای كردم و دەرمانى بۇ نووسىم. بانگى لە فەراش كرد، جواب نەبوو. چووہ دەر ھاتەوہ گوتى: خزمەتكارەكان چوونە بەر تاو لىنگىيان درىژ كرىووہ، دەلەين ئىمە جوابى مورتەجىع نادەينەوہ! دەبى لە رووسىاش وایى؟!

مەلامستەفا ئەو كارانەى دەبىستەوہ. جارىك گوتى: دوو كوردى لای ھەلەبجە ھاتوونە لام. يەكيان دەلەى كابرایەك سەر بە شىووعىەكان خەنجەرى رووتى لە سەر ملىم داناوہ: سەگىاب! بلەى كوردم تا بتكوژم! ئەوى تر دەلەى: چەند كەسىك راويان لى دابەشىم، گرتىانم. جا وەرە بكوتە! بانگىيان دەكرد: وەرن بىكوژن! ئەمە ئىژى كوردىچم و پارتىچم!

مەلامستەفا لەو ئاكارانەيان زۆر نارەھەت بوو. باسى دەكردن، پىتى وا بوو كارى زۆر خراپ دەكەن. جارىك جەمال ھەيدەرى سەرۆكى بالای شىووعىەكان چووبووہ لای:
- مەلامستەفا خۇت دەزانى منىش يەكىكم وەك جەناپت...

مەلامستەفا نايەلەى قسەكەى بگا، دەلەى: ھەستە دايك فلان! تۇ دەبى بە بەراز بلەى وەك تۇم، نە بە من...

برادەرىك ئەفسەرىكى پىناساندم كە ئەمە رەئىسى پەدافەندە و كوردى ھەولپىرە و ناوى مەھدى ھەمىدە. پىتى خۇشە تۇ بناسى.

- كاكە رۇژ باش!
تماشا دەكەم بە عارەبى جوابم دەداتەوہ! وای خۇ نواند كە ھەرگىز كوردى نەبىستووہ! گوتم:
گوتيان كوردى، پەشىمانم كە دىتوومى...

گوتيان گۇران و چەند كەسىك چووبوونە ئەرمەنستانىش، لای كوردەكان؛ بەلام - بە قسەى ئەوانەى بۇيان گىراپوومەوہ - نەيفەرمووبو منىش كوردم؛ چونكە ئەوہ لە مەسلەھەتى حىزبىدا نەبوو!

جارىكى تر گۇرانم دىتەوہ كە بە داخوہ نەخۇشى سەرەتانى گرتبوو؛ دەبوو بىبەنە مۇسكو. ھەمەى مەلا كەرىمىشى لە لا بوو. لە گفوتوگۇدا عەرزىم كرد: ئىمە تا كورد - بە گشتى - وەقەدر نەكەوى، ناتوانىن گول بكەين. جوولەكەم بە مىسال ھىناوہ كە قەدرى سەگىيان نەبوو؛ بوونە دەولەت، پاپى كاتولىكانىش موخلىسىيانە و لەعنەت نامەى نوپۇزيان بۇ دەرداوتىژى! ديار بوو ئەو قسانەى من قبوول نەدەكران. ھەر لەو مەجلىسەدا، مامۇستا گۇران باسى «مەھداوى» ھاكىمى

مەھكەمە قاسمى كىرد، كە زۇر كەرىكى چەنەدرىزە و نەنگە بۇ دەولەتى عىراق. لە پىر مەھداوى دەگەل سالىح بەحرولعلوومى شاعىر وە ژوور كەوت. قوتوويىك باقلاوہ و دوو گىلۇس جىغارەى «كاتى» ھىنابوو. پاش تاويىك پۇيشت. گۇران فەرمووى: بە راستى مەھداوى پىياوويكى نەجىب و عاقل و زمان پەوان و قانونزانە! ھەزار وا نىيە!؟

- مامۇستا تا تۇزىك باقلاوہ و پاكەتىك لەو جىغارانەيەم نەدەيەى، تەسدىقت ناكەم!! زۇر پىكەنى.

كە لە رووسياشەوہ ھاتەوہ، دىتم. فەرمووى: بۇ مردن ھاتوومەوہ. تازە ئىمانم ھىناوہ كە قسەكانت بە جى بوون. ھەتا كورد خۇى بە گشتى وەقەدر نەكەوى، نابى ئىمە چاومان لە حورمەت گرتن بى؛ بەلام تازە ھەرچى چوو، چوو. فەرمووى: كە رووس زانىبوويان قاسم لە حىزبى شىووعى پەنجاوہ، ھىچ قەدرم نەگىرا. نەگەر قەناتى كوردىف پىنجسەد رووبلى بۇ بە جى نەھىشتەم، پارەى چايەكى قاوہخانەم نەبوو... پۇزى گوتيان چا بوويەوہ؛ بىرۇ! راست خستىمانە تەيارەوہ و لە بەغدايان دابەزاندم.

پاش ئەو دىدارە، بە بىست پۇزىك خەبەرم بىست كە مامۇستا گۇران لە سولەيمانى وەفاتى كىرد.

لە جەنگەى ئەم ھەرا و پەتپساوى و بە ھىزىدە، پۇزى بارزانى لىي پىسىم: ھەزار چۇنى دەيىنى؟

- ئەزىبەنى حوكم ھى خۇيانە و ھەر بىنا ئىعلانى دەولەتى كومۇنىستى كرا. فەرمووى: تۇ شىتى! ئەگەر ئەمىرىكا ھەزار مىليار دۇلارى لە دۇى شىووعى خەرج كىردبا، ھىشتا ئەوہى بۇ ساز نەدەبوو كە ئەمانەى عىراق بۇى دەكەن. ئاپرووى خۇيان و بگرە مۇسكۇشىان بىرد...

لىرەدا دەمەوى بەرەو پاش ئاوپ دەمەوہ و باسى شىووعىەكانى زەمانى پادشايى بكەم: ھەموو خەلكى شارستانى عىراق، بە تايەتى پۇشنىيران، زۇريان رىق لە ئىنگلىسى داگىر كەر بوو. ئەوانىش وەك ئىمە لە ئىران لە دۇى ئىنگلىس شەيتانىشىان پى باش بوو. لە زەمانى ھىتلەردا ھەزاران لوى عىراقى لە سەر نازىەتى گىران و خرانە بەندىخانەوہ. تەنانتە مامۇستا مەلاجەمىل پۇزىبەيانىش بە تۆمەتى نازىەتى سالىك پىر لە گرتووخانەى عەمارەدا مايەوہ. لە سايەى ئەو گرتنە توانى شەرەفنامەى بدلىسى لە فارسىەوہ بكاتە عەرەبى. سوپاس بۇ ئەو زىندانە!...

كە ھىتلەر نەما، ئىتر لافاوى دلان رووى كىردە مۇسكۇ. حىزبى شىووعى نەيىنى بوو؛ نەدەناسران. لەبەر ئەو نەناسىنە وەك ئەندامانى «ژى-كاف» خەلك بە پىرۇز و پىاوپچاكى دەزانىن. نەك ھەر خەلكى رەمەكى و بازارى، تەنانتە دەولەمەندە ھەرە زلەكانىش خۇشىان دەويستن. ئەگەر شىووعىەك لە دەست پۇلىسى نوورى سەعید ھەلاتبا، خۇى بە ھەر مالىكدا كىردبا دەيانشاردەوہ؛ بەخىويان دەكىرد. كەس دلى پرواى نەدەدا بىانداتە دەست دەولەت. ئەنداميان لەوپەرى فىداكارى و نەدارى و بىنازىدا دەژيان. بە جلى شىر و نانى وشك قنىاتيان دەكىرد و شوكرى ستالىنىان دەبۇارد. بەلام ھەستەم دەكىرد كە لە ئاخىر ئۇخىرەكانى زەمانى نوورى سەعیدادا، زۇر پىاوى دەولەتبان دە پال ھەلكىشراوو. جار-جار رەفىق چالاكم لە دوكانى بەشىر موشىر دەدى و ترسم لىي بە سەر چوووو. مەسەلەن دەپگوت: فلان پۇز،

ساعات ٹھونڈی، شیووعی له فلان و فلان شوینہوہ تہ زہورات دہ کھن. راست دہردہ چوو.
 بہلام ناخو مامؤستا پایہ ہرزہ کانیشیان له ژیاندا و ہک بؤرہ پایاوہ کان بوون؟ دہیانگوت ٹہوان
 زور خوش دہژین. چہند کہسیک یان کہسیکیان کہ دہبواپہ خو و ہشیرن، مالیکیان بو دہگیرا.
 ہر چی پیداویستی ژیانہ دہہاتہ بہردہ ستیان. چہند کچ و ژنیکی شیووعیش خزمہ تیان
 دہکردن و دہگہلیان دہژیان؛ کہ ناویان لی نابوون «مایہی خوئی مامؤستیان». ٹہو خوشکہ
 شیووعیانہ مولکی حیزب بوون؛ دہیانتوانی بیانہ خشن! بو قہدرگرتنی «مامؤستا محہمہد
 تہوفیق وردی» کہ ہم شاعیر، ہم نووسہر و پتر لہ پہنجا نامیلکہی نووسیوہ و زور
 کورتہ بالایہ کی ناحہز و بیفہ سال بوو، یہ کیک لہو ژانہ یان پی بہخشیوو، دہتگوت خوڑی
 بہہشتہ. ژنہ کہ خوشکی ٹہو عوسمان مہجیدہ بوو کہ باسہ کردوہ.
 جاریک مامؤستا تہوفیق وردی ناردراوہ تہ تاران کہ پہیام و کہلامی حیزب بہ تووہدہ بگہیہنی
 و شتیان لی فیر بی.

- براکان ٹہو ژنہم بہ تنیا لہ بہغدا چوں بڑی؟
- خہمت نہبی، براپہ کی حیزبی دہنیرین ناگای لی بی و ژیانیشی دابینہ.
- وردی پاش دوو مانگ دہگہریتہوہ. لہ دہرگا دہدا. ژن سہر دہردینتی:
- غہریہ تو کی؟
- چوں کی؟! ہاتووموہ مالہ خوّم!
- پایاوہ کہ و ہرہ دوو شہق دہو پروتہ- پوتہ ہلڈہ!

برای حیزبی بہ داروہ بڑی دی! ژن نہما؛ وردی و ہخت بوو شیت و ہار بی؛ ملی لہ قہسیدہ
 ہؤندنہوہ نا. باسی ہیجران و فیراق و ٹہم قسہ قؤرانہ. بہلام دلی بروای نہدہدا بلتی شیووعی
 خراپہ یان دہگہل کردووم. دہیگوت: ٹیویان تیدا ہیہ زور باش لہ لینین و لیوشاوشی
 نہگہیشتوہ! ٹہو کارای ژنہ کہی وردی بہرکہوتبوو، ناوی عومہر حہمہشین، خہلکی کؤیہ بوو؛
 دہمناسی. لوّمہم کرد کہ ٹہو زولمہی بو کردوہ. گوتی: کاکہ! خوٹ تہرح و دیداری وردیت
 دیوہ، لہ مہموون ناحہز ترہ. حیزب ٹہو ژنہی پی بہخشیوہ و ناچار بووہ میردی پی بکا. حیزب
 قہراری داوہ لوہی بستینیتہوہ و پیدا بہ من. زولمی چی و حہق و حیسابی چی!؟

من لام وا بوو زور لہو قسانہ کہ بہ شیووعیانہ عیراقی دہلین، لہ پرووی غہرہزیکہوہیہ؛
 زیادیان بووہ سہر دہخہن. پاش چہند سالیک، لہ شورشی بارزانیدا، کہ لہ گوندی «لیوژہ»
 بووم؛ حہمید عوسمان - کہ ماوہیہ کی زور رہئسی حیزبی شیووعی ببوو- لی کہوتبوو؛ دہگہلم
 ہاومہنزل بوو. شہویک زوری خواردہوہ، تہواو سہرخوش ببوو، نہیننی و سیاسہتی لہ بیر
 نہمابوو. گرینی زمانی کراوہ و باسی رؤزانی سہلتنہتی خوئی دہکرد کہ ٹہوسا لہ سہرؤکیدا - کہ
 بہ نہیننی لہ خانوویکی کہر کووک ژیاوہ - دہیگپراوہ، گوتی: ہر شہو ہہوالان کیژیکیان بو
 دینام. شہویک تازہ کیژ ہاتبوو، براکہی ہات: مامؤستا ٹیمہ لہ ریگہی ٹیوہدا سہرمان پیوہ نیہہ؛
 بہلام دایک و باہم کؤنہ پہرستن. بزنان ٹہو کیژہ دہسکاری کراوہ، سہری دہپرن. چاکہم دہگہل
 بکہ، خوّم لہ جیاتی خوشکم لات دہمینمہوہ! دیتہم کوپہ کہ زور لووس و جوائترہ لہ خوشکی،
 قبولم کرد. ٹینسانیت ہہلینام کہ تکای بگرم و خوشکی لہ بہلایہک نہجات دہم! جا کہ
 دہلین قسہی راست یان لہ شیت بیسہ یان لہ مندال، دہبوو بیانگوتایہ: «یان لہ سہرخوش!»
 لیم روونہ ٹیستا ٹہمہ بہ حہمید بلین - ٹہگہر مابئ - ہہزار تہلاق دہخوا کہ نہمگوتوہ.

شىيخ رەشىدى لۇلان لە حكومەت راپەرى. شىووعى كوردستان دەستەبەكى سى كەسىيان بە سەر كىرەپەتى ئەلى سەوزەفرۇش ساز كىرەپە، كە بە قەولى خۇيان «پىرۇلىتار» ئەم ئاگرە داكوژىن. لە سەر داواى قاسم، مەلامستەفاش چووبوۋە بەراپى شىيخ رەشىد. شىووعىەكان بە باسك بلىند كىردن و بۇى - بۇى دەگەنە جەبە، لە سەر چەمىك كە مەلامستەفا و بارزانى لەوین. - ئىمە تاكتىكى عىلمى بە كار دەبەين و دوژمن وا راو دەنەين بە داستانى بگىرەنەو. سۇقىيات لە ستالىنگراد چىان كىرد، ئەو دەگەن. بۇى ئەلى سەوزەچى!

لەو دەمەدا، دوو كەلاكە پۇلىس لە چەم دەپەرنەنەو.

- ئەو چەن؟ بۇ مردوون؟

- كاكە شەرە! پىاوى تىندا دەكوژرى، پۇلىس و پىاوى شىيخ رەشىد كوشتووبانن.

- ھا! كە واىە دەبى ئىمە «ئىجتىماعى موەسسە» بگەن (يانى بە فراوانى كۇ بىنەو).

پاش تاوپك دىنەو لە مەلامستەفا:

- ئىجتىماعمان قەرارى دا تەنگەكانمان بەدەين بە تۇ. تۇش سى پىاومان رەگەل خە تا لە رىگە رووتمان نەكەن!

- زۇرم پى خۇشە، بەلام دوو كەستان دەگەل دەنەرم و خاترجەم كەس ناوپىرى بىتە سەر رىنگاتان!

مەلامستەفا تەنگەكان دەدا بە بارزانىيەكانى خۇى:

- بۇ ھەر چوارتان بەكىك. ئەگەر خاۋەن تەنگ كوزرا، بەكى دى ھەلىگرى.

گوتىان بارزانى تەنگەكانەمان ماچ دەكرد و نىوچاۋانىان رى دەخست.

مەلامستەفا فەر مووى: زەعىم قاسم گوتوۋىە: دەلەين رادىۋ كوردىەكەمان زۇر بىتامە، كەسى وات پى شك ناىە پىى رابگا و چاكترى بكا؟! گوتوۋە بەكىك ھەيە ئەگەر ئەو بىكا، من زامن بە كەفى تۇى ساز دەدا. دەس بەجى فەرمانى بە سەر راگەبىشتى بەشى كوردى بە ناۋى تۇ نووسى و خەبەرى لە ۋەزىرى رۇشنىبرى داۋە كە چىت دەۋى پىكى بىنى. ئەگەر ئىشكالىكت بوو، بە فوناد عارفى ۋەزىرى دەولەت بلى!

چوومە لای ۋەزىرى رۇشنىبرى؛ كە ناۋى «فەيسەل سامر» بوو. زەننوون ئەبىوۋبى چىرۇك نووسى لە لا بوو. ۋەزىر پىرسى:

- بەشى كوردى رادىۋكەمان چۇنە؟

- لەوە باشتر چۇن دەبى؟!

- خۇ نا، دەلەين زۇر خراپە. دەى دەچىە سەرى و چاكترى كەى؟

- بەو شەرتەى دەسەلاتم ھەبى بە كەفى خۇم راگرم و دەركەم.

- باشە تەنیا نابى زەعىم ۋەحىد دەركرى، چونكە زەعىم قاسم كىردوۋىتە كاربەدەست و چاۋەدىر.

- جەناب! ئەگەر دە پىش ھەموو كەسدا زەعىم ۋەحىد بامەرنى دەرنەكرى، ناىكەم.

ئەفسەرىكى بىسەۋاد، خوپرى، كوردى نەزان، براكەى خۇى (فەخرى بامەرنى) كە ھەر دوو چاۋى كوپرە و دەنگىشى زۇر ناخۇشە، ھەم قورئان خوپن، ھەم گۇرانى بىز، ھەم تارزەنى رادىۋىە و مندالەكانىشى كۇرسن. زەعىم ۋەحىدش - دوور لە روۋى تۇ - بە گەۋاد ناۋبانگى دەرچوۋە.

- ناخر قاسم داىناۋە، دەرناكرى.

- منیش نایکهم!

هاتمه لای فوناد عارف بۆم گتپراوه. عهونی یووسف که وه زیری ئیسکان بوو لهوئ بوو، گوتی:
تۆ مانگی چهند له عه کاسی پهیدا ده کهی؟

- نزیکهی پازده دینار.

- ده به شهرفم له رادیۆ مانگی دووسهد دینار پتر پهیدا ده کهی. توخوا ئهوه عهقله تۆ
ههته؟!؟

- کاکه عهونی! ئه گهر نه توانم به کهیفی خۆم کار بکه، ههر به مانگیک دووسهد دینار و
ئابروو چوونم دس ده کهوئ، ده لاین ئهویش لهو دز و حیزانهیه.

وام خه یال کردبوو ههر که بوومه بهرپرسی رادیۆ، ئه وه هه موو گۆرانی بیژه ممبره که بانگ کهم:
ههر کهس بچئ که لیماتی گۆرانییه کانیم له سهر کاغهز بۆ بنووسیتهوه. ده مزانی چهند گووکاری
کراوه. به قهولی زه بیجی ده یگوت: ئه گهر ده ستم رۆبیا، ئه وه گۆرانی بیژانه و قسه که رانهی رادیۆ
کوردی به غدام ده ژوو ریکدا هه بس ده کرد؛ هه موو رۆژ له کولانکه وه به سه ریاندا ده پام تا
ده خنکان! خۆ ئه وان زۆر ساله به سهر ئیمه دا ده پین!

هیچ شتی که له رادیۆ کوردی به غدا تر که نتر نیه. گۆرانی بیژ ئاههنگ و شیعریش له خۆیه تی،
جا با که ری گیزی ش بی، هه مووی ههر پارتی بازی و خرم-خزمینه و ئه وی قه دری نه بی
فه رههنگ و ئه ده بی کورده. مه سه له ن نه سرین شیروان له گۆرانیه کدا ته نیا ده لی: «ئه ز ده ست
ل نارینی خۆ به ر ناده م- کراسی زه رد ده به ر ناکه م. سه د جاری دووپاته ده کاته وه. ئه گهر
که سانیکی وه ک تاهیر ته و فقیان ده ناودا هه لکه وه توه، به هه لکه وه ته و ئیوا به قابلیه تیش گول
ناکا. ده مه ویست هه موو زبل و زاله کان رامالم و تۆزیک پاک و خاوینی که مه وه. چا بوو شوکور
قبولیان نه کرد.

جه لالی شه ریکم چوه ئه لمانی شه رقی که له وی فیری عه کاسی رهنگی و فیلم گرته
ته له فیزیۆن بی. براهه کی خۆی له لا دانام که شه ریکم بی. زۆر زوو براهه کی-ههر چهند
مایه یه کیان تیدا نه بوو- لیم که وه ته شقه له و توشقه له. کیشه کردن فایده ی نه بوو؛ به پوولیکی
که م ده ستم له به شی خۆم هه لگرت.

مه لامسته فا له مۆسکۆ هه ولی دابوو که له برلینه وه بچینه مۆسکۆ، به لام خالید به کداش لیتی
تی که دابووین. مه لامسته فا زۆر له وه تووره ببوو. ههر ده یه ویست له داخی خالید به کداش تۆله ی
ئو کاره م بۆ بکاته وه. گوتی ده بی بچیه مۆسکۆ، مو عاله جه ی بکه ی.

- کاکه! من نه خۆش نیم.

- ههر ده بی بچی!

ده عه وتم له نووسه رانی شۆره ویه وه بۆ هات. مه لامسته فا پاسپۆرته که ی گۆریم، کردیه
«عه بدوره حمان محه ممه د» که ته واو عیرا قی بم. که پاسپۆرتی بۆ وه گرتم، سه د و بیست
دیناری دامی، گوتی: بچۆ بلیتی ته ییاره بکه! هه ستام گوتم: به خوا نه خۆش نیم؛ قه تیش له
سه ر یه ک سه د و بیست دینارم له باخه لدا نه بووه. خوا حافی ز ده چمه وه مالی! فه رمووی: عوبه ید
(کوره گه وه که ی) پووله که ی لی وه رگه! برۆ بۆ خۆت بلیتی بۆ بکه؛ له وانیه نه چی!

له پێش ئه وه دا به ماوه یه ک، دیوانی شیعه ر کانم نووسیه وه، ناوم لی نا «چیشتی مجبور». دام
به ده ولت که ئیجازه ی چاپی بدری. زه عیم وه حیدی رادیۆ به کاره که راده گه یشت. له ههر

کوئی ناوی کورد و کوردستانی تیدابوو، له هەر کوئی باسی مۆسکۆ بوو، تهنانهت ناوی چۆمی «می سی سی بی» ئەمریکای قەلەم کیشابوو، که مەمنوعه چاپ بکرین. نه قلم بۆ مەلامستەفا گێراوه. شهوێک زه عییم وه حید هاتبووه لای مەلامستەفا. له وهرامی مەلامستەفادا گوئی: نه مزانیوه، بمبه خشن! هه مووی ئیجازه ده ده.

گوتم: مەلامستەفا! قەلەرە شه یه ک پۆژیک جیقنهی له سەر ناقووسی کلیسایه کی قامیشلی کردبووو. پۆژیکێ تر پارچه گوشت به رازیکی له پیش کە شه پاند. کە شه ناگری گرت: ده خیلتان ئەو قەلەرە شه به ساغی بۆ بگرن. بۆیان گرت. لاقی گرت و به داروو کە یه ک لیبی راده وه شاندا: ناخر ئە گەر مەسیحی بای له سەر ناقووس نه ده پرای، ئە گەر موسولمان بای گوشت به رازت نه ده خوارد. تۆی روو رهش لیم روونه کرمانجی، گوئی به هیچ دینیک نادهی!

زه عییم وه حید تۆ ئە گەر کوردی، بۆ وشه ی کورد قەلەم ده کیشی؟ ئە گەر دۆستی کومۆنیستی، مۆسکۆ بۆ ده کوژینیوه؟ ئە گەر دژی شیوو عیانی، چت به سەر می سی سی بی داوه؟! دیوان چاپ ناکه...

که ده هاتم بچمه مۆسکۆ مەلامستەفا فەر مووی: چیت پی خۆشه چاپ بکری؟ گوتم: مەم و زینه کهم.

- من بۆت چاپ ده کهم. به لام کێ ناگای لی بی؟

- زه بیحی و که سی تر نا.

به فرۆکه ی سووریایی له ری دیمه شقه وه گه ییمه قاهیره. ده بوايه چوار پۆژ راوه ستم تا ته یاره ی مۆسکۆ دی. له ئوتیلێک له سەر حیسابی شیر که تی فرۆکه دامه زرام. یاللا وه ناو شار که وه. راست رووم کرده «ئە زه هر». له ئوتوو بووسدا یه کێ قورعانی ده خویند. له ده رکی ئە زه هر پرسیم: «ره واقی کورده کان» له کو ییه؟ شار هزایان کردم. «شیخ عومەر وه جدی» - که مامۆستای ره واق بوو - نوێژی ده کرد. له نوێژ بۆ وه. گوتم: من هه زارم و ناوتم بیستوو، هاتووم بتبینم. کرمانجیه کی زۆر ره وان قسه ی ده کرد. زۆر کوردیکی دل سووتاو بوو. پایوکی زۆر به کار، قالب سووک، هه تا خوا هه ز کا عالم بوو. جگه له شیخایه تی ره واقی کوردان، رادیۆ کوردی قاهیره شی به ده ست بوو. ده یانگوت بیست و پینج کاری عیلمی پێک دینێ که هی وا هه یه پۆژی ده ده قیقه وه ختی ده گری.

شیخیکێ دیکه له ئوستادانی ئە زه هر هاته ژوو و دانیشت. شیخ عومەر باسی کورد و کوردستانی ده کرد و به و په ری دل گه رمیه وه ده دا. کابرای میوان گوئی:

- ئوستاد من تیناگه م ئیوه ده لین چی، به لام وا دیاره بۆ کوردستان ته عه سسوبت زۆره.

شیخ عومەر گوئی:

- هەر چه ند مه لای به لام نازانی قسه بکه ی. ته عه سسوب غه یری حه قیقه ت گوته و له عالمان ناوه شیته وه.

- راست ده فەر مووی له م سه هومه ببوو ره!

- مه لا تۆ عاقیده ت به غه زالی چۆنه؟

- ئیمامیکێ گه ره ی ئیسلامی و قسه ی مو عته به ره.

- له فلان کتیبی بره وان! ده لی: «ئە م دینی ئیسلامه له سەر سی کۆله که راوه ستاوه: نامیدی، شار ه زووری، دینه وه ری». تۆ ده زانی هەر سیک کورد بوون؟ ده لیم ئە گەر کورد ده ولت بوايه و

به ئازادى، كورد بيانخويندايه، ئىستا دىنى ئىسلام بهو رۆژه ره شه دوچار نه ده بوو. من بۇ ئىسلام هاوارمه.

كابرا گوتى: برىا زۇرى وهك ئەو كۆله كانه مان هه بوايه. له فرمايشتت به هر مه مند بووم.
گوتم: سه يدا! فه له يهك له نزيك قاميشلى چوو بووه سهر مالى جيرانيك:
- ئەرى شامۆشۆ سبهى نايه ياريدمه؟

- به سهر چوان له به يانييه وه ههر چى به فرمووى ده يكه م، كاره كه چيه؟
- ده چين قهبرى بابم به گنج سپى ده كه ينه وه.

- به خشه بۇ ئەو كاره نايه م، چونكه من هيشتا قهبرى بابى خۇم سپى نه كر دۆتسه وه، خهلك ههزار تف و نه حله تم ده كه ن!

شيخ عومهر پيكه نى، فرمووى: تيگه يشتم؛ به لام گوتوو يانه ههر كهس به رانبهر به عقلى خۆى بدوينه...

كه زانى چوار رۆژ ده مينمه وه گوتى ده بى قسه له سهر راديۆ بكهى. به يانى چوممه راديۆ. كار گيره كان دانشجووى كوردى عيراقى بوون، گوتيان شيعريكمان بۇ هه لىبژيره كه كار به ده ستانى عه ره ب قبولى بكه ن. ده فته رى شيعرم دانى كه خۇيان هه لىبژيرن. رۆژى سيهه مى سه فرم بوو. گوتيان: ئەو شيعرانه قبول نه كران، نابى سياسه تيان تيدا بى. شيخ عومهر وه ژوور كه وت، قسه كهى بيست؛ گوتى: ئاختر ئيه نه زانن! عه ره بى ميسرى چووزانى كوردى چيه؟ وا من رازى ده كه م. له كاغه زيك نووسى: «مانگ واى تيشك دابوو، باغ و دهشت وا بوو، وا چوو...». له م باسانه پرى كرد و نووسى: «ته رجهمهى شيعرى هه ژار!». به منى گوت: كام شيعرت پى خۆشه ئەوه بخوينه وه. هه ز ده كهى ههزار جوين به عه ره ب بده!

شه و چوممه سهر راديۆ. دانشجووه كان گوتيان:

- بهر له شيعر خويندنه وه گوت و گۆيه كت ده گه له ده كه ين و چهند پرسياريكمان جواب ده وه.

- ههر چهند ده بوو به رۆژ پرسياره كان بكه ن و خۆمى بۇ ناماده كه م، به لام ديسان فرموون.
هه موو پرسيار و جوابه كانم له بير نه ماون؛ به لام له جوابى ئەم پرسياره دا كه: ئايا ئە ده بياتى كوردى چهند قۇناغى برپوه و ئىستا له كام حالدايه؟ گوتم:

- هه رگيز له سه ره تاى ئىسلامه وه كورد نه يكراوه به زمانى خۆى وهك خهلكى تر بنووسى.
هه ميشه كۆسى زۇر دژواری ها تۆته پيش. بهو حاله شرا كورد له هه موو به شه كانى ئە ده بياتى باوى رۆژ گاردا به ره هه مى به نرخى بووه. له پنهه لگوتنى ده سه لاتداران، شيعرى تازيه مانى، به يت و چيرۆك؛ له م چه رخشدا له باسى نيشتمان په ره و رى و قه وميه ت، ده ستى بالاي هه بووه و ته نانه ت خانى سېسه د سال له مه و بهر دا هينه رى شيعرى نيشتمانى بوو. له جيرانانى خۇمان به جى نه ماوين، به لام له غه زه ل و دلداريدا له هه موو عه ره بمان تپه راندوووه.

پرسيار كار گوتى: ده توانى ده ليل بۇ ئەم قسه ت بيينه وه؟

- به لى، له ئىسلامدا چاكترين كهس گۆشه گيرى خوا په رسته، خراپترين كهس رېگه ره. با بروانين «مه حوى» شاعيرى عارف چۆنى ئەم چاك و خراپه ليك پيلۆز كر دوون، ده لى:

نه گه ييه دامه نى ده ستى دوعا، سا ده بمه خاكى رى ته ريقه ي گۆشه گيرى به رده ده م، نه مجاره رى ده گرم يان خورما كه ميوه ي تايبه تى عه ره به، داخوا كى بۇ به ربانگى ره مه زان خورمايه كى داوه به

«نالی» که سوننه ته پوژووی پئیشکینئ، ده لئ:

ده خیل! باری نه خیلی یان روتابی وها شیرین و سینه نهرم و دلپهق

ناخو ههزار ساله عهره بیک عهقلی بهوه شکاوه یاری خوئی به خورما بشبهینئ؟!

شعیره که شهم «چه پکه گولیک» بوو که له دیوانه که مدایه. وا دیار بوو کوردی داواکاری زور

بوون، چونکه چوار جار له رایو بلاو کرایه وه.

پوژی یازدهی مانگی یازدهی په نجا و ههشت چوومه فرگهی قاهره. بارزانی نادرئیسکی

دابوومی که نه گهر له مۆسکو دامام، بچمه ئهوی. له فرگه کابرایه ک لئی پرسیم: تۆ ههزاری؟

- به لئ.

- له فرگهی مۆسکو چاوه نۆرتن.

له ته یاره دا کابرایه کی مووزهردی چاوشینی خوین شیرنۆکه م له تهنیشت بوو، گوتی: من ناوم

خالد محیدینه، سهر نووسهری پوژنامهی «ئهلمه ساء».

- که وا بئ تۆ برای زه که ربیا محیدینی هه والی ناسری؟

- نه خیر! منیش ههر کوردم وه ک ئه و؛ به لام بنه مالهمان جیا به؛ فکریشمان جیا به. ئه و

ئه مریکا په رسته و من شیوو عیم.

له قاهره دنیابه کی گهرم و خوش. له ریگه دا له فرگهی «تیرانا» پاته ختی ئه لبانی دابه زین.

چاوه خوشیکی ئه لبانیس سوار کرا که له مۆسکو موعاله جه بکا. به راستی فرگه یه کی زور پروت

و ره جال بوو. به ناوه تاودا گه یینه مۆسکو؛ به لام لهوئ به فر و کرپوه ریگه ی دابه زینی نه دا.

پاش چهند خولدانیک له فرگه یه کی دوور دابه زین. تماشای چه مه دانان ده کرا. چووم له سه ر

نیمکه تیک کروشمه م کرد. کیژیکی رووس پهیدا بوو، به عهره بیه کی زور رهوانی میسرانه گوتی:

- ئیشاللا تۆ ههزاری؟

- به لئ.

به غار چوو چه مه دانه که ی وه گرتم. چووینه ناو ماشینیکی به سوپه و شو فیریک لئی خوری.

گوتم: نینا! تۆ ئه و عهره بیه چۆن فیر بووی؟

- له مۆسکو دهرسم خویندوو.

- فیللم لئ مه که! کهس به دهرس خویندن ئاوا فیره زمان نابئ.

- راستیه که ی پینج سال له قاهره بووم. مامۆستا که مان ده یگوت: زمانی عهره بی زور

هاسانه؛ ههر چهوت سالی هه وه لی تۆزیک دژواره! عه بدلوله هاب به یاتی شاعیر ده ناسی؟

- به لئ.

- جا و ده بی؟ ده لئین ناوی منی له شیعری خۆیدا گوتوو. زوری لئ قه لسم!

- نینا وا بزائم پیت خوش بووه ناوت له شیعری عهره بیدا هاتبئ!

من که فیری خۆگیل کردن ببووم له دووم نه دا...

بردمیه ئاسایشگای «گیرتسن» له حه فتا کیلۆمتری مۆسکو. له و ریگه، شهش حه و که لیمه ی

وه ک: «ئه وه چییه؟»، «نان»، «ئاو» و شتی وا له نینا فیر بووم.

«گیرتسن» ناوی شاعیر و نووسهریکی خوشه ویسته که مالی له و نزیکه بووه. ئه و ئاسایشگایه

کۆنه قه سری ئه میریک بووه؛ لئین کردوو به ئاسایشگا و به ردیکی تی گیراوی پوژی هاتنی

لئیننی بۆ کردنه وه ی ئاسایشگاکه ی لئ هه لقه ندراره. وه تاغیکی به ته نیای زور سازیان دامی و

تله فون و راديو به کی گه وره ی سئ مه وجی شی تیدا بوو ده متوانی گوی له به غدا و هموو شوینیک بگرم.

با جارئ بئ دهنگ له سره تخته کهم راست راکشیم و تویزیک خه یالاتی رابردووم بینمه وه بهر چاو؛ نهوسا بگه ریمه وه:

کاتی له بؤ کانه وه هاتمه سوله یمانی، حیزبی پارتی به ناوی بارزانی ساز درابوو. ههمزه عه بدوللا بریکاری بارزانی سرؤک بوو. برابیم نه حمده - که نه ویش وهک ههمزه حقوقی خویندبوو - ببوه وه کیلی دادگوسته ری. تا کؤمه له ی ئیمه هه بوو، لقیکی کؤمه له ی له سوله یمانی سره پرستی ده کرد؛ دوا ی تیکچوونمان نه ویش ببوه پارتی. ههمزه تاوانیکی چکؤله ی کردبوو: خوشکی برابیمی نازانم چ لئ کردبوو؟! بؤ داکوزانی هه را، خوشکی برابیم درابوو ههمزه، ههمزه ش برزایه کی خوی دابوو به برابیم؛ ببونه خزم. به لام له سره ریاسه ت زور زوو تیک چوو بوون و هه ر یه که ی ده سته یه کی بؤ خوی گل ده داوه. وهک گوتم ههموو لایه کیشیان پرووی نوپزیان ده مؤسکو بوو؛ به تایبه تی که بارزانی سرؤکی کوردانیش میوانی مؤسکو به. ته نیا فره قیکیان ده گهل حیزبی شیوعی نه وه بوو: پارتی بؤ نازادی کوردستان له ژیر سایه ی شیوعیه تدا حه ولی ده دا، حیزبی شیوعی بؤ ههموو دنیا و له باسی کورد و کوردستان رازی نه بوون؛ چونکه به رانبر به پیودانی ستالین، کورد به میلله ت حساب نه ده کرا! منیش هه ر چهنده - وهک گوتم - به بی عیلم و خه بهر، سووری دوو ناته شه بووم، حه زم له پارتی ده کرد که باسی کوردستانم بؤ ده کا و ده لئ ده بی کورد نازا بی و ده وله تی کومونیستی دامه زرینئ. له مل ملانه ی دوو سرؤکی پارتیدا هه ر جاره یه کیک سرده که وت؛ به لام هه یچ کامیان له ناو ده رنه داو پتران.

له به غدا بؤ جاری دووه هم چوممه لای ههمزه و ئیتر نه مدینه وه. ده گهل شیوعیان نیوانم خؤش بوو؛ ده گهل پارتی - هه ردووک به ره ش - ریک بووم. بریاریشم دابوو پاش «ژی - کاف» نه چمه هه یچ حیزبیکه وه. کاتی له کهر کووک شاگرد بووم، جه لال تاله بانی - که له پاش برابیم ههمه کاره بوو - جارئ گوتی: به نه نامم نووسیوی و ناوی فره عیت «چه لاک» بی. به لام که هه یچ گویم به فره مانی حیزبایه تی نه دا، بیده نگه ی لئ کرا. شیره کانم له بلا فؤکی پارتیدا چاپ ده کران و ههموو هاو کاریه کم ده گهل ده کردن. شیوعیش ده یانه ویست نه نامیان بئ، قبولم نه ده کرد. له لای هه ر دووک لا به پاک و بی تهره فیکی بی غره ز ناسرابووم و به وه قازانجم کردبوو. جا که پارتیش خویان به کلکی شیوعی ده زانی و لایان وا بوو وهک سؤفی و ده رویش هه ردووک هه ر بؤ خویا به کی ده که ن، کهس گله ی لئ نه ده کردم: «بؤ ده گهل فلان شیوعی دؤستی، یان بؤ شیره ت بؤ پارتی نووسی؟!». کاری باشیشم نه وه بوو که چاوم له پوولی کهس نه بوو. زه حمه تی زورم ده کیشا و به ناره قی ناوچاوانی خؤم ده زیام. نه ده ترسام بلین وا نه که ی مه عاشه که ت ناگا. «نؤکه ری بی خه لات و به رات، تانجی سه ری ئاغای خویه تی». له م باره وه به ره له دایه ک بووم، کوری بابی خؤم!

له پاش نه وه زه بیحی له سوله یمانی ده گهل ههمزه عه بدوللا نیوانی تیک چوو بوو، چوو بووه لای شیوعیان و له کهر کووک هه هاتبووه به غدا و پیکه وه ده ژیا یین. رؤزیک هه تیوکی قوتم لئ پهیدا بوو، به یانیکی چاپکراوی دامئ و نامه یه کیش. به یانه که به هه زار و یهک ده لیل ئیسباتی ده کرد که زه بیحی جاسووسی ئینگلیسه! نامه ش ده یگوت: «هه زار تو نابی دؤستایه تیت ده گهل نه و جاسووسه حه قیره بی که حیزبه که مان که شفی کردووه!».

گوتم: یانی تو و حیزبتان ده زانن که سهری بورج، زه بیچی له بن دیواری سه فاره تی بریتانی هه لده له رزی تا حقوقه که ی ده ده نی؟
- نه خیر ناوه للا.

- ده بچو به ماموستا بلتی من به جاسووسی نازانم! ده شزانم له سهر ئاره ق دلی له زه بیچی ئیشاوه. حیزبیش نیم حوکم لی بکا. با تیر ئاوی سارد بخواته وه...
قسه که له بهینی خو ماندا بی: پیتم وا بسو ههر که سی ده لی کومؤنیستم، مه لایکه تیکه و ئه و په ری ئه خلاق و ئاکاری باشی گرتوته بهر و عهیب ده چاوی مندا هه بی، له کومؤنیستدا نییه. له سه فهره که ی بوخاریست توژی فکرم گوژا: «کوره خو ئه و کومؤنیستانه ش ههر بنیاده می خو مانن؛ درؤ ده که ن؛ دزی ده که ن؛ بوختان بو یه کتر هه لده به ستن!». دیسان ده مگوت: نا ههر ئه وانه ی عیراق و سووریه وان؛ کومؤنیستی دیکه زور باشن!. به تابه تی کیژه تور که که ی له بوخاریست دیتم، زوری کار لی کردم.

له سهر که شتی لیدیا بو یه که م جار به ئاشکرا خو م کافر کرد و شیعیکم له سهر شیوو عیه کانی عیراق دانا. له تره سپیش له ژیر ناوی «شه ویک له زیندان» بو ره گله بیه کم له رووسیا کرد؛ ئه ویش زور ده په رده دا. که چۆنه هیچ له حالی تالی کورد ناپرسن؟ له به غدا شیعه کانی سهر که شتیم بو ماموستایانی پارتی خوینده وه که چایی بکه ن. قبوولیان نه کرد، گو تیان بقه یه؛ به لام هه موو روژ ده یانگوت: دا ده ی! به خوا شتیکی خو شه! ئیتر له دیداری خالد به کداش و له و دوو سه فهره ی ئورووپا وه دلیم له کومؤنیستی عه ره ب ره ش ببوو. ههر ده مگوت ئه وانه له پتی راست لایان داوه. خو لاسه ببومه نیوه «وردی» یه ک.

که بارزانی هاته وه و پارتی زیندوو بووه، له یه که م کۆبوونه وه ی پارتیدا، بارزانی هه مزه ی وه ده ر نا و برابیم ئه حمه د کرا به پارزاداری حیزب؛ و اتا سکر تیز. هه مزه ش به پانه وه ره گه ل شیوو عیان که وت. ده بی ئه وه ش بزانی له و چهند ساله دا که من له عیراق بووم، ههر که سی له سهر ههر کاریکی خراب له پارتی دهر کرابا، شیوو عی به حورمه ته وه وه ریان ده گرت. پارتیش بو شیوو عی دهر کراو، ههر وا بوو. که له سووریه هاتینه وه، ده گه ل زه بیچی به ته واوی کارمان ده گه ل پارتی ده کرد. زه بیچی گو تی: پارتی ده لی هه ژار ده که ی نه سهر په رستی لاوانی پارتی. گو تم: نایکه م؛ کاسبی ده که م و یاریده ش ده ده م.

له ناسایشگای گیرتن

جگه له دوو دوکتوری پیاو، هه موو دوکتور و په رستار و خزمه تکاری تر ژن بوون. دوکتوریکی ژن به ناوی «نیکۆلا یه فنا» به سهر چهند وه تاغیک راده گه یشت که من یه کیک له نه خو شه کانی بووم. سه عات شه ش و سی چاره گی به یانی ده چووینه وه رزش، سه عات هه وت بهر چایی، سه عات دوا زده نیوه روژ، سه عات شه ش شیو؛ ئیتر ته نه بل و به ره لا... ده ستم کرد به رووسی خویندن له کتیبی مندالان. ژنیک - که دوکتوری مندالان بوو - بو ئیستراحت هاتبووه ناسایشگا؛ خو ی کرده ماموستام و به هه زار زه حمه ت شتیکی تیده گه یاندم. روژانه پتر له دوو سه عات خو ی ده گه ل ماندوو ده کردم. ده یگوت: دوو کوپم هه بووه؛ خوشکم کوپی له شه ردا کوژرا و ته نیا مایه وه؛ کوپیکی خو م دا به و. ئیستا کوپیکم هه یه و میرد.
ته له فزیو ن و پیاو ده گه ل عه کسیتی گه وره ی بالانوما ی «مارشال کۆتوزوف» له سالو ن بوو.

سېنە ماش ھەبوو؛ ھەوتەي چوار فىلمى نىشان دەدا. تا زستان بوو، وەرزشى زۆر خۇشيان سەماي سەر سەھۇل بوو. لە پاش بەرچايى تا شل دەبوون لەبەر دەنگى سەفحە مووزىكى خۇش، سەرگەرمى ئەم بازىە بوون. بۇيە دەلئىم «بوون» و نالئىم «بووین» چونكە ھەوەل جار كەوشى بن چەرخم ساز کرد و چوومە سەر مەيدانى سەھۇل، تەختى پشتم عەرزى ماچ کرد و درىنگە لە سەرمەو ھات! ئىتر تازە ھەر لە دوور مەو تماشام دەکردن. ھەر ئەو رۇژە كە گەيىمە گىترىسن، بالتۆيەكى تايبەتى دووبەر و كەوشىكى ناو بە كولكەم پىن بوو - كە لە بەغدا بۇ سەرمای سەختەم كرىبوون - گوتيان ئەوانە بە كار نايەن. بۆتينيكيان دامى، لە كن خودا درۆ نەبى لە چوار و پىنج كىلو قورس تر، بالتۆيەك ئىستەر ھەلئىنەدە گرت! كورپىكى عەربى بەغدايىشى لى بوو بە ناوى «ەسكەر ئل عىبى». رۇژىك پىكەو ھە سەيرى سەماي سەر سەھۇل و پىستابووين. ھەوا بە روالەت زۆر خۇش بوو. دىتم ھەر دوو گونچكەي ەسكەر وەك بە گونزان چورتمىشت كرىبى خوتىيان لى ھاتوو.

- ەسكەر گویت بۇ برىندارە؟

دەستى لى دا و راپكردا دەيگوت ھىچ نەدىشا. گوتيان: ھەو! ئەو ھەرمای رووسيايە، پياو لە ەرمەو دەبى ھەر دەست بە گوئ و لووتى دابىنى؛ دەنا بى ئەو ھاگا بكا، خوتىيان وشك دەبى و ھەلدەو ەرن.

ھەر كە زستان و بەفر نەما، دەشتى دەوروبەرمان - كە ھەمووشى جەنگەلى چوغور بوو - بەھەشتىك بوو بە ھەموو مانا. دار ھەموو سەريان لە عاسمانى، دەر و دەشت دارمال لە وەنەوشە و سويسىنى زەرد و سوور و گولى ھەمە رەنگە. بەلام پىم سەير بوو: ئەو ھەموو گولە جوانانە جگە لە ياسەمەنە و تەنيا گولپىكى تۆپى سوورى ئاگرى رەنگ - كە ئەویش دەسچىن بوو - بونيان نەدەدا. ئىتر سەر لە بەيان و ئىواران و پاش شىوخواردن تا دەمى نوستانان، لە ناو جەنگەل و دەشت دەگەرپاين و خۇشمان رادەبوارد. زۆرەي ئەوانەي لە ئاسايشگا بوون - كە لام وايە نرىك بە سەد و پەنجا كەسىك كىژ و لاو، نىوان سال و پىر بوون - ھەموو زۆر تەيار و ساز و جلك جوان بوون. وا دەبوو بە ماشىنى خۇيانەو ەھاتنە دوويان بىانەنەو ەسەردانى مال. رۇژىك لە كورپىك «شورا» نام پرسى: ئىترە جىگەي بۇرژوازى مۇسكۇيانە؟ پىكەنى، گوتى: نا، بەلام كەس و كارى موحتەرەمەكان لىرەن.

لە نرىكمانەو كەمپىكى مندالانى پىشەنگ ھەبوو. نرىكەي دووسەد مندالى لە نىوان ھەشت سالە و دە سالەي تىدا بوو. چەند مامۇستايەكى ژنيان بە سەر رادەگەيشت؛ بەلام ھەموو كار دەبوايە بە دەستى مندالان پىك بىت؛ ئەویش بە نۆرە. ھەر دوو سەعاتى شەو يان رۇژ، دوو مندال لە بەر دەر كە پاسەوان، بۇ لە خەو ھەستان و چوونە وەرزش و جەمە نان و خەوتن، منالى شەببوورژەن شەببوورى لى دەدا. ھەموو مندال فىرى ھەموو كارپىك دەبوون. ژنەكان ھەر نامۇژگارى كرىن و فىتر كرىدى كاربان لە سەر بوو. جەمھورىەتپىكى چكۆلە بە دەستى مندالانى چكۆلە بەرپو ە چوو. بە نۆرە لە مەجلىسى سەرۆكايەتيدا بەشدار دەبوون. ئەوپەرى تەكووزى و نەزم و تەرتىبان ھەبوو. لە سەعات يازدەي رۇژمەو دەيانبردە مەلە. جىگەي خۇيان لە چۆم ديارى بوو. رۇژى دىم كچۆلەيەك دەمەقالەي دەگەل كورپىگەيەكى ھاوكەمپى بوو. دەيگوت: تۆپەكەم تۆ بە ناوت دادا و چۆم بردى. ئەویش حاشاى دەكرد. كە زۆرى بۇ ھات گوتى: بە شەرەفى پىشەنگىم سوئند دەخۆم من خەتام نەبوو. كىژۆلە گوتى: بەسيە! باوهرم كرىد.

دهستان کرده ملی یه کهوه و ناشت بوونهوه.

له وچانی هاوینه‌دا منالانی پیشه‌نگ ئاویان راده‌بوارد و دههاتنه کهمی هاوینی له دهشت. دوور تریک له ئیمه چه‌ندین قه‌سری هاوینه‌ه‌واری کریکاران هه‌بوون؛ که مانگی مه‌ره‌خسی له دهشتیان راده‌بوارد. سئ یه‌کی مخارج له سه‌ر کریکار و دوو به‌ش له سئ به‌شی، یه‌کیه‌تییه‌که‌یان ده‌یدا.

شیر و گوشت گا و ماسی زور بوو؛ که ده‌یانداینی. خواردن زور له خواردنی باشی کوردستان ده‌چوو. بوقیان یی پیس بوو؛ به‌لام ده‌یانگوت زور له گوشت کیسه‌ل چه‌ز ده‌که‌ن! جگه‌ره و مه‌شرووب له ناو ئاسایشگا مه‌منوع؛ به‌لام له ده‌ری ئاسایشگا مه‌شرووب قه‌یدی نه‌بوو. ناو ناوه ئیجازه ده‌درا شه‌و له جه‌نگه‌ل تا دره‌نگی ده‌سته‌جه‌می بیگزه‌رئین. بیست یا سی که‌س، هه‌ر که‌سه‌ پاره‌یه‌کی ده‌دا، خواردن و خواردنه‌وه‌ی یی ده‌کردا. له جه‌نگه‌ل‌دا ناوریان ده‌کرده‌وه و له ده‌وری پراینده‌بوارد. له خوار ئاسایشگاوه چه‌می مؤسکۆ بوو. که‌لخۆزکی قه‌وگا - که‌سه‌د مالیک ده‌بوو - له‌به‌ری چه‌م بوو. شه‌وی وا هه‌بوو کۆمه‌لیک ده‌چووینه‌ ئه‌وی. له بیرمه شه‌ویک دوو کیژ چوونه به‌ر ده‌رکی مالیک گوتیان یاسه‌مه‌نمان یی بفرۆشه، پیره‌مێردیکی ریش‌دریژ به‌ داره‌وه‌ راوی نان که‌ نافرۆشم. به‌ منیان گوت تۆ بچۆ بۆمان بکړه. به‌ رووسه له‌ت و په‌ته‌که‌ی خۆم داوا‌ی یاسه‌مه‌نم کرد. کابرا باوه‌شیک یی هینام. هه‌رچی کردم پوولی نه‌ویست.

- تۆ غه‌ریبی! میوانی! من یاسه‌مه‌ن نافرۆشم؛ پیم جوانه. به‌لام بۆ تۆ ده‌یبه‌خشم.

پیوا هه‌ق بلێ ئه‌وه‌نده‌ی من رووسم دیتن، هیچ وه‌ک خه‌لکی ئوروپا و به‌ تاییه‌تی ئه‌لمانی و فه‌رانسی ناچن، که‌ له راست غه‌ریبان زور به‌ ده‌عیه و لووت‌به‌رزن. لادیی رووس وه‌ک لادیی کوردستان میوان راده‌گرن؛ با نه‌شیناسن. ئه‌خلاقیمان زور که‌ یف گرتیوی. زور دل‌ه‌حم و به‌ روحم بوون. رۆژیک هه‌شت ژن و کیژ له ده‌وری داریک هالابوون، ده‌یان‌وانیه‌ هیلانه‌یه‌ک.

- خه‌به‌ر چییه‌؟

- ئه‌و جووچه‌که‌ له هیلانه‌وه‌ که‌وتوه‌وه. دار زور به‌رزه، چۆنی به‌رینه‌وه‌ لای دایکی؟

- جووچکی قه‌له‌ سابوونه‌ی به‌دغه‌ری سابوون دز! فری ده‌ن!

تیگرا به‌ تووره‌یی گله‌یان کرد:

- تۆ ئینسانی! ده‌ش‌لین شاعیری! چۆن ده‌توانی هینده‌ زالم بی؟

گوتم: بچن ته‌له‌فۆنچی بانگ که‌ن، بۆتان سه‌رده‌خاته‌وه‌.

- ئافه‌ریم! فکری چاکه‌، تۆله‌ی قسه‌ ناخۆشه‌که‌ت کردوه‌!

له‌ ناو لیژه‌واردا زور لۆده‌ گیای زور زلم ده‌دیت. پرسیم: بۆ نایانکی‌شنه‌وه‌ مال؟ گوتیان: خه‌لک به‌ زیاده‌ ده‌یدروون و جیتی دیلن تا زستانان ئاسک و مانگای جه‌نگه‌ل لێی بله‌وه‌رین و له سه‌رمان نه‌مرن.

رۆژیک له‌ زستاندا، هه‌موو خه‌لکی که‌لخۆزه‌که‌ - پیر و لاویان - هه‌ر یه‌که‌ هیلانه‌یه‌کی له ته‌خته‌ درووس کراویان دینا، له سه‌رووی دارانیان داده‌کوتا؛ تا ئه‌گه‌ر بالدار له‌ گه‌رمین هاتنه‌وه‌، هیلانه‌یان ساز یی. ئه‌وه‌ زور فه‌رقی ده‌گه‌ل خه‌لکی لادیی لوپنان هه‌بوو که‌ له‌وه‌موو باغ و دارستانه‌دا قه‌ت ده‌نگی ته‌ریک نه‌ده‌هات؛ هه‌موویان ده‌کوشتن. ته‌نانه‌ت جاریک یادداستی لوپنانه‌کی باغه‌وانم له‌ رۆژنامه‌دا ده‌خوینده‌وه‌ که‌ چوو بوو له‌ سواری توکه‌ی عیراق به‌ باغی پادشا رابگا؛ نووسیوی؛ ئه‌و عیراقیانه‌ ئه‌وه‌نده‌ ئه‌حمه‌قن، له‌گه‌گ له‌ سه‌ربانی مالان هیلانه‌ی

كردووه، نايجۇن!

من ميوانىك بووم، له خارجى مۇسكۇ، تەنيا كەلخۇزۇيكم دەدى كە پاژىكى زۆر بچووك له گەلىكى دووسەد و پەنجا مليۇنى بوو. دەشرانين كە پيش ئىنقىلاب، رووسيا له حاند دەولەتانى ئوروپا و ئەمريكاه زۆر له پاش بوو. تازەش به بريندارى له شەپرى هيتلەر رزگارى بىسو؛ خەرىكى ساز كردنەوى ويرانى و مەلحم دانان له سەر برينه كانى بوو. ئەو كەلخۇزەش، ئەلمان - جگە له جىئ ناقووسى كليساكەى - خاپوورىان كردبوو؛ سەر له نوئى درووس كرابووه. سەنگەرى ئەلمانانى هەر لئ مابوو.

دياره من ناتوانم وهك پىيوسته باسى حال خۇشى و ناخۇشى خەلكى ئەو دەولەتە گەورەيه بكەم. جا مەگەر درۆ دروست كەم؛ يان بئى خەبەر - وهك شيووعيه كانى عىراق - مل له فر و فيشال نيم و كىچ بكەم به گا؛ يان وهك ئامريكاپەرسته كان به باشە كەشيان بلیم خراب. تەنيا نيازم وايه من ئەو رۆژه كە دەبیتە بىست و پىنج سال لەمەوبەر (سالى ۱۹۵۹)، ئەو كەمەى ديوومه باسى بكەم. حەزىش دەكەم وهك كابرانەبين كە دەيگوت: له ولاتى كومۇنىستى هەموو هەفتە باران بۆ تووتن دەبارئ! يان لامان وا بئى هەر ئىعلانى دەولەتى كومۇنىستى كرا، دەسبەجئ شير و هەنگوين له عاسمان رۆدەرژئ. دەبئى بزائين ولاتىكى فەقىر كە رژىمى گۇرا، دەبئى ئەو فەقىرانە زۆر ماندوو بن، وردە - وردە حالى خۇيان خۇش كەن. «كەس له پرىئ نايبتە كورئ».

مەلامستەفا - كە تازە له رووسيا هاتبووه - دەربارەى ژيانى ولاتى رووسيان لئ دەپرسى. جارنىك گوتى: حالى گوندنشینه كانى دەشتى هەولئیر له حالى گوندنشینه كانى رووسيه خۇشترە. ديار بوو نەيدەويست درۆ بكا. شيووعى و پارتى لچيان هەلدەقرچاند و دەيانگوت هەرەى له پرە نەكردۆتەوه؛ هيجى لئ تىناگا.

بزەنگەلىكى كەم و گارائىكى زور له كەلخۇزەوه دەردەچوو. بۇيان گىپرامەوه كە هەر گوندييهك بيهوى مانگا راکرئ، دەبئى له دەولەت وەرگرئ؛ رۆژئ ئەوئەندە شير و ئەوئەندە رۆن بدا. مانگا و گوپلك ساغ بن، ئەگەر بمرن، دەبئى شايتەى دوكتوريان له سەر بئى كە به فلان نەخۇشى فەوتاون. دەبئى سالىئ ئەوئەندەش گۆشت بدا. ئەگەر مانگا و گوپلك سەر نەپرئ، گۆشت له چى بدا؟ دەبئى له بازار بىكرئ و بيدا به كاربەدەستى كەلخۇز. ئەم قسانەم له غەير بىست؛ راست يان درۆ وهبال بەستۆيان. بەلام خۆم رۆژىك له سەر گولايىك شەش مراويم ديت، پياويكىيان به ديارەوه بوو. گوتم: تۆ كاسب نيت! مراوى هيج زەحمەتى نيه. ئەگەر زۆرترت راکرتبا باشتر بوو. سەرىكى لئ راوه شاندم: برا! به دەست ئەوانەش پئوه بووم. ئەوئەندە هيلكەى ليم دەستين هيجم بۆ نامپنى. جا ئەگەر ئەو شتانه روو بدەن، ديارە حالى ئەوانەى له كوردستان حەيوان به دۆخە وەردەگرن، خۇشترە. دوكانىك له نزيك دەروازەى ئاسايشگا بوو؛ خەلكى كەلخۇزە كە دەهاتن، سەفيان دەكىشا، تا ماشين له مۇسكۆوه نانى دەهئنا؛ ئەوسا به نۆرە نانى خۇيان دەكرى. ديار بوو خەلكى گوند بۆ خۇيان ئارد ناكەنه نان. رۆژىك له به كىكم پرسى: زەموى ئەگەر تەپرى و قورپى بئى، لەوانەيه ماشين بچەقى. ئەو خەلكە بۆ نان چ دەكەن؟ گوتى: قەت ماشين ناچەقى و نان هەر ديت!

رۆژنامەم له بەغداوه بۆ هاتبوون. له «اتحادالشعب» ئۆرگانى حيزبى كومۇنىستى عىراقدا له شوپتىكدا نووسرابوو: «خانەوادەى وەرزپران له زەحمەتى چىشت و نان كردن و قاپ شتن رزگار بوون. هەموو شت ئۆتوماتيكە: زەنگىك لئ دەدا، فلان خواردن بنپره! سفريهك ديتە سەر مپز

پادەخرى، قاپە شىۋە كان بە شوپن يەكدا ريز دەبن. پاش نان خواردن، زەنگ لى دەدرىتەو، سفرە و زەرف سەربەخۇ دەجنەو مەدبەقى مەركەزى گوند، لەوئ دەشۋرئىن». باوەر كە لەو دەمەدا كە ئەمەم دەخوئندەو، سەفى نان كران سەدان مېتر لە ديارى دوكان وىستابوون؛ تا ماشين دېت و نان دەكرن!!

رۇژىك دەگەل كىژىكدا «ئاتاشا» ناو، لە دەرى جەنگەل لە بەر ھەتاو لە شوپنىك دانىشتىبوون. ئەو رووسى فېر دەكردم؛ من ئازەربايجانىم بەو دەگوت. كابرايەك ھات، ۋەك جەرىمەى موخالەفەى ماشين بنووسى، دەفتەرىكى دەرىنا:

- ناوت؟

ئاتاشا زۇر ترسا، ناوئىكى تىرى گوت.

- لە كوى دەژى؟

شوپنىكى نەناسراوى گوت.

رووى كرده من.

- ناوم ھەزار، خەلكى عىراق، لە گىرتىسىم.

- ئېرە كەمپى مندا، نازانن مەمنووعە زەلامى بىنى؟

- نەمانزانيو.

كابرا رۇپىشت. ئاتاشا ھەر دەگوت: لەوانەيە لە ئاسايشگا دەرمكەن. تۇ بۇ جىگە و ناوى خوت

گوت؟ ئىۋارەى ئەو رۇژە، خانم دوكتور لى پىرسىم: كىت دەگەل بوو؟

- نامەوئى دىۋت بۇ بىكەم؛ بەلام پىت ئالىم.

- پىم بلى، شەرتە ھىچ ئالىم.

- ئاتاشا بوو.

- چونكە تۇ ديارە پىاۋىكى راست بىژى، ئەوا ئەوئىش بەخىشى.

رۇژىك خانم دوكتور گوتى:

- يۇنانى زمانىكى قوبروسى ھاتو، كەس تى ناگا. حەولم داو، فەرھەنگى رووسى يۇنانىش

نىيە. ۋەرە بزائە دەلى چى؟

- خانم، من و يۇنانى؟ بەو ھەموو جەرمەسەرە ئەو دەنكە رووسىيە فېر بووم؛ ئەوئىش دەلىنى

ئەرمەنىم عارەبى داخىوم!

- تۇ ھەر ۋەرە!

فكرم كردهو لەوانەيە لە توركى سەرى دەرچى. بەلى ئەلحەملای تركىيە كىۋىلكەيەكى

دەزانى. ۋەك مەلای خۇمان كە فارسى دەلىن وا بوو. دوكتور گوتى: من دەمزانى تۇ ھەموو

شتىك دەزانى! ئىتر زۇرى عاقىدە بە من پەيدا كىردبوو، حورمەتى زۇر دەگرتم.

كابرايەكى لە قىر رەشتەر، ددان و چاوزەرد، بارىك و درىژ، سەرنووسەرى رۇژنامەيەكى

«كولكوتە» بە زمانى بەنگالى، «نىپال» ناو، ھاتە ۋەتاغى تەنىشتىم. زۇر رووسووك و

خوئىن شىرىن بوو. زۇر باش ھۆگرى يەكتر بوون. ئىنگلىسى بە لەھجەى ھىندىانە دەزانى؛

خودامووزى رووسىشى ھەمىشە بە دەستەو بوو. پىكەو دەگەرپىن؛ شەو تا دەمى خەو لە لای

يەكتر بوون. جغارە كىشىكى لە زەبر بوو؛ لىنى مەنە كرابوو. رۇژىك لە خانم دوكتورى پىسى:

- من ھەقم ھەيە دەگەل كچان بچمە گەرپان؟

- نهک ههقت ههيه، زؤريش باشه. به کهيفی خؤت بگهړئ.

- دہسا دوکتور من عاشقی شازادہ خانم نيکوټينم؛ با ده گه ليا رابویرم!

- شازادہ له رووسيا جيگه ی نيبه. نابئ بکيتشي!

کوردہ کانی مۆسکؤ و لينينگراد دههاتنه لام. «پرؤفسؤر قهناتی کؤرديف» و «کؤلؤزی شهروؤ» و چهند که سټيکی تريشم لهوئ ناسين.

زهمانی نيکؤلا، له نهرمه نستان، کورد - که هه موو شوانزاده و فهقير بوون - نه يانتوانيوه بچنه مه درسه و نهرمه نيش رکيان لئ بوونه وه. لازار ناويکی زؤر خير ومه نند، منداله کوردی کؤ کردوونه وه و کردوونيه مندالی خؤی و دهبهر خویندنی ناون. چهندين پياوی گه وره ی پينگه ياندوون که «قهناتی کوردیف»، «حاجی جهندی» و چهنديکی تريش له وانه ن. کؤلؤزی شهروؤ له کوردہ يه زيديه کانی تفليس بوو. له زهمانی مولوتؤفدا کرابووه بهر پرسي بهرنامه کانی رؤژه لاتي (وهک عهره یی، فارسی، تورکی، هيندی). به لام خوا هه لئاگرئ هيچيانی نه ده زانی! له زماني گورجی و رووسيدا زؤر شاره زا و کوردی کرمانجيش زماني خؤی بوو. نه وسا که من دهمدی، رؤزنامه ی ئورگانی گورجستاني چاوه ديري ده کرد. رؤزنامه ی «کوردستان» - که له ئيران ساواک ده ريده کرد - ژماره يه کی ده درايه که له چل و ههشت سه عاتدا ترجه مه ی بکا. به غار ده چووه لای سه لماسی، ترجه مه ی ده کرد. بيست و چوار سه عاته که ی تريش من دهمخويندوه.

کؤلؤز گله ی له دوکتور عه زيز شه زميني هه بوو که: من له نهرشيوی وه زاره تی ده ره وه، سووژه ی تيزه که يم بؤ هيناوه؛ که چی نه و بي نيسافه هه ر باسيشي له کتیبه که يدا نه نووسيوه! له سابلاغيانيش «کهريم نه ييووی»، «ره حمانی حاجی باغر»، «مستفا سه لماسی» و «سولتانی وه ته ميشی» سهريان ده دام. هه مووشيان له قه می دوکتور يان هه بوو. کهريم نه ييووی هاوگالته ی کؤلانی سابلاغم بوو. ليم پرسى: تؤ دوکتوری چی؟

- زمان شوناسی.

- رووسی، کورد باش فيری ده بی؟

- نا.

- حالی نابم، شتيکم بؤ بلئ.

- له کوردستان وشه ی «گ» (له گافی ژير) نيبه، له زماني رووسيدا هه يه.

- هه تيوا «گی» له کوردی لای کهر کووک و کفری هه يه؛ به «گوو» ده لئین!

- ناخر تؤ له سه رانگويلکی ته ره غه به خيو کراوی، چؤن له من حالی ده بی؟!

خانم دوکتور، ميړدی له شاريکی دوور و بؤ خؤی له و ناسايشگايه بوو. رؤژئ گوتی: ميړده کهم هاؤته مۆسکؤ. نيپال و تؤ به ماشيني خؤم ده به مه مۆسکؤ؛ به لام پاش سه عاتيک ده بی بینه وه؛ من گير نابم. منی برده بهر ئادره سيک که گوتبووم. کور گه لی سابلاغي - که دوانيان له باکؤشه وه هاتبوون - گوتيان پلاوی ليدنه يين و نابئ تا ئيواره به رؤی. گوتم: دوکتور! خوا هه لئاگرئ به سه عاتيک نه و ميړده هه ناسه سارده ت به جئ بيلى! رازيمان کرد پاش چوار سه عات بيته وه شوينمان. نيپال چووه سه فاره تی هيند و من ده گه ل سابلاغيان مامه وه. باس دامه زرا که ئيمه کاريک بکه ين هه موو کورد يه کتر بگرن. گوتم: برا! ئيوه هه موو شه ش کهس نابن. له نيو دووسه د و په نجا مليؤن رووسدا غه ريبن. هه ر يه کيکتان ديار نه بي هه مووتان جويني پئ

دەدەن. جارى بۇ خۇتان يەك بگرن؛ بۇ كوردان خوا كەريمە!
ئىۋارە دەگەل دوكتور دەگەراينەۋە. لە رى پىرسى:
- ميستر نىپال! بە تۇ و ھەزارم گوتوۋە نابى ھىچ مەشرووبىك، تەنانت ئابجۇش بىخۇنەۋە. بە قسەتان كر دووم؟

- بەلى! جا چۇن فەرمانى تۇ لە عەرزى دەدەين؟ قەترەيە كىشمان نەچۇتە دەروونەۋە.
- ھەزار تۇ چۇن؟

- چت عەرز كەم؟ تەنيا دوو جار دەگەل نىپال ئابجۇمان خواردۇتەۋە؛ لە فلان دوكان!
نىپال گوتى: ئاى خەجالەت خۇم! تۇ بۇ گوتت؟

دوكتور گوتى: بۇيە دە پىشدا لە تۇم پىرسى بزانم ھىندى درۇ دەكەن؟ دەمزانى ھەزار - بە زيانىشى بى- درۇ ناكا. ئەگەر ھەردوۋ كىش حاشاتان بىكردايە، دوكاندارە كە سەعات و دەمى ئابجۇ خواردەنەۋە كەتانى خەبەر پى دابووم!

نىپال باسى شاعىرىكى بەنگالى بۇ كىردم كە لە تەمەنى بىست سالىدا بە سىل مردوۋە. لە يەك لە شىعەرە كانىدا دەلى: «ھەزاران كەس ھاتوونە سەيرى مانگى چاردە، شاعىران بە دلەبرى خۇيانى دەشېھىنن، دەولەمەندان ئارەزوۋيانە ھەزار سىكە زىپرى واىان بوايە، زۇر لە پروت و رەجالەكان پەلەي رەشى ناومانگ دەناسن كە ۋەك پارچە نانە سوۋتاۋەكانى خۇيان دەچن...».

رۇژىك لە بەر دەرگا ۋىستابوۋىن؛ ژنىك بە نىپالى گوت: لە رۇژنامە كەتدا بە ئىنگلىسى فىكر دەكەيەۋە و بە بەنگالى دەنوۋسى! ھەردوۋ كمان پىكەنن.

- نا، من جۇمك نەگوت. كەسىك ھەر لە مندالىيەۋە زمانىكى خويندىبى، جوملەى نوۋسىنى بەو زمانە لە مېشكدا گەلالە دەبى و تەرجمەى دەكا.

نىپال گوتى راستە. من ۋەك لە خەۋ پامپەرىنن: «بە خوا شتىكى سەيرە: ھەموو كوردىكى نوۋسەر، يان بە عەرەبى، يان بە فارسى و توركى جوملە لە مېشكى دادەپىژى. بۇيە ھەر چى دەينوۋسن فرى بە سەر كوردىيە ئاساييە كەۋە نىيە». دەرسىكى گەرە بوو...

لە روۋسىا زۇر دەرمانى قەدىمى - كە ئىمە دەلىين دەرمانى پى و پىرېژنان - بە كار دىنن. تەنانت ئەۋ كۇنە حەكىمانەيان كىردوۋنە مامۇستا لە دانىشگاي بۇشكى. پىالە لە پشت گرتن [حىجامەت] زۇر باۋە. رۇژىك لە رى مەلەى چۇم، باران تەپرى كىردم؛ لەشم رەق بىوو. چەند پارچە مەشەممايە كىيان دە لەشم گرت، بە چارەگە سەعاتىك چا بوۋمەۋە. دوكتور گوتى مەشەمماى خەردەلمان بە كار ھىناۋە.

نىپالى ئاۋدەنگم رۇپىشت. خەمم بوو، لە ژوورە كەمدا كىر دامابووم؛ بىرم لى دە كىردەۋە؛ گوتىيان پىاۋىك بانگت دەكا. كە دەچم «ھەمزەى خوشكنايى» بە. لە تەۋرىز نوۋسەرى ئازىبايجانى زەمانى پىشەۋەرى بوو. لەۋ دەمەۋە برادەر بوۋىن؛ چاردە سال بوو لىك ھەلېرابوۋىن. لەۋ رۇژەدا كە نىپال نەمابوو، ھەمزەم دەسكەوت كە ھاتوۋە بۇ دوو مانگ لەۋ ئاسايشگايە ئىستراحتە بكا؛ شۇرەتىشى «فەتخى» بوو. ئاى لەۋ خۇشەيە! ھاتە ۋە تاغى نىپال.

بىر بار درا فەتخى و من رۇژى دوو سەعات لە چەمدا بەلەم لىخورىن كە ۋەرزشىكى زۇر باشە. من دە پىشدا دەچووم بەلەمىك ۋەردەگرت و دوور دەكەۋتمەۋە. فەتخى دەھات: كوا بەلەمى من؟ بەلەمەۋان دەيگوت: ئاى بە داخەۋە دەگەل رەفىقە كەت نەھاتى تا پىكەۋە بەلەمىكتان بدەمى. ناچار ئەۋىش بەلەمىكى دەستاند و يەكترمان دەگرتەۋە. ھەردوۋ كمان سىنگ و سەرشان

و پشت پر له توو كى رهش، به رووتى تهواو ده تگوت گۆريلاين! پياوى رووس هه موو بئى تووكن.
ببووينه سه يريك مه پرسه! به سه دان له ژن و كيژى رووس ده پارانه وه سواريان كه ين و
سه يرمان بكن!

رابواردنى هه ره خوښى رووسان راه ماسى بوو. شه ممه و يه كشه ممه ده يان هزار مه سكه وى و
خه لكى لادى له دم نهو چۆمه - كه له چۆمى سابلاخ پتر نه بوو - يه ك له په نا يه ك قولاپيان
داويشت و به دياريه وه سيس ده بوون. هه ره ئه گه ره يه كييك ماسيه كى به قه د قامكه تووتهى بگرتبا،
ده بووه هه را و هور يايه ك دهشت و دهر دهنگى ده دايه وه: «گرتى! گرتى!».

فته تحى پيريكى ريشدارى به دى ده كرد، به ئانقه ست به له مه كهى به لاي نهودا ليدنه خوږى و
ئاوى لى ده شله قاند. پيره جوينى ده دا. فته تحى ده بارى جوينى رووسى له بهر بوو، مى ده گه ل
پيره له شه ره جنبو دهنه و دنياى ده هينايه بيكه نين.

له ده مى بئى به فريدا، توپى سه رميز و واليبال هه بوو؛ شه تره نج هه بوو. گه مهى هه ره له به ره و،
دۆمينه بوو. هه موو پياويك داشى دۆمينه ي ده باخه لدا بوو. ده تگوت گولله به ندى كا ك
ئه حمه دى شيخيان پييه! هه ره ده بوونه چوار كه س و مليون لى دهنه. كه گوتم دۆمينه نازانم،
گوتيان نابى پياو له رووسيا بئى و دۆمينه نه زانئ! هه ره ده بئى فير بئى. گيانئكم به قوبروسيه
يؤنانيه كه بوو كه له بهر زمان نه زانين ببوه كلكم. دۆمينه ي له هه مووان ده برده وه دزى
ليده كردن و من و نهو شهريك ده بووين. ناوى ميخايل بوو؛ پيم ده گوت ميخايلؤس. ده مگوت
نابى يؤنانى بئى (ئؤس) بئى!

پرايى خه لكى جغاره كيش، سيغارى «بيلؤمور كه نال» يان ده كيشا و هه رزان بوو. جار ييك له
دوكان، ميخايل جغاره يه كى ديت عه كسى «لايكا» سه گه كهى فه زايه يماى تيدا و دووقات گرانتير
بوو. دوو پاكه تى كرى. له ريگه جگه ره يه كى دامى؛ به راستى زؤر ناخؤش بوو. گوتى: ها، چۆنه؟
گوتم: تووتن نييه؛ گووى لايكايان تيكر دووه! هينده بيكه نى له سه ره به فر دريژ ببوو ده حيلكاوه!
له نزيكمانه وه ديوار يكي بلند و زؤر دريژ بوو؛ كه نهوديوى شارؤكهى فرؤكه وانان بوو. له هه موو
ده مى رؤژ و شهودا، بئى په سانه وه مه شق كردن به فرؤكه بوو. وا ديار بوو شوئيكي زؤر تايه تى
بوو؛ چونكه كه متر له سه رانى ولاته كومؤنيسته كانيشيان ديتايه سه يرى نهو شارؤكه. گرمه ي
مه شقى فرؤكان، خه وى ده زړاندين؛ به لام ورده - ورده گويمان لى راهاتبوو.

ها نه وه له بئر نه بوو؛ كه فته تحى هاته ئاسايشگا، له يه ك شه ممه ي ئاينده دا، دوو ئازر بايجانى
كه يه كيان ناوى مه دحته و نهوى ترينم له بئر نه ماوه، هاتبوونه ديده نى فته تحى؛ كه ديتبوويان
منيش هه م. مه دحته گوتى: من هاتوومه لاي تو، ميوه م بؤ هيناوى. چووينه دهشت بؤ گه ران.
مه دحته و من بيكه وه له پيشه وه، فته تحى و كا برائى تر له دواوه ده رؤيشتين. فته تحى بانگى كرد:
مه دحته وه ره قسيكت بئى بلنيم! سه رته يان كرد. گوئوقولاغ بووم، گوتى: هه ژار زؤر كه ره؛ تازه له
عيراقه وه هاتووه. كومؤنيستيكه ئاودانا دا. لاي وايه ئيره عه رزى موقه دده سه و هه موو شت پيرؤز
و ممبره كه. تو له هه وائى نهو قسه بكه تا بؤ خؤم ورده - ورده عاقلئى ده كه م! گوتم: كورى
سه گ! كئى كه ره؟

- راسته كهى تو! هه تيو ئيره ش وه ك دنياى تره. نهو هه موو به ه - به هه ت له چييه؟!
كچيک لئى پرسيم: فته تحى ده لئى من كورى فينؤدالم. ميترؤى گونده كه مان له ئازر بايجان،
له ميترؤى مۆسكؤ چاكتره!

- فہ تھی ئەو درۆیانہ بۆ دە کە؟

- کاکە ھەوێل جار کە ھەلاتین، بە باریکی دیکەدا درۆم دە کرد کە بە خەیاڵم حورمەتم بگرن. دەمگوت: بابم لە سەر کومۆنیستی کوژرا؛ خۆشم دە سال لە زینداندا ئەشکەنجە کراوم؛ خزم و کەسەم لە برسان مردوون و... دیتەم کچان بیزم لیدە کەن. ئیستا کە بەو بارەدا خۆم ھەلدە کیشم نانم کەوتۆتە رۆن!

ھەمزە گوتی: بابم (کەربەلایی فەتحوللا) شوانیک بوو لەو ھەشتەرۆییە پروتانیە کە وەک ورج دە چن! نانی شەوی شک نە دە برد. من خۆیندبووم؛ گوتم: بابە دە چمە تەوریز پووێل پەیدا دە کەم. بوومە نووسەری رۆژنامە. رۆژیک گوتیان کابرایەکی شری پيسە کە ناوت دە پرسى! باوکم بوو:

- ھەمزە کوا چت کردوو؟

چنگیک رۆژنامەم نیشان دا:

- ئەوە کاری منە.

ھەتا ھیزی تیدا بوو تیلایەکی بە ناو شانم کیشا:

- سە گباب ئەوە پوولە!؟

ملى نا لە رۆژنامە درانندن. ھەر دە بگوت: ئەوە پوولە!؟

بیست تمەنم نا دەستێو؛ خا بۆو:

- ھەمزە! کوپم، وەرە ماچت کەم!

قسەى شاعیری عەرەب «عومەر ئەبوورپشە»م بێر کەوتەوہ کە نووسیبوو: لاویکی دانشجوو بووم. ھەوالانام تارینی شیعریان دە کردم. چاکترین شیعری خۆم بۆ باوکم خۆیندەوہ کە: پیت چۆنە؟ لێی وەرگرتم؛ نایە باخەلی؛ جاباییکی نەدامەوہ. گوتی: عومەر وەرە بچین باقلەى کولاو بخۆین. دواى باقلە خواردن، باوکم بە باقلە فرۆشى گوت: حیسابت چەندە؟ کابرا سویندی خوارد کە ھیچی ناوی و فەخر دە کا کە پیاویکی وا گەورەى بۆتە میوان. بابم شیعەرەکانی لە باخەل دە رینا، گوتی: دە بی هەر بتەوی؛ ئەو شیعرانە بۆ تۆ! کابرا کە دیتی بابم گالتەى پى دە کا زۆر ناپرەحت بوو. کاغەزی شیعەرەکانی فری دا:

- قوربان گالتەم بۆ پى دە کەى؟ ئەوانەم بۆ چییە!؟

بابم پرووی دە من کرد:

- کوپم چاکترین شیعرت چنگە باقلە بە ک ناکا؛ تۆ بە چییەوہ خەریکی!؟

نەقلی کە ریم ئەیبوو بێم بۆ فەتھی گتراوہ. یەک شەممە ھاتە دیدە نیم. فەتھی لەو لاوہ ھات تەعزیمی بۆ کرد. بە «ئوستاد، ئوستاد» دواندی. کە ریم قوت بیوو. فەتھی پرسى: دوکتور نافەر مووی زمان شناسی چییە؟ حەز دە کەم تیبگەم.

گوتی: ناسینی ھینە کەى دایکتە! تیبگە یشتی؟

- بە لى باش تیبگە یشتم!

رۆژیک لە گە پانی ناو جەنگە لدا تووشی گۆرستانیک بووین. ژنیک عە کسى ژنیکى بە قەبریکەوہ دیت. گوتی: ئەوہ ھاو عومری من بووہ کە مردووہ. پرووی کردە من:

- تۆ پروات بە خودا ھەبە؟

- بە لى.

- لاشت وايە پاش مردن زیندوو دەبیەو؟

- بەلئ.

- من بروام نییە؛ کامیان باشترن؟

- هی من که بروام بە زیندوو بوونەو هەیه. چونکە ئومیدە؛ هی تۆ ناھومیدیە.

- نا، هی من باشتەرە. چونکە لام وايە هەر ئەم ژیانەبە و یە کجاری دەبڕیتەو. حەول دەدەم

لەم ژیانە کورتەدا زۆر لە دنیا بزائەم. بەلام تۆ بە هیوای ئەو لا، زۆر گوئی بە خۆشی دنیا نادەوی و کەم فێر دەبی.

- دەوی باشە؛ هەر کەس لە سەر دینی خۆی!

پێم سەیر بوو: رووسەکانی رۆشنییر و زۆر خۆیندەواریش لە سەبر هاتن (بشمن) دەترسان.

رۆژیک لە ناو جەنگەلدا پەپووسیمانەیک دەیخویند. هەوالە رووسە کەم بە قامک دەبیزارد.

- نیازت چییە؟

- پەپوو سێزدە جاری خویند. وا دیارە من سێزدە سالم تەمەن ماو!

گوتم: نا، ئەووە حیسابی عومری منی دەکرد؛ نە ئی تۆ!

لە رادیۆ زانیان «شەوواف» و چەند ئەفسەریک، بە دنەدانی ناسر لە قاسم هەلگەر و نەو؛

قاسم بە سەریاندا زال بوو. رۆژنامەیی مۆسکۆ نووسیان: «بارزانی توانی هەرای شەوواف لە ناو بەرئ».

شیوووی وە خۆ کەوتبوون؛ دادگای گەلیان لە مووسل پێک هانیبوو. عەبدوڕەحمان قەساب ناویکیان کردبوو دادستانی دادگای پرۆلیتاری. بە سەتان کەسیان لە خەلکی مووسل پاش دوو دەقیقە محاکمە بە داری چرابەر قەدا هەلاوەسیبوو. لە کەر کووک وە ناو شار کەوتبوون، هەر تور کمانیک و کوردیکی ناخەزیان بەر چنگ هاتبوو، بە گورپس رایانکیشابوو؛ قەتلوعامیکی زۆر بەسامیان کردبوو. بۆ نمونە: هەر دوو لاقی ناخەزیان بە دوو جێپەو بەستوو، جێپەکان هەر یەک بۆ لایەک لیخوړاون تا کابرا لە بەر یەک هەلقیشاوه. ئیتر قاسم گەییو تە ئیسکانی؛ چەند زەلامیکی لئ گرتوون و لە سەر رادیۆ هجوومی بۆ کردوون.

جەلال بیتوووشی نامەیک لە برلینەو بۆ ناردم؛ نامەیی جەودەت مەلا محەممەد ناویکی شیوووی کویی بوو. دەلئ: «...جەلال نازانی چەند خۆش بوو! هەر چی لە مووسلدا دەمانگوت و دەمانزانی هەوال نییە، بەر شەقمان دەدا؛ دارکاریمان دەکرد؛ دەماندا دەست مەحکەمە، دەس بەجێ دەیگوت ببەن بە داری داگەن. بەو سەرە شیرینەت سویندە کە هیندەم شەق دە مورتەجیعان هەلداوہ ئیستاش لاقم دیشی!...».

کچیکی زۆر جوان و زۆر ناسک و نازدار، کە دەمدی جار-جار دەگەل «عەسکەر ئل عییبی» دا دەگەرا، بە منی گوت: من حازرم دەگەل عەسکەر بچمە بەغدا، خۆی لئ تووڕە کردووم. تۆ پێی بلئ!

- عەسکەر ئەو کیژە لە باب و باپیریشت زیادە! بۆ نایبە بەغدا؟

- کاکە بەزەیییم پێدا دیتەو. ئیمە لە بەغدا زاغەنشین و یە کجار فەقیرین. ئەو کچە حەمامی

دەوئ؛ ئاوی خاوینتی شیرەیی لازمە؛ فیری سینەمایە؛ هەر دوو رۆژ مال و حالی من بیینی دلئ دەتوقی. گوتم ئافەرین بۆ ویجدانت...

پاش گەرانیەو بۆ بەغدا - بە چەند مانگیک - کورپک هاتە لام؛ گوتی: عەسکەر گلەیی لئ

دە کا. بۆچی کارتی دەعوەتم بۆ ناردووہ نہہات؟

- کارتم نہدیوہ، دەعوەتی چی؟

- خەبەرت لە چییە؟ قەسری لە گەرەکی وەزیربە کرپوہ. ژنی هیناوە؛ پتر لە پینجسەد کەسی لە ئوتیل بەغدا - کە جەمئییکی بە پینج دینارە - دەعوەت کردبوو!

- ئاخر ئەو دەیگوت زاغەنشینم و زۆر رووت و ڕەجالم.

- بەلێ، ئەوسا وا بوو، ئیستا وایە. عەسکەر خالی منە.

تیگەیشتم زاغەنشینی کرێکاری سادەیی کارخانەیی جگەرە، خوا بۆی ڕەخساندووہ بگاتە مۆسکۆ، بۆتە حاجی و لای شیووگیان وە قەدر کەوتووہ؛ دەستی بە کونی پوولدا چووہ. ئیستا بۆتە ئەو پیاوہ و ناویشی نراوہ: «مامۆستا عەسکەر».

هەستم دەکرد ڕووسەکان هیچ خۆشیان لە نەژادی زەرد نەدەهات. ئەگەر فیلم چینی با - کەس جگە لە نامۆکان - نەدەچوونە تماشای. چوار چینی و ژنە ژاپۆنییەک و یەکی فیتنامی لێ بوون. کۆرە چینییەکان هەر چەند ھاتیوونە ئیستراحت، ھەمیشە سەریان بە سەر کتیبوہ بوو. نەیان دەپەرژا ھەوالتەتی کەس بکەن. فیتنامییەکە لە عەکاسی دەزانی. من کە لە عەکاسیم دەزانی پارووم کەوتبوو ڕۆن. ھەوالانی ئاسایشگا دەبوو دەرمان و کاغەز و فیلمی نەگیراوی خۆیان بێنن، وەک دوکتوری تارانێ وەختم بۆ دادەنان! ئەگەر ڕۆژی باران بێ، فلان سەعات بۆیان چاپ دەکەم، بەوہ زۆر مەمنوون دەبوون. کۆرە فیتنامییەکە بە دووربین و فیلمی خۆی عەکسی دەگرت و بە کاغەزی خۆی بۆی چاپ دەکردن. لە جوانی مندا کە بۆ وەک من ناکەیی گوتی: من زەردم؛ تۆ ئەسمەری چاوپرەشی. بەو حالەش ھەر چەندی دەکەم لێم ڕازی نین و ھەوالتەتیم ناکەن! لە ئاسایشگادا زووری تاریک و ماشینی عەکس گەرە کرنەوہی ئێدابوو.

فەتحتی گوتی: لە سەر بابەکی خورەم دینی شتیکم نووسی؛ چاپ کرا. ئیستا دەمەوئ شتیکی لێ زیاد کەم کە دیسان بۆم چاپ کەنەوہ. لە تەوریزوہ کاروان بە کوردستاندا بەرەو بەغدا بڕوا، تووشی چەند جێ دەبێ، بۆم بنووسە! دەیگوت: ئای ناوی «گەنەدار»، «ئافان» و «دۆلەسیر» یان چەند پێ گرینگ بوو؛ بۆیان چاپ کردەوہ!

دوکتور ڕەحمانی حاجی باغەر نامەییەکی ڕەسمی لە «فۆلۆشین» ناو - کە لە کومیتەیی مەرکەزی حیزبدا و بە سەر سیاسەتی ڕۆژھەلاتی ناوہراست ڕادەگەیشت - بۆ هینام: «تکایە حال و ئەحوالی عیراقمان دە مەقالیکدا بۆ بنووسە». بە کوردی نووسیم:

- دەی دوکتور بە ڕووسی تەرجەمەیی کە!

- کوردییە کە نازانم؛ بڕیا فارسی با.

کردمە فارسی.

- بە خوا ڕوسیە کەش نازانم!

سەلماسی تەرجەمەیی کرد. لە مەجەللەیی «ئەدەبیات و ژین» دا چاپ کرا. چوار ھەزار ڕووبلیان بۆ ناردم. بەلام لە جیاتی ناوی نووسەر، فۆلۆشین داندرابوو!

زۆریان لە ئاسەواری نووسەرانێ ڕووس بە عارەبی بۆ هینابوووم. لە ناویاندا نامیلکە شیعیکی «مایاکۆفسکی» ھەبوو؛ لەزەتم لە خۆیندەنەوہ کەیی نەبرد. مەسەلەن «ھەور لە پاتۆلدا» بە لامەوہ قسیتی سەیر بوو، وەک «زینقەیی مۆر» دەچوو! داوام کرد فارسییە کەیان بۆ هینام؛ فەرقیکی نەبوو. خوایە چۆن ئەو کابرایە دەبێ وەک گۆگل و ماکسیم گۆرگی و چیخۆف و کئی و کئی

حیساب کرابی و زیاتریش؟! لام وایه هر چونکه ده لی: «شانازی ده کم که لویکی کومونستم» نهو ریزه ی لی گیراوه و کۆته لی له کۆته لی هه موو نووسه ره به ناوبانگه کانی رووسی بهر زتره. رهنگیشه من وهک لازمیته تی تیی نه گه یشتم و عه قلم هر نه وهنده ی بر کردیی...
 رۆژیک دوو زه لام، به باریک دووربین و زه بتی سهوته وه وه ژورر کهوتن:
 - جیژنی ئۆکتۆبره؛ شتیک بلنی له رادیۆدا بلاو بکریته وه.
 - ده بی شیعریک بنووسم. سبه ی وه نه وه! سبه ی لیم پهیدا بوونه وه گوتم شیعه ره کهم کوردییه.

- تو فارسی یان عه ره بی نازانی؟
 - له فارسیدا مه له وانم؛ له عه ربیدا تام له دنیا دا نییه.
 - جا چونکه کوردی جیگه ی له رادیۆ مۆسکۆدا نییه، به عه ره بی ته رجهمه ی که.
 - برا من کوردم! به کوردی ده تانه وی مِمباره که، ده نا که سمان له کهس.
 هه رچی قونه جو ره و منجه - منجیان کرد فایده ی نه بوو. رۆینه وه. دوا ی دوو رۆژ هاتنه وه:
 - باشه به کوردی بلنی.
 - ئاخه پێشه که کی په خشانیشم بۆ نووسیوه که خه لک ده شیعه ره که بگا.
 - باشه ئه ویش بلنی!

شهویک له رادیۆ بلاو کرایه وه. تیگه یشتم بۆچی تاله بان ی به عه ره بی قسه ی کرد!
 ده وهت کرامه سه فارته ی عیراق؛ که جیژنی دامه زرانی کووده تا بوو. به جلکی کوردییه وه جووم. جلکی کوردی سیحه ره! نه وهنده م لی کۆ بوونه وه و نه وهنده یان عه کس گرتم و پرسیار لی کردم که سه فیری عیراقی عه بدلوله هاب مه حموود گوتی: به راستی تو سه فیریکی له من چاکتری بۆ عراق ناساندن. لهو جیژنه دا کوریک عیراقیم دی به ناوی حه مه فه ره ج که ده یانگوت لهو سوورانه یه به ناوی کورد و کوردستان جووته هه لده خاته وه! هات به لامه وه، رووم لی وه رگیژا. گریا، گوتی: هه ژار راسته من دژی میلله تی خۆم بووم، به لام هه میشه دلیم بۆ کورد و کوردستان سووتا وه و نه مویرا وه راستی دل ی خۆم بلیم. گوتم: برادره تو ژور سه ر خۆشی؛ سبه ی له بیرت ده چیته وه و په شیمان ده بیته وه که باسی خۆشه ویستی گه لی خۆت کردوه!
 هه شت مانگ له گیرتسن زۆر به خۆشی رامبوارد. هاتمه مۆسکۆ له سه ر حیسابی نووسه ران له ئوتیل میتروپۆل دامه زرام. رۆژیک بر دیانمه بنکه ی یه که ته تی نووسه ران. سه رۆک ناوی میدویدۆف بوو؛ ته مه نی سی سال ده بوو نه ده بوو. پیاویکی یه که جار روو خۆش، قسه خۆش و زۆر زیره ک بوو. لهو مه جلیسه دا نینا عه ره بی زانه که ی هه وه ل جار له فرگه دیبووم له وی بوو. تورسون زاده - که شاعیریکی مه شهووری تاجیکه - زۆری خۆشی و بۆشی ده گه ل کردم.
 گوتی: من کوردم هه میشه خۆش ویستوون و ئیستاش هه ر زۆرم خۆش ده وین. من چوومه عیراقیش، وا تازه گه راومه وه.

گوتم: میرزا تو که هینده کوردت خۆش ده وی، چوو یه به سرا نه چوو یه سوله یمانی و هه ولیر. له به غداش زۆر نووسه ر و شاعیری کورد هه بوون هیچیان ت نه دیت. شیوو عیه کان نه یانه یشت خۆشه ویسته کانت بیینی، یان ئاره ق و ره قسی به غدا و به سرا له کورد خۆشتر بوو؟
 گوتی: نه وه ئیپهانه ته به من؛ ده بی عوزرم لی بخواری.
 میدویدۆف له نینای پرسی: ده لین چی؟

- نازانم. بە فارسى قسەيان كرد.

من به عەرەبى بۇ نىنام شەرح دا. میدویدۆف گوتى: تورسون زاده! تۆ دەبى عوزر لەو کارەى خۆت بخوازی. يان دەبوو نەلئى کوردم خۆش دەوى، يان دەبوو بچىه لای کوردانىش. حەقى ھەزارە.

ھەر لەو مەجلىسەدا يە کىچک پرسى:

- تۆ کومۇنىستى؟

- نەخىر ناسیۆنالىستم.

دىسان میدویدۆف گوتى: ھەزارى ناسیۆنالىستم پىچ لە زۆر کومۇنىستان باشترە. شىعەرى ئەو زۆرى ھاوار بۇ چىنى چەسواھە کردوہ. شولوخوفىش کومۇنىست نەبووہ و پياوى چاکىشە.

زۆر جارى تر میدویدۆفم دیتەوہ. جارىک لىي پرسىم:

- چووہە بازار؟ پىت چۆن بوو؟

- شت زۆر گرانہ.

گوتى: يانى ھەبە و گرانہ. برا لە زەمانى شەردا و دوو سالىش دواى شەر، پوول لە گىرفاندا ھەبوو، بەلام ھىچ نەبوو پىي بکرىن. شوکور بکە کە ئىستا ھەبە و گرانہ. لە کۆپىنەوہ دوو جووت گۆرەویم بەرکەوتبوو، لە بازارى رەش فرۆشتم. من کە حىزبى بووم، ناچار چووم ئىقرارم بە گوناھ کرد.

جارىک گوتم: تۆ پياوئىكى زۆر زىرەكى! پىکەنى، گوتى: جا با بۆت بگىرمەوہ: ئەزموونى کلاسى شەشم دابوو. فەراشى مەدرەسە گوتى ھەر کەس دوو رووبلەم نەداتى، کارنامەى نىشان نادەم. بە ھەزار گىرە و بە تکای دايکم دوو رووبلەم لە باوکم ساند و بردم. لە کارنامەکەمدا ھەوہل بووم؛ بەلام ھەوہل لە تىشکاوہکان! لە نمرە کەم ھىناندا، لە ھەمووان لە پىشتر بووم! دوو زللەى جانانم لە باوکم خوارد کە دوو رووبلەکەى بە خەسار چووہ!

ژنىكى نووسەر و جوولەکە شىعەرەکانى منى بە رووسى تەرجمە دەکرد، ئەویش بە يارىدەى مستەفا سەلماسى. وەختە بلىم بوودجەى ولاتى شۆرەوى نىوہى لە نووسەر و شاعىر و ھونەرمەندان و بە تايبەتى ھونەرمەندانى سەر شانۆ خەرچ دەکرى. زارکى کيسە ئاوالەيە... بە ھەر دىرپىک - کە لەتە بە پىتک بە دىرپىساب دەکرى - چاردە رووبلىان دەدا بە خواھنى و چاردە رووبلىش وەرگىر وەرىدەگرت! پوول بۇ من دەبارى. پتر لە شىست ھەزار رووبل نرخی شىعەر و نووسراوى پەخشانم پىگەيشت. وىستم چاپخانەيەک بکرم؛ سەلماسى زۆرى دەرک و دىوان کرد، گوتيان بۇ دەرەوہ بە رووبلى نافرۆشىن. لەوى ناھومىد بووين. دە ھەزار رووبلىان بۇ بە ھەزار دۆلار گۆرپمەوہ، بەو شەرتە کە لە بەغدا بمدەنى.

ئەو ھەموو پوولە - کە لە رووسيا نەبى، ناچى - چ لى بکەم؟ ملىم نا لە تەخشان پەخشانى! دەعوەتى ئاشنایانم پى دەکرد. رۆژى میدویدۆف و ژنەکەيم دەعوەت کرد. ھەزار و دووسەد رووبلەم لە جەمىکدا بژارد. سەرەراى پوولى زۆرىش، حەقى ئوتىل و خواردن و سەفەرم لە سەر نووسەران بوو.

گوتيان: دەمانەوى بگىرپىن؛ کارخانەى ماشىن سازى و ئەمانەت نىشان دەين. گوتم: ھىچى تىناگەم و ناشچم. حەزم لە مووزە و نەققاشى ھونەرمەندانە و ھىچى تر. بە زۆر مووزاندا گەرام و راستى زۆرم کەيف پى دەھاتن.

له نښاره یې رڼا نه مې پر افدای جهوانانه وه داوام لې کړا که مه قالیک دهر باره ی ناشتی بنووسم.
مه قاله که وا بوو:

«له میسری قه دیمدا - که سنعات له شان پهره ی سهندبوو - وهر زیران و ماسیگران دهاتنه
کریکاری بؤ شان. گهنم و ماسی زور له که می دا. کاهینانی ثابینی وه ناو خه لک که وتن: که
بابه ئیوه نازان دنیا له سر پستی گا و ماسی بنده؟ نه گهر گهنم و ماسی برههم نه هینن، دنیا
تیک ده چی و خه لکی شار له برسان و بی گوشتیان ده مرن. کارناسانی دنیاش ده لئین: نه و
سهر بازه ی له جه بهه ی شهره، برههمی یازده کار گهر ده خوا، خو شی یه کیک، نه وه دوازه کهس
له وانه ی گهنم و گوشت برههم دینن له کار ده که ون...» نه ودهم له سر باشی ناشتی و خرابی
شهر دوا بووم. مه قاله کهم له رڼا نه مې دا چاپ کړا. ده ودهت کرام بؤ نښاره. سهر نووسهر گوتی:
زورمان ته له فون و تیلگراف بؤ هاتووه، ده لئین شش مانگه له و مه قاله یه به هیتر له سر ناشتی
چاپ نه کړاوه. تۆ نووسهر یکی باشی.

گوتم: هه له مبه! من نووسهر یکم ههر نام نییه؛ به لام فرق نه ویه لیره بؤ نووسهران فکر
ده که نه وه. من بؤ خوم فکر ده که موه و ده بنووسم. پوولی زور ده دن به نووسهر، پیی ده لئین
له فلان باسدا نه ونده که لیمه - نه زیاد نه کهم - بنووسه! نووسهر بؤ پووله که ی خواخوایه تی
کار به ده ست لئی رازی یی؛ نه ک بؤ خوی له نووسینه که ی خوی. بؤ نمونه کتیبیکم به عهره یی
خویندو ته وه چوارسه د سه فحه یه؛ له داستانیکی رووسی تهرجه مبه به ناوی: «که نارهی
رووناک». هه مووی به بوختی باسی گویلکیکی ره سه نه! که لخواز به که لخوازی فرؤشته وه و
پاشان لئی ساندو ته وه. نه گهر من تهرجه مبه بگردایه به سه فحه یه ک ته واو ده بوو.

لیم روونه قسه کانی منی پی نه حمه قانه بوو، به لام گوتی: تکایه شتی تریشمان بؤ بنووسه.
گوتم: من له بنی مه قاله که نووسی بووم: «هه زار شاعیری کورد»، ئیوه نووسیوتانه «هه زار
شاعیری عیراقی»، یانی چی؟

گوتی: و امانزانی وات پی خؤشه!

- مامؤستای به ریز! تۆ بمنیره بازار بلینی شووتیم بؤ بکره، من بچم سنجووت بؤ بکره، بلیم
وامانزانی سنجووت پی خؤشتره! نه خیر له ناوی کورد خؤت پاراستووه؛ ئیتر بؤتان ناووسم.
ده گهل سه لماسی و نینا جووله که که ی وهر گیزی شیعره کانم چوینه دیدنه نازم حیکمهت.
پیایوکی بالا به رزی چوارشانه، چاوشین، مووهره، هه تا بلینی خوین شیرن. له سر ته ختی پشت
له سر ته خت راکشبوو. نه خؤشی دلی بوو؛ نه ده بوايه زور ببزوی. گوتم: زور به داخه وهم نه و
دلهی که له گؤشه یه که وه کوردی تیدایه ژان بکا.

گوتی: یا هو! نه وه قسه ی شاعیرانه یه. کورد له ناوهندی دلما یه نه له گؤشه دا. من به مندالی
له مالی به درخانیا ن ژیاوم و مهمکی کوردانم مزیه. خوم له تۆ به کوردتر ده زانم... خه لک له
عیراق و شوینی تری عهره ب چؤنم باس ده که ن؟

- هه موو کهس دوور به دوور عاشقته و ناوبانگت زور به رزه. به لام کومؤنیسته کانی عیراقی
(کورد و عهره یی) و کومؤنیسته کانی سووریا لیت رازی نین؛ نه ویش ههر له سر نه و قسانه ی که
باسی کورد ده که ی.

- چم پی ده لئین؟

- چت عهرز کهم؟ ده لئین های له دایه ی نازم حیکمهت به یین! به لئ شتیکی وا!

زۆر پینكەنى. گوتى: ئەوانە كەرن؛ با جىنيو بدن. ھەر كەس بتوانى و يارىدەى ئەم گەلە بەستەزمانە لىقەوماو ھەدا، نايى بە خۇى بلىى بنىادەمم. دلەم بەم خەبەرەت خۇشە...
دوو ژن خەزمەتيان دەکرد. گوتى: تا فراوين نەخۇى نابى برۇى. ئەوسا مووزەى خۇمت نىشان دەدەم. دواى فراوين، بە سەبرە - سەبرە پىشمان كەوت. ھەرچى لە ھەموو دىياو ھەدا بە دىيارىە كىيان بۇ ھىنايوو، مووزەىە كى لى پىك ھىنايوون.

گوتم: ئۇستادا دەفەر مووى كوردەم خۇش دەوى، ئەدى كوا شتىكى كوردانە؟
- ئاى چەند بە پەلەى! وەرە...

لە سەر ئاقەىەك مەخمەرى سەوز راخرايوو، جووتىك كلالشى ھەورامى، چەند كەوچك و ئەسكوپى دار، چەند سەبىلەى كلكدار و گللىن، زۆر بە جوانى رىز كرابوون و نووسرابوو: «دىبارى برا كوردە كانم». گوتى: بەر لەو ھە تۇ پرسم، بىستبووم كە كومۇنىستانى سوورىە مەقالىكى منىيان تەرجمە كەردبوو؛ ناوى كورد و كوردستانىيان دەراوئىشتبوو كە من نووسىيووم.
عەكسىكى خۇى و چەند كەوچك و گولدانىكى دارى زۆر جوان كە دەسكارى ئەمىركاى لاتىن بوو - بە دىبارى دامى؛ كە لە بەغدا ھەك عەزىزتىرىن يادگار ھەلمگرتبوون؛ بەعسى بە تالانىيان برد. كە وىستمان برۇىن گوتى: دوو نومائىشم لە مۇسكۇ نىشان دەدرى، چەند بلىت دەوى؟

نىنا گوتى: دواز دە.

گوتم: ئۇستاد ئەو جوولە كەبە؛ دەبەوى بىفرۇشپتەو! لە سى پىترم ناوى.
گوتى: نا، دواز دەت ھەر دەدەمى.

تەلەفۇنى كەرد بۇ ژنىك: «چۇنى؟ لاچاوت ماچ دەكەم. دواز دە بلىت بە ناوى ھەژار بنىرە»، پرووى دە من كەرد: ئاوا دەبى ژنان بدوئىنى، فىر بە! دواىە ھەر خۇى گوتى: بە خوا پىم واپە لە من شەيتان ترى؛ دەزانى چۇن خەلك بدوئىنى!
چوومە تماشاى يە كىك لە نومائىشنامە كانى؛ بە راستى بە شاكارم زانى.
بريار درا بجمە لىنىنگراد. زۆر لە دۇست و برادەران ھاتبوون بەرپىم كەن. قەتار سەعات دووى پاش نىو ھەشو دەرۇىشت. گوتىيان بۇ سى رۇژ ئەو چەمەدانە گرانەت بۇ چىيە؟ يەكى چكۆلەى سووكت پى بى بەسە.

- ئاخىر نىمە.

«كۆلۇزى شەرۇ» كە لە كوردە كانى گورجستانە و چاوەدېرى پراقدای بە زمانى گورجى دەكەرد؛ گوتى من دەچم بۇت دىنم. ساكىكى گول چندراوى بۇ ھىنام. چوونىنە ئىزگە. ئاغای قىامى ناوىك، پىاوىكى ھەفتا و پىنج سالەى كۆنە ھەزىرى ئىرانى و دۇستى نىكى بارزانى لە مۇسكۇ، ھاتبوو ھە ئىزگە بۇ بەرئى كەردنم.

- ئاغای قىامى زۆر شەرمەزارت كەردم.

- نا تۇ دۇستى بارزانى، لازم بوو بىم...

دوكتور سولتان ھەتەمىشى پىر لە دە جاران دە بن چىنگى كوتام: «دىسان بچۇ تەشەككورى لى بكە، بەو پىرىە زەحمەتى كىشاو». كىچىك كە لە ئاسايشگا دەمناسى و ناوى «گالە» بوو، دەگەل خوشكى ھاتبوون. گوتم: تىكايە تۇ و خوشكت لە باتى من سوپاس لە قىامى بكەن. ھەردووك چوون و قۇلىان كەردە قۇلى. گوتىيان: چونكە تۇ زەحمەت كىشاو، ئىمە دەگەلت

دینپوهه مالې. قیامی گوتی: نه گهر جهوان بام نه ده هاتن؛ مه منونم!

خاولی و ماولی و نه سپایی ریش تاشینم له ساک دایه، ده گهل «عہلی ٹوف» ناویکی نازہری -
 کہ دیلمانجم بوو- له واگؤنیک داین. تاو هه لات گه یشتینه ئیزگه ی لینینگراد. زور له
 نووسه رانی نه وی هاتوونه پیشوازی شاعیری کورد! په کیک هاته دهرکی واگؤن:
 - کوا چه مه دانت؟

ساکه ره شم دا دهستی. له فلقه ی پیکه نینی دا و یه کی تر لئی وهر گرت. ههر فلق و هور بوو!
 - خه بهر چییه؟

عہلی ٹوف گوتی: تو ساکی خانمانت هیناوه!

دوکتور کهریم نه یوووبی په یدا بوو. گوتم: بگه یه، وهریگره و بیبهوه بؤ خانمه کت تا نابروومان
 به یه کجاری نه چووه!

سی رور له لینینگراد بووم. پیش نیوه رپویه ک له مووزهی نه رمیتاژم رابوارد، که به راستی
 مانگیکی دهوی تا هه مووی به باشی ببینی. به سهدان تابلوی وای تیدایه که سهرت له کاری
 خودا سور ده مینئ. له ناو نهوانه دا، تابلویه ک یووسفی نه ججاری زرباویکی مه سیح دارتاشی ده کا،
 مه سیحی ده-دوازده ساله شه میکی بؤ راگرتووه. نهو دل پاکي و خوشه ویستییه که له رووی
 مه سیح نیشاندراوه، وه ک بزمار دایکوتام. چهند جار به جیم ده هیشت و ده گه رامه وه و سه یرم
 ده کرد. گوتیان نه م کؤشکه چوارسه د و ه تاغی تیدایه. هه موو لیواری بانه کانی به ده بان هه یکه لی
 له سهر چه قابوون. بیرم ده کرده وه پادشابه ک به خوئی و ژنی و کورپیکه وه، نهو هه موو
 خانوبه ره ی بؤچی بووه؟!

چوومه مزگه وتی لینینگراد. مزگه وتیکی زور جوان و خوش و فره وانه. پره له مافووره ی
 جوان. مه لایه کی مل نه ستور- ده تگوت ته گه ی دابهسته یه 1- به پیرمه وه هات و له بهر خو به وه
 به عاره بی مه لایانه ده یگوت: «شوکور بؤ خوا نویژ کردن نازاده!». به عه ل یوفی تهر جمانم گوت:
 وا دیاره نویژ کردن لیره نازاد نییه؛ چونکه مه لای ئیمه نه م قسانه نازانن. فیژ کراوه بؤ میوانانی
 لاوه کی نه مه بلئ. عه لیوف گوتی: «لام وایه راستی بؤ چووی!».

قورعانیکی یه ک په یریم دیت. مه لاکه ناوی عه بدولباری بوو، گوتی: نه وه دیاری جه میل
 رور بیه یانییه؛ سه لامی لی بکه! توش که چوویته وه به غدا ناوم له مه جه لله ی ئادابی ئیسلامیدا
 بنووسه!

له پاش گه رانه وه م بؤ به غدا، له مالی مه لامسته فا، مامؤستا مه لاجه میل رور بیه یانیم دیت.
 گوتی: چوویه مزگه وتی لینینگراد؟ مه لا عه بدولباریت دیت؟ چونه؟ گوتم: مامؤستا باسی نهو
 بن نامووسه مه که! ده یگوت مامؤ مه لا جه میلم گاوه! گوتی: هه تیو تو بؤ لیره قسه ی وا ده که ی؟
 مه گهر من نهوم گابئ! بارزانی زور پیکه نی.

نهوی سهرنجی راکیشام، له دهرکی ئاودهسته کان به تورکی و به خه تی عه ره بی نووسرابوو:
 «ژنانه- پیاوانه». نه مزانی بؤ ناکری ئاودهسته به رووسی بنووسری؟ کام زانی هه یه؟!

چوومه دیدنه کیلیسای «یاکوبسکی گورود» که گؤیه کی تیدا دی و ده چی، حه ره که تی
 زه مینت نیشان ده دا. چوومه دیدنه کی خانووی پووشکین؛ نه لمانی ناشیرینیان کردبوو. زور
 جیگه ی جوانی ترم دیتن که نه لمانان خرابیان کردبوون. نه لمانم وه ک عه ره بان هاته بهر چاو که
 دژی جوانی و هونه رن...

چوومه ئۆپترای حهوت په بکهری شاعیر «نیزامی» که مؤسیقاری گهورهی نازهری «قهره قهره یوف» کردوویه ته ئۆپترا. روس بؤ گوئی گرتن له مووزیککی بهنرخ وهک سؤفیلکهی ئیمه بؤ قورعان بیستن وان. به سرتنه ویستم شتیک له عهلی یوف پرسیم، له ده جیوه پتر «وشت، وشت» یان کرد. یانی با گویمان لی بی، قسه مه که!

چوومه بنکهی رۆژه لات ناسی، بهشی کوردی له لینینگراد. «ئوربیلی» ئەو پیاهه گهوره و به رۆزهی ئهرمه نی که به فه رمانی ئەو، خرۆشوف ئیجازه ی کردنه وهی ئەو ئامۆزگایه ی دابوو؛ دهرسی کوردی لی ده خویندرا و کتییی کوردی چاپ ده کرد؛ به زیاره تی سه رفراز بووم. خۆ نه خوازا که بیستی من مه موزینم وهر گنپراوه ته سه ر سۆرانی، ههر ته واو که یفی هات.

ئۆربیلی له زانا ههره به ناوبانگه کانی رۆژه لات ناسی شۆره یی بوو؛ به دل و گیان عاشقی ئەحمه دی خانی و نیزامی گهنجهوی. ده یانگوت له رۆژیکدا ئۆربیلی ویستوو به ده رباره ی نیزامی قسه بکا، که بۆمبارانی شار کراوه. بۆمبای ئەلمانان ده سالۆنه که که وتوه و بانه که لایه کی رووخواه. دانیشتوو ان ویستوو بانه هه لئین، گوتوو یه: باسی نیزامیتان بؤ ده که م؛ پیاهه ده بی شه رم له نیزامی بکا. ئیوه چۆنی به جی دیلن؟! هه موو گه راونه وه جیی خۆیان.

قهناتی کوردی یف یه کتیک له مامۆستایانی ئامۆزگا که بوو که زۆر شاگردی کوردی خوین و کوردنه ژادی پیگه یاندوون. خانم سیدا رۆدینکو - که مه موزین و به یتی شیخی سه نعان و چه ند کتییی تری به شه رحی رووسی هه وه له چاپ داوه - له وی بوو؛ ده گه لیا بوومه ئاشنا. ئەو خانمه له دایکیکی ئهرمه نی و باوکیکی گورجی بوو. کرمانجی وهک خه لکی بۆتان و فارسی زۆر باش ده زانی. خوایشتی کرد چه ند رۆژیک بمینم، دیوانی شیخ سه نعانه که ی ده گه ل وه خوینم که خه ته مه لایانه زۆر ناخۆشه که ی بؤ ساغ نه ده بۆوه. نه مده توانی بمینم. قه رارمان دا له مۆسکۆرا ده عه وتی لی بکه م که ئیجازه وه رگرئ و له مۆسکۆ ده گه لی بخوینمه وه. دوکتور که ریم ئەه یبووبیش ههر له و ئامۆزگایه زمان شناسی خویندوو ه. ژنه که شی «ئیرا» فارسی ده زانی.

چوومه وه مۆسکۆ. رۆژیک فۆلۆشین - که باسم کرد - هاته لام که پرسیارم لی بکا؛ سه لماسی ته رجمانمان بوو.

پرسی: رادیۆ په ریوان به کوردی، له کوردستان نرخی چۆنه؟
گوتم: راستت ده وی ته نیا که سیک هه یه له هه موو کوردستان که تی بگا. ئەویش ئیستا له وی نه ماوه. ئەو که سه ش منم!

پرسیاری کرد: ئایا له خاوه ن زاراوه کانی کوردستان کامیان به شی زۆرن؟
گوتم: کرمانج، پاشان سۆران.

گوتی: نا، یه کی تر له هه مووان پتره!

- جهناب من باشتری ده زانم.

- نه خیر نایزانی!

ههر دهستی به ناوچاوانیه وه ده گرت و له پر له رانی خۆی ده دا و فیته یه کی ده کیشا:

- ئەی! بؤ وه بیرم نایه ته وه؟!

گوتم: ده زانم تۆ مه نزوررت زازایه.

- ئەری دیتته وه، راست ده که ی!

- کاکای خۆم! به داخه وه به هه له یان بر دووی. زازا کۆمه لیککی که من. عیراقی به هه رچی

سۆرانى نەبى دەلىن بادىنى، يان زازۇكى، يان زازا.

من پرسىيارم لەو كرد:

- رۇزنامەى حىزبى شىووعى عىراق چاپخانەى ئىوہەى، يوولى دەدەنى. رۇزنامەى «خەبات» (رۇزنامەى پارتى) ھەر بە خۇراپى ھەموو رۇژ دوو ئەوئەندەى شىووعىەکان لە سەر ئىوہ و لە سەر چىنى كومۇنىست دەنووسى و پىتان ھەلدەلى. ھەموو رادىو مۇسكۆ لە «اتحادالشعب» نەقل دەکا، بۇچى قەت باسى خەبات ناکەن؟

بە مۇنىكەوہ لىي روانىم:

- خەبات؟ ئىبراخىم ئەخمىت؟! نوورى ئەخمىت تەخا؟!

پشتەدەستى رادەوہشانى؛ يانى ھەر باسى مەكە!

دانىشتم عەرزەبەكى زۆر بە ئاب و تابم بۇ لىژنەى مەركەزى لە كرملين نووسى، بە ھەزار و يەك دەلىل ئىسباتم كەردبوو كە ئەگەر رادىو مۇسكۆ بەرنامەى كوردى ھەبى چەند باشە و چەند بە قازانجى شۆرەى تەواو دەبى. ئەمجار ھەر كوردىكى دەرەوہ ھاتبا مۇسكۆ، دەگەيمە سەرى و داوانامەبەكم پى دەنووسى و بە تەرجەمەكراوى دەمنارد، بەلكو بەختە كوئىت بىگرى و مۇسكۆ بە كوردى بەرنامەى ھەبى؛ بەلام كەس گووى بە كلاومان نەپىوا...

دوو كەس ھاتنە لام گوتيان: لە ئەنساكلۇپىدىي شۆرەويدا ناوى ھەزار وەك شاعىرى كورد و ناوى جگەر خوون چاپ كراوہ. لە گۇرانىشمان پرسىوہ كە جگە لە خۇى كى ھەبە لە چاپى تازە دا - كە ھەر بە دە سال جارىك چاپى تازە دەكرىتەوہ - بنووسرى؟ گوتوويە: ھەر من ھەم!

گوتم: رەنگە تىتان نەگەبىشتى؛ دەنا ئەو دەزانى زۆر كەسى وامان ھەبە. نەخوازە نەماوہكان وەك خانى و جزىرى و نالى و مەولەوى و زۆرى تىرىش كە دەبوايە رووبەرى ئەنساكلۇپىدىيان داگىر كەردبا. من بۇتان دەنووسم. گوتيان زۇرمان پى خۇشە. وادەمان دانا. وىكەوتم ناوى ھەفتاويەك شاعىر و نووسەرى كوردم رىز كرد و دامنى. دواى چەند رۇژ ھاتنەوہ لام. گوتيان: دوكتور كەرىم ئەيىووبى دەلى ئەوانە مەعلووم نىبە راست بن، دەلىلى دەوى!

- بەلى راست دەكا! لە مۇسكۆ دەلىلى چى بىنمەوہ؟! «دار، ھۆرەى لە خۇى نەبى، ناقەلىشى»! ئەوئىش چوو...

كەرىم ئەيىووبى تىزى دوكتوراى لە سەر «شاعىر ھەزار» وەرگرت. ديار بوو دەبوايە لە شىعەرەكانم شاىەت وەرگرى. رۇژىك لە ئاسايشگا نامەبەكم بۇ ھات، دەلى: برا «پەرەووعە» بە چى دەلىن؟ ئەوہ كوردى كويىە؟ نووسىم: نازانم. تۇ شىعەرىكم بۇ بنووسە كە ئەمەى تىدايە. بەپتەكە ئەمە بوو: «توتن و پەر و عەتر و بۇن». نووسىم: برا تۇ ماناى «تر و بۇن» لىدەوہ، ئەو دەم پەرەووعە روون دەبىتەوہ!

كەرىم ئەيىووبى بىرەمىە ئامۇزگاي عەرەبى لە مۇسكۆ، گوتى: دەبى لەوى بە عارەبى قسە بەكى، من وام گوتووہ، خەجالەتم مەكە! مامۇستاي ھەرە گەورەى دەرسى عەرەبى «سولتائوف» ناوىك بوو. دەستى ناوہ دەستەمەوہ و «ئەخلەن وە سەخلەن» بە خىرى ھىنام. بۇ خاترى كەرىم بە عەرەبى فەسىحى قورعانى نوتقىكى دوور و درىژم كرد. ھەموو مامۇستا و شاگردەكان سەر دەجوولنىن. پاش ماندوو بوون بەسم كرد. تىريان لە چەپلە دا. ئەو جار بە كەرىمىان گوت: تىكايە بۇمان بە رووسى تەرجەمە كە، چونكە ھىچى تىنەگەبىشتىن! كەرىم دەلى: جا منىش لە عەرەبى نەگەبىشتووم! ناچار لە سەررا من بە كوردى و ئەو بە رووسى ملمان

له چهقه چهق نایه وه!

چوو مه مووزه ی پیتری گه وره. کۆته لی پیتری گه وره له جوانترین شوین، له سه ر لیواری چه می «نیوا» دیت. له چه ند جی کۆته لی مه له که کاترینم دی که زۆر به حورمه ت به یادگار ماون. شیوو عی خۆمانم ده هاتنه بهر چاو که کیلی قه بری پیاوه گه وره کانی کوردیان ده شکاند...

ته رزی ژیان

رهنگه به هه زاران کتیب و مه قاله له سه ر ژیان له شۆره ویدا نووسراین؛ که نووسره کانیا ن په یامنیتری رۆزنامه جیهانیه کانی موخته بهر، یان زانا و دورناسی به ناویانگ بوون. لیتره دا من - که وه ک له به سه ره اتی پی شووم تیگه یشتوو - له لیکدانه وه و زانیی مار کس یسمدا وه ک کوپر و که ری ناو زه ماوه ندم؛ تۆ چه ند له گۆرانی و شیعری ژاپۆنی ده گه ی، منیش له و باره وام و کۆلی تریش. به لام من وه ک دیومه باسی ده که م و نه گه ر خوار و ختیجیشت تیندا دیت، به لی نه زانییه که می به خشه! من چیرۆکی خۆم ده نووسم؛ نه شی کردنه وه ی مار کس یسم.

چۆن له عیراق و ئیران - مه سه له ن - تۆ تۆبۆسی ناو شاران مالی ده ولته ت و پوولی بلیت به ده ولته ت ده گا و شوفیر و کار که ران سه ری مانگ حقووق له ده ولته ت وه رده گرن، له شۆره وه ی هه موو شت کراوه ته مالی ده ولته ت. به ره ری کاری هه موو که س به ده ولته ت ده گا و هه موو که س حقووق له ده ولته ت وه رده گری؛ هه ر که س به پیی کاری خۆی. هه یه مانگی پینسه د رووبل، هه یشه مانگی خوا ده زانی چه ند وه رده گری. واتا له ۵۰ دۆلاره وه تا نازانم چه ند. کارم به وه نییه که زانیانی ناتۆم و پایه به رزه کانی عیلمی چیان ده درایه؛ به لام نووسه ری وا هه بوو سالی ملیۆنیک رووبلی داها ت بوو. چونکه جگه له و پووله ی ده ولته ت بۆ هه قی نووسینه که ی ده دا، نووسراوه که ی چه ند جار له چاپ بدرایه ته وه، نیوه ی بۆ نه و بوو. که وا بوو نه گه ر ته به قه ی ده ولته مهندی زه مانی نیکۆلا له ناو چوو بوو، ته به قه ییکی تر به داها تی زۆره وه په ییدا بیوو. به لام فه رقه که لیتره دا بوو که س هه ر چه ندی پوولی هه با، نه یده توانی خه لکی دی بخاته بهر کار و خۆی به ته نه لی به سه ر یان رابگا. کابرای که زۆری پوول پی ده گه یشت هه ر ده ی توانی نه سپایی ناو مالی زۆر به نرخ بکری؛ خۆش بخوا و خۆش رابویری. ده ولته ت که خۆی خاوه نی هه موو شتیکه، نرخ هه موو شتی دیار کردوه. کاریک کراوه که هه ر پوولیکی ده گه ر دایه، راست برژیته وه ناو داخه لی ده ولته ت. نرخ شتی زۆر پیداو یستی ژیان، وه ک نان و پیخۆری که له مال دروست بکری، هه رزان و شتی زۆر ناپیداو یست و ده ولته مهنده، له و په ری گرانی دا بوو. ماشینی مۆسکۆویج - که له به غدا به شازده هه زار رووبل ده فرۆشرا - بۆ خه لکی ناوخۆ په نجا هه زار بوو. کاری بی ماندوو بوون هه رزان و کاری گران، گران قیمه ت بوو. بژیشک حه وت سه د و په نجا، مه هندیسی وه رزیری [کشت و کال] هه زار و سه د، کار گه ری کارمه ی کارخانه دوو هه زار و سیسه دی وه رده گرت. کاری شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ند و هونه رپیشه ی تئاتر و سینهما، له کاره زۆر به نرخه کان بوو. وه ک ده یانگوت: نه داما نی حیزب له خه لکی ره مه کی زۆر خۆشتر ده ژین. ته نانه ت جۆکیک هه بوو که له قه تاردا دوکتۆریکی هاوړیمان گپه ایه وه:

«پۆلیس شه و به کۆلان و خه یاباندا ده گه ران، هه ر سه ر خۆشیک تووش بوونایه، ده یاننارده گرتوو خانه تا به یانی. چه ند که سیکیان گرت و نار دیا ن. چوو نه سه ر یه کیکی که له به فردا دریز بوو. نه فسه ر بۆنی به ده میه وه کرد و گو تی: ره فیق به تاکسی به رنه وه مالی؛ چونکه بۆنی

کۆنياكى گرانى لى دههات!».

رادىۋى چىد مەۋج بە دوو ھەزار و پىنچ سەد تا سى ھەزار بوو؛ يانى كرىي چوار مانگى بۇشكىكى. رادىۋى يەك مەۋج ھەبوو - كە ھەر مۇسكۆى دەگرت - بە بىست و پىنچ رووبل؛ كە دەبىردە ھەقى بولتىك و دكا، يان دواز دە ئىستىكان چاى لە چاخانە. ئەو خەلكە كە لە دە ھەزارى يە كىكى زامانى لاۋەكى نازانى، كارى بەو رادىۋە ھەرزانە پىك دەهات. خوا ھەلناگرى دزىش لە دەولەت و مىللەت دەكرا. بۇ نمونە: خەياتە، بۇى ديارى كراۋە دەستى جل بە دووسەد رووبل بدروى. مشتەرى كە دەچوو، دەفتەرىكى زەلامى لىك دەكردەو:

- ناوت؟ ئەندازەت؟ فلانت؟... باشە پاش ھەوت مانگ وەرەو!

- كاكە ئەو زستانە، سەرمامە، چۆن ھەو مانگى تر؟!

- بەخەشە، ھەموو شت بە نۆرەى خۆى. ئەوئەدەت خەلك لە پىشەوئە.

- داىكت چاك، بابت چاك، فكريك، چارەيەك. وەك تۆ دەلىيى «قەل گووم ناگەيەننە بەھار!».

- ھا! لەبەر خاترى تۆ دەبى لە مالەوہ بۆت بدرووم؛ بەلام دەبى ھەشسەد رووبل بەدى!

خۆ ئەگەر نەشتەدايا و ھەوت مانگەش راۋەستاباى، جلكىكى بۇ دەرووى لە تاژى كەن بتۆرى!

سەدان تەلەۋىزىۋن لە مغازەيىكە، نرخیان لە سەر نووسراۋە، بەلام دىسان دەفتەرەبۆر ھەيە:

- ھەر وەخت نۆرەت ھات، چونكە ئەوانە ھەموو گىراۋنەوہ.

- ئەدى ئەگەر زياترت بەدىمى؟

- باشە يە كىكىيان ھەلگرە، خاۋەنەكەى رازى دەكەم!

لاى دەلاكتىك سەرم تاشى، شەش رووبلى ساند. سەلماسى پرسى:

- ئۆدكلۆنيان لى داي؟

- بەلى.

- نرخی دوو رووبلە. بەلام چوارەكە ھەقى ئۆدكلۆنەكەيە كە بۇ خۆى بردوۋە!

لە ماشىنىكى تايەتى وەزارەتى لەش ساغىدا چوومە وەزارەت. لە خەيابانى گۆركى پۇلىس راىگرت. شۆفىر دا بەزى و سرتەيىكى كرد، ھاتەوہ. سەلماسى پرسى:

- چەندى لى ئەستاندى؟

- پىم گوت مىۋانى لاۋەكىم پىيە، داۋايە پىنچ رووبل دەدەمى! ھىچ موخالەفەشم نەبوو؛ بەلام ناۋى نووسىبام چەند رۇژىك لە كار دەكەوتەم.

جارىك خاۋەن تاكسىەك گوتى: پۇلىس تەشقەلە بە ھەموو تاكسىەك دەكەن. لە رىدا ئەم پرس و وەرەمە لە نيۋان شۆفىر و سەلماسىدا رابرد:

- ھقووقت؟

- چوار سەد رووبل.

- جا چۆن پىي دەژى؟

- پىۋاى پوولدار نەبى سوارى تاكسى ناپى. ھىسابى تاكسىش لە سەر مېتراژە. پىم دەلین لە سەرمان راۋەستە، نىو سەعات، سەعاتىك. ئەوسا بەخشىشىكى باشم دەدەنى.

- ئەگەر تاكسىەكەت شتىكى شكا چ دەكەى؟

- ده چم له ئیداره دهینوسم، نمره و تاریخیکم دهه نئی. ئهو جار خۆم ده چم چاکی ده که مهوه له سه ر حیسابی خۆم؛ چونکه له وانهیه له ئیداره که دوو مانگ مه حته لم که ن. ئهوان بو خۆیان پوولی چا کردنه وه که ی له سه ر ده ولته حیساب ده که ن و ده یخۆن؛ منیش کارم په کی ناکه وئ.

به لام هه ر چه ند دزی بکری له دارایی ده ولته زیانیک ناکه وئ؛ چونکه هه مووی هه ر دیته وه گیرفانی خۆی. ئه گه ر ملیۆن رووبله هه ی، له ده ره وه ی رووسیا به فلسیک ناچی. له ماله وه ی دانئی، له وانه یه لیت بدزن؛ له بانکی داده نیی، له ژیر چاوه دیری ده ولته دای: «بوچی خه رچی ناکه ی؟ مه زوورت چییه رایده گری؟...» لیت ده بیته به لا و ناچار ی خه رچی که ی، شتی لووکسی یی بکری. ئه ویش وا گران کراوه وه ک مار پیته وه ده دا. ده بیته ناگر پووله زیاده که ت ده سووتینی.

له رستووران تا سه عات یازده و نیو کریکاران جه میکیان به دوازده رووبله ده خوارد. هه ر ئهو رستوورانه له نیوه ره وه موزیکالی ده هاتنی، جه میک خۆی له سه د و دووسه د رووبله ده دا. جه می ئه عیانانه زۆری یی ده ویست. ئه گه ر که رسته ت بکریا و له مال لیت نابا، زۆر هه رزان ده که وت. له شو ره وی که سه ی کارئ ده ولته تی نه کردبا، به زۆر نه ده خرا به ر کار؛ به لام حقووق نه بوو. وه ستای ته له فۆن و ته له ویزیۆن و رادیۆ چا کردنه وه هه بوون که نازاد بوون و له مالان کاریان بو په یدا ده بوو. ژن هه بوون، ده بوونه کاره که ری مالان، به لام ده بوا به وه ک کریکاری ده ولته ره ژئی هه شت سه عات کار، هه فته ی دوو ره ژ وچان، سالی مانگیک مه ره خه سی به حقووقه وه وه رگرن. سه لماسی کلغه تیکی وای هه بوو که وه ک فیره ون حوکمی ده کرد. شه ویک له دانشگای گرده ی لینی چوو بووینه ده عه وتی خویندکاران. مه شرووب هه بوو، نان نه درا. سه عات دوازده هاتینه ده ر، زۆرم برسیبوو؛ گوتم: سه لماسی تازه نان ده س ناکه وئ. دیمه وه ماله ئیوه نان ده خۆم و هه ر له ویش ده نووم.

- جیگه ی خه ومان نییه.

- کاکه ده چم له ژووری کلغه ته که ده خه وم؛ لیم ره وونه ده رمانا کا.

گوئی: نایه لم بیی، ده ته مه وه ئوتیل.

به یانی ئهو ره ژه هات:

- کاکه چم لی ده که ی؟!

- خیره؟

- کو ره غه له تیکم کرد، بو کلغه ته که م گیراوه که تو چت گوئ. ئه وای لیم به قین داچووه؛

ده لی: پیاویک حورمه تی منی له بهر بووه تو نه ته یشتوو ه بی؛ هه ر ئیسته ده ره وم!

- مسته فا گیان هاسانه، بمبه بو ت ناشت ده که مه وه!

- ها! له به غدا بلتی گه وادیم یی کردووه؟! نایه لم!

سه ی کاری زۆر گرینگ له رووسیا پیک هاتوو: بیمه ی هه موانی، کار بو هه موو داخواری کاریک، خویندن بو هه موو مندالیک؛ که ئه م سه ی شته بی خه من. مه سه له ی مه سه که نیش له ریگه ی چه ل کردندا بوو. قه رار وا بوو تا سالی هه زار و نه سه د و حه فتا ئه و گیرو گرفته ش نه مینی. چوو مه سه بری خانوو کردن: لادیواریک له قالب دراو ده گه ل سه ی لادیوار و سه ربانی ساز، لیک ده درا و هه ر هینده ی بلتی یه ک و دوو ده بوو به وه تاغیک. ده یانگو ت وا هه یه

نەۋمىك لە زەۋىن لىك دەدەن و دەببەنە سەر نەۋمىك؛ كە من ئەۋەم نەدەيت. خانوو زۆر گەورەن. ھى واىە جىگەى سەدان مالە. ئاسانسۆر ھەبە؛ تەلەفۇن بۇ چەند مالىك ھەبە؛ گاز لوولە كىشى كراۋە. دەۋلەت لە سەدى شتىكى كەم لە حقوق دەپرى، ۋە بەرى دەخا. مالەكان چكۆلەن؛ لە ۋەتاغىك و ناشپەزخانەيەكەۋە تا سى ۋەتاغ ھەبە؛ بى سالۇن. چەند مال لە كۆرىدۇرىك دان؛ درگايان بەرانبەرى يەكە. كابرا دەبى ھەمىشە درگا پتوۋەدا، ئەگەر نەبەۋى زوورى مالى بىينن. كە ئەمە رەنگە بۇ خەلكى دەرەۋەى خاۋەن مال زۆر ناخۇش بى. بەلام لەۋى ئەگەر ئەمە دەست كەۋى نىعمەتە.

لە سەرمای زۆر سەختدا و لە گەرما، بازار و مېترۆ و ئوتېل لە مەرکەزەۋە گەرم و فىنك دەكرىنەۋە. پووس بە گشتى و مەسكەۋى و لىنىنگرادى زۆر تەپۇش و جلكى جوانيان زۆر ھەز لىيە. ھەرچى دەستيان كەۋى لە پۇشاكى جوانى خەرج دەكەن. سىنەما و تىئاتر مایەى سەرگەرمى ھەموانىيە. نەخاۋازا بالشۆى تئاتر كەسپىك بە دوو مانگىش بلىتى دەس كەۋى، شانازى بە بەختى دەكا. چوومە بالشۆى تئاتر، بالىيە «پشت كوورى نۆتردام» بوو.

خوئىندەنەۋە يەكجەر بەرمىنە؛ زۆرىش ھەرزان دەست دەكەۋى. تىراز ھەرچەند بى، كىتب زۆر زوو لە بازار نامىنى. شەۋىك لە بەر دەر كى تئاترىك كىتپىك دىت: «چەند چىرۆكى كوردان»، سەلماسى نەبەشت بىكرىم: «لە پاشان دەيكرىن...». ھاتىنە دەر نەمايوو. گروم گرت ھەر دەبى پەيداي كەى. زۆر شوئنان گەرپوۋ دەستى نەكەوتىوو. بە رۇژىك خەلاس بىوو.

بە تىكرابى خەلكى شار دەگەل خەلكى لادى زۆريان فەرق ھەبوو. خەلكى لادى جىلشەر و پىخۋاسى زۆريان ھەبوو. بەلام ئەۋى پاست بى خانوۋى دىنشىنەكان - كە لە دار كراۋە و لە ناو باغچەدا ھەلكەوتوون - بە چىزەى من زۆر لە خانوۋى شارستانىيەكان خۇشتر بوو. دەمگوت:

ئەگەر مالم لە رووسىيە با، لە خانوۋى لادىدا دەژيام و كارى شارستانم دەكردا

ئازادى قەلم و بىر و راي تاكەكەسى دەرپرېن ۋەك ولاتانى عەرەبى و مىسر و ئىرانە، كەس ناتوانى رەخنە لە دەۋلەت بگرى. خەلكەكەش زۆر سالە فىزى بوون و پىيەۋە گەورە بوون، گوئى نادەنە ئازادى فەردى، ھەبە يان نىيە.

بۇ جىتلان - كوۋر و كچ - ئەۋەپەرى خۇشىيە؛ بەۋ شەرته نان و بەرگيان دابىن بىى. من دىتوومە كچ پىش بە كورپىك بگرى و لە نىۋ ھەۋالان و خەلكدا بلى: «تۆم پى جوانە، ۋەرە با پىكەۋە بگەرىين»، كە ھىچ بە عەيب حىساب نەكراۋە. لاۋىك بە ھەر ژنىك بلى: تۆم خۇش دەۋى و دەۋەتى بگا، ئىتر پى نالى: «دە دىمى بابت رىم!» ئەگەر نەبەۋى بە پىكەنىنەۋە دەلى: «من كارم ھەبە، نانوانم، بىەخشە!».

جگە لە سىياسەتمەداران و ھىندىكى كەم لە رەشايى گەل، ھەموو زۆر لە دىيائى لاۋە بىخەبەرن؛ لايان واىە ژيان ھەر لە شۆرەۋى داىە و خەلكى ولاتى سەرمایەدارى، يان لەۋ خاۋەن كارخانەن كە بە ھەزاران كارگەر ۋە بەر قامچى دەدەن و لەسەر كەمترىن بىيانوو دەبىانكوژن، يان كرىكارە بەر قامچىكەبە؛ ناۋنجى تىندا نىيە. لە منيان دەپرسى: تۆ كرىكارى؟

- نەخىر دوكانى خۇم ھەبە.

- چەند ھەزار كرىكارت دە بەردەستدايە؟!

- ھىچ، ھەر تەنىام.

- باۋەر ناكەم! دەى چەند پەيدا دەكەى؟

- رۇژى ھەقى پياۋىكى كولبەر .

- ئاى لەو قسە درۆيە!

رۇژىك لە باغچەى ئاسايشگا، ژنىك - كە بژىشكى مندالان بوو - پرى بە چنگى گيادا كرد، پىرسى: لە عىراق شتى وا ھەيە؟!

- نەخىر! لەوى رۇژىم سەرمايە دارىيە؛ گيا شىن نابى!

- راست ئىمە لە بەھەشتاين، ئەو ھەموو گيايەى دەبىنى!

فەتھى گوتى: بۇ درۆى دەگەل دەكەى؟

گوتىم: نامەوى لەو خەو خۆشەى راپەرېنم...

فەتھى گوتى: يەكئ لەو ئەفسەرانەى ئىرانى كە لە قەلەمورغىيەو پەيتىرابوون، بۆى گىرامەو: كە ھاتىنەو مۇسكۆ، ھەر يەكەى دەگەل شارەزايەك دەگەرېن. شارەزاكەم گوتى: شتىكە ھەبە دوگمەى بادە، گوپت لە تاران و زۇر شوپنان دەبى؛ دەسكارى شۆرەوييە. وەرە نىشانە دەم.

بىردىمەو مال، پىچى رادىۋى با دا، دەنگ نەھات. لە خەجالەتيا ن مات بوو: ديارە باوەرەم پى ناكەى! كۆتەكەم داكەند، گوتىم: جەرپادەرىكەم بۇ بىنە! رادىۋم بۇ چاك كىردەو. گوتىم: من وەستاي ئەو شتانەم!

نومايشگايەكى سەنەتەى ئەمىرىكا ھاتە مۇسكۆ، زۇر كەس لە ئاسايشگاۋە چوون. دەيانگوت: زۇر سەيرە، خۆ ئەمىرىكاش دەتوانئ ھىلى كۆپتەر دروس كا!

رۇژى كە ھەوئ مانگى دەسكردى شۆرەوى لە سەر مانگى عاسمان نىشتەو، بە دوكتورىكى ئەرمەنىم گوت: بە راستى مايەى شانازىيە. گوتى: راستە؛ بەلام برىا لە جياتى ئەوە كارخانەيەكى سرونجى باشيان بۇ دروست بىكرىدنايە!

لە ماركسىسمدا كە دىن ھىچ جىگاي نىيە، پىم سەير بوو كە لە شۆرەوى دىنىكى سەربەخۇ پەيدا بوو؛ ئەويش بە پىرۇز زانىنى لىننە. لاشەكەى دە نىو قەبرە شووشەكەيدا مۇميايى كراوہ و ماوہ و بۆتە جىگە زيارەتى ھەموو كەس. لە زىستان و ھاويندا، ھەمىشە بچۇ، بە درىژايى كىلۇمىترىك خەلكە بۇ نۆرە زيارەت راوہستاوہ. دوو-دوو دەچنە ژور، چاويان بە لىنن دەكەوى و لە دەرکئ ترەوہ دەردەچن. قەت لە ولاتى موسولمانان ئەوہەندە رىز لە گۆرى پياوچاكان نەنراوہ. كە دەرسى روى مەدرەسەى مندالانم دەخوئىد، زۇر فەرمايشتى لىننم دەھاتە بەر كە زۇر سال بوو لەبەرم بوو؛ ھەدىسى پىغەمبەر كرابووہ وتەى لىنن!

رۇژىك چوومە كىتبخانەى لىنن لە مۇسكۆ. لە دەرگا جزوہەكيان دامى، نووسرابوو جگە لە مەجەللات، بىست مىۋن كىتپى تىدايە. سالۋن سالۋنە، ھەر كەسە بە زمانئ كىتپ دەخوئىتتەو، لە سالۋنى تايبەتى دادەنىشئ، فىشى ناوى كىتپان و فىشى ناوى نووسەرانى كىتپان دەس بەجئ پەيدا دەكرى. كارتىك بە شمارەى كىتپ دەخەنە بەر لاقى خۇيانەوہ كە كونىكە. پاش مەدەيەكى زۇر كەم، شتى وەك قەتارى چكۆلە كىتپەكە دىنئ و لىي وەرگەر. پاش خوئىندەوہ، قەتارە كە دەيباتەوہ شوئنى خۇى لە ناو عەنبارى تايبەتيدا، كە ھەرگىز مۇرانە و شە كارى تئ ناكا. ئەگەر مىكرۇفيلمەت لە كىتپ بوئ، ئەو داوا دەكەى، زەرەبىنت لە سەر مىزەكە لە بەر دەمە، بە درشتى نىشانە دەدا.

من چوومە بەشى فارسى، گوتىم بەشى كوردىم دەوى. لە بەشى كوردى، ژنىكى سەرسىپى

ۋەك چۆرى شىر، زۆر بە سەر و سىما، بەخىرى ھىنام. گوتى: كورد لە كىتىب ناردن تەنبەلن. كىتىب لىرە تا ھەتا دەمىنى، بەلام نانئىن. گوتم: ئاخىر عەبىيى خۇشتان بلى. زۆر كەس كىتىبى كوردى دەنئىرى؛ بەلام بە واسىتەى ئاشنایان لە شۆرەوى، ئەوان نایدەن بە كىتىبخانە. بۇ نمونە من چەند كىتىم بۇ ھىناوى لە مۇسكۇ بە پوول كرىومەتەو و خاۋەنەكانیان بۇ ئىرەیان ناردوۋ و دزراۋ. واى دانئى كىتىم بە ناوى تۆ نارد، كى دەلى تۆش بەو دەردەى ناھى؟!

گوتى: دەبى لە سەر ئەو قسەت عوزرخوايىم لى بکەى. من كوردم؛ زۆر حەز دەكەم بەشى كوردى زۆر دەولەمەند بى. من ناوم زىنەب كەرىم ئۇفایە. باوكم خەلكى شارىكى كوردستان بە ناوى سابلاغ بوو. زۆرى زمان دەزانى، تاجران لەو پۆتە دەگەل خۇيان دەھىنا بۇ تەرجومانى. ئاخىرى لە تاتاريا دامەزرا و داىكى منى ھىنا. نابى قسەى وا دەربارەم بکرى.

گوتم: سەد جار عوزرخوايىت لى دەكەم؛ بمبەخشە!... سەبرى خۇش ئەو بوو، بەيتى سەرەمەرەكەم - كە گوتم تەنیا سى نوسخەى نەفەوتابوو- لەوى ھەبوو!

چوومە سىركى مۇسكۇ. چوومە سىنەماى «پانىراما» كە زۆرم پى سەىر بوو؛ ھەر ئەو جارەشم دىتوۋ. چوومە مووزەى تەبىعى، نامەيەكم بۇ فەتھى نووسى كە: «سەرجومى كەربەلايى فەتحوللام زيارەت كىرد!» تىگەيىبوو كە مەنزورم ئىسكىلتى قەدىمى گۆرىلايە بوو!

لە سەر داۋاى خۇم، غەلىۋىيان رەگەل خىستىم، چوومە تاشكەند. ئادرىسى سابلاغىەكم پى بوو. كارمەندىكى شەھردارىم دەگەل ھات، زۆر گەراىن نەماندىتەو. لەم سەر دەچووين، كەرىك بە زىن و لغاۋەو لە بەر دەركىك بوو. گوتم: ئەو كەرى ئاخوندە! كە دەگەراىنەو، ئاخوندىك سواری كەرە شىن بىوو. كابرأ پرسى: ئەو چۆنت زانى؟! گوتم: زەوقى مەلا دەناسم!

بە ناشوكرى خودا نەبى، لە ھەموو شوئىنان موسولمان و مىش و چلك ۋەك براى ئاۋال دوانەن و بى يەكتر نابن! تۆ كە لە لىنىنگراد و مۇسكۇ مىشىكت بۇ دەرمان دەس نەدەكەوت، لە بازارى تاشكەند سەد ھەزارت بە قۇشەيەك بکرىيا! مەنجەلە شۆرپا و پلاۋ لە سەر لىۋى جادە داندراۋن و ھەرا و چەقەى فرۇشيارە و لە ناو تۆز و غومارى كامىۋن و بارەبەردا موشتەرى رىز بوون. دەنگوت غەلاۋىل حىللەى شارى بەغدايە! قاۋەخانە ھەمووى سەكۆيان دەوراندەور ھەبوو؛ بە چەكمەو چوار مېردەكى لە سەر سەكۇ دادەنىشتن، چاى سەبزیان دەخواردەو. پىالەيەكى چىنى پىر لە ناوى كولاۋ، ھىندى گەلا چاى بۇ نەدراۋى بە سەرەو؛ بە حال رەنگى دەگۆرا، فر دەكرا.

ئۆزبەكى جۆرە تركىەك بوو زۆر كەمى تىدەگەشىتم. شەو چوۋىنە ئۆپىراى «مىرەلى شىرى نەۋايى» كە زۆر دەزگايەكى جوانە. نومايشنامە و سەما و گۆرانى كىژە ئۆزبەكانم زۆر پى خۇش بوو. بەلام ھەرا بوو؛ سەوداى بزن و گاجووت و چەققەى ئەحوال پرسىەك بوو، ۋەك بازارى قەباكەندى!

رۆژى دوايى، كابرایەكى شارەزای شار لە ئىدارەى سىياحەتەو بە ناو شارى دا گىپراىن. ھەستم كىرد كە دەگەينە پىرىژن مىرىژنى بە رېووبەند و چارشىۋى رەشەو، خۇى دەدا بەر چاۋم كە نەبانىنم. گوتم: برا ئەمەى پىناۋى؛ ئەمە بەلگەيە كە شۆرەوى بە زۆر كەس مەجبوور ناكە بەرگىان بگۆرن.

چوۋىنە سەمەرەند. شارىكى كۆنم دىت، زۆر بەى گەرەكەكانى خانوۋى خىشى بە قور سواغ

دراو بوون؛ وەك ساپلاغى زەمانى مندالىم. بەلام چەند گەرەككىكى تازەى كارگەرانى لە تەرزى خانووبەرەكانى مۇسكۆ لى كرابوو؛ كە زۇر رىك و بەرچاۋ بوون. پىلويكى زۇر خۇشيان رەگەل خستىم بە ناۋى «شەھىدۇف»؛ فارسى زۇر چاك دەزانى. چوۋىنە زىارەتى قەبرى «قوسەم بن عەباس» كە سەردارى ئەسحابان بوو و لەوئى شەھىد كراو. بە سەدان ژن بە مندالەوۋە ھاتبوون چل دانەيان دەگرتەو؛ نىازبان لى دەخواست.

شەھىدۇف گوتى: بىچارە دايكەم ئەو چوار چوارشەمۆيە دىتە ئىرە و نىازى رەوا نايى!
- چۇن؟

- ئەو پلەكانانەى بۇ مەرقەد دەچن، بىست و يەك پلەكانن. ئەگەر لە سەركەوتن و دابەزىندا ھەر بىست و يەك بن، نىاز رەوايە. لەم سەرە ژمارە بىست و يەك تەواو، لەو سەر چونكە لە بىست و يەككە پى دەنپنە سەر عەرز، حىسابيان لى تىك دەچن، دايكەم بۇ ساغ نەبۇتەو! چوۋىنە سەر قەبرى تەيموورى لەنگ. گونبەزىكە، تابلۇيەكى لە بەرد ھەلقەندراۋى بە سەر دەرگاۋەيە. لە سارداۋى گونبەزدا گۇرى تەيموور و بە ئەقلم دە كەس لە خزم و مامۇستاي دىنيەكەى (تاجالدىن) نىژراون. بە ھەنگاۋ دەورى گۇرە كەم پىتوا. شەھىدۇف پرسى: نىيازت چىيە؟

- ئەو كابرايەى بە ئاۋات بوو زەمىنىكى دىكەش ھەبوايە ئەۋىشى داگىر بىكرادايە و بىخستايەتە سەر سەمەرقەند؛ ئىستا لە دە ھەنگاۋ زەمىندا قىرەى لى نايە!...

چوۋمە سەيرى رەسەدخانەى «شاروخ مىرزا»، كوپى تەيموور. قەبرى زانايەكى رۋوس لەو نىزىكە بوو. شەھىدۇف بۇ گىرامەۋە: شاروخ لە زانست و زانايان خۇشى دەھات؛ ئەم شوپنەى بۇ ئەستىرەناسان دروست كىرد. مەلايان گوتيان كوفرە و ھەشامەتيان دواى خۇيان دا و تىك و مەكان درا. ئەم عالمە رۋوسە ئاسەۋارناسە، لى بپراۋە شوپنەكە بدۇزىتەو. ھاتۇتە سەمەرقەند، بىست و پىنج سال لەوئى نىشتەچى بوو، سۇراغى نەكردوۋە. رۇژىك لە مەھكەمەى شەرعىدا قەبالەيەك دەخوئىندىتەو كە فلانە زەۋى خۇراۋاكەى تا رەسەدخانەيە. دەچى ئەو شوپنە دەكۆلى و پەيداي دەكاتەو. لە سەر ۋەسىيەتى خۇشى لە نىزىكى نىژراۋە. بە داخەۋە ناۋى زاناكەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ئافەرىم بۇ ئەو ھەموو ھەسەلەيە لە رىگەى زانستدا...

لەو دەمەدا كابرايەكى شىرۆلى تۇپنەى گىردەل پەيدا بوو، بە فارسىيەكى تىكەلاۋى رۋوس و ئۆزبەكى فەرموۋى: من بابايۇقم، زۇر باش لە مېژۋوى ئەم رەسەدخانەيە دەزانم. قەدەرئ چەنەى لىدا. من ھىچ، شەھىدۇفېش دەنكىكى لى تى نەگەيشت. پۈولتىكىمان نايە مستى و زۇر سوپاسمان كىرد. چوۋىنە دىتنى «رىگىستان» كە دوو مەزگەوت و مەدرەسەى فەقىئى زەمانى تەيموور بوو؛ يەكيان ژنەكەى دروستى كىردوۋە. شوۋورەۋى وىستوۋيە پاش و پىران بوون ئاۋايان كاتەۋە تا دىنياگەران بەھرى لى بىيىن. دوو دامودەزگاي زۇر جوان و بەرچاۋن. لەو دەمەدا ۋەستا و فەعلە كاربان لى دەكرد. بە قسەى شەھىدۇف ۋەستا لە كىشىرەۋە ھىتراۋە كە كاشى كارىيەكان ساز كاتەۋە و كرىكاران فىرى سىنەتەكە بكا. داستانىك دەناۋ ئۆزبەكاندا ھەيە كە: «بىبى خانم رىگىستانى بىيات ناۋە تا كە تەيموور لە ھىندوۋىستان گەرايەۋە پىشكەشى بكا. كار تەۋاۋ بوو. بە ۋەستاي كوتوۋە: ھەقت چەندە؟ گوتوۋىيە: ماچىكەم دەيە ھەقم ناۋى! گوتوۋىيە: جارىيەكى جوانت دەدەمى، قىۋوللى نەكردوۋە. خانم ماچىكى لە لارۋومەتى داۋەتى. جى ماچ بوو بە خالىكى رەش و پان و زۇر جوان. ۋەستا لە ترسى ئەۋە كە تەيموور پى

بزانیتهوه، چۆته سهربان و له شهقهی بالانی داوه و فریوه؛ کەس نازانی بۆ کوئی!».

شەهیدۆف گوتی: پەيامنێریکی ئەمریکایی هاتبوووە سەیری پرېگستان. کاتێ کۆتم: بی بی خانم، نامیلکەبەکی لێک کردووە گوتی: دی دی خانم نووسراوه، تۆ دەلێی بیبی خانم! هەرچی کردم ئەو هەر باوەری بە من نەکرد!

چوووە بوخارا، ئەویش وەک سەمەرقەند لە شارە هەرە کۆنەکان و هەر وەک خۆی مابوو. جگە لە گەرەکی کارگەران، بازاڕی قەیسەری تاریک و تنووک، بە رۆژ دەبوو چرا لە دوکاناندا هەلکەن. ئەوەندە میزگەوت و منارە لێیە، پیاو خەیاڵ دەکا کە هەر بە دە مال مزگەوتیکیان هەبوو. کۆلان سەنگفەرش و تەنگ و بە تەقەتەق. زۆربە میزگەوتەکان کرابوونە مالی رەش و رووتان. هەر حوجرەبەکی فەقی مالیک و پانایی مزگەوتیش بۆ چەند مال تیغە قوڕ و دار کرابوو.

کاتێ کە تازە چوو بوومە رووسیا، لەشی ستالین دەگەل لێنین بە مۆمیایی کراوی داندرا بوو؛ بەلام لە دواییدا - زەمانی خرۆشۆف - لاشەکیان نازانم چ لێ کردبوو؛ کۆتەلەکانیشی لە مەیدانی هەموو شاران لابرابوو. لە مزگەوتیکی بوخارادا، کۆتەلێکی مەرمەری ستالینم دیت بە دیواری مزگەوتەوه هەلپەسێرابوو. گۆتم: «سەگ و مزگەوت؟!».

شارەزەمان لە لایەن شەهەرەدارەوه پیاویک بە ناوی «شاهیدۆف» سەرپەرستی کتییخانە ی شار بوو. فارسی باش دەزانی؛ تا ئەندازە یەکیش کوردی سولهیمانیانە فێر ببوو. دەیگوت: زۆرم گۆی لە رادیۆ کوردی بەغدا گرتوو و لە خۆمەوه فێر بووم. لە مزگەوتیکیشدا جحیلان بیلار دیان دەکرد! گوتیان مەدرەسە دی نی بە عەرەبی لە مزگەوتی میر عەرەب هەبە؛ بیبینه. چێشتەنگاویک دەگەل شارەزاکە و عەلیۆف چووین. چەند مەلایەکی مەل ئەستووری گۆی رەپ و تیکسەرا، لامل بە دەروە، لە دەرکە سەفیان بەستبوو بۆ بەخێرەیانم. چوووە ژووریک، نزیکە ی بیست لاویکی پتەوی بەشان و باهۆی هەژدە و بیست سالی، هەر کەسە کتیییک لە پیش، مامۆستاکیان بە سەرەوه هەلوێستابوو.

گوتی: من خەریکی دەرس بووم، بێخەشە بە پیریتەوه نەهاتم.

- دە ی مامۆستا تیکی مەدە! دەرسە کەت بلی!

- دە ی کوڕم! بسم الله، «بی» حەرفی جەر، موزاف بۆ ئەللا، ئەللا موزافون ئیله یهیی...

دەستم هەلینا:

- مامۆستا فیتۆ! قوربان وا دیارە هەر ئەمرۆ دەس کراوه بە تەدریسی عەرەبی. ئەو موزاف و جەر و مەرە دەبێ دوای دوو سالی تەدریس بۆ منداڵ بگوتری. بە برۆای من، ئەو پالە پالەوانانە بچن لە مەزرا کار بکەن لەوه چاترە کە لێرە گۆی لەو جادوو بەگرن!

مامۆستا بە مینگە شتیکی فەرموو؛ نازانم چوینی پێدام یان چی؟ تیرمان چا و شیرینی خوارد و دەرکەوتین.

بازاڕی گوندیانم پێ سەیر بوو. لە رۆژیکی حەوتوودا، بە هەزاران گوندی دین و لەوێ دەفرۆشن و دەکرن. زۆرم ژنی بە چارشتیوی رەش و رووبەندەوه دەدیت؛ بەلام دیمەنی ژنیکم پێ سەیر بوو کە لەو بازارە، لە بن رووبەندەوه، کە رووبەندەوه وەک حەسیری دیواری وایە، جگەرە ی دەکیشا. دوو کەل بە کونی رووبەندەوه دەردەچوو، دەتگوت کارخانە یە و کار دەکا!

دوو کەسم لێ پەیدا بوون، گوتیان: زۆرت هە یە لیت بکڕین؟ لەو دەمەدا عەلیۆف هات؛ نازانم

چۈن ھەلاتن و خۇيان ون كرد. گوتيان ئەوانە ديارە قاچاغچى بوون. سەرى شەو دەگەل
 ەلىۇف چووينە تری کرین. تری زۆر خراپ ھەبوو، کیلوی بە ھەشت رووبل. گوتم: ئەگەر تری
 چاکترم بدەیهی زیادت دەدەمی. تری ھەرە چاکى حوسینی و ساحیبی لە پشت دوکان ھینا،
 کیلوی بە دواز دە رووبل!

شەو لە ەلیۇفم پرسى: تۆ تیزە کەت چىیە؟ گوتى: زمانى تاتم ھەلزار دووہ؛ بەلام ھیچم بۆ
 بە ھیچ ناکری. کەس نییە مانای وشەکانى کۆم کردوونەوہ بزانی. ئەگەر تماشام کرد. کورہ ئەوہ
 ھەمووی ئەگەر فارسى نەبی، کوردی و کرمانجی و لوری تیکەلە. ەلیۇف لە خۇشیان گەشکەى
 کرد و ئەو شەوہ ھەمووی بە ماناوە نووسینەوہ.

لە ناو بازار دەگەر این. نەچارنیک بلویری لانکی کچانى دەفرۆشت. یە کیکم ھەلگرت، گوتم: بە
 چەند؟ گوتى: یەکی ئینگلیسى وەک تۆ ھەلگرت و مژیکى لى دا؛ وەیزانى سەبیلە یە! گوتم: نا،
 ئەوہ سنعاتى ولاتى خۆمە!

پیریکی ریش دریز چەند شتیکی وەک مووکیشى زمانەدارى لە پیش بوو.

- مامە ئەوہ چىیە؟

- چەنگ.

- یانى چى؟

ھەر پرى دا یەکیک، زمانەکەى خستە سەر زمانى و ملی لى نا؛ مووزیکىکی زۆر خۆشم دیت.

- فیرم کە لیت دە کرم!

ھەر دەلى و فیر نام. دنیا یە کمان لى کۆ بۆتەوہ پیمان پندە کەن. گوتم: شاھیدۇف
 فەرمو! دیار بوو لە پایوہ موحتەرەمەکانى شار بوو. گوتى: چۆن من لە بازار چەنگ لى دەم؟
 گوتم: منجەمنجى ناوى، بە خودا منیش دەبى بە تۆ یى بکەنم! ئەویش بە دەردى من چوو؛
 بەلام زۆر تر بەو پیکەنین!

لە شارەزا کەم پرسى:

- ئەرى شیخیک لیزە مردووہ بە ناوى «بەھائەددین محەممەد»، نایناسى؟

- ناکا شاھى نەقشبەندت نیاز بى؟

- بەلى خۆیەتى، دەجمە زیارەتى.

تەلەفۆنى بۆ شەھردار کرد، گوتى: مەر قەد سى کیلۆمیتەر لە شار دوورە. دەلین چونکە خارجى
 سنوورى شارە، ناتوانین رینگەى بدەین. گوتم: بە تەلەفۆن پى بلى کوردیکە میوانى نووسەرانی
 شۆرەویە. دەلى ئیجازە بدا و نەدا ھەر دەچم! تەلەفۆنى کردەوہ، گوتى: شەھردار دەلى من
 دەرەقەتى شتى وایەم! ئەوا ترۆمبیلی خۆم نارد پى بچن. لە رینگە چاوم بە قەبرى ئەمیر
 ئیسماعیلى سامانى کەوت کە گونبەزە کەى لە تەرزى منارەى سامرا و قەبرى «ستە زوبەیدە»
 دروست کراوہ. گوتیان زیارەتگایە. تەکیەى شاھى نەقشبەند سى بەش بووہ؛ دوو بەشى چۆل و
 لە کار کەوتووہ؛ بەشیکى ئاوەدانە و مالیکى زیزەوانى تىدایە. قەبرە کە لە ناوەراستى حەسارە؛ بە
 سیمان بلند کراوہ؛ بالا پیاویک پتر. گۆیا حەوزیکیش لە حەسار بووہ؛ خەلک ئاوە کەیان بۆ
 متفەرک بردووہ. دەولەت لە ترسى میکروبی ناو ئا، پرى کردۆتەوہ و شیرەى لە جى داناون. بۆ
 یە کەم جار لە پرووسیا سوالکەریکم لە درگای مەر قەد دیت. سندووقى نەزیکیشى لى بوو، سەد
 رووبلم تى ھاویشت. شۆفیرە کە - کە پرووسیک بوو - بیست و پینج رووبلى تى ھاویشت. شاھیدۇف

پىرسى: ئەو موسولمان، تۇ چى كە رووسىيىكى؟ گوتى دەگەل زۇر كەسان ھاتووم، ھىچيان پولىيان دەو سىندوووقە نەخستووە. بە كارى ئەمە دلەم گەرم داھات؛ منىش بەشى خۇم تى خست.

لە ناو جادەى بوخارا دووھىمىن سوالكەرم دىت كە بە زمانى رووسى دەىگوت: ھاونىشتمانى يارىدەم بدە! ئىتر ئەوئەندەى لە رووسيا بووم تازە چاوم بە گەدا نەكەوتەو.

لە ولاتى ئۇزبەكستان - كە گەرم و نەرمان و بەراوہ - زۇربەى حاسلاتى پەمۇ و ترى و مەردارى دەغل و دانى ولاتى شۇرەوى لەوئ پەيدا دەبى. خەلكەكەى لە چاو رووسەكان زۇر دەولەمەندىن؛ بەلام بە ناشوكرى نەبى وەك عارەبان پىس و چلكىن. دەلئىن پولىيان دەدەن بە زىرى ژنان و مافوورەى باش. لە ھەر كوئىش كام كارى زۇر گرانە، كارگەرى رووس دەىكەن، موسولمانەكان زۇر تەنبەل ترن. پىم و بوو كە دەلئىن رووس برا گەورەن جىى خۆپەتى؛ زۇر بەكار و زۇر خاكى و بى دەعەن.

لە بوخاراوہ تىلگرافىم بۇ ھەمىد خوسرەوى كرد كە بەيانى سەعات يازدە وەرە ئوتىل تۇرىست لە تاشكەند. سەعات دوازدە تەلەفۇنىك لىى دا:

- ئەزبەنى ئەز ھەمىد. كاك ھەزار تە چاوانى؟!

- كاكە بىخەشە! ھەمىدەكەى من سابلاغيانە قسە دەكا؛ جەنابت كىتى؟

- كورۇ ئەزم ئەزا!

ھەمىد دەگەل بارزانبان ژبايوو، زاراوہى ئەوانى ھەلگرتبويە و ھى خۇى لە بىر چووبۇوہ. ھەمىد گوتى: موھەندىسى وەر زىرى [كشتوكال] م. ھەموو رۇژ كە دەچمە مەزرايە چەمەدان دەگەل خۇم دەبەم؛ چونكە نوئىژى جومەعيان دەگەل دەكەم، خۇشياندەوئىم و چەمەدانەكەم بۇ پىر دەكەن لە بامىە و باينجان و سەوزەوات، يانى لە دەولەتى دەدزىن و دەيدەن بە من! لە تاشكەند شەويك ماينەوہ. ژنىك لە لايەن رادىوۋە ھات كە قسەيان بۇ بىكەم. گوتىم بە كوردى خۇم قسە دەكەم. پىك نەھاتىن. پاش ماوہىەك ھاتەوہ، گوتى: زۇر تكات لى دەكەن بە فارسى قسە بىكە؛ چونكە كەسى وامن نىيە كوردى تەرجمە بىكا. بە فارسى ھىندىك قسەم كرد كە: من بە مندالى لە كوردستان لە چىرۇكى كوردانەدا زۇرم باسى سەمەرقەند و بوخارا بىستىبوو؛ ئارەزووم بوو ئەو دوو شارە بىنىم. كە ھاتىشم تىگەىشتەم كە ئەم ولاتە جوانە سالەھى سال وەك كوردستانى خۇم ژىرچەپۇكەى بىگانە بووہ؛ وەك كورد بە دىلى ژياون. با جەوانانى ئەمرۇ داستانى كۇنەپياوان لە بەر كەن و كارىك نەكەن بگەرپىنەوہ ژيانى دىلى و كەساسى و بە دەردى كورد نەچن... سوپاسىشم لە شارەزاكانى بوخارا و سەمەرقەند و شۇفپىرە رووسەكە كرد. ژنەكە رۇىشت و چوارسەد رووبلى بۇ ھىنام. گوتىم بۇ خۇت. ەلىۇف وە تەماح كەوت؛ پىنى گوت: زەبت و دووربىنەكەت بۇ ھەلدەگرم؛ قورسەن. دەگەلى رۇىشت. كە ھاتەوہ گوتى: پىس دەستى بىرىم! تا بەر دەرگای مالەوہى چووم؛ كە زۇر دوور بوو. لە دەركە شتەكانى لى وەرگرتىم، ماچىكى دامى و گوتى سوپاس! دەركەى داخست و كالەم در، چىم پى نەبرا!

كە بەرەو مۇسكۇ گەراينەوہ، ديار بوو بەفر رىگەى نەدابوو. لە فرگەى تىلىس دابەزىن. ھەموو ھەنبال و گەسكلىدەرەكان كورد بوون. لە كافەى فرگە سى كەس كە ەلىۇفیان دەناسى ھاتنە لامان. ەلىۇف بە يەكيانى گوت: تۇ تاتارىكى زۇر قابىلى، بەلام بە داخەوہ زمانى خۇت لە بىر چۇتەوہ. كابرا يەخەى ەلىۇفى گرت و جوئنى پى دا: چۇن ئەو تەوھىنەم پى دەكەى؟

قبول ناکه! تاسوفه کهیم بی سهر بوو، چونکه تهنانهت گهسکلیدهری کولانی بوخاراش پیکهوه به رووسی قسهیان ده کرد. ههمیشه گهلانی کهمینه له ناو زورینهی به دهسته لاتدا ده توینهوه؛ جا با گهرهش وای نهوی.

شهو درهنگیک گهیشتینه مۆسکۆ. له باکۆرا نووسیوویمان سهرمان بدهن، میدیوف گوتی: ههر یه کیه تیه که له شۆرموی بوودجهی سهر به خۆی خۆی ههیه. زیاد له وهی که سهری سال بۆی داندراوه ناتوانی خهرج کا. جگه له تۆش زۆر میوانی نووسهران لیرهن که نه رهسکین کالدویلی ئەمریکایی یه کیکه له وان. هات وچۆ به فرۆکه زۆری خهرجه، تهر جومان جگه له مخاریجی رۆژانه، سی رووبلی زیادی دهر دیتتی. بوودجه مان کز بووه، ئیمه ناتوانین بتنیرینه باکۆ. به لام ئە گهر رهمهن له باکۆ دهعهوتت بکهن و له سهر حیسابی ئەوان بچی زۆرمان پی خۆشه، مهسره فی مونه رجمیش ده دهین.

له سهر کارتیک چکۆلهی سپی، نامه یه کی دوور و دریزم به خه تیکی زۆر ورد نووسی و ده پۆسته م هاویشت. به ده دهقیقه کۆپی نامه کی من به دهستی رهحیم قازی گهیشتوو. دهولهتی باکۆ رهمهن بۆ پازده رۆژ بانگهیشتنی کردبووم. گوتم: چونکه خۆم نازه ربايجانی دهزانم و کوردیش زۆر له باکۆن، تهر جومانیشم ناوی.

جا ههتا خۆم بۆ سهفهر تیک دهنیم، با مستهفا سهلماسیت پی بناسنیم:

کوری حاجی ئەحمه دی سهلماشی که له «سهلماش» ی لای سهردهشتهوه هاتبوونه سابلاخ و تاجر یکی گهره بوو. نازانم چۆن بوو سهلماشی ببوه سهلماسی. مستهفا له زهمانی کۆمهلهدا چوووبوه باکۆ، گهیشتوووه مۆسکۆ، ببوه دوکتوری دل؛ به لام که من دیتم دوکتوری نه ده کرد؛ یارمهتی پهناهنه دهییشی وهرنه ده گرت. سووری چاوشین، سهرتاس، کورته بالای باریک، تهواو رووس بوو. ههموو کهلین و قوژنی مۆسکۆ پی ده زانی. ده گهل زۆر له پیاوانی لاهه کی وهک سهفیری عیراق و هیندوستان و ئەفغانستان ببوه دۆست. ههر کوردیکی بگه یایه مۆسکۆ، مستهفا ده دیدتیهوه و زۆری یارمهتی ده دا. مهلامستهفا زۆری خۆش دهویست. له و ساوه که من چوممه ناسایشگای گیترسن تا هاتمهوه عیراق، ههموو کاروباریکی دیوان و ناو شارم، ئەو پیکی دینا؛ تهر جهمه ی بۆ ده کردم. رینگه ی ماله که ی رینگه ی سهعائیک له ئوتیلی منهوه دوور بوو. ئە گهر له شهویشدا تهلهفۆنم بۆ بکردبا، خۆی ده گه یاندمی. ژنیکی رووسی «ئیرا» ناوی هینابوو، تهر حی له مهبموون ده چوو! دوو کوری زۆر جوانی بوون به ناوی ژیان و سیامه ند. ژنه کهش دوکتوری مندالان بوو. ئەویش کاری نه ده کرد؛ بگه کله تیشی هه بوو.

کاسبییه که ی قاچاغ فرۆشی بوو. ده گهل رهئیس دیانشگای کابول ببوه دۆست؛ ههر ئەفغانییه که له کابولهوه بهاتبایه ته مۆسکۆ، له سهر سپارده ی رهئیس دیانشگا، سهلماسی ده دیتیهوه. ئەفغانی زۆریان قه در ده گیرا؛ چه مه دانیان نه ده پشکنین. مالی قاچاغ وهک زپر، پالتۆ و ئەسپاباتی دیکه یان دینا، سهلماسی بۆی ده تواند نه وه. ههر به ینا به ی نیک له براکانیهوه پارچه فاسۆنیای به ناوی «دیاری بۆ دانشجو» بۆ ده هات که ئەویش قازانجی زۆری ده کرد. سهره رای ئەوهش، سهروکاری ده گهل زۆر له قاچاغ فرۆشانی ولاتانی دیکه ی شۆره ویدا هه بوو. له هه چیش نه ده ترسا. بچوو بایه ماله که ی بیست پالتۆ، ده زه بتی سهوت، به ده یان سهعات و ههیت و هووتی له سهر تاقه و به دیوارانهوه بوو. تهنانهت جاریک له زمان سهفیری عیراقهوه، ده رمانی به هیزبوونی جنسی له سهفیری هیند وه رگرتبوو؛ فرۆشتبووی!

سالیکی پاش گەڕانەووم بۆ عیراق بیستم کە گرتووینانە و شێست هەزار دۆلار و زۆریان کەل و پەل لێ گرتوو و حەوت سالیان حوکم داو. کە پاش گیران و بەربوونە کە یێتر نازانم چی بە سەر هات و چ دەکا؟

بەر لەو هەر بڕۆم بۆ باکو، گوتی: هەمزە عەبدوللا (کۆنە رەئیسێ پارێ) دەگەل جەمال حەیدەری (سەرۆکی کۆمۆنیستی عیراق) هاتوون و چوونە لای سولسۆف کە هەمە کارە ی دەولەتە. تکاشی کرد گوتی لە باکو بەم تەلەفۆنە سەلام لە فلان ئەرمەنی بکە!
- بە چاوان!

لە نیوهرۆیه کدا لە فرێگی باکو دا بەزیم. حەشامەتێکی زۆر بە گولەو هاتبوونە بە خێر هێناتم. وە تاغێکیان لە ئوتیل تورێست دامی. کوردەکانی ولاتی خۆمان لە باکو: دوکتور رەحیم قازی، عەلی گەلاویژ، دوکتور قادری مەحمودزادە و ژنە سابلاغیە کە ی، عەبدوللا (بەزازی دوکتور مرادی رەزماوهری کرمانشانی)، حەمەدی مەلوودە چرچ - کە کۆنە هەوالی زەمانی کۆمەلەم بوو - یە کەجار زۆری نازربایجانی هەوالیشم دیتنەو کە لە تەوڕیز ئاشنا بووین. فەتەحی خۆشکەناییش هاتبوو مالهەوێ لە باکو. وەک لە سابلاغ و تەوڕیز بێم و با بوو. پیاویکی بە ناوی رابوێ کەری شۆرەوی لە مەهاباد، بە ناو «ئەسەدۆف» هەبوو. برادەریکی عیراکی (باقی بامەرێ) هەر پێی دەگوت: «کوری خەجە کۆری!»، دەیگوت فایتونچییە کە لە عەقرە بەو ناو هەبوو؛ ئەمەش رەنگە لە باکو فایتونچیی بووین! کە چوو بوومە باکو، ئوتیلچیی بوو. لەو پیاو هەزانە ی کە باکو یی بوون و لە تەوڕیز دەمناسین «میرزا ئیبرایمۆف» کە ئەو دەم وەزیری فەرھەنگی نازربایجانی شۆرەوی بوو، دوا یە ببو هەرێسێ دەولەت و ئەو کاتە کە چوومە باکو بە ناوی نووسەریکی زۆر بە ناوبانگ ناسرابوو. «جەعفەر خەندان» کە لە تەوڕیز شیعری منی تەر جەمە دە کرد، پەلی پرۆفیسۆری یی درابوو.

دەلم بە دیداری ئەو هەموو دۆست و ئاشنایانە گەشایەو. شەوانە تا سەعات یە ک و دووی شەو دەورم چۆل نەدەبوو. کە خەلک بلاو هێان دە کرد، تازە حەمە ی مەلوود سەر پێکی قسانی فت دە کرد و قەت نەیدەهێشت تا ولات روونا ک دەبوو چۆر تێک بەدم. قەسە ی رابردووی خۆ ی بۆ دە کردم؛ دەشیگوت: «نەو هە ک بمرم، تۆ لە بیرت نەچیی، بێنوسە...». وای بیست و چوار سال لەو دەمە رابردووە؛ حەمە مردووە؛ منیش زۆرم سەرگوروشتە ی ئەو لە بیر نەماو. بەلام هەر چۆنێک بێ سەرچل بۆت دە گێرمەو.

جاری با بزاین حەمەم لە کە یەو ناسیو: حەمە ی مەلوود، پیاویکی نەخویندەوار، دز، زۆر سەر شیت و شەر فڕۆش بوو. سابلاغی وە زالە هێنا بوو. دزی بە ئاشکرای دە کرد. جاریک دە چیتە ژوو ر لە ماله جوولە کە یە ک. جوولە کە دە گەل ژنە کە ی نوستوون. حەمە دەستە نوینێک هەلدە گری، پانەویان لە دەر کەو ه ناچیی؛ جوولە کە بانگ دە کا: کاکە هەمەد گیان، تیلوتیل! ئاوا بۆت دە دەر کەو ه ناچیی!

لە دامەزرانی «ژی - کاف» دا هاتە حیزبەو. پیاویکی بە برشت و موخلیس بوو. «ژی - کاف» کە دە پیتدا خەلکی دە ترساند، تەفەنگ هاویشتن و ترساندن لە عۆدە ی حەمەد بوو. دە گەل هیزی چە کداری کۆمەلە لە هاوکارە هەرە ئازا و بە کارە کان، لە شەری مە کلاریی دەوری سەردەشت، لە ئە ترافی سەقر ناوی دەر کرد. پلینگیک بوو لە بەر هەزار کەس نەدە پرینگاوە. هەموو زۆرمان خۆش دەویست.

ئارەق خۆرپکی بی‌ویته بوو. پیره پیشمه‌رگه‌یه‌ک بۆی گنرآمه‌وه که حممه‌د له مه‌کلاوی، ده‌ ناو مالیکدا قه‌تیس ما‌بوو؛ دوژمن ده‌وری دابوو؛ ئاگریان به‌ ماله‌ که‌وه‌ نابوو. چه‌ند که‌سیکی گیانباز خۆمان گه‌یاندى. دیوارمان بری:

- حممه‌د وه‌ره‌ خۆت خه‌لاس که.

- ئاره‌قتان بۆ هیناوم؟! نه‌گه‌ر نه‌تانه‌یناوه‌ برۆن، من هه‌لنايم!

دواى ئەوه قازى خۆى ته‌سليم کرد و بارزانی به‌ره‌و شنۆ کسانه‌وه، حممه‌د ره‌گه‌لیان که‌وت و له‌ هه‌موو شه‌ره‌کانی ده‌وری قارنه‌ و ده‌شتی شنۆدا زۆر به‌ ئازا ناوی ده‌ر کرد. ئەویش وپرای شیخ ئەحمه‌د و بارزانیه‌کانی که‌ چوونه‌وه‌ عیراق، خۆى ته‌سلیمی عیراق کرد و دوو سال له‌ که‌ر کووک گیرا. پاش چه‌بس ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رگه‌ردان مایه‌وه. بیستبووی که‌ شیخ له‌تيف بۆ ناسرییه‌ی لای به‌سرا دوور خراوه‌ته‌وه، خۆى گه‌یاندبوویه. به‌ خیری ناسه‌لامه‌تی ببوه‌ چیشتلینتر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ له‌تيف ده‌یگوت ده‌مالی کولی کردبووم و نه‌مه‌دویرا هه‌چ مه‌تق بکه‌م. زۆرم شیخه‌ عه‌ره‌ب و پیاوی گه‌وره‌ی کورد لئ میوان ده‌بوو. چیشت یان زۆر سویره، یان زۆر بی‌خوویه!

- کاکه‌ حممه‌د بۆ وات کردوو؟

- ئەو میوانانهم پئی خوینتال بوون!

کاله‌کی ده‌کړی، هه‌مووی قاش ده‌کردن. کامی بی‌تامة له‌ به‌ر من و میوانانی داده‌نا!
رۆژیک ئیشتیای گونه‌ به‌رانم کرد. حممه‌د رۆیشت پرې بوغچه‌به‌کی هینا.

- ئەو هه‌مووه‌ چیه‌؟

- کوپه‌ هه‌ر لئی گه‌رئ! چووم به‌ قه‌سابه‌که‌م گوت: «گون!»، تیی نه‌گه‌یشت. هه‌ر دووک ده‌ستم کرده‌ گوئ و باراندم و ده‌ستم بۆ گونی کابرا برد! چه‌ندین قه‌سابی بانگ کرد و بۆی گنرانه‌وه. هه‌ر که‌سه‌یان چه‌ندی گون له‌ لا بوو هینایان و قه‌راره‌ هه‌موو رۆژ بۆم کۆ که‌نه‌وه‌ و پوولیش نه‌ستین!

له‌ به‌غدا شاگرد عه‌کاس بووم؛ رۆژیک له‌ به‌ر ده‌رگای دوکان ویتابووم؛ حممه‌ په‌یدا بوو:

- هه‌زار دینت وای له‌ ده‌که‌م! دنیات بۆ گه‌رام. وازم له‌ شیخ هینا!

بردمه‌وه‌ مه‌نزه‌که‌م که‌ ده‌گه‌ل حممه‌ی ره‌شادی پیکه‌وه‌ بووین. شه‌ویک حممه‌ی ره‌شادی چوار براده‌ری تری له‌ سه‌ر شه‌ره‌فی حممه‌ی مه‌ولوود ده‌عوت کردبوو. سفه‌ری ئاره‌قیان ساز دا.
- کاکه‌ حممه‌د فه‌رموو.

- کاکه‌ ئەم جیقنه‌-جیقنه‌ ئاره‌ق خواردنه‌وه‌م به‌ که‌یفی نییه‌. ئیوه‌ بخۆنه‌وه، تا نۆره‌م هات

بۆم ده‌و قاپه‌ قووله‌ بکه‌ن!

پتر له‌ نیو بوتل ئاره‌قی بۆ کۆ ببۆوه. به‌ یه‌ک بین به‌ سه‌ریه‌وه‌ نا و یه‌ک جئ ته‌خت لینی که‌وت و تا به‌یانی دره‌نگ وه‌ هۆش نه‌هاته‌وه!

چه‌ند رۆژیکى زۆر خۆشمان پیکه‌وه‌ رابوارد. ئیواره‌یه‌کی سه‌رما که‌ چوومه‌وه، حممه‌د خۆى ساز کردوو ده‌روا. ره‌شادی گوئی: ده‌ترسم دلئ له‌ ئیمه‌ ئیشابن. گوتم: نا، حممه‌د چه‌ند ساله‌ دزی و چه‌ته‌یی نه‌کردوو، فیل که‌وتۆته‌ یادى هیندوستان! حممه‌د گوئی: ئای ره‌حمه‌ت له‌ بابت، به‌ خودا بۆیه‌ ده‌رۆم!

له‌ گوندى خه‌لان، له‌ نزیک سنووری ئیران ببوه‌ میوانی شیخ عه‌لئه‌ددین. وه‌زاره‌تی

دەرەھەي ئىران چەند جارىك لە عىراقى خواستووہ كە ھەمەي مەولوودە چىرچ زۆرى سەرباز و پۇلىسى ئىمە كوشتووہ و دەگەل بارزانىان ھاتۆتە عىراق، بماندەنەوہ، فایدەي نەبووہ. كە زانراوہ وا لە خەلانە، قولى خانى قەرەپەباغ و سەرھەنگىك دەنئىرنە رەواندز، دەنئىرن ھەمەد دەگرن. ھاكىم لە رەواندز كوردىكە.

- كۆرە تۆ ئىرانىت؟

- نەخىر قوربان خەلكى خەلانم و عىراقىم.

- ئەو قولى خانە دەلى دەيناسم و ھاوسەنگەرم بووہ.

- قوربان ھەر سىك تەلاقم كەوتىي، بە ھەياتم نەفەسم لە تىراك نەداوہ!

- يانى چى؟

- يانى ئەگەر ئىرانى بام وەك جەنابى سەرھەنگ ئاو بە لووتمدا دەھاتە خوار و ملم چىرچ و بارىك و رەنگ تولخ دەبووم!

ھاكىم دەلى: برۆ، تۆ عىراقىت، ناتگرم!

كابرايەكى زىنەبىي ناوى ھەمەي مەولوود، دەچىتە دىوى ئىران چا بفرۆشى؛ دەيگرن:

- ناوت چىيە؟

- ھەمەي مەلوودا

بىبە ورمى و رۆزى دوو جار داركارى بكە تا دوو مانگ.

- راستى بلنى!

- نازانم.

قولى خان دەبەن كە: ئەوہ كوشتوومانە لە بن داراندا؛ دەلى ئەوہ نىم كە ئىبە دەلىن. قولى خان كابرا دەبىنى، دەلى: خوا ھەلناگرى ئەو بەدبەختەتان بۆ گرتووہ؟ نازادىان كىرد و ھاتەوہ زىنەبىي. منىش وەك خەلكى تر پىيەوہ چووم.

- دەي كاكە ھەمە چۆن گىراي؟

- كۆرە ھەر لىي گەرئى، نازانم چ سەگبايىك ناوى وەك ناوى منە، دەلىن زۆرى پۇلىس و ئەفسەر كوشتووہ. دواي دوو مانگ لىندان و تىھەلدان بەرەلا كرام. ئاخ ئەو سەگباھەم گىر بىنايە و خوئىنىم بخواردايەتەوہ!

- چم دەدەبەي پىت بلنىم؟

- ھەرچى تۆ بلنى.

- بوغچە جغارەيەك بىنە!

- ھا بە قوربان!

- كاكە ئەم برايەي خۆت بووا منم ئەو ھەمەدى مەولوودەي تۆيان لە باتيان گرت!

- دەك مالت بە سى چەبى قورئى گىرى! جا ئىستا بلنىم چى؟!

- ھىچ مەلى، تۆزىكىش تووتنم بەدەيە و چايەكەش بلنى دەم كەنەوہ!

لە كەركووك شاگرد عەكاس بووم. ھەمەم لى پەيدا بوو:

- كاكە لە كەركووك كاسىبەك دەكەم...

ماوہەك فىشەكى بە قاچاغ دەبەردە سولەيمانى. بە ھۆي مەجىدى كاكەوہ كارىكم لە بىمارستانى گەرەي كەركووك بۆ دۆزىوہ، شەوانە پاسدار بى و بە رۆژ نازاد. ھىقووقىش مانگى

دە دینار. زۆر زوو خۆی خۆشەویست کرد. دوکتور عەبدوڕ مزاق (سەرۆکی بیمارستان) گوتبووی: شەھادە جنسیەت بۆ وەر دەگرم تا بتوانم حقوقت زیاد کەم. رۆژیک گوتی: قەرزیکم لە سەر عەبدوڵخالقی حاجی ئەللاھ - کە سابلاغیەکی قاچاگی بوو - قەرار بوو دەمانچەم بۆ بکڕێ، پوولە کە ی خواردوو. ئیستا بە قەتار لە بەغداوە دیت. دەلیی چی؟

- حەمەد شەر و ھەرا ساز مە کە! تۆ بۆ خۆت قاچاگی.
 رۆیشت. ھاتووە گوتی: لە قەتار ھینامە خوار پوولە کەم لێ ساندووە.
 جارێکی تر ھات گوتی: من دەچمە رووسیا، تۆ نایە؟
 - نەخێر.

ھەر ئەو شەو تەفەنگی دابوو بە بیمارستان و رۆیشتبوو. ئیتر لەو سالووە کە ھەزار و نۆسەد و پەنج و یەک بوو، نەزمانی چی بە سەر ھات. لە سالی شیبست سەفەرە کە ی بۆ گێرامووە:
 «لە کەرکوو کەو ھاتمە دزە ی مەرگەو، حاجی سەید عەبدوڵلا ئەفەندی گوتی: منیش پیاویک دەنێرم خەبەرێکی سەید عەزیزی کورم بزانی. کابرا سەیدێکی تووتن فرۆش بوو. باریک تووتنی قاچاگی ھینا و رۆیشتین. لە پێ نەسحەتی کردم: تۆ شکاکی نازانی لیت دێدۆنگ دەبن؛ خۆت لال و کەر کە ی باشە. دەچووینە ھەر مالتیک ببوو بەزمی ژنان! ئاویان پێ دەکیشام؛ دەستیان بۆ قوونم دەبرد! بەو حالە بە ناو جەلالیندا گەیشتی نەزیک سنوور. خانەخوێکەمان دەمانچە یەکی لێ ساندین کە شارەزایی سەر ئاراسمان بکا. دەگەل سەید، بەرە - بەرە خۆمان لە ناو گیشەگیادا شار دەووە کە بە رۆژ ئێرانێ نەمانبینن. شەو کە خەبەرمان بۆو، عاسمانی پەر لە ئەستێرە، نازانم چ وەختە:
 - سەید! سەید!

نەخێر خەبەر نییە. بە تەنیا ھاتمە سەر چۆمی ئاراز. جەلەکانم نایە نیو رانکە کەم، قوونوی تووتن و پەرم دە کەناری سەرکلاو چەقاند. خۆم بە چۆمدا دا. لە نێرینە ی چۆم ماندوو بووم، رفاندمی، بێھۆش بووم. بەرەبە یانێکی تاریک چاوم ھەلینا: رووت، نە رانک نە کلاو، لە ران بەرەژوووم لە سەر رەمل و لاقم لە ئاو دایە. چەرا دیارن. خواپە ئێرە ئێرانە یان رووسیاپە؟ سەگباییک جارێک فێری دوو کەلیمە رووسی کردبووم، مەل لێ نا:
 - ئیدی سودا! (وەرە ئێرە)

لە پەر شەش سەر بازی رووس رووی تەفەنگیان تێ کردم و دەستیان بەستم. دەلەرزیم، یەکیان پالتۆکە ی خۆی بە شانم دادا. ھاوارم دەکرد: سیغار! سیغار! چەند نەفەسیکیان بە دەمەووە کردم. بردیانمە باکو، دە حەبسیکی تاریکدا خۆم دیتەووە. تاقە یەک نەفەری تیدا بوو؛ لە سووچیک کروشە ی کردبوو. سیغار! سیغار! کابرا پاکە تێکی تووتنی ماخۆرکا کە ھەمووی قسڵ و زەر نیخە، بۆ ھینام. لە تە رۆژنامە یە کیشم دیتەووە. وە ک چای بەقالان پینچامەووە و کابرا ئاگری بۆ پێووە نام. یەک مژ کیشام. ھەر راست بوومەووە و مەل دە ملی کابرا نا، یە کترمان وە بەر شەقان دا! پاسەوان لە فیتە ی دا، ھاتن:
 - خەبەر چییە؟

- ھیچ قوربان گالتمەمان دەکرد!

کابرای ھاوژیندانم جوولە کە بوو؛ گوتی: بە تۆمەتی دزی لە بانک گیراوم، ئەدی تۆ؟

- جاری نازانم...

بردیانم بهر له هه موو شتیك به زه په بینی دریزۆكه له قوونمهوه تماشای ناو ریخۆله یان ده كردم كه وه ره قهه نه خوار دبی.

- چكاره ی؟

نه قلی خۆم گیراوه.

- ده ی بۆ ده لینی رووسی نازانم؟ نه دی بۆ له سه ر چۆم به رووسی ده دوا ی؟

- هه ر ئه و دوو كه لیمه م ده زانی، ئه گه ر ئه و كابرایه ی فیری كردووم تووشی بم ده بی بیکوژم!

- نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شیخ عه بدوللا تۆ ی نار دووه.

- ده ئیوه ده تیار یكیم نین، بۆ مابم بده نی؛ تا بچم به سه ید عه بدوللا ی داده م!

- ئه و قسانه بۆ خۆت باشه ...

جوهله كه ی هه والم به و شه ره شه قه زۆر كه یفی هاتبوو؛ هه موو رۆژ حه لواهه كی به شه قانمان ده كرد. رۆژی یه كه شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتنی، گو تی: هه مووتان بچن جغاره بیسن! باوه شیك جغاره م بۆ هات و بوومه شای له سه ر تهخت!

له باكوړا رایانگو یزتم بۆ زیندانی فلان، له و یوه بۆ فلان شار... (په ننگه ناوی په نجا شاری گو تیی كه له بیرم نه ماون). له زیندانیكدا ئه فسه رانی ئه لمانیش هه بوون؛ زۆر خۆش ده زیان. له تاو هه لاته وه ده هاتنه بهر تاو؛ وه رزشیان ده كرد؛ جگه ره ی باشیان هه بوو. دوا ی ئه وان بۆ نیوسه عات ئیمه ده چووینه حه سار، قونجكه جگه ره كانیا نمان هه لده گرت هوه. زیندانیه كی رووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست كردبوو؛ تا من دوو قونچكم هه لده گرت هوه، ئه و هه مووی ده چینه وه. خاك ئه ندازیكی ئاسنم له سه ری دا، نو قمی خو ینم كرد. له ویش رایانگو یزتم. نزیکه ی دوو سال له و زیندان بۆ ئه و زیندان راگو یزرام، تا ستالین مرد. باریان كردم هیتامیانه سه حرای كه ره كه لپاق، چهن دین ملیۆن حه شامه تی تری لی بوو كه له سیبیریا و هه موو زیندانه كانی شو ره و یه وه هیترا بوون. ده تگوت حه شری نیره كه ره! برسی و پرووت و سه رگه ردان به ناو ئه و هه زاره زیله دا ده خولا مه وه به لكو یه كیك پارچه نانیکم بداتی. كابرایه كی ئه رمه نی، دیار بوو پوولی زۆره، گو تی: ئه ری تۆ له ئاشپهزی ده زانی؟

- عه جبه كه ریک ی! به دبه خت من ئاشپهزی كوری شیخ مه حموود پادشای كوردستان بووم! چیشتم بۆ لیدنه نا و خزمه تم ده كرد و له خیت هه كه ی ده نوستم. گۆلاویكی گه و ره ی لی بوو، قاپه كانم لی ده شوشت. هه تیویكی قوته م لی په یدا بوو، به تور كی تیی راخوړیم:

- ناوت؟ كو ینده ری؟ چكاره ی؟

هه ر تۆ قیم. بی و نه بی ئه وه پۆلیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

- برا من فه قیرم، كوردم، هاتووم به پیم كه نه وه بۆ عیراق.

بانگی كرد:

- مارف وه ره ئه وه حه مه دی مه ولووده له من ترساوه!

قادی مه حموودزاده و مارفی فه رهادی، هه ردووك سا بلاغی، كه سی سال پیش هاتبوون ده رباره ی دروست كردنی حیزبی لاگری رووسان قسه بكن؛ هه ر له سنوور گرتیوو یان و بر دبوویاننه سیبیریا. ئه و مابه یته به رۆژ داریان پی شكاندوون و به شه و ده حه بسیان كردوون. ئه وانیشیان هیتا وه ته لای من. قاپ و قاچاغم هه ر له و ی به جی هیش و چوومه لای سا بلاغیان.

ئەوانیان قىبۇل كۆرد بچنە باكو، ھەوليان بۇ منيش دا، بريانمە ئازەربايجان لە گوندېك بە ناو «كووبا» لە سەد كىلومىترى باكو كرامە پاسەوانى باغاتى دەولەت. ئەوئىم زۆر خۇش بوو. بەلام رەھىم قازى ناچارى كۆردم بىمە باكوپە. حقووقى پەناھەندەگى وەرەدەگرم؛ خانووم دراوھەتئى. ئەوہ تۆم لىرە دىتەوہ...

- باشە كاكە حەمە، وەختى لە بەغداوہ چووینە خەلان بە ھەواى دزى و چەتەيى كۆردن- چت بە چى كۆرد؟

- لە خەلانەوہ تەفەنگىكەم پەيدا كۆرد. دە پىشدا بە تەنيا دەچوومەوہ دەورى سابلاغ. لە ھەركۆئ ئەمنىيەك، ئەفسەرىكەم دەس كەوتايە دەمكۆشت و كەل وپەلەكە و ئەسپ و چەكەكەم دىناوہ بە دزى دەمفرۆشت. پۆلىس وەك چاوتىشە لىم دەگەرآن. رۆژئىك خۇم كۆرد بە چاىخانەيى قازىاودا؛ كە لەو بەرى چۆم بوو. قاوھچى گوتى: نامە خۆت بشارەوہ! دەستەيەك ژاندارم و شارەبانى ھاتن لە تۆيان دەپرسى و رەنگە بگەرىنەوہ. غارم دا لە بن كەندالېك، لە ناو سىپىنداراندا خۇم درېژ كۆرد. شارەبانىيەكى كۆردى سابلاغى ھاتە سەر كەندال، راست بە سەر مندا مىزت! لىئى راست بوومەوہ:

- سەگباب دەتكۆژم!

- حەمەد دەغىلە راكە، ئەوہ لە تۆ دەگەرىين!

بۇ شەرىكە چەتە، «بلوت» ناوہم رەگەل كەوت كە ئازربايجانى و زەمانى پىشەوہرى ناوبانگى ھەبوو؛ قەدەرىكىش چەتەيى مستەفاخانى خورباوا بوو. ئەوئىش لە حەبسى كەركوك ئازاد كرابوو. ئەو جار دەگەل قالە تەگەرانى و چەند چەتەيىكى تر كە ببووینە ھەژدە كەس لە ئىران كەوتىنە كار. جارېك برايمەسوورى قاچاغچىمان رۆوت كۆرد كە دەبانگوت خەبەر بە دەولەت دەدا. دوو بارى بارگىن كووتالمان لى ساند، ھىنامانە وزەندەرە، لە دەشت دە ناو گىشە گىلمان خست. سەي ھاتىنەوہ بارمان كۆرد و چووینە پىشتى دەرمانى. لەوئى زانىمان كە گىيا خراوہتە جىگەي كووتال و چەند تۆپىكمان لى دزراوہ. ھاتمەوہ تەشقەلەم دە خەلكى وزەندەرئى ھالاند. ئاخىرى بە تەفەنگىكى تاپر دەستم لە شەر بەردا. مالمان بردە قاراوا. داىكە دزىكمان پەيدا كۆرد كە لە بۇكان بۇمان بفرۆشى. مالى برد و نەھاتەوہ. مايبەباش دەرچووین!

شەويك لە پىشت تورجان لە كىئوى وەستا مستەفاوہ ناردمانە مالى حاجى بابەشىخ كە نانمان بۇ بنىرئى. بۇ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوو! قەرارم كۆرد تۆلەي لى بگەمەوہ.

بربارمان دا ئاغاي زەلام زەلام رۆوت كەين. چووینە سەر شەھابى بەردەزەرد، دەست و لاقمان بەست؛ بردمانە ئەشكەووتىك. «پەپوولە زىرەم دەيە بەرت دەدەم»، داواي پەنجا ھەزار تەنمان كۆرد. مەلا ھات و پاش چەقەي زۆر پىك ھاتىن بە شەش ھەزار رازى بىن. پوولمان وەرگرت و ئاغا رۆيشت و پتر لە چوارسەد تەفەنگچى كۆرد و ئىراني دەورىان داين. كۆردمانە شەر، پىاوئىكمان لى كۆژرا. لە تارىكايى شەودا - كە دەورەمان گىرابوو- يەك لە دوژمنەكان گوتى: وەرن لە لاي مەنەوہ دەرباز بن! رېگەي داين و كەلاك بە كۆلەوہ دەرچووین. ئىتر لىك بلاو بووین. خۇم و سئ كەس ھاتىنە قاوہخانەي گۆردە بەردان. ھەژ- نۆ بارگىن و ئىستەر بە بارەوہ بەسترابوونەوہ. گوتيان جىيازى بووكى حاجى بابەشىخە. دەمم ھەلبەست و بارمان برد و رۆيشتىن. گەرەمەوہ گوتم: بە حاجى بابە شىخ بلىن حەمەي مەولوود مالەكەي برد؛ چونكە ئەو بۇ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوو! مالمان لە عىراق فرۆشت. نامەي حاجى بابەشىخ بۇ شىخ

عەلەئەدین ھات. گرتیانم، ناخر پووشکەیان لێساندمەوہ. نەمدەزانى شیخ لە سەر یەکتەری دەکەنەوہ!

کاک ھەزار! من لە دنیادا زۆرم تال و سوێری دیوہ؛ با ئەوہشت بۆ بگێرمەوہ:

نازانم کام سال بوو، رەنگە تۆ لە بیرت بێ، زۆریان سابلایى بە تۆمەتى قاچاغچىتە بۆ شیراز دەوور خستەنەوہ؛ منیش یەکیک لەوانە بووم. نە حقووق، نە بژیو، بەرھەلدا، برۆ کار پەیدا کە! دەچوو لە مەیدان دەگەل فاعلان رادەوہستام، جاروبار کارى قورەکاریم دەست دەکەوت. لە مالیک فەعلە بووم؛ پیریژنی خاوەن مال گوتى وەرە ببە نۆکەرم! ئیجازەى لە شارەبانى ساند و پیناسە کەمى لای خۆى گل دایەوہ؛ بوومە نۆکەر. گەسک لێدە! کاروبارى ماله بکە! پاشان دەگەل دوو مندالان بچمە دەر بیانگێرم. شایبەک پوولى گیرفانى نەدەدامى. مندال یەکی دوو قرانیان رۆژانە دەدانى؛ شتیکم لەوان دەدزی بۆ جگەرە. جگە لە ماندوو بوونى زۆر و بێ پوولى و ئاتاجى، بۆلە و جنیوی پیریژن لە گیان وەرەزى کردبووم. بریارم دا خۆم لە پۆلیس بدزمەوہ و راکەم. خۆ ناشکرى بە جادەدا برۆم. رینگەى لادیم گرتە بەر؛ نابەلەد. بە خەپال دەچمە ئیسفەهان، جارێک چوار شەو رۆیشتم، کۆچەرى قەشقایى تییان گەیاندم کە رینگەم ھەلە کردوہ؛ گەرماھەوہ. بە شەو دەرویشتم، بە رۆژ خۆم دەشاردەوہ کە ئەمنیە نەمبین. لە دیھات سوالی نانم دەکرد. بە یانیبەک لە بن بەردێک نوستبووم؛ ئەمنیەک بە سواری تیی زاخویریم:

- تۆ چیت؟!

- ئاغا گیان دەگەل کابرایەک لە ئیسفەهان پیکەوہ کریکار و شەریک بووین، پوولەکەى منى دزیوہ؛ لەو دەگەریم!

- درۆ دەکەى! تۆ رەنگە لە ھەلاتووەکانى شیراز بى؛ بەلام ھیندە رووت و کەسيفى ناتگرم!

- ئاغا گیان خیریکم بى بکە!

- مردووت مری کى بیستووێە سوال لە ئەمنیە بکری؟!

قرانیکی دامى. جلەکانم ھەمووی بە درووانەوہ چوو بوون. وا شروشرۆل ببووم ھەموو لەشم بە دەروہە بوو. ئەمجار نەمدەوێرا بچمە سوالی نانیش. مندالە و رکە بەردیان تیدەگرتم و بە «شیتە شیتە» شوینم دەکەوتن. ئیوارە یەک لە لای ھەمەدان گەییمە قاوہخانە یەى سەر رینگا. کابرا خەریک بوو دایخا. ھەرام لى کرد: دایمەخە! درگای بۆ کردمەوہ. گوتم: چای دەم کە! پتر لە دە چام خواردەوہ. نان و ھیلکە بیئە، زوو بە! نانم خوارد. کابرا گوتى: من دەچمەوہ دى، تۆ شەو لێرە بخەوہ و دەرکە داخە.

- ناترسی دزیت لى بکەم؟

- نەخیر ناترسم.

- بەیانى لە بیرت نەچى قەیماغ بینى، نانى تازەش خراب نییە!

- بەلئى بە چاوان!

بەیانى کابرا بە باوہشیک نان و قەیماغ و پەنیرەوہ ھاتەوہ. تیر لەوہرام و پتر لە دە چای شیرنم خواردەوہ. رووم تیکرد:

- بەلئى دەزانم، یەک شاییت بى نییە و حوکم دەکەى بیئە بخۆم!

دە بوغچە یە کدا دوو نردوو نان و دوو سەلکە پەنیری بۆ پیچامەوہ، دوو قرانیشى دامى کە لە رینگە بە چای بدەم. ھیندیکیش قەند و چای وشکی دامى.

گه ښوومه ناو کوردان. ښواريه يک له قهراغ دښه گهوه لامدا؛ له ماليک داواى که ترېم کرد. ښه کهى که تری دامی و له سهر کوچکاروم دانابوو بکولى. میړده کهى هاتهوه؛ شه قىکى له که تری هه لدا و به پاله په ستو دهرى کردم.

سهرت نه په شینم! چل و پینج شهو و روژ به پروتى و سوالکه رى ښو وړنگایه م پښوا. چوومه گوندی دهرمان. گوتیان «میرزا قادر» کورى حاجى سالحى موشیرى - ښو ههره پوولداره ههره خه سیسه به ناوبانگه کهى سابلانغ که ښو گونده شى هه بوو - لیره یه. ههر دوور له دهر گای هه ساره وه دىتمى تمه نیکى بو ناردم؛ گوتى: برؤ لیره مه مینه! له عومرمداهه هه ښو جار ه فرمیسمک به چاودا هاتووه... تمه نم بو فری دا و دهر که وتم. هاتمه گوندی زگدرپاو؛ که ناگا کهى میرزا که ریمى شاتری بوو. ښویش وهک میرزا قادر سابلانغى و ده بناسیم. مه یدان ښه سپیک مندالی دى به قوچه قانیه وه به پیرمه وه هاتن: «شیته شیته» راپیان نام. له تاوان خو م به ناوده ستخانهى مزگه وتا کرد. به ختى من کوپخا له ناوده ست بوو، مندالی لى دهر کردم. چوومه باغ که گوتیان ناغا به مالوه له وپیه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنى خانمى ښى ناغا بانگى کرد:

- سهرت ده قورئ نى! خو ښووه گهل وگونت هه موو به دهره وه یه، بچو پشت داریک!
جایمیکیان بو هینام ده خو موه پینجا. ههر دسه بجى مه نجه لى پلاوى هینا. به یه که هه لپه خواردم. زور زوو په کی تری له پیش دانام؛ ښوسا تیرم خوارد. خانم ناردى ده ستى جلکى تازه یان بو هینام. ناویان گهرم کرد؛ خو م ششت. به راستى حوسنى خانم له هه موو پیاووان پیاوتر دهر چوو...

ده روژ وای به خىو کردم، ته واو بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلانغ، جلکى ښ و منداله کانم و چل تمه نى پوول دامى. له سابلانغ هه موو روژ پولىس له منى پرسى بوو؛ که هه لاتووه ده بى بگيریت. ههر ښو شه وه بوومه وه چول نشین و یاریده ی قاچاغچیانم ده دا و جار - جاریش دزیم به بهر وه ده کرد. له وړنگه یه فیره گه دايش ببووم. ښه گهر له گوندیک دهمزانى دزیم بو ناکرئ، سوالم ده کرد. دهر به دهر مام تا ره زاخان تیک چوو. هاتمه وه و بوومه خزمه تکارى کوردايه تى و ده گهل توډا بوومه ناشنا. هیشتا کو مله ی «ښى - کاف» دانه مه زرابوو، روژیک چوومه زگدرپاو. به سهر ته قه دا که وتم. ناغایانى دهر و بهر هاتبوون زگدرپاو تالان که ن. تفه ننگیکم وه رگرت و بهر بوومه گیانى دوژمنان. هه لمقه نندن و که وتمه دوویان. به کیان هه رای کرد: ښو سه گباهه تان نه دیوه ده لى به رگرى له مالى بابى ده کا!

با ښووش له حمه د بگيرمه وه:

له کهر کووک چووبوه چاخانه یه ک، گوتبووى که باب ده خو م. ناردبوویان که بابیان بو هینابوو. که هه ستابوو به خاوه ن چاخانه ی گوتبوو:

- کاکه ده ست خو ش!

- یانى چى؟

- له ولاتى مه، پیاو ښه گهر پوولى نه بوو ده لى ده س خو ش!

- جوابه کهى چیه؟

- سهر خو ش!

- بهو شه رته سهر خو ش، هه موو روژ بښه وه لام «ده س خو ش، سهر خو ش» بکه ین!

رۇژىك لە چاخانە دانىشتوو، پۇلىسىك دىتە بەردەمى:

- مام قادر دىنيات لى گەرام، ئەم ئىحزارە ئىمزا كە.

- بىرۇ من مام قادر نىم!

- بە خوا دەتناسم، مام قادرى و دەبى ئىمزاى كەى!

- كۆرە ھەر سىك تەلاقم كەوى من ھەمدى مەولوودە چرچەم، بە تۆمەتى قەتلى پۇلىس و

ئەفسەرى ئىران لە عىراق و ئىران لىم دەگەپن بىمگرن!

كابراى چاخانەدار راست پىلى پۇلىس دەگرئ:

- كاكە ئەوە براى منە، تازە لە شىتخانەمان ھىناوۋەتەو، تانەيكوشتووى پاكە!

زۇر لۆمەى ھەمەش دەكا كە ئەو سەرگەرمىيە بە ھىلاكت دەبا...

دەولەت زۇرى قەدرى نىزامى شاعىر گرتوو. كۆتەلىكى زۇر بلندى لە مەبدانىكە و مووزەى نىزامى ھەبە. بىردىنمە سەبىرى مووزە. يەكجىر زۇر ئاسەوارى نىزامى لە خەتى و چاپى زۇر بەقىمەت تىدا ھەلگىراو. كىژىك شارەزايى دەگرد «دلارا» ناو؛ بەلام لە راستىدا دلارا بوو. دەتگوت عىزرايىل لە گۆشەى چاوە رەش و بادامىيەكانىدا خۆى مات داوۋە گىيانى لاوان بكىشى! من لەبەر تماشى ئەو باوەر ناكەم دە ھىچ گەبىم! تماشى نوسخەيەكى خەمسەم دەگرد، بە دەنگ لە نىزىك كچەكە خويىندمەو:

دل شىشە و چىشان تو ھەر گوشە بىرىندش مستند، مبادا كە بە شوخى شىكىندش

زانى دەگەل ئەومە، ئادىسى لى خواستىم. ئىوارى تەلەفۇنى كرد گوتى: ناوېرم بىمە ئوتىل.

گوتىم: وەرە مالى عەبدوللا رەزماوۋەرى كە لەوى دەعوەت كراوم. ھات. بەلام ژنى عەلى گەلاوېژ

گالتەى پىن كرد و تۇراندى. دوايى كە لۆمەى ژنى عەلىم كرد گوتى: بۇ تۇ نايى؛ سووكە!

لە كۆرى شاعىران و نووسەران بانگ كرام. زۇرم قسە كرد؛ مېشىكى سەريانم بىردا ھىندىك

خەنوۋوچكە دەبىردنەو! سەر لە ھەوۋەلەو رەھىم قازى مۆتەرچىم بوو؛ دەرى نەبىرد؛ عەلى

گەلاوېژ جىگاي گرتەو. گوتيان بە ئازەربايجانى قسە بكە! دەمزانى ناتوانم وەك پىويستە مرازى

خۆم دەبىرم. بە كوردى دەمگوت و تەرجمەى ئازەرى دەكرا. لە بىرم نەماوۋە لە ماوۋە سەعات و

نىويكدا - كە بىوچان چەنەم لىداوۋە - چىم گوت؛ بەلام بوختەكەى بە سەرچلى ئەمە بوو:

جارىك لە شىعەرى خۇمدا گوتوومە: خويىنى كورد و ئازەرى بۇ پارىزگارى نىشتمان دەرژىتە

تەشتىكەو؛ جارىكى تر گوتوومە: ئىمە وەك دوو كاكەلەبادام لە تىكولىك دايىن؛ ئىستا كە زۇرتەر

شارەزاتر بووم، دەلېم: ئىمە دوو گەل نىن، يەكىن. ئىئو لە تارىخى خۇتاندا دەلېن لە عەولادى

مادى بچوو كىن؛ زەردەشت لە خۇمانە. كوردىش ھەر وا دەلېن و مېژوونووسان و

رۇژھەلات ناسانىش بۇ كورد وا دەلېن. كە وا بوو بېژىن: ئىمە لە بىنەرتدا يەك بووین. جا يان

ئىوۋە كوردىتان لە بىر براوۋەتەو بە تركى قسە دەكەن، يان ئىمە تركىمان وە لا ناوۋە و بەو زمانە

كوردىيە داخىوین. بەر لە زەمانى سەفەوى گەلىك لە مېژوودا بە ناوى ئازەرى و زمانىكى توركى

بە ناوى زمانى ئازەربايجانى نەناسراو؛ بەلام لە زەمانى گەزەنفونى يۇنانىيەوۋە ناوى كورد ھەبە

كە لە دانىشتووانى چىاي زاگرۇسە و زمانىكى سەربەخۇيان ھەبە. دەشزانىن كە سەفەوى بىنچە

كورد، ئەم تركىيەيان كىردۆتە زمانى مەزھەبى و بە سەر خەلكى بەردەستى خۇياندا سەپاندوۋە.

تەنانت شىخ سەفى بۇ خۆى شىعەرى بە زاراوۋەكى كوردى گوتوۋە. جا ئىستا قسەى ئىمەى

کورد راست بی یان قسه‌ی ئیوه، به هەر دووک باراندا ئیمه یه کتیکین و لیکیان هه‌لاواردووبن. ئەگەر مامۆستا «سەمەد وەرگۆن» ئەو هەموو زەحمەتە ی کیشاوه و دەلی: «نابی بلین دایکی نیزامی کچه ئاغای کورد بووه؛ دەبی بلین ناوی «رەئیسە» بووه. له برسان دەمرد؛ له ناچار ی رازی بووه میرد به یووسف کوری زه‌کی مونه‌یه‌د بکا؛ که نازەربایجان ی بوو. دەنا ئیستاش نه هەر ئاغا، هیچ کوردیک کچی خۆی نادا به بیگانه. ئەوسا دەبی بلین باوکیشی هەر کورد بوو؛ که نیزامی له نازەربایجانەتی دەشۆری»، پیم وایه خۆی به خۆپایی زەحمەت داوه. ئەگەر وه‌ک من لیکی داباوه که ئیمه هەر یه‌کین و زمانمان گۆراوه، ئەوسا تینده‌گە‌یشت که ئەلیاس ناوی کوردانە‌یه و جگه له پیغه‌مبەرە‌که‌ی ناو قورعان، نه‌مبیس‌تووه ئەلیاس‌تیک ی غەیره کورد هە‌بی. تەنانەت لام وایه دایکی نیزامی کوردی یه‌زیدی بووه؛ چونکه دەلی: «خالۆ عەمی ئەو خالی من بووه»، «عەمی» ناوی یه‌زیدیانه. قەتیش نه‌بیسراوه ژنه کوردیک ناوی رەئیسە بووینت. له هەموو میژوووه‌کانیشدا هەمیشه «گەنجە» و «ئاران» به کوردستان ژمیراون. نه‌خیز، نیزامی کورده و نازەربایجان ی؛ که ئەو دوو ناوه ئیستا به سەر گەلیکی لیک هه‌لاواردوو دابراوه. وا من یه‌کتیک له خۆتانم و ئیوه‌ش دەتوانن کتیبی خۆتان چاپ بکەن. داواتان لی ده‌کەم له‌و به‌شه به‌ره‌بابە‌تان بی‌خه‌به‌ر مەبن و هاواریکمان بۆ بکەن...

نازانم چەند دیکه‌شم رست. هەر چەند رەحیم به ترسه‌وه تەرجه‌مه‌ی ده‌کرد و لای وا بوو زۆریان پی ناخۆشه، به‌رعه‌کس یه‌کجار زۆریان په‌سند کرد و چه‌پله‌ی زۆریان لی دا و رۆژی دوا‌یی نامه‌یه‌کم بۆ هات که به‌ تیکرایی کردمیانه ئەندامی فه‌خری له‌ کۆری شاعیران و نووسەرانی نازەربایجاندا. له پاش قسه‌ درێژه‌که‌م، وچانیک درا و چامان ده‌خواردوه. چەند که‌سیک چەند پرسیاریکیان لی کردم؛ به ئەندازە‌ی ئاقلی خۆم جوابم دەدانه‌وه. یه‌کی پرس ی:

- بیر و رات دەربارە‌ی سمکۆ چییه؟

گوتم: سمکۆ ئاغایه‌کی کوردی سه‌رره‌ق بووه. به‌زه‌ی به‌وانه‌دا نه‌هاتۆته‌وه که لای وا بووه چونکه سەر به‌ دوژمن نابی بیانکوژی. زۆر که‌سی بی‌تاوانی ترک‌زمانی کوشتوه که هیچ له‌و کاره‌ی رازی نیم. به‌لام له‌م قەرندە‌دا ئەو رچه‌ی بۆ کیشاین که ده‌کر ی چاو ده‌ گژ شووژن راجی و بی‌شیکین ی. ئەگەر عه‌قلی سیاسی ته‌واو با، بۆ یه‌کجاری ریشه‌ی ده‌وله‌تی لاساری پادشایانی ئیرانی له‌ بنه‌وه دەر‌دینا. که وا بوو قه‌دری ئەو مامۆستایه‌تیە‌ی ده‌گرم.

یه‌کی‌تر پرس ی:

- له تاریخی ئەرمه‌نیدا نووسراوه: دوژمنی ژماره یه‌کمان کوردن؛ که له قه‌تلوعامه‌که‌دا ئەوان یاریده‌ی سولتانی رۆمیان داوه. تۆ ده‌لیتی چی؟

- من باوه‌ر ناکه‌م شتی وا هە‌بی. ئەوه له‌وه ده‌کا روس له تاریخی خۆیاندا بنووسن: دوژمنی هه‌ره گه‌وره‌مان ئەمرۆ تاتارن؛ چونکه مۆسکۆیان گرت و قه‌تلوعامیان کرد. ئەو سواره کوردانه‌ی له‌شکری هەمیدیه بوون و به‌ فرمانی سولتان شه‌ریان کردوه. چی به‌ سەر کوردی تره‌وه داوه؟! ده‌شیب ئەرمه‌نی ئەوه‌یان له‌ بیر نه‌چوو یی که زۆر خانه‌دانه کورد، هه‌زاران ئەرمه‌نی هه‌لاتوو یان ئەوده‌م په‌نا داوه و رزگاریان کردوون. چەند ته‌تاری ئەمرۆ تاوانباری ته‌تاری پیتشوون، کوردی ئەمرۆش هەر ئەوه‌نده...

پرس و جوابه‌کانی‌ترم له‌ بیر نه‌ماون.

له‌و شاعیرانه‌ی له‌ باکۆ دیتن، «عوسمان سارویللی» زۆر شاعیریک ی به‌رز بوو. شیعری ئەو ده

قاتی شیعری «سەمەد وەرگون» بەهیز و جوان بوون؛ بەلام چونکە سەمەد دۆستی نزیکى ستالین بوو، ناوی شاعیری هەرە گەورەى لى نرابوو.

چاوم بە «مەدینە گولگون» کەوت کە لە تەوریز کیزۆلە یەکی جوانکەلە و شاعیر بوو؛ من و هیمن دەمانناسی. ببووە پەشتیکی زۆر دزىوى گنجاوى. یەکیکی سەر تەواو سپیم دیت نەماناسیەو. گوتى: من «شاعیر عەرەب ئۇغلىم». هەر چونکە لە تەوریز پىگەم نەدا یەک لەو کیزە سروودخوینانە بۆ ئەتاکشیوف (فەرماندەى هیزەکانى شۆرەوى لە ئازەربایجان) بەرن، هەر کە هاتمە باکو گرتیانم و چارەدا ساڵ لە حەبەسدا مام. پاش نەمانى ستالین و باغرووف و دەستە و دایەرەیان، هاتوومە دەر.

بۆیان گپىرامەو کە پىشەوهرى لە ئێران پەویو، پىگەى نەدراو و بچیتە مۆسکو. نامە یەکی گەیاندۆتە ستالین، باسى شکانى ئازەربایجانى ئێرانى بۆ نووسىو. ستالین پرسىویە: نەقلی ئازەربایجان چىیە؟ من قەت نەمبىستوو. بۆچى لەوئى چى پوو داو؟! با ئەو پىشەوهرى بىتە لام؛ زۆر بىخەبەرم. پىشەوهرى کە ساز بوو پرا، بە فەرمانى باغرووف [باقرووف] کامیۆنىک لە پىگەى فرگەدا خۆى لە ترۆمبیلە کەى داو و کوژراو و ئىستاش ستالین هەر بە بىخەبەرى ماو تەمردوو. ئای بە کلکى خىو یەو! وا ديارە من و مام هیمن کەرى تەواو بووین: نە ستالین زانیویە چىیە حالمان و نە فەرموویەتى: «یەمان پرسىسکى، کوردیسکى خەرەشۆ!» (فارس خراپە و کورد باشە!) ئیمە لە عىشقا سووتاوین و مەعشوقە ئاگای لە مەحمودى بىزەواد نەبوو!...

و هەک باسى باغرووفیان دەکرد، قەت چەنگیز هیندە خوینپىژ نەبوو. گۆیا لە محاکمەدا بىپەروا گوتویە: پەنجا و سى هەزار کەسم بە دزیەو بە دەستى خۆم کوشتوو و بە شوقیرە کەم ناشوو. هەر ژنىک کە ئەو ویستبىتى و نەچووبىتە لای، بە مىرد و مندالەو حەوالەى سىریا کراو و فەوتان. ئەو زولم و زەلالەتەى لە دەزگای باغرووف و یارانیدا کراو، سەد کتیبى دەوئ. جا ئەگەر کلفەت وا جوان بوو، دەبى خانم چۆن بى؟! دەبى فەزایحى ستالین گەبىتە کوئ؟

جاریک لە ئاسایشگا، نایىکى شوورای عالى، شوکرانەى ئازادى زەمانى خرۆشۆفى دەکرد. دەیگوت: ئىستا نامە بۆ باکو بنووسم جوابم بۆ دیتەو. ئىستا دەتوانین شەوانە بچینە مالى دۆستان. قەدىم نەماندەویرا نامە بنووسین کە سەد جار تماشای دەکرا. هەر ئىوارە سەعات پىنج، هەر کەس نەچووبایەو ماله خۆى، دەگىرا و شرت و گوم دەکرا...

لە گەل چەند کەسىک لە نووسەرانى باکو - کە دەیانگوت ئیمە کوردین و کوردى نازانین و یەکیان «پەحیموف» شاعىرىکى بەقەدر بوو - رۆژىک لە مالى میرزا براىموف بووین. گوتیان: ئىستا بولبول (ئەو گۆرانى بىژە بەناوبانگە کە) دىتە ئیرە. ئىستا کە لەقەبى پروفیسورى دراوئ. گۆرانى نالى؛ داواى گۆرانى لى مەکە! بولبول هات. پىرەمىردىکى حەفتا سالى زۆر جوان و بالابەرز بوو.

گوتم: ئوستاد ئەگەر منیش داوا بکەم گۆرانىیەک نالى؟

- هەژار من دایکم کوردە و کوردم زۆر خۆش دەوئ. دادەى دەفیکم بۆ بىن!

بە راستى دلئى سىسى تىراو دەکرد. میرزا براىموف گوتى: هەژار! لەو هەتا هاتوو، نیوئى نووسەرانت لى کردووینە کورد. تەنانتە نىزامىشت لى ساندووین. تکایە زوو برۆو تەمىشت

نه کردۆته كورد!

لهو مه جلیسه دا قسه كرا؛ یه كئ گوتی: كوردستان نازاد ده بی؛ ره حیم قازی ره ئیسه و هه ژار وه زیری فهره ننگه.

گوتم: ره ننگه ره حیم به وه دلی خوۆش بی؛ به لام من ده زانم تا چینی من و دوا ی منیش له م ریگه یه دا نه مرین، ئهو خه ونه وه دی نایه. هه رگا كوردستان نازاد بی، پیاوی وه كو من و ره حیمی به پوو شیک ناوی. ئیمه خوۆمان کردۆته بوتی زه مان ی جاهلی. وا من هه ر له ئیستا وه ئیستی عفا م له وه زاره ت دا...

بی جیی نازانم كورته باسیکی ره حیم قازی بکه م:

بنامۆزای پیشه وا قازی محه ممه د، برای حه مه حوسین خانی سه یفی قازییه؛ له سا بلاغ ده مناسی. لاویک بوو، ئه ویش ده گه ل چه ند لاویکی دیکه ها تبه ونه باکو که فیری ئه فسهری بن یان بخوینن. که سا بلاغ شکا زۆریان ها تته وه. چه ند که سیکیان وه ک که ریم ئه ییووبی، مسته فا شلماشی و عه لی گه لاویژ و سولتان وه ته میشی و ره حیم قازی نه ها تته وه. ده پال دهرس خویندندا - به ناو - حیزی دیموکراتی کوردیان بۆ ساز دا ون و رۆژنامه یه کی دوو په ری به کوردی و نازه رریان حه و تانه نووسیوه. نازانم ره حیم چی خویندوو ه؛ به لام ناوی دوکتور ره حیم بوو.

به ر له وه بيمه مۆسکو نامه یه کیم پیگه یشت؛ ره حیم نووسیویه و ده لی: و مره ئیره! پوولی ته رجه مه ی شیعره کانیش ت - که نزیکه ی بیست و هه شت هه زار رپوویل - ه وه ده گری... بۆم نووسی: ده عوه تیکی سهیره! تۆ له عاسمان سفره راده خه ی و ناردیوانیش ت سوو تاندوو ه! چۆن ده توانم بيم؟

له ئاسایشگا ها ته لام. پاش چارده سال یه کترمان دینه وه. هه ر دوو کمان قه له وتر بیووین و ئه و زگی له من زلتر بوو. له قسانی بۆنی ئه وه ده ها ت که له جیی پیشه وا بکریته سه رۆکی کورد. گوتم: کاکه! بارزانی له مۆسکو بوو؛ له جزیره ی سووریا رۆژیک شوانیکی یه زیدی و خا وه ن مه ریک چه قه یان بوو که فلا نه مه رت دزیوه! درۆ ده که ی گورگ نه یخوار دووه. شوانه که زۆر سویندی به شیخ هادی و بولقاسم خوارد، به هره ی نه بوو، گوتی: «سویند به سه ری مه لامسته فا بارزانی، من نه مدزیوه». کابرا گوتی دلّم پابۆوه... ئه مۆ له سه رانه سی کوردستاندا ناوی بارزانی له سه رووی هه موو ناوانه. باوه ر ناکه م تۆ بتوانی ئه و شوینه بگریه وه.

ده عوه تی باکو یه شم هه ر ئه و پیکی هینا. هه ر گه ییمه باکو، نازه ریا یجانی و کورد باشیان باس نه ده کرد. ده یانگوت پیاوی ده وله تی مه رکه زیه و زۆر که س له هاوولاتیانی نازه ریا یجانی به گرتن دا وه که له حه بسدا فه و تا ون. سه ره رای ئه وه ش، ئه و نازه ریا یجانیانه ی - که له باره ی نامووس بارزیه وه زۆر شیلگیرن - ده یانگوت: ژنه که ی جووله که یه کی رپووسه؛ ئه رپووبه ره یه. تۆ نسحه تی بکه با ده ست له و ژنه ی به ردا. ده مگوت: من حه قم چییه؟ خوۆ من قازی مه مله که ت نیم.

پاش سو بخانه خواردنیک، یه کئ ها ت گوتی: ژنه رال «غولام یه حیا» ده یه وئ بتبینی. خستمیه ترۆمبیلیکی سه ردا پۆشراو. له مالیک دابه زی. تاویک به دالانیکی تاریکدا رپویشتم؛ بر دیا نه م زووریکی زۆر تاریک. غولام یه حیا له وئ بوو. گوتی: له ترسی ره حیم ئاوام تۆ هینا وه. هه ر بزانی منت دیوه وا وه یلا به حال م! زۆری دهردی دل له حیزی تووده هه لپشت: «ئه گه ر جاریکی دیکه بگه مه وه ئیران و چه کیکم به ده سته وه بی، هه ر چی بلی تووده م بۆ بایی ته نیی

دەكەم...».

چەند پەيامىكى بۇ مەلامستەفا نارد.

لە ئوتىلەكە خەبەرىك لە من درابوو كە ئەوسا باوەرم كرد رەحيم چاوەدەيرى بزوتنەوہى خەلكى باكۆيە و كە لىنى دەترسن بە خۆرايى نىيە. خەبەرىش ئەوہ بوو: پاش ئەوہى ژنى عەلى گەلاويز دلامى لى تاراندم، رۆژىك تەلەفۇنى كرد:

- دلت لىم رەنجاوہ؟

- كارىكى نالەبارت كرد...

- دەسا وا دىم ئاشتت دەكەمەوہ.

- كەنگى؟

- سەعات چوار دىم، بە تەنياش دىم.

نەھات. شەو دەگەل عەلى ھات؛ زۆرىش كز و توورە ديار بوو. ھەمەد گوتى: رەحيم گوتى لە قەول و قەرارتان گرتووہ، ھەر شەى لە سيويل كردووہ بۆيە نەيتوانيوہ بىتە لات.

- چۆنى زانيوہ؟

- ھەر كەس لە تەلەفۇنى ئوتىلەكە قسە بكا دەبى ئەو بيزانى.

لە يەكەم دىتتەوہيدا، زانايى و عىلمىكى وام لى ھەست نەكرد كە بەرچاوبى. بەلام كە عەلى گەلاويزم دىت، واى بۇ چووم كە عەلى وەك مەولاناي رۆمى زمانى شەمسى تەبرىزيە و بە دەردى بەشیر موشىرى بەغدايە گۆتەنى: «تۆ بنووسە و من تەئلىفى دەكەم!»، عەلى ھەم شاعىر، ھەم نووسەر، ھەم كوردى زانى باش، دوكتوراى لە ئىقتىسادى سياسى ھەبوو. شەويك رەحيم تا سەعات دواز دە لام بوو. گوتى: ئەگەر تەلەفۇنم بۇ كرا، بالە مالەوہ قسەم دەگەل بکەن.

سەعات يەك، سولتان وەتەمىشى بە تەلەفۇن گوتى: ھەمزە عەبدوللا دەگەل جەمال ھەيدەرى چوونە لای سولسۇف، زۆريان خرايەى بارزانى كوتووہ! مزگىنى بە رەحيم بەدە! - ھەر خۆت بە تەلەفۇن پىيى بلنى...

لە ئاسايشگای گىرتسن نامەى رەحيمم بۇ ھات، بىست و ھەشت ھەزار رووبلەكەم بىوہ بىست و دوو! لە نامەيتىكى دىكەدا ھەژدە بوو، جارى سىپھەم بىوہ دواز دە، تى نەدەگەيشتم چىيە؟! بەلام كە لە باكۆ دىتم و باسيان كرد كە چۆن ھەموو ژيانى سەرفى ژنان و مەشرووب دەك، پىم سەير بوو كە دواز دەكە بۇ نەچۆتە ژىر سىفرەوہ!

من ھەر رۆژە ھەقى نووسىنى مەقال لە رۆژنامەى ئازەرى و ئەرمەنى دام بۇ دەھات. پوول وەك كا وا بوو. كە دەھاتمەوہ بۇ مۇسكۆ، شەش ھەزار رووبلم داپە خزمەتى و ئەوئى ترىشم بۇ ھەمەدى مەولوودى بەجى ھىشت. كە رەحيمىش چەند پارچە ديارى جوانى دا بە من و ديار بوو بە گرانى كرپون.

دەعوەت نامەيەكەم بۇ ھات كە: دەولەتى ئازەربايجان كۆبوونەوہيەكى ساز داوہ و تۆش دەبى لەوى بى! دەعوەتتىكى زۆر گەورە بوو. سەرانى خىزى تودوہ: رادمەنش، ئىرەج ئەسكەندەرى، ئەمىر خىزى و جەودەت لەوى بوون. دەبى ئەوہش بزانى كە لە پىشدا - ھەر وەك بە ناو كۆمەلى كوردان ھەبوو - فىرقەى ئازەربايجانىش - بە ناو - تەشكىلاتىكى لە باكۆ ھەبوو. بەلام كە من لەوى بووم، رووسىە لى مەنەن كەردبوون و خستبوونىە سەر خىزى تودوہ؛ كە زۆر بەى

نازەربايجانييه كان لهوه نازاری بوون و نه يانده ويرا قسه بکهن. سه رو کايه تي کؤبوونه وه درا به ره حيم قازی؛ ئەو نۆره ی قسه که رانی دیارده ده کرد. گوتی: له دواي ههموان نۆره ی تو ده دەم. چهند کەس له نازەربايجانييه ئيرانييه کان قسه يان کرد. هه موويان وتاریان به وه دوايي دینا که: «نازەربايجان يه ک پارچه يه و ده بی رۆژیک بينه وه يه ک، له ژیر حوکمی هاوبه شی شوهرويدا...». نۆره گه يشته ئيره جي ئەسکه نده ری. به ويه پری فەساحت و به لاغت نوتقیکی زۆر ریک و جوانی کرد و چەندین شیعی حافز و سه عدیشی ده ناودا به شایهت هینایه وه. له باسی کورد گوتی: «قازی ها له رینگه ی نازادی ئیراندا گیانیان فیدا کرد». ده رباره ی نازەربايجانی گوتی: ئیمه فارس و نازەری و کورد وه ک سی مندالی بی باب واین، نانه که مان له سندوقیک دایه، لاساریکی مل ئەستور قفلی داوه و له سه ری دانیشتووه. ده بی هه ر سیکیمان پیکه وه له سه ر سندوقی فری دهین و ئەوسا نانه که مان ده ست که وئ و پیکه وه تیر بین. ئیستا باسی جیا بوونه وه ی نازەربايجان و کوردستانیکی نابی بکری. رۆژی خۆی باسی ده کهین و بزاین ده بی چون ده بی...

کاتی نۆره درا به من گوتم:

- مامۆستا ئەسکه نده ری کاریکی کرد که پیاو شه رم ده کا له رووی ئەودا هه یج بلێ؛ به لام دوو ملاحه زه م هه یه: له فیدا کاری کوردا هه ر فه رمووی «قازیان»، چونکه ره حيم لیره یه و خاتری گرت؛ به لام ئەو سه دان کارگه ره کرماشانی و لوړانه ی له بیر چوو؛ ئەو هه موو لاوانه ی سابلاغی هه لباورد که له پیناوی حیزبی تووده دا کوزراون. چەند شه و له وه پيش چوومه ئۆپیرای کۆرئوغلۆ، هاوکارانی ده ستیان راده کيشا و سویندی وه فاداریان ده خوارد. کوردیک هات جگه له ده ست راکيشان چۆکی دادا و سویندی خوارد. به ئی کورد سویندی وه فاداری له لا زۆر پیرۆزه و هه رگیز پاشگه ز نابیته وه. هه زار سال پتر، به سه د هه زاران پاله وانی کورد له رینگه ی ئیسلامدا خۆیان فیدا کرد؛ گوتیان عه ره ب و ئیرانی و تورک - که موسلمانن - هه یج قه دری کورد نازانن. کومۆنیستی زۆر باشه که فه رقی نه ژادی له لا نییه. زۆرمان به و بانگه وه هاتین؛ زۆرمان خۆمان به کوشت دا. ئەوا ئیستا ده بینین کوردی عیراقی له یه ریوان قسه ده کا؛ لێی ده پرسن کورد چۆن؟ کومۆنیسته؛ به گوناھی ده زانی بلێ کورد هه به. ده لی: له عیراق - جگه له عه ره ب - ئەرمه نی و تورکومان هه ن؛ که زۆر حالیان خۆشه! لیره ش جه نابی ئەسکه نده ری ده فه رمووی: جارێ باسی نازەربايجان و کوردستان مه کهن! وه ختی نییه. من ده لیم: نا هه ر ئیسته وه ختیه! با بلێین ئەگه ر نانمان له بن کابرای لاسار ده رینا، هه ر کهس به شی خۆی پێ ده گا. ئەوسا ئەگه ر زانیان کهس ته ما ده به شه نانی ئەوی تر ناکا، پیکه وه له سه ر سفره یه ک داده نیشین. به لام ئەگه ر یه کێک ده به شی ئەوانی تر رۆی، حه قیان هه یه نانی خۆیان به رن و هه ر کهس له ماله خۆی بیخوا. که عه داله تیش هه ر ئەمه یه...

بوو به هه رایه ک له و کۆره دا:

- هه ژار راست ده کا! ده مانه وئ به شمان هه ر له ئیستاوه دیار بی! نامانه وئ تووده ش وه ک شا به شمان بخوا!

له پاش ته واو بوونی قسان و دیتنی فیلمی نارشین مالالان، مامۆستایانی تووده هاتنه ژووریک که ره حيم و من له وئ بووین. ره حيم گوتی من ده رۆم. من مامه وه و ئەوان. رادمه نش گله ی کرد:

- لہو مہ جلیسہ گہورہ دا نہ دہو بو قسہی وا بکہی۔

- ئیوہ دہو بو کاریک بکہن من قسہی وام بو نہیہ۔

- ہہزار رینگہی ئیمہ راستہ۔ بو بہ رینگہی ئیمہ دا نارون؟ دہردی قاسملوو کہ ئیستا بو تہ دژمان و لہ رینگہی ئیمہ لای داوہ، گو یا مللیہت دہ کا...

- مامؤستا! مہر حوومی خالید بہ کدائیش ہہر ئہو فہر مایشاتہی دہ فہر موو!

- بو خالید بہ کدائش مرد؟!

- ئہدی ئہ گہر نہ مردوہ کو؟! مامؤستا گیان روو پہری میژوو ہلہدہوہ! ہمیشہ عہ شایری

غہرب سہر بہ خوئی ئیرانی پاراستوہ۔ ئہو عہ شایری غہر بہ ئیمہ پییان دہ لئین کورد؛ ئیستا زور

تینووی ئازادین۔ ئہ گہر ئیوہ بہ ہیچیان نہ گرن، ئہ مریکایی و ئینگلیس بیانہوئ تہ شقلہ بہ

دہولہتی نایندہی تووہ بکہن، ہہر بہوانہ - کہ تۆزیک دلخوشیان بکہن - ہہلتان دہ دپرن۔ لہو

گوئی بہ کورد نہ دانہ، ہہزاران قاسملووتان لئ پیدایا دہی۔ ئیوہ ئیستا تہنیا کہ چہ رادیو بہ کتان

لہ بولغار ہہیہ، بہرنامہی بہ فارسی و ئازہری ہہیہ؛ بہ شیکی عہ شایری غہربی تیدا نییہ - کہ

ہیچ نہی بہ درؤ - دلخوشی کورد بدہنہوہ۔ ہہر لہ بیریشان نییہ کورد ہہیہ!

- لہ رادیوئی پھیکی ئیراندا، نہ و ہختی زیادیمان ہہیہ، نہ گوویہ ندہمان ہہیہ!

- قسہ بو مندال دہ کہی! لہ سہ عاتیک فارسی، چارہ گیک و لہ سئ چارہ گ ئازہری پینچ

دہقیقہ بپرن، ئہوہ و ہختی فہنی۔ کوردی بیژیش، ہہزار بیکار لہ نوروویا ہہیہ بہ حہ قیکی

نہمرنژی کارنان بو بکا۔ ئہ گہر کہستان دہس نہ کہوت من دیم بہ نانہزگ قسہ تان بو دہ کہم۔

- باشہ حہول دہدہین ئہو گلہ بیہش لاہیرین۔

«ئہسعد خۆشہوی» کہ لہ مؤسکو دہ گہل بارزانی لہ مالیکدا ژیا بوو، گپراہوہ:

رادمہنیش و ژنہ کہی - کہ زور جوان بوو - چہند جاریک ہاتنہ لای مہلامستہفا و بوونہ ناشنا۔

رؤژیک ژنہ کہ بہ تہنئ ہات۔ پاش تۆزیک لہ پیر دبتہ مہلامستہفا دہر کہی کردہوہ و پالیکی بہ

ژنہ کہوہ نا، و ہخت بوو لہ پلہ کانان ملی بشکی۔ ژنہ کہ داوای لہ بارزانی کرد بوو، بیلامانی حہزی

لئ بکا، تا بہ یہ کجاری بیئتہ دؤستی رادمہنشی رہئیس حیزبی تووہ! و ہبال بہستوی ئہسعد۔

لہ نیوان پہردہی کؤبوونہوہ کہدا مووزیک و رہقس و گؤرانیش ہہ بوو۔ «سارا قہدیمؤفا» ی

بہ ناوبانگ - کہ ئہوسا تۆزیک پیر ببوو - رہقسی کرد، گؤرانی گوت۔ شہو یکیش چوومہ ئؤپیرای

«لہیل و مہجنوونی فزوللی» کہ «روبابہ» ناوی گؤرانی بیژ دہوری لہ یلائی دہ گیرا و بہ دہنگی

خۆشی خۆی دنیای ئیحیا کردہوہ۔

جہ عفر خہندان رۆژی زوری تاریفی بابا تایہر کرد، بہ تایبہتی ئہو بہ یتہی کہ دہلئ:

ئہ گہر با مؤسہرئ یاری نہ دیری چرا ہہر نیوہ شہو ئایی بہ خوابوم؟

گوتم: مامؤستا، شاعیری عاشق دہلئین من خواردن و خہوم لئ حہرامہ۔ بابا تایہر دیارہ شہو

تا رۆژ پرخہی ہاتوہوہ؛ بوہ ہہموو نیوہ شہوئ خہونی بہ یارہوہ دیوہ!

گوتی: راستی بیرم لہوہ نہ کرد بوو!

لہ حالی «بیریا» شاعیری تہوریزی زہمانی پیشہوریم پرسی، گوتیان لیرہ بیوہ مہزہبی؛

دہیگوت: «دہیج لہ جیگہی کؤتہلی ژنہرال کیرؤف، کؤتہلی پیغہمبہر دانئین!»۔ بہ تۆمہتی

شیت بوون بہر مو سبیریا براوہ۔

شاری باکو لہ سئ لاوہ دہریا باوہشی پیدا کردوہوہ۔ دہبانگوت ملیؤنییک خہلکی تیاہ۔

کۆتەلی کیرۆف له سەر گردیک بەرەو دەریا چەقیووە. بە داخووە گەنجەیی ژینگای نیرامی - که به «گەنجەوی» مەشهوورە - بە ناوی ئەو ژنەرالمووە که له شۆرشدا فەرماندەیی قەفقاز بوو، ناو نراو؛ ئیستا «کیرۆفاباد» ی پێ دەلێن!

باکو تا رەشەبای نەیه شاریکی خۆشە؛ بەلام رۆژانی رەشەبا دەبیتە سندان و ژەهری مار. گۆیا ئەو ناومش: «بادکووبە» یە یانی با دەیکوتی.

له ئوتیلەووە تەلهفۆنم بۆ کابرای ئەرمەنی کرد؛ که سەلماسی سەلامی هەبوو.

- بەلێ ئیستا دێم!

- دێیه چی؟ سەلام و بڕایەو!

دێتم هات. گوتی: ئەو دەمانچەیی بدەیه؛ فیلم و یاقووتیش جارێ ساز نەبوو!

- هەتیو دەمانچە و یاقووتی چی؟! بڕۆ وازم لێ بێنە!

له رۆژیکێ رەشەبای زۆر سەختا، له فرگەیی باکو خواحافیزیم کرد و هاتمەووە مۆسکۆ.

بەر لەو بەکو بەجی بێلم، ئەو جۆکه دەگێرمەو:

ئەحمەدۆف ناویک که وەزیریکی باکوویی بوو گوتی: مالمان له گوندیکی نزیک تەوڕیز بوو.

مندالیکی هەشت ساله بووم؛ دەگەل بایم و خانەوادە هاتینە تەوڕیز سەری خزمان بدەین. شەو

بوو. ئەو زەمان دەبوو ناوی شەو بزانی دەنا دەگیرای. ئەمنیەیک لەو سەری کوچەیکەو

هەرای کرد:

- گیلان کیم؟ (کێیه دیت؟)

بایم گوتی: ئاشنا!

- ئیسمی شەب؟

بایم - که ئاگا له هیچ نا - دەستەپاچە ببوو، له خۆیەووە گوتی: تەبڕیز!

- زرت! بیلەمە دن: تیهراڤان! (زرت! نەترانی: تاران!)

گوتی: بەلێ، تاران!

- ئافەزیم، وەرن بڕۆن!

جینگەیی ئەم جارە له ئوتیل ئوکراینا بوو؛ که وەک له بیرم بێ بیست و سێ نەهۆمە و من له

نەهۆمی هەشت بووم. سەلماسی خۆی گەیاندم.

- کورە هیچ شەرمت نەکرد قاچاغچییەتیم بێ بکەیی؟ ئەو سەلامەت زۆری مانا هەبوو!

- دەی جا چ بوو؟ چەمەدانی تۆ ناپشکنن!

تیلگرافم بۆ سیندا رۆدینکۆ لێ دا؛ هات و چوار رۆژ شیخی سەنعانیم دەگەل خۆیندەو.

ئەگەر دەلێن وەخت له زێرە، له مۆسکۆ وەخت له خۆلەمیش بوو. بە سەف راولەستان بە بەر

دوکانانەو، مەحتەل بوون له رستووران تا خواردنت بۆ دینن، تاقەتی فیلی دەویست. له ئوتیل

دەیانگوت: نیوهرۆ چ دەخۆی؟ له بەیانییەووە بیلێ. گۆیا تۆ هەرچی داوا دەکەیی بە تاییەتی بۆت

لێ دەنێن. رۆژیک دەگەل چەند کورپیکی عیراقی دانشجوودا له رستوورانی ئوتیل ئوکراینا زۆر

چاوەنۆر بووین؛ نان هەر نەهات. هەر دەشیانگوت ئیستە. یەک لهو کورپانە گوتی: خەتای منە.

من داواي گۆشت کهوم کردوو - که له مینۆتەکەدا نووسرابوو - تا دەچن له چیاي قەفقاز راوی

دەکەن، دەبێ چاوەنۆر بین! پاش سێ سەعات چاوەنۆری نانمان خوارد؛ بەلام گۆشت کەو هەر

نەهات!

پوژانی شهممه و يه ک شهممه که دهيان هزاره مؤسکويی دههاتنه دهشت و دهم چه م، هه کس ناوی سارد و نو شابهی خووی پي نه با، ده بوو ناوی گه رمی چوم بخواته وه. نازانم نه گه ر نو شابه فروشي لي هه با و ده ولت به مليون ها رووبل قازانجی بکر دايه چ ده قهوما؟! نه وی پيم سه ير بوو، له زستانی سه ختی مؤسکودا سه فی به سته نی کر دوور و دريژ بوو. چوو مه قه سري کرملين؛ که نيستا موزويه و هه موو که ل و په لی ماله شای لي دان دراوه. پياو سه ري سو ر ده مينی که نه و شايانه چون ژياون!

له ديوا ری کرمليندا - که کونه قه لايه ک بووه - زور قوتووی زه ردی به قه د خشتيکی تي گيراون که خوله ميتشي پياوه ناوداره کانی رووسياي تيدا يه و له سه ريان نووسراوه. چوو مه گو پستانی پياوه گه وره کانيش که به راستی نه ویش مووزه ناسايی بوو. عه کسی مردووه که له مه رمه ری کيل ديته بهر چاو. کوله لی ماکسيم گورگی، کوپکی به سه ر باوه شه وه لي بوو که نووسرابوو: «چاکترين تاليفاتم...».

قه بری لاهووتی، شاعیری کوردي کرماشانيم ديت که به خه تی فارسی زور جوان و درشت پيناسه که ی نووسرابوو. ده گه ل سه لماسی چووينه ماله که ی. ژنه که ی تاتار و زور لای ده ولت به قه در بوو. ده بگوت لاهووتی نه غلب گورانی به شيعری لوپری ده گوت.

له ناسايشگاهه چوو مه مووزه ی «تار خانگليسک»: که ماله نه مير يووسف ناویک بووه. له عاجباتييه کانی دنيا بوو. ته نانه ت له و ماله دا شانوی هونه رشاندان هه بووه؛ که هه قی چوو نه تماشای ليره په کی زيپ بووه. خانم دوکتور گوتی: له دنيا دا تا که.

گوتم: شوينیکی سه برترم ديوه.

گوتی: مه گه ر واتیکان.

- به لي واتیکانم ديوه.

پوژيک چووينه شه رگه ی ناپليون و روس. کوله که يه کی به ردین که ناپليون به نيشانه ی سه ر که وتن چه قاندوويه تی و هه لويه کی به سه رهويه، هه ر له جيی خووی ماوه. کابرای شاره زا وای باس بو ده کردین و وا گه رم داهاتوو، ده تگوت بو خووی له شه ره که دا بووه. توپ و گولله و چه کی نه و پوژه راگيراون. شه ر و له شکری هه ر دووک لا به بهر ق نيشان ده درين.

به سه دان داستان و ديوانی شيعری نازه ری - که به دياریم درا بوويه - به بار ناردمه وه. سه یرم ده کرد له هه ر کوئ ناوی ستالين هه بوو، قه له م کيشرابوو. فه ره نگیکی گه وره ی تاجیکی رووسيم هه بوو؛ دام به سه لماسی بوم بنيري؛ چا بوو نه يناردا!

پوژي خواحافيزيم هات. ميديو ف ليی پرسيم: به گشتی شو ره ویت چون ديت؟

گوتم: زور شتی باش و که ميک شتی نه باشم ديت. به لام حالی شو ره وی - که ده ولته تی کريکارانه - وه ک مؤدی پاریس، به روژ و سه عات ده گوړی. له وانیه تا ده گه مه وه به غدا، زور له و شتانه ی من ديومه گوړابن و له چاکه وه چاکتر بووبن...

شه و که به پي ده کردم، که پيکیکی هه لدا ناو به فر؛ گوتی: روس لایان وایه که سيک نه وه بکا دووباره سه فه ر کردووه که ده بينيته وه.

له پاش یازده مانگ و نیو، مؤسکوم به جی هيشت. له فر گه ی شاری «پگا». له پاته ختی ليتونی نیوه پوژم خوارد و به فرؤ که يه کی نه ليوشنی ۲۴ نه فه ره، هاتمه «ستوکوهولم» پاته ختی سوید. له فر گه که کوچکی زيوم ديتن؛ سه ودام کرد. ژنه که شتيکی گوت، گوتم: به کرپن تي

ناگہم، چند دؤلارہ؟

- دوو دؤلار.

- شەشى بە دوو دؤلار!؟

زمانیکی لی دەرھینام و لاسای دە کردمەوہ:

- شەشى بە دوو دؤلار!

ئەو باش بوو تۆزیک ڕووسی دەزانی. شەو چووینە «کۆپنھاگ». لە ئوتیلیک دامەزرام؛ لال و کەری تەواو. شەو لە ژووری قاوہ خواردەنوہ کارایەک بە ئینگلیسی دواندمی؛ منیش لەتوپەت جوابیکم دەداوہ. باسی سەیاختی سویس و قومارخانەى مۇناکۆ و ئەو شتانەى دە کرد. گوتم: من پیاویکی فەقیرم؛ لەو شتانە ناگەم.

گوتی: منیش زۆر فەقیرم؛ ھەموو داراییم ناگاتە بیست ملیۆن دؤلار!!

- ئەى بەستەزمان! جا چۆن ژیاوی!؟

- چ بەکەین، ژیان ئەوہیە!

بە فرۆکەى K.L.M. ھاتمە وین. لە ئوتیل دواز دە بەغداییم دیتەوہ کە لە بولغاریاوہ دەگەرئەوہ. دوانیان ھەر ئاشنای قەدیمم بوون؛ ھەموویان عەرەب. ئیتر ھاوزمانم بۆ پەیدا بوو. لەوێوہ گەییە بیرووت. گوتیان چونکە موسافیر کەمن، دەبئ شەو لیترە بن. بەیانى بە فرۆکەییکی دى دەپۆنەوہ. جا وەرە بە عەرەبى بیکە بە ھەرا: ھەى دزینە! ھەى دەست بڕ! ئیمە کارى تیجارەتمان دوا بەکوئ چەند زەرەر دەکەین... بە ھەزار زمان لووسی گوتیان: دەتانبەینە چاکترین ئوتیل و بە کەیفى خۆتان بلەوہرین. ئیمەش کیشەمان ھەر بۆیە بووا چووینە ئوتیل ڕیفیرا لە سەر بەحر. ئەمیریکی سعوودی لەوئ بوو؛ ھیندەى سلسلە و پلپلە پێوہ بوو ھەر بریقەى دەھات. دەتگوت تاوسەکانى باخجەى بوخارایە! موفتى فەلستینیش (شیخ حوسینی) - کە تشریفى لەوئ بو - ھەمیشە دوو پاسدارى دەست لە سەر دەمانچە لە خزمەتیدا بوون.

چووہ تیلگرافخانە گوتم: برا من بەیانى زوو دەگمەوہ بەغدا. ئەگەر تیلگراف پێش من دەگا، باشە؛ دەنا با پوولیک خەرچ نەکەم.

- ئای بئ قەزا بئ! باش دە دەقیقە تیلگراف لە مالە خۆتانە.

نوژى سبەینە گەیمە فرگەى بەغدا. بە تاکسیەک ھاتمەوہ مال. پاش عەسر تیلگرافە کەیان دایە دەست خۆم!

کاتی کە لە ڕووسیا بووم خەبەریان دامئ خوا کورپکی داوہ؛ ناوی «زاگروئس»م لی نا. شیرینیم بۆ میدیوئف و چەند ھەوالیکی کرى. گوتیان: چەند سالە لیترەى؛ وا کورٹ بووہ!؟

گوتم: لە ناو کورد ئەگەر لە نۆ مانگ تێپەرى قبوول نییە.

پیکەنى گوتی: پەيامنیریکی پاريسى رۆژیک شیرنى داینئ؛ گوتی: من سئ سالە لە مال نیم؛

خەبەرم بۆ ھاتووہ کچیکمان بووہ!

ڕوبل زۆر و لە دەرموہ ھیچ ناکا. زەبتى سەوتیکم پئ کرى دەگەل یەخچالیک ناردمەوہ. لە مۆسکو، لە لنینگراد، لە باکو، لە بوخارا و سەمەرقەند، لە نومایشگای سنعاتى مۆسکو، ھەرچى جوان و شیاوی دیاری بوو کرىبووم. بە دوو چەمەدانى گەورەوہ ھاتمەوہ. رۆژیک محەممەد گەرأبوو دەستە عەکسیکی پەیدا کردبوو، گوتبووی: دایە وەرە! بابم دەگەل ئەو ھەموو ژنە ڕووتانەى ما یۆ دە بەرانە لە دەم چۆم عەکسى گرتووہ! دایکی گوتبووی: ھەر نیشانم مەدە! من

بابت باش دهناسم. هرچی بکا هر دیته وه لای خویمان و نامه وئ لومه ی بکه م... له هه موو دیار به کانم به نرخ تر، عه کسی چهند که سیکی دؤستی باکوئی، عه کسی «نازم حیکمهت» «بولبول» و هی تر بوو که به خه تی خویمان بویمان نووسیووم: «دیاری بو هه زار».

نهو بهینه که له رووسیا بووم، قزلجی له جینگه ی من کاری له ستؤدیو ده کرد و ببوه هاوکاری برای شه ریکه کم. راست چوومه وه سهر پت و سنگی پیشووم و ملم له عه کاسی نایه وه. ماوه به ک قزلجی هر ده گهل خوُم کاری کرد. کابرایه کی قهره قشلاغی - که ناوی نه حمده بوو - له نهرته شی ئیرانه وه به ژنه وه له تارانه وه هه لاتبوو؛ پوولیکی ده گهل خوُی هینابوو. گوتی: هیچ کاسیم نییه و پوولیشم سهد و په نجا دینار ماوه، چی بکه م؟ ستؤدیو به کی رووته کم به سهد و چل دینار بو کړی. قزلجیش بیته شه ریکی؛ فیری عه کاسی بکات. کاریکی ترجه مه له عه ربه ی بو فارسیشی له رادیو به غدا په یدا کرد.

که من رُوبووم بو رووسییه، بارزانی به قزلجی گوتبوو: حیسابی بکه چاپی مهموزین چهندی تی ده چی بتده می. حیسابی کردبوو؛ سهد و بیست دیناری وهر گرتبوو. تا من هاتمه وه شیست و چوار سه فحه له چاپ درابوو؛ پوولیش خه لاس ببوو. پیشه کیه کی بو نووسیوو زور جوان بوو؛ به لام نووسیوووی خانی لاسای مه جنوون و له یلای نیرامی کردؤته وه. به وه رازی نه بووم؛ له یل و مه جنوونم له سهر را خوینده وه. هر کهس هه دوو کیان له بهر یه ک راگرئ، ده زانی خانی زور به هیزتر له نیرامی نهو به یته ی گوتوو. دیاره خانی هه وسهد سال له دوا ی نیرامی هاتؤته دنیا و نه ده بیات ریگه یه کی زوری به ره و چاک بوون بریوه.

مهموزینم چاپ کرد و شیست دینارم له سهر دانا. چوار سهد دانه یه کم به دیاری دا به ناشنایان؛ دووسه دیکم دا بهو ئیرانیان که له سوله یمانی کؤمونه یان هه بوو. که گوتیان له رُوزیکی ترس و له رزدا حه مامیان پی گهرم کردبوو! نهوی تریش له سهدا حه فتای کتیب فرؤشان خوار دیان و له عه سلی مایه چل دیناری خوُشم زهره کرد!

جهلیل ناویک خه لکی پیرولی باغی نریک سابلان، نه فسه ری مخابه رات و بازنشسته کرابوو؛ بسازبفرؤش بوو. به زمانیکی زور لووس پوولنه که ی دام به خانوویک. پاش ماوه یه ک که فرؤشته وه، تیگه یستم دووسه ت دیناریکی لی دزیوم! دهستی زور که سی دیکه شی به زمانی خوُش بریوو که یه ک له وانه عه لانه ددین سه ججادی بوو. به لام پاشه رُوزیک دیتمه وه، ژنه که ی رده وو که وتبوو؛ مال و زپری بردبوو. بو خوُشی له رز ببوو؛ به زه ییم پیدا ده هاته وه. دهستی زه مانه توله ی خوار و خچی لی کردبووه.

بارزانی گوتی: دیمه ماله که ت. گوتم: راستی من تاقه تی حه لو و جه لو ی توم نییه؛ به چل - په نجا حه ره سته وه دیه کوی؟! گوتی هر دیم. شه و هاته ماله وه. دیتی جینگا که م تنگه به ره. پاش چهند رُوز خانوویکی ده ولته تی له سی خانووی که بو پاریزه رانی نهو دیاری کرابوو، دامی و گویتسه وه گه ره کی «نیسکان» له دهره وه ی شاری به غدا. خانوویکی چل ونؤ میتری، چوار وه تاغ له سهر یه ک، وه تاغیکی گه وره و دریز بو نشیمه ن و میوان تیدابوو؛ حه سارؤکیکی چکو له شی هه بوو. ده بوو تا بیست سال، سالی سهد دینار بده م و بیته مولکم. وه تاغیکی شم لی دروست کرد. قیستی پینج سالم مابوو که به عسی داگیران کرد.

وه ک ده پیشدا باسم کرد، برای جه لالی شه ریکم ملی له ته شقه له و فیل و فهره ج نا. به شه دوکانی خوُم به پوولیکی هه رزان پی فرؤشت. له ئیداره ی «مه بان ی عام» رُوزی به دیناریک

دامه زرام. کاره کهم له سهعاتی ههشتی بهیانهوه تا دووی پاش نیوه پو بوو. رۆژی ئهوپه پری کاره کهم سهعاتیک بوو. نامهی وارد و سادرم له مل بوو. ده بوايه تا سهعات دوو بیکار دانیشم. ملم له کتیب خویندنهوه نا. رۆژی به لانی کهم داستانیکم ده خویندنهوه. رۆژیک کوتیان مدیر کول دئ. کارمندان - که قهت کاریان نه ده کرد - وه خو کهوتن؛ ههر کهسه پهروهنده له پیش و چاویان به سهردا گرتووه؛ من نه بی. مدیر کول هات، گه یشته من. گوتی: تۆ کارت چیه؟

- رۆژی نیو سهعات نووسین و پینج سهعات و نیو وینج دان بۆ ده ولت!
پیکه نی و رۆیشت.

هیشتا له دوکانه کهم بووم، پیاویک به ناوی عهبدولکه ریم - که زۆر سال کارمهندی شرکه تی نهفت بوو، ئینگلیسی زۆر باش ده زانی - هات و چۆی ده کردم و دهرسی پیده گوتم. جارئ گوتی:

- چهز ده کهی کتیبی دینی به هایی بخوینیهوه؟
به لئ، هه موو شتیک ده خوینمه وه.

زۆری کتیب بۆ هینام. تهواو شاره زاییم لهو باره وه بۆ پهیدا بوو. رۆژیک گوتی:
- ئیستا عه قیده ت پهیدا کردوه که دینیکی باشه؟

- مامۆستا من ته گهر ده ست له ئیسلامه کهم هه لگرم و لام وابی به تاله، چون عه قلت باوه ر ده کا لام وابی رۆژی قیامهت عه بیاس ته فهندی شه فاعه تم بۆ ده کا؟! نا، فریوت ناده م. مه منونتم که شاره زات کردووم؛ به لام وه ک دین قبوولم نییه.

مامۆستا لیم ره نجا؛ ئیتر هات و چۆی نه ده کردم. چه ند مانگیکی پی چوو بوو، رۆژی له ماله وه گوتیان پیاویکی درێژ، کاله کیکی ئالتوون کۆپری بۆ هیناوی و له مال نه بووی. به نیشانه مامۆستا که بوو. ئیواره یه ک له چاخانه یه کی نه بوونه واز به کتیک بانگی کردم؛ خۆی بوو. گوتی:

فلانی من به هایی بووم؛ به خوا منیش وازم لئ هیناوه. با ناشت بینه وه!

له ئیداره ی مه بانی عام، کورپکی کورد به ناوی «زیا خورشید» په واندری کارمه ند بوو؛ گوتی:
تۆ کتیبی ته رواح ده خوینیه وه؟
- دیاره ...

زۆر کتیبی ده رباره ی عیلمی ته رواحه وه بۆ هینام. کتیبه کان زۆر به نرخ بوون؛ به من نه ده کردان. زۆر زۆرم به هره لئ دیتن. به راستی مه وزووعه کانی بۆ داستانی گالته نووسین، شتی وا نه بوون! کاک زیا به دل و گیان عه قیده ی پی بوو. قهت نهیده گوت: «فلان مرد»، ده یگوت: «نه قل بوو». به پپی تهو عیلمه، رهوچه کان که له لهش ده رده چن، ده چنه حهوا و لهوئ به ئازادی ده گه رین؛ باخچه ده چینن؛ شیعر ده لئین؛ ئیختراعات ده کهن؛ خۆشی راده بویرن ...

له جیگه یه ک تووش بووم: رهوچی که شه یه کیان حازر کرد؛ لئیان پرسی: حالت چۆنه؟

- زۆر شر بوو؛ تهوا خه ریکم باش ده بم. که مردم دیتم ههر چی له عومرمدا به مریدانی کلیسام گوتووه، هه مووی درۆ بووه. ههر یه کیان که مردووه، چووم عوزرم لئ خواسته ته وه و عه قوو یان کردووم. تاقه که سیک له سه ر زهوی ماوه، نه ویش تهوا له حالی مردندا، نه ویش بمبه خشی حاله خۆش ده بی و له عه زابی ویجدان رزگار ده بم!

شهویک له خه ونمدا ههشت کهس هاتنه سه ربانی مالی که منداله کانم نووستبوون. گوتیان:
- ئیمه ته رواحین؛ یه کیه تیمان هه یه. تۆ مانگانه یاریده یه کمان بکه.

گوتم: مانگي نيو دينار باشه؟

په کيان گوتمی: زوريشه، زور سوپاس!

گوتم: دهغيله با منداله کانم ههست نه کهن که ئيوه ليرهن؛ وا ده چم ميوه تان بؤ دینم.

گوتمیان: نهوه ميوه!

لاباريک سيو ههلرزا!

به يانی نهو خونه م بؤ کاک زيا گيترايه وه. ههر ده يگوت: ئای لهو به خته ی تۆ هه ته! چهند ساله من حهول ده دم هيشتا نه وه نده يان به سهر نه کردوومه وه!

ئيعلانئیکي په یدا کردبوو: «کۆمهالی سې زهنگوله له شاری ئوکسفوردي بریتانیا له بهران بهر ههژده شلینگدا ژيانی رابردووی خۆت پې ده لئ که چهند جار قالب ت گۆرپوه». کاک زيا پوولی نارد و بؤی هات. ده لئ: «تۆ ههزاران سال له مهو بهر موغی زه رده شتی بووی. مردی. نه مجار بووی به راقيسه له معبه دی فيرعه ونانی میسر. پاشان مردی. بووی به کاهنئیکي بوودایی له چین. جاری چواره م له کوردستان په یدا بووی. ئیستا کارمندی!». گوتمی: ئیمانم پې هه یه، تۆ چی؟

گوتم: رهنگت سووره. رهنگه نه گهر راقيسه بووی کس له چنگت نه جاتی نه بووی!

گوتمی: هه یه وو؛ تۆ هه موو شتت پې گه مه یه!

جگه له کاری ئیداره یاریده ی پارتیم ده دا. پوولم له خه لک بؤ کۆ ده کردوه وه؛ نه شره م بؤ بلاو ده کردوه وه. رۆژیک برایم نه حمده گوتمی: کاکه وهره حیسابئیک بکه ین: خه لک چاپخانه په کيان هه یه، چهند مالی پې به ختو ده کهن. ئیمه (پارتی) دوو چاپخانه مان هه یه. پرۆ ئیستیعفا بده له ئیداره کت؛ وهره لای حیزب کار بکه! رۆزنامه ی کوردستان - که جهلال تاله بانو وهریگرتووه - تۆ ده ریخه. حه وتانه یه و له هه شت رووپه ردا. حقووقت له ئیداره کت پتر بی.

به مودیری کارگوزینی جهمال بابانم گوت حیکایه ت نه وه یه و ئیستیعفا ده دم. گوتمی: تکایه مانگیک سه بر بکه! من له نیوه رۆپانه وه مه ره خه ست ده کم. نه گهر نه تتوانی رۆزنامه که له حه وت پاش نیوه رۆدا ده رخه ی، نه وسا ئیستعفا بده.

له دوازه ده چووم تا شه و درهنگ خه ریک ده بووم. پینج حه وته پینج ژماره م ده رخست. نه وه نده ی رمین له سه ر بوو، که له ژماره چواره زاری هه وه له وه، بوو به هه شت هه زار و هه ر به شی نه ده کرد. ههر ژماره ش ده مه ته قه یه کم تیدا ده نووسی. له ئەلف هه تا یی، به ئیعلان ه وه خۆم ده منووسی و کوریک «جهوده ت» ناو پاکنووسی بؤ ده کردم. جاریک یا دوو جار زه بیحی شتیکی بؤ نووسی. رۆژیک جهمال شالی - که وه کیلی بلاو کردنی نووسراوی پارتی بوو - له سوله یمانیه وه هات. بهو په ری شانازییه وه گوتم: ها؟ رۆزنامه ی کوردستان دیت که له خه باته عه ره بییه که زۆتر مشت هری هه یه؟

گوتمی: هیج فه خر مه فرۆشه! به خودا مشت هریه کانی هه موو دی نشینی شاره زوورن؛ هیچیان سیوادیان نییه. ده مه ته قه به زاواه ی نه وانه. دین ده کړن؛ به یه کیک ده لئین بۆمان بخوتنه وه! قاقا پیده کهن. کهسیان نالین رۆزنامه ی کوردستان؛ ههر ده لئین: ئا باوه ده مه ته قه یه کمان به ری!

چهند مه قالیکم تیدا نووسی دهنگی بلاو بۆوه. نهوی له بیرم ماوه مه قالیکی درئژم له سه ر عه رب و تورک و ئیرانی نووسیوو که هه رسیکیان ده لئین کورد له خۆمانه و تیرم گالته ی سه بر

پئی کردبوون. مه قالیکم له سهر بهرنامهی رادیو کوردی بهغدا ههبوو؛ زه عیم وه حیدی ههلتۆزاندبوو. لهو سهر و بهندانهدا عهبدولکه ریم قاسم لیمان کهوتبووه فهندهل فیلان؛ دنه ی رۆزنامهی «الثوره»ی دهدا ئیساتی بکا کورد بنیچه عاره ب بن. پیسی به گژدا چووم و ده مه تهقه کانم قاسمی ده گرته وه. پاش پینج ژماره داخرا.

رۆژی که چوومه باره گای خهبات، زه بیحی له ده رگا گوتی: مه لا بۆ هاتووی؟ خۆ رۆزنامهت نه ماوه!

تاسیک بر دمیوه؛ جا بهس نه بوو جه مال بابان نه بهیشت ئیستیعفا بدهم! ئیستا چیم بکر دایه؟ سبهی چوومه ئیداره. سهعات چواری پاش نیوه رۆ ههر له وئ مام. جه مال بابان هات:
- ئه وه بۆ نارۆی؟

بۆم گێراوه. گوتی: من خۆم دهستم به کار و حقووقی حیزبانه وه سووتاو، چاکت نه جات بوو...

به داخه وه ژماره کانی کوردستانه کهم نییه؛ به لام ده مه تهقه کانی له بۆ کوردستاندا چاپ کراوه. دوو بهسته شیعی ریشم له رۆزنامهی «دهنگی کورد» بلاو کرده وه که یه کیکیان به ناوی «خالیده» دهستم نه کهوته وه و فهوتا.

له سهر داوا ی یه کیه تی فیرکارانی سوله یمانی، مه قالیککی شازده رووپه ریم له سهر باری ئه ده بی کوردی و شیعی کۆن و تازه نووسی. له لایهن هیندیگ له شاعیرانی تازه وه چهند جینوکی جانانهم بۆ هات. ئه ویشم له مه جه لله ی روونا هیدا - که خۆم به سهری راده گه یشتم - چاپ کرد. به لام مه قال هه رایه کی نایه وه، رۆزنامه ی ژین و قانیع و زۆر که سی تر له سهر منیان کرده وه. جینو ده ره کانیا ن کرده که ری نیوه زه ر!

بۆ مانگی ره مه زان بارزانی چوو بووه بارزان. قاسم زۆری زۆری بۆ حیزب هینا؛ نه یده هیشته رۆزنامه ی خهبات له ولاته کانی جه نووبدا بلاو بیته وه. ئه ندامانی پارتی له ریگه و بانان ئه زیهت ده کران. رۆزنامه ی خهبات شکاتی ده نووسی، که متری گوئ ده درایه. حیزب قه راری دابوو به هیچ جۆریک ده گهل ده ولته تی تیک نه دا و تا زۆر ته یار و ساز و ئاماده ی کار نه بی، پشوو ی سوار نه بی. حیزبی شیوو عیش له به غدا ئه و کول و که فه ی نه ما بوو. به عسی لئی وه خۆ که و تبوون، رۆژ نه بوو یه ک و دو انیا ن لئ ترۆر نه کن. ههر ئه وه نده یان به ده سته وه ما بوو له رۆزنامه که یاندا ده یانووسی: چۆن وا ده بی؟ هه موو رۆژ شه هید ده ده یین. سیاسه تی ئیمه مارکیستان پیاو کوشتنی تیدا نییه!

وه ک له بیریا ن چوو بیته وه له وه ختی ده سه لاتداریاندا چیا ن ده کرد.

له سهر خۆپیشاندانی خه لک له دیهات، به دنه دانی شیوو عیه کان - که له کوردستاندا ههر خۆیا ن حیساب بوون و پارتی زۆر که مه هیژ بوو - زۆریا ن له خه لکی سه یدسادق گرت؛ که شیخ قانیعی ش بهر کهوت و خه بهریا ن دامی له به غدا گه را وه. بارزانی له مال نه بوو. رۆژی که هاته وه، ههر سه لامی کرد و دانیشته، گوتم قانیع گه را وه؛ ده ست به جئ هه ستا. چوو بووه لای سالح عه بدی ره ئیسی ستاد گو تبووی یا ن ئیستا منیش هه بس ده که ن یا ن قانیع به رده ده ن. قانیعیان هینا وه. له جیا تی سو پاس ده لی:

- به خوا له م حه بسه هه موو رۆژ لا وه کان پر ته قال و مۆزیا ن ده دامی، تۆ نه ته یشت تیر بخۆم!
قاسم له لاساره سه یره کانی دنیا بوو؛ بوه ته یریکی عه جایب. دلئ هه لینه ده گرت ناوی هیچ

کەس بە ھونەرمەند و ئازا بێنن. بۆ نموونە: مندالیکی پۆلی پینجی سەرەتایی بە ناوی فەیسەل شەعلان، خەلکی شاری کووت لە سەر تەلەفزیۆن نیشان درا؛ کە میسکی وەک کامپیۆتەر ژمارە ی لیک دەدانەو. زۆر تاجر بە تەلەفۆن دیارییان بۆ نارد؛ کە کورە بێوژنیککی فەقیر بوو. قەرار وا بوو چەند شەوی تریش لە تەلەفزیۆنەو ئیمتیحان بکری. لە سبە ی ئەو رۆژەو ناوی ئەما. قاسم بەغیلی یی بردبوو!

بارزانی کە ھاتەو گوتی من بە سەربازیککی خۆت حساب کە! قاسم سوور دەیزانی بارزانی درۆ ناکا و ھاوکاریککی پالەوانی بێوینە ی دەبی؛ ھەر وەک شەری شیخ رەشید و ھەرای شەووافی بۆ لە ناو برد. بەلام ئیحساساتی خەلک بەرانبەر بە بارزانی و بژی-بژی دەستەجەمی، قاسمی پر کردبوو لە ر ک و کینە. بۆ دەرفەت دەگەر! کە ئەو در کە لە سەر ریی خۆی لابرئی. بارزانی زۆر خاکی و بێدەعیە بوو؛ خۆبەرستی رووی تی نەکردبوو. ھەر لەو رۆژەو کە ھاتەو، لە ھەموو کۆبوونەو یە کدا زۆر لەوانە قەلس بوو کە تاریفی دەکەن. جاریک لە جیزنیکدا -کە بە ھزی ھاتنەو ی، لە سالۆنی گەل (قاعە ی شەعب) گیرابوو- جەلال تالەبانی بە وتاریک و من بە شیعریک باسی ھاتنەو ی ئەومان کردبوو؛ بە تاریفەو. گوتیان بارزانی گوتوو ی ھەردووکیان تەنبی دەکەم؛ خۆتانی نیشان مەدەن! راست چووینە بەر دەستی. زۆری لۆمە کردین و بەخیر گوزەرا...

عەشایری زیاری زۆر لە میژ سالە دوژمنی سەرسەختی بارزانن. ھەرچەند کچی مەحموداغا ی مەزنیان زنی بارزانی و دایکی کاک مەسعوود بارزانییە، بەلام دیسان ھەمیشە دژایەتی ھەر ھەبوو. لە شەری بارزان و دەولەت لە ۱۹۴۵، بارزانی ھەوالیان بە دوژمن [دەولەت] فرۆشت.

قاسم لە بنەو چەک و پوولی بۆ زیارییەکان نارد کە بە بارزان ھەلرۆشین. بۆ جیزنی ئۆکتۆبر، بارزانی دەگەل چەند وەزیر و پیاوماقوولی عیراقی بۆ مۆسکۆ دەعوەت کرا. لە ھاتنەو دا قاسم گوتبووی: بیستوو مە غەیبەتی منت کردوو. بارزانی گوتبووی: حەز دەکەم ئەو ی بۆی گیرایەو ی بێتە رووبەرۆوم؛ چونکە من لە بیرم نەبوو بە چاکەش باست بکەم. ھەر ناوی تۆم وە بیر نەھاتەو... جاریک بە قاسمی گوتبوو: تۆ لە خۆتەو دوو ملیۆن و نیو دینار بە شیخی زوفار دەبەخشی، گەلی عیراق رازییە؟ ئەو تەرزە رەفتارە و قسانە، قاسمی تەواو شیت و ھار کردبوو. چۆنی لە کۆل خۆی کاتەو؟!

زیاری وەک عەشایر ملیان لە شەرەخۆری و دەستدریژی بۆ بارزان دەکرد. مەلامستەفا ماوہیەک بوو لە بارزان بوو. لەم بەینەدا دەزگای دەولەت زۆری تەشقەلە بۆ پارتی نایەو. رۆژنامە داخران؛ برایم و جەلال خویان لە بەغدادا شار دەو؛ بەلام کاری حیزب پەک نەکەوت. حیزبی شیووعی دنە ی فەلاحانی سولەیمانی دا کە دژی مالیاتی زەوی خۆپیشاندانیک ریک خەن. زانیمانەو کە حیزبی پارتی لە سولەیمانی سەرۆکایەتی خۆپیشاندەران ی کردوو و ھاتوون ریکە ی دەربەندیخانیا ن گرتوو و بۆتە تەقە و پیاو کوزراو و حیزب و خۆپیشاندەر شکاون. قەدەرێک پاش ئەو شکانە، نووری شاوہیس ھاتە بەغدا کە لە لایەن حیزبەو و تووێژ دەگەل قاسم بکا. دەگەل عەبدوللا کانی مارانی چووینە لای. چۆنمان لئ بیست، پوختەکە ی دەگیرمەو:

«بە ھەزاران وەرزیر و خاوەن مولک بە چەکەو کۆ بوونەو. دژی باجی زەوی شیعاریان

دەدا. حېزب ھەر چەند بېرىرى دابوو خۇي تووشى شەر نەكا، مەلامستەفاش ھەرگىز بە شەر دەست پىتىكىردن رازى نەبوو، بەلام دىتمان ئەگەر ئىمە سەر كىر دايەتى ئەو گەلە كۆمەگىيە نەكەين، حىزبى شىووعى دەبىياتەو و ئىمە بە يە كىجارى شىكىست دەخۇين. ناچار خۇمان لى كىرد بە ساحىب. كەچى ھەر دەگەل تەقە قەوما و پىياو كوژرا، ھەرچى ئاغا و رەغىتەن، ھەر كەسە بوونە دزى گاي خۇبان و غەيب بوون. حەفتا كەس ئەندامى پارتى نەبىي كە لە مەيدان چەقىن و لە تارىكايى شەودا سەنگەريان چۆل نەكرد. شەرىكى خۆتېرىن بوو، بە زۆر بە ملماندا ھات...».

بىستەمەو كە شەوى شىكانەكە، جەلال تالەباني و نوورى ئەحمەد تەھا، بە سوارى جىپ بە دەشتى سولەيمانىدا گەراپوون، جوتىيان بە مەلامستەفا دابوو: «خۇي لە بارزان مانگى پىنسىد دىنار وەردە گرى و ئىمەى فرۇشت. ئەدى بۇچى نايە شەر بىكات؟!».

قاسم ھەلى بە دەرفەت زانى و لە ناخافل بارزاني بۇمباران كىرد. بە ئەمرى شىخ ئەحمەد، بارزاني لە دەولەت راپەرى. ھەمەباھەم سىسەد و پەنجا پارچە چەكى كۆنى لە سى تىر و پىنچ تىر و كەو كوژى ژەنگاوى بە دەست بارزانيانەو بوو؛ بەلام وەك ئاگرى بە قودرەتى كەوتە گىياني دوژمن. رۆژ نەبوو مەلبەندىك ئازاد نەكا. رۆژ نەبوو سەدان ئەسىر و تەفەنگ و تۇپ نەگرى. ھەر كى، شىخ رەشىد و عەشايىرى زىبارى لە ولات تەرە كىرد. ولاتى زاخۇ و دەھۆك و برادۆست و بالەكايەتى و دەشتى بىتوتىنى خستە دەست. ھەرچى پۇلىسى كوردە لەو كوردستانە بە ھەزاران بە چەك و ھەموو كەل و پەلەو- رايان كىرد و چوونە پەناى بارزاني. لە ھەموو كوردستاندا ھەمىشە دوو كەل داوەستان بوو؛ تۇپ باران بوو؛ تانك شىكان بوو؛ بۇمبارانى تەباران بوو. تەننەت رۆژىك قاسم داواى جۆرى مووشەكى لە رووسيا كىردبوو كە ئەگەر بە چوار سەعات نەمگاتى خالىم شەرە لە ئەرمەنستانەو بە عاسمانى توركىيەدا بۇيان نارد و لە بەرانبەر توورەيى تور كىادا عوزريان خواستەو.

شەر ھەلگىرسا. من ھەر لە بەغدا مامەو و كارى نەتېنىم بۇ پارتى دەكرد. يەك لەو كارانەم؛ گوتيان دەورى سەفارەتى مىسر ھەمووى بە جاسووس گىراو؛ دەمانەوى سەفىر بىنىن و رېگە نىيە. گوتەم من دەچم. عەرىزە يە كم نووسى: «بىستەمە رادىو قاھىرە گوويندەى فارسى دەوى؛ ئەگەر حقوقىكى باشم بدەنى ئامادەم». نامەم نا ناو پووشە يە كەو. لە دەرگاي سەفارەت پىرسىان: بۇ دەچى؟ عەرىزەم نىشان دا، سكرتېرى يە كەمى سەفىرم دىت. لە زمان بارزانيەو ۱۹۸۰ گە ياند: «ئەگەر ناسر كارتىكى وا بكا شەرى قاسمان لە كۆل كاتەو، تۇزىكىش چەكى دزى تانك و فرۆكەمان بداتى، دەگەل ئىران شەر دەكەين و ئەو بە شەش لە پەيمانى بەغدا تووشى سەرىشە دەكەين...». چوار جارى تىرىش ھات و جۆم كىرد. ھەر گوتيان: «بە ناسرى رادەگە پەنن، داواى تەوفىقتان بۇ دەكەين». ھىچى لى شىن نەبوو.

جارتىك لەو جارنە دەبوو بچمە مالى و ابەستەى نىزامى؛ لە عىمارەتتىك بوو. دەمزانى سەرايدارەكە جاسووسى قاسمە. چوومە لاي سەرايدار: سەلام مامە! سەگىبايىكى مىسرى دەلېن لىرە يە. من فەقىرم؛ عەكسەم بۇ شتۆتەو؛ پوولە كەى نەداومى. بۇم بىستېنە! سەرايدارىش چەند جىنئوئىكى تەر و تازەى بە مىسر و ناسر دا. رۇيشت و ھاتەو گوتى: ئابرووم بىرد. بىرۇ پوولى خۇتى لى وەرگە! كىبرا پىنى سەير بوو! جارتىك لەو جارنەى سەفارەتى مىسر، ئەحمەد تەوفىقىشەم دەگەل بوو؛ كە دوايە باسى دەكەم.

لە ئىدارە كەدا بەغسى، شىووعى و پارتى ھەبوون؛ بەلام كەس خەبەرى لە يەكتر نەدەدا.

نەشرى ھەرسىك لا دەدرا بە ھەمووان. ھەموو پىكەوھ نىوانمان خۇش بوو؛ شەپە چەققەشمان نەدە کرد. فەرمانى گرتنى «فواد ەسكەرى» ناوى بەعسى دەر چووبوو؛ خۇى شار دىبۆوھ. داوام لە برادەرىكى کرد بىيىنم. باوهرى پىتم ھاتبوو، چووم لە مالىك دىتم: فواد! تۇ بەعسى، كەس بىر نابا لە مالە كورد خۆت شار دىبىتەو؛ وەرە مالە من. زۆر سوپاسى کرد؛ گوتى ئىرەشم باشە.

عوبەيدوللا، كورە گورەى مەلامستەفا خۇى شار دىبۆوھ. تووشى كاپرايەكى ھەولتېرى بووم كە مالى لە بەغدا و كارمەندى ئىدارەى مالىيە بوو؛ بە ناوى ەبدولواھىد، زۆر دلگەرم لە كوردايەتيدا. گوتى: ھەز دەكەم عوبەيد بىتە مالە من؛ كەس فەكرى ناكە؛ دوورە لە ھەموو شتىك. بە سەيد ەزىم گوت. عوبەيد گوتى: من نايەم؛ دوو ھەوالم ھەبە با ئەوان بچن. چووينە لاي كاپرا. كە زانى عوبەيد نايە، گوتى: مالە من لە ھەموو شوپىنان خرابترە. ھەمىشە پۇلىسى نەيتى لە كۆلانەكەماندايە؛ رپۆ نادەم!

شەويك دووربىن و فلاشم ھەلگرت، دەگەل سەيد ەزىز شەمىزىنى چووينە مالەكەى عوبەيد لە «مىدنىەلسلام» كە ەكسى بۇ بگرم و كارتىكى ساختەى بۇ ساز كەين و لە بەغدا دەرچى. ەكسم گرت؛ ھاتم برۇم، روانىم سەرىك لە سەر دىوارەكەوھ دەرنايتە ھەسار. گەر ھاموھ:

- پىتان زانراوھ، خۇ خەلاس كەن!

بىنە بەر چاوت: دوانى زگزل، بترسن، بە دىوارىكى بەرزى ھەسار ھەلگەرپن، يەك بچتە سەر شانى ئەوى تر و لەپر بەربنەوھ؛ بە ھانكەھانك چنگ لە دىوار قايم كەنەوھ. بەزمى وام قەت نەديوھ! لەبەر پىكەنەن ھۆشم نەمابوو. بە ناھومىدى مانەوھ. گوتم: كار ھاسانە. من دەچمە دەر، بەھانەيەك دەگرم و دەگەل كاپرا بە شەر دىم و توند مى دەگرم. ئىوھ لەو دەر فەتەدا راکەن. بۇ ئەو شەپە چوومە دەر. سەرە پۇلىس، پشیلەيەكى رەش بوو لە سەر دىوار ماتەى دابووا ھاتمەوھ گوتم: نەخىر زۆرن؛ چارىان نايە! دىسان نىو سەعاتىك ئەو مەشقەم پى کردن و پىم نەگوتن!

بەعسى زۆر شپ و در بوون. زۆريان شىووعى تىرۇر دەکرد؛ زۆريان رق لە كوردان بوو. دەولتە پنى بەر بەست نەدەكران. شەوانە سەردەركى مالە كوردانىان سوور دەکرد؛ يانى دەبى بكوژرپن. دەركى ئىمەش سوورى بەر كەوتبوو. چەندىن شەو زۆر بە ترسەوھ پاسى مالم دەگرت و لە سەر ھەست بووم. تەفەنگىكى رپوم لە دوكتور مراد رەزماوهرى وەرگرتبوو؛ لە بن سەرى خۇم دادەنا.

رۇژىك لاوېكم لى پەيدا بوو گوتى: خەلكى تور كىم. لە مالە حاجۇ كورپىك ئادرىسى تۇى داومى كە بىنئىرىيە كەر كووك. رېگە زۆر سەخت بوو. ھەر كەس لە بەغدا بەرەو كوردستان رۇبىيا لە چەند جى دەيانپشكنى. كارتى شناسايى دەبوو پى بى. ەكسم بۇ گرت. بە خەتى خۇم كارتى شناسايىم بۇ نووسى؛ مۇرى كارخانەى خشت سازىم - كە لە لا بوو - لىدا؛ ئىمزاى رەئىسى كارخانەم كورد دامى. رۇبىشت.

- ئەى بىچارە! خۇ من ھەر بە خەتىك ئىمزاى خۇى و ئىمزاى رەئىسى كارخانەم نووسىوھ. كە دەبوو ئىمزاى رەئىس بە مەرەكەبى كەسك بى و لە خەتى ناو كارت جىاواز بى. يەقن دەيگرن.

پاش ماوھەك كور - كە ناوى بووسف بوو - ھاتەوھ گوتى: ھويف لەو كارتەى تۇ! بەخوا شتى چاكە؛ ھەر دىتوويانە گوتوويانە برۇ! لە كەر كووكەوھ چوومە لاي بارزانى. گوتم: تەفەنگم بدەنى. گوتى: ئەگەر ھەزار بۇت بنووسى دەتدەمى. دەى بۇم بنووسە با بچمەوھ!

- كاكە من ناتناسم؛ ناتوانم. ھا ئەوھ سى دىنار و بچۆوھ سوورە.

له سووریه و نه نامهی سوپاسی نووسیبوو بؤ ټو کارته باشه!

که بارزانی له شهړه کانیدا سهرکهوت، ټنډامان و لاگرانی حیزب له لیوای سوله یمانی و ههولتیریش بووزانهوه و به چه که وه دایانه چیا و شهړه هموو ولاتی گرتوه. که سانی که نه ناسرابوون، له به غدا مابوونهوه و کار له به غداش زور باش به پړوه ده چوو. من مانگانه له کورده کانی ئیداره کؤ ده کردهوه؛ خه بهر یکم هه با، ده منارد. جاریک گوتیان کؤمه لیک له کؤنه ژنه رال و پیاوماقوولانی به غدا په یامیکي گرینگیان بؤ حیزب هه به؛ ناویرن به نامه بینووسن. ده بی یه کیک ته و اوای قسه کانی بی زیاد و کهم له بیر بی و به شوینی خؤی بگه به نی. تؤ بؤ ټو کاره باشی. په یامم وهرگرت و چوو مه کهر کووک. زه بیحی مه سئوولی کهر کووک بوو. له وئ نووسیمانوه و ناردیه چه می ریزان بؤ مه کته بی سیاسی. بؤ سبه ی ئیواره جوابی هاته وه. هاتمه وه به غدا. هه ر گه یمه وه گوتیان: رؤزنامه ت نه خویندؤ ته وه؟

- نا، چی تیدایه؟

- له زمان توه نووسراوه: «بارزانیم پی پیاویکی خراپه. پارتی پیاوی ئیستیعمارن و دژی جمهورین. من حاشایان لی ده کهم».

- هه ی نه بی!

سبه ی براده رانم دیتوه؛ جوابه کهم گه یاند. گوتیان: ټو بوختانه بؤ چه ند که سیکی دیکه نووسراوه؛ ده توانی ئینکاری بکه ی. چووینه رؤزنامه یه ک. گوتی: به لی بؤت ده نووسین. به لام ده بی بنووسی من موخالیفی جمهوروی قاسم. گوتم: بوختانیکم پی کراوه، ویجدانم نارازیسه. به لام ټه گه ر ټو درؤیه بنووسم، هه همیشه ویجدانم عه زابم ده دا، ئینکاری ناکم.

دوو به یانی، به یانیکي چاپ کراوی حیزبی پارتیم نیشان درا که نووسیبوو: ده ولت به حیله سازی ده یوئ پیاوه چاکه کانمان له که دار بکا. نووسراوی ده ربارهی هه ژار راست نییه و له وه ده مه دا ټو له سه فهدا بووه و کاری حیزبی راپه راندووه. گوتیان بلاوی ده که به نه وه.

- ئای ده غیله! ټه گه ر ده تانه وئ له به غدا بمینم و فایده یه کم هه بی، ټوه مه که ن. چونکه هه ر ټه مړؤ ده مگرن!

پاش چه ن سائیک که ده گه ل جه لال تاله بانی و برایم ټه حمه د نیوان ناخؤش بیوو، منیش لای بارزانی بووم، هه ر ټو پیاوه مه ردانه ی که به یانه که یان نووسیبوو، له رؤزنامه ی «نور» دا نووسیبوو یان: «هه ژار ټو سه ساله توبه ی بؤ قاسم کرد و هه ر خاینه!». به لی سیاسه ت نابی دایک و بابی هه بی!

ویکه وتم کئ ټم بوختانه ی نووسیوه. ساغم کرده وه که مامؤستا ته وفیق وردی شاعیر بووه!

- کاکه وردی تؤ بؤ وات کردووه؟

قه ده ری حاشای کرد؛ به لام شاهیدم بؤ په یدا کرد که له وه ختی نووسینیدا له وئ بوون. گوتی: راستت ده وئ گوتم ټه گه ر هه ژار ئابرووی بچی و سووک بی، من وه ک شاعیری گه وره ی کورد ناوبانگ په یدا ده کهم!

بزه یه کم هاتی. چونکه ده مناسی و ده مزانی عه قلی تؤزیک پارسه نگی ده وئ. لی خؤش بووم و بووینه وه براده ری جاران.

رؤزیک سه عات یه کی پاش نیوه رؤ، وردی ده گه ل لایکی کؤبی هاتنه مال؛ به سه ر ناندا که وتن. ماسی و برینجمن هه بوو. لای زور که س گوتبووی: هه ژار جاسووسی ټه مریکایه؛ ده نا

چۈن ۋا بورژوازيانە دەزى ھەموو رۇژ ماسى و برىنج بخوا؟!
 - ھەتتو وردى! ئەم نەوارەت چۈن پىر كىردەوہ؟
 - بە خوا كاكە زۆرم خۇش دەوئى. گوتم ئەگەر بلىم جاسووسە، خەبەرى لى نادەن و ناگىرن.
 بە خەيالىم پياوہ تىم دەگەل كىردووى!
 جا چۈنكە لە رووسياوہ بۇيان دەنووسى «پىرۇفسۇر وردى»، با چەند نوكتەيە كى لى بگىر مەوہ:
 * بەيتى سيامەند و خەجى نووسىبوو كە ئەمە لە ئەدەبىياتى ئەرمەنى وەرگىراوہ. لۇمەم كىرد:
 - برا! سيامەند و خەج ھەر دووك ناوى كوردانن. بەيتە كە سەدان سالە بە ھى كورد ناسراوہ;
 بە كرمانجى و سۇرانى ھەيە. چۈن تۇشتى ۋا دەكەى كە مامۇستايە كى كوردى؟
 گوتى: دەسا بە حەقى خودا ئەو حىزابە ئەرمەنيانە تەنيا پىنج دىنارىيان حەقى تەرجمە
 داومى. ئاى لەو دەسپرانە!
 * لە كۆلانىكدا رووبەرووم دەھات و جىئوى دەدا.
 - ھا، خىرە؟
 - كاكە! كىتىم بۇ دراساتى كوردى غەلەتگىرى كىردووہ؛ لە باتى شتىكم دەنى، دەلئىن ھەژدە
 دىنار قەرزدار بووى! بزائە كارىكم بۇ ناكەى؟
 كە پرسىم نىشانىان دام. ھەر غەلەتەى دەبوايە غەلەتگىر روبە دىنارىك جەرىمە بىدا. پاش
 حەقەكەى خۇى، ئەوئەندەى دەكەوتە سەر. بە ھەزار گىرە مايەباشم كىرد؛ ھىچى ئەم و ھىچى
 وان!
 * رۇژىك گوتى: دوو دىنارم بە قەرز بىدەيە، دووسبەى دەتدەمەوہ. چىل و پىنج رۇژى پى
 چووبوو. گوتىيان وردى لىت دەپرسى.
 - ھا؟
 - كاكە! ئەو رۇژە كە پارەم لە تۇ وەرگرت، چوومە بىكەى چاپى فرانكلين. گوتم: كارىكتان
 نىيە بىكەم؟
 - ناوت؟
 - تەوفىق وردى.
 - تۇ چىل و دوو دىنارت لامانە. ھا وەرگىرە!
 ئەو سەگبابە ئەو پوولەى لەپ دامى، ھۇشم لە خۇم برا؛ بە ناوہ پاستى خەياباندا دەپۇشىتم.
 ترومبىل خۇى لى دام. لەو ساوہ لە بىمارستان بووم!
 * وردى لە دوكانى بەشىر گوتى: شىووعى و پارتى و دەولەت دەبانەوئى ترۆرم كەن! جەمال
 عارف - كە دوكتورى بەيتال بوو - گوتى: ۋا بزائم تۇ جۇرى نەخۇشى رەوانىت ھەيە؛ دەنا تۇ لە
 مەدرەسەيەك فىركارى و دىارى. دەتوانن پەيدات كەن.
 گوتى: نەخىر من نەخۇش نىم. ئەوانە نەخۇشن كە مانگى سەد دىنار وەر دەگىرن و
 جاسووسن!
 دوكتور جەمال گوتى: جارى حقوقەكەم سەتوسى و دوو دىنارە! نەخۇشىيەكەى تۇش، من
 كە بەيتالم دەبى قسەى لى بىكەم، نەك خۇت!
 زۆر جار ناوى «بەشىر موشىر» دەبىيەى! خراب نىيە بىناسى:
 خەياتىكى نەخوئىندەوار، تەواو نەيدەتوانى ئىمزاى خۇى بنووسى، زۆر سالان لە لەشكرى

عوسمانیدا ئیستیوار بووه. جگه له عه‌ره‌بی به‌غدايي، ترکی و هیندیك هیندی ده‌زانی. مه‌قاله و کتیب‌نووسینی لی ببوو به‌نه‌خۆشی. هینده‌یان به‌گالته پین گوتبوو مامۆستا و باش ده‌نووسی، خۆی له‌خۆی لی گۆر‌ابوو. خه‌یاتیه‌که‌ی چووبوو. دوکانیکی هه‌بوو، ببوه کلووپ و باشگای ئەدیب و پیاوانی له‌کار‌ه‌وته. کیت بوویستایه، له‌وێت ده‌دیته‌وه. به‌یه‌کیکی ده‌گوت: تۆ فلان شت بنووسه، من ته‌ئلیفی ده‌که‌م! ته‌نانه‌ت جارێک شیعری منیشی ته‌ئلیف کرد! ئەوی له‌ته‌ئلیفاته‌که‌ی له‌بیرم ماوه: فالنامه‌ی ناپلیۆن که‌ ده‌یگوت: ته‌جره‌به‌ بکه‌ن! بۆ خۆم ته‌جره‌به‌م کردوو، دوو مانگ نه‌خۆش که‌وتوووم! ده‌یگوت: چوار هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر شیعه‌یه‌ک - ناوی رۆبین بوو - چنگیک برنجی له‌چین دزی له‌هه‌مه‌دان چاندی؛ برنجی ئیرانی لی که‌وته‌وه!

نه‌خۆش بوو گوتی: ئەگه‌ر مردم بمه‌نه‌وه کوردستان. گوتیان شه‌ره، ئەو کاره‌ ناکری. گوتی: ده‌سا به‌خو من له‌قه‌برستانی به‌غدا ده‌گه‌ل ئەو عه‌ره‌به‌سه‌گبابانه‌دا ناتوانم بزیم! که‌چی چل سال بوو له‌به‌غدا ده‌گه‌ل عه‌ره‌ب ژیاوو!

کتیب و رۆژنامه‌ی کوردی ده‌فرۆشت؛ به‌لام ئەگه‌ر خاوه‌نیان داوا‌ی بووله‌که‌ی بکرا‌یه، جینیوی پین ده‌دا؛ ده‌یگوت: جا وه‌ره‌ بۆشی بفرۆشه! داوا‌ی پوولیشم لی ده‌کا؟! هه‌ر چۆنیک بی، ئەحمه‌قیکی خۆین شیرین بوو.

هه‌ر له‌و جۆره‌ شه‌خسیه‌تانه‌ی که‌ له‌بیر ناچن: مام حه‌کیم، پیره‌میزدیککی تووتن فرۆشی که‌رکووکی بوو. خۆی به‌په‌غه‌مه‌به‌ر ده‌زانی. سالح ئەفه‌ندیه‌که‌ی باس‌م کرد - خۆی به‌خودا ده‌زانی - جینیوی پین ده‌دا؛ ده‌یگوت: ئەوه هه‌یج که‌ نه‌مکردۆته په‌غه‌مه‌به‌ر، هه‌ر مه‌خلووقی منیش نییه و ناشناسم!

خه‌به‌ریکم بۆ هات: «مه‌کته‌بی سیاسی حیزب ده‌لی یه‌که‌جاری بێته کوردستان. رادیۆمان په‌یدا کردوو؛ ئیداره‌ی بکا». بۆ خۆ ئاماده‌کردن و دا‌بین کردنی مال و قه‌رزو‌قوله‌ریک کردن، حه‌وته‌یه‌ک مۆله‌تم خواست. ده‌بوا‌یه شه‌مه‌مه‌ برۆم، جومعه کووده‌تای به‌عسی قه‌وما. له‌سه‌ربانی ماله‌وه زۆر باشمان ده‌دی که‌ بۆمبارانی وه‌زاره‌تی دیفاع (بنکه‌ی قاسم) ده‌کرا. من به‌هه‌موو عه‌قلی خۆم پیم وا بوو له‌شکری کوردی خۆمان هه‌لی بۆ هه‌له‌که‌وتوووه و زه‌ره‌به‌تی خۆی چاک ده‌وه‌شینی. هه‌ر که‌ خۆم ئاماده‌ده‌کرد، چوومه‌ لای جه‌لال بابانی کارگوزینی ئیداره. گوتم: له‌ئیداره‌ ده‌رم بکه‌ با حقووقی مانگیک له‌زیادی وه‌رگرم، ده‌چمه‌ شۆرش. گوتی: په‌روه‌نده‌که‌ت هیند پاکه‌ ناتوانم هه‌یج به‌هانه‌ بدۆزمه‌وه. تۆ ته‌نانه‌ت ئیجازه‌کانیشت ده‌کار نه‌کردوو.

به‌غدايي زۆریان عه‌بدولکه‌هه‌م قاسم خۆش ده‌ویست. هه‌ر خه‌لکی بازار و کۆلان، به‌هه‌زاران رژابوونه وه‌زاره‌تی دیفاع که‌ چه‌کمان بده‌نی شه‌ر ده‌که‌ین. به‌لام غللووری و سه‌رسه‌ختی قاسم له‌وانه‌ نه‌بوو؛ هه‌ر گوتبووی: هه‌یج نییه؛ ئیستا خه‌لاسیان ده‌که‌م. خه‌له‌که‌که‌یان ده‌ر کردبوو؛ له‌مه‌یدانی پینش وه‌زاره‌ت کۆ ببوون و بژی قاسمیان ده‌گوت. چه‌ند تانکیک به‌عه‌کسی قاسمه‌وه هاتبوون؛ خه‌لک به‌خۆشیه‌وه به‌په‌ریانه‌وه چووبوون؛ تانک لییان وه‌خۆ که‌وتبوون؛ سه‌دان که‌سیان به‌ر تیربار دا‌بوو. بۆ رۆژی دوا‌یی -چیشته‌نگاو- قاسم گه‌را و کووده‌تا سه‌ری گرت. له‌رادیۆوه له‌سه‌ریه‌ک فه‌رمانی قه‌تلوعامی شیوو‌عیان بلاو ده‌کرایه‌وه. زۆر له‌شیوو‌عیان ده‌بن زنجیری تانکی ده‌سکردی رووسیا‌دا پان و فلچ کرانه‌وه. زۆر که‌سیان به‌مشار ده‌ست و پین بره‌وه؛ به‌ته‌ور و نێزه له‌توپه‌ت کرد. گه‌ره‌که‌ کورده‌ فه‌یلیه‌کانیان -که‌له‌ ده‌وری باره‌گای غه‌وس بوو- شه‌لم، کوپم، ناپارێزم، وه‌ به‌ر تۆپ و گولله‌ تانکان دا. ئەوی به‌عسی ده‌گه‌ل

شىيووعى و لاگىرانى شىيووعىيانان دەکرد، رەنگە تەيموور لەنگ و ھۆلكۈش لە دەستيان نەھاتىن. قاسم و چەند كەسىك لە ۋەزىرەكانى لە مەر كەزى رادىئو بەر گوللە دران. لەو جەھەننەمەدا تووشى نوورى ئەحمەد تەھا بووم. گوتى: خەم مەخۇ! بەعسىيە زەلامە كان كە دەگەل مامۇستايانى ئىمە لە حەبىدا بوون؛ قەولىيان پىداوين كە ئىستىقلالمان بەدەنى و لە عىراقمان جوئ كەنەو!

- كاكە نوورى! ئەوانەى كە نەژادپەرسىتى و توندوتىژن، بەلام روحم بە ھاونەژادانى خۇيان ناكەن، چۇن بۇ كورد جىگەى متمانەن؟ من قەت بەو دۇعايە نالېم نامېن.

- كاكە تۇ ھەمىشە بەدېينى؛ نازرانى سىياسەت ماناى چى!
- ياخو و ا بى...

و ا بزائم سىيەم شەوى كوودە تا بوو، مامۇستا سالىح يووسفى - كە لە زەلامەكانى پارتى و لە حوكمى قاسمدا گىرابوو - ھاتە سەر رادىئو. مبارەكبادەى لە براپەتى كورد و عارەب كرد و تىرى دۇعاى بەخىر بۇ بەعس كرد. لە ھەموو بەعسىيەكان توندتر و تىژتر و دژى شىيووعى و كوردىش «عەلى سالىح سەعدى» بوو كە كرابوو ۋەزىر. كۆرە كوردىكى خەلكى قوشتەپەى پەنا ھەولېز بوو. براپەكى بە ناوى نەدىم سالىح سەعدى لە «مەبانى عام» بوو؛ ھەزار جار ناوى بابى دىنا. ھەر ھەھا «تەھا رەمەزان جەزراوى»؛ ئاجودانى ھەمىشەى سەدام «سەباح مىرزاي ئەردەلان» كورد بوون و دوژمنى سەرسەختى كورد!

چەند لاوئىكى پارتى و يكەوتن حەبس كراو كوردە كان لە حەبس دەر خەن. زۆر ئەفسەر و كوردى دىكەش لە حەبسان دەر چوون. خەبەر ھات كە جەلال تالەبانى لە جەبەھى شەرەو ھاتوو بۇ تەبرىك و گىفوگۇ. لە ئوتىل بەغدا دىتم. لە ناو قسەى باسى جەبەھ و پالەوانەتى پىشمەرگەدا، ئەم چەند پىسارەم لى كرد:

- ئىيە كە و ا سەر كەوتبوون، حوكمى بەغداش چل ۋەھەشت سەعات لە بەر يەك ھەلۋەشا بوو، كەس ئاغاي كەس نەبوو، بۇچى ھجوومتان نە كرد دەو پاشاگەردانىيەدا كەر كووك بگرن؛ كە لە ھەموو شوپان حەساس تر بوو؟ ئەودەم ئەگەر قاسم نەكەوتبا، دەيگوت بە گز دوژمنمدا چوون؛ ئەگەر ۋەك ئىستا بەعس سەر ۋەكەوتبا، دەتانگوت بە گز ھىزەكانى قاسمدا چووين. با ئىستا وتووئىزى بەشى كوردى بكەين.

لە بىرەم بە حىرسىكەو ھە گوتى: قسەى بىتام دەكەى! سەرباز دە ناو سەنگەردا، كلاوخودى ئاسنى بە سەر ھە، تەفەنگ و تۇبى روى دە منە؛ چۇنى بگرم؟

- كاكە! ئەگەر لەشكرىك فەرمانى لە بەغداو بۇ نەيە و نەزانى سەر بە كام دەستەيە بۇت نەگىرى، ئەگەر فەرماندەى بۇ دىارى كرا و چەك و فەرمانى لە سەر ھە بۇ ھات، زۆر زەحمەت تر دەبى.

- نا كاكە! ئەگەر خەتايە كىش ھەبى لە بارزانىيەو ھە؛ ئەو گوتى شەر پراگرن. برا ئەو پىاۋە ھەر سوارى سەرى خۇى دەبى. لە باتى سىياسەت خەون دەبىنى!

- دە بە خودا خەونەكەشى راست بوو؛ دوو رۇژ پىشتر گوتى قاسم دەر ووخى.

- ھا، نازانى بۇچى گوتمان تۇ ۋەرە؟ بۇ رادىئو نەبوو. ئىمە نىوانمان دەگەل بارزانى ناخۇشە؛ تۇى خۇش دەوى. و ا بەكى نىوانمان خۇش كەپەو. دەبى ھەر دەگەل خۇم بىيەو.

داۋاى لە پىاۋى دەولەت كرد - كە لە بىرم نەماۋە كى بوو - لە تەيارەدا جىگەى منىش

بکهنهوه. پاش نیوهپرۆی ئەو پرۆژە گوتی: ڕینگە ی تۆ لە تەبارەدا نادەن.

تووشی یووسف میران بووم - که برادەریکم بوو؛ روتبە ی سەرگورد و لە حەبس بەردرابوو - گوتم: کاک یووسف دەترسم بنگرنهوه. با هەتا دەرفەت ماوه ڕاکەین. کاک یووسف جلکی ئەفسەری کردە بەر، بە تاکسییهک هەر ئەو ئیوارە بەرەو کەرکووک هاتین. لە سایە ی جلکەکانییەوه ئیجازە دراین لە دەروازە ی بەغدا دەرکەوین. لە ڕینگە جلەکانی گۆڤری و شەو هاتینە ئوتیل سیروان لە کەرکووک.

لێرەدا دەمهوئ تۆزیک بەرەو دوا بگه‌ڕیمه‌وه:

چەند جار ناوی «عەبدوللا کانی ماراتی» م گوتوو. لەدوای هاتنەوهم لە سووریا کەس وا دۆستم نەبوو؛ وەک گوتی کەر، جووت بووین. بە مندالی تا کلاسی چواری سەرەتای خۆیندبوو؛ چەند سالیک کاسی لادئ و پەژێ فرۆشی کردبوو. لە کەرکووک ملی لە خۆیندن نایهوه تا لە حقووق دەرچوو. لە دەورانی قاسمدا کاری حیزبی لە بەغدا دەکرد و هەمیشە پێکەوه بووین و تەنانهت پوولی من لای ئەو بوو کە بۆم خەرج کا. زۆر جار دەیگوت: من دەچمە خاریج بۆ دوکتورا وەرگرتن، خەمم نییه چونکە تۆ برای بە راستمی و ناگات لە مندالی من دەبی؛ هەر وەک منیش بۆ تۆ وام. بە راستی زۆرم دل پێ خۆش بوو.

ئەو پرۆژانە ی کە حیزب ناردبووی بچمە شۆرش، هاتە مال گوتی:

- برا تۆ کە لە بەغدا دەرۆی نەچی بە تەمای من بی! بە خودا قەت ئەحوالی مندالە کانت

ناپرسم!

وەک گۆزیک سەهۆلێم بە سەردا کەن تاسام؛ گوتم: کاکە من خودا بە هومیدی تۆی خەلق

نەکردم؛ هەر وا دەزانم ئەو پرۆژگاریه کە تۆم نەدەناسی...

شەو لە کەرکووک بە ترس و لەرزەوه بە سەرمان برد. بەیانی بە تاکسییهک ڕۆیشیتین و جاده ی گشتیمان بەجێ هێشت و لە ڕینگە دیسەوه چووینە هەولێر، مالی خالی کاک یووسف (عەبدولقادر ئەفەندی)؛ کە لە بی بی جەک چەند پرۆزیک پێکەوه بە نەینی ژابووین. بەیانی بە ڕانک و چۆغە و جلکی کوردییەوه چووینە کۆیە، بووینە میوانی بنکە ی حیزب. سەعید مەسیفی ناویکی پێ ڕادەگەشت. باسی ئەوه ی کرد کە چەند میزەر سووریک هاتوون، ڕاینه‌گرتوون. تیگەیشتم کە دەبی نیوانی حیزب و بارزانی وا خۆش نەبی وەک من بیرم لێ دەکردهوه.

دەمهو ئیوارە گەیشتینە پشتی کانی مارات؛ کە مەلامستەفا لهوئ بوو. لە بەهاری ١٩٦١را نەمدیبوو. ئەو پرۆژەش کە دیتمهوه مانگی سێهەمی سالی ١٩٦٣ بوو. بئ ئیختیار فرمیسمک دابارین. پاش بەخیرەتینانم گوتی: هەزار! من تۆ و وه‌هاب ئاغا - کە هەر دووک وا زگزلن - لە شۆرشدا چ لێ بکەم؟! گوتم: راستت دەوئ من لە ترسی مردنی بەغدا هەلاتووم. قەبره‌لقەن بیست و پینج دینار دەستین و دوا ی دوو پرۆژ قەبره‌کە دەرئۆشەوه بە یەکی دی. هەر هاتووم لێرە بمرم کە قەبر بە خۆراییه! بەلام تکا دەکەم دەگەل وه‌هاب ئاغام حیساب مەکە! ئەو لە هەموو کەس تەنبەل تره!

شەو لە مەجلیسی بارزانیدا گوتم: تۆ نازانی لە پرۆژنامە و رادیۆ بەغدا چەندم جنیو پێ داوی؟! گوتی: بەلێ گۆیم لێ بوو. ئەرئ کێی دیکەش لێرە بوو؟ من چم گوت؟ شەو کەتی مەلامسایل - کە ئەفسەریکی موخابەرات بوو - گوتی: فەرمووت ئەگەر بۆ خۆم چاوم لێ بوایه کە هەزار ئەمە دەنووسی و بۆ خۆی بۆی خۆیندبامه‌وه، هەر دەزمانی درۆیه؛ چونکە من هەزار باش دەناسم.

گوتىم: بىمبەخشە! مەن بە ئەقلى خۇم چاكتىرىن فرسەتى زىرپىنتان لە دەست دا كە لەو چل وھەشت سەعات شىئاوويەي بەغدادا، ھىرستان نە كەردە كەر كووك.

بارزانى گوتى: جارى لەو باس و خواسانە گەرئ!

سبەي پاش نويز دەگەل جەلال تالەبانی دەر كەوتىنە گردى پشت مالان. زۆرى پياوماقوولانى عەشائىرى پۇدەرى و دەوروبەر لى بوو. جەلال قسەي بۇ كردن:

- كاكى خۇم بەعسى رەگەز پەرستىن، لە بەر ئەو ناسر يارىدەيان دەدا. يانى لەشكرى مىسر و سووريا و عىراق دەبنە دژمان. رووسىياش يارىدەي ناسر دەدا. ئىران و تور كىش دوژمنى سەرسەختمانن. ئەمريكە و ئىنگلىس يارىدەي تورك و ئىران دەكەن. لە ھەموو لايەكەوۋە خەتەرى زۆر زلمان لە سەرە. خوا بكا شەر نەبىتەوہ...

ئاغايانى عەشائىرىش وەك دەللىن: «سەرچۇبى بەدى بە گامبىشى، ھەر بەرەو كادىنى دەكيشى» مىلان لى نا: ئىمە تووتنەكىمان بۇ نەفرۇشراو؛ وە پكەين چەند قرووشەكن پى بگا؛ وە پكەين شتاقەلا دلى نەئىشى، چلتوو كەكيش بفرۇشىن! خولاسە لەو قسانە كران و بلاوہيان كرد.

گوتىم: مام جەلال تۆ رەئىسى شۇرشى؛ ئەو قسانە دلى شەر كەران سارد دەكاتەوہ. واش بى ناپى لە تۆى بىيەن. تۆ ھەر دەبى دلىان گەرم كەي. تارىفى ئازاد بوونيان بۇ بكە...

گوتى: كاك ھەزار! تۆ ھەرفىكت لە ئەلفباي سىياسەت نەخوئىندوہ!

- بەلى راستە نەخوئىندوہ، بەلام بفرەموو چ بوو كارەكەي دەتفرەموو مەن پىكى بىنم؟!

- بارزانى نەخوئىندەوارىكە، رووحى عەشیرەتى ھەيە؛ لە حىزبىيەتى نازانى؛ گوى بە فەرمان و دىسپلىن نادا. ئىمە دەمانەوئ دەستەلات بە حىزب بى؛ ئەو ھەر فەرمان ئىجرا بكا. وەك فەرماندەيەكى لەشكرى دەولەتان. تا واين بۇمان تەھمەمول ناكرى.

- بەلى جەلال، مەنىش دەزانم ئەو خوئىندەوارىە ماركسىستەي نىيە كە حىزب ھەيەتى. جا يان نازانى، يان نايەوئ بىزانى. حىزب لەو ھەدا خەتايەكى كردوۋە كە لە يەكەم كۇنگرەي بەغدا، دوای ھاتنەوۋى بارزانى، ھەر چەن گوتى نابمە سەرۇكى پارتى، ناچارمان كرد و كرمانە سەرۇك. ئىجازەي حىزب و رۇزنامەمان بە ھۆي ئەو لە قاسم ساند. لە پاش شەرى دەرەندىخان گوتتان شەرى بۇ نەكردىن؛ بەلام ئەو كە بە بارزانىەكانى خۇي راپەرى، ئەوۋى كرد كە كردى. حىزب لە شەرىكى دەگەل سۇفى شىخ رەشىددا، چوارسەد كەسمان لەبەر سى كەسى سۇفىيان شكا؛ كە سەردارى لەشكرى ئىمە عومەر دەبابە بوو. بارزانى ھەر سۇفىيەكى لە كوشتن و بە دىل گرتن لە دەستى دەرچوون، ئاوا بوونە دىوى توركىيە. لەشكرى عەشائىرى جاش و سوپاي دەولەتى راو نا. تا نەھات بەم دىوۋەدا حىزب نەبووزايەوۋە و لە سايەي نازايەتى و شەر كەرى بارزانىەوۋە ئىستا بووینە ئەو قوۋەتە. كەسىكى عەشائىرى كە تولىبىتى ئەم فەتھە بكا باوەر ناكەم رازى بىت ھەموو دەسلەتاي خۇي بدانە دەست مەن و تۆيەك و برايم ئەحمەدىك كە ھىچ ھونەرىكمان لەم ھەموو شەرئەدا نەنواندوۋە. بەلام وەك مەن بىناسم باوەر ناكەم بە زۆر خۇيمان بە سەردا بسەپىنى. رەنگە ئەگەر داواي لى بكەين بچىتەوۋە بارزان و حىزب بۇ خۇي شۇرش بەرئوۋە بەرى، دلىي چى؟ ئەمەي پى بلىم؟

- چۆن دەوئىرى؟ بە شەرەفم ھەر لە دەمت دەرچى دەس بەجى بەر گوللەت دەدا!

- ئەگەر بەر موللەشم دا پى دەلىم؛ كورد تۆيان ناوئ؛ بچۆرەوۋە بارزان!

«ناویری، دەویرم» درژەهی کیشا. ههستام گوتم: هەر ئەمشەو پینی دەلیم. تۆزیک دوور کەوتمەوه. بانگی کرد: راوهسته! هاته لام گوتی: وا گریمان تۆ ویرات پینی بلیی، ئەویش گوتی باشە دەڕۆمەوه بارزان، بارزانیەکانیش دەگەل خۆی دەبا؟!

- نا کاکە لەبەر چاوی رەشی من و تۆ، گوناھی وا ناکا! خۆت دەزانی ئەو بارزانییە چە کدارانە نە دەبالتکیکیان خۆیندوو، نە دەزانن حیزب و میزب یانی چی. لە ژیر فەرمانی بارزانییدا نەبن، بۆ عیفریتیش شەر ناکەن. لە ئەلبای سیاسەتدا زۆر لە من کۆلەوارترین! ئەگەر بپروا دیارە ئەوانیشی دەگەلن.

- ئای دە بە خوا ئەگەر وا بێ ئیمە تیدا دەچین! نا بابە پینی مەلێ! پیشی بلیی دەلیم من نەمگوتوو!

شەو لە مەجلیس گوتم: کاکە بارزانی، ئەم کورد و حیزبە تۆیان ناوی، تۆ بۆ ناچیهوه بارزانەکی خۆت و لە کۆلمان ببیهوه؟!

گوتی: دەبارەهی من دەلین چی؟

- حیزبایەتی نازانی؛ خۆیندەوار نیت؛ بە قەولی شیخ رەحیمی شیخی بورهان: دیکتاتۆری! لاساری!...

- کێ وا دەلی؟

- من! ناخر ماویەتی: دەلین دزە، پوول کۆ دەکاتەوه...

- تۆ بۆ ئەوانەت نەگوت؟

- لە بیرم چوو!

- ئەگەر بڕۆم ئەوانە شۆرش بەرپۆه دەبەن؟

- بەو شەرتە هیزی بارزانیان بۆ بەجی بلی!

- هەزار تۆ زۆر لە دنیا تیناگەیی! ئەو مامۆستایانەهی دەیانەوی پوول و پلەیهک لە دەولەت وەرگرن و بچنەوه مالی خۆیان. قەت وا ناکەم بەو ئارەزووه بگەن...

- کاکە! باوەر ناکەم نیازیان وا بێ.

- ئاھ دەبیینی! بە هو میدم تۆ خۆت شیت نەکی و تووشی ئەو نەخۆشی خۆپەرەستییه نەبی! لەمە گەری! دوو قسەهی سەیری بەغدا بگێرەوه!

لە کانی مارانەوه چووینە «چوارقورنە». حەشامەتییکی زۆر بوو. کۆبوونەوهی تووتنەکی و چەلتووکهکی هەر هەبوو؛ بەلام بە دزی بارزانی. پیشمەرگە داوەتیان دەکرد؛ بە نیشانە داگردنی بە بەرد سەرگەرم بوون. چەند رۆژیک بوو دەگەل لەشکر بووم. خاوەن مال -کە ئەغەلب ئاغا گوند دەبوون- گوشت و پلاویان دەداینی. پیشنیارم کرد: کە زۆر وێدەچێ شەری ئیمە زۆر بکیشی. هەر گوندیکی دوو جاری میوان بین، خواردنیان نامینێ. بۆ ئیمە نەیکەینە جەم و دەمی حیسابی؟ لە هەفتەیه کدا برینج، دەنا نیسک و نۆک و ساوار و ئەو شتانە بخۆین. هەر کەسایش لە خەلکی گوندان، ئەگەر بلین تۆ لە سالیدا چوار یا پینج دینار بۆ نانی پیشمەرگە بدە! زۆریشی پێ خۆش دەبێ. چەند کەسیک -کە یەک لەوانە ئەحمەد تەوفیق بوو- گوتیان: نەخیر خەلک بەو میوانداریه فەخر دەکەن و ئەگەر بیگۆرین دلیمان دەشکێ. پیشنیارە کەم قبوول نەکرا.

بنکە کانی حیزبی بە حیساب و دەستندە بوو. تەنانهت هەر کەسە رۆژی سێ دەنک نۆک،

نازانم چەند دەنگ نەسک و خولاسە بە وردە حساب دەیاندرایە؛ کە من ئەوم بە لاوە پەسند بوو. هەر چەند دەشمبەستەوێ کە مامۆستا گەرەکان پارووێ چەرەیان هەیه...

ئەحمەد تەوفیق

بۆ هەوێ جار «ئەحمەد تەوفیق» یان بلییم «سەید عەبدوللا ئیسحاقی» م لە شام دیت. لاویک بوو دوازدە ساڵ لە من کەم تەمەن تر. گوتی دەجمە چیکۆسلۆواکیا. وردە کیشەمان کرد: ئەو کە زۆر مارکسی زانا بوو، لای وا بوو ئەو دەولەتانی لەوبەری دەریاوە دین ولاتان داگیر دەکەن، ئیستیعەماری و سەگ و سەگیان. من دەمگوت: فەرقی چییە لە وشکانی و لە دەریاوە بی؟ ئەگەر بمخوا، سەگیاب و زالمە. خواردن خواردنە؛ بە کەوچک و کێرد و چەنگال بی، یان بە چنگ و نینۆک و گاز بی! دەمگوت: ئیمە دەبی وێرایی ئێرانییەکانی تر وەبەر پەرحەمی شیووعی کەوین و کوردی عێراقیش وێرایی عەرەب و کوردی تورکیا وێرایی هەموو تورکەکان. من دەمگوت: برا! من بروام وا نییە کورد، ئێرانی و عێراقی و تورکیایی هەبی. من خەلکی ولاتیکی گەرەم ناوی کوردستانە. سێ-چوار دەولەت داگیریان کردوو، دەبیخۆن. دەولەتە گەرەکانیش یاریدەیان دەدەن کە بە زاری ئەوان بمانخۆن. با ئیمە خۆمان لە بیر بی، گەلانی هاوساش ئەگەر یاریمان بکەن سوپاسیان دەکەین... زۆرمان لەو قسانە دەکرد. نە ئەو لە بیر خۆی دەهاتە خوار، نە منیش بەرەو عیلمە کەمی ئەو سەردەکەوتم! لە پاش هاتنەوێ بارزانی، لە بەغدا تووشی بوومەوێ. وا دیار بوو لە سابلاخ لە سەر کوردایەتی، خۆی لە گرتنیک رزگار کردبوو؛ هاتبووێ عێراق. بە نەناسیای لە سولەیمانی خۆی گرتبوو؛ چەند برادەریکی کوردی ئێرانی هەلاتووێ دەست ژاندارم و پۆلیسی ئێران، لێی کۆ ببوونەوێ. بە ناوی «کۆمۆنە» کۆمەڵێکیان پیکەوێ نابوو؛ ئەحمەد سەرۆکیان بوو. دیار بوو سەرۆکیایەتی حیزبی دیموکراتی کوردی ئێرانییەتی دەکرد. لە سولەیمانییەوێ بە دزی هات و چۆی دیوی ئێرانیان دەکرد. مودیر ئەمنی سولەیمانی (حوسین شیروانی) - کە کوردیکی باش بوو - لە گرتنی عێراقی دەپاراستن. بە هاتنەوێ بارزانی زۆرتر خۆیان ئاشکرا کرد. لە بەغدا دەمدیتەوێ و بووینەوێ ئاشنا.

شەری بارزانی و قاسم گەرم ببوو. ئەحمەد هاتە بەغدا و پێم سەیر بوو چۆن توانیوێ لەو پرێگە دژوارە خۆی دەریاز کا. گوتی هاتووم جلک و دەرمان بۆ بارزان بەرم؛ کە هیچیان نییە. ویکەوتین جلک و دەرمانی زۆرمان پەیدا کرد. ئیستاش نازانم چۆنی گەیاننەوێ بارزان کە بە راستی کاریکی ئازایانە بوو. هەرەوێ چوو بوو لە بیرووتەوێ «دانا ئادام شمیت» ی پەیانمێری ئامریکایی گەیاننەوێ لای بارزانی؛ کە لە کتیبە کەمی (سەفەریک بۆ ناو پیاوێ ئازاکان) دا زۆر بە چالاکێ و نەترسان و کارزانی ئەحمەد تەوفیق هەلەلێ. جاریکیش لە بەغدا پیکەوێ چووینە سەفەرەتی میسر؛ وەک باسەم کرد. عەرەبی نەدەزانی من تەرجومانیم دەکرد. لە قسە کردنی سیاسیدا بە وریام هاتە بەر چاو. لە چوارقورنەش دیتەوێ؛ بەلام ئەمجارە ئەو فەلسەفە و فلتە-فلتە پێشوو نەمابوو؛ کە من تێی نەگەم. ببوێ کوردیکی خۆمالی و هاتبووێ سەر ئەو بروایە: هەر کەس کوردستان لە کورد داگیر بکا، لە بەراز و ئیستیعەماریش پیستەرە...

لە کۆبوونەوێ کە دەشت، چەندیک لە هاوکارانی ئێرانی خۆی پێ ناساندم کە «سەلاحی موهتەدی» (بە ناوی مستەفا)، «مەحمەدی سمایلی مەحموداغا» (بە ناوی کاوێ)، «سولەیمان

موعىنى «(بە ناۋى فايىق ئەمىن)، «مىنە شەم» و چەند كەسىكى تىرىش بوون .
ئەحمەد گوتى: ئەگەر لە خۇمان بى زۇرمان پى خۇشە.

گوتىم: ئەگەر مەتلەبت ئەۋەيە لە حىزبى دىمۇكراتى ئىران بىم، نابىم. چونكە من ئەۋا بىست و ئەۋەندە سالە لە ئىران دورور كەتتوموموۋە؛ ھىچ شارەزا بىم نەماۋە. من لە كوردستانى عىراقدا ۋەختە بلىم ورد و درشتيان ھەموو دەناسم و دەشرانم بە چەند مەنزىدا تىپەربون. لە بەر ئەۋە ۋەك ھەۋالىكى ناحىزبى بە دۇستم حىساب كەن! گوتى زۇر پازىن.

قەرار درابوو ھەموو حىزبى و لاگرانى شۇرش - لە ئاغاۋەت و رۇشنىبران - لە كۆيە كۆبەھە و لە سەر باسى ھەقى كورد قسە بكنە و دەگەل دەولەتى كوودەتاي بەعس بكنە وتووئىز. چووئىنە كۆيە. مەلامستەفا لە گوندى «تۇپزاۋا» لە نىزىك شار، مەنزىلى گرت. رۇژانە دەچووۋە سەر ئاۋى ھەمامۇك. ئەگەر كارىك ھەبۋايە دەھاتە مالى «كاكە زىاد» لە شار. ئىۋارەيەك دىتم مەلامستەفا لە سەر كىۋىكى پۇردى كورى رۇزاۋاي ھەمامۇكە. بە پىن، وردە-وردە پىن ھەلگەپام. كە سەر كەوتىم، دىتمى؛ گوتى: خوا شوکور تۇ لە ۋەھاباغا زۇر باشتىرى، دىبارە دەگەلمان دەردەبەي!

لەشكر و مىۋان لە مالانى شار دامەزران. زەبىحى و من چووئىنە مالى مام قادىرى باغەۋان؛ كە لە پىشدا لە مەھاباد ناۋى سەيد ھەمەقالە بوو. لە پاش زۇر ھەبس و جىزىكىشان كەوتتووۋە كۆيە و باغەۋانى كاكە زىادى دەكرد. تاھىر يەھىياى سەرۋك ۋەزىر و كۆمەلىك لە پىۋماقوۋلانى بەعس بۇ وتووئىز ھاتنە خەلەكان (زىگەي ئىبنو خەلەكانى مېژوونووس). وتووئىز دامەزرا. بەر لە ھەر شت گوتيان جىزىنى نەورۇزتان بۇ دەكەينە قانۋونى. گوتيان ئىۋە ۋاز لە خۇدموختارى بىنن، لامەر كەزىتان دەدەبىنى. قسە زۇر ھات و چوو؛ كە من ھىچ ئاگاشم لى نەبوو تا بلىم چۇن بوو. حىزب قىۋولى كرد و قەرار درا بىخەنە بەر بىروراي گشتى و كۇنگرە لە كۆيە تەشكىل بەن. ھاتىنە «رانىيە». نازانم چەند رۇزىك لەۋى ماينەۋە، ئەۋەندە دەزانم كىچ نەيدەھىشت بىخەۋىن. كەۋشە لاسىكە كانىشيان لى دىزىبووم! لە رانىيە بەرەو كۆيە ھاتىن.

لە سابلاغىش كە ناوم شاعىرى مىللى و لە نىزىكانى پىشەۋا بووم، لە پاشانىش ھەتا ئىستاش، كەبىم بە دەۋەت كەردى سىياسى نەھاتووۋە نايە. پىۋە دەۋلەمەندەكانى كۆيە دەۋەتەتەن دەكردم. دەيانگوت: چت پى خۇشە بۇت لى نىن؟
- دۇكلىۋا! لە دۇكلىۋا زىاتر ناخۇم!

خا بىتەسسىتەۋە! توورە دەبوون و دەيانزانى چەند نەجىم! زۇر بەيان ۋازبان لى دىنام.

جەنگەي كەنگر و گىا بوو. بەيانىان مام قادر دەيگوت: دەچمە بازار چ بىكرم؟

- كەنگر و ماست، گىا دۇكلىۋا!

ئەۋىش بە قەد مىنى ھەز لى دەكرد.

رۇزى لە سەر جادەي كۆيە مىرانى سالىح بەگ - لە مىرانى شەقلاۋە - بانگى كرد:

- ھەزار ۋەرە! گەنجىك ھاتىيە دەرى سابراغىمە. ھىچ دە زمانى ناگەم. ھەر دەرى:

«مەزورم! مەزورم!»، ئەتۇ بزەنە دەرى چى؟

بەلئى گەنج ناۋى ھەسەنە؛ برازاي ئەحمەد تەۋفىقە. لە مامى خۇي دەپرسى. خۇشناۋىك و

سابلاغىەكى دەق نەشكاۋ، تىك نەگەبىشتوون. ھەسەن ۋشەي «مەزورم» بە كار دەبا، ئەۋ لاي

واپە مەزۇورم دەپ چىڭ بى!

لە كۆيە تۇپىنمان دەرد؛ تۇپىكەم لە پشتى مەسعود بارزانى دا. بارزانىيەك ھات:

- چۇن تۇپ لە پشتى مەسعود دەدەي؟

- كاكە ئەو تەقلەيە؛ ئاغا و نۆكەرى تىدا نىيە. لىدەدەم و چاترىش!

زۇرى پى سەير بو!

زەبىحى لەم بەينەدا بۇي گىپرامەو كە رۇزى كوودەتاي بەس، پادگانى كەر كووك خەبەريان داوۋەتى: بە تۇپ و تانك و ھەموو چەككەو دەبنە يارىكارى شۇرش و قىوول ناكەن ژىردەستى بەس بىن. بەلام حىزب قىوولى نە كىردوۋە؛ گوتوويە: ئىمە لە ھەسدا قەول و قەرارى خۇمان دەگەل بەس بىرپوۋتەو؛ بە گزىاندا ناچىن. جواپى پىرسىيارەكەم لە جەلال - كە لە بەغدا لىم كىرد - دەست كەوت.

ھات وچۇى بارزانىش و كاك برايم ئەحمەدېشم دە كىرد. رۇزىك يەككە بە برايمى گوت: كاپرايەك لە ھەردووك لاقان سەقەت، بە سوارى كەر لە دىھات چەرچىەتى دەكا. زۇرمان خەبەرى زۇر گرېنگ بۇ دىنى؛ ھىچىشى لە حىزب ناۋى. دەلى كاربەدەستان دەلىن تۇ دەپى حاشا بگەي لە حىزبى پارتى، دەنا رېگەي كاسىبىت نادەين. دەلىن چى بۇ مەسلەھەت بىنووسم من پارتى نىم؟

برايم گوتى: ئىو پىتان چۇنە؟

- زۇرمان پى باشە ئەو حاشا بكا، چونكە زۇر بەھرەي ھەيە.

بە قامكى شادەي راسا: دەپى ئەو سەگبايە ئىعدام كرى!

- چۇن؟

- با بۇ مەسلەھەتېش بى سەر بۇ دوژمن نەوى دەكا!

جارىك دوۋەدوۋ بوۋىن. گوتىم: برا ھەيفە ئىوۋە دلى بارزانى بشكىنن. ھىز و ھەبەت و ھەرماندەيى ئەو بۇيە نابى بە كارى ھىچ و پوۋچ لە دەست خۇتان بدەن. ھەك چى؟

- ھەك ئەوۋە ئىوۋە دەچن لە بنەوۋە پوۋل دەدەن بە «عەبدولواھىدى حاجى مەلۇ» كە دەگەل خۇمان بە و لە بارزانى بتەكەوۋە. قوماربازي كۆيە ھەر ئەو شەوۋە پوۋلەكەي ئىوۋە لى دەبەنەوۋە و ئاشكرا دەبىت. ھەك ئەوۋە «كەكۇ» بارزانى - كە مريدىكى گيانفېداي بارزانە - بانگ دەكەن، پىنجسەد دىنارى دەدەنى كە واز لە بارزانى بىنى. كەكۇ پوۋلەكە لە ناو دەسپەكەدا لە پىش بارزانى دادەنى دەلى: ئەزبەنى ئەقى دانە من، نزانم چەندە، دىيۇن تە بىمرا بە! بارزانى دەلى: بۇ خۇتى ھەلگەرە. لەوۋەش پىستىر: شەللاتى سولەيمانى چەكدارى ئىوۋە دەلىن: مندالىكى مېزەر سوورى ەقراۋىمان بردۇتە ھەمام؛ ھەر چونكە ھەك بارزانىان دەچى...

برايم حاشاى لەوانە كىرد. بەلام گوتى: بارزانى بۇتە چقىلى چاۋى حىزب، كوۋىرى كىردوۋە. ئەگەر چقىلەكەش دەرىخەين ھەر كوۋىر دەبىن.

- كاك برايم! ئەوانەي بۇم گىپرايەوۋە بارزانى ھەموۋى بىستوون. ئەگەر ھەك دەفەرموۋى ناتوانن خۇتان كوۋىر كەن، ئاگاتان لە خۇتان بى...

رۇزىك دوۋەدوۋ دەگەل زەبىحى چوۋىنە ھەمامۇك بۇ لاي بارزانى. قسەكانى مەجلىسەكەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ھەر لە دەورى كىشەي فكىرى مامۇستايانى پارتى و بارزانى دەگەر. زەبىحى

گوتى: ئەگەر كەس لە دەۋرى بارزانى نەيچ، من تەنيا*كەسىڭم كە بە جىيى نايەلم. يان گوتى: ئەگەر بە تەنيا لە سەر بەردىك بىمىنئەتەۋە، دەچمە تەنئىشتى، چونكە دەزانم حەق بەۋە. رۇژىكى دى عەبدولحوسىن فەيلى و يەدوللا فەيلى - كە ھەردووك لە لىژنەى مەر كەزىدا بوون - لە ھەمامۇك بە مەلامستەفایان گوت: ئەمانە (مەنزوربان برايم و دەستە و بەستەى بوون) خەيانەت بە مەسەلەى كورد دەكەن. تۆ ۋەك سەردارىكى بە پرشت محاكەمەيان بگە و شايەتى لە ئىمە و ئەوانەى ۋەك ئىمە شارەزا بخوازە. ئەگەر بە گوناھبار دەرچوون گوللەبارانان كە! كە بە گوناھبارىش دەر دەچن.

من - كە نە پارتى بووم و نە رەسمىيەتېكم ھەبوو - لە خۇمەۋە ھەلمدايە: - جەناب بە بىرى كورتى من، دوور بە دوور يە كتر مۆتەھەم مەكەن! راستە پرس و ۋەرامىك با لە ناوتاندا بىچ. ئەگەر خەيانەت ناكەن خوا ھەلتاگرى بە خراپان بزانى. ئەگەر خەيانەتېش بگەن با كۆمەلى شايەت بزىن و لە رىز دەر كەون. لام وايە ھىچ شۇرشىك ئەگەر لە سەر زەۋبەكى سەخت و بە متمانە رانەۋەستى، بىنى بۇش بىچ، تىك دەر ۋوخى. بارزانى گوتى: بە قسەى ھىچتان ناكەم. بىيانكۆزم دەبنە شەھىدى ئازادى و دەكرىنە پىۋاى گەۋرە لە لاي دل پىسان. بە لام لىم ۋونە بۇ خۇيان ئابروۋى خۇيان دەبەن. من خۇيان تى ناگەيەنم، چ دەكەن با بگەن.

لە بىرمە شەۋىك «عومەر دەبابە» ھات، چەمەدانىكى رەشى پىچ بوو؛ داي بە مەلامستەفا. دواى دوو رۇژىش گوتيان دواز دە تەنگى بىر نۇى ھىناۋە. ۋەك من گوتى بىست بوومەۋە: حىزبى پارتى، بە بىچ پىرسى مەلامستەفا، دەگەل ئىرانىيە كان پەيۋەندى گرتوۋە. عىسا پەژمانى ساۋاكى ھاتۆتە لايان، بىرارى داۋە ئىران بە دزىۋە يارىدەيان بىدا؛ بەۋ شەر تە بارزانى - كە دوژمنى سەرسەختى شا و كومۇنىستى مۇسكۆيە - لە ناۋ خۇيان دەر ۋاۋىن. پوۋل و تەنگىيان ھىندىك ۋەر گرتوۋە.

بارزانى بەۋەى زانىۋە. بۇ رازى كردنى بارزانى ھىندىك پوۋلىيان ھىناۋە و گوتوۋىانە ئەمە بەشى تۆ بۇ لەشكر كىشى و ئىمە فېلىكە لە ئىرانى دەكەين و ھەر موخلىستىن. كە بارزانى گوتوۋىە: تەنگە كانتان چ لىچ كىردوۋە؟ چوون ئەۋ دواز دە تەنگە شىيان ھىناۋە.

ۋا دىار بوو ئىرانى لە عەقىدەى كومۇنىستى پارتى رازىيە؛ بە لام لە بارزانى دەر ترسى. چونكە پارتى برايم بەرنامەى حىزبە كەشى ھەموۋى پىرا بە سىستى ماركىسى بوو. ھەموو تەكىەشى لە سەر ئەۋە دەكرد كە عەرەب برامان و مۇسكۆش قىبىلەمانە. ئەۋ ھەموو چەكەى رۇسىا كە بە دەستى عەرەب لە دەۋرانى قاسمدا لە كوردستان دە كار كرابوو، تۇز قالىك لە ئىمانى حىزبى كەم نە كىردبوو.

گوتيان كۆبوۋنەۋەيەكى گەۋرە لە دەشت دەكرى بە مۇناسەبەى جىژنى نەۋرۇزەۋە. شىعەرىكم بە ناۋى «كاۋەى مەزن» نوۋسى كە لە دىۋانە كەمدا چاپ كراۋە. لە ھەمامۇك بۇ بارزانىم خۇپىندەۋە. بە توۋرەى گوتى: رازى نىم بىخۇنىيەۋە! نايى كەس تارىفى من بكا؛ بىدېرېنە! گوتم: باش گوتى بگرە! بىشىدېرىتم لە بەرم كىردوۋە. نە شەيلىن بىخۇنىمەۋە، رۇژى جومعە دەچم لە سەر مىكرۇفۇنى مزگەۋتى گەۋرە بۇ خەلكى دەلىم. ئەۋ دەم دەتوانى دەر مەكى! دەتوانى بەر گوللە دەى!

زۇرى گوت و ھىچم نە گوت. كۆبوۋنەۋە كرا. مەلامستەفا نە ھاتبوو؛ بە لام تەۋاۋى خەلكى

میوان و حەشاماتی شاری کۆیه و چە کداران لە دەشتی لای «گێست ھاوس» (میهمانسەرا) کۆ بیوونەوه. سە کۆیه ک لە دار و تەختە بەرزەوه کرابوو. ھەموو سەرانی حیزب کورسی و نیمکە تیان بۆ داندرابوو؛ بە نیودايرە بەکی پان رۆنیشتبوون. خەلکیش لەو نیودايرە زلەدا لە پشتیانەوه بە چەندین سەف راوەستابوون. من لە گێست ھاوس بووم. یە کێک گوتی: تۆ ھیچت نییە بیخوینێهوه؟
- نەخێر، بە داخەوه.

چونکە دەبوو ھەر کەس چی دەلی، نوسخە ی بەدا کۆنترۆل بکری؛ بەرانبەر بە سیاسەتی حیزب بیئەوه؛ ئەوسا ئیجازە بەدی. وتاری حیزب خویندرايەوه. چەند وتاریکی دیکە ی بە شویتندا ھات. ئەو دەمە کە ھەموو کەس بیوونە گوئی و دنیا یەکی کړ و مات بوو، سەبەریک بەرەو خەلک چوو و بە کاک برايمم گوت: ئەرئ بۆچی شیعریکی خۆم نەخوینمەوه؟ نە لای وا بوو شیعری تازە یە، نە وەختی ئەو ھش ما بوو بلی تا کۆنترۆل کری. ئیشارە ی دا بە کەمال محیدین کە بگێری جێنە کە بوو. ئەویش لە سەر میکروفۆنەوه بە دەنگی بەرز گوتی: ئیستا کاک ھەزار لە شیعەرە باشە کانی خۆی شتیکمان بۆ دەخوینیتەوه. فەر موو کاک ھەزار!
سەر لە ھەو ھەو ھەر بەیتیکم کە دەخویندەوه، دەنگی ئافەریم و بارە کەللا ی مامۆستایان بەرز دەبوو: «دە ی توخوا دووپاتە ی کەوه...»، تا گەیشتمە بەندی سیھەم و گەبیمە ئەو دوو بەیتە:

«عەرەب حەز یای خوار دنمان بوو داواکاری مردنمان بوو
لە سەر خاکی کوردەواری رەش و پاپەتی داباری»

و ەک «بسم اللہ» لە جندۆکە بەکی، قەت تاقە مامۆستایە ک نەما، کورسی و نیمکەت بەتال و حەتال مانەوه. نازانم عاسمان ھەلکیشان؟ عەرز قووتی دان؟ چۆن وا لە پڕ غەیب بوون؟! بەلام چە پلە پێزان و ھوورای حەشامەتە کە حەشری دەکرد. ھەمووی داخ لە دل لە عەرەب، لە بۆمبا و تەیارە ی رووس، نەشیانویرابوو گلەش بەکن؛ ئەوا من بە زمانی دلی ئەوان دەلیم. ھەر دەیانگوت: بیلێوه! ئە ی رەحمەت لە بابت! دیسان بیلێ!... زۆری کیشا تا شیعەرم خەلاس کرد. کەمال محیدین کە دە پیشدا زۆری تار یف کردبووم: «مامۆستای ھەلکەوتوو و شاعیری بیوینە...»، چووہ پشت میکروفۆن گوتی:

- برایانی عەزیز! ئەو قسانە ی ھەزار بیر و بروای حیزمان دەرنابری. ئەو بۆ خۆی مەسئوولی ئەو قسانە ی خۆیەتی.

ھەموو بیسەریکی زۆر دلخۆش کردبوو. بە دەیان کەس چوو بوونە مالی مام قادر گوتبوویان: شیعری کورە کە ی تۆمان زۆر یی خۆش بوو! ئەمەش ببوہ گالتە ی خیزانی مام قادر، دە یگوت: ھەزار کوری تۆ بی، ديارە زۆر پیری!

ئیتەر بوو بە سرتە و خورتی حیزب کە ھەزار تیکدەر و گێرە شیوینە و زیانی بۆ پەز ھە یە. بازارنیش لەوہ کە دیبوی خەلک بە گشتی لە شیعەرە کانم رازی بوو، لە لۆمە دەستی ھەلگرت و بە روویدا نەدامەوه.

شەویک لە تۆبزاوا گوتم: حەزم دەکرد بە تەنی بتبینم. چووینە ژووریک ی چکۆلە ی خۆلی تەندووہ شکاویک و لانک و جل و جۆر تیدا، لە سەر بەرە یە ک دانیشتین. گوتم: برا! لە میژ سالا ھەر ئاواتم بووہ لە نزیکتەوه بژیم. دەمیشم شڕە؛ ناتوانم بیدەنگ بم. با قەراریک بەدەین:

ئەگەر بە خەيالى خۆم عەيىپىكم دیتەو و گوتم، بە هاسانى و بیدەنگ بلى بەرن دوو گوللەى پتوہ نین! بەلام بە هیچ جۆر دەرم مەكە. پەشیمانم كە ئەو رۆژە گوتم دەتوانى دەرم كەى. «با لە سەر زویلە چەرم بى» بە قسەم مەكە و دەرم مەكە! گوتى: باشە قەرار بى. ئیتەر لەو ساوہ ئەوہندە سالەى دەگەلىا بووم، ھەر كە دەھات لىم توورە بى، دەمگوت: «ھا، لە سەر زویلە چەرمە!»، ناچار پیندەكەنى و ئەوپەرى دەىگوت: ئاخىر تۆ بۇ كارى وا دەكەى!؟

رۆژى كۆبوونوہوى كۆنگرە ھات. لە سالۆنى مەدرەسەىەك كۆنگرە گىرا. بگىرى كۆنگرە جەلال تالەبانى بوو. برايم و باقى ئەندامانى مەكتەبى سىياسى بە ریز لە سەر شانۆ دانىشتبوون. بارزانیش لەوى بوو. من بە ئەحمەد تەوفىقم گوتبوو ئەگەر ھەلم دەس كەوئ لەوانەىە قسە بكەم. چوووو زەبتى سەوتىكى ھىناوو. ديارە مەمانان - كە بۆرەپىساگ بووین - دەگەل بۆرەپىساگان بە پتوہ راوہستابووین و من و ئەحمەدیش لە پشت ھەموو ریزانەوہ بووین. قسە زۆر كرا، ھەر مامۇستايەى بە نۆرەى خۆى. حىزبى پارتى كە قەرارى قەتەى دابوو ھەرگىز لە خودموختارى دەس ھەلناگرئ، ئەو شەوہ بارەكە گۆرا. كاك برايم دوور و درىژ لە سەر ئەوہ دوا كە: دەولەت دەلئ لامەر كەزىتان دەدەمى. لامەر كەزىش دەگەل خودموختارى ناوہرۆكى يەكە و ناوہكان جىان! مەعلووم بوو قسەكەرەكانى ترىش ئىسباتيان كرد كە وەختە لامەر كەزى لە خودموختارى چاترىش بى! جەلال ھەراى دەكرد: «كى موافىقە... بەلئ تەسووب كرا!». قەت دە سانىہ نىوان نەدەكەوتە «كى موافىقە؟» و «تەسووب كرا». وەك سەحنەسازىەكى زۆر گالئەجارم دەھاتە بەرچاو. لە ھەلىكدا لە پشت ریزەكانەوہ ھەرام كرد: ئەگەر ئىجازە ھەبئ قسىكم ھەبە.

جەلال گوتى: دە ناو لىستى قسەكەراندانە نووسراوى، وەختىش خەلاس بووہ! رووم كرده بارزانى: يانى چى؟! مەسەلەى سەرنوشتى كورد - كە منىش كوردىكم - باس بكرئ و نەتوانم قسەىەك بكەم؟

بارزانى گوتى: قسەى خۆت بكە! ئەحمەد بە دزىوہ زەبتى لە بن مۆزىك وە كار خست. گوتم: ئەوانە ھەمووى قانونزانن! دەلئ لامەر كەزى ھىندە و ھىندە باشە. من كە لە قانون سەرم دەرناچى. دەوہندە گەيوم لامەر كەزى يانى دەولەت بە ئەستانداران ھىندىك كار دەسپىرئ كە بۇ ھەموو شت چاوہنۆرى فەرمانى پاتەخت نەبن. لىرەدا ئىمە و بەسەرە و مووسل و ئەستانەكانى ترى عارەب نشىن دەبىنە يەك خاوەن ھەق. تەنانەت كوردستانىش لە كەر كووك و ھەولئىر و سولەيمانى و دبالە دەبىتە چوار لامەر كەزى كە ھىچ دەخلمان بە سەر يەكەوہ نابى. ئەستانى سولەيمانى لە بوودجەى خۆى جادە ئىسفالئ دەكا، ئەستانى كەر كووك كارخانەى جووجەكەشى پى باشترە... سەرباز و پۆلىس و دادگا و چى و چىش ھەقى مەر كەزە.

خولاسە زۆرم رست، گوتم: ئەگەر لامەر كەزى و خودموختارى ھەر يەكن، من لام واىە خودموختارىمان بدەنئ. ھەم ناوہكەى خۆشترە و ناوہرۆكەكەشى بە قەولى ھوقوقزانان ھەر يەكە. ئەمجار ئەمن نازانم ئىمە لە زەبوونى و بى ھىزىە قسە دەكەين يان لە ھىز و دەسەلاتىكەوہ؟ ئەگەر لە زەبوونىەوہىە، قسەم نىبە و بە لامەوہ كۆبوونوہكەمان زىادىيە؛ دەولەت ھەرچى گوت وا دەكەين. ئەگەر لە ھىزەوہ قسە دەكەين و لە برىەتى ئەو ھەموو خويئە رزاوانە و مالە سووتوانە و لە زىنداندا رزاوانە داواى ھەقىكى شەرعى دەكەين، چۆنە كە ھىشتا ئابلۆقەى ئىقتىسادى لە سەر سولەيمانى و ھەولئىر ھەلنەگىراوہ و ھىشتان تەنەكەى نەفت بە

دوو دیناره و هه‌بێستان له‌ ریگه و بان هه‌موو ماست‌فرۆشیکیش چه‌ند جار ده‌پشکنری؟ ئیمه‌ لێره لامان وایه‌ دوولت ئه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل نواندووین که هه‌بێستوو به‌ کۆ بینه‌وه و هه‌موومان قۆل له‌ سه‌ر لامه‌رکه‌زی ئه‌سپاره‌دی ئه‌و بکیشین. بۆ ده‌بێ ئیمه‌ «سه‌ری ره‌ش»، ئه‌و کێوه‌ گرینگه‌ له‌شکریه‌ به‌جی بێلین - که‌ نیشانه‌ی نییه‌ت باشیمان بێ - ئه‌ما ئه‌وان چه‌ساری ئیقتیسادێ لا نه‌به‌ن؟ ئه‌م جار دوولت به‌ سه‌تان ته‌یاره‌ و هه‌یلی کۆپته‌ری هه‌یه‌. بۆ ده‌بێ ئیمه‌ بۆ گفتوگۆ بگه‌ینه‌ به‌غدا؛ ئه‌ویش ئیجازه‌ی سه‌فه‌ر له‌ پۆلیسی ده‌رگای شاران وه‌رگرین؟ بۆ مه‌رکه‌زی وتووێژ له‌ که‌رکووک نه‌بێ که‌ هه‌موو وشه‌یه‌ک به‌ بێسیم و ته‌له‌فۆن ده‌توانن به‌ به‌غدا بێلین؟ ئه‌گه‌ر له‌ بێهه‌زیه‌وه‌ قسه‌ ناکه‌ین، ئه‌م ئاگاهیه‌تی و نۆکه‌ریه‌ته‌ پر له‌ سووکایه‌تییه‌ بانی چی؟ با ئه‌وان هه‌نگاوێک بێن، ئیمه‌ «الحکم لله» دوو هه‌نگاو ده‌چین...

گه‌رم داها‌توویم؛ له‌م باره‌وه‌ بۆم ده‌هات. کاربایه‌ک به‌ ناوی «سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل» - که‌ له‌ به‌غدا به‌ سه‌ر ئیداره‌ی مریشک و جووچکی دوولت را‌ده‌گه‌یشت و خۆشه‌ویستی پارتی بوو - ئه‌و شه‌وه‌ له‌وێ عه‌بایه‌ک به‌ شانوه‌، دانیشتبوو؛ بێ به‌ قسه‌ که‌م دادا. جه‌لال گو‌تی: کاک سه‌مه‌د قسه‌ی هه‌یه‌. سه‌مه‌د گو‌تی: ئه‌م قسانه‌ی هه‌زار هه‌مووی زیادین. ئیمه‌ که‌ له‌ سه‌ر دۆشه‌ک، له‌ مالی گه‌رم رامانبار دووه‌، چه‌قمان نییه‌ ته‌داخول بکه‌ین. ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌یداندا بوون چه‌قیان هه‌یه‌!

گوتم: کاک سه‌مه‌د! چونکه‌ خه‌یالم نییه‌ باسی خۆم و دیفاع له‌ غه‌یری ئازادی کوردستان بکه‌م جوابت ناده‌م؛ ئه‌گه‌ینا ئیستا شه‌رمه‌زارم ده‌کردی.

بگێرێ رایگه‌یاند: جه‌لسه‌ دوایی هات و ده‌سته‌ی وتووێژکه‌ران ده‌چنه‌ به‌غدا. بارزانی له‌م ناوه‌دا قه‌ت بیروبو‌وای به‌ «ئا» یان «نا» ده‌رنه‌بێری و کۆر بلاوه‌ی کرد. شه‌و دره‌نگی که‌ هاتینه‌وه‌، به‌ منی گو‌ت: به‌عسی ده‌ ئیواریدا سه‌مه‌دیان به‌ ته‌یاره‌ نار‌دۆته‌ که‌رکووک، به‌ هه‌یلی کۆپته‌ر هاتۆته‌ هه‌ولێر، به‌ په‌له‌ گه‌یاندوو یانه‌ته‌ جه‌له‌سه‌ که‌؛ نه‌وه‌ کاک باسی لامه‌رکه‌زی تێک درێ. پوولتیکی باشیشیان داوه‌تی. هه‌مووم خه‌به‌ر هه‌یه‌.

ئه‌حمه‌د ته‌وفیق زۆر ماندوو بوو. زۆر به‌ی کاروباری چه‌ک کڕین و دامه‌زراندن و پێی راگه‌یشتنی چه‌کدارانی له‌ مل بوو. نه‌یده‌کرا سه‌ری خۆی بوخ‌ریتی. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، ئه‌ندامانی حیزب له‌ ئێرانوه‌ ده‌هاتن و به‌ وانیشه‌وه‌ سه‌ری قال بوو.

بۆ یه‌که‌م جار شه‌ویک سه‌لاحی موه‌ته‌دی منی تا‌قی کرده‌وه‌ و ملی له‌ خراپه‌ی ئه‌حمه‌د نا. یه‌ک له‌ گله‌بیه‌کانی ئه‌وه‌ بوو که‌: ئیمه‌ له‌ ئێرانوه‌ یارمه‌تی پوول، گۆره‌وی و ده‌ستکیش و شتی وامان بۆ پێشمه‌رگه‌ هه‌تاوه‌؛ نازانین ئه‌حمه‌د چی لێ ده‌کا؟ گۆره‌وی داوه‌ به‌ هه‌باسا‌گا...

گوتم: کاکه‌! من که‌ ده‌گه‌لتان نیم. نه‌ قسه‌ی تۆ به‌ ئه‌حمه‌د ده‌لیم نه‌ به‌ بارزانی. به‌لام بیه‌خشه‌! تۆ و چه‌ندیکی وه‌ک تۆ به‌ پیاوی خو‌پری ده‌زانم؛ هاتوون نانی پێشمه‌رگه‌ی بێچاره‌ ده‌خۆن. ئه‌گه‌ر له‌ ولات، هه‌ر خۆت بکه‌ردایه‌ته‌ عه‌جمه‌ و دۆستی دوولت بوایی، به‌لام بتوانییا چه‌ند مه‌درسه‌یه‌ک به‌ دوولت له‌ دیهاته‌کاندا بکه‌یه‌وه‌، زۆر له‌وه‌ به‌ شه‌ره‌ف‌تر بوو.

بنکه‌یه‌کی چه‌ک‌دارانی‌شان له‌ گون‌دیکی نزیک کۆیه‌ بوو، ئه‌وانیش گله‌ی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که‌ ئه‌حمه‌د که‌مه‌ریان پێ را‌ده‌گا. هه‌ر چه‌ند جوابی ئه‌وانیشم هه‌ر ده‌داوه‌ که‌ من حه‌قم به‌ سه‌ر ئه‌و کارانه‌وه‌ نه‌داوه‌، دیسان دووبه‌دوو ئه‌حمه‌دم دواند. گو‌تی: له‌ سه‌لاح به‌ شکم؛ ده‌ترسم ساواک نار‌دی‌تی. به‌لام بۆ بنکه‌که‌ چۆنت پێ باشه‌ و ده‌که‌م. گوتم: هه‌موویان به‌ کاوه‌ رازین، بیکه‌ به‌

وہ کیلی خۆت! کردی. له سەر ساواکی بوونی سەلاح زۆرم لۆمە کرد که: ئەم کوپە ئاغا نازدارە وەک مەیتەر و کەرداریک کار دەکا و بە نانی وشک رازییە، چۆن وای پێ دەلێی؟ گوتی: بەخوای من وای دەزانم هاتبێ کارمان لێ تیک دا.

ها، تا ئەوەشم له بیر نەچوو:

له چوارقورنە بووین. مامۆستا سەلاح یوسفی که سەر بەخۆ پیرۆزیایی رەسمی له تەرەف کوردانەوه له بەعسی کردبوو، هات. چوو له لای مەلامستەفا. دەمانزانی بارزانی زۆری لێ قەلسە. رینگەش نەبوو بچینە زوور. هەمزە ی حەسەناغای مەنگور لەوێ هاتە دەر.

- دە ی هەمزاغا باس و خواس؟

- وەللاهی به سەری تۆ مەلامستەفا حەجمە ی دە مائی کول کردبوو. حەجمەش هەر تەقی قووت دەدا و ملی درێژ دەکرد و دە یگوت: پوولم یۆخ!

ئەو هەموو کۆت و شەلوار لەبەر یکی به عەجم دەزانی! له کرمانجیش تێ نەگەییوو؛ لای وا بوو به ترکی قسە دەکەن. که ترکیش نازانی!

له کۆیە بووین، پە یام نیریکی فەرانسی به ناو «فرانسوا» له تەمەنی بیست و دوو سالەدا پەیدا بوو که عەکس و خەبەر بۆ چەند مەجەللە یەک بەرێ بکا. ئینگلیسی باش دەزانی. مۆتەر جمیکی رەگەل خرابوو ئەنۆەر میرزای ناو بوو. دە یگوت له سەدی کەرەج کارم کردوو. له منی خواست کرمانجی بۆتانی فێر کەم. باوەر بکه له سێ دەرسی هەوێ لێدا - که مەعلومە میشکی سەریشی دەبرد! - تەواویک باش تیک دەگە یشتین. قەت زیرەکی وام نەدیوه؛ زۆر بووینە ئاشنا.

دەستە ی وتووێژ کەران به سەرۆکی تەقی سەلاح و جەلال تالەبانی چوو نە بەغدا. ئیمەیش دوا ی مانگیک له کۆیە مان گۆ یز تەوه، به رینگای «جەلی» دا، روو به ولاتی «خۆشناوەتی» و لەو یۆه بۆ دۆلی «هەرروتیان». هەر شەو یا چەند شەو له گوندیک به پەدا یی ملمان لێدەنا.

جا با وەک چیرۆکی شەوانە ی نوێن پر له کێچ، بادەمەوه سەر چەند وردە باسیک:

دەستە ی ئەحمەد تەوفیق - که له زەمانی قاسمدا هاتبوونە دیوی عێراق - له سنووری لای بانە گیرسابوونەوه؛ که له ئێران دوور نەکەونەوه. پارتی بۆ تیک نەدان دەگەل ئێران، مەنعیان کردبوون؛ چەند کەسیکیان لێ گرتبوون که تەحویلی ئێرانیان دەدەینەوه. بارزانی دوور له ولاتی بادینان بوو. هەر چۆنیک بوو هاواریان گە یاندبوویە؛ بەریان دا بوون. ئەحمەد دەگەلی تیک دا بوون. نەشرە یەکی به پۆلی کۆپی به ناوی «دێسان بارزانی» دەردەکرد. پارتی زۆر لەوه توورە بوون. جاریک کورێکیان بهو نەشرەوه گرتبوو - ناوی «عومەر نیگلی» لاویکی سەنە یی بوو - زۆریان لێدا بوو؛ نازانم چۆن بەردرابوو. بهو حالەش بهو هەموو ترس و لەرز ی رینگەوه، نەشرەکانی هێنا بەغدا. له بەغدا زۆرم به ئەحمەد گوت: هەر شتی کەمترین کێشە و دووبەرەکی بنیتەوه زۆر زەرەرە. دیارە ئەویش کاری خۆی به باش دەزانی و دە یگوت: تۆش ئەگەر وەک من له ناو جەرگە ی کارە کەدا با ی، حەقت به لاما دەدا...

جا که گە یبوونە بارزانی، دێسان پارتی و ئەحمەد یە کترین دەدزا. پارتی لای وا بوو ئەحمەد بوختان و درۆیان بۆ هەلدە بەست ی و بارزانیان لێ تیژ دەکا. نازانم تا کو ی راستیان دەکرد؛ بهلام - وەک چەند شتیکم لێ گێرناوە - له زۆر جێدا حەق به ئەحمەد بوو. ئیتر لەو کاروانەدا من و فرانسواش دەگەل دەستە ی ئەحمەد کەوتینە رێ.

بارزانی زۆر سالان بەر لەوه بشچیتە رووسیە، قەت به شەو نەدەنووست. له دوا ی ولات رووناک

بوون ده خهوت. که سیش نه یده زانی خوی و پاریزه رانی تابه تی - که بارزانی بوون - به ره و کام گوند ده رڼ. چه ندین قولي جیا - جیا به ره شوینیک و مه لبه ندیک ده چون که بویان داده نرا. له هر که ست پرسیا، بارزانی له کام شوینه؟ بیسیزانیبا نه یده گوت. شهو له شکر له هر گوندیک با - که دیاره پاش تاریکان ده چون - به یانی هیشتا تاریک بوو دهرده که وتن، جیگه یان له چول و چیا ده گرت. دوو که ل کردن به رڼ مه منوع بوو. ته نانه ت به شهویش جگه ره داگیرساندن به ناشکرا نه بوو. جا که ده مانه ویست له یه کیک پرسین بو فلان گوند چه ندی ماوه، نه گهر بیگوتایه نیو سه عات، به حهوت سه عات نه ده گه بیشتینی. نه گهر بیگوتبا سه حاتیک، مانای هه مووی رڼی ده برد!

نه حمه د جنیوی ده دا: به خودا خوشناو کهرن! نازان به پیاو بلین تا فلان جی چه نه ده؟
گوتم: به خوا جه نابمان که ره! نه وانه سه عات یان نییه، رڼ لای نه وان یه ک سه عات، بو ئیمه فیری نابین!؟

تا شهر نه بوو، به رڼ به رپدا ده چووین و شهو ده حه ساینه وه. له کاتی شه ردا، شهو ده بووه جه و چول و به رڼ خومان مات ده کرد. رڼیک له گوندی «سکتان» را ده بوو به هه ورزی «هه وری» هه لکه رین. من و «هه مزه ی حه سانا غای مهن گور» له ته نه لیان به جی ما بووین. زور سه رنه که وتبووین تووشی کابرایه ک بووین شه ش که ری به تالی پی بوو؛ سه رده که وت. هه مزغا گوتی: کاکه ده بهر ژیت مرم سوارن که! کابرا گوتی: نه و پارانه وه ی بو جییه؟ سوار بن! گه یشتینه نریک سه رکه وتن، کابرا گوتی: جا لیره من لا ده ده م؛ ده چمه داران. دابه زین و زور سوپاسمان کرد.

هه مزغا گوتی: کاک هه ژار! به نمه کی شیخی بورهانی، نه و که رانه خدری زینده بوون ده فریامان هاتن! نه تو ده لینی چی؟

- ده لیم چی؟ تو به شیخی بورهان سویند بخوی و کهرت لی بیته خدری زینده؟ تی ناگم! گه یشتینه «چیوه»، پلنگیکی تازه کوژراو له هه یوانی مالی کوخا سه عید هه لواسرابوو؛ کای تی ناخنرابوو. کابرایه که به تفه نگیکی شینکه ی زور قه دیمه وه (نه وانه ی به بارووت و په رڼ یان داده گرتن)، هه ره ده یگوت: قرمه ی خوم به برنویه ک ناده م.

نه و رڼه شوانیک له ره وه به ریدیک پلنگ ده بین، دی به و کابرایه - که هاتوته راوه که و - ده لی: بچو نه و مندالانه ی هاتوونه گیا دوکلیو دوور خه وه، پلنگ هه یه.

- کوا پلنگ؟

- وا له و ره وه.

به تفه نگی قرمه وه بوی ده چی، چاوی لی ده گیرئ. له پر پلنگ له زور وه خوی داوتی. - له بهینی عاسمان و عه رزا تویه په رڼی ده نیو چاوانی پلنگ ده کا، وه سه ر یه کی ده گیرئ. نازانم نه و غیره ته له کام جه رگه وه هاتبوو؟! «کافی نه بهوی» - که نه فسهریک بوو - لی کرې به پینج دینار که بیخاته سه ر زین. مه لامسته فا په یدا بوو، تماشایه کی کابرای کرد؛ گوتی: حه یفه نه و به ره ی پاله وانه تیه بفرؤشئ. گوتی: ده دیناری بده ئی و که ولیش هه ره ی خوی بی.

یه کیکمان ده گه ل بوو «مه لا قادری لاجینی»، شهو دانیشتبووین، قالوچه یه کی پی هه لگه را؛ له زیرنی دا و دلی بووراوه. هه مزغا گوتی: شورش نه مه ی خوشه: یه ک به قرمه پلنگ ده کوژئ، یه ک له قالوچه ده ترسئ! جا هه ره نه و مه لا قادره له ئیران گیرا و بردیانه «جه لدیان»

شاید تی له سهر هزار كهس پتر دا كه ياریده ی حیزی دیموكراتیان كردهوه.
پیش نیوه رۆ لهو گونده لای مهلامستهفا بووم، به چاپچییه كه ی (یاسین) ی گوت: ده زانی چ
ده كه م؟

- چ زانم؟

- ریگه ی سپیلکی ده گرم. سوورچی روحیان له حه یواناندا یه. ریگه ی كوینستانیان ناده م،
مه گهر...

له گهل منا ده دوا، گوتم: كورد جگه له حوكمی زاتی (خودمختاری) بو ی مه سله حه ت نییه
داوا ی زیاتر سه ره خویی بكا.

فه رمووی: بوچی؟

- چونكه له سهر به حر نییه. دهوله تییکی له سهر به حر نه یی و وه ك ئیمه ش فه قیر بی، ناتوانی
بزی.

- كی ده لی له سهر به حر نین؟

- من و هه موو دونیا.

- هه زار! تو هیچ نه بی شه ره فنا مه ت خویندۆته وه. كوردستان له تهنگه ی هورموز و له
ئهسكه نده روونه ده كه ویته سهر ده ریا، ئیمه دوو ریگه ی ده ریا ییمان هه یه.

چهند قسه ی خو ش: ده لئین والیه کی تورك هاتۆته به غدا، ویستوو یه خوی دهوله مه مند كا،
بزنیکی زین و لغاو كرده وه، له ژوو ریکی راگرتوو ه. ناردوو یه تاجری شار هاتوون، یهك-یهك
بردوو نی نیشانی داون:

- ئه مه چییه؟

- قوربان بز نه.

- ها، به كه رم ده زانی؟ زین و لغاوت نه دیوه؟ نازانی ئیستره؟ بیگرن دووسه د لیره ی جه ریمه

بكه ن!

یه کی تر گوتوو یه: قوربان ئیستره!

- ها، به كه رم ده زانی؟ ریش و شاخ و گوانت نه دیوه؟!

ههروه ها پندا چوو ه. جووله كه یهك هاتوو ه، به ده وری بز ن- ئیستر دا سوورپاوه.

- ها خواجه! ئه مه ئیستره، یان بز نه؟

- قوربان به سهرت قه سه م نه ئیستره، نه بز نه؛ به لای ره شه و خوا بو ی ناردووین!

له «چئوه» مه لامسته فا گوتبووی ئه سپیك بو هه زار بكرن! ئه سپیکی سپیلکی پولیسانیان بو
كریم. ئه سپ نه بوو، به لای ره ش بوو! تووشی هه ر ئه سپ یان ماین یان ئیستر یان كه ر بوایه،
سواری ده بوو؛ حیله حیلی دنیا ی گیتۆ ده كرد. ناچار ببوم هه گولی دووراوایه، ده بوایه شوولی
ئه ستوو به دهسته وه و هۆگانه جووتیك، له پیش یان له دووی هه موو كه سه وه برۆم. له ناو
قورپکی زۆر چه قدا تووشی فرانسوا بووم كه به پینخواسی قوری ده شینلا.

- وه ره سواری به!

- كوئنترۆل و رۆله كه ی چۆنه؟!

- هه تیو رۆلی چی و كوئنترۆلی چی؟ من له سهر به ردی بلند هه وه خوی داویمه سهر، ركیف

نادا! ټو پيش ده بې سهرېک سهر هه لگرې تا ماندوو ده بې؛ جا وه ک ټه سپي موسولمانان بهر پيدا ده روا. ټه گهر توووشې بهر د پکې بلند بووین، له وټوه خوت باوې سهر تهر کي!
له و قورپه وه وزاقي بهست، راست له پشتمه وه سوار بوو. گوتې: من سواړي چاک نيم، ژيمناسټيکي چاکم!

* شهويک له گوندي هرووتيان ميواني مالېک بووین. ناوي کابرا «مهلا سهد عيساموددين» بوو. ته کيه کهلامې «مهخت عهيب نه بې» بوو. مهسه له ن: مهخت عهيب نه بې که ره کيم جل کرد! مهخت عهيب نه بې چوممه قهلا دزي! مهخت عهيب نه بې شه کرم کړي!
- کاکه تو مه لاي؟

- نا!

- سه يدي؟

- نا!

- عيسامودديني؟

- نا!

- ده ي ټهو ناوه دريژه چيه؟

- مهخت عهيب نه بې، بابيم مهلا سهد عوسامودديني، مهخت عهيب نه بې خوش دهويست. مني مهخت عهيب نه بې به ناوي ټه وهه کردوه!

* مهلامسته فا زور له هر له قه بيک و به تايبه تي له وشه ي ماموستا تووره بوو. ده ي گوت: ناوم مهلامسته فايه و هيچي تر. ټو پيش به مندالي ناوم نراوه مهلامسته فا، دنا مهلاکشم قيوول نه ده کرد.

شهويک له گوندي «خه تي»، ژيگاي «مهلاي خه تي» که ده لين فتواي ټهو بوته سه به بي پرووخاني دهوله تي ميری گه وره ي ره وانديز، لاي مهلامسته فا بووم. مهلايه ک پي گوت: «ماموستا»، بارزاني خوي لي تووره کرد. کابرا له رزي و زور ترسا. گوتم: ده گه ل مني بووا
گوتې: تو به ماموستا تووره نايي؟!

- نا، حه ز ده کم پيم بلين شاهه نشاهي موعه ززه م!

مهلام له ترس نه جات دا.

* مهلا ره حماني حاجي مهلاي عه زيز که ند - کونه هه واله که ي زه مني تهر غه م؛ که ئيستاش ماوه و له بوکانه و مهلاي کوسه ي پي ده لين - هاته سر شمه. لام وايه نامه و پوولي بو مسته فا و کاوه هيتابوو. گوتې: قه تم بارزاني نه ديوه؛ ده شلين ناتواني بي بيني. زور حه زم ليه چاوم پي بکه وي.

- وه ره با ټه مشه و بچين.

گوتم: ټه وه کونه ره فيقيکي منه. بارزاني تماشا يه کي کرد:

- مهلا من تو م له کوي ديوه؟

- قوربان قه ت به خزه مت نه گه يوم.

- هه ول جار که هاتينه ئيران، شهويک له مالي که ريماغاي قوونقه لا تو م ديوه.

مهلا وه بيري هاته وه: به لي قوربان من له وي بووم!

* شهويک له گوندي «بناويه» ده گه ل برا کورده کاني ئيراني چووينه مز گه وت. گهر م بوو؛

شلە ساواریشیان بۆ هینان؛ بە یانی کە یفمان لە چایی بوو. دەرویشیکی سوورچی لە سەربانیک بە دەفەو شتیکی دەگوت کە تارێف لە شیخ ئەحمەدی چاوبەلەکی سوورچی بوو.

گوتم: دەرویش دەنگ هەلینە، زۆر خۆشە. گوتی: برا دنیا دوو عرووفە: «بی، تی»!

- ئای هەزار ئافەرین بۆ فەرموودەت!

- چات خوار دۆتەو؟

- نە بە سەری تۆ! هەوالە کانیشم وەک منن...

دەرویش چای و نانیکی حیسایی داینی. دیار بوو ئەو قەسە لە مەلایەک بیستوو کە دنیا

«بەدە» و «تەم» پتر نییە: دەست پێکردن و تەواو بوون.

* سەیر ئەو بوو هەموو خەلکی گوند حاجی بوون. منداڵ مووی لێ نەهاتوو، کەشیدە یەکی

زەرد بە سەرەو! هاتمە لای مەلامستەفا، گوتی: ئەم گوندە حاجی زۆرە؛ وە نییە؟

- کاکە! ئەوانە فیتبازن. پیریکی، دوانیان چونە حج، هیلکە حاجی زۆریان کړیو و لیرە لە

سەری کورک بوون و جووچکیان هەلیناوه!

لەو ئەسیرە کوردانە ی کە زەمانی شەری قاسم لە سوپای عیراق گیرابوون، یان بە ئانقەست

خۆیان بە گرتن دابوو، دەزگای مخابەرانیکی زۆر ریک و پیکمان هەبوو؛ کە بەشی لای پارتی و

مەکتەبی سیاسی «سمایل سەرھەنگ» و بەشی لەشکری دەگەل بارزانی، «شەو کە تی مەلا

سمایل» - کە ستوانیک بوو - سەرپەرشتی دەکرد. رۆژی چاودیری بی سیم بوو، هەرچی رەمز و

جفرە ی عیراق بوو دەست بە جێ حەلی دەکرد. رۆژی وا بوو مخابەرانی دەولەت دە جار

رەمزی خۆی گۆرپو، ئەو لە بەری حاسیە نەدەبوو. هەمیشە بارزانی لە هات و چۆی لەشکرانی

عیراق خەبەردار دەکرد، کە گەبوونە فلان، ئیستا لە فلان جین... دەولەت بە رەمز فەرمانی

تۆپ یا بۆمبارانی فلان شوینی داوه؛ زووتر شوینە کە چۆل دەکرا. وا دیار بوو خەبەرێک هەبوو کە

شەویک بە لەشکران گوت بی دەنگ و مات لە جادە ی «خەلیفان» بپەرئەو. ئەو شەو عومەراغا

ناویکی سوورچیمان دەگەل بوو. لە رینگە گوتی: زگم دیشی دەچمەو ماله خۆم. دوا ی

رۆیشتنی ئەو بە دە دەقیقە دەنگی تەفەنگیک هات؛ بیدەنگی شەوی شەق کرد. ئەو جینگەش

نزیکی پادگان ی گەورە ی خەلیفان بوو. نەزانرا کێ هاویشتی. من لام وا بوو عومەراغا ی سوورچی

بوو بە بیانوی زگنیشە خۆی وە دوا داوه و خەبەری بە پادگان دا کە بزانی ئیمە لە جادە

دەپەرئەو. گوتیشم، گوتیشیان زۆر وی دەچن، بەلام باسیان نەکرد. هەر ئەو عومەراغا یە زۆر

زوو هەلات و بوو بە جاشیکی زۆر پیس.

لە بیرم نەماوه ئەسپە سپیلکم لە کوێ بەجێ هیشتبوو. بە یێ دەرویشتم و دنیا زۆر تاریک

بوو. خەوم دەهات؛ هەر رەتم دەبرد. بە سەر روودا کەوتم و خەو بردمەو؛ کەسیشم لە دواوه

نەبوو. وە خەبەر هاتم: بەجێ ماوم، نەشارەزام، دنیا پرە لە پنچک، رینگە و میگە نییە، بەرەو کام

لا بڕۆم؟ رووم لە کام لا بوو کە خەوتبووم، بەرەو ئەوی چووم. لە پر شتیکی بۆر لە بن پنچکیک

سەری هەلینا:

- کئی؟

- هەزارم.

- کاک هەزار بەجێ ماوی؟ وەرە بیرەدا بڕۆ.

تا له چهم په ریمه وه سهر جاده، له چوار جینگه ی تر بوری شاه زام بو په پیدا بوو. که له چیا سهر که وتم، بارزانی و جهماعت له وی بوون، چهند که سیان ناریدبوو په یدام که نه وه. دیار بوو نیحتیاتی گه وره له دهوری پادگان کرابوو که ههر دهست بیزتون تیجان سره ویتن.

- دهی قؤل-قؤل بن و ههر قؤل به ریگه که یدا بگه نه «سریشمه».

نیمه ره گهل قؤلی «عهمه راغای دۆله مپری» که وتین. شهو زور تاریک و قور بوو؛ ریگه ش نه بوو. زور ریشتین؛ ماندوو ببووین. له پر عهمه راغا گوتی: ریگه مان هه له کردوو؛ که وتووینه ناو سوور چیان - که دوزمنی سهر سه ختمانن - با بگه ریشنه وه؛ گه راینه وه. له گوندی «سه رچیا» کابرایه کمان له خه و راست کرده وه:

- کوا ریگه ی سریشمه؟

گوتی: چاره گه سه عاتیکه لیره وه برؤن.

- جا نه گهر وا نریک و هاسانه وهره پیشمان که وه!

- نه ی به خوا دووره و لهو قوره ناتوانم!

- دی یان بته بین!؟

ناعیلاج پیش که وت. له قور و سهره ووژیریک هاتینه خوار، کهس نه بوو دوو جار نه که وی. ههر هه لخلیسکان و سهر به ره ووژیر بوون بوو. بو خوم ههر سی جار که وتم. لهو تاریکیه دا کابرایه کی پیری بارزانیم له پیشه وه ده ریشت، کراسیکی سپی دریزی له سهر جلانه وه ده به ردا بوو. نه ها خدری زینده م دیته وه! راست له دوو قوونی ده ریشتم؛ له کوئ نه وه که وت لام ده دا. هه لده ستاوه، ده چوموه وه پشت قوونی. ده رده دلی لهو هه موو قور و تاریکیه بوو. گوتم: مامه خوزگه نیستا ته رزه یه کی درشتمان لی باریا، که یف بوو! وه ک من مه لایکه ته میشووله که ی باران بم، لای وا بوو راست ده باری. زور به توور هی:

- کورؤ تشتی فه نه بیژه، خودی نه می بمرن!

دیتم بزم خوشه، ههر ده لیم ده بی بیاری، ده لی وا مه لی! پاش سی سه عات که وتن و قور شیلان، له کازبوه ی به یاندا گه یینه سریشمه. هه موو کهس بیه گؤلی قوراوی. ههر کوئ ده ست که وت خومان لی به عهرز دادا. فرانسوای ناسکیش سهر تا پای بیه قور؛ که چی به من پیده که نی! دواي نوستنیکي که م خومان شته وه. من و فرانسوا و نه نوه میرزا بهر مالیک که وتین. نه حمده توفیق و باقی برادران بهر دوو یا سی مال که وتن. بارزانی میوانی «نه حمده شاباز» بوو که پیره میردیکي سه دو بیست ساله ی زور به گورد و تاقهت و باوکی هه موو خه لکی گونده که بوو. نه دیده ی خوی دیوو؛ شیسست و پینج پیایو چه که هه لگری له کور و نه وه - هه بوو. مهر و مالات و ره وه ی یه کجار زور بوو. گهرمین - کویتانی ده کرد. له نه حمده شاباز نه قلی کوژرانی سمایلاغای سمکوم بیست. گوتی: له کویتانه وه چوو بووین له شاری شنو خوی بکړین. تووشی خورشیداغای ههر کی بووم، گوتی: نه حمده له شار ده رکه وه، پاشان وهره وه!

- ناغا خویمان لازمه.

- ده لیم برؤ ده ر...

له شار ده رکه وتین. دواي چهند سه عاتیک خه بهر هات که سمایلاغا و خورشیداغا بهر گولله دراون و کوژراون. پاش چهند روژریک پیاوکی خورشید بوی گپرامه وه: سمایلاغا سویتندی خواردبوو نه چیته شان. خورشید که دؤستی ههره نریکی بوو، قه ولی چوارسه د لیره ی له

عهجهمان ساندبوو، كهوته بن كليشه‌ی سمايلاغا كه به هيئنده سويند و قورعانه عهجهم فكريان خراب نيبه و ناچاری كرد بچيته شنۆ. بۆيه ئه‌ویشيان ههر كوشت كه كاره كه سر به ده‌رخۆنه بكری و چوارسه‌د ليره كهش نه‌دری.

فرانسوا زۆری حه‌ز له چاره‌ی ئه‌نومه نه‌ده‌کرد. ئه‌ويان برده ماليکی‌تر و دووبه‌دوو له‌و ماله ماینه‌وه. رۆژانه بيکار و بار ده‌چووینه ده‌ری دئ و لاسای تارزانمان ده‌کرده‌وه: به‌دار هه‌لده‌چووین و به‌و ر‌ه‌مه‌زانه‌وه ده‌گه‌ر‌این و ده‌مانقربواند. تا لای ئیواره به‌ره‌و مال ده‌بووینه‌وه. شه‌و ده‌چووینه لای بارزانی. بۆ خه‌و ده‌هاتینه‌وه ماله‌ره‌ش. ئه‌و کيسه‌خه‌ویکی هه‌بوو، بی‌خه‌م تی‌ده‌خزا. منیش تا به‌ره‌به‌یان ده‌گه‌ل کيچان راز و نیازمان ده‌کرد.

مه‌لامسته‌فا زۆری رق له كه‌سانیک ده‌هات كه بلین ئاره‌ق ده‌خواته‌وه و كه‌س زاتی نه‌بوو له شۆرشدا بخواته‌وه. شه‌ویك فرانسوا گوتی: بوتریك كۆنیاکی فه‌رانسیم هه‌یه؛ با بیخۆینه‌وه. تیمگه‌یانده كه له ناو خه‌لكی گوند شتی وا ناکری؛ به‌لام له ده‌شت فكريکی بۆ ده‌كه‌مه‌وه. له ناو دارستانیکی زۆر چوغوردا، كانی و ئاویکی زۆر خۆش هه‌بوو، هه‌چ ر‌یگه‌شی بۆ نه‌ده‌چوو، چووینه ئه‌وی. خۆمان ر‌ووت کرده‌وه و به‌تای ده‌رپی له ده‌م كانی دانیشترین كه هه‌م تاوی به‌هارمان وئ كه‌وی، هه‌م كۆنیاكیش بخۆینه‌وه. له‌پر له بن دارانه‌وه «كافی نه‌ه‌وی» كه سه‌ره‌هنگیکی تۆپخانه‌ی عیراقي و هات‌بووه شۆرش و زۆر له بارزانی نزیك بوو، سه‌ری ده‌رینا:

- ئه‌وه چ ده‌كه‌ن؟ به‌شم ناده‌ن؟!

- فه‌رموو!

ده‌گه‌لی خواردینه‌وه. ئیواره ده‌هنگی ئه‌و رۆژه چوومه لای بارزانی. کافی له‌وی بوو.

بارزانی گوتی: هه‌ژار ئه‌م‌رۆ له کوی بووی؟ تا کوی چووی؟

دل‌م ئاگای کرد خه‌به‌ر چیه. گوتم: ئه‌م‌رۆ ده‌گه‌ل فرانسوا چووینه سه‌ر كانیه‌ك له دیوی خه‌لیفان، بوتری كۆنیاکی هه‌بوو كه بیخۆینه‌وه. كاك کافی لیمان په‌یدا بوو، نیه‌وی ئاره‌ق ئه‌و خواردیه‌وه، نه‌یه‌یشت به‌گیانمان بکه‌وی!

باو‌ره كه کافی وه‌ك جاو سپی هه‌لگه‌را. قه‌ت پینی وا نه‌بوو من حاشا ناکه‌م و راستی ئه‌و گونا‌هه له خۆم ده‌لیم، مات و بێده‌نگ پالی به‌دیواره‌وه دا.

بارزانی به‌بزه‌یه‌که‌وه پرسی: جا ئه‌م سه‌گه ئه‌م زه‌ره‌ماره‌ی له کوی بوو؟

- نازانم، به‌لام پیم وایه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌بوو كه لیمان خه‌لاس کرد!

کافی هه‌ر زۆر زوو گوتی: قوربان تۆزیک نه‌خۆشم، له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س ده‌بم. رۆیشت.

بارزانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: چه‌ند خۆشه‌که‌س دوور‌وو نه‌بی!

کافی كه ده‌گه‌ل نیمه‌ خواردبوویه‌وه، لای بارزانی شه‌یتانی له‌من کردبوو كه هه‌ژار به‌دزی تۆ ئه‌م کاره خراپه‌ی کردووه؛ تا خۆی به‌باش نیشان دا!

له فرانسوا پرسی: تۆ ئه‌و كۆنیاكه‌ت له کوی بوو؟ گوتی: هه‌ر له کۆیه ژنه‌رال ر‌ایسپاردبوو بۆم

بکرن.

له‌و حه‌مام گرتنی هه‌تاوه‌دا تاو بردمی. فرانسوا قوتوویبیک نیوای دامی، چا بوومه‌وه و فیر بووم

به‌ر له‌خۆ وه‌به‌ر تاودان پشت و شانم پێ ده‌هه‌نوو.

فرانسۆ به‌قه‌ولی خۆی به‌ختی نه‌یه‌تانبوو له‌م ماوه‌به‌دا تووشی شه‌ر ببین و عه‌کسی شه‌ری راستی بکیشی. به‌لام له‌کاروانی له‌شکرچی و هات‌وچۆی چه‌کداران و شتی وادا زۆر عه‌کسی

گرتبوو كە دەيگوت دەتوانم بە پوولى ئەوانە خانوويك لە پاريس بىكرم.

رۇژىك گوتى: تۆ زۆرت حەز لە پىوازە، ئەو بە باش نىيە.

گوتم: تۆ رەنگە قەت كىتابى موقەددەست نەدىتىي.

- چۆن نەمدىوہ؟ خويىندوومەتەوہ.

- پرسىيارىك: خودا بەر لە ھەر شتىك چى خەلق كرىد؟

- كەلىمە.

- نەخىر. نەترانى. پىواز! كە تەبەقە تەبەقە يە و خىرە وەك زەمىن و ئەستىرە كان؛ ئەمەى

كردە نموونە و شتى ترى لە گوپرەى ھەلخستەوہ!

ھەر پىندەكەنى و دەيگوت: ئافەرىم بۆ كەشفى باشت!

لە سرتىشمەوہ بارزانى نارديە جەلدیان كە بىگەننە سەفارتى فەرانسە لە تاران. لە جەلدیانەوہ

بە خەتى لاتىنى و بە كرمانجى نامەيەكى بۆ نووسىبووم تەواو رىك و پىك بوو. نووسىبووى: زۆرم

تۆ خۆش ويست. ئەگەر ھاتىيە پاريس بەم ئادرەسە بىمۆزەوہ. دايكىم لى مارە دەكەم؛ جوانە!

چەند رەمزىكى بى سىمى دەولەتى رايگەياند كە: «ئىمە ھەموو ئەسپابى ھىرش بىردنمان

سازە و دەبى لەپ بە سەر بارزانى دادەين». لە رەمزىكا دەلى: «رۇژى نۆى مانگ نامادەى

ھىجووم بن». پىشمەرگە كار قايمى خۆى كرىد و لە گوندىان دەر كەوتن و چوونە پشت بەرد و

سەنگە، انەوہ. لەو بەينەشدا دەستەى وتوويز كەرمان لە بەغدا ھەر رۇژە بە جۇرىك تەفرە

دەدرا: فلان وەزىر نەخۆشە، فلان لە مال نىيە، دەبى عەرەبى دىكە پازى بن كە ئىمە حەق

دەدەين بە كورد... جەلاليان برە قاھىرە، نىشانى ناسرى بدەن. جار و بارەش لە بەعزە

شوپىنك عەسكەر و پىشمەرگە تووشى بە كتر دەبوون و تەقەيان لىكتر دەكرد؛ كە يەكىك لەو

جارانە «ھاجەر» ناوىكى بارزانى لە سەر كىوى «گولەكن» لە نىزىك جادە نويز دەكا، «بىجان

جندى» - كە شكاكىكى عەبدووى بوو؛ دەگەل رەوى بارزانىان لە كوتلەوہ دەگەلىان چووبووہ

رووسيا و لە دانىشگای تاشكەند زمانى رووسى خويىندبوو؛ لە بەغدا بىوہ مامۇستاي رووسى لە

دانىشگا و ھەر لە سەرەتاي شۆرشوہ دەگەل لەشكرى بارزانى بوو - لە ديارى ھاجەر دانىشتوہ

تا نويز خەلاس دەكا. چەندىن كامىۇنى پىر لە عەسكەر بە جادەدا دىن؛ دەيانبىنن. دادەبەزن و

بەر تىربارىان دەدەن. بىجان لىيان دىتە دەست؛ خۆى دەگەبەنىتە پەنا جادە؛ جا وەرە بكۆزە!

سى كامىۇنى سووتاندبوو؛ پەنجاسى تەفەنگ و دوو تىربارى گرتبوو؛ باقى ھەلاتبوون. لە پەنجا

پىتر كوزرابوون.¹ لە چەند شوپىنكى تىرىش لەو تووش بوونانە رووى دابوو؛ كە ھەموو جار دەولەت

زىانبار بوو.

لە بىرمە رۇژى ۱۹۶۳/۶/۷ تىلگرافىكى سالىح يووسفى ھاتبوو كە: «ئىمە لە بەغدا زۆر

سەر كەوتووين و كارمان بە ئارەزووى دۆستانە. تاهىر يەحيا لە بەرىشم ھەستاوہ؛ چاشم دەگەل

خوار دۆتەوہ. دەستى بۆ بە قورعاندا داوم كە نىەتبان دەگەل كورد باشە. تكايە ئەم تەقەتەق و

گىرەشتوونىيە رابگرن تا خۆم دىمەوہ». بەيانى ئەو رۇژە سەيداي مېمارە كىان گرتبوو؛ لەباتى چا

و سوپىدى بە قورعان، دە زىندانىان پەستاوتبوو؛ بە پانكەياندا كرىدبوو؛ پانكەيان سووراندبوو؛ دوو

ھەزار شەقىان تى ھەلدابوو. ئىتر گىرا كە گىرا!

¹. بىجان لە شەر دەگەل سوپاي پاسدارانى ئىران، سالى ۱۹۸۳ز. (۱۳۶۲.ك). لە سەلماس كوزرا.

رۇژى ۱۹۶۳/۶/۹ عەسكەرى ھېرشىبەر - بە بىئەۋە بزانى كەسى لە سەر پىگەيە - لە سىپىلكەۋە ھەرەكەت دەكا. دەستەۋىيەخە توۋشى پىشمەرگە دىت و تەقە دادەمەزى. «حوسىنى ھەمەداغاي مىزگەسوورى» دەگەل پىشمەرگەيەكى ئىرانى، خەلكى رەھىم خان - كە دەيگوت ناوم عەبدوللايە - بىخەبەر بە رېدا دىن و ھەست دەكەن لە پىشيانەۋە شەرپ و تەقەيە. لە دواى عەسكەرەۋە ئەۋانىش مل لى دەنن. من ئەۋەم دىت كە عەبدوللا نۇ سەربازى عەرەبى وە پىش خۇى داۋە، وەك گاران لىيان دەخوړى و ھىنانىە بنكەكەمان لە «ھاۋدىان». لەشكرى ھېرشىبەر شەق و شەرپوۋ.

- دەى كاكە عەۋلا تۇ چۇن بە تەنيا ئەم نۇ كەسەت ھىنا؟!

- دەگەل حوسىناغا لىك ھەلپراين؛ نازانم ئەۋ بە كويدا چوو. من لە پشت بەردىكەۋە شەرپم كرد. نازانم چەندم كوشتون؛ بەلام ئەۋانە كە دەستيان ھەلپنا و تەفەنگيان دانا، چەخماخى تەفەنگەكانم دەرىنا؛ ئەۋەتا لەۋ دەسرىيە دان. گوتم ھەر كەسە تەفەنگى خۇى دەشان كاتەۋە و پىشم كەۋى و لە دواۋە لىم خوړيون.

با بزانيں ئەۋ پالەۋانە بىناۋە نەناسراۋە كى بوو. وەرزىرىك لە رەھىم خانى نيوان بۇكان و ميانداۋا، پياۋىكى بە دەست زاىە بوۋە؛ ھەلاتوۋە خۇى گەياندۇتە لاي شىخ ئەحمەد لە بارزان: «غەرىبم و دەمەۋى لىرە بزىم...»، دارى سوۋتانى بۇ مالى شىخ ھىناۋە. داۋاى تەفەنگىكى كردوۋە، شىخ ئەحمەد گوتۋىيە تەفەنگ نادەين بە غەربىيە؛ ئەگەر بۇ خۇت پەيدا كەى قەيدى نيىە. لە بارزان رۇيشتوۋە چۇتە لاي شىخ رەشىدى لۇلان. لەۋىش كارى داركىشى و نۇكەرى كردوۋە. لە رىگەى ھاۋىنەھەۋاردا سۇفىيەك تەفەنگى بە بەردىكەۋە ھەلپەساردوۋە، مىز دەكا. عەۋلا پرى پىدا كردوۋە؛ سۇفى كوشتوۋە؛ تەفەنگەكەى رفاندوۋە و ھاۋتەۋە بارزان؛ بە چەكدار قىۋول كراۋە. لە شەرى سەر عەقرە زۇرى نازايەتى نواندوۋە. لە سەنگەرىشدا تا يەكىكى لە دوزمن كوشتوۋە، ھەراى كردوۋە: «خولامى حوسىنى ھەمەداغام!»، وەك ئەۋ نۇكەرانەى تەمالى كەروپىشك دەبىننەۋە. حوسىن رەگەل خۇى خستوۋە. ئىتر تا ما، نازايەتى و بەجەرگى ئەۋ كورە بۋە چىرۇكى ناۋ پىشمەرگە. لە شەرى «چىاي پىرس» شەھىد كرا. زۇر مرۇيەكى سادە بوو. جارىك لە بارزان ھاۋە لاي مەلامستەفا، گوتى: قوربان نىيازىكم ھەيە.

- بلى، ھەرچى بلىيى بۇت دەكەم.

- با كەس ئەۋ كلاشىنكۇفەم لى نەستىنى؛ زۇرم خۇشدەۋى...

بە ھۇى ھاۋولاتى بوون، زۇر جار دەھاۋە لاي ئىمە، زمانەكەشى گۇراپوۋ. كە دەمانگوت: «كاكە عەۋلا خەبەر و باس چىيە؟»، دەيگوت: «خودى ئەز مرۇيەكە سەورىمە، عەقل - مەقل نىنە؛ تو تشتا نزانم!».

من كەۋتبوۋمە بنكەيەك لە چالىپىيەكدا لە پشت «گەلى عەلى بەگ»، كە شەرى زۇر سەخت لە سەر پادگانى گەۋرەى خەلىفان بوو. كانى و ناۋىكى خۇشى لى بوو؛ تۇبى لاي رەۋاندىز و دىانا نەيدەگرتەۋە. كەچى وەك مامەندى چۋاردىۋارى گوتەنى: «زىندەۋەر بە ھەنچەلە»، رۇژىك نىۋەرۇ لەبەر تاۋ، كۇزىلكەيەكى چاردا نەفەرى خەرىكى چىشتلىنن و جل شوتن بوۋىن و يەكىك رانكەكەى خۇى پىنە دەكرد، گوللە تۇپىكى قەۋس ھاۋ - لە ناۋەرەستى ھەموۋانماندا - كابرانى رانك پىنەكەرى پىكا و ئىمە ھىچمان لى نەھاۋ. لە ناۋ ھەموۋ پىشمەرگەدا، دوو تۇبى خومپارەئەندازى دوو گرى و سى گرى ھەبوو؛ كە تەننەت يەك گوللەشيان نەبوو. ئەگەر ھەر

كۈرەكە بە دل شكاۋى رۇيشت. وا بزنام شەش يا حەوت رۇزى پىچ چوۋبوو، كىشك گىرى لاي دىانا ھەراى كرد:

- يە كىك بەرەو ئىمە دى، تەنگى پىيە و كورتە بالا يە كە.

- چاۋەدېرى بە و دەنگى مەدە! با بزنانىن ...

حوسىنى چكۆلە بە تەنگىكى برنۆى درىژ و دوو فىشە كدان بە سەر شانەو، ھانكە ھانك پەيدا بوو:

- كوا مام بىجان؟

- چۆتە بارزان.

- بە خوا چوۋبىتە عاسمانىش دەبى خۇمى نىشان دەم. لانكە دەوى؟! ئەدى ئەو تەنگە چىيە؟!

- راستى لە كويت بوو؟

- چوۋمەو ھە سەر كارەكەم لە قاۋەخانە. ئەم بەيانە تازە سەماو ھەم ئاگر كردبوو، گەسكى قاۋەخانەم دەدا، سۇفەكى جاشى شىخ رەشىد ھات گوتى: ئاگرىك پىكە دەچم لە كانى مەلە دەكەم؛ رۇيشت. بانگم كرد: مامە! ناترسى چەك و جلەكانت لە سەر ھەرز تەرايى بكىشن يان خوا نەخواستە يە كىك پىران پىداكا؟ بۇ لە قاۋەخانە يان دانانىي؟ ئەگەر ھاتىيەو بە كاۋەخۇ دەبەريان كەو ھە ئەو چاش دەگەبەنمى. گوتى خەبەرى تەيە. ھەر ئەو جارىك خۇى لە كانىدا قوم كرد، دوو فىشە كدان و تەنگەكەم ھەلگرت و دامە چىا. تا سۇفى پىيى زانى زۇر ۋە سەر كەوتبووم. چەند تەنگىكىيان پىو ھە نام؛ بەلام من دەرباز بووم و ئاوا بووم و ئەوا ھاتووم. دەى بەرپم كە بگەمە بىجان!

خۇى گەياندبوو بىجان لە بارزان و زۇر بە دلخۇشى دەگەليا ھاتەو. دواى ئەو ھەش كە لىك ھەلپراين، تا بىجانم دەدى زۇرى تارىفى ئازايەتى حوسىنى دە كرد. دوايى خەبەرم لى نەما. ماۋەبەك بوو لە ئەحمەد تەۋفىق و ھەۋالانى تۇزىك دوور بووم و كەمتر يەكترمان دەدەت. لە ھاۋدىانەو بەرەو پىشتى خەلىفان ھەلكشام و تووشى يەكتر ھاتىنەو. ھەر لە چەندىك پىشەو كورپىكى سابلانغى بە ناۋى قادر - كە ئىمە پىمان دەگوت «قەدۇ» - لە سەر فەرمانى ئەحمەد تەۋفىق بىو ھەسەۋانى من. زەلامىك، جووتىك سىمىلى بابىر، مېزەرىكى سوورى بارزانىانە لە سەر، سەر تا پا نوقمى چەك؛ پىاۋ كە ئەو سەر و سىمايەى دەدەت لاي وا بوو بەفر بە كالى دەخوا! قەشى بارزانىانە دە كرد تا بە ئازاي بزنانىن. قرۇشكەيەكى چا خواردەنەو ھەى لە باتى ئىستىكان بە قەدەو بوو، قۇرىەكى چا دەبرد.

رۇزىك كە بەرەو بەرزايى چىاي «براندىۋست» سەردەكەوتىن، ۋەك ھەمىشە من لەبەر تەنبەلى بەجى مابووم؛ قەدۇم دەگەل، سەردەكەوتىن. چەند جارىك تەقەى گوللە دەھات. گوتيان: چاكىكە لە بلندايى كىنو بە ناۋى «پىرى خەل»؛ زەمانى خۇى راۋچى بوو. ھەر كەس بە لايدا برۋا دەبى تەقەى بۇ بكا. ماۋەبەك سەر كەوتبووين، دوو تەقە لە سەر يەك ھات. شتىكى ۋەك گرىانم بىست؛ كەمىك بە پەلەتر سەر كەوتم. برىندارىك لە بن دارىك رىخۇلەى پزاۋنە سەر ھەرز و ژنىك بۇى دەگىيا.

- چ بوو؟

- ئەو پىاۋە خالەم، ھۇو دوو كەسە كوشتيان و راپانكرد.

پاکردووه کان هیتستا نه دیو نه بیوون .
- قه دؤ راکه، نه گهر رانه وستان بیانکوژه .
قه دؤ پریکرد وله پر گه راوه :

- کاکه به خوا له وانه بوو منیش بکوژن، نه مویرا!

په نگه بلنی نه دی بؤ خؤت بؤ هیجت نه کرد؟ من چه کم پی نه بوو. تا دره نگیش هر بی چه ک
په گهل که وتیووم. خه لکی تریش کؤبوونه وه. کابرامان به داربه ست نارده خه لیفان و له ریگه
گیانی دهر چوو بوو. هاتینه سهری چیا. ده گهل هه والان شوینمان گرت. گوتم: مام عه لی (مام
عه لی عه جمه که به ته نیا باسیکی ده وئ) بچؤ پیری خه ل تالان که! له سایه ی ته قه کردن بؤ
نه وی پیاویکی فقهیر کوژرا.

مام عه لی هاته وه. کؤلکه و چه کوچ، که لله ونیویک قهند، تووره که یه ک شه کر، دیناریک و سه د
فلس پوول، یه ک دوو مست چا، قوری و ئیستیکان و ماشه و مقه لی و چهند ورده که ل به لیکی
هینا. گوتم: قه دؤ ههر نم جمه ده گهل منی! کاک نه حمده نه و خیروبیزه ههر بؤ خؤت!

پیره میتریک به ناوی «مه لا باقی» له عه سلی خؤیدا خه لکی سنه، په رهازه ی ولاتی موکریان،
لای سهرده ست بووه؛ هاتؤته دیوی پژده ر. زؤر سالان میرزای شیخ حوستینی بؤسکینی و
پژده ری دیکه بوو. ته واهو به زاراهو ی پژده ری قسه ده کا. کاری بؤ حیزبی دیمؤکراتی ئیران
کردوه. له کؤمؤنه ی نه حمده ته وفیقا له سوله یمانی ژیاوه. بؤ حورمه ت له پیره که ی ناویان
ناوه «باوکی کؤمؤنه». جا نه گهر له وانه یه کیک زؤر قه لسی کردوه کوتوویه: «به ر پده ری
جا که شی کؤمؤنه!». فارسی ده زانی. به راستی جواگرافیا یه کی زیندووی کوردستانی موکریان و
نه رده لان و به شه سؤرانییه که ی عیراق بوو. هه موو شوینیک و هه موو ناغایه ک و بن و
بنه چه که ی هه موو عه شیره ت و هه موو مالانی دناسی. که سی واشم نه دیوه نه وه نده به رگه ی
ناخؤشی و برسیایه تی و به پیاده رؤیشتن بگری. که واهو و پاتؤلی خاکی ده به ردا، کورته بالا و
چاویکی داقلیش ابوو. رادیویه کی ده به رگی خاکی گیراوی هه میشه به لاشانه وه بوو. لواز،
په نگ زهره، مووی پینشه وه وهریو، کلاو جامانه یه کی پژده ریانه له سه ر، لایتیکی سی پیلی
ده به رگی خاکی گیراوی ده گهل خه نجه ریکی کرپوز به قه ده وه بوو. قوتوویکی شوکولاتی ده به ر
پشتینده شه چوارقه فه که ی ده چه قاند. نه و قوتووه وه ک عاسای مووسا واهو: تووتن و په ری
تیدا بوو، چای تیدا لی دهنه، گوشتی ده ست که و تایا تیدا سوور ده کرده وه. له پاش چایان
چیشته، به ده سه رییه کی چوار گوشه ی زهلامی سووری قه ت نه شوؤراو ده یمالیه وه و تووتن و
په ری تی ده کرده وه. قرؤشکه یه کیش بؤ چا خوار دنه وه به خؤیه وه هه لواسیوو. توربینیکی
قوماشی خاکیشی هه بوو له کؤلی قایم ده کرد. پیتشمه رگه ناویان نابوو «نیزگه شه». زؤر ده مشر
بوو؛ هه میشه غه بیه تی خه لکی ده کرد و پاش مله جوینی ده دا. زؤر دل ناسک، به که مترین شه
توره ده بوو. منیش گیانیکم به وه بوو؛ سه رم ده خسته سه ر، قه لسم ده کرد؛ به لام به تیکرایی
زؤری خا تر ده گرتم.

چیا ی براندؤست نه شکه وتیکی زؤر گوره ی هه بوو، سالؤن-سالؤن، له شوینیک ناوی تیدا
بوو. نه مانزانی تا کوئی رؤیوه؛ چونکه پیاو نه گهر زؤر چووبا نه فه سی ته نگ ده بوو، پشوو لی
ده بر. پتر له سه د پیتشمه رگه یه ک له و نه شکه و ته دا ده زیان؛ که نه گهر ناچاری با، جینگه ی
چوارسه تیشی تیدا ده بوو. دوو-سه ن نه شکه وتی پچوو کی تریشی لی بوو که زؤر ته نگه به ر و له

بارانہدا دلۆپه‌یان ده‌کرد. له‌ تاوساودا له‌ ده‌ری ده‌ژباين و هه‌ر چه‌ند كه‌سيك له‌ بن داريك، سپيالي به‌ زه‌وى داده‌دا. رووناكايي شه‌ومان ناگر بوو. له‌به‌ر ناگر نانمان ده‌خوارد و روډه‌نيشتين تا خه‌وتن. به‌ نزيكه‌ي چوارسه‌د پيشمه‌رگه‌، فانوسپيكي كه‌چمان هه‌بوو؛ بي‌شووشه‌. نه‌وتى تيدا‌بوو؛ سه‌رى جي‌ نه‌وته‌كەش نه‌بوو. هه‌ر كه‌س چه‌خماخي ناگري جگه‌ره‌ي بي‌نه‌وت بوايه‌، ده‌چوو له‌و كونه‌وه‌ ده‌ نه‌وته‌كه‌ي هه‌لده‌كيشا. سه‌ير له‌وه‌دا بوو راديؤ به‌غدا به‌ياني ره‌سمي بلاو ده‌كرده‌وه‌ كه‌ به‌ حيسابي كيلۆميتر به‌نزين و به‌ حيسابي خيزاني مال نه‌وت بده‌ن؛ نه‌وه‌ك ياغيه‌كان به‌هه‌ري لئ بيين!

رۆژنيك باران دايدا. با بگه‌رپين و نه‌نوا په‌يدا كه‌ين. ده‌گه‌ل مسته‌فای كاكه‌ ره‌حمان بو شه‌كه‌وت ده‌گه‌راين؛ مه‌لا باقيش ده‌گه‌را. كونيكم دۆزه‌وه‌ به‌ حال جيگه‌ي هه‌لترووشكاني دوو كه‌س ده‌بوو؛ نه‌ويش دلۆپه‌ي لئ ده‌هات. گوتم: وه‌ره‌ با به‌ لاي مه‌لا باقيدا برۆين و تووره‌ي كه‌ين! به‌ سرته‌يه‌كي وا كه‌ گوئي لئ بي‌ گوتم: نه‌وه‌ شويني من و تۆ، نايي كه‌سي تر بي‌! مه‌لا باقي گوئي: به‌لئ، ئيوه‌ نه‌جيم‌زاده‌كان جيتان هه‌بي، ئيمه‌ به‌ جه‌ه‌نهم! شه‌رته‌ له‌ داخي ئيوه‌ نه‌مشه‌و له‌به‌ر باران بنووم!

- مامۆستا مه‌لا باقي به‌ قورعان ده‌بي‌ نه‌و شه‌كه‌وته‌ ئي تۆ بي‌؛ تووره‌ مه‌به‌!
پيلمان كيشا، مالي نه‌جيم‌زاداني ديت. له‌ داخان پيگه‌ني:

- نه‌گه‌ر خيري تيدا‌با وه‌ به‌ر منوو نه‌ده‌خست؛ ميماره‌كي خۆتان بي‌!
ده‌گه‌ل دوو هه‌والان -ئيستنه‌ نازانم كئ بوون- كونه‌ به‌رديكمان ديته‌وه‌؛ تپي خزاين. زۆر نه‌وى بوو. جاريك هه‌ستام دانيشتم، سه‌رم شكا.

مه‌لامسته‌فا خرابوه‌ كونه‌ شه‌كه‌وتيني له‌وه‌ي گوتم خراتر؛ دلۆپه‌ي ده‌كرد؛ خۆي هه‌لويزنيبوو دلۆپه‌ي وئ نه‌كه‌وي. له‌و ده‌مه‌شدا كابراهه‌كي راننده‌ تاكسي هه‌ولتري ده‌ينه‌راند:

- ده‌بي‌ هه‌ر بچم شكايه‌ت لاي مه‌لامسته‌فا بكه‌م؛ زولم لئ كراوه‌.
له‌ ده‌ركي شه‌كه‌وته‌وه‌ گوتم:

- ناخر گالته‌ي له‌وه‌ خۆشتر چۆن ده‌بي‌؟ بارزاني ده‌يه‌وي شكايه‌ت له‌ ده‌ستي دلۆپه‌ بكا و ئەم كابراهه‌ش شكايه‌ت لاي بارزاني.

بارزاني زۆر رۆژان به‌مه‌ پيده‌كه‌ني.

له‌ زۆر له‌ ميژه‌وه‌ كه‌ سوورچي و سوؤفي شيخ ره‌شيد دوزماني بارزان بوون، شيخه‌كانيان مريدي خۆيان وا تيگه‌يانده‌بوو: هه‌ر كه‌س تووشي ميژه‌ر سووران -ياني بارزاني- بي‌ و بتواني و نه‌يكوژئ، كافر ده‌بي‌. نه‌و شوينه‌ي ئيمه‌ي لئ بووين ناو جه‌رگه‌ي سوورچي بوو. نه‌يانده‌تواني بمانكوژن، ليتمان ده‌ترسان؛ به‌لام له‌ شه‌يتانيان ناخۆش‌تر ده‌ويستين. گوتم لئ بوو ژنه‌ سوورچيه‌كي ره‌وه‌ندي ددان كه‌وتووئ چرچ ده‌يگوت: خوايه‌ بو‌ خاتري مه‌رقه‌دان و شيخي چاوبه‌له‌ك! ته‌ياره‌ بين و نه‌و كافرانه‌ بكوژن؛ با هه‌وياني ده‌ميش به‌ركه‌ون!

سرووديكم له‌ زمان جاشانه‌وه‌ نووسي كه‌ له‌ ديوانه‌كه‌مدا چاپ كراوه‌ و سه‌ربه‌نده‌كه‌ي «جاشين كوري كه‌رانين». بۆيان گيرامه‌وه‌ كه‌ جاشه‌كان داوه‌تيان بووه‌ و ئەم شيعرانه‌يان به‌ گۆراني گوتوه‌ و له‌به‌ري هه‌له‌په‌يون!

رۆژنيك له‌گه‌ل ئەحمده‌ چووينه‌ جل شوتن؛ شوانيكمان به‌لادا هات:

- كاكه‌! برپك شيرمان ناده‌يه‌ي؟

- ده فرم وی نییه.

- ئیمه ویمانہ!

- نازانم بدوشم.

من ملی مہر یکم گرت و ئەحمەد ملی لە دۆشین نا؛ قەت ژنە بوئی وای حەیان نادۆشن.

- ئەویش دەزانی؟! -

ئەحمەد تەوفیق دەستە پیاویکی بەلەباریکی جوان چاک، سپیلکەلە، مووی لە رەشیان بریقە ی دەهات. قەت لە کار کردن ماندوو نەدەبوو. زۆر پاک و خاوین و مورەتەب بوو. کەس بە بێ دەگەلێ دەرنەدەبرد. رۆژ و شەو بێ وچان بە شاخ و کیو هەلگەرابا، نەفەسی تەنگ نەدەبوو. نەیدەهیشت بەر دەستانی ساتیک بیکار و تەنبەل راپووێرن. لە غارداندا پینم و بوو کەرویشکی لە بەر دەرنەچێ. جارێک جاشیکی دیل هەلاتیوو. جاش وەک تاژی راپدەکرد؛ ماوہیەکی زۆریش دوور کەوتبوو. ئەحمەد کەوتە سەری؛ گرتی. تەنگچی چاک بوو؛ نەیدەزانی ترس چییە. هەموو گیانی هونەر بوو. عەیبی ئەوہ بوو زوو توورە دەبوو. زۆر سەختگیر بوو؛ خەتایەکی چکۆلە ی لە ژێردەست قبوول نەدەکرد؛ نەیدەبەخشی. بە چاوی بەدیبینی دەپروانیە زۆر لە هەوالەکانی ئێران؛ زۆر دەترسا کە ساواک ناردینی. کە لە سەر ئەو وردە عەیبانە ی لۆمەم دەکرد؛ جاری وای بوو لە سەر ئەو لۆمە کردنە لیم دەرنەچا؛ بەلام زۆر زوو ناشت دەبووینەوہ. پێشمەرگەکانی بارزانی و هی تریش - کە دەیاناسی - زۆر لەبەر ئازایەتیەکی خۆشیان دەویست. ئەگەر پشوو کورتی و زوو توورەبوونی نەبوا، بۆ کاری زۆر گەورە زوو ئامادە بوو. دیسان لام وای بوو لە نایندەدا دەبیتە پیاویکی گەورە؛ بەلام زەمان مۆلەتی نەدا...

لەو هەوالە ئێرانیانە، «مام عەلی عەجم» شتیکی زۆر سەیر و خۆش بوو. درێژیکی باریکی بە جووتیک سمیلی شاعەباسی سپی و دەم و چاویکی سووری بریقەدار. وەک «متوشالھی تەورات» کەس نەیدەزانی عومری چەندە! بە خەیاڵ بە هەشتا سالمان دادەنا. وای دیار بوو رۆژیک لە رۆژان ترکی ئازەربایجانی بوو. کوردیەکی زۆر چاکی دەزانی بەلام ترکانە ی دەگوت. ترکیشی باش لە بیر نەماوو. خوا دەزانێ چەند سال بوو لە کوردستانی موکریان و لە کوردستانی عیراق ژیاوو. لە کیو نەبا نەدەژیا. دەگەل پێشمەرگە ی جمهووری سابلاخ لە لای سەردەشت بوو. پاش شکانی جمهووری، دەگەل «عەلە گاور» و «سەمەدی چەتە» شەو بە کیو ژیاوہ. لە سەرەتای شۆرشێ بارزانیشەوہ هەر دەگەل بووہ. قەت لە کار کردن ماندوو نەدەبوو. کاریشی چیشت لێنان و ریک و پینک راگرتنی بنکە بووہ. لە هەموو تەمەنی، شەو بە کیوی دا و هەموو گیانیشی هەموو دەم درۆ و فروفیشال بوو. درۆ ی وای دەکرد کە دە قوتووی هیچ عەتاریکدا نەبێ. ناوی هەر کەسی بیستبا - جا با چوارسەد سال لەوہ پێشیش مردبا - دە یگوت دەمناسی و زۆری نەقلی دۆستانە لێ دەگیراوه! بەلام درۆکانی ئەوئەندە بەرێ و جێ دەکرد، زۆر کەسی بێ هەلدەفریوا و تا درەنگانیک بە راستی دەزانین:

* لێنین؟ ئە ی بە رەحمەت بێ! لە مۆسکو دیتمی سەری چەنەگە ی ماچ کردم، فەرمووی عەلی بەرنە مووزە بە کەیفی خۆ ی چی دەوی هەلگرتی! گەر، گەر، گەر، جووتیک کلاشی هەورامیم هەلێژارد. هەموویان بۆیان لە چەپلە دام!

* گاگارین گوتی: مللیەت باش نییە!

گوتم: ئەگەر تۆ لە عاسمان دەگەرای لە کو ی دلت خۆش بوو؟

- له سهر مؤسكوؤ.

- ها، نهوه توش ميللى!

له چه پله يان دا!

* مارشال تيتوؤ؟ نهوئ سالىئ نه من له وار شهو نوتقم ده كرد، منداليك بوو جلى مارشاليان ده بهر كردبوو. زور منداليكى خوئين شيرين بوو!

* مؤشئ دايان؟ نهو سه گبابه ئيستاش تووتن و بهر م بين قهرزداره! فعله بوو له جادهى گهلى عهلى بهگ، گوئى: مام عهلى بؤ جغاره چبكه م؟ تووتن و بهر و چه خماغم دايه. نه ماما نه ودهم ناوى مووسا دايان بوو!

* كوئر بم، پاش سمايلاغاي سميكو من گه درم نه ماوه ته وه! هر پيئى ده فهر موومه وه: «دايى نهلى!»، نه ودهم نهو تفهنگه برنؤيه م هر به دهسته وه بوو!

نه وهى له كن من و نه حمده ده گير اوه كه من تفهنگه كه م بؤ له نه حمده نه ستان دبوو!

* باپيرم - بابه كى خوهر م ديلي! - كورد بوو. شه شسه د، هه وسه د، هه شسه د سال پيش، هيزبى سوسيال ديموكراتى درووس كرد!

* له توريز له شكر چى سه تارخان بووم. ساچمه ي توپمان نه ما بوو. ره حمه تى مه شتى مه مه دالى خان، كوئى په نجا حه نبالى دوو گراني و پينج گراني نارد، كردمانه ساچمه ي توپ!

جاريك ده يگوت مودير پؤستى نه منيه، جاريك سه ره لشكر؛ ئيتر هر چؤنى بوئى هاتبا!

* جزيره ي خارك چوار ده وه رى به حره؛ پره له تيمساح. كئى بچيته دم ناو، تيمساح ده يخوا. تاقه پرديكي هه يه؛ ته نيا زيندانيه كه له دنيا دا توانيو به له وئ هه لئ؛ نه ويش من بووم! ديتم په كنيك له بن كاميون ته كه ته ك ده يكا ته وه، منى به ليباسى هه بسى ديت؛ گوئى: نهلى! نه وه ليژه چ ده كه ي!؟ جلى شاگردى دامئ؛ ده گه لئ سوار بووم. هينامى تا نزيك شيراز. له ويژه به پئ، به سه هرادا دوو مانگ به ريزى دار تيلاندا هاتم تا گه يشتمه ئا بادان. چوومه گاوه خانه؛ په كنيك گوئى: نهلى! ليژه چ ده كه يه وه؟! گوران بوو. بردمى دوو مانگ له سه رداو - له په نا كووپه شه رابان - به ختوى كردم!

نه م درؤ زلانه و هه زاراني ديكه ي واى ده نه خشانده هر حه زت ده كرد گوئى لي بگرى. گيانيكمان به و درؤ نه خشينانه يه وه بوو. هر باسيكي شى بكر دايه كه له زه مانى جمهورى سابلاغدا با، ده يگوت: «نه وه هه زار ده زاني!»، ده مويرا بلئم نا؟! كه ليمه ي «سه گباب» له كن نهو قسه ي خوئ بوو بؤ هر كه سئ كه مترين ره خنه ي لي بگر تايه.

چيشتى ليده نا، به لام ده گه لئ نه ده خواردين. رؤژيك برنجى سى كه سى لينابوو، خوئى تئ نه كردبوو. كا كه حمده گوئى:

- مام عهلى وا بزائم كه ميك بي خوويه!

- ئافهريم! هر ده مگوت بزائم سه گبابيک ده زاني خوئم تئ نه كردووه؟ ته جره به م كردن؛ توؤ زور زيره كئى!

به لام به پال نهو هه موو درؤ نه خشينانه شه وه، په كجار زور چيرؤكى ناو كوردان و مه سهل و رابرده ي گه وه پياوانى ده زاني. زور جار وا بووه نه زمانيو به كوردى به شتيك ده لين چى، نهو ده يزاني. هر نه گه ر ده مدي توؤزيك كزه، ده مگوت: خه م مه خو، با شوئرش خه لاس بي، دووبه دوو ده بينه چه ته به شاخانه وه، هر حاجيان رووت ده كه ين! وه كه يف ده هاته وه. ناتوانم

هممو باس و پهفتاری مام علی لیره دا بنووسم، چونکه کتیبیکي گهوره ی دهوئ. ئەمانه م بۆ چەند نمونە یه کی - کەم له زۆر - گیراوه که بزانی چەند وەر و ویرکه و ئاودەنگیه کی خوش بوو له و چیا و چۆله.

سه لاجی موهته دی (مستهفا) زۆری شیعری فارسی له بهر بوو. کاوه سه ره پای زۆر ئازیه تی و به کاری، له لاسا کر دنه وه ی ههر که سی دیبووی وینه ی نه بوو. به و دووانه ش زۆر که یفم ده هات. پوژیک «مه لا حه سه ن په ستگار» و «مه لا په سوولی پیشمازی» دوو که سیان ده گه ل خویان هینا که تازه له سابلاغه وه هاتبوون. دوو جحیل بوون، به کیان ئاولاوی بوو، گوتیان گوئ بگره زۆر خوشه. به کیان به توور ه یی هه لیدایه:

- ئاغا گیان ئەمه به شهو، به بیراهه، به هه زار جان کهندهن، به نیو دروواندا هاتووین، لاقمان زه خمی بووه، ئەو گانده رانه پیمان پێ ده که نن!

منیکي ئەو هه موو ساله لهو زاراوه خاوه دوور، چۆن پێ نه که نم؟! لای کارا یه کی سوور چی دانیشتبووم. له پر پرسى:

- ئەتو خدری مه نانسى؟
- نا.

- لۆ؟ خدر، خدر، کو نابناسى؟!
- به لئى ده ی...

- خدر جینیوی به سه ید دابوو ببوه گورگ. پاش بیست سالان شه وه کی ده قولکه ی که وتبوو، ببووه به خدری جاران. به رام ددانه کانی ههر گورگی بوون؛ هه ستی ستووری پێ ده شکانندن. خوار دنی ههر هه ستی بوون!
- ئەى ماشه لالا!

ههر ئەو سوور چیه گیایه کی دامی، لاسک درێژى گه لا وه ک که وه رى درێژۆکه، تامی لاسکه که ی زۆر ترش و خوش. گوئی: ئەوه مام ریواسه، ده رمانی هه موو کرمانه. بۆ دوکتور مه حموودم برد و پیم گوت؛ گوئی: که ره، درۆ ده کا! ههر جۆره کرمه ده رمانی تاییه تی خۆی هه یه. پاش چەند پوژیک دوکتور گوئی: به راستی کارا راست ده کا؛ هه موو کرمیک ده که وئ.

مه لا باقی کونه ئەشکه و تیکي په یدا کردبوو، به ته نیا تیا ده ژیا. نازانم بۆ کوئیان نارد. دوو دارى وشکی سه ر دوفلیقانه ی ئەستورم له ده رگا که ی چه قاند و داره رام کرد و گیامان خسته سه ر، ته واو خوش ببوو. ناوم نابوو «کونه باقی»، کردمه مالی خۆم. تا نیوه رۆ بهر سه یبه ریکي خوشبوو؛ ده نووستم، ده مخوینده وه، ده منووسی. دوو سه رمازه له که «خه مه گرو» یان «قمقمۆ» ی پێ ده لئین ده هاتنه به رانه برم به بهر ده رکه وه سه ریان راده وه شانند، ده تگوت ده رویش زیکر ده که ن. ته واو سه بووریم پێیان ده هات. پوژیک دوو بارزانیم له لا بوون، چاویان پێ که وتن:
- های ده بی بیانکوژین!

- ئەوانه دۆستی منن، ههر چی ده ستیان بۆ به رى خوا هاوار!

ده بی ئەوه بزانی که بارزانی لایان وایه کوشتنی سه رمازه له خیریکي گه وره یه و کئ ده سه رمازه له بکوژئ، وه ک کافریکي کوشتی وایه. ئەمه ش ده گه رتته وه بۆ سه ر چیرۆکیک که له هیندیک کتیبی قه دیمدا یه: ئەگه ر برایم پیغه مه ریان خستۆته ناو ئاگر، سه رمازه له ی فاسق فووی لی کردوو ه تا ئاگر خوشتر کا! ته نانه ت وا بزانیم شیخ ماری نۆدی بی کردوو یه به شیعریش،

ده لئ:

فاسقی خه مسه دياره : دوو پشک و مشک و ماره سهرمازه له و کوللاره
به رپوايه تیکيش : قهله بازه له و کوللاره

که قهله بازه له قشقه له يه و بۆ خوشم که فه قيه که مندال بووم، قشقه له کوشتنم به خیر
ده زانی. رۆژیک به بارزانیم گوت: ئەگەر شۆرش خه لاس بی، کهریک و دوو سه به ته ده به مه لای
کویه. ههر سهرمازه له ده گرم و دینم له بارزان ده یفرۆشمه وه، دانه ی به نیو دینار!
کورپکی مه لامسته فام دی راوی سهرمازه له ی ده کرد. گوتی: ههر ته نیا یه کیکم کوشت.
گوتم: ههر باشه که پۆی کافرکت ده خوین هیناوه!

ئهوا له ئەشکه وتی کونه باقیدا خهریکی نووسینه وه ی شیعری مه لا ئەحمه دی نالبه ندیم، ئاگام له
دنیا براوه، ته په ی پئ له سهربانه که مه وه هات، ههرام کرد: تی ده که وه ی مه یه! له پهر ده سته
که ریک شۆره وه بوو. دیار بوو بۆ ده ست کوشین دریز کراوه! کهر هاتبوو گیای سهربانه که م بخوا،
تیکه وتبوو. تا رمانکیشا چه قی مهرگمان کرد.

پاش نیوه رۆیان تاوی تی ده کرد، ده چوومه ئەوبهر که سیبه ر بوو. له بن داریک جیگه م خوش
کردبوو؛ کاری نووسینه وه م لی ده کرد. رۆژیک خشه یه ک له پووش هات؛ پروانیم ماریکی ره شه.
سهرم داخست. قه ده ریک دوو دل ما؛ پاشان هات به بهر ده ممد، نزیک میتریک دوور رۆیشت.
پاش ماوه یه ک هاته وه؛ راست به شوینه که ی خویدا گه راوه. ده گه ل مار بوومه دۆست. هه موو
رۆژ سه عات چوار پینچ ده قیقه که م ده هات؛ سه عات چوار و سه وت ده قیقه ده گه راوه. قه ت
شوینه که ی تیک نه ده دا. ده چوو ئاوی له شیوه که ده خوار ده وه. ئەمه م بۆ مسته فا گیراوه - که
ئاشنا یه کی وام په یدا کردوه - هاته لام. ده مانروانیه سه عات، سه ری وه خت مار هات. مسته فای
نامباره ک پلاریکی تیگرت و مار چوو بن وشکه داریکه وه. ههر چی گوتم فایده ی نه بوو. پووشی
کۆ کرده وه و داری ئاگر دا. تریکیشی په یدا نه کرد؛ به لام ئاشناکه می تۆراند.

تا بارزانی بۆ خۆی له چیا ی براندۆست بوو، بنکه ی فه رمانده یی بالا بوو. هه موو باس و خواسی
شه ر - که له هه موو ئافاران گه رم بوو - ده هاته ئەوئ و فه رمان له وپوه ده درا. وه ک هه میشه
به یانیه ک دیتمان بارزانی و هه والانی چه کداری پاسه وانی نه ماون. شه ر له بارزان توند بیوو، بۆ
خۆی چوو بوو. ههر چه ند هینتا زۆر بنکه ی له وی مایوون و کاری جه به ی ئەو ناوه یان به رپوه
ده برد، ده گه ل ئەحمه د بریارمان دا ئیمه ش بچینه بارزان. رۆژیک چوومه گوندی خه لیفان.
دوکانیکی لی بوو، هه شت پاکه ت قاوه و قاوه جۆشیکم کړی و هیندیک که ل و په لی تر که نه وه ک
ده سمان نه که ون. شه و هه موو هه واله ئیرانیه کان له ئەشکه وتیک کۆ بووینه وه که چۆن برۆین و
چ بکه ین؟ «سوله یمان موعینی» که ناوی «فایق» بوو، زۆر به دلگه رمی باسی فیداکاری ده کرد و
ده یگوت: ده بی ئیمه خۆمان له و شه ره دا نیشانده ین.

ئەحمه د به سه رته پئی گوتم: فایق ناویرئ بی، ئیستا به فیلیک خۆی ده دزیته وه.

گوتم: دیسان به دبینی؟! به سه یه ...

پاش وتوو پزیک زۆر، فایق گوتی: کاک ئەحمه د، ئیمه هه موومان بچینه بارزان و هینده له
ئیران دوور که وینه وه، ئەدی کی ده رمانیک، قه ند و چایه ک، جلکیک، شتیکمان بۆ بنیری؟

ئەحمه د چاوی لی داگرتم:

- راست ده که ی؛ جا کی بچی ئەو کاره بکا؟

- من دەگەل چەند برادەرىك دەچىنەۋە قەلادزە. ئاگامان لىتان دەيى، كە زۇر لازمە. ئەحمەد گوتى: فايق زۇرم تەجرەبە كر دووى! پىاويكى زۇر خوڭرى و ترسەنۇكى! ئەو جارەى كە دەگەل ھەباساغا دەمەقالەم بوو، جنىوم پىچ دا. ئەويش سى كەسى ناردبوو سەر رىگەم كە لىمدەن. تۆ دەزبەجى ھەلاتى و بەجىت ھىشتم. من دەگىزان راجووم و تەفەنگم لە يەكيان ستاند و بە پارانەۋە دەستم لى ھەلگرتن. ئەۋە جگە لە چىرۇكى ھاتنەكەت بۇ عىراق كە مینەشەم و كاۋە باشى دەزانن... برۇ لە قەلادزە دانىشە! ئىمە دەرۇين. بەلام برادەرە ئازاكانمان مەبە!

فايق سەرى داخست و بىدەنگ بوو. ئەحمەد دوو كەسى دەگەل بەجى ھىشت و ھەستاین.
- برا خواخافىز!

فايق دەستى دە دەستى دەنابن و دەيگوت: «ھەر خوايە نامرى!»
ئەۋەش من بۇ قەبرى مەحموود كاوانىم نووسىبوو؛ يانى ئىۋە بەرەو كوشتن دەچن.
دوایی لە كاۋەم پىرسى چىرۇكى ھاتنى فايق چۇن بوو. بۇى گىرگامەۋە و ئۇبال بە مىلى خۇى:
«چەند كەسىك بووين دەگەل فايق بەرەو عىراق دەھاتىن. لە رىگە رەزمان دانا كە بە لايت يەكتر لە شەۋا تى بگەيەنن ئەگەر لىك بلاو بووين. شەۋ لە كىۋىك بووين؛ خرەمى ولاغان ھات، دەنگمان دان، لە چەخماخى تەفەنگىان دا و ئىمە لىك بلاو بووين. تەقەيان لى كىردىن و ئىمەش تەقەمان كىرد. ئەسپىكىان لى كوژرا، يەكيان برىندار بوو. ھاۋارىيان كىرد: ئىمە قاچاقچىن، لىمان گەرپىن دەرۇين. رۇيشتن. بلاو بوۋەكان ھاتنەۋە. فايق دىار نىيە. زۇرمان ھەرا لى كىرد، پاش تاۋى جواى داۋە:

- ئىۋە كىن؟

- چۇن؟ ئىمە ھەۋالى خۇتىن و دەنگمان دەناسى و ئەۋەش رەمزى لايت.
ھەرچى كىردمان لە كون نەھاتە دەر. بەجىمان ھىشت. مینەشەم بۇى گەراۋە، ھەر شەى لى كىردبوو:
- نەيە دەر دەتكوزم!

بە ھەزار گىرە و نىرە و سوپىند كە ئىمە ھەۋالى خۇتىن، دەريھىنا و ھاتەۋە لامان! «بەرەو دوای يەك لە چىاي براندۇستەۋە داگەراين؛ دامانە سەر كاروانەرى. لە گوندىك بە ناۋى «سۇران» دوو پىرەمىرد پىكەۋە داۋەتلىان دەكرد. گوند چوار مالىە. جىئىل لە جەبەن. كورنىك ھاتۇتەۋە بووكى بۇ بگۈيزنەۋە. كور خەرىكى ئامادە كىردنى نانى مېۋانە؛ دەگەل ژنان و باب و مامى داۋەت دەكەن. يەك دوو گەريان دەگەل ھەلپەرىن و مىلى رىمان گرت.

لە تىئۇرى «داروین» دا ئالقه يەكى گوم ھەيە كە بۇى نەدۇزراۋە تەۋە. ۋەختە بلىم ئەسپە سىپىلكى منىش لە مېشكىدا ئەۋ ئالقه ونەبە! لە ناۋ خۇشناۋەتى پىم بوو. لەۋ شەۋەۋە كە لە جادەى خەلىفان پەرىمەۋە، پىادە بووم تا لە چىاي براندۇست ھاتوومە خوار. ئىستا ئەسپە سىپىلك بە بىن ئەۋە ھىچ عاقل بووبى لە لامە! خۇزگە برادەرىكى ھاۋرىپى ئەۋ دەم ئەۋ ئالقه گومەى بۇ بدۇزىبامەۋە كە ئەم شەخسىيەتە گرىنگە كام دەۋرى گىراۋە!؟

حەسەن برازى ئەحمەد تەۋفىق دەلى: ئەسپەكەت درابوۋە بە مەلا باقى، پىنى چوۋبوۋە دەرگەلەى گوندى سلىمان بەگ؛ پاش چوار رۇژ بۇيان ھىنايەۋە!
شەۋ لە دەشت ماينەۋە. بەيانى لە گوندى «سلىمان» ساۋارىكمان خوارد و -بە تىرى- لای

نیوہرؤ، گھینہ «پڑزان» کہ مالہ مہلامستہفا - یا دہیئ بلیئم ئیدریس - لەوئ دەژیا. دئ - وەک ھەموو دێھاتی بارزان - بە رۆژ چۆل و ھۆل لە ترسی تەبیارە؛ کہ ھەمیشە بە عاسمانەوہ دەخولانەوہ و ھەر جانەوہریکیان دیبا، بەر بۆمبا و مووشەکیان دەدا، لە قەبرستانیک چووینە بن دارمازویکی زل. مێشووہلە وردە کاریکی دەکرد نەعووزوبیلا! ھیندیک تەرسی وشکمان کۆ کردەوہ و ئاگرمان دا کہ دووکەل مێشووہلە پرەوینی و بتوانین چاوەلینن. ئەحمەد تەوفیق و ھەسەنی برازای رۆیشتن. ئەحمەد گوتی: ئیوہ لێرە بن بزائەم کەسیکی وا پەیدا ناکەم خەبەر و باسیکی لێ پرسم. ھەر ئیستا دێمەوہ. ئەو رۆیشت و نەھاتەوہ. مستەفا و من و خدر ناویکی گەرک بە دیار دووکەلی تەرسەوہ چاوەنۆر ماین. زەلامیکمان لێ پەیدا بوو:

- مەمنووھە ئاگر، تەبیارە دەتانینن.

ئاگری پێ کۆژاندینەوہ، مێشووہلە ھێرشیان ھینایەوہ.

- برا تا کویر نەبووین با بچینە ناو ئەو مالە چۆلانە.

- تەبیارە لێمان دەدا.

گوتم: کاکە! یان تەبیارە لەو خانووہ دەدا، یان نادا. ئەگەر لینی دا، چووژانن لەو شوینە دەدا کہ ئیمە تیداین؟ ئەگەر لەوئ دا، چووژانین راست وە ئیمە دەکەوئ؟ ھەر چیھەک بێ بۆمام پێ لەو مێشووہلە کویرانە باشترە. ئەوا رۆیشتەم.

مستەفا و خدریش ھاتن. لە پشت خانووہکەوہ - کہ دەرگاکی داخراوون - کونیکمان پەیدا کرد. چووینە ناو وەتاغیک، تەختە دامە لێ بوو. «با دامە بکەین». گەرە تەبیارەش ناپستەوہ. کا خدر لەو لاوہ کرۆوشمە کردەوہ. باھەکی توندی ھەلکرد؛ لولەھی کوورەھی بەشی سەربان و رہی دەھات؛ گورەھی تەبیارەھی زیاد دەکرد. لەپر با دەرگایەکی شەق پێوہدا.

گوتم: ئەھا! بە خوا لێدا!

کا خدر قوت بوو، گوتی: بۆ نەچینە دم چۆم؟ نان و چا لەوئ بخۆین!
مستەفا دەیزانی چ باسە:

- لە دم چۆم مێشووہلە زۆرە و تەبیارەش دەمانینن. تۆزیکێ تر...

دیسان لوورەھی لولە کوورە و تەقەھی دەرکە ھات. خدر گوتی: دەچمە سەر چۆم بۆ دەسنوێژ! رۆیشت و تا شەو نەھاتەوہ. پاش نوێژی شەوانیکێ درەنگ، ئیدریس و پێشمەرگە و ئەحمەد تەوفیق و مەلاباقی داوہرینەوہ. تا سەعات دووی پاش نیوہشەو چەقە و ھەرا بوو. باسی دروینەھی بە شەو، سووتانی دەخلان بە تەبیارە و خۆ شارندنەوہی بە رۆژ بوو. لە بیرمە پیرەمێردیک گوتی: «سووتند بە خودا ھەر کەس بە دل مالی خۆی بە ھی شۆرش بزانی و دەخلەکەھی بە نیەتی نانی پێشمەرگە بدرویتەوہ، بەر تەبیارە و سووتان ناکەوئ...».

دریژ بووین کہ بنووین، دوا سەعات دوو راستیان کردینەوہ:

- برۆن لە دەرەوہ خۆ بشارنەوہ.

دەگەل مەلاباقی و مستەفا ھاتینە بن کەندالیک لە پەنا پردی پڑزان کہ لە سەر «رۆکچک» دروست کراوہ. لە سەر خیزی دەم چۆم راکشاین. زینی ئەسپەکەم کردە سەرین؛ کەشفیکی تازە بوو! نازائەم ئەم خان و ئاغا و پادشایانە چۆن عەقلیان بەوہ نەشکاوہ؟! زین ھەر سەرینە و بەس؛ ناھیلی سەرت بە ھیج لایە کدا خوار نیتەوہ. مەنجەلیکی پچووک چیشتی برنج، نانمان دەگەل خۆ ھینابوو. پاش نوێژی شیوان - کہ ھاتنە شوینمان - گوتم: بۆ دوو سەعات راکشان

ناھەممەۋە گوند؛ جى لىرە خۇشتر نابى. مەلاباقى و مستەفاش مانەۋە. بىرنج شەۋ لىمان خوارد، مابوو؛ سبەى پىر ببوو لە مېرۋولە. مەلاباقى لە ئاۋى رووبارىدا نوقم کرد، مېرۋولەى قىر کرد و دەستى بە خواردن کرد. کہ ئىمە دەمانگوت ناخۋىن...

- بەلى، ئىۋە نەجىم زادەن؛ دايکتان خۇرشت و پىلاۋى بۇ ھەلگرتوون!

باۋر کہ چوار جەمى تىرى لى خوارد؛ ھەموو جارى مېرۋولەى لى دەردە کرد!

قرۇشكەى چا پى خوارد نەۋمە لى ون ببوو؛ بە ھەزار پارانەۋە مەلاباقى قرۇشكەى كى تىكول لى ھەلبىۋى دامى. بە بەنىكەمەۋە کرد، ۋەك فىشەكدان دە ملىدا بوو. چام پى دەخواردەۋە، لە ملىم دانەدەپنى. دەرزىلەى كەم کردە قولاپە ماسى، بەنىكەم تى خست و لە سەر چەم ماسىم دەگرت. چونكە نوۋكە كەى نەچەمابوو، لە دە ماسى، بە كىكى خۋى لى رزگار نەدە کرد. دىسان ھەر جارە شەش - ھەتتىك دەگرتن؛ بەلام بچوۋك. مەلاباقى دەبىرزاندىن.

مەلاباقى چاى لىدەنا. يانى كە تىرە كە ئەۋ دەبىخستە سەر ئاگر. تا بۇخۋى تىرى نەخواردى تەۋە نەماندەتوانى بلىين: «ئەدى ئىمە؟»، ئەمجار خۋى دەىگوت: «ئەمەش بۇ ئىۋە!»، ھىشتا نىۋ سەعاتى شەۋ دەما چاى لىدەنا. چەند سالىك - كە زۆر جار بە بەكەۋە بووین - فىرى ببووم؛ ھەر كەس بىگوتايە: «دا چايە كەم دەىە» توۋرە دەبوو. دەبوايە خۋى بلى: «ھا ئەۋ چايە بخۋە!». جفارى ھەلدەپىچا. دەگەل توۋتن و پەر لە قوتوۋە موزاتە كەيدا بوو. بتگوتايە: قوتووم دەىە بۇخۆم بە كى ھەلدەبەستەم، بە روۋح سوۋكى دەيدا. كى بىگوتا: دا بە كىك لەۋ ھەلبىچراۋانەم دەىە، ۋاۋە يلا بوو!

سى يا چوار رۇژ لەۋ بن پردەمان گوزەراندى. دەردى گەۋرە بۇ ئەسپە سىپىك بوو: لە مىرگىك دەبەسرايەۋە؛ فىلم دەۋىست بوىرى رايگوزى! تەيارە ھەمىشە لەۋ ناۋە بوو؛ نازانم بۇ ۋە بەر نەكەوت. بەلام تەۋاۋىك لە توۋنباىن دابوۋىە كزى؛ ئەۋ شەللالتىيەى نەمابوو؛ لە خورپىن و گورپىن كەۋتوبوو. فەىلە سوۋفانە رۇژى ھەر فكىرى دەكردەۋە و بۇ مىش دەركردن سەر و كلكى رادەۋە شاندى. شەۋ ھاتبوۋىنە گوند. ئەحمەد و ھەۋالانى ساز دەبوون لە زى بپەرئەۋە كە بارزانى لەۋبەر بوو.

- منىش دىم...

ئەحمەد و ئىدرىس و گشتىان دەلئىن قەياغ و كەلەك خەتەرن؛ نابى برۋى تا لە بارزانى نەپرسىن. لەۋانەى لىمان توۋرە بى. گوتم: ھەر دەچم. ئەمجارە بۇ تەجرەبە؛ شەرت بى ئەگەر ئاۋ بردمى و خىكام، تازە ناپەرئەۋە!

بە كىن گۇرستانى «بە» دا رابردىن؛ قەرەبالغ بوو. پىنج شەھىدى شەپرى ئەۋ رۇژەيان دەناشت كە بە كىيان «مەلا شىنى» ئەۋ قارەمانى بەناۋبانگ بوو؛ لە پىرس شەھىد كرابوو. نوژى بەيانى بە قەياغ پەرىنەۋە. لە ۋوتەن دەۋىشتىن، نىك بە لىرەۋار ببوۋىن. تازە گزىنگ لە سەرانى دەدا، پىنج تەيارە لە عاسمان پەيدا بوون. تا ئەۋان چەرخىان خواردەۋە، خۇمان گەبانە ناۋ داران و بەر موشە كىيان داين. لە بن دارىكى زۇر زلى پىر لك و پۇپدا ستار بوۋىن. تەيارە دەستىان ھەر ھەلنەدەگرت. بەلاى گەۋرە ترسىكى زۇرى «جەمىل» ناۋىك بوو - پىم وايە بانەى بوو - ئۇقرەى نەدەگرت. لە جى دەردەپەرى و مەيدانىك راپدە کرد و دىسان لە ترسان دەھاتەۋە بن دارەكە؛ كە تەيارە ھەستىان پىدە کرد لە كوى خۇمان حەشار داۋە. لەۋ گوللەبارانەدا قاپوۋرە موۋشە كىك (فىشە كىكى زل) لە بەردىك ھەلبەزىۋە و كەۋتە ناۋمان. مام ەلى دەستى بۇ برد،

گوتی: وهی سه گبابه دهستم سووتا! له دانیشتنی بن بهرد وه رهز بووم. ده رکهوتم چوومه سه ر ناو. گوتمیکی لی بوو؛ مهلم تیدا کرد. دار تو یکم دیتهوه، خه ریکی توو خوار دن بووم. چاوم لی بوو زتیک به ماته-ماته به بن دیواره بهردیکدا ده رویشته. له بن ناو هه لدیریکه وه به بهرد هه لچوو. له کونه بهردیک لهو بهرزوه بوخچه به کی ده ریئا و هاته خوار. سه ری کاربیه ک له کونه که وه ده رچوو، ده به یوست بیته خوار؛ شیبووو. هه رام لی کرد:

- بچوره زووری کون، ده پیشدا لاقان به ری که! ده نا به سه ر تۆقی سه ردا ده که وی!
 ئیواره گو یز تمانه وه شویتیکی تر له بن چیای پیرس؛ که «بن گهر» یان پی ده گوت. له گورابه کی ناو دار و بار و سه ر جوگه، بنکه مان دانا. شهوانه میشووله ورده و ته یو کویره هه شریان ده کرد. هه جمین هه لگیرابوو؛ ده ست و چاومان له ترسان داده پۆشی. له سه ره وه که دندوو کیان تیده چه فاند، خوینیان ده ردینا. ته پاله و ته رس - بو دوو که ل کردن دژی میشووله - ببه ده رمانی چاوان. به کلاره که م به بنکه پیشمه رگاندا ده گه رام:
 - کاکه! سندووقی سه ری خو تان به هیندیک ته رس ده ستمان بگرن! نه گه ر ته رسی نه سپه سپی وشک بیته وه ده تانده مه وه!

وه ک تارمایی بابی هاملیتی شه کسپیر ده گه ل به ری به یان و که له شیر خویندن، میشووله ده رهوین و نه مجار نوره ی ته یاره و بومباران و مووشه کباران بوو. هه میسه دوازه ته یاره و پتر خولیان ده خوارد. ئیزان و تورک ده گه ل به عس هاوکار بوون. دوو ده سته ی ئیرانی و تورکی بنکه یان له که ر کوک بوو. ده یانگوت ره ژانه ته یاره ی ئینگلیسیانیش له قوربوسه وه دین و به شی خو یانی تی ده خه ن. ته یاره ی میگ و هوکره نته ر و به مارکی رووسی و ئینگلیسی و تورکیمان ده دی. به سه دان تۆپی گه وه و پچووکی سه حرایی ویکرا ده ته فان و به قسه ی نه فسهریکی عیراقی چوارسه د تۆپیان ویکرا ناگر ده دا که سه د و په نجایان تۆپی گه وه بوون. رادیو مؤسکو هه موو شه و تاریفی له بارزانی پاله وان ده کرد و به مه دحی پیشمه رگه دا ده هاته وه خوار و ده یگوت: شو ره ی ناتوانی قبول بکا نه م شه ره زالمانه به دژی میلیه تیک له جیرانه تی نه ودا بکری. مه نگوولیا شی راسپارد شکایه تمان بو بکا. وا دیار بوو تورک و ئیران له و فر و فیشه ترسابوون؛ ده ستیان له یاریده یی به عس به ردا.

رؤژیک گوتم: رووس زورمان بو باشن. بارزانی فه رموو ی: من ده گه ل زوریان دوستم؛ خرؤشؤفیش ده ناسم. نه وانه که جنیو به به عس ده دن و له سه ر ئیمه ده که نه وه، بویه به ده ترسن به عسی چه کیان لی نه کری و ریگه یان نه دا وه ک زه مان ی قاسم بیتنه عیراقه وه. نه گه ر به عسی سه ودا یان لی بکه ن، نه له سه ر شیووعی ده که نه وه و نه له سه ر ئیمه. که راست ده رچوو: هه ر که سه لام عارف خو ی کرده دوستی ناسر و ده گه ل رووس ناشت بووه، دنیا گورا!
 هه شتا هه زار جاش و سه رباز به تیربار و تفه نگ ده سرپژیان ده کرد. هه موو چه کداری پیشمه رگه له و ناوه دا به حال ده گه یشته پینج سه د که س. ناگر باران و جه نگه ل سووتان و دوو که ل داوه ستان، ره ژوی هه شری دینا به ر چاوان.

به یانییه ک یه کیچ به گه رمی نه حوالی پرسیم، نه مناسی. گوتی: مه لا هه سه نی بارزانیم. چوار ره ژو بوو نه مدیبوو؛ له دوو که لی بارووت و له توونیان وا زه رد و ره ش هه لگه رابوو که نه مناسیه وه. نان زور که م بوو. ره ژوی دوو نانی زور چکو له ی ته نک که سی تیر نه ده کرد. له برسان هیزی نه زنو شل ده بوو. ناوی جوگه زور گه رم و گران بو. نانی وشکمان به و ناوه ده خوارد. پیشمه رگه پتر له

ھەزار سەر مەپرى جاش و دەولەتپان بە تالان ھېنا. بە داخەوہ تەنزىم و رېكەوپىنكى لە دابەش كەردندا نەبوو. بە چوار رۇژ بۇ ھەشت كەس ھەيوانىك ھەبوو. نە قاپ و مەنجه لىك، نە جىگەھى ھەلگرتنىك؛ دەبوایە بە يەك جەم ئەو ھەشت كەسە لاشىك بخۆن. شىش لە دار بتاشن و لە سەر پۇلوان بېرۇپتىن. چىشت ھەلگرتايە لە گەرمان بۇگەن دەبوو. لە جەمىك ئەوئەندەيان گۆشتى بېرژا و دەخوارد زۆربەيان نەخۇش دەكەوتن. تا چوار رۇژى تر و جەمىكى تر نانى وشك و ئاو، دەست پىدە كرايەوہ. دەمگوت: برا ئەگەر مەنجهل و قاپى فافۇن ھەبا، ھەر رۇژى بە سى و دوو كەس ھەيوانىكتان بدايە، ھەموو جەمان ھەموويان گۆشتيان دەخوارد؛ دەبانكرده قاومە. سەر و پى جەمىك، جەرگ و دل زيادى؛ بەلام بە داخەوہ نەبوو.

مام عەليە عەجەمەكەى خۇمان مەنجهلۇكىكى پى بوو تەواويك ھەساندبووینەوہ. دەمانتوانى دوو يان سى جەم پىخۇرمان ھەبى. رۇژىك قەدۇى كۇنە ھەرەسم ھىندەھى بەز و چەورى خواردبوو ھالى تىك چوووبوو؛ ھىقى دەھاتى و دەينالاند. تا دەينالاند مەلاباقى دەيگوت: سەگ دايك! كاي خۆت نەبوو، كادىنى خۆت بوو! چاي وشكمان پى بوو. شەكر و قەند نەبوو. چاي بى شەكرمان دەخواردەوہ و فىرى ببووین. رۇژىك پىاويكى زۆر پايەبەرز كە ئامىرلىوا بوو (وا بزنام دەبىتە سپەھبودى ئىران)، بە ناوى «عەبدورەحمان قازى» دەگەل بارزانيەك ھات. گوتى: «مەلامستەفا فەرمووى بە ھەزار بلىن كاك عەبدورەحمان با ميوانى ئەو پى؛ قەدرى بگرى».

- ئاي سەر چاوان!

پەتويكى سەربازى تەنكم ھەبوو، بۇم راخت.

- مام عەلى چاي لىنى!

قرۇشكە چايە كيان لە پىش دانا، ھەر تماشاي دەكرد. ديار بوو واى بۇ چوووبوو كە شەكرى تىكراوہ و لىك دراوہ. فرىكى لى خواردەوہ و تفى كردهوہ.

- ئەوہ كوا شەكر؟!

- بىەخشە نىمانە، ئىمەش ھەر واى دەخۆينەوہ.

- لايەن ناخۇمەوہ!

- نەچى بفرمووى قەدرىان نەگرتەم! لەوہ زياتر دەست ناروا.

رۇژى دوایى كەللەقەندىكيان بۇ ھىناين، ھەمووى بە دلۇپە زەرد ببوو؛ يان دەبى بلىم رەش ھەلگەرابوو. مام عەلى رۇژتە! بە كۆلك و قەندشكىنى تالانى پىرى خەل، ھەمووى وا ورد كرد عەينەكى زەرەبىنى دەويست لىكيان جيا كاتەوہ! زۆر بە ھەوسەلە و دانە - دانە عادلانە بەشى كرد و ھەر كەس بەشى خۇى بخاتە گىرفانى. ھەز دەكا بە جەمىكى خەلاس كا، ھەزىش دەكا بە مانگىك.

سەرم زۆر ھاتبوو؛ مستەفا و كاوہ گوتيان بىخووسىنە بۆت بتاشين. بە خۆتراشى رىش كەوتنە سەرم؛ بە چوار جى برىندارىان كرد! گوتەم: ئىوہ لە سەرى من خۆتان فىر دەكەن؛ جا پروان من چۆن سەرتاشىكى كارامەم! خوا لە خىرى دەرئەكا، پتر لە دە جىم لە سەرى ھەردوو كيان دە خوين ھىنا و تۆلەم لى كەردنەوہ!

بەرەم چىشتانىك بەرمە زى دەگەرەم؛ ژنان درويتەيان دەكرد. ھەر كە تەيارە پەيدا دەبوو ھەرايان لىك دەكرد: «تەيارە كۆرە ھات!» مات دەبوون. تەيارە دەرپۇشت دەستيان پى دەكردەوہ. لە نزيك گوندى «زۆرە گوان» ژنىك لە بن دارىك مەشكەى دەژاند.

- خوشکا من! تۆ سه روپیت ناوی؟
- ئەى به قوربان چۆنم ناوی.
- كەسى تریش هاوسات هەیه؟
- ژنیكه به چوار زارۆ كهوه.
- سبهى زوو وهره چەندی دتهوئ بیه. وا من له سەر پښگه تم.
- ئەدى كاكه تۆ دۆت ناوی؟
- ئەگەر ههبع...
- ههیه و پیوازی شینیش ههیه.
- دەمكه یهك دۆ و دەسكه تەرە پیوازیكم دەگه ل خو هینایه وه. لهو كاته دا ههژده كهسه كه بیووینه چەند جئ. كاوه و مستهفا و مام عەلى ناویكى گهورك و من له بن دار چناریكى دەم رووباریكى پچووك بووین. دەمكه دۆ به دار داكه سارد ببی و تەرە پیواز بكه بابۆله و به پادشا بلی ههتیوه! ئیواره عهسریك بارزانی به پارێزه رانیه وه به وه برماندا هات:
- ههزار! ئەوه چ دهخۆی؟
- كاكه نان و تەرە پیواز به دۆی سارد.
- ههزار تۆ له من سازتری، من نان و ئاو دهخۆم...
- به كابرای سهلاخی حه یوانانم سپارد كه لهباتی ئەوه سەر و پچ و پست فرئ بدا، له سەر یه كیان كۆ كاته وه بۆ من. ژنه كه هات. پیواز و دۆی هینا، ههتا كۆلى گرتی سەر و پچ و پیستی برده وه. ئیتر پیواز و دۆمان مشه بوو.
- ئیواره یهك بارزانی بانگی كردم: ههزار! با بچینه قه دەم لیدانیک. به ناو دۆلیكى زۆر وشكاروی زۆر لیر ههاری چوغوردا رۆشیتین. توشی دار به روویكى زۆر ئەستور بووین؛ میشه نگوین له قه دیدا هیلانه یان كردبوو. دیار بوو كلۆرایی دار زۆر پر له میش و ههنگوینه. حیلەى پلنگ دههات. پاسه وانه كانی مهلامسته فا گوتیان: وا لهو ره وه زهیه، بیکوژین؟ فهرمووی: نا، جاشان به جیگه تان دهزانن. له دۆله كه سهر كه وتین و له بیدار ده رۆشیتین. نه قلیكم بۆ مهلامسته فا ده گتیاوه، دوو ته یاره ی هوكرهۆنته ری سه گباب گۆز و گوممهت پهیدا بوون و بی سهلام و كهلام بهر تیرباریان داين. فهرمووی: «دانشن»، حهر سه كان دانیشتن. فهرمووی: ههزار دانیشه! مات به!
- تۆ خۆت دانەنیشی دانانیشم!
- ده لیم دانیشه!
- به قسه ت ناکه م!
- ته یاره ئەوسەر و ئەم سهریان کرد و چوار جاریان لی پڕان دین و چوون. حهر سه ههستان و كهوتینه ری.
- دهی ههزار نه قله كه ته واو كه.
- قوربان له ترسان له بیرم نه ما!
- درۆ مه كه، نه ترسای ده نا دادەنیشتی. ده بی ته واوی كهی!
- له سەر بهردیك دانیشیتین. فهرمووی: تۆ ئیستا ئاره زووت له دنیا دا چییه؟
- ته ییاره لیم نه قرمین و له په نا سه ماوه ریک دوو چای به ئیستیكانی شووشه بخۆمه وه!

فهرمووی: ته بیاره به دهست من نییه؛ بهلام ناواتی چای سه ماوهرت ئیستا هه چۆنیه بۆ پیک دینم.

حیکایهتی قهدهم لیدانه کهم بۆ ههوالانم گیرایه وه. مام عهلی بایهزیدی گهورک - که مردووی شیرناپه تی بوو - گوتی با بچینه زگ ههنگوینه که.

- مامه گیان! دۆلیکی وشکارۆیه؛ پلنگی لێیه. من ناویرم بچم. ئه گهر تۆ به تنیا دهچی وه ره پیت نیشان ده م.

- به خولای خۆش بوو به ههنگوین هیندیک مێشکمان بهاتایه ته وه سه رخۆ؛ بهلام زه حمه ته! رۆژانه ده چومه نزیک زینی گهوره. له سه ره بهرزییه که داده نیشتم، گویم له دهنگی هاویشتنی تۆپ خه مسه - خه مسه (پینج - پینج) ده گرت که له ودیوی چپای پیرسه وه ده بانته قاند. ۱۸ سانیه به هه وادا وژهی ده هات. جاریک نه بی نه مدی وه که نارهی لای (بلی) بکه وی، هه ره ده که وتنه ناو چه م. مه لامسته فا فهرمووی: جاریکی دیکه ئه م کاره بکه ی چه بست ده که م؛ ئه وه هیلاکه ...

رۆژیک به ناو دروواندا به ره وه چۆم رۆیشتم مه له بکه م. درووه کان زۆر بهرز و تیک سه مرپاو بوون؛ به زۆر زه حمه ت خۆم گه یانده پۆله سپینداریک. به رواله ت ته ری که م ئاو بوو. ویستم به ناویا ره د بېم، هه ره چوومه ناو، رۆچووم. خۆم بزواند تا ئه زتۆ چوومه خوار. دیسان له ترسی گیانی خۆم ته کانیکم دا خۆم، تا لای سه رووی ئه ستورایی رانم رۆچوو. نه خه ییر گیان ها ته سه ره لیوان؛ ئیستا گوپم گو م ده بی. وه ک په له قاژه ی مه لی سه ره پراو ته کانیک زۆر به ته وژم دا؛ نه مامه سپیداریکی به قه د ده سکه پیمه ره م وه به ره ده ست هات. خۆم گرت وه و خۆم کیش کرد. توانیم پاش ده ده قیقه یه ک له زه لکاو ده رچه م و بېمه وه به ری پێشووم که پر له درکی بلند و نارچه حه ت بوو. خۆم به ناو درکاندا خزانده. له چه ند جی ده ست و ده م و چاوم ده خوین هات. گه ییمه سه ره لیواری چه م؛ له که وشه وه تا کللوی سه رم لیه ت و قور بوو. خۆم پروت کرد وه و به ناوی زێ شتمنه وه و هه له مستن؛ مه له یه کیشم کرد. هه تا جل و که وش کزر بوونه وه زۆری پێچوو. له برسان حاله م نه ما. شوینیکی هاسان ترم له ناو درووه کان به دی کرد و هه ره چۆنیک بوو ده رچووم. تووشی بێستانیک ها تم؛ وه ناو که وتم؛ تالسه یه که م لێ کرد وه. قوزه له قورت چۆنه ئاوا. تیکوله کانیم خوارد. کابرایه که م لێ په یدا بوو؛ کردیه هه را:

- ئیستا ده تبه مه کن مه لامسته فا. ئیوه مالی منتان ویران کرد.

- برا زۆرم برسییه. نانیکم ده یه ئه وه ده م بمبه لای بازانی؛ یان خۆت لیره بمکوژه!

کابرا خاو بۆوه. نانیکی بۆ هینام؛ به یه ک هه له په خواردم.

- ده فهرموو! من ئاماده م، چۆنت ده وی با وا بی.

گوتی: نا نا برۆ؛ خوات ده گهل!

زۆر جار گوتوومه، بروای ته واوم وا بوو: هه ره که سیکی زۆر به غیره تیش، هه ره درنده یه کی وه ک شیر و پلنگیش، هه ره گا هه ست به خه ته ری مه رگ ده کا، جۆریک ترس - جا با زۆر که میش بی - دا یده گری. کتیه له به رانه ره مردندا هیچ نه بی که میک تیک نه چی؟ خوا له هه موو ئافه ریده یه کدا که م یا زۆر ترسیکی داناه. به لام مه لایکه ی ترس به ده ست، مه لامسته فای له بیر چووبوو؛ ترس به لای ئه ودا نه ها تبوو. له وه تاغی دیوه خانی به غدا، له ناو دۆست و ئاشنایاندا چه ند رووگه ش و خاتر چه م بوو، له جه نکه ی گولله و ناگر باراندا هه ره ئه و پیاوه بوو. نه ره نگی ده گۆرا، نه قسه ی تیکه له ده بوون، نه وه یده زانی مێشیکیشی له ده وره یه. به لی به هۆی به خه یو کرانی له کۆمه له گای

شیخانی بارزانا، له خودا ده ترسا؛ له ئابروو نهمان و ناوزران ده ترسا؛ به لام ترس له مهرگ و دوژمن؟ هه رگیز. هه ر ئوم دیت گالتهی به مردن بیت. نازایه تی و نه ترسانه که ی لهو هه موو سالانه ی رابردووی و لهو هه موو شه رانه دا که کردبووی، وه ک نه فسانه یه کی خه یالی لی هاتبوو. که ئه و مابه ینه له نزیکه وه ده گه لی بووم، بروام هیئا که هیشتا که س نه ی توائیه و که سیش ناتوائی نازایه تی و نه ترسانی مسته فا بارزانی - وه ک هه یه - ده یه کیشی په ی پی به ری و بزانی باسی بکا.

رۆژیک له جهنگه ی ئه و شه رانه ی بنی ده لاش، ئاگر بهر ببوه هه ر چوار ته ره فمان. ته قه و گرمه ش گوپی عاسمانی که ره ده کرد. ئاگری پووش و داران هه ر ده هات و نزیک ده بوو. مه لامسته فا پالی به به ردیکه وه دابوو؛ سیفاری ده کیشا. پرووی کردبووه من، حیکایه تی راوه به رازیکی ده گێراوه که سالیک ده گه ل شیخ نه حمه دی برایدا تووشی راوه به راز هاتوون. زۆر به وردی و هیمنی باسی هه موو ورده کاریه کی ئه و راوه ی ده کرد. چه ند که سیکیش له هه ره سه کانی له ده وری راوه ستابوون. «زورار» ناویک به هه ناسه برکه و شیواوی هات گوتی: ئه ز به نی، جاش گه یشته گوندی «سه فتی» و ئاگریان تی به ردا. فه رمووی: هه ژار، سواراغا له و راوه دا له هه موومان چیتر بوو... ریزه گولله یه ک هه ر وا دوو بست بلندتر له سه ری مه لامسته فا وه به رده که که وت و گولله کان داوه رینه ناومان.

- جا سواراغا...

گوتم: قوربان سواراغا چی و راوه به رازی چی؟! بو من له ترسان گویم له قسان ده بی؟! ئیستا ئاگرمان ده گاتی.

فه رمووی: سواراغا گوتی راوه به راز زانیی ده وئ!...

حاجکی هه ره س به ده نگیکی له رۆژکه وه که دیار بوو زۆر له وه ده ترسا مه لامسته فا له رپژنه یه کدا بکوژری گوتی: ئه ز به نی خه به ری هه ژاره؛ لیره لاکه وی باشه...

فه رمووی: سواراغا له دواوه به رازیکی کوشت. به و کاره ی...

حوسینی حه مه داغای میتره سووری به هه له داوان و پشوو سواری هات گوتی: ئه ز غولام سه فتی سووتا؛ جاش دینه ئیره. سه فتی هه زار میترمان لی دوور نه بوو.

فه رمووی: هه رنی! (یانی بۆی بچن). به لی، هه ژار! گویت لیه؟

- نه خیر نه وه للا!

- سواراغا یه که - یه که ی له دواوه ده کوشت، پیشه وه نه یانده زانی که به توندی به رهن...

باوه ر که ئاگر له هه ر چوار لاوه لام وا بوو بیست میتری نه مابوو بمانگاتی؛ تینی ده هاته سه ر و چاومان. ئه و پیاوه ده تگوت له دیوه خان پالی به ده سه ته نوینه وه داوه و چاوه نوپه قاوه چی و قه نه دار قاوه و قه نه ی تیکراوی بو بینن. له چیروکی راوه که وازی نه هیئا و له جیگه ی خو ی چرکه ی نه کرد. خواوراستان ئیستا با، ده مانگوت هیمدادی غه بییه. ئاگر دامرد و نه مانگه یشتی! خه به ر هات گوتیان جاشمان له سه فتی هه لقه نندن و که لاکیان به کۆمه ل له و ده شته که وتوه.

له و رۆژانه دا که یف که یفی من بوو. له وه تا بارزانی له رووسیواوه گه رابوو، هه میشه ده ورو به ری جمه ی ده هات. نه شه و نه رۆژ قه ت نه بوو سه ت و دووسه تی له ده وره نه بن. به ئاواته وه بووم جاریک - بو ده ده قیقه ش بی - به ته نیا یان ده گه ل سی چوار که سدا لای بم؛ ده سته نه ده دا.

بہ لاملہو رُوژانہدا کہ چہ کدار له شه رین و خهلکی تریش کاری ئیداری و پارتی بازی و هیچ نہیی خو تئہ لئوتاندن و خو خوین شیرین کردنی منافقانه بان نہماوو، کہس له لاوه نہدہہاتہ لای؛ تہنیا من و من. ہەر له فینکی ئیوارموہ رادیوم دہبرد و نہخبارم بو دہ کردہوہ و قسہی قورم دہ کرد و زوری کہ یف پئ دہہات. گوی قولاغی رادیو کوردی بہغدا بووم، ہەر کہ «شاهین تالہبانی» دہستی کرد بہ جنیودان بہ بارزانیان، دہمکردہوہ؛ له پیکہنین حہواسی دہچوو!

باسی سہفہر خوی بو رووسیا گئیراہوہ کہ وہختئ چووہہ باکو، ئەفسہریکی تورکیان رہ گہل خستوو کہ ئاگای له کاروباریان بی. پاش ماوہ بہک تیگہ یشتووون تورک نیبہ و عہلی گہ لاویژہ؛ ناردراوہ بزانی له ناو خویناندا دہلین چی. زانیوہ کہ عہلی بہر دہستی رہحیم قازیبہ. رہحیم باغرؤفی وا تیگہ یاندووہ کہ بارزانی بہ ہوی باوکی سہید عہزیز (حاجی سہید عہدوللا ئەفہندی) راسپاردہی ئینگلیسانہ و زوریان له سہر ئەوہ زہمہت دیوہ. باغرؤف بووی داناوہ کہ دہ گہل رہحیم حیزی دیموکراتی کورد له باکو دروست کەن - وہک فیرقہی نازہربایجان - مہلامستہفا قبولی نہ کردووہ؛ چونکہ زوری بی ئەخلاقی رہحیم بیستوتہوہ. له سہر ئەوہ باغرؤف لئی غہزریوہ و ہہموو بارزانیہکانی ہلداشتووون بو سہحرای قہرہ قہلیاق و ہەر یہک و دووانیان له دیہک کردوتہ کارگہری کہ لئخوزان. مہلامستہفا نہ یگوت بوخوی چکارہ بووہ، بہ لاملہو خهلکی ترم بیست کہ ماوہ یہک له دوکانی قہسابیہک و قہدەرئک له ناشیکی ناگر کارگہری کردووہ. وەر قہ و بلیتی سہفہری له ژنیک کرپوہ و خوی گہ یاندوتہ موسکو. لہو دہمانہدا کہ ستالین نہماوہ، چوتہ کرملین. له دہرگا رینگہی نہدراوہ؛ دہ گہل ئەفسہری پاسدار بہ شہر ہاتووہ و دوانی بہ مست کوتاوہ. له کاخوہ پئ زانراوہ؛ رینگہ دراوہ و شکایہتی خوی کردووہ. بریار دراوہ بیئہ موسکو. ئەوانی دہ گہ لیشی ہاتووون کی پئی خو شہ بخوینی؛ دہنا لئکیان کو کہنہوہ و کاری باشریان بدہنی. زوریان خویندووینانہ. ہیندیکیان - بہ قسہی شیخ سولہ یمان - له مہلامستہفا تہ کیونہوہ و خویندنیان قبول نہ کردووہ.

ئہحمہد تہوفیق و کاوہ له سہر چیای پیرس له شہردا بہشدار بوون؛ بارزانی تاریفی نازیہتی ہەردووکیانی دہ کرد. رُوژئک له نوژی شیانیکدا - کہ تازہ سیرہ ہلئدہ گہرا و گرمہ و نالہی توپان ہەر دہہات - گوتی: ہہزار ہہموو بہلکی دارانیس سووتاوہ؛ ئەو ہہموو دوژمنہمان له سہرہ؛ لہوانیہ کہس دہر نہ چی.

ہەر چہندی بو خوم چہند جار ئەو فکرہم بہ دلدا ہاتبوو، گوتم: نکایہ شتی وا مہفہرموو! فہرماندہ نابئ باسی شکانی بہ دہمدا بی. دہسا من بروام وایہ بہو حالہش و لہوہش خراتر بی، ہەر خومان سہردہ کہوین.

فہرمووی: لات وایہ دہترسم؟!

- نہ. من کہ کورہ مہلایہ کم؛ باوکم چہکی ہەرہ بہ کاری گوچان و سیواک بوو، نہ ترسم، دہزانم تو کہ ہہموو تہمہنت لہ مہیدانی شہردا رابراوہ ناترسی؛ بہ لامل نامہوئ شتیکی وا بفہرمووی کہ دلی دل زہعیفانی پئ بترسی.

فہرمووی: لہم گہلی و نوالانہی بارزاندا، ہەر بہرئیک و ہەر پنچکیک یادی پالہوانانی شہیدی پاریزگاری حہقی شہری خوینانم بیر دہخنہوہ. هیچ ہنگاوئیک نانیم کہ مرؤیہ کی نازای ئیمہی لئ نہ کوژرابی. ئیستاش کوژرانم بہ لاوہ شتیکی نیبہ کہ قاییلی بیر لئ کردنہوہ

بی. ژیان هەر دهر پرتهوه. دهست دانانیم. به هومییدی خودا - وهک تۆ گوتت - ئەمجارهش سهرده کهوین...

له ناو پيشمه رگه‌ی ولاتی سۆران، هەر کهس قه‌له‌میکي به گیرفانه‌وه با، ناوی مامۆستای ده‌گرته‌وه. له لوبنانیشی تیپه‌راندبوو که به هه‌موو موسافیریک ده‌لین ئوستاد. مامۆستای ساده قه‌دری نه‌مابوو. رۆژیک له بارزان، نامه‌ی که بۆ بارزانی هاتبوون، ده‌مخویندنه‌وه. یه‌کیک نووسیبوو: «پچووکتان: مامۆستا رۆکن جه‌لال!» (رۆکن یانی ستاد). دیار بوو وهک ئەفسه‌ی ستاد فه‌رقی ده‌گه‌ل ئەفسه‌ری دیکه هه‌یه!

وا ئیتمه له بارزان قه‌تیس ماوین و به و هه‌زاره‌زیله جاش و عه‌سکه‌ر و تۆپ و ته‌یاره، ده‌وره دراوین و شه‌ر که‌رمان له پینسه‌د تیپه‌په‌رێ و نان وا که‌م و حال وا شه‌ر. خه‌به‌ر و باسی جه‌بهه‌کانی لای سۆران، واتا که‌رکووک و سوله‌یمانی و هه‌ولێر چییه؟

له رۆژی نۆی مانگی جوونی ۱۹۶۳ - که هێرش بۆ سه‌ر سه‌پلیک ده‌ستی پێ کرد - ده‌وله‌تی به‌عس فه‌رمانی کوردق‌رانی له که‌رکووک و سوله‌یمانی ده‌رکرد. «زه‌عیم سدیق» ناویک - که له زه‌مانی قاسمدا سه‌رله‌شکر و فه‌رمانده‌ی جه‌بهه‌ی سوله‌یمانی بوو - له کاتی کووده‌تای به‌عسدا به سه‌رله‌شیواوی گه‌رپاڤوه و ده‌توانرا تۆله‌ی لی بکریته‌وه و له‌شکره‌که‌ی به هاسانی چه‌ک بکری، پارتی زۆر به ئیختیارمه‌وه به‌خیریان هینا و به سه‌لامه‌تی بۆ به‌غدیایان به‌پێ کرده‌وه. کورده و پیاوه‌تی ده‌کا! زه‌عیم سدیق شیویکی له نزیک شاری سوله‌یمانی ناو نا: «شیوی مه‌رگ». دوو سه‌د و هه‌شتا لاوی کوردی له‌و شیوه‌دا ئیعدام کرد و ده‌چالی خستن. له تیلگرافیکدا بۆ به‌غدا، ئایه‌تیکی قورعانی گوتبوو که: «له سه‌ر زه‌وین دانه کافرئیکیش مه‌هیله‌وه». ئەمه‌ش وه‌فاداری عه‌ره‌ب له به‌رانبه‌ر چاکه‌دا!

له که‌رکووک چه‌ند گه‌ره‌که‌ مالیکي کوردانیان وه به‌ر بلدۆزه‌ر دا و خاپووریان کرد و نه‌یانه‌یشت که‌س تیتۆلیک به‌ریته‌ ده‌ر. به هه‌زاران ماله کورد ئاواره‌ی چۆلان کران. خه‌به‌ر هات که سی که‌س له‌و گیراوانه‌ی زه‌مانی قاسم - که له سه‌ر هه‌رای که‌رکووک گیرابوون - ئیعدام کراون. جه‌مال چه‌یده‌ری یه‌ک له‌وان بوو. ئەوی زۆر داخی به دلمه‌وه نا، ئیعدامی «شیخ مارف به‌رزنجی» و «شیخ حوسین»ی برای بوو که به راستی زۆرم خۆش ده‌ویستن. ئیتر له‌و ترس و له‌رزهدا هه‌ر چی توانی هه‌لێ و چه‌ک به کار بێنێ، دایانه چیا. له‌شکری پيشمه‌رگه له ئەستانی سوله‌یمانی و که‌رکووک و هه‌ولێر بوونه چه‌ند قات. له موخاسه‌ره‌ی بارزاندا - که دژواری شه‌رمان له سه‌ر بوو - چه‌کداری پيشمه‌رگه‌ی پارتی ده‌هانامان نه‌هاتن. ده‌وله‌تیش که‌متر خۆی ده‌وان ده‌گه‌یانند و ده‌په‌ویست بارزان بنه‌ر بکا.

جاریک بۆ مه‌لامسته‌فایان گیراپه‌وه که پيشمه‌رگه‌ی لای هه‌ولێر که دیتوویانه ئەوه هه‌زاران کامیۆنه له‌شکره و ئەوه هه‌موو تۆپ و تۆپخانه‌یه به‌ره‌و بارزان ده‌چن، گریاون، هاواریان بۆ برابیم ئەحمه‌د کردوه: که‌ی ئەوه شه‌ره‌فه برایانی ئیتمه بکوژن و ئیتمه ده‌ست له سه‌ر ده‌ست تماشیا که‌ین؟ برابیم گوتویه: ئیوه نازان! ئەگه‌ر بارزانی نه‌مینی، فه‌رمانده‌یی ده‌بیته یه‌ک. ئەمجار عه‌کسی بارزانی وهک شه‌هید ده‌فرۆشن؛ پاره‌ی زۆر ده‌کا!

هه‌ر له سه‌ره‌تای کووده‌تای به‌عسه‌وه که شیووعی قه‌تلوعام کران، ئەوی توانیویان پراکه‌ن و خۆ له ده‌ست به‌عس په‌ها که‌ن، دابوویانه کێو که سه‌ری خۆیان بپارێزن. پارتی به‌رده‌ستی برابیم پووتی ده‌کردن و تفه‌نگی لی ده‌ستاندن. هاواریان بۆ بارزانی دیتا. ئەویش نامه‌ی ده‌نووسی که

تفهنگيان بدهنهوه؛ لیبیان گهرین با دیفاع له خوځیان بکهن. شکایهت و نامه چمن پاته بوونهوه، هېچیان لې شین نه‌بوو. له بیرمه ناخر جار بوو؛ بارزانی به کابرای شیووعی گوت: «هوانه جوابی نامه‌ی من نادهنهوه. نه‌گهر بمینم تفهنگه کانتان بؤ ده‌ستینمه‌وه؛ به‌لام به وه‌ختی خو‌ی.»

زور کس له ههموو لاهه، نه‌رزاق و ده‌رمان و شه‌کر و چای دینا؛ به تایبه‌تی: نه‌حمده ته‌وفیق به هه‌والانیه‌وه زوری خزمه‌ت کرد. زور چالاکانه خو‌ی ده‌گه‌یاند ه سنووری ئیران و که‌ل‌په‌لی لازمی په‌یدا ده‌کرد و ده‌گه‌راوه. له سه‌ره‌تاکانی شه‌ردا، شه‌ویک ده‌گه‌ل بارزانی چووینه دم چۆم. چهن ناغایه‌کی زه‌لامی پزده‌ری هاتبوون، شکایه‌تیان لای مه‌لامسته‌فا کرد که ئیمه ویستوو‌مانه ده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی مه‌درسه‌کانی قه‌لادزه تالان که‌ین، پشیمه‌رگه نه‌یه‌یشتووه! بارزانی زور به‌وه توپره بوو، گوتی:

- شیخ جنید! خه‌بهرم هه‌به ته‌ حه‌وت رۆژ له‌وه پش چووینه سوله‌یمانی و فه‌رمانده‌ی ده‌وله‌ت دیوه. ئیستا ده‌و ناگربارانه‌شدا هاتووی ده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی مه‌درسه به‌ری؟!

شه‌و دره‌نگیک هاتینه‌وه. له‌رېگه بۆم گپراوه که: سالیک خه‌به‌ر به سولتان عه‌بدوله‌حمید ده‌ده‌ن والی به‌غدا خه‌لک ده‌گه‌زی. پیاویک به هه‌له‌داوان ده‌نیرئ: نه‌گهر ئه‌م قسه‌ راست بی، والیم بؤ ده‌کلکی ئیستر بخه و بۆم بیته. کابرا ده‌گاته به‌غدا. والی خه‌به‌ره‌که‌ی زانیوه؛ زور ترساوه. مه‌جلیس ده‌گه‌ل پیاوی سولتان گه‌رمه؛ عه‌ره‌بیک دپته ژوور:

- جه‌نابی والی چوار لیره به کابرایه‌ک چایچی قه‌رزدارم. جاری نیمه بیده‌مه‌وه. له سه‌ر رېگه‌ی کارمه. هه‌موو رۆژ داوام لې ده‌کا. جه‌نده‌رمه بنیره بیگرن با ده‌حه‌بسدا بی، تا من پوولم ده‌بی و قه‌رزه‌که‌ی ده‌ده‌مه‌وه، نه‌وسا به‌ریده!

والی روو ده‌کاته پیاوه‌که‌ی سولتان:

- تۆ نه‌و شه‌رعه بکه!

که بۆی ته‌رجه‌مه ده‌کهن. کابرا ناوقای عه‌ره‌به ده‌بی و گاز له لاملی ده‌گرئ! به بی والی ده‌چینه لای سولتان. نه‌قله‌که‌ی ده‌گپه‌ته‌وه، که ده‌گاته نه‌وه‌ی «با جه‌ندرمه بیگرن»، سولتان به گویی کابرا دا ده‌نووسی ده‌لی: نه‌تانگه‌زت؟

- به‌لئ قوربان گه‌زتم!

جاریک «سه‌ید عه‌زیزی شه‌مزینی»، ده‌گه‌ل رۆژنامه‌نووسیکی دریزی ریشداری مووخورمایي هاتبوو که وا بزانه «دانا ئاده‌م شمید» بوو. بؤ جاری دووه‌م هاتبووه کوردستان. به‌رووسی قسه‌ی ده‌گه‌ل بارزانی ده‌کرد. سه‌ید عه‌زیز تافی کردمه‌وه و زوری دلخو‌شی دامه‌وه که ده‌ست له بارزانی هه‌لگرم و بجمه لای نه‌وان؛ که مه‌نزووری مه‌کته‌بی سیاسی حیزب بوو. گوتم: کاکه! من به ته‌مای گه‌وره‌یی نیم؛ به ژیره‌ده‌ستی بارزانی زور دلم خو‌شه. به خوا کلکم ده‌زیر گرن لیره نابزووم.

حوسین حاجی ناویکی سوورچی - که جاشیکی زور پیس بوو - کاتی که له چیا‌ی براندو‌ست بووین، به ناشرکا خو‌ی و کوری ده‌چوونه پادگانی خه‌لیفان، تیربار و تفه‌نگیان له دژی ئیمه وه‌رده‌گرت. به به‌ر چاوماندا ده‌هاتنه‌وه که گز و فتمان بدن. کاتی له بارزان بووین، خو‌ی و کوری گیران. بیستمه‌وه که هه‌موو رۆژ مریشک و پلاویان ده‌ده‌نی. رۆژیک که به ته‌نیا بووین، عه‌رزی بارزانیم کرد:

- كاكە بەخشە ئەم بى ئەدەبىيە دەكەم! تۆۋەك سەھلاھەددىنى ئەيىۋوبى و پىلاۋە گەۋرەكانى قەدىمى كورد دەبزوۋىيەۋە؛ كە ئىستا باۋى ئەو شتانه نەماۋە. ئىۋە سەرسەخت تىرىن دوژمنانتان كە شىخى سوورچىيە بە ھەزار شەر و زەھمەت دەگىرن؛ پاش ئىحتىرامى زۆر، بە سوارى ئىستر دەبىنرەنەۋە مالە خۆى. دەى ئەگەر مەن بوایەم دەمگوت ھىندە زىر و ھىندە تەنگە نەدەى دەتكۆژم؛ دەشىدا. حوسىن حاجى دەلەين تا ئىستا دوازە بارزانى كوشتوۋە، لە ھەبسا مرىشكى بۇ دەنئىرى؛ بۇ خۆمان نان و ئاۋ دەخۆين. ئەگەر بەرىدەى نالى مەمنوۋم، دەلى گرتىانم و تۆلەى ئەو سووكابەتییە دەكەمەۋە؛ لىمان ھارتر دەبى...

ھەر چەند سەربازى غەرب دەگىران، زۆر لە خۆمان خۆشتر دەژيان. كاربان پى نەدەكردن، لىباسيان بۇ دەكرىن، پووليان دەدانى و بە لای مووسلدا بەرى دەكرانەۋە ولاتى خۇيان. جگە لە تەنگە و چەك، ھىچ شتىكىان لە كەلاكى دوژمن نەدەكردەۋە. مەن، «بىجان» و «حادى» ناموم راسپاردبوو - كە ھەردووك سەرقۆلەى لەشكر بوون - گىرفانى كەلاكان بېشكنن، جغارەكانيان بۇ مەن بىنن و بە بارزانى نەلەين.

مەلا باقى مەئموورەتى درايە كە بچىتە گەلالەى بالەكايەتى. گوتى: ئەو ئەسپەت لە برسان دەمرى، كەس ناۋىرى بە رۆژ رايگوزى. بىدەبە بۆت دەبەمە كوستانان قەلەۋى دەكەمەۋە و ئاگام لى دەبى. ئەسپى برد. لە پايىزى درەنگدا مەلا باقىم دىتەۋە، گوتى: ئەسپەكەتم لە بۇ فرۇشتى بە پىنچ كەللە قەند و ئەۋىشم بە دىشلەمەۋە خواردەۋە!

- ئەى بە سىندان تى بى!

كۆمەلئى ئاغاۋاتى لای دەۋك ھاتبوۋنە بارزان. بارزانى فەرموۋى دەگەل ئەۋانەت دەنئىرم كە چاۋەدىر بى و نەھىلى كىشە لە ناۋ خۇياندا بىننەۋە. تەحسىن يەزىدى ھەر چەند جاشە و مەعاش لە دەۋلەت ۋەردەگرى، بىپارىزە و كارىكت بۇ شاران دەبى بۆت دەكا. نىۋەرۆژە گۆشتمان ھەبوو. سەفرەيەكى خامى دوور و درىژ راخرا. بارزانى پالى بە تاشە بەردىكەۋە دابوو. ئاغاۋەت لە ھەر دوو بەر رىز بىوون و دەستيان بۇ خواردن برد. مارتىكى جىنجىر -لام وايە مىترىك درىژتر دەبوو - بە ناۋەرەستى سەفەدا ھات، راست بۇ ئەۋسەر، بەرەۋ بارزانى. قەت يەك لە ئاغاۋەت نەما، ھەموو ھەلاتن! گوتم: بىگرم و بىكۆژم؟ فەرموۋى: نا. مار لە پىش بارزانى لای دا و چوۋە بن بەردەكەى پالەۋىشتى. بانگى كرد: ۋەرنەۋە نانەكە سارد دەبىتەۋە! زۆر بە خەجالەتى گەرانەۋە.

دەبى ئەۋە بزىنن كە لە بارزان جگە لە «كۆرە مار» - كە مارتىكى سەرسى سوۋچى پىسە و بۆرەلۈكەيە و لای كلكى زۆر بارىكە و سەممە - ھىچ مارتىك ناكۆژن. نەخوازا مارتى رەش - كە پىۋە نادا - لە زۆر مالان ۋەك پشیلە ئازادانە دەگەرئى و مشك راۋ دەكا و مىندال گالتەى پى دەكەن؛ ۋەك ئەسپاب بازى. راۋەكەۋىش بە تەنگ ناكەن. كەۋ لە پىلاۋ ناترسى. كە گوتىشم بىگرم، بۇيە بوو ھەر بە لاۋەتى فىر بىووم: مىلى مار تا ئەندازەى چوار قامك و پىتر رەقە؛ ئەگەر ئەۋى بگىرى لە پىۋەدان دەكەۋى. زۆر جار لە تەرەغە دەمگرتن و لاشم وا بوو مارگران ھەر ئەۋ فىلە دەكەن و دوايى ددانى ژەھريان دەكىشن.

پاش نىۋەرۆ ئىستىرىكى شىنيان دامى كە زۆر ئىستىرىكى چاك بوو. دەگەل ئاغايانى سوار و ھاورئىيانى پىادە رۆشىتىن. شەۋ لە شىۋىكى بن چىيى پىرس رامانبوارد كە چەند بىرىكى كەم قوۋلى كوستانچى لى بوون. تاۋەھلات بە چىيا ھەلگەراين. رىگەيەكى يەكجار سەخت و

بهرداوى و دڙوار بوو. جيڳهه واهه بوو دهه بوو ئيسٽر نزيڪ ميٽريڪ خوى هه لاوليٽه سهر بهرديڪ؛ يان باز دانه خوارئ!

به نزيڪهه سئ سعات سهر كهوتين. ناغاکان گوتيان: ئيمه ههر چاومان له تو بوو دابهزى تا ئيمهش دابهزين. سهيره كه ملمان نهشكا و هه پروون به هه پروون نه بووين!. گوتم: باوهر كهن منيش ههر چاوم لهوه بوو ئيوه دابهزن تا دابهزم؛ بهلام گوتم نه گهر من دابهزم دهلين شارستاني و ترسه نؤكه. مل شكان له گالته پئ ڪردن چاڪتره!

له بيرم نهماوه چهند شهو له ريڳهه ماينهوه. رڙيڪ گهيشٽينه گوندى «نهرئ» كه له پهنا گوندى «رهبه تڪئ» به. مولڪي «حاجي مهلؤ» بوو كه غازى و عهبدولواحيد خواههنى بوون و دهگه لمان بوون. شهو تا پاش نيوه پروئ سبهى لهوئ مائين و ري كهوتين. له ريڳهه پيشمه رگه بهك ههر تماشاى ده ڪردم و ديار بوو ڪاريڪي پيم ههيه. خوم دوا خست:

- ها برا چت دهوئ؟

- ڪاڪه! ديتم قهند له دهمت دهنئي، چاي به سهردا ده كهى. بيكه به خاترى خودا خه لڪي

نهم ولاته فيرى نهو ڪاره مه كه!

له شارى ڪڙيه خه ياتيڪ ڪراسيڪي نيوقولي له فاسونيائى نهفسهري بؤ درووبووم؛ گيانيڪم بهوه بوو. له ريڳهه زورمان نارهم ده ڪرد و تۆز ده خوارد. ده گهيشٽينه ههر دم چؤميڪ ڪراسم له ئاو هه لده ڪيشا؛ بي سابوون پاك ده بووه و تا مه له مان ده ڪرد وشكهوه ده بوو.

پنم وابه نؤ رڙي ڪيشا تا گهيشٽينه «خور ڪئ» له نزيڪ دهؤڪ. كهوت بؤمباى يهك تؤنى پيدا درابوو؛ پئنجيان ته قسيوون و قهت تاقه ماليڪ نه مابوو ويتران نه ڪرابئ؛ چؤل و هؤل. بهر هه يونيڪ و نيوه هه ساريڪ مابوو؛ ڪرا به جيڳهه ناغايان. له گوند ده ركهونم؛ بيست ده قيقه ري رڙيشتم، تووشى ڪانى و گوليڪ بووم؛ زور خؤش و به سپيندار. دار ههنجيريڪم پهيدا ڪرد، دهنگوت خيوه ته. هاتمهوه گوند گوتم جي خهوى شهوانهه پهيدا ڪرد. ههسيريڪي نيوه شرم له ناو مالان برد و شهوانه تا درهنگ ده گهل پيشمه رگه رامده بوارد. وهختى خهوه ده چوومهوه بن داره ههنجير؛ ههسير، رايهخ و سهنير، بهرد. بهياني كه چاوم هه لديننا، دنيايهك ههنجيري زهردى زهلامى گهيشٽوو چاويان لي داده گرتم. له پالهوه تيرم ده خوارد و نهوسا ده چوومه دم و چاوشتن. بهيانيهك به فيته و عهوى شوانيڪ وه خه بهر هاتم كه هاتبوو مهر له گؤله كه پاراوكا.

- هو ڪاڪا! شيرت نييه منيش ههنجيرت بدهمئ؟

- چم نييه تئى بدؤشم.

هاتم له ناو ويترانهى ديده گهرام، كه تريه ڪي روو كهشى سوورم دؤزيهوه، سهره كهى نه مابوو. شوان ههر ديتى گهشكه بوو. گور جي پري ڪرد له شير و بهرديڪي تهنڪمان له سهر دانا و شيري ڪولاو به ههنجيرهوه. سولتاني رؤميش واى رانه بواردوو!

ڪورپيڪي شازده سالان به ناوى «مهلا عهزيز دهؤكى» - كه باوكي سعات ساز بوو - له ترسان هه لاتبوو؛ له گوند خزمهتى ده ڪردم.

مهلامستهفا پياويڪي زور به وههفا بوو. نه گهر دهلين وههفا له دنيا نه بووه يان نه ماوه، له لاي نهو به تهواوى هه بوو؛ مابوو. كه له سهر نهم وههفاداريهش زور جارى زيان ديتبوو؛ بهلام دهستى لي ههر بهرنه دا. ڪارايهك به ناوى «تاهير ههسهن» له سالى ۱۹۴۵ له گوندى «بله» به تؤمهتى

هاوکاری بارزانی ئیعدام کرابوو. برای به ناوی «هاشم حسەن عەقراوی» - به وه فاداری بو تاهیر - زۆری قەدر لی دەگیرا. لهویش خوێری و بی ناموس تر - له عەرب و عەجمیشدا - هەلنە کەوتوو. چەند جار له شەر هەلات؛ چەند جار دزی له شۆرش کرد؛ بەلام قەدری هەر دەگیرا. تا ئاخری به یە کجاری بوو به جاش و کە ئەمە دەنووسم، به ناو، رەئیسێ حیزبی دیمۆکراتی کوردستانی سەر به بەعسیانە.

«عەبدولعەزیز حاجی مەلۆ» دۆستی بارزان بوو. ماله شیخی بریفکان له سەر رەواندنی ژنیکی کوشتوو یانە. ماله حاجی مەلۆ بوونەتە خۆشەویستی بارزانی و به وه فاداری بوو عەبدولعەزیز مەلبەندیکی گەورە یان پێ سپێراوه و تۆلە یان بوو له ماله شیخی بریفکان کراوەتەوه و گوند سووتاو و دانیشتوانی ئاواره کراون. «غازی حاجی مەلۆ» لاویکی زۆر نەترس و له شەر ئازا بوو؛ بەلام برای گەورە ی - کە عەبدولواحید بوو - چەند جار بیوه جاش و گەرابوو؛ دەیانگوت حیزیشە. چەند ئامۆزا و خزمی تری غازیش هەبوون کە زۆر کەیفم پێ نەدەهاتن. نزیکە ی نەوه دە گوندیان دەخوارد؛ بەلام پێخۆریان نەدەدا به پێشمەرگە؛ جلکیان بوو نەدە کەپن. شەوانە له مەجلیسیاندا، باس باسی جاشان بوو کە چەند خۆش دەژین و چەند پارە وەر دەگرن: «بیستوو مە فلان جاش یە ک جێ دوازدە کراسی کرابوو، فلانە ترومبیلی هەیه...».

شەویک گۆتم: ئیوه چونکە له لادی گەورە بوون و شارتان نەدیون نازانن پارە ی زۆر لای کێ هەیه. ژنیکی گەوا دە، پازدە ژنی خرابی له بەر دەستدایە له بەغدا، دەلین دە ملیۆن دیناری له بانکدایە و چەندین قەسری هەیه. بۆچی فکر له کاری وا به قازانج ناکەنوه؟!

- ئای سەیدا هەزار! ئەوه بی شەرەفیە، چۆن وا بکەین؟

- گیانە! ئەو ژنە به شەرەف ترە لهو کەسە ی نیشتمان و هاو نیشتمانی خۆی بفرۆشێ...

غازی دارکاری پێشمەرگە ی دە کرد؛ نەمدە هیشت. وا دیار بوو زۆر له من قەلسە و له بەر بارزانی نەیدەوێرا.

عەشیرەتی غازی (مزووری) له هەموو عەشایری کورد ئازتر و موخلیس تر بوو کوردستان بوون. هەر یە کە ی بەرانبەری سەد غەنیم بوو. پێشمەرگە ی چاک و ئاغای خراب. چەند کەسیکیان خەبەر چینی بوون؛ هەر چی له ناو ئاگیاندا رادەبرا دەمزانی. جاسووسیکی دەولەت به ناوی «ساقی» گیرابوو. شەویک غازی گۆتی ساقی هەلاتوو. زانیمەوه کە به دوو هەزار دینار بەرەلدا ی کردوو. چەند گوزارشیکم دەربارە ی ئەو کارە خرابانە یان بوو بارزانی نووسی کە: «ئەوانە له جاش بەزیان ترن؛ چاریکیان لی بکری باشە». جواب دەهاتەوه کە سەبەر بکە و بمینەوه!

بیست و حەوت هەزار دۆلارم پوول هینابوو؛ خەبەرم بوو تەحسین یەزیدی - میری یەزیدیان - نارد کە دۆلارە کان به دینار بگۆریتەوه. تەحسین جاشی دەولەت بوو؛ بەلام له بنهوه دەگەلمان دۆست بوو. خەبەری بوو ناردم کە دۆلار به دووسەد و شپست فلس. گۆتم بیگۆرەوه. دەبوو بوو خۆم بچمە لای، حیسابە کە وەرگرم. راشمسیاردبوو کە چەندی دەستی دەکەوی بوو زوی رانک و چۆخە بکری.

رۆژیک دەگەل دە پێشمەرگە بەرەو دەشت وەرئ کەوتین. نیوه پۆیه کی زۆر گەرم بوو؛ له دەم چۆمیک لاماندا. هەر کەسە بلاو بووین مەله بکەین. دیتم یە ک دنیا تووترک لهو بەر چەم هەیه. جلە کانم نایە بن گیا و به پووتی چوو مە تووترک خواردن. له پاش تاویک دیتم هەر وا

پیشمرگه‌ی مزوورییه و دست له سهر په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ راده‌کا. به‌ره‌و گرد ده‌چن و په‌کوه-
په‌کوویانه. له نیو تووتر که‌کان هه‌رام کرد:

- چتانه؟!

- ئای مالت ئاوه‌دان! خوا ئه‌یزانی گوتمان رفاندووویانه. ئه‌وه دوو سه‌عاته به شوین تۆدا
را‌ده‌که‌ین!

- کاکه تووترک زۆر خۆشه؛ له بیرم چوو‌بوو چه‌ندم پینچوو. ده برۆنه ئه‌ولا، پرووتم، تا جلکان
ده‌به‌ر ده‌که‌مه‌وه.

ده‌بوو پاش نیوه‌شه‌و بچینه مالی ته‌حسین؛ چونکه تا ئه‌و ده‌م ئه‌فسه‌ری عیراقی میوانن.
چووینه مالی میری یه‌زیدیان. مریشکی سووره‌وه‌کراو به پیتی فیلان بوو. به ئه‌ده‌بیات گوتن
گوتم: میرم تۆ که له ناعیلاجی بوویه فورسان... گوتی: نا، ئه‌ز بوومه جه‌حش؛ مه‌بیژه فورسان!
پیاویکی له لا بوو؛ میرزای بوو (عه‌لی چۆقی) له به‌غدا بۆی ببومه واسیته، حقووقی مانگیکم
زیاد بۆ ساندبوو؛ هه‌والی حیزبیش بوو. به سرته گوتی: تۆ تووتن و په‌ر ده‌کیشی، داوای جگه‌ره
بکه و حه‌قت نه‌بی. دانیشه‌وه، گوتم: کاک عه‌لی! پا‌که‌تیک جگه‌ره‌م بۆ بی‌نه. هه‌ر راسته‌وه بوو،
دوو گلۆسی جگه‌ره‌ی «گریفن ئه‌ی» بۆ هینام. له‌به‌ر خۆوه گوتی: مالی ئه‌و جاشه سه‌گ‌بابانه بۆ
تۆ باشه!

حیسانمان کرد، په‌نجا ده‌ست بوزووم وه‌رگرت و باقی دیناری عیراقی؛ له قه‌راری دۆلار به
دووسه‌د و شپست فلس.

میر ته‌حسین فه‌رمووی: وا من له گیرفانی خۆم سیسه‌د دینار ده‌ده‌م به شۆرش.

گوتم: عه‌لی چۆقی میداد و کاغه‌زم ده‌به.

گوتم: میرم! ده‌لێن کابرایه‌کی گوندی چۆته لای پینه‌چییه‌ک له بازار گوتوو‌یه: دۆشاوت
هه‌یه؟ پینه‌چی ئاوی که‌وشانی داوه‌تی، نانی تی کوشیوه و خوار دوویه. پاشان گوتوو‌یه: نه‌یژی
کورد بوو فامی نه‌و؛ دۆشاو پار بوو تامی نه‌و! مه‌لامسته‌فا به منی گوتوو‌ه نابێ ته‌حسین به‌گ
بره‌نجین؛ چه‌ند جاریک پرووته و پووته‌ی عه‌شیره‌تی «زیدکی» گوتوو‌یانه با ده‌ستی‌ک به‌ میردا
بی‌نین، نه‌مه‌یشتوو. تۆ دۆلارت دا به دووسه‌د و حه‌فتا و دوو فلس؛ که ئاگام له نرخه‌ی هه‌یه.
یانی ده‌گه‌ل ئه‌و پووله‌ی تۆ به دیاری ده‌مه‌ده‌یه‌ی، سیسه‌دو‌بیست و چوار دیناری فه‌رقه. رۆنی
خۆم ده‌سه‌ری خۆم هه‌له‌ده‌سووی، هیشتا ته‌واویش نا! نه‌چی بلیتی هه‌زارم فریو دا!

ته‌حسین هه‌ر ناوی «زیدکی» بیست، ره‌نگی په‌ری؛ ده‌یزانی چه‌ند دز و در و خاوه‌ناسن.
ده‌می تیک هالا و ملی له سویندان نا که: من وا موخلیسم و واده‌که‌م و وا بچی؛ زیدکی زۆر
به‌رازن؛ پیسن؛ نزیکیان مه‌که‌وه! فه‌رمووی: په‌نجا باریش گه‌نم، دوا‌ده‌ ته‌نه‌که رۆن و گه‌لیکیش
نیسک و دانه‌ویله‌تان بۆ ده‌نیرم.

- ئه‌ی مالت ئاوا!

گوندی «باله‌ته» له جی خه‌وه‌که‌مه‌وه ریگه‌ی سی چاره‌گه سه‌عات بوو. عه‌بدو‌ره‌حمان قازی،
ره‌شاد بالته‌ی موه‌ندیس، ناجی باله‌ته - که دوکتوری ئازمایشگا بوو- و حافز مسته‌فا قازی
موه‌ندیس له‌وی ده‌ژیان. شه‌وانه پاش سه‌ریک خه‌و کردن، ملی چپام ده‌گرت و ده‌چوو‌مه
لایان؛ به قسه‌ی قۆر رامانه‌ده‌بوارد. وا فی‌ر ببوون، لیفه‌ی منیان راده‌خست تا ئه‌گه‌ر دره‌نگ چووم
جی‌م هه‌بی.

شہوئیک لہو شہوانہ لہ خوہ ہستام، روانیم کابرایہ کی بلندبالای بوشناخ، تھنگ بہ شانہوہ لہ کولانیککی بالہتہوہ راہبری . دہنگم دا:

- کئی؟

- ئەز غولام ئەز جہحشم!

- کورہ قسہی باش بکہ! دا وەرہ بزائم!

ہہوالانم گوتیان بہلی ئەوہ جاشی یەزیدیہ؛ پیایوی چاکہ. ہەر چیہکمان بوئی لہ مووسل بۆمان دە کرئی.

پینلاوہ کانم «شہکال» بوون. یانی لاستیکی ترومبیل سہریان بہ بہند چندرابوو. وەک کالہی خاو، بہ بہن بہ لاقہوہ دەپینچران. ہہموو رۆژ دەبوو تا و تایان کہم؛ خوار دەبوون. پاش پانیہم بریندار بیوو. گوتم: کاکئی جاش! بوزووی رانک و چۆغہیہ کی خەت خەت بہ چەندہ؟

- چوار دینار.

- ئەئی کەوشی نەرمی کەتانی کە وەرزشکار دە پنی دەکەن؟

- دیناریک، کەمتریش.

- دە ئەو پینچ دینارہ بەرہ و ئەو دووانم بۆ بکرہ!

پاش چوار رۆژ رانک و چۆغہکەئە بہ یەکیکدا ناردبوو؛ دیناریکی دەگەل بوو. گوتبووی: کەوشہکەم دەس نەکەوت. ئەوا ئەمشہو دەبئی بچینہ شہر دەگەل ئیوہ؛ نەمتوانی بیمہوہ، بمبەخشن!

جاشی وا ئەمینم پین زۆر سہیر بوو!

خەبەرمان وەرگرت کە چەند ستوونیککی دەولەتی و جاشی زۆر لہ چەند جیوہ ہجووم دەکەن. دەبوو بہ پہلہ خەبەر بہ ہہموو بنکەکانی ناوچہکە بگا و ہووشیار بن. من بپارم دا خەبەر بۆ بنکەئە «ئەلقووش» بہرم. بہ رۆژ سەفەر کردن لہبەر تەبیارہ - کە ہەمیشہ بہ عاسمانہوہ خولیان دەخوارد- نەدەکرا. لہ سەری شہوہوہ دەگەل دوو پینشمەرگہ - کە من سواری ئیستر بووم - رۆیشتین. تاو ہەلات گەیشتینہ بنکەئە پینشمەرگہ. ہاتن بہ پیرمانہوہ. لہ ئیستر داہزیم و چوار تەبیارہی بۆما ہاوژمان وەک جندۆکە گەیشتنہ سەر. زەمب و پەمب بکوئە! دنیا بوو بہ تۆز و خۆئیک ہەر تاریک داہات. سەد بار خۆلمان بہ سەر و چاو ہەلپەرزا. ہەشت بۆمبایان ہاویشتبووین؛ بہلام کەسمان لئ بریندار نەبوو. ہەر تۆز بوو بہرز بیوہ. بہ راستی پینسوازیہ کی گہرم بوو! لہ بہر خۆلی چروچاومان رینگہی کونہ بن عەرزہ کەمان نەدەدۆزیوہ. ئاویش زۆر دوور بوو. پاش تاویک چاو ہەلگلووفین و قرخەقرخ کردن، ئاوات و دمچاومان شتہوہ.

چووینہ کونہ رەشہوہ گوتیان: چا بوو ئەمرۆ ہاتی! ئەمشہو چووینہ ئەوبەری بہشی عارہبی جاش. کامیونیکمان بار کردووہ، ۱۶ مہری قەلہو، ہہموو دەرمانی دەرمانگاہیک کە لہوئ بووہ؛ بیست و حەوت پارچہ تھنگ و دەمانچہ، زۆر کەل وپەلی تریش. خاوہن کامیونمان ہیناوہ ہەتا بن ئەو گردہ؛ کامیونہ کەمان پین فرۆشتۆتہوہ بہ شیست دینار. جا ئیستا کەیفہ؛ گوشت مہر مشہیہ! بئی تۆ ناخۆش نیوہرۆژہیہ کی شاہانہمان کرد.

شہوئیک دوزمن لہ لای «چەمانکی» وە ہجوومی کردبوو. پاسەوانہکانی پینشمەرگہ نوستوون و خافلگیر کراون. پینشمەرگہیہک «بەحری» ناو راہدەپەرئ؛ دوزمنیان گەیشتۆتہ سەر. ہەرا دەکا

و ده بکاته تەقە. پێشمەرگە دێنە دەست و پاش دوو سەعات شەر، دوژمن دەشکینن. بەحری زۆر بە برینداری هینرایەوه «خورکی». باسک و سنگ و سەر و چاوی پێچرابوو. یەکیەک گوتی: لەوانەیه نەزی.

لە بن پەرۆیانەوه بانگی کرد:

- دەمرم، بە قوربانی کوردستان بم! ئەمن زەر بە تێکی گەورەم لە دوژمنان دا؛ خەمی خۆم نییە.

رۆژێک چەند پێشمەرگە یەک لە دەوری یەک دانیشتیوون قسەیان دەکرد. یەکیان هەستا و بانگی کرد:

- سەیدا هەزار! خواحافیز. من چیدی پێشمەرگە نابم!

- برام کێ دلی ئێشاندووی؟ بە خوای نایەلین برۆی! لە سەر چی دەرۆی؟

- سەیدا ئەوانە باسی شەهید دەکەن. ئەمن ناوم «قریاقۆس دێنخە»یە. تۆ و ئێنسافت، ناوی من بۆ شەهید دەست دەدا؟! چۆن قبوول دەکەم لە سەر قەبرم بنووسن: «شەهید قریاقۆس دێنخە!».

- کاکە مەرۆ! لەعنەت لە بابی ئەوه بۆت بنووسی شەهید!

گوندیک لە لای دھۆک هەیه (سپیندارە)، خەلکە کە لە ناو جیرانان بە بی عەقل مەشهوورن. لەوان دەگێرەنەوه کە زەرگەتە بە مندالیکیهوه داوه، دەستیان داووتە تەفەنگان: زەرگەتە حەدی چییە بە کورمانەوه بدا؟! چوونە راولە زەرگەتە. زەرگەتە یەک بە سەر لووتی یەکیکەوه نیشتوو. فیتە ی بۆ ئاوالان لێداوه و ئیشارە ی بۆ سەر کەپۆی خۆی کردوو؛ یانی ئەوه تا، تا نەرۆیوه تەفەنگی پێوه نین!

پێش تاوھەلاتیک یەکیکی سپیندارەیی تووتن دەدێری. دەبینی وا سەرباز و جاش لە گرد وە سەر دەکەون. دەلی: ئەی بەخێر بین سەر چاوی من، دەست دەداتە تەفەنگ و بەرەو سەری گرد رادەکا. زۆر جار بە گوللە قوری یی هەلندەپرۆی راناوھەستی و سەری گرد دەستینێ. نۆ کەس لە دوژمن دەکوژی و بە دە تەفەنگەوه دەچیتەوه سەر ئاوداشتن کە دوژمن هەلاتوو.

ستوونیک سەرباز بە سێ تانکەوه هجوومی کردە گوندی سپیندار. بە تەفەنگ (تەفەنگی راول)، بە داس و خەنجەر بۆی چوون. تانکیک دەقولکە کەوت، رێگە ی دوو کانی تر برا. خەلکە کە بە ژن و مندالەوه هیرشیان کرد. دوو تانک هەلاتن. تانکی دەقولکە کەوتوو ناچار تەسلیم بوو. سەرنشینەکانیان بە دیل گرت و تانکیان ئاگر دا. لەو شەرەدا سێ کەسیان لێ کوژرا و دوازدە کەلکیان لە دوژمن خست و هەر دەتگوت چوونە سەر شابی.

شەر لە هەموو لا گەرم بوو. بە رۆژ نەدەکرا بگەرێم. ئەگەر کارم لە خورکی هەبا، شەو دەچووم و بۆ خەو دەهاتمەوه بالەتە. هەر تاریکان لە دی دەردەچووین بۆ ناو پۆلە هەناریک، تا ئیوارە لەوئ دەماین و نان و چامان لەوئ دەخوارد. تەنە کە نەوتیک ی بەتالمان کردبوو میزی نووسین، بە کاغەز و کاربۆن نەشرەمان دنوووسی.

بەبانیەک حافز مستەفا قازی درەنگ وە خەبەر هاتبوو. تاو هەلاتبوو؛ لە دێوه بەرەو ئیمە دەهات. دوو تەیارە ی میگ هاتن؛ دیتیان، بۆی گەرانیوه. لە بن بەردیک دانیشت، دیار بوو لە بەر چاوی تەیارە چی ون ببوو. چەند سووریکیان دا و رۆیشتن. حافز دەیگوت:

- زۆر ترسام. هەر دەمگوت دە ی سەگباب لێمدەن با نەجاتم یی! لێیان نەدام!

خەلکی بالەتە ھەموویان خزمی ئەو برادەرەنە بوون. زۆر جار دەعوەتیان دەکردین؛ خەیار و تەماتەیان بۆ دیناین. شەویک گوتیان موھەندیسەکان بانگت دەکەن. بە گەرماپەکی زۆر، دەرگایان لە سەر خۆ داخستوو؛ ئارەقیان لە پیش بوو. تروۆزی زەلام مەزە بوو. گوتم: کاکە ئەمەش ناو دینن زەوق؟ کوپە ھەستن تا نەپیشاون!
دەستم پێ لە جەزنی ئارەق بەردان و ماوێھەک بەو بەزمە پێدەکەنین.

سەفەرێک بۆ لالەش

گوتمان با بچینە «لالەش» کابەیی یەزیدیان. عەبدووێرەحمان قازی پێشمان کەوت. بە بێ پرێگە، بە ناو درووو زەردەدا تاویکی باش پڕۆیشتین؛ ھەموو بەلەکمان بریندار بوو. دامانە چیا. پێشپەرەو ھەمان پوتبەیی ئەمیر لێوای ھەبوو؛ ئەفسەریکی بەناوبانگ، لە پڕۆیشتن ماندوو نەدەبوو. ھەر فەرمانیشی دەدا: «دوا مەکەن!» حافز و من شرۆلترین و تەنبەلترین پێشمەرگەیی دنیا بووین؛ ھەناسەمان سوار ببوو، دوامان دەکرد یاخو تەییارە بێ و بتوانین دانیشین. بۆ یەكەم جار دوامان قبوول بوو. پێشپەرەو ئەمری کرد:

- دانیشن تەیارە ھات.

- ئۆخەیی!

- ھەستن تەیارە پڕۆیشت.

لە چیاو ھەسەرکەوتین و تووشی سەرھولێژێکی زۆر کووڕ بووین. رادیۆکەم بە کاک عەبدووێرەحمان بوو. بەردیکی لە بن پێ دەرچوو، پەتی برد و سێ چوار سەرھەقولاتی دا و تەخت لە عەرز درێژ بوو. من بێ ئەو فەکر بکەمەو ھەبوو: خۆ رادیۆکەم نەشکاوە؟!

- ئای مالت وێران کەیی دەبێ؟ ئەو من دەمرم، ئەو دەلێ رادیۆکەم!

گەیشتینە دەشتایی، روومان کردە گەلی لالەش.

مەلای جزیری فەرموویە:

دل گەشتەم ژ دیری، ناچم کەنشتەیی قەت میحرابی وی بە من را وەر دا بچینە لالەش لە کتیبەکانی باسی مەشایخاند و بە تاییبەتی لە «تەزکەرەتولئەھولایی عەتار» دا باسی شیخیک بە ناوی «عەدی بن مسافر» ھەپە کە لە رەفیقانی خۆشەویستی غەوسی گەیلانی بوو. ژیاننی شاران و زۆری یاراننی لە بەر چاو کەوتوو و لە چیا ھەکاری، لە کوختەپە کدا دوور لە دنیا ژیاو. مریدە کورد دەوریان داو. لەوان زەماناندا دەستەپەک لەو سۆفیانە گەیشتوونە رادەپەک کە لایان وایە خودا ھەمووی ھەر پەحمەتە و بەزەیی، پەحمەت و عەزاب ھەرگیز دانوویان پێکەو ناکوئێ. لەبەر ئەو جینیویان بە شەیتانیشت نەداو و لایان وایە بوونی شەیتان ئیرادەیی خواپە و بە زاراوھە ئەمرۆ: تاکتیکی تاییبەتیپە: کە «مەنسور ھەللاج» و «جونەیدی بەغدایی» و «شەلی» و زۆر کەسی تریش لەوانە بوون. تەنانت ئەحمەدی خانی خۆشمان لە «مەموزین» دا عوزر بۆ شەیتان دەخوزا پتەو و لاگیری لێ دەکا. دەلێ: «خواپە! شەیتان ھەر چونکە سەجدەیی بۆ ئادەم نەبرد و گوئی جگە لە تۆ کەس نااسم و بۆ بیگانە سەر نەوی ناکەم، وات بە سەر ھینا؟»

لە دوای مەرگی شیخ عەدی، چەند چین خەلیفەیی ئەو ھاتوون و ئەم ئیرشادەیان بە پڕۆو بردوو. مریدی نەخویندەوار و دلگەرم - کە باشیش تێنەگەیشتوون - وردە-وردە پێیان لێ

ههلبریوه، تا وای لیتهاتووو که شهیتان به دۆستی نزیکى خوا بزنان و ناوی بنین «مهلهک تاوس». موسلمانانى جیرانیان به کافریان له قهلام داون و زۆر جار قهتلوعامیان کردوون و سولتانانى عوسمانیش دنه‌ی خه‌لکیان لی داون، که کورد به کورد به کوشته بدن. کار گه‌یوه‌ته راده‌یه‌ک، هه‌موو یه‌زیدیه‌ک رقی زۆری هه‌ر له موسولمانه و موسولمانیش لای ئه‌وان هه‌ر کورده موسولمانه‌که‌ی هاوسایانه. ئیتر هه‌رچی موسولمان بیکه‌ن لای ئه‌وان خراپه. وا دهرده‌که‌وئ که موسولمانان ناوی «یه‌زیدی» یان به سهردا برین؛ که یه‌زید زۆر خراپه. به‌لام خۆیان ده‌لین ئیمه «ئیزه‌دین»؛ واتا خودایی. زۆر کتیب دهرباره‌یانه‌وه نووسراوه و سه‌ده‌ها چیرۆکیان بۆ ریک خراوه؛ که هه‌چیان یه‌کتر ناگره‌وه. هیندیک ده‌لین پاشماوه‌ی زهرده‌شتیه‌کان؛ هیندیک ده‌لین میترايين و زۆر شت. به‌لام من به تیکه‌لی و ئاشنايه‌تی و هات‌و‌چۆ کردنی شوین و پیاوه زله‌کانیان وای بۆ چووم که لکتیک له موسولمانان و لایانداوه. هه‌ر وه‌ک چۆن موسولمانه‌تی پیغه‌مه‌بر یه‌ک ته‌رح بووه و ئیستا ماشه‌للا هه‌زار لکی لی بۆته‌وه و هه‌مووش یه‌کتر به کافر ده‌زنان و هه‌مووشیان راست ده‌که‌ن!

ئه‌و شیو و دۆله‌ی که خانه‌قای شیخ عه‌دی بووه، ناوی لاله‌ش و چونکه ممبره‌ک و پیرۆزه، قه‌ت که‌س داریکی نه‌پرپوه، سه‌ر تا پا که‌سکه و به راستی به‌هه‌شتیکی سه‌ر پرووی زه‌مینه. گه‌لی لاله‌ش زیاره‌نگای هه‌ره‌گه‌وره‌یه. پیاوه دینییه‌گه‌وره‌کانیان - که هه‌چیشیان سیوادی نووسین و خویندنیان نییه، جگه له بابه شیخی ره‌ئیسى دینی هه‌ره‌زل که له شاری «شیخان» ده‌ژی و سالی چهند مانگیك دیته وئ - زۆریان ته‌ر که دنیا له لاله‌ش ده‌ژین.

رینگه‌ی روو به لاله‌ش و مه‌رقه‌دی شیخ عه‌دی - که یه‌زیدی پیتی ده‌لین شیخ هادی - چه‌ورپژتکی باش کراوه. من پاش پانیم به شه‌کاله خواره‌که‌م بریندار ببوو. که گه‌ینه سه‌ر ئه‌م رێ خۆشه، شه‌کالم دا‌که‌ند و به پێخواسی ملی رێم گرت. به سه‌ر پردیکی سیمانیدا په‌رینه‌وه که چه‌میکى چکۆله‌ی به ژێردا ده‌چوو. هه‌ر گه‌یشتینه ناو ئاوابی، «فه‌قیر شه‌مۆ» که یه‌کێک له پیاوه ئابینییه‌گه‌وره‌کان بوو، ده‌گه‌ل بیست که‌سیک له دووره‌وه به پیرمانه‌وه هاتن. گوتمان دیاره‌ جه‌نه‌رآل عه‌بدوهره‌حمان قازیان ناسیوه بۆه هاتوون. نه‌خیر زۆر به هه‌له‌ چه‌وو بووین، هاتبوون به پیر منه‌وه. سه‌رزاره‌کی به‌خیره‌هانتی هه‌واله‌کانمیان کرد. فه‌قیر و سۆفیه‌کان فلچ و هۆر ملیان له ماچ کردن و له باوه‌ش گرتنی من نا. هه‌زار جاریان گوته‌ی «ته‌ بخیر هاتی سه‌ر چا‌فا، سه‌ر سه‌را»، هه‌شتا که‌مه. به راستی واقمان ورمابوو: خوايه‌ خه‌به‌ر چیه‌؟ به پاله‌په‌ستۆ وه پێش ژه‌نه‌رآلیشیان خستم و چه‌وینه دیوه‌خان. هه‌ر که‌س له کیسه‌ تووتنی خۆی جغاره‌ی بۆ ده‌پێچامه‌وه و تا چابه‌کیان بۆ براده‌رانم دینا، دوانیان له پێش من داده‌نا. «سه‌یدا هه‌زار، سه‌یدای ده‌لال» که‌ری نێر نه‌یده‌کیشا!

- فه‌قیر شه‌مۆ، ئیمه هاتووبین زیاره‌تیک بکه‌ین و ئه‌مرۆ برۆینه‌وه.

- ئه‌م قسه‌ چیه‌؟ سویند به ئه‌بولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌دین و به‌گۆری پیرۆزی شیخ هادی، سێ رۆژان میوانی ئیمه‌ن.

دوای نانی نیوه‌رۆ چه‌وینه سه‌ر «ئاوی زه‌مه‌م» که چه‌وزیکی سه‌ر داپۆشه‌راوه و سه‌کۆی له ده‌وره هه‌لبه‌سته‌راوه و چه‌سیر و به‌ره‌ی لی راخراوه. سه‌رچاوه‌ی کانیه‌یه‌که له زووریکی دیکه دایه که ده‌رگای داخراوه. ئاش گێرێک ئاو، سارد وه‌ک ته‌رزه، سووک وه‌ک ئاوی حه‌یاتێ فر ده‌کا و دیته‌ چه‌وز و له‌ویوه بۆ ئاودیری باغ و ده‌غل ده‌روا. ئه‌و کیز و لاوانه‌ی دلیان ده‌چیته‌ یه‌کتر و

دهبن به دهزگیران، له سهفهری حج بۆ لالهش دین له دهوری ئەم حەوزە دادەنیشن. «فەقیر شەمۆ» یان «بابی چاوتیش» یان «بابە شیخ» بۆ خۆی دوان دەباتە ژووری سەرکانی و فۆتە لە ئاو هەڵدەکیشی و له سەریان دەبەستی و لیک ماره دەکرین. ئیتر بەو جۆرە تا هەموو دلەبر و دلدار پێک دەگەن.

- فەقیر شەمۆ، یانی چی ئاوی زەمزەم؟

- سەیدا ئەم ئاوە پەگی لە ئاوی زەمزەمی حەجی بسلمانانەوه دی!

- های قسە هیج! ئاوی زەمزەمی مەکه سویره، تالە، بۆگەنە، لە بەری ناپوا، حەدی چیبە چاکترین کانیاوی کوردستان لە پەگی ئەو بی؟!

دیار بوو بزەمی سمیلی دەهات؛ بەلام دەیگوت: وا مەفەرموو، وا دەلین!

فەقیر شەمۆ پێشمان کەوت بۆ زیارەتی شیخ هادی. لە حەساریکەوه پەد بووین. دەرگای مەرقد، گەورە و دارین و سببی بوو. پەسمی ماریکی بە رەش لێ هەلکەندرابوو. لە دالائیکەوه رۆیشتین، لە دەستی چەپ دەرگای ژووری مەرقد بوو. ئاشکرا دیارە مزگەوت بوو، شوینەواری میحرایی هەر ماوه. شباکی سەر قەبر سندوقیکی زۆر زەلامی دارینە. هەر فەقیر ماچ دەکا و ئیمەش بە شوینیدا. تیرمان هەموو گۆشە مەرقد ماچ کرد. فەقیر دوای بۆ کردین و دوای بۆ بارزانی و شۆرشەکهی کرد و ئامینمان گوت.

له خەلکم بیستبوو که شهوێکی تایبەتی له سالدا، مەلەک تاوس لە پشت پەردەوه قسە دەگەل بابە شیخ دەکا. چاوم گێرا پەردەیهکی سووری کالەوه بوو، لە سووچیکی مزگەوت لە بەرانبەر دەرگاوه هەلیوه سراوه. پرسیم: ئەمەش زیارەت کەم؟ فەقیر خۆی دا دوای هەموان. گەپامەوه سویندم خوارد که من پێش تۆ ناکەوم. ناچار پێشم کەوت. گەیمە پەردە سوور، هەلمدایەوه. کورسێهکی لێ داندرابوو؛ هیجی تر. مەلەک تاوسیشم نەدیت!

بردیانییه چەند زیارەتی تریش. دارتووێه کم دیت که دەبوو ماچ کرێ. دار زۆر زل بوو، بەلام لەو شوینەمی دەمی پیاو بیگاتی، لە ناو قەددا، وا باریک ببوو که نزیك بوو لەبەر بای بەهیز بشکی؛ هەمووش لە لای جێ ددانان بوو. چەند نەمامە تووی دیکەشیان لە پەنا چەقاندبوو که ئەگەر گەورە که شکا، خەلیفەمی ئەو بن. لە میرگۆلەیه کدا رەنگە چوار پێنج هەزار سینگۆلکەمی دار دە عەرز چەقێنرابی. بەردیکیشمان ماچ کرد که گۆیا شیخ هادی لە سەری دانیشتوو و تەیر و توور هاتوون لە سەر شانی هەلنیشتوون.

ئەو پۆژەمان بە زیارەتانهوه رابوارد. پێش نوێژی رۆژی دواییش لە سەر کانی زەمزەم - که زۆر فینک بوو - چا و نانی نیوه پۆمان خوارد. ئەمەت لە بیر بی که خواردنی هەرە باش و ماقوول لە هەموو بادینان و جزیریش، ساوار و گۆشە؛ برنج هیچ قەدری نەگیراوه. ژەنەرال قازی - که هەر خۆمانە بووین - گوتی: من هیج بە دل ماچی مەرقدانم نەکرد، بەلام نەشده کرا نەیکەم.

گوتم: جەناب وا دیارە منافقی. من لە تەهی دل ماچیشم کرد و چیش نەقەوما!

دەمەدەمی عەسر، حافز مستەفا قازی و من کەوتینە شوین فەقیر شەمۆ؛ چووینە قەدی کێوی پشت مەرقد. بۆ ئیستراحت لە بەر سێبەرە داریک دانیشتین. گوتم: فەقیر شەمۆ! من حەسەرەتیکم لە دلدایه: زۆر حەیفە ئەو هەموو عیلمی دە سینگی جەناب و بابە شیخ و بابی چاوتیشدایه نەنوو سرتەوه و خوا نەخواسته که ئێوه وەفات بفرموون لە بەین بچی.

حافز بەو قسە قۆرە پێکەنینی هات. دەستی بە دەمیوه گرت و گوتی: من دەچمە هۆو بن

داره، جغاره ده پيچمهوه؛ نهوهك ئيوه به تووتن بپشمن. تۆزكمان لى دوور كهوتهوه كه رووشمان دهو نه بى. فهرمووى: راست ده كهى؛ بهلام پياو خراپان كار خراپ ده كهن. مهلا خهليليك ههيه له شيخان، نهو نامرده چهند ساله ههوالى بابه شيخه؛ كتيبكى له سهر ئيزديان نووسيوه، هه مووى درؤ و بوختانه. نابى كهس بينووسيتهوه.

- يانى باوه به منيش ناكهى؟

- چۆن باوه به تۆ ناكه م؟ ههر ههوالان مه له جزيرى خهبرى تۆيان پيداوين كه چهند مرؤيه كى باشى. پيرى كه دههاتن چاومان لپتانهوه بوو. زياد له هه مووان تۆ قانونى ئيزديانت به كار برد: شه كالى خۆت داكهند و به پيخاوسى هاتى. زانيمان تۆ تمام له خۆمانى و هاتينه پيشوازيت!

- به لى راسته له خۆتانم؛ خوينده واريشم؛ بهلام هيچ له ئۆلى نازانم (ئۆل: دين). دهه مووى چهند پرسياريك بكه م، ناشينووسمه وه.

- به لى سهر چاوا، بيژه!

- چيرۆكى ئەم خۆ پيخواس كردنه چيه؟

- مرؤيهك هه بوو ناوى مووسا بوو، ته ناس دكى!؟

- به لى باشى دهناسم!

- مووسا ژ بيناهيا چافا پسپار كرد: خودى! ته وئ كهنگى بمرى؟ چهند عه مرى تهيه؟ بيناهيا چافا گۆت: مووسا! دهرويشهك ل گه لى لالهش هه، تنى نهو زانت چقاس عه مرى من مائه؛ هه ره ژى پرسه. مووسا هات خورجيك سهر ملئ وى بوو. گه ها نك پلا سلاتى (پردى سيراتى)، خورج ئيگر گرت. مووسا گۆت: خودى چما ئيگر كه ته خورجى من؟ خودى گۆت: «خهلع حيزا!». نازانى يانى چى؟

- نه خيتر.

- يانى شه كالا خۆ پايژه! مووسا شه كالا خۆ ئافيت، ناگر فه مرد. لئى گاڤى ره، ههر كهس گهيايه فئى ده رى، دبه شه كالا ژ خۆ كا و خواس بمه شه.

لههه مرقهى بيكه نينى حافظه نو ميروا بيرسم دهى خوا چهندى عومر ما بوو؟ ترسام فه قير قوشقى ببئى و به جيم بيلئى. به داخه وه نه مزانى خودا كهى له دنيا ده رده چئى!

- دهى نه زبه نى، ته پلا سلاتى مه ديت؟

- به لى، وه بال به ستۆم پرد وا ده بئى؛ جيپى به سهر دا ده روا. پردى سيراتى موسولمانان له موو بارىك تر، له ئەلماس تيزتر، ريگهى سه د سال دوور، هيچ ته نافازيكي لۆتى بيچارىش ناتوانئى لئى بپه ريته وه!

- هينديك وهك كه له به ردم له دورى پردى سيرات ديت؛ ئەوانه چ بوون؟

- برا سيخور زوره، بيستانان ناهيلن. لاوه كانمان له پشت نهو به ردا نه شه وانه خۆ مات ده كهن سيخوران ده كوژن!

- ئافه ريم پردى سيرات! هه م زياره ت و هه م پاوه سيخور! ئەگه ر چووينه زياره تى مه رقه د، شكلى مارم له درگا ديت. چهند شتى وهك لينگه ته رازووى به زنجير هه لواسراوى لئى بوو؛ ئەوانه چن؟

- شكلى مار مه پرسه! بهلام به خودا به دل ده مزانى ئەو پرسياره ده كهى! ئەو لينگه

تەرازووانە رۆن و پلىتەيان تىدەكرى بۇ رووناكايى. نايى نەوت بچىتە بارە گاي شىخ ھادى.

- بەلى نەوت شىتىكى بۇگەنيوى پىسە. ئەو سى كىوھى دەورى گەلى داوھ ناويان چىھ؟

- ھا، ئەم كىوھى لىي دانىشتووين: «عورفەت»، ئەوى بەرانبەر: «شەھدەت»، ئەوى لاي رۇزاوا: «عەزەت». وەختى خۇي لە بەغدايەرا عەبدولقادر گەيلانى، جونەيدى بەغدادى، شىبلى، ھەسەن بەسرى و گەلىكى تر لە ئەوليا ھاتنە شەرى شىخ ھادى. گەبىوونە بن چيا، شىخ ھادى بە كەرامەت زانى ئەوان ھاتوون. يەزىدىيەكى سواری گاشەبەردىك كرد و بە ھارەھار، وەك ھەور بگرمىنى، گەيشتە پىشيان لە سەرى چيا. خەبەرى پىدان كە شىخ ھادىش دىت. شىخ ھادى سواری شىر بوو، ئاوزەنگى زىنى شىر دووپشك بوون؛ ماريكى زەلامى كرده قامچى و چوو...

- دووپشكە كاني ئاوزەنگى نەدەپسان!؟

- نا، دووپشكى گەلەك مەزن بوون! چاوى بەو شىخانە كەوت. بە خىرى ھىنان. لە بن سىبەرە بەردىك دانىشتن. دنيا گەرم بوو، ھەموو ميوانەكان گوتيان: تىنوومانە؛ بۇ ئاچ بگەين؟ شىخ ھادى بە گۇچانەكەى دەستى لە بەردەكەى دا. باوھشېك ئاوى سارد لە بەردەوھ فەكەى كرد. تەزىيىح و عاسايە كىش بە ئاوەكەدا ھات. عەبدولقادر گوتى: ئۇ خودى! ئەوھ عاسا و تەزىيىحى منن لە بىرم كردبوون! ئىتر لە دىتنى ئەم موعجىزە ھەموويان شادەيان دا كە شىخ ھادى لە ھەمووان شىخ ترە. ناوى كىوھەكە بوو بە «شەھدەت». لەوئوھ ھاتنە گەلى؛ وە سەر ئەم چىايە كەوتن. زۆر باش يەكتريان ناسى و بوونە ناسيار. «عارف، عورف» بە عارەبى يانى ناسيارى؛ ئەم كىوھەش ناوى «عورفەت»ى لى نرا. مەلا ئۇبەكرى جزىرى لە جزىر و بۇتانەوھ زۆر عاشقى شىخ ھادى بوو؛ ھات كە زيارەتى بكا. گەيشتە سەرى ئەو چىايە، بە ديوى گەلىدا رۇحى دەر چوو، عەزەتى دىدارى پى ما؛ بۇيە ناو نراوھ «عەزەت»!

- مەلا ئەحمەدى جزىرى لە شىعيرىكىدا باسى لالەش دەكا.

- نەخىر ناوى ئەحمەد نەبوو، ناوى مەلا ئۇبەكر بوو!

- بەلى رەنگە من بە غەلەت چووبم!

فەقىر لە منى پرسى:

- دەلىن لە ھەجى بىلمانان، ئەو خەلەكە بەلەنگازە خۇيان رووت دەكەنەوھ، لەو سەھرا گەرمەدا رادەكەن؛ راستە؟

- ئەى جەنابى فەقىر! چت زانىوھ؟ ئەو ھەموو رووتە لەو دەشتەدا گريوھ غارىكىانە، سەدىان

وھ بن پى دەكەون؛ زۆريان لە بەر تۆز دەخنىكىن؛ خوا بە نىسبەت نەكا!

- دە بزائە ھەجى ئىمە چۇنە: سى شەوان ھەموو كىز و لاو، ژن و پىاو، خۇ دەخەملىنن، جلكى جوان دەبەر دەكەن، لە سەر چىاي عورفاتى لە بەر دەنگى شىمشال (شەباب) دەرەقسن تا ماندوو دەبن و خەو بە لاياندا دەباتەوھ.

- دە ئۇبال بەستۆم ھەج وادەبى! با عارەبى پىخواسى بى دەرىپى، لە ناو خۇلدا بگەوزن؛ گۆرى

گىيانانە!

بەو قسە خۇشانە سىبەر شۆر بوون و ھاتىنەوھ گوند. حافز شىن و رەش بىوھ لەبەر پىكەنن؛ دەيگوت: تۆ چۇن پىكەننن نەدەھات و دەتگوت پىرە يەزىدى سەد سالەى وا كابرەت گەرم داھىنابوو! گوتم: كاك حافز! زۆر سالە لە من كەرتى دەس نەكەوتبوو ئاوا گوئى بۇ راگرى و بەلى بەلى بۇ بەلى!

شهو له مهجليس گوتم: كورده كانى رووسيا له نهرمه نستان و گورجستان پتر له سيسه د ههزار دهن و هموموش يه زيدين .

فهقير شه مؤ قوت بوو:

- پاره ي نه وان چييه؟

- رووبله.

- ئاي بچيه ناويان و رووبل كو كه يه وه!

- رووس كفرن، ريگه نادهن به ره كه تي وهك تو بچينه ولاتيان!

به خزمه تي بابي چاويشيش گه يشتين. نه گهرچي هموو پياوي ئاييني يه زيدى جلگيان و ميزه رهيان ره شه، نهو سهر تا پای سپي بوو. پرچي هونيوونه وه؛ هاتبوونه سهر پшти. تهر كه دنيايه كي زور پاك و خاوين بوو. ده يانگوت هه رانه كه ي خوي به چه قو بريوه تا ته ماحي له ژنان بيري! سي ژني تهر كه دنيا خزمه تي ده كهن. له پاش «مير» و «بابه شيخ» له هموو كه س پايه بهر زتره. بابي چاويش جگه له به خيره ننان، هيچ قسه ي خو شي بو نه كرده. باسي سينگولكه و كروو بووني دار تووشم پرسى، گوتيان: ههر يه زيديه ك بيته زيارت، له چه جدا سينگيك لهو مي رگه داده كوتى كه روژي قيامت نه سپي خوي لي به ستيته وه. ههر كه شه س تيسمالكيك له دار توو ده كاته وه، بو به ره كه ت ده يخاته كه ندووي ئارده وه.

چه جيان ده گهل جيژني قورباني ئيسلام به رانه ره. روژي دواي جه زن چند لاويكي زور به تاقه ت و چالاك، ههر يه ك به گوپاليكه وه، ده چن له بهر دهر كي چه ساريك راده وه ستن و گوپال له سهر شان نامه، گوپلپاريكي دابه ستراو له ژور وه چه بس كراوه؛ مير و بابه شيخ و پياواني ئاييني له سهر بان سه فيان به ستووه و سه ير ده كهن. يه كيك ده چپته ژور و دي له دهر گا هه را ده كا: «نهوا هات!»، هموو وشيار دهن و حازر؛ به لام نايه. دوو جار هم پرؤقه يان پي ده كا و سه ري سي جاره ده لي هات و گوپلپار دهر ده په ري و كور گهل به گوپالينان ده كه ونه سه ري و ههر چي بيگاني ده يكو تي تا ده يكوژن. چه ندين منه جلي گه وه ي ساوار له سهر ئاگره؛ گوشته كه ي به سه ر منه جله كاندا به ش ده كهن. ديب هينده كولاين تا ريزال - ريزال ده بي. نه مجار يه كيك هه را ده كا: «بگه ني!»، هه ي له وه ي مه زبووت و به كار بي و پارچه يه ك له گوشتي گوپلپاري قورباني ده ست كه وي؛ ئيتر نه وه به خته وم ره. نه مجار ويكرا ناني جيژنه ده خون و چه جاج بلاوه ي ده كهن.

له بيرم چووبوو له سهر نهو به رده دانيشتووم كه پيروزه و نشيمه ني شيخ هادي بوو. فهقير شه مؤ گوتي: مه منووحه! گوتم: مام فهقير! سالي نهو هموو دينارانه لهو يه زيدiane وه رده گرن، ناكري ده دينار بدن به شيشي ئاسن و ده وري نهو به رده ي پي بدن، تا كه سي تر وهك من له بيري نه چي و له سه ري دانه نيشي؟! گوتي: راسته؛ ده بي نهوي چي كه ين.

پيوسته نه مه ش بزائين كه يه زيدى كورد، نه وان ه ي له شهنگال و ده شتي مووسل و جزيره ي سووريا و له تور كيا ده زين، چوار تايفهن: مير، پير، شيخ، فهقير. هيچ تايفه يه ك ناتواني ژن له تايفه يه كي تر بخوازي. شيربايي به كجار زوره. زور كه س هه يه پير بووه، هيشتا قيسى شيربايي دا يكي له سه ر ماوه و ده بي سال به سال بي دا! ته لاقيش زور زه حمه ته. چونكه كابر زور ده وله منه د نه بي ناتواني دووباره ژن بيني. يه زيديه ك له تايفه ي «مير»، گواويك بوو له سووريا، ژنه كه ي پييه وه دانه نيشت. پازده هه زار ليره ي سووريبان ده دا به ته لاقى نه ده دا؛ چونكه بهو

قیمتہ زنی له تایفہ دست نەدە کہوتەوہ!

پیاوانی دینی بریتین له «میری گهوره» که له ماله میوانن و که یخودایان قۆلی بۆ ده کیشن و میر دەسلاتی یه کجار زۆره. ئە گەر له مریدیک تووره بی و بلئی حەرامم کردی، کەس هات و چۆی کابرای حەرام کراو ناکا، قسە ی دە گەل ناکەن؛ تەنانەت نابئی مریشکیشی بچیتە مالی جیرانان. ناچارە بە دیاریه کی باش میر ناشت کاتەوہ. له میر بەرە ژیر «بابە شیخ» ه که کاروباری شەرع و پڕئ و شوینی یەزیدبانی بە دەستە. دەرەجە سیئەم «کۆچەک» دیت که لە قەبیلیک ئایینی گهوره یه. دەرەجە ی چوارەم «فەقیر» ه، دەرەجە پینجەم و له هەمووان نەوی تر «قەوواله» که بەیت و باوی دینی لە بەرە و بە دیهاتدا دە گه پڕئ و پوول بۆ میر و پیاوانی ئایینی کۆ دە کاتەوہ و سمیلی خۆشی چەور دە کا و بەشی خۆی پاشقل دە دا. له پاییزی درەنگدا، میر دیت و گه راندنی «تاوس» که ههیکه له تاوسیکی له مس یان زەر دە بە هەراچ دادەنی. قەووالان له سەر یه کتری زیاد دە کەن. کئی دە بیاتەوہ، دە گەل چەند که سیکدا دە پروا بۆ گوندان و تاوسە مسە له تیریک دایه. خەلکی دئی -ژن و پیاو- به پیر تاوسەوہ دین، دەیکه نە موزادە یه که کئی تاوس بیاتە ناو دئی. کئی بەری کەوت، تیری تاوسی تیندا دە خریتە سەر ملی و دیتە گوند. هەموو خەلکی گوند (پیاوہ کانیان) دە و راندەوہ له زووریکی گهوره دادەنیشن. قەووال له پاش گوتنی چەند بەندیکی دینی، بە دەنگ بانگ دە کا: فلان کەس تاوس پروت تئ ناکا، چەندی دە دە ی؟ مەریک؟ کەمە! دوو مەر... تا پیک دین و هەر کەس بە ئەندازە ی دارایی خۆی. ئەو دەم پرووی تاوسی تئ دە کا پاش سەر چاکردنەوہ ی پیاوان، ئیجازە بە ژنان دە درئ بچن زیارەتی تاوس بکەن و بەشە دیاری خۆیان بەرن. قەووال قازانجی خۆی دە با و ئەو پوولە بە میر دە گا؛ که سالانە خۆی له هەزاران دینار دە دا.

پیاوی بە دین نابئ قەت موویک له لەشی بقرتینی؛ نابئ نینۆکی بکا؛ نابئ تارەت بکا؛ یان دەم و چاوی بشوا. بەرە بە یانان له خەو که هەستا، ژیریالە یه ک ئاو تیندا دینئ، سەری هەردووک قامکی شادە که بەو ئاوە یان تەر دە کا، بە قولینچکی چاوی دادە مالی که رپۆقی لئ بکاتەوہ. بەلام میر لەو قەید و بەندانە تازادە؛ دە توانئ ریش بتاشئ؛ خۆی بە ئاو بشوا؛ بە کالە ی مووینەوہ له پردی سیراتەوہ بیتە مەر قەدان. میر زۆرە ی مانگی سال له لەندەن و ئوروپا رایدە بویرئ و زۆر خۆشگوزە رانە.

نوژیان، بە بانیان تاوہ لات پوانینی هەلاتنی رۆژە و له بن لیوان دوعا کردنە. پۆژوو یان سئ رۆژە. وەک دە لئین خودا بانگی محەممەد و مەلەک تاوسی کردووە، گوتوویە پۆژوو سی بی؛ محەممەد چونکە عارەبە و بە تەماحە گوتوویە سی پۆژوو باشە! مەلەک تاوس زانیویە محەممەد بە هەلە چووہ گوتوویە: با ئیزدی سئ پۆژوو بگرن؛ خودا نە یگوتووە سی، گوتوویە سئ! بەلام بابە شیخ دە بی دوو مانگ له سەر یه ک پۆژوو بی. ئەمما ئە گەر میوانی بین، دە بی لە بەر خاتری میوان پۆژوو بشکینئ و بۆ ی بە پۆژوو حیسابە! فیلە شەرعیە کیان بۆ دۆزیو تەوہ: لەو دوو مانگە دا هەر پۆژە چەند که سیک بە کاوړ یان گیسکیکەوہ دە بنە میوانی بابە شیخ و ناچارە پۆژووہ کە ی بشکینئ! دوو مانگە که بەو فیلە دە رباز دە بی. بۆ ما یە ی ژبانی بابە شیخ و پیاوانی تری ئایینی، بە پئی کتیبە کە ی «مەلاخەلیل سولە یمان» ی شیخانی -که لام وایە راست ترین شتە که له سەر یەزیدی نووسرایئ- بیست و حەوت جۆر مالیات و سەر انە له یەزیدی دە ستیندرئ.

گوتنی کە لیمە ی «شەیتان» هەر نییە و کفرە. تەنانەت هەر وشە یه ک شین و تیی گهوره ی

تیدابئی خۆی لئ دەبویرن. به زاراوهی یهزیدیان به خلیسکان ده‌لین: «شه‌مگین»، له ترسان ده‌لین فلان له قور چه‌قی. نابئ کهس تف رۆ کا؛ نابئی ئاو ده لولینه بکری. له جزیری حه‌سه‌ن ناویکی یهزیدی له ترسی حکوومه‌تی تورک هه‌لاتبوو، له ماله حاجۆ ده‌ژیا. رۆژیک دلخۆشی منی ده‌داوه:

- سه‌یدای هه‌ژار غه‌م مه‌خۆ! ده‌زانم ئاواره‌یی ناخۆشه. ئەوا منیش ئاواره‌م و جاری وا هه‌یه مه‌جبوورم به مه‌سینه ده‌ست بشۆم؛ بلیم چی دنیا وایه!
- حه‌سه‌ن گیان! به راستی هه‌ر تۆ لیت قه‌وماوه!

کاهوو نابئی هه‌ر ناویشی بلین؛ که پیی ده‌لین «خه‌س». چونکه وه‌ختی که ئاده‌م له به‌هه‌شت ده‌رکراوه و خودا له مه‌له‌ک تاوس په‌نجاو، مه‌له‌ک تاوس خۆی له ترسان له بن چله‌کاهوو شاردۆته‌وه. چله‌کاهووی زمان شری به‌دغه‌ر جاسووسی کردوو و راستی گوتوو: «ئه‌وه‌تا له بن من دایه‌!» که ئەم چیرۆکی کاهوو له کتیبی «قصص الأنبياء» ی توپه‌هاتی خۆشماندا هه‌یه. ئەگه‌ر نینۆکیان له درێژیان بپه‌ری، یان موویان بپه‌ری، ده‌بێ بینین؛ له قیامه‌ت حیسانی هه‌یه. ئیستا زۆر که‌سی وایان تیدا په‌یدا بووه که ریش ده‌تاشن؛ هه‌یشه خۆپندوووانه و فاسق بوون! ئەو‌ه‌لی چۆقه‌ی باس‌م کرد، بیه موعه‌لیم و کارمه‌ندی ئیداره. پێشمه‌رگه‌ی یه‌زیدی - که زۆریش ئازان - له شۆرشه‌که‌ی بارزانی‌دا زۆریان چاویان کرابۆوه. گوێیان زۆر له‌و خرافاته نه‌ده‌گرت.

مه‌سه‌له‌ی نامووس زۆر گرینگه. پیاویک ژنیکی به‌ مێرد هه‌لگرئ یان ئیلاقه‌ی بکا، جه‌زای هه‌ر کام کوشتنه. درۆ کردن زۆر گونا‌هیکه‌ی گه‌وره‌یه. به‌لام دزی کردن - نه‌خوازه له موسولمان بئ - عافووی لێیه و پیاوه‌تییه. ده‌لین له چیا‌ی شه‌نگالی هه‌ر پیاویک نه‌توانئ حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی، به‌ پیاو حیساب نا‌کری. ده‌یانگوت جاریک یه‌زیدیه‌کی خه‌لکی جزیره‌ زاتی ئەوه‌ی نابئی بچئ حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی. ژنه‌که‌ی زۆری سه‌رکۆنه‌ ده‌کا که تۆ پیاو نی و ئابرووت نییه. ناچار ده‌چیته‌ لای فه‌له‌یه‌ک بزنیکی قه‌له‌وی لئ ده‌کری به‌ واده‌ی مانگیک به‌هار. شه‌و دره‌نگیک گوپی بزنی گرتوو و به‌ دزیه‌وه هیناویه‌ته‌وه مال و به‌ ژنه‌که‌ی گوتوو:

- ئەوا قه‌لیم دزی!

- ئافه‌ریم ئیستا پیاوی!

مانگیک به‌هار چوو. فه‌له بۆ قه‌رزه‌که‌ی هاتوو. کابرا له ژنه‌که‌ی زۆر ترساوه، هه‌ر خاوه‌ن قه‌رز هاتوو قسه‌ بکا بپری به‌ قسه‌که‌ی داوه و باسیکی جیاوازی کردوو تا فرسه‌تی هیناوه و پابکردوو و چۆته‌ گردی ئەوبه‌ری مالان و به‌ سه‌ر خوراندنه‌وه بانگی کردوو:

- کریفۆ (خزمه‌که‌م) به‌ ئەبولقاسم ننه، ننه!

ژن زانیویه‌ چ باسه و به‌ تێلا که‌وتۆته‌ سه‌ری و نه‌یگه‌یوه‌تی!

قه‌بری شیخ هادی له‌ عه‌رزوه‌ چۆته‌ زوهره. قه‌بری شیخ ئەبولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌ددین - که دوو پیاوی موقه‌دده‌سن - له مانگه. رۆژی که‌ رووسان مانگی ده‌سکردی خۆیان نارده‌ سه‌ر مانگ و له مه‌جلیسی دیوه‌خانی تره‌سه‌پی باسی ده‌کرا، عه‌مه‌ری خیلکتی - که یه‌زیدیه‌ک بوو - گوتی: خودئ ئۆلا مه‌ چووا! (به‌خوا دینمان نه‌ما)!

- بۆچی عه‌مه‌ر؟

- ئەگه‌ر ئەوانه‌ بچنه‌ سه‌ر مانگ، ده‌چن له سه‌ر قه‌بری ئەبولقاسم ده‌میزن!

ئەو غەمەرە دل سادەيەكى قەسەسەير بوو. جارىك گوتى: من دەلىم خودا پىساويكى فىلزان بوو. زوو خۇي لە عاسمانان جىن كىردۆتەو و حوكم لە ئىمە دەكا!
 رۇژىك دەگەل زەبىحى بە رىدا دەرۇن؛ دەلىن: لە كىن ئىمە يەزىدىان ھەر دوو شت پىسە:
 قەرزدارى و موسولمان!

يەزىدى خۇيان دەلىن دوو كىتئى عاسمانىيان ھەيە كە يە كىان «مەسحەفا رەش» و ئەوى تر «جلو» يە. مەسحەفا رەش لاي بابە شىخە؛ ئەگەر لە سىندووق بىتە دەر، تاوون ھەموو كەس قىر دەكا. جىلوھ دىوھ؛ چەند حىكايە تىكى كەراماتى شىخ ھادىيە كە لە زۇر كىتئى باسى مەشاىخاندا خوتىندوومنەو. دەلىن مەسحەفا رەش كىرمانجىيە؛ بەلام جىلوھ كەي من دىومە بە عارەبىيە. بە قەسى مەلاخەلىل كە چل - پەنجا سال جىرانى بابە شىخ و نىوان خۇش بوون، مەسحەفا رەش درۇيە و ھەر نىيە.

ژنە يەزىدى زۇر ناخەزىن؛ لە عارەبى دەشت دەكەن؛ كراسيان سىپىيە. كە قەتىش خۇ ناشۇن، دەلىن بۇگەنىويان لى دى. قىتىكىان ھەيە دەلىن: «ئەم ئىزدىنە، جىل سىپىنە، بوھىشتىنە. ھەر جى فلنە لە ژىريا مەنە. ئەمما بىسلمان: مان و مان!».

ئارەق خواردەنەو لە ناو پىاوانىندا زۇر عادەتە. من شىخ ناسرىكەم لە جىزىرئ دەناسى ھەمىشە مەست؛ ھەمىشە بەتە عارەقى لە باخەلدا بوو؛ پىاوى ئايىنىش بوو. رۇژىك لە دەم كانى نوستبوو، مار پىوھى دابوو. مارە كە رەق ھەلاتبوو، شىخ ناسر وە خەبەر نەھاتبوو! گوتى: ھەزار ئەو جەددى من مارە كەي كوشت!

- بەلى يا شىخ ئەو جەددەت كە لە ناو گىرفانت دايا! خوتىت بۆتە ژەھر!

لالەش چەند زىارەتتىكى جگە لە شىخ ھادى لىيە: شەمسى تەبرىزى، نەزەرگەي بارزان و مەلا ئۇبەكرى جىزىرى؛ كە دەبى زىارەت بىرىن. شىخ عەدى وەك دەلىن ئەمەوى يان سەر بە ئەمەويان بوو. دوژماننى مەرىدە كانى كە ناويان ناون يەزىدى، بۇيە بوو كە بە يەزىدى بنى معاويەيانەو بىنووسىتىن كە بە رابردنى زەمانى زۇر، خۇيان (يەزىدىە كانىش) ئەم باسەيان لى بوو بە راست. ناوى يەزىد و معاويە لە ناوياندا زۆرە. ناوى عومەر، عەلى، ھەسەن و ھەسەش زۆرە؛ ھەر مەھمەد ناويان نىيە. بەيتى سىامەند و خەجى بە كىرمانجى قەوالى يەزىدى دەلىن. لە وىدا دەلىن: سىامەند خۇي گەياندە قەتەنە و بۇ شەرى حوسىن رەگەل لەشكرى يەزىد كەوت. ئەگەر سىامەند نەبوايە حوسىنىيان بۇ نەد كوژرا! جلكى ئاغا و دەولەمەندە كانىان عارەبىيە و عەگال و چەفتەيان بە سەر مەويە. جلكى خەلكى رەمەكى، كوردى و رانك و چۇغە و جامانەيە.

داوى سى شەو بەھەشتى لالەشمان بەجى ھىشت. چووین لە چىايەك مىوانى عەبدى زىدىكى بووین كە رەئىسى زىدىكىان بوو. تەواو شكلى موزەفەرەدىن شا بىيە و عەبدى بە جووتە سىمىلەو بىيە! زەلام و چوارشانەيەك بە دىمەن زۇر بە سام. مالاكەي لە ئەشكەوتىكىدا بوو كە پىنج وەتاغى زۇر رىك و جوان لە بەرد تاشراوى لىك و لووس كراوى تىدا و جى ھەوزە ئاويكى تىدا. رەنگە ھەزاران سال لەمەوبەر مالى پادشاي دەورى بەرد بووبى و لە شوئىنەوارە كۆنەكانە. ئەو عەشپىرەتە زۇر كەمن؛ بەلام بە دز و دىر مەشھورن. عەبدى ھەموو سەر و بنى قەسى داواى پوولى لى دەكردم. ھىندەي گوت تا عەبدورەحمان قازى جىنئوى پى دا: تۇ بۇ ھىندە خوپرى؟! شەو كە جىگەيان بۇ راخستىن، كورپكى عەبدى بە ناوى فەتاح - كە لاويكى پازدە سالانە بوو - دوو سەنىرى زۇر گەورەي بۇ دانابووم. گوتم من يەكم بەسە.

دهلئى: به خوا بالگه ههك تنى تيرا كه له خى ته ناك!

دوو كورى عهبدئ پيشمه رگه بوون و زورىش ئازا. يه كيان كه ناوى دهرويش بوو، دواى هاتنه وهم بۆ خوركى هاته لام، نامه يه كى دامئ؛ جوابى باوكى بوو له دهوله ته وه بوى هاتبوو كه هه ره وخت بئى چاوه نۆرتين. گوتم بابت ده بئته جاش؛ چارىكى لئ بكه. خه به رم بۆ بارزانى نارد. نارد به شوئنى كه وه ره كارم پئته. عهبدئ پاش چهند رۆژىك هاتنه وه. تهنه نكيكىشى خه لات كرابوو. لام وايه پوولئيكيشيان دابوو به. دوايى كه چوومه وه بارزان له م كاره ئيعتيرازم كرد. ديسان نارديان هاته بارزان. ماوه يه ك مايه وه و چۆوه ماله خۆى و چووبوو بيه جاش و له شه ريكى نيوان خۆى و جاشى عه ره بدا كوژرا.

تيلگر افئكم به بئ سيم بۆ هات كه هه زار بئته وه بارزان. من كه خه ريكى خۆساز كردن بۆ سه فهر بووم، راديو به غدا كرديه هه را كه بارزانمان پاكسازى كرد و سه رى مارمان پاك كرديه وه مه لامسته فا كوژراوه. خه به ريكى زۆر دلته زين بوو؛ به لام چونكه زۆرم درۆ له به غدا وه بيستبوو كه وتينه پئى و شوئنى. نه خيئر بارزانى شوكور ساغه و ته نيا دهوله ت له جياى پيرس هاتۆته خوار و به رى رۆژاواى زيبه ي له جئ شه ره كه داگير كرديه وه و شه ر به رده واهم.

له زه مانى قاسمدا، مامۆستايه كى كوردى سووريا به ناوى «مه ممه د عه لى خۆجه» زۆر پياويكى موختره م! پئنج هه زار دينارى شۆرشى درابوو به كه شه ك بۆ پيشمه رگه بكريئ. حه مه عه لى خۆجه چووبوو هه له ب و پوولئى خوارديوو، نه هاته وه...

ئه ي خودايه! من پئنج هه زار و چهند دينارىكى شۆرشم لايه؛ جگه له فيشه ك و بوزووى كه كرپومه. دنياش وا شيواوه خۆ ئه گه ر ئه و پووله نه گاته وه خاوه نى شۆرش و هه تا له رپگه دا بشكوژريم، ئابرووم ده چئ و ده لئين شه و يش وه ك حه مه عه لى خۆجه خواردوو به. خوايه هه ر ئه مجار بزيم تا ئه مانه تيبه كه ته تسليم ده كه مه وه. چهند پيشمه رگه يه كم ده گه ل ده هات. هه شه ت ئيستردمان له فيشه ك بار كرد؛ ئيستريك من سوارى بووم. له باله تهش را ره شاد باله ته ي موهه نديسى جه نكه لبانى و دوو- سئ پيشمه رگه ي ترمان ره گه ل كه وتن.

جا هه تا له و رپگه دوور و سه خته داين با ئاورىك بده مه وه لاي خوركى. كه هاتبووم، مه لامسته فا فه رمووى نه چى توخنى «عه بدوللا شه ره فانى» كه وى كه جاشيكى زۆر پيس و نامه رده و ده تكوژئ. به لام ته ماحى من بۆ گه دايبى كردن ده رپئى شۆرشدا لئيم نه گه را. له لايه ن خۆمه وه كه سيك نارد ه لاي؛ زۆرى به خيئر هئيناوو؛ په نجا ته نه كه رۆنى دابوو به؛ چل سندوق فيشه كى پئى فرۆشتبوو؛ ده سندووقيشى به پيشكه شى شۆرش دابوو. به كرابراى سپارده ي منى گوتموو: به لئى من جاشم؛ دوژمنى بارزانيشم؛ به لام ده زانم له سايه ي ئيوه دايه كه ده له ت پوولم ده داتئ. هه ر گا ئيوه نه مينن، ده له ت ئه گه ر نه مكوژئ - وه ك تاژى له راو كه وته - خويريم ده كا. ئه وا به ره عيه تى خۆشم گوتموو تا پيشمه رگه گه نميان لازمه نابئ كه س ده نكه گه نميك به رپته مووسل. مالى جاشى وا هه ر ئاوا!

چهند جارىكيش فيشه ك و خويتمان له حه ره س قه ومى كرى؛ كه به كاميونى خويان ده هاتنه ده شه ت و قاچاغ فرۆشيان ده كرد.

مه لا عه زيزه منداله كه ي ده وكى زۆر پاراوه ده گه ل خۆمى به رمه بارزان. ده يگوت غازى هه موو رۆژ داركارى ده كردم؛ له وه تا تۆ لئيه ي ئاسووده م. به لام نازانم بۆچى دلتم نه هات ده گه ل خۆمى به رم. مندا ل بوو؛ ده ترسام شتيكى به سه ر بئى. بارزانى راي سپاردبووم كه ئاگات له

«مەحموداغاى چەمانكى» بى؛ زۆرم خۇش دەۋى. ئەو خۇشەۋىستىيەش ۋە فادارىيەك بوو كە ۋەختى قاسم عەفوۋى بۇ پىشمەرگە دەر كىردوۋە - جگە لە بارزانى - بارزانى فەرموۋىيە: كى دەروا تەۋە مالا خۇى پروا تەۋە. مەحموداغا گوتوۋىيە: مەن بەجىت نايەلم. دەمەۋى كە كوژرام تۇ بەلكى چاوم بە پەنجەى خۇت لىك بىنى. بەلام كە روانىم لە راستىدا زۇر پىلۋىكى خوپىرى ۋە پوۋلە كىيە. ئەۋەندە داھاتى دەغل ۋە مولكانە ھەبوو دەيتوانى ھەزار پىشمەرگە بەختىو كە؛ دەشىدەت كە مەن سۋالى گەنم ۋە پىخۇر لە جاشان دەكەم، لە بەرم دەپاراۋە دە تەنە كە گەنمى بدەمى. ئەگەر لەبەر بارزانى بموڧرايە، ساف لە سافم تالان دەكرد.

لە گەرانەۋەمدا دۋاى دوو رۇژ توۋشى خىۋەتتىك بوۋىن لە سەر رىگە ھەلدرا بوو. مەحموداغاى مبارەك دوو رۇژ بوو لەۋى چاۋەنۇرم بوو:

- دەبى ھىچ نەبى دوو ھەزار فىشەكم بدەيە!

- مەحموداغا يەك فىشەكىشت نادەمى؛ دەيەمەۋە بارزان كە ئەو شەرە گەۋرەيەى تىدايە. ۋەك چەرچى مەيدانى مەنگوران ھەر ئەو دىتە خوار ۋە مەن دەلېم نا. ھاتبوۋە سەر سىسەد فىشەك، ئەۋىشم نەدايە!

جارى پىشو كە بەرە دەۋك دەھاتم، لە «دوۋپردى» ميوانى بىكەى پىشمەرگە بوۋىن كە ھەسۇ مىرخانى پى رادەگەيشت. پاش نيوەرۇ لە چۇم چوۋمە ئەۋبەر. پردەكە دوو كارتە بوو؛ پەرىنەۋە كارى تەنافازان بوو. سىبەرە بەردىكى خۇشم پەيدا كە لە زۇر بەرزىيەۋە دەپروانىە زى. پەتوۋىيەكى تەنكىم ھەبوو، دامە بن سەرم ۋە نوۋستەم. ھەسۇ دەگەل چەند پىشمەرگە يەك ھات؛ گوتيان: سەيرە ھەلنەدېراۋى لە سەر ئەو لىۋارە بارىكە بەردە چۇن دەنوۋى؟ خەتەرە؛ ھەستە! ھەسۇ پەتوۋەكەى لىۋەرگرتەم. «ھورمز چەكۆ مەلەك» - كە لە فەرماندە ھەرە ئازاكانى شۇرش ۋە سەرۇكى پىشمەرگە مەسىحىيەكان بوو - لە ھەسۇى ۋەرگرت. يەكى تر لە ھورموزى ۋەرگرت كە چۇن جەنابت ھەلئەدە گرى؟ ھىندەى دەستاۋدەست كەرد تا پەتوۋون بوو. ئىستاش نەمانزانى چى بە سەر ھات! قەرار درا تا دىمەۋە بۇم پەيدا كەنەۋە. ئەمجارە كە ھاتمەۋە:

- كاك ھەسۇ كۋا پەتوۋەكەم؟

- بە خوا نەدۇزرايەۋە. كاكە نەۋەك شىعيرىكم بۇ دروست كەى، ئەم چەقۇ سىنگرەت بدەمى

چۇنە؟!

- رازىم!

ھەسۇ مىرخانى دوپرى لە ھەسۇ مىرخانى ژاژۇكى جىيايە؛ كە دۋاىيە لە قەلادزە ھوكمى دەكرد ۋە دزىكى زۇر پىس بوو. ھەسۇ مىرخانى دوپرىم زۇر ۋە بەر دل كەوت. ھەم عاقل، ھەم زۇر ئازا. ھەم زۇر بە نەزم ۋە تەرتىب. نۇبەتتەيەكى سەختى بوو؛ دەرمانيان بۇ ھىنا نەخوارد؛ ناردى بۇ پىشمەرگە يەكى نۇبەتى دارى ھەۋالى!

زۇربەى شەۋانە لە ناۋ چىا ۋە لىرەۋار دەماين. ئەگەر ئىۋارە بگەبىانە بىكەى پىشمەرگە، ميوانى دەبوۋىن. پوۋلە ئەمانەتتەيەكەم كىردبوۋە ناۋ چەمەدانىكى چكۆلەى رىش تاشىن كە زۇر كۇن ۋە بەندوما بوو. دەمگوت ئەمەم بۇ بىخەنە سەر بارى ئىستىرىك. بۇ خۇشم چەمەدانىكى باشم بە دەستەۋە قفل دابوۋ، ھەمىشە بە باۋەشمەۋە بوو؛ كە ھىچى تىدا نەبوو. تا ئەگەر تەماحيان كەردە پوۋلەكە، ئەمەى دەستەم بدزن. كەس بىرى چەمەدانى رىش تاشىنەكە نەدەبرد.

تاریف ناکرئی ریگامان چہند سہخت و بہر داوی و ہہلہ موت بوو. پیم سہیر بوو ئیستر چؤن دہردہ چن. ئیوارہ یہک بہ کئیو یک ہہلگہ راین ہہمووی دہتگوت پلیکانی دپوانہ، ماوہیہ کی زور کہمان بہ پینچ سہعات ہری. چووینہ گوندیک بہ ناوی «ہہنارہ». مالی لی نہما بوو. بنکہی ہورموز لہوی بوو. شہو درہنگیک گہینے.

- ئای بہخیر بین. وہختیکی باش ہاتوون!

- خہبہر چییہ؟

- سی رؤژ لہمہوبہر بہ سہر گوندیکی جاشانمانداواہ، شہش سہد مہری دہولہتی و تاغامان ہیناوہ. دوازدہ سہرباز و ئەفسەر و چوار جاشمان کوشتووہ؛ پەنجا مریشکیشمان بہ تالان ہینا. مہرہ کانم بہ سہر بنکہکاندا بہش کرد و دووسہدم نارده بارزان؛ بیست سہرم بوؤ خؤمان گپراوہتہوہ. دادہی کورہ گوشت سوور کہنہوہ! بہلام بہ داخوہہ خویمان نییہ!

- کاکہ ہورموز ئەدی مریشک کوا؟

- بہخوا ہہموومان خواردا!

گوتم: دہ جا وەرہ فہلہ بکہویتہ سہر مریشکی جاشی موسولمان چؤن ئینسافی لہ لا دہمینی؟!

جہمیک گؤشتی بیخویمان خواردا. بہری بہیانی پینشمہرگہیہکی ہورموز ہاتہوہ و خوپی ہینابوو. ہورموز بہ لیوان بہشی کرد و ہیندیکیشی وہ لا نا بوؤ بنکہ:

- ئەم نیوہرؤیہش میوانی من!

بی تو ناخؤش ئەو جہمہش لہ گوشت جاش مہر بووین. پاش نیوہرؤ گوتی: ہہستن ہرؤن!

- نا، تو بہ سہری مہلامستہفا و مہسیح با ئەو شہویش میوانت بین!

- دہلیم ہہستن ہرؤن کارتار ہہیہ، نەرؤن دہرتان دہکہم!

چاری ناچار دیسان دہم لہ پووش وہ چیا ہہلگہ راین. سہرت نہیہشینم دوازدہ شہو و رؤژی برد تا گہبشتینہ رووکاری زئی بادینان، لہ باریکایی دؤلیکی تہنگہبہردا لہ ولاتی زیاریان.

تا ئەوہشم لہ بیر نہچووہ: خؤشترین مہلہبندی کہ من دیتوومہ دؤلی «نہلہ» بوو کہ گوندی مہسیحیہ کوردہکانی لین. دیہات ہہمووی لہ بہردی تاشراو، خاوپن، ولاتیکی پہر لہ دہغل و دان و بہرہکہت: ہہر دہبوو سہیری بکہی. لہ ہہموو ئاقاران رہز و باغی میوہ بوو.

ہہموو دژواری سہفہرہ کہ بہو تاوہ نەدہبوو کہ لہ سہر چیاوہ بہرہو زئی سہرہو لیژ ہاتینہ خوار. زور جار دہبواہیہ بہ دوو کہس یاریدہی ئیستر بکہین کہ لہ بہردی رینگہ باز بدا. رہشاد بالئہ دہیگوت: نہحلت لہ بابی ئەو کہسہی ہہوہل جار ئیرہی کردؤتہ ری! شہو درہنگیک چووینہ گوندیک لہ سہر زئی. ناوہ کہیم لہ بیر نہماوہ؛ بہلام حہیدہر بہگ ناویکی بہ سہر رادہ گہیشت کہ دہمناسی. دوو سہعات شہوی ماوو؛ دہبوو بہرینہوہ. جانتای پوولہ کہم خستہ ناو چہمدانہ گورہ کہ. ہاتینہ سہر زئی. کہلہکی بہ کوولہ کہ سہراوی، جینگہی دوو کہس بہ حال دہبیتہوہ. ئاو زور خورہ، کہلہک ئاو دہبیا و لہ دواوی دوو کیلو میتریک وردہ - وردہ کہلہ کہوان دہبیاتہ بہری ئەوبہر. نۆرہی من و رہشاد بالئہ تہ پیکوہہ ہات.

کہلہ کہوان گوتی: نابی چہمدانت پی بی؛ دواہی بوؤ دینم.

گوتم: یان خؤم و چہمدان بہ تہنیا بہرینہوہ، یان نایم.

ناچار قبوولی کرد. رہشاد و منی لہ سہر چینچکان لہ سہر کہلہک جی کردہوہ و چہمدان

لە پېتىمە. گوتى: نابىي ھىچ بىزۈن؛ خەتەرە. كەلەك ۋە پى كەوت. رەشادى مېبارەك دەپەۋىي حورمەتم بگرى، خۇي لادا گوتى: ئەزبەنى جىڭكەت ناخۇشە! كەلەك لارمۇ بوو، ئاۋ ھاتە سەر پىشتىندمان؛ بەلام كەلەكەۋان زۇر ماھىر بوو؛ ۋە خۇ كەوت و بە سەۋل لېدان و لە سەر يەك راستى كىردەۋە. زۇرى خۇ توورە كىرد كە سەبىر بوو نەخىكان! پەرىنەۋە. تەر و تلىس، سەرماي بەربەيان، دىنيا تارىك، كەۋىنە پەل كەۋتن. ھىندىك چىلكە و پىر و پووشمان كۇ كىردەۋە ئاگرمان دا. رانك و دەرىپى داكەنە و بە گونى پروت لە دەۋرى ئاگر خۇت وشك كەۋە و ھەلىشلەرە. ھەۋالانى تىرىش پەرىنەۋە و ئىستىر بەجى مان؛ كە بە دەراۋىكى دىكەدا بۇمان بىنېرن. بە چىاي شىرىن ھەلگەراپىن. تاۋەلاتى گەپىتىنە ھەۋارگەي مالى شىخ ئەحمەد لە «بىركى بەستىران». «شىخ نورۇ» ي كوپى شىخ ئەحمەد لەۋى بوو. بەرچايىبە كمان خوارد و ھەر كەسە لە سەر بەردىكى پان خۇمان لەگەز دا و تىر نووستىن. پاش نىۋەرۇ ئىستىرەكانىيان بۇ ھىنپان. شىخ نورۇ تەماحى كىردىۋە بوزوۋى رانك و چۇغەكان، بەلام ئەۋ زۇرى فەرموۋى مەن كەمىم جواب داۋە و گوتىم تا نەيدەمەۋە بە بارزانى كەس نايانېنى. ئەۋ شىخ نورۇ پەۋىيە زۇر پىۋىكى خوپىرى و بەتەماح بوو. لەۋ ھەممو لىقەۋمان و شەراندە ھەر خەرىكى قاچاغچىيەتى خۇي بوو.

چىاي شىرىن - كە بە سەر گوندى بارزاندا دەروانى - ھەۋارگەي مالى شىخانە. چالە بەفرى تەبىئىي زۇرى ھەيە. مەر لە ئاۋى بەفران پاراۋ دەپى و ئەۋ چالە بەفرانە تا بەفرى نوئى ھەر دەمىن. بە قسەي رەشاد - كە موھەندىسى جەنگەل بوو - لە ھەزار و شەشسەد مېتر بلندى بەۋ لاۋە دار ناروۋى. ئەۋ شوپىنەي ئىمەي لى-بوۋىن كىفار و دىروۋى زۇرى ھەبوو؛ دارى نەگەپىشبوۋىيە. شىخ نورۇ رۇزنامەيەكى عەرەبى ھىنا گوتى: پىم نالىي ئەۋ «كوناكەرى» يە لە كوپىيە؟! كۇناكرى لى-بوۋە بە قوۋنى كەرى!

لە پىشت چىاي شىرىنەۋە ھاتىن. ئىۋارە عەسر گەينە «ئىرە بىرى» كە لىرەۋارىكى چوغور و چىايەكى بلند و بىكەي بارزانى بوو. لە پىشمەرگە بەكى بارزانىم پىرسى: كوا مەلامستەفا؟

- چۇتە ئەۋدىۋى چىيا؛ بە دەۋرىن سەبىرى شەرگە دەكا.
- ۋەرە كاكە! دانە - دانە پۈۋلەكەم بۇ سەئىد بۇارد. ھەناسىكى ئاسوۋدەم ھەلكىشا. خۇم لە سەر خۇل راکىشا و كەيف ساز... نوپىزى شىۋان بارزانى ھاتەۋە؛ چوۋمە خىزەتى. فەرموۋى: ئەۋ پۈۋل بە سەئىد دانەت لە چى بوو؟ گوتىم: ھىچ قسەي لى مەكە! مارىك دە باغەلمدا بوو، فېرىم دا. سەبەي ئەۋ رۇزە كە لەۋ شوپىنەۋە چوۋبوۋىنە جىڭايەك دەپروانىيە دۇلى «زورراۋان»، فەرموۋى: كە تىلگرافىم بۇ كىردى بىيەۋە، لە بەر دوۋ شت بوو: يەكىك دەترام غازى بە دىزىۋە بىتكوۋى؛ دوۋھەم عومەر دەبابە دەگەل يەكىكى ئىرانى كە ناۋى جەلال بوو ھاتىبوۋن. مەكتەبى سىياسى حىزب داۋاي تۇيان لى كىردوۋم كە بچى و لە رادىۋكەياندا - كە تازەيان پەيدا كىردوۋە - كار بىكەي. خۇت حازر كە سەبى دەتتىرم.

پاش تۇزىك مات بوۋن گوتىم: ئەۋە ئەمرە لىم دەكەي يان پىرسە؟
فەرموۋى: نەخىر تۇ ئازادى ئەگەر پىت خۇشە بچۇ. دەشرانى ئىرە چەندە خەتەر و ئاگر بارانە و ھەممو رۇز شەر و لىكدانە؛ مەن لە بەر تۇ دەلىم.

- قورىان ناچىم. ئەگەر تۇ ئەمرم پى بىكەي خۇم دە ناۋ ئاگرىش داۋىم؛ بەلام بە خۇشى خۇم دەمەۋى لەم خەتەرەدا لە تۇ دوۋر نەكەۋمەۋە. فەخر بەۋ مەرگە دەكەم كە لە نىك تۇ بىمگاتى.
يەكىش مەن كابرايەكى زمان شىر و خوپىن تالىم، لىم پروۋنە دە رۇز دەگەل ئەۋ مامۇستايانە ئازىم؛

مۆرى جاسووسى و خەيانهتم لى دەدەن و دەرم دەكەن. من خۆشم دەناسم و ئەوانىش دەناسم. فەرمووى: بىئىنەو!

تەيارە بە رۆژ ھىچ مەوداى نەدەدا. بەيانى لە شوپنەكەى خۇمان دەگویتەو و دەچووینە پروكارى دۆلى زوورانان - كە بەردەلانىكى پر گاشە بوو - تا ئىوارە. شوپنەكەى خۇمان كانى و ئاویكى لى بوو. زۆر لە پىشمەرگە لە ئىوارەدا لەوئ جلیان دەشوست. بەیانىكە كە دەرپۇشتین پىشمەرگە بەكەم دیت لە بن دارىك لە نزیك كانى دانىشتبوو. گوتم تۆش وەرە برۆین! گوتمى ئىرەم خۆشە و نایەم. ئەو رۆژە بۆمبايەك وە دارەكە كەتبوو لە رەگ و ریشەى دەرهینابوو؛ پىشمەرگەكە شەھید بوو.

رۆژىك شەرى گەورە كەوتە دۆلى زوورانان. تەيارە و تۆپ و قەرمەى تىربار و تەفەنگیان گالەى دەكرد. مەلامستەفا لە شوپنەكەو - كە باوەر كە تەفەنگى دەگەشتى - بە دووربىن دەپروانىيە شەر و تارىفى دەكرد:

- ئەھا پیاوەكانى ئىمە لە فلان شوپنەكان؛ ھەلاتن؛ خۆيان گەياندە فلان ئەشكەوت؛ ئەى ئافەرىم! لە ئەشكەوت ھاتنەو دەر، ھەجوومیان كرد. ئەھا چوار كەسیان كوشت، ئەھا جاش ھەلاتن. (بە پىكەننەو) سەرباز ھەر خۆ ناگرئ...

وختى نىوەرۆ لە بىرى چوو بوو نان بخوا؛ بە دووربىن دەپروانى و شەرحى دەدا. رۆژىك ئىجازەم خواست لە چيا بچمە خوار و سەرى بنكەى بىسىم بەم. كاك شەوكەت و ھەوالانى لە دەم چەمى «چامە» كەپرىكىان كردبوو. قولپىك لى ساندن كە ماسى بگرم. قولپم خستبوو گۆم، ماسى پتو نەدەھات. تەيارەش لە سەرمان دەخولایەو. بە ھەر دووك دەست ئىشارەم بۆ تەيارە دەكرد، گوتمان: دەغیلە ئەو خەرىكى چى؟ گوتم: ماسى سەگباب نایەنە سەر قولپەكەم! دەلیم تەيارە پى بزانی و بۆمبايەك باوئىتە گۆم؛ ماسیان قىر بكا و خرىان كەمەو!

مەسەلىكى كوردانە دەلى: «چاو ترسەنۆك». بەلام من بە عەكسەو چاوم بە غىرەتە و ناترسى، خۆم ترسەنۆك و كەم وایە سەر كەوم. ھەورازىك دەبىنم، لام وایە زۆر ھاسانە سەرى كەوم، كەچى لە نىوەى رى پەكە دەكەوئ. گۆمىك ھەبوو ھەر سوورى دەدا و كەسك و شىن دەپواند. بە چاو پىم وا بوو دەتوانم بە ھاسانى بە مەلە لى بپەرمەو. خۆم تىھاویشت و لە ناوەرەستى گۆم كەوتمە پەلەقازەى ماندوو بوون. پىشمەرگەكانى بىسىم غارىان دا پىشتىندىكىان بۆ ھەوا دام، گرتم و كىشایان و لە خنكان خەلەستم.

گىسكىك ھەر باعەباعى بوو.

- ئەو چىيە؟

- لە خىل بە جى ماو و شەلە، دەمانەوئ چاك بىتەو و بۆ خاوەنى بەرىنەو.

- بە خوا كاكى خۆم بە فتواى من بىخۆين بە خىرى ساحىبى!

ئەویشمان خوارد!

چايمان نەبوو. شەوىك لە سەر بەردىك راكشابووم. گوتمان سەبەنى شەر دەكەوتە ئىرە؛ دەبى بگوئىنەو. خەرىكى سازبوون بووین، يەكەك ھات گوتمى: كاك ھەزار! ئەبووب كورى شىخ بابۇ دەلى بىتە لای ئىمە چايمان ھەيە. گوتم: كاك شەوكەت ئەوا تۆم بە چاى گۆرپەو؛ خواحافىز! گەيمە بنكەى ئەبووب، ھىشتا ھەر شەو بوو. گوتمى با لىرە برۆين لە شوپنەكى باشتەر چا لى نىين. دنيا رووناك بوو. لە ناو چەند پىچكىكدا كەترى وە سەر نرا. چووم لە بن بەردىكى

که سیبەری تا نیوهرۆ دەمینێ خۆلە کەم ساف کرد و ڕاکشام تا چا دەگاتێ. بانگیان کرد: وەرە برۆین! دەچینه شوینتیکى ئەمینتر.
- کاکە برۆن من نایەم.

مەلا عەولا ناویک بارزانی هات گوتی: ئیستا دەبیتە هجوومی دەولەت، ئیرە زۆر خەتەرە! گۆتم: تا جاش پیلەم نەگرن و راستم نەکەنەوه دەست لە خەوی ئەم بن بەردە بەرنادەم. ئیتر لە سەری مەرۆ! تاو کەوت و تەقە پەیدا بوو. لە عاسمانەوه بۆمبارانی دوازدە فرۆکە، لە هەموو لایەکەوه گرمەى تۆپان، دەنگى تەفەنگ و تیربار وەک برێشکەى سەر سیل، دووکەل دنیای پر کرد. باوەر دەکەى یا ناکەى کەیفى خۆتە! لەو تەقە و هەرا و دووکەلەدا خەوم لیکەوت و ماوەیەکی زۆر باش نوستم. خەبەرم بۆوه: گرمە و هەرا زۆر توندترە. هەمیشە ئەو دیمەنە جوانەم دیتەوه بەر چاو کە شەش مندالی چکۆلەى چوار پینچ سالانە نیشانە بەردیان داگردبوو، گەمەیان دەکرد. هەر کە تەیارە دەهات کێژیکیان دەیگوت: «روونین!» هەموو دادەنیشان. هەر تەیارە دەچوو هەلەدەستانەوه گەمەى خۆیان دەکرد. پیریزنیک لە نزیکمەوه تێپەرى هەر دەیگوت: جەرگم ڕەش بێ بۆ ئەو هەموو گەنجانە کە بە کوشت دەچن. تووشى پیاویک بوو، گوتی: خەبەر چییە؟

- دنیایە کە کرە! (یانى بى دەنگ و سەدايە).

ژنە کە گوتی: هەى داوەشێ! ئەو پیاوانەمان شەر دەکەن تۆ لێرە چ دەکەى؟ گوتی: دایە هاتووم ئاویان بۆ دەبەم.

تا تاوم هاتى لە بن بەرد نەبزوتەم. ئەوسا پاش نیوهرۆ چوومە بنکەى مەلا عەولا لە دەم چەم. جیگاگەى تەیارە نەیدەدیت. نانیکم خوارد، مەلەم کرد. نەقلی چای ئەیوووم بیست، ئەو رۆژە پتر لە دە جار جیگەى گۆیزتۆو و ئۆقرەى نەگرتبوو. ئاخەر جار کەترى وە سەر ئاگر نراوه کە ئەمجار هەر دەبێ چای بخواتەوه. ئەى گوللە تۆپ تۆ وەرە راست لە کەترى بدە و ئاگر هەلپەرژێنە؛ چا ئیستاش نەخورایەوه!

بۆمبای ماسیانیان دە چۆم هاویشت. مندالە بارزانی - کە هەموویان وەختە بلیم وەک ماسى مەلەوانن - خۆیان دە رووبارى شیتە هاویشت و دنیایەک ماسیان گرتەوه. زۆرم شەر دیتن، بەلام شەرى دۆلى زوراران و شەرى چەمى چامەى ئەو رۆژە دیتەم لە سینەمادا مەنزەرى وام نەدیوه. بریا فىلمى لى گیرابا و بتدیبا!

تەنگى نوێژى شێوان بوو خرمەى سواران هات. چوومە سەر ڕى. مەلامستەفا بوو جیگەى لێرە بیری دەگۆیزتەوه. گوتى هەزار وا ئیستا ئیسترت بۆ دەنێرم؛ لێرە بە!

مندالینکى دوازدە سالانە بەخیراتنى مەلامستەفای کرد. گوتى: ساغ بى زىخۆ (یانى ئازا). پاشان فەرمووی: ئاغا چت لە من دەوى؟

- ئەزبەنى تەفەنگ!

فەرمووی: بیدەنێ، کوپى بابى خۆیەتى.

ئەوان رۆبشتن و منیش بە چیا هەلگەرام. زۆر سەرکەوتەم. خرمەى سواران هات و دەنگیان دام. بارزانی فەرمووی: ئیسترم بۆ ناردى تووشت نەیبوون. یەکیک دابەزى با هەزار سوار بێ.

گۆتم: هیندەم نەماوه سەرکەوم، بە پى دیم.

گوتى: یەکیک دەگەلى بگەریتەوه، زۆر تاریکە و ڕى نازانى.

حەسەن ناویک لە بنهوه دەلی: توخوا بلێ ئەوم دەگەل بێ، چونکە من فل بووم! حەسەنم دەگەل گەراوه. لە گوندی «بیه» دەرکەوتین. تارماییه کمان لە پێشەوه بوو؛ لایتی قەلەمیی لێ دا، کیزیکی جیحیلی زۆر جوان بوو بە تەنیا بەو تاریکه سەلاتەدا دەرۆیشت.

- کیوه دەچی؟

- دەچمە لای مەلامستەفا لە دەلاشی؛ ئەو سوارانە دەگەل ئەو بوون.

- بۆ دەچی؟

- قەولم بە «مستەفا عەبدوللا» داوه میتردی پێ بکەم؛ نازانم بۆ نایه بمخوازی؟ حەرەسی بارزانیه؛ دەچم شکایهتی لێ دەکەم!

حەسەن گوتی: تە دینی!

گوتی: ئا دین نیمه، حەقی منە شکایهت بکەم، دەبێ بمخوازی!

حەسەن گوتی: بۆ نایه میترد بە من بکە؟!

گوتی: دەم خۆ بپەر، ئەو پیاوهی لەگەلتە عاقله، قەسە ناکا، تۆ چاوه لێو کە! من مستەفا عەبدوللام دەوی.

هاتین بە رووکاری دەلاشدا کە بنکەیی بارزانی (مالهوهی) لهوی بوون. کچ رۆیشت بۆ مال و لە حەسەن جیا بوومهوه بەرەو مەقەر. زۆر شکەت بیووم؛ بێم نەکرد سەرکەوم. خێوه تیکی هەلنەدراو تووش بووم و دەمهووروو لە سەری تخیل بووم. بەرەبەیان بە دەنگی حەماییل خانی دایکی کاک مەسعوود و خەبەر هات، جینیوی بە خەربەندەکان دا کە چۆن هەزار لێره نووستوووه لێفە و سەنیرتان بۆ نەهێناوه؟ ئەوانیش سوپندیان دەخوارد کە هەر نەیانزانیوه لهوی نووستوووه. دیار بوو حەماییل خان چوو بوو نوێژی سەبینه بکا و تووشی کەلاکی من هاتبوو. زۆر زوو لێفەم بۆ هات و خەوتمهوه.

لهو تا شیخانی بارزان لهو مەلەبەندن، قانونیکی تاییهتی لە بارزان هەیه: کچ بە شوو دان بە زۆری هەر نییه. کچ و کور کە قەولیان بە یه کتر دا، بە شیخ دەلێن؛ دایک و باب پازی بن و نەبن، شیخ دەیاندا بە یه کتر و بە ئەندازهی دەست رۆیشتن، مالیان بۆ پیکهوه دەنێ. ئەو کیزیه شوو دەگەلمان هات، چوو بووه لای حەماییل خان. پیتی گوتبوو ئیستا شەرە و تەنگانە، لە «بیه» داتەدەمەزرتیم. وا دەکەم ئاگایان لیت بێ؛ نایهلم ئاتاج بی. تا شەر سووک دەبێ و دەتەدم بە مستەفا عەبدوللا. جلکی زۆریشی دابوووه و رازی کردبوو کە شکایهت نەکا.

رۆژیک چوووه مەله؛ وه ناو هیندیک داران کەوتم؛ هەناریک و دوو گوێزم پەیدا کرد. کە هاتمهوه، بارزانی زەنگاله کەیی خۆی بە سووژن و بەن دەچنیهوه. کە باسم بۆ کرد گوتی: ئەو جیگهیه مولکی منە، هەنار و گوێزه کانت حەرام خواردوو! گوتم: دەولەت هەموو مالی تۆی موسادەرە کردوووه. ئەو زەنگالهشت مالی خۆت نییه؛ چ جای گوێز و هەنار! باوهر کە ئەو مولکەیی مەلامستەفا پەنجا دیناری نەدینا؛ کەچی رۆژنامەیی دوزمن دەیگوت فینوداله!

شیخ بابۆ (براگەرەیی مەلامستەفا)، لە کونە ئەشکەوتیکدا بوو. پیاویک بوو قەتی تەفەنگ نەهاویشتبوو. هەمیشە هەر نوێژی دەکرد. ئەگەر بلێن پەپوولەیی بەهەشت بوو، درۆیان نەکردوووه. رۆژیک لە میترگیک دانیشتبوو، سەد میتریک درۆژیایی دەبوو؛ سێ سووچ. گوتی: هەزار! ئەوه مولکی منە. گوتم: جەناب! من سەد ئەوهەندەشم هەبوو، نەمگوت مولکم هەیه! دەعوەتی کردم بۆ ماله ئەشکەوتە کەیی. نان و چام خوارد، ئەو هەر نوێژی نەپساندەوه؛ بەجیم

ھېشت.

گۇيا جاريك زەمانى شىخ سەدىقى بىرلىك، ھەتتە مەرلە شىخ بابۇ دىزراۋە. دىزە گىراۋە. شىخ بابۇ بەزەي بە دىزدا ھاتتەتەۋە، چۈر دىنارىشى داۋەتلى! گوتتۇۋىيە: ئەم كابرابە دەستى كورت بوۋە بۇيە دىزى كىرەۋە. چۈنكە مالى دىزىتەتە بوۋە دىيارە بە ھەرزانى فرۇشتوون. رەنگە بەشى ئىحتىياجى خۇي نە كىردى!

ھەمەدەمىن ناۋىكى خەلكى ولاتى پۇدەر - كە ئنى خۇي كوشتېۋو - لە بارزان دەست بە سەر بوۋ؛ كرا بە خىزمەتكارم. زۇرم كەيف بە ساۋىلكەيە كە دەھات. پاش چەند رۇژىك، بن دارە قەزۋانىك خۇش دە كىرد، گىلم لى رۇ كىرد و تەختم كىرد و كىرمە جىگەي يە كىجارىم. شەۋ مانگەشەۋ بوۋ. گوتم: كاك ھەمەدەمىن بزانە بەردىكى نەرمم بۇ پەيدا كە، دەيكەمە سەنبرا زۇرى پى چوۋ نەھاتەۋە. ھەرام كىرد: ئەۋە چت لى ھات؟
- ۋەللاھى ئەگەر مەلامستەفا بەر گوللەم دا تازە خىزمەتە تۇ ناكەم؛ دەستەم لە ھەزار بەرد داۋە ھىچى نەرم نىيە!

- كاكە! مەنزورم بەردى لووس بوۋ كە سەرم نەقرىنجىنى!
جگە لەۋ دار قەزۋانە، دوۋ دار قەزۋانى تىرىش كىردبوۋە ھى خۇم! جەنگەي قەزۋانى فەرىك بوۋ. پۇزانە زۇرم مىۋان دەھات. دەمگوت: كاك ھەمەدەمىن ھىندىك قەزۋانى جۋانىان بۇ بىنە! ئىۋارانە چەند پىر و پاتالى بارزانىم لى كۇ دەبوۋنەۋە، ماناى شىعەرى مەلاى جىزىرىم بۇ لىدەدانەۋە و ھەقى فىزىكردىش ئەۋە بوۋ كە بە دەنگ بىخوئىنەۋە. ئىتر گەرەلاۋژە بوۋ! رۇژىك ئىدىرىس بارزانى ھاتە لامان. گوتم: گوى بگىرى، دەبى بە گۇرانىش بىلىلى! زۇرى ھەۋل دا، ھەفۋ نە كرا. ناچار شىكى بە دەنگىكى زۇر ناخۇش بۇ خوئىندىنەۋە!

ئىۋارەيەك ھەمەدەمىن وپراى شىۋى بىرىنج، كوتە گۇشتىكى نەرمەي زلى ھىنابوۋ. بنى چەمەدانى رىش تاشىنەكەم گەرام، چۈر قەلە سىرم پەيدا كىرد. گۇشت و سىرمان ھەنجى و تىكىمان ھەلپشاۋت، بە لكە دارىكىماندا كىرد و بەيانى بە ئاگرى پۇلوانمان بىزانە؛ كەم شتى ۋا خۇشم خۋاردوۋە.

مىزەرىكى رەشى گول - گولم ھەبوۋ؛ ئەۋىش ۋەك قوتوۋە توۋنتى مەلا باقى، عاساى موۋسا بوۋ: شەۋانە لىفەم بوۋ، بە رۇژ لە سەرم دەنا، ئىۋاران بە لاي تاۋمەۋە دەگرت بۇ سىنەر. رۇژىك باران دايدا، لە بن دار رۇشىتم كەلنىك پەيدا كەم. پى ھەلگەرام، ئەشكەۋتىك دىتەۋە كە پىر لە كۈنە رىۋى دە كىرد. لە سەر بستىۋى ۋە زۇرم بانگ لە ھەمەدەمىن كىرد كە ۋەرە! نەبىست. رۋانىم توۋتن و پەر و ئاگرى پىيە. چىلكەم كۇ كىردەۋە و ئاگرى كىردەۋە و شەۋ تا بەيانى رامبۋارد. بەيانى كە دەروانم ھەر ۋا پىۋاۋە و بەۋلا و لادا رادە كا. ھەرام لى كىردن، گوتىان ئەمشەۋ ھەر لە تۇ گەراۋىن؛ ھەمەدەمىن گوتتۇۋىيە نازانم چى بە سەر ھات.

ئەھمەد تەۋفىق - كە ھەمىشە لە سەفەردا بوۋ - لە لاي قەلادىزە و سنورى ئىرانەۋە بە چەند بارىك چا و خام و خاكىيەۋە ھاتەۋە و مستەفا و كاۋەشى دەگەل بوۋن؛ دىسان لىك كۇ بوۋىنەۋە. شەۋىك نازانم چۇن بوۋ ھەر ئەھمەد و من لە پىشت چىاي شىرىن بە پىدا دەرۇشىتىن. دىنا تارىك و قور بوۋ؛ رىگەمان ھەلە كىرد. لە مالىكى دەم رىگەمان پىرسى، كچىكى زۇر جۋان فانۋوسى ھىنا. فانۋوسە كە بەرانبەر دەم چاۋى راگرتبوۋ؛ كە با نەشزانى كىين، بزانىن جۋانىك ھەيە... رىگەي شان داين و ھاتىن. بە سەر كەندالىكدا كەۋتىن. پازدە

پیشمرگه له بن کهندال دهوری ناگریان دابوو؛ بووینه میوانیان. بردیانینه لای سهرووی مهجلیس. دهبویه پال به کهندالهوه دهین که تازه داروخینرابوو. دوویشکیکم دیت بهرهو گری ناگر دههات؛ کوشتمان.

گوتم: ئەحمده من له مار ناترسم؛ بهلام له دوویشک رۆحم دهچی.

گوتی: له چاو من رۆستهمی! نازانی من چهند له دوویشک دهترسم!

دوویشکیکی تر له پشتمانهوه له کهندال دهرچوو بهرهو ناگر. نهخیر بهکی دی و بهکی دی؛ ناشویرین بلین ترسه نوکین! ئەحمده گوتی: ئیمه فیڕ نهبووین له نزیك ناگر بنووین، دهچینه نهولا! دایانه تاي کهلامه للايه دهی ههر له جیی خۆتان بن؛ چون جیگه تان له لای سهروو نهی؟! چاومان لی قووچاند و نوستین و خۆمان تهسلیمی دوویشک کرد. بهلام وا دیار بوو دوویشک به پیاویان نهزانیبووین؛ پیانهوه نه داین و ئیمهش له ترسان نهخهوتین! بهرهبهیان ههستاین برۆین، گوتیان تا چای نهخۆن نهپۆن. گوتم: کاکه دوویشکه کان رازی نین لیتره بین! خۆمان گه یانده بنکهی میرانی صالح بهگ. پیشمرگه یه کی هاتهوه، گوتی: میران له بهر ماران جیگه م پهیدا نه کرد؛ هه مو مارن!

گوتم: مه رگی ئەو سه ر و سمیلهت بی! پیاو چون له مار ده ترسی؟!

میران گوتی: کوره ئەو به مال ده لی مار! چوو بوو بنکه پهیدا کا، ده لی مال زۆرن؛ شوینی

چۆل نییه!

ديسان بارانی پاییزه دایدا بهوه. ده گهل کاوه و مستهفا و مام عه لی باه زیدی به کتو هه لگه راین شویتیک بدۆزینه وه. که لینه به ردیکمان پهیدا کرد، باران نهیده گرته وه. که لین تهسک بوو؛ دوو کهس ئەگه ر وه ک کاکله بادام له تیکولیک خۆیان پیکه وه بنووساندا یه، تازه نه ده بوو هیجیان ببزونه وه. مام عه لی بۆ خۆی جیگایه کی تابه تی پهیدا کردبوو، ئیمه ما بووین سی کهس. کونیک له بنه بانی که لینه که دا بوو؛ تۆ بلی گورگیک، رپویه ک، خوانه خواسته پلنگیکی تیدایی؟ گوتم من تاقی ده که مه وه و بۆ خۆم راکشام و لاقم به ری کرد. تا ئەستوو رای پی رانم جیگه ی بۆوه؛ کردمه جیگه ی خۆم. ئەوانیش با پیکه وه بچه سپین. باران زۆری هینا وه، غارمان داوه دهر وه. کۆلکه ره زی کۆنی له بن بوو - که به دهست هه لده قه نران - زۆرمان کۆ کردوو و له بهر دهر کی که لین ناگرمان دا. ته لیسیکمان پی بوو، ههر تاو ناتاوه ته لیس له کۆل، ده چووینه کۆلکه ره ز کۆکردنه وه ی به نۆره. چا و شه کرمان پی بوو، که تریمان وه بهر چۆراو که ی ئاوی بارانه ده دا؛ که له بهر دهر که وه ده هاته خوار؛ چامان لینه نا. سی رۆژ و شه و باران و چانی ههر نه داین. له دوو که لدا ده تگوت خنکاین. نانمان خه لاس ببوو؛ له ورد که ی ره ق هه لاتوو ده گه راین به چای بخۆین. به لام ئەو سی شه و و رۆژه به قسه ی قۆری کاوه پیکه نین.

رۆژی سیهه م تاو هه لات. گوتم: وا من دهرۆم شویتیکی باشتر پهیدا ده کهم؛ ئیوهش به دوومدا وهرن بۆ گونده کانی بۆتی. له کتو داگه رام؛ به ره و دی چووم. تووشی کانیه ک بووم که چه ند زینکی لی بوو. له دوور ویتستام تا دهرۆن و بچه سه ر کانی. ژنان ههر فلق وهۆریان بوو! به کیک بانگی کرد: هه ژار! ئەوه بۆ نایه یه سه ر کانی خۆت ده ئاودا ببینی؟! چوومه سه ر ئاو، روانیم ته وا و قوله ره شه یه کی زۆر پیس، ههر چاوم بزه ی دی! تۆمه ز سی شه و و رۆژ دوو که ل وای لی کردووم و ئیمه پیمان نه زانیوه. تاویک ههر ره شاو له چروچاومه وه هات. گوتیان به و شکله ی تۆ پیده که نین!

زورونىم لى نەۋمى سەرۋى خانوۋىيىكەۋە پەيدا كىرد كە گاشە بەردىكى زور زەلام لى سەربانى كون كراۋ را كەۋتبوو بەر ھەيوانەكەي! تەيارە بۇمبايەكى بە مالىكى نىك نەۋ مالىە دادابوو، كىرەبويە چالىكى زور قوول. بەردى بناغەي خانوو، سەربانەكەي نەۋ مالىە كون كىرەبوو؛ كەۋتبوو بەر ھەيوان. خاۋەن مال لاۋىك بوو تەھاي ناۋ بوو؛ مۇدەنەي كەۋتەي دەسمى و نەخش دە كىرد. گوتىم: تەھا نەخشەكان جوان نىن!

- ۋەللا كاكە دە پىشدا ھى زور جوانم دەزانى، لەۋە تا نەۋ بۇمبايە ھاۋىتراۋە لە بىرم چوونەۋە! دەي نەمجار نەخشى بۇمبا و تەيارەكەي لى بىكە!
پىرەننى دايكى تەھا ۋەختى خۇي دەگەل بارزانىان ھاتبوۋە شۇيە. يەك لە نەقلەكانى نەۋە بوو كە لە شۇيە گوتوۋىيانە بۇ نوۋز ناكەي؟ گوتوۋمە نوۋز ناكەم، خۇداي عالمى (شىخ نەحمەد) شفاعەتەم تە كا! كاۋە زور سەير لاساي نەۋ پىرەننى دە كىردەۋە.
رۇزىك لە «بىن گەريان» تايەكى زور سەختەم ھەبوو؛ گوتىم: ھەمەدەمىن ھىندىك ئاۋم فرىبا خە! تىنوۋمە.

گوتى: مام ھەزار تەيارە بە عاسمانەۋەيە، ناۋىرم!
گوتىم: راۋەستە! لىفەيەك سوورم ھەبوو، بىردەم لە دەشتايى پروتەن - كە لە تەيارە دىيار بىم - رامخست و لە سەرى درىژ بووم. ھاۋارى لى بەرز بوو. گوتىم: تا ناۋ نەھىنى لىرە نابزووم! بە غار خۇي گەياندەكانى و ناۋى ھىنا. چوۋبوو ھەۋلى دەرمانى داۋوو، لەتىك ھەبى ئىسپىرىنى دەس كەۋتبوو؛ بۇي ھىنام!

دەرمان لە لاي دوكتور مەھموود ھەبوو؛ بەلام دوور بوو؛ نەيدە گەيشتىنى. بە راستى دوكتور مەھموود نىعمەتىكى گەۋرە بوو. بارزانى وايان عاقىدە پى پەيدا كىرەبوو كە ھەر بىرىندارىك بىگاتە دوكتور مەھموود نامى. لە باتى تەختى بىمارستان گەلای بەروۋى رادخست. رۇز و شەۋى نەبوو. كەسى ۋا بە سەبىر و رازى بە ھەر جۇرە ژيانىك نەدوۋە. ئىۋارەيەك دەگەل عەبدى زىدىكى - كە سىمىلى بە قەد باسكى من دەبوون - لە سەر كەندالىك ھەلرۋشكاۋوۋىن. غەبىستى نەۋانەي دە كىرد كە لە تەيارە دەترسن و خۇي لە بەر دەشارنەۋە. لەۋ دەمەدا خوت و خاقل تەيارەيەك بەر تىربارى داين. عەبدى ئاغا لە تاۋان رىگەي نەدى، دەمەۋروو كەۋتە كەندال و چەپكىك پىر و پوۋشى لە سىمىلى ھالا:

- ئەشەدەمىللا تۇ لە تەيارە ناتىسى؛ بەلام رەنگە دەستىۋىژت سووك بوۋى!

رۇزىك بەردى چەخماخم نەماۋو:

- ھەمەدەمىن بچۇ سەر رىگە بزانە بەردىكەم بۇ سوال بىكە!
جارىك ھەراي كىرد:

- مام ھەزار نەۋە رىپوارىكە، دەلى جفارەكەي بىرەي بۇي داگىرسىنم!
- با براۋا!

نەمجارە ھاتەۋە، بەردە چەخماغىكى بۇ لە يەكى تر سوال كىرەبووم.
رۇزىك بارزانى فەرموۋى: ھەزار بەينى خۇمان بى! ھىچ پوولمان نەماۋە. ھەرچى ھەيە ناگاتە سەد دىنار؛ بەلام خۇدا رىكى دەخا...

پاش نوۋىزى نەۋە رۇزە يەكىك لە لاي زاخۇۋە ھاتبوو. بارزانى ھالى «نەحمەد نالەند» ي شاعىرى پىرسى؛ گوتى ھالى باش نىيە. سى دىنارى بۇ نارد؛ فەرموۋى: بە ئەسەد خەبەر دەدەم

ئاگاداری بکا. بارزانییهک هاته لای، لئی پرسی: حالت چۆنه؟

- ئەز غولام! ئەم بچ سەر و بەرین.

پینچ دیناری دایه. گوتم: ئە سەر ئەو حالهرا، ئەم حاتەمیەم کەیف نایگرێ.

فەرمووی: مەلا نالبەند شاعیری کوردە. ئەمەش ئەگەر هیچی شک بردایه نەیدەگوت بچ سەر و بەرم. خودا تۆلە دەکاتەوه مەترسە!

ماوەیەک دوای ئەوه خەبەری سەرکەوتنی پێشمەرگە لە چپای مەتینا هات کە بە جاریک هەنگیکێ دەولەتیان لە ناو بردبوو. بەلام بە داخهوه مەلا ئەحمەدی نالبەند هەر کە دیتبووی جاش هجوومیان کردۆتە گوندەیان، بە کێرد ورگی خۆی دڕیبوو؛ خۆی کوشتبوو.

قەرار وا بوو دەولەت لە جینگەیه کەوه هێرشیکێ بەریان بکا. مەلامستەفا چەند سەر قۆلەیه کی کۆ کردبووه بۆ تەگبیر لەو شەرە.

فەرمووی: لە هەر قۆلەیی بە جەرگترین پیاو هەلبژێرن کە بیست و پینچ تا سی کەس ببن؛ بیدەنگ لە بن ملەیی کێو خۆ مات دەن! دەولەت بەر لە هجووم پێشه خۆی بە تۆپان دەکوێ تا خاترجەم دەبچ کەسی لێ نییه؛ ئەوسا هجووم دەکا. ئەو کەسانە ئەوەندە خۆراگر بن، گوێ نەدەنە تۆپ بارانە کە. تەنانەت ئەگەر خوا نەکا یەکی بشکوژرێ، ئەوی تر بۆی نەچن و لە جیی خۆ نەزوون و خۆ مات کەن. هجوومی پیاو کە هات، لە نزیکهوه دایانگرن. هەر لەشکرێک لە جەبهدا هەوڵ جار نۆ یا دە کوشتەیی دا، دەشکی.

هورموز گوتی: من یەکیک لەوانە. فەرمووی: نا، تۆ بە کاری ئەوه نایه. زۆر ئازای؛ بەلام زوو هەلدهچی و هەر مل پێوه دەنێی. پیاوی زۆر بەسەرم دەوێ.

هەر کەسه ناوی چەند پێشمەرگەیه کی گوت؛ هیندیکی پەسند کردن. راستیش ئەوه بوو ئەو هجوومه کرا و دەولەت زۆر پیس شکا. لەشکری سووریاش هاتبووه یاریدهی لەشکری عیراق و شەری دەگەل دەکردین. جەبهدەیی لای سووریا هورموز گرتبووی، پەت پەتیکێ بە لەشکری سووریا کرد بە داستان بیگێرنهوه. چەند جاری راو نان و کوشتنی و تالانی لێ گرتن. بەلام هورموز پیاویکی ئەوەندە نەترس بوو گالتهی بە شەر دەهات. سەنگەری نەدەگرت؛ بە پێوه بەرەنگاری دوژمنان دەبوو. بە داخهوه لە شەرێکدا شەهید کرا؛ کە بارزانی زۆری بۆ خەمگین بوو. تا بەم دیوهشدا هاتین، مندال و خوشک و دایکی هورموزی وه ک کەسی زۆر نزیکێ خۆی چاوپێری دەکرد.

هجوومیکی زۆر گەورەیی دیکەیی حکوومهت لە لای میرگەسوورەوه کرا. شەری تەن بە تەن و بە نێزە قەوما. عەمەر اغای دۆلەمەری ئاوقای جاشیکێ یەزیدی تەزەیی زەلام ببوو. جاشە کە پری دابوو گونی و بایدابوو؛ بەلام جاش کوژرابوو. عەمەر اغایان بە گونی بادراوهوه گەبانده دوکتور مەحمود. لەو شەرەدا جگە لە سەدان سەرباز و ئەفسەر، سەد و چوار کەلاکە جاش لە مەیداندا بەجێ ماوو. ئیتر لەو شەرەوه دەولەت کەوتە پاشەکشە و زمان لووسی کە با گفتوگۆی ناگرەس بکەین.

ئەوی لەو ماوەیەدا زۆری ناپهت دەکردم، دیمەنی ژن و مندالی بارزانیان بوو کە لە بەر باران و لە بن داران دەژیان. مالیان هەر ئەوه بوو کە بە کۆلیانەوه بوو؛ بەلام ئەوان قەت گلەیان لە بەختی خۆیان نەدەکرد. راستی حالیکێ پەرشانیان هەبوو.

ئەو کاتە کە لە «بن گەریان» بووین و هیشتا نەناردرا بوومه خورکی، بارزانییهک بە ناوی «ئاغا»

که «ئاغای زوره گوان» يان پې دەگوت، خەریک بوو له جی گوندی «زوره گوان» خانوو ییکی به وشکه بەرد دروس دەکرد؛ دیواری تا نیوه بەرز کردبوو، گوتی: له عومردا جارێ پینجەمه دەیم خانوو بکەم و بەر له تەواو کردن پیم بە جی دیلن. بیستانو کیکی کردبوو هەر دە یگوت: هەژار با خەیار و ترۆزی و تەماتە بگەنئ، پینخۆری تۆ له سەر من! رۆژیک دیتەموه:

- ئاغا دەزانم خانوو کەت بە جی هیشت؛ بەلام بیستانە کەت چی لێ هات؟

- بیستان هەر له گولدا بوو، راپیان ناین. رۆژیک گوتم بچم سەری بدەم، کە دەچم دوو دانە جاشی زیباری له ناوی دان. خۆم لێ داگرتن، هەردوو کم کوشتن. لەباتی ترۆزی دوو تەفەنگم بە رەختە فیشە کەوه هینا.

لەو شەرانی باریاندا زۆر پیاوی زۆر ئازا کوژران و بریندار بوون. رۆژیک بۆمبایەک کەوتبوو نەو سەنگەر یەکەوه، لە دوازدە کەسان «کەکو» دەرچوو. کەکو کە لە شەری مامەشەیی دەوری سەقز ناوبانگی کرد و بە سێ جی بریندار بوو. لە شەری دەوری شەنۆیە دیسان بریندار کرابوو؛ لەو بۆمبایەش هەرچەند نەمرد، بەلام لە زمان و دەست و پێ کەوت.

عەمەراغای دۆلەمەری لە لای سەری حەسەن بەگی چوو بوو زگ جاشان، رەوێهەک زۆر گەورەیی لێ بر دابوو. لە رینگە مار پێیەوه دابوو؛ بەو حالەش تۆناییوو سیسەد سەر دەر باز بکا. ئەحمەد تەوفیق - کە لە دواي ئەو بە رێدا هاتبوو - تووشی سێ ماین و ئەسپ و دوو پڕیکی ماچە ئیستر ببوو کە لە رەوێهە کە هەلبرابوو؛ هینابوونیە بارزان. ماچە ئیسترە کە زۆر جوان بوو؛ دەتگوت بە قەلەم کیشاوتە. ئەحمەد دە یگوت بۆ خۆم؛ شەو کەتی بێ سیم داوای دە کرد؛ هەرچی دەیدی عاشقی دەبوو. نەمزانی دوو پری هینشتا بارنە کراو بۆ بۆتە فەرۆخ لەقا و ئەو هەموو دلدارەیی هەیه! ئاخیری شێخ بابۆ داوای کرد و درا بەو.

دەگەل «میرانی سەلح بەگ» ئیوارە یەک چووینە سەیری کۆنە قەلای میری رەواندز کە لە دیاری کانی بۆتە. قەلایەکی زۆر قایمە؛ بە بەردی زۆر گەورەیی رەش دامەزرابو کە دیارە بەردەکان بە کۆتان گۆبزرابوونەوه. عەنباراوی گەورەیی تیدابوو. کە گەراپنەوه، بە ناو کۆلانی گونددا هاتین. من سەر کلاووم لە سەر بوو. مندالیک دیتمی، زیراندی؛ زۆر ترسا. میران گوتی:

ئەو فەقیرە هەر بارزانی سەر سووری مل بارکی دیتوو. تۆی بە ورچ زانی؛ بۆیە لیت ترسا!

ساردە پاییز بوو. شەر لە جەبەهەکان ویستابوو، بەلام ئالقی موحاسەرە هەر مابوو. بێر پار درا بەرەو سۆران برۆینەوه. دەگەل ئەحمەد تەوفیق و هەوالانی و میرانی سەلح بەگ و دوو پینشمەرگەیی کەوتینە رێ. شەویک لە نزیک سنووری ترکان ماین. هیندی کمان چوونە گوندی «زیتی» کە تورکیە یە. کەوش و پەتووی کولکن و وردە ئەسپاییان کړیوو. زۆرم حەسەرەت بوو کە سێ دینارم شک نەدەبرد لە پەتووەکان بکرم. رۆژی دوايي کەوتینە ناو سنووری کوردستانی بەرەدەستی تورکیە و شەش سەعاتیکی برد تا لێی دەرچووین، بەلام تووشی جەندرمە نەبووین. لە رینگە وه پێش کەوتم کە تا ئەوانی تر دین گێوژ بخۆم. لە بن دارە گێوژیک بووم، پلارم تێ دەگرت. پیاویک دوو کەو بە دەستەوه، کچیکی زۆر جوانی دەگەل بوو؛ لێی پرسیم:

- تۆ بارزانی؟ کووتالت پێیە؟

گوتم: نا برا! من موشتەری شە کە مینی جوانم!

گەیشتبوو هەوالەکان گوتبووی: ئەوهی پێش کەوتوو شیتە! هیچ وهک چۆدار ناچێ و

دەلى شەكە مى دەكېم!

لە گوندى «كاكە» ۋە لە زى پەرىنەۋە ۋە ھاتىنەۋە ناۋ عەرزى عىراق. شەۋ لە قەبرىستانىكىمان خست. يەك دىنيا دارى وشكى تىداۋو؛ بەلام لە دىكەى نىكى - كە ھىلكە ۋە ماستمان لى كېن - گوتوۋىيان دارى قەبرىستان بسووتىن، دەمرن! دەگەل ئەحمەد تەۋفىق بەربوۋىنە داران ۋە ئەۋانى تىش غىرە تىان ھاتە بەر. ئاگرى ئەۋ شەۋە تا بەيانى گرى بلىند بوو. ئەم جار پاش يەك دوو سەعات رى كەوتىنە دەشت. ئەحمەد تەۋفىق كەسى نەدە گەشتى؛ ھەر ھەيدىشى لى دە كردين: «دەى خۇش برون!». گەينە سەر گۇماۋىكى زۇر خۇش، چەند دارە بى لە دەۋرە، سىۋەرەى دەتگوت نىۋە پاست بە ھارە. مام عەلى بايەزدى دەلى: «ئاخ! ئىستا گامىش بام ۋە تىرم لەۋ سىۋەرە خواردبا ۋە لەۋ گۇمەدا بنووستبام!». زۆرم برسى بوو. ئەحمەد ھەر دەتگوت برون! دەمزانى ئەۋانى تىش برسىانە ۋە لەبەر ئەحمە ناۋپرن دەنگ بكن. ھەر چۇنىك بوو پىش كەۋتم. گەيمە شۋانىك:

- كاكە نانت پىيە؟

- نە بە خوا.

- شىر چۇن؟

- كاكە قاپەكەم ھىندە پىس ۋە چلكنە كەس بىزى نايە شىرى پى بخواتەۋە، ئاۋىش نىيە

بىشۇم.

- دە تۇ بۇم بىنە بزانه چۇنم!

لە قاپىكى رەش ھەلگەراۋى موو پىۋە نووساۋدا شىرى بۇ ھىنام. چاۋم قوچاند ۋە يەكسەر بە سەرمەۋە نا؛ ئاھىكىم ھاتەۋە بەر. ئەگەر بۇت بلىم قاپەكە چۇن بوو ئىستا ھىلنجت دىتى! ئەحمەد تەۋفىق كاۋرىكى قەلەۋى لە كاىراى شۋان كرى ۋە پەتمان كرد كە لە كوى بنەمان گرت، بىكەينە شىۋ. ھەموانى زۇر شەكەت كرد؛ تا لە ناۋ چەند بىە كدا بنەمان گرت ۋە كاۋرمان سەربرى ۋە كەولمان كرد ۋە بە زىگى زۇر برسىيەۋە چاۋەنۇرى برزاندىن؛ لەپر لە پىشمانەۋە بوو بە تەقە. شەۋ بوو گوللەى لايەكى شەر كەرانمان دەدەت سوور رادە خوشىن، پىاۋ لە تەقە كەر دەبوو. خەبەر چىيە؟

- كورپنە بىتتە بەيان تەيارە لە دەشتى «ھىرتى» شېمان دەكا؛ جىگەى خۇشاردەۋەش نىيە. ھەر بە پەلە تۇزىك گۇشت ھەلدە پروۋا ۋە قوۋتمان دەدا. كەوتىنە رى. شەۋىكى سارد لەۋ دەشتە ۋەك مىۋرۋو كە ھەلدە لەرزىن. بۇ بەرى بەيانى گەشتىنە ناۋ گوندى «سىدەكان». چوۋىنە ناۋ دوكانە چۇلىكەۋە، ئاگرىكىمان كىدەۋە ۋە ماتەمان ھەلگرت. سبەى خەبەرى ئەۋ شەرە گەرەى شەۋمان پرسى، گوتىان جاشەكانى چىاي «سەرى حەسەن بەگ» بە قەستى تەفەنگىان بەرەۋ يەكتر تەقاندوۋە. بە دەۋلە تىان گوتوۋە بارزانى ھاتبوۋنە سەرمان؛ تا فىشەكى زۇر ۋەرگرن. ئەمەش فىلى جاشان!

بە ناۋ گوندەكانى موھاجىراندا سەر كەوتىن بۇ «گرېشى» ۋە بۇ شەۋ چوۋىنە «رۇستى». سبەى بۇ نىۋەرۇ لە گوندى «گرتگ» بوۋىنە مىۋانى مەلا ۋە سىسى ۋە پاش نىۋەرۇ بەرەۋ رۇست ھاتىنەۋە. لە قەبرىستانىكى سەر رى، دار گىۋرۇك ھەبوو، گىۋرۇ زەردى درشت، دەتگوت بۇ ھەتىۋى بەر گرتوۋە:

- ھاي لەۋ گىۋرۇم!

مەلا وەیسى گوتى: كاك ھەژارا! ھىچ كەس تا ئىستا نەيويزاوھ پووشىكىش لەم قەبرستانە بەرى؛ ديارە شەخسىكى زۆر توورەيە!
- مامۇستا راوھستە قسەى حىسابىم ھەيە!
رووم كرده قسنەكە:

- ئەى شەخس! گىوژەكانت گەيشتون؛ فەرموو بيانتەكینە و بيانخۆا دەنا دەوهرن و دەرزىن. ئەگەر نا ئىجازە بدە من بيانخۆم. خۆ تۆ گولى بەخىل نى، نە خۆت بخۆى و نە بيشيدەى بە كەس!

چووم بە لای گىوژەوھ. مەلا و دوو سۆفى ھاوړى دەلین: نەكەى! گوناحە! حەرامە! پىلەقەم لە دار دا، گىوژە دابارى. باوهر كە مەلا و سۆفى كە گوناحەكەيان بە من كرددبوو ھىچيان وە بەر من نەھىشت؛ گىرفانىان لى ئاخنى!

دۆلى گرتگ و رۆست - كە گوندى «سمیلان» یشى لى ھەيە - لەبەر باغات وەك بەھەشتە. لە بەفرى زستانىشدا سۆھ سوورە بە دارانەوھ چاوە لە پىاوە دادەگرن. كەوتوونەتە مىلى نزارى حەسارۆست كە بىلدتر چىاى عىراقە و بە ھەموو كۆھەكە دەلین «ھەلگورد». لەوێوھ لىك ھەلپراين. من پەگەل مىرانى سالىح بەگ كەوتم كە بچىن سەرىك لە ولاتى «خۆشناوھتى» بدەين. ولاتى خۆشناوھتى بە تابیەتى لە پاییزاندا بە سەر ميوەدا وێزان دەبى. ھەموو دىھاتى - كە يەكجار زۆرىشن - پەرە لە ھەنار و ھەنجىر و ھەرمى و سۆو ھەموو بەرىكى دار و ھەموو جۆرە تریەك. مىرانى سالىح بەگ لە مىرانى خۆشناوى شەقلاوھەيە. ھەر چەند رووت بوو، دەسەلاتى ئاغاھەتى و مىراھەتى نەبوو، بەلام بىر و برواى مىرانەى ھەر وەك خۆى بوو. پۆژانە پىشمەرگەيەكى دەنارد: بچۆ لە مالى فلان مىران بلى مىوانى دەبىن! جارى وا بوو مىرانى خانەخۆى رووت وەك سلق، نانى شەوى نەبوو.

پۆژىك بە پىشمەرگەيەكى گوت: شىخ حوسىن ھەروو مالى كوئىخا حەسەن لە زىوھى، بلى مىران ميوانتە! گوتم: مىران زۆر عەيىبە بۆ ئىمە ميوانى كوئىخا بىن. كۆنە مىرانىك نىيە لەو نزيكانە بچىنە مالى؟! تىنەگەيى گالتە دەكەم، گوتى: نا كاك ھەژارا! كوئىخا حەسەن ھەر لە مالى مندا گەورە كراوھ و بەخۆم كرده. وەك مالى خۆمانە.

بە رووكارى زىوھدا دەچووین؛ چ دىمەنىك؟... بىنە بەر چاوت بە ھەزاران دار ھەنار لە ساردى پاییزدا گەلای زەردىكە وەك زىرى بى خەوش. گەلای ميوى پەز سوورە و لە ھەناران ھالاوھ. خودا تابلۆيەكى نەخشانووھ ھەموو ھونەرمەندى دنيا گىژ دەكا. زۆر وىستام و روانىمە ئەو دىمەنە دلرفىنە. چووینە مالى كوئىخا حەسەن؛ يەكى زىتى قوتى زىرەك؛ دەلنى لە كونە تىنگى شەپتان دەرچووھ! رووخۆش؛ قسەخۆش. زۆر عاقل بوو؛ پىم سەير بووا ھەر دانىشتىن سىنىيەكى ميوژ و كاكلە گویز لە پىش دانىن، بەشى پەنجا كەسى دەكرد. مىران گوتى: دەچمە سەراوئ؛ تا دىمەوھ چاھەكە ساز بى! كە ئەو پۆبىشت، كوئىخا بە منى گوت: ئەرى مىران نەيفەرموو كوئىخا حەسەن ھەتىوى خۆمان بووھ!؟

- جا بۆ وا بلى؟

- كورە لولواكى ئاغا بشكىنە گووسەگى تىدايە؛ سەگم لەو تىترە. سالى دە جار دەنیرى تووتن و ميوەى بۆ بنىرم. دەلى ھەتىوى خۆمان بوو؛ لە مالى مە بەخۆ كراوھ!
شەو زۆر خۆشمان لى گوزەرا. مىران توورەكەيەكى گەورەى تووتنى بۆندارى داگىراو لى

ساند. به چەند ماله میرانی بی نانی ترهوه رامانبارد تا گەشتینه «هیران»، مەرکەزی شیخانی هیران که له باتی شیخ پێیان دەلێن «کاک». سافی شاعیر - که دەرویشان شیعرەکانی به دەفەوه دەخویننەوه - کاکێ هیران بوو.

بووینە میوانی شیخ سەبری که برای میرانی سەلح بەگ و تیمساریکی بازنشستە بوو. مالی له هەولێر بوو؛ له ترسی دەولەت به تەنیا له حوجرەیهکی هیران دەژیا.

شیخ گوتی: ئیستا شیویکتان لۆ لێدەنێم زۆر خۆش. گوشت و ئاوی تەمامە و تەر و تەویڵەهی کردە ناو شتیکی و له سەر کورەهی دانا و چوووه دەر. که هاتەوه، گوتی: هەوا تەشتۆکەهی نایلۆن بوو؛ له سەر ناگر هەلقراچوو. ببوووه تۆپ و چیشت حەبس کرابوو! فریمان دا.

«کاک» ئەو دەمه پیرەمێردیک بوو به ناوی «کاک عەلی»، تا بێتی پیاویکی مەبارەک بوو. لەو دێیه که هەموو دنیای دار و ئاو بوو، شوپنیک بۆ کاک هەیه له دەوری حەوزیک له بن سێبەری شۆرەبێیان، که به راستی شاعیرانەیه. کاک له قسەهی قۆری من خۆشی دەهات. هەموو ئیواران دەبوو بچمە لای.

پۆژیک گوتی: وا نۆ پۆژ بۆ پەمەزان ماوه. هەزار دەبی مانگی پەمەزان لای من بی.

- به خوا کاکە بمبەخسە من بەپۆژوو نابم. خۆشم به تۆ، به لێدان نادەم!

- بابە بەپۆژوو مەبە! شەرته بۆ خۆم نانی به یانی و نیوهرۆت بۆ دینم...

پیرەمێردیکێ دیکەهی برای کاک به ناوی «مام نوور» هەبوو، دەموچاو چرچی لووت ئاواوای شل و شەویق، ئەوهەندە قسەخۆش بوو نەبیتەوه. پیاو مردووی له گۆرئ با، مام نووری دیبا، دەهاته پێکەنین. زۆرم قسەهی خۆش لی بیست؛ زۆریشیان بۆ دەگێرامەوه که به داخهوه له بیرم چوونەوه. دوو سێ شتم له بیر ماون:

* مام نوور له ناو ئاغاوەتی دزەیی له دەشتی هەولێر میوانه. پیاویکی هیرانی دی، لێی

دەپرسی:

- توو نەگەیه؟

- بەلێ قوربان «سەخۆره» بووه (تازە دەگا).

مام نووری دەلێ: هەتیو وس به! ئیستا ئاغانی دزەیی هەموو هجووم دەبەنه سەر تووی هیران!

* له خانەقای سەید ئەحمەد له کەرکووک، مام نووری دەچیتە ئاودەست. دیواری ئاودەستەکان نەوییه و به حال تا نیوێ لهشی پیاو دادەپۆشن. ئاغانیهکی بۆشناغیش دەچیتە ئاودەستی تەنیشتی. مام نووری دەلێ: بهخیراتی بابە! خەلکی کوێی؟

جفارەیهکی پێشکەش دەکا و له سەر دیوارەوه بۆی دادەگیرسێنی و مل له چاک و خۆشی و باسی کاسبی و کار دەکەن! به سەید ئەحمەد دەلێن دوو شیت له ئاودەست چەقه و هەرایانە. دەزانن فیکێ مام نووره.

- مام نوور ئەوه چت کردووه؟

- قوربان به خودا پیاو شەرم له میوانی خۆی دەکا نەیدوینتی و جفارەهی نەداتی!

سەید دەلێ هەر ئەمڕۆ دیوارەکان بلند کەن!

* کۆمەلێک ئاغانی دزەیی دەگەل مام نوور دەچنە مەله له جۆگەهی گەوره‌دا. لیاسی مام نوور دەفرینن. تا دەیهوێ دەرکهوێ خۆلی پێدا دەکەن. مام نوور ماندوو بووه، زمانی کێشاوه و

قافاش پیدە کەنی.

- بە چی پیدە کەنی؟

- خۆم ھەر وەک بەرازیک دیتە بەر چاوە پەنجا سەگ دەوریان دابی و دە قور و لیتە ی وەردەن!

لە رۆژی ۱۸ مانگی یازدە ی سالی ۱۹۶۳ سەلام عارف - کە سەرکۆماری بەعسییە کان بوو - لە بەعسییان ھەلگەراییە و دەم لە پووشتی کردن. ئەو دەمە لە ھیران بووم. لە پاش پینچ رۆژ دەگەل میران - بە لەوە و دئ بە دئ - خۆمان گەبان دە «دۆلە رەقە» و بووینە میوانی ھەباساگی مامەنداغا. ھەباساغا رەئیس عەشیرە تێکی گەرەییە و پتر لە پەنجا گوند مولکی ھەبوو. سەرەرای ئەو ھەش عەشایری بۆلی و بابۆلی - کە لە لای قەندیل گەرمین کویستان دەکەن و یە کجار زۆرن - دە بەر حوکمیدا بوون. ھەر لە شاری رانیەو تا گەلالە، رەعیەت و ئاغا خۆیان سەر بە ھەباساغا دەزانی؛ نیمچە پادشایەک بوو. ھەوەلین ئاغا ی کە ببووە یاریکاری شۆرش، ئەو بوو؛ بەلام ھیچ خوو قۆرە دەماگی ئاغانە ی نەبوو. زۆری حەز لە گالتە و پینکەنین بوو. ھەتا بلێی رۆح سووک و خوین شیرین؛ زەلامێکی زۆر بلندبالای جوان چاک. سەخییەک بوو کە باوکی حاتمی تە ی دەبوو ورتکە ی مالی ئەو بچنیتەو. زۆری میوان بووم، قەت نەمدی لە سەد میوانی کەمتر ھەبێ. رۆژی وا ھەبوو پتر لە دووسەد میوان لە سەر سفەری ئەو کۆ دەبوونەو. نەخویندەوارێکی یە کجار زیرەک و سیاسی بوو. کەچەسیواتیکێ کەمی ھەبوو. حیزبی شیووعی و پارتی و قولە حیزبی تر ھەمووی لی رازی بوون و تاریفیان دەکرد. جاریک جەلال تالەبانی لێی پرسێ: ھەباساغا تۆ بە نەخویندەواری ئەو ھەندە زیرەک و بە کاری، ئەگەر خویندەوار با ی، چ دەبووی؟

من گوتم: وەک حیکایە تی «سەماشێ سۆمرست مۆم» ئیستا مجبوری کلیسا دەبوو! بە چاوەنۆری مەلامستەفا، لە دۆلەرەقە ماینەو. میران پەتووە تووکنی تورکیای بە دیاری دایە؛ ھەباساغا ھەر لە مەجلیسە کە گوتم: کاک ھەزار ئەو لە بۆ تۆ! گوتم: من نامەوی.

گوتم: ئاخ لە داخی تۆ وەزگم داو! ھەموو کەس حەتتا مامۆستا گەرە کان شتم لی دەخوازن. من لە کۆیە پینچ دەدەمی، ناتەوی؛ رادیۆم پینشکەش کردی نەتەویست؛ پەتووی میرانت ناوی؛ وا دیارە تۆ لە دلدا شیووعیەکی زۆر غەلیزی؛ دەلێی مالی فئودال گلاو! عەونی یووسفی وەزیری قاسم، ھەمزە عەبدوللای کۆنە سەرۆکی پارتی و عوسمانی رەئیسێ پینشووی حیزبی شیووعی میوانی بوون و ماوہیەک بوو دایانکوتابوو. رۆژیک عەونی گوتم: کاکە باس بلێ کراسیکم بۆ پینن!

- کوا کراست دراو؟

عەونی کۆت و جلیقە ی داکەند. کراسیکێ شری چلکنی نیشانی مەجلیس دا.
- کاک عەونی! خانووینیکت لە ھەولێر ھەبە، پینچ ھەزار دینارت دەدەمی بمدە یە!
- ھەر چەند دەولەت داگیرێ کردوو بەلام بە دە ھەزاریشی نادەم.
- ماینیکت ھەبە، پینسەد دینارت دەدەمی بمدە یە.
- حای! بە خوا موشتەری ھەزار دیناری ھەبە!

- پۆله سپیندارت له گه لاله ههن، به چوار هزار دینار لیت ده کرم نهغد و تو دیناریکی لی بده به کراس!

- قسهی هیچ! سپینداره کانم بایی دوازده هزار دینار!

گوتی: جا ئه جار موسته حقی!... ههروون دوو کراسی له بو بینن!

گلۆسه جگه ره ی جمهوروری له پیش بوو، بهشی میوانانی لی دهدا. هه مزه داوای کرد، پاکه تی بو درێژ کرد. هه مزه دهستی بو دهبرد، دهستی ده کیشاوه و پینی پیده کهنی! تاویکی مشک و پیشله ی پی کرد، ئه و سا دایه. سه رم برده بن گوپی: تازه تیده گهم چونت ئه و قۆره ده ماغانه وا رام کردوو. ده تهویست به رادیو و په توو، ئه و دهردهش به سه ر من بینن! زۆر پیکه نی.

زۆر ده گهل من گه رمی گرتوو. پیکه وه ده چووینه راوی. شهوانه میوانی هه ر گوندیک ده بووین له مزگه وت ده نووستین. ده گهل ره عبه تان وه ک برا چوو که ده جوولا و ده دوا.

رۆژیک به دووی که رویشکا ئه سپمان تاو دابوو. ئه سپه که ی من - که ئه ویش ئی هه باساغا بوو - ویستی له که ندالیک باز دا، به روودا هات و بهر له وه بکه وئ خۆم هه لداشته قه راغ کهنده و جوت پی چه قیم. هه باساغا پینی سه یر بوو؛ ده یگوت: من تو م به شارستانی خاویلکه ده ناسی که ناویری سواری که ریش بی؛ به لام هه رچی بیرت لی ده که مه وه وا دهرناچی!

شهویک له گوندیکی پشت رانیه بووین، چوار ئاغا ی پزده ری - یه کیان جوانمیراغا ی ناو بوو - هاتن و کاریان به هه باساغا بوو. شه و که راکشابوون، هه باساغا له خه وی هه ستاندم و گوتی: با قسه ی قۆر بکه ین! حمید عوسمانیشی راست کرده وه، ناردی چوار مریشکان ببرزین. قسه ی قۆرمان ده کرد و ده حیلکاینه وه. ئاغا ی پزده ری که به قه لانگیش گوویان ناگاته دم! به توو ره یی سه ریان هه لئینا، بزنان کام بی شه رمه خه وی لی تیک داون؛ که هه باساغا یان دی خۆیان مات کرده وه.

گوتم: هه باساغا، ئیستا له بهر خۆیانه وه ده لئین هه باسی مامه نداغا ی سه گباب به ره فقیایه تی سه ر رووتی حیزبی شارستانی، پیاوه تی خۆی له ده ست داوه! ئیمهش که کارمان که وتۆته ئه و، هه م ئابروومان ده چی، هه م له وانه شه ئه و شه لاتییبه بۆمان پیک نه هینن!

پیره ئه رمه نییه کی فه قیر له سا بلاغ، کار و کاسی ره زی دابیژتن بوو. گوتیان «تلیش» موسولمان به! پوولت بو کۆ ده که ینه وه، خانووت بو ده کړین، ژنت بو دینین. هه ر که شاده وئیمانی هینا، سونه تیان کرد. به لام ژن و مال و خانوو نه بوو. تلیش زۆر به کول له سووچی دو کانه که ی ده گریا، ده یگوت: «کیره که شم چوو، دینه که شم چوو!».

هه باساغا - که زۆر پیکه نی - گوتی: ده جا شه رته کاره که شیان بو نه که م تا ته واو بینه تلیش! شه و بوو؛ ده سوار بووین. کابرایه که له کۆخیکه وه - که ته نیا مالی له چۆل بوو - هه رای کرد:

- هه باساغا دابه زه! قاو رمه هه یه.

دابه زین. قاو رمه ی کابرا مان خه لاس کرد. له ری گوتم: ئاخه ئه و به سه ته زمانه قاو رمه ی سالی له کیس چوو، نه ده بوایه لا ده ی.

گوتی: نا به سه ری تو، لام نه دا با دلئ دیشا!

چه ند رۆژیک دوا ی ئه وه، کابرا له دۆله ره قه بوو. هه باساغا گوتی:

- فلان تو ئه و سال چه لتووکت لی نه کړیوم، دیاره ده ستت قو چاندوو.

- ئاغا جارئ پارم بو هه لئه سوو راوه.

له کاغزیک شتیکی نووسی و دای به نۆکهریکی. نووسیبووی شازده تهنه که برینجی بدهنی و ههفه که ی گه یوه!

رۆژیک له دۆلهره قه چوممه رانیه. شهو له مالی مام قادر باغهوان بووم. سبهی ویستم به پی بچمه وه دۆلهره قه؛ چه مه دانیکم پی بوو. مام قادر گوتی: بازار ی دارفرۆشان هه موو خه لکی دۆلهره قهن. چه مه دانه که ت بۆ به رنه وه؛ خۆت به پی برۆ.

چوممه مه یدانه که، له کابرایه کم پرسی: کاکه! خه لکی دۆلهره قه نیت؟
- نا!

- ئه دی که سی دۆلهره قه یی ناناسی؟

- به لئ ده یانناسم؛ به لام که س ئه مرۆ نه هاتوو ه.

گه رامه وه. بانگی کردم:

- خه لکی دۆلهره قه ت بۆ چییه؟

- جا که لیره نین هه یج.

- ئاخو بلئ.

- گوتم: جانتاکه م بۆ به رنه وه.

- خه نجهرت پییه؟

- بۆ چییه؟

- ده و رگمی راکه بزانه خوینی لی دی؟! کوره هه ژده رۆژه له دۆلهره قه کی چات بۆ دادهنی؟

کی جیت بۆ راده خا؟ کی ئاوت بۆ دینی؟ کوپرا به رۆژیک نامناسیه وه؟!

- ئای بیه خشه، راست ده که ی! چۆنی؟ چاک ی؟!

- ده ی ناوم چییه؟

- ها، چی، بیه خشه؟

- برایم!

- ئای کاک برایم گیان چۆنی؟!

- برایم نا و قوزه لغورت! ده ته وی ئیسترت بدهمی و ده ته وی جانتات بۆ به رمه وه.

چه مه دانم دایه و ده گه ل جه عفه ری کوری مه نافی که ریمی سا بلاغی - که زه لامیکی

به هه یکه ل بوو - به پی به ره و دۆلهره قه چووین. شه و داها ت؛ گوتم با بچینه پلنگان.

- ئاخو سه گ هه یه و من له سه گ ده ترسم.

- کاکه من سه گت لی ده رده که م.

خۆمان له سه گان خه لاس کرد و چووینه مالی مه لاعوسمان. قیره ی مریشکم بیست، گوتم

هه رچی هه تانه ئه وه ده خوین و نه مه یشت مریشک سه ر بپرن. دۆکلیوی که شکانی سه ر به

رۆنیان ده گه ل هیلکه و رۆن هینا.

- جه عفه ر تۆ کامیان هه لده گری؟

- دۆکلیو ناخۆم.

نزیک هه ژده سال بوو دۆکلیوی که شکم نه خوارد بوو. ئه وه نده م خوارد شه و خه وم لی

نه ده که وت.

جه لال تاله بان ی ها ته دۆلهره قه که خا وه نۆر بی تا چاوی به مه لامسته فا ده که وی. له

سەربانكى گوند ھات وچۇ و قسەمان دەکرد. دەستى پى کرد كه بارزانى له حىزبايەتى توورەبە و دوژمنى تەنزیمە، چەند كەس له ھەوالانى حىزبى له لای گەلالە دەر کردووہ. بە دوور و درىزى حىكايەتى كارە خراپەكانى حىزىم بۇ گىپراوہ كه دلى بارزانى ئىشاندووہ و ھەموو گوناھىكىش له برايم ئەحمەد دەزانى. ئەگەر برايم ئەحمەد بە رەئىسى حىزب نەمىنى و ھىچ نەبى وەك مستەفا كەمال ناوى بنىن باوكى كورد و له ماله خۇى دانىشى، بارزانى له يارىدەدانى حىزب درىغ ناكاه قەول دەدەم حىزب بە تۇ دەسپىزى كه توى زۇر خۇش دەوى.

گوتى: ئەگەر راست بكەى بە شەرەفم من ھەول كەس دەبم كه دژى برايم ئالا ھەلكا و لە حىزبى لا با. دەبى شەخسىك - ھەركى بى - بكرىتە قوربانى دە پىناوى مەسلەحتەتى گشتىدا... بارزانى گەبىشتە جى. شەويك دوور و درىزى باسى ھاتن و قسەى خۇم و جەلالم بۇ كرد. گوتى: من موافىقم برايم لادەن، جەلال لە جىگەى ئەو بى و بە دل يارىدەى حىزبەكە بەدەم.

جەلال بە دلخۇشى و قەولى مەردانە رۇبىشت؛ بەلام نەك ھەر ھىچى لەو بارمە نەكرد، بگرە لە دژايەتى بارزانى كۇشاتر بوو. وەبال بەستوى خەلك، دەيانگوت جەلال عاشقى «ھىرۇ»ى كچى برايمە و ھىرۇ ھەزى لى ناكاه. ديارە برايم قەولكى پى داوہ. لە دوايىشدا ئەمە وە راست گەرا. برايم ھەرەشەى لە ھىرۇ كردبوو؛ ئەگەر مېرد بە جەلال نەكەى خۇم دەكوژم. ئىستا چەند سالە جەلال زاوا زىرپنەى برايمە...

ھەباساغا تكاى بۇ ھاشم عەقراوى كرد كه لە خۇرا بنكەى بىتواتەى چۇل كردبوو؛ ھەلاتبوو. بارزانى عەفووى كرد.

«سەيد عەزىزى شەمزىنى» نامەبەكى بۇ «حاجى محەممەدى شىخ رەشىد» - كه دوژمنى سەرسەختمان بوو - نووسىبوو: «تۆ وەرە با پىكەوہ مەلامستەفا لە ناو بەرىن و تۆ سەررۇكمان بە!...». كاغەز گىرا و سەيد عەزىز و چەند كەسىكى دىكەى وەك عەلى ھەمدى گىران. دوایى لەبەر خاترى سەيد عەبدوللا ئەفەندى، سەيد عەزىز بەردرا. عەلى ھەمدى كوژرا. شەويك دەگەل مەلا باقى و ئەحمەد تەوفىق لە «سپىاوى» بووین كه گوندىكى چكۆلەبە لە دۆلەرەقە. مەلا باقى ھەر شەوى زۇر مابوو چاى لىنا. خانەخويكەمان (كوپخا رەسوو) شىتۆكەبەك بوو:

- مەلا باقى ئەوہ چىبە دەبخۇبەوہ؟
 - ھەھوو چەند فزوولى! دەرمانە زگە و دوكتور بۆى نووسىوم!
 - دە بە خوا منىش زگ ئىشەمە، لۆ منىش تىكە!
 - زۆر بى سەلىقەى، دەرمانى نەخۇشىك بۇ بەكى تر نابى!
 - بە خودا دەبى و دەبى بۇم تىكەى!
- ئەحمەد گوتى: مەلا باقى گەبىشتووہ گون رەشى خۇت! بۆى تىكە تا بەو بەفر و سەرمایە دەرى نەكردووین!

كوپخا دوانى خواردەوہ و ھەر دەيگوت: دەلىى چاى خۇمانە! پىنجسەد چەكدارىك دەگەل بارزانى بوو رۇزانەش خىزەرەى مىوان بۇ دىتنى بارزانى نەدەپساوہ. گوشت و پلاو و نوپنى ھەباساغا بنەى نەدەھات و قەت نەمدى رەوى گىرژ بى. زۇر ماينەوہ و لەوئوہ بەرەو رانپە ھاتىن. مەلامستەفا مەدرەسەى سەنگەسەرى كرده بنكەى خۇى. گوتيان خەلكى ئەم گوندە زۇر برسین. بۇيان كەوتە سوالى گەنم؛ زۇر زوو لە برسايەتى رزگارى

کردن.

له بهغداوه پیاوی دهولت به سهرۆکایهتی حاجی عهبدورهزاق ناویکی ئهستانداری مووسل هاتنه رانیه بۆ وتووێژ کردن. سهرهتای گهتوگۆ دامهزرا و درێزه کیشا و حیزبیش له وتووێژدا بهشدار بوون و له ئهجامدا گهینه بریاری ئاگرهس و دهولت قهولی زۆر شتی دا؛ جگه له خودموختاری. بهیانیهک له ههر دوو لابلای کرایهوه و بریار درا بارزانی و سهرانی شۆرش کۆ بنهوه و بریار بدن که بچنه بهغدا و حهقی خۆیان داوا کهن و ببخهینه سهر قاقهز و مۆر کرێ. من که مامۆستای حیزبی نهبووم و له وتووێژی سیاسیدا بهشم نهبوو، نازانم درێزه کیسهکان چۆن بوون؛ تهنیا چهند شتیکم لهو بارهوه له بیره که خۆم ئاگاداری بووم: شهویک له گوندی «دووگۆمان» کۆبوونهوهیهکی گهوره له مزگهوت پیک هاتبوو. قسه لهوه دهکرا که کێ بچیته بهغدا؟ چهند کهس بن؟ کێ دهچێ و کێ ناوێرێ بچێ؟ یازده کهس بن یان نۆ؟... من له خوار مهجلیسهوه ههلمدایه:

- پيشمه‌رگه سهر بازه، ههر كهستان یی باش بوو ناتوانی بلی دهچم یان ناچم. یازده و نۆ و چهوت له حیسابدا فهرقیکی وای نییه، ئیوه روونی کهنهوه چیتان له دهولت دهوێ، داوای چی بکهن و له سهر چی پیک بین. مهسهلهن داوای نیوهی نهوتی کهر کووک بکرێ، بهلام به چوار یهکی رازی بن و لهوه نهیهنه خوار. ههروهها هیززی چهکدار و ههموو شتی تر که خۆمان بۆ به کوشت داوه...

کاک برابیم گوتی: ئهوهی تۆ دهلێی دهبی ده پيشدا به گشتی و به تهفسیل ههدهفی حیزب روون کهینهوه و ئهمهش هیچ نهبی سێ مانگ وهختی دهوێ و دهو پهلهپهلهدا ناکرێ.

گوتم: عهجاب دهمینم له حیزبکی سیاسی که چهند ساله کار دهکا و ئهوه سێ ساله شهپهتی، هیشتا ئامانجی خۆی دیار نهکردی و نهزانی تهواو چی دهوێ...

بارزانی دهمهتهقهکهمانی بری، گوتی: یازده بی و نۆ بی برۆ ناکهه هیچیان له دهست بی. دهی قسه بکهن کێ بچێ.

«دووگۆمان» دیهکی خێلهکیان بوو که ههر له پایزهوه ئاوهدان و له بهههرا چۆل دهکرا. مالهکانی ههمووی زۆر زهلام و به وشکه بهرد داندراوی وهک یهک دهچن. دهگهل میرانی سالج بهگ و چهند برادهریک له مالیک دامهزیرنرابووین. بهیانی که له مال دهرچووم، بۆ ئهوه له گهراوهدا لیم تیک نهچێ، قیتاییهکم له سهربانی کرده نیشانه. شهو درهنگ که ویستمان له کن بارزانی ههستین، میران گوتی: پيشمه‌رگه کانم دهوین بمهههوه ماله که.

- بی قهزا بی منت دهگهلم، شارهزام!

رۆشیتین، نیشانهه نهدیتهوه. سهرم به حهساریکدا کرد و له دهرگای ژوورهوه مدها، گوتیان ئیمه هیچ میوانمان نییه.

- ئاخ ئهدی ماله مام نهبی له کوپیه؟

- مام نهبی لهم دیهه دا نییه!

میران تووره ببوو: ئابرووت بردووم!

میران بهو تاریکه کهس نهیدیتهووی، دهنگیشت نهکرد تا بتناسن و له رۆژنامهدا بنووسن رینگهی لی تیک چوو بوو!

دیسان گهراين. رووناکییهکم له مله گۆزهیه کهوه دیت که ده دیوار گیرابوو، روانیم

ھەوالە كانمان بوون. بە خاۋەن مالاھەم گوت: نەرى من نیشانەم كىردبوو، بۇ نەمابوو؟
- كاكە نیشانە چى؟ بە يانى من بووم فەرەنجىم دە خۇمەو پىچابوو، سەيرى ھەيوانانم دە كىرد!

- باشە ئەدى ئىرە مالاھەم نەبى نىيە؟
ھەمەو لە قاقاي پىكەنىنيان دا: ئەو كورە يەك مانگىلەمان ناۋى نەبىيە، چۈنە تۆ ناۋى ئىمەت لە بىر چووۋە و ئەوۋەت لە بىر ماۋە؟!
- كاكە گيان زىرە كىيە كەم سەر دە كا!
ناۋى خەلكى گوند و گاران و خۇشمان (مىوانەكان) گۇماۋىك لە بارانى داۋىستاۋ بوو؛ كەلاھە كەرىكى تۇپپوۋىشى تىدا بوو.

شەۋىك لە «گىرداغ» كۆ بىۋىنەۋە. مەلامستەفا قەسەي كىرد و زۇر بە گز ھىزىبى پارتىدا چوو، كەس لە مامۇستايان قەسەيان نە كىرد. لە خۇمەو خۇم تى خىست، گوتىم:
- شىتىكى كە مەلۇمە ھىزىب بۇ سەر كىردىھەتى و شارەزا كىردى گەل لە خەباتى ئازادىخۇزىدا زۇر لازمە و بە بى ھىزىبىكى رىك ۋىيىك ھىچ كار بەرپوۋە ناچى. ئەگەر بارزانى لە ھىزىبى پارتى و سەر كىردەكانى توۋرەيە، با بىانگۇۋىر؛ بەلام ھىزىبىك ھەر دەبى دامەزىر. با نىۋى پارتى نەبى؛ ھىزىبى تەنەكە بى! ناۋ شەرت نىيە؛ ناۋەرۇك پىۋىستە...
كاكە زىاداغا ھەستا و تەسدىقى بىر و برۋاى منى كىرد. بىستەم كە مەلامستەفا لە دۋايە بە كاكە زىادى گوتىۋو: ھەزار فىرى كىردى ئەم قسانە بگەي و لە سەر برايم و جەلال ۋە جۋاب بىنى.

حاشاى لەۋە كىردبوو، گوتىۋو قەسەكانىم بە باش زانى و تەسدىقىم كىرد.
كە لەۋ مەجلىسە دەر چووۋىن، سەلىم فەخىرى - كە ئەفسەرىكى روتبە سەروانى غەرب بوو دەگەل شۇرش كەتتوۋو؛ كوردىش زۇر باش فىر بىۋو؛ پىمان دەگوت كاكە ھەمە - گوتى: بە شەرەفم پىۋاى ۋەك تۆ لە ھەق گوتن ئازاترم نەدىۋە. ئەۋانە كەسىان نەيانوۋىرا دىفاعىك بگەن؛ تۆ ۋا بە دەم بارزانىدا چووۋىھە...

جەلال كە دەگەلمان بوو گوتى: كاك ھەزار! بە راستى پىۋانە دىفاعت لە ھىزىبى خۇت كىرد؛ ئىمە بە خۇرايى تۇمان بە دژى خۇمان دەزانى.
گوتىم: مام جەلال! ئىستاش ھىزىبى خۇم نىيە؛ چىم بە چاك زانى گوتىم. ناشمەۋى كەس مەمنوۋىم بى...

شەۋىك لە «بەردەسپان» لى لاي قەلادزە دىسان كۆ بوۋنەۋە. ئىستا نازانم قىيىكى چۈن بلاۋ كرابوۋە كە دژى بارزانى و شۇرشەكەي بوو؛ مەلۇمىش بوو چ كەسانىك بلاۋيان كىردۇتەۋە.
بارزانى ئەۋ شەۋە زۇر توۋرە بوو؛ فەرموۋى: دەبى ئەۋ كەسەي ئەۋ قەسەي بلاۋ كىردۇتەۋە پەيداي كەن و جەزاي بەن.

گوتىم: قورىان ئەگەر بۇت پەيدا كەم قەۋل دەدەي بىكۆۋى؟
- كىيە؟ ئەگەر دەپناسى بۇ نالىتى؟

- من ھەزار ئەم قەسەم بۇيە ھەلبەست تۆ تاقى كەمەۋە. ھەر كەس خراپەت دەگەل دەكا گورجى غەفوۋى دەكەي. خراپى ۋامان لى پەيدا دەبى سەد جار ئىعدام كىرى تۆ خەلاتى دەكەي! بەلى منم گوناھبارەكە. دە بەرموۋ با بمبەن لە سەر بەفر و دوو گوللەم پىۋە نىن،

فیری تهنی کردنی خاینان بی!

گوتی: تۆ ئەمشەو زۆر توورەیی؛ چیتەر لە سەر ئەو باسە نارۆم.

رۆژیک لە گوندی «سارکی» لای بارزانی بووم. رادیۆ باسی ئاڤایانیککی لای دھۆکی دەکرد کە چاویان بە تاهیر یەحیای سەرۆک وەزیر کەوتوو و بوونە جاشی دەولەت. ناوی غازی حاجی مەلۆ، عەبدولواحیدی برای و چەند کەسیکی گوت. سەرم بردە بن گوینی هەباساغا گوتم:

- برادەرە خۆشەویستەکەمی مەلامستەفاش (مەحموداڤای چەمانکی) ماو:ه گوی بگرە!
بارزانی پرسی: چییە؟

گوتی: قوربان قسەیی خۆمانە.

لە پەر رادیۆ گوتی مەحموداڤای چەمانکی قسە دەکا. تاهیر یەحیا گوتی: جا بتبینم چۆن بە گۆر ئەو سەرکەشەنەدا دەچی و چۆنیان دەترسینی.

هەباساغا گوتی: هەزار باسی ئەم پیاووی دەکرد کە لای وا بوو جاشە و تۆ هەر پیت پیاوی باش بوو.

ئەوانە زۆریان خراپە کرد. لە ئاخریدا مەحموداڤا کۆپکی کۆژرا، مالی سووتا و هاتەو بەر دەستمان و تۆبەیی کرد. غازیش چاویکی بە گوللە کۆپەر کرا و ئەویش هەر هاتەو و خۆی کردەو پێشمەرگە.

حیزب بلای کردبوو کە بارزانی کوردستانی بە چەند سندووق پرتەقال و چەند کراسیکی دیاری عەبدووزاقی و تووێزکەر فرۆشت. وای لێ هاتبوو ئەگەر پارەمان دەدا بە دوکانداریک دەیگوت بۆنی پرتەقالی لێ دێ! بە راستی منیش ئیمزای ئەو ئاگرەسەم زۆر لا گران بوو. رۆژیک لە سەنگەر دەگەل مەلامستەفا لیمان بوو بە کێشە. گوپەرە وای لێ هات کە حەرەسی بارزانی هاتە ژوو و ویزانی شەری بە راستە. بارزانی بە حەرەسەکەمی گوت: بچۆ دەرا!

گوتم: کاکە! تۆ زۆر سالت زەحمەت کێشاو؛ بە پالەوانی رینگەمی ئازادی کورد ناسراوی؛ پیر بووی. زۆر حەیف کرد ئەو ئیمزایەت کرد. ئەگەر بتگوتایە بیست ملیۆن دینارم حەقی ئیمزا کردن دەوی، دەیاندا بەی. من چاوەنۆر بووم ئەگەر نەسلی دواي ئیمە پرسیان رینگەمی ئازادی بە کویدایە؟ لە عیراق جێ قەبری تۆی نیشان دەن و لە تورکیە قەبری شیخ سەعید و لە ئێران قەبری قازی محەممەد. قەبرتان نیشانگەمی رینگەمی ئازادبخوازان بی؛ نەک بچێ ئیمزای ئاگرەسەکی وای بەکەمی کە خەلک گالتهی پێ بکا و بلێن کوردستانی فرۆشتوو...

لە توورەییان گوتی: کوردستانی چی؟

گوتم: کوردستانی هەموو شت. من و هەزارانی وەک من بۆیە تۆ وەک بت دەپەرستین کە خەمخۆری کوردستانی. وەک لە قورعاندە دەلێ: لە ئیستاو جیایی نیوان من و تۆیە؛ خواحافیزا هەر ئەمرۆ دەپۆمەو بەغدا بە فقیری خۆم دەکەم...

دەرکەوتم؛ لە حیرسانیش دەگریام... سواری جیبیکی کرێ بووم و چوومە ماله مام قادری باغەوان لە رانیە. سەعاتیک شەوی ماوو، لە دەرگایان دا. گوتیان هەزار وەرە کارمان پیتە. دوو چە کداری بارزانی بوون. خواحافیزی یە کجاریم لە ماله مام قادر کرد و لیم روون بوو لە سەر ئەم بێ ئەدەبییەمی دوینێ گوللەبارانم دەکەن: گەشتینە پشت رانیە. چوار جیب لە دووی یەک وێستابوون؛ مەلامستەفا وێستابوو. گوتی: هەزار تۆ لە گەل جیبی مەلا برایم سوار بە! چووینە «سەرچاو» بووینە میوانی خێوەتی «ئەحمەد شاباز». پاش نانی نیوهرۆ گوتی: حەرەس بە

جىيەھە كان بېرۇنەھە دۆلەرەھە، ئەسپى مەن زىن كەن و ئىستەرە شىنىش بۇ ھەزار زىن كەن! ئىمە بە سوارى دىين.

لە پىگە تاوئىكى چاك ھىچ دەنگى نەكرد. لەپر بىدەنگى شكاند:

- ھەزار تۆ ھەر خۆت بە كورد مەزانە! زۆر پىلوى وا ماون كە گىانيان بە قوربانى ئازادى كوردستان بكنە. مەن لە تۆ دلسۆزترم؛ چۆن بەجىم دىلى و دەپۆى و دەلىنى «ھذا فراق بىنى و بىنك؟» قەرارمان وا نەبوو «لە سەر زويلە چەرم» بى؟ لە بىرت چۆتەوہ؟ ھەزار تۆ نازانى! وەختى ھاتمە سەنگەسەر، چەند كەسىكم نارد لە ھالى خەلك بېرسن. تەنيا لە زاراوہ يەك تەنەكە گەنم لە مالىكدا ھەبوو؛ كەسى تر نانى دوو پۆزى شك نەدەبرد. بەر لەوہ شەر لە بازاران بوەستى، مردوو لە مېرگەسوور لە برسان مردووہ، كەس لە برسان ھىزى نەبووہ بىنىزى. مەن دەبوو نان بۇ ئەو ھەموو برسانە پەيدا كەم. ئىمزام كەرد و گەنم و پارەى زۆرىشم ساند و لە ئازادى كوردستانىش واز ناھىنم، خەم مەخۇ!

ئەمجار كەردىە گالته و گەپ، گوتى: چۆن سوارىكم؟

- وەبال بەستۆم زۆر سوارىكى خراپى، ھەر لىي نازانى!

- بۇ؟

- خۆت بە سەر زىنەوہ كوور كەردۆتەوہ و ئەسپت ھەزار دىنار دىينى، وەرە مەن بە ئىستەرە شىن و تۆ بەو ئەسپت گرىوہ غار بكنە!

- نايكەم... دەى ئەو پۆزە بە عەرەبى قسەم دەگەل پۆزنامەنووسانى مىسرى دەكرد بۆچى لە بەر خۆتەوہ بزەت دەھاتى؟ وا ديارە پىت وايە عەرەبى نازانم؟ لە تۆى باشتر دەزانم.

- قوربان عەرەبى دەزانى؛ بەلام لە سەر دەستوورى نەھوى نالىي!

- جا نەھو چىيە؟

- چۆن چىيە؟ پىاو بچىتە مالىك و بلى لە دىوار باز دەدەم، دەرگا چىيە؟! چۆن دەبى؟ نەھو دەرگای عەرەبىيە. جار-جارەش كوردى تىكەل بە عەرەبىيەكەت دەكەى. ھەموو كەس دەزانى

حەرب يانى شەر؛ تۆ لە بىرت چووبوو، ھەر دەتقەرمو شەر!...

بەو وردە گالتانەوہ چووينە دۆلەرەھە و گەشتىكمان بە لای بىتواتە و دىھاتى تردا كەرد و ھاتىنەوہ سەنگەسەر.

زۆرترى وەختم لە قەلادزە رادەبرد. دەگەل مستەفا و كاوہ بېومە ھاومەنزەل. خاوەن مەنزەلەكەى ناوى ئەحمەد ھەرمى بوو؛ گوتى: مەن ھاتمە كۆمەلەى سابلاخ و بوومە پىشمەرگە و

لە سەربازخانە دەژيام. پۆزىك گوتيان نەيروو (لەشكرى ئىران) دىتەوہ. بەيانى كە وە خەبەر ھاتم دىتم سابلاغىيەكان ھەموويان لىم چووبوونە سەر رەشى ھەولە! ھەر ئەمەن قوت لەو نىوہ

مابووم. بە خوا منىش ناچار ھەلاتم و ھاتمەوہ عىراق!

ئەحمەد تەوفىق و فايق موعىنى و جەماعەتيان لە مەنزەلەكى دىكە بوون و ھەمىشە ھات وچۇمان ھەبوو. زۆر جارىش سەرم لە بنكەى مامۆستايانى مەكتەبى سىياسى دەدا. عەبدوللا

عەلى -كە باسەم كەرد و يەخەى لە دۆستايەتيمدا دېرى- گلەى لى كەردم كە بۇ ناچەم سەرى مالى نادەم؟

- كاكە عەولا! كورد دەلى «نان ئەگەر لەت بوو يەكتر ناگرىتەوہ»...

پۆزىك دەگەل مەلا شوکور مستەفا بە رىدا بەرەو ھەولەيز دەھاتىن، گوتى: عەبدوللا

كانى مارانى دەلىق ھەزار زۇر بىۋەقايە! گوتىم: كاكە تۇ خويىندەۋارى! توخوا پىم بلىق ۋەفا چىيە ۋە چى دەلىقن؟ مات بوو، گوتى: ئابروۋى خۇشمى تىدا دەچى؛ كە تۇ ئەۋ ھەموو چاكەت دەگەل كىردم ۋە لە بىرم نەما...

مىرزا برايمى چاۋشىنى سابلاغى بە شەۋ حىكايەتى ئەسكەندەرنامەى لە قاۋەخانە دەگوت. بە رۇز ئىعلاناتى حىزبى بە دەنگ بۇ خەلك دەخويىندەۋە. لە سابلاغيان ۋە ھەموو ئىرانىيان زۇر دوورەپەرىز بوو. رۇزىك رەھمانە شىتى جەلىل كەلەباب - كە ھاۋشارى كۇنى مىرزا برايم بوو - دەچى سلاۋى لى دەكا ۋە دەلىق: ئاغا مىرزا برايم! تۇ خۇشەۋىستى پىشەۋا بوۋى؛ چۇن قىبوول دەكەى حىزب بىتكاتە زورنا!

- بىرۇ سەگىاب! نايى ھىچ سابلاغيەك بە لامەۋە بى! شەۋى چەندىك لە سابلاغيەكان چوۋبوۋنە قاۋەخانەى «سەيد نەسىم» كە گوتى لە حىكايەت بگرن. مىرزا برايم - كە ئەسكەندەرى لە قەلەيەكدا بە گرتن داۋە - داۋاى چاى كىردوۋە، نەفەسىك بدا؛ لە دىتىنى ئەۋ سابلاغيانەش دلى خورتە. پاش چايەكە دەلىق:

- جا ئەگەر ھەزرىتى ئەسكەندەريان گا!...

خەلك پىدەكەنن، دەلىق: تا ئەۋ ھەتىۋانە دەر نەكەن بۇتان نالىم! رۇزىك لە قاۋەخانەى قەلادزە، مامۇستا تەۋفىق وردى - كە زۇر چەۋر ۋە چلىك ۋە چلكن بوو - بۇ گىرامەۋە: لە بەغدا لە كار دەريان كىردم. چوۋمە ۋەزارەتى ئامووزش ۋە پەروەرش شىكايەتم كىرد. معاونى ۋەزىر گوتى: رەنگە تۇ ۋەزىرى دەريايى بارزانى بى!

گوتىم: كاكە وردى! سىامەند ۋە خەجەت كىردنە ئەرمەنى، دەنگمان نەكرد. چۇن بە سەفەرىكى تاران بۇ لاي حىزبى توۋدە - كە ژەكەت لە سەر دانا - ۋا فىرى فارسى بوۋى كە نووسراۋەى ماكسىم گوركى لە فارسىيەۋە بىكەيە غەرەبى؟!!

- نا كاك ھەزار تۇ غەرەتى! فارسى زۇر باش فىر بوۋىمە!

دەچوۋمەۋە مەنزىل، وردى بە غار بانگم دەكا:

- كاكە ئەرى بە فارسى «دىشب» ماناى چىيە؟!!

- يانى دۋىشەۋا!...

رەسوۋى وسىنى سابلاغى بوو، مالى چوۋبوۋە كۇپە. دوو كورى بوو كە يەكيان دلشادى ناۋ بوو. لە پاش سىئەمى ناۋنجى، چوۋبوۋە دارۋلموعەلمىنى موقەدىماتى بىۋە موعەلىم. لە پاش بىستى شەھرىۋەر ھاتىبوۋنەۋە سابلاغ. دلشاد رەسوۋلى - كە لە عىراقى خويىندبوو - لە نووسىن ۋە خويىندنەۋەى كوردىدا زۇر لە سەر بوو؛ لە كۇمەلى دىمۇكراتى سابلاغ زۇر لە روو بوو. لە رىتى ۋەرمى دەگەل زەبىحى ۋە قاسمى قادىرى گىرا ۋە براىە ھەبسى تاران ۋە لە پاش سەر كەۋەتى پىشەۋەرى بەردىر ۋە لە سابلاغ بەرگى ئەفسەرى دە بەر كرا. مەقالاتى جوانى دەنوۋسى؛ سىۋادى غەرەبىشى زۇر باش بوو. تۇزىك داۋىن پىس ۋە مەشروۋى بوو. شەۋىك زۇر بە سەر خۇشى ھاتە مالمان لە سابلاغ. ۋىستى بىرۋا، گىرفانى گەرام نەۋەك بە سەر خۇشى دزى لى بىكەن. ۋە رەقەيەك بەر دەست ھات كە پوۋلىكى لە سەر حىزب جەعل كىردبوو. حىزب بەخشى. دەگەل زەبىحى ۋە سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا راى كىرد بۇ عىراق. چۈنكە عىراقى بوو نەيانگىرت ۋە ھاتەۋە كۇپە. حىزبى پارتى لىنى دىرۋىنگ بوو؛ لە قەلادزە رۇزىك گوتىان مامۇستاكەن وان لە دەۋەتى دلشاد. ئىتر دەگەلىيا ئاشت بوۋنەۋە ۋە براىەكى عەزىز بوو! تىگەيشتم كە گۇشت

قەلەموونە و پلاو ئەگەر هەبێ، زۆر دوژمنت بۆ دەکا بە دۆست...

وەکیلی شیخ حوسین بوسکتینی بوو کە ملیۆنێریکی وەجاخ کوێر بوو. دەبوو وەکیلی تووتن فرۆشتنی پزۆدەریان. دەرامەدیکی زۆری هەبوو؛ بەلام پێس فێرە قومار ببوو. ئەوسا کە لە قەلادزە بووم زۆری کوردایەتی دەکرد. بەلام لە پاشەرۆژدا لە قومار خانووی دۆرانددبوو؛ فەقیر ببوو؛ چوووبوو ببووە جاش؛ جاش لای حکوومەت. چەند مەقالیکی دژی کوردان لە مەجەلاتی بیرووتیدا پلاو کردەووە. ئاغایەکی پزۆدەری بە ناوی عەلیاغا شەوێک ڕفاندی و دایە دەست پێشمەرگە و ئێعدام کرا. جا تا ئەوانەى نەکردبوو، کۆنە هەوال و هاوسەنگەری شەری دەوری سەردەشتیشم بوو؛ لە قەلادزە تەواو سەبووریم پێ دەهات. کە ڕفینرابووش، لە خوار گوندی «سلی» لە ناو دەشت دیتم:

- دلشاد بۆ وات کرد؟

پێکنەنی گوتی: سەفەریک بوو کردم...

گوتم: عەرەب دەلێن هەموو جارێک جەرپە بە سەلامەتی لە ناو نایەتەووە. من و ئەحمەد تەوفیق لە هەموو کەس بۆت ناڕەحەت تر بووین؛ لەبەر ئەوەی تۆ سابلانیت هەر لە ئێمەیان دەپرسی: دلشاد بۆ وای کرد؟ وەک خۆشکەمان ڕەدوو کەوتی و بوو...

کەچی هەر ئەو عەلیاغایەش لە دواڕۆژدا ببووە جاش و ئەویش ڕفیندرا و کوژرا!

زستانی سالی ۱۹۶۴ سەرمایەکی زۆر سەخت بوو. کەمتر سەرمای وایان لە بیر بوو. جارێک چەند کەسیک چووینە «سندۆلان»، گوتیان لاوان چووینە ڕاوی. کە هاتنەووە گوتیان بە هەزاران ڕیشۆلە و قازوو سەرما بردووینە و هیچمان دەست نەکەوت. چیرۆکی کاری سەرما زۆر لە ئەفسانەى تیکەل کرابوو؛ بەلام من بۆ خۆم دیم شاھۆیک بە سەھۆلی گۆلاویکەووە نووسابوو، لاقی بەر نەدەبوو. خەلکی زۆری لێ هالابوو، بۆیان ڕزگار نەکرا!

شەویک لە قەلادزە لە دەعەتی ڕەسوول مامەند بووین. دەگەل دوکتور سەدیق ئوتروشی و سەلیم فەخری چووینە دەر. کولەبالیکی هەورامی بە زێپم دە بەردا بوو؛ دەتگوت لەشم دەرزى ئازن دەکەن. لام دایە مەنزلی کاکە زیاد. پاش چارەگیک هاتن گوتیان دوکتور مردوووە؛ سەرما سەکتەى پێ کردبوو.

چارە مانگ بوو لە ماله خۆم بێ ئاگا بووم. مەرەخەسیم ساند و لە ڕینگەى سولەیمانییەووە ڕۆیشتم. بوومە میوانی ڕەحمانە شیت. ڕەحمانە شیت لە سابلان ناوی بە باشی نەرۆبوو؛ بەلام بێم چی؟ مایکی لە سولەیمانی گرتوو، هەر لێقەوماویکی ئێرانى بچووایە سولەیمانی، میوانی ئەو بوو. سەرەرای نان و پێخۆری زۆر و تەسەل، ئارەقیشی بۆ دەکڕین. نیووە ئوتیلیکی هەبوو، هەرچی لە ماله کەى جینگەى نەدەبوو، دەیناردە ئەوێ کە بە مەفت بخەوێ. بە راستی سەربازی گومناویک بوو کە قەدری نەزانراو. لە ماله کەى هاتمە دەر بچمە بازار، لاویک لە سەرى کۆلان وێستابوو؛ گوتی: هەزارا حیزب رازی نییە تۆ لەم ماله میوان بێ. گوتم: تۆ بمبەو ماله خۆتان. سەرى داخست و ڕۆیشت.

لە سولەیمانییەووە گەبیمە کەرکووک و گەرامەووە بۆ هەولێر کە کاک محەممەد مەلوودی هەوالم بێنم. پیاویک بە ناوی مەلوود لە سالی گرانیدا لە سنۆووە چۆتە شەقلایەى عیراق، زوو مردوووە. مندالیکی ساوای بە ناوی محەممەد و بیووەژنیکی لە پاش بەجێ ماو. ژن فەقیری کردوووە و منالە هەتیووە کەى کورێ پێگەیانددوووە. پێی خوینددوووە، بۆتە نووسەریکی داستانی کورد

که هیندیک داستانی به عه ره بی و پرووسی و ئینگلیسی چاپ کراون به ناوی (مهم) به تایه تی چیرۆکی «په نجا فلس» که زۆری ناو پهیدا کردوه. بوخته یی ئه مه یه:

به هه تیوی و زۆر نه داری، له ریگه ی مه دره سه، په نجا فلسیه کی دیوه ته وه، به لایه وه گه نجیکی زۆر به نرخه. موعه لیم له پۆلدا راستی ده کاته وه و له سه ر که شفی ئه مریکا پرسیا ری لئ ده کا، به دهنگی به رز ده لئ: په نجا فلس!

له شه قلاوه، له سالی ۱۹۵۵دا ناسیم. زۆر خۆم به به خته وه ره ده زانم که تا ئیستا که ده کاته نۆزده سال، تووشی ره فیقی له و راست تر و به وه فاتر و مه رد و مه ردانه تر نه بووم. ئه و ساله له شه قلاوه مونشی فه رمانداری بوو. دوایی له هه ولیر ده ژیا و کارمه ندی ئیداری شه هرداری بوو. من بیر و به روام وایه پیاو ده بی زۆر دۆست بگری. ئه گه ره هه زاریان په کیان ده گه لت راست و به وه فا ده رچی و ئه وانێ تر هه مووی خوار و خێج و فیلباز بی، هیشتا تۆ قازانجته. محهممه د بارته قای هه زار دۆست پتر ده هاته وه...

محهممه د مه ولود گوتی: ماله وه تان شوکور ساغن؛ خه به رم پرسیون. چی تریشی نه گوت. دایکی مندالان گوتی: له وه تا تۆ چوو په شوورش، هه موو سه ری بورج کاک محهممه د مه ولود هه ره که حقووقی وه رگرتووه، نه چۆ ته وه ماله خۆی؛ راست هاتۆ ته به غدا، له گه لی به ش کردوین و مانگی پازده دیناری نیوه ی حقووقه که ی به چی هیشتووه. کرێی ریگه شی له گیرفانی خۆی داوه...

«مهم» که ببه هه موو کهس و کاریکی من، له رۆیشتنم بۆ کێو - هه ره جه ند ده ست کورتیش بوو - له یاریده و سه ردانی مال و مندالم درینگی نه ده کرد. جاریکیان که ماوه یه ک بوو له شوورش بووم، نیوانی حیزبی برابم و جه لال ده گه ل بارزانی تیک چوو بوو. ئه وان له دژی ته ره فدارانی مه لامسته فایان ده نووسی و ئیمه ش له دژی ئه وان. نامه یه کی کاک مهم هات: نووسیویوی: «زۆر له کۆنه براده ران گله یان لیت هه یه. لایان وایه بوویه شاعیری ده رباری بارزانی و گه لی کوردت له بیر نه ماوه و زۆر شتی تریش. زۆر به وه نار هه تم که به خراپه باست بکه ن...» له جوابی نامه که یدا نووسیم:

«کاکه نازانم چۆن سوپاسی ئه و هه موو چاکه یه ت بده مه وه که تۆ تا ئیستا ده گه ل منت کردوه. به لام تۆ ده زانی ئه مرۆ ئاشنایه تی ده گه ل من، ئه ویش بۆ که سیکی وه ک تۆ خاوه ن مندال که له ده زگای ده وله تا ده ژێ، به راستی خه ته ره و من باش ده زانم هه رچی له شارانن و منیان ده ناسی، ئیستا نایانه وی بمانسن و نایانه وی ده وله ت بزانی که دۆستی شاعیریکی نزیک له بارزانی؛ که هه رچی خراپه، به ده وله ت و دۆستانی ده لئ. تکایه تۆش منت له بیر بچیته وه؛ وا بزانه نه تناسیوم. ئه گه ره که وتینه وه بی ترسی، په کتر ده گرینه وه و ئیستا که خۆتم لئ نه ناس و بیگانه بکه ی، زۆر رازیم و هێج ناکه م. با کۆنه براده رانیش لیت در دۆنگ نه بن و له سه ر من نامه وی تووشی هێج ته گه ره و به ره له ستیک بی...»

زۆری نه برد نامه یه کی هات، ده لئ: «هه ژارا! تۆ ناهه قت نه بوو که ئه مه ت بۆ من نووسیوه. چونکه هه ره کس تۆ ناسیوته و به مه ردت زانیون، له لیقه وماندا دیتوتن که هه والی لیقه و ماوان نین. به داخه وه منت نه ناسیوه! من خۆم له خه لکی تر به مه رد و خاوه ن قه ولتر ده زانم. که گوتوشمه خۆشم ده وی، راستم گوتوه. تۆ که یفت لیبه جنیوم بۆ بنووسه! خراپه م بلئ! دوزمنایه تیم بکه! به لام لیت روون بی تا مردن ده ست له دۆستیت به رناده م؛ ئه گه ره له سه ر تۆ

مبمبھنہ پای ئیعدامیش . خراب حالی مہبہ! من ہەر ئەو کەسەم کە ناسیوتم...» .
نازانم بلیم «مەم» چۆن دۆستیکم بوو...

- ھاشم کوردی سابلاغیش - کە لە ھەولیر دوکاندارە - قەرزە کە ی تۆی بۆ ھیناوینەوہ .
- قەرزى چى؟

- چۆن؟ گوتى سى دینارم قەرزى ھەژار لە سەرە؛ لیم وەرگرتەوہ . جگە لە و دوانە ھیچ ئاشنا
و برادەرێکت ئەحوالی نەپرسیوین و ھەر وەک نەبووی و بووہ . بەلێ جارێک عەبدووللا ھات،
مستەفا و زاگرۆسى برد، عە کسى کیشان و پیاوہتى کرد .

ئەم عەبدووللايە، یوسفی ریزوانی سابلاغی بوو؛ لە دەست دەولەت ھەلاتبوو؛ ھاتبووہ بەغدا .
رۆژیک کە دەگەل جەلالی شەریکم لە دوکانی عەکاسی بووین، جھیلێک رەنگ زەرد، زۆر بە
کزیکەوہ گوتی: کاکە ئیوہ کوردن؛ منیش لیم قەوماوہ . کاریکم بۆ پەیدا کەن خیرتان دەگاتی .
دەنا لیرە لە برسان دەمرم .

- کاکە خەم مەخۆ! کاریشت دەدەینی و تائیمە لە برسان نەمرین تۆش برسی نابى .
کردمانە شاگردى خۆمان کە ھیچی لى نەدەزانی، وردە-وردە فیری عەکاسیمان کرد .
دەستی دەگەل دەستمان بوو؛ چمان بخواردایە، چمان بیوشیبا، ئەویش وەک برابەکی
ھاوبەشمان . پوولی شاگردیشمان دەدایە؛ تا باش فیری عەکاسی بوو . ئەو دەم گوتی: زۆرم
زەحمەت داو . شوینیکم دیتۆتەوہ دەگەل عەکاسیک، دەمکاتە شەریکی خۆی .

- چ لەوہ چاکتر؟ ھەر کاریکت بە ئیمە بى شەرم مەکە! برای خۆتین...
جا ئەو عەبدووللايە بوو کە عەکسى بۆ کورە کانم گرتبوو، لاواندبوونیوہ و بە وەفادارم ھاتە بەر
چاو . زۆر زوو دیتەوہ و ئەحوالیم پرسى؛ گوتى: شەریکایەتیبە کەم نەماوہ؛ ئیستا شاگردم .
کابرای وەستام زۆر دەم پیس و خەسیسە . خۆزگە نەجاتم بوايە و چیدی شاگردى ئەرمەنیانم
نەکردبا .

- کاکە ریزوانی ھیچ خەم مەخۆ! دوکانیک پەیدا کە! مایە لە من و کار لە تۆ، بە نیوہی .
- کاک ھەژار چۆن لە چاکە ی تۆ دەرچم؟ تا دەمرم نۆکەری کەوشە کانتم...
دوکانیکی لە «تل محمد» کە زۆر دوور لە مالى ئیمە و لەو پەری بەغدايە پەیدا کرد .
سەدوپەنج دینار دەسمايەم دایە و خۆشم کارم دەگەل کرد . تا دوکان کەوتە کار . گوتم:
ریزوانی تا شش مانگ ھەرچی لى پەیدا بوو بۆ خۆت؛ چونکە ستودیۆ لە ھەوہ لەوہ مشتەری
کەمە . لەوہ بەو لاوہ ئەگەر منیش نەبووم، نیوہی قازانچ بدە بە مالەوہ کە من باوہریم بە تۆ
ھەيە .

ئەو لە سەر دوکانی بە نیوہییمانە، رۆژیک کورپیکى پى ناساندم بە ناوی «عەبدووللايە قالە
سەرشکاو» کە باوکی مردووہ و خەلکی سابلاغە و زۆر ئەمینە و دەسمايەییکی بۆ پەیدا کە
دوکانیک دەکاتەوہ . سەد دینارشم بە برۆا بە ریزوانی بۆ کابرا قەرز کرد . ماوہیەک ھەلسوورا و
دوايى ریزوانی گوتى: شىست دینارى زەرکە ی لە پای من ...

زۆر بە خاترجەمی ئەمجار مالەوہم بەجى ھیشت . بە ریزوانیشم گوت چونکە من کارت
دەگەل ناکەم، تۆ ئەگەر مانگى دە دیناریش بدەى بە مالەوہ رازیم و زیادى بۆ خۆت . دیسان
زۆرى ئیزھاری مەمنوونییەت کرد . چونکە بە قسە ی ئەو، دوکان زۆرى لەوہ پتر لى پەیدا دەبى .

رؤيشتم بۇ شۆرش و دواى چەند مانگ هاتمهوه:

- ها، ريزوانى چۇنه؟

گوتيان: دوو مانگ. مانگى دە دیناری داوه، ئیستا دەلى دوکانى خۆمه و نایدهم!

- هەى نەبى؟...

- دەلى ئەگەر دەتوانن شکایه تم لى بکن! ئیوه خۇتان قاچاغن! بۇ خۇى ژنى هیناوه، مالى

پیکهوه ناوه و زۇر سازه!

- ئاغای ريزوانى ئازادیخواز ئەمەى لى پەیدا بووه!... راست دەکا، من خۇم قاچاغم شکایه ت

چۇن دەویرم بکهم؟!

ئاخرى هەر کاک محەممەد مەولوود چووبووه سەرى، جوینی پیدابوو، گوتبووی: دەزانم تۆ دەگەل پیاوی ئەمنى بەغدا کار دەکەى؛ بەلام من هەژار نیم قاچاق یم. وا دەکەم زنجیرت کەن و بتدەنەوه بە ئیران. جا خۆت دەزانى... خولاسە بە قیرەى کاک محەممەد، سەت و پەنجا دینارى مایه کەى هەوەلى دابۇوه؛ کە دوکانه کە ئەودەم شەشەد دیناریشى دینا. چەندم پى سەیر بوو کە لەم حیزبى دیمۆکراتى دواپیهى ئیراندا ريزوانى هاتەوه و گورجى کردیان بە سەریەرستى هەمو مەلبەندى هەوشار و قەرار وابوو بیکەنە وه کیل لە مەجلیسى شورای ئیسلامى! دەپى کام سىحرى کردبى کە وا لەبەر چاویان ببوه مەلایکەت؟! ئیستاش نازانم چکاره یه.

دەمهو پاییز هاتمهوه شۆرش. شەو لە نزیک چوارقورنە، جیپ دە قور گیرا و بە تاریکی بە ریدا دەهاتین. لاقم دە قولکەیهک کەوت و وەرگەر. قەدەر یک بە کۆل هەلیانگرتم. قور خلاس بوو. سواری جیبیان کردمهوه. لاقم تا ئەستورایى رانیشم هەلمسا؛ وه ک مار پێوهى دابى. گەیینە هەسارى سەنگەسەر، بارزانى دیتى، گوتى بیگەیهننە قەلادزه.

- قوربان کاغەزم بۇ هیناوى!

- کاغەزم ناوى؛ بە پەله بیهن!

مام حارسى بارزانیشى دەگەل ناردم کە شکەستەبەندىکی زانا بوو. بۇ بەیانى ئەحمەد شابازیش هات. لاقیان هینامهوه جى؛ بەلام نزیکهى دە رۆژان کەوتم.

لەم بەینەدا زۆر شت رووی دا کە ئیستا بۆم ناچنەوه سەر یەک. ئەووم لە بیر ماوه کە رۆژیک لای بارزانى بووم لە سەنگەسەر، برایم ئەحمەد و جەلال و سەید عەزیز شەمزینی و عومەر دەبابە و چەندىکی تر لە مامۆستایان کە لە بیرم نەماون -ها، یەکیکیشيان عەلى مام رەزا بوو- لەوئ بوون. سەید عەزیز گلەبى کرد کە چەند رۆژه لە قەلادزهى! بۇ نەهاتوو یه لامان؟

گوتم: من لاقم وەرگەر ابو، کەس لە منى نەپرسى؛ بیمه جى؟

مەلامستەفا گوتى: هەژار بۇ گوشت مریشک نەبى نایه، دەعوەتى بکن دى!

- بەلى سبهى لە مالى تاهیری برای عومەر دەبابە میوانى...

زانیم قسهى مەلامستەفا مانایه کی دیکهى هەیه. سبهى پيش نیوه رۆ چووم. قسه یان دامەزراند:

- بارزانى دوزمنى حیزبه؛ وه تەنى فرۆشت؛ هەربینا بە یە کجاری خۇى تەسلیمی دەولت کرد و چهکی دانا و شۆرش لە بەین چوو...

هەر کەسه قسهى خۇى دەکرد. عەرزم کردن:

- برا! من نالیم وایه؛ ناشلیم له کاری ئیوه رازییه. ئه‌گهر ئیوه کوردستانان خۆش ده‌وی و ناتانه‌وی شۆرشه‌که‌ی له‌ناو بچیی، وهرن شتیک بکه‌ن: ئیوه گویتان بۆ بارزانی شل کردبوو؛ هه‌ر ده‌تانگوت به‌لێ قوربان وایه. که‌س ئیعتیرازیکی نه‌بوو. هه‌ستن بچینه‌وه لای بارزانی، بلێن کاکه ئیمه بۆیه شۆریمان ده‌کرد لایمان وابوو خزمه‌تی‌کمان پێ ده‌کرێ، ئیستا که تۆ لیمان نارازیت، گوندیکمان بۆ دباری بکه‌ لێی داده‌نیشین. کێ له جیی ئیمه داده‌نێی رازین. وه‌ک خۆستان ده‌لێن، هه‌زاران پێشمه‌رگه‌ی سه‌ر به ئیوه هه‌یه و هه‌زاران پارچه سیلاحان لایه. راسپێرن دوو هه‌زار تفه‌نگ و تیرباریک به‌شارنه‌وه و پاشقلی ده‌ن، ولاتی سوله‌یمانێ به‌ قسه‌ی خۆتان هه‌مووی سه‌ر به ئه‌مری ئیوه‌یه و به‌ هاسانی ئه‌و کاره ده‌کرێ. بارزانی به‌ بێ ئیوه‌ی هه‌ینده به‌ ته‌جره‌به‌، کاروباری سیاسی بۆ هه‌لناسووپی. هه‌چ دوو مانگی پێ ناچێ بانگتان ده‌کاته‌وه و ده‌لێ بۆ خۆتان ته‌نزیمی حه‌یز و پێشمه‌رگه‌ بکه‌ن. ئه‌گهر - وه‌ک ئیوه ده‌لێن - خۆی و چه‌کی ته‌سلیمی حکومه‌ته‌ کرد، چه‌کی وه‌شاردووتان و پێشمه‌رگه‌ی هه‌واتان وه‌کار که‌ونه‌وه و مه‌هیلن ئالای شۆرش بکه‌وێته‌ عه‌رزێ. ئه‌گهر خۆتانی ئیستا لێ یاغی که‌ن، وه‌ بزانی شۆرش فه‌وتاه...

عومه‌ر ده‌بابه‌ و عه‌لی مام ره‌زا و باه‌کر پزده‌ری گوتیان قسه‌ی هه‌زار به‌ر دل ده‌که‌وی. سه‌ید عه‌زیز شه‌مزینی گوتی: قسه‌کانی زۆر خراپه‌ و ئیمه‌ چه‌ندین فه‌وج پێشمه‌رگه‌ی به‌ بیر و باوه‌ر و فیداییمان هه‌یه که ده‌توانین جوابی مه‌لامسته‌فا نه‌ده‌ینه‌وه و ده‌ریکه‌ین. جه‌لال گوتی: سویند و ئیمزای پێنج هه‌زار پێشمه‌رگه‌م له‌و باخه‌له‌دایه‌. بڕایم ئه‌حمه‌د که‌می قسه‌ کرد. که‌ چوو بوومه‌ ده‌ر، گوتبووی: ئیوه هه‌زار ناسن؛ هه‌رچی ده‌بێ ژه‌هره‌ بلاوی ده‌کاته‌وه. دوژمنی سه‌رسه‌ختی حه‌یز هه‌زاره...

هاتمه‌وه لای بارزانی، ئه‌و قسانه‌م بۆ نه‌گێڕایه‌وه؛ به‌لام گوتم: پێم زۆر ناخۆشه‌ که دووبه‌ره‌ کایه‌تی بکه‌وێته‌ شۆرش. تا نه‌رۆیون تۆ دلایان خۆش که‌! ده‌ترسم بڕۆن و کارمان به‌ یه‌ کجاری تیک چی...

- بێت وایه‌ که‌نگی ده‌رۆن؟

- له‌وانه‌یه‌ ئه‌مشه‌و، سه‌ه‌ی بڕۆن. تا نه‌رۆیون چاریک بکه‌!

- با بڕۆن بزانی چ ده‌که‌ن؟!...

به‌ره‌به‌یانی ئه‌و رۆژه‌، زۆر له‌و مامۆستایانه‌ رۆیوونه‌وه‌ بنکه‌ی خۆیان له‌ ماوه‌ت. له‌ سه‌ر رادیۆکه‌یان به‌یانیکێ حه‌یزیی و په‌سمی ده‌رچوو که‌ بارزانیمان له‌ حه‌یز ده‌رکرد و که‌س نایێ به‌ قسه‌ی بکا. بارزانی به‌وه‌ زۆر تووره‌ بوو و گوتی: ده‌بێ ئه‌و پاته‌خته‌یان لێ تیک ده‌م و خه‌زێنه‌ که‌یان بده‌م به‌ فه‌قیران. لوقمانی کورپی به‌ دووسه‌د بارزانییه‌وه‌ نارده‌ سه‌ریان. هه‌ر هه‌ستی خه‌ته‌ریان کرد، شێوابوون. فه‌راریان دا‌بو هه‌لێن بۆ ئێران. به‌ سه‌تان سندوقه‌ چا و ته‌لیسه‌ شه‌کریان ده‌ چۆم هاویشتبوو. به‌ سه‌تان تفه‌نگی بڕنۆ و کلاشینکۆفیان شکاندبوو؛ ده‌ رووباریان خستبوو. باه‌کر گوتی: له‌و ده‌ست و پێ و ن کردنه‌دا، گوتم: کاک بڕایم پێم وایه‌ قسه‌ی هه‌زار ژه‌هر نه‌بوو! گوتی: به‌لێ بڕیا به‌ قسه‌ی ئه‌ومان بکرده‌یه‌. به‌لام تازه‌ هه‌موو شت چوو...

مامۆستایان به‌ سه‌تان پێشمه‌رگه‌وه‌ گه‌یبوونه‌ سنووری ئێران؛ چه‌کیان ته‌سلیمی ساواک کردبوو. گه‌وره‌کانیان له‌ تاران و چکۆله‌کانیان له‌ هه‌مه‌دان دامه‌زراندبوون. ئه‌و هه‌زاران پێشمه‌رگه‌ی جه‌لال ده‌یگوت سویند و ئیمزایان له‌ باخه‌لم دایه‌، ده‌سته‌-ده‌سته‌ ده‌هاتن، هه‌ر

یه‌که‌ی پینج دینار و ده دیناریان له بارزانی وهرده‌گرت و بۆ کوینی دهناردن، ده‌چوون. زۆر پیاوی رۆشنبیر و دوکتور و پیاوی زۆر دلسۆز لهو له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌ه‌شانه‌ دلپان له‌ شۆرش سارد بۆوه و چوونه‌وه مالی خۆیان؛ یان چوونه‌ خاریج. به‌راستی به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره‌ بوو به‌ سه‌ر‌ئه‌و شۆرشه‌ گه‌وره‌یه‌ هات. زۆرم له‌به‌ر گران ده‌هات که پینشمه‌رگه‌ی -به‌ قسه‌ی برایم، دلسۆز و رۆشنبیر- هه‌تا دوینی، هه‌موو گیانیان ئیخلاص بوو بۆ سه‌رانی حیزب، ده‌هاتن جنیویان به‌و مامۆستایانه و ته‌نانه‌ت به‌ حیزبی پارتی ده‌دا. هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ چه‌ند دیناریک وهرگرن...

«برووسکه» ناویک پینشمه‌رگه‌ی حه‌ره‌سی جه‌لال بوو، هه‌میشه‌ له‌ داویه‌وه‌ ده‌رۆبشت. دیتم هاته‌ حه‌ساری بنکه‌ی سه‌نگه‌سه‌ر:

- کاک هه‌زار! به‌ بابه‌ گه‌وره‌ بلن: جه‌لال -هه‌ی دایکی وا- زۆری خراپه‌ ده‌گه‌ل کردووم. گوتم: برووسکه! جه‌لال تۆی زۆر خۆش ده‌ویست. لای من پیتی گوتمی من پوولت ده‌ده‌می، تۆ ده‌چی ده‌یده‌ی به‌ که‌باب بۆ پینشمه‌رگان؛ ئاخه‌ر بۆ خۆشت شتیکی بکه‌ره‌! ئیستا من پینج دینارت بۆ وهرده‌گرم؛ به‌لام ناپیاوییه‌ تۆ جنیو به‌ جه‌لال بده‌ی...

دپسان چوومه‌وه‌ قه‌لادزه‌. کاروباریکم نه‌بوو. له‌وه‌ سه‌فه‌ره‌ی دواییدا سمایلی شه‌ریف‌زاده‌م ناسی. لام وابوو ئه‌و لاوه‌ ناسک و نازداره‌ ناتوانی مانگیکی له‌و کێوه‌ هه‌لکا؛ که‌چی زۆر زوو ببوه‌ پینشمه‌رگه‌یه‌کی مه‌زبووت.

مه‌لا باقی له‌ سه‌نگه‌سه‌ر کاروباری ئه‌و خه‌لکه‌ی -که‌ ده‌هاتنه‌ لای بارزانی- به‌رپۆه‌ ده‌برد. دیار بوو خه‌لک زۆریان گله‌یی ده‌کرد که‌ ئیوا هه‌یه‌ بیست رۆژ زیاتر مه‌حتهل ده‌بی و جواب وهرناگری. بارزانی گوتمی با هه‌زار یاریده‌ی مه‌لا باقی بکا. مه‌لا باقی تووره‌ بوو. کاره‌که‌ی بۆ من به‌جی هیشته‌. سێ رۆژ من کاره‌که‌م کرد. هه‌ر که‌س نامه‌ی پێ بوو، به‌یانی لیم وهرده‌گرتن، هه‌مووم له‌ وهره‌قه‌یه‌ کدا خولاسه‌ ده‌کرده‌وه‌: فلان داوا‌ی پوول ده‌کا؛ فلان ئیستریان لێ ساندوووه‌؛ فلان قه‌رزنی ناده‌نه‌وه‌؛ فلان... ده‌مبه‌رده‌ زوور لای بارزانی، بزم به‌ قسه‌ی خۆی و میوانانی ده‌دا، یه‌ک-یه‌ک بۆم ده‌خوینده‌وه‌ و جوابه‌که‌م لێ وهرده‌گرت. سه‌عاتی چواری ئیواره‌ پینانه‌وه‌ ده‌گه‌رام: بۆ تۆ پینج دینار؛ تۆ بچۆ لای فلان که‌س؛ تۆ... به‌و ته‌رزه‌ هه‌مووم به‌ یه‌ک رۆژ به‌رپێ ده‌کرد. به‌لام دیتم کاره‌که‌ بقیه‌: بارزانی نه‌یده‌زانی له‌ پینج دینار که‌متر بۆ که‌س چه‌واله‌ کا؛ بۆ زۆرانیش ده‌ و بیست بوو. ده‌مروانی لات و ده‌سپری قه‌لادزه‌ و رانیه‌ش فیر بیوون هه‌ر به‌ دوو رۆژ به‌ عه‌ریزه‌یه‌که‌وه‌ ده‌هاتن داوا‌ی پوولیان ده‌کرد. به‌ یه‌کیکم گوتم: تۆ ده‌لالی بازاری؛ حالت خۆشه‌؛ پوولت ناده‌می. گوتمی: نه‌بی روعیکم دیه‌ (پینج تمه‌ن). دامی، چه‌قه‌ی لێ ده‌دا! ئه‌وه‌شم ده‌رینا! سه‌ودام ده‌گه‌ل ده‌کردن؛ پینج دیناری به‌ نیو دینار رازی ده‌بوو. ئه‌و پوولی به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌م‌ری بارزانی وهرمه‌دگرت، ئیواران هیشته‌ هه‌تا سه‌ت دینارم ده‌گه‌راندوه‌. گوتم: قوربان زۆر ده‌ترسم فیری دزی کردن بيم؛ ئه‌و کاره‌ ناکه‌م.

فه‌رمووی: ده‌ست هه‌لمه‌گره‌! وه‌سه‌سه‌ مه‌که‌!

- به‌ خوا نایکه‌م!

ناچار کاره‌که‌ میان دا به‌ «ته‌ها بامه‌رنی» ئه‌فسه‌ر و داوا‌ی چه‌فتاووو سه‌عات ئیستعقام دا. له‌و نامانه‌ی که‌ ده‌هاتن و هه‌مووی من ده‌مخوینده‌وه‌، یه‌کیک نامه‌ی دا‌بوو به‌ حاجکی حه‌ره‌سی بارزانی که‌ ئه‌ویش هه‌ر ده‌بوو بیداته‌ ده‌ست من. ئه‌وه‌م خولاسه‌ نه‌کرده‌وه‌، هه‌مووم بۆ بارزانی خوینده‌وه‌: «هه‌زار به‌ تۆ خاینه‌؛ فه‌رقی ده‌کا. پوولی داوه‌ به‌ ئایشه‌ ناویک که‌ ژنیکی

سووکہ لہ قہلادزہ و سرتہشی دہ گہل کردووہ...!»
 بارزانی فہرموی: ئەو سەگباہەم بۆ پەیدا کەن! گوتم: رۆیشتووہ؛ نایناسم. لە راستیدا ئەسلەن قەت ژنیک نەھاتوو تا پوولی بدەمی یان نەیدەمی.
 عەرزە یەک نووسیوی: «من مەلا فلانی سنەیی، دەمەوی پرسیارت لێ بکەم؛ تاریخی کوردستان دەنووسم...». بارزانی گوتی: ئەو مەلا کۆل کەو! ھەر بە تاریخ نەمنووسی؛ بە ھەر چی رازی دەکەمی رازیم! کابرام لە قاوہخانە دیت، چاویلکە بە چاویکی پێش تۆپی رەش، میزەر سپی بە ریشو.

- ئوستاد با تەختە یەک بکەین!
- لە بازیدا لێم پرسی: چۆنە تەشریفت لێرە یە!
- ئە یژم تاریخ بنووسم.
- یانی تاریخ بۆ تاریخ، یان بۆ پوول؟!
- تاریخ چە باوا؟ پوولم گەرە کە!
- پینج تەمەنت پێ بەم چۆنە؟
- بەخوا نامگە یینتە سولە یمانی!
- نیم دینار خاسە؟
- مەمنوونم!
- پوولی چایبە کەشت خۆم ئەیدەم.
- فرە مەمنوون!
- مەلام بەر نەدا تا بەر پێم کرد.

قانیع - کە حیزبی پارتی لە سولە یمانییەو دەریکردبوو - لە مەریوان بردبوویانە تاران و ساواک ھەلپێتچابوو کە تۆ چۆن لە شیعری خۆتدا گووتووتە خوسرەوی پەرویز گەواد بوو؟
 - بە فەرھادی گووتووہ کیو کون کە، ئەم ژنە ی خۆمتە ئەدەمی؟!
 خراوہ تە حەبەسوہ. عیسا پەژمان گووتویە: ئەمە لە عیراق دەریانکردوہ؛ زۆر سووکە؛ ئەگەر ئێوہ بیگرن دەبیتە پالەوانی میلیلی و قەدری بۆ پەیدا دەبێ. خستبوویانە ماشینەوہ و لە حدوودی عیراق بەرەلایان کردبوو. ئەویش ھاتە لای بارزانی، دووسەد دیناری داہە. قانیع گوتی:
 ئەمە بیدەم بە کی؟
 - بە کەس؛ ھەر بۆ خۆت.

- دینم نەبێ ئەگەر باوەر بکەم! قەت لە حەیاتمدا چوار دینار پیکەوہ نەکەوتووہ گیرانمەوہ!
 کوریک دەگەلمان لە چیا ی براندۆست بوو. کچیکێ ھەلگرتبوو کە لە سەر بێشکە مارە ی لە کەسێکی تر بربوو. بارزانی عەقیدە ی وابوو مارە ی پێشوی نەھاتووہ. چونکە بە رەزامەندی کچ نەبووہ و باوکیش بۆ مەسلەحەتی خۆی، نە بۆ مەسلەحەتی کچ ئەمە ی کردووہ. کچە کە لە مالە و ھەباغای حەمەدی عەلیاغا بوو. لە سەنگەسەر و ھەباغا دە یوویست کارە کە رۆبەر پرا بکا. مەلا مەعسوومی کۆیە - کە مەلایەکی بەناوبانگ بوو - ھاتبووہ دیدەنی بارزانی، نەقلی بۆ مەلا مەعسووم گێرا یەوہ و گوتی تۆ ئەو کچە لەو کورە مارە کە. مەلا مەعسووم گوتی: کوو ئیمانێ خۆ لۆ تۆ دەفرۆشم؟ مارە ی لە مێردی پێشوی ھاتیە و ئەو خواگیر یە ناکەم!
 کە مەلا مەعسووم رۆیشت گوتم: قوربان تیکت دا! ئەگەر کورە کە بۆ خۆی بیست دیناری بۆ

ببردايه ده يکرد. بهلام خۆی له لای تۆ به دیندار هه‌لده‌گیریتتهوه؛ یانی ها بو خاتری بارزانیش
شهرع ناشکینم!

- باوه‌ر ناکهم وایین.

- ته‌جره‌به‌ی که!

کورپان به‌ته‌نێ ناردە کۆیه؛ بیست دیناری دابوو به‌مه‌لا؛ ژنه‌که‌ی لێ ماره‌ کردبوو!
ئيجازمه‌ له‌ بارزانی خواست بچمه‌وه‌ به‌غدايه. نیازم وابوو تازه‌ نه‌یه‌مه‌وه‌ شۆرش و مل له‌
کاسبی و کاری خۆم نيمه‌وه. چونکه‌ به‌و له‌ به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شانه‌ زۆر په‌ست ببووم و هومیدم له‌
کزی دابوو.

هاتمه‌وه‌ به‌غدا. مله‌م له‌ عه‌کاسی نایه‌وه‌ و جار و باره‌ ده‌چومه‌ هه‌راجه‌ بازارێک شتم ده‌کری و
ده‌مفرۆشته‌وه‌ و ژيانی ئاسایی «ماندوو به‌ و بزی»م به‌ سه‌ر گرتوه‌وه. به‌غداش بو من ناخۆش ببوو؛
حیزبی و مه‌لایی په‌یدا ببوو. زۆر له‌ هه‌والانی پیشووم له‌ ده‌ست دابوو. زه‌بیحی که‌وتبووه‌ به‌ره‌ی
دژی مه‌لامسته‌فا و هه‌یشتان کاری بو حیزبی پارتی برایم و جه‌لال ده‌کرد. به‌لام نیوانی خۆمان
تیک نه‌دا. هه‌رکه‌ دیتمه‌وه‌ گوتم:

- کاکه‌ من و تۆ هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ پیکه‌وه‌ ژیاوین و زۆریشمان کویره‌وه‌ری و ده‌ربه‌ده‌ری و
پیکه‌وه‌ دیوه. ئیمه‌ له‌ خزمیش به‌ه‌ولاه‌ترین. بیلاته‌ژی وه‌ک ژن و میرد له‌ سه‌روت‌ری یه‌کتر
ده‌زانین. هه‌ردووکیش له‌ بیر کردنه‌وه‌دا ئازادین. مه‌لامسته‌فا هه‌ر خه‌تایه‌کیشی هه‌بێ له‌ کن
من موقه‌ده‌سه‌؛ حه‌قت پێ ناده‌م له‌ کن من خراپی باس بکه‌ی. هه‌ر وه‌ک منیش کارم به‌
خراپه‌کاری هه‌والانی تۆ نییه‌.

ببووینه‌وه‌ ئاشنا و هات‌و‌چۆمان له‌ ناودا بوو. دوو رۆژ نه‌مدیت، گوتیان به‌ خواردنی خراپ
زاراوی بووه. چووم له‌ ماله‌ ته‌نیا یه‌که‌ی خۆی که‌وتبوو. هه‌ینامه‌وه‌ مالی خۆمان و بیست رۆژێک
- تا چاک بۆه‌- لام بوو.

هه‌ر وا ورده‌-ورده‌ نیوانی بارزانی و حکوومه‌ت ناخۆش و ناخۆش‌تر ده‌بوو. کابرایه‌کم ده‌ناسی
به‌ ناوی خه‌لیل، ده‌لالی ناو بازارێ گه‌وره‌ و که‌رکۆکی بوو. پێم گوتم: خه‌لیل ترس و له‌رز په‌یدا
بۆته‌وه‌. من به‌ ته‌ما نیم بچمه‌وه‌ شۆرش؛ به‌لام ره‌نگه‌ لی‌ره‌ش بمرگن. چت به‌ خه‌یالدا دی؟

خه‌لیل دوا‌ی دوو رۆژ پێی گوتم: مودیر پۆلیسیکی هه‌ولێری هه‌یه‌ که‌ تۆش له‌ زه‌مانی
دانشجووییه‌وه‌ زۆر باش ده‌ناسی. باسی تۆم بو کردوووه‌ که‌ فه‌قیری خۆی ده‌کا و کاری به‌ کاری
که‌س نه‌داوه‌. ئاگات لێ بێ؛ با له‌ هه‌یج و خۆرایي گه‌یجه‌لیکی تی نه‌هه‌لین. زۆری سه‌لام لێ
ده‌کردی، ده‌یگوت ئه‌و تانجی سه‌ری منه‌؛ که‌س باسی نا‌کا. به‌لام ئه‌ویش ده‌بێ ئه‌گه‌ر
مه‌علووماتیکی به‌ فایده‌ی لای، به‌ منی بلێ و یاریده‌ بدا!

گوتم: خه‌لیل من ئه‌و که‌سه‌ نیم که‌ بیرتان بۆی چوو. خه‌یانه‌ت به‌ کورد کاری من نییه‌.
سه‌د جار بمرم و مندالم له‌ به‌ر چاوم له‌ برسان بمرن، ئه‌وی تۆ و فوئاد ده‌لێن، له‌ من به‌دوره‌...
زۆر دل‌م گه‌رم داها‌ت. شیعری هه‌له‌کۆکه‌م هۆنده‌وه‌ که‌ له‌ دیوانه‌که‌مدا چاپ کراوه‌. له‌ ناو ترس
و له‌رزیشدا، کاسبی خۆم هه‌ر ده‌کرد و چاوه‌نۆری قه‌زا و قه‌ده‌ر ببووم. مانگیک و ده‌ رۆژ له‌
زستانێ ۱۹۶۵ رابردبوو، شه‌ر ده‌س پیکرایه‌وه‌. منیکی که‌ خه‌یالم کردبوو تازه‌ ناچمه‌وه‌ هه‌را و
ئاواریه‌ی چیا و بو مندالی خۆم ده‌ژیم، وه‌ک نۆبه‌تی داریکی سه‌خت، گه‌رم داها‌تم؛ هۆش و
حه‌واسم پێ نه‌ما؛ خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت. شه‌و له‌ سه‌ر جیگه‌ هه‌ر جینگلم ده‌دا... مه‌عسووم

ههستي پيښور کې دېو له چ حالېکدام؛ گوتې: لام وايه نه گهر نه چيه وه شوړش خراب نه خوښ ده که وي... ديسان هر دووډل بووم: زور حه يفه نه گهر کوشتن و مال ويرانيش بي، ده گهل نه وه هممو خوښه ويستانه م نه بيم که نه وه هممو دهرده مان پيکه وه ديوه. مال و منداليشم له بي که سي و ولاتي غه ريبايه تيدا زور جيگه ي به زه بين؛ نه وپيش له بهر دهستي دوژمندا. ناشکري بيانبه مه ناو شوړش که دهبه بارېکي گه وره به سهر خووم و شوړشه وه. له ناو نه و خووف و په جايه دا ده زيام؛ به لام زيانې سه گ...

پريارم دا هر چوښک بي ده گهل تهره فداراني بارزاني له به غدا کار بکه م و يارمه تي و دهرمان يو له شکر کو که موه و به دوور له چاوي ده ولت و پولييس بزيم.

له بيست و ستي مانگي مارسدا، خودا کورېکي دا، بهر له وه بيې ناوم دوزيېوه: نه گهر کوپ بي ناوي دهنيم «پيرس» يان «پيران»؛ نه گهر کچ بي ناوي دهنيم «چامه» به يادي نه و روزه نه ي که له بارزان بووم. نه و شهوه ي که منداله که دهاته سهر دنيا، ناوي «خاني» ميشک و دلې ناخني م: هر ده بي ناوي خاني بي...

- چووزاني کچ نايې؟
- نه خير کوپ ده بي و ده بي خاني بي...

باوهر که به دم خه موه هر ده مگوت: خاني. کوپ بهر به يان هاته دنيا و ناوي بوو به خاني؛ به ناوي نه حمه دي خانيه وه. نه متواني تير کورې تازه اتووم بينيم؛ پولييسي سرې له دهوري ماله که م دسوورا تا برانن چ ده کم و هات وچوي چ که سانېک ده کم. نه مهش دوکانداريکي کونه ئيستيواري عه رب «نه بوو ياسين» ناو که بهرانبهري مالمان بوو پيې گوتم. کابراي نيشان دامې که دهروانيته دهرگاي مالمان. روزه يک به ياني له مال دهر جووم. کابراي تاي ن ورده - ورده به دوومدا هات و له دووره وه گومي نه ده کردم. چوومه ئيزه گيه که ئوتووبووس. نه و چووه ئيزه گيه که پيشتر له من که ليک ديار بووين. من سواري ئوتووبووس بووم؛ تا نه وپيش هات سوار بوو. له فرسه تيک خووم هه لداشت و گورج بانگي تاکسيه کم کرد و مه وداي نه و نه دا دابه زي، دوور که وتمه وه؛ خووم گه يانده ماله که ي زه بيحي. بيست روزه يک شه وانه لاي نه و بووم و روزه نه له جهنگه ي پاش نيوه روزه دهاته موه مال؛ که ده مزاني پولييسي سرې به غدايه حه وه سه له ي نييه به و گه رمايه له کولان راهه ستي. به لاي گه وره له وه دا بوو که له و ناگره بس و ناشتبه دا، زور پيشمه رگه چووبونه وه لاي ده ولت و له سهر ريگايان داندرابوون. هه رکه سيان بناسيايه، به گر تنيان ده دان. خو منيش وه ک گاي قه شان وا بووم؛ پيشمه رگه نه بوو نه مناسي.

خه بهري چهنه که سي کم زاني که چووبوون له به سراوه به عه رزي ئيراندا هاتبوونه وه کوردستان، هر له ترسي نه و ناسانده. بهر له وه خووم له زوره که ي زه بيحي بشارمه وه، روزه يک کورېکي سابلغي (عه لي عه يز) - که له موخابه راتي پولييسي گشتيدا بوو - گوتې ده لني بارزاني به توپ له ره واندزيان داوه. يو زه بيحيم گي راهه، گوتې: درويه؛ تا ماموستاياني پارتې به ئيران نه لني، ئيران فيشه کيکيش نادا به بارزاني. گوتم: کاکه با هينده ساده فکر نه که ينه وه. نه گهر ئيران يان غه يري ئيران ياريده ي کورد بدا، له خوښه ويستي کورده وه نييه؛ يو مه سه له حه تي روزه. ناسر و زور له عه ره بان ده لني خووزستان عه ره بستانه و ده ي نه ستي نين. ئيرانيش به بي خووزستان نازي. ئيستا ياريده ي هيزيک ده که ن که له شكري عيراقيان يو مه شوول کا و

غەربىستانىيان لە بىر بەرىتەوہ. ئەو ھىزەش ئەمىرۋ بارزانییە؛ نە ئەوانەى ھەلاتونە تاران و ھەمەدان.

- باوەر ناکەم! ھەستە بچىنە لای ەلى عەزىز.

- چووينە مالەكەى، گوتى: بەلى ئەوہ دوو شەوہ بىسىم لە سەر بىسىم باسى تۇپى بارزانییە كە لە دەورى رەواندز دەدا.

شەويك گوتم: زەبىحى! من ھەر دەپۇمەوہ كىوان. لە كوئى ناسیانم و گرتیانم تۇ سەلامەت؛ بەلكو دەربازىش بووم...

گوتى: مەلا! رېگە زۇر خەتەرە، وەرە دەگەل من بچىنە تاران!

- يانى دەتەوئى عەجەم ئىعدامان كەن؟!

- نا، مەلا! سىياسەت زۇر گۇپاوە. من خۇم جارىك چوومە تاران و مىوانى شاھەنشە بووم. ئىستاش من خەبەر دەنئىرم ماشىن دىتە سنوورى خانەقىن. لىرەوہ دەچىنە خانەقىن؛ كە رېگەكەى ئەمىنە. لەوئوہ دەمانگەيەننە تاران!

گوتم: كاكە زۇر جار بە گالتە پىم گوتووى من لە تۇ نەترس ترم. بەلام بەراستى تۇ نەترسىكى سەيرى! چوونە تارانى ئىمە ئابروو دە تاى تەرازوو نانە. من ناوېرم شتى وا بكەم.

ھەر چەند پىم وا بوو ناگەمە نىوہى رېگەى كەركووك و پىشمەرگەى تۇبەكار بە گرتنم دەدەن، دىسان چاوم لى قووچاند و ھەر چى دەبى با بىئ... چوومە مەيدان كە ماشىن بگرم بۇ ھەولېر، كاك مەمەد مەولوود پەيدا بوو:

- ئەوہ لىرە چ دەكەى؟

- دەمەوہى بچمەوہ شۇرش. ھاتووم ماشىن بگرم.

- كاكە ھىچ قسەى لى مەكە! من دەگەل مەحمودداغى خەلىفەسەمەد و حاجى

مەمەدى شىخ رەشىدى لۇلان ھاتووم؛ سبەى دەپۇنەوہ ھەولېر. خۇ ھىچيان ناتانسن؟

- نەخىر نەمدىون.

- وەرە دەلېم ئەوہ خالەمە و دى سەرى خوشكى دەدا؛ كە داىكەمە. دىيارە دەگەل ئەو دوو

جاشە زلانە كەس ناتوانى لە رېگە رامانگىرى.

- ئويف چەند شتى باشە!

قەرارمان دا بەيانى بچمە ئوتىل و رەگەل كەوم. رۇزى عاشوورا بوو. تەواوى دوكان و تەنانەت نانەواخانەش داخرايوون. سەعات ھەوت و نىوى بەيانى چوومە ئوتىل؛ كاك مەمەد گوتى:

- ئەوہىە خالە عەبدو رەحمانم!

- زۇر بەخىر ھاتى.

حاجى مەمەدى شىخ رەشىد رەنگى زەرد بىوو؛ دەينالاند و دەستى بە زگىەوہ بوو.

گارسۇنى ئوتىل ھات گوتى عاشوورايە؛ ھىچ دەرمانخانە لەو ئاقارانە نىيە.

گوتم: حاجى خىرە؟

- كاكە لە شەوہە زگم زۇر كار دەكا و دىشى؛ ھەجمىنم لى ھەلگىراوہ.

بە گارسۇنم گوت: قاوہ و جەوھەرى لىمۇتان ھەيە؟

- بەلى.

دەمە كەوچكە چايەكى چكۆلە جەوھەرى لىمۇم لە فىنجانە قاوہىەكدا تۈاندەوہ. دە پىشدا

كەۋچىكىم لى خوار دەمە نەۋەك خەيال بىكا كە دەرمان داۋى دەكەم. خوار دىيەۋە؛ دواى نىو سەعاتىك گوتى ژانى زگم شكا و زگىشم وپستاۋە تەۋە. مەننۇن بۇ ئەۋ دەرمانەت.

دوۋ كامبۇنى سەربازى پىر لە سەرباز و ئەفسەر ھاتىن. كاك محمەممەد و من دەگەل مەحمۇدى خەلىفە سەمەد - كە جاشىك بوو زۇر دەبەنگ و كەر - كوپىكى مەحمۇدبەگ سواری سواریيەك بووین و راندىيەكى خۇيان لىنى دەخوپى. حاجى محمەممەد و سى كەس لە خزمانى لە ماشىنى سواریيەكى تىردا. دوۋ ماشىنى تىرىش ھەر چەكدارى ئەۋان لە بەغداۋە بەرەۋ ھەولپىر ھاتىن. نىۋەپۇ گەيشىنە كەر كووك. لە ئوتىل «شرق الاوسط» دابەزىن. كاك محمەممەد و من چوۋىنە زوورىك.

گوتى: با بچىن لە رستوران نان بخۇين. گوتم: كاكە! من چەند سال شاگرد ەكاس بووم لە كەر كووك؛ زۇر كەس دەمناسن. لەۋانەيە پىشمەرگەي پەشىمانىش تووشم بن. تۇ بچۇ! گوتى باشە نانت بۇ دەنپىرم. نانىان بۇ ھىنام؛ لە زوورە كە خواردم. لە سەر تەختىك پراكشام كە تا دەپۇين بنووم. دەرگای زوورە كەم كرايەۋە. كابرەيك لە ھەۋالانى حاجى محمەممەد ھاتە زوور:

- كاك ھەزار دەپى عەفووم بىكەى من تۇم نەناسىبوو!

- جا ئىستا بۇ دەمناسى؟! من تۇم قەت نەدىۋە و ھەزارىش نىم. لىت تىك چوۋە.

- ئەى بى قەزا بى! ئەۋ رۇژەت لە بىر نەماۋە كە شەپ لە سەر «سەفتى» بوو؟ تۇ خۆت لە ھەيدەر بەگ و حوسىناغای مېرگە سوورى توورە كرد، گوتت: ناموستان دە خەتەردايە. ھىچ نەبى ژن و خوشكى خۇتان بيارىزن تا جاش نەبىردوون... من چۇن تۇم لى دەگۇرى؟

- باشە جەنابت بۇ لەۋى بووى؟

- ئەز غولام من لە شەرى لۇلان بە ئەسىر گىرابووم و لە بارزان دەست بەسەر بووم و ئەۋ رۇژە لە نىك تۇ و بارزانیيەۋە چوۋبوۋمە بن بەردىك و سەيرم دەكرد. ناموم عەمەرى شىخەۋلايە. حاجى محمەممەدىش ھەر تۇى نەناسىبوو.

- دەى جا ئىستە ناسىۋمى؟

- بەلى من پىم گوت!

- دە باشە بچۇ دەر! من دەمەۋى بخەوم.

عەمەر چوۋ. خوايە ئەجەل لە كوئىم دەبىننەتەۋە؟ چۇن بە پىتى خۇم كەتوۋمە داۋى مەرگەۋە؟ مەحمۇدى خەلىفە سەمەد، مامى محمەممەدى شىخ رەشىد، كە بە شىعر و نەسر ھەزار جوئىنم بە باب و باپىرى داۋە؛ دەشزانن ھاۋنشىنى بارزانى بووم. ئىستا چىكەم؟

چوۋمە سەر تەختە كەم، لە پەنجەرەى بىلندەۋە پوانىم بەلكو بتوانم خۇم فرى دەم و ھەلىم، نەخىر نە دەگەمە پەنجەرەكە، نە دەتوانم باز دەم، پىر لە شىست مېتر بەرزە تا ەرز. نا، باشتر وايە بە بىانوۋى دەست شوتنەۋە برۇمە لای پلەكان و ھەرچۇنىك بى تا حاجى محمەممەد نەمگەيۋەتە لە دەرگای ئوتىل دەرچم و بە ناو كۇلاناندا پاكەم؛ بەلكو رزگارم بى. لەۋ فكارنەدا بووم حاجى محمەممەد ھاتە زوور:

- كاك عەبدورەحمان ھەز دەكەى برۇين پىكەۋە قەدەمىك لى دەين؟

- بەلى بۇچى...

بە دلمدا ھات: لە كەر كووك زۇر شارەزام؛ لە پىچى كۇلاننىك ھەلدېم و خۇم ون دەكەم. دەر كەوتىن. چوار سۇفى چەكدار بە دوامانەۋە و راست بە سەر پردە تازەكەى «خاسە» دا

رؤیشتین که ریگهی ههلاتن نهبوو. له ری زۆر باسی شیعی کوردی کرد و به قسهی خوۆشی رابوارد، هیچ باسیکی تری نه کرد. لهوسهری پردهوه گهراینهوه ئوتیل. بردمیه ژووره کهی خوۆی. به سوۆفیه کی گوت، دوو کورسی هیئا سهر بالکۆن که ده پروانیه خه یابان. بانگی عه مهری کرد؛ سرتیه کی ده گهل کرد. عه مهر په نجه ره ی پیوه دا و چوو له ده رگای ژووره که وئستا. حاجی محهمه د له پر سهری هه لئینا و پرسى:

- تۆ هه ژاری؟
- به لی.

- تۆ ده زانی چه ندت دلئ ئیمه ئیشاندوو و چه ندت جنیو به خوۆم و بایم داوه و خه لک چونکه شیعه له بهریان کردوو؟ ناخر بۆچی وات ده گهل کردوین؟

- حاجی! تۆ ده لئیی موسولمانم. نه گهر بلین وا دوژمنیکی دین ده به وئ مه ککه و مه دینه ویران کا و هاوارت بۆ بینن، ده چیه هاوارئ و به دل دیفاعیان لئ ده کهی؛ نه گهر که سیک ریگه ت لئ بگرئ و نه هیلئ له پاراستنی قبيله که تدا به شدار بی و سهر کهوی، نایا چاکه ی ده لئیی؟ یان بهر له عنه ت و جنیوی ده دهی؟ من له عه شیره تی بارزان نیم. هه زارانی وه ک منیش چه ندت تۆ کابه ت له لا پیروژه، کوردستانمان پتریش له لا به قه در و پیروژه. ئازادی ده په رستین. بارزانیمان بۆیه خوۆش ده وئ که یاریده مان ده دا قبيله که بیاریژین. تۆش و کهسانی تری وه ک تۆ ده تانه وئ ئازادیه که مان سهر نه گری و به ره و پاشمان راده کیشن. لیت روون بی نه گهر شیخ ره شیدی بابت له جیگهی بارزانی با و بۆ ئازادی سه ولی دابا، بارزانیش شه ری ده گهل ئازادی خوازان کردبا، نه و جنیوانه به بارزانی ده درا و تاریفی بابتمان ده کرد. من لیره دا حه ق ده ده م به خوۆم، تۆش که یفی خوۆته چۆنت پی باشه وا بکه ...

- ئیستا که بهر چنگمان که وتووی پیت وایه چت ده گهل ده کهین؟
- نازانم، به لام تۆ وه ک پایوکی کوردی عاشیره تی ببزوویه و پیاوانه و په سنده. مه مده نه ده ست ده ولت؛ بۆ خوۆتان له و ده شته بمکوژن و گه ردتان ئازا بی. بۆ که وچکه خوۆنیک ناپارپمه وه؛ ناهه قیشتان ناگرم. پیاو به و مه مده ده ست عاره بان؛ ده شمه ده ی بلیم چی؟
- نه وه دیاری دا که محهمه د مه ولوود ده ستی ئیمه ی بریوه و تۆ خالی نه و نیت. به لام پیتم بلئ بۆ کوئ ده چووی؟

- ده چوومه وه بۆ لای بارزانی، نه گهر له ری ده رچوو بام.
- کاک عه بدوره حمان! جگه له عه مهر و من کهس نه یزانیوه تۆ کیی. به عه مهرم گوتوو ه بانست لای کهس نه کا. ههر خالی کاک محهمه د به و له هه ولتیره شه وه وا ده که م بگه یه وه ناو پیشمه رگه و هیندیک راسپیتریشم هه یه پیت ده لئیم. عه مهر دوو قاوه مان بۆ بیته!
قاوه خورایه وه. محهمه د مه ولوود هاته وه؛ حاجی به چاوی ئه ویشیدا نه دایه وه. ده وری سه عات چوار که وتینه ری؛ به لام نه مجار کاک محهمه د و من له ماشینی حاجی محهمه د دا سوار بووین. له ده رکی مالی مه حموود به گ، مه حموود به گ گوتی: کاک عه بدوره حمان ده بی میوانی من بی. حاجی محهمه د گوتی: با زوو بجئی چاوی به خوشکی بکه وئ. کاک محهمه دیش وای پی خوۆشه. ده گهل کاک محهمه د هاتینه وه مالی و له ری کاره ساته که م بۆ گپراه:

- کاکه ده لئیی چی هه لئیم؟

- نا، تازه نهجانت بووه. ههلیتی خراپه. حاجی محهمهد به پیاویکی پیاو دهنام، فریودان و درۆی نییه.

سیبهر شۆر بیوون، تهقه قهوما، غارمان دا سهربان. له دهشتی خوار ههولیرهوه شهپریک بوو کەس شتی وای نهدیوه: تهیاره به بۆمبا و تیربار، تۆپ و تانک و عهسکه، تهقه و گرمه و قههیه. دوو کهل دهشتی داگرتوو. تهیاره بهک پیکرا و له نزیك مالان کهوت و گری لئ بهرز بۆوه. ههموو خهلکی ههولیر، ژن و پیاو له سهربانانوه سهیریان دهکرد و دهنگی «ئافهریم پیشمه رگه» له ههموو لایه کهوه بلند بوو. منداله ههولیری ههر مه پرسه چ قیره و ههرایه کیان بوو. ههر جهزت دهکرد گویت لئ بی. ههتا سیزه هه لگیرا، شهپ ههر بهردهوام بوو. شهو ماشینیکی له دهره کی مال ویستا؛ حاجی محهمهد بوو. بهر له ههر شت باسی ئه و شهپه ی گێراوه گوتی: کوره سهیر لهوه دا بوو سوڤیهه کانی ئیمهش - که دوژمنی پیشمه رگه و ههوالی دهوله تن - له سهربانوه ئافهریم و چه پله لیدانیان بوو بۆ ئازایه تی پیشمه رگه کان!

ئه ماما چیرۆکی ئه م شهپه چ بوو؟

«برایم ئه فهندی» که سه رده سته ی پیشمه رگه کانی ناوشاری ههولیر بوو - له کیو به کن ژن و مندالی ئاواره ی پیشمه رگه دا تیده به پری، ژنان زۆری جینیو پی ده دن که پیخۆریکی وامان نییه و ههر خۆت قه له و ده که ی. برایم ئه فهندی ده زانی شهوی عاشوورا له بهر خاتری سهربازان - که زۆربه یان شیعه ن - گوشت زۆر سه رده بردی بۆ رۆژی عاشوورا. شهو دهوری قه سابخانه ی پادگان ده دا. دوازه پۆلیسی لیه، چه کیان ده کا و چه پسبان ده کا له زووریکدا و دهر که یان له سه ر گاله ده دا. که لاکی شیست مهر، بیست مانگا و گا، دوازه گامیش له کامیونی قه سابخانه بار ده کا و ده چی ده لئ ئه وه پیخۆر و دابه شی ده کا. سه بی ئاشپه زخانه ی پادگان چاوه نۆری گوشته و نییه. که ده چن جی ته ره و گامیش نه ماوه! پۆلیس چه پسن و قه ساب به ساتوور و کیرده وه ده گهل کامیونه گوشتان براون که که لاکان شهق و پهق که ن. له شکر له برایم ئه فهندی دهنگ ده دن، ده چه نه سه ر «بنه سلاوه» که بنکه ی پیشمه رگه یه تی و ئه و شهپه ی ئیواره قه ووماوه که پتر له شیست سهربازی ده ولت کوژراوه، دوو تانک شکاوه و ته یاره یه ک به تیرباری گرینۆف پیکراوه و سووتاوه و له شکری ده ولت به سه رشۆری گهراوه ته وه.

حاجی محهمهد گوتی: به دووربین ده مروانی، تانکیکی که وته سه ر پیشمه رگه یه ک. پیشمه رگه له بهری ههلات؛ له زور کانیک خۆی هاویشه که ندالیک و دامه زرا و به برنه و ته قه ی له تانک کرد. تانک له بهر کابرا ههلات و له پشته وه پیشمه رگه راوه دووی نا!

ئه گه ر بۆ گهلانی بیکه سی وه کو کوردیش وه ک گهلانی خوداپیداو تاریخ بنووسرابا، ناوی برایم ئه فهندی له ریزی ئازا و کارزاناندا به ناوی زپر و به درشت ترین خهت ده نووسرا. به لام ئاخ و سه د داخ که ئه و جۆره پیاوانه ناویان له بیر ده چیته وه و کهس ئاوریان وه سه ر نادا... به لام ئه وه نده ی من لیلی ده زانم زیانی نییه تۆش بیزانی و جار و بار وه بیرت بیته وه:

برایم ئه فهندی به دهره جه ی ستوان دوو له رشته ی پۆلیسدا بوو؛ ها تبه وه ریزی شۆرش. ههولیری بوو. پیاویکی به قه لافه تی چاوبرۆ ره شی جوان چاک. له وه تا ها تبه وه کۆری خه باته وه، ناوی برایم ئه فهندی زراوی ئه فسهر و چه کداری ده ولته تی عیراقی بردبوو. دوژمنانی کوردی نیوه شه و له ماله خۆیان دهر دینا و دهر فاندن و کهس هه سته ی پی نه ده کرد. جاریک ده پاش نویژی شیواندا، پۆلیس هه موو ریگه ی ههولیر - شه قلاوه، ههولیر - کۆیه ی به سته وه و هه موو

ماشینان دہ پشکنی؛ زور کہ سان دہ گری؛ تا بہ یانی نہ زانراوہ کہ ئەو پۆلیسانہ پیشمەرگہی برابم ئەفہندی بوون و جل و زمانیان گۆریوہ!

سەرھەنگیکی عەرەبی ئەستیرە (قوپکە) لە سەر شان دہ گەل دوو ستوان لە جیپیکی دہولەتیدا، دوو کامیۆنی زیلی سەربازی بە دواوہ، سەرباز و پۆلیس و جاشە عەرەبی عەگال بە سەر تیدا، تەرجومانیکی کورد دہ گەل، بە ناو مەلبەندی عەشیرەتی گەردیدا دہ گەرین. لە ھەر دیھک خەلک کۆ دہ کەنەوہ: فەرمانی شەر دہ گەل بارزانی دەرچووہ؛ کئی ئامادەییە بیت. سەرھەنگ دہ لئی و کابرای کورد تەرجمە دہ کا.

- قوربان من ئامادەم! ئەوہش تەفہنگم.

- برۆ لاچۆ تۆ بە کار نایە، ئیمە پیاوی سابقەدارمان دہوئی. خۆ پوولی دہولەت بە خۆپایی نییە!

- قوربان وەللا گەنمی پیشمەرگەم سووتاندوہ؛ لە فلانہ جی شەرم کردووہ؛ شایەتم ھەییە...

- دہ برۆ سوار بە!

بیست و ھەشت دانە جاش لە ئاگیانی گەردی کۆ دہ کەنەوہ و بەرەو ھاوینەھەواری سەلاحەدین بە شۆسەدا دین. ھەر کەسیش سوار بووہ، پۆلیس تەفہنگی لئی وەرگرتووہ و ھەلیپەساردووہ کہ لە مەیدانی شەردا وەریدەگرنەوہ. لە سەلاحەدینەوہ لادەدەن بەرەو ھێران.

- قوربان دہ چینە سەر بئەکی کام پیشمەرگە؟

- قوربان و سندان جاشی سەگیاب! دہ تانبەمە تەویلە! من برابم ئەفہندیم!

ئەو دہمە کہ دہ گەل میران لە ھیران بووم، ئاغا جاشەکان لە تەویلەوہ داوایان لە من کردبوو تکیان بۆ بکەم لە تەویلە دەرکەون. بریار درا ھەر یەکی شازدە عەلبە گەنم بەدەن و لە جی مەدرەسەییە کدا حەبس بکرین.

دەوہری وانیتیک لە زوورمەدا بە تەلیسە خۆل ھەلچنراوہ؛ پیشمەرگە سەنگەری تیدا گرتووہ. پاشەوباش بۆ سەر سەنگەریکی پڕ لە جاش چووہ و تەقەیی کردوون و جاشی گرتوون. وانیت، سەربازان ھینابووایانە ھەولتیر، مندالە ورکە بە شوینییەوہ ھەرایان دہ کرد: حوکمات تانکی برابم ئەفہندی گرتووہ!

ماوہی پتر لە چوار سال، نیوہی بی سیمی رەمزی دہولەت، داد لە دەستی برابم ئەفہندی بوو. تا وای بە سەر ھاتبوو شەوانە تووشی ئەفسەری خۆشیان بوونایە، دہیانگوت برابم ھات و ھەلدەھاتن.

جاریک تاریفم کرد کہ پیاویکی ئازا و بە جەرگ و فیلزانی. گوتی: بە خوا من نیم، کوردی ھەولتیرن ئەو کارە دہ کەن. شەوانە ھەموو مالیک دەرکەیی کراوہ تەوہ. ھەر گۆشتەکەیی عاشوورا، قەسابی ھەولتیر خەبەریان بۆ ناردم و دہ گەلیان بار کردم. ئیواران بە سواری دووچەر خە بۆ ئارەق خواردنەوہ خەلکی ھەولتیر دینە دەشت و خەبەری ناوشارم دەدەنی...

بە داخوہ ئەو پالەوانە تاقانەیی بە دەستی جاشی پۆدەریان کوژرا کہ چوووو ناوێزی شەریان بکا. بە سەتان حیکایەتی سەرسووڕینەر لە ئازایەتی برابم ئەفہندی لە ھەولتیر و مەلبەندەکانی تری عیراقا لەبەر کراوہ و من ئەمانەم بۆ نموونە باس کرد.

حاجی محەممەد - کہ سەید عومەری کوپی شیخ عوبیدیللاشی دہ گەل بوو - دايمەزراند کہ: برا زور بە داخنەوہ مالە لۆلان بوونە مەلعوونی تاریخی میللەتی کورد؛ بارزانیش بوو بە

موقەد دەس. نازانم بابم چۆن بوو، بەلام خوا شاھیدمە من ئەوەندە بەو جاشەتییە ناپەسەتم کە ھەتا تماشای خۆم دەکەم بیزم لە خۆ دەبیتەوہ. سۆفی و بارزانیش زۆر لە میژسالە دوژمنی خۆینی یەکتەر و تا تووشی یەکتەر بن، ئەگەر یەکتەر نەکوژن لایان وایە کافر دەبن. ناتوانین و بە قسەشم ناکەن کە ئیمە دەگەل بارزانیان بین؛ بەلام ڕیگەمان بێدەن دەچینەوہ ولاتی لۆلان؛ یاریدە ی شۆرشیش بە مال دەکەین. پیاویکی بارزانیش لە ناومان یێ بۆ ئاگاداری لە ئیخلاسمان. دەگەل دەولەت بە شەر نایەین؛ بەلام ناشچینە یاریدە ی. تۆ ئەم پەيامەم بۆ بگەینە بە بارزانی و جوابەکەم بۆ بنێرەوہ.

گوتم: حاجی محەممەد! وەک پەيامەکەم گەیانیدی و جوابم ھیناییتەوہ وایە. بارزانی ھیندە ساویلکە نییە ڕیگە بدا ئیوہ دۆستی حکوومەت بن و بچنەوہ مەلەبەندی لۆلان، بێنە دیواریک لە نیوان ولاتی سۆران و بادیناندا و لیکنمان بێدەن. ئەگەر دۆستی دەولەت بی، ناچار دیتە سەردانت؛ تۆپ و تانک و زریپۆش دینن، پشتی ھەلگوردمان لێ دەگرن. ئەگەر ئیوہ لە داینا چەند ئەفسەریک بکوژن و بپەون، وەک دەلێن پەردان بپرووختین، بارزانی رازی دەبێ کە شەڕیشی بۆ نەکەن و لە مالە خۆتان دانیشن. بەلام ئەگەر لە سەر ئەو مەبەستە ی خۆت سوور بی، وتووێژی منی ناوی و لە ئیستاوہ بفرموو بمرن!

- بە خوا متمانەیان نایە کە ئەو دەم بارزانی قەرمان ناکەن؛ بەلام تۆ سەعی خۆت بکە و بەلکو جوابیکی باشم بۆ بنێری.

- باشە تۆ ھەرچی گووتووتە بە بارزانی دەلێم و شەر تە زیاد و کەمی نەکەم و بێر و بپروای خۆشم دەرنەبەرم.

سبە ی بۆ پاش نیوہرۆ ماشینیکم لە دوو ھات و چوومە ئەو گەرەکە ی حاجی و سۆفیەکانی لێ دەژیان. دەستیگ چۆغە و رانکی دەلنگ فشی جاشانە ی زۆر عالی - کە رەنگی سپی بوو - دەگەل پشتیندیک و دوو جامانە ی سەری بەستراو - کە وەک عەمامە ی ئاخواندی شیعی بە شەش مانگ بلالو نابێ و ئەگەر بلالو بوو دەبێ وەستاکار بۆت بپەستیتەوہ - کرا بەرم. وەرەقەبەکی بە ئیمزای فەرماندە ی فیرقە ی کەرکووک و ھەولێریان دامی، نوسیبوو ی عەبدوڕەحماناغا لە فورسانە بەرپزەکانی دەولەتە! مۆری پێوہ نرابوو. تەنەنگیکی یازدە تیری تازەیان بە دوو رەخت فیشەکەوہ لێ بار کردم؛ قەت جاشی وەک خۆم شیکم نەدیوہ! سواری ماشینیکی سواری بووم و عەمەری شێخەولا - بێ چەک - کە تەنەنگ و فیشەکدانەکانم ھی ئەو بوون، دەگەل سێ سۆفی ھەرکی ریش پانی چەکدار دەگەلما سوار بوون. رانندەبەکی کوردیش لیتی دەخوری. رانندە دەبێ بچیتە بانزین خانە بانزین وەرگری؛ منیش لە پیتشەوہ سووارم. ئە ی خودا! ئە ی ئایەتولکوری! کەسی ناسیاو نەمبێنی کە بوومەتە جاش! بەلام نەخیر تووش بووم: برادەریکی پێشمەرگە بە ناوی «یوونس عەقراوی» - کە زۆر پیکەوہ ھەوال بووین - جامانەبەکی رەشی جاشانە ی لە سەرە و لە سەر کورسیبەک دانیشتوہ سەیری بانزین وەرگران دەکا. لێرە چۆن نەجاتم دەبێ؟ بە خودا بێ و نەبێ یوونس بۆتە جاشی دەولەت؛ ئیستا خەبەرم لێ دەدا؛ منیش دەگرن و حاجی محەممەدیش تووش دەبێ. دلەم لە سەر سەت و بیستی لێ دەدا، یوونس چاوی بە من کەوت. ھەستا و پروی کردە پشتی بانزینخانە و لە بەر چاوم ون بوو. نەخیر گیرام و تازە رزگارم نابێ. وەرپێ کەوتین؛ ھەر ئاوە دەدەمەوہ: لە کام نوختە دەمگرن؟ نازانم. گەینە نزیک شەقلاوہ بە عەمەرم گوت لامەدەن! گوتی حاجی پێی گووتووم. لە خوار

شەقلاوہ سەرباز راپانگرتین، ماشینیان پشکنی، هیندیک شە کریان دۆزیهوه که دووسەد گرامیک دەبوو. گرووهبانیک پرسی: ئەوه چییە؟

عەمەر گوتی: خۆت دەزانی ئیمە فورسانی دەولەتین. بارزانی شە کری نەماوہ چای پی بخواتەوہ، ئەوہندە ی بۆ دەبەین خیرمان دەگاتی!

گرووهبان گوتی: گالتم پیدەکە ی؟!

- ئاخر برا تۆ - بە قەولی بارزانیان - ئەو تۆزە شە کرە بە چوار پینج جاش رەوا نابینی! من چ بلیتم؟

گوتی: برۆن! لە رینگە سۆفییه کانی پشتەوہ بۆ خۆیان قسەیان دەکرد. یەکیان دەیگوت: میزەرسووریکم کوشت، خەزایەکی باش بوو! پاش نوێژی شەوانیکی درەنگ، زۆرمان نەمابوو بۆ شاری دایان، لە دەشت عەمەر گوتی: بویتن. بە منی گوت: دابەزە! بە رانندە و سۆفییه کانی گوت: ئیوہ بچنە دایان تا منیش دیم. ماینەوہ عەمەر و من. وە دوای کەوتم کە بە شیوہ ریکدا لە رینگە ی لادا. تاویک دوور کەوتینەوہ، دەشتە و چۆل و تاریک و لە ری بە دوور، وینستام؛ گوتم: عومەر نیازم وایە بتکوژم! تەنەگم هینا سەر پی و رامداشتن. عەمەر زۆر ترسا؛ دەمی تیک هالا؛ بە لەرزۆکی و کزی گوتی: خۆدئ تە من ناکوژی!

- بۆ ناکوژم؟ دەشتی لەوہ چۆلتر نابێ. دەتکوژم و تەنەگە کەت دەبەم و بە پیشمەرگە دەبلیتم سۆفییه کی شیخ رەشیدم کوشتوہ؛ خەلاتم دەکەن. هەلی وا بۆ کئ هەلدەکەوی؟!

- خۆدئ تە من ناکوژی!

- ئاخر بۆچی ناکوژم؟!

- چونکە تۆ لەوہ پیاوتری کە من بە غەدر بکوژی.

- یانی هەر لات وایە ناکوژم؟

- بەلئ دلم برۆ ناکا تۆ من بکوژی.

- دە ئەگەر دلت باوہر ناکا، ئەو بارە قۆرەت بۆ بە من هەلگرتوہ؟ ها بگرە تەنەگی خۆت بۆ خۆت هەلگرە، شانم هاتە خوار!

نازانی کە تەنەگە کەم دایەوہ چەند وە کەیف هات! هەر دەیگوت: پیس تووش بیووم. بەلام دلم باوہری نەدەکرد بملکوژی! گەیشتینە گوندیکی چوار پینج مالی بە ناوی «سلیماناوا». چووینە مالیک، عەمەر سرتە ی دەگەل ساحیبمال کرد؛ دایانکردین و زۆریان قەدر گرتین. عەمەر ئەمجار دەمی کرایەوہ:

- سەیدا! بە بیجان بلی ئەم حەفتە بە کەوش و قوماشە کە ی بۆ دەنیرم؛ بە میرۆ بلی ئاگای لە شکار تە کەم بیی؛ بە فلان بلی کارم بۆ پیک هیناوە...

- عەمەر ئەوہ تۆ وەک قەزأل بە دوو سەر دەرۆی: جاشی سۆفیشی و دۆستی پیشمەرگەش!

- با وا بی!

عەمەر رۆیشت. شەو درەنگیک کابرایەکی کورتە بالای بۆرەلۆکینەیان رەگەل خستەم کە بمباتە گوندی «گوان». مانگ هەلاتبوو؛ مانگە شەویکی زۆر خۆش. کابرا لە سەر چنگان دەرۆی؛ دەتگوت سە ی بۆرە!

- ئەوہ بۆ وا دەکە ی؟

- وست! لە سەنگەری جاشان زۆر نزیکین؛ دەمانبین دەمانکوژن!

- هه تیو من دوو ئه وهندی تۆ درێژم. سپیم وه ک که لک. ده پیشدا من ده بینن. ههسته له سهر دوو پێ برۆ! دهنا قه دیکه کمه دێ و ناچارم پێ بیکه نم و جاش پێ دهزانن.

راستم کردهوه؛ بهلام به رۆشیتنهوه ده له رزی. گه یاندمیه گوندی گوان؛ ته سلیمی حاجی حوسین ناویکی کردم و گه رایه وه. حوسین گوتی: ئه مشه و لیره به! له بهر تۆپان ناوێرم ده گه لت بێم. سهی شه وه گه بینه پێشمه رگه.

- کاکه گیان سهی شه ویش تۆپ هه ره هیه! وا بزانه هه ر ئیسته خۆتم لێ خه لاس که ی باشته ر. یان رێگه م نیشان ده! به ته نێ ده رۆم.

ناچار گوتی با برۆین. نزیکه ی سه عات و نیویک پێ هه لگه پراین. له بناری «زۆزک» پێشمه رگه ده نگیان داین:

- کین؟

- کاکه خۆمانین، دۆستین.

بیجان جندی گوتی: کاکه هه ژار خودی من ده نگێ ته ناس کر، تۆ چۆن هاتی؟

گه یمه بیجان و کابرا گه روه. له بن داریک ده گه ل پێشمه رگه ی بیجان مه جلیسمان گه رم کرد. یه ک له وه سه رگه رمیانه مان: ته هه نگیکیان به ره و پادگانی ره وانده ز داویشته، به هه زاران فیشه ک و گولله تۆپیان له جواپی ئه و تاقه فیشه که دا ده ته قانده وه!

شه وم له وئێ رابوارد. سه عیدی حه مه د عه لیغامان ده گه ل بوو؛ که پیمان ده گوت «سه عیده کوێر». هه تا تۆپ له ره وانده ز داوێژرا، زوو په تووی ده خۆبه وه ده پێچا!

- کاکه بۆ پیت وایه په توو زری دژی گولله تۆیه؟!

نه قلیکی گێرپوه که له ده شتی شه نۆ ده گه ل ئیران شه رمان بوو؛ رۆژیک چومه ده م چۆم جل بشۆم، ته یاره هات. کونه رپویه کم له که نده ل به دی کرد و خۆم خزانه ناوی. پێله قه یه کیان له سه رم دا، شیخ سوله یمانی بارزانی بوو گوتی: په کوو لیره شم لێ ناگه رپین؟!

بۆ به یانی چووینه بنکه ی بیجان. پێشمه رگه یه کی زۆر زوو نارده بوو که خه به ر بدا و جیپیک بێ بمبا. تا ئیواره عه سه ر خه به ر نه هاته وه؛ گوتم خۆم به پێ ده رۆم تا تووشی کابرای راسپاره ده بێم. شه وم به سه ردا هات و دره نگ بوو. له په نا رپوه لامدا ناو پنچکان و له قه راغ چۆم راکشام. سه رمایه ک بوو هه لده له ره زیم. به وه حاله ش هیندیک خه وتم. تازه ئاسۆی عاسمان روون ده بوو، هاتمه وه سه ر جاده و ملم لینا. گزینگ له سه رانی دا گه ییمه «به رسیرین». بنکه ی حه مه داغای میزگه سووری له وئێ بوو؛ له بن داریک نان و چایان ده خوارد. ئه گه ر ناشاره زا نه بوومایه شه وه ده گه یمه به رسیرین و ئه و سه رمایه م نه ده چیشت. له وئێ تا ئیواره مامه وه. سواریک هاتبوو له دووم، بردمیه گه لاله؛ عه بدوللاغای پزده ری پێ راده گه یشت. میوانی وه تاغه که ی ئه و بووم. چه قه و هه رایه ک بوو ده تگوت حه مامی ژنانه. یه ک ده رۆشیت و دوو ده هات؛ خه وی چی و جه هه نده می چی؟! سه عات دووی پاش نیوه شه وه عه ولاغا گوتی ده چمه فلان جی تا بتوانی بخه وی. ئه مجاریش نه خه وه نه ته ره ماش. هه ر ده هاتن: عه ولاغا چی لێ هات؟!... نه خیر بێ فایده یه. په توو بیکم هه لگرت و له دی ده رچووم. به دۆلیکدا رۆشیتم، تووشی حه سه نی برای عه ولاغا بووم له سه ر تاقه کانیه ک دوو له بادی راخستوه و نوستوه. بهه- بهه! ئیتر حه سامه وه و گه رمای تاو خه به ری کردمه وه. چوار شه وان بۆ نان خواردن لای عه ولاغا و بۆ نوستن من و له باد و په تووی سه رکانی و حه سه ن!

- خەبەرمان داۋە بە بارزانى، بچۇ لە گوندى «بن دايزا» بېيىنە و ئەسپ حازرە. سالج بامەرنى، يەكى تۇپنەى زۆر قەلەو كە لە دەزگای بېسىمدا كارى دە كرد و دەمناسى و جەوانىكى بېست و دوو- سى سالە بوو؛ بە خەيالىش چەند سال بوو عاشقى «مىرەمى سابلاغى» بوو كە لە رادىۋو ماملى پىيى ھەلگوتبوو! ھاتە لام:

- مام ھەزار كارىكى زۆر دژوارم كەوتۇتە تۇ؛ چارم لى بكە! ماينەكەم مندالە؛ بە قسەم ناكە. منىش دەگەل تۇ دىم. تۇ پىيى بلى بىرۋا؛ شەرم لە تۇ دەكا!

- ئەى بە سەر چاۋ!

رۇژى دووھەم بوو كە لە گەلالە بووم؛ تەيارە بۇمبايەكى ھاويشت؛ لە مىرگىكى دا. شەفىعى ئەحمەداغى نىكەى سى مىتر فرى دابوو؛ دە قورى چەقاندبوو؛ بەلام چى لى نەھات!

دەگەل سالج و ماينەكەى چووينە «بن دايزا». شەو چووم بارزانى بېيىنم، كۆلان زۆر تارىك بوو، دەگەل پىاويك سەرمان دەسەرى يەكتر كوتا؛ يونس ەقراوى بوو. جا وەو ە پى بكەنە؟

يوونس كە تۇم لە بانزىخانەى ھەوليز دىت لە ترسان رۇجم پى نەما!

- ئاگات لە من نىيە، كە تۇم دەگەل سۇفيان دىت گوتم ئىستە بە گرتنم دەدا!

لە تەنگى بەتال دوو كەس ترسابوون!

بارزانى لە جۋابى پىشنىارى حاجى محەممەد، ھەر وەك خۇم بە حاجىم گوتبوو، واى گوت كە ھەتا خۇى دەگەل دەولەت نەكاتە دوژمن، ھىچ ناكرى؛ بەلام فەرمووى كارى چاكى ھەر ئەو ەبوو كە تۇى رزگار كەدەو. جۋابى حاجى بە ھەمەداغى مىرگەسووردا بەرى كرايەو ە.

ئەو شەو لە ناو قساندا باسى جاشىك كرا كە لە باوكى خۇى خراترە. بارزانى گوتى:

كابرايەك تووتەلە سەگىكى دەگەل سەگىكى گەورە بردبوو ە بازار، دەيگوت: زەلامەكە بە پىنج درەم، توتەلەكە بە دە درەم.

- يانى چە؟

- ئەم زەلامە ھەر سەگە، ئەمما چكۆلەك سەگى كورى سەگە و نەجىب ترە!

ئەو نوكتەبەم بىر كەوتەو كە گۇيا ھەمەزە بە رەزا شاي باوكى كوتبوو: تۇ ھەر شاي، من شاي كورى شام؛ دەبى لە تۇ سەخى تر بىم!

ماو ەيك لەو ناو ەمامەو. شەويك لە گوندى «شىخ وەتمان» مىوانى مەلاتەھا بووم كە پىاويكى زۆر قسەخۇش بوو. بەيانى كە دەرۇيشتەم گوتى: برا مەلايەك مىوانى مەلايەك بىوو؛ بەيانى كە رۇيشت دەبىلاند و تفى لە ردىنى خۇى دە كرد: ئاخىر ئەگەر ئەو مەلايەت نەدەناسى خۇ خۇت دەناسى؟ چۆن بوويە مىوانى مەلا؟ تۇش بىوورە ئەگەر خزمەتت نەكراو، خۇشت مەلاى!

لە كىتپى «ئەل ئەغانى» دا باسى شاعىرىكى ەرەب دەكا كە ناوى «ئىبنولحەمام» (كورى كۇتر) بوو. لە گوندىكى لاي ەلەب لا دەداتە مالىك؛ خاۋەن مال دەلى: مىوان راناگرم.

- تۇزىك ئاوى ساردەم دەيە.

- ئاوكىشى بابت نىم!
- لىم گەرى لە بن سىبەرى دىوارەكەت بەسەيمەو ە.
- دىوار بۇ نەناسان بەرز نەكراو ەتەو!
- ديارە تۇ من نانسى! من ئىبنولحەمامى شاعىرى بەناۋانگرم.

- برؤ یه خەم بەردە و کۆری قەلەرەشە بە!
مەلامستەفا لە کۆیستانی «کیکان» بوو؛ لە چادری مام تەها ناویک. نووری ئەحمەد تەها
گوتی: دەگەل سەرھەنگ مودەرپرسی ساواکی - کە ناوی خۆی نابوو عەلی - بە ڕیدا دەچووین،
گوتی:

دەتاسم، تۆ ھەزاری! گوتم: دیارە ساواکییەکی زیرەکی!
مەلا باقی سەرەتانی بوو؛ ناردبوویانە تاران. ساواک دەوریان داوو، خستبوویانە بەر
پرسیارانەو. مەلامستەفا خەبەری دانئێ کە دەبی دە بیست و چوار سەعاتا بیھێننەو.

مەلاباکی گوتی: ھەزار! لە تۆیان لێ پرسیم؛ گوتم ئەو لە لیۆژەییە و ڕۆژنامەمان بۆ دەنووسی.
- جا بۆ راستیت گوت؟

- کاکە زۆرم درؤ لەبؤ کردن؛ گوتم با راستیە کیشی تیدابئی!

لە لیۆژە لاویکی زۆر بالا بلندی بە سەر و سیمایان ناردبوو لەم کە ئێرانێ کرمانشاییە و پەنای
ھیناوە؛ ناوی داربووش بوو. پاش چەند ڕۆژیک ڕۆیشت. دەفتەریکی لێ بەجئ مابوو؛ بە خەتیکی
زۆر ناخۆش چەند خاتراتی خۆی نوسیوو کە سەر و بنی خاتراتی مەدحی دەزگاری شاھەنشاهی
ئێران و گالته بە گەلی کوردی ڕووت و کەسیف بوو. پاش قەدەرێک گوتیان داریوش گیراوە و
ساواک داوای دەکاتەو. گوتم: ئەو خێر و بەرە کە تەیان بەدەنەو، ڕەنگە خۆیان حەز بەکن
نەیان دەنەو!

پێویستە ئەمەش بلیم: دواي جیابوونەو ھای برایم و ھەوالانی، حیزب کۆنگرەیی بەست و
سەرلەنوێ مەکتەبی سیاسی و تەنفیزی و مەرکەزی پێک ھینا. چەند کەسیکی باشی و ھک
دوکتور مەحموود و حەبیب مەحمەد کەریم و ھێتری تیدابوو. بەلام زۆر بەیان پیاوی بئ کارە و
ئامرھیزی عەسکەری بوون. «لەبەر بئ مەلایی بە کە لە شیر گوتراوو بولقاسم...» چونکە - ھک
باسم کرد - زۆر بەی ڕۆشنبیران و پیاوانی لێزان لە دووبەرەکیە کە ڕەنجابوون و شۆرشیان جئ
ھیشتوو.

ڕۆژیک لە «بن دايزا» دەگەل دوکتور مەحموود و سمایل عارف و ڕۆژنامەچیەکی ئامریکایی
میوانی مالتیک بووین. سمایل - کە لام وایە لە ھیچ ھەراچە بازارێک بە پوولە سووتاوێکیان
نەدە کړی - ملی لە باسی حیزبی جەلال و برایم نا کە زۆر کەر و نەزان بوون... گوتم: ھەر
ئەو ھەندە کە تۆیان بە ئەندام قبول کردبوو بەسە بؤ شایەتی ئەحمەقییە کەیان!

دوکتور گوتی: خۆ ئیمە بؤ مەکتەبی سیاسیمان ھەلبژاردوو!

دەگەل بارزانی چووینە سەیرانیکی چیاي ھەلگورد. لە خوارمە گەرما و لەو بەرزە
سەرما بەکی زۆر سەخت بوو. پاش بیست و چەند سال تووشی رێواسان بووم کە ھک زەمانی
فەقییەتیم بؤ خۆم ھەلکەنم. فرمیسکیکم لە چاو داوھەری و بیری زەمانی جوانی و مندالیم ھک
فیلمی سینەمایی ھاتەو بەرچاو...

نیوەرؤ بوو، لە سەرمان دەلەرزیم. غارم دا ناو کونە چارداغیکی چۆل. جلە ما بێتیم دیت،
پالووە کەم کردە مەمەو و جل ھک پەستە ک پشتی دا پۆشیم و ڕاکشام. مەلامستەفا سەری
کیشا؛ وای دیتیم زۆر پێکەنی.

- قوربان سەرمامە؛ نیچازە بە برؤمەو!

داگەر ام گەیمە بەرانبەری «ناوھندی». خەلکی دئ ھاتبوونە پێشوازی بارزانی. چلە داریکی

خواری باریکیان به سەر رووباردا رائهنگاوتبوو، بێت له سەر دادهنا دهلهرزى، دهبوو ئهوسهرى بگرن تا دهپهريهوه. بارزانى و ههولانى گهيشتینه سەر رووباره که و به سهد دهرد و ئهلالا- ئهلالا پهرينهوه. به مهلاکهى ناوه ديم گوت: مامۆستا ئافهريم بۆ تۆ! مهشقى پهرينهوه له پردى سيراتت پى کردین!

له چياى ههنگورد بارزانى گوتى: دهيانگوت ههزار نايهتهوه شوڤش. من لام وابوو ههر ديههوه. رۆژيکى ديش که تازه هاتبووومه پرسى: زهبيجى چ ده کا؟

گوتم: موخاليڤى تۆيه!

- دهلين بردووته ماله خۆت؟

- بهلى رهڤيڤى چهند سالهم بووه، نهخۆش بوو. بهلام لیت پروون بئى نهيتوانيوه فکرى من

بگۆري...

رۆژى دوايى من و مهلاباقى بهر لهوانى تر داگهراينه سەر جادهى لای «چۆمان». دنيايهكى چۆل بوو. له بن ديوارى کۆنه قاوهخانهيهک خۆمان دابوو بهر سيهبر. کورپه جحيلهيهک هات رابري، ئيشارهى بۆ لايتهکهى مهلاباقى کرد که ده بهرگى خاکی گيراوه و به پشتينديدا شوڤر بۆتهوه:

- مامۆستا مهلاباقى ئهوه چييه؟

- هههۆ- هههۆ! لاو وايه سيلاحيکى سيرريم پييه؛ برۆ!

گوتم: بۆ دلى دهشکينى؟ جحيله؛ دلتهره؛ وايزانى زورنات پييه و نهگهر حهيرانىکى بۆ ليدهى دلى خۆش دهبي!

زيرهکيههكى خۆم: تازه له بهغدا دوکانم دانابوو. دهگهل دانشجوويکدا به ناوى مهزههر دۆست بووين. چهند ساليک بوو ليک ههلبرابووین. رۆژيک کورپک هاته لام. زۆر به گهرمى چاک و خۆشى دهگهل کردم.

- ئاي کاکه چۆنى؟ خهبرى کاک حهميدى برات؟

- حهميدى چى و برائى چى؟!

- کاکه تۆ مهزههر نيت؟

- هاى قسهى قۆر چهند پيکههوه ههوال بووين؟ چۆن نامناسيهوه؟ کورپ شىخى داره خورمام!

- ئاي راست دهکهى؛ ببهخشه!

- بهخوا دلهم زۆر لیت ئيشاوه. ئيتر نهچى ئهوجار منت له بير بچيتهوه!

- نهخيتر خاترجهم به!

رۆژيک له ئيدارهى مهبانى عام يهکيک هاته لام. له دلى خۆمدا گوتم: برونه من چهند نازيرهک بووم. ئهوه مهزههره چۆنم لئى گۆرابوو. هات سهلامى کرد، کۆکايهکم بۆ بانگ کرد.

گوتم: کاکه چۆنى؟ خهبرى کاک حهميدى برات چييه؟

ههستا گوتى: شهرته کۆکات ناخۆمهوه! تۆ دياره دهتهوى من ئاشنات نهيم، گالتهم پى

دهکهى! پيتم گوتى من کورپ شىخى داره خورمام! رۆيشت و نهگهراوه.

له شوڤرشدا رۆژيک له شهقلاوه نانى نيوهرۆم خوارد. کورپيکى مهسيحيشم کردبووه ميوانى

خۆم. گوتيان پيوولهکهتان ئهوه ئهفهندييه داويه. ليتم روانى به پيکهنينهوه هات:

- کاک ههزار چۆنى؟

- جارى توخو پىم بلى تو كورى شىخى داره خورما نيت؟

- يانى چى؟ ئەگەر وابى نامناسىهوه. من مەزھەرم!

- دەى كاك حەمىدى برات چۆنە؟!

- زۇر باشە و سەلامت لى دە كا.

نەقلى خۇم و شىخى دارەخورمام بۇ گىراوھ. تىر بە زىرەكىيە كەم پىكەنى!

دەگەل سەرھەنگ نافىز چووينە «زىنوى» شىخ و بووينە ميوانى شىخ عوبەيدىللا. شىخ بۇ رۇزى رەشمالىكى دەورە بە كەلەكە بەرد گىراوى ھەلدابوو. بە شەوېش دەھاتىنەوھ گوند. شىخ عوبەيدىللا مامى شىخ ئەلئەددىن و نەوھى شىخ كەمال بوو؛ شىخايەتى نەدەكرد. پىياوېكى زۇر ميواندۆست و بە نان و خوان و زۇرىش قەسەخۇش و لەبەردلان بوو. سى كورى گەورەى بە مال و ژنى بوو: عومەر - كە خوارزى حاجى مەھمەدى شىخ رەشىد بوو - دەگەل سۇفیان دەژبا. سەيدەلى فەقىرۇكەيەكى سادە بوو. مستەفا كە ھەمەكارەى كارى ئاغاھەتى زىنوى بوو. شىخ ئەو كاتە كچى كاكە رەزاي دايمامى ژن بوو؛ كە نىكەى پەنجا سالىك لە شىخ كەم تەمەنتر بوو. مەدالى لە شىخ نەببوو؛ بەلام زۇر كابان و خانم بوو؛ دەست و پوختى لەوپەرى پەسنىدىدا بوو. نافىز و من پىمان سەير بوو كە شىخ لە سەر ئەو ھەموو ميوانداری و سەخواھەتى، زۇرى حەز لە دەعوەت دەكرد. ھەر رۇزە بە دوكاندارىكى دەگوت: كەى دەعوەتم دەكەى؟ تاجىرى زىنەبىش بە ناوى دەعوەتى شىخ، گىسكىكىان لىدەنا و پەنجا كەسيان پىوھ دەعوەت دەكرد.

دوای پارزە شەو بە نىزى كۆيستانى بەردە پانەى بنارى قەندىل چووين و ميوانى شىخەى حاجى رەسوول بووين كە ئاغاى گوندى قەمتەرانى بىتوین و خاوەن مەرىكى قەوگا بوو. پىنج رۇز لە ھاوین رابردبوو؛ ھەر چەند شەو لە ناو خىوھتىكى زۇر كىپىدا و لە بەر ئاگر و بە پىخەفى زۇر نوستىن، تا بەيانى لە سەرمان لە بن چىنگى خۇمان دا. بەيانى ھەموو ئاوبوونە سەھۇل؛ دەست و چاومان بۇ نەشۇرا. بە سوپىند و قورعانى خاوەن مال، دوو شەو ماينەوھ. گوتىان ئەگەر بەرەو قەلادزە دەرۇن، بە كۆيستانى قەندىلدا زۇر نىكە؛ بەلام چوار سەعاتىك بە سەر بەفردا دەرۇن. بچىن؟ نەچىن؟... ناچىن! سەبى كە وەرئ كەوتىن تووشى شىوھ پەلەيەكى پىر بەفر بووين كە مەوداى بىست مېتر نەدەبوو. پەلەكانى لى پكە! كەوش داكەنە! بە نىو سەعات بە قىرە دەرچووين. ھەلى كرده وەر؛ دنيا لە مژ تارىك داھات. لە سەرمان دەلەرزىن. ھەمووى سەعاتىكى نەبرد بە دىوى «ئىنى» و «مژدىنان» دا ھاتىن. لەو دىو زستانى سەخت، لەم دىوى عەينى كىو، لەبەر مېش و مەگەز و گەرما وەرەز بىووين. ھەردوو كمان ئىستىر سوار بووين. نىوھرۇ چووينە «خۇشكان» و شەو گەينە «وھلئى»، بووينە ميوانى شىخ رەزاي گولانى كە كۆنە ئەفسەرى پۇلىس بوو. ئىستەرەكەى من سوارى بووم، فىرە بازدان بوو؛ قەت لە دەراوى ئاسابى نەدەپەرپەوھ. ئەم حىزباب خىوھ مانى دەگرت؛ دەبوايە كەندالە جۇگەى زۇر ھىلاك پەيدا كا و باز بدا. لە سەر بەرەژىرانىش بە ئانقەست بەردىكى بلندى دەدیتەوھ، خۇى ھەلدەدا! ئەو سەفەرە گەيىمەوھ قەلادزە. جگە لە ئەحمەد تەوفىق و دەستە و دايرەكەى، زۇر كەسى دىكەى سابلاغىم دىتن. دەگەل مېنەشەم چووينە «ھىرۇ» بۇ لای كاك سەعدى حاجى بايزاغا و سەيد مەھمەدى ئاجىكەند و چەند كەسىكى تر لە خزمانيان. سەيدە شىنەى خالۇزاشم لەوئ دىت و نۇرۇزان ماىوھ و زۇرم خەبەر لى پرسىن كە بۇ من تازە بوون. بەلام ئەمەى خۇش بوو ھەر كەسى لىم دەپرسى چۆنە، دەيگوت: پىرئى يان دىوئى دىتوومە. نۇرۇز رابرد، تارىخ لە لای ئەو

نەگۈرۈ!

چەند جارىك چوويىنە كويىستانى جەمالەددىن بۇ مالى حاجياغاي مەحموداغا. ئىتوارانە دەگەل كاك سەعد دەگەرۈم و شەوان و رۇژانمان بە گالتە و جەفەنگ رادەبرا. غەونى يووسفى كۇنە وەزىرى قاسم لە كويىستانى جەمالەددىن بوو. رۇژانە دەجووہ سەر رېى قەلەرەشەى سوئىسىيان، ھەر كەر و بارىكى كوردى ئىرانى دەدەيت، تارىفى شاھەنشای لە لا دەکرد. گوتيان ئەوہ چۆتە تاران ميوانى ساواک بووہ؛ رۇژانە سى بوتل ويسكى لى دزبون. لە سەر ئەوہ دەريان کردوہ. ئىستا كە تارىفى شا بۇ كەردارى سوئىسى دەكا، بە ھوميدە شا بيتەوہ و دووبارە بچيتەوہ سەر ئەو ئاخورە چەورە!

حەسەنى كورپى رەحيمى قازيم دى تازە بيوہ پيشمەرگە، لاي وا بوو پيشمەرگە دەبى پيس و چلكن و پرووت بى. كالە شەرەيەكى دە پيدا بوو سەگى لى دەتۇرا! بە ھەزار گىرە كەوشەكانى خۇم دايە كە ھەر لە كالەكانى چاكتر بوو. چووبوو لە قەلادزەوہ جووتىك كەلاشى تازەى ھەورامى بۇ ناردبووم.

رۇژىك لە كويىستانى جەمالەددىن بووم. كاك يووسف مىران - كە روتبەى سەرگوردى لە ئەرتەشدا بوو - دەگەل بابەكر پۇدەرى ھاتن لە كىو ديتيانم. گوتيان: حيزب دەلى كارمان دەگەل بكا. گوتم: نەھاتوومەوہ بۇ كار كردن؛ دەمەوى بىكار رايويۇرم. گوتيان مەئموورين ھەر دەگەل خۇمانت بەرىن.

چوومە مەكتەبى سياسى لە «ھەلشۇ». حەبىب و دوكتور مەحمود گوتيان دەبى لە رۇژنامەى خەباتدا كار بەكى! گوتم: من لە غەلەتگىرى رۇژنامەى عارەبىدا زۇر ماھىرم. ئەگەر قبوول دەكەن غەلەتگىر دەبم. ئەگەر خۇشەم بە كوردى شتىكم نووسى، لە سەر حىسابى كارەكەم نەبى؛ چونكە لەوانەيە ئەوى من دەينووسم رازىتان نەكا و مەجبور نىم بە ھەواى كەس بنووسم. ئەوى نەتەنەويست «مالى قەلب سەر وە ساحىبەتەى!». پىك ھاتىن و بە ناوى غەلەتگىر ئەمرم بۇ نووسرا. قەرارىش درا مانگى پازدە دىنارم لە بەغدايە بۇ بەدن بە مندالەكانم. چاپخانە لە «سونى» بوو؛ چوومە ئەوى. بىكەى ئەحمەد تەوفىقىش لەوى بوو. شەرىفزادە، سالارى حەيدەرى، سولەيمانى موعىنى، حەمەدەمىن سىراجى، مەلا سەيد رەشىد، حەسەنى ئىسحاقى، مەلا قادرى لاجىنى، مام عەلى عەجەم و زۇرى ترىش كە ئىستا لە بىرم نىن لەوى بوون.

سونى زۇر گوندىكى خۇش و بە رەز و دار و بارە. كارگەرى چاپخانەش شەش نەفەر بوون. بەر لەوہ من بچم، يەكئەترى بە ناوى ئاورەحمانى مەلامەحمود بە سەررا گەشتبوو. رۇژىك مەلەبەك لە قەلادزەوہ ھاتبوو، چووبوون جىگەى چاپخانەيان نىشان دابوو. وە سەبەرا تەيارە بۇمبارانىكى خەستى كردبوو، بەلام بە سەلامەت دەرچووبوو.

لە سەر جۇگە ئاويكى پر لە دار و بار، سەكۆيەكى زۇر خۇش لە بەرد ھەلبەستراوو؛ بە راستى شاعىرانە بوو. رۇژانە جگە لە كارى رۇژنامە، بۇ خۇم شىعەرم دەنووسى و فەكرم دەكردەوہ؛ حەزم نەدەكرد كەس بيتە لام. بەلام كوپگەل لە كۆلم نەدەبوونەوہ. تەرجمەى خەيامم لەوى تەواو كرد. سەرەتاي بەرەو موكورىيانىشم لەوى ھۇندەوہ و لە پاشان لە شوئىكى تەر تەواوم كرد. چەند مەقالە و شىعەرىشم بۇ رۇژنامە نووسى و چاپ دەكرا. شىعەرى «مارمىلكە نىم» يەككىك بوو لەوانە و مەقالەتەكەم نەماوہ.

رۆژیک خاوهن ملکه که ی دهوری جوگه که هات. گوتم: مام حممه د بای روعه دیناریک
تریمان بدیهه! سهر داریکی زور بهرز و باریک کهوت که میوی لی هالا بوو.

- مامه ده کهوی! هیچ نه بی کلاشه کانت داکه نه!

پیکه نی: بۆ پیتان وایه منیش وه کو ئیوه م؟ ئه و داره بۆ من وه ک جاده وایه!

تۆزیک تر سهر کهوت؛ دار داها ت و مام حممه د کهوت و دهنگی له بهر نه هاته دهر. خوا
عافووی کا!

زور جار دهمدی پیشمه رگه کان ده هاتن نانی وشکیان وهرده گرت و چیشتیان نه ده خوارد و
دهرۆشتن. کهوتمه شوپنیان، خویان به ناو درکه تووتر کاندایه کرد و ههنگوینی شه مه
تریلکه بیان ده خوارد که شانیه به در کانه وه هه لده به ست.

له سونپوه هات وچۆی هه لشو یه م زور ده کرد که مه کته بی سیاسی لی بوو. ته یاره حه جمینی
له هه موو کهس هه لگرت بوو. که شیشیکی ئاشووری زور پیرمان ده گه ل بوو، زور له ته یاره
ده ترسا؛ کونیکیان بۆ کۆلیوو. رۆژیک ته یاره هات و «ئه بونا بیداری» رایکرد بۆ کون. پیش ئه و
سه گیک خۆی تی خزانده بوو؛ لی مراند بوو. هاواری کرد: ره مزان عه قراوی وهره سه گم له کۆل
که وه!

عه لیه سووریک خه لکی گوندی «کانی سیوی» گه ورکان، پیشمه رگه ی هه لشو بوو. پیاویکی
زور ئازا بوو که له دواییدا ده گه ل سه ید فه تاح و چوار کهس له کئیوی «حاجی کیمی» پشت
قه ره گو یژ شه هید کران. عه لی ئاگای له که پیران ده بوو. بۆی گپرامه وه: شیخ محه ممه دی
هه رسینی - که عه لی ده یگوت: نه سیرینی! - عه لی و چه ند پاسه وانیکه دیکه ی که پیرانی کۆ
کردۆته وه، سوخه نرانیان بۆ بکا:

- کورم! پیشمه رگه نابی بترسی؛ نابی هه والی خۆی له ته نگانه دا به جی بیلی. وای دانین
ئیتستا ته یاره بی ده سپرژ بکا، به کمان بریندار بی. نابی راکه ین؛ ده بی بریندار رزگار که ین و گو ی
به ته یاره نه ده ین...

له و دهممه دا ته یاره هات. شیخ له پیش هه مواندا هه لات! ده تگوت که رو یشکه و تاژی تی
به ردراره. چوه و پشت داره به روونیه ک و هه رای ده کرد:
- هه لمه یه ن!

- کاکه شیخ به خوا ئیمه ش چاو له جه نابت ده که ین! هه لاتین...

مامۆستایانی مه کته ب سیاسی و ته نفیزی له ناو درک و دالی زور چوغوردا که پریکیان کردبوو
که هه رگیز ته یاره نه یده دیت. نیوه رۆیه ک لایان بووم، ته یاره قرماندی. له که پیره وه هه لاتن بۆ ناو
به رده لانای ناو چه م. هه رام کرد: ته یاره رۆیه وه؛ وهر نه وه! کاک سامی وه ک تیتری
سه رمه قاله یه کی رۆژنامه ی که من نووسیبووم ده یگوت: «به قورعان نایه ی نه وه!».

شه ویک له که پری سالح یووسفی بووین، گوتم دل م خه بهر ده دا که شتیکی ئاناسایی هه یه.
هه ستام حه سیری بیه خۆم هه لدا یه وه، ماریکی تیدا بوو!

شه ر له ده وری قه لادزه رۆژه رۆژ توندتر ده بوو. بریار درا مه کته بی سیاسی و چاپخانه
بگو یژ نه وه بۆ لای ناو ده شت. ده سه ته - ده سه ته به ری ده کران.

به یانییه ک هاشم عه قراوی به هانکه هانکه هاته وه که شه و تووشی له شکرگی عیراق بووین و
هه واله کانم بی سهر و شوپن. له کن سه نگه سه ر جیه که ی یووسف میران و خۆی تیدا بووه،

تووشى چىراي جىيىنك بېوون كە رووبەروويان دى. دابەزىون كە ئەگەر دوژمن بوو شەر بىكەن. ھاشم بە يەك ھەلاتن شەش سەعات بىن وچان ھەلاتبوو؛ كە ئەو خەبەرەى دا. كە چى نە دوژمن، نە تەرەماش!

بارمان كىرد. مەكتەبى سىياسى چوۋە «سلى» و من و كاك سامىش بەرپى كراين بۆلاي بالە كايەتى. سالىح يووسفى كرابوۋە سەرپەرستى رادىئو؛ كە تازە پەيدامان كىردىبوو. لە پشت «وەلاش» لە ناو جەنگە لىكدا كە «گۆرى گاجووتان» يان پى دە گوت چوۋىنە كە پىرانەوہ. دە گەل عوسمان سەئىد و دلشاد مەسرف و جەلال عەبدوۋرەحمان - كە ھەر سى گۆبىندەى رادىئو بوون - لە كە پىرىكدا بووین و چەند كە پىرىكى تىرىش ھەبوون. نان ھەبوو، پىخۇر نەبوو. دەور و بەرمان ھەموو رەز بوون؛ خاۋەنپان بېوونە جاش و بەجى مابوون. جا وەرە تىرى رەشكە بخۇ! ھەمىشە سەۋەتە يەك تىرى لە كە پر بوو. كەس نەبوو رۆژى چەند جار زەرگە تەى پىۋە نەدا!

لە تىرى رەشكە وەرەز بېوۋىن، گوتمان با بچىن تىرى سى پەيدا كەين. لە رەزىك پەيدامان كىرد و قەرئالەمان داگرت. كاپرا يەك بە تىللايەوہ لەو لاوہ ھات. گوتم: كورپنە توورەى كەن تىلاكوتمان دە كا، من جوابى دەدەمەوہ. كاپرا سىنگى دا سەر تىلا: ئەرى كاكە! ئەو رەزەشتان بە رەزى جاشان زانىوہ؟

- نەخىر، گوتمان رەزى پىاوانە و بە تىرادىۋى ھاتوۋىنى!

- دە ئەگەر وا بىن نۇشى گىانتان بى؛ رەزى خۇتانە!

ترس و لەرز لە ورچ پىر بوو تا تەبىارە. شەوانە ورچ دەھانتە ناو كە پران و لىمان دەقوولاندن. رۆژىك تازە تاو سەرى كىۋانى زەرد ھەلدەگىرا، پىنچ تەبارە خوت و خافل ھانتە سەرمان و بەر تىربارىان داين. قەت دىمەنى ھىندە جوانم نەدىۋە: زەرداىى ئاگرى مووشەكان وا بە ھەندەسە و رىك بۇمان دەھانت كە نەبىتەوہ...

سەيدا سالىحى سەرپەرستمان فەلەھى گرت و چەند قولكىكى ھەلقەند كە لە ئايندەدا ئەگەر تەبارە ھات خۇى تىدا وەشارىن. قولكە يەكيان نىشان من دا كە ئەمە بۆ تۆبە: قەبرىكى تەنگى بارىكى تارىك. گوتم: سەد جار بە تەبارە بىكوژرىم ناچمە ناو ئەو قەبرەوہ. رۆژانە دەچووم، شوپنىك پەيدا كىردىبوو لە ناو رەزىكدا. كەس پىنى نەدەزانىم. بە ئاسوودەى دەمنووسى، تەبىارەش نەيدەدەتەم. شىعرى بەرەو موكرىانم لەۋى تەۋاۋ كىرد و زۆرم شىعر و مەقالە بۆ رادىئو دەنووسى.

قەرار درابوۋ بەرنامە يەكى تور كمانىشمان ھەبى. مامۇستا جەلال عەبدوۋرەحمان، يەكى نووسى و بۆ خۇى خۇبىندىوہ. بە رۆژ بەرنامە زەبت دەكرا و شەو لە رادىئو گويمان لى دەگرتەوہ. جەلال زۆر خۇبە زل زان بوو؛ نەدەكرا گالتەى دەگەل بىرى. كە گويمان لى گرت گوتم: خۇدايە بۆ خاترى ئەم مەولوودنامە مبارە كە روحمىك بە كورد بىكەى!

ھەموو پىكەنەن و جەلال توورە بوو؛ دەنگى لى گۆرىم. وە سەبى شەو كە دەستى پىكرد، بىدەنگ دەستمان بۆ دوعا ھەلپنا و ھىچمان نەگوت. بۆ خۇى لە فلقەى پىكەنەنى دا، گوتى: برا راست دەكەن، ھەر وەك مەولوودنامە دەچى!

جگە لە نان و جار و بارە چىشتىكى ساۋار، يان برىنچ كە مالە «خىدرمەنگور» ناۋىك بۇيان ساز دەكردىن، رۆژانە يەكى بىست فلس، يانى چۈر قىرمان خەرجى دەدرايە كە بەشى تووتن و پەرى نەدەكرد.

«ئەلبېر» ناۋىكى ئاشورىمان دەگەل بوو؛ حقوقى بوو؛ سەدوپەنجا كىلۆپەك وەزنى بوو. چووبوۋە دەنگى شەر زەبت كردن. شەو ھاتەوہ و زەبت و رادىۋى پىچ نەبوو. - ھا، مامۇستا؟

- تارىك بوو؛ زۆر ترسام؛ دابەزىم. بە بىرمدا ھات لە سەر عەرز مار ھەيە، سوارى ئىستىرە كەم بوومەوہ. زەبت و رادىۋم ون كردن!

دوو مندالى ھەش-نۆ سالە لەوئى بوون. گوتم: بچن! ھەر كەس دۇزىەوہ سەد فلسى دەدەينى. زۆرى نەبرد شتە كانيان ھىنايەوہ كە لە دەم رى بەجى مابوون.

- مامۇستا ئەلبېر! بتخەينە تەرازوو بارتەقاي دە مندالى كورد دىيەوہ. بۇ دەيچ ئەوان نەترسن و تۆ بترسى؟!

باران دايدا و ژيان لە كەراندا زەحمەت ببوو؛ پەنامان بە گوندان برد. كۆمەلىك لە ئيمە چووينە «مىرگى» ژوورىكمان پەيدا كرد. دەچووينە «گورچى گاجووتان» نانمان دىنا. رۇژىك بانگيان كردىن و ھەر يەكە سى دىناريان داينى. پەك لەو خۇشپىيە! كاك عەبدولخالقى مديرى ھەندەسەى رادىۋكەمان، رادىۋيەكى خۆى فرۇشت بە ھەشت مريشك. پوولمان نارد لە «خانى» گۇشت و ميوە و فۇدكاي زۇريان ھىنا؛ جەژنىكى شاھانەمان ساز دا. جەلال عەبدورەحمان ناردبووى فۇدكاي كرىبوو بەلام نەيدەخواردەوہ. لىمان قەرز كرد كە بۆى دە كرىنەوہ. ئەو دەيگوت دەگەل نەھار و شام ھەر جارە نيو ئىستىكان دەخۇمەوہ. دواى دوو رۇژ سالىح يووسفى بانگى كردىن كە:

- سى دىنار بە سەھو دراوہ؛ بمدەنەوہ!

- ھەيھوو سەيدا! ھەزميش كراوہ!

حەبىب محەممەد كەرىم گوتى: دەلەين لە مىرگى ئارەق خوراوہتەوہ؛ راستە يان نا؟ ھەوالەكان سوپىنديان دەخوارد كە شتى وا نەبووہ. گوتم بەلەن بووہ و نووك و بەدم بۆ گىراوہ. گوتى: وا ديارە مامۇستا جەلال ويستووہ گوناھى خۆى پىچ داپۇشى. حەز دەكەم باسىك لە كاك عەبدولخالق بكەم كە لەوہتا ديومە تا ئەو رۇژە دەمرم لە دۇستە ھەرە خۇشەويستە كانمە:

فەقى بووہ؛ بۆتە مەلا. لە سەربازى كراوہتە ئىمام تابوو (قازى عەسكەر). ھەر لەبەر خۇشپەوہ بە ئىشتىبا دەسكارى رادىۋى كردوہ. گەيشتبووہ رادەيەك فرستندەى رادىۋى زۆر بە ھاسانى و نرخىكى زۆر كەم دروست دەكرد. رادىۋى نيوكىلۇ واتىمان بە پەنجا ھەزار دىنار كرىبوو؛ كە لە كەم جى دەبىسرا. عەبدولخالق رادىۋيەكى مەوجى ناوہراستى لە سىم و بوترى بەتال و چەند لامپىك لىك دەدا كە سەد دىنارى تى نەدەچوو؛ لە ھەموو رۇژەھلاتى ناوہراست دەبىسرا! لە شۇرشدا ناردىان بۆ چىكوسلافاكيا؛ گوتبوويان تۆ لە ھەموو موھەندىسان ماھىرتى! بەلام لە كارخانە كار بكە و شتى تازە فىزىبە! دواى شەش مانگ ھاتەوہ. پىنج موھەندىسى رادىۋومان ھەبوون كە لە خارىچ خۇبىندبوويان؛ دەبوو عەبدولخالق فىريان كا! لە مەلايەتيدا زۆر زانا بوو. كەمتر مەلا لە موجدەلەدا دەگەلىان دەردەبرد. ئاغلەب گالئەى بە عەقل و سەوادىان دەكرد و مەلا ناخۇشيان دەويست. قەت نەمدى دەم بە پىكەنين نەيچ. لە عىشقى كوردستان و نازادىخوازىدا سووتابوو. چاوى لە مالى دنيا نەبوو. بە گالئە پىم دەگوت: ئاخىر تۆ لە سەربازى مردوو شوتن، ئەو عىلمى رادىۋيەت لە قنگى كاميان دەرھىناوہ!

سەر بەردىك لەبەر تاو ٲاكشا بووم، عەبدولخالق ھاتبوو ھەم، ھەراى كرد: كۆرە ھەلى ھەم ٲىتەو ھەدا! ھەستام، مار لە بەر دەر كەو ھەم خەزىە خوار. گوتەم: كا كە بە خوا من زالم بووم، جىگەى رۆژانەى ئەوم داگىر كردبوو!

جارىك بىلامانى لە كەلئىنە بەردىكا دەستەم بە ئاو دەگەيانە، كە روانىم ماريك لەو كۆلەو ھەببانە، نىو مېترىك دوور لە بەرانبەرم ٲاڤۆكەى خوار دوو ھە. گوتەم: خاتر جەم بە! تازە تا كارى خۆم نەكەم ھەلئاستەم! ھەر تماشاي يەكترمان دەكرد، تا ئەو شەرمى لە من كرد و ھىدىكا جىگەى خۆى بۇ بەجى ھىشتەم. ٲىشمەرگە كان سىزدە ماريان لە رۆژىكا كۆشتبوو، نابوو يانە ناو زەنبىلە بەكەو ھە ٲووشيان بە سەر دادابوو، بردبوويان بۇ مەكتەبى سىياسى:

- فەرموون مېو ھى گرديمە، بە دياريمان بۇ ھىناون!

سەرى ٲووش ھەلگرە و سەبرى مامۇستايان بكە چۆن ٲادە كەن!

زۆر بى ٲىخۆرى بوو. رۆژىك جوانە گايەكى زۆر قەلەومان بۇ ھات كە بارزانى ناردبووى. جا ھەرە گۆشت بېرژىنە! بە دوو كەل تەيارە زانىبوويان. چوار تەيارەمان ھاتە سەر؛ لىدە و بوكتە! گوتيان ٲاكەن و خۆ بشارنەو! گوتەم: ھەزار بۆمبام وى كەو، دەست لە گۆشت بەرنادەم! ھەر چى كرديان نەبزووتەم و گۆشتى بەشى خۆم برژاند. بۆمباى ناپالميان ٲىدا دابوو، تەختى فەنەرى لە ناو ئەشكەوتدا ببوونە چنگىك گوراسن؛ لە گەرما توابوونەو ھە. چەند رۆژان بەردى ئەشكەوتى كە ٲادىوى تىدا بوو گرى ھەر بەرز بوو. قەسرى شاىۆى منىش كەس نەيدەزانى جىگەكەى لە كوى بوو. ئىتر تەيارە فېر بوون و ھەموو رۆژ سەريان دەداين. شەوانەش تەيارە ھەر لە عاسمان خوليان دەخوارد و بۆمبايان دادەباراند.

شەوېك دەگەل سى ٲىشمەرگە لە گەلالە بوو. بوو بە قەرمەى تەيارە. چەرا كۆژابوونەو، دەر كەوتىن برۆين، من جغارەى داگىر ساوم بە لىو ھەو ھە. كا ٲرايەك جنىوېكى دا و خەرى لە جەمخام ھىنا بىكوژى.

- كا كە فرېى دەدەم و مەمكوژە!

بەو شەو ھە - كە زۆر تارىك بوو - بى ٲىگا بە «گرديم» ھەلگە ٲاينەو ھە. چەند جارىك دەكەوتىن و ترسىش ھەبوو بە سەر ماردا بكەو. عوسمان سەعەدى (وېژەرى ٲادىۆ) بەرې دەكرا بچى دەنگى شەر زەبەت كا. گەردنازاىى خواست كە مەبادا نەبەتەو ھە. دلشاد مەسرف گوتى: مامۇستا سەعەدا خوا نەكا مەرگت ببىنم؛ بەلام قەزا و قەدەرە. ئەگەر نەھاتىەو ھە لىفە و سەرىنەكەت چ لى بكەين؟

- دلشاد با بۇ تۆ بى.

- دە برۆ يا خوا نەبەو ھە! خۆ من دوو مانگە ٲەتوويكىشم نىبە!

خەمى رۆژانەمان بە گالئە و گەپ سواغ دەدا. يەككىمان نامەبەكى زۆر ناسك و دلدارانەى لە زمان كچىكى ٲەواندزى بە ناوى «ٲووناك» بۇ عوسمان سەعەد نووسىبوو، عوسمان لە ھەموو بەرنامەبەكدا خوشكە ٲووناكى ٲەواندزى باس دەكرد كە كىژە كوردى راست ئاوا دەبى!

ٲىشمەرگەى بە ناو خەزمەتكارى ٲادىۆ زۆر لە لازم ٲتر بوون. ھەر بىكارىك دەچوو ھە لای ئىدرىس - كە لە گوندى قەسرى بوو - دەبگوت بچۆ ٲادىۆ. دەگەل عەبدولخالق شەو چوو نە «مقەسرى». شىتېكىيان لە بارزانەو ھىنابوو بە گورىس بەستبوويان. ئىدرىس گوتى: دە ئىستا من چ لەو بەكەم؟ گوتەم: ببىنرە بۇ ٲادىۆ، ئىمە جىگەمان زۆرە!...

كاك خالیداغای حیسامیش هاته «گردیم» بۆ رادیۆ. چهند شهویک که له سه‌فه‌ردا ده‌بووم، فه‌سری شایۆم دابووێه. شه‌و له‌به‌ر فانونوس کتیبی خۆیندبۆوه، ماریک له‌ سه‌واوه که‌وتبووه ناو په‌ری کتیبه‌که‌ی!

بۆی گێرنامه‌وه: منداڵیک مه‌نجه‌لیک ماستی بۆ خالیداغا هیناوه که مه‌حمووداغا ناویک بۆی ناردوووه. ته‌نیا ناوی ئاغا‌یه‌تی دوور به‌ دوور کردوونیه‌ دۆستا! منداڵه‌که‌ ده‌لی: مه‌نجه‌له‌که‌م بۆ به‌تال که! پیتی ده‌لی: سه‌ریک برۆ، وه‌روه‌!

قاپی نییه. نیشته‌ۆته‌ سه‌ر مه‌نجه‌له‌ ماست و لیسی داوه و شه‌ش رۆژان نه‌خۆش که‌وتوووه!
ده‌گه‌ل کاک سامی عه‌بدوهره‌حمان ناردراین بۆ «لینۆزه» له‌ ناو ده‌شت، که به‌ سه‌ر چا‌په‌مه‌نی رابه‌گه‌ین.

بێ جێ نییه‌ بگه‌رپه‌مه‌وه سه‌ر باسی هه‌لاتوووه‌کان بۆ تاران و هه‌مه‌دان:
مامۆستا له‌ تاران خۆش ژباون. پێشمه‌رگه‌ی تریش له‌ هه‌مه‌دان، له‌ پادگانیک کۆ کراونه‌وه مه‌شقی سه‌ربازی ده‌که‌ن؛ که رۆژیک دژی بارزانی بینه‌وه مه‌یدان. جیژنی بیست‌ویه‌کی ئازهر ده‌بی به‌ شادمانی ئه‌و رۆژه‌ی که جمه‌ووری مه‌هاباد تیک چوو، جیژن بگرن. ده‌بیته‌ هه‌رای پێشمه‌رگه‌ی دلسۆز:

- چۆن ئه‌وه ره‌وایه‌؟ ئه‌گه‌ر ئه‌م جیژنه‌ بگرن ده‌بی له‌ هه‌موو بێ ئابروویک ریسواتر بین...
مامۆستا عومه‌ر ده‌بابه‌ نوتقیان بۆ ده‌کا:

- ده‌ی جیژن گرتن چیه‌؟ بۆ ئابروومان ده‌چی؟! لای کێ ئابروومان ده‌چی؟! هه‌ر وه‌ک جه‌نابی تیمسار نه‌سروللاهی فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌علاحه‌زه‌رت به‌فه‌رمووی گوو ده‌ ریشتان هه‌لسوون! ئه‌یکه‌ین. دوا‌یی به‌ سابوون و ئاو ئه‌یشۆینه‌وه، سابوون فره‌یه و ئاویش فره‌...
ئه‌وانه‌ی ئابرووی کوردا‌یه‌تیان له‌ لا گرینگ بووه، گو‌توویانه‌ خۆمان ریش به‌ گوو ناکه‌ین؛ کێشه‌ که‌وتبووه‌ نیۆانه‌وه. هیندیک هه‌ر له‌ گه‌ل جو‌ی ببوونه‌وه. «مه‌لا جه‌میل رۆژه‌یانی» - که له‌ سه‌ر زۆر شتی‌تر تووره‌ ببوو- هه‌ر چهند له‌ «ماوه‌ت» قازی شۆرش و ره‌گه‌لیان که‌وتبوو، هاتبووه تاران و سه‌ربه‌خۆ ببوه په‌ناهنده‌ و له‌ رادیۆ دامه‌زرابوو.

رۆژیک له‌ هه‌لشۆ ده‌مروانیه‌ کێو. ره‌شاییه‌کم دیت؛ هات و نزیک بۆوه. «سه‌فه‌ر» ناوی فه‌یلی بوو که پێشووتر تفه‌نگیکی فرۆشتبوو؛ ده‌بوا‌یه‌ محاکمه‌ بکری.

- ها سه‌فه‌ر، خیره‌؟

- کاکه‌! له‌ هه‌مه‌دان رامکردوووه؛ هاتوومه‌وه با محاکمه‌م بکه‌ن و بمکوژن.

- حالتان چۆن بوو؟

- حالی سه‌گ! پێشمه‌رگه‌یه‌ که‌مان له‌ ناو مه‌نجه‌لی ده‌ عه‌ززی گه‌راوی پادگان - که ماشیان

تیدا لێنا‌بوو- که‌وت و بوو به‌ شه‌هیدی ماشینه‌... مام هه‌ژار! ناویکیان لێ نابووین ئه‌وه‌نده‌ی پێ قه‌لس بووم، تا ده‌یانگوت، ده‌تگوت هه‌زار جو‌ین به‌ باوکم ده‌ده‌ن!

- ناوی چی؟

- له‌ بیرم نه‌ماوه.

- دلاره‌ر؟

- نه‌خیره.

- چریک؟

- بریا چریک با!
 - جہوانمہرد؟
 - کوپرہ نہ خیر زور ناویکی پیس بوو...
 - سفہر ئەو دەم کہ من لە ئێران بووم، بە هی وایان دەگوت: غەیرە نیزامی.
 - ئای دەم خوۆش! راست ئیژی. غەیرە نیزامی زور لە جاش پیستەرە! من لە داخ ئەم ناوہ
 ھەلاتم!

کاتی کہ شەرمان لە سالی ۱۹۶۵دا رۆژ بە رۆژ توندتر و خەست تر دەبوو، مەلامستەفاش
 دەگەل ئێران رێک کەوتبوو، تاران حوکمی لەو غەیرە نیزامیانە ی خۆی کرد کہ دەبی بچنەوہ و
 لە شۆرشدا بەشدار بن. و اشیان کرد کہ بارزانی عەفوویان بکا. ھاتنەوہ؛ برایم ئەحمەد لە تاران
 ماہوہ. مامۆستاکان ھیندیکیان چوونە گوندی «وہ لزی» و بەشیکیان - کہ جەلال تالەبانی
 دەگەلیان بوو - لە «دۆلەرہقە» لای ھەباساغا مانەوہ. پیتشمەرگە چە کدارە کانیشیان، بەشی ھەرہ
 زۆریان ھاتنەوہ ناو لەشکر و لە شەراندە بەشدار بوون. کاک عەبدولخالق - کہ دە پیتشدا
 موھەندیسێ رادیۆکە ی ماوہت بوو - دەگەلیان چوو بوو ھەمەدان. لە گەرانی ھاتە رادیۆی
 شۆرش و پیکەوہ بووینە ناشنا.

دەگەل کاک سامی رۆژنامە ی «خەبات» و «ئەخباری کوردستان» مان وە ک مەجەللە یەکی
 ھەفتانە دەنووسی. شەو تا رۆژ لە بەر چرا زەنبووری کارمان دەکرد. بە رۆژ دەبوو خۆ لە بەر
 تەیارە وە شیرین. کہ لە بەغداوہ ھاتبوو، چاوم زور بە حوکم بوو؛ لە جیحلی بیست سالە
 چاکترم دەدیت. چاوم لە شۆرش زور کز ببوو. دوکتور پیتی گوتم ھەمووی خەتای چرا
 زەنبوو بیہ؛ کہ لە نزیک چاوتەوہ بووہ و لە بەرت نووسیوہ. حوکمی چاوم نیواونیو ھاتبووہ خوار
 و بی عەینەک چم بۆ نەدە کرا.

لەم بەینەدا کہ لە «لیژوہ» بووین، شەویک باران دەباری؛ پاش نیوہ شەویکی درەنگ، چوار
 پیتشمەرگە ی بادینانی خۆیان کرد بە ژووردا کہ ئیمە بە فەرمانی دەرویش بەگی سەرۆکمان
 پیاویکمان گرتووہ؛ لە رینگە ھاتوون لییان ستاندووینەوہ. ئەمری کوشتنمان پتی نەبووہ. ئیوہ
 دەلین چی؟ کاک سامی گوتی: ئیمە رۆژنامە دەنووسین؛ کارمان بە سەر ئەو کارانەوہ نیہ.
 گوتم: برا ھیچ مەوہستن! برۆن ئەوانە بکوژن کہ ھاتوونە سەر ریتان. غاریان دا. سامی گوتی:
 ھەقت چیہ فتوای وا دەدە ی؟ گوتم: کاکە ئەوانە دیارە زور خوێرین. ئەگەر ھیچ غیرە تیان ھەبا
 ھەبسیان لی نەدەستاندنەوہ. ویستیان بلین لە چاپخانە گوتوویانە: نابێ شەر بکەن!
 دەیانەویست پینە بە سەر ترسەنۆکی خۆیاندا بگرن. بەلی ھەر وا بوو. نەچوونە شەر و
 چوو بوونەوہ بنگە ی خۆیان!

ژنیک چەند قوتوو مەرە کەبی چایی بۆ ھیناین.

- سەیرە ئەمەت لە کوئی بووہ؟

دەرکەوت «ئاوہ حمانی مەلامەحموود» - کہ بەر لە من سەرپەرستی چاپخانە بوو - دزیوہ و
 کەس نەبووہ لی بکری؛ داویہ بەو ژنە بۆمان بگەرینتەوہ.

گوندی لیژوہ م جاریکی تریش دیبوو؛ ئەویش لە سەرہ بەھاری ۱۹۶۵دا دەگەل کاک نافیز کہ
 باسم کردووہ. لە «قەسری» وە بە رۆژیکی باران ھاتین. لە چۆمی «وہسان» سیلاو ھاتبوو؛ بوار
 نەبوو. من بە سواری ئیستر لیم دا. ئاو تا نزیک سینگم ھات و چی و ناھابوو ئیستر بخنکی،

گه پامه وه. ناچار دوور كهوتينه وه و له پردی «بهرگرکه» په پرنه وه. ئیواره بوو؛ من پیش كهوتبووم. ئیستره كهه له نزیك پوله سپینداریک، لاقی چه قاند: نارۆم! به شوولی ته ره كهوتمه گیانی، بی فایده بوو. كه روانیم ژنیکی قه له وهك دپله دیو، رووته و خوی ده شوا. بانگم كرد:

- دایکم! من و ئیستره كهت تۆقاند!

رایكرده پشت داران و ئیستر به فشفه فشق رۆیشت!

نا به له د بووین، شهومان به سهردا هات و كهوتینه ناو پنچك و داری دهم چه م. نافیز هه هه رای ده كرد: «كهنگی ده گهینه لیو گوو؟!» ناخری چرایه كمان به دی كرد. منالیکمان ده گهل هات و بردینه ناو گوند. بووینه میوانی شیخ رهزای گولانی. ئه و رۆزه له جهنگه ی باران و ته پید، له ههروازی وهسان، تووشی لاویك هاتین، باریك و رهنگ زهرد؛ بوخچه یه کی پی بوو؛ بۆم هه لگرت. گوتی خه یاتم له كه ركووك و ده چه مه وه. تووشی پرایی جهنگه لیک هاتین؛ لاوه كه گوتی: له و سه ر كه هاتم، شه و لی ره ئیستره حه تم نه بوو.

- ها، دیاره له دی بووی و کیچ هه بووه و تۆ شارستانی و ناسکی!

- نه خیر، دی چی؟ لی ره له و لی ره وه ره بارانم لی ده باری؛ ریگه م نه ده زانی؛ چه ومه سه ر ئه و داره زه لامه نه وهك تووشی ورچ بم. زۆر ته ره ده بووم؛ جار جاره ده هاتمه خوار، خۆم راده ژاند ئاوم لی بته کی و ده چه ومه وه ناو لك و پۆپی دار. تا سهینه ولات رووناك بوو، پۆیستم.

من پیشنیارم كرد كه حه یفه جهلال تاله بانلی له دۆله ره قه بیکار دانیشی؛ قه له می باشه. با بیته لامان و له نووسیندا هاو کاریمان بکا. نامه یه کیان بۆ نووسیوو كه وه ره مه كته بی سیاسی کارمان پیته! وا تیگه یوو كه ده یكوژن. شهویك ده گهل هه والانی دۆله ره قه ی رایكرده بوو؛ چه بووه بهردهستی حكومهت و بردبوویانه به غدا. رۆژی ۱/۱/۱۹۶۶ بوو. برووسكه مان بۆ هات كه جهلال رایكردوو. ناومان لی نان: «جاشی مودیل ۶۶»، كه تا ئیستاش ئه و ناوه یان له كۆل نه بو ته وه. ئیتر جهلال و هه واله كانی له و ساوه بوونه چه كداری ده ولت و زۆر بی روحمانه تر له سه ربازانی عه رب شه ریان ده گهل ده كردین. ته نانهت «عومه ر ده بابه» ببوه شه رزه اكه ری ته یاران و دیهاتی دۆستی شۆرشه ی بۆ ده ستنیشان ده كردن. ده ولت ناوی لینابوو: «برا عومه ری قاره مان».

رۆژیك له گه لی به دران، ته یاره - وهك هه موو رۆزانی تر- بۆمبارانی كرد. زیاد له خه لك، لاویك به ناوی فه تاح، سه ری نابوو كه نه به ردیکه وه و له شی به ده ره وه بوو. ساچه به ردیکی كه بۆمبا بلاوی كردبوو و یكهوت و شه هیدی كرد.

«عه ره ب كه له كس» ئه فسه ریکی ئه رتشی عیراق و زۆر قسه سه یه ر بوو. خۆشیمان ئه وه بوو چه ند كه سیک له دهم كه ندال لیی كۆ ده بووینه وه كه ئه و سه رگوزه شتی خۆی بگێر پیته وه و پیبكه نین. رۆژیك «عه لی سنجاری» - كه ئه ندای مه كته بی سیاسی بوو - ها تیبو له پیكه نیندا به شدار بی، تیلگرافیکیان بۆ هینا؛ خویندیه وه و ملی له نوو كه و گریان نا:

- باوكم مردوو.

به سه ركزی ره گه لی كهوتین و هاتینه لای سكرتیر «حه بیب محه ممه د كه ریم»:

- ها، خیره؟

- كاك عه لی باوكی مردوو.

- ده ی جا چ بوو! ده لین باوكت سی ژنی هه بوو. تیری كه یف كردوو! ده مرئ جیگه ی

خۇبەتى!

گريان كرايهوه به پينكەنين.

من له شۇرشدا لەبەر تەيارە خۆم نەدەشاردەوه. خەلك لايان وا بوو ئازايەتییە و لەوان بەغیرەت ترم. بەلام له راستییەكەیدا من تەنبەل ترم بووم؛ تاقتەى خۆ شاردنەوه و ناو کون چووونم نەبوو. دەمگوت هەرچى دەبى بىي و مردن هەر جاریکە...

گردىكى بە ئەشكەوت و دارستان هەبوو، تا تەيارە دەهات، خەلكى ديمان دەناردە ئەوئ. رۆژیک كە دەمانزانى تەيارە دیت، هەموو چوو بوونە گردهكە. من له سەر تەختە فەنەرەكەى خۆم نوستبووم، ژنيك «نايشى مەلا» ناو، زۆر بە ترساوى و شىواوى خۆى بە زوورەكەمدا كرد: - مامۆستا چ بگەم؟ ناگەمە گرد، ئەوا تەيارەش بۆمباى هاويشتوو و دەشهاوى؛ دەخيلە فكرىكم بۆ بگەوه.

- خاتوايشى بەرپۆز! يان دەبى خۆت بگەيەنيە گرد، يان وەرە سەر تەختەكەى من!

- ئەپرۆ لەو تەنگانەيەدا قسەى چۆن دەكا!

دەپرەرى و خۆى گەيانە بن داران. تا بۆمباى داويشت، تەختەكەم و ديوارەكان دەلەرزىن؛ بەلام چم وئ نەكەوت.

شەويك چەند ميوانىكمان هات، دەبوو له سەربان بين. گوتم: چرا زەنبوورەكە هەلەدەكەم. له سەر من؛ خاترجەم بن تەيارە نايە! يەكئ نەيگوت چۆن بە قسەى تۆ خاترجەم بين؟! چرام هەلكرد و تەيارە هات؛ جا وەرە هەلئ!

رەمەزان هات. ئيمە كە شەو تا رۆژ كارمان نووسين بوو، پارشيوان مەلامان خەبەر دەكردەوه كە هەستە سەلا بگە. مەلا دەيگوت: هەر چەند بۆ خۆتان بەرپۆزوو نابن، بە قورعانى ليم خويندوو خىرى پۆزووئ ئەم گونە نيوەى بۆ ئيوەيه!

«عەولای مەلا» ناو - مێردى نايشى مەلاى باسم كرد- راوچى بوو؛ بە شوينى كارگيشى دەزانى. خۆى زۆر خەسيس بوو؛ چى بوايه بە ئيمەى دەفرۆشت: كەو بە سئ تمەن و كۆتر پازدە قران. شەوانى سەرما سۆپەمان نيئل دەدا؛ كە دەبووه پۆلوو، تەنەكەيهكى دوو كيلۆبى رۆنى شاپەسەندى بەتالمان پڕ دەكرد له كۆتر يان كەو، سەرمان دەگرت و له ناو پۆلوومان دەخست. شەويك تەقيەوه، لامان وا بوو بۆمباى وئ كەوتوو!

حەميد عوسمان - كۆنە رەئيسى حيزبى شيووعى - نارد رابوو لامان هاوكاريمان له نووسيندا بگا. شەو كە من خەرىكى كۆتر پيشاندن بووم، گوتى: نە تۆ، نە سامى نازانن شتى باش بنووسن؛ من فيرتان دەكەم.

- وەك چى؟

- پينويستە ناميلكەيهكى تايبەتى دەرکەين، مەسەلەن: «چۆن دەبىيە پيشمەرگەى چاك» و شتى تريس...

گوتم: كاكە حەميد، تكايە هەوئل ناميلكە بنووسە: چۆن كۆتر دە سۆپەدا دەپيشينئ؟!!

تووڤرە بوو، گوتى: ئيوە گالته بە هەموو شت دەكەن!

ئيوارەيهك سالارى حەيدەرى، سمايلى شەريفزادە و چەند پيشمەرگەيهكى تىرى ئيرانيم ميوان بوون. شەو كە جيگەم نيشان دان، له سەر لباد و حەسیر كيشەيان لئ پەيدا بوو؛ سالار بە توورەيى رۇيشت. بەيانى هاتەوه، گوتى: چوومه ماله جەواداغا؛ كەس له وەتاغ نەبوو. نوينم

دیته وه و نوستم! به راستی قهت پیتشمه رگهی هیئنده وریا و به پینم نه دیتبوو.

مه کته بی سیاسی له گهلی به دران بوو؛ که نزدیکی لیوه ژه یه. زۆرمان هات و چۆی گهلی به دران ده کرد. گهلی له نیوان دوو کیودا ئه وه نده تهنگه، رۆژی به هاری سی سه عاته. لای رۆژاوی ئه وه نده به رده لان و سهخته، ورچی پێ هه لئاگه رێ. پلنگی زۆره. چهند چه پسیه کی عه ره ب شه وه لاتبوون؛ له ترسی پلنگ هاتبوونه وه ناو چه بس.

جاریک میوانی «گر دینم» بووم، ته یاره هات. من ده گه ل سامی تازه خوا حافی زیمان کردبوو. له رێ که ده مروانیه ته یاره، بریقه یه کی له کلکی ده رچوو. گوتم ئه ها پیکرا! هه ر گه یشتینه وه «لیوژه» خه بهر هات که ته یاره یه کی سۆخۆی که وتوووه. ئه و رۆژه ش سه ید ره سوولی بابی گه وره و چه ندیک له هه والانی ئیرانی میوانم بوون؛ که لام وایه شه ریفزاده و سالاری چه یده ریش ده گه ل بوون. به په له هاتینه وه به ره و «چۆمان» که ته یاره ی که وتوو تماشا که یین. له رینگه تووشی تاقه ماله یه ک هاتین له زار گه لی؛ که رینگه و قونه بانی ماله که یه ک بوون. سه گئیکی زۆر درێ بۆره لوو که شالاوی هینا. به گۆچان بۆی چووم. هه ر ئه و هیرش ده هیئێ و من گۆچانی لێ راده وه شینم و که م- که م پێ دزه ده کا که گۆچانی به رنه که وێ. پاشه و پاش له و سه ربه انه وه که وته خوار و قوراندی. خۆمان گه بانده که لاکێ ته یاره. ئه حمه د ته وفیق و چه ند که سیکی تریش له شیخانه وه هاتبوون. که لاکێ خه له بان سووتا بوون؛ که دوان بوون؛ ببوونه خه لووز. هیئندیک نیشانه ی ته یاره که وتمنمان کۆ کرده وه و شه و بووینه میوانی ئه حمه د. «کاخدر» ناویک خه لکی گر شه یانی به ری میرگان، له شووشه ته یاره که - که پلاستیکیکی رپوونی ئه ستور بوو - ده سکی خه نجهری تاشیبوو؛ به دیاری دای به من؛ که رۆژنامه نووسی ئورووپایی ده بانگوت: «خه نجهره که ت شیعری هه ره چاکته!...». ئیستاش ئه و خه نجهره یادگار یه م هه ر ماوه.

له مانگی ئاپرێلدا «سه لام عارف» و پزای زا هید محه ممه ده که ی با سم کرد، له ته یاره دا سووتا. برا که ی (ئاو ره حمان عارف)، بوو به جی نشینی و «به زاز» کرا به سه ره که وه زیر؛ به لام شه ر هه ر نه وه ستا. پیتشمه رگه له زۆر شوپیان زۆریان شکست به دوژمن دا. دوژمن له لای ره وان دزه وه ها ته پیتش؛ سه ری چپای هه ند رینی گرت و توپیان تا نزدیکی گه لاله ده هات.

مه لامسته فا ها ته مه کته بی سیاسی له گه لی به دران. له ره شمالی کدا بوو؛ چوومه لای. تاویک مابووم، چای نه بوو. گوتم: ده لێن جافر سولتانی هه ورامی له شکرێ له ئیران کردبوو؛ کابرایه کی هه نبانه به کۆل له دوا ی له شکر ده رۆیشت. له جوابی پرس یاردا که چت پییه؟ گوتی: «تووی وشکه و تۆشه ی سولتانه!»؛ تۆ به ناشو کری نالیم چاییشت نییه! سه ی ئیواره چووم بیینم، له شیوه له یه کدا ده گه ل هه با ساغا بوو. به هه با ساغا ی گوتم: ده زانم له شۆرش ماندوو بووی و بی پرس ی من ده گه ل ئیران و عیراق وتووێژ بۆ مه سه له حه تی خۆت ده که ی! من مسته فام؛ به مناسه! به گولله دانه دبێژم! ئه و هه با ساغا فیله ته نه لنگی ده له رزی...

خه بهری سه ره که وتنی دوژمنیان دایه که ها تووه به دیوی باله کایه تیدا. قه راری دابوو زۆر له ئاغانانی ولات له گه لی به دران بیئێ. عه سر بوو؛ گوتی ده چم و دیمه وه. به سواری ئیستر رۆیشت. خۆی چوو بووه جه بهه. حه فتا که سی به سه ر کردایه تی «فاخری حه مه داغا» ئاماده ی هه جووم کردبوو؛ که هه ر ده بی ئه وی لیان گیرا وه بیستینه وه. شه ر هه لگیر سا بوو. هه وه ل توپمان - که ستوان خدر ناویکی له سه ر بوو - سه نگه ریکی دوژمنی له ریزی پی شه وه پیکابوو؛ ئه وسه هه جووم کرابوو. بیسیمی ده وه ته مان له رادیو ده بیست که چۆن شکانیک شکاون.

رؤزنامہ گہریکی زہلامی فہرانیسی خوی گہ یانده شہرگہ. بہ قسہی ئو پتر لہ دوو ہزار کلاو خودی سہربازان لہ شہرگہ بہ جی مابوو. کہ لاک ہہر باسی نا کرئ... لہشکری دوژمن قلب بؤوہ. خویان کوتاہوہ رہواندز. جگہ لہ سہدان تہفنگ و دەیان بیسیم، چوار تۆپی زۆر گہورہ و بہ ہزاران پەتوو، جلکی سہربازی، بہ دە ہزاران فیشک، بوو بہ تالانی. تہانہت کۆتی فہرماندہ بہ ئەستیرہوہ و جہوالیکی نایلون پر لہ نہخشہی شہر دەس کەوت. سہرکەوتنیکی زۆر گہورہ بوو. لہو ہہموو شہرہدا دوو پیشمەرگہ شہید کران کہ یەکیان عوسمانی ناو بوو؛ ئەوی تریشم لہ بیر نہماوہ.

ئیتەر دەولەت لہ شہری ہندرینہوہ زاتی شکا و «عەبدورہحمان بەزاز» بہ یانی بلاو کردہوہ کہ لہ ریگہی گفتوگۆوہ مہسەلہ کہ حەل بکری. گوئیشی عاقلہکانی کورد لہ بەغدا تیدہگەن کہ من مہسەلہحتی کوردم دەوی. مہنزوری لہ برایم ئەحمەد و جہلال و ہہوالانی بوو. برایم کہ لہ تارانہوہ نہہاتہ شۆرش، لہ زہمانی عەبدورہحمان عارفدا بہ تہیارہ چووہوہ بەغدا. گوئیان رۆژیک چووہوہ لای رەئیس جہمہور، ژمارہ یەک خەباتی ئیمہی بۆ بردبوو؛ شیعریکم کہ لہ سەر برایم نووسیوو؛ نیشانی دابوو؛ بۆی تەرجمہ کردبوو؛ گوئیوی: ئاوا ئہوان ئابروومان دەبەن. تۆ رۆزنامہ بہ کمان نادہیہی جوابیان بدہینہوہ.

رۆزنامہی «نوور» و مہجەللہی «رژگاری» وەرگرتبوو، کہ من بہ رۆزنامہ کەم دەگوت «نہوہر» (قەرہچی) و بہ مہجەللہ کہ: «رژگاری لہ نامووس»!

لہ رۆزنامہ و مہجەللہ کہ یاندا ہجوومی ہەرہ گہورہیان بۆ سەر من بوو؛ کہ شاعیری دەرباری بارزانییہ و ہەر قەسیدہ یەک پەنجا دینار وەر دەگری! خزمەتکاری تریستات و کۆمپەرادیورانہ! باوہر کہ ئیستاش نازانم تریستات و کۆمپەرادیور بہ چی دەلین! ہەر خودی ئہو برایم و جہلال تالہبانییہ چەن جار گوئیوانہ جاسووسہ؛ پاشان پەشیمان بوونہوہ و پنیان ہەلگوتووم. جاریک لہ بەغدا - کہ ستودیۆم لہ «ئەزەمیہ» بوو - بہ حال نانی خۆم دەر دینا؛ نازانم چۆن جہلال لئ توورہ ببوو، گوئیوی: ئەگەر جاسووس نییہ بہ چی دەژی؟! کہ چی ہەر جہلال مہقالیکی بہ عارہی دە خەباتدا لہ سەر نووسیووم کہ ہەزار گہورہترین شاعیری میلیلی ئەم چەر خەبیہ و جیگہی فەخری کورد و کوردستانہ. کہ لہ سەر ئہو مەدحہ بہ گزیدا ہاتم؛ گوتم: کوردیک گۆرانی شاعیر بی، نابئ باسی ئیمہمانان بکری...

ہاتوچۆ و گفتوگۆ لہ باش بہ یانیکی بہزاز کہ لہ رۆژی ۱۹۶۶/۶/۲۹دا بلاو کرایہوہ، دەستی پیکردہوہ. لہ بەغداوہ دەہاتن، لہ کن شۆرشوہ دەچوون. تا گہیشتہ ئہوہ کہ سەرہک جہمہور (عەبدورہحمان عارف) بۆ خوی ہات کہ چاوی بہ بارزانی بکەوی. بہلام لہ رووی رہواندز، لہ دەشتاییکی دامینی چیا دابہزی؛ کہ قەراری پێشوو وا نہبوو. ئەو شوینەش دەیتوانی تەلہ یەکی زۆر خەتەر بی بۆ گرتن و کوشتنی مہلامستەفا. بہ تاییہتی کہ لہشکریکی زۆری بہ ناوی گاردی پاسەوان دەگەل خۆی ہینابوو. ہەموو دۆست و خۆشەویستیکی بارزانی نہ یاندہویست بارزانی لہو شوینەدا بیجی عارف بینی و ئاشکرا حیکایەتی دەداو کەوتنی سمایلاغای سمکۆ و ہەمزاغای مہنگور دەہاتہوہ بہر چاو. بارزانی بۆ خۆشی ہەستی دەکرد کہ گۆپینی جیگہی چاو بہ یە کتر کەوتنہ کہ فیلکی ئاشکرایہ و ہەر لہ پاشگەز بوونہوہی سەرہک جہمہور - کہ شوین گۆرکی کردبوو - زۆر قەلس بوو؛ بہلام بیاوہ دەولہ مەند و کاربەدەستہ گہورہکانی کوردی بەغدا بی - کہ ہینانی سەرہک جہمہور و شہر ویستانیان بہ مہسەلہحتی خویان دہزانی - سوور ببوون کہ

بارزانی ئەو ھەلە لە دەست خۆی ئەدا و بچیتە ئەو دەشتە ڕووتە و بکەوتتە بەر خەتەرەو. تا وای لێ ھات بارزانی ڕقی ھەستا و گوتی نابێ ھەر چە کداریشم دەگەل بێن و بە تەنیا بە سواری جیبیک دەچم. ڕۆژێکی زۆر تال بوو بۆ دۆستانی دلسۆزی بارزانی و چاریش نەدەکرا. «حوسیتی ھەمەداغ» بە دزیەو قۆلەییەک چە کداری برد، لە خوار خێوہ تەکانی سەرۆک جەمھوور و ھەوالانی، گردیکی دارستانی گرت و بەرانبەر بە گاردی ھەرس و یستا و چاوەنۆڕ بوو کە ھەرگا دەستیان بزات، تێیان بسەرەوتی. چە کدارانی بارزانی بە دزی بارزانییەو خۆیان خزانە ناو پنچکی لای چپای زۆرکەو و دەوری خێوہ تانیان دا. زۆر کەس لە پیلوانی نزیکی بارزانی، زور لەو ڕۆژە نیگەران بوون. یەک لەو خەلکە من؛ دلم زۆر توندی لێ دەدا...

چووہ ناو خێوہ تە تەنیا بارزانی و عارفی تێدابوو؛ عەمەر اغاش ھات. دوگمە ی بەرگە دەمانچە مان ترازاندبوو؛ دەمانچەش لە سەر یچ بوو. کە ئەگەر لە دەروہ ھەرایەک ڕووی دا، عارف بکۆژین. نانی نیوہرۆ لە لایەن دەستە ی سەرۆک جەمھوورەو دەدرا. دیار بوو ئەو چە کدارانە ی نزیک بوون و لە ناو خێوہ تەکاندا چاوەنۆڕ بوون، نەچوو نە نان خواردن. ھەر وەک منیش و ڕای عەمەر اغا گوتمان تێرین؛ نان ناخۆین. ڕەئیس ی ستادی ئەرتەشی عارف - کە ریش و سەر سپیەک بوو بە ناوی «شاگر محەممەد» - ھاتە ژووری خێوہ ت، سرتە یەکی دەگەل عارف کرد. زۆر گوی لە سەر ھەست بووم، تێگەییەم پێی گوت: خراپ تووش بووین؛ ئەوانە لە ھەموو لاوہ دامەزراون و قەستیانە سواریان بن. بە سرتە بە عەمەر اغام گوت: ئیستا ئەوان لە ئیمە دەترسین؛ وایزانم ناوێرن پەل ببزیون. لە میژ بوو ھەر لە مووسل و بەغداوہ پیاویکم دەناسی بە ناوی «کاکە»، فیلمبەردار بوو. ئەویشیان دەگەل خۆ ھینابوو. بە لامدا تێپەری گوتی: ئەوانە ی بە ناوی فیلمبەردار دەگەلمان ھاتوون، ھەموویان پیاوکۆژ و لاتن و زۆرتان ناگا لە خۆ بی! تا لای عەسر دەو دلە تەپەیدا ماین. عارف ماشینیکی سواری خۆی پێشکەش بە بارزانی کرد و خواحافیزی کرا. بارزانی سواری ماشینە کە نەبوو؛ بە جیبە کە ی خۆی ھاتەوہ. من ھەلم دەدا یەکیک دەگەل خۆی سواری کە، بارزانی تووشم ھات و فەرمووی وەرە دەگەل من ڕۆینەوہ.

لە ڕینگە زۆر بە دل پری گوتم: چوو نە کت کاریکی زۆر خراپ بوو، ھەزاران جار ئەو دەولە تە بی نامووسانە بەو فەندەل فیئل و سویتدانە کوردیان لە بەین بردوون. فەرمووی: بەلێ خەتەر بوو؛ بەلام ئەو پیاوہ زلانە زۆریان یچ داگرت و من ڕقم ھەستا و ھەر خوا حیسابە...

گفتوگۆ و ھات و چۆی نە شەر نە ناشتی دریزە ی کیشا. زۆر جار پیک ھەلدە پڕژاین و زۆر جار ھیمنی و تەرکی شەر بوو. ئەم ماوہ یە دوو سال و سێ مانگی کیشا. لە مانگی جوولای سالی ۱۹۶۸ دە ھیندیک ئەفسەری ئاجوودان و نزیک لە سەرۆک جەمھوور دەگەل بە عسیان ڕیک کەوتبوون و کوودە تاپان دژی ئاوپرە حمان عارف کرد و ھەلیناداشت. پاش سێزدە ڕۆژ بە عسی بە سەر کردایەتی سەدام و ئەحمەد ھەسەن بە کر کۆدە تاجییەکانیان دەر کرد و دووبارە بە عس ھوکی عیراقی گرتەوہ دەست.

لە سەرەتای بە ھاری شێست و ھەشتدا، خێزانم بە دزیەو ھاتبووہ سەردانم. مندالیشی ھینابوو؛ جگە لە محەممەد. خانی کورم کە لە تەمەنی چل ڕۆژە دا بە جیم ھیشتبوو، خڕکەلە و نزیک بە سێ سالان بوو. ھەستی کردبوو کە بابی نییە و دیار بوو زۆری بۆ بە پەرۆش بووہ. ھەر کە گوتیان ئەوہ بابتە! دەستی کردە ملە بەری نە دەدام. ھەر دە یگوت: ئە ی بابی خۆم! تازە بە جیت نایەلم! من بابی خۆم ھە یە!... راستی کەم وا بووہ ئەو نەندە دلم بگیری و خەمگین بم؛

که ئەو دیمەنە دلتەزینەم ھەرگیز لە بێر ناچیتەوہ...
لێرەدا دەمەوئ باسیک لە خۆم و منداڵەکانم بکەم:

محەممەد کورم عومری چوار مانگ کەمتر بوو کە بەجێم ھێشت. لە مالی عەبدوللای بڕام بەخێو کراوہ و دایکی وەک دەلێن بە بیوہ زنی چاوہ دێری کردوہ. کە ھاتنە بەغدا، کور عومری لە نۆ سالدا بوو، نەیدەناسیم. زۆر جار کە من دیار نەبوومایە، لە دایکی دەپرسی: ئەو پیاوہ کییە دەگەلمان لە مالیکدایە؟! ھەر کە قەلس دەبوو، دەردەپەری: «دەچمەوہ مالی خۆمان!» کە مەنزووری مالی مامی لە ساہلاخ بوو. مستەقام - کە لە شەقلاوہ ببوو - تەمەنی لە سالیک کەمتر بوو بەجێم ھێشت و چووہ سووریا. پاش سال و نیویک کە دەگەل دایکی ھاتن بۆ لام، نەیدەناسیم، پیتی دەگوتم: «عەموو» (مامە). کاک محەممەد ئیمامی و دایکی کەریمی لە بێر نەدەچوون و لای وا بوو ئەوان کەس و کاری ئەون. کاتی زاگرۆسم ھاتە دنیا، لە مۆسکۆ بووم. ئەوہش بەختی من دەگەل منداڵانم... ئەو چەند سالەش لە بەغدا کە چوونەتە مەدرەسە، زۆر کەم دیتووم، من ھەر بە شاخ و کێوانەوہ بووم و تەنیا دایک ناگای لێ بوون. جا ئەگەر ئولفەتیان دەگەل من زۆر نەگرتی، حەقە و کەمتر توانیوہ ھەستی خۆشەویستی باوکانەیان بۆ دەبرم. ئەو حالە تا بلێی تال بوو، بەلام عیشقم بە ئازادی کوردستان لەوہ بەھێزتر بوو کە خۆم تەنیا نەزری خۆشەویستی و سەرپەرستی مال و منداڵ بکەم...

لە ماوہی ئەو دەربەدەرییەمدا - کە ئەگەر دە سەر یەکی خەبەوہ، پتر لە یازدە سال لە مال و منداڵ دوور کەوتووہ - وا بوو بە مانگ و دوو مانگ لایان بووم و دیسان بەجێم ھێشتوون. ئەوی بێ پسانەوہ بوو: ھەشت سالی ھەوہل کە لە ساہلاغەوہ بۆ عیراق چووم. سالیک لە مۆسکۆ، ئەوی تر لە شۆرش. کە ھەوہل جار چاردە مانگ نەمدیتنەوہ و جارێکیش دوو سال و چەندێکی خایاند.

تا بێر لە حالی خۆم و منداڵم دەکردەوہ، دلەم تەنگ دەبوو؛ نەخووازا پۆزانی جیژن کە بە بێرمدادەھات کەس نییە جیژنانەیان بداتی و دلایان خۆش کا و ژن، بیوہ ژن و منداڵ، بێ بابن. بەلام دیسان دلەم بە کۆشان لە ریگەیی ئازادی میللەتەکەم سەبووری دەھات و ھەموو لاوہ کوردیکم بە مندالی خۆم دەزانی. زۆر کەسی وا ھەبوون لایان وا بوو من قەت خەم ناخۆم؛ بەلام ئەوان ناگایان لە دل و دەروونی من نەبوو. من پیکەنینم کردبووہ سوانگی غەم خواردن و ھەمیشە گالته و قسەیی قۆرم دەکرد و خەم و کولی دلی خۆم پێ دادەپۆشی. ئەمما پیاو لە ھەق لا نەدا، ھونەری گەرہ، ھونەری مەسوومی خیزانم بوو. دەکرئ بلیم فریشتەیی کی خودا ببوہ پەفیکم... برسی باین، پرووت باین، بەو پەری رەزایەتەوہ، بێ ئەو گلە لە بەخت و زەمانە بکا، وەک دایکی ھەرە دلنەرم و بابی ھەرە دلسووز، چاوہ دێری مندالی خۆی دەکرد و دوور لە میزد دەژیا و قەت گلە و لۆمەبەکم لێ نەبیست. ئەگەر تەنیا نانی ویشکی ھەب، یان ساز و تەیار با و بیتوانیبا زۆر خەرچ کا، ھەرگیز فەرقت پێ نەدەکرد و ھەمیشە رووخۆش و شوکرانەبژێر بوو. ھەر ژنیکی دیکە لە جینگەیی ئەو با، سالیکیشی دەگەل دەر نەدەبردم. ھەر چەند من بڕوام بە بەخت ھاتن و نەھاتن نییە و لام وایە چارەنووس ھەلکەوتیکە و دیتە ری، بەلام بەو حیسابەیی کە دەلێن فلان بەدبەخت و فلان خۆشەبەختە، من ئەگەر لە زۆر شت خراپم بۆ ھاتوہ، لە ژن و شەریکی ژیاندا بەختەوہر بووم.

ژنی پێشووم ھەر زۆر باش و ژنی دواییم لە باشیش باشتر و لە وەفاش وەفادارتر بووہ و

نیستاش له پیریمدا مایه‌ی هه‌موو دلخۆشی ژیانمه...

هیندیك له سالی ۱۹۶۵ و نزیکه‌ی هه‌شت مانگ له سالی ۱۹۶۶ له «لیوژه» له سه‌ر چاپه‌مه‌نی شۆرش مامه‌وه. کاک سامی هاوکارم بوو. پیشمه‌رگه‌ی چاپخانه‌مان: «سه‌عید ئه‌بووشامیل» - که مه‌سیحیه‌کی عه‌ره‌ب بوو - زۆر له کاری چاپ زانا بوو؛ «سه‌فه‌ری فه‌یلی» - که باس‌م کرد - شیعه‌ بوو؛ «مه‌جید که‌ساس» - که ئه‌وسا مندالیک بوو - ئیستا له شاری سوله‌یمانی له چاپخانه کار ده‌کا و چه‌ند جاریک ناوم له پشت کتییی کوردیه‌وه دیوه که سوپاسیان لی کردوو. به‌خته‌وه‌رم که به هۆی منه‌وه فی‌ری پیشه‌ی چاپگه‌ری بووه؛ «شیخ نووری ناویک» و چه‌ند که‌سیکی دیکه.

سه‌فه‌ر زۆر تووش و جینگن بوو، مه‌جید له‌و قووت و جینگن‌تر! رۆژ نه‌بوو شه‌پێک نه‌که‌ن. وه‌ک ده‌رسی مه‌درسه‌ لیسته‌م بۆ نووسیوون: شه‌مه: مه‌جید و سه‌عید، یه‌کشه‌مه‌مه: سه‌فه‌ر و مه‌جید، دووشه‌مه‌مه: شیخ نووری و سه‌فه‌ر یان مه‌جید پێکه‌وه شه‌پ بکه‌ن! رۆژی وا بوو سه‌فه‌ر دوو شه‌ری ده‌کرد؛ ده‌یگوت: مامۆسا، با ئه‌مه‌ قه‌رز بئ له سه‌رم! رۆژیک دیتم سه‌فه‌ر دوو مریشکی به‌ ده‌سته‌وه.

- ئه‌مه چییه؟

- له ژنیکم کړیوه له گوندی «یندزه». یه‌کی به‌ دیناریک.

- غه‌زه‌ت لی باری! مریشک یه‌کی به‌ چه‌وت دره‌مه! (چه‌وت تمه‌ن)

- نا مامۆسا، ژنه‌که وتی هه‌ر یه‌کی چه‌فده جووجه‌له هه‌لدینن. سی و شه‌ش مریشک به‌ دوو دینار هه‌رزانه!

پاش چه‌ند رۆژیک، «سه‌فه‌ر» تفه‌نگ له شاندا به‌ره‌و یندزه.

- بۆ کوی؟

- مریشکم لای ژنیک نایه‌وه، ئیسه ئه‌وشی خاگان گشتیان فاسد بووه. ئه‌چم ئه‌و ژنه‌ ئه‌کوژم!

- سه‌فه‌ر جاریک به‌ که‌ریان زانیوی به‌سیه‌تی! مریشکه‌کانت بکه‌ قه‌سابی!

دوایی گوتم: من به‌ دیناریک لی‌ت ده‌کرم، بۆ بنکه‌ سه‌ریان بپه‌.

- مامۆسا خۆیشم له‌ گۆشته‌که‌یان ئه‌خوم؟!

- ئه‌ی چۆن.

- که‌ وای خاسه‌!

له‌ مه‌قالیکی «خه‌بات» دا نووسیووم: درۆکانی ده‌وله‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ گو‌توویه‌ چه‌سه‌ن و حوسین دوو کچی معاویه‌ بوون؛ عه‌لی له‌ به‌غدا کوشتوونی! مه‌قال حرووفچینی کراوه، نموونه‌یه‌کی لی دراوه، سه‌فه‌ر دیتوویه:

- سه‌عید ئه‌م غه‌له‌ته‌ چییه‌؟ تۆ مه‌سیحیت نازانی، من که‌ شیعه‌م ده‌زانم: چه‌سه‌ن و حوسین

کو‌ر عه‌لی بوون؛ وه‌ ده‌ست یه‌زید شه‌هید کراون! بینه‌ بیگۆره‌!

سه‌عید ناچار گۆرپووی. په‌نجا ژماره‌یه‌ک له‌ چاپ درا‌بوو که‌ دیتم. جا وه‌ره‌ سه‌فه‌ر حالی که‌

و له‌ سه‌رپا حرووفچینی غه‌له‌ت بکه‌وه!

دوو سه‌ره‌بازی عه‌ره‌بی ئه‌سیری زۆزکیان بۆ هیناین که‌ خزمه‌تی بنکه‌یان پێ بکه‌ین. یه‌کیان

سه‌هید عه‌لی، خه‌لکی حیلله‌ و ماسیگریکی شیعه‌ بوو؛ یه‌کیان چه‌مه‌د، خه‌لکی لای دیوانیه‌،

فهلحیکې سوننی بوو. که هاتن زهره و زه عیف و لاواز، لووتت گرتبان گیانیان دهرده چوو. زور زوو لای نیمه قهلهو بوونهوه و زور وه که یف هاتن. تهلستیکی پرم تووتن ده گهل په ره جفاره لای هممه دانا. هر دوعای به خیری ده کرد، ده یگوت: تیره تووتن بووم؛ خوا راهه ستاوت کا! زورمان خوش دهویستن. هممه زور گیزوو که بوو؛ دوو نیستیکان چای بهینایه به سه لامهت نه ده گه یشتن! گوتمان تو که وهرزیر بووی، بیستانمان بو بکه! باور که بیستانیکی نمونه ی بو ساز کردین.

رؤژیک چوو بووینه راه ماسی، زورمان ماسی گرت به لام چکوله بوون. برژاندمان. نیمه ده گه راین دروو بژیری بکه ین، سهید علی - که کونه ماسیگر بوو - قاقا پیمان پیده کهنی که نیوه فیتر نه بوون ماسی بخون. دیار بوو نه ویش هونه ریک بوو. هر کلکی ماسی ده گرت و به ددان دایده مالی. قهت درو یکی ده گه رووی نه گیر! به لام نیستاش فیتری فیله که ی نه بووین. هممه که هیچ، سهید علی چهند ده نکئی کوردی فیتر ببوو؛ نار دبووم گوئیلپاریک بگریت. هه رای ده کرد: ماموستا هشار! نه وه شیته! شیته!

دوای پیک هاتن و گفتوگو ده گهل بهراز و عه بدوره حمان عارف، نه سیره کان ناردرانه وه. من به یانییهک له سه ربانی گوندی قه سرئ بووم، نه م دوانه هاتنه خواه افیزیم. ههردوو کیان زور به کول ده گریان که لیمان جوئ ده بنه وه و ده یانگوت بریا ده سالی تر نه سیری به رده سستی نیوه باین...

«عه بدو لحوستین فه یلی» پیاو یکی کورته بالای لاوازی زور زیت و زیره ک، له به غدا له نریک مه دره سه ی موسته نسریه ی قه دیم، دوکانیکی خه یاتی و جل و فهرش فرؤشی هه بوو. کوردیکی زور موخلیس بوو؛ به تاییه تی ده گهل نه حممه ته و فیق و من. تا له به غدا بوو، زور ساز و ته یار بوو. به تومه تی تیروزی «به دره ددین علی» نه ستاندار ی هه ولیتر، نه ویش تیوه درابوو. پاش حبس و جهزه به دانی زور، به درابوو؛ هاتبووه ناو شوړش و ماوه یه کی زور له لای سوله یمانی کرابوو نه مینداری ده غل و دان و داهاتی پیشمه رگه. دیار بوو جاریک به سه فهریک ناردرابوو، له م بهینه دا دزی زوریان لی کردبوو. هاته لیوژه که بچی دادی خوئی له مه کته ب سیاسی بکا. مه جیده منداله که ی ده گهل بوو. گوتی: نه وه منداله و زوریش جوان و بهرچاوه، باوکی به منی سپاردوو که ناگاداری بم. منیش دل م هه به تو متمانه ی دی. با لای تو بی و له چنگ پیایو خراب و بی نه خلاق بیپاریزه!

پازده شهویک حوسین میوانم بوو. شهوانه باسی بو ده کردم؛ کوردی نیمه شی باش نه ده زانی. که باسی یه کیکی دزی بی ناکاری بکردبا، ده یگوت: به لی ماموسا، نه م پیایو خه راهه، هه ی له عنهت له قبری بابت به م! ده مگوت به لی فهرمایسته که ت راسته!

نه وه دمه جهنگه ی رپواسان بوو. مه جید ده گهل پیشمه رگه کان چوو بوونه چیا. خه بهر هات مه جید دلی له خو بوته وه؛ خوئی بو بهرن. به سته زمانه که مندالی شارستانی بووه و دیویه رپواس بی پوول له کیو زوره، بی خوئی هینده ی خواردبوو بوورابوو!

رؤژیک به ده سستی گهل ده چووین مه له بکه ین. زور دوور له پشتی گوند، مندالی جهوه ر هیرانیم دیتن له بن به ردیکی گه وردها بوون. گوتم: کاک جهوه ر! بن نه وه به رده هیلاکه، نه گه ر خوا نه کا ته یاره لینی بدا، هه ر به تلیشه به رد منداله کانت به رده که ون. با له ناو هوو میترگه، له بن نه وه داره گه وره یه بن، که نه گه ر بومبا وه میترگ که وی، ناته قیته وه و به شته قی پریشکی زور لی

بلاو نابن. نویژی شیوان که له مهله گهراينهوه، هه موو مالی دئی باریان لیناوه و پروو به کویستان دهچن:

- بهو شهوه بۆ کوئی؟

- ئای، خۆت به جهوههت نهگوتووئه ئهمشه و بۆمبارانتان دهکهن! خۆتان پزگار کهن؟!

- نه مگوتووئه و خوا پرووی درۆزن و زمان ههله رهش کا!

له گوندی لیوژه گیاننیکم به «پله»ی دایکی سه رگورد یووسف میران بوو که بنکهی کوره کهی له ئیمه نیزیک و لهوبهری دۆلیک بوو. (پله یانی پووری). ئه و ژنه لیم پروونه له هه موو شیخ و مهشایخی گهورهش سالجتر و له هه موو کهس بهروحتر و له هه موو مهردا زابان مهردتر بوو؛ خاله خه مه بوو.

جاریک له ههولیر، دوکتوریک پۆژیک سه ری چوار نهخۆشان ده دا، له هه مووان پلهی له بن سه ری نهخۆش دهبینی که میوهی بۆ هیناوه و دلداری ده داتهوه. دوکتور گووشیه کهی فری ده دا، ده لی: پله! ئه گه ر تۆ دوکتوری من چکاره م؟! وهخته بلیم منی به قه د تاقانه کهی خۆی خۆش دهویست. هه ر چیشتیکی خۆشی لینابا، دهینارده دوام. که دهچوومه مال جینگهیه کی نوستن راخراوه.

- پله! ئه وه چییه؟

- قه له نده ر ده تناسم، هه ر نانت خوارد خه و به لاتا ده باته وه. نانت بخۆ و بنوو!

پۆژیک پیش نیوه پۆ له مالی پله بووم - کاک یووسفی کوری له مال نه بوو - ته یاره هات. پیشمه رگه کان - که جینگه یان پرووتن و پیش مالان بوو - هه لاتن خۆ بشارنه وه. پله ده ربه ری گوتی:

- هه ی داوه شین! تفهنگه کانو بدهن به من، ئیوه بۆ پیاو نابن!

له خه جاله تیان گه رانه وه و کردیانه ته قه له ته یاره.

که م پیشمه رگه هه بوو ناوی پله نه زانی و به حورمه ته وه باسی نه کا. ته نانه ت کوره کهی خۆشی وه ک هه موو پیشمه رگه یه ک پپی ده گوت پله. من که هه میشه و ئیستاش له خۆشوشتن به سابوون و ئاوی گه رم زۆر ته نبه لم، پۆژیک پله - که ده عوه تی کردبووم - هه لپپچام ئاو گه رم کراوه ده بی خۆت بشۆی. چاری ناچار پاش قیره و هه رای زۆر چوومه ژووریک، ته نه که ئاویک له سه ر ناگر و به ردیکی بۆ شۆرکه لی بوو. پیم له به رده که نا، ته نه که ئاو وه رگه را ناو ناگر. به وشکی جلم ده به ر کرده وه و هاتمه وه گوتم باشم خۆ ششت! هه ر ده یگوت به قه سته ن وات کرده وه! هه باسی مامه نداغا و شیخ له تیفی شیخ مه حمود هاتنه لیوژه و میوانی جه واداغا بوون. شه و چوومه لایان. هه باساغا گوتی ده بی ده عوه تیکمان بکه ی. دوو گیسکم کری و ده عوه تم کردن. مه جلیسیکی گه وه بوو. قسه ده کرا و «به لی قوربان» ده گوترا. سه رم برده بن گوپی هه باساغا:

- کاکه ئیوه پیاوه گه وره کان له ناو ره عیه ت و ژیره ده ستاندا هه ر قسه ده هاوین؛ درۆی زۆر گه وره ده که ن. ئه وانه زۆر زیره کن. هه رچه ند له ترسان به لی قوربانتان بۆ ده لین، که دیار نه بوون لیچتان لی خوار ده که نه وه و به بی ئابرووتان ده زانن. تۆژیک ئاگات له خۆ بی! درۆیان بۆ مه که!

هه باساغا له پیکه نین شین ببۆه، گوتی:

- یه قین راست ده که ی. به لام شوکور شیخ له تیف له من درۆزن تره و درۆی زلتر ده کا!

لەو ەتا دەگەل ئێران نێوان خۆش ببوو، ھالى ئىمە ئىزانىيەکان کەوتبوو ە خەتەرەو ە. دەولەت داواى لە مەلامستەفا دە کرد کە ئىمەى تەسلىم کاتەو ە. مەلامستەفا ھاشاى دە کرد کە ئەوانە لای من نین. تەنانت شەویک چوو مە لای «حاجى ئۆمەران» بارزانى بىنم. لە کۆلان تووشم ھات، گوئى: زوو بڕۆ! ئىستا کىشەى تۆ بوو. ئىرانى دەلین لای تۆبە و دوژمنى دەولەتى شاھەنشاهیە. ئەگەر تۆ دۆستمانى، دەبى بماندەبەو ە. من گوتوومە لە کویت دەژى. خولاسە وەک چاوشەدار لىمان دەگەران. بە تايبەتى داواى ئەحمەد تەوفىقیان لى دە کرد کە رەئىسى حىزبى دىمۆکراتى کوردستانى ئىرانە و ھەمىشە پىشمەرگەى بەردەستى ئەو دەچنە ئىران و تەقە لە سەرباز و پۆلىس دەکەن و کەلەگابى لە ئىران دەکەن؛ دەبى ھەر بماندەنەو ە. کە یەكجار زۆریان زۆرى ھىنابوو، بارزانى ناچار ئەحمەدى بەرئى کرد بۆ سنوورى تورکىە لە گوندى «کانى ماسى» لە «بروارى بالا» بمىنیتەو ە و لە سەر سنوورى ئىران دوور کەوتەو ە. کە وەک دەلین نە شىش بسووتئ و نە کەباب. ئەحمەد ھەرچەند بەو دوور خستەنەو ە بە چالاكى و حىزبایەتى دژى ئىرانى داگىرکەرى کوردستان دەکەوت، ناچار مىلى دا و دەگەل چەند ھەوالىكى ئىرانى بارى کرد و لىم دوور کەوتەو ە. ئەحمەد بە راستى شىرى مىسرى بوو؛ دە کالان نەدەو ەستا. بەلام چ دەکەى؟ فەرمانى بارزانىيە و واى بە مەسلەحەت زانىو ە. ئەگەر لىکىش دوور کەوتبووینەو ە، نامەى دۆستانەمان بۆ یەکتر دەنارد و لە بەرامبەر دەردەدلىيەکانى دلدارىم دەداو ە کە سەبر بکا، بەلکو ئەو ە خواىە ئەم گىر و گرتە بە سەر بچئ و بە خۆشى تووشى یەکتر بىنەو ە. لەو سنوورە دوورەش کە دەستى لە ئىران کۆتا کرابوو، لە کاروبارى بەفایدە نەو ەستاو ە. سەرەراى دەرس بە پىشمەرگە گوئن و سەواد فىزکردنىان، دوو باغى بەجئ ماو لە جاشانى زىندوو کردبوو ە. راستى باغدارىكى زۆر بە سەلىقەش بوو؛ کە من نەمدەزانى. چەند جارىک سىو و ميوەى باغەکەى بۆ ناردم؛ دەبوو ھەر بىيە سەیریان.

کوردىكى سابلاغى بە ناوى «سدىق ئەنجىرى» ماو یەک بوو لە تارانەو ە ھاتبوو ە «دەربەند» لە «بالەکایەتى». ھەو ەل جار لە شارى قەلادزەم دىت. داواى لە دەربەند چەند جارىک دەدیت. تارىفى خويندەوارى و زانابیان دەکرد. پىاوئىكى ھىدى و ھىمن و لەسەرخۆ بوو. لەو سەردەمانەدا کە ئەحمەد دوور خرابوو ە بۆ سنوورى تورکىە و ئىمە لە «لىوژە» بووین، دەگەل سەعید ناوئىک - کە بە چاوئىک بوو - بوونە ميوانى بئکەکەمان؛ پازدە پۆژ مانەو ە. پۆژانە خۆى و سەعید دەچوونە دەرى دئ، بۆ جەمى نىوړۆ و شەو دەھاتنەو ە و تەواو ھۆگرى سدىق بووین. چەند جارىک لە مەکتەبى سىاسىيەو ە - کە زۆرمان لى نئىک بوو - خەبەریان داينئى کە ئىرانى ناوى ئەویان پرسیو ە؛ با لەو نئىکە نەمىنئى. سامى و من ھاشامان کرد و جوابمان نەدانەو ە. پۆژئىک دەبواىە دوو پۆژنامەنووس و فىلمبەردارى ئەلمانى بىنە لامان لە لىوژە. کاک سامى بە سدىقى گوئ: ئەمړۆ مەچنە ئەو سەکۆبەى ناو دارانە کە ھەموو پۆژ لەوئ دادەنیشن؛ چونکە نازانین کئ دەگەل ئەو ئالمانىيانە دئ. لەوانە یە جاسووسى ئىرانى رەگەلیان کەوتبئى. سدىق لەو قسە نارەحەت بوو؛ گوئى: ديارە دەتەوئ رام نەگرئ! ئىتر بئى خواحافىزى کردن دەگەل سەعیدە کوئړ پۆشتن. چوو بوونە جىگەى رادىو لە «گردئىم»؛ ببوونە ميوانى خالىداغای حىسامى. گوئبووى ھىلکەم ھەبە چۆنى دروست کەین؟ سدىق گوئبووى: دەچم لەو دەم چەمە پنگە دىنم، کووکى دروست دەکەین. ئىتر ئەو پۆینە بوو، نەھاتەو ە و بئى سەر و شوئین چوو؛ کەس خەبەرى نەزانى. سدىق زۆر جار سەفەرى دەکرد و بە ھەوالانى خۆى نەدەگوت بۆ کوئ

دەجم. ھەممۇ كەسنى كە دەيناسى لاي وا بوو عەقلى بىر يويە چۆتەو ھە ئىران و تاران بۇ لاي ھەوالانى توودەيى خۇي. پاش ماوئەيەكى زۇر، باوكى سديق لە قەسرى ھاتە لاي مەلامستەفا، باسى كورپەكەي كرد كه لەم ناوہ شرت و گوم كراوہ. بارزانى گوتى: ھىچ وەخت كورى تۆم نەديوہ و ناشزانم كى دەلىيى. تاقىق دەكەم، تۆش بېرسە بەلكو شتىكى لە چارەنووسى بزانى. ئىستاش كەس نەيزانى سديق ئەنجىرى چى بە سەر ھات.

لە پاش رۇيشتنى ئەحمەد تەوفىق بۇ سنورى توركيە، «سولەيمان موغىنى» خۇي كرده جىنشىنى لە حىزبى دىمۇكراتى كوردستانى ئىراندا. رەنگە ئەوانەي زۇرى دەگەل ژباون چاترى باناسن؛ بەلام ھىچ وە بەر دلى من نەدەكەوت. دەيانگوت داوين پيسە، دەيانگوت فەرقى گىرفانى خۇي و ھەوالانى لە بەرە، دەيانگوت ترسەنۆكە و... كە من ھەر دەمبىست و خۆم وەك پىويستە نەمدەناسى. ھەر ھىندە بوو مەرحەبا و چاك و خۇشيمان پىكەو ھەبوو. چونكە من كارم بە سەر كارى ئىرانىيەكانەو نەبوو؛ بەلام وەك دۇست و برادەر خۇشم دەويستن. دەمبىستەو كە موغىنى و ھەوالانى پىشمەرگەي دەچنەو ھە ئىران و چالاكى دەنوئين. موغىنى برايەكى لە خۇي بچووكترى ھەبوو بە ناوى «عەبدوللا»، كورپ پەسند و رند ئەو بوو؛ بە راستى زۇر پىاويكى بەقىمەت بوو. كە بە داخوہ لە نىو گەوركان دەگەل «مىنەشەم» - كە ئەويش مالم ھەقە پالەوانىك بوو - شەھىد كران.

بەكەي موغىنى و پىشمەرگەي ھەوالى لە «سونى» بوو؛ پاشان ھاتىبونە دۆلەرەقە. يەك ئەوانەي ھەوالى موغىنى و شەرىفزا دە بوو، كورپىكى حقوقى بە ناوى «ھەمدەمىن سىراجى» بوو كە زۇر كومۇنىستىكى توودەيى دوونائەشە بوو. پىاويكى زۇر زىرەك و قسەزان و لەبلەبان و زمان لووس بوو. بە داخوہ ھەرچەندى كردم نەمتوانى بە دل خۇشم بويت؛ نازانم بۇچى؟... ديارە من ئەحمەق بووم و دواي ھەستى ئەحمەقانى خۆم كەوتىبووم؛ دنا ھەرچى دەمدى تارىفى دەكرد. يان پىم وا بە بۇيە نامۇيىم لى دەكرد كە من لەو كومۇنىستىيە تەكىبوومەو ھەقە ئەو برواي پى بوو.

«مەلا ئاوارە» ناويكم لەو برادەرەنە دىت، زۇرم كەيف گرتى. بىرى يەكجار تىژ بوو؛ زۇر بەي شىعرى من و يەكجار زۇرى شىعرى كوردى لە بەر بوو. كە قسەي دەكرد دلسۇزى بۇ كورد و كوردستان لە قسەكانى دەبارى و زۇريان كار لە دلى گوڭر دەگرت.

رۇژىك لە «دەربەند» لەگەل مام عەلى عەجەم بووم. نامەيەكم بۇ ھات، سولەيمان موغىنى نووسىبووى: «ئىمە ھەوالانى ئىرانى - كە چەند رۇژىكە لە زىنوئ و خەلان راپدەبوئىر - بە عام بىارمان داوہ تۆ بكەينە رەئىسى خۇمان و بە موو لە قسەت لا نەدەين. تۆش دەبى قىوول بەكەي و دەبى چاومان پىت بەكەوي». خەبەرم نارد ھاتە دەربەند. بە مام عەلىم گوت نىوہرۇژەيان بۇ ئامادە كات. دەگەل سولەيمان بە قەدەم لىدان رۇيشتىن، ھەر من و ئەو. ناوہرۇكى نامەكەي دووپاتە كردهوہ و بە چەند سوئندىكى زۇر زل قايمى كرد. گوتم: ئەگەر من قىوول بەكەم رەئىستان بىم، نابى ھەر لە ئىستاوہ قەت درۆم دەگەل بەكن. دەبى ھەموو شتىكتان بزانم. گوتى قىوولمە.

- كاك فايق تۆ لەو سەفەرەنەي كە بۇ كوردستانى ئىرانت كرددوہ، تەقەتان لە دىي «شىلم جاران» كرددوہ و مندالىكتان كوشتوہ؟ حاجىيەكت گرتوہ، تا چوار ھەزار تەمەنت لى نەستاندوہ بەرت نەداوہ و داركارىت كرددوہ؟ گىشەي وەر زىرانت سووتاندوہ چونكە پووليان

نەداۋىيە؟ رادىيۇت لە پشت بەرد شار دۆتەۋە و ئانتىلە كەت بلند كىرۋە، وات نىشان داۋە كە بە بىسىم قەسە دەگەل بارزانی دەكەى و گوتوتتە: قوربان! حاجى فلان ھەر پىنج ھەزار تەمەن دەدا. لىيى ۋەرگىرىن؟ بەلىق باشە. خوا راۋەستاوت كا! دەستت ماچ دەكا؟! ئەو كارانەت كىرۋە يا نا؟ نابىى درۆم دەگەل بەكى... .

گوتى: بەلىق ھەمووم كىرۋون؛ بەلام لەۋە بەۋلاۋە لە قەسى تۆ دەرناچىن.

- كاك فايق با قەسە كەت تەرجمە كەم: تۆ دەفەرموۋى من بۆشكەيەكى پىر لە پىسايىم؛ بۇنى دەرچوۋە. ھەزار ۋەرە بىكەمە سەر بۆشكىكى بى كەلىن، ئەو بۆگەنە داپۇشە! بىرام نە چاۋم لە گەۋرەيى و سەرۋىكىيە، نە ئەو كارانەشم بە دلە. ئىمە لە باتى دىلسۆزى بۆ مىللەتە كەمان بىينە چەتە و رىگر و باجەستىن لە سەريان، پىم كارىكى بە نامووسانە نىيە. خۆت چۆنت رابۋاردوۋە حىساب بۆ من مەكە! كارم بە كارى كوردستانى ئىران نەداۋە.

ئىتر خەبەرم لەۋ برايانە برا؛ نەمدەزانى چ دەكەن. جار و بارىك كە توۋشى بەك يان دوانىيان دەبووم خالىكم دەپرسى و جۋابىكم ۋەردەگرتەۋە كە نەمدەزانى تا كۆي گەيون.

رۇژىك لە گەلالە بووم. پىرىژنىك ھاتە لام گىريا، گوتى كۆرەكەم (سەيد...؟) گىراۋە لە سەر ئەۋە كە دەلىن ئىرانىيە. تكام بۆ كىرد بەريان دا. سەيد چۈبوۋو چەند كەسىكى رەگەل خۇي خىستبوۋ، گوتبوۋى مام ھەزار دەلىق بچنە ئىران چەتەيى لە عەجەمان بەكەن! چەند تەقەيە كىيان كىرۋو؛ پۇلىسىكىيان كۈشتبوۋ؛ ھەلا تىبونەۋە ناۋ چىاي قەندىل؛ كە بە ھىچ جۇر ناگاشم لى نەبوۋ.

رۇژىك - كە مالا مەلامستەفا لە «قەسرى» بوۋ - گوتىيان بارزانى بانگت دەكا. گوتى: نۆ پىشمەرگە ئىرانى - كە سالىح لاجانى و ھەۋالانى ئەۋن - لاي ئىمە گىراۋن. ئەۋانە لە ئىران زۇريان عەزىزەتى دەۋلەت داۋە. ئىستا ئىرانى سوورن لە سەر ئەۋە كە بىاندەينەۋە. تۆ دەلىيى چى؟

گوتىم: قوربان! خىكايەت يان دەزانم. ئەۋانە لە لاي قەلادزەۋە ھاتوۋنە ئەم دىۋ. ئىدىرىس كۆرى تۆ قەۋلى پىداۋن كە ناينگرى و دەياننېرىتە جەبەيەكى دوور لە سنوورى ئىران. من رەۋاى نابىنم بىرىنەۋە بە ئىران. ئەگەر ھەر بۆ مەسلەھەتى رۇزە، من ئامادەم - كە زۇرىش منيان لە لا گرىنگە - لە بەرانبەر تۆپىكدا كە بىدەن بە تۆ، خۇمىيان تەسلىم كەم؛ بەلام ھەرگىز ئەۋ فتۋايە نادەم. خۆشت كارى خۆت دەزانى...

گوتى: ئىمە لەۋ لىقەۋماۋىدە ھەموو لامان لى براۋە، رىنگەى ئىران نەبى. چۆن دەتوانىن ئەۋانە يان نەدەينەۋە؟ چۆن بىرايم و جەلال بە سەرماندا زال نابىن؟

- من فتۋا نادەم؛ ھىچكارەش نىم. خۆت دەزانى...

پىرە پىۋاپىك بە ناۋى «خەسەن ھەۋتەۋانە»، لاجانى - زۆر سال بوۋ پىشمەرگە بوۋ - دەئىۋارىدا ھاتە لام كە عومەرى كۆرى تازە لاۋىكە و دەگەل ئەۋ نۆ كەسە گىراۋانەيە. زۆرم بەزەيى پىدا ھات. چوۋمە تىكاي ئەۋ كۆرە. شەۋ بەريان داۋو؛ گوتىۋويان ھەلاتوۋە. عومەر - كە لە مردن رىزگارم كىرۋو - زۆر جار دەھاتە لام و دەردى دلى خۇي دەكرد. جارىك دەگەل فايق موعىنى چوۋنەتە سەر رىگاي نىۋان سەردەشت و خانى. گوتى: كارۋانىكى كامىۋنى سەربازان - كە چارەدە كامىۋنى باركراۋ بوۋ؛ ھەر يەكەى سى يان چۋار پاسەۋانى لە سەر بوۋ - بە بەردەمماندا ھاتن. ئىمە لە ناۋ دارستانىكى چوغوردا دەۋرۋەرى رىگەمان گرتىۋو. دەمانتۋانى بە

تهنیا دهسریژیک بیانکوژین و کاروان پرووت کهین. کاک فایق - که سهرکردهمان بوو- فهرمانی ناگرکردنی نهدا:

- کاک فایق لهوه چاتر قهت هه لئا کهوئ!

- نه خیر رازی نیم تهقه بکهن، خه تهره!

جا توخوا نه گهر کاکه حمهد بوايه، ده سهر نهو پارووو چهور و نهرمه ده چوو؟ چؤنت دهوئ تا خه تهر نه بی؟ به جیم هیشتووو و هاتووومهو...

کوریکه تری ئەم مام ههسه نه (برایم)، له پشت شینم جارانی لاجان کوژرا. ئەو عومهرهش له شهری «دۆلی خدراوئ» دیموکراتی ئیران - که ده گهل دهولهتی خومهینی کرا- به ته یاره کوژرا.

پۆژیک ئیواره نه حمهدی بارام میرزام دی که له دهسته و دایرهی جهماعهتی موعینی بوو. گوئی قهراریان داوه بچههه ئیران و شۆرش هه لگیرسیئن؛ به لام من رامکردووو و ده گهلان ناچم. گوئی مام عهلی عهجهه له بنکه به جی ماوه و هیشتا نه چووو. خه بهرم بۆ مام عهلی نارد که نه گهر ناچی بۆ ئیران با بیته لای من. هاته لام و تا ئاخری شۆرش لیک هه لئه براین و بنکهه ته سلیمی نهو ده کرد؛ وهک گول پین راده گه یشت.

بیستمهوه که دواي ئەوهی له بارزانی و شۆرشه کهی ناهومید بوون، ویستووایه بۆ خویان له ئیران کاریک بکهن. همه دهه مینی سیراجی له هه موان دلگهرم تر بووه که ده بی ههر بچین. شهویک له دۆلهره قهوه رۆیشتوون و همه ده مین تا سهر سنووو ده گهلان بووه، گوئوو به برا وا باشه من بچم ده گهل دهولهتی عیراق قسه بکهم و چهک و نه سپابتن بۆ وه ریگرم. خۆی لئ دزیبونهوه و خۆی گه یاندۆته به غدايه و ماتهی هه لگرتووو. پیشمه رگه ئیرانییه کان که وتووونه چیاوه و تووشی شه ر و به کوشت چوون هاتوون و سیراجی هیچ خه بهری نه بووه و بی سهر و شوئنه. جا ئیستاش تا باسی شه هید بوونی سمایلی شه ریفزاده و مه لا ئاواره ده بیسم، گورجی چروچاوی پر له فیل و فه ره جی سیراجیم دپته بهر چاو. لام وایه هۆی به کوشت چوونیان نهو کابرا زیرهک و بی باره یه، که ئەوانی هه لئاوه و خۆی لئ دزیبونهوه. من بروام وایه؛ رهنگه واش نه بی. ئەوه خوا ده یزانی... له م به یئانه دا که نهو براده ره ئیرانییانه له دژی ئیران خه بات ده کهن و له شۆرشی بارزانی ته کیونهوه و پیشمه رگه ی شۆرشی عیراق به کار تیکده ریان ده زانن، ژن و کوری فایق موعینی له سهنگه سه ره و له مالی هه سهو میرخانی ژازه له ییه. فایق چۆته سوله یمانی؛ چاوی به فه رمانده ی ئه رته شی پینجه م که وتووو، قه ولی چهک و یارمه تی لئ ساندووو. چۆته به کره جو لای جه لال تاله بانی که چه کداری ده وله تن و دژی بارزانی. هاتۆته وه شاری سوله یمانی، میوانی شیخ له تیف بووه. نامه به کی بۆ هه سهو میرخان نووسیوه که: ئیوه ژن و کوری منتان داگیر کردووو؛ کاریکی زۆر نامه ردا نه یه. نه گهر نه تانگرتوون، بیاننیرنه سیهک؛ بۆ مالی شیخ له تیف. ویستوو به له سنوووری بانه وه برواته دیوی ئیران؛ له سهر چوار پریانی سیهک-چوارتا، جپه که بیان راگرتووو که فایقی تپدايه. «سدیق ئەفهندی» ناویکی له کۆنه وه پیشمه رگه و خه لکی سوله یمانی، که هه موومانی باش ده ناسی دایده به زینتی:

- کاک فایق کارم به تۆیه.

فایق به لیباسی فه قیوه، بی چهک ده لئ من فایق نیم و ناوم مه لا قاده.

- ههر چیه که بی ره گه لم که وه!

رۇژىك كە بۇ كارى چاپخانىە - كە ئەودەم لە سوورەبان بووين - چومە مالى بارزانى، گوتى:
- ئەگەر بىتەوى دەتوانى فايق موغىنى بىينى و قسەى دەگەل بىكەى. با ھەرچى دەيزانى
دەربارەى قايد فىرقەى پىنج و جەلال و جاشەكانى بەكرەجۇ، پىمان بلى؛ دەنا ئەوۋە ئىرانى
داواى دەكەنەوۋە و لە خەتەردايە.

چومە «وہسان» فايقم دىت كە دەگەل پىشمەرگەيەك بە ناوى «خەلىل شەوباش» لە
مالىكى چۇلدا ھەس كرابوو. دوو چەكدارى بارزانى لە دەرک و سەربان بوون. پىكەوۋە
دانىشتىن، كاك فايق نەقلى گىرانى خۇى و شەوباشى بۇ گىرامەوۋە. كە گوتم ئەگەر ھاوكارى
دەگەل شۇرشى بارزانى نەكەى، زۇر لە چارەنووست دەترسم، گوتى: ئەوانە يارىدەمان نادەن.
تەنانت برىندارىشمان بۇ دەرمان ناكەن. حازر نىم ھىچ ھاوكارىيەك بىكەم...

گوتم: كاكى خۇم! دەلئىن تەبرى گۇشتخۇر دندووكى خوارە. تۇ پياوى ئەو كارانە نەبووى! بە
زۇر بە ملە خۇتدا ھىنا و نەشتزانى چ دەكەى. ئەگەر مەن بوومايە لە جياتى تۇ، كە دەمزانى
دوژمنايەتى بارزانى دەكەم و بە ولاتى بەردەستى ئەودا دىم و دەچم، ھەر بە شەو، بە بى پى، بە
ناو دارستاندا سەفەرم دەكرد. ھەمىشە چل تەفەنگچىيەك دەگەل دەبوو؛ لە سەر ھەست و
دەست لە سەر پەلەپىتەك. تووشى ھەر رىبوارىك دەبووم، نەمدەھىشت پىروا و خەبەرم لى بەدا،
دەمبەستەوۋە تا زۇر دوور دەكەوتمەوۋە. بۇ چەند كىلۇمىتر لە پىشەوۋە رىگەيان بۇ تاقى
دەكردمەوۋە و ھەمىشە دەستەيەك لە داوۋە دەيانپاراستم. لە كوۋ دەنگ درابام دەمكردە تەقە و
خۇم پىزگار دەكرد. لىم روونە ئەحمەد تەوفىق لە جياتى تۇ ئەمەى بىكردايە، زۇر بە ھاسانى پىكى
دىنا و دەگىر نەدەكەوت. تۇ دەزانى «ھەسۇ» شىرى كەرىشى خواردى، تىدەگا كە تۇ داوا
دەكەى زىن و كورپ بچنە «سىتەك»، ماناى وايە خۇت لەو ناوۋەى و دەتەوى بىانىنى. جوابت بۇ
دەنووستەوۋە كە ژنى تۇ خوشكى مەنە و كورپ تۇم لە كورپ خۇم ھەلئاناردوۋە؛ ئەوا بۇم ناردىە
سىتەك. سىدىق ئەفەندىت لە سەر رىگە دادەنى كە باشت دەناسى و دەتگرى. تەنانت
دەمانچەيەكىشت پى نىيە دىفاع لە خۇت بىكەى. چۇن كەسىك بە ئاشكرا دژى بارزانى
بجولپتەوۋە و ھەموو كەسپىش بىناسن، دەچى سوارى جىپى مسافىرەرى دەپى و بە نپوۋەپاستى
جادەدا سەفەر دەكا و دەيەوى بچى بە چەك و ئەسپابى دوژمناى بارزانى لە ئىران كار بكا و بە
عەقىدەى بارزانى زىان لە شۇرشەكەى ئەو بەدا؟! زۇر بە داخەوۋە پياوى ئەو كارە نەبووى. خۇزىا
ئەحمەد تەوفىق با. زۇرىش بۇ ئايندەت دلئەنگم؛ بەلام دەستم ناروا. ئەوۋەندەى بتوانم ھەولى
خۇم دەدەم كە لە كوشتن پىزگار بى.

ئەوۋە دوامىن دىدارم بوو دەگەل موغىنى. بە مەلامستەفام گوت: راستە لە ناچارى خۇى چۇتە
بەكرەجۇ و لاي قايد فىرقە، بەلام شتىكى وا لە ھىچيان نازانى كە ئىمە نەمانزىنى. ئەو داواى
يارمەتى كردوۋە، قەوليان داوۋەتى و ھىشتان ھىچى وەرنەگرتوۋە. راستە كارەكەى دژى كارى
تۇيە كە دەگەل ئىران دۇستى؛ بەلام بە پىرواى مەن بە ھىچ جۇر نابى ئەو دوو كەسە نە بىكوزى، نە
بىاندەيەوۋە بە ئىران. لە جىگەيەكى دووردەست، لە سنوور ھەسپان كە! بلى ناتاندەمەوۋە؛ بەلام
گرتوومەن و نايەلم دژى ئىران بجولپتەوۋە. بىانكە بە پەرى بەرندەى قومار. ھەر وەخت ئىرانى
كەوتنە بىر و بەھانە دۇزىنەوۋە، دەفەرموۋى مەن فايق و ئەحمەد تەوفىقم پى بەخىو ناكرى؛
بەرھەلدايان دەكەم و ئازادەن چ دەكەن بىكەن. ئىرانى زۇر مەمنوونت دەپن كە ئەوانەيان دە گىزا
نەكەى و نەبنە مايەى دەردى سەربان. كە لە ھەبسى تۇشدا بىن، ھەموو رۇژ ئەگەر بە پىويستت

زانى دەتوانى فەرمانى كوشتىيان بەدى. بەلام بە ھىچ جۇرىك دلەم فتوا نادا كە تەسلىمى ئىران بىكرىتەوہ. چونكە لە دژى تۆ تەبلىغاتى پىن دەكەن؛ وەك چەند جار كىردوویانە...

دوایى بیستمەوہ كە فایق و شەوباش كوزراون و لاشەكانیان دراوہتەوہ بە ئىران. راستە فایق بە شەھیدىكى مىللى لە ناو كوردستانى ئىران حىساب دەكرى؛ بەلام بە بەروای من عەبدوللایى براى لەو پىتر شىاوى ئەو ناوہ بووہ؛ مەلا ئاوارە و شەرىفزادە زۆرتەر جىگەى ئىحتىرامن. نەدەبوایە سىراجىش لە بىر بىجئ و حىسابى دەگەل نەكرى. بەلام كەم واپە تارىخ عادل بووبى و ھەقى ھەر كەسى بە پىنى كار و زەحمەتى خۆى دابى...

شىخ لەتەف بۆى گىترامەوہ كە فایق لە سولەيمانى ميانى بووہ. كاتى گوتوویە دەپۆم، پىم گوتووە بە ھىچ جۆر وا مەكە «قالە تەگەرانى» بزانى كەى دەپۆى و بۆ كوى دەپۆى. چونكە قالە جاسووسى سى سەرەيە: بۆ بارزانى و بۆ ئىران و بۆ عىراق كار دەكا. گوتى باشە. بەلام بەيانى كە ھاتە خواحافىزى، گوتى قالە تەگەرانى ماشىنى بۆ گرتووم و بەپىم دەكا!

لە قەلاتى بالەيان بووین، «مونتەقىمى قازى» - كە لە پىشیشدا دەمناسى و برادەر بووین - ھات گوتى: دەچمەوہ لای مەھاباد ھەوالان دەبىنم؛ كارىكت نىيە رامسپىرى؟ گوتم: خەمىر ددانىك و فرچەيەكم بۆ بىنە!

تەواو خۆى قەلس كرد كە من بۆ باسى سىاسى دەگەل ناكەم! جارىك بە سەفەر چوو بوو مەھولتەر، ميانى مالى شىخ مستەفای كورى شىخ عوبەيدىلا بووم كە ئەوسا لە ھەولتەر بوو. سالارى ھەيدەرى و مونتەقىم لەوى بوون:

- بۆ ھاتوون؟

- بۆ سەياحەت!

رۆژى گوتیان مونتەقىم گىراوہ. گوتیان خەبەر بە شۆرش دراوہ كە مونتەقىم دەگەل كورى شىخ عوبەيدىلا چۆتە مەرکەزى فەرماندەى سوپای عىراقى لە ھەولتەر. كە لە نوختەى سنوورى شۆرش لىيان پىرسىوہ، گوتوویە ناوم عەبدوللایە و ناسىوانە كە مونتەقىمە. سالارى ھەيدەرى كە ھاتبووہ و زانىبووى مونتەقىم گىراوہ، چوو بوو گەلالە و گوتبووى منىش بگرن كە دەگەل مونتەقىم لە ھەولتەر بووم. گوتبوویان كارمان بە تۆ نىيە كە تۆ ئاگات لە كارى مونتەقىم نەبووہ. بىستمەوہ كە مونتەقىم دراوہتەوہ بە ئىران و لەوى ھەبس كراوہ.

تا ھاوین لە «لێوژە» ماينەوہ. ھەموومان تووشى زگ ئىشەى زۆر سەخت بووین. مېشوو لە كوپرەش ھەشرى دەكرد و ھەجمىنمان نەما بوو. دوكتور مەحمود گوتى ئاوى كانىيەكەى گوند خراپە و جىوہى تىدايە. خەلكى گوند لە مندالىيەوہ پىيەوہ راھاتوون؛ بۆ ئىوہ سەممە. ئاوى گەرمى چەمەكەمان دىنا دەمانكولاند و ساردمان دەكردەوہ. بەلام چارى مېشوو لە نەدەكرا.

قەزار درا بار بکەين بۆ گوندى «سوورەبان» كە ھەشت مالىە و لە «وہلەزى» جوئ بۆتەوہ. چەند رۆژىك لە گوندى «قەسرى» مامەوہ تا جىگەى چاپخانەمان پەيدا كرد و پىكمان خست. لە ھاتوچۆى نىوان قەسرى و لێوژە، جارىك لە رىگە لە برسان ھىزم نەما. لام دا ناو پۆلە سپىندارىك، راکشام. قشقەلەى سەگباب قەرەقەر لە دەورەم، زۆرى توورە كردم. دەمانچەم لى ھەلكىشا، دوو دەمانچەم پىوہ نا. ھەر چەند دە مېترىش دوور نەبوو، تازە بە تەقەوہ فرى! ديار بوو زۆر ئەنگىوہى چاكەم! راکشامەوہ. پاش تاوىك خرمە و تەپەى پىادە و سوار ھات. ھەر ھەر

کرد: برسیمه، دهنگی پله هات، گوتی:

- نهوه ههزاری قهله ندهره! دادهی بیگه نی!

بی تو ناخوش، یهک مریشکی سووره وه کراوی به نانهوه دامی، قرتم لی بری!

ههردو ریگه یه دا شهویک ده گهل دوو پيشمه رگه بوومه میوانی شیخی «به رگره». شیخیکی جیحیلی زور دلتهر و خوش مه شرف، ده فی هینا و به دهنگیکی زور خوش شیعیری «سافی» کاکي هیرانی ده خویندهوه.

پیشوو ههردو له لیوژه گوی ئیشه یه کم پیوه نووسابوو، گویم وه ژان هات و زوری نار ههت کردم. شیخ ههردو به پهله پیواریکی نایه سه ر ناگر تا پیسته که ی سووتا. نیرتکی پیوازه که ی - که پیشابوو - خسته ناو کونی گویم و ژانی شکا. باش بوو نهو دهرمانهش فیروم. که هاتین برۆین دوو پیوازم نایه باخه لم نهوهک له ری گویم وه ژان بیته وه! گه ییمه ناوپردان، دوکتور ههسه نیکی عاره بی لی بوو؛ خوی تووره کرد: چون تو دهرمانی لادی ده کار ده که ی؟ گوتم: دوکتور زوری له سه مه رۆ! زوو دهرمانم ده که ی یان پیواز له گیرفانم دهرینم؟!

بهردو له وه ته واو له لیوژه جی بکه ی نه وه، سه ریگ چووینه دۆلی «باله بیان» که مه که به ی سیاسی و ته نفیزی له وییه و زور ناو و هه وای خوش بوو. دۆلیکه نریک به بیست گوندی تیدییه و پره له باغات و میوه. چۆمه که ی له نریک به فرانیه؛ به هاوینی سووریش ههردو سه هۆلاوه و ناویری مه له ی تیدا بکه ی! چهند دیمه نیکی جوانه که نهو هه موو دار به روانه و دار مازووو گه ورانه، هه موو میوی ره زی لی هالاوه و به هه زاران هیشووو تری لهو به رزاییانه وه خۆ دهنوین.

میوانی که پری شیخ ره زای گولانی بووم. پيشمه رگه یه کی هه بوو (که ریمه که چهل)، چیشتی لی دهن. ئیوا ره یه ک چوومه وه که پر؛ که ریم دهمه روو له سه ر خۆله پۆتینه دریز بووه؛ هاوار ده کا:

- مردم! بگه نی!

دوو پشک به قامکیه وه دابوو؛ بن ههنگلیشی خر بیوو. گوتم: ماست هه یه؟ پیاله یه کی چکۆله ماست هه بوو؛ نامه سه ر ناگر، تو زیکم گهرم کرد. قامکی که ریمان گرت بیخه ی نه ماسته وه، له ناوی خوی دهستی راوه شانده، ماست رزایه ناو خۆل. هاوارمان بۆ دارشکینیک برد، ته نیا دۆی هه بوو. دۆم گهرم کرد و فهورن که ریمان چا کرده وه.

نهو دهرمانی ماستی گهرم بۆ دژی دوو پشک، زور جار به کار هات. باسم بۆ حاجی محهمه دی شیخ ره شید کردبوو. له پاشه رۆژدا که له زینوی دیتمه وه، گوتی:

- نه قلیکی خوش: چوومه وه لۆلان و به سۆفییه کانم گوت نهو دهرمانه فیروم که زور هاسانه و ماست هه میسه هه یه.

- کی پنی گوتی؟

- لاویکی نه فهنی شارستانی.

سۆفییه ک گوتی: پاش شیخ ره شید تو دهمینی، ئیمان به سه ر رووتی شارستانی ده هینی؟ به خوا به قسه ت نا که م!

قه بریک هه یه له لۆلان، ده لین ههردو کهس به ردیکی چکۆله لهو سه ر قه بره هه لگرئ و بیخاته گیرفانی، دوو پشک پیوه ی نادا. سۆفییه که چووبوو سه ر نهو قسنه، دهستی بۆ به ردۆکه بردووو و دوو پشکینیک پیوه ی داوه! به دهست و سه ر راژاندهن هات:

- حاجی محەممەد چەم لێ دەکەو؟ ئەوا دەمرم!

- ماستی گەرم کراوی سەرپووتی شارستانی عیلاجت دەکا!

پژژیک لە پردی زەردەووە دەمەویست بچمە دۆلی بالەبیان؛ بە چاوی پێم وا بوو زۆر هاسان دەتوانم بگەم. چەمەدانیکم بە دەستەووە بوو؛ بە پێ مەل لێ نا. گەیمە قەسری، ماندوو ببوو و گەرم بوو. ئیستراحتیکم لە سەر جۆگە کرد و خۆم فینک کردەووە و مەل لە هەوراز نا. بە هەزار دەرد گەیمە سەر هەورازی وەسان. لینگم دەلەرزێ؛ وەک سەرخۆشان تەلۆتەم بوو. ناخری گەیمە سەر موزێرە و باوی قاچم خۆش بوونەووە. شوانیک هەرای کرد:

- هۆی کاک! پەری سیگارم وئ نییە؛ ئەگەر هەتە پرێکم بەدیه.

نیو دەستەیک پەره سیگارم لە سەر بەردیک لە پەنا دانا؛ بەردیکیشم لە سەر دانا، با نەبیا. گۆتم وەرە ببیە، خۆم گەیانده ناو گوندی وەسان. مەل هەموو لە چۆل بوون. چەند لاویک لە سەربانی مزگەوت بوون. سەلامم کرد و لە سێبەریک دانیشتم. گۆتم تۆوتن و پەر و ناگرم هەیه و ئەمشەو لەم سەربانە پرایدەبویرم. یەکی گۆتی: میوانی من بە!

- مالت نزیکه؟

مالیکی نیشان دام، لە هەورازیک کە هەر تۆقیم.

- نایەم کاکە!

یەکی تر گۆتی: میوانی من بە!

- کوا مالت؟

- لەوبەری چەمە و پردیش هەیه.

رەگەلی کەوتەم. لە رێ تۆوشی یەکی تر بووین، گۆتی: کاکە میوانی من بە!

- کوا مالتە کەت؟

- ئەمەتا لە ناو ئەو بەردانەدایە.

- باشە دەبمە میوانی تۆ!

کردیانە کیشە کە چۆن میوانم لێ دەستینی؟ گۆتم: کاری من بە گەز و بستە؛ ئێرە نزیکترە و تۆم ناوی! بوومە میوانی ناو بەردان. سەیر دەکەم ژنیان هەر یەکە ییست و پازدە میتر شالیان لە پشտایە کە لە عیراق باو نییە.

- ئەرێ ئێوە چینی؟

- ئیمە سەیدی کولێجین. سەیدە بدوللای کولێجی نەووە و خوارزای ئیمەیه کە لە سابلاغە.

- کورە ئەگەر وا بێ خزمین!

شەو کابرایەک هاتە ئەو مالت، گۆتی: ماشەللا لە دنیا دا پیاوی عاقل هەیه و ئیمە نازانین. ئەمڕۆ بە رێبواریکم گۆت پەرە سیگارم دەیه! بۆی لە سەر بەرد دانا بووم؛ بەردیشی لە سەر دانا بوو کە با نەبیا. پڕواننە ئەم عەقلە! گۆتم: کاکە تۆ چت دیووە؟ عەقلی وام هەیه لە لینگە کلاش درشت تر!

- ئەو تۆ بووی؟ شەرت بێ سبە ی بە ئیستری خۆم بتهمە ئەو شوینە دەتەوی!

لە رینگە گۆتی ناوم مەلای بۆرە. باسی سەیدە عەولای کولێجی بۆ کردم کە ئیستا شوکۆر پیاویکی دەولەمەند و زۆر پیاووە. بۆ من خەبەریکی تازه بوو. زۆرم دل خۆش بوو؛ چونکە سەید

عەولام كە بەجی هێشتبوو، منداڵکی فەقیر و هەتیوبار بوو. ئیتر لەو ساوه بوومه خاوەن خزم و توتتی جفارم هەر ئەوان بۆیان دینام.

لە «لیوژە» دەگەڵ سامی ملمان لە کاری چاپەمەنی نایهوه. رۆژنامە ی خەبات هەفتهیهك به عاره بی و هەفتهیهك به كوردی دەنووسرا. پاشان كاك سامی چوو ههكتەب سیاسی له ناوپردان و تەنیا من مامهوه و بەرپرستی چاپخانه و ئیداره کردنی پیشمەرگەکان بووم. جار و باره دەر فەتم دینا، دەچوو مەوه بەغدا سەری منداڵانم دەداوه و یهکیکم له جیی خۆم دادەنا تا دیمهوه به سەر رابگا. جار و بارهش منداڵهکانم خۆیان دەگه یانده ناو شۆرش و چاوم پی دەکەوتن. هاوینیک که مەدرهسه و چانیان بوو، هاتن. خانی چکۆلەم که ههوهل جار له گهلاله له ژووری ماله که دەر کهوت و روانی، گوتی: ئای دایه! باخچهی بابە چەند گهورهیه! لای وا بوو ئەم ههموو جەنگەل و شاخ و داخه باخچهی منه!

کە پریکمان لە چیا ی پشت گهلاله کرد و کرمانه ماله خۆمان. چەند کە پری تریشمان لی نزیك بوون. رۆژانه له «سوورەبان» کاری چاپخانەم دەکرد، شەوانه درەنگ که تا «گهلاله» پێگه ی دوو سەعاتیک دەبوو، دەهاتمەوه مال. ئیوارەیهك زووتر چوو مەوه، مەسووم گوتی: دوو مارم دیتن لیک هالابوون؛ هاوارم لەو جیرانانە کرد که سیان به دادمەوه نەهاتن. گلهیم له جیرانان کرد، گوتیان به خوا نەبگوتوه، هەر گوتویه: «ئەوه تا مار»، «مار هاتوون». لەوان وا بووه دەلی مائی دیکه هاتوون!

- کاکه قسه ی قۆر! ئەو ماره ی دیوه که پیوه دەدەن.

- دە جا داکي محەممەد دەبوو بیگوتایه: «ماری گوریس» هات!

گهلیکم روانیه ئەو بن گاشه بەرده که دوو ماره کانی چوو بوونه بن، پهیدام نەکردن. دلخۆشی مەسووم دەداوه که هەر ئەو ماره بوون و رۆیشتون. مەترسه! چیدی نایەن. کتیبم دەخویندەوه و دەمگوت مار نەما. لەو دەمەدا ماریک به نێوه راستی پەری کتیبدا خوشی و له کهله کدا خۆی شاردهوه. جوان به درۆزن دەرچووم! شەو له که پر دا چرامان کوژاندبۆوه، با خشە ی له گهلا دینا، مەسووم دەیگوت ئەو ماره خۆی لی مات کردووین تا دهنووین. جا وەرە و سویند بخۆ که مار به شەو ناگه پێ و ئەویش ئیستراحت دەکا!

ئەمجار سەعید ئەبووشامیلی چاپخانەچی به لایهوه شتیکی زۆر عەجایب بوو که چۆن به نیوه شەوی تاریک، به ناو ئەو دارستانه پرەدا به تەنیا دەچمەوه مائی و ناترسم؟ دەمگوت: کاکه! له درنده ناترسم؛ له بنیادهمی خراب دەترسم که بۆ تەماح بمکوژی و ئەویش به ریدنا نارۆم و تووشیان نابم...

لیوژە خەلکیکی زۆر ساده و بەستەزمانی تیدابوو. زنیك ئاوی بۆ دینان به ناوی «میری»، ورج بیینه و میری بیینه! ئەگەر ئاوی دەهینا و دەیدی میوانی نامۆمان ههیه، کۆلوانه که ی به سەر دەم و چاویدا دەدا و دەهات.

- میری! ئەوه بۆ وا دەکهی؟

- ئای به قوربان! ئاشەرمیکم له میوانان!

مهلایه کی لی بوو «مهلا نیسک» - پیم وایه ناوی عەسلی «سەعید» بوو - ئەو بیچاره نەیتوانیوو دوو سێ سلاوهت و «مهولایه سه للی» له بەر کا و له مهولوودنامەدا بەشدار بی. سەیدیکی نەخویندەوار فیریان ببوو، پلاوی مهولوودی دەر خوارد و مهلا بی بهش بوو!

گوتیان «مەلا نىسك» چاۋىلكەيەكى ھەيە دە قىمەت نايە! گوتم: مامۇستا دە كرى ئو شتە
عەنتىكەيە بىنىم؟
- بەلى بۇ تۆ قەيدى نىيە.

قوتوويىكى ھىنا پر لە پەرۇ، ھەر پەرۇى ھەلكرد تا گەيشتە لۆكە. لە ناو لۆكە، عەينەكە
كۆنىكى دەرىنا لاسكەكەى بەن بوو. راستى قرانىكى نەدىنا؛ لە مەلا بسوہ بت! دلەم نەشكاند،
گوتم: نىشانى كەسى مەدە! زۆر گەنجىكى بەقىمەتە!

گىياھەك بە زۆرى لەو ناوہ دەروى بە ناوى «گۆرمزە»، زۆر لە ئەسپەناخ خۆشترە. رۇژانە بىست
فلسم دەدا بە كچۆلىكى مېرى، دەچوو چارۆكىك گۆرمزەى دىنا. رۇژىكى جومعە بانگم كرد:
فاتمۆكى وەرە بچۆ گۆرمزە!

مېرى گوتى: ئەپرۇ! فەقى ئايشى ژنى مەلانىسك دەلى جومعان گىا زىكرى دەكەن؛ گوناھە
ھەلىانقەنى!

- خات مېرى! ئەدى بۇچى مانگا و بزەكانت ناردوونە دەشت گىاي بە دەم زىكرەوہ بخۆن؟!
بەبانيان «مېرى» ھەر ئاويكى شەومەندە بوو، دەبىردەوہ كانى و لەو سەر ئاوى تازەى دىنا.

- ئاخىر تۆ بەو ھەورازە ھەلدەگەرى ئاوى شەو بۇ دەبەيەوہ؟!

- قوربان! فەقى ئايشى دەلى ئاوى شەو نەچىتەوہ ناو كانى شكايەت لاي خودا دەكا!
جاريك مېرى شكايەتى كرد كە ئەگەر تۆ لە مال نابى، پيشمەرگە تەنەكەى بەتالم نادەنى.

- چەندى دەتەوئ بەرە، بەلام بۇچىتە؟

- بە قوربان نيوہ رۇنى خۇمالى و نيوہ رۇنى شاپەسند لىك دەدەم و بە پىرەى مېردەمدا
دەينىرمە رەواندز!

ھاي بە كلكى خىوى! لە ھەموو عىراقدا رۇنى رەواندز بە خالىس و چاك بەناوبانگە؛ كەچى
ئەويش فىلى تىدا دەكرى!

بەزمى خۇشمان لە سوورەبان «نزار» ناو، كورى «سەبرى بۇتانى» بوو. لە كەر كووكەوہ ھاتبوو.
مندالىكى ۱۶-۱۷ سالە بوو. رۇژ تا ئىئوراي دەگەل سەگەلى ناو دى ھەلدەسوور؛ دە باوہشى
دەگرتن؛ ماچى دەگردن. خەلكى دى شتيان پى نەدەفرۇشتين، دەبانگوت گلاو دەبين. ھەرچى
دەگەل نزارم دەگرد، بى فايدە بوو. باوكى لە خۇشى زىرەكى «نزار» پىنى بە عەررەوہ بەند
نەدەبوو، ھەميشە تارىفى دەگرد.

رۇژىك گوتم: نزار لەغەزىكت لى پىرسم: دوو بزى يەكيان رووى دە رۇژھەلاتە و يەكيان رووى
دە رۇژاوايە؛ لەسەر باقە گىياھەك دەلەوہرېن. ئەوہ چۇن دەبى؟
قەدەرېك مات ما، گوتى: بزى نابى، ئەسپ دەبى؛ كە پارويىك ھەلدەگرى و ئاور بۇ پاش
قوونى دەدانەوہ!

گوتم: شتىكى كە پيشوو بىستوتوہ و زانىوتە بلى؛ ئەتۆ ئەوہت دەزانى!

ملى لە سوپند نا كە بە زىرەكى خۇى ھەلى كردوہ!

نزار كوردى نەدەزانى و كلاسى شەشى خويندبوو. ھەر زوو گوتى ئىجازەم بدە بچمە لاي
باوكم.

- بچۆ بەلام زوو وەرەوہ.

چوووبو ھەر لە دوورەوہ بانگى كردبوو:

- بابه له غه زیکم به زیره کی خوم حمل کرد!

که بوی گنر ابوو باوکی جوینی پیدابوو:

- هه تیو ئابرووت بر دووم!

حالی کردبوو که زور هاسانه. نزار شهو نه هاته وه. به یانی خوم لی تووره کرد که بو دروی کردوو.

گوتی: سه گلم بو هات، به لایته کهم له دم و چاوی خوم دا، گوتم من نزاری ئاوالتانم، به لام قبوولیان نه کرد و نه موپرا به شهو بیمه وه!

جا نایی له بیرمان بچی که لایت [چرا قوه] بو سه گ لیدری له شهودا، هه رگیز ناویرن نزیک پیاو که ونه وه.

ده گهل نزار به ریډا ده ریشترین، تووشی پیاو یک بووین کووپه له ترشیاتیکی له سه ر باردا به ستبوو.

- ماموستا نهو کابرایه یان ترشیاته که ی بو مالی خویه تی، یان بو مالی جیرانان، یان ده یفروشی!

گوتم: یانی چواره میشی ماوه؟ یان ده قهبری بابی راده کا!

شهویک له زورور دهر کهوت و به فری دیبوو. هاته وه گوتی: شتیکی زور سه پیره، به فر له هه رزایه و نه ستیره ش له عاسمان دیارن!

ته ختی نوستم له ناو چاپخانه دا نزیک کووره بوو. قهراخی لووله کووره له سه ر یان دلۆپه ی ده کرد. نزارم نارد هیندیگ گلی تی په ستیوی. دلۆپه ویستا، له پر باوه شیک به فر و ئاوم به سه ردا کهوت.

- نزار تو چت کردوو؟

- ماموستا دیتم به فر له خول پاکتره، به فرم تی په ستاوت!

شهویک چهند سو فیله که یه کی دی لام بوون. نزار باسی سه گیکی لی پرسین که نایبینم، گوتیان کوشتان.

- ئای خودا ره حمه تی بکا جهننه تی، به خوای ره حمه تی زور سه گی چاک بوو!

له سووره بان ماوه یه کی زور خالی داغای حیسامیشمان ده گهل بوو. جاریک مام عه لی پلاوی لینابوو، کاکله ی گوژی تی کردبوو. خالی داغا پرسى: نه وه له کوئی گوژ ده پلاو ده کهن؟ من له جیاتی مام عه لی گوتم: له ئیران! مام عه لی سوور هه لگه را و به سه ریډا نه راند:

- ئاخر ترم شیخالی! دوو بست هه رزه و بیست ئاغای هه یه! تو که ی دنیات دیوه؟ له هه موو

ئیران یه ک کاکله گوژ به بی پلاو ناخون!

خه لکی دی زوریان من خوش ده ویست؛ ده هاتنه لام و قسه ی خوشم ده گهل ده کردن. جاریک چوو بوومه به غدا و خالی داغا له جیی من بوو. چوو بووه سه ر بانى پیریزنیک گوتبووی:

- زولی! نه وه بوجی که ره و ماستت بو مام هه ژار ده هینا و بو من ناهینی؟

- خالی داغا! مام هه ژار قسه ی خوشن لو ده کا. نه تو وه که به راز غه زریوی لین چوو یه کونیوه!

خه لکی گوند هاواریان بو هینام که خه لکی «وه لزی» هاتوون داره پاوانه کانیان ده برن. مه لا سه ید ره حمانم نارد، هاته وه گوتی: ده لین ده یبرین و جوا بی که سیش ناده ینه وه. گوتم وه رن ریگه یان لی بگرین. هه رچی هات، باره دار و باره به رمان لی ساندن، پروتمان کردن. پیاو یک به

سئ باره وه دهر چوو بوو؛ دوور كه وتبووه وه. گوتم سه عید و مام عهلی بچن ئه ویشم بۆ بیسن. سه عید رایکرد و به ده مانچه له کابرا راسا. کابرا تفهنگیشی پین بوو؛ شه ری نه کرد و ته سلیم بوو. مام عهلی كه هه موو دنیای به چیرۆکی خۆی کوشتبوو، زۆر به شلی دهرۆیشت. تا سه عید کابرای هینا، ئه مجار مام عهلی جوینی پین ده دا و هه ره شه ی لئ ده کرد.

- مام عهلی مه رگی ئه و سه ر و سه مئله ت بئ! خۆ نه تویرا بچیه پیش!
- نا، گوتم دیه گانه، فه کیره، بۆچی بیکوژم؟!

ئه مجار چوومه «دیلمان» و به مه لامسته قام گو ت وه کیلی تۆ له وه لزی رینگه ی داوه زولم له وه فقیرانه بکه ن. ناردی نه عمانیان گرت كه وه کیله كه بوو. له ته ویله یان کرد تا به نکای من پاش چوار رۆژ بهریان دا. سووختی ئه و زستانه مان له و داره تالانیانه پیک هات.

ده گهل مه جید و مه لا سه ید ره حمان سه فه ریکمان به ره و «زینوی» کرد. شه و له «ناوبه رگه» میوانی مه لا محمه مه د ناویک بووین. به یانی هه ر له مالان ئاوا بووین، دوو ته یاره ی هو کره هه نته رمان هاتنه سه ر. گوتم خۆ به شار نه وه! جیگه کهم پرووته ن و خیزه شینه بوو؛ له راست خۆم دانیشتم، قوتووی سیغاره کهم دهرینا، سیغاریکم پینچاوه و دامگیرساند. گوتم با ئاخه ر سیغاره له زیاندا بکیشم. ته یاره لییان قرماندم، چه ند مه ریکیان له که رکه مه ریکی ده وری من کوشت؛ من وه به ر نه هاتم. ته یاره چوون و من بانگم کرد: وه رن برۆین! مه جید هات. مه لا ره حمان نه بوو. هه رمان کرد، ناله یه کی هات. له م سه ره چوو بووه ناو دروه شیلانیکه وه، له و سه ر دهر نه ده هاته وه. به لاق کیشان دهرمان کیشا. هه موو ده ست و سه ر و چاوی به دروه شیلان ده خوین هاتوو.

قه ده ریک ئه نوهر دلسوژم له جیگه ی خۆم دانا تا له به غدا دیمه وه. پیم وایه با سه م کرد كه چۆن کومونیستیک بوو. ئیستاش له یه مه نی جه نووبی هه مه کاره یه. ناوی مه لا برایم بوو. كه هاتم هه وه، هه را بوو. کاری به خه لکی دئ کردبوو، پوولی نه دا بوونئ. سابوون و په ره جفاره و تیغی ریش تاشینی پيشمه رگه ی بۆ برای ناردبوو. دهرزیه کی به مریشکیک له فه قیران دا بوو. زۆر زوو گوتم تۆ لیتره مه مینه. پوولی کریکارانم لئ وه رگرتن و دامنی. مه لا برایم به سووکایه تی رۆیشت.

ده میتک بوو كه له سووره بان بووین. هه ر ده بوو كه له دئ دوور كه وینه وه و له ده شت برین. ویستم ئاوده ستیک دروست بکه م. مام داودی میردی میری ئاوه ینمانم بانگ کرد:

- ئاوده ستیک بکۆله پوولت ده ده می!

توو ره بوو: عه یب نییه من ئاوده ست بکۆلم؟ هه ر ناشزانم کۆی ده کۆلن!

- مام داود بیه خشه! مه نزوورم ئه وه بوو ئه گه ر ئه نوهر (مه لا برایم) به مر دایه، تۆ چۆن قه بریکت بۆ ده کۆلی؟

- کوا خوا ئه وه ده کا؟ ئه گه ر ئه و سه گبابه به مرئ، قه بریکی لۆ ده که م قه تی لئ دهر نه چیته وه!

- ده باشه برۆ بیکۆله بزانه چۆنی ده کۆلی؟

قولکیکی زۆر دوور و درێژ و قوولی کۆلی كه ئه نوهری زگ زلی به هاسانی تیدا بنیژئ. وتم

داره رای كه و کونیکي تیدا بیله وه، ئه وه بوو به ئاوده ست!

پیشمه رگه یه کمان به ناوی عه لی - که خه لکی ئیران بوو - به گالته پینان وتبوو سه ید ره سوولی بابی گه وه کوژراوه. ئه ویش چل دیناری له کن سه ید ره سوول داناوه، له تاوان شیت

ہو؛ دایہ کیو. دوائی سنی پڑھ پیدامان کرد و ہینامانہوہ. گوتمان دەینیرینہ بەغدا. خزمیکی لہ زینویوہ ہات گوتی دەبیہمہ مالہ شیخی قہرناقہوی. عہلیان کہ بردہوہ، شیخ ہاتوہ و گوتوویہ: ناوی جنوکہ کانت ہلدہ تا بیانکوژم! ئەمن ئەمشہو بہ قلیج (شیر) پینجسەد جندوکہی کافر م کوشتوہ و بەری بہیان لہو خہزایەدا ہاتوومہوہ. عہلیہ شیت دەلی: ئای بہ قورت دابا مل ئەستووری زگزل! ئەگەر تۆ ہیندہ مەردی، دە بجۆ ئینگلیس و عہرەبان بکوژہ و نہوتی کوردستانمان بۆ بستینہ! شیخ دەلی: ئەم ہەتیوہ کافر ی دل پەشہ، بە من چاری ناکری!

لہ دەر فەتیکی تردا - کہ لہ بیخۆلان بووین - بردمہ بەغداہ. قرار وا بوو دواز دە جار لہ بەرقی بدەن، پاش شەش جار ہەلاتبوو. کہ ہاتمہوہ جوینم پین دا:

- بۆ نہتہیتشت باش عیلاجت بکہن؟

گوتی: بە خودا ترسام ہیندہ عاقل بم، بە کاری ئەم ولاتہ نہیہ!

جیژنی پەمەزان بوو؛ خەبەرم نارد بۆ مەلا قادری قازی گەلالہ کہ بہ ہوی جیژنہوہ شتی بنووسە بۆ رادیو. نامەہی کی دوور و دریزی نووسیوو؛ کہ قەلەمی کوپیہی بہ زمان تەر کردبوو:

«لە مەدینەوہ «پوعلوبە» دواز دە پڑھ ری چوو بووہ مەککە، بە پیغەمبەری گوت: مانگم دیوہ، فەرمووی: «وہیلون لی پوعلوبە» یانی: وہیل لہ بۆ پوعلوبە...». کاغەز ہەمووی بہو توور ہاتہ پەرا بووہ. ناچار جرم دا و خۆم بئی فتوای قازی گوتم جیژن لہ ہەموو لایەکتان پیروزی بی.

لہ سوورہ بانہوہ لہ سەر داوای کاک عەبدولخالق چووم بوومہ کارگیری رادیو شۆرش لہ «شیناوی»، لہ خوار قەسرۆکیوہ. جیگہی تیندا ژانمان نہبوو. فەعلەمان گرت و چەند ژووریکمان دروست کرد. ژووریکم بۆ خۆم کرد؛ زۆر تەنگەبەر؛ بہ حال جیگہی دوو تەختی تیندا دەبوو. لہ بەرد و قور بوو؛ ژوور و دەری سواغ نہدرا بوو؛ ہەموو کەلینەبەرد بوون. مشەمماہی کی نایلۆنم بہ بەر میچە کەہیوہ دابوو کہ خۆل نہوہری. ہەوالانی سەر رادیو زۆر بوون؛ کہ دوو لەوانہ شیخ عەزیزی شیخ رەزای باسەرہ، موہەندیسی رادیو بەرق، لہ چیکۆسلاواکیاوہ ہاتبوو؛ ئەوی تر رەفیق چالاکی ہونەر مەند و گویندہ و نومایشنامہ نووس بوو.

کہوتمہ سەر ئەو فکەر کہ شەرہ فنامہ بہ کوردی تەرجمہ بکہم. بەلام کتیب لہ کوئی بینم؟ سالح مەحموددی بارزانی (خوارزای مەلامستەفا) - کہ کرمی کتیبہ - شەرہ فنامہی فارسی چاپی میسر و شەرہ فنامہی عەرہبی تەرجمہی «عہلی عہونی» و شەرہ فنامہی عەرہبی تەرجمہی «مەلا جەمیل پڑبە یانی» بۆ ہینام و ملم لی نا. لہ پاش کاری نووسینی کەرستہی رادیو و بہہ بیکہ راگەشتن و نووسینی مەقالات بۆ پڑنامہ و شتی تر، وەختیکم دەدزیوہ، یا لہ بن داریک، یان شہو لہ سەر جیگہ، خۆم بہ تەرجمہوہ خەریک دەکرد.

بہاری ۱۹۶۹ مەلامستەفا چوو بووہ گەران لہ لای دەشتی شلیز و سولہیمانی و لہ «ماوہت» ماوہیہ ک دەماہیوہ. ویستم سەفەریکی بەغدا بکہم. دەبواہ دەربارہی کاری چاپخانہ شہوہ بازانی بینم. بہ ریگہی ہەولێردا ہاتمہ کەرکووک. چوومہ کاراژیک گوتم: ترۆمبیل بۆ شەدەلہ ہەہیہ؟ کابرای کاراژدار تماشایہ کی دەوروبەری خۆی کرد، گوتی: دانیشہ و دەنگ مەکە! کہ خەلکی لہ دەورہ نہما، گوتی: کاکہ تۆ قسێک دەکە یاسی سەرہ! لەوہتا مەلامستەفا ہاتۆتہ ئەو ناوہ، ہەر کەس بەرہو ئەوی پرا دەولەت بەہانہیہ کی پین دەگری و دەیگری. تۆ بۆ دەچی؟

- راستیہ کہی دەچم چاوم بہ بارزانی بکہوی.

ناردی کہ بابیان بۆ ہینام. رانندہیہ کی بانگ کرد و سرتەہیہ کی دەگەل کرد. گوتی دەگەل ئەم

راندده برؤ. هاتینه کن «چه مچه مال». جاشه کانی جه لال و برابیم نه حمده له «به کره جو» را هینابوویاننه چه مچه مال و له ئوتلیک دامه زرابوون که له سر چه قی ریگا بوو. نه شمویرا به راندده بلیم لیتره لامه ده ئەو جاشانه ده مناسن. بۆ خۆی زۆر به په له له شار ده رکهوت. گوتم: حزم کرد لات نه دا. گوئی: ئەمین گاراژدار تیی گه یاندم که نابی جاش بتیین. گه ینه سر چواررپی «ته نیال». ره مه زانیش بوو. به کابرای ته نیالی سپاردم و رویشته. چایچی نان و چای دامی. زیلیکی پر له سهرباز هات. دهستی لی هه لئینان، گوئی: ئەم خزمه ی من تا به رانبه ری سوورداش به رن! له ریگه تیرمان قسه ی خووش کرد. له به رانبه ر سوورداش دابه زیم و به پی ملی ریتم گرت. دوو که سی به تفه نکه وهش گه یشتنه من، گوئیان پیشمه رگه یین. دوا ی تو زیک گوتم: برا من شارستانی و ته نه لم، ئیوه برؤن، من ورده - ورده دیم. گوئیان: نه خیر به پیی تو ده ریون و به جیت ناهیلین. وانیت باریک به ریدا هات، پر له ژن و مندال و مریشک و قه له موونه. رایگرت:

- وهرن سوار بن.

له پشت وانیت سوار بووین. نوژی شیوان گه یینه گوندی «ئۆمه رقوم». ساحیب کامیون گوئی: مالم لیتره یه و به ربانگه؛ میوانم بن!

- بووله کهت چه نده؟

- به خوا هیچم لیتان ناوی. به خو پایی سوارم کردوون.

- ده کاکه بمانگه ینه «شه ده له» نیو دینار وهر گره!

بردینی بهر قاوه خانه. له بائی نیو دینار سی روبه دینارم دایه. چووینه قاوه خانه. سو فیه ک هات گوئی: فهرموون بۆ ته کیه! شیخ عه بدو ره حمان به خیری هیناین. پیاویکی زۆر عاقل، زۆر روو خووش، زۆر کورد پهره ست. له وه تاغه ی ئیمه ی لی بووین، به سه تان کتییی ته فسیر و حه دیسی له سر تاقه بوو که له بهر دوو که ل زهر د و رهش هه لگه رابوون و دیار بوو زۆر له میژره نه خویندرا و نه وه.

لیم روونه ده رباره ی شیخ و ده رویشی شه ده له وه شته یه کت بیستوهه! منیش وه ک تو: له زه مانی مه ولانا خالیدا، شیخ نه حمه دی سه ردار یه کیک له خه لیفه خو شه ویسته کانی بووه و سه یدی به رزه نجییه. نازانم که ی ته ریقه ته که له ریگه ی نه خشه بندی لای داوه، به لام بهر له وه بچه عیراق، «حه مه سوور» ناویک له و تایه فه داوا ی پیغه مه رایه تی ده کا و ژن و میردی مریدی ئەو تیکه لاون و هه موو ژن بۆ هه موو پیاوان حه لال و کهس گوی به شه رع نادا و زینایان له لا گوناخ نییه. ده ولت حه مه سووری گرت و بر دیه حه بسی کهر کووک. به سه تان له مریدان - که نیشانه و دروشمیان قوله داریکی ده ست بوو - چوون له دوری کهر کووک، ژن و پیاو و مندال مانیان گرت، تا حه مه سوور به ردارا. زۆر له مه لایانیش چوو بوونه ناو ئەو ته ریقه ته. ده یانگوت هه ر کهس چه ند رۆژیک له شه ده له بی، عه قلی ده گوپی. من خو م مه لا ته ها ناویکم له لو بنان ده گه ل بوو. له نه خو شخانه مرید بوو. ده یگوت هاو به شییه کی زۆر زۆر عادلانه بوو؛ کهس له کهس تیرتر و برسی تر نه بوو. ئەو ده مه که من چوومه شه ده له، حه مه سوور ما بوو؛ به لام دام و ده زاکه نه ما بوو. حه مه سوور له و به ری دی که شیوه له یه کی نیوان بوو ده ژیا. چه ند که سیکی تریشیانم ده ناسی که ناغایانه ده ژیان و ده گه ل پیشمه رگه دا بوون. به قسه ی «مه لا باقی» - که تاریخیکی زیندووی کوردستانی عیراق بوو - وه ختی به هائوللا له سه رگه لئو بووه، کاری کردۆته سه ر بر وای

ئەو شىخانىە و لە رېنگەى پېشوو لاداۋن .

سۆفپىيەك خزمەتى دە كەردىن كە لە سەر يەك قىرى دەهاتى . ديار بوو لە كۆنە مەرىدەكانى زەمانى جەزم بوون بوو . شىخ عەبدورەحمان دەرۆيشت ، گوتم : خواحافىزىت لى دەكەين نەوەك نەتېنىنەو . گوتى : دەبى سبەى نان و چا بخۆن . گوتم : يا شىخ ! ئىمە بەرۆزۋو نابىن . تۆ پارشەومان بۆ بىزىرە و بەرەبەيان دەرۆين .

دوای پارشيو خواردن بارگىنىكى جل كراۋ حازر بوو . گوتى : سوار بە تا «هەلەدن» . گوتم : لازم نىيە . گوتى : تۆ لىم مەبە بە مام حەسەنى فەيلى كە دوئىنى سەرما بردى ! كابرانى خاۋەن بارگىن لە رېنگە گىتراپەو :

مام حەسەن - كە دوكاندارىكى فەيلى بەغدايى بوو - هاتبوو سەرى عەبدولحسېنى كورپى بدا كە لە هەلەدن بە بنكەى پېشمەرگە رادەگا . شىخ عەبدورەحمان لە شەدەلەو مەنى رەگەل خست كە لە كوئىستانى بە تەنى نەبى . كاتى سەر كەوتىنە ملەى چىاي پىرەمە گروون و مام حەسەن زانى كە من خەلكى سەرگەلووم ، هەلەدنشى لى ديار بوو ، گرنەى گرت كە تۆ بچۆرەو ماله خۆت . هەرچەند گوتم پوولى تا هەلەدنم ساندوۋە و كوئىستان بۆ نابەلد خەتەرە ، بەهرەى نەدا و بە جنىو لىم جيا بۆو كە من خۆم بە پياۋ دەزانم و بە تەنيا دەرۆم . لە دامىنى چيا لىتى هەلكرە كرىو و سەرما بردى .

كە گەيشتىنە شوئىنەكە ، جى پى و جى كەلاكى مام حەسەن لە بەفردا مابوون . ديار بوو زۆرى لە كرىو سەر لى شىۋابوو ؛ زۆر لە نىزىك مالان سەرما بردىۋى . بە سەر سەرەخۆشى مام حەسەندا هاتم . ميانى عەبدورەحمان قازى بووم . «مامۆستا هەردى» شاعىر لەۋى بوو . بە داخەو لەبەر ناھومىدى خۆى مېشكى داخرايوو ؛ هەموو شتى لە بىر چوۋبۆۋە . دلخۆشى دانەۋەى من بەهرەى نەدا . بە زۆر وام كرد سەر و رېشى بتاشن . پاش نيوەرۆ چوومە «مالوومە» . كابرانەكەم بە كرى گرت بە سواری بمبا بۆ ماۋەت . شەو نوئىزى شەۋانىكى درەنگ گەيىنە ناۋ دى «ولاخلوو» . بەفر بوو ؛ سەرماش سەخت . كابرانە گوتى : تۆ بچۆ مالى مەلا ، منىش خزمىكم هەيە . گوتم : رەمەزانان ميان خوئىتالە ؛ دانابەزم . تۆ بچۆ بە مەلا بلى ميانىكت هەيە . ئەگەر روۋى ناخۆش بوو ، زوو ۋەرە دەچىنە ماله خزمەكەت . هەر چۆنى بى شەۋىكە ، رايەبوئىر . مەلا هاتە دەر و گوتى : فەرموو . زوورىكى زۆر گەرمى پاك و خاۋىنى هەبوو . هەر تماشام دەكا و دەلى : حەيفە پىر بوۋى ، بە داخەو زۆر گۆراۋى !

- مامۆستا من تۆ نانسىم . تۆش قەت منت نەدىۋە ؛ لىت گۆراۋە .

- كاك هەزار تۆ شتت لە بىر چۆتەۋە ؛ من ناوم مەلا عەبدوللايە . چەند لە سابلاخ پىكەۋە

ئاشنا بوۋىن و لە كۆمەلەدا هەۋال بوۋىن ؟ ...

كاۋىزى ژيانى كۆمەلەمان كەردە شەۋچەرە و زۆر خوش رابرا . پارشيو كەوتىنە رى . چىشتەنگاۋ گەيمە ماۋەت . دوو شەۋ لاي بارزانى و شىخ محەممەدى هەرسىن - كە بەرپرسى ئەۋى بوو - مامەۋە . پاش دوو شەۋ دەگەل كامىۋنىك بەرەو سولەيمانى رى كەۋتم . زۆر جار كامىۋن لە قوردا گىرى خوارد . بە حالەحال ، گا بە سواری كامىۋن ، گەلىك بە پى و بە قور شىلان ، شەۋ گەيشتىنە قاۋەخانەى قەدى چىاي «ئەزمى» . لەبەر سەرما و بى پىخەفى نەمانوئىرا بنوۋىن . شەۋى مابوو كەوتىنە رى ؛ مەلا بانگدان گەيىنە شار . خۆم كوتايە پاچەخانەيەك ، نان و چام خوارد . نەمدەۋىرا دەر كەوم ؛ شاگردىكم نارد جىگەم لە ترۆمبىل بۆ پەيدا كا تا كەر كووك . بۆ

نەمدەویرا دەرکەوم؟ لە کوردی جاش دەترسام.

بانگیان کرد: مسافری کەرکووک سوار بن! جیگەم لە پیشەوه بۆ داندرا بوو. عەینەکی رەشم کردە چاو. گوتم: برا من لە پیشەوه گیژ دەبم. گورجی یەکی لە دواوه دابەزی جیگە بگۆرینەوه. خۆم لە ناوهراستی پشتەوه خزانە. لە رینگە لە دلدا پیکەنینم بە خۆم دەهات: سی و ئەوهەندە ساڵە بۆ کورد و کوردستان ماندووم و دەرەم دیوه و ئاوازی ولاتان بووم و حەبس و شەوینداریم چیشتوو؛ ئیستا وەرە لە عەرەب نەترسی، لە کوردی خۆیندەواری هاومەسلەکت بترسی که بتبینی، بتکوژی!... دیسان بە ترس و ئایەتەلکورسی لە چەمچەمال دەرچووین. جاشیک که هات لە ماشینەکهی روانی، خۆم و بەختم نەیناسیم. لە کەرکووکەوه هاتمەوه هەولێر سەری کاک محەممەد (مەم) و تایەر تەوفیقەم دا و ئەوسا چوومەوه بەغدا.

وێک دەزانین لە مانگی جونی ۱۹۶۷دا شەری ئیسرائیل و عەرەب قەوما. ئیمە که لە شەردا زۆر باومان خۆش بوو، پیاوی دەولەت هاتن - که شیخیکی عەرەب و فەرماندەیی دوو سوپای عیراکی لە هەولێر و کەرکووک بوون - داویان لە مەلامستەفا کرد که لەو شەردا یاریدەیی دەولەتی موسولمانی عیراق بدا بە دژی جوولەکه. من لەو مەجلیسەدا حازر بووم. مەلامستەفا گوتی: شیخ عاسی دەلێی با شیر هەلکیشین و بچینە جیهاد. زەمانی شیر هەلکیشان بەسەر چوو. پرۆاشم وایە عەرەب دەرەقەتی جوولەکه نایەن؛ که ئیسرائیل دەولەتیکی عەسری و سەنەتکارە و دنیاوی لاگرە. بەلام چونکه شەری موسولمان و جوولەکهیە، من شەردەوه سێتیم و موسولمانەتی وام ئەمەری دەکا که لە رۆژی وا تەنگانەدا نەبمە خەنجەرێک لە پشتەوه لە موسولمان دەم و جوولەکهش هەر بیانکوژن... من که خۆم لام وابوو چاکترین فرسەت هاتوو شەردەکه گەرتر کهین و بەغدا ناچار بکهین بەسەر چۆکدا بی، ئەو جوابەم هیچ بە لاوه پەسند نەبوو؛ بەلام دەسەلات چییە؟

فەرماندەیی هیزی هەولێر لە ناو قساندا گوتی: نازانم کی فەرماندەیی سوپای ئیسرائیل؟

بە لەهجه یەکی پر لە گالتهوه گوتم: مووشی دایانی مەشهور که دنیا دەیناسی چ بەلایەکه! سبەیی ئەو رۆژه - که وتووێژکەرەکان رۆیبوون - من دەستی مستەفا و زاگرۆسی کورم گرتبوو، لە پشت گوندی رێزان دەمگێران؛ مەلامستەفا رادەبرد؛ بانگی کردم:

- خەبەر چییە؟

گوتم: خوا شوکر عەرەب و ئیسلامەتییه که یان زۆر کرە! چوارسەد تەیارەیی میسری لە سەر فرگە سووتاو و جوولەکه گالەیان پێ دەکا.

دەنگی نەکرد و رۆیشت. چوو بووه گەلالە؛ جەوهەر هیرانی لە قاوه خانە گوتبووی: ئیشاللا جوولەکه هەموو عەرەبان قە دەکەن. گرتیان و دوو مانگیان حوکم دا! زۆرم حەز کرد که جوو بە سەر عەرەبا زال بوون. عەکسێکی مووشی دایانم لە ژووهرەکه بەرانبەر بە خۆم هەلواسیبوو.

چەند رۆژیک ئاشپەزەمان نەبوو؛ حالمان شە بوو. کورێکی عەرەبی پێشمەرگە هات گوتی: من ئاشپەزی چاکم؛ ئاشپەزی بۆ کردین. دواي چەند رۆژ گوتی: نەمکەنە گوویندەیی رادیۆ، ئاشپەزی ناکەم! تاقیمان کردەوه، دەنگی بە کار نەدەهات. ئەویش پێی چەقاندبوو هەر دەبی گوویندە بی. گوتم: ئەبووتالیب! لەو هاتوو جینیو بە کومۆنیست نادەم لەبەر خاتری تۆ؛ عەکسی مووشی دایانیشم لا بردوو. برۆ ئازادم که و هەر نانی وشک دەخۆم!

چەند ماله كوردێكى تور كیایی له عەشیرەتى «قشووڕى» لە دەورى بنكه كەمان بوون كە هەموویان عەولادى پیرە پیاویك بوون؛ ئەویش مالى سەر بە خۆى بوو. دە گەل ئەو وەشا كە كورە كانی چوار كەس و پێشمەرگە بوون، شیناوەر دیشیان كردبوو. كورێكیان لە گەل خوشكێكیدا لە ژووړێك دەژیان، لاوێكى بیگانەشیان وەك رەنجبەر دە گەل بوو، شەوانە لەو ژووړە دەنووست. جارى وا هەبوو چەند رۆژ ھەر ئەو بیگانە و كچە كە بە تەنیا شەو لە مالدا دەمانەو.

دایكى كچ رۆژێك ھاواری بۆ بنكه هینا: كچە كەم خوینێرێژى دە كا، ئەو دەمرى. كاك عەبدولخالق جیبێكى پەیدا كرد و بردیە خانى بۆ سەر حەكیم؛ هینایەو. براكانى كچ لە حەكیمیان پرسیبوو، گوتبووى حامیلە بوو و بەرى ھاویشتوو. شەو بە تەنیا لە ژووړە كەم دەمنووسى، پیرەمێرد و كچە كەى ھاتنە ژووړ. پیرە گوتى: كورە كانم بە زۆر ئەو كچەم دەدەن بەو رەنجبەرە؛ تۆ قبوول مەكە! لە پر چوار كور بە تەنگەو ھاتن دەنگى باوك و خوشكیان دا كە ھەستن! من دەر كەوتم كە نەھێلم بیانبەن. قايشى تەنگى یەكیانم گرت، بە دوان رۆ ھاتنە قايش و كیشیان؛ دەستم بریندار بوو. ھەرام لە ھەوالانى مەقەر كرد، كەس بە دەنگمەو نەھات. ھىچ دەر فەتیان نەدا و لە دەر كەو كچیان بە تەنگ كوشت. پیرە مامیش ھەلات؛ قاتلە كانیش ھەلاتن.

ژووړە كەم عەرزە كەى پر بوو لە خوین. كە دیتم ھەوالە كانم تازە پەیدا دەبن و بە دەنگى تەنگەو ھاتوون. لاشە كەمان بر دە دەورى كانى؛ دایك و خوشكى بە شیون بر دیانەو مال. بە سولەیمانم گوت بزانه ئەو شانەى خویناوى بوون لە سەر كانى بیانشۆرەو. سولەیمان كە ھەر دە خەيالانى ئەو كارە ساتە داىە و سەر دۆشە كێكى شتوو و لە سەر پلووسكى كانى داناو و خەرىكى شوتنى شتى دیکە، سەر دۆشەك تەپ دە كانى دەكەوى؛ جا وەرە و ھەلێ! وەیزانى مردوو ھاتۆتەو سەر كانى!

ژووړە كەم زۆر دیمەنىكى خراپى بوو: لە زەمین ئەو ھەموو خوینە، پەلەى خوین بە دیواران ھەلپێراو، جێ گوللە لە دیواران دیارن. ھەر چى گوتیان بە تەنیا لیڕە مەنو، چرام كوژاندەو و لە سەر تەختە كەم راكشام. بەلام تا خەوم لى دەكەوت، كچە كەم دەھاتە خەونەو؛ دە پاراوە كە: زولمیان لى كردوو، مەزلوووم، خوا ھەلینە گری... چەند جار بەو خەونە راپەرم و زۆرى كار لى كردبووم. كە دواى وى كەوتم، پیرە، گەوادىك بوو؛ قەولى بەو رەنجبەرە داو كچە كەى بداتى لە باتى شەرتى رەنجبەرى. دەنگى نە كردوو كە بۆ بە شەو لە گەل كچە كەیدا پێكەو دەژین. ئیستا كە كار نەماو، لینی پەشیمان بۆتەو و ئەو كە تنەیان گێراو. شكایەتى سوو كایەتى بە سەر بنكهى پێشمەرگەم گەیان دە كورانى بارزانى. قاتلە كەیان چەند رۆژێكى كەم حەبس كرد و بەرھەلدا كرا و ھەر بە پێشمەرگەى ما بەو.

بەھارى ١٩٦٨ بوو، خەبەریان دامى كە «ھیمن» و چەند كەسىك لە لای قەلادزەو ھاتوون و ئیستا لە تەرەفى ماوە تن. ھەر خەبەرم دەپرسى و دەستم پێ رانە دە گەبیشتن. گوتیان ھاتوونە ناو دەشت و بەرەو «وەسان» چوون. دە گەل پێشمەرگە بە كدا كەوتمە پى و شوین. لە گوندى وەسان لە ماله سەیدى خزم پرسى، گوتیان چەند لاوێك و سەیدىكى ئیختیارى زۆر پیر شەو میوانمان بوون و چوونە دۆلى بالە بیان. لە گوندى «قەلاتى» تووشیان بووم. ئای لەو خۆشیە! لە پاش بیستوسى سال دوورى، مام ھیمنم دیتەو. بەلام سەید راستى دە كرد ببو ھىختیار.

جا وەرە چەنە لێدە و باسی دەردی دووری بۆ یە کتر هەلپێژە و شوکری خوا بکە کە سەرمان گەیشتەو یە ک. سبە ی ئەو رۆژە بزنی کیم کړی و ئەو دوو جەمە ی ترمەن پێی رابوارد. دیار بوو هەوالە کانی کە حاجی شیخ عەولای کولێجە و خالیدی شیخ رەحیمەن، دەلە - دەلێانە بپۆنەو. قەرارمان دا کە ئەگەر ئەوان رۆیشتن یە کتر بگرنەو و پیکەو بژین. زۆری نە برد کە «هیمەن» هاتە شیناوی و لە ژوورە کەمدا تەختیکی دانا و بووینەو هادەمی هەمیشە یی.

من هیمەنم پێی لە هەموو شاعیرانی کورد شاعیرترە؛ بەو شەرته بۆ خۆی شیعی خۆی نەخوینتەو! شیعیکی بۆ خویندەو لە سەر شۆرشێ نووسیوو؛ لای وا بوو باش نییە. لیم وەرگرت و لە سەر رادیۆ خویندەو، زۆریان پەسند کردبوو. تەنانەت خۆی دەبگوت تا تۆ نەتخویندبوو نەمەدەزانی هیندە شیعی چاکە! کە خەبەری هاتنی هیمەنم بە مەلامستەفا دا، زۆری پێی خۆش بوو؛ راپسپاردم کە تا مومکینە خزمەتی بکړی و دلی رابگرن.

ژوورە کەمان سەرەرای تەنگی و تاریکی، ئەوئەندە ی مشک هەبوو شەوانە خەومان لێ حەرەم بوو. بە کۆمەل مشک رەمبازیان تیدا دە کرد. شەوانە لە پاش کاریش چەرا زەنبووریمان نە دە کوزاندەو کە مشک بە پروناکی کەمتر دینە دە؛ بەلام خرمە و رەمبە ی مشک دە وەدا نەبوو. رۆژیک من دەمنووسی، خرته خر تیک لە نایلۆنە کە ی بن میچ دەهات؛ لام وا بوو باران لێی دەدا. هیمەن گوتی: کوا گۆچانە کەت؟ ئەو ماره بیکۆژە! ماریکی جنجیری درێژ کەوتبوو سەر نایلۆنی بن میچ، بە حال دەتوانی بپروا کە نایلۆنە کە لووس بوو. گوتم: کاکە ئەو بولبولی خۆمە نایکۆژم! مارهات تا خۆی لە نایلۆن خەلاس کرد و لە دیوارە کەدا نیو مێتریک لە بەرە ژووری جێ سەرم لە تەختە کە چوو کونیکەو. هیمەن دەلی: بیکۆژە! دەلیم نایکۆژم. گوتی: یاخوا ئەمشەو پیتەو بەدا، وە ک رەشکە کا هەلتاسینێ!

- با بە منیشەو بەدا!

تا رۆژی دوو هەم مارمان نەدیت. جاریک سەری دەرهینا، نەخیر ئیمە سەیری ناکەین. وردە - وردە سامی شکا؛ هاتە دەر؛ چوو بن میچ. زیکە ی لە مشک هەستاند. هە ی جانمی تاژیە جنجیر! دە ی مشک راپو کە! قەت مشکیکی بن میچ نەما. ئەمجار بۆیان هاتە خوار. لە بەر چاوی ئیمە راپو مشکێ دەنا و دە یگرت. خوا وەتەسپینی، قەت تاقە مشکیکی بۆ دەرمانیش نەهیشت. وەر کە نانمان بۆ دەر شتە بن تەخت، کر تە کرت دە یخوارد. دە چوو ئەو خوار دێنەو و دەهاتەو ماله کە ی خۆی لە پشت سەرم. زۆر لە میژ سالە بروام وایە هیچ ماریک ئەگەر ئازار نەدرێ زیان نادا و لە خۆرا بە کەسەو نادا. ئەو ماره برواکە ی منی ئیسبات کرد. بپو پشیلە یە کێ پاکێ خۆشەو یستی بێ پسیایی و میاومیاو. پاش چەند مانگی کە ئەو شوینەمان بە جێ هیشت، پێشمەرگە ی «فارس باو» ی چوو بوونی. باسی ژوورە کەم کرد. فارس باو گوتی کردوومە تە ژووری خۆم.

- تو خوا کاک فارس ماریکی لەو رەنگە ی تیدا، ئاگات لێ بێ نیکۆژن!

فارس زەرد هەلگەرا، گوتی: هەر ئەم رۆ دە ی چۆلی کەم؛ چۆن پیاو دە گەل مار لە ژووریکدا دەژی؟!

باسی ژبانی ئەو رۆژانە ی شیناوی، هیمەن لە پێشە کی شەرە فنامە کەدا زۆر جوانی نووسیو. چەند جاریک لە شیناوی زۆر پێس بۆمباران کراین و بە سەلامەت دەرچووین؛ چونکە لە مانگی ۹ ی ۱۹۶۸ دا کە بە عسی هاتبوونەو سەر کار دیسان شەریان پێی فرۆشتینەو. رۆژانە هەر

گرمه‌ی تەیارە و قەرمە‌ی شیتستیر و زەرمە‌ی تۆپان و نالە‌ی بۆمبا بوو.

شەویەک دەرووبەری ڕادیۆ بۆمباران کرا. من لە ژووریکدا بووم، فانونوسیکم لە پێش بوو، دەمنووسی. لاویک لە ریزی موهندیسەکانی ڕادیۆ خۆی بە ژووردا کرد. من خۆل و گلی سەربانم لە تەوژمی بۆمباوە بە سەردا باریبوو، خۆلەکە‌ی میزی نووسینم خاوەن دەکردەوه. گوتی: مام هەزار! لە بۆمبا زۆر ترسام، بە سەر سیمی خارداردا کەوتم بریندار بووم. بیکە بە خاتری خودا فێرم کە تۆ چۆن لە تەیارە ناترسی؟! گوتم: کاکە من هەر لەشم دژی تەیارە‌یە؛ وەک سەعات کە دژی ناو تێ چوونە!

مام هێمنم لێ دوور کەوتەوه کە لە گەرما و میشوولە خۆی رزگار کا و بەرەو کویستان چوو. منیش لە بەر چەند شتیەک دلم لە ڕادیۆ هەلەقەندرا و لە سەر داوای خۆم چوومەوه سەر چاپخانە. رەفییق چالاک - کە لە حکوومەتەوه پەنای پێ هینابووین و کاری ڕادیۆی دەگەل دەکردین - هەر خەریکی شەیتانی کردن لە عەبدولخالق بوو. جاری وا بوو خەبەری لە من دەدا کە خایم. جارێک گوزارشیکێ کە لە سەر من و عەبدولخالق نووسیوو، راست بۆ منیان ناردبۆوه. «دوکتور مەحموود» لە سەری نووسیوو: «رەفییق گوو دەخوا خراپە‌ی ئێوه دەلی!» رەفییق نامە‌کە‌ی خۆیندبۆوه و چەسپاندبوویەوه و دا‌ی بە من.

گوتم: رەفییق! ئەگەر عەبدولخالق نەبێ تۆ دەتوانی کاری موهندیسی ڕادیۆ بەرپۆه بەری؟

- نا وەللا! ئەوه بەو نەبێ بە کێ دەکری؟

- ئەگەر من نەبم، تۆ زۆر قازانج دەکە‌ی؟ قازانجە کەت کامە‌یە؟

- خوا نەکا تۆ برۆی. بە خوا بە کەس کاری تۆیان بۆ ناکری.

- من خراپەم دەگەل کردووی؟

- بە عەکسەوه، تۆ لە گیرفانی خۆت زۆرت زەرەر بۆ من کیشاوه و تۆ نەبی هەر ناتوانم دوو

رۆژ لێره بژیم.

- دە‌ی برا ئەو کاغەزبازییه و شەیتانی کردنەت لە چیه‌ی؟

- کاک هەزار راست پێ بلیم: لەو ساوه بوومه جاسووسی سپری عیراق وا فێر بووم. ئەگەر

رۆژی دوو گوزارش لە سەر خەلک نەنووسم شەو خەوم لێ ناکەوی. خۆه فێری بووم؛ بۆم تەرخ ناکری!

گەرە کە ئەمه بلیم کە کوردی عیراقی (خۆیندە‌واره‌کانیان) زۆر گوی بە ئەخلاق‌ی باش نادەن. پیاوی زۆر باشیان تیندا هەلەدەکەوی؛ بەلام کەمیک لە ناو زۆری نالەبار و بی‌باردا. تەبەقە‌ی سادە و کەم خۆیندە‌واری کوردی عیراقی لە کوردی هەموو شوینە‌کانی تری کوردستان - کە دیومن - پیاوتر و راست‌تر و بی‌فیل‌تر و سەخی و خۆراگرتن. پیاو هەق بلێ، زۆر لە پراپی کوردی ئێران نەجیب‌تر و بەوه‌فا و ئەمەگ‌ترن...

ماوه‌یه‌کی‌تر لە سوورەبان مامەوه. ئەو جار چاپخانە‌مان گۆیتزە‌وه بۆ «بیخۆلان» کە جەنگە‌لیک بوو لە نزیک «چۆمان». خانوویی‌کمان لە نزیک خانوویی‌کی کە بۆ کارکەرانی ڕادیۆ کرابوو، بۆ چاپخانە دروست کرد و دەگەل کاک عەبدولخالق و هەوالانی ڕادیۆ بووینە‌وه جیران. جیگە‌ی دەزگای ڕادیۆ و جیگە‌ی چاپخانە‌ش لە کێو لێک نزیک کرابوون. کاری من ئەمجار ببوه دووسەرە: هەم بۆ چاپخانە هەم بۆ ڕادیۆ دەمنووسی و ئیدارە‌ی بنکە‌ی چاپخانە‌شم لە مل بوو.

مام هێمن ساردی پاییز هاتەوه لام لە چاپخانە و لە ژووریکا دەزیاین. خانووه‌کە‌مان چوار ژوور

و دالانىك بوو. دەرگام بۇ دالان كىرد، بوو بە سالۆنىك. سۆپەيەكم لە سالۆن داننا، ھەم چىشتى لە سەر لى دەنرا، ھەم ژوورە كانى گەرم دەكرد. لە مەكتەب سىياسىيەو ھەم ھەشتەس وانىت دارى سووتەمنەنى بۇ بىنكەى چاپخانە و سى و دوو وانىت بۇ بىنكەى رادىو ھاتىبوو. ئەوان ھەشتە سۆپەيان دايسان دەشتا دالانىان سارد و ئاشپەزخانەيان لە دەرمو ھەم بوو. نىوھى زستان داريان لە من قەرز دەكرد؛ ئىمە بەھارىش ھەر زۆرمان مابوو.

زەوى دەورى خانووەكم لە خاوەنەكەى - كە خەلكى گوندى «مەمى خەلان» بوو؛ قەتیش نەچىنرابوو - بە وادەى دە سال بە سى دىنار ئىجارە كىرد و پوولەكمەمان داىە. لە سەر بەھارەو لى وەخۇ كەوتىن: جۇگەمان بۇ كىشا؛ ناردم گولى گولوايان لە خەلان ھىنا؛ بە لەتى زۆر ورد بە دەورى جۇگەدا چاندم. زۆرم دارى ميوە لىدا، زۆرم مئوى پەز لە بەر دەرگا و لە بن دار مازوان چەقاند. بىستانى زۆر چاكان بە ھۆى مام عەلى بۇ ھاتە بەر. قەت سى سالى پى نەچووبوو ببو بەھەشتىك. كۆتر و كەروىشكەم راگرتبوو، ھەر دەبوو سەبرى بكەى!

ھەموو رۆژ تەيارەمان دەھاتنە سەر؛ زۆر جار بە شەو مەوداىان نەدەداىن. بەلام فىرى بىووين و لىمان ببو شتىكى ئاسايى. زۆر جار دەگەل كاك عەبدولخالىق كە تەيارە دەھات، دەچووينە دەشت و زەبتمان دەبرد، دەنگى بۇمبارانمان زەبەت دەكرد.

من لە بىنكە نەبووم، شەويك ھەوالانم كابرايەكيان لە كوردى ئىرانى گرتبوو كە لەو ناوہ گەرابوو. ھەلىيانىچابوو، لىياندابوو، گوتبووى: راستىيەكەى ئەمەيە ساواك ناردوومى و دەمانچەى داومى، ئەگەر مام ھەژار بە دزىبەو بكوژم دووسەد ھەزار تەنم بەدەنى...

رۆژىك دەگەل خالىداغا دەستمان لە جىپىك ھەلىنا كە تا ناوپردانمان بەرى. جىپ راوہستا و لە دواوہ سوار بووین. خالىداغا بە چاو و برۆ تىيگەياندم كە مەعمورى ساواكن. گەينە ناوپردان. گوتم راىگرە! پىم وايە پانندە نەيىست؛ ھەر رۆيشت. دەستم خستە سەر دەمانچەكم، گوتم راىگرە! راوہستا. دابەزىن و ئەو رۆيشت. خالىداغا گوتى: چا بوو نەيانرفاندىن. گوتم: ھەر ئەو جار راينەگرتايە دەمكوشت و گويم نەدەدا بارزانى رازىيە يان نا. شەويك لە گەلالە چوومە مالى عەولاغا. رەشىدى ھەسەن زادەى ساواكى لەوئى بوو. خەلكەكە ھەپەسان كە نەياندەويست ئەو ساواكىيە پىم بزانى. گوتم: وا ديارە ئەو ئاغايە خەلكى خانووە قورەكانە! بە زمانى خەلكى سولەيمانى يانى حيزە! دەمبىستەوہ كە رەشىد لە ئىران زۆر خرايى باس دەكردم و دەيگوت وەتەنفرۆشە.

شيعرى من قەت بە كەيفى مامۇستايانى مەكتەبى سىياسى نەدەھات. چونكە من لام وا نەبوو عەرەب و كورد براىە و بە ھەواى ئەوانم شيعر نەدەنووسى. بەلام خەلكەكەى دىكە زۆريان ھەز لى دەكرد. ناچار بوون كە لە كۆبوونەوہ كاندا ئىعلان بكەن كە شيعرى ھەژارىش ھەيە و بە ئانقەست دەيانخستە دواوہ كە دەيانزانى خەلك بە چاوەنۆرى شيعرى من بلاوہ ناكەن و تا لىم نەبىسن نارۆن. ئەوان بە سىياسەتى خۆيان دەكرد و من تەرجومانى ناو دلئى گەلە رەشايەكە بووم.

كاك عەبدولخالىق فرستندەيەكى دروست كىردبوو بە قەد قوتووە سىغارىكى چكۆلە؛ بە بزمارىك لە ژوورى ماله خۆى دابوو. ھەمىشە شيعرەكانى منى - ئەوى لاي مامۇستا سىياسىەكان مەمنووع و باسى دوژمنايەتى عەرەب و كورد و زولمى ھكۆومەتى دەكرد - لەو رادىو چكۆلەوہ بلاو دەكردەوہ كە رەسمەن نەياندەتوانى ئىرادى لى بگرن. ئەگەر گلەشيان لە كاك عەبدولخالىق

ده كړد، ده يگوت: راديوؤي خؤمه. نه گهر توورهم كهن وهك ده روپش به سواري كهر پك ده يگيترم و بؤ خهلكي لي دهدهم.

داوام له مه كتهب كړد ديواني شيعره كانم بؤ چاپ كهن؛ جوابيان نه دامه وه. به بارزانيم گوت؛ نه مري كړد چاپ بكرئ. نه وپشم له چاپخانه ي خؤمان چاپ كړد. وهر گيږاوي خه يياميشم - كه له «سؤني» ته واو كړد بډو - ههر له وي به چاپ گه ياند. له شه پيكد له ده شتي هه وليتر، جاشه كاني جهلال و براييم چوارسه د جلد له ديوانه كه ميان به تالان برد و سووتانديان. نه وه نده ي مابوو بهر نه ده كه وت و زؤر زوو خه لاس بوو. له ۱۹۷۰ دا بؤ جاري دووه م چاپم كړد وه؛ به و زياديانه وه كه له ۱۹۶۶ را ليم زياد كړد بوو. به لام بارزاني ئيجازه ي نه دا بلاوي بكه م هوه. چونكه زؤري هجووم بؤ عه رب و ئيران تيډابوو. له سه د نوسخه يه كي پتر بلاو نه كرايه وه.

لهم به ينه دا يهك دوو جار عه بډوره حماني قاسملوو، كه ريم حيسامي و براده راني ديكه ي ئيراني هات وچؤيان ده كړد و چاويان به بارزاني ده كه وت و چهند رؤژي ك خؤشمان راده يوارد. هاوين مال و مندالم هاتنه بيخؤلان. خيوه تيكم له و لاي خانووه كه هه لدا. سوله يمان - كه ناوي عه سلي «بابه كر» و خهلكي «گهر گول» و چهند ساليك بوو پيشمه رگه ي بهر ده ستي من بوو - كاري بؤ ده كړدين. گيا و گزي ده وري خيوت زهر د بډو، گوتم: سوله يمان ناوي لي ني با شين بيته وه و ديمه ني خؤشتر بئ. ئيواره هاتمه وه مال، هه را بوو. مه عسووم گوتي: له و ناو له ده شت نانه، سوله يمان پينج ماري كوشتووه. ناو پرم لي ره بم! گوتم: ده ههر نه و پينجه بووه و نه وپش كوژراون. ئيتر تازه مار نه ما. وامگوت و خاني گوتي: نه وه تا مار! ماريك سه ري له بن حه سيره وه ده رينا بوو. گرم ده شوو شه يه كم هاويشت و گلم ده پال كړد و سه رقا ي شووشم بؤ كون كړد كه رايگرم. له پر ماريكي تر له لاي سوله يمانه وه سه ري ده رينا! سوله يمان ويستي لاسام بكاته وه، پري پيدا كړد و ده ستي كي شايه وه. كه من پيكه نيم، حيرسي بزووت و نه وپش گرتي و خستمانه شووشه يه كي تره وه. به لام هيچيان له سي رؤژ پتر نه ژيان و له ناو شووشه دا مردن.

سوله يمان زؤر نه نگيوه ي چاك بوو. نه يريك هه يه له كوستانان ناوي كه وده ريه؛ زؤر له قه له موونه ميوه ده كا؛ زؤر له سه ر هه سته. هه ميشه له ناو به فراندا ده ژي؛ كه متر ده كه وپته وه بهر سي ره ي تفهنگ. سوله يمان يه كيكي له وانه كوشت بوو. گوشتيكي زور چه وري هه بوو. شه ويك له غورا ي خه ودا بووين، ته قه ي تفهنگ هات؛ راپه رين. سوله يمان پشيله كيوييه كي كوشت بوو كه هاتبووه زگ ناشپه زخانه.

دوو به چكه كه ويان بؤ له قه نديله وه هينا بووم. زؤر زوو وهك مريشك فير بډوون، ده چوونه ده شت بؤ له وهر و ئيواره ده هاتنه وه. گوتيان بيانخه نه قه قه سه وه ده خوين. جووته كه ويكي راويان لي په يدا بوو. حاجي محيډيني بازرگاني زينو يي جووتيك قاليچه ي دامئ، نه مدياه. رؤژي ك سوله يمان پينج كه وي نيري پي راو كړد بډوون؛ هه مووي خستبوونه ژوور يكه وه. كه وه كيوييه كان سه ري هه ر دوو كيانيان له قه قه س كؤليبوو؛ مردن.

له و دوو كه وانه رؤژي ك يه كيان بهر بوو، دا يه كئو؛ بؤمان نه گيراوه. قه قه سي هه واله كه يان له سه ربان دانا. خو يندي، هه لاتووه كه جوابي داوه. قه قه سه كه مان برده نه و نزيكه كه كه وه هه لاتووه كه لي ده خو يند. سه ربه خؤ خؤي خزنده وه ناو قه قه سه كه ي! ديار بوو فيري ژباني زيندان بډوو؛ به لايه وه ناخؤش نه ده هات.

هيمن ددانه كاني ده سكر د بوون. ده يگوت: ددانم زؤر مابوون؛ دوكتور نه بريشه مي له سا بلاغ

گوتوویه شاعیری وهک تۆ به قیّمهت حەیفه ددانى خراب بن! کیشاویه و ددانى بۆ دروست کردووم! بهلام چۆن ددانىک؟ هەمیشە له گیرفانىدا بوون! دەمى نان خواردن دە دەمى دەهەردن و پاش نان خواردن به بى شوشتن دەپخستنهوه گیرفانى و له قسهدا هەر پلتهى دههات. رۆژىكى زستان هەواى ئاغایهتى قەدیم هەلیگرت؛ دهگەل سولهیمان چوونه راو. زۆر گەپابوون کەرویشکیان دەست نەکەوتبوو، پاش نوێژ هاتنهوه. لهپر هیمن گوتى:

- ددانم له کێو به جى ماون، برۆن بۆم بێننهوه!
- کاکه بهفر چۆنهوه، ئەو هەموو دنیا به گەراون، چۆن دەبیرینهوه؟
- نەخیر هەر دەبى سولهیمان بچى لىیان بگهري!
- مام هیمن تۆ بلێی له ژووروه بهجیت نەهیشتبى؟!
- ئا، ئا، شیتىم؟! یاللا سولهیمان تۆ بچۆ کێو! یه کیش بچیته گەلاله، کۆنه دەسته ددانىکم لای حاجیهحمەد هەیه بۆم بێنى!
- بەلێ بچن...

خۆم چوومه ژوور، ددان له بن سەنیردا بوون! هینام و هەرام کرد: ورنهوه! ددان دۆزرایهوه! شهویک له سەر جى راکشایووم. مام هیمن و چەند پيشمهەرگه له سەربان نوستبوون. دیتیم گره ئاگرىک بەرز بۆوه و کوژایهوه. پرسیم: چیه؟ گوتیان هیچ نەبووه. به یانى زانیم هیمن جفاره به دەستهوه خەوى لى کەوتووه و لیفه ئاگرى گرتووه و مام عەلى کوژاندوووه تەوه!

پێویسته ئەمەش له هیمن بگێرمهوه:

کاتى هەوه لچار گەینهوه بهک، شهوانه حەبىكى خەوى دەخوارد که دەمیکه ئەگەر شهوانه نەبخوا خەوى لى ناکهوى. دوکتور گوتى به حەبى خەوهین لاوازتر دەبى. بپارمان دا حەبىكى فیتامینى به رەنگى حەبه والیۆمهکەى بدەینى. سالىک فیتامینم دایه و گوتم حەبى خەوه! زۆر باش خەوى لى دەکەوت و پەسندى بوو. سالهودوا گوتم: کاکه تۆ سالىکە تەركى حەبى خەوت کردووه! خوا شوکور لى خەلاس بووى. چوو بوو خۆى له دوکتور توورە کردبوو که تۆ و هەزار فیلتان لى کردووم؛ گهرايهوه سەر والیۆمهکەى خۆى!

هیمن ویستی بچیته بەغدا لای قاسملوو و هەوالانى. بارزانى گوتى: ئازاده بۆ کوئى بچى؛ بهلام دەترسم دوور له ئیوه خۆشى لى رانهبرى. هەر وهخت بێتەوه ئیمه حازرىن بۆ خزمەتى. پارەیهکى بۆ نارد و هیمن بهجى هیشتین. ئەوهش شیاوى باسه: جارىک که من له بىخۆلانەوه چوو بوومهوه بەغدا، هیمن له جى من به سەر بنکه رادهگەشت. رۆژىک کارگەرەکان بیوه شهريان. سەفەر گونى مەلا سەید رەحمانى بادابوو دلى بوورابووه. شکایهت گەیبوو مەکتەبى سیاسى، ناردبوویان هیمن چوو بوو.

- دەى مامۆستا! خەتای کى بووه؟
- کاکه تا تابلۆى چاپخانه لانهبەن و لى نەنووسن «خەساس خانە» من قسه ناکەم! لهو به قورئى گیراوه، پیاو، پیاو، دەخەسینى!

لهو چەند سالهى پيشمهەرگهیدا به هەزاران ئاشنا و دۆستم بۆ پەیدا بوو که به زۆرەیان زۆر دلخۆش بووم؛ بهلام به تايبهتى دهگەل «عەبدولخالق» و «فرانسوا حەرىرى» - که موعه للمىكى حەرىر و مەسیحى بوو. لهو سەردەمانەدا به سەر گەلاله رادهگەشت و زۆر له شۆرشدا موحتەرەم بوو - زیاد له خەلکى دى علاقم دەگەلیان هەبوو؛ پتر له هەموو برايهک به گيان و

دل دۇست بووين. فەرانسوام بۇ ھەوھەلجار لە بارزان دیت و بووینە ئاشنا؛ لە مەنتیقەى بالەكیش پىنك گەيشتبووينەوھ. ھەر كارىك من و عەبدولخالق پیمان بوايه، قەت لە پىنك ھىنانى درىغى نەدەکرد. كاك عەبدولخالق لە «مەلاى وەلزى» دوو كىيى فتواى شەرىى وەرگر تىبوو، دەمانخویندەوھ. تووشى مەسەلەيەك بووين دەربارەى خواردن لە شەرعدا، دەلى: «ئەگەر موسلمانىك برسى بى، ھىچى دەست نەكەوئ، بە شەرع دەتوانئ مەسىحىەك -خۇى يان كور و كچ و ژنى - بخوا!». زۆر جار عەبدولخالق لىستىكى بالا بەرزى دەنارد: كاك فەرانسوا! مرىشك، گۆشت، عەرەق، مەزە، ميوە و چى و چى نەئىرى، بىستومە قەلەوئىش بووى، گۆشتت بە پىى فتواى كىتب حەلال و زەلالە و خۆت ئامادە كە! لە راستىدا فەرانسوا زۆر بە دەرد و مەرگمانەوھ بوو. ھەرچى لە دەستى ھاتبا لە يارىدەدانمان درىغى نەدەکرد.

رۆژىك رەمەزان بوو، مام ھىمن لە ھەولتەرەوھ بەرەو بالەكايەتى دىت. لە ناو ماشىندا جغارەيەك دادەگىرسىئ. ھەرچى دە ماشىنەكە دان -راندەش دەگەل- بە گزىدا دىن:

- پىرەمىرد! پىت لە سەر لىوى قەبرە! لە خودا ناترسى و بەو رەمەزانەتییە رۆزوو دەشكىئى؟

- بۇچى كاكە ئىوھ پىتان وايە من كىم؟

- چووزانىن؟ پىرەمىردىكى و بەرۆزوو نىت.

- كاكە من قەلەم؛ باوكى فەرانسو حەرىرىم! كورم حاكەم لە گەلالە و دەچم سەرى دەدەم!

- ئەى، مامە دەبئ بمانبەخشى! نەمانزانى!

ھىمن دەبگوت ئەو جار جغارەيان بۇ دادەگىرساندم و دەياندامئ؛ ئاويان بۇ دەھىنام كە نەوھك حاكىمى كورم بزانى و لىيان توورە بئ! فەرانسوا نەقلەكەى بىستبووھ و ببوھ ماىەى پىكەنىن و ئىستاش ھەر دەلى: «ھىمنى باوكم!».

ھىشتا ھەر لە سوورەبان بووم و نەھاتبووينە بىخۆلان، جارىك نامەى ئەحمەد تەوفىقم بۇ ھات كە ئەو چەند سالە دوور لە كاروبارى سىاسى و دوور لە سنوورى ئىران رايواردووه. ئىستاش ھىچ ھومىدىك نىيە كە بارزانى رىگە بدا كارىك لە دىوى ئىران بكەين و ھەر دئ و دەسەلاتى ساواك لە سەرمان توندتر دەبئ. ئەمجار لەم سنوورە دوور دەستەش ھىچ حورمەتىكمان نەماوھ و بە ئانقەست كارى وا لە وەكىلانى شۆرش دەبىنم كە ديارە حەز لە چارەم ناكەن. نەخۆشىشم؛ پىشت ئىشەمە. ئەگەر بارزانى دلى نەرەنجئ دەمەوئ بچمە خارىج؛ ھەم بۇ مداوا، ھەم بەلكو بتوانم كارىك بۇ كوردى ئىران بكەم...

قەسەكەم گەياند و زۆرىشم لاگىرى لئ كرد. بارزانى گوتئ: مەسلەحەتى شۆرشەكەمان واى وىستووھ ئەحمەد لەم نرىكانە نەبئ. من دەسپىرم كە بە دلى ئەو بچوولئىنەوھ. ئەگەر بشچىتە خارىج موافقم و چى دەوئ بۇى دەكەم. پاش ماوہەكە لە جواىى نامەكەمدا، پىشمەرگەيەكى ئەحمەد ھاتە سوورەبان و بە منى گوت: كاك ئەحمەد قەرارى داوھ تا سەرى مانگ بروارى چۆل كا و بچىتە بەغدايە. چونكە تەواو وە گيان ھاتووھ و پىشمەرگەى ئەوئ بە سەرۆكايەتى ئەسەد خۆشەوى، زۆرى دەگەل خراپن و ژيانى لە تەنگانەدايە. ئەگەر دەكرئ كارىك و چارىك بكەن! بە ھەلەداوان خۆم گەياندە حاجى ئۆمەران. بە پەلە گوتم دەمەوئ مەلامستەفا بىبىنم. گوتيان كەسىكى لە لايە؛ راوہستە!

- راناوہستم، ھەر ئىستا دەبئ بىبىنم.

كەسەكە «قالە تەگەرانى» بوو كە دەمبىست دوژمنى ئىمەيە. ديار بوو قەسى شىخ لەتيف

-که به فایقی گوتبوو- راست بوو؛ جاسووسی سی سهره بوو. به تهنیا دانیشتین و دوور و دریز باسی نه حمدهم کرد که حه یفه، زور له ریگهی کورد و به تایه تی شورشى تودا زه حمه تی کیشاوه؛ ئیستا بچیته لای دوژمنانی کوردستان. تا سهری مانگ حهوت پرۆزی ماوه، وا بکه دلای بدنه وه. با نه روا. گوتی: تو درهنگ خه بهرت زانیوه؛ نه حمهد پرۆیوه بو به غدا و له دهست دهر چوو... تیلگرافیکى بیسیمی نیشان دام که نه سهد بوی ناردبوو. دواپی که ده گهل دولهت ناگر به سمان کردبوو، چاوه نویری حوکمی زاتی بووین، پرۆژیک له به غدا تووشی نه حمهد هاتم. بردمیه مه نزلای خوی که ده گهل چند هه والیکى ئیرانی و خزمی خوی تیا ده ژیا. تیی گه یاندم که هه رچهند له شورش پرۆیشتوو و ده گهل به عسی بوته ناشنا، به لام هه رگیز خه یانهت به بارزانی و کوردستان به دلای نهودا رانه بردوو و راشنا بری... ئیتر خه بهرم له نه حمهد برا. له کیو ده مبیسته وه که ده گهل ده سته ی قاسملوو نیوانی خویش نییه و شه ره دندوو که ی یه کتر ده که ن. گوتیان له پاش کووده تای سهرنه که وتووی «نازم گزار»، زور کوردی دوستی دولهت کوزراون که یه کیان قاله ته گهرانی بووه، ده گهل هه شتا و دوو که سی تر؛ به تو مه تی نه وه که ناگایان له بزووتنه وه ی ناظم گزار بووه و ده نگیان نه کردوو، بهر گولله دراون. بیستمه وه که نه حمهد تهوفیق گیراوه. نه فسهریکى کورد خه بهری دامی که له زیندانی «قصرالظهور» ه. پاش چند جاریک که خه بهری گرته ی ده دامی، گوتی بر دوویانه ته زیندانی «بوغریب» و ناگام لی پراوه.

جاریک له کیو له دهر بهند بووم، دوو پیشمه رگه لهو لای منه وه قسه یان ده کرد. یه کیان گوتی: من له زیندانی نه بووغریب بووم. سلولوله کهم ده گهل سلولولیکى دیکه که لیتنیکى هه بوو. پیاولیکى تیدا حه بس کرابوو، پرۆژانه یه کترمان لهو که لینسه وه ده دواند. ده یگوت نیوم نه حمهد تهوفیقه، خه بهرم لی دراوه که ده گهل کاردارى سه فاره تی نه مریکا له سه فاره تی سوئیس قسه م کردوو و بوختانیکه بوم هه لیه ستراره. هه موو پرۆژ دیانبرده دهری شکه نه جیهان ده کرد و به که له لای ده یانه هیتاوه ناو سلولوله که ی. جاریک بر دیان و نه هاته وه. وا دباره کوشتوو یانه...

زور بهو خه بهرانه دلیم تهنگ ببوو؛ به لام دیتم مه سهوود و ئیدریس، کورانی مه لامسته فاش بو خه بهری نه مانى نه حمهد زور دلته نگن. وام لی مه علوم بوو که له به غدا شه وه علاقه ی ده گهل مه رکه زى فه رمانده یی بارزانی هه ر نه پساندو ته وه و به خه بهر بو ناردن یاریده ی شورشى داوه. به پروای من به عسی هه ستیان به وه کردوو و به هانه یه کی دیکه یان بو تاشیوه و له ناویان بردوو. ئیتر خوا ده یزانی... هه ر چییه ک بی، من براده ریکى زور خو شه ویست و زور ئازا و به کارم له دهست دهر چوو...

یه ک له وانیه ی که ده گهل نه حمهد چوو بوونه به غدا «مه لاسه ید ره شه ید» بوو که خه لکی بووبه کتانی لای سه فز بوو. پیاولیکى زور پاک و کوردی چاک و زوریش به دهست و تفهنگى خوی ئازا بوو. له به غدا له چینی دووه می خانوو که ی من ده ژیا. ده پیشدش هه ر ده مناسی؛ له سونئ و زور شوینی تر دیتبووم. له شه ریک که ده گهل دولهت له «سه روچاوی» کرا، ناوبانگی ئازایه تی دهر کرد. نهو به ینه که پیکه وه له مالیکدا بووین، هه میشه زور به ئیحترامه وه باسی نه حمهد تهوفیقی ده کرد و به کوردیکى نمونه ی ده زانی. مه لاسه ید ره شه ید پاش شکانی شورش هاته سه فز؛ به دارتاشی بهرئ ده چوو. له ئینقیلابی ئیسلامیدا له دهوری دیوانده ره ده گهل کونه ناگایان تیک گیرا و به دوامین فیشه ک خوی کوشت.

وهک باس کرا، به عسی که بو دووه م جار حوکمیان گرته وه دهست، زوری نه برد له مانگی ۹ ی

۱۹۶۸ز شهربان به سهردا سه پاندینه وه. ئەو شەرپە تا سەرەتای سالی ۱۹۷۰ هەر بە دەوام بوو. یاریدە ی چەك و كەل و پەلمان زۆر لە ڕینگە ئیرانەوه بۆ دەهات. دەولەتی عیراق ڕۆژ لە گەل ڕۆژ لە كزی و كەنهفتی دەدا. سەدام حوسین ئیعلانی كرد كه خودموختاری دەدا بە كورد، خۆی هاتە لای بارزانی لە ناوپردان. دەیانگوت شا لەو پێكهااتنە زۆر نازازییە؛ بەلام گۆی بە قسە ی ئەو نەدراوه. دەست كرا بە كۆبوونەوه و وتووێژ. پێك هاتن كه لە ماوه ی چوار سالدا حوكمی خودموختاری بە یەكجاری سەقامگیر ببێ. چوار وەزیرمان لە كابینەدا جێ کرانەوه: نووری شاوھیس (وەزیری ڕینگەوبان)، سامی مەحموود (وەزیری كاروباری شیمال)، ئیحسان شیرزاد (وەزیری بەلەدیات)، سالح یووسفی (وەزیری مشاور و مدیری ڕۆژنامە و چاپەمەنی).

ڕۆژێك لە چۆمان مەلامستەفا دەگەل ئیدریسی كۆری لە مەدرەسە یەكی ئەم بەرە ی چۆم دانیشتیوون؛ بانگیان كردم. گوتی: هەر وا خەلكە و لە بەغدا و شاران دادەمەزرین؛ دەمانەوی تۆش كاریكت بە دلی خۆت بۆ یەیدا بێ. گوتم: من چەند سالە زۆر بە ئازادی ژیاوم؛ گلەبیم لە ژیان نییە. حەز دەكەم هەر دەگەل ئیوە لە جیا و چۆل بێم. گوتیان: نا، دەبێ بچی و كاك سامی ببینی. پامسپاردووە كاریكت بۆ بكا كه بە دلی خۆت بێ.

هاتمەوه بەغدا. ڕۆژێك بە ماشینی كاك سامی دەچوو مەوه مالى، لە ڕینگە گوتی: من حەولم بۆ تۆ داوه؛ بەلام بەعسی ناتناسن. پێویستە كاریكى وا بكە ی وەك شاعیریكى موختەرەم - مەسەلەن وەك جەواھیری - بتناسن! هەر بە پەلە، بە یانی ئەو ڕۆژە هاتمەوه شوێش. لە ناوپردان چوو مە لای مەلامستەفا:

- كاكە نەقل ئەو یە... ئەو هەموو سالە دەرد و دەربەدەریم هەر بۆیە بوو دۆژمانی كوردستان نەمناسن و نەیانناسم. قسە ی سامی مانای ئەو یە بە چەند قەسیدە یەك تاریدی بەعس بكەم تا كاریكم بەدەنی! تۆش لای خۆت پام نەگری لە بەغدا دەچمەوه عەكاسی كردن.

سەدام بە تەیارە ی هیلی كۆپتەر هات. لە حاجی ئۆمەرەن دیسان یە كتریان دەگەل بارزانی دیت. ئاجودانەكە ی (سەباح میرزا) م دیتەوه كه بەچكە سنەییەك و بەعسییەكی توندوتیژ و ئاجودانی سەدام بوو. وەختی خۆی لە ئیدارە ی مەبانی عام پێكەوه كارمەندی قەراردادی بووین و ئیستا ببووە ئەفسەری سێ ئەستێرە. یەكترمان ناسیەوه. سبە ی كه سەدام ڕۆیشتەوه، منیش دەگەلی دە تەبیارەدا سوار بووم. دەگەل سەباح قسەمان دەكرد، بۆی گێراوه كه لە میژۆهە شوناس و دۆست بووین. بە ڕووی خۆشەوه دواندمی و گوتی: لە سەر فەرماشتی بارزانی ئیمە مانگی سەد دینارت بازنشەستەبی بۆ دەپرینەوه و خۆشت هەر كاریك دەكە ی ئازادی. سەباحیش - ئەگەر ویستت - یارمەتیت دەدا. ئیتر هاتمەوه بەغدا؛ حقوقی بازنشەستەگی بی شەرت و شەرووتی «ناسین» - بە گفتی كاك سامی - براهەوه.

یەكیەتی ئەدیبانی كورد لە بەغدا دادەمەزرا كه تێكەلاو لە ئەدیبانی شیوعی و پارتی و بێلایەن بوو. لە هەلبژاردنا منیان بۆ سەرۆك كاندید كرد. بۆ ئینتیخابات دەبوو بە رەسمى و لە بەر چاوەدیری حكومەت (وەزارەتی ڕۆشنبیری) دابێ. سالۆنی «خولد» دیاری كرا كه لەو ئینتیخابات بكرێ. دەبوا یە لە حیزبی خۆمان چەند وەزیر و مدیركول و پیاوی گەورەمان لەو ئینتیخاباتێكدا بەجێمانهێشت. دابوو بەرێوەبەرێكمان هەبوو. بەلام زۆر بە داخەوه زۆرم خۆ ماندوو كرد، كەسیان بە راستی ئامادە نەبوون. دوو كەس لە لایەن حیزبەوه هاتن؛ بەلام لە سەر

نووسینی شتیک به عاره بی نه یان توانی دروستی کهن؛ خویان دزیه وه! مودیری رۆزنامه و چه ندیک له وه زیر و پیاوه گه وره کان گوتیان له سهفاره تی کووبا ده عوه ت کراوین. ودکای نه وییان پی باشتر بوو...

له کاتی هه لێژاردا، شیووعی ملیان له گیره شیوینی نا و کهمی مابوو بیته شه. بۆ یه کهم جار له تاریخی به عدادا، له وه ختی رهئی خویندنه وه دا چرامان له سه ر کوژاوه. حاکم له به ر لایت ره ئیه کانی جووی ده کرده وه!... من به ر له وه ده ست بکری به ره ئی وه رگرتن، وتاریکم خویندنه وه که نه وه هیچ باسی چاکه ی به عسم نه کرد، نه وه نده توندوتیژ بوو که زۆر کهس لایان وا بوو ده گیریم. باسی نه وه م کرد که نه وه حقه ی قه راره وه ریگرین سه د یه کی خوینی نه وه شه هیدانه ش نییه که له ریگه ی نازادی کوردستان دراوه؛ به لام به هومیدم که پیاو عاقلانی عه رب نه وه شه رته به رنه سه ر و چیدی تووشی براکوشتن نه بینه وه. وتاره کهم ده ده قیقه یه ک توولی کیشا. هه ر خۆشم خۆم کرده وه کیلی بارزانی و حیزب و له باتی نه وان ته بریکم له کۆبوونه وه کرد. به زۆریه ی ره ئی، من به سه رۆک هه لێژیرام.

زۆر له وه نه دیبانه هه ر نه وه نده کارتی نه ندانه تیان وه رگرت، ئیتر چاومان پی نه که وتنه وه. نه وه نده یان بهس بوو شانازی بکه ن که نه ندانی یه کیه تی سه رکه وتن!

بۆ جیگه و ریگه و نه ساسیه و پیداو یستی یه کیه تی، که وتینه باربوو کۆ کردنه وه له ده وله مه ندانی کوردی به عدا. خۆمان ته یار کرد و ده ستمان به کار کرد. زۆرمان زه حمه ت کیشا تا ئیتمیازی مه جه لله یه کمان به ناوی «نووسه ری کورد» وه رگرت. بۆچی زه حمه تمان کیشا؟ کاتی به عسی و به تایبه تی سه دام خۆی ها ته کوردستان، قه ولی دا به بارزانی و مه کته بی سیاسی و سه رانی شۆرش که هه رچی ئیوه به ئاواتن گیرتان که وی، من زۆر پترتان ده ده می. چیستان ده وی بلین تا پیکی بینم و زیاتریش. کۆبوونه وی زۆر کرا که چی له ده ولت بخوازین؟ له بیرمه من له یه ک کۆبوونه وه دا به شدار کرام، که خاوه ن کاره کانی شۆرش جگه له مه لامسته فا، هه موویان حازر بوون. باسی کاروباری چاپه مه نی و فه ره هنگی کرا، که وا رۆزنامه مان له به عدا به نازادی ده رده چی. من گوتم:

برایان! کابرا ده لئ هه ر چی ده تانه وی بلین! میلیه تی کورد زۆر دووره فه ره هنگه. به تایبه تی له خویندنه وارانیشیدا که میان کوردی ده زانن بخویننه وه و بنووسن. بناغه ی بوون و زیندوو یه تی هه ر میلیه تی کیش به فه ره نگ و گه شه کردنی نه ده بیات و زمانه که یه وه به نده. رادیۆ دامه خه ن! جارن که جنیوتان پی به عه رب و به عس ده دا، ئیستا - تا پیاوی چاکن - تاریفتان ده که ین و نه ده بیاتی خۆشمانی له سه ر بلاو ده که ینه وه. سه دام ده لئ رادیۆی گه وره تان به خه رجی زۆره وه بۆ له هه ولیتر ده که مه وه. هه رگا رادیۆی وا له هه ولیتر ناماده کرا، ئیمه ش ده چین له سه ر نه وی قسه ده که ین؛ نه وسا نه وه ی خۆتان عه زل که ن. داوا بکه ن که نه ستانداری کورد له شه ره کورده کاندا بتوانی ئیتمیازی مه جه لله ی به کوردی و رۆزنامه ی به کوردی بدا؛ دژی سیاسه تی ده ولته تی به عسی تپدا نه نووسری. خه لک فی ره کوردی بکه ن و با له زمان و نه ده بیاتی خۆیاندا شه ره زا بن. داوا بکه ن که هیچ نه بی نیوه ی رۆزنامه و گو فاری عه ره بی، ئیمه ش رۆزنامه و گو فاران - له به عدا و شاران - هه بی؛ یانی به شیخ به دوو به ش...

زۆر له سه ر نه م قسانه رۆیشتم؛ به لام پیم سه یر بوو که زۆریان تووره بوون و گوتیان قه ت نه وه مان بۆ نا که ن.

- کاکه ئیوه داوا بکن، با ئەوان بلین نایکەین.

- نا کاک هه‌زار! زۆرمان کار هه‌یه که به‌و شته بی‌مانایانه له ده‌ستمان ده‌چی!...
جا که له به‌غدا داوا ئیمتیازی مه‌جهلله‌ی کوردیمان ده‌کرد، ده‌ولت ده‌یگوت ئیمه
ئیمتیازی سەت و سیزده‌ نه‌شره‌مان داوه؛ ئیتر جینگه‌ نه‌ماوه! هه‌ر چی دادمان ده‌کرد که سەت
و سیزده‌ی به‌ عاره‌بی ده‌بی چواری کوردیشی ده‌گه‌ل بی! هه‌ر چۆنیک بوو ساندمان. ئەویش نه
به‌ یاریده‌دانی ده‌ولت، نه‌ به‌ ئیعلان. ناچار به‌ باربوو کۆکردنه‌وه‌ چاپمان کرد. ئەو ساله‌ لام وایه
توانیمان هه‌شت ژماره‌ ده‌رکه‌ین. که‌ وا ده‌بوو، ژماره‌یه‌کمان ده‌کرده‌ هی دوو مانگ.

له‌ زهمانی سه‌رۆکایه‌تیم له‌ یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورددا، «حه‌مه‌ده‌مین مه‌نگوری» - که
وه‌ختی خۆی له‌ «سه‌را» ده‌گه‌ل حه‌مه‌ ره‌شیدخان و ئیستا مامۆستا بوو - له‌ رانیه‌ په‌یدا بوو.

- فلان که‌س! خه‌لکی رانیه‌ به‌ عام به‌ شوین مه‌لادا، به‌ دار و به‌رده‌وه‌ هاتنه‌ سه‌رم؛ به‌ هه‌زار
ناری عه‌لی رزگارم بوو؛ هه‌لاتم. دادم بپرسه‌!

- چیت لی قه‌وماوه‌؟

- کتیبی «چۆن چوومه‌ مریخ» نووسراوی عه‌بدوللا به‌گی ناهیدم کردۆته‌ کوردی و چاپم
کردوه‌. مه‌لای رانیه‌ - کۆله‌وه‌ژ له‌ سه‌ر شان - ده‌نگی خه‌لکی لی داوم: ئەو کافره‌ کوفری
کردوه‌! ژن و پیاو له‌ مریخ نییه‌. وه‌رن بیکوژن؛ خه‌زایه‌! له‌ ترسان خۆم نه‌قل کردۆته‌ «ته‌ویله‌».
گوتم: کاکه‌ پیرۆزباییت لی ده‌که‌م! مه‌لا ره‌سوللی سادقی که‌ شاعیریک بوو به‌ ناوی
«ئه‌دیب»، له‌ په‌سوێ مامۆستای کورانی قه‌ره‌نیاغا بوو. بویه‌ مریدیکی وشکی خه‌ییام و لای وا
بوو تازه‌ مردوو زیندوو نابیته‌وه‌. له‌ په‌سوێ به‌ فیته‌ و به‌رده‌باران ده‌ریان کرد. هه‌ر چه‌ند خۆی
به‌ رحه‌مت چوو، ئیستاش زۆر ئۆمه‌تی هه‌یه‌ و به‌ نیمچه‌ پیغه‌مه‌ریکی ده‌زانن.

هه‌ر بیئا تۆش بوویه‌ شتیکی وا و ده‌لین له‌ سه‌ر دینی مه‌نگورییه‌!

شه‌ویک به‌ ناو، شه‌وی شیعرمان بوو. من که‌ گوايه‌ سه‌رۆکی یه‌کیه‌تیم، خۆم کی‌شاهه‌ و
گوئیگریک بووم. هه‌ر شاعیر و نووسه‌ره‌، شیعی یه‌کی‌تری هه‌لده‌سه‌نگاند. «شیرکۆ بیکه‌س»
شیعیکی منی خوینده‌وه‌ «له‌ ده‌می نه‌هه‌نگدا» که‌ له‌ دیوانه‌که‌مدا چاپ کراوه‌، گوتی: ئەمه
چیرۆکه‌ بۆ مندال نووسراوه‌؛ ماناشی تیدا نییه‌. به‌لام ره‌نگه‌ مندال چه‌زی لی بکه‌ن! من وه
جواب نه‌هاتم، ته‌نانه‌ت سه‌عید ناکامیش که‌ ده‌ پێشدا لای خۆم زۆری ئەو شیعه‌ به‌ لاوه‌ په‌سند
بوو، پێشی وا بوو زۆر باش چۆنیه‌تی ئەمرۆی کوردم ده‌به‌ر ده‌ستی به‌عسیدا باس لی کردوه‌،
دیفاعی لی نه‌کردم. هه‌ر چه‌ند خۆم لام وابوو ئەم شیعره‌م بۆ مندالی بیست هه‌تا نه‌وه‌د ساله
گوتوه‌، ئەمما دیسان دلم خۆش بوو که‌ شاعیر شیرکۆ و گوئیگران به‌ شیعیکی مندالانه‌یان
زانی...

ده‌لی «مه‌یموون بۆ خۆی جوان بوو، ئاوله‌شی لیته‌ت». که‌ ده‌گه‌ل سه‌دام هاتمه‌وه‌، سالح
یووسفیش له‌ ته‌یاره‌که‌دا بوو که‌ له‌ که‌رکوه‌ هه‌لی کۆپته‌ر گۆردرا و به‌ ته‌یاره‌ی دیکه‌ هاتین.
له‌ فرودگاوه‌ ده‌گه‌ل چه‌ردان تکریتی سواری ماشین بووین که‌ بمانگه‌یه‌ننه‌وه‌ مال. له‌ رینگه
چه‌ردان پرسی:

- دیاره‌ هه‌زار شاعیریکی به‌ناوبانگه‌؛ بارزانی زۆری تاریف کرد.

سالح یووسفی گوتی: نه‌خیر! من له‌ کورداندا له‌ هه‌موو که‌س شاعیرترم و ناوبانگم یه‌کجار
زۆره‌!

جا که بزانی ئەو فهقیره له عومريدا تاقه شيعيرتيکي به ناوی «ههواره» نووسيووه و ئەویش هەر دهبي خۆی بزانی چۆن «ميعريکه» سهير ناميني!

سالح يووسفي - که ههم کرابوووه وهزير مشاور، ههم باشي دهزاني دەم له بهر عه ره بان پان کاتهوه و کلکه سووته بکا - نهیده کرا هينده تهنازل بکا بيته يه کيه تيبه کهوه که خۆی ره ئيس نهبي، ئيجازهی «کۆمهلی رۆشنبيیرانی کوردی» له دهولت وهر گرت و گورجی پازده ههزار ديناريان دايه. ههر شيووعيه کي که يفي به ئيمه نههات لهو کۆبوونهوه.

ئهوانه ی که له يه کيه تي ئيمه دا بوون، کۆمهليک به ناو دوکتور وهک «عيزه ددين مستهفا»، «مه عرووف خه زنه دار» و چهند که سيکی تر لهو به ناو گه وره و به ناوهرۆک ويرانانه بوون کاروباريان هه لده سووراند. ههرچی ناوی ئەخلاق و فه رهنگ و ئەده به لايان نه بوو. تیک هه لده چوون، جنيوی وایان به يه کتر ده دا که له ناو شهلایانیشدا زۆر عه يبه! زۆر جار ده مگوت: برا ئیوه شهرم له له قه ب و ناوتان بکه ن! ئیوه به خه يال هه ليزارده ی هه ره زانای ئەم ميلله ته ن که ده بي خه لکی ره مه کي چاوتان لي بکا و ليتان فيری ئەخلاق و مه ردايه تي بي. که چی ئیوه ئەونده سووکن و ئەونده نا بروو به رهن!... ئيتر دلیم له هه موو ئەو خوینده واره خاوه ن ناوانه ی که هه چيان ده باراندا نه بوو ره ش ببوو، ئاواتم به ره فيقايه تي گونديه دل ساده کانی کورد ده خواست که له ره فيقايه تيباندا چهند ئاسوده بووم.

له م ساله دا چوومه سوله يمانی و له کۆبوونه وه ی ئەده بياندا - که له کتبخانه ی گشتی گيرا - به شدار بووم وتارم خوینده وه.

با جاري باسيکی «سالح يووسفي» بکه م که بيناسی:

خه لکی لای زاخۆ بوو. مه لا ببوو؛ ببوه پارتی. زه مانی نووری سه عيد گيرابوو؛ جاريکی تر له زه مانی قاسمدا گيرا. نامه ی که بۆ برابم و جه لال ده نووسی، ههر پا که ته که يان ده ديت پينده که نين: بزاني کابرا شيته ده لي چی؟! له کووده تاي به عسه وه - وهک با سم کرد - سه ره خۆ ته بريکی له حوکمی تازه کرد؛ به ناوی کورد و کوردستانه وه! زۆر کابرايه کي دل ساده و ئەحمه قۆکه بوو. ههر بۆ خاتری دوو جار گيرانه که ی بوو که ده کرا به هه يشه تي گف تو گو ده گه ل به عس. وهک گوتم، پاش نامه که ی که نووسيبووی: «تا هير يه حيا چای داومی و سویندی به قورعان بۆ خوار دووم...»، ديسان گيرايه وه و زۆری جه زره به درا. ئەمجاره ش کرابوووه وهزير موشاور و پاشان رۆز نامه ی «التاخی» (برايه تي) هه لده سووراند. به قه ولی ره فيق چالاک هه ميشه ته له فۆن له لای ده ستي راستی و به گوئی چه پيه وه ده نا! قه ت نه بوو قه يتانی ته له فۆن به سه ر که بۆی دانه یه! کورپی خۆی له به رانه ری قسه ی ده گه ل ده کرد وه يده زانی ته له فۆنه، ئەلۆ ئەلۆی بۆ ده گوت! خولاسه مه ری پيغه مبه ر بوو. وهک ئيمام عوسمان که له هه موو هونه ري دا ههر ده لين زۆر به دين بوو، ئەویش ههر ده يانگوت پياويکی فه قير و بي نازاره، قه ت نه يانگوت له هه چ کاریک سه ری ده ره ده چی.

تازه وتووێژی ها ته نه وه به غدا و پيکه اتن له گه ل سه دام ده کرا، له ديلمان به بارزانيم گوت: بيستوومه صالح يووسفيت بۆ وهزير ناو بر دووه؟

- ده ی جا چ بوو؟

گوتم: کاکه! ئەگه ر من له ته ره غه صالح يووسفي ده رۆژ له به رم بپارايه وه، نه مده کرده گويلکه وانی دی؛ چونکه لاقی بيستاني ده شکاندا!

جاریک حیسابمان کرد سی وشهش کاری گرینگی شۆرشى له بهغدا له ئەستۆ بوو، یهک لهوانه تهزیمی کوردی بهغدا بوو که پهنگه سهدههزار مال بێن. پهفیق چالاک له بهر دهستی نهودا بوو؛ مهجهللهی براهتی به کوردی دهردهخست. مهجهلله دهبوو سیاسی بێ. دوو جار دیتم مهقالی سهرهکی باسی «شیخ فهرخ» بوو. چوممه سهری:

- پهفیق ئەو گوو کاریه چیه؟

گوئی: غهلهتیکم کرد له رووپهڕیکی براهیتیدا تۆزیک باسی شیخ فهرخم نووسی. سهیداسالاح بانگی کردم، گوئی: ئەوه زۆر خۆشه. دایکم به پهحمهت بێ به مندالی بۆی گیراومهوه. تۆ وهک من دهلیم وای چاپ بکه! له داخان من ههموو جار دهیکهمه مهقالی سهرهکی!

رهفیق گوئی: ویستم خۆم لای خۆشهویست کهم. دوو کار تۆنی گهوره هیلکهه ناردهوه مالی سهیدا. هاتم خۆم نیشان دا که تهشه ککورم بکا. دهنگی نهکرد.

گوتم: ناخۆ هیلکهه کان گهیشتن؟

جوابی نهبوو.

- سهیدا من هیلکهه بۆ مالهوه نارد. ئەگه نهگه یون تا حه مماله که ههلهپچم.

- زه رتک نینه!

پرسیم له یه کیک: یانی چی؟

گوئی: دهلی زهردینه نهبوو!

- مامۆستای بهرین! خۆ ئەوانه هیلکهه مریشک نهبوون؛ هیلکهه کارخانه بوون. لهوانه یه

کریکاری دز زهردینه یان تی نهخستین!

- ها، راست دبێژی! ل بهر ئی ههندی زه رتک نینه!

دهیئ بزانی که ئەم ئەحمهقه تهواوی ماوهی شۆرش هه میشه کاری زۆر گرینگی به دهست بووه. «سهبری بۆتانی» له دایرهی محابهراتی نهینی پۆلیسی عیراق بوو؛ کهس نهیزانیبوو کورده. ئەخباری زۆر باشی - که بۆ ئیمه به بههره بوو - دزیوه و ناردویه؛ کهوتوو نه دهست سالح بووسفی. بهلام مامۆستا نامه ی سهبری نهسووتاندوو و جاریک له گیرفانیدا گیراوه و سهبری تا سهر مردن ئازار دراوه و به ههزاران ناری عهلی لهو ناگر بهسانه دا بهردراوه.

له کن به عسیان خراپه ی شۆرشیا نی دهگوت که هات وچۆی ئیران ده کهن و من که عیراقم زۆر خۆش دهوئ هه رگیز ناچم و نهچومه ئیران. ماشینی دهنارده ئوردون لای کوردی دهوله مهندی نهوئ که نهوه ئی مهلامسته فایه و ماتۆری لی بگۆرن. خانووبیکی باشی له به عسی ساند. له سالی ۱۹۷۴ که شه رهه لگیرساوه، دیسان له شۆرش زۆر کاره بوو. په مهزانیک دوو ههزار دیناری حهقی باقلاوه ی بهربانگی مه لایان له شۆرش ساند! که هاتینه ئیران، ئەو گهراوه بهغدا و به ناوی «عیراقم خۆش دهوئ» له ماله خۆی دانیشت. به عسی - که ده سهر کهسهوه ناچن - بۆمبایه کیان ده ناو قوتویکدا به دیاری بۆ نارد و کوشتیان. لهو ساوه بۆته مامۆستای پایه بهرزی شه هید له تاریخدا...

هه ر چۆنیک بوو به ههزار عهزاب و دلتهنگی، سالم له سه رهۆکایه تی یه کیه تی ئەدیباندا گوزه راند. له م بهینه دا ده ولت ده عوه تی بۆ ناردین که وه رن له کۆنگره ی ئەدیبا نی عه ره ب له «ئیربید» لای به سه ره به شدار بن! گوتم: من ناچم. جیگه یه ک باسی کورد و ئەدیبا نی کوردی لی نه بێ، من نازانم تاریفی شیعی عه ره بان بکه م و سلاره وت له دیداری به عس بده م... ناچار

یہ کی تر لہ ٹیمہ چوو۔ دیارہ ئه گہر بہ تہمای یاریدہ دانیکی پارہی دہولہ تیش بووبین، بہ یہ کجاری ہومیدہ کہ فہوتا، سہری سالی دووہم گوتیان لہ ہولیر کؤ دہبنہوہ و ہلبژاردنی نوئ دہس پئ دہ کہ بنہوہ؛ بہ لام پوولمان نییہ۔ پینجسہد دینارم لہ مہلامستہفا و ہرگرت کہ ہلبژاردنی ئہدیہانی کورد بہر پوہ بچی، لہ ہولیر زور بہ حساب و کیتاب کؤنگرہم ساز کرد، دہیانہویست ہلمبژرنہوہ؛ لہ وتاری پیش دہمی ہلبژاردنا گوتم: سالیکمان رابوارد و ئہوہندہش بہرہممان بوو، برا من نہمتوانی دہولت لہ خؤم دلخؤش کہم، ناشتوانم پوولتان بؤ لہ سہدام بستینم، حز دہ کہم صالح بووسفی ہلبژرن کہ دہتوانی پوولی زور پەیدا کا و کاری مہجللہ و مخارجتان پینک بینئ، ئیتر خؤم خہلاس کرد۔

بؤ تۆزیک نمونہی ئہخلاقی ہاوارہ کانم، ئہم چیرؤکەش ناخؤش نییہ: شہوی دواۓ ہلبژاردنی ئہندامانی تازہی دہورہی دووہم، دہگہل کاک محہمہد مہولوود لہ باشگاہک دانیشتبووین، ناردمان لہ شوین دوکتور مارف خہزنہدار کہ سہریکمان بدا، گوتبووی: من ہەر دووکیانم ناخؤش دہوئ، نایہم! گوتم: عہرزى بکہن پەنجا دینارم لہ گیرفانداہ؛ ہەرچی بخواست و بخواستہوہ لہ سہر من! فہورہن ہات و زور بہ رووخؤشی دہگہلی رابواردین!

ہیشتا ہەر رہئیسى یہ کیہتی ئہدیہان بووم کہ دہولت قبوولی کرد «کؤری زانیاری کورد» دابمہزری؛ منیشیان دہستہنیشان کرد کہ بیمہ ئہندام، چہند کؤبوونہوہیہ کی بؤ کرا، «سامی» - کہ و ہزیری کاروباری کوردستان بوو- عاشقی ئہوہ بوو کہ خاوەن کارنامہی دوکتورای زور تی بچن، من زورم حہول دہگہل دان کہ کوردیزانی باشی بؤ ہلبژرن؛ نہوہک ئہوانہی دوکتورایان لہ زمانہ خارجیہ کاندہیہ، من یہ کی و ہک حمہمی مہلاکہریم و شوکورمستہفام پئ لہ دوکتوراکانی کوردی نەزان چاکتر بوو، دیارہ قسہی ئہوان لہ سہر بوو۔

کؤر دامہزرا، دہ ئہندامی دامہزرتہری بؤ دیاری کرا:

- ۱- ئیحسان شیرزاد، و ہزیری بہلہدیات، کہ موہہندیسی میعماری و حقوقیہ.
- ۲- شیخ محہمہدی خال، کہ نووسہریکی مہشہوورہ و قازی شاری سولہیمانہیہ.
- ۳- کاک مہسعود محہمہد، کوری جہنابی مہلای کؤیہ کہ ہمہ حقوقی و ہمہ عالمیکی عہرہبی زور بہ ناوبانگہ.
- ۴- دوکتور کہمال مہزہر، کہ لہ لینینگراد دوکتورای لہ سہر تاریخی کورد لہ قہرنی بیستہما و ہرگرتوہ.
- ۵- ہہزار، کہ کرا بہ ئہندامی پینجہم.
- ۶- دوکتور عہدوللا نہقشبہندی، کؤنہ مہلا و رہئیسى کوللی حیسابداری عیراق.
- ۷- دوکتور پاکیزہ رہفیق حیلمی، کہ دوکتورای لہ ئالمان لہ سہر زمان و ئہدہبی عیبری ہہبوو.

- ۸- دوکتور عہدولحہمید ئوترووشی، کہ قازی سوننی بوو لہ بەغدا و زمانی کرمانجی دہزانی.
 - ۹- عہلئہدین سہججادی، کہ نووسہری «میژووی ئہدہبی کورد» و زور کتیبانہ.
 - ۱۰- دوکتور ناجی عہباس، کہ دوکتورای لہ جوغرافیادا ہہیہ و خہلکی کہر کووکہ.
- ئہم دہ کہسہ بہ رہسمی ناوی دہستہی دامہزرتہر و سہرہکیمان لی نرا و ریاسہتی جہووری بہ بہیانیکی رہسمی قؤلی بؤ لہ سہر کیشاین، ئیمہ لہقہبی «ئہندامی کارا» مان درایہ، زور کہسی تریش لہ خاوەن کارنامہی دوکتور و رؤشنبری کوردمان دہگہل خؤ خست

که له لیژنه جوړه جوړه کانی فەرهنګیدا به شداریمان بکن. ههفته ی دوو یا سئ جار کوږوونه وه ده کرا؛ کاری فەرهنګستانمان به پړوه دهبرد. «ئه حمهد حسهن به کر» چل هه زار دیناری بوودجه بو ناردین. ئیحسان شیرزاد - که ره ئیسمان بوو، وه کیلی شرکته ی «گولبه نگیان» بوو له عیراقد- وای کرد گولبه نگیان عیماره تیک له سهر حیسابی خو ی بو کوړی زانیاری دروست کا؛ که پتر له دووسده هه زار دیناری تی چوو. چاپخانه یه کی لاینو تاپیمان ساز دا. یه ک دنیا کتیبی زور به نرخی له سهر کورد و شتی تر کو کرده وه. کتیبخانه ی کوړی کورد زور له کتیبخانه ی کوړی زانیاری عاره بان - که تمه نی به چل سال ده گه یشت - ده وله مه ندر بوو. چند کتیبکی کوردیمان چاپ کرد.

من شهره نامه کی خو م - که دوو جار نووسیوو - نیشان دان چاپی کهن. کی تماشای کا و ئه گهر په سندی کرد له چاپ بدری؟ گوتیان دوکتور ناجی عهباس. گوتم: راوهستن! ئه وه نووسینی منه. خه یامم چاپ کردووه. ئه گهر ناجی عهباس توانی پیشه کیبه کی من له سهر خه یام به روانی وه خو پنی، قبوولمه. دوکتور کوردی نازانی! گوتیان ئه دی کیت پی باشه؟ گوتم: علائهدین سه ججادی فارسی باش ده زانی و کوردیشی زور باشه. به رانه ری نیوان مه تن و تهرجه مه بکا. دوکتور که مال خو ی له شهره نامه ی تهرجه مه ی رووسیدا یاریده ی موته رجیمی کردووه و تهره ککوری لی کراوه. کاک مه سهوود هه مووتان به ئه دبیبکی گه وره ی ده زانن. ههر یه ک لهو سئ که سه په سندیان نه کرد بوم چاپ مه کهن! ئه وان ههر سئ په سندیان کرد. ئه و جار هه را له سهر هقی ته ئلیف په یدا بوو:

- سهدی ده بده ی؟ سهدی ده له قازانج بان له گشت؟

هیچ مه تم نه کرد. قه رار دره سهدی ده له قیمه تی گشتی وه رگرم. ئیمزا کرا. گوتم: زه رهران کرد! ئه گهر جگه له هیچ حه قیک داوای پولتان له خو م بکر دایه، حازر بووم پیئسه د دینارتان بده می ههر بوم چاپ بکری!

ئیعلان کرا که کام چاپخانه به که متری ده کا؟ ههر چاپخانه یه ک ده یدی ده یگوت ئه م خه ته مان بو ناخوینرته وه. بو جاری سیه م ناچار پتر له پینج هه زار رووپه رم شهره فنامه نووسیوه. زور شه وان گویم له بانگی سه بنه ده بوو، من ههر ده منووسی... ده گه ل چاپخانه یه کی به ناوی چاپخانه ی «نوعمان» له شاری نه جف پیکه اتین، بهو شهرته ی که ههر رووپه ریکی من به ئیمزای خو م له سهری نه نووسم «چاپ بکری»، ئه و حه قی نه بی چاپی کا. دوو فوړمه یان ده نارده کتیبخانه یه ک له خه بابانی «موته نه بی» غه له تگیریم ده کرد و ده منارده وه. جاری وابووه فوړمه یه کم چارده جار غه له تگیری کردووه. که ده هات بو چاپ ئاماده بی، خو م له به غداوه ده چوومه نه جف، ئاخر نموونم به چاپکراوی ده دیت. جاری وا بوو دوو شه و له نه جف ده مامه وه. گوتیان دوو هه زار نوسخه بی. زورم داد کرد که پتر بی؛ گوتیان چند کتیمان چاپ کردوون هه زاریشی نه فوړو شراوه. هیشتا چوار فوړمه ی چاپ کرابوو گوتم من پولم ناوی! سهدی ده کتیبم بده نی! به قیر و هوړ توانیم پیان بکه م به دوو هه زار و پینجسه د نوسخه که دووسده و په نجای خو م بی و دوو هه زار و دووسده و په نجایان بو بمیتی. نرخی دینار و روبع دانرا که ده بووه بیست و پینج تمهن. کتیب فوړشی هه ولیر و که رکووک و سوله یمانی نه دیده کربیان و تا سهدی به رگ ده گیرا، بو ئه وانمان ده نارده. بازاری ره شی په یدا کرد؛ زور زوو به پینج دینار ههر فرکه ی ده هات. دووسه ت و په نجا نوسخه ی خو م وه رگرت، ده بوایه به قانونی کوړ سده نوسخه

بۇ نووسەر بەخشش بى؛ نە ياندامى. لە پايزى ۱۹۷۲ درابوو بە چاپخانە، لە سەرتاى ھاوينى سالى ۱۹۷۳ تەواو بوو.

دەعوەتتىك بۇ كۆپى زانىرى كورد لە فەرانسەو ھات كە لە كۆنگرەى رۇژھەلاتناسانى دنيادا - كە ھەر بە چوار سال جاريك دەبەستىرى - بەشدار بىن. دوكتور كەمال مەزھەر و منيان دەستنىشان كرد. بە تەيارە گەيشتىنە فرگەى «ئۇرلى». خانم «جۇيس بلۇ» دەگەل لاويكى سەرخر چاوەنۆرى دەكردين. بىست و ھەوت سال بوو براپەكم لە كلاسى دووھەمى ئىبتىداىى لە بۇكان بەجى ھىشتبوو، ئىستا لە فەرانسەيە و بۇ دوكتوراى شىمى دەخوينى. بە سەرە خرەكەى لە دوور ناسىمەو؛ بە دىتەوھى گريانم ھات. ژيانى ئەو چەند سال ليك ھەلبراپەم وەك شىرتىكى سىنەمايى ھاتەو بەرچاو...

سادقى بىرام كە بە ناو مەولاناي خالى باوكمەو كرابوو، تەمەنى ھەشت مانگ بوو باوكم مرد. من ھەم باوكى بووم ھەم داىكى؛ چونكە داىكى لە پاش سالىك مەرگى بابم، مىردى كىردەو و بەجى ھىشت. مندا ليكى زۇر خوين شىرىن بوو. جارى وا ھەبوو ژنانى دى لييان دەدزىن؛ شىت دەبووین تا بۇيان دەھىتايەنەو. ھەموو دل و گيان و ئىمانم بە سەر خۇشەويستى ئەودا ساغ بېو. كە بېو چوار سالە، كەمىك دەرسم پىن گوت؛ زۇر زىرەك بوو. كە ھاتىنە بۇكان لە مەدرەسە دامەززاندى. ھەمىشە لە نمرە كۆكرنەوھى ھەوتانەشدا ھەر يەكەم بوو. لە بىرمە جاريك لە مالى «سالخى شاترى» بووم لە سابلاغ، گوتيان سادق لە بۇكان نەخۇشە. لە بىرم چوو كەوش دە پىن كەم؛ بە تاى گۆرەوى رامكر دە. لە كۆلان كەوشەكانيان بۇ ھىنام و بە پەلە خۆم گەياندەوھە لای. شەقى زەمانە وای ھەلداشتم كە سادقم لە كلاسى دووھەمى سەرەتايى بەجى ھىشت و ئىم بېو بە داخ و ھەسرەتتىكى گەرە. تەنيا جاريك كە لە جىزىرى سووربا دەژيام، يانى پاش يازدە سال دوورى، نامەيەكى سادقم لە تارانەو بۇ ھات. نووسىبووى؛ پارەكە خەبەرى تۇيان داومەتى كە لە «قېورالبىض». باسى خۇى كىردبوو كە دواى دىپلۇم وەرگرتتى، لە دانشگاهى بۇشكى قېوول كراو، بە پلام چونكە عەبدوللاى براى دەستى باش ناپوا و بۇشكى مخرج و ماوھى زۇرى دەوى، وازى ھىناو و لە دارولموغەلىمىنى بەرزدا دامەزراو. ئىتر خەبەرم لى برابوو. ئەوا دىسان لە فەرانسە دەيىنمەو. زۇرم سوپاسى خانم «جۇيس بلۇ» كرد كە ئەم دىارپى بە قىمەتەى نىشان داوم.

«جۇيس بلۇ» ئىكى جوولەكەى فەرانسى بوو كە بە مندا لى لە مىسر ژىابوو. عەرەبى مىسرپانەى وەك بلبل دەزانى. كارى لە سەر ئەدەبىياتى كورد دەكرد. دەرسىكى باسى كوردى، لە «سۇربۇن» دەگوتەو. دەگەل دوكتور كامران عالی بەدرخان و خانمەكەيدا - ھاتبوونە ناوپردان لە شۇرش - بېوونە ئاشنا. ھاتبوو بەغداش و دەعوەتم بۇ كىردبوو. لە كۆپى زانىرىشدا چەند رۇژىك پىكەوھە بووین و دەگەل دوكتور كەمال و مندا زۇر نىوانى خۇش بوو. وا بزنام ھەر ئەویش سپاردبووى كە لە كۆپى زانىرى، كەمال و من بانگ كەن.

سادق مالىكى گرتبوو لە تەبەقى ھەمكەفى خانوويىكى ھەوت تەبەقەدا لە نىك «سۇربۇن». قەرار درا من مىوانى ئەو بم. جۇيس خانوويىكى بەتالى پى سپىراوو كە خاوەنەكانى بە سەفەر چووبوون. ئەویش درا بە كەمال كە لى بنوى و پارەى ئوتىل نەدەين. خۇشكىكى جۇيس لە نۇروئەوھە بە ماشىنى خۇيەوھە ھاتبوو. ئىتر ماشىنى جۇيس و خۇشكەكەى - كە ئەویش عەرەبى لەھجەى مىسرى باش دەزانى - ھەمىشە دەبەر دەستماندا بوون.

لەو رۇژانەدا كە تازە چووم، سادق چاوهنۇر بوو ژنەكەى بە مندالىكى ساواوه بېتە فەرانسىا لە تارانەوہ. رۇژانە دەچووه فرگە و تا نيوەرۇ نەدەهاتەوہ. رۇژىك گوتى: تۇ لە مال بە! تەلەفۇنم كرددوہ بەخچالم تازە كرپوہ؛ لە كار وىستاوہ. دوو چار موھەندىس هاتووہ لە مال نەبووم. ئەو رۇژە موھەندىس نەهات. سادق لە داخان شەقىكى دە بەخچال ھەلدا؛ وە كار كەوت! موھەندىس هات گوتى ھىچ عەببى نىيە. گوتى: بەلى فېرە شەق تېھەلدان بوو؛ نەمزانىبوو! لەم تەبەقەى ھەمكەفە ھەمام ھەبوو؛ بەلام لە تەبەقەكانى بالا نەبوو. دەيانگوت لە مالە فەرانسىاندا ھەمام زۇر كەمە. ھەمامى وەك ولاتى خۇشمان نىيە. دەيانگوت ئەو ھەموو عەترە كە لە فەرانسىا دروست دەكرى و سەدان سالە عەترى ھەرە باشە، ھەر بۇيەيە كە بۇگەنىبوو خۇنەشۇران داپۇشى!

ژن و مندالى سادق هاتن. ئىتر لە بابەت چىشت و نانىش ھەسايەنەوہ. خوا تازە كورپىكى دابوو بە ناوى «شاهين»، كە من گوتم دەبى ناوى «شاھۇ» بى؛ بە ناوى كىوى كوردستان. ژنى سادق، كچى سەيد عەبدووللاى ئەيىووبىيانى خاوەن دەرمانخانەى مەھاباد بوو؛ كە پىاو ھەق بلئى زۇر كابان و دەستاوخۇش بوو؛ بە ناوى «نوسرەت خانم» كە ئىستاش ھەر ژنيەتى و دايكى سى مندالانە بە ناوى: «شاھۇ» و «رامين» و «سارا» و لە تاران دەژى.

رۇژانە پەنجەرەى كۇلانم دەكردەوہ؛ گوتيان لە فەرانسە كەس پەنجەرە ناكاتەوہ. رەنگە جىران بى توورە بن! گويم نەدايە! كەچى چەند مالە جىرانىكى تىرش چاويان لە من كرد و پەنجەرەيان دەكردەوہ و ھىچ دنياش خراب نەبوو!

كە لە سەرى كۇلان باتدەداوہ بەرمو مېترۇ، دوكانىك جووچكە مېشىكى يەك رۇژە و دوو رۇژەى لئى دەفرۇشا؛ پشيلەيەكى زەلامى زەردى مل و كلك ئەستور پاسەوانى جووچكان بوو؛ لە ناو وىترىنەكەدا دەنوست. جووچكە بە سەر دەم و چاو و كلك و لاقيدا ھەلبەز-ھەلبەزىيان بوو؛ ئەو پرخەى دەهات! ئەگەر كەسپك دەستى لە شووشەى وىترىن دەدا، راستەوہ دەبوو؛ كلكى قىچ دەكرد و دەيەويست بە گژ دوژمنى جووچكاندا بچى. زۇرم پى سەير بوو. زۇر چار لە ديارى دەويستام.

مېترۇ پارسى زۇر دوور و درىژە و زۇر كلكى لئى دەنبەوہ؛ بەلام بە جوانى و رىك وپىكى مېترۇ مۇسكۇ نىيە. شەوانە بە سەدان لە ئاوارە و بىمال و حالان لە ناو مېترۇدا دەنوستن. سادق نەخشەيەكى چكۆلەى مېترۇ دابوومى كە گوم نەبم. كويم بوىستاىە، بە ئىشارە نىشانم دەدا و دەچووم. جۇيس زۇر جىگەى واى پى دەزانى كە نەھار و شامى ھەرزان و بۇ دانشجوويان بوو؛ زۇرمان لەو بەھرە دەبرد. رۇژىك دەگەل جۇيس بە بەر موغازەيەكدا رابردىن. لە سەر بالتۇيەكى ژنانە - كە نازانم كەولئى چ بوو - نوسرابوو: «سەدوسى ھەزار فرانك» كە دەيكردە سىزدە ھەزار دىنارى عىراقى. جۇيس قسەى دەگەل ژنە موغازەدار كرد، گوتى: گوتوومە بۇ وا گرانە؟ دەلى: ئەوہ بۇ ژنە فەرانسى نىيە. ژنىكى مليۇنئىرى ئەمريكايى كە دەبىنى، بە ھەرزانىشى دەزانئى و چەكىك دەنوسى و دەيكاتە بەر!

لە ھەموو زمانى فەرانسىدا «سىل فۇ پلى» فېر بېووم كە يانى «تكايە، خواھىش دەكەم». شەويك لە مېترۇدا سەرم لئى شتوا، ھەر چەند سادق گوتبووى پىسار كردن لە كەس باش نىيە و قىوول ناكەن، ملم لە پىسار نا، تا ھاتمەوہ مال. پىسى چۇن ھاتىيەوہ؟ گوتم: ھەشت سىل فۇ پلىم خەرچ كرددوہ!

به راستی که ده‌لین پاریس بووکی جیهانه، راست ده‌کهن. شاریکی زور جوانه؛ پره له باخچه و سه‌یرانگا. شینایی و کهسکایی ئەویم پئی له کهسکایی گیا و میرگی ولاتی تر کهسک تر ده‌هاته بهرچاو. له جوان کردنی شاردنا هیچ دریغی نه‌کراوه و بووکی پاراوهی خه‌یاله. جار و باره له هیندیک شوین تووشی خانووی رهش به دوو‌کهل، دیواری ناقولای نیوه رووخاو ده‌بی؛ به‌لام زوربهی شاره‌که زور جوان و پاک و خاوینه. قاوه‌خانهی یه‌کجار زوره که له شوینانی تر وانییه. به تایبه‌تی له نزیک دانشگاهی سۆربۆن ههر یه‌کجار زور بوو. تا ماندوو ده‌بووم ده‌چووم قاوه‌یه‌کی تورکیم ده‌خواردوه و ئیستراحت‌تم ده‌کرد.

کۆنگره بۆ حهوت رۆژ دامه‌زرا. له هه‌موو دنیاه زانایانی رۆژه‌لاتناس هاتبوون. شکلی زور سه‌یرت ده‌دی. ئیوا هه‌بوو کراسیکی ئاودامانی سوور به رهنگی خوین ده‌به‌ردا، پینخواس، سه‌رقرژن! هی واهه‌بوو به‌شی به‌رمالی مزگه‌وتیکی کردبووه میزه‌ر! که‌شیشیک هه‌بوو به‌ناوی «تۆما‌بوا»، چهند سالان له لوبنان ژیا‌بوو؛ عه‌ره‌بی باش ده‌زانی. له لایه‌ن زانایانی فه‌رانسییه‌وه زور به‌قه‌در بوو. ئەو پیاوه چهند سال بوو ژیا‌نی خۆی بۆ خزمه‌ت و یاری‌ده‌دانی گه‌لی به‌ده‌خت و کلۆلی کورد ته‌رخان کردبوو؛ چهندین کتیبی نووسی‌بوو؛ له ناو عالمانی ده‌ره‌وه‌شدا نوابانگی هه‌بوو. پیریکی بوو ریش سپی، زور جوان و به‌سه‌ر و سیما. کلیسایه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو له پارێسدا. ئەو پیاوه چاکه‌ خۆی لی کردین به‌که‌س و کار. «پرو‌فیسۆر لازار» ناو که له سۆربۆندا زور ده‌ستی ده‌رۆپشت و زور پیاوماقوول بوو؛ فارسشی ده‌زانی، به‌راسپیری «تۆما‌بوا» قه‌ولی پێدا‌ین که کاریکی واکا ئیمه‌ش بتوانین خۆمان وه‌ک گه‌لیکی سه‌ره‌خۆ نیشان بده‌ین. ئیمه نوینه‌ری هیچ ده‌وله‌تیک نه‌بووین. گه‌لی کورد له هیچ دنیایه به‌ره‌سمی نه‌ناسراوه؛ هه‌قمان نییه به‌ناوی عیراق یا ئێران قسه‌ بکه‌ین؛ که رۆژه‌لاتناسانی تورک و ئێرانی و عیراقیشی لی بوون. به‌لام نفووزی که‌شه «تۆما‌بوا» و ماندوو‌بوونی «جۆیس» و به‌زه‌ی «پرو‌فیسۆر لازار» به‌رانبه‌ر به‌کورد، کاریکیان کرد که رۆژیک له سه‌عات نۆرا تا دوا‌زده، جه‌لسه‌یه‌کی به‌ته‌نیا تایبه‌تی کورد ریک‌بخری و هاواری کورد بکری. هه‌ولمان دا تا بتوانین زانایانی کوردی زور لی کۆ که‌ینه‌وه که قه‌دریکی پتری هه‌بی. گوتیان «دوکتور کامران عالی به‌درخان» له جه‌نوو‌بی فه‌رانسایه و ژنی نه‌خۆشه. «دوکتور مه‌کینزی» ئینگلیسیمان هاته‌لا، که زور کوردی‌زان و شاره‌زای کار و بار و حالی کوردستانه. «دوکتور شه‌فیع قه‌زاز»، «دوکتور محه‌مه‌دی وه‌رزیر» خه‌لکی سوله‌یمانی، ژنی وه‌رزیر که کیژیکی چیکۆسلواکی و کوردی‌ناسیکی باش بوو، دانشجوویه‌کی عیراقی به‌ناوی مه‌زه‌هر، سادقی برام، که‌شیش «یووسف مه‌تا» - که خه‌لکی سوله‌یمانی بوو - ساز بوون.

به جۆیسیم گوت: ده‌لین دوکتور محه‌مه‌دی موکری ئێرانی له پارێسه؛ با به‌ویش بلیین. وه‌ک به‌ده‌که‌سان قدیله‌کی بدن له پرمه‌ی پیکه‌نینیدا و ههر خاو نه‌ده‌بۆوه.

- جۆیس گالتهم نه‌کردوه، بۆ پێده‌که‌نی؟

- مالاوا له‌وه جۆک خۆشتر چۆن ده‌بی؟! دوکتور موکری نه‌خۆشی خه‌بالات و ئەوه‌مامه. ده‌ردی ئەو له مو‌عاله‌جه‌ ده‌رچووه؛ به‌که‌س چاری نا‌کری؛ له سی‌یه‌ری خۆی ده‌ترسی. ههر که‌س زه‌نگی ده‌رکه‌ی لێدا یان ته‌له‌فۆنی بۆ بکا‌لی وایه‌ هاتوون بیکوژن! خۆی له‌حه‌وت کوناندا تا‌قه‌ت ده‌کا. جنیوی گه‌وره‌لا‌ی ئەو ئەمه‌یه‌که‌ بلیین تۆ کوردی. ئیستا چۆنت ئەو قسه‌ قۆره‌وه‌ بیه‌رات که ئەویش له‌م کۆبوونه‌وه‌ به‌شدار بی‌ت و دی‌فاع له‌گه‌لی کورد بکات؟!

مەقالیکم نووسیووو که بیخوینمەو: سادق بە فەرانیسی تەرجمەمی کرد. جۆیس و تۆمابو هەر چەند زۆریان یێ سەیر و دلتهزین و ئیحساس بزوین بوو، بەلام گوتیان بۆ ئەو کۆبوونەو دەس نادا. پێویستە دەربارەمی گەلێکی شەرقی بە جۆریک کە نەزەری رۆژەهلانسان بەرەو خۆی بکێشێ قسە بکری. لە سالۆنێکی سۆربۆن کۆبووینەو. زۆر لە عولەمای رۆژەهلانسان هاتبوون گۆیمانی لێ بگرن؛ کە پروفیسۆر لازار پێی راگەیانددبوون. کەشە تۆمابومان بە رەئیسێ کۆبوونەو هەلێژارد. بەیانانێکی زۆر عالمانە و دلسۆزانەمی دەربارەمی کورد و کوردستان گوت. دوکتور کەمال مەزھەر بە زمان ئینگلیسی دەربارەمی تاریخی کورد و شەرەکانی ئازادیخوازی قسەمی کرد. زانایەکی ورگزیلی تورک هەستا گوتی: لە تورکیا کورد و مەسەلەمی کورد نییە؛ هەموو تورکن و بیگانەمی تێدا نییە! دوکتور کەمال مەزھەر جوابی دایەو کە لە تورکیادا هەموو کێوکان شایەتی بوونی ملیۆنەها کورد لە تورکیەن. کابرای تورک دەستی هەلێنا، ئیجازەمی خواست دیسان قسە بکا. تۆمابو بە لەپێ دەست ئیشارەمی کۆبوونەو کە لەپێ دەست ئیشارەمی کۆبوونەو کە ئیجازەت نییە. بۆ خۆی گوتی: چۆن پێم وابی ئەم کابرایە عالم و رۆژەهلانسان؟ یان پێم وا بی دەرسی خویندوو؟ من ئەگەر نەلێن تەعەسسوب بە خەرج دەدا، دەتوانم بلێم لە تورکیادا تورک هەر نییە. حەیفە پایوی وا نەزان لە کۆبوونەو میلمیدا بەشدار بی! کابرای تورک هەستا و رۆیشت. بە عەرەبی، تۆمابو بە منی گوت: ئەو سەگە چۆن لە پووی هەلات گووی وا بخوا؟ ئینکاری شتی بکا کە لە رۆژ ئاشکراترە! زۆر لە هاوبەشان قسەیان کرد و جەلسە تەواو بوو.

رۆژی ئاخیری کۆنگرە - کە هەموو میوانان و خانەخوێی فەرانیسی لە سالۆنێکی گەورە کۆبوونەو - کاروباری کۆنگرە و بڕیارەکانیان راگەیاندد. لە سەر تریبوونەو ئیعلان کرا کە میوانانی کورد لە جەرگەمی زانایانی رۆژەهلانساندا بە رەسمی ناسران و ئیدارەمی سۆربۆن قەراری دا مەرکەزیک بۆ پەرەپێدانی تاقیق لە سەر مەسەلەمی کورد و ناساندنی کوردستان و گەشەدان بە فەرھەنگ و تاریخی، لە سەر بودجەمی خۆی بکاتەو و کوردیش وەک میللەتی تەرجەمەیی بۆ بکری. راستی سەرکەوتنێکی گەورەمان دەس کەوت؛ ئەویش لە سایەمی تۆمابو، پروفیسۆر لازار و جۆیس بلۆ بوو. هەزار رەحمت لە تۆمابو کە دەمیگە وەفاتی کردوو، بەلام بیستووومە پروفیسۆر لازار و جۆیس شوکور ماون. دەیانگوت پروفیسۆر لازار پتر لە پازدە زمان دەزانێ، کە بە فارسی قسەمان دەکرد گوتم: خۆزی کوردی فێر بای! گوتی: لە وەتانی ئێو دەوێ زۆر ئارەزوو زمانەکەتان فێر بێم. ئەوا جارێ خەریکم زمانی ژاپۆنی فێر دەبێم؛ پاشان خەریکی کوردی دەبێم. لە کۆنگرەدا جایزەمی کۆنگرە درا بە کابرایەک، سووری سەر و دم و چاوی بێتووک، دەتگوت چەوئەندەری سوورە و پاک کراو! شکلێکی زۆر ناشیرنی هەبوو؛ تەنانەت برۆشی مووی پێو نەبوو. کابرا جوولەکە پەیک بوو؛ هەر لە کەتیبەمی قەبرانەو خەت و زمانی فینقیسی ساز دابوو و کوردبوو بە کتیب و مردوووی سێ - چوار هەزار سالەمی زیندوو کەردبوو. ئەوئەندەمی بۆ لە چەپەلە درا نەبێتەو.

حەوت رۆژی کۆنگرە نانی نیوهرۆژەمان لە سەر سۆربۆن بوو؛ دەچووینە رستوورانیک و پارەمان نەدەدا. رۆژیک کە لە رستوران هاتمە دەر، «فەردیناند میس» چاوەنۆری دەکردم. یەکترمان ماچ کرد و لە قاوەخانە دانیشتین. فەردیناند میس لاییکی خەلکی «لوکسەمبورگ» بوو؛ زۆر عاشقە کورد و کوردی بوو. چەند جاریک لە شۆرش دیبووم. کرمانجی وەها دەگوت کەس نەیدەزانی کورد نییە. تەنانەت جاریک گوتی: ئێو کە پێشمەرگەم رەگەل دەخەن بۆ

سەفەر، هیچ خزمەتەم ناکەن و جواپم نادەنەوه؛ چونکە لایان وایە منیش کوردیکم وەک ئەوان!
 ئەو لاوه چوو بووه کوردستانی تورکیه؛ جەندرمە گرتبوویان؛ برذبوو یان لە زیندانی واندا حەبسیان
 کردبوو. کوردی زیندانیان لێ فێر کردبوو کە ئەوه کافرە! لێئێدەن خێرە! کوردەکان زۆریان
 لێدابوو؛ پشتیان شکاندبوو. بەختی ئەو، زیندانیەکانی کورد دوو دەستە یەکن. چونکە چەند
 دەستە کە یە تر لە رقی ئەوانە، لە سەریان کردۆتەوه و پارازتوویانە. بۆچی گیراوه؟ چونکە چەند
 کتییکی کوردی لێ گیراوه. لە پاشان کە زانیویه کەس بە دەنگیەوه نایە، نامەیه کە بە
 ئینگلیسی لە ئەستانداری «وان» نووسیوه: ئیوه منتان گرتووه، نازانن من کێم. شەرت بێ و
 بکەم دەولەتی گەورە ی من بەزمی سەگتان پێ بکا! دەیگوت: وا دیار بوو ئەستاندار نەیدەزانی
 لوکسەمبورگ لە دەولەتە گەورەکان نییە و نفووسی بە حال دەگاتە چوارسەد هەزار. ترسا و
 عوزری لێ خواستەموه و بەریان دام. هاتەموه لوکسەمبورگ شکایەتم لای وەزیری دەرەوه
 کرد. وەزیرە کەمان -بەرازە کە مەزنە!- گوتی تۆ کیشەمان بۆ ساز دەکە! سالی بای نیوملیۆن
 دۆلار سەودا و ماملەمان دەگەل تورک هەیه. کەنگی ئەو کوردە ی تۆ دەلێی مەزلوومن توانیان
 سالی بای شەش سەد هەزار دۆلار ماملەمان دەگەل بکەن، دەلێم هەقتە و لە سەرت وە جواب
 دێین...

جا «فەردیناند» هاتوو لە پاریس منی پەیدا کردوو، هەلی پێچا بووم دەبێ بچینه
 لوکسەمبورگ دایکم شیوت بۆ لێنێ!

- کاکە فەردیناند! پیاو شەش سەد کیلۆمیتەر بۆ شیوی دایکت سەفەر ناکا!
 فەردیناند گوتی: خەریکم فارسی لە لوکسەمبورگ دەخوینم تا بچم لە ئەفغانستان
 بگەرێم. بەلام مامۆستا کەمان کوردیکی بیژوو!
 - بە چی دەزانی؟

- رۆژیک وشەیه کی کوردی گوت. گوتم: ئەوه کوردییه، تۆ کوردی؟ گوتی: نا، فارسم؛ بەلام
 تۆژیک کوردی فێر بووم. گوتم: فارس بە لایهوه عەبیە فێری زمانی کوردی بێ. تۆ کوردی و لات
 وایە عەبیە راستی لە خۆت بلێی. راستی ئەویش بەرازە کە!
 رۆژانی دوا کۆنگرە و رۆژانی پێش کۆنگرە بە پاریسدا دەگەرین. چووینە «بورجی ئیقل»،
 چووینە «کاتدرالی نۆتردام». لە نۆتردام کۆتەلی کەشەیه کم دیت لە زێر بوو. بە خوشکی جۆسم
 گوت: ئەوه کۆتەلی مامی خۆمه! دەبێ بیسینمەوه! هەرای لە جۆیس کرد:
 - وەرە! کەشە فلان مامی هەزار بووه!

جۆیس گوتی: ئەحمەق! هەزار گالتەت پێدەکا؛ تۆ لێت بۆتە راست!
 چووینە مەقبەرە ی ناپلیۆن. لە جیاتی هەلوا و خێرمان بدەنی، یەکی سێ فرانکیان پوو لێ
 ساندین! راستی مەقبەرە یەکی دیدەنییه. چەک و ئەسپایی سەربازانی ئەو زەمانە وەک خۆی
 راگیراوه. چووینە مووزە ی «لووفر»، چەند سەعاتیکی تێدا گەرین کە لێم روونە مانگیکی دەوی
 تا ئەو ئاسەوارە هونەر ییه ببینی.

رۆژیک تووشی کاروانیکی قەرەچی بووین لە نزیک چۆمی «سین». چەند کەریکی بە کورتان
 و چوار ئەسپی چکۆلە ی تۆپەل کە گەورە ترە کە یان نەدەگەیشتە ئەستورایی رانم. ئەسپیکیان
 لەوانە عەرەبیە کی تێخراوو؛ پێیان بوو. زۆرم لا سەیر بوو. پرسیمان، گوتیان: ئەم جسنە ئەسپە
 هی سکۆتلانده. ئەو کەر و ئەسپ و عەرەبە، پاریسی بۆ سەیران سواری دەبن و پوولمان دەدەن.

به سادقم گوت: ده لټن له لهندهن مووزهی «میو» هه به؛ گوتی لیره نییه. روانیه کتیبی شاره زای پاریس، گوتی هه به و من نه مزانیوه. چووینه «مووزهی میو» که به مووزهی «مادام بوری» به ناوبانگه. هه تا بلنی سهر بوو. یه کجار زور له پیاوانی تاریخی و دهسته لانداریان له میو دروست کردوه. ته نانهت شا و شازنی ئیرانیسی لی بوو. شاعیرانی مه شهووری فه پراسه و زور له پیاوانی تاریخیمان دیت. ده چووین سهری کومه لیک بکه یین که له پشت شووشه وه بوون؛ پاسه وانیک له وی و یستابوو؛ ته و او زیندوو. ته نانهت ورده مووی پشتی دهستی دانه به دانه دیار بوو. زه ق تماشا ی ده کردین. که چی نه ویش هه کوله لی له شه م بوو! کابرایه ک له سهر نیمکه تیک روزه نامه ی ده خوینده وه؛ سادق لینی پرسه به کویدا برؤین؟ نه ویش هه به میو ده چوو! هه موو شتمان لی بیوه میو! نه و جار بی پرس به لای کوله لیک ی میودا رؤیشتین. که چی گوتی: بیرهدا قه ده غه یه! نه ویم پی زور سهر بوو.

دار خه یزه رانیکم دیت له باخچه یه کدا، پتر له شازده میتر بهرز و قهف-قهف، که سک، قهت رووشیکی تیدا نه بوو. داری دهوری خه یابانی شانزه لیزه م زور پی جوان بوو. که روانیم هه مووی دار به روهه خاسه ی خو مانه یه.

که شه یوسف زوری هات و چو ده کردین. کوردی سوله یمانی بوو؛ چند سال پی شمه رگه بوو؛ هاتبوه فه پراسا. له دوو مانگدا توانیووی پیش نویژی سی کلیسا په یدا کا. گوتم: کاک یوسف تا جاریکی تر دیمه وه، یان دوکانی عه کسی رووت فرؤشتنت ده بی یان ده بی به پاپ له روم! ده عوه تی کردم بو کلیسایه ک؛ بانگی کرد چوار بوتل شراب بیین. گوتم به خوا من له گه لستا ناخو مه وه. گوتی: باشتر! من نه مانه بو خو م ده دزم! گوتیسی نه گه ر ده گه ل که مال ده چنه گه ره کی «سان دؤنی» - که گه ره کی بی ئابرووی پاریسه - من بهرن نه وه ک لات و پات رووتتان بکه ن! گوتم: شوکور پاره ی جینگه ی و امان پی نییه!

شه ویک له بهر قاهه خانه یه ک له سهر کورسی دانیش تبتوین. کابرایه کی زور مه ست تلاوتل هات داوای پوولی کرد که نارهم نه ماوه. فرانکیکم دایه؛ گوتم: برؤ خو ش ی رابویره! شه فیک و که مال زور پیکه نین:

- ناخر به تاقه فرانکیک چونی خو ش لی راده بری؟! -

دوکتور که مال گوتی ده چمه هوله ند؛ جلک له وی هه رزانه. جؤیس تی گه یاندم که مه چو! که مال رؤیشت. ده گه ل جؤیس سواری قه تار بووین و به «لیون» دا چووینه قه دی چپای «مؤن بلان». له شاریکی چکوله بووینه میوانی کلیسایه ک. که شه یه کمان دیت. من باسی کوردی بو ده که م و جؤیس ته رجه مه ده کا. که شه گریا و فرمیسکی به رپشه سپیه که یدا هاتنه خوار. چوار که شیشی تریش هاتن؛ دیار بوو نه و له دووی نار دبوون. شه رحی نه حوالی کوردی مال و پیران و کور کوژراوم بو ده دان. نه وانه نوما ینده ی کلیسایانی عالمی بوون. برپاریاندا که به هه موو توانا له مه ر دهرمان و کومه گی نه غده وه یاریده مان بدنه. گوتیان هه ر ئیسته هیندیک پوولت ده ده نیی! گوتم من نامه وی. وه کیلی شو رشمان له فه پراساوه دیتنه لاتان؛ یارمه تی به ودا بنیرن. که شه ی خانه خو یتمان به ماشینی خو ی بردینه سهر چپای مؤن بلان. به رام بهر به دیمه نی ژنیوی سویس، نه هاریکی زور باشی داینی. جؤیس ده یگوت که گریاندووته و ایزانیوه ئیستا بو خو ت برسیته! شه و له و شاره له ئوتیل ماینه وه. سبه ی هاتینه وه و به قه تار به ره و پاریس. له ریگه به مه زرادا که ده رؤیشتین، له هه موو مه زرایان لام وا بوو تووتن کراوه. له شویندیک قه تار

ویستا که پاش سعات و نیویک ده روا. چوومه مه زرا. دیتم ئەوی من به تووتنم زانییوو ره زی میون! هەر میوهی که متر له میتر بلیند؛ زۆر ئەستوور و پڕ لک؛ زۆر پڕیک و پڕیک. بێتم وایه هیشتووی بیست کیلویی له زۆریه میوه کانهوه که وتبووه سەر زهوی. جگه له رهز، زۆریه ی چیتندراویان نيسک بوو که سهره که یان به ماشین بریبوون و کابه که یان به ماشین ده دروووه. نهقلی ئەو سه فه رهم به که مال نه گوت. ده گه ل ئەویشدا زۆر جیگه ی وا چووین که داوای یارمه تیمان بۆ کورد لێ کردن. زۆریان جوابی دلخۆشکه ره یان داينه وه.

له چهند مالیک ده عوه ت کراین که تیگه بیستم جووله که ی زۆر پایه به رزی فه رانسان. به تایبه تی یه کیان که پیاویکی په نجا ساله ده بوو؛ عه ره بیشی زۆر باش ده زانی؛ زۆری لاگیری له کوردان ده کرد. قسه مان ده کرد، گوتی:

- خه لکی شه رقی هه موویان ته نیا ئیحساساتین. ئوروویایی سه ریان له زمانی ئیحساسات ده رناچن. ئوروپا ته نیا ژماره و ئامار ده زانی. تۆ هه زار سال بلی دێهاتمان سووتاهه؛ گه لمان، ژن و منالمان له برسان مردوون؛ بهر بۆمبا دراون؛ هه موو بی داوده رمان که وتوونه وه؛ هه یچ به هره نادا. بلی دوو هه زار و سیسه د و شازده دیمان که ئەوه نده ماله و ئەوه نده سه رخیزانه و له وانیش ئەوه نده پیاو، ئەوه نده ژن، ئەوه نده مندال، عومریشیان بلیتی؛ ئاگر ده گرن و سه ری کیسه ئاواله ده که نه وه. بۆ نمونه: ویتنامی هاواریان له خه لکی فه رانسایا کردووه، هه موو شت به ژماره و ئه رقام. گوتوویانه دوازه هه زار مندالی ده تا سیزده ساله ی خه لکی پایته خت به ده نگی توپ و بۆمبا که پ بوون. ئامرازی بیستیان له فه رانساهه بۆ بهر پیکراوه؛ له بازاری سایگۆندا فرۆشراوه...

شه ویک له وه ده عوه تانه دا باسی نه مانی ئیستعمار ده کرا که به م زووانه خه لاس ده بی. ئەو جووله که ی ده لیم گوتی: ره نگه ئیستیماری خاوه ن چه ک و له شکر له ناو بجی، به لام ئیستیماری پوول هه رگیز له ناو ناچن... بۆ دا کوتانی قسه که ی خۆی، نهقلی جووله که یه کی ده وله مهن دی پارسی گپراوه که پار له سه ره تای زستاندا هه رچی به ری دارستان و باغات ی یوگۆسلاویا به کرپوه و خۆی و به ختی پوولی نه غدی داوه. ئیستا یوگۆسلاویا - که هه یچی بۆ نامینیتیه وه - سه دی په نجا قازانجی پووله که ی ده داته وه به سه رمایه وه، کابرای جووله که هیشتا پازی نییه!

چهند ره فیه ییکی سادق هه بوون زۆرم که یف پیده هاتن؛ که سادق تاریفی مه علوماتی ده کردن؛ ئیرانی بوون. پۆژیک سادق، که مال و منی برده چلوکه بابخانه یه کی ئیرانی که زه رفه کانیا ن هه مووی کاشی شین و سه ماوه ر ئیرانیا نه بوو. به لام ئەوه نده یان پوول لێ ساند که له ده ره وه ده مانتوانی سه ج جه می باشی پێ بخۆین. ده گه ل که مال چووینه مغازه یه ک ده فته ر و کیفی ده ستی بکپین؛ هه ردوو کیش فه رانسایا نازانین. کابرایه کم دی ره شیتیکی فه رانسایانه ی سه رچه نه گه ی هه بوو. به عاره بی بانگم کرد، به میسری ده رچوو. به ئاره زوو شتی خۆمان کپی. پۆژیک سه رمان به موغازه یه کی جلی حازردا کرد، ده سه ته کۆت و شه لوا ریکی پڕ به به رم هه لبا ردا. که مال ته رجمانم بوو که به ئینگلیسی قسه ی ده کرد:

- به چهند؟

- چوار سه د فرانک.

- گرانه.

- لیره معامله کردن نییه.

- ناکرم. ئه گهر به سهد و پهنجای دهدهن دهمهوی.

کابرا تلهفونیکي کرد، گوتی باشه هه لیگره. کهمال وه تهماح کهوت، ئهویش دهستیکی هه لېزارد:

- به چهند؟

- چوارسهد فرانک.

- منیش سهد و پهنجا فرانک دهم.

- مسیؤ هیچ کهس نییه تهواو به قهد و گیپالی ره فیه کهت بی؛ له ناچاری فرۆشتمان. بهلام

بزانه لیتره سهودا کردن نییه!

که هاتبووشینهوه بهغدا ههر کهس دهیدیتیم دهیگوت: ئای لهو دروونه چاکه ی ئهم دهسته ی

پێ درواوه!»

ژن و پیاوی فهپرانسیم زۆر به شیک پۆشی ده دیت. دروونی جل کارئیکی گهوره دهکا. باومر که

ژنیکم دیت کۆت و شه لواره که ی خامی سپی بوو، بهلام جوان درواوو ههر ههزت ده کرد لپی بروانی.

ده گهل سادق چووینه بازار و گه ره کی «مۆنمارتر». به سهدان دوکانی به ههسیری بوریما و

تهنه که، پر له پیاوی رهش و سووری موسلمان، پر له کتییی دوعای عاره بی، شاخه مار، شتی

جادوو گه ری و تر و تهویلله یان ده فرۆشت. بۆ سادق لهوی له دوکانئیکی جل فرۆش دهستیکی

کۆت و شه لوارمان کرپی، که له ئیران با، نرخه نه دههات؛ هه موی به سهد و شیست فرانک.

شهوی چارده ی ژوولای چووینه سهیرانی جیژنی ئازادی فهپرانسه. سهیری فهواره و تۆپ

تهقاندن و به زم و شایی ئه و گه له سه ربلینده مان کرد. جۆیس گوتی:

- ژهنه رال دیگۆل له نوتقی جیژنه دا گوتی مه سه لئیکی کوردان هه یه ده لئ: پیاوان قه لایان

ده گرن، کلپه که به ژئانه و له وان کلپلی قه لا کردنه وه وهرده گرن...

بیست و ههوت رۆژ له فهپرانسه ماینه وه و به ره و بهغدا گهراپنه وه. له م سه ره که چوو بووین، له

فرگه ی قاهیره پینچ پاکهت چای «لیپتۆن» و چوار بوتل ویسکیم به دیاری بردبوو؛

ده سه بندیکی زیریش بۆ جۆیس. له و سه ره چه مه دانم پر کردبوو له جگه ره ی «ژیتان» و زۆر

گۆرهوی ژئانه و پیاوانه و سۆعاتی جوانکیله بۆ ماله وه.

ئه وه شم له بیر چوو بلیم که «پول» و «ئیدیت» ژن و میردئیکی رۆژنامه چی که چهند جارن

له کوردستان و له ناو شۆرش دیتبوومان و له بهغدا دهعه وتم بۆ کردبوون، دهعه وتیان بۆ کردین؛

دوکتور قاسملووشیان میوان بوو. قه رتاله یه کی پر له نانین له په نا داناین؛ گوتیان کورد زۆر ههز

له نان ده کهن! ههر ئه و پۆله کتییئیکی زۆر چاکي - به ناوی «کریس کوچیرا» - له سه ره کورد

نووسیه و کتیه که مه شهووره. ژنه کهشی ئالبوومی زۆر گهوره ی پر له عه کسی پشمه ره گه ی

نیشان داین و یادگاری سه فه ره کانیا ن بۆ کوردستان.

له ژنیو دابه زین. به بن پردکۆکیکا ده بوو تیه ره پین. منیان راگرت؛ له شم گه ران. قوتووه

سیغارم پێ بوو. ده زگای پشکنین ئیشاره ی دابوو ئاسنم پیه؛ وه یانزانیوو چه کم هه لگر تووه.

له ئیتالیا له فرگه سه عاتیکی ماینه وه. روانیم له سه عاتیکی نووسرابوو نرخه هه شت هه زار لیتره؛

فیه ته یه کم بۆ لیدا. کابراهه کی عیراقی له و لامه وه گوتی: فیه ته ی ناوی، بایی چوار دیناره؛ زۆر

هه رزانه!

له فرگه‌ی بهینه‌لمیلله‌ی قاهیره دابه‌زین. هه‌موو زه‌وق و خۆشی دیمه‌نی پارسیانم له بیر چۆوه. گارسۆن به کراسی شۆری عاره‌بی، ره‌ش وه‌ک قیل، بۆ قاوه‌یه‌ک ده‌بوو له چوار جی فیش ئیمزا که‌ن. که‌مال کیف‌ده‌ستییه‌کی کری به پینچ دینار؛ من نه‌مکری. که هاتینه به‌غدا نرخه‌ی چه‌فده دینار بوو.

ئیحسان شیرزاد و چهند له هاوکارانمان له فرگه‌ی چاوه‌نۆرمان بوون؛ جگه له مال و مندالی خۆشمان. به دهردی کورد گوته‌نی زۆر به ده‌ستی پر هاتبووینه‌وه و زۆریان که‌یف به به‌هره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌مان هات و کۆری زانیاری قه‌دزرانی لی کردین. چووم خه‌به‌ری کلیسای عاله‌میشم به بارزانی دا. فرمووی کاریکی به فایده‌ت کردوو و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل ده‌گرین. که بیستمه‌وه له بابته دهرمان و کۆمه‌کی تره‌وه زۆریان چاکه کردبوو.

له به‌غداوه هات‌و‌چۆی کویتستان و شۆرشم زۆر ده‌کرد. ده‌مدی که ئه‌وانه‌ی دوینیی هاوسه‌نگه‌ری پیشمه‌رگه بوون و ئیستا له ده‌وله‌ت دامه‌زران و پله و پایه‌یان ده‌ست که‌وتوو، چۆن هه‌موو شتیکیان له بیر چۆته‌وه و ههر حه‌ولی پوول و ماشین و قه‌سر په‌یدا کردنی خۆیانن. شیعریکم به ناوی «حه‌لله‌ق-مه‌لله‌ق» نووسی له مه‌جه‌لله‌ی «هه‌ولتیر» دا - که له هه‌ولتیر ده‌رده‌که‌وت و کاک محه‌مه‌د مه‌ولوود (مه‌م) سه‌ره‌رستی ده‌کرد- چاپ کرد. ههر چی وه‌زیر و ئه‌ستاندار و فه‌رمانده‌ی هیزی کورد بوون و ملیان له دزی و پوول کۆ کردنه‌وه و پیشمه‌رگه له بیر چوونه‌وه نابوو، زۆری پی تووره بوون. حیزب له کۆبوونه‌وه‌کانی خۆیاندا، داگیرکه‌ر و عه‌ره‌ب و ئیستیعماریان له بیر کردبوو؛ ده‌رس ئه‌وه بوو: «دوژمنایه‌تی هه‌زار ده‌گه‌ل حیزبمان!». ئه‌ستانداری هه‌ولتیر «عه‌بدوله‌هاب ئوتروشوی» شکایه‌تی لای ئیحسان شیرزاد کرد. کاک محه‌مه‌د مه‌ولوودیان مه‌عه‌لله‌ق کرد. په‌ری شیعره‌کانیان له مه‌جه‌لله‌که دراندبوو. پتر له سه‌د شکایه‌تم له لای مه‌لامسته‌فا لی کرابوو. بارزانی گوتی: ئه‌وه چت نووسیوه؟ بۆم خوینده‌وه؛ گوتی: تۆ ناوی که‌ست نه‌بردوو. دیاره هه‌رچی دزه و حیزه واده‌زانن ده‌گه‌ل ئه‌وانته... نه‌قلیکی گێپراوه که کابرایه‌کی مووسلی که‌له‌بابیکی دزیبوو؛ که‌س شکی لی نه‌کردبوو. سه‌ره‌خۆ له بازاردا تووشی ههر که‌س ده‌بوو ده‌پرسی: نه‌قلی که‌له‌بابه‌که چ بوو؟! گوتی: هینده‌تان دزی و فزی کردوو، تاقه‌تی بیستنی لۆمه‌یه‌کی چکۆله‌شتان نییه، با ناوی که‌سیش نه‌برایی...

رۆژیک له حاجی ئۆمه‌ران زۆر له‌و پیاوه‌ زلانه له دیوه‌خان بوون. «فارس باوه» - که فه‌رمانده‌ی هیزی هه‌ولتیر بوو - گوتی: کاک هه‌زار! تۆ جنیویشم پی بده‌ی قبوولمه. به‌لام دیتم یه‌ک له پیشمه‌رگه‌کانی هاوکارم به ماشینی مارسیدس رابرد. کابرایه‌ک له قاوه‌خانه پیکه‌نی، گوتی: ئه‌وه‌تا به مارسیدس به جیت هیشتم! ده‌بوايه بیکوژم؛ به‌لام سه‌رم داخست و به سه‌ر شۆری رۆیشتم. گوتم: کاک فارس! به شه‌رعی ئیسلام قاپ و قاچاغ و نالی ئه‌سپ له زیر و زیو حه‌رامه؛ بۆ ئه‌وه فه‌قیه‌ر به‌به‌شه‌که زگی به خۆی نه‌سووتی. ئیوه که شوکۆر پوولتان زۆره، له بانکی دابنن! خۆتان له سه‌ر ئه‌و پیشمه‌رگه ئازایانه‌ی - که ههر ئه‌وان له سه‌نگه‌ردا بوون و ئیوه به‌ری فیداکاری ئه‌وانتان خواردوو و ئیستا خۆتان لی بواردوو و کاری قوره‌کاریشان ده‌ست ناکه‌وی - مه‌نویین و گز و فتیان مه‌ده‌ن! نه‌وه‌ک دیسان کارتان بکه‌ویته ئه‌وان و به ده‌نگتانه‌وه نه‌ین...

«نافیز» که کرابوو وه‌زیری کشت‌وکال، گوتی: ئه‌و شیعره‌ت ههر ده‌گه‌ل من بووه! که خانووم له به‌غدا دروست کردوو. گوتم: کاک خۆم! چهند سال پیکه‌وه ژیاوین؛ هه‌میشه پیم گوتووی شیعری بۆیه نابیی تۆ قسه‌ی لی بکه‌ی. له‌و باره‌دا زۆر که‌وده‌نی!

حاسل بە فەرمانى بارزانى كاك محمەد مەولوود رزگارى ھات؛ بەلام قېۋولى نە كردهوہ كە سەرپەرستى مەجەللەى ھەولپىر بكا.

جاريك بەر لەو ھەرا و چەققەيە، مەقالىكەم ھەر بۇ مەجەللەى ھەولپىر نووسى بەو مانايە كە: «لە بەر دوكانىكى بەغدا رادەبەردم، چەققەلىكى موومىيائى كراو لە بنى نووسرابوو نرخی بېستوويىنچ دېنارە. بە بېرمدا ھات كە بې و نەبى ئەو چەققەلە بە زىندوويى شاعىرى كورد بووہ كە پەنجا چەققەلى زىندوو قرانىك نايەنئ و بە مردوويى نرخی ئەوئەندە بالا دەچى!» زۆر لە شاعىر و ھونەرمەندانى كوردم بە نموونەى ئەو چەققەلە باس كرىدبوو.

شيعرى «حەللەق - مەللەق» م بۇ «سەعيد ناكام» خويىندبووہ؛ لە بەغدا زۆرى تارىف كرىد. كە ھاتمە ناوپردان و دىتى دوكتور مەحموود و مامۇستايان پىي قەلسن، ھەر خۇى - كە زۆرى تارىف كرىدبوو - گوتى زۆر خراپە و زىانى ھەيە و نەدەبوايە شتى وا بلىتى!

ھاوينان كۆرى زانىارى وچانى بوو. بە مال و مندالەوہ دەھاتمەوہ كوستان و لە لاي زىنوئ و حاجى ئۆمەران دەزىيان. رۆژىك سەيد عوبەيدىللاى ئەيىووبىم لى پەيدا بوو، پازدە رۆژىك لام مايەوہ. لە پىي توركيابوہ ھاتبوو. لە سەر داواى ئەو، دەگەلى چوومە لاي بارزانى. بە بارزانى گوت: دەمەوئ بچم لە فەرانسە بىخوئىم. گوتى: ھەزار تۇ بە مەكتەب سىياسى بسپىرە كە ھەرچى دەيەوئ بۇى بكن. پىكەوہ ھاتىنە ناوپردان. گوتم سەيد عوبىد نانى نەخواردوہ. پىشمەرگەيەك ھات گوتى: فەرموو نان بخۇ! عوبەيد كرىدە ھاوار:

- بۇ دەمكۆزن؟ چمكر دووہ؟!

زانىم نەوعى نەخۇشى ھەيە. خۇم دەگەلى چووم تانانى خوارد و كەس نەيكوشتا! كاغەزى لە لايەن بارزانييەوہ بۇ دوكتور كامران عالى بەدرخان نووسرا و چوو. ئىتر نەمدىتەوہ و نەمزانى چى كرىدبوو.

ئەحمەدى بارام مىرزا لەو ساوہ فايق و جەماعەت چووبوونە ديوى ئىران، جىپىكى پەيدا كرىدبوو؛ رانندەگى دەكرد. ئەغلەب لە مالە من دەنوست و دەيخوارد. شەويك نزيكى بەربەيان سى سوار لاي خىتوہ تەكەم دابەزىن. لە سەيد رەسوولى بابى گەورەيان دەپرسى. خەبەرم دانئ كە لە «سەرگەى نىل» دەزى و رۆيشتن. ئەحمەد چووبوو خەبەرى بە مەسوود بارزانى دابوو كە ھەزار چەك بۇ چەتەكانى ئىترانى دەنيرى و شەو ھاتن و بە بارە چەكەوہ بەپىي كرىدەوہ! بە رپومدا نەدايەوہ و ھەر لە سەر من دەزىيا. تا لەپر لە رى گرتىيان و برديانە زىندانى بەغدا و لە پاشان دەگەل جاسووسانى گىراوى خۇيان گۆرپانەوہ و دايانەوہ بە ئىران و كرا بە رانندەى شارەوانى مەھاباد. ئىستەش لە كەرەجە و رانندەيى دەكا و ھات وچۆم ھەر دەكا.

كاك ئەمىرى قازى زۆر جار سەرى دەدام و پىكەوہ دەزىيان. بە راستى زۆرم كەيف گرتبووى و ھىچ عەيىم تىدا نەدیت.

لە كۆر مەجەللەيە كمان دامەزراند كە سالى جاريك يان دوو جار دەرچى. لە ژمارەى يەكەمدا فرىا نەكەوتم چى بۇ بنووسم. لە ژمارە دوودا مەقالىكەم نووسى دەربارەى وشەى عەرەبى كە رەگەزىان فارسى، يان كوردى، يان زمانى تر بوون. مەقالەكە چل و چەند رپوپەرىكى گرت. بوو بە ھەراى مامۇستايانى «كۆرى زانىارى عەرەبى» كە ئەم كوفرە بۇ كراوہ. ئىحسان شىرزادى رەئىسمان زۆر ترسابوو؛ گلەى لى كرىد كە چارى ئەو كارە چۆن بكنەن؟ گوتم حازرم بۇ محاكمە و جوابدانەوہ. مەجلىسىكى زىيان تەشكىل دا، پىرە زاناي، عەرەبى زۆر رەگەزپەرستى

میښک وشک کؤ ببوونهوه.

رهئسه که بیان گوتی: تۆ چۆن ئەو هه موو وشه عه ره بیانه ی که له قورعاندا هاتوون ده لیتی له فارسی و کوردییوه وه وهر گیراون؟ نازانی ئیمامی شافیعی فه رموویه: هه رچی له قورعاندا هاتووه هه مووی عه ره بی ره سه نه و زمانی بیگانه ی تۆ نه هاتووه؟!

- جه ناب! شافیعی بۆ خۆی ئەو فه رمایشته ی کردووه؛ له لوغه تی بیگانه هیچ خه به ری نه بووه. هه موو ته فسیره کان ده لئین وشه ی «مشکوه» عه جه مییه. ئەو جار که من نزیک چه وسه ده که لیمه یه م په یدا کردووه، ته نیا روانیومه ته سه ئی کتیب: «وشه ی فارسی به عاره بی کراو» نووسینی که شه ی مار دین «ئه ده دای شیر» که له ۱۹۰۹ دا چاپ کراوه؛ دووه م: «المعرب للجوالیقی» که له چه رخی چواره می کؤچی نووسراوه و چه ند جار چاپ کراوه؛ سه ئیه م: «المنجد» که سه ر له به رم پشکنیوه. ئیوه هه رچی نووسیموه ئە گه ر له م سه ئی کتیه دا نه تان دیته وه له سه ر منی حساب که ن. ئە گه رچی بۆ خوم پتر له هه زار و چوار سه د وشه ی عه ره بیه م دؤزیوه ته وه که له کوردی و فارسی و ئیتالی و چه به شی و عیبری و ئارامی و فیره عه ونی و فه رانسی و رووسی وه ر گیراون؛ به لام من ئە وانی خۆم نه نووسیوه.

کیشه یان له بیر چوووه؛ ئە مجار ده یانگوت چۆن باوه ر بکه ین که تۆ چه وسه له ت هه بووه هه موو «المنجد» بخوینیته وه؟! به سه لامه ت له کیشه یان رزگار مان بوو.

له سه ر شافیعی شتیکی دیشم له بیره: له خیه ته تی شیخ عوبیدیللا چه ند مه لایه ک میوان بوون. باسی خوتبه ی جومه و ته لقینی مردوو کرا که شافیعی ده لی ده بی به عاره بی بن. گوتم: شافیعی وه ک ئەو به عسیانه ره گه ز په رستیکی عه ره ب بووه؛ ده نا له پیش خوتبه ی جومه دا هه دیسیک ده خوینرتیه وه که دوو خوتبه له جینگای دوو رکاتی جه ماعه ته. ئە گه ر وتار بیژ چوو ه سه ر مینه ر، که س قسه نه کا؛ گوئی بگرن! که سه ئی قسه بکا پر و پووچه. کئی پر و پووچ بلئی، نوژی جومه ی به رنا که وئی. یانی نسحه تان ده که ن. کابرای کورد یان تورک که نازانی باس چییه، گوئی بگری و نه گری هه ر هیچه. که وا بی قه ت نوژی جومه ی ئە وانه ی عاره بی نازانن به ر نه که وتوووه. ته لقین بۆ مردوو نییه؛ بۆ ئەو زیندوو انه یه که هاتوون مردوو بنیژن. دلایان نه رمه و مردنیان له بیره؛ نسحه تیان ده کری که ئە گه ر پیایو چاک نه بن پاشه رۆژیان خراب ده بی. که وا بوو ده بی به زمانی خۆیان نسحه تیان بکری.

مه لایه کم لی راست بۆوه: تۆ چۆن بی ئە ده بی ده گه ل ئیمامی شافیعی ده که ی؟! زۆریان خۆیان لی تووره کرد که قسه ی هه زار حیسابییه و ئیمه بیرمان لی نه کردۆ ته وه... له کۆر نامیلکه یه کم ده رباره ی «عه شیره تی گاوانی کورد» - که له زه مانی عه باسیدا خاوه ن ناو بوون و شاری حیلله یان دروست کردووه له عه ره بییه وه کرده کوردی و چاپ کرا. هه فته ی دوو جار یان سه ئی جار کؤ ده بووینه وه؛ ئیستلاحاتی عاره بیه مان به کوردی ده دیته وه. هه ر که سه ش ده بویه سالیانه حیسابی به ره مه می بکری بزانیان له سالیکدا چی کردووه که خزمه ت به کۆمه ل بی.

دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی له و که سانه بوو که هه ر ده زانن باسی خه لک به نه زان و بیکاره بکه ن و گالته ی به هه موومان ده کرد. دوا ی دوو سال که لیکیان داوه، قه ت تا قه دوو دیر یکی به ره م نه بوو. بۆی نووسرا یان خۆت بکیشه وه یان ده رت ده که ین. ئەو رۆیشت. عه بدوللا نه قشبه ندیش که مدیری کوللی حیسابات بوو، نه یده کرا دوو کار بکا؛ کشایه وه. «جه مال بابان»،

«شوکور مستهفا» و «محهممهدی مهلا کهریم» بوونه هاوکارمان. مام هیمنیش له کۆر به شدار بوو؛ توحفه‌ی موزه‌فهریه‌ی درایه که بیخاته سهر خه‌تی خۆمانه.

قەرار درا له ماوه‌ی پینج سالدا فەرهنه‌نگی کوردی به کوردی زۆر ته‌واو دهرخه‌ین؛ «دوکتور ناوهرحمانی مهلا مارف» که شه‌ش سال له لینینگراد دهرسی فەرهنه‌نگ ساز کردن فیر بیوو به سهری رابگا. «مهلا عه‌بدوئلا حه‌ییایی» پیتی سپی‌را فەرهنه‌نگی مه‌ردۆخ بکاته فیش.

له‌و ماوه‌یه که له به‌غدا بووم دوکتور قاسملوو، مه‌لا عه‌بدوئلا حه‌ییایی و حه‌سه‌ن ره‌ستگار و مه‌لا ره‌سوول پیش نمازی و مام هیتیم زۆر دهدی و هات‌و‌چۆمان زۆر بوو. زۆر جار قاسملوو ده‌هاته مال «مه‌عه‌که‌رۆنی» بۆ لی‌ده‌ناین؛ زۆر ده‌ستاوی خۆش بوو. قاسملوو ماوه‌یه که مامۆستای دانشگا بوو. باش سه‌فه‌ری ئوروپای، جاریکی تر که هاته‌وه، له وه‌زاره‌تی «تخطیط» (تهرخ‌ریزی) دامه‌زرا‌بوو؛ مانگی سینسه‌د دیناری وه‌رده‌گرت و ده‌یکرده مخراجی هه‌والانی حیزبی خۆی.

وی که‌وتین بیست‌وشه‌ش فەرهنه‌نگی کوردی به زمانانی غه‌یره کوردمان په‌یدا کرد. که‌وتینه فیش سازدان. گوتیان مه‌لا خه‌لیل سوله‌یمان له «شیخان» ی پشت مووسل، فەرهنه‌نگی بادی‌نی نووسیوه و له سهر یه‌زیده‌کانیش به عه‌ره‌بی کتییی هه‌یه. خه‌به‌رمان بۆ نار‌دوه، قبوولی نه‌کردوه هاوکاریمان ده‌گه‌ل بکا. من ئەو کاره‌م وه‌ستۆ گرت. له ریگه‌ی هه‌ولیره‌وه چوومه مووسل. شه‌و بوو؛ پانده حازر نه‌بوون بمبه‌نه شیخان؛ که شه‌وانه پرووت ده‌کران. گوتم برا من که‌س پروتم نا‌کا. دل‌م دانه‌وه و ده‌گه‌ل دوو پۆلیس بر‌دیانه‌مه شیخان. بوومه میوانی فرماندار که ناوی «حاجی ره‌سوول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بوو. ناردم له دووی مه‌لا خه‌لیل. ده‌میک بوو ده‌مناسی؛ شاعیریکی زۆر پیر و زۆر فه‌قیر. شه‌و زۆر خۆشمان رابوارد و سبه‌ی مه‌لا خه‌لیل بر‌دمیه‌وه ماله‌ خۆی. له ری باس‌م کرد که فەرهنه‌نگه‌که‌ت زیراکس ده‌که‌ین؛ له فەرهنه‌نگی گه‌وره‌دا سوپاست ده‌که‌ین که له تۆ به‌هره‌مان وه‌رگرتوه. کتییبه عه‌ره‌بیه‌که‌ی سهر یه‌زیدیانیش له‌وانه‌یه به ناوی تۆ چاپ بکه‌ین؛ هیچ نه‌بی ناهه‌وتی و تۆ که چه‌ند جار مالت سووتینراوه و کتیبته فه‌وتاون، ئەوانه‌ت بۆ ده‌مین. باش وایه بدمه‌یه‌ی بیانبه‌م. پوو‌لیکیشت ده‌ده‌می.

گوتی: ده‌توانی سی دینارم بده‌یه‌ی؟

[ئهی مامۆستای بیچاره! پوولی ده‌وله‌ت نه‌دری به تۆ، به کی بدری؟]

- دووسه‌د دینارت نه‌غد ده‌ده‌می؛ کتییبه‌کانیشته ههر مولکی خۆت بی.

- هه‌زار که وای بی ده‌توانم خانوو‌یک درووس که‌م!...

به فرماندارم گوت. قه‌ولی دا که ههم عه‌رزى بداتی، ههم که‌رسته‌ی خانوو. فەرهنه‌نگ و کتییبه‌که‌م هه‌تاوه کۆر.

قەرار درا یادبوودیکی حاجی قادر له کۆیه‌ بگیری. کرامه راسپارده‌ی کۆر و چووم. وتاریکم خوینده‌وه، مژده‌م دانئ که کۆر قهراری داوه کۆته‌لیکی نیوله‌ش بۆ حاجی له کۆیه‌ دامه‌زرتنی و رایانسپاردۆته ئیتالیا؛ به‌و زوانه ده‌گاتی. بۆ رۆژی دامه‌زرانی کۆته‌لی حاجی من له ده‌ستا نه‌بووم؛ مام هیمن له لایه‌ن کۆره‌وه چوو‌بوو، شیعیریکی هه‌ره باشی خویندبووه.

مانگی سه‌د دینار بازنه‌سته‌گی، بیست‌وپینج دینار حه‌قی ئەندامه‌تی کارا له کۆردا، له هه‌ر جه‌لسه‌یه‌کی هه‌فتانه‌دا سئ دینار هه‌قی کۆبوونه‌وه‌ی دوو سه‌عاته، سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش ته‌رجه‌مه‌ی کتییی دهرسی کوردی - که یه‌کیک بووم له سئ که‌سی پشکنی هه‌ره‌ بالا- فۆرمه‌ی

بە پرووى خۇش دواندىمى، گوتى: مامۇستا! ئەگەر مەن تۆ يەك بىن و يارىدەي يەكتر بدەين كەسمان يې ئاويرى؟ با بىنە دۇست.

گوتم: كاكە گيان! ئەوى ھەموو كەس دەيزانى تۆ تا رېشت ھاتوۋە باشيان باس نەكردووى؛ لە پاش رېش ھاتنىشت دەبىنم ھەر خەرىكى فىل و دەستېرى و دووروووييت. بە بىرى مەن دوژمنايەتتە كەت بۇ مەن لە دۇستايەتتە دەگەلت باشتىر يې. چۈنكە كەسانىك بزەنن كە مەن و تۆ رېگەمان جىايە، تارىفە بۇ ئەخلاقى مەن...

راستى شتىكى عەجايىب بوو: زۆر لەو كوردانەي لە پرووسيا خويندبوويان - جگە لە دوكتور كەمال مەزھەر - زۆر نەزان و گىل ھاتبوونەو.

لە ئاخىر و ئۇخىرى پايىزى سالى ۱۹۷۳دا لە لايەن كۆرى زانىارى (ئاكادىمى عىلمى) شۆرەويەو دەعوە تامەيەك بۇ كۆرى زانىارى عەرەبى و كوردى ھات كە شەش كەس بىنەن. چوار پىرە عارەب لە لايەن كۆرى زانىارى عەرەبى و كەمال و مەن لە لايەن كۆرى زانىارى كوردىيەو دەستنىشان كراين. ھەر ۋەك كە چووبوومە پارس، چەند دانەيەك شەرەفنامەم برد و پېشكەش بە شوئەوارە زانستەكان و پىلوانى ۋەك «تەۋفىق ۋەھبى» و «ئەدمۇنس» و «مىستەر مەكنزى»م كوردبوو، دواز دە نوسخەم شەرەفنامە دەگەل خۇم بۇ شۆرەوى برد. بۇ جارى دووھەم پاش چاردە سال دىسان لە رۇژىكى پىر بەفردا گەيىمە مۇسكۆ لە ئوتىل «كۇنتىناتال» لە «مەيدانى سوور» - كە ئوتىلىكى قەدىمى و زۆر جوان و بە شان و شكۆ بوو - دابەزىن. دىيار بوو زۆر مىوانى بە قەدرىن. ھەر كەسە ژوورىكى زۆر ساز و تەيار و جوانمان ھەبوو.

جاران كە مىوانى نووسەران بووم، ئەم جار مىوانى ئاكادىمى علووم بووم. چاكى ھىنابوو: عەرەبەكان - كە ھەمووى مېشك پوچەلى رەگەز بەرست و دژى كورد و دژى پرووسىيە بوون و زۆر بەيان سالەھا مەعاشخۇرى ئىنگىلسان و سەفىرى زەمانى نوورى سەئىد و پادشايى بوون - ھىچيان كەلىمەيەك پرووسىيان نەدەزانى؛ تەرجومانى ھەمووان دوكتور كەمال مەزھەر بوو. ھەر قىستىكى بىتەمىيان دەكرد و ھەر عەرەبايەتتە كىيان دەنوند، كەمال بە ئارەزووى خۇى تەرجومەي دەكرد. ۋاي بە سەر ھاتبوو كە عەرەبەكان ببوونە گالەتە جارى زانايانى مۇسكۆ. بە تايەتتە «دوكتور پۇلىقۇي» كە سەرپەرستى مىواندارى ئىمەي پى سىپىرابوو، ھەر بە دل عەرەبەكانى ناخۇش دەويست و ھەزى لە چارەيان نەدەكرد. دوو جار بەي ئەۋان ھەر دەعوەتتە بۇ مالە خۇى كرىن.

سەن جەلسە لە ئاكادىمى شۆرەوى دەگەل زانايان كۇبووينەو، قسە لە پەيوەندى دۇستانەي ئاكادىمى عىلمى عىراق و شۆرەوى دەكرا. لە مەجلىسىكىدا زانايەك گوتى: ۋا دەردەكەۋى كە كوردستان پىش لە ھەموو شوتىكى رۇژھەلات زۆر ئاۋەدان بوو. زانايانى ئاسەۋارى شۆرەوى لە مەلبەندى «سەنجان» شوئەۋارى گوندىكىيان لە بىن عەرەز دىۋەتەۋە كە خانوۋەكانى بە زنجىر و بە دەۋرەي مەيدانىكىدا دروست كراون؛ كە ئەۋە نىشانەيە كورد بەنجا ھەزار سال لەۋە پىش فەكرى دىفاعى مونەزەمىيان ھەبوو و خەلكى گوند تۈنۈيۈنە بەرانبەر بە دوزمەن، گوندىيان ۋەك قەلا ھەلخەنەۋە و ديارە تەمەددونىكى گەرەبان ھەبوو.

گوتم: زۆر بە داخەۋە شۆرەوى و زانايانى، ھەر بە مردووى پەنجا ھەزار سالەمانەۋە خەرىكن؛ بەلام ئەۋانەي ئىستا زىندوون و لە سەر زەۋىن و قەتلۈعام دەكرىن، ھىچ نرخیان بۇ دانەنراۋە! برىا نىۋ ئەۋەندە كە بە ئاسەۋارى كۇنمانەۋە خەرىكن، بە زىندوۋەكانمانەۋە خەرىك بوونايە و لە

مردن پرگارتان بگردايە...

شەرەفنامەم بۇ كىتەبخانەى لىنىين و زۆر لە كىتەبخانەكانى تر نارد، نوسخەيە كىشىم پىشكەش بە ئەنستىتۇى رۇژھەلاتناسى كرد كه «غەفوورۇف» ناو بە سەرى رادەگەيشت. وهختى ميوانيه كه مان تەنيا حەفتەيەك بوو. برديانينه لىنينگراد، دوو شەو ماینهوه. رۇژىك ميوانى «كەرىم ئەبىيويى» بووين؛ هەر من و دوكتور كەمال. كەرىم زۆر گۇرأبوو؛ سەر و سىملى بۇز ببوو. ببوه چاكەرەوهى دەزگای دەنگ هەلسەنگ؛ وازى لە زمان شوناسى هینابوو. شەو تەلەفۇنم لە خانم «سىدا رۇدینكو» كرد. ئادرىسى دامى كه هەر دەبى بچم ميوانى بم. دىتمهوه؛ پير ببوو؛ چاوى بى حوكم ببوو. دوو كورپى لاوى هەبوو كه لە مەدرەسەى مووسىقى بوون و كارىان نەدەكرد. مېردى نەمابوو. زۆر مالىكى فقيرى هەبوو. وا دەر كەوت لە رووسياش كەسانى كه لە كارى زۆر بەجى دەمىنن لە بىر دەچنەوه. داواى مەم و زىنم لى كرد كه خۇى بە چاپى گەياندوه و بە رووسى ماناى لى داوهتەوه. سوپىدى خوارد كه هەر تاقە نوسخەيەكى هەيه، گوتم لىت ناستىنم.

لە لىنىگرادەوه من و كەمال چووینە يەريوان. عەرەبە كانىش چوونە تاشكەند كه چاويان بە مەلاى ئوزبەك و كىتىي عەرەبى بكهوى و لە باكۆ يەكتر بگرينەوه. زۆر لە كوردەكان بە پيرمانهوه هاتن. شەو «جاسمى جەليل» بردىنيه ماله خۇى كه شامان بداتى و شەو بمانهينىتەوه ئوتىل. دەتوانم بلىم مالى جاسم مالى هونەر بوو؛ ئوردوخانى كورپى دوكتوراى لە ئەدەبىياتدا هەبوو؛ جاسم بۇ خۇى شاعير و نومايشنامەنوس بوو؛ جەمىلەى كچى مۇسقىارپىك بوو بژاردە؛ دووهەزار ئاھەنگى زۆر رەسەنى كوردى خستبووه سەر ئەلفباى نۆت و چاپ كرابوو. رادىۆ يەريوان بەو ماله كارى دەگەرا. شەو جەمىلە بە پيانۆ هەواى هەلپەر كىي شىخانى لى دا. جاسم و كچ و كورپى هەستان برەقسن، كەمال گوتى من نازانم، من هەستام و تاويكى باش دەگەلىيان رەقسىم. من باوم لە كەمال خۇشتر بوو كه كرمانجى ئەوانم دەزانى.

بەيانى ئەو رۇژە چووینە ئاكادىمى علومى ئەرمەنستان. دەگەل «حاجى جەندى» شاعير - كه زۆر پير ببوو - بووينە ناسياو. كورپە جەتەلەيەكى كورد سەرۆكى كاروبارى رىكخراوى كومۇنىستى لە ئاكادىمى بوو. زۆر بە لامهوه بەقىمەت بوو كه گوتى: سپاردوومه لە ماوهى شەش سالدا تارىخىكى زۆر بان و بەرىن و هەموو لاينەى كورد و كوردستان ساز بدرى. ئەو پياوهشم دىتەوه كه باسەم كرد لە بۇكان ئەفسەرىكى رووسى بە ناوى ياقووب و لە بەغدا باغچەوانى مالى شا ببوو! زۆر كه يىفمان پىك هات. «عەرەب شامىلۇف» م دىت - نووسەرەكەى كىتىيى «شوانى كورد» و «بەربانگ» و «قەلاى دمدم» - زۆر پير ببوو. بە خەيالىم وهخت بوو بخەرفى... گەلىك مىدالى گەورەى شۆرەوى بە سىنگهوه بوو. دەگەل جەمىلە عەكسەمان گرت، هەروەها دەگەل عەرەب شامىلۇف و جاسم و حاجى جەندى و زۆر كەسى تر.

لە ئاكادىمى كەمال بە رووسى و من بە كرمانجى وتارمان دا كه كرمانجىەكەى من كوردىك تەرجەمەى بە هەرمەنى دەكرد. پاش نوپژ برديانينه سەبرى ئاسەوارى كۆن. كابرايەكى پىرى عەينەك لە چاوخەتى مىخى دەخویندەوه، قەت تۆ فارسى و كوردى وا بە رەوانى ناخوینەوه! تەرجەمەى بە توركى پى دەگوتىن. جارپىكيان سەرۆكى ئاكادىمى لەوحەيەكى نىشان دام؛ گوتى ئەوه فلان شتە. پىرە لىي مۇر بۆوه:

- چووزانى؟ خۆ تۆ نازانى خەتى مىخى بخوینەوه!

- ئوستاد بە ئەرمەنى نووسرابوو. دەنا من و خەتى مېخى تۆ، ھەزار گەزمان نىوانە!
 كوردىك بانگىشتى كىردىن بۇ گوندىكى كوردنشىن لە نىزىك چىيى «ئاراتار». ژن و
 پىاوه كانى جلكيان تەواو وەك يەزىدىيە كانى چىيى «شەنگال» بوو. لەوئىش بە دەھۆل و زورنا
 رەقسىكمان كرد. نانئىكى ئىوارەيان داينئى.

چووينە نىشانگەيەك كە بە يادى ئەو دواز دە عەشیرە تە ئەرمەنىانەو چەقاوہ كە توركان
 قەتلوعاميان كىردوون. نىشانگەيەكەش لە نىزىك چىيى ئاراتار ھەبوو، نووسرابوو: «بە يادگارى
 برايتى كورد و ئەرمەنى كە لىزە بە گژ توركاندا چوونەو و نىشتمانى خۇيان برايانە پاراستووہ».
 لاوہ كوردىك تاق كىردەو كە ھەز دەكەم بەيى درۆ و دووروىي وەزعى كورد لە ئەرمەنىستان
 چۆنە بۆم باس بەكى. گوتى: راست ئەوہەيە مىللەتى ئەرمەنى زۆر دەگەل كورد چاكن. جگە لە
 حقووقى قەومى، ئەوہەندەي شۆرەي قەرارى داوہ، ئەرمەنى پتر لەگەلمان بە چاگە دەبزوونەوہ.
 ئەگەر دە كەس لە يەك رادەي خويئەوارى و بە يەك جۆر كارنامەوہ داواي كارئىكى دەولەتى
 بەكن، يەكيان لەو دەيانە كورد بئى، لىت روون بئى كوردەكە قبوول دەكەن، چونكە سەر بە
 مىللەتى كەمىنە و ئەقەللىتە. حورمەتمان زىاد لەوہ دەگرن كە چاوەنۆرپن.

من قسمە كرد، گوتم: سەيرە بانئىك و دوو ھەوا ھەبئى: كورد لە گورجستان ھەقى نىيە لە
 پاش كلاسى ھەوت - كە ئىجبارىيە - بچئتە مەدرەسە و بگاگە خويئەندى بالا. ناچار ئەوي بىھوئ
 بخويئى، دەبئ ھەلئ بۇ مۇسكۇ يان لىنىنگراد. كوردى ئازربايجان زمانى خۇيان لە بىر براوہ تەوہ
 و ھەموو بوونە تورك! كەچى لە ئەرمەنىستان ھەم دەرس بە كوردى ھەيە، ھەم رادىو و رۇژنامە.
 جل و زمانى كوردىش ئازادى ئازادە. من وادەزانم ئەوہ نەجىيايەتى ئەرمەنىانە، نە قانونى
 شۆرەي؛ دەنا چۆن دەبوو بەرانبەر بە كورد فەرقى گورجستان و ئازربايجان و ئەرمەنىستان ھەبئ؛
 لە حالئىكدا كە كوردى گورجستان دوو ئەوہەندەي كوردى ئەرمەنىستان! كەمال گوتى ناوئىرم ئەو
 قسە تەرجەمە بەكەم، لاوئىكى كورد گوتى: «تۆ بە كرمانجى بلئ تا ئىستا تەرجەمەي كەم!». كە
 تەرجەمەي كرد كابرئى ئازربايجانى ھەستا دەستى خستە دەستم، گوتى: لئىم روونە تۆ راست
 دەكەي و ئەرمەنى زۆر لە ئىمە ئىنسانى ترن و كەيفىشم بەو غىرەتەت دئ كە رووبەرووي من
 ئەمەت گوت...

ھا، بەيانى رۇژى دووہم چووينە سەيرى كئىبخانەي گەورەي «يەريوان». زۆر گەرئىن. خاوەن
 و سەرپەرستى كئىبخانە گوتى: ھەر چەند تەبەقەي ژىروو بۇ ميوانان مەمنووعە بىيىن، بەلام
 من دەتانبەمە ئەوئىش. بە چەند پلە كانئىكدا چووينە ژىرزەمىن؛ ھەمووي كئىبى خەتى بوو.
 ئىنجىلئىكى نىشان داين گوتى ئەوہ كوردىيە و ھەشت سەد و پەنجا سالى عومرە. دوو كئىب لە
 ناو شووشەدا بوون، يەكيان زۆر پەرگەورە، يەكيان زۆر پچووك و خرپن. گوتى ئەوانە ھەردووك
 ئىنجىلن لە پئىستى ئاسك نووسراون. پئىشوو بىستبووم كە ئاوئىستا لە پئىستى ئاسك نووسرابوو؛
 بەلام لام وا بوو لە ديوي ژوروى پئىستەكەوہ نووسراوہ و بە كولكەوہ ھەلگىراوہ. گوتم: دەتوانم
 دەستى لئدەم؟

- نا، مەمنووعە.

- كورە دەستى لئ نەدەم لئىم دەبئتە مەراق و خەوم لئ ناكەوئ!
 مودىر پىاوئىكى زۆر رووخۆش و خوئىن شىرىن بوو. چوو كلىلئىكى ھىنا و نووسراوى سەر پئىستە
 ئاسكى دەرىنان. دەستم لئ دا؛ چاكترىن كاغەزى تورمەي قەدىم چۆن بوو، ئاوا ساف؛ بەلام بئ

بريقه و نهرم. تازه تيگه ياشتم نووسين له پيشتي ناسک يانی چي. شهره فنامه يه کي نيشان دايين به جوانترين خعت نووسرابوو؛ دوره ي زير کفت و نه قاشي کرابوو. چل سال دواي هه وه ليين شهره فنامه نووسرابوو که ده يگوت له قيمهت نايه. ژماره يه کي پي دادداشت کردم که به و ژماره يه تاريخي جوولانه وه ي شيخ عوبيديلاي نه هري له «کتبخانه ي قودسي ره زه وي» له مه شههد هه يه؛ نه ميکرؤ فيلم، نه نوسخه مان ده ده ني. به لکو تو له عيراقه وه په يداي که ي. که هه م ژماره م ون کرد، هه م نازانم هه يه يان نا؟!

کاتي ده چووينه گوندي کورده کان و سه يري نيشانه يادگاريه که مان ده کرد، نالاي تورکان له داميني ناراراته وه ديار بوو. هيچم بو نه مابوو، دوو جنيوي سر به کولکه م به جسن و ره گهزي تورک دا!

زوريان ديار ي دامني که له گشتيان عهز يتر دوو تابلوي به رجسته بوو، ديمه ني هه ردووک چي اي ناراراتي پر له به فري ده نواند.

ئيواره وه خته، له يه ريوانه وه چووينه باکو. شه و گه يشتين و عه ره به کانيش هاتبوون. «دوکتور قادري ناسو» و مال و منداله کاني و زني عه لي گه لاويژ زوو زانيبوويان و هاتنه به خيري هينانم. له بيرم چوو بلينم: هه ر که گه يشتينه موسکو، کونه ده فته ريکي چارده سال له وه پيشم برديوو، نادر يسي فه تحي خوشکنايي تيدابوو. ته له فونمان کرد، ژنيک جوايي داوه که زور ساله لي ره نه ماوه، به لام نادر يسي تازه يان نه و ژماره ته له فونه يه. ته له فونم لي کرد:

- فه تحي ده مناسي؟

- چونت بناسم؟ تو کيي؟

- فکر بکه وه!

- به خوا هه ژاريکم ده ناسي به لام نازانم له کوي گوري گوم بووه! ده نگت تزيک له وه ده کا!

- وه ره له فلان ئوتيلم. نه ممانه گه ر هاتي چونت بناسمه وه؟

- وه ک جاران دريژم! پيشم سپي بووه؛ کلاويکي قووي بؤرم به سه ره وه يه.

هات و به په له بردميه وه ماله خوي. ژني نازه ربايجاني نه مابوو؛ ژني رووسي هينابوو. له نه نستيتوي روزه لاتناسي له به شي تاريخ دامه زرابوو. خانووي له موسکو درابوويه و زور ساز بوو. گوتي ئيسماعيل که له ته رويژه وه والمان بووه له باکويه؛ با ته له فوني بو بکه م. لي ي پرس ي: سمايل چوني؟ چه ده که ي؟ گوتي: هه ژارم وه بير هاتوته وه؛ ده گريم و حالتم نييه! زور ريکه وتيکي سه ير بوو. گوتي: نه مرؤ هه ژار هاتوته ماله من؛ ها قسه ي ده گهل بکه!

جا نه و شه وه هه ر گه ييمه باکو، ته واو له ئوتيل توريست نه حه سابوومه وه، ئيسماعيل هات:

- با برؤين بو مالي ئيمه.

ره حيم قازي ته له فوني کرد و بريک کؤخي:

- هه ژار من نه خوشم؛ نه متواني بيم. تو وه ره و دايکيشم لي ره يه!

- ره حيم من ژن ناهينم! دايکت بده به يه کي تر!

ده گهل سمايل چووينه مالي ره حيم. نه يه يشت به ند بم؛ بردميه ماله خوي. کيژيکي به ناوي «فه رزانه» ي هه بوو؛ موسيقي زور خوشي بو ليدين.

به داخه وه بيستمه وه که سمايل جوانه مهرگ بووه! نازه ربايجانيه کي خه لکي سه لماس بوو.

بيستمه وه که پرؤفسور «جه فعه ر خه ندان» مردووه.

بہانی بہ ناو شاری باکویندا گئیرین. شہو میوانی سہرۆکی ئاکادیمی نازربایجان بووین، عہلی گہلاوژیم لہوئ دیتہوہ. گوتی قہرارہ بہ وادہی چوار سال تاریخی ئابووری نازربایجان بنووسمہوہ. بۆ یہ کہمجار میوہی «خورمالوو»م دیت؛ گوتم تا لہ ہر چاوم نہیخۆن ناخۆم!

رہئیسى عہرہبہ کان ملی لہوہ نابوو کہ خانوہ کہی رہئیسى ئاکادیمی ناخۆشہ! حقووقتان چہندہ؟ ئیمہ لہ عیراق زۆر خۆشتر دہژین! کہ لہو جیگہیہدا ئەو قسانہ زۆر ئەحمہقانہ بوو؛ پیاو شہرمی دہ کرد. لہ خواحافیزیدا من گوتم: سوپاس بۆ خانمی خانہخوئ کہ ئەو چیشتہ خۆشانہی لئناوہ و زہحمہتی ئەو توانی وامان بہخۆ کا.

خانم گوتی: دہ ناو ہہمواندا تہنیا ئەو پیاوہ دہزانئ دہلئ چی. مانای ہہیہ من ہہر لہ بہیانییہوہ زہحمہت بکیشم، بہ پیاووان بلین مہمنوون؟!

لہ بہیانییہ کی زۆر ساردی شہوی دووہمدہ ہاتینہوہ مۆسکۆ. دوکتور کہمال عہریزہیہ کی دابوو کہ چہند رۆژیک دہیہوئ متالا بکا و چہند ئەسنادیک روونووس بکا. قبول کرا کہ کہمال و من بیست رۆژی تر لہ مۆسکۆ بمینینہوہ و میوان بین. ئەو رۆژہ چوونہ بازار و بردیانینہ دیدہنی «مۆزلہ» (ٹارمگای لینین). مامۆستا سہعید جہمیلیکی پیرمان دہگہل بوو ہہر دہیگوت: ئەو کافرہ خودانہناسہ رووسانہ!... راوہستابووین؛ بہفر دہباری؛ تا نۆرہمان دئ چینہ سہر قہبری لینین. چووہ تہنیشتی گوتم: ئوستاد خودا زیارہت قبول بکا و نیازت پیک بینئ!

عہرب رۆینہوہ و دہگہل کہمال ماینہوہ و چوونہ ئوتیلیکی تر. دہگہل فہتہی دہگہرام، دہچووہ مالی، شہوانہ دہچوونہ رستووران بیکہوہ.

رۆژیک دہگہل کہمال چوونہ دیدہنی «غہفورۆف». شہرہفنامہ کہی لہ پیش بوو؛ زۆری ئافہریم لئ کردم. گوتی: ہہزار بہ قسہم بکہ وەرہ مۆسکۆ! خانووت بۆ وەرہدہ گرم. لہم ئەنستیتۆیہ کارمان بۆ تۆ زۆر دہبی. نہخوازہ کہ زانیومہ عہرہبی و فارسی و کوردی چاک دہزانئ. مندالت زۆر باش دہخوینن؛ خۆشت زۆر خۆش بہرئ دہچی. ہہر ئیستا با خہبہر بنیرم مال و مندالہکت بینہ مۆسکۆ. تۆ مہچۆہ!

گوتم: زۆر سوپاست دہکہم؛ بہلام تا مہلا مستہفا منی بوئ، لئی دوور ناکہومہوہ. ئەگہر پیہم بلئ، دیم و پیہم خۆشہ.

کہمال رۆیشت بۆ سالۆنی کتیب خویندہنہوہ. غہفورۆف فارسی زمان بوو؛ تاجیک بوو. جگہ لہ سہرۆکایہتی ئەم ئەنستیتۆیہ، لہ مہکتہبی سیاسی حزبی کومۆنیستی شۆرہوی ئەندامیکی بالا بوو. لہوانہ بوو کہ لہ کرملین دہژین. کورسیہ کی ہینا پیش و گوتی: ہہزار! من زۆر دۆستی بارزانیم. لہ مہکتہبی سیاسی حیزبدا دۆستی ہمن؛ بہلام ہہشن کہ ناخۆشیان دہوئ. ئیستا قازانجی شۆرہوی لہوہدایہ کہ ہیچ کیشہ لہ عیراقدہ نہبی. جا کہ عیراق داواوی کردوہ جہبہیہ کی یہ کگرتوو لہ نیوان حیزبی بہعس، حیزبی شیووعی و حیزبی پارتی بارزانیدا پیک بیت، بہ مہسلہحتی سیاسہتی بالای شۆرہویہ. لہ زمان منہوہ بہ بارزانئ بلئ خۆنہگرئ و بچیتہ ئەو جہبہوہ.

گوتم: جہناب! دہزانم شۆرہوی و ہہموو دہولہتیک دہروانیتہ قازانجی خۆی. لیشم روونہ ئیوہ بہعسی دہناسن کہ چہند خوینرئژ و دوور لہ ہہموو پہیمان و قانونیکن. بہلئ حیزبی شیووعی لہ پاش ئەو قتلوعامہی بہعسی لئیان کرد، بہ ئەمری ئیوہ چوونہتہوہ بەردہستی بہعس و ئیستا بہ گژ ئیمہدا دین کہ ئەگہر نہیہنہ جہبہوہ و شہر ہلگیرسیتہوہ، یارمہتی

دەولەتی بەعسی دەکەین. خەت و شوپنیکى بەعسى بۆ ئەو جەبەھەیان کیشاوه، ئاشکرا ھەرچى حقوقى مىللى ئىمەيە و ھەرچى داواى حيزبى كومۇنىستە دەمالیتەوہ. دەبى نۆكەرى ئالقەبەگوینی بەعس بین. یازدە سالە شەر و لیكدانمانە؛ ھەزاران لاوی کورد لەم ڕیگەدا خوینی ڕزاوہ؛ بە ھەزاران مال سووتینراوہ و وێران بووہ. چۆن باوہر بکەم بارزانى بى وەرگرتنى هیچ حەقیك دەست لە سەر دەست دانى؟ چى جوابى گەلە لیقەوماوہ کەى بداتەوہ؟ ئایا شۆرەوى دەستەبەر دەبى کە بەعسى خودموختاریمان بى کەم و زیاد بدەنى و پەیمانیکى داویانە پینكى بینن؟ کوا ئەو شەرته شۆرەوى دەیگریتە ئەستۆ؟ ئەگەر ھەر مەسلەحەتى شۆرەویە و ناتانکری ھەقمان بۆ بچەسپینن، مانای وایە ئیمە پاش دوازدە سال گەراينەوہ سەر خەتى ھەوہلى و ئەوجار بەعسى تۆلەى ئەو چەند سالەشمان لى دەکەنەوہ.

غەفوورۆف گوتى: من خۆم باوہر ناکەم بەعسى پەیمان بەرنە سەر. باوہر ناکەم جەبەھە بە تەواوى نەگرنە دەست خۆیان. تەننەت باوہرم نییە کە شیووغيەکانیش لە دەست بەعس ئاسوودە بن. شۆرەوى بشلئ، ناتوانئ عەرەبان ناچار بکا پەیمانیان کە بە کورد داوہ پینكى بینن. بەلام دەلیم زۆر لە سیاسەتمەدارانى شۆرەوى دەیانەوئ عیراق هیچ کیشە و سەرىشەى تیدا نەبى. ئەگەر بارزانى ئەمەش قبوول بکا دیارە زيانیەتى؛ بەلام مومکینە فرسەتیکى تر ھەلکەوئ. گوتم: باشە ھەموو شتیکى پى دەلیم، ئەویش کەیفى خۆیەتى.

شەویک میوانى «پرۆفسۆر بەکایف» بووین کە کوردیکى ئەرمەنستانییە و مامۆستاىە لە دانشگای زمانەکانى رۆژھەلات. بەر لە شام، پرۆفسۆر «قەناتى کوردیف» ھات؛ کە ھاتبووہ مۆسکۆ فەرھەنگى رووسى-کوردى چاپ بکا. دەردى دل لە حالى پەرىشانى کورد دەکرا. بەکایف گوتى:

- کچى «گیو موکریان» بە ناوى «کوردستان» ھاتووہ کە لە سەر زمانى کوردى تەحقیق بکا و بخوینئ. پینم خۆش بوو کە بە منیان سپارد.

- کچم لە کام زاواوى کوردیدا دەتەوئ تەحقیق بکەى و دوکتورا بستینئ؟

- لە زمانى مامم: حوسین حوزنیدا!

چونکە نەمزانیبوو حوسین حوزنى زمانیکى سەر بەخۆى ھەبووہ، خۆم لە دەرس پینگوتنى کیشایەوہ!

گوتم: زۆر لەوانەى لە رووسیا دەرچوون و ھاتوونەوہ عیراق، ناویان دوکتورە و ھیچ نازانئ!

بەکایف گوتى: ھەموو گوناھى ئەم قەناتى کوردیفەى!

کوردیف توورە بوو:

- من بۆچى؟

- چەند جارم پینگوتى یەکى وەک نەسرىن فەخرى، مارف خەزنەدار و کاوس قەفتان بە ھاسانى و بە ناوى تەعەسسوبى کوردایەتى کارنامەیان مەدەىە؟ ئەوانە دەچنەوہ لە کوردستان دەبنە مامۆستا، مێشكى ھەزاران کور و کچى کورد تیک دەدەن! ھەر گوتت: ناخر کوردن؛ چۆن دەریان نەچوینم؟!

قەناتى کوردیف خەرىک بوو شام نەخوا و برۆا. بە زۆر داماننايە و ئاشتمان کردەوہ؛ بەلام گوتمان حەق بە بەکایفە.

رۆژیک چووینە دانشگای زمانانى رۆژھەلات؛ بەزم بوو: یەک عەرەبى، دوو فارسى، یەک

ئوردو، سىڭ پىشتوو، زىمانى سەير سەير دەرس دەخوئىرا. تووشى دوكتورىكى تاجىك بووين. ناوھەم لە بىر نەماو، مامۇستاي دەرسى كوردى و تەحقىقات لە دەورى مەسەلەى كورد بوو. توانىمان بە ھۆى دكتور «پولىفۇى» بلىتى بالشۆى تىئاتر پەيدا كەين. «ئۆپراى كارمن» بوو. لە دوكتور پولىفۇىم پىرسى: تۆ لەگەل ئەو پولىفۇىيەى پالەوانى داستانى «پىاويكى بە راستى» كە فرۆكەوانىك بوو و لە پاش لاق پەرىن دووبارە بۆتەو فرۆكەوان لە شەرى ئەلمانان، خزمى؟ گوتى: نا، ھەر ناومان وىك دەچى.

ئەو دكتورە ژنەكەى تەتار بوو. كورپىكى ھەبوو لە تەمەنى پازدە سال، دەىگوت لە مەدرەسە زۆر ھار و ھاژە؛ مامۇستايان شكايەتى ئەوم لى دەكەن و ھەموو جارىش دەنووسن نەكەى دللى برەنجىنى.

- يانى چى؟

- دەلىن پىزاياتى زۆر بەھىزە و لەوانە بە بىتە زانابەكى ئەتۆمى!

ئەمجارەش نىزىك مانگىك لە رووسىا مامەو. رۆژىك كە دەھاتىن برۆىن فەتھى گىرا.

- ئەو چىيە؟

- لە تەورپز لىك جوئى بووینەو، پاش چاردە سال يەكترمان دىتەو. چووئەو عىراق، پاش

چاردە سال دىسان دىتمىو، چاردە سالى ئايندە ئاژىم بىتىنمەو...

راپساردم كە لە بەغداو «المنجد» و «نەجالبلاغە»ى بۆ بىتىرم؛ بۆم نارد. بەلام بىستەمەو كە لە ئىنقىلابى ئىسلامىدا ناردابوو تەورپز كە فىرقە زىندوو كاتەو و نەشەرەى ئازەربايجانى بنووسى. چوو بوو قىلجى لە تاران دىتوو؛ گوتىووى ھىچم بۆ نەكراو و كەس ئامادە نەبوو ھاوكارىم بكا؛ دەچمە فەرانسا و لەوئە دەچمەو مۇسكۆ. سەلامى بۆ ناردبوو؛ خۆى نەھات بىبىنمەو. ئەم بەينە كە پىكەو بوو بۆى گىپرامەو كە ماوئى شەش مانگ دەگەل قىلجى لە بولغاريا ژباو و زۆرى قسەى قۇرى نىوان خۇيان بۆ دەگىپرامەو.

ھەيفە ئەمەشم لە بىر بچى: رۆژىك لە ئوتىل «كۆنتىننتال» - كە تازە چوو بووین - ژنىكى خزمەتكارى ئوتىل سەرى بە ژوردا كرد. كەمال گوتى فەرموو شتىك بخۆو! بە دەست ئىشارەى كرد كە بىدەنگ بە! دوايە لە دەرەو پىنى گوتىو كەمترىن قسە بكەن مىكروفۇن لە ژورە كە تاندا ھەيە زەبىتى دەكا. كە چووینە ئوتىلەكەى تر، ئەو ژنە دەگەل يەكىكى ترا ھاتىوونە دىدەنىمان. باسى خۆى كرد كە مېردى موھەندىسى كارخانە بوو؛ لە جەنگەى كاردا بەر ماشىن كەوتوو و مردوو. دوو مىندالى لە پاش بە جى ماو. ھقوقى مېردەكەى و ھەقى خۆى - كە رۆژى ھەشت سەعات يان بە شەو، يان بە بە رۆژ لە ئوتىل ماندوو دەبى - تىرى خۆى و مىندالەكانى ناكا و ھالى زۆر ناخۆشە. دوكتور كەمال باسى فەرماشتى ماركس و لىنىنى بۆ دەكا كە خەم مەخۇ! سوسىيالىستى دەبىتە كومۇنىستى و ھەموو كەسى ھالى خۆش دەبى. ژن لە دىن دەرچوو؛ لە داخان گىرا: من دەلىم من و مىندالم تىر ناخۆىن، ئەو دەلى بە قسەى ماركس ھالى خۆش دەبى!

رۆژىك دەگەل كەمال لە ئوتىل دەرچووین؛ راستى پىمان وا بوو تەزاھورائە - كە لە شۆرەوى قەت روو نادا. كەمال گوتى با راكەينەو ئوتىل، گوتم ھەر دەچم بزانم چىيە. دېم بە خەلك دا: قەرتالەيەك پرتەقالى چكۆلەى شىن بوو؛ ئەو خەلك دەيانەوىست بىگەنى و سەرو يەكىك بىكرن كە و بەر بىست يەكيان نەدەكەوت!

دە گەل كەمال قەدەممان لىدەدا. چاوم بە كووچەيەكى تەنگى بن بەست كەوت؛ لە دەرگای كووچە نووسرابوو: «سەلام عادل». گوتىم: «وەرە ھەر بەلى قەدرى شىووعى عەرەب ناگىرى! ئەگەر كوژران ئاوا لە مۇسكۇ ئاوتان لە سەر كۆلانان دەنووسن!».

لە مۇسكۇرا راست ھاتىنەوہ فرگەي بەينەلمىلەلى ئەستەمبول؛ كە سەودا ھەر بە دۆلارە. زۇرمان شت كرى بۇ دىارى. چوومە دوكانىك داواي جفارەم كرد، كابرأ گوتى: دەخىلە تۆ بچۆ پاكەتېك چاي لىپتۇنم بۆ بكرە. ھەر جفارەيەكت بوى دەتدەمى و زىادت لى ناستىنم. پاكەتە چام بۆ كرى و لە بن دوكانەكەي شارديەوہ و چەند گلۇسېك جفارەي خارجىم لى كرى. لە تيارەي بەرەو عىراقدا زۇرمان ويسكى و ودكا كرى كە بە دىنارىك بوو؛ لە بەغدا بە پىنچ دىنار. چەمەدانەكانمان پر كرد. لە دوو بوتل پتر مەمنووع بوو. گوتمان ئەگەر لىيان ساندىن ئەوہ چش؛ رىسكى خۇمان دەكەين. شەو دەورى سەعات يەكى پاش نىوہشەو گەيىنە فرگەي بەغدا. كەمال لە پىشدا چوو تەفتىش بكرى. ئەفسەرە بەعسىيە كە گوتى: كوا پىناست؟ دىتى، گوتى: كوردن؟

- بەلى!

ئەويش كوردىك بوو، گوتى بۆنە دەر!

ئىحسان شىرزاد چاوەنۆرمان بوو. ئىمە پىدەكەنين؛ گوتى: دلستان خۇشە، ديارە لە رووسيا باش ھاتوونەوہ.

- بەلى باش ھاتوونەوہ. بەلام پىكەنىنەكەمان بەو دوو چەمەدانە پر لە مەشرووبەيە كە نەيانىشكىن!

لە ساىەي سوال كردنى ئىمەوہ، يەكجار زۆر كىتېبى زۆر باشمان بۇ كۆر پەيدا كردبوو. «حاجى جەندى» و «قەنات» بوونە ئەندامى فەخرى كۆرى زانىارى. زۆر زوو چوومە كوردستان و پەيامى غەفوورۇقم بە بارزانى گەياند. گوتى: رووس لە پەيمان بەستىن دەگەل بەغدا كە خودموختارىمان بدەنى، خۇيان زۆريان حەول دا، كەچى ئىستە دەيانەوئى بى ھىچ حەقىك خۇمان تەسلىمى ئەوان بكەين! مردن سەد جار لەوہ بەشەرەفترە كە پاش ئەو ھەموو خوئىنرژانە، سەر بۆ دوژمن شۆر كەم و شەرمەزارى گەلم بىم. ئەگەر مەسلەحەتى شۆرەوى لەو تەسلىم بوونە داىە، مەسلەحەتى كوردى تىدا نىيە...

لە پاش ئىعلانى خودموختارى، برايم ئەحمەد و جەلال تالەبانى و عومەر دەبابە و ھەموو دەستە و بەستەبان ھاتنەوہ لاي بارزانى و عەفووى كردن و لە چيا دەگەل خۇمان دەژيان؛ وەك قەت نىوانمان ناخۇش نەبووبى. حاجى محەممەدى شىخ رەشىد - كە دوژمنى ھەرە سەرسەخت بوو - خۇي سەربەخۇ ھات بۇ دىدەنى مەلامستەفا و دەخالەتى پىكرد. مالىم ھەقە مەلامستەفاش زۆرى حورمەت گرت. جارىك بەغدا خەبەرى بۆ حاجى محەممەد نارىدبوو كە بچىتە بەغدا. لە وەرەمى تىلگرافدا گوتبووى: من لەو رۆوہ نۆكەرى بارزانىم و ھەر گەرەيەكەم ھەيە، تا ئەو نەمىرېت من حكومەت ناناام!

بەعسى كە پەيمانى پازدە سالەيان دەگەل رووس بەستبوو، شىووعىەكانىشيان بردبووہ لاي خۇيان و چاوى ھەموو خوئىندەوار و بە كارى كوردىشى بە پوول و پلە نووقاندىبوو، دەيزانى زەحمەتە ئەم شۆرشە دووبارە وەك جاران زىندوو بىتەوہ؛ لىمان كەوتە گەندەل - فىلان! ھاتوچۆكەر دەھاتن و لە لاىەن دەولەتەوہ گەتوگۇيان دەگەل بارزانى دەكرد و ھەر خەرىك

بارزانى لە فلان وە تاغ مېوانان دەبىنى. ماشىنى تۆيۆتا لە بن دىۋارى ئەو وە تاغە پارک كرابوو. ماشىنىكى تىرشىيان پى بوو كە جىگەى پارک كىردنى لەوى نەببوو؛ دوورتى راگىرابوو. بەلام ئەو رۆژە بارزانى لە وە تاغىكى دىكەدا چاۋى بە مەلایان كەوت. راندى كە زانىبىۋى كار لە كار تىرازو، بۆمباى بن ماشىنى تەقاند. سەربانى وە تاغە كەى نىزىكى تەۋاۋ ھەلۋەشاند و تىكۋىپىكى دا. گەشتىنە سەر ماشىنە كەى تر، دوو بۆمبى زۆر درىژ و ئەستورى لە بن قايم كرابوو. يازدە كەلاكمان بن گل خست و دوانيان وا لە بەر يەك چووبوون نەزانرا پارچەيان لە كۆيىە. دواى دوو رۆژ، پياۋى سەدام ھاتن و حاشايان كىرد كە دەولەت ئاگاي لى ھەبوو. بارزانى ھىچ لۆمەى سەدام و دەولەتى نەكرد و بە سەر خۆى نەھىنا. ئەو رۆژە دەتوانم بلىم لە ھەموو رۆژە كانم تالتر و دوايىە كەى شىرىن تر بوو كە دەمدى بارزانى لە كوشتن خەلستوو. دوايى لە بەغدا بىستەمەۋە كە ئاجودانى سەدام تەلەفۇنى بۆ كاپرايەكى كوردى ئاشناى كىردبوو كە بارزانيمان لە كۆل دنيا كىردەۋە.

دوو مانگىك دواى ئەو بەلایە، كوردىكى سوورىيى گىرا كە چەمەدانىكى زۆر جوانى بە دىارى بۆ بارزانى ھىنابوو. ئەۋىش بۆمبىك بوو لە ھەر ژوورىكدا بەتقىيا كەسى لى دەرئەدەچوو. كاك مەسعود و چەند كەسىك چووبوونە بەغدا. لە گەرانەۋەدا لە سوۋچى خەيابانىكى بەغدا بەر گوللە دراۋوون. جگە لە «عەرىف ھەمىد» كە لاقى شكابوو، ئەۋانى تر ساغ دەرچوون. ھەمىشە لەو چوار سالىە قەبرانەدا دەولەت خەرىكى لە بەين دانى شۆرش و بارزانى بوو. تەنەت تۋانىبۋى عوبىدىللاى كۆرە گەرەى بارزانىش بكانە جاسووس و پياۋى خۆى. ۋەك لە دوايى شەرەفنامەشدا گوتومە: بارزانى لە كۆبۋونەۋەيەكى گەرەدا گوتى: تانك و تەيارە و تۆپى دوژمن پىمان نەۋەستا، دەرسم پوول و پلە و ترومبىل و قەسر لە بەبىنتان بەرى! راست ئەۋە بوو. ئەۋانەى كە چەندىن سال بوو لە شۆرش بوون، وا شىتى دەرەجە و پوول و قەسر و ترومبىلى بەغدا بىوون كە بەعسى روون دەيانزانى تازە ئەۋانە تاقەتى بەرداۋەرد و شەرىيان نەماۋە. لە ماۋەى چوار سالەشدا، رىگەۋانى زۆر پان و قەلاى زۆر قايميان لە كوردستان دروست كىرد و ئاشكرا ئامادەى ھىجوومى دىكە بوون. ئىمەش ھەموو ھومىدىمان كەتوبوۋە سەر ئىران و چەك و يارمەتى ئەو. ھەمىشە بە سەتان لە فەرماندەھانى پىشمەرگە، لە تاران و شارەكانى تىرى ئىران، خەرىكى خۆشگوزەرانى و پوول خەرج كىردن بوون.

ئىتر سەرت نەيەشىنم، لە سالى ۱۹۷۰را، شۆرش بە جارىك بىناۋەرۆك بىوو. لە سالى ۱۹۷۴دا بەعسى - كە زۆر پىشت ئەستور بوون لە يارىدەدانى رووسان - رايانگەياندا: كەر كوك، خانەقىن، سىنجا و ناۋجەى شىخان بەر خۇدموختارى ناكەۋى. واتا بە زۆر شەرىيان بۆ ساز كىردىنەۋە. شەر قەۋمايەۋە...

لىرەدا دەمەۋى وچانىك بەدەم و باسىكى گىشتى خۇم بكەم: ئەو چەند سالە كە من خۇم دەھاتمە شۆرش، چونكە لە شۆرش بە ناشوكرى نالىم - مەدرەسە و خويندن نەبوو، دەمگوت با مىندالە كانم لە خويندن بىبەش نەبن؛ واتا رىسكىكم دەكرد. مستەفام گەبىۋە شەش و دەبوو دىپلۇم بىستىنى. زۆر زىرە كىكى بلىمەت بوو؛ ھەموو سالە لە مەدرەسەدا يەكەم بوو. زاگرۆسەم گەبىۋە دوۋەمى رانمايى. ئەۋىش ھەر زۆر ھەلگەۋتوو بوو. خانى چكۆلەش دەبوايە بچىتە چوارەمى ئىبتىدائى. ھىچگاش دەولەت تەشقىلەى تىنەھالاندبوون. بەعسى لە سالى ۱۹۷۲دا وىكەۋتن، نىزىكەى چل ھەزار كوردى «فەيلى» كە سەدھا سال بوو لە عىراق دەژيان، بە تۆمەتى

ئىرانى بوون دەرکرد. که هات ده گەل ئىمەشى تىک دایهوه، بۇ ئەوه مخاریج له سەر بارزانى زیاد بکا و ئاوارهى زۆر بینه دەستوپاگیر، هەر کەس شىبههیان لى دە کرد ده گەل شۆرشى بارزانیه، به نیوه شهویک له بهغدا دەریانکردن. که لهوانهى ههوهل کاروان، مالى من و سهد مالى تر بوون. پيش ئەوه به ماوه یهک «مهلاحهسەنى بارزانى» - که خزى نزیكى مهلامستهفا و ژنیکى رووسى ههبوو - له بهغدا جیرانم بوو؛ هاتبووه ناوپردان. گوتم: مهلاحهسەن تکات لى ده کهم محەممەدى ئىمامى و ژنه کهى با بچنه خانووى منهوه. وا ده کهم مندال و ماله کهم بینه کئو. تۆمهز مهلاحهسەن بۇخۆى بۆته پیاوی به عسیان و خۆى پى فرۆشتوون! ژنه کهشى جاسووسى سهفارهتى رووسه! چوو بوو باسى منى ورد و درشت بۇ ئىدارهى ئەمنى به عسى کردبوو. شهویک سهعات دووى پاش نیوه شهو پیاوی ئەمنى به عسى پزابوونه ماله کهم، کللی هه موو ژووره کان و دەر کهیان له «مه عسووم» ساندبوو. بئ ئەوه بهیلن ژن و مندال جلکی خه و بگۆرن یان جلکیان هه لگرن، ره بیچه کیان دابوون. مه عسووم هەر ئەوه ندهى پى کرابوو دینار و روبیتیک (بیستوپینج تمەن) له سەر تهله فیزیون دەست بداتى. ئینتر سواری کامیونیان کردبوون، بردبوویانته ئىدارهى ئەمن. لهوئى لییان پرسیبوون: ئىمامى و ژنه کهى کین که ده بوو بینهه مالتان؟ لهوئوه بردبوویانته دهرى بهغدا. ده گەل چەند مالى تر که بهوانهوه ده بوونه سهد، به سه حرادا هینابوویانن و له ههولیرهوه دەر چوو بوون و له خوار هاوینه ههوارى سهلاحه ددین دایانه زاندبوون. هەر کوریکى تمەنى له دوازده سال و بالاتره، له سهفیان دابوون، تیرباریان بهرانهر دانابوون که ئیعدامیان کەن. ئەفسه ریک لهو ده مه دا گه یبووه، نه یه پششتبوو منداله کان ئیعدام کەن؛ بهلام به ره هه لداى چیا و چۆلیان کردبوون که بۇ کوئ ده چن بچن! به پى، به ناو شاخ و جهنگه لدا هاتبوون. کاربایهک دوو منداله که مى سواری کەر کردبوو. گه یبوونه شه قلاوه. سه رمایه و رووتن؛ ژنه لادى جله کوئى خۆیان دابوو به ژنان. پیاوان له جلکی شرى خۆیان مندالیان له سهرما پزگار کردبوو. لهوئوه چوو بوونه «هیران» و «نازه نین». به کامیون باریان کردبوون بۇ «رانیه» و له مالى «مام قادری باغهوان» شهویک مابوونه وه. تووزیک پۆشته کرابوونه وه و راست بۇ کهمپى ئاواران له نهغه ده وه، له ختوه تیکدا جى کرابوونه وه و به ژيانى پهنا هه ندهى ئاواره ژیا بوون. من که ئەو خه بهرانه م زانى، ناردم به دزیه وه مال و منداله کهم هاتنه حاجى ئۆمه ران. پیم وایه یه کهم جار بوو مه عسووم دیت بۇ مال بگری. زۆرم دلخۆشى دایه وه. خانى که هەر دىتمى گوئى: بابە! زۆریان سواری کامیون کردین به خۆپرایى و هىچ پوولیشیان لى نه ستان دین! خۆزگه م به دلى مندال کا...

جا بزانی من که نزیکهى سى سال زه حمه تم کیشاوه و ئەویش زه حمه تى فه رهاد، چم لى سىندر ابوو: ههشت ههزار و شهش سهد دینارى عیراقى، چوار سهد مسقال زىر و خشلى ژن، پرى شهش وه تاغ مافوورهى ئىرانى، کتیبخانه کهم که باوهر که قەت به ملیون دیناریشم نه ده دا. ئەو هه موو ساله کتیبى هه لیزاردەم وه سەر یهک نابوو. جگه له عه ره بى و فارسى و تورکى ئازهرى، هه رچى به کوردی له نهسته مبول و عیراق و سووریا چاپ کرابوو، هه مبوو. دووسهد و بیست و ههشت جلد هەر شه ره فنا مهى دەست لى نه دراوم هه بوو. دیارى و جایزهى مه قالات و ئەو هه موو عه کسه یادگار یانه و خولاسه بابى نزیکهى دوازده ههزار دینار و خانوویکی «ئیسکان» که ته نیا قیستی پینج سالى مابوو، تهله فیزیون و چەند رادیو، فرگازى ئىتالى و جل شۆر و هه موو کهل و په لى مالى ته یار و سازى شارستانی، مۇبلى هه ره چاک، هه مووی له سه عاتیکى نیوه شه ودا

موسادەرە كرا. جا چۈن ژنىك كه به خوئى دل شەرىكى پەيدا بونى ئەو ھەموو دارايىيە بوو ۋە دەگەل گەسكىكىش عەلاقەى دلى زۇرە، لە پر بىنى ھاتۇتەو ھەر سىفر و دەست بەتال و نانى پەناھەندەى ئىرانى بخوا، خەمگىن نابى؟! بەلام چار چىيە... دەلئىن «جونەيدى بەغدادى» ۋە غەزى دەدا، سەرى كورە كەيان بېرىبوو، لە كۆلانەو ھە خستىانە ناو كۆشى. گوتى: «ئەو مەنجەلەى من سەر ئاگرم نابوو، دەبوايە كەلاكىكى غەزىزى تىدا بكوئى...».

داوا كوردنى ئازادى كوردستان لە مەنجەلى جونەيد گەرمتەر بوو؛ دارايى منىشى تىدا كولا ۋە ھەلا-ھەلا بوو. با ناھومىد نەبىن؛ ئەگەر لە ئىرانەو ھەلاتم، پىنجسەد و شەش تەنم پى بوو. ئەگەر مال و مندالم بۇ ھاتن، شەش تەنم ھەبوو. بەلام دوكانىكى عەكاسىشم شك دەبرد. لە پاش دەولەمەند بوون، ئىستا شەش تەنەكەش شك نابەين! ئەو مەلاھسەن بارزائىيەى بىو ھەبەبى مال وئىرانى من، ھەر بەغسى گرتيان و ئىعداميان كرد. ژنەكەشى بە گوى پىچر-گوى پىچر خۆى گەياندەو ھەرووسيا.

رېگى شاران نەمابوو. تەرىش نەيدەوئىرا ھات وچۇ بكا. رۇژىك لەو ناخۇشە گەرەدا «كەرىم نەستانى» - كە پىشمەرگەيەكى ئىرانى و زۇر ئازا بوو- لە حاجى ئۆمەران پەيدا بوو.

- كەرىم تۇ لە كۆيە دەژى، چۇنت وئىراو ھەبى و بگەيە ئىرە و بۇچى ھاتووى؟

گوتى: من جاروبارە قاچاغىەتى دەكەم و بە كۆپرە رېگاياندا خۇم لە جاش و سەرباز دەشارمەو. مەمەد مەلوود (مەم) بىست دىنارى حەقى رېگە داومەتئ كە سەد و بىست دىنار پوول بۇ تۇ بىنم. زانىويە مالت ھەموو داگىر كراو ۋە ئىستا بە دەستەنگى لە چيا ماويەو. لەو پىاوەتتەيە كە ھىچ تەماحى دىنايى تىدا رەچاوە كراو ۋە لەو لىقەومانە سەختەدا، بىرادرەيكى دەست كورت ئاوا دۇستى خۆى لە بىر نەچووبىتەو؛ گىرانم ھات... جا چۈن نەلئىم ئافەرىم مەردايەتى راست! چۈن ھەزار دۇستى زمان خۇش و لە كىردارى پىاوانە بە دوور، بەقورىانى دۇستىكى وا نەكەم؟...

خىو ھەتەكىمان پەيدا كرد. مالىە مەلامستەفا دانەوئىلە ۋە كەل وپەلىان بۇ ناردىن ۋە ژيانمان دامەزراندەو. ھەموو رۇژ تەيارەمان دەھاتە سەر. مەسووم لەو دەترسا من بەر كەوم كە خۇم ناشارمەو؛ ناچارى دەكردم كە ھەتا من خۇم پەنا نەدەم ئەوئىش خۆى نەشارتەو. سەرما ھاتبوو. مالىان برە چۇمان؛ لە خانووبىكدا دەژايىن.

شەرى ئەمجارە زۇر بىروھمانەتر بوو. ھەموو رۇژ ھەموو ئاوەدانى بۇمباران دەكران. رۇژ نەبوو چەند كەسەك لە بەر چاومان نەكوزرى. من دىسان ھەر لە سەر رادىو كوردى كارم دەكرد. ژيان لە چۇمان زۇر دژوار بوو؛ دەترسام خانووەكە ۋە مندالەكانم ۋە بەر بۇمبايەك كەون. ناچار گوتم بچنە سابلاخ و مىوانى سەيد عەبدوللاى كولىجى بن! ئەگەر وئىراى راتانگى، بىمىنەو. ئەو رەنگە بتوانئ لە گرتن رزگارتان كا. بەلام عەبدوللاى بىرام ھىچى بۇ ناكىرئ ۋە لەوانەيە خۇشى تووشى گىچەلى ساواك بىت. بە رۇژىكى زۇر ساردى زستانى ناردمنەو. چووبوونە مالى سەيد عەبدوللا. چووبوونە ورمى گوتبووى: ھەژار خزمى من! مندالى ھاتوون مىوانم. ئەگەر رايانەگرم ئابرووم دەچئ و دەبئ لەم شارە بار كەم. گوتبوويان ھىچ قەبدى نىيە؛ با مىوانت بن! تەبەقەى دووھەمى خانووەكەى خۆى بە ھەموو ئەسپابىكەو ۋە دابوونئ ۋە ئەو پەرى پىاوەتى نواندبوو.

ھىستان ھەر پايىز بوو، بارزانى لە سەفەرىكى تاران گەراپووە؛ گوتى: دەگەل شا دەربارەى تۇ

دواوم که چهند ساله دؤستی منه و هاوکاری کردووم و ده بی به خشری. شا قهولی داوه که په روهنده کهت نه که ویتته کار و تا خراپه ده گهل ئیران نه کا و گوناھی دژی ده وله تی شاهه نشاهی لی روو نه دا، باسی نه کرئ و با بیته وه ئیران. ده ئیستا خؤت حازر که! بچؤ ورمی و خؤت به «سه یادیان» بناسینه!

گوتم: کاکه! کاری رادیؤم یه کجار زؤره، برواش به قهول و به لینی شا ناکهم. ههر گیز ناچمه وه.

گوتی: ئاخر من قهولم داوه که ده گهل خؤم بچی وه و له رابردووت نه پرسنه وه.

گوتم: کاکه! ههر گا خؤت چوو یه وه منیش ده گه لت دیم. به لام ئیستا کار به چی ناهیلیم.

له مانگی به فرانباری سالی ۱۹۷۵ د - نازانم کام رؤژ بوو - بارزانی ده هاته تاران، گوتی تؤش ده گهل خؤم وه ره! هی نامیه ورمی، چاوم به سه یادیان کهوت. کوردیکی کرماشانی بوو؛ که گوتی: به لی، مه راحمی ملوو کانه توی گرتؤته وه؛ ئیستا نازادی! گوتم: بهو شهر ته ساواک - ماواک له سابلاغ لیم نه پرسن.

- نا، خاتر جهم به! ههر ئیستا که چووی با ساواک بتبینن. ئیتر کهس تازه باست ناکا.

ده گهل دوو ساواکی ناردیانمه وه مه هاباد. چوممه ئیداره ی ساواک، «سهرهنگ ره شیدی» ناو ره ئیسی ساواکی مه هاباد بوو؛ ته له قؤنی له کولیجی کرد که وه ره کاریکی گرینگم پیت هه یه. که منی دیت گریا... ده گهل یا هاتمسه وه مال. دوا ی وا بزائم سی رؤژ چوممه وه ورمی. ده گهل مه لامسته فا و چهن دیک له هه والانی هاتینه تاران؛ له جیگه یه ک دابه زین که باشگای ساواک و جیگه ی میوانی خارجی بوو به ناوی «شیان»؛ له وپه ری رؤژه لاتی تاران. مالی «ژه نه رال نه سیری» سه رؤکی بالای ساواک له نزیکی ئه وی بوو. دوو کهسی ساواکی، یه ک به ناوی «ئهمانی» که بریکاری نه سیری بوو، یه کی تریش به ناوی «کیسه چی» هه میشه لامان بوون. ئهمانی پیاویکی سهر و روو خؤش بوو؛ زؤری من ده دواند. رؤژیک پرسیم: نه سیری له پیش تاوه لاتدا ده روا. خوا غه زه بی لی گرتووه که تیر ناخه وی؟!

گوتی: نا، نه سیری به ناو معاونی سه رؤک وه زیره، به لام سه رؤک وه زیر (هوهیدا) له ماله خؤی ده ر ناکه وی تا نه سیری نه چی له شاهه ده ستوراتی کاری رؤژانه وه نه گری و پیی نه دات. جا نه سیری ده چیته مالی شا، که له خه و خه بری بؤوه، ده ستوراتی لی وه رده گری و ده چیته مالی هوهیدا پیی راده گه یه نی...

کارمان ههر خواردن و نوستن بوو. جاریک بارزانی و دوکتور مه حموود چوونه لای شا.

خه بهرمان وه رگرت که شا ده چیته «جه زایر». شه ویک ژهنه رال نه سیری هاته لای بارزانی، وه ک هه میشه ماچی کرد و دانیش و زؤر قسه ی خؤشی کرد. له پر هه لیدایه گوتی: بیستوومانه عیراق مووشه کی وای له رووسیا وه رگرتووه که نؤ میتر درئژه؛ هیچتان ناهیلن و قرتان ده که ن! دوکتور مه حموود گوتی: ئیمه فیره مردن بووین؛ لهو شتانه ناترسین!

گوتی: دوکتور تؤ نازانی قسه بکه ی! نه علاحه زه تیش هیچ که بیفی به قسه ی تؤ نه هاتووه. من هاتووم شتیکتان پی رابگه یه نم؛ ئیرانی شاهه نشاهی به سه ده ها هه زار دؤلاری یاریده ی شؤرش داوه. به چه ک و سه ربازی خؤشمان هاتووینه یاریده تان. ئیوه هیچ به هره تان پیوه نه ماوه. گه وره کانی له شکر تان هه موو دزن؛ ههر خه ریکی گیرفانی خؤیانن؛ چهند جارمان گوتووه «هه سؤمیر خان»، «عه لی شه عبان»، «ره شید سندی» و کی و کی دز و خاینن به شؤرش؛

دەريان كەن! بە قسەتان نە كرددووین. ئیستا لەم شەپە گەورە یەدا ھەرچی سەرانى شۆرش و فەرماندەى ھیزە كانتانن لە شارانى ئیران رايدەبوین و كەسیان لە جەبەھە نییە. پەنجا ھەزار گوللە تۆپمان لە داوینى چىای «ژۆك» تەقاند و سەنگەرمان بە ەرەبان بە جى ھىشت، پىشمەرگە نەچوون سەنگەرەكان داگیر كەن. یاریدەداننان جگە لە زیان بۆ ئیران ھىچ بەھرە نادا. شا دەگەل سەدام ناشت بۆتەو و لە ئەمرۆ بەو لاو لەشكرى خۇمان دەكیشینەو و ئیوھش دەبى تەسلىمى بە عەس بن! ئەگەر پاكەن و بىنە ئیران پەناتان دەدەین. دەنا ئەگەر ھەر شەپ بەكەن، لیتان دەدەین و یاریدەى بە عەس دەكەین. ئەوا پەيامى شاھەنشاھم پى راگەیاندن. خۇتان فكرى لى بەكەنەو!

نەسىرى رۆیشت. ماتىيەك بالى بە سەر مەجلىسە كە كىشا. مەلامستەفا گوتى: دەلین چى؟ من - كە ئەمانى تى نەگا- لە كاغەزىك نووسىم: بە برۆاى من پىشمەرگە نەھیلن ئیرانى چەكە كانیان بىننەو، ئىمەى كە ھەوول جار بە سىسەد تەفەنگەو شۆرمان كردو، ئیستا بە چل ملیون فیشەك و بەو ھەموو تۆپ و گوللە تۆپەو، ھىزىكى زۆر گەورەین. ھەر كارىكى وا بەكەین تۆ لە تاران نەگرن و رینگەت ھەبى بچىەو، لەوى تا توانیمان بەرەنگارى بە عەس دەبىن. ئەگەر زانىمان خۆ ناگرین، تۆ ئىختارىك دەدەى بە ئیران كە ناچارم بە ھەموو ھىزى چەكدارمەو ەبىمە كىتەكان و ناو جەنگەلى ئیران. لىم رۆونە شا لەو دەترسى و ھەر بۆ ئەو ھەرى كورد، ملی خۆى نەگرى، دىسان ناچارە یاریدەمان بەدا.

بارزانى نامەكەى منى خویندەو و داى بە دوكتور مەحموود و گوتى: بىخۆیتەو و بىسووتینە!

كەوتینە خەمى ئەو كە بارزانى بتوانى لە گرتن رزگارى بىى. رۆژ بە رۆژىش خەبەر دەھات كە دواى ئەو پىشمەرگە زانیوانە ئیران دەستى لى بەرداوان و یاریدەیان ناك، كەوتوونە شەپ كردنىك كە ھەرگىز نەدیتراو. بە گوشتى رۆوت ھجووم دەكەن و ەرەبان قە دەكەن! بە بارزانیمان پىشنىار كرد كە تىلگراف لە مەسوود و ئىدرىسەو ەبىت بەو مانایە: پىشمەرگە ھىچى بە قسەى ئىمە ناكەن. تا بارزانى خۆى نەبەتەو، نە دەست لە شەپ ھەلدەگرن، نە واش دەكەن لەشكرى ئیرانى بىتەو و سەریان بى كلاو بمىنیتەو. تىلگرافەكە كارى خۆى كرد: ئیرانى گوتیان بارزانى زوو بگاتەو و پىشمەرگە رازى كا كە دەست لە شەپ بەردەن. لە ناو خۇدا - ھەر لە تاران - قەرار وا درا ھەر كە بارزانى گەشستەو دىوى عىراق، دەست لە شەپى جەبەھى بەردا و مل لە شەپى چرىكى بنیتەو. بارزانى نەگىرا و ھاتینەو ورمى. لەوێو سەرىكى مالەووم داپەو، وەسىەتى یەكجارىم كرد كە دەچینەو كىوان و شەپ دەكەین. ئەسپابى پىشمەرگەبى: قرۆشكەى چا، دەرزى و دەزوو و وردە بابەتم تىك نا. چووومە نەغەدە و دەگەل بارزانى چووومەو ھاجى ئۆمەران.

لە راستیدا پىشمەرگەى سادە - نەك فەرماندە زلەكان - كە دىتبوویان دەبى ھەر برۆایان بە خۆیان بى، زۆر شەپى زۆر پالەوانانەیان كردبوو؛ دەشیان كرد. زۆر باش گەرم داھاتبوون. بەلام ئیستاش نەمزانى چۆن بوو كە بارزانى لە شەپى چرىكى كردن پەشیمان كراپەو. پىم وایە بەكەم پىرى و بى تاقەت بوونەكەى بوو، دووھەمىش دەیدى كە ھەوالانى چەند سالەى زۆر فاسىد بوون و تا سەر دەگەلى ناكەن.

لەپەر فەرمان دەرچوو كە پىشمەرگە لە ھەموو جەبەھەكان تەفەنگ دانىن و دەست لە شەپ

بەردەن ...

لە ژياندا رۆژی وا تالم نەدیوو. پیشمەرگە ی کوردستان دەستە-دەستە دەهاتن، بە دەنگی بەرز دەگریان، تەفەنگیان دەشکاند و دە جۆمیان داویشتن. تووشی هەر کۆنە فەرماندەبەک ببوونایە دەیانکۆشت. لەو تالتر نای: پازدە سال بە ئاواتی ئازادی کوردستان خۆت لە بەرانبەر گوللە ی داگیرکەراندا راگرێتی، ئەو هەموو کۆشتەت دابی، ئەو هەموووت لە دوژمن کۆشتی، ئیستا بە جارێک هەموو ئاوات تیک رووخایی و بی هومید و هەناسەسارد کەوتیبە دەشتەو... بەعسی عەفوویان راگەیان؛ بەلام چەند رۆژی هەوەل هەر پیشمەرگەبەک چوو خۆی تەسلیم کە، دەست بەجی کۆشتیان. چۆمە کوپستانی حاجی ئۆمەران بارزانیم دیت. گوتم:

- کاکە! تا ئیستا خزمەتکاریکی کوردستان بووم؛ تۆشم بە دروشمی ئەو خزمەتە زانیو. وا ئیستا هەموو شتمان دۆراندوو. تۆ دەچیە ئێران. من سوور دەزانم نە شای ئێران قەول و قەراری هەبە، نە منیش عافوو دەکریم. هاتووم خواحافیزی یە کجاریت لی دەکەم و سەری خۆم هەلدەگرم بزانیم لە کوئی شرت و گوم دەبم...

- تۆ کە نایە ئێران، لە عیراقیش دەست بەجی ئیعدامت دەکەن. رینگەش لە هەمووی پیاو کۆشتە و نائەمنیە، دەچیە کوئی؟

- جەناب! ملی ری دەگرم! هەر چۆنیک بی ئەگەر ژیانم مایی، لە گوندیک دەبمە پەناهندە، دەرس بە مندا لیان دەلیم؛ مەلایەتیان بۆ دەکەم. خۆم دەشارمەو هە کەس خەبەرم نەزانێ. ئەگەر بتوانم خۆم بگەینەنە سنووری سووری، دەچمەو جزیری و زۆر باش دەتوانم لە ناو کوردەکان خۆم حاشار دەم. بەلام بە هیچ جۆریک حازر نیم بێمەو ئێران؛ چونکە دەزانم عەجەم هەرچی بلین درۆ دەکەن و لیم روونە بە زەلیلی دەمکوژن. یان دەبی خزمەتی ساواک بەکەم کە زۆرم لە مردن بی ناخۆش ترە و بە هیچ جۆریک نایکەم، یان دەبی لە زیندان و ژیر شکەنجەدا گیان بەدەم. گەردنم ئازا کە و خواحافیزان! بزانی خۆدا چی قەرار داو...

بارزانی تاویک لیمی دەروانی و سیفاری دەکیشا و جواوییکی نەدامەو. دەیدی زۆر دلەم پەرە و گریان گەرووی گرتووم. گوئی:

- هەژار! هەر لە سابلاغەو و اتا سی سال دەبی دۆستی منی. ئەوا چەند سالیشە پیکەو وەین. من تۆم بە وەفادارتر پیاو زانیو لەوانە ی کە ناسیومن. لە بیرتە کە بە ئەحمەد تەوفیق گوتبوو ئەگەر بارزانی بێتە پۆلیسی دەولەت، هیشتا دەستی لی بەرنادەم؟ لە بیرتە کە لە کۆیە گوتت ئەگەر بە تەنیا لە سەر بەردیک بی و هەموو دنیا دوژمنت بن و هجوومت بۆ بکەن، من دیمە لات لەو سەر بەردە؟ ئەگەر هەموو کەس تەنانەت کۆری خۆشم لیم دوور کەونەو و بەجیم بیلن، ئەوئەندەم کار لی ناکا کە تۆ لە ئاخرین دەمدا - کە زۆر تەنگانەبە - بەجیم بیلێ. تۆ دەتگوت ئامادەم بە گفتی تۆ بمرم. دە ئیستا بەجیم مەهیلە! وا بزانی ئێرانی دەتکوژن. وەفادار بە و لە رینگە ی رەفاقەت و وەفاداریدا گیان بەدە! ئەمرۆش نەبی هەر دەمری. حەیفە بە وەفاداری بۆ دۆستی چەند سالتە نەمری...

گوتم: قوربان بەسیهتی! ئامادەم تا دەمرم وەفادار بێ. لە ئێران بمرکوژن یان حەتا ئابرووم بچی کە لە کۆشتن خراپترە بەجیت نایەلم. سەرم لە ریتایە و لە کوئی تۆ پیت دابینی، خاکەکە ی قبیلە ی من! ئەوا گیانم پێشکەش بە وەفاداری تۆ بی و تۆ بیخەبە بەر سەگ، فەخری پی دەکەم....

هر چهند ليم وهك پوژي رووناك بوو كه ئيراني ده سهرمهوه ناچن و قهت ده روژ نابا ده مگرن و هيچ نهبي له زينداندا ده مزيتن، خوځ نامادهي هاتنهوهي ئيران كرد. مام عهلي عهجه م ديت، فرميسكي به پيشه سپيه كهيدا هاته خوار...
- مام عهلي بو ده گري؟

- خه مي تومه. منيش ديم بو ئيران.

- كاكه ديه چي؟ پيره ميترديكي وهك تو عه مه له بيشته دوس ناكه وي، عه ره بيش باوه ر ناكه م كاربان به پيريكي وهك تو هه بي. بو خوځ له زينوئ بمينه وه... مام عهلي له بيرم چوو: دوو شووشه ئاره ق له مالي سوله يمانی پيشمه رگه يه؛ پتي ده ليم بتداتي!

به چهند راننده يه كم گوت بمباته چومان؛ هينديك كتيم له وين بيانهيتم. كهس نه يده ويرا بي؛ له ترسي پيشمه رگه ي ناهوميد كراو. «حوسين كاواني» گوتي من ده تبه م. له ريگه له چهند جي پيشمه رگه رايانگرتين، ده يانگوت: مام هه ژار! تو پياوي چاك بووي؛ دز نه بووي. ئيمه دلان نايه تو بكوژين... گه ييمه چومان، راننده گوتي برسيمه. گوتم با بچينه لاي كاك سوله يمانی پيشمه رگه م، نانپكت بو په يدا كه م. نه گه ر چووم چهندم پي سه ير بوو: مام عهلي به عيشقي دوو بوتل ئاره قه وه، له وه خه تهره نه ترسابوو، هاتوو وه ري گرتبووا به ناو دهنگي ته قه و گرياني پيشمه رگه دا هاتمه وه حاجي ئومهران. هر وا كارواني مال بوون ده روښتن. گوتيان پياوي ئيراني له سه ر سنوور چهك و كتيب ده گيرنه وه. ده مانچه كه م دا به مام عهلي، كتيبه كانيشم به جي هيشته. له گه ل ترومبيلكي ماله بارزاني هاتمه نه غه ده. له م هه را و ناخوشيه دا له بيربان نه چوو بوو راديوكه م بدزن!

له ناو فه له كه ي نه غه ده دا ده گه رام، «كوپي ره ش» (عهلي كوري پيشه وا قازي محه مده) دابه زي و يه كترمان ماچ كرد. عهلي گوتي: زور به داخه وه م كه ئيوه تازه هاتنه ئه و ديوه من له نه لمان بووم. زوري به خيراتن كردم و روښت. پاش ماوه يه كي زور، روژيك له كه ره ج هاته لام، گوتي بمبه لاي «شيرازي». له ريگه دا گوتي: حه يف كه هاتيه سابلاغ له وي نه بووم.

گوتم: كاكه! له نه غه ده ديتي، گوتم منيكي كه زور له بابي ئه و نزيك بووم و ئه ويش نه وه نده ده ستي ده روا، هيچ نه بي ده لي بچنه ناو خانوويكي منه وه له سابلاغ تا فكريكتان بو ده كريتته وه. تو ئه و پياوه تيه شته له ده ست نه هات. نه گه ر ئيستاش پيت ده ليمه وه بو يه يه كه هيچ چاوم له چاكه ت نيه. به لام كوليچي تواني ئه و كاره پياوانه يه بكا. حه زم ده كرد توش زور پياو باي!

گوتي: هه ژار! ده ولته مني كرده ده سمال كاغه زي؛ چلمي خوي پي سر يم و ئيتر قه درم نه ما!

- كاكه! پياو باي نه ده كراي به ده سمال كاغه زي. فه رموو با بچين شيرازيت نيشان ده م! دواي چهند روژ، له نه غه ده وه ره گه ل بارزاني كه وتم و هاتمه وه تاران. نه مجاره له مه يداني ته جريش له ماليك بووين كه ئه ويش هر سه ر به ساواك بوو. روژانه ده گه ل «حه مه ي عه زيز» شه ش سه عات به پياوه يي خه ياباني تارانمان گه ز ده كرد. نه كار و نه بار... ئيچازه م وه رگرت بچمه وه سه ري مال و مندالم بده مه وه. «ئهماني» گوتي له مه هاباد شوناسنامه ي خوځ وه رگروه! ده فته رچه ي په ناهنده گيت لي ده ستينه وه. چوومومه سابلاغ. ده لين شاعيران به خه يال كوښك له پشت هه وران دروست ده كه ن؛ به لام ناتوانن تيا بزبن.

من ئەگرچى ھەموو ژيانى خۆم دۇراندېبوو، بەلام دەمگوت خەلكى سابلاغ لىم روونە ئەو ھەموو ماندوو بوون و ژيان بە فىرۇ چوونەى منيان ھەر لە بەر چاۋە و رەنگە زۇرم حورمەت بگرن. بەلام تەواو پېچەوانە بوو. ھېچ كەس نەيدەۋىترا تەنانتەت جۋابى سلاۋىشم بداتەۋە. چەند كەستىك وەك «سەئىدخاننى ھومايون»، «خالەمىن»، «يووسف ئەورامى» جارى وا بوو دەھاتن سەريان دەدام. كە لە مالېش دەردەچووم، دەچوومە دەۋاخانەى «ئەبىيووبىان» كە خزمم بوون، يان سەرم لە كىتېبخانەى «خەلىل موفەقى» دەدا. تەنيا دوو كەس ھەبوون كە منىش و سەئىد ناكامېش دەچوونە دوكانيان و بە رووى خۇشەۋە دەياندواندېن: «حاجى موفەلىب» و «ۋەستا محەممەدى شووشەفرۇش». بەك دوو جارېش چوومە دوكانى «سدىق حەبەدرى». لە شار و خەلكەكەى تەواو بېگانە بووم. ناچار ھەر لە بەيانىيەۋە تا ئىۋارە لە سەربانى مالى سەيد عەۋلاى كولىجى دادەنىشتەم و دەمروانىە كۇلان و دەم چەم.

پىاۋ ھەق بلى، «حەمەدى كەرىمى» باش بوو؛ ھاتۋچۇى دەكردم و مندالەكانمى بە ترومبىلى خۇى دەگىرا. شەۋىك دەھاتمەۋە مالى كولىجى، لە پشتمەۋە يەكېك بانگى كەردم؛ «جەغفەرى كەرىمى» بوو كە لە زەمانى كۆمەلەدا زۇر ئاشناى نىك بووین. گوتى: بېخەشە كە نەھاتوومە لات؛ لە مال نەبووم.

گوتم: كاك جەغفەر! خەبەرم ھەيە لە مال بووى. چاۋىشم لەۋە نىيە تۇ بىناسى. حەمەدى برات تۇى لای من روو زەرد كەردوۋە كە دەۋىرئى بىدوئىن...

تووشى كەسانىك دەبووم لە سەر خەيابان، دۇستى قەدىمى بوون؛ بە چاۋ سلاۋيان دەكرد و زوو تىدەپەرىن. ھەموو كەس لای وابوو ھەر ئەم رۇژانە من ئىعدام دەكرىم و ئەۋانىش بە تۆمەتى سلاۋ لە من كەردن، تووشى بەلا دەبن. بە راستى زگم بەۋانەش دەسووتا. ھەر پىم خۇش بوو زوو سابلاغ بەجى بىلم. شتېكىش كە زۇر لە بەر دلەم گران ھات: دەمدى ھېچ سابلاغىەك خۇ بە كورد زانىنى لە بىر نەماۋە؛ سەر و بنى ھەموو قسان، لە ھەموو شوئنان، سفتە و بانك و فەرش و نەغدىنە بوو. سابلاغىك كە مەر كەزى مەر و مالات و ماست و رۇنە، ماستى قوتوۋى تەۋرېزان دەكرى! ھېچ ۋەك كوردستان نەدەھاتە بەرچاۋ...

رەفىقى سابلاغەم ھەر ئەۋ عىراقىانە بوون كە مالىان ھاتبوۋە سابلاغ. دەگەل ئەۋان دەچوومە قاۋەخانە و گەران. بەيانىەك لە خەۋ ھەستام، گوتيان ژاندارمىك لە ئاگاھى شارەبانىەۋە ھاتبوۋە دوات. عەبدوللاى برام و سەيد عەبدوللاى كولىجى گوتيان ئىمەش دەگەلتا دىين.

- نا كاكە خۇم دەچم بزانم چىيان دەۋى.

كابرايەكى كورد (رەئىسى ئاگاھى) دەستى بە پىسىار كەرد:

- ناۋت؟ عومرت؟ تۇ ۋەختى خۇى كومۇنىست بووى، ھەلاتوۋى... لەۋ قسانە.

گوتم: تۇ كوردى سابلاغى؟!

- بەلى!

- كاكە خۇت نا، باۋكت، دايكت، قەت بۇيان نەگىراۋىيەۋە كە كۆمەلە ھەبوۋە، قازى محەممەد

ھەبوۋە، داۋاى ئىستىقلالى كوردستان كراۋە؟!

- نا، نەمبىستوۋە!

- حەزم دەكرد بىستەت! من داۋاى دابەش بوونى خاكى ئىران و ئىستىقلالى كوردستانم

كردوۋە؛ قەت ھىندە خوپرى نەبووم كومۇنىست بىم!

- تۆلە دوپنىيە ھاتويە سابلاخ، بۇ خەبەرت بە شەھرەبانى نەداوہ؟! ھەرچى دەپرسى و جواب دەدەمەوہ، دەينووسى.
- دوپنى؟ وا من ھەوت رۆزە ھاتوومەوہ! تۆ بە ھەموو زىرەكى خۆت دوپنىت پى زانىوہ؛ كەچى مالە كەشم لە نىزىك شارەبانييە!
- ئەوانە ئىمزا كە!
- خويندەمەوہ، نەينووسىبوو ھەوت رۆزە ھاتۆتەوہ. گوتم:
- تا نەنووسى ئىمزاى ناكەم! دەبى دەولەت بزانى ئاگاھى چەند وريايە!
- ژاندارمىكى بەو پەرەندەوہ دەگەل ناردەم بۆ ساواك كە بە ناو بازاردا تىپەرىن. لە ساواك كەبىرە كەم دىت بە ناوى «تويسەركانى». ھەر منى دىت مىلى لە جىنودان بە ژاندارمە كە نا:
- بۆجىتان ھىناوہ؟ كى گوتويە؟
- تەلەفۇنى لە ئاگاھى كرد و چەند جوينىكى بەويش دا.
- بە شەرەفم نەمانگوتووە و ئاگاشمان لى نەبووہ تۆيان بانگ كردووہ و ھىناويانيە ئىرە!
- ئاغاى تويسەركانى! من ھىندە سادە نىم. بە شەرەفت ئەگەر ئىوہ داواتان نەكردمايە، ئاگاھى - كە سەگى خۆتانە - ھەدى نەبوو بانگم كا. ئىستا بۆ جىتان ھىناوم؟ ئاخىر سەيادىان وەك تۆ سوپىندى خوارد كە كەس باسەم نە كا.
- بە ھىندە سوپىند و قورغانە ئىمە ئاگامان لى نەبووہ؛ بەلام تازە ھاتووى، چەند پرسىارىكت لى دەكەم! ئەگەر پىت خۆش بوو جوابم بەوہ.
- بەلى فەرمو!
- ەبەرە ھمانى قاسملوو دەناسى؟
- برادەرىكى خۆشەويستەم.
- لە كويە؟
- لە پراگ مامۇستاي دانىشگايە.
- دەرسى فارسى دەلى؟!
- ديارە خۆت نىناسى. ئەو پياوہ نۆ زمان دەزانى، دەرسى ئىقتىسادى سياسى بە زمانى چىكى دەلى.
- كومۇنىستە؟
- باوەر ناكەم؛ چونكە حىزبە كەى مەلاى نوپز كەرى تىدايە، سەيدى تىدايە. رەنگە مىللى بى.
- ھەمىد خوسرەوى دەناسى؟
- بەلى، ئەوہى دوو مانگ گرتووتانە و لاتان وايە جاسووسى رووسانە.
- چۆن پياويكە؟
- باوەر ناكەم رووسيا ئەوہەندە نەزان بى پوولى خۆى لە ھەمىد خەرج بكا تا جاسووسى پى بكا. ھەمىد لە بازار بەرەلاى كە، مالە خۆى پى نازانىتەوہ!
- دوكتور مرادى رەزماوەرى دەناسى؟
- بەلى، ئەو بۆيە دەبى جاسووسى گەورەى رووسان بى؛ زۆر زىرەكە. بەلام لە نيوان ئەلمان و مۇسكۇدا ھاتوچۇ دە كا و جاروبارەش دىتە بەغدايە.
- تۆ پىت خۆشە لە سابلاخ بى كە وەتەنى خۆتە؟

- حہز دہ کہم له چاہہار بم نہک له سابلأغ! ئەم هینانەم بۆ ساواک دەزانم بۆ چییە: بە هەزاران پیایوی بیکار هەبە نانی شەوی دەست ناکهوی، منیان که له کتیبخانە دیو، یان له دەواخانە، بە پەله یه کیک هاتۆتە لات: هەزارم دیت سلاویان لیدە کرد! تۆش رەنگە دە تمەنیکت مژدە دابنێ. هەموو رۆژ تاقەتم نییە بیمە ساواک و بلاوی بکەنەو که من بوومەتە هاوکاران. هەر ئیستا دەجمە لای سەبادیان و بزەنم بۆچی قەولی دا که ساواک کاری پێم نەبێ و درۆی کرد؟

له ساواک رزگارم هات و ئیتر تازە ئەو خانووم نەدیتەو. داوای شوناسنامەم کردەو. گوتیان ژمارەت چەند بوو؟ خوشکم گوتی: کاکم پیش منە و ژمارە ی هەزار و چوارسەد و پەنجە و دوو. شوناسنامە ی خۆم و مندالە کانم ساند.

زۆر رۆژان دەچوومە نەغەدە؛ وای دەبوو چەند شەوئیکیش دەمامەو. جارێکی تر له سابلأغەو هاتمەو تاران. رۆژێک نەسیری هاتە لای مەلامستەفا، بەخیراتی منی کرد. بارزانی پێی گوت: هەزار دەگەل من هاتۆتەو. دەبێ کاریکی هەبێ پێی بژی و نابێ له خۆشم دوور کەوتیتەو. گوتی: بەلێ خانوویکی دەدەینێ له نزیک تۆ بێ. بەلام له بیرت نەچی، شا هەر فەرموویە «پەرەندە ی وەگەر مەخەن!» ئیمە ناتوانین کاری بدەینێ. بەلام بۆ خاتری تۆ، ئەو بۆ خۆی حەولی کار بەدا، ئەگەر له ئیمە پرسیار کرا، دەلێن موافقین. خۆت دەزانی سپووری جادەش بە بێ موافقەتی ئیمە دانامەزێ!

بارزانی چۆو نەغەدە که مالی لەوی بوو. منیش چوومە مالیک که هەر ساواک بۆ دوکتور شەفیق قەزازی گرتبوو. شاخەوانیش - که موهەندسیکە - هەر لەوی دەژیا. هەقی نوستم نەدەدا. ماوەیەک وای مامەو؛ نە کار، نە بار. کارمان ئیوارە سینەما و شەو تەماشای تەلەفزیۆن بوو. پاش ماوەیەک دوکتور شەفیق دەرویشت، هاتنە سەرمان که ئەم ماله چۆل کەن! شەفیق ناو ماله که ی خۆی - جگە له تەلەفزیۆن و ستوریۆ و یەخچال و شتی بەقیمەت که فرۆشتنی - دا بە من؛ که تۆ مالت نەماو. ئەوانەم برده ژووریکەو که ببو هەزلێ بارزانی. «عەبدو پەزاق مەنگوری» ناویک هەبوو که چەند سال بوو له تاران دەژیا و کۆنە پیشمەرگە بوو؛ زۆر بە ی شتەکانی لێ دزیبووم. داخم ناچی که دەفتەریکی شیعەر و چەند یادداشتیکی منیشی دزیبوو؛ نەیدامەو.

ساواک خەریک بوو خانوو بۆ بارزانی و هەوالانی پەیدا کات. چەند شوئیتیکمان دیت، بارزانی رازی نەدەبوو. یەک لەوانە عمارەتیکی جێ سەفارەتی ئینگلیس له شاهاباد بوو له بن چیا ی ئەلبورز که «خوڕەم» کرابوو و دەسکاری تێدا دەکرد. خوڕەمم دی. نازەربایجانیه کی زبری قامک ئەستور، که دەیانگوت له فەعلە یەو بۆتە خاوەنی ملیۆنە ملیۆن. که هات ئەمانی پێی گوت دەمانەوی ئەم خانووت لێ بکڕین. گوتی: خودا شاهیەدە من نۆکەری شاهم!

گوتم: ئەمانی! بە حەياتی خۆی قسێکی راستی کردوو!

ئەمانی زۆر پیکەنی. چووینە سەیری پارکی خوڕەم که ئەویش مولکی خوڕەم بوو. که هاتین برۆین خوڕەم گوتی: مەرۆن دەنیرم کۆکاتان بۆ بێن! بارزانی گوتی: پوولە که له گیرفانت بمینێ باشترە!... له گەوهەر دەشتی کەرەج زۆر خانوویان نیشان دابن، بارزانی قبوولی نەکرد. ناخری بریار درا له عەزیمە ی کەرەج چەند خانوویک بکڕن و تیندا ببنە پەناهنەدە.

وختێ له خانووە که ی دەگەل شەفیقیان راگوزرتین، «ئاغای موبینی» ناوی ساواکی - که له

دوايە كرا بە ئەستاندارى ورمى- گوتى: تۆ لە ئوتىل ديامۇند دادەمەزرىنىن لە سەر حىسابى خۇمان. شەويك لەوئى مام؛ وەك لە تەويلەدا بىم. بەيانى بە كاك موحسین دزەيىم گوت -كە كاروبارى ئىمەى ئاوارەى ھەوالانى بارزانى بەرپوۋە دەبرد- كاكە! نە شەو چوار دىنار ھەقى خەوم بۇ بدەن، نە ھىچم لىتان دەوى. چوومە لای رەسوولى بىرام. پەتويك و بەرھەيوانىك، ئىتر لە منەتى ساواك ھەسامەوہ.

خراپ نىيە باسى رەسوولت بۇ بىكەم: گوتىم داىكى برا و خوشكە كانىم سالىك دواى مەرگى بابىم مېردى بە سەيد ھەمەدەمىن ناويك كىردەوہ كە وردە مالكىكى تەرەغە بوو. رەسوولى لەو سەيدە بوو. داىك كوئىر بوو. مېردەكەى لىي وەرەز بوو. ھىنامەوہ لای خۇم لە بۇكان. رەسوول مىندالىكى زۇر چكۆلە بوو كە بەجىم ھىشت. لە سالانى ئاوارەيىمدا خويىندبووى. رۇژىك لە «ھەلشۇ» كىرايەك گوتى: موعەللىمىك لە سەردەشت زۇرى يارىدە داوين. دەلى براى ھەژارم و ناوم رەسوول قادىرىيە. خوا شوكور رەسوول گەبوەتى و بۆتە پىياو... لە نازربايجانەوہ دوور خرابوۋە و لە تاران ببوہ موعەللىم و من كە ھاتمەوہ تاران، لە ئاپارتمانكىدا دەژيا و موعەللىمى دەكرد و كرديوومە خانەخويى خۇم.

«مەلاجەمىل رۇژيەيانى» - كە باسىم كىرد- دۇستى زۇر لە مېزىنەم بوو؛ ھەر لە بەغدا دەمناسى. لە ئەدەبىياتى عەرەبى و كوردى و توركى، زۇر نووسەرى چاكە. لە ھەمەدان، كە لە جەلال و جەماعەتى جوى ببوۋە و ھاتبوۋە تاران، قەوليان پىچ دابوو بىكەنە مامۇستاي دانشگا. بەلام درۆيان دەگەل كرديوو. لە رادىۋى «بىروون مەرزى» دامەزرا بوو. ھەرچەند بە مەلامستەفایان گوتبوو دژى تۆيە، بەلام ھەر خۇشم دەويست. «شەمسەدىن فەقى» بە ناوى «ئەمىر قاسمى» لە تاران وەكىلى بارزانى بوو. جارىك ھاتە حاجى ئۆمەران. نامەيەكم داىە بۇ مەلاجەمىل، دوغا و سلاو و ئەحوالپرسى. نامەردى كرديوو، بە بارزانى گوتبوو ھەژار ئىستاش دەگەل مەلاجەمىل دۇستە. بارزانى لىي پرسىم، گوتىم: بەلى نامەم بۇ ناردوۋە. من مەلاجەمىل زۇر خۇش دەوى چونكە زانايەكى گەورەيە و فەرقى دەگەل مەلایانى كورد زۆرە كە ھىچيان ھىچ نازان... دوو نوسخەش شەرەفنامەم بۇ ناردبوو كە يەكيانى دابوو بە دانشكەدەى ئەدەبىيات. ھەر كە ھاتمەوہ تاران دىتمەوہ. زۇر دەچوومە مەنزىلەكەى. رۇژى جومعان دەچووينە دەرى تاران بۇ سەيران. پىكەوہ چەند جار چووينە دۆلى چالووس و وەرامىن.

قەرار درا كە مالىكەم بىنمە كەرەج و لە بارزانى نىك بىم. چوومەوہ سابلاغ، دەگەل چەند مالىە عىراقىيەكى لە نەغەدە و سابلاغ ھاتمە كەرەج و لە خانوويكىدا -كە ئىستاي تىدام- دامەزرام.

دەگەل مەلاجەمىل كەوتىنە كار پەيدا كىردن بۇ من. عەرزەيەكم نووسىبوو بە بى ئەوہ ناوى كەس بلىم: من كە ناوم و شۆرەتم فلانە. عەرەبى و فارسى و كوردى دەزانم. ئەگەر كارىك ھەبى دەيكەم... دەگەل مەلا لە زۇر دەرگامان دا، كەس گوى بە كلومان نەپتوا! رۇژىك چووينە ئىدارەى «خانلەرى» كە شاعىرى مەشھوورە و مەلاجەمىل گوتى: ئەم شىعەرى ھەلۋى - كە تۇش نەزمت كرديوو- كرديوۋە كوردى. گوتى: ئادرىسم دەنى كارىكى بۇ دەدۇزمەوہ. بە خوا ئەويش ھىچى لى شىن نەبوو.

«عەلى خانى سەيفى قازى» لە كەرەج جىرانم بوو. رۇژىك گوتى: لە كۆبوونەوہيەكى ئەدىباندا چاوم بە جەغفەريان كەوتوۋە. گوتوۋمە: پىلاويكى وا شاعىر و كورد ھەيە. گوتى: ھەز دەكەم

بیبینم. دهگه لیا چووم. به نیشانه یه کی که درابوو به علی خان، گه بیستمه جه عفه ریان. هه ره له رپوه به عاره بی قسه ی دهگه ل کردم. عه ره بی به له هجه ی لوبنانی زور باش ده زانی. زور شاره زای ولاتی عه ره بیان بوو. باسی زور له شاعیران و نووسه رانی عه ره بی لئی پرسیم. عه ریزه بوره بی ناوه کهم دایه؛ گوتم: ناغای جه عفه ریان! عه رب ده لی پیاو له سه ریته تی به قازانجی خوی جهول بدا؛ به لام زه مانه له سه ری نییه ثاوات پیک بیئی. که نه وه شیعیکی عه به بیسه. گوتمی: با بزانی؛ به لکو نه مجار جیگه ی خوی گرتبی! ده رکه وتین. ته له فونی بو «میرافتابی» کردبوو که کتیبیکی عه ره بی بدنه تی به فارسی ته رجه مه ی بکا. له سه ر بیری مه لاجه میل قه رار کرا تاریخی سوله یمانی و ده ورره ی - که نه مین زه کی به کوردی نووسیویه و مه لاجه میل له به غدا کردوویه به عه ره بی - له عه ره به که وه بیکه مه فارسی. بو یه کهم جار له تاران ده ستم له کاریک به ند بوو که مانگی دوو هه زار تمه نم بدنه تی. له خوا به زیاد بی. رورژیکی دیکه مه لاجه میل گوتمی: وه ره پیکه وه به جینه لای جه عفه ریان؛ گوتموویه هه ردوو کتان وه رنه لام. جاری پینشو که هه ره به عه ره بی دواندمی، پیم وابوو نیمتیحانم ده کا داخوا راسته عه ره بی ده زانم. نه مجار به فارسی هه ردوو کمانی ده دواند. پرسی: نه و کابرای نه و روره ده گه لت هاتبوو چ بوو؟! گوتم: مه منوونی نه وم که توی به من ناساند...

گوتمی: زوری لئی ده ترسم؛ بویه هه ره به عه ره بی دواندمی نه وه کا شتیکیمان له سه ر بنووسی و گوزارش بدا!

بو مانگی دووهه مه معاشه کهم کرا به دووهه زار و پینسه د تمه ن؛ به لام دیسان زور کهم بوو؛ به شی هیچی نه ده کرد.

رورژیک ده گه ل مه لاجه میل چووینه ئینتیشاراتی دانشگا، لای «دوکتور فه ره وه شی». عه ریزه تاینه کهم له پیش دانا. گوتمی: بو ته جره به عه ره به کهم بو ته رجه مه که! با بزانی چونه. فورمه یه کیان دامی نازانم له کام کونه کتیب بوو. باسی غه بیته تی نه بووبه کر بوو که گوتموویه: نه گه ر تووره بووم لیم نریک مه بنه وه؛ نه وه ک وه ک پشیله بتانریم! ته رجه مه م کرد و بووم بردنه وه.

گوتم: دوکتور! نه گه ر نه بووبه کر گورپه پشیله بووبی، یان علی ناسک بووبی، فایده ی بو ئیران و قازانجی بو کومه لی بنیاده م چییه؟! نه گه ر نه م قسه قورانم پی ته رجه مه که ی، به خوا تیدا نیم!

دوکتور زور پیکه نی، گوتمی: کوره نه وی نه مه ی داوه به تو خویشی نه بزانیوه چی تیدا به! من ده مه وی قانونی ئین سینا - که هه رگیز ته رجه مه نه کراوه - نه گه ر بتوانی بیکه یه فارسی پوولیکی باشت ده ده یینی.

گوتم: من به پوولی تالیف کاری وا ناکه م. من ده مه وی له ئیداره یه ک دامه زرینی. نه وسا چون تو ده لئی با وایی.

گوتمی: شه رت بی له ماوه ی شه ش مانگدا له ئیداره داتمه زرینم. هه ر ئیستاش بچو «په ژووهیسی ئیران زه مین» خه ریکی فه ره نگه ی فارسی به کوردی به! به و شه رته ی قانون ته رجه مه که ی.

منیکی که ناوبرده ی کاریک بووم، گوتم عه ره بی بی ده توانم ته رجه مه ی که م. قانونی دامی و هاتمه وه مالی. نه بابم که کیم بووه، نه دایکم هیچی لئی زانیوه... برده مه و به سه رکزی گوتم:

من له تاوی بیکاری وهک هونه پشیه که بووم که سیناریوی نه دیتی و قبولی بازی کردن له رولیکدا بکا. دهو کتیبه ناگه. من هه له گهل کتیبه ئه ده بیاتی عه ره بدا سه ر و کارم بووه؛ له وه سه رم ده رناچی.

گوتی: تکایه نا هومید مه به! بچو حول بده! نه گه ر مانگی دوو سه فحه ش ته رجه مه که ی قبولمه. هه فه تی سی رۆژ بچو ئیداره خه ریکی فه ره نگ به! سی رۆژیش له مال به قانونه وه خه ریک به!

دیسان هاتمه وه و به سه ر قانوندا کورک بووم؛ تا توانیم له زمانی ئه بوو عه لی سینا تیگه م. چونکه نه وه ک هیچ کتیبه کی عه ره بییه و هه مووی وه ک له غز پرسینه وه وایه. ملم لی نا. زۆر شه وان گویم له بانگی سه بیینه ده بوو؛ من هه ر خه ریک بووم. له ئیداره ش به هاوکاری «خانم موته وه سیل» - که سه نی و لیسانس بوو - کاری فه ره نگم ده کرد.

سه ر له هه وه ل دوکتور فه ره هه وه شی مانگی دوو هه زار تمه نی بو قه رار کردم. پاش سی مانگ بۆی کردم سه سی هه زار. داوای کارمه ند بوونی بو کردبووم. پاش شه ش مانگ تازه گوتیان ئه وراقی له ئیداره ی ساواک ون بووه، له سه رپا ده ست پیکرایه وه. بو سالی ئاینده قبول کرام که کارمه ندی قه راردادی بم. دوکتور فه ره هه وه شی گوتی به فه وقی لیسانسم قبولی و حقووقم یه ک چی بوو به شه ش هه زار تمه ن. له رادیو و له په ژووه ش کارم زۆر باش بوو. بیستمه وه که له سابلاغ ئه وانه ی حازر نه بوون جوابی سلاوم بده نه وه، که و تونه پی وشوینم! یه کیک له رادیوی سابلاغ گوتبووی: هه زار هه ر زۆر له میژه دۆستی ئیران و ساواکی بووه؛ بۆیه ئیستا مانگی حه وت هه زار تمه ن وه رده گری! خه به رم بو نارد که حقووقم بو هه زاره، لیم که م نه کاته وه!

سه ید عه بدوللای کولیحی گوتی: ده لین تو ناوت ده گهل ناوی ساواکیانه؛ راسته؟ گوتم: کاکه! قسه زۆر ده کرین. بۆت مه علووم ده بی که کی راسته. مه ترسه! من خو فرۆش نیم...

له دوا ی ته رجه مه ی «تاریخی سوله یمانی»، کتیبه کی دیکه یان له رادیو دامی به ناوی «ئیران و عه ره ب» که بیکه مه فارسی. کابرایه کی مه سیحی به ناوی «سه لیم واکیم» که نووسیوو ی «ئهندام له کۆمه لی تاریخ نووسانی دنیادا و گه وه ترین تاریخی رۆژه لاتناس». نزیکه ی نیوه م ته رجه مه کردبوو. نووسیوو ی: «ئیمام ره زا ده گهل مه ئموون ده چوونه به غدا، له نیوه ری له که ره با کوزرا و ئیستا قه بره که ی زیاره تگایه...» جاروباریکیش نووسیوو ی خه لیج هی ئیرانه. له حاشیه نووسیم: «به داخه وه ئه و کابرایه تاریخزان نه بووه و کلاره ره داره. نه گه ر بیروانیایه ئه لمونجید - که هاودینی خۆی تالیفی کردوه - ده یزانی ئیمام ره زا له مه شه هه مردوه و که ره لاش له سه ر ریگه ی به غدا نییه». جه عفه ریان گوتی: من ئه وه م نه زانیوو؛ به لام ده زانم سی ملیۆن تمه نی لی ساندووین! کتیبه کی دیکه م وه رگرت: «په یوه ندی فه ره هنگی ئیران و میسر»، کۆمه لیک له زانیانی زۆر کارامه ی میسری نووسیوو یان. به راستی کتیبه کی چاک بوو. دابوو یان به «شیخ ئەمینی نه قشه بندی» - که گوتبووی عه ره بی ده زانم - چاوی پیدا بگێرته وه. گوزارش ی لی دابووم که هه ژار خراپه ی هیندیک له مه شایخی گوتوو. ئیتر نه یزانیوو من ته رجه مه ی ئه مینم کردوه. له وه دا روه زه ردی بو مایه وه...

یه کیک به ناوی «یه زدان په رست» که ده بوایه ته رجه مه کانی من بیینی، گوتبووی مانگی ده بی سی رووپه ری ته رجه مه هه ر بدا. بو جه عفه ریانم نووسی: به سه رته به و کارمه نده ت تی

بگهینه که ترجمه -وهک شتلم- به کیلو نییه! تا نایه تیکی قورعان مانا ده کهم، ده توانم ده رووپه ر داستانی ئەمیر ئەرسەلان بنووسم! هەر چەند مانگێ پتر له چل رووپه ر بۆ بردوو. جەعفەریان گوتی حەز دە کهم وشە ی فارسی که بوونەتە عەرەبی کۆ که یهوه و هەر کتییکت بوی تههیه ی ده کهم و به دوو رۆژ بۆت دینن. له بهشی کوردی چوو بوونه لای که ههزار با کاری بهرنامه ی کوردی بکا. گوتیوی ئەگەر خۆی حەز نه کا نابێ کهس ناچاری بکا.

«دوکتور محەممەد سدیق موفتی زاده» -که بهرپرسی بهرنامه ی کوردی بوو- زۆرم به دهوره دا هات که هاوکاری بکه م. پێم گوت: برا! به ئاره زووی خۆم کاری خۆم هه لنه بزێرم، نایکه م. نه چی ئینقلابی سپی و ته مه دونی رەشم بدهیه ی! مه لای جزیری شەرح ده که م و تاریخی ئەرده لانیش؛ ئیتر چیتر... ئەمجاره به بهرنامه بوو؛ هەر بهرنامه ی چوارسه د تمەن، نزیکه ی پینج ههزار تمەن مانگانە ده کهوت.

خواهیشم کرد «خالیداغای حیسامی» وهک من بهرنامه بنووسێ، قیوول کرا. بهلام زۆر زوو عەریزه ی دابوو به جەعفەریان که ده بی منیش وهک ههزار حساب کهن و به قەد ئەوم بدهنی. جەعفەریان نووسیوی هەر رای مه گرن!

باوه ر ده که ی یان نا، که یفی خۆته! ماوه ی نزیک چوار سال، که له رادیوی زهمانی شادا نووسیومه وه، یه کجاریش ناوی «ئەعلا حەزه رت ئاریامیهر» م به سه ر قه له مدا نه هاتوو. هه میشه خۆم لی دزیوه ته وه...

کاتی «قانون» له چاپ درا، جیرانیکی ساواکی زۆر نازک و موحتەرەمم هه بوو - تاجداری- که به سه ر کاری بیگانه کان راده گه شت. گوتی: له پشتی بنووسه «دیاری بۆ شه هبانوو». وا ده که م جایزه ی کتییی سالت بدهنی. گوتم: من کابرایه کی کوردی دهره ده ری کهس نه ناس، ریم ناکه وی بۆ شابانوو دیاری بنێرم! خۆم له وهش دزیه وه.

له راستی لا نه ده م: جەعفەریان بۆ مه لاجه میل و من زۆر باش بوو؛ خوا جهزای خیری بداته وه. «قوتبی» که مودیر عامیل بوو چوو بووه کرماشان و کوردستان، قه ولی دابوو کارخانه یه کی ئەمرازی موسیقای کوردی دامه زرینن. نامه یه کم بۆ جەعفەریان نووسی له ۱۵ رووپه ردا. پوخته که ی ئەمه بوو:

«ئیه که زمان لووسان پیتان ده لێن کورد شاهپرستن و نیشتمانی ئیرانیان خۆش ده وی، فریوتان خواردوو. هه موو کوردیک رقی زۆری له ئیران و ئیرانییه...» به دوور و دریزی زولمی ده وله تانی له سه فه وی را تا ئەمڕۆم نووسیوو که: «ئیتساش عومەر ناو له تاران خۆی ناو ده نی ئەمیر، بابه کر ده بیته باقر... له رادیۆ ئیمه کوردی ده لێن، بهلام کتییه کوردیه کان له عیراقه وه به قاچاغی وارید ده کرین و ئەگەر ساواک بیانگری واوه یلایه! زۆر شه رمه بو ده وله تی که ده لی کوردیش له خۆمانن، رینگه ی چاپ کردنی کوردی نه دا و عه رب رینگه بدهن! ئەگەر قوتبی پوولی زورنا و دنبه گی دابا به چاپخانه یه ک و بمانگوتایه کئ کتییی به کوردی هه یه، یان بۆی چاپ ده که ین و به ئەقسات مخاریجی چاپه که ی بداته وه، یان لیتی ده کرین و چاپی ده که ین، ساواکیش تماشای کردبا، ئەگەر دژی سیاسه تی شای تیدابا، لیتی فری بدا، هه م کورد لیتان رازی ده بوو، هه م پیتیست نه ده بوو به دزیه وه کوردی چاپکراو له عیراقه وه وارید که ین و له ترسی ساواک وه یشیرین...».

جەعفەریان ئەو عەریزه دوور و درێژه و پازده رووپه ره ی دابوو به قوتبی. قوتبی مه لاجه میل و

منی بانگ کرده ماله خۆی. قەولی دا که ئەم کاره بکا و چاپخانەیهک تەرخان بکا بۆ کوردی چاپ کردن. بەلام مەودا نەما تا بزانیان دەیکا یان نا... هەرای دژی شا قەوما. جەعەفریان ئیعدام کرا. قوتبی هەلات. لە رۆژانی ئاخردا بوو؛ جەعەفریان لە ماله خۆی بوو. گوتبویان جارێ لە کار دوور بێ. دەگەل مەلاجەمیل چووینە لای. «سولەیمانی» - که مودیری «بروون مەرزێ» بوو - لەوێ بوو. بە تەنیا پێی گوتم: جەعەفریان تازە تەرجمەیی قانونی دیوه. پێش هاتنت بە منی گوت زۆر بە داخهوهەم که قەدری هەزارم نەزانیوه. ئەو کارەیی ئەو کەردووێه لە دەست کەس نایه. ئەگەر لەوه بەولاهه بچمەوه سەر کار، دەبێ وهک لازمه قەدری بزانی...

ببووه تەزاهورات و هەر کەسه «مرگ بر شاه» (شا بمری) ببوه بنیشتە خۆشکەیی زاری. خانمی مەستوولی «پەژووھشی ئیران زەمین» بانگی کەردم زوورە کەیی خۆی: - هەزار! دەلێن تۆ لە شەری چریکی شارەزای. ئەگەر شا نەرۆا تۆ دەبێ ببیه سەردەستەمان بۆ شەری چریکی.

گوتم: خانم فەرەح بەخش! دوعا لە خودا بکە پەشیمان نەبیهوه. ئێمه لە عیراق ئاوامان کرد و پەشیمان بووینەوه و زۆریشمان جزای کاری خۆمان دیت... ئەو رۆژه بە قەلسی جوابی دامەوه؛ بەلام لە هەوه لێن دە کەس کە دەریانکرد و گوتیان تاغووتییە، یەکیان ئەو خانمە بوو! رۆژێک هات گوتی بەلێ پەشیمانە کە منم و تازەش هیچم بۆ ناکرێ.

من کە قانونم تەرجمە کرد و چاپ کرا، بەر لە چاپ دەرچوو، «دوکتور فەرەهوشی» لە ئینتیشارات نەما. «دوکتور عیرفانی» ناویکی تورکی نازەربایجانی هاتە جێگەیی کە پاکنوو سی قانونە کەیی کەردبوو؛ یەک بەش لە دوو بەشی حەقی تالیفی درابوێه. لام وایه لەوه نانە جیب تر کەم هەبووه. گێچەلی تێهالاندم: پێشەکیە کم نووسیوو، هەر چونکە ناوی کوردم بەر دبوو قبوولی نەکرد. دەبوایه چل نوسخەم بداتی، پێی داگرتبوو کە پازدە نوسخە بدا. کە دوکتور فەرەهوشی گوتی دەبێ چل نوسخەم بدەن، سی و نۆی دامی:

- تۆ پەپ - پەپ بەر دبووتەوه بۆ غەلە تگیری، دە کانه نوسخە بەک!!

ناچار ئەو نوسخەم بە پوول لێ کړی، گوتم: بلێ با بۆم بەرنه ئەمیراباد.

گوتی: ئاغا ئێمه ماشینمان نییه بیدەین بە تۆ. بچۆ تاکسی بینه!

چاوه نۆری تاکسی بووم، دوکتور «سەید جەعەفری سەججادی» هات؛ بۆم گێرۆه. گەراپنەوه، بە کارمەندیکی گوت، کتیبەکانیان بۆ بەردمە دوکانیک لە ئەمیراباد. لە حیسابدا دیتم «عیرفانی» دەبەوی شتیکم لێ بدزی... هەر چۆنیک بوو خەلاسیم هات. جلدی دووهەمیشم تەرجمە کەردبوو. پاش دوو رۆژ عیرفانی تەلەفۆنی کرد:

- ئوستاد! زۆر زوو جلدی دووهەم بینه تا چاپی بکەین!

گوتم: جەناب! تا تۆ ماوی نامەوی بەقالتیکی وهک تۆ ببینم. کتیب ئاگر دەدم و نامەوی چاپ بکړی.

هەر نەمدیتەوه تا گوتیان بە دەرمان خۆی کوشتووه.

هەرا و کوشت و کوشتار و تەزاهورات لە تاراندا پەرهی ساندا. تەنانهت رۆژێک دەگەل زاگرۆسی کورم لە مەیدانی بیست و جواری ئیسفەند کەوتینە نیوان تەقەوه. زۆر کەسم دیت لە بەر چاومان کوزران. خۆمان خستە دوکانیکەوه؛ کابرا دەرکەیی داخست تا ئەهوهن بۆوه و

دهر چووين .

شا پای کرد؛ حکومتی مه لایان دامه زرا. رۆژیک پیاویکی مل باریک به ناوی «فه خره ددین نه نوار» هات که من ره ئیستانم. کۆی کردینه وه و قسه ی بۆ کردین: ئیتر له مه و به ولا باسی ئیران و ئیرانی نه ما؛ ده بی بلین موسولمان و هیچی تر... زۆر فه رمایشی تری له دوو دا. گوتم: من تیت نه گه بشتووم. ئەوی من ده یزانم، عه ره بی پیش ئیسلام ته نیا کتیبیکیان نه بووه. خوینده واری به عه یب حیساب کراوه. تاجرانی مه ککه بۆ حیسابی ده فته ردارای نووسه ریان به کرئ گرتوون که به خه تی سورانی بۆیان بنووسن. عه ره ب نه یانزانیوه که وش و ده رپئ چیه. له پاش فتووحاتی ئیسلام جل ده بهر کردن و ته رزی خواردن و ژیان له ئیرانیان فیر بوون. ئیستا چۆن ده ته وئ باسی نه بوو عه لی سینا، پازی و زۆر له و زانیانه ی خزمه تی زۆریان به ئیسلام و زمان و فه ره هنگی عه ره ب کردوو ته نیا بلین موسولمان و نه ویرین بلین خه لکی کوئ یان سه ر به کام نه ژاد بوون؟! گوتی: نا، به و نه ندازه ش نالیم!... له پاشان له هه ر که سه ی پرسی کارت چیه؟ ده بوا به کاره که ی ده گه ل به رنامه ی ته له فزیۆن په یوه ندی هه بی. که له منی پرسی، گوتم: من لیره دا سیفرم! فه ره هنگ ده نووسم؛ عه ربیم ته رجه مه کردوو؛ که هیچیان بۆ ته له فزیۆن نابن. ده فه رمووی برۆم؟ گوتی: نا تۆ هه ر کاری خۆت بکه!

به وه دا بیرم که و ته وه که زه مان شا جاریک چووبنه لای کابراییک، که مو دیری به شی دووه می ته له فزیۆن بوو. له پاش زۆر تاریف کردن له خۆی، گوتی ده بی کاری هه ر که س بۆ به بی که بکریته فیلم و نیشان بدرئ یان سیناریۆی لئ دروست بی یان نازانم چی... که له منی پرسی کارت چیه؟ گوتم: مه لایه ک وه عزی ده دا، گوتی: هه ر که س چاویکی نه بی نیوه پیاوه؛ هه ر که س عیلمی نه حوی نه خویندی، نیوه پیاوه؛ هه ر که س مه له نه زانی، نیوه پیاوه. کابرایه ک هه لیدایه: له و قه راره ی تۆ ده فه رمووی، من نیوه پیاویک قه رز که م تازه ده بمه هیچ!

رۆژیک تر «فه خره ددین نه نوار» هات و هه مووی کۆ کردینه وه. به کریکه وه و له بن لیوان به یاناتیکی ده س پیکرد؛ گوتی: ئیمه ده بی هیندیک که سان له ناو خۆمان هه لوه ژیرین. ده بی سه دی سه د ئیسلامی و به رانه ر به دلئ رژییم بمینن. ساکه که م هه لگرت و جه لسه م به جئ هیشته. دوو رۆژ دواپی که چوومه ئیداره، له ده رگا ویستابوو. گوتی: وه ره زووره که ی من! گله ی کرد:

- نه و رۆژه من تۆم له به رانه ر خۆم دانا؛ زۆرم قه در گرتی. هه ر ده ستم به قسه کرد به جیت هیشتم. نه وه جوان نه بوو!

- ناغای نه نوار! تیده گه بشتیم چ ده فه رمووی. هه ر گوته هه لوه ژارتن، ده فیککی خۆم گه بشتیم. گوئ بگره! من کوردم؛ مه هابادیم؛ باهم شافعی سوننی بوو؛ بۆ خۆم شیعه نیم، سوننیش نیم؛ ناوم عه بدوره حمانه؛ که قاتلی ئیمام عه لیش عه بدوره حمانی ناو بووه. نه وانهم هه موو گوناهن له نه زه ری ئیوه دا. نزیکه ی شیست سال له عومرم به خۆرای چوو؛ ده فه رمووی برۆم؟!

- کی ده لئ برۆ؟ نه خیر کاری خۆت بکه!

هه ر نه و رۆژه چووبوو گوته ووی ده بی هه ژار بکه نه کارمه ندی ره سمی. گوتبوویان عومری زیاده و نا کرئ. گوتیان نابئ که سیک له ئیداره یه ک دوو مه عاش وه رگرئ. نووسیم به رنامه ی رادیۆ نانووسم. چووبوون به «قوتب زاده» یان گوتبوو؛ ئیجازه یه کی نووسیوو که بۆ هه ژار قه ییدی

ناکا. تا کوردیکی بنه جوو به ناوی «میهراسا» - که به جووله کهیی ناوی «بدوچی» بووه - کرا به مودیری «بروون مهرزی». لئی پرسیم:

- لهو بهو لاهه چیمان بۆ ده نووسی؟

- بۆچی مه لای جزیری و تاریخی ئه رده لانتان ناوی؟

- حه ز ده که یه به رنامه ی مه زه به یی بنووسی!

ئیتەر چوومه لای سوله یمانی و خۆم له به رنامه ی مه زه به یی دوور خسته وه و ئیستعفام دا. رۆژیک فه خره ددین ئه نواری بردمیه «جیهادی سازنده گی» که له مه یدانئینقیلابه. گوتیان به رانه به به فه رمایشتی ئیمام ده زگایه ک پیک دئ بۆ بلاو کردنه وه ی فه ره هنگی قومیه تانی ئیرانی: کورد، ئازربایجانی، به لووچ، عه ره ب. تۆ مه جله له کوردیه که ده سته به به! دوکتور سدیق موفتی زاده و سدیق بۆره که یی بوونه هاو کارم. بریار درا مه جله له یه ک به ناوی «هیوا» ده رکه یه ن؛ به لام من چه ند شه رتیکم هه بوو: پیاویکی زل له ئینقیلابدا یی رابگا؛ حه قی کورد له مه جلیسی خو به رگان بکریته قانون و چه ند جاریک له رۆژنامه و ته له فزیۆن ئیعلان بکری؛ هه ره ها ناوی ئه و مه جله له، که ئه ده بیات و فه ره هنگی کورد بلاو ده کاته وه. کیش ئیمتیازه که ی به ناو بی؟ گوتیان مه جلیسی خو به رگان کاریان زۆره؛ ناپه رژین.

- بۆ ده په رژین نرخی ته ماته و کوله که دیاری بکه ن؟ بۆ ناپه رژین بلین حه قی میلیه تی کورد ئه وه نده ده درئ؟ خولاسه پیک نه هاتین.

رۆژیک «ئهنوار» بردمیه ئیداره ی «سرووش» که نه شریاتی ده وله ته. سه یه د ئیبراهیمی ستووده و چه ند لاویکی کوردی ریش ته نک له وئ بوون. باسی مه جله له ی کوردی کرا، ده نگ له دار و به رده وه هات له من نه هات. راستت ده وئ هه موویانم زۆر ناخۆش ویست. که هاتینه ده ر، ئهنوار گوتی: بۆ هه یج قسه ت نه کرد؟ گوتم: برا! من کارم به کاری که سه وه نییه. خۆم به ته نیایی هه رچه کم بۆ بکری ده یکه کم. نامه وئ که س ده گه ل مندا کار بکا. ئه وانه شم که دیت، من لام وایه هه ر بۆ خۆ خۆشه ویست کردن خۆ نیشان ده ده ن...

له ئیداره که وته ته ته رجمه مه کردنی نووسراوه کانی «شه ریعه تی». یه که میان چاپ کرا نازانم له کوئ. دووه میش چاپ کرا. سه ئه ه می ده بوو له سرووش چاپ کری. چوومه وه لای یه کینک له و گه نجانیه ی که ئه و رۆژه زۆر به خوینتالم هاته به رچاو؛ به ناوی «ماجد رۆحانی». دیتم «خه ربزه به رنه نگ نییه!» نه هه رکه سیک خزمه ت به و ئیسلامه بکا و ریشی هیشته بته وه، ته واو خراپ و منافقه. زۆر کوریکی باشم هاته به رچاو؛ زۆرم خۆش ویست. ئه ویش زۆر به دل ده یه ویست یاریده م بدا. پاش چاپی کتیبی سه ئه ه م و چواره می شه ریعه تی، ویستم شه رحی مه لای جزیری چاپ بکه م. ماجید زۆر موافیق بوو. پیتشینارم به «زه ره رق» کرد که سه ره په رستی «سرووش» بوو. گوتم کتیبی عیرفانییه و ئه گه ر عیرفانتان بوئ بۆم چاپ که ن. «زه ره رق» له سه ر تاریفی که ماجید له منی کردبوو؛ وا بزانه م زۆریشی موباله غه پیوه نابوو. گوتی باشه؛ ئه گه ر خۆت په سنیدی ده که ی چاپی ده که یه ن.

گوتم: نا! تا قه تی ئه وه م نییه سه به یه نی مه لایه کی سه رویشک یه خه م بگری: ئه مه چییه؟ مه یخانه و پیری موغان و ره قس و یاری قه دباریک و بالا به رز و ته رزی تیدا یه و هه مووی حه رامه!

- ده یسا کوردی نازانین و کی بۆت تماشا کا؟

- عه ره بیه هه یه بیه نیشانی مه لایانی بده! ئه وسا ئه گه ر قبوول کرا چاپی که ن!

شەرەحە عەرەبە کەسە «زەفنگی» م بۆ هێنا. لام وایە نیشانی «بەهەشتی» درابوو؛ گوتبووی: ئەم دیوانە وەک دیوانی حەفەز دەچێ. ئێمام حەفەزی بەلاوە پیاوی چاکە. باشە چایی بکەن! پیاو هەق بلی، ماجید زۆر لە خۆمی پێوە ماندووتر بوو تا چاپ کرا و ئارەزووی چەند سالەم پێک هات. بوومە ئاشنای مالی ماجید. دەتوانم بلیم مالی ئەخلاق بەرز؛ کە دە پێشدا هیچ چاوەنۆری نەبووم خەلکی سنە مالی ئاوا ئەخلاق بەرز و کورد بەرورەیان تێدا هەلکەوێ. بایانی ماجید هەموو پیاوی هەلبژاردەن. دایکی ژنیکی زۆر کە یخودایە و پیاو شەرمی لێ دەکا. باوکی (بابە شیخی رۆحانی) مەلایەکی زۆر زانایە. چل سالە وەک سەربازیکی گومنام سەری لێ داخستوو و حەولی داوە ناودارانی کورد لە تاربخدا کۆ کاتەو و سیفریکی زۆر گەرەوی پێکەو ناو. ئەگەر گەلی کورد قەدری خەزمەتکارانی خۆی بزانی، بەراستی دەبێ ئەوپەری قەدری ئەو پیاو بگری.

«کاک ئەحمەدی موفتی زادە» خالی ماجید، وەک دەلێن «نازی شاگرد بە هونەر دەگاتەو مامۆستا»؛ دیارە ئەخلاق کاک ئەحمەد کاری زۆر کردۆتە سەر خوارزا و خوشکی و خزمی.

لە هەرای ئازادیخوازی کوردستانی دواي ئینقیلابی ئیسلامیدا، زۆر کەس لە کوردەکانی سابلاغ و سنە خراپەیی ئەحمەدی موفتی زادەیان دەگوت. بەلام کە دەگەلی بوومە ئاشنا، زانیم لە غەرەزیکێ نەزانانەو خراپەیی دەلێن. گوناھی هەر ئەو بوو کە موسولمانی بە راستییە و ئەم بڕوایەش بۆ کومونیسیت و زۆر لە لاوانی ئەمرۆمان قوت ناچێ. موفتی زادە بە دل و یستووێ ئازادی بۆ کوردستان بستینی؛ زۆریش ماندوو بوو. نەشیزانیو مەلای حاکم درۆیان لە لا گوناح نییە؛ فریوی بە قسەیان خواردوو و لای وابوو کە قەولی ئازادی کوردستانی یێ دەدەن، راست دەکەن. خۆی کە یێ درۆ و دلپاک بوو، لای وابوو قەولدەرەکانیش دلپاکن! وا ئیستا کە ئەم رۆوپەرانی دەنووسم، کاک ئەحمەد لە زیندان دایە و زۆر جزیا دەدرێ و بە سەدان لە هاوکارانی - کە زۆریان تازە لاو- لە سووچی زیندان توند کراون و هەچیان لە پەپەوی کاک ئەحمەد پاشگەز نین و لە سەر بڕوای خۆیان سوورن. لەو ساوە خۆم رۆوپەرۆ کاک ئەحمەد دیو و سەفەر بۆ شیمال دەگەل کردوو، زۆر وەبەر دلەم کەوتوو. لام وایە بە مردوویش هەزاران کومونیسیتی نەزانی دەبێ بە قوربان بکری...

کەسی دیشم کە لە هات و چۆی لای ماجد ناسی، «هادی مورادی» بوو؛ کە ئەویش خەلکی سنە. زۆر لە عەرەبی شارەزایە. تا خوا حەز کا پیاویکی نەرم و نیان و ئەخلاق باشە. لە زەمانی شادا فەرەنگستانی زمانیش بە ئەندامی قبوول کردبووم. هەفتەیی دوو جەلەسە لەوێ حازر دەبووم. سەرۆکی «دوکتور کیا» بوو. حەول دەدرا وشەیی فارسی لە جینگەیی عەرەبی دابندرێ. دەگەل ئینقیلاب ئەویش هەولوێشا. بە دوکتور سەجادیم گوت: با ئەمجار وشە فارسیەکانمان پێ بکەن بە عەرەبی!...

هەر کە ئینقیلاب رۆوی دا و گەرماوگەرمی بوو، دیوانی «هەزار بۆ کوردستان» و «شەرەفنامە» م ئۆفیسیت کردەو. دیوانە کەم لە ماوەی دوو مانگدا هەموو فرۆشرا. شەرەفنامەش تا ئیستا زۆری لێ فرۆشراوە و کەمی ماو. کە شەرەفنامە کەش باری گرانێ کەوتە سەرشارنی ماجید رۆحانی. لە ماله باوکی جینگەیی کردەو و بۆ فرۆشتن و ئاردنی بۆ دەر مەوی تاران هەموو زەحمەتی خستە سەر خۆی. قسەیی خۆمان بێ، بە لای مەنەو ئەو ماجیدە رەنگە تۆزیک شیت بێ کە هیندە بە دەرد و مەرگی مەنەویە و خۆم پێوە ماندوو دەکا! چونکە تا ئیستا نەمیستوووە کەس لە سەر قەدر گرتن و خۆ بۆ ماندوو کردنم میدالیکی درابیتێ! هەر چۆنیک بیت زۆر بە

خزمت‌تمه‌وه ماندووہ و ہەر کاریکم دەبی، زۆر بە رووی خۆشەوہ دەیکا. ڕەنگە بە پیاوی گەورەم بزانی؛ کە بۆیە لام وایە شیتە! پێم وایە ئەگەر ڕابردووی ژیانە کەم بخوینیتەوہ، لێم پەشیمان ببیتەوہ. تا ئەوساش خوا کەریمە. هەتا ئیستا لە هەموو کەسم لێ نزیکترە.

دەریارە ی دوکتورانەوہ

لە بەغدا ڕووت و پێخواس و کەس نەناسیک بووم؛ نەخۆش کەوتم چوو مە لای دکتوریک بە ناوی «دوکتور نووری فتوحی». مەسیحی و کوردی خەلکی سولەیمانی بوو؛ لە بەغدا دوکتوری دەکرد. موغایەنە ی کردم؛ دەرمانی دامی؛ پوولی نەستاند. قەولیشی لێ ساندم کە هەتا کارم بە دوکتور بێ بچمە لای. نەک هەر بۆ من، بۆ هەموو فەقیریک -عەرەب با بیان کورد- باوکیکی دلسۆز و خێرەومەند بوو. هەر ئەو دەگەل زور دوکتوری تری کردمە ناشنا کە یەک لەوانە «دوکتور کەمال حوسین» ناو بوو. کارتیکێ دامی بچمە لای. ئەویش کە پارە ی نەستاند هیچ، تەننەت مەعسوومیشی لە بیمارستانی «خەییال» عەمەلیات کرد و پارە ی عەمەلیاتیشی نەستاند. من کە خەجالەتیان دەبووم، دەمەویست تۆلەیان بۆ بکەمەوہ و تەبلیغاتیان بۆ بکەم. جاریک کارتیکم بۆ کاک ئەمیری قازی بۆ دوکتور کەمال نووسی کە ئەوہ دۆستی منە و پوولیشی هەیە. تکایە تماشای بکە و پوولیشی لێ وەرگرە! ئەمیر کە دەبوو شەو بیتەوہ مال، نەهاتەوہ. تا سێ ڕۆژ هیچ خەبەر م نەزانی. لە بیمارستانەوہ تەلەفۆنی کرد کە دوکتور کەمال بیدەنگ بردوو مە عەمەلی کردووم و گوتوو بە هەزار مەلێ! پوولیشی ناوی.

ڕۆژیک بە دوکتور نووریم گوت: من ئەوسا کە تازە هاتمە لات، ڕووت و لات بووم. ئیستا پوولم زۆرە. تکایە لێم وەرگرە!

گوتی: هەزار! بۆ لات وایە پوول هەموو شتی کە لە ژیاندا؟ ئەدی پیاوہ تی قەدری نییە؟ من ئینسانییەتم پێ لە پوول چاکترە...

لە دوایەش کە بە شاعیری کورد ناسرابووم، هیچ دوکتوریکێ کورد پوولی لێ نەدەستاندم. کە لەوانە: «دوکتور سەلام بالەتە»، «دوکتور ئیبراھیم»، «عومەر دزەیی»، «تەیب عەقراوی»، «دۆغرمەچی» و زۆری تریش بوون.

لە هاتنە تارانیشمدا راستی دوکتورە کوردە کان زۆریان قەدر گرتووم: «دوکتور ئەعلەم»، «دوکتور فەیزنەزاد»، «دوکتور مۆرەکی»، «دوکتور شافعی»، «دوکتور حەیدەری».

لە هەمووان سەیرتر ئەوہ بوو کە جاریک سەربەخۆ چوو مە لای دوکتوریک لە کەرەج بە ناوی «پاشا مشکاتی»؛ فارسە. گوتی پوولم ناوی.

- دوکتور! دەمناسی؟

- دەتناسم؟ یانی چی؟! هەر خۆشم لە تۆ هاتووہ و دەمەوئ دۆستت یم. گوتم: پوولم لێ وەر نەگری نایەمەوہ لات! ئیستاش هەر زۆر دۆستمە.

جاریک لە بەغدا کاک محەممەد مەلوود (مەم) نەخۆشی زراوی بوو. چووینە لای دوکتور کەمال حوسین. گوتی عەمەلت دەکەم. کاک مەم ڕازی نەبوو؛ گوتی دەچمە بولغاریا.

- کاکە من لە هەموو جەراحی بولغاری دوکتورترم!

- نەخیر، نایکەم!

بە منی گوت: لە هەولیر بچۆ لای دوکتور مەزھەر. ئەگەر ئەو پیاوہ زوو عەمەلیات نەکری

خه تهره! که به دوکتور مه زهرم گوت، گوتی: تو ده گهل خوت بوم بينه بیمارستان و حهقت نه بی. بهو ناوه که خوم نه خووشم، «مهم» له گه لم هاته بیمارستان. له ناو کوریدوردا دوو کهس تیی نووسان و هرچی هاواری کرد بردیان و بیهوشیان کرد و عمهل کرا و هینایانه سهر تهختیک رایانکیشا! کاکه مهم له نه خووشی رزگاری هات.

له عیراق به هزاران ناشنام به جی هیشتوون؛ به لام کاک محممهده مهو لوود (مهم) و تاهیر تهوفیق و کاک عهبدولخالقم همیشه له بیره و ئاره زوو ده کهم دووباره بیانینمه وه. ههرگا دههاتمه ههولیر، میوانی مهم ده بووم و گورجی تاهیر تهوفیقم پهیدا ده کرد و ده گه لیا رامانده بوارد. «تاهیر» به ناو گورانی بیژه؛ به لام نابئ وهک هیچ گورانی بیژیک حساب بکری. زور پایوکی مهرد و رهند و شهرم به خوویه و نهوی له بهر چاوی نه بی مالی دنیا به. له پوهری سهر بلندیده ژی و هرچی جاریکی دیوه، خووشی دهوی و قهت له دلی ده رناچی.

وهختی که «عهبدولوهاب نوتروشی» نهستانداری ههولیر بوو، له ناوپردان دیتمی. گوتی: کاک ههزار! نهستاندار له مه لیه ندی نهستاندا پادشایه. تو من به پایا نازانی؛ دیه ههولیر نایهی سهرم بدهی؛ به لام له گهل لوتیه کی وهک تاهیر تهوفیق ده گه ری. گوتم: کاکه! پادشایه تیت له خوت مبارهک. من ههواله تی تاهیر به تهختی پادشایه تی نادم. چونکه خوی له من به زلتر نازانی، ده شزانی قسهی خوش بکا و دهنگیشی خو شه...

کوردی ئیرانی زور زمانیان خو شه. به لام به داخه وه کهم وایه زمان و دلیان یه کتر بگریته وه! به زمان زور دوستی نریکن و به کرده وه زور بیگانه ن. زور که سم له وانه بوونه دوست و زور که میان دلمیان پی خو شه. له ناو نه وانه دا که زور وه بهر دلم که وتوون: «تهحمه دی قازی» نووسره کرده که، «حهسن نیسحاقی» کونه پیشمه رگه و برزای نهحمه ده تهوفیق؛ زوریش به وه شانازی ده کهم که له نریکه وه «محممه دی قازی» م ناسیوه که فارسی نووسه و گه وره ترین موته رجیمی ئیرانه و زور مه شهووره. له نه خلاقی زور خو شم هاتوه؛ به لام هاموشومان که مه.

وابزانم تا ئیره به غاریک و به په له، ژیاننامه یه کی خوم تیگه یان دی که نه گهر به وردی لینی ورد بیه وه، بؤ خوت ده توانی پانتری لی بروانی و بزانی چونم ژبان دؤراندوه...
نه مانهم له سالی ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ک. دا) نووسیون. وائستا که سهره تای سالی ۱۹۸۷ ی میلادی (۱۳۶۵ کؤچی) به، سهری ژیاننامه کهم ده ده مه وه:

من که له ئیداره ی «په ژوهشی ئیران زه مین» بووم، شاه لالت و مه لا حوکمیان که وته ده ست، له چند جیهک نیشاره م بهو ئال و گوره کرده وه. که ئینقیلابی نیسلامی سهری گرت، کهس نه یده زانی کاری ئیران به کوئ ده گا. هه موو کهس به هومید بوو که دنیا زور له پیشوو

۱- زور به داخه وه له سالی ۱۹۸۴ دا کاک عهبدولخالق له سهر کتیبکی که ده رباره ی ژن له نیسلامدا نووسیوی و هه موو مه دره کی له قورعان و حه دیس و کتیبی «لام» ی شافیعی نیشان دابوو، مه لایانی ههولیر فتوای کوشتنیان دا و له سهر جاده ترور کرا.

خۆشتر بى. جھیلان له ههموو گهره كان شهوانه كيشكيان ده كيشا و تا رۆژ نهده هاتنه وه مال. شهويك ماشينيك له بهر دهركى مهلايه كى كورد به ناوى مهلا حوسين دابهز ببوو. گوتيان مهلا حوسين رهنگه فارسي نهزاني، تۆ بچۆ بهلكو تهرجمانى بكه. به فزوولى چوممه زوو. نايه توللا دزوولى ناويك، جھيل و به ريش و بهشم لهوي بوو. عهره بي دهزاني و كار به تهرجمانى من نهبوو. له ناو قساندا له مهلا حوسين ماريوونسي پرسى: حالت چۆنه؟ گوتى: زۆر خراپين. گوتى: ئەم ئينقيلابه هەر بۆيه كراوه ئيمه تهبهقهى رووحانى خۇشى رابوئرين... دلم لهو قسه ترسا. بى جى نازانم باسى ئەو مهلاحوسينه بكه:

مهلايه كى يه كجار سه مردوولهى شر و شرۆل له حاجى ئۆمه ران هاته لاي بارزاني. ئەوه نهدى خۆ به پياوچاك و بى تهماح نيشان دا نهبيتتهوه. بارزاني پارهى دايه، وهى نهگرت؛ تهنيا گوتى كتىبى دينيم بۆ بكري دهمهوى. واى خۆ شيرين كرد، بارزاني كرديه ئامير هيز له بادينان. تا ليقه ومان نهمدهزاني چ ده كا. له نهغه ده به پهناهنده بي ديتمه وه؛ ههراى بوو ده گهل بارزاني كه بۆچى پوولى باشم نادهنى! كوره كهى ده گهل ئيمه له خزمهت بارزانيدا هاته تاران كه گۆيا چل مالى خزميان له توركيان و نانى شهويان نيبه؛ بارزاني بينيرتته تور كيا. دوو ههزار دينارى دايه و قه رار بوو ههتيو بچى. ده گهل حهره سيكى بارزاني چووينه بازار. كورپى مهلا، چه خماخى دووسه دتمهنى و تهزيبى گرانبايى و كراواتى سه دتمهنى ده كرى!

- كا كه ئەوه بۆ چيته؟ تۆ نالبي خزم له برسان دهمرن!

- ئەوانه بۆ ديارى ده كرم!

رنگه نه درا بچته سه فهر و پارهش خورا. مهلاحوسين مالى هاته كه ره ج. دواى حوكمى مهلايان زۆر زوو بوو به دۆستيان. نارديانه هه ج. ئاخري خۆى كرد به پاسدار و ئيستا له دۆلى چالووس مهقه رپى پاسدارانى ههيه و دوزمنى به رهى ماله بارزانييه. بۆ عه قل و كه مالميش نه گهر بليم ميشكى گووى تيدا به رنگه درۆ نه بى!

نزيكهى مانگيك بوو كه ئينقيلاب سه ركه وتبوو. داخى داخانم، بارزاني - كه زۆر له ميژر بوو نه خۆش بوو - له ئەمريكا وه فاتى كرد (1979/3/1) و جه نازه يان هينايه وه. جه نازه كه يان برده شنۆ. به سه دان ههزار كوردى داخ له دل، له ناشتنيدا به شدار بوون، منيش له وي شيعيريكم خوئنده وه.

زۆر كهس له مه هاباده وه به ناوى خۆيان هاتبوونه شنۆ، كه يه كيان «مهلا كه ريم شاريكه ندى» بوو. ئەويش وتاريكى خوئنده وه. زۆر له شاعيران و نووسه رانى تريش شينيان بۆ بارزاني كردبوو، به لام له لايه ن حيزبه كانى كوردى ئەم ديوه كهس نه هاتبوو.

ئهو رووداوه دل ته زينهى مهرگى بارزاني بۆ من له ههموو كهس پتر مايه ي غه مخۆرى و تازيه بارى بوو. به راستى باوكى هه ره دلسۆزم سي به رى له سه رم لاچوو. بارزاني بۆ من ههموو كهس و كاريك بوو. لهو رۆژه وه كه له رووسيا وه هاته وه عيراق و منى ديتته وه، سايه و مايه م بۆ پهيدا بوو. ئەوانه ي كه ههموو هونه رى منيان به كايه ك نه ده ويست، له سايه ي خۆشه ويستى بارزانييه وه، زۆر ريزيان لئ دنه نام. و اتا وه ك له زۆر يادبووده كانيدا گوتومه: من هه ر هيجكاره نه بووم و نه گهر ئەو بالى به سه ر نه كيشابام، هه رگيز كه سيكى نووسه رى كورد به ناوى هه ژار له ئازادا نه ده بوو. خوا جه زاي به خي رى بداته وه. له پاش نه مانى ئەويش كوره كانى ئەو: «ئيدريس» و «مه سه عود» هه ر به وه فادارى بۆ باوكيان، زۆريان حورمه ت گرتووم. پاره ي له چاپ دانه وه ي

«هه‌ژار بۆ کوردستان» ئەوان دایان؛ له چاپ کردنهوهی «شهره‌فنامه» زۆریان یاریده کردم. هەر تیگیراویه کم هه‌بێ، ئەو دوو کۆرە بە هاوار و بانگمه‌وه دین.

له پاش سه‌رکه‌وتنی ئینقیلاب، کورده‌کانی ئێران سه‌ریان هه‌لینا و داوا‌ی ئازادی و خودم‌ختاریان ده‌کرد. له مه‌هاباد پادگانی ده‌ولته‌ی پروت کرا، چه‌ک و سیلاح ده‌س کوردان که‌وت. حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران به سه‌رۆکایه‌تی قاسملوو دامه‌زرا. به په‌نا ئەوانیشه‌وه ده‌میسته‌وه پتر له ۲۵ حیزب له شاری مه‌هاباد هه‌بوو که هه‌ر یه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ فکریکی لیک جیای ده‌کرده‌وه و دژی یه‌کتر بوون. بیستمه‌وه که مه‌لاکه‌ریم شاریکه‌ندی ترۆر کراوه. ده‌گه‌ل ده‌ولت که‌وته و ت‌وو‌یژ. قاسملوو ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک هاتنه تاران که مه‌لا شیخ عیزه‌دینیشیان ده‌گه‌ل بوو. رۆژیک ده‌گه‌ل ئەو ده‌سته‌یه -جگه له شیخ عیزه‌دین- له مالتیک نه‌هارمان خوارد. قاسملوو گوتی: تۆ یارمه‌تی ئیمه ده‌ده‌ی؟

گوتم: پوولم نییه؛ به‌لام کتیبه‌کانم چاپ بکه‌نه‌وه؛ چی لێ په‌یدا بوو بۆ خۆتان.

حه‌مه‌ده‌میانی سیراجی گوتی: به‌و شه‌رته‌ی ناوی بارزانی له نووسراوه‌کانت فری ده‌ی باشه!
- جا ئەگه‌ر ناوی بارزانی ده‌نووسراوه‌کاندا نه‌بێ، چیم ده‌مینێ؟ کاک سیراجی په‌شیمانم؛ ناتانده‌م. به‌لام بۆ خۆم چاپیان هه‌ر ده‌که‌مه‌وه. وه‌ک باسم کرد چاپیشم کردنه‌وه و کاریشم نه‌که‌وته سیراجی و میراجی.

هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا به قاسملووم گوت: من به‌لامه‌وه سه‌یره ئیوه حیزبیکتان هه‌یه! نازانم چۆن ره‌حیمی قازی که ئیوه له‌ من چاکتری ده‌ناسن، فه‌وزیه‌ی قازی هه‌ر چونکه کچی قازی محه‌مه‌ده، نه‌ویدی موعینی هه‌ر چونکه برای فایقه، غه‌نی بلووری که ۲۴ سال له‌ سه‌ر تووده گیراوه و تازه به‌ره‌لدا کراوه، له خۆتان کۆ کردۆته‌وه؟! به‌لامه‌وه سه‌یره... ده‌ی ئەدی یووسفی ریزوانی که ئیوه له‌ من باشتری ده‌ناسن چۆن بۆته هه‌والتان؟ زۆرتری ئەو پرسانه بێ جواب مانه‌وه...

حیزب له مه‌هاباد کاروباری گرتنه‌ ده‌ست. گه‌توگۆ له نیوان ده‌ولت و حیزب دامه‌زرا. به‌یانیکی هه‌شت ماده‌یی درا به‌ ده‌ولت که به‌کیان ده‌لی: «ده‌بی ئەو کورده په‌نا به‌ره‌ عیراقانه هه‌موویان له ئێران ده‌ربکری». نامه‌یه‌کم بۆ قاسملوو نووسی:

برا ده‌بوايه هه‌موو پیشیاره‌کانتان به‌ ده‌ولت وابووایه که هه‌تا سه‌دان سالیش هه‌ر به‌هه‌ره‌ی بۆ کورد بدايه. نووسيوته په‌نا به‌ران ده‌رکه‌ن. فکرتان لێ کردۆته‌وه پتر له بیست هه‌زار مال کوردی په‌ناهنده‌ی عیراقی هه‌یه و له ئێراندا بلاو کراون؟ ئەوا گریمان ده‌ولت بۆ دلخۆشی ئیوه گوتی ده‌ریان ده‌که‌م. چۆنیان ده‌رده‌کا؟ خۆ ئەو هه‌مووه خه‌لکه به‌ ته‌یاره نانیترته ئوروپا، له ئوروپا کام ده‌ولت وه‌ریان ده‌گری؟ چه‌ندی مخارج تیده‌چی؟ ته‌نیا ریگه‌ی ئەوه‌یه له سنووریان کا به‌و دیودا و له ترسی سه‌دام له سه‌ر سنوور بمین. ئەوسا دوژمنایه‌تی ئیوه بکه‌ن و هیچ نه‌بێ ده‌هه‌زار پیاوی شه‌رکه‌ر له خۆتان ده‌هارووژین. به‌ ده‌رکردنی ئەوان رۆکنیک له باسی مافی کورد له ناو ده‌چی. به‌لامه‌وه ئەم کاره، کاری سیاسه‌تمه‌داری عاقل نییه...

گۆیا قاسملوو گوتبووی: راست ده‌کا؛ به‌لام خه‌تای سه‌لاحی موهته‌دی و شیخ عیزه‌دین بووه ئەم کاره‌یان به‌ سه‌ردا سه‌پاندووین...

ئێران هێرشێ برده سه‌ر مه‌هاباد و سه‌قز و سنه و گه‌لێک شه‌ر و کوشتار پرووی دا. حیزب له شاران ده‌رکه‌وتن و دایانه چیا. ورده-ورده هه‌لقه‌رچان تا به سه‌ر حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌دا

ساغ بۆۈە. ئەو دوانەش مىليان لە يەكتر كوشتن نا كە ئىستاش لەم سەرەتاي سالى ۱۹۸۷دا ھەر شەرىانە!

شەۋىك كەسانىكى بەدەفەر چوۋبوون جەنازەى مەلامستەفایان لە شنۆ لە قەبر دەرىناپوۋ؛ فرېيان دابوو. ئەم ئىھانەت بە موقەدەساتى مليۇنھا كوردە، زۆر كاریكى نالەبار بوو. دىموكراتى تىدا موتەھەم كرا. رادىۋ دىموكراتىش حاشايەكى نەكرد و باسىشى نەكرد. من كە دەمدىت ۋەز زۆر ناسكە و دەمبىستەۋە لاگرانى بارزانى دەيانەۋى تۆلە بكەنەۋە، چەند نامەيەكم بۆ كاك مەسعود - كە سەرۆكى حىزبى پارتى دىموكراتى عىراقە - نووسى، بەم مانايە:

«من بە دل لام وايە كورد كاری ھىندە بەدەفەرانە ناكا. مېژوو نىشانى نەداۋە جارېك لە جاران كورد كەلاكى دوژمنى دەرىناپ؛ بەلام عەجەم زۆرىيان وا كرووۋە. لام وايە ئەم كارە، كاری ھەسەنى بى كە مەلايەكى شەللەتییە و لە ورمى ھەمەكارەيە. تەكايە تۆ ھەسەلەت ھەبى و ئەم شەرە كە دوژمن ناويەتەۋە بەر بەست بكە. با ديسان لەم لايەشەۋە تووشى براكوژى نەبن...»
لە جوابمدا نووسىبوۋى: «حەز ناكەم براكوژى بكەين. بەلام ئىمە چەند كەسىكىمان ناو بردوۋە كە شكمان لىيانە و سەر بە قاسملوون. گوتوومانە بماندەنى تاقىقيان لى دەكەين؛ جوابيان نەداۋىنەۋە...»

جارىكى تر نووسىبوۋى: «برا بە خوا ھەۋالانى كۆنى بارزانى - كە چەكدارن - چەكيان بە سەر من داداۋەتەۋە و پىم بەر بەست ناكرىن.»

خولاسە شەر لە نىۋاندا قەوما و زۆر پياۋى كوردى بەكار و ئازا لەم سۆنگەيەدا كوژران. پىلانى ھەسەنى كاری خۆى كرد...

ئەو سەر و بەندە كە دىموكرات بە سەر مەھاباد رادەگەيشتن و زۆر لە برەودا بوون، «موھەندىس ئاريا» ناۋ ھاتە لام لە كەرەج. دای دايە تاي كەلامەللايە كە دەبى تۆش بىيەۋە شار و شىلە وا و بىلە وا...»

گوتم: بە ھىچ جۆر نايمە! كاكە بىستومە ۲۵ حىزب لەو شارە بچكۆلە ھەيە! ئەمن زۆرىش زىرەك بىم ھەر دەتوانم يەكيان لە خۆم پازى كەم؛ بىست و چوارەكەى دى جويتىم پىدەدەن! گوتم: دەلئىن مەلاى ماۋەرانى - كە ئىستاش ناۋى پىرۋزە و خەلكى عىراق سوپند بە گۆرى دەخۆن - رۆژىك دوو كەس چوونە لاي بۆ شەرع لە سەر بزىك. فەرموۋىە دووسەبى ۋەرنەۋە! فەقىكانى بە تەنيا پىيان گوتوۋە ئەم شەرعە زۆر ھاسان بوو، دووسەبى بۆ چ بوو؟ گوتىۋى من گزرە و كايەكەم دانەپۇشراۋە؛ شەرع بە لاي ھەر كامياندا نەدەم، شەو لىم دەسووتىنى. سەبى قەرارە داپىۋشم. دووسەبى شەرعىان دەكەم!

گوتم: كاكە! سۆفەكى شىخ رەشىدى لۇلان لە گوندى ژىر بوو. رەمەزانى بەرۋوۋ نەبوو؛ سەبىلەى دەكىشا. گوتيان تۆ تۆبەكارى، چۆن بەرۋوۋ ناى؟ گوتى: كەسم تەجرەبەم كرىبە، وام ئاسوودەترە! من وام ئاسوودەترە كە نەيمەۋە ناوتان. بىم چ بكەم؟ كاسى من لەۋى نىيە. مەسەلىكە دەلى: «بۆ فەقىر، يان دارستان يان شارستان». مئىكى بى مال و دەستەنگ، لە تاران ھەولېكم بى دەدرى. لە سابلاخ دەبى چاوم لەۋە بى پياۋىكى ۋەك تۆ جارېك تەنەكە رۆنىكم بە خىر و مەنت بۆ بنىرى...

بە دلشكاۋى گەراۋە، بەلام ھەر ئەو موھەندىس ئاريايە حىزبەكەى بەجى ھىشت و عاقىبەتى خۆى گەياندە پارس و لەۋى راندەى تاكسىيە.

شهوېکیش کاک هېمنم میوان بوو،^۱ له ناو قساندا گوتم: کاکه من و تۆ پیر بووین؛ رهنگه بهرداوبهرد و ژيانی چيامان له تاقه تدا نه مایې. حهز ده کهم تۆ له ئەندامه تی ئیفتیخاری حیزب واز بېنی و بچی له ماله خۆت ئەدهه بیاتی کوردی بنووسی؛ هه موو کهس حورمه تەت ده گری. قبوولی نه کرد. دوا یی ده گهل غه نی بلووری و سیراجی و چه ندیک یی تر له حیزب جو یی بوونه وه و بهر نه حله ت و جو یی حیزب که وتن و هېمنیان چه ند رۆژیک له چیا گل دایه وه و هاته وه له گوند به و په ری په ریشانی ده ژیا. هه م ترس له حیزبی دیمۆکرات، هه م ترس له ده وله ت. ئاخری چاری ناچار هاته مه هاباد و خۆی دایه ده ست ده وله ت و بردیانه ورمی و گو فاری سروه ی بو ده نووسین. چوار ژماره و نیوی نووسی و سه ره نجام له ۱۳۶۵/۱/۲۹- که ده بیته ۱۸ ی ئاپریلی ۱۹۸۶- به سه کته ی قه لبی مرد و بردیانه وه مه هاباد نا ژتیا ن. به راستی به مه رگی هېمن خۆم زۆر به ته نیا هه ست ده کهم. به داخه وه هیشتا من ماوم... له م به ینه دا که له «ورمی» بوو - جگه به هۆی ته له فۆن - چه ند جار یکیش له ورمی دیتمه وه. ته نانه ت جار یک پیکه وه چوو ینه «پازان». ماله بارزانی و سه رانی پارتی زۆریان حورمه ت گرت و هېچ به چاویاندا نه دا وه که رۆژگار یک زۆری خرا په ی بارزانی گوتبوو. ته نانه ت پولیشیان دایه.

ده مه و یی بړیک به قسه کانم بده م و با بده مه وه سه ر دوو هه والی سی تفه نگداره که که به ریتی بوون له قز لجی و زه بیحی و هه ژار:

له و سه رده مه اندا که مه لامسته فا له رووسیاهه گه رابۆوه به غدا، قز لجی سه رو که لله ی په یدا بۆوه. دوا ی گه رانه وه ی له تاران، ماوه ی دوو سال له هه له بجه له مالی شیخ ئەحمه د، نوشته نووسی کردووه و ریشی هیشته و ته وه و نان و دۆی ته کیه ی خوار دووه. هاته وه به غدا. مه لامسته فا بر دیه لای کار به ده ستانی ده وله ت، ده سه ته بهر بوو که ئەم پیا وه عراقیه؛ ترسی نه ما. ئەویش وه ک با سم کرد عه کاسی ده کرد و عه ره بیشی بۆ رادیۆ ده نووسی.

له سالی ۱۹۶۱دا که بارزانی ده گهل قاسم نیک گیران و شه ر هه لگی رسا، قز لجی زۆر ده تر سا که هه ر چونکه بارزانی ئەوی به ده وله ت ناساندووه، بیگرن. منیش تازه له موسکۆ گه رابوومه وه. حیزبی کومۆنیستی عیراق به من و قز لجیان را گه یاند که ئە گه ر پیتان خۆش بی له ئە لمان داده مه زین و ده کرینه مامۆستا له دانشگا. من قبوولم نه کرد؛ گوتم: ئە گه ر له ئە لمان بام و بارزانی له ده وله ت هه لگه راباوه، له و یوه ده هاته مه وه. قز لجی قبوولی کرد و نار دیا ن. به لام له با تی ئە لمان بر دیا نه بولغا ریا. وتاری تووده ی ده کرده کوردی و ده گهل که ریم حیسامی ته س جیلیان ده کرد و له سه ر رادیۆ «په یکی ئیران» له ئە لمانی رۆژه له اته وه ده خو یند ریا وه. ده میک بوو رادیۆ که نه ما بوو، هېچ خه بهر مان له قز لجی نه بوو. له پر سه ر و که لله ی له تاران په یدا بوو؛ که پاش سه ر که وتنی ئینقیلابی ئیسلامی، ده گهل «ئیحسان ته به ری» هاتبۆوه. له سه ر رۆز نامه ی «مردم» ی تووده دامه زرا؛ به شه کور دیه که ی بۆ ده نووسین. جار - جار ده هات له که ره ج سه ری ده دام، چه ند رۆژیک پیکه وه ده ژیا یین. به لام قه ت ئادر یس و ته له فۆنی خۆی نه دامی! حیزبی تووده کرد بو یه کاندیدا ی بۆ کان له ئینتیخاباتدا؛ له و ی سه ر نه که وتبوو. تا له پر خه بهر هات که هه رک ی ده نکه جۆیه کی تووده ی خوار دووه گیرا وه. بیسته مانه وه که قز لجی ده گهل «عه لی

۱- هېمن له مه هاباد گوتبووی: هه ژار موته عه هیده بۆیه نایه ته لامان! نه مه ده زانی مانای «موته عه هید» چییه! دره نگیک تیگه یه شتم که یانی ئەو په پره وی ماله بارزانییه؛ بۆیه سه ر وه بهر باری حیزب ناهینن.

گه لاویژ» گیراون. تا له رۆژی ۲۷ی سپتامبری ۱۹۸۴دا بیستمان که له زیندانی «ئییون»دا وهفاتی کردوو و تهنانهت نهمانزانی قهبره کهشی له کوپیه...

«زه بیحی» - وهک باس کرا- ده گهل کۆمهلی برایم و جهلال کاری ده کرد. که نهوانیش بوونه ههوالی دهولتی به عسی، زه بیحی ریگهی ده رک و دیوانی بۆ کرایه وه. گه یه شته راده به ک که هات و چۆی قهسری جمهوری ده کرد. جار یک - نه مزانی چۆن بوو- بی سهر و شوین بوو؛ دوو سال خه به ریم نه زانی. له پهر هاته وه سهر دنیا و گوتی له مالیکدا خه پسیان کرد بووم. دیسان وه قه در که وه ته وه. «به ختیار» - که سه رۆکی ئەمنی ئیران بوو- له دژی شا چوو بووه ده ر و له وپوه هاتبووه به غدا. زه بیحی کرابوو وه کیلی دهولت و یاریده ری به ختیار. که به ختیاریش به فیکی شای ئیران کوزرا، دیسان ههر هات و چۆی ژنی به ختیار ده کرد و کاری له دهولت بۆ پیک دینان. رۆژیک به نیوه گالته وه گوتم: ئەو به ختیاره فه قیره ت چۆن به کوشته دا! تووره بوو، حاشای کرد. گوتم: کاکه تۆ ده تگوت ههر که س له ئیرانه وه بیته لای به ختیار، تا من قۆلی له سه ر نه کیشم و نه لێم باشه، قبوولی ناکا. ده یسا چۆن ماشین نووس و خزمه تکاری به رده سته قبوول کرابوو؟ که ههر نهوانیش ساواکی بوون و له ده شته به ختیاران کوشته.

من له شۆرش و ئەو له به غدا خه به رمان لیک نه ما. پاش شکانی شۆرش و هاتنمان به دیوی ئیراندا و پاش ئینقیلابی ئیسلامی و شا پرووخان، گوتمان: زه بیحی هاتۆته مه هاباد شیخ عیزه دینی دیتوو. رۆژیک به ته له فۆن قسه ی ده گهل کردم، گوتی: نازانم چۆنت بیسنم؟ گوتم: ئەگه ر ناتوانی بیییه که ره ج وه ره شاره گوره که... پاش ماوه به ک شه ویک له به غدا وه ته له فۆنی کرد؛ حالی پرسیم: گوتم: ئەوه ئەم هات و چۆ و هه لبه ز-هه لبه زه ت له چیه؟ بۆ فه ره نگه که ت چاپ ناکه ی؟، گوتی: ئەم زستانه چاپی ده که م. گوتمان هاتۆته لای برای شیخ عیزه دین (شیخ جهلال)، له ریگه دیموکرات گرتوو یانه و چه ک و پاره یان لی گرتوو و به ریان داوه. ئیتر ناوی نه ما. پاشان گوتمان له عیراق به عسی کوشتوو یانه. ئەویش زۆر ئەسه ح نه بوو. تا خه به ری ئەسه حم ده س کهوت که هاتوو بۆ ئیران و له نزیك ته وریز گیراوه. ئیتر له و ساوه ئەویش وه ک وه فایی: ناخری خیر بی، ده میکه بی سهر و شوینه...

له سی تفه نگداران جارێ ههر من ماوم. کوا بزانی من چۆن شرته و گوم ده بم؟ خوا ئەیزانی...

مه حوی شاعیر ده فه رموی:

به جی ماوم له یاران، نا به جی ماوم؛ ئەجه ل زوو به!

به مردن له م قوسووری ژینه ئیستیعفا نه که م، چ بکه م؟

شاعیریکی عه ره بی به ر له ئیسلامیش ده لی: «به بیر من مردن کویری که ده سه ت ده کوتی.

ئه گه ر که سیکی وه به ر نه هات، تا زۆر پیر نه بی نامری...».

له م شیت و شه ش-حه و ساله ی ته مه نم ئەگه ر به باری ئاساییدا لیکه ده مه وه، ره نگه ده بوایه سه د جار بمرد مایه. ئەوانه ی به مندالی ناسیوم، له و شوینانه ی لیم خویندوون، له و گوندانه ی لیبان ژیاوم، له و سه فه رانه ی کردوومن و له و هه موو به لایانه ی به سه رم هاتوون، هه زاران که سه م ناسیون که ئیستا ده پرسم - تاق و وازی که نه بی- نه ماون و هه موویان مردوون. که چی وا من هه ر ماوم و به ده ردی شیخ ره زا گوتی: «سه گ مه رگم و گیان سه خته...».

به لی جگه له دوو تفه نگداری هه وه لیم، سه دان ره فیه ره یگه م دنیا یان به جی هیشتوو. خۆم له

به‌رد و هه‌ڵه‌مۆت هه‌ڵداشتوو، نه‌مردوو. برسیایه‌تی زۆرم کێشاوه، به‌ نه‌خۆشی سیل و دیق و چه‌ندین نه‌خۆشی تووش بووم، سه‌دان جار گۆلله‌ تۆپ و بۆمبام به‌ سه‌ردا ها‌توو، خه‌ته‌ری‌تر تووش بووم و ئیستاش هه‌ر ماوم. جا چۆن نه‌لێم مه‌رگ کویره و په‌ل ده‌کو‌تی؟ با بزانی‌ن که‌ی. ئهم ژیا‌نه‌ گواویه‌ ده‌به‌رێته‌وه...

من و که‌ره‌ج

له‌ عومردا بۆ په‌که‌م جار ئهم ناوه‌م له‌ پێشمه‌رگه‌یه‌کی کوردی عیرا‌قی بیست، گو‌تی:

- له‌ شاری که‌ره‌ج قه‌تاره‌ که‌مان هێندیک ما.

- له‌ کو‌ییه‌؟

- چل کیلۆمێتر له‌ تاران دووره.

- لای غه‌ربی تاران یان شه‌رق؟

- له‌ شه‌رق!)

وه‌ک باس کرا، له‌ پاش شکانی شو‌رش ها‌تمه‌ تاران. له‌ که‌ره‌ج خانوویکی شیر و خو‌رشیدی ئه‌وسا یان هیلال ئه‌حمه‌ری ئیستا‌یان بۆ ده‌سنیشان کردم و چوو‌مه‌ تی‌ی، کاریکم له‌ «په‌زوه‌شی ئێران‌زه‌مین - فه‌عالیه‌ته‌های فه‌ره‌نگی» درایه‌. له‌ سه‌ر پێشنیاری دوکتور فه‌ره‌هوه‌شی سێ رۆژ ده‌چوو‌مه‌ تاران و سێ رۆژ به‌ ته‌رجه‌مه‌ی قانونی ئیبنی سیناوه‌ سه‌رگه‌رم بووم. جزمی په‌که‌می سالی ۱۳۵۷ی شه‌مسی له‌ دانشگا چاپ کرا. جاری دووه‌م دام به‌ سرووش و تا ئیستا سێ جار چاپ کراوه‌. ئیتر ته‌رجه‌مه‌ی قانونیش هه‌ر بوو به‌ ئه‌رکی ئیداره‌ی «فه‌عالیه‌ته‌های فه‌ره‌نگی». جزمی دووه‌میش چاپ و ته‌جدید چاپ کرا. جزمی سێهه‌می وا ئیستا له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۸۷، سا‌ل و نیوێکه‌ له‌ چاپ ده‌ر نه‌چوو‌ه! ده‌لێن کاغه‌زمان نییه‌! جا نازانم بۆ جزمی چواره‌م و پینجه‌م - که‌ من ته‌واو ته‌رجه‌مه‌م کردوون - چۆن ده‌بی، یا عومرا!

فه‌ره‌هه‌نگی کوردی به‌ فارسی بنووسه‌. ماوه‌ی چوار سا‌لیک ده‌گه‌لیا ماندوو بووم. فه‌ره‌هه‌نگیکم نووسیوه‌ پتر له‌ ۵۵ هه‌زار وشه‌ی کوردییه‌ و له‌ ئاخیراندا فارسیه‌که‌م نووسیوه‌. ئه‌ویش وا له‌ سه‌ر تا‌قه‌ داندراوه‌ و سرووش ده‌لێ چاپی ده‌که‌م و من به‌روام نه‌کردوو. تاریخی ئه‌رده‌لانم له‌ چه‌ند تاریخیکی به‌ فارسی نووسراو کردۆته‌ کوردی و ئه‌ویش چاپ نه‌کراوه‌. وه‌ک باسیشم کرد دوو کتییی عه‌ره‌بی به‌ ناوی «تاریخی سوله‌یمانی» و «په‌وابیتی فه‌ره‌نگی ئێران و میسر» له‌ عاره‌به‌هوه‌ کرده‌ فارسی و چاپ نه‌کران و هه‌ر وا بئێ که‌س مانه‌وه‌. ته‌نانه‌ت «په‌وابیتی فه‌ره‌نگی» په‌که‌م هه‌ر زی‌راکسیشم ده‌س نه‌که‌وته‌وه‌!

له‌ کتییی «أ‌ثارالبلاد و اخبارالعباد» ته‌ئلیفی «مه‌مه‌د مه‌حمود ئه‌لقه‌زه‌ینی» که‌ جوغرافیای تاریخی دنیا‌یه و له‌ زه‌مانی ئاخ‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسیدا نووسرایه، هه‌رچی ده‌رباره‌ی ئێران بووه‌ کردوو‌مه‌ته‌ فارسی و ئه‌ویش له‌به‌ر بئێ کاغه‌زی! چاپ نا‌کری.

«چوارینه‌کانی چه‌کیم عومه‌ر خه‌یام»، دووسه‌د و په‌نجام لێ کردوونه‌ کوردی، هه‌ر له‌ سه‌ر کیشی فارسییه‌که‌. جاریک له‌ عیراق له‌ چاپخانه‌ی شو‌رش له‌ چیا چاپم کرد. له‌و ده‌مه‌وه‌ له‌ ئێران له‌ لایه‌ن «سه‌یدیانی مه‌هابادی» که‌ قه‌دیم به‌ «ابن‌الشیطان» مه‌شه‌هور بوو، دوو جار‌ان به‌ بئێ‌پرسی من چاپ کراوه‌. دوو جاریش له‌ سه‌نه‌ هه‌ر بئێ‌پرسی من له‌ چاپ دراوه‌ و بلاو

کراوه تەوہ. بەلام دەولەت ئیجازە ی بە خۆم نەداوہ چاپی بکەمەوہ!

لە سالی ۱۹۸۶دا تەواو نەخۆش کەوتم. کەوتە بیرم کە بۆچی تا ماوم کاریک دەگەل مەم و زینی خانی نەکەم؟ چوار نوسخە ی لیک جیای چاپیم ھەبوو کە «حەمزە» سالی ۱۹۱۹ لە ئەستەمبوول و «سیدا پودینکۆ» سالی ۱۹۶۲ لە لنینگراد و «بوزئەرسەلان» سالی ۱۹۶۸ لە ئەستەمبوول بە لاتینی و «مام گیو» لە ھەولێر چاپی کردبوو لە بەر یەکم پراگرتن. نوسخە یەکی راستم لێ نووسینەو و خەبالم کرد کە دەگەل مەم و زینە تەرجەمە موکریانێە کە ی خۆمدا لە چاپیان بدەم. بەلام تا ئیستا بۆم نەلواوہ. با بزانین چۆن دەبێ. کە وا بوو لێرەدا بێ جیی نازانم ھەموو نووسراوہ کانم - چاپ کراو و چاپ نەکراو - ئەوی تا سالی ۱۹۸۷ نووسیومن بۆتی بنووسم:

۱- «ئالە کۆک»: کۆمەلە شیعریکی زەمانی «کۆمەلە ی ژێ-کاف»، لە تەوریز سالی ۱۹۴۵ لە لایەن «رەواییتی فەرھەنگی ئێران و شۆرەوی» لە تەوریز چاپ کراوہ و بە ئازەری و ئەرمنی و ھیندیکی بە پروسیش تەرجەمە کراوہ.

۲- «بەیتی سەرھەمەر و لاسایی سەگ و مانگەشەو»: کۆمەلە شیعریکی ھەزار بەیتیە. لە «شام» بە قاچاغ چاپ کراوہ.

۳- «مەم و زینی خانی» بە موکریانێ: سالی ۱۹۶۰ لە بەغدا چاپ کراوہ و سالی ۱۳۵۷ ی ھەتاوی (۱۹۷۹ ی زایینی) ئۆفسیت کراوہ تەوہ.

چوار نامیلکە ی «دوکتور عەلی شەرعیەتی»، لە فارسیەوہ کردوومە کوردی و لە تاران چاپ کراو:

۴- «یەک لە پەنای خال و سیفری بێ پراڤە».

۵- «ئاری برا، وا رابرا».

۶- «عیرفان، بەرامبەری، ئازادی».

۷- «دایە! باوہ! کێ خراوہ؟».

۸- «تاریخی سولەیمانییە»: لە عەرەبیەوہ بۆ فارسی. چاپ نەکراوہ.

۹- «رەواییتی فەرھەنگی ئێران و میسر»: لە عەرەبیەوہ بۆ فارسی. چاپ نەکراوہ.

۱۰- «ھۆزی لە بێرکراوی گاوآن»: لە عەرەبیەوہ بۆ کوردی. سالی ۱۹۷۳ لە بەغدا لە سەر

ئەرکی کۆری زانیاری چاپ کراوہ.

۱۱- «شەرەفنامە» بە کوردی: کۆری زانیاری سالی ۱۹۷۳ بلاوی کردۆتەوہ.

۱۲- «دیوانی مەلای جزیری» بە شەرەفەوہ: سالی ۱۳۶۱ ی ھەتاوی (۱۹۸۲ ی زایینی) لە

تاران لە چاپخانە ی سرووش چاپ کراوہ.

۱۳- «فەرھەنگی فارسی بە کوردی». چاپ نەکراوہ.

۱۴- «فەرھەنگی کوردی بە کوردی». چاپ نەکراوہ.

۱۵- «تاریخی ئەرەلان»: لە فارسیەوہ بۆ کوردی. چاپ نەکراوہ.

۱۶- «آثارالبلاذ و اخبار العباد»: لە عەرەبیەوہ بە فارسی. چاپ نەکراوہ.

۱۷- نامیلکە یەک بە ناوی «پینچ ئەنگوست دەبنە یەک مست»: لە فارسیەوہ بۆ کوردی، بۆ

منالاتە. دوو جار: ۱۳۵۹ و ۱۳۶۲ ی ھەتاوی (۱۹۸۰ و ۱۹۸۳ ی زایینی) لە تاران، لە «مەکووی

راھینانی ھۆش و بییری منال و پۆلان» چاپ کراوہ.

۱۸- «چوارتەکانی عومەر خەبام بە کوردی»: لە شۆرش چاپ کراوہ و لە ئێران بە دزی

منہوہ چوار جار چاپ کراوہ تہوہ!

۱۹- «ہہزار بؤ کوردستان»: دیوانی شیعرہ۔ لہ عیراق دوو جار چاپ کراوہ و لہ ئیران تہ جدید کراوہ تہوہ۔

۲۰- «قانون در طب»: (تہرجمہ لہ ئہبووعہلی سیناوہ بہ فارسی)، جزمی یہ کہم، کہ تا ئیستا سی جار چاپ کراوہ۔

۲۱- «قانون در طب»: (تہرجمہ لہ ئہبووعہلی سیناوہ بہ فارسی)، جزمی دووہم، کہ دوو جار چاپ کراوہ۔

۲۲- جزمی سیہم

۲۳- جزمی چوارم

۲۴- جزمی پینجم لہ «قانون در طب» کہ ہیشتا چاپ نہ کراون۔

۲۵- «مہم و زینی خانی»: عہسلہ کہی بہ مانا کردنہوہی وشہ گرانہ کان و ئیستلاحہ موشکیلہ کانہوہ لہ نوسخہ یہ کی دروست دا۔

جگہ لہ مانہش زورم مہقالات و شیعر لہ زور روظنامہ و گوڤاراندا چاپ کراون و نازانم لہ کوین۔ کہ لہوانہ دہ کرئ بلیم لہ روظنامہ کانی: «خہبات»، «کوردستان» ی زہمانی قازی، «کوردستان» ی برای «خہبات»، مہجہللہی «ہہلالہ»، گوڤاری «رووناہی» لہ بہغدا، «ہیوی»، روظنامہی عومہر جہلال کہ وابزانم «چرای کورد» بوو، «کومسہ مولسکی پرافدا»، گوڤاری «لیتیراتور ئی ژیزن»، کہ بہ ناویکی تر چاپ کرا۔ «رینگہی گہل»، «نووسہری کورد» و زوری تریش کہ ئیستا لہ بیرم نہماون۔ لہ سروہشدا چہند مہقالیکم ہہیہ، لہ پیشہنگیشدا ہہرہہا۔ ہہر و ہک وتووژیکیشم دہگہل «پیشہنگ» ہہیہ و چاپ کراوہ۔

لہ ناخر و ئوخری پاییزی سالی ۱۹۸۶ دہگہل «مہعسووم» چووینہ پاریس، بووینہ میوانی رہسوولی برام کہ ئیستا ژنیکی ئیرانی و کورپکی ہہیہ چوار سالان بہ ناوی «دیاکو»۔ سہفہری پاریسم بویہ خویش بوو کہ دہگہل «ئہنستیتوی کوردی پاریس» و کاک کہندالی مودیری بوومہ ناشنا۔ روظانہ ہات وچوی ئہو شوینہ پیروزم دہکرد۔ ئہو شوینہ لہ پاریس بہ ہاوکاری «یہلماز گونہی» و «کاک کہندال» دامہزرا۔ «یہلماز گونہی» بریاری داوہ کہ ہہرچی داہاتی فیلمہ کانہتی لہوپی خہرج بکا۔ کہندالیش کہ یہکیکہ لہ زانایانی مہشہووری فیزیکی، ہہموو ہیزی خوی لہو باروہ سہرف بکا۔ بہلام داخی گرانم «یہلماز گونہی» مردن مہودای پیئ نہداوہ و جوانہمہرگ بووہ۔

شوینہ کہ لہ چاکترین جادہی پاریس واتا «لافاینت» دامہزراوہ۔ بہ ہہزاران کتیب، بلاڤوک، ئہفلامی ویدیو، کاسیتی و ہرگپراو لہ ہہموو بابہتہ کانی سہر بہ کوردستانی تیدا کؤ کراوہ تہوہ۔ دہولہتی فہرہنسہی سؤسیالیست زور یارمہتی ئہو شوینہی داوہ۔ جگہ لہ ئہساسیہ، سالانہ ہہشسہد ہہزار فرانکی یارمہتی کردوہ۔ بہلام دواي ئہوہ کہ دیگولہیہ دہستہ راستیہکان ہاتوونہ سہر کار، پاش دیداریکی و ہزیری دہرہوہی تورکیہ، ئہو کؤمہ کہیان براوہ و کہوتوونہ تہ بیپوولی و دہستہ تنگی۔ ملیؤنیری کورد لہ ئوروپا و شوینی تر یہ کجار زورن؛ بہلام کورد فییری ئہوہ نہبووہ کہ سہری خوی بہو شتانہوہ بیشینی! یارمہتی ناکہن۔ ہہر چؤنیک بیت چاکترین جیگہی کؤ کردن و راگرتنی کلتووری کورد لہو شوینہ یہ۔

لہ سایہی ہات وچوم بؤ ناو ئہو مہر کہزہ گرینگہ، دہگہل زور کوردی دلسؤزی فیداکار بوومہ

ئاشنا. بە تايپه تي كاك شهوقى، تەيموور و زۆرى تىرىش. بەر لەوہ برۆم بۆ پاريس، مەم و زىنە
 ەسلىيە كەى خانىم بە مانا ليدانەوہ لە تايپ دا. نوسخەيە كم نيشانى كاك ئىدىرىس بارزانى دا؛
 خويىندبوويەوہ. قەرارى دا لە ئوروپا چاپ بكرى. نامەيە كى بۆ مامۆستا پىرۆت لە «فيەن» نارد و
 كتيبە كەشى بۆ نارد كە بە زووترين كات - بە ەەر نرخیك بى بە چاپى بگەيەنئ. پاش ۱۷ رۆژ
 تەئخىر توانىم تەلەفۆنى پىرۆت وەر گرم. قەرار درا پىكەوہ حەولى لە چاپدانى بدەين. بە ەوى
 كاك كەندال كەوتەمە پرس و را، گوتيان زۆر جوان چاپ بكرى، دووسەد و چل ەزار فرانكى تى
 دەچئ. كە ليكم دايەوہ بە پوولى ئىران دەيكر دە سئ مليون و ئەوئەندە تەمەن. دەمزانى ئەو
 پوولە بۆ ئىدىرىس ەلناسوورئ. كەندال گوتى ئيمە ماشىنيكى چاپى كامپيوتر دە كرىن بە
 حەوت ەزار دۆلار، مەشغوولى دەبين بەلام جارئ پوول نىيە.

وہختى ەاتمەوہ كەرەج، بە ئىدىرىس گوت با ئەو حەوت ەزار دۆلارە تەرتيب كەين. گوتى
 شەر تە ئەگەر حيزبىش موافقەت نەكا، مەن خۆم تەرتيبى دەكەم. بەلام دوو رۆژ دواى ئەم
 وتوويزە، ئىدىرىس بە سەكتەى قەلبى مرد و پىسەكەم بۆوہ بە خورى.

لەو سەرۆبەئەندا كە لە پاريس بووم، كۆبوونەوہى لاگرانى ئەنستىتۆ بوو كە لە ەممو لايەكى
 ئوروپاوا بىن. زۆر كەس لەبەر ويزا دەس نەكەوتن؛ نەهاتن. لە سوپدەوہ چەندىك ەاتن و لە
 ئەلمان و شوپنى تىرشەوہ ەاتبوون. لە كۆبوونەوہ كاندا شر كەتم دە كرد. رۆژى دوايى گوتيان برپار
 وا بوو «دوكتور عيسمەت شەريف وانلى» رەئيسى جەلسە بى، نەخۆشە و ناتوانئ بى. كە وا بى
 با «ەزار» ئەم رياسەتى جەلسەيە وە عۆدە بگرئ و قسەى خەلاس بوونى كۆبوونەوہ ئەو بىكات.
 لە جەلسەى تايىندا مەن زۆر بە راشكاوى تىرم گلە و گازن لە كورد كرد كە بابە ئەو ەممو
 حيزب-حيزبە چىيە ەتانه؟ ئيمەى كورد لە ەممو لاوہ بەر پەلامار دراوين كە خەرىكن توخم و
 تۆمان بىرئەوہ و بە دەردى سوور پىستەكانى ئەمريكا بچين. ئەو ەممو حيزبە كە ەممووشى
 دژى يەكترە بۆ چىيە؟ جارەن دەمانگوت شىخ و ئاغا لى ناگەرپن ئازاد بىن، ئىستا حيزبەكان لە
 شىخ و ئاغا خراپترن و زۆر تىرىشن! وەك خەلكى قورەبەرازان لى ەاتووہ: بە دوازدە ئاغا
 رەعيەتيكيان ەبووا! وەختە ناوى حيزبەكان لە ەممو كورد زياتر بى. بابە پياوى چاك بى! ئيمە
 بىكەس و رووت لە دەشتىك لەبەر باران و بەفر ماوين، جارئ با پەنايەك دروست كەين سەرما
 نەمانبا، ئەوسا لە سەر رەنگ كردنەكەى، سوور بى يا شىن و زەرد بى، شەر دەكەين... خولاسە
 زۆرم ەممو لايەك شىلا.

لە لايەن رۆژنامەى «كوردستان پرىس» و فەرهاد شاكەليشەوہ چەند وتوويزىكم دەگەل كرا.
 ەرچەند ئىدىرىس سپاردبووى كە پىرۆت لە خەرجيدا يارىدەم بدا، بەلام ئەوى راست بى
 ئەگەر دوكتور «ەزىزى فەيزەنەزاد» لە ئەلمانەوہ يارمەتى نەدابام، لام وايە رەزىل دەبووم. خوا
 جەزاي بەخىرى بداتەوہ.

كاك حەمەى ەزىزىش ەات چەند رۆژىك ميوانمان بوو. بە ديدارى زۆر شاد و شوكور

بوومەوہ.

لەو سەفەرە پەنجا رۆژم پى چوو. لە چەند مالىك لە پاريس دەعوەت كراين: مالى «نازىبە
 خانم» (خوشكى كەندال)، «نازئ خانمى شافعى» و «كەمالى داودى». چەند جارىكىش نانمان
 لە مەتەمىكى كوردى كرمانجى خوارد؛ كە ئاشپەزەكە زنىكى مەهابادى بوو.

كۆتايى

ئەگەر بە چاۋى رەخنەۋە چاۋ لە چىشتى مەنچۈر بىكەين، بە بۇچوونى من يەك لەو شتانە كە ھەلدەگرى بەر رەخنە كەۋى، چۈنەنەنى دوايى ھاتنى كىتەبەكەيە. خويەنەر وا ھەست دەكا مامۇستا قەلەمەكەي داناۋە چايەك بەخواتەۋە، وچانىك بىدا و ئەمجار دەستەپى بىكاتەۋە؛ كەچى بە يەكجارى تەۋاۋ! زىاد لەۋەش بە داخەۋە سىبەرىك لە پەژارە و دلگرانى، ئەم دوايىانەي داگر تەۋە؛ كە بۇ كىتەبىكى وا ھىژا، زۆر ھەيفە بە دلساردى و ناتەۋاۋى دوايى بىت.

ۋەك خويەنمانەۋە، مامۇستا ھەژار چىشتى مەنچۈرى سالى ۱۳۶۲ ك. (۱۹۸۳ ز.) نووسىۋە و سى سال لەۋەدۋا، سالى ۱۳۶۵ ك. (۱۹۸۷ ز.) پىندا چۆتەۋە. دەشزانين كۆچى دوايى مامۇستا رۆزى دوۋەمەي رەشەمەي سالى ۱۳۶۹ كۆچى (۱۹۹۱/۲/۲۱ ز.) رۋوى داۋە؛ يانى دەۋرى چوار سالۋىنىۋى پاش نووسىنى ئاخىر دىپرى ئەم كىتەبە. ئاخۇ ئەۋ ماۋە چۇناۋچۇن بەسەر چوۋى؟

لەراستىدا ئەۋ چەند سالەي ئاخىر ژيانى مامۇستا، يەكجار پىرپىت بوۋ. زۆر بەي كىتەبەكانى لە چاپ دران و بلاۋ بوۋنەۋە. بۇ خۇشى زۆر پىركار بوۋ؛ شەۋ و رۆزى نەدەناسى و ئاۋرى لە خواردن و خوارندنەۋە نەدەداۋە. دادە مەسووم لەگەل ئەم بارەشى راھاتبوۋ؛ لە پەناي دادەنىشت و پاروۋى لە زارى دەنا. جارىكىان دواي نان خوارندنەكە، پىرسىم: ئەرى مامۇستا ئەم ژەمە چمان بوۋ؟ ھەر چەند بىرى كىرەۋە نەيزانى!

لەم كىتەبەدا چەند جار ناۋى دادە مەسووم ھاتوۋە و مامۇستا ئەۋبەرى رىز و خۇشەۋىستى خۇي بەرامبەر بەۋ دەرپىرەۋە؛ بەلام بە پرواي من لەبارەي كەسايەتى ئەۋ ژنە ۋەفادارە فىداكارەۋە، كەم گوتراۋە و زۆرى ماۋە. بۇ كەستىك بەۋ مالمەۋە نىزىك دەبۇۋە، دەرەكەۋەت كە رەمىزى ئەۋ ھەموو بىرشت و سەرگەۋتوۋى مامۇستايە، دادە مەسوومە.

مامۇستا ھەر كارىكى تازەي بە دەستەۋە دەگرت، دادە مەسووم ئەركى سەرشانى خۇي دەزانى ھەموو شتىك تەنانت دەرگەۋانى و ھىنانە ژوور و بەرى كىردنى ميوانى بىئەژمارى مال ۋەئەستۇ گرى؛ لەگەلى شەۋنوخسى بىكىشى؛ لىي دوور نەكەۋىتەۋە، نەۋەك شتىكى پىۋىست بى. چارەكە سەعاتىك جارى چايەك، ئاۋىك، ميوەبەكى بۇ بىنى. ئەگەر لىت بىرسىيا كارەكە گەشىتۋە كۆي، بە وردى دەيزانى چەند لاپەرەي چوۋە و چەندى ماۋە و ئىستا خەرىكى چىيە! واى دەكرد مامۇستا كارى بەسەر ھىچ شتىكەۋە نەبى؛ ئارخەيان دانىشى و شانى لى شل كا و خەرىك كار بى و بەس.

بەلى مامۇستا ھىز و بىرىكى يەكجار بەقەۋەت و قوۋلى ھەبوۋ، بەلى ئاگاي تەنبەلى نەدەزانى و قەت لە كار ماندوۋ نەدەبوۋ، بەلام ئەگەر ھاۋسەرىكى واى نەبوايە، چۇن دەيتوانى بە بىرى بلاۋ و ئالۋاز، لە سەرىنەي ئەركى مال و ميوان و ھەزار بەزم و رەزمى تر، بە رۆز و شەۋ كار بكا و ئەۋ ھەموو كارە بايەخدارە بەرھەم بىنى؟

رەستەيەكى شىكسپىرە دەلى: «ئەگەر پىۋىكى زۆر گەۋرەتان بىنى، لە سىبەرى پىشتەسەرىدا شوين ژنىكى گەۋرەتر بگەپن!». بىرا ژيانى ئەۋ شىرەژنەش دەبوۋە كىتەبىك بۇ دەرس لى ۋەرگرتن و چاۋلى بىنى ھەموو ژن و پىۋىك.

مامۇستا ھەژار بەرنامەيەكى خۇشى ھەبوۋ: ئەگەر كارىكى تەۋاۋ دەكرد، نەۋارىكى «ماملى» يان «شەجەريان» يان «ئومموكولسووم»ى ئەخستە سەر و دەنگى بلىند دەكرد. ئەمجار

خه بهری به دؤستانیشی دءدا. جار-جار تله فوونیکیشی بؤ من ده کرد. جا که گووشیم هلبگرتایه و یهک لهو دهنگانه م بییستایه، دهمزانی کاره که دواپی هاتووه و ئه ورؤ مالی مامؤستا جیژنه! ئاوم به دهسته وه بواپه دامدنا و خؤم بهو جیژنه پیرؤزه ده گه یاند.

له م دواپیانه دا منیش فیر ببوم. هر کام له کتیبه کان له چاپ دهرده چوون، به تله فوون رام ده گه یاند: قوربان با ماملی بخوینی؛ میوانیکی خؤشه ویستت بؤ دئ!

چاپی تهرجه مکه ی قانونی بووعلی سینا به فارسی له ههوت بهرگدا به جوانترین شیوه، وهک رووداویکی گهوره ی فهره نگی، له ئیراندا دهنگی دایه وه و مامؤستایانی ناوداری فارس زمان، به ئافهرین و سه رسوورمانه وه باسی ئه م کاره گهوره و گرانه یان ده کرد؛ که چؤن پاش هه زار سال زانایه کی کورد زمان له خؤی رادیوه دهست بؤ ئه م کاره دؤواره بهرئ و تیددا وه ها ئوستادانه سهر که وئ. تهنانهت مه جهلله ی مانگانه ی «کیهان فرهنگی» که ئه وده م ناسراوترین گوؤفاری ویزه یی- فهره نگی ئیران بوو، ژماره یه کی بؤ ناساندنی مامؤستا به کؤمه لی بیره وهران و زانایانی ئیران تهرخان کرد.

چاپی فهره نگی «هه نبانه بۆرینه» - که ئیستاش پاش نزیک به بیست سال، باشترین فهره نگی کوردی به کوردییه - پله ی بهرزی کوردی زانی و ویزه وانی مامؤستای زیاتر له پیشوو دهرخست و له هه موو لایه که وه بارانی نامه و تله فوون بوو بؤ سه پاس لهو خزمه ته گهوره یه.

«مه م و زین» ی خانی، به شهرحه کرمانجییه که یه وه و به شیوازیکی رازاوه، ههر له ئوروپا چاپ کرا و مامؤستا بهو ئاواته شی گه بیشت.

«چوارننه کانی خه پیام» یش دیسان له چاپ درایه وه و له دوو مانگدا دهه زار نوسخه ی لئ فرؤشرا.

له پاییزی ٦٨ (٨٩) دا، مامؤستا وهرگیترانی قورئانی ده سپیکرد و ماوه ی نو مانگ شاکاریکی به دیاری بؤ گه له که ی به جئ هیشت، که به بروای زوریک له ویزه وانان، له ئه ده بیاتی جیهاندا ده گمه نه.

سهرجه می ئه مانه و ئی تریش، بوو به هؤی ئه وه که ناوی «ئوستاد هه زار» - وهک له به غدا- له هه موو شوینیکی ئه ده بی و فهره نگی تارانیشدا به و په ری ریزه وه بیته سه زاران و یادی لئ بکری.

مامؤستا بؤ خؤشی بهو هه موو تالی و سویریه وه چه شت بووی و بهو گش گهرمی و سهردییه وه کیشابووی، تا دوامین پؤزی ژبانی ته و او دل زیندوو و دهم به پیکه نین بوو. با ئه م دوو نمونه تان تؤ بگیرمه وه:

* کاری مامؤستا سهر له هه وه له وه، له «واحد فعالیت های فرهنگی» بوو. پاشان بریار درا بیته ده زگای چاپ و بلاو کردنه وه ی «سهرووش»؛ که ئه میش ههر سهر به رادیو- تله فیزیؤن بوو. ئه مجار قسه هاته سهر ئه وه که زؤر حه یفه مامؤستا کاتی به هات و چووی تاران و که ره جه وه برؤا. با له مال بی و به هاو کاریکدا کاری بؤ بنیرین و بؤمان بنیریته وه. هاو کاره که براده ریک بوو «زیره ک» ناو، خه لکی شاری رهشت له باکووری ئیران که مالی له که ره ج بوو. هه موو جاریک ئه وی پیویست بوو مامؤستا بیینی، به ئاغای زیره کم دءدا. مامؤستاش ههر چیکی دیتبوو پیی ده داوه؛ به یانی که ده هاته وه، ده یه ناوه. جاریکیان دیر چوو بوو، چؤن بوو، ئه گهر کاره که ی هیناوه و کردمه وه، ده بینم به یتیکی فارسی له سهر نووسیوه:

حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پای زیرک رشتی سوی سروش!^۱
 * رُوژیک له مالیان بووم، مامؤستا محهمهدی قازی و چهند که سسیکی تر هاتن. مامؤستا قازی پیشتتر نه خؤشی شیرپه نجهی گهروو تووش ببوو؛ تاله دهنگدره کانی گهروویان دهرهینابوو. بهو بؤنهوه قسهی ئاسایی پی نهده کرا؛ ئامرازیکی به لاملیهوه دهنه و دهنگیکی نانا سایی لی دهرده هینا. بهو حالهش گفتی خؤشی دوایی نه دههات. ئهوی جوک و نوکته و له تیغه ی تازه و کس نه بیستوو هه بوو له لای بوو؛ بی وچان و یهک له دووی یهک ده یگیپاوه. رۇحی شاد، به راستی مه جلیسی خؤش بوو.

ئهو رۇژه دهوری نیوسه عاتیک له سه ریهک قسهی خؤشی کرد؛ تا باتری ئامرازه که ی تهواو بوو. دهستی برد له کیفه که ی یه کیکی تازه دهر بیئی و تی بخته وه، مامؤستا هه ژار گوئی: ئه گه کس سیک رسته یهک، وشه یه کی هه یه، فرسه ته؛ دهنه تی خسته وه هه یهاته نۆره ی قسه به کس بدا! ئه مجار پرووی کرده مامؤستا قازی و وتی: کاک قازی وه لالا کاری تۆ بهم ورده و پردانه به رپۆه ناچی؛ بابه تۆ ده بی باتری ته راکتۆر هه لگری!

راسته مامؤستا نه خؤش بوو؛ له شی - له چاو ته مه نی - زۆر پیر ببوو. به لام تا ئاخیر ساتی ژییانی گوچانیکیشی هه لنه گرت و بۆ به رپۆه بردنی خۆی، پیویستی به یارمه تی کس نه بوو. داده مه عسووم دیگیپرته وه؛ به یانی ئهو رۇژه که له خه وه هه ستام دیتم هیشتا هه لنه ستاوه؛ به لام به خه بهر بوو. پرسیم هه لئاسی؟

- به لی، بۇچی. هیندیک قورسم.
 هه ستا، ئاویکی به سه ر و چاویدا دا و چاییه کی خوارده وه؛ به لام هه چی تری پی نه خورا. گوتم با دوکتوریک خه بهر که م. وتی نا، بۆ خۆم ده چم.

ماشینی کمان بانگ کرد و ری که وتین. دهوری سه عاتیک به رپۆه بووین تا گه یشتینه لای دوکتور حه یده ری له تاران. خه بهریان دایه هاتووین، به ده ممانه وه هات و بردینه ژووریک و داوای کرد راکشی تا نه خؤشیک لهو دیوه، ده بیینی و دیته وه. بۆ خۆی کهوشی دهره آورد و له سه ر تهخت راکشا. پاش پینج - شه ش ده قیقه دوکتور هاته وه.

- ده ی مامؤستا گیان! چۆن بووه ته شریفه هیناوه؟
 جواب نییه. ته مه شا ده کا هه زار سال!

ته رمی مامؤستا گوژرایه وه مه هاباد و له په نای مامؤستا هیمن و مه لا غه فووردا نیژرا. ئهو رۇژه و سی رۇژی پرسه ی له مزگه وتی سووردا، شتیک زۆر بهر چاو بوو: هه موو کوردیک - به هه ر پیر و بۆ جوونیکه وه - هاتبوون. که سانیک به چاوی سووره وه سه رخؤشییان له یهک ده کرد که تا دوینی به دژمنی قهسته سه ری یهک دهناسران. دیار بوو - وهک هه موو ژییانی - مه رگیشی ره مز یه کگرتن بوو.
 هه زار دروود و ره حمهت له گیانی پاک ی.

۱. به کوردی ئاوای لی دی:

راست هه ر وه کوو جزای جهه ننه م وایه
 چوون بۆ سرووش به بیی زیره کی ره شتی!

به یته که له گولستانی سه عدیدا یه؛ ده لی:
 حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پایمردی همسایه در بهشت

ناونامه

نه بوونالیب (بیشمه رگه‌ی عه‌ره‌ب) ۴۵۴
 نه بووع‌لی سینا ۵۰۳, ۵۰۴, ۵۰۷, ۵۱۷, ۵۱۹
 نه بوو یاسین (دوکانداریکی عه‌ره‌ب) ۴۰۹
 نه تاکشیوف (فه‌رمانده‌ی هیزه‌کانی شو‌ره‌وی له
 نازه‌ربایجان) ۳۰۵
 نه‌حمه‌د بانی‌خیلانی ۱۱۹
 نه‌حمه‌د ته‌وفیق (سه‌ید عه‌بدوللا ئیسحاقی) ۳۱۸,
 ۳۲۶, ۳۲۷, ۳۲۸, ۳۳۲, ۳۳۳, ۳۳۴, ۳۳۵, ۳۳۹,
 ۳۴۵, ۳۴۶, ۳۴۷, ۳۴۸, ۳۵۰, ۳۵۱, ۳۵۲, ۳۵۳,
 ۳۵۹, ۳۶۱, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۸۸, ۳۸۹, ۳۹۵, ۳۹۹,
 ۴۰۱, ۴۲۲, ۴۲۶, ۴۳۲, ۴۳۷, ۴۳۹, ۴۴۰,
 ۴۴۲, ۴۴۳, ۴۶۱, ۴۶۲, ۴۹۷, ۵۱۱
 نه‌حمه‌د حوسین ۲۲۳
 نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر ۴۳۴, ۴۶۹
 نه‌حمه‌د حه‌مدی ۱۳۰
 نه‌حمه‌د حه‌ویتی ۱۲۲
 نه‌حمه‌د خواجا ۱۱۲, ۱۱۳
 نه‌حمه‌د سالح عه‌بدی ۲۵۷
 نه‌حمه‌د شاباز ۳۲۹, ۳۹۸, ۴۰۴
 نه‌حمه‌د شه‌وقی ۱۱۸, ۱۳۸
 نه‌حمه‌د عوسمان ۱۷۳, ۱۷۵, ۱۹۰, ۲۴۶
 نه‌حمه‌د عه‌نته‌ر ۲۰۸
 نه‌حمه‌د نالیه‌ند ۳۸۶
 نه‌حمه‌د ناوینکی هیندی ۱۱۶
 نه‌حمه‌د هه‌رمی ۳۹۹
 نه‌حمه‌داغا (کونه‌ نه‌فسه‌ری عوسمانی) ۲۴۳
 نه‌حمه‌داغای حاجی بایزاغا ۲, ۳۶, ۵۵, ۶۰, ۷۶,
 ۷۷
 نه‌حمه‌دؤف (وه‌زیرینکی باکوویی) ۳۱۰

ن

ناپۆ حیلمی ۲۴۲
 ناپۆ عوسمان ۲۱۲, ۲۱۵
 ناراکیل ۲۱۶
 نارام کوردیان ۶۵
 نارترین ئه‌رمه‌نی ۱۵۷
 نارسین لوبین ۱۶۰
 (موه‌ندس) ناریا ۵۱۴
 ناغا قۆج به‌گ ۳۶, ۲۴۴
 ناغای زوره‌گوان ۳۸۷
 نامین (به‌که‌م زنی مه‌لا محه‌مه‌دی یۆر) ۱۱
 ناناقۆل فرانس ۱۳۸
 ناوهره‌حمان عارف ۴۳۲, ۴۳۴
 (دوکتور) ناوهره‌حمانی مه‌لا مارف ۴۸۱
 ناوهره‌حمانی مه‌لامه‌حموود ۴۲۲, ۴۲۹
 نایه‌توللا دزفوللی ۵۱۲
 نایه‌توللا مه‌ردۆخ ۲۴۷
 نایشه‌خان (دایکی شیخ له‌تیف) ۹۶
 نایشی (نایشی مه‌لا, زنی مه‌لانیسک) ۴۳۱, ۴۴۸
 ئورینلی (پروژه‌ه‌لاتناسی پرووسی) ۲۸۲
 ئوستاد شه‌هاب ۲۳۸
 ئوغستین ۱۳۹
 (دوکتور) ئه‌بریشه‌می ۴۵۹
 نه‌بولعیز ۲۱۲
 نه‌بونا بیداری ۴۲۳
 نه‌بوو ئه‌بیوب (سه‌رتاشی به‌حنه‌س) ۱۴۷
 نه‌بوو ئه‌بیوب (خاوه‌ن ئوتیل) ۲۱۲, ۲۱۴, ۲۱۵
 نه‌بوو باسه‌مه ۱۹۴
 نه‌بووبه‌کر (خه‌لیفه‌ی به‌که‌م) ۵۰۳

ئوستوانى (ئىبراھىم) ۲۳۶
 ئىبراھىم عەبدۇرەھمان خال ۱۷۰
 ئىبراھىم / برايم ئەحمەد ۹۰، ۹۹، ۱۶۱، ۱۹۲، ۲۵۳،
 ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۲۹، ۳۶۰، ۳۹۵،
 ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۲۹، ۴۳۳، ۴۵۱، ۴۹۰
 ئىبنولھەمام ۴۱۸
 ئىبنولوھردى ۲۳
 ئىحسان تەبەرى ۵۱۵
 ئىحسان شىرزاد ۴۶۳، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۸، ۴۷۹،
 ۴۹۰
 ئىدرىس بارزانى ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۸۴، ۴۲۷،
 ۴۴۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۹۶، ۵۱۲، ۵۲۰
 ئىدېت (ژنى كرىس كوجىرا) ۴۴۷
 ئىراندوست (موحسىن) ۲۴۷
 ئىرەج مىرزا ۱۳۰
 ئىسحاقى (جەسەن) ۳۵۱، ۴۲۲، ۵۱۱
 ئىمام تابوور ۱۹۷
 ئىمام رەزا ۵۰۴
 ئىمام شافىعى ۱۰۹، ۱۱۵، ۴۸۰، ۵۱۱
 ئىمام ەلى ۱۲۱، ۱۵۱
 ئىمام مۇوسا كازم ۱۰۲
 ئىمامى (مەھمەد) ۱۲۶، ۱۹۷، ۲۵۱، ۴۳۵، ۴۹۳
 ئىمامى (ھەوالى زى-كاف) ۵۳، ۱۲۶، ۱۲۹، ۲۰۲،
 ۲۰۳

ب

بابا تاير ۳۰۹
 بابان (جەغفەر) ۱۴۷
 بابايۇف ۲۹۰
 بابەشىخ (مامى سەيد كامىل) ۵۹
 بابەشىخى رۇحانى [بابا مەردۇخ] ۵۰۹
 بابەكر پزەدرى ۴۰۵، ۴۲۲
 بابەكرى سەلىم ئاغا ۶۲
 بابەكى خورەم دىنى ۲۷۶
 بارامى (عەبدوللا / مىرزا عەولا) ۷۶، ۷۷
 باغروف (باغروف) ۶۲، ۳۰۵، ۳۵۹
 باقى بامەرنى (مام غەفور) ۹۱، ۲۹۵
 بالزاك ۱۳۸
 بايزىدى بەستامى ۱۲۴

ئەھمەدى بارام مىرزا ۴۲۲، ۴۷۹
 ئەھمەدى خانى ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۶۳، ۲۸۲، ۲۸۳،
 ۳۱۳، ۳۶۸، ۳۷۲، ۴۰۹، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰
 ئەھمەدى قەرەقىشلاغ ۳۱۳
 ئەھمەدى ھىندى ۱۱۶، ۱۱۸
 ئەدگار سىنو ۱۲۰
 ئەدمۇنس ۴۸۳
 ئەدىب (مەلا رەسوولى سادىقى) ۴۶۵
 ئەرەسكىن كالدوئىلى ۲۹۴
 ئەسەد (فەقى ھاو حوجرەى ھەزار) ۲۱، ۲۳، ۳۰،
 ئەسەد خۇشەۋى ۲۱، ۲۳، ۳۰، ۳۰۹، ۳۸۶،
 ۴۶۱، ۴۶۲
 ئەسكەندەرى (ئىرەج) ۳۰۷، ۳۰۸
 ئەسەد (كرماشانى لە بەجنەس) ۱۵۰
 ئەسەدۇف (راۋىز كەرى شۆرەۋى لە مەھاباد) ۲۹۵
 (دوكتور) ئەسەلم (مستەفا) ۵۱۰
 ئەكرەمى حاجۇ ۲۱۳
 ئەلبىر (ئاشوورى) ۴۲۵
 ئەلكسەندەر دووما ۱۵۹
 ئەمانى (ساۋاكى) ۴۹۵، ۴۹۸
 ئەمرىئول قەبىس ۲۱
 ئەمىر ئىسماعىلى سامانى ۲۹۲
 ئەمىر خىزى ۳۰۷
 ئەمىر يۇسۇف ۳۱۱
 ئەمىن رەۋاندزى ۱۱۳، ۱۴۶
 ئەمىن فەيزى بەگ ۴۷
 ئەمىن گاراژدار ۴۵۲
 ئەنۋار (فەخرەددىن) ۵۰۷، ۵۰۸
 ئەنۋەر مىرزا ۳۳۴، ۳۳۹
 ئەنۋەرى مەلا برايم ۴۵۰
 ئەورامى (يۇسۇف) ۴۹۹
 ئەيووب (كۆرى شىخ بابۇ) ۲۸۱
 ئەيووبى (كەرىم) ۲۷۱، ۲۷۴، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳،
 ۳۰۶، ۴۸۴
 ئەيووبى (سەيد عوبەيدىللا) ۴۷۹
 ئەيووبى ئەكراد ۲۱۴
 ئەيووبىيان (سەيد عەبدوللا) ۴۷۱
 ئەيووبىيان (نوسرەت خانم) ۴۷۱
 (دوكتور) ئىبراھىم ۵۱۰

برایم نه فەندی ٤١٣، ٤١٤

برایمه سووری قاچاغچی ٣٠٠

برووسکه (حه ره سی مام جه لال) ٤٠٦

بلۆت (شه ریکه چته ی حه مه دی مه ولووده چرچ) ٣٠٠

بلووری (وه هاب) ٢٠٢

بۆره که بی (سدیق) ٥٠٨

بوزنه رسلان ٥١٨

به حری (پیشمه رگه) ٣٦٦

به اختیار (شا پوور) ٥١٦

به دره ددین عه لی ٤٢٧

به دیع باباجان ١٨٩

به زاز (سه ره ک وه زیر) ٤٣٢، ٤٣٣

به شیر مو شیر ٢٥٨، ٣٠٧، ٣٢١

(پرۆفسۆر) به کایف ٤٨٨

به هاته ددین محه مه د (شاهی نه قشبه ند) ٢٩٢

به هیه خانم (دایکی که ریم) ٢٠٣، ٤٣٥

بینجان جندی ٣٤١، ٣٤٣، ٤١٧

(سه روان) بیدار به خت ٧٣، ٧٥

بیریا (شاعیری ته ور تیزی) ٣٠٩

پ

(دوکتور) پاشا مشکاتی ٥١٠

(دوکتور) پاکیزه ره فیق حیلمی ٤٦٨، ٤٨٠

پۆرتۆیان (عه کاسی ئه رمه نی له که ره کووک) ١٦٢،

١٦٤، ١٨٧

(سه ره نگ) پزشکیان ٥٩

(دوکتور) پۆلیفۆی ٤٨٣، ٤٨٩

پووشکین ٦٣، ٢٨١

په هله وی (حه مه ره ز/ شا/ شای ئیران / ئاریامیهر)

١١٣، ٩١، ٦١، ١٨١، ١٨٥، ٢٢٣، ٢٤٧، ٢٥٦،

٣٠٨، ٣٣٠، ٤٢٢، ٤٦٣، ٤٧٥، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦،

٥٠١، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥١١، ٥١٦

په هله وی (ره ز/ ره ز/ شا / ره زاخان) ٢٢، ٤٧، ٥٢،

٣٠٢، ٤١٨

پیرمیترد (حاجی ته وفیق) ٩٩، ١٠٠، ١٥٧، ١٥٨

پیری خه ل ٣٤٤

پیشه وه ری ٧٠، ٧١، ٧٢، ٧٣، ٧٥، ٢٧٢، ٣٠٠،

٣٠٥، ٤٠٠

ت

تاج الدین (مامۆستای دینی ته یموور) ٢٩٠

تاهیر (برای عومه ر ده بابه) ٤٠٤

تاهیر ته وفیق ٢٦١، ٥١١

تاهیر حه سه ن ٣٦٣

تاهیر یه حیا ٣٢٨، ٣٤١، ٣٩٨، ٤٦٦

تورجانی زاده ٩٥، ١٠٧

تورسون زاده ٢٧٧، ٢٧٨

تۆمابوا ٤٧٢، ٤٧٣

توه ماسی (له بوخاریست) ١٧٥، ١٧٦

ته حسین یه زیدی ٣٦٢، ٣٦٤

ته حیه کارنوکا ١٧١، ١٧٩، ١٨١

ته وحیدی مه لانه جمه ٥٢

ته وفیق وردی (محهمه د) ٢٥٩، ٢٦٦، ٣٢٠،

٣٢١، ٤٠٠

ته وفیق وه هبی ١١١، ٤٨٣

ته ها بامه رنی ٤٠٦

ته ها حوسین ١٣٨

ته ها ره مه زان جه زراوی ٣٢٣

ته یموور (له ئه نستیتۆی کورد له پاریس) ٥٢٠

ته یموور له نگ ٢٩٠، ٣٢٣

(دوکتور) ته یب عه قراوی ٥١٠

(مارشال) تیتۆ ٣٤٨

ج

جاسم جه لیل ٤٨٤

جافر سولتان هه ورامی ٤٣٢

جامی (عه بدوره حمان) ٣١، ٧٧

جگه رخوین ١٤١، ١٤٦، ٢٠٥، ٢٠٩، ٢١٠، ٢١٦

٢٢٢، ٢٨٣

جوانمیراغا ٣٩٣

جویران خه لیل جویران ١٤٥

جویرایل ئه رمه نی ١٣٢

جونهیدی به غدادی ٣٦٨، ٣٧٢، ٤٩٤

جۆیس بلسۆ ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥،

٤٧٧

جه عفه ر خه ندان ٦٢، ٦٣، ٢٩٥، ٣٠٩، ٤٨٦

(دوکتور) جه عفه ر محهمه د که ریم ١٠٨

حاتمى تەى ۸۲، ۳۹۲
 حاجو ئاغا ۱۸۲، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴
 ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۱۱، ۲۱۸، ۲۴۵
 ۲۴۶، ۳۱۹، ۳۷۵
 حاجى بابە شىخى تورجان ۳۴، ۶۲، ۷۱، ۳۰۰
 حاجى بايزاغا ۳۵، ۳۶، ۷۰، ۹۱
 حاجى جەندى ۲۷۱، ۴۸۴، ۴۹۰
 حاجى ھەسەن ئەفغانى ۱۱۶
 حاجى رەسوول (فەرماندارى شىخان) ۴۸۱
 حاجى شىخ عەولاي كولىچە ۴۵۶
 حاجى شىخە ۷۹
 حاجى عەبدورەھمانى مەجپور ۱۲۳
 حاجى عەبدورەزاق (ھەستانداری مووسل) ۳۹۶
 حاجى عەبدوللا (كورى گەورەى شىخى بورھان) ۵۶
 حاجى عەبدوللە تىف ۱۴۹
 حاجى عەبدولاي تۆكەمەچى ۱۰۷
 حاجى ەلى ئەكبەر ناويك ۵۹
 حاجى قادرى كۆبى ۹۳، ۴۸۱
 حاجى كەرەمەت ۱۱۶، ۱۱۷
 حاجى مەلا رەھمانى شەرەفكەندى ۳۴، ۳۵
 حاجى مەلو ۳۶۳
 حاجى مەلا سالىح ۲۰۲
 حاجى مەجىدىنى بازىرگانى زىنەبى ۴۵۹
 حاجى مۆتەللىب ۴۹۹
 حاجى مىرزى بازىرى قامىشلى ۲۲۳
 حاجىغاى مەھمۇداغا ۴۲۲
 حافىز [شاعىرى شىرازى] ۲، ۳۱، ۱۲۸، ۲۳۷
 ۳۰۸، ۳۶۸، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۵۰۹
 حافىز ئىبراھىم ۱۲۸
 حافىز مەستەفا قازى ۳، ۳۶۵، ۳۶۷، ۳۷۰
 حاكم سەئىد ۱۵۴
 (ھوسىن) ھوزنى موكورىيانى ۴۸، ۱۰۸، ۱۰۹
 ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۲۹، ۴۸۸
 ھوسنى خانم (زنى مىرزا كەرىمى شاترى) ۳۰۲
 ھوسنى زەئىم ۱۴۲
 ھوسنى بەزاز ۱۴۲
 ھوسنى حاجى ناويكى سوورچى ۳۶۱
 ھوسنى شىروانى ۳۲۷

جەغفەر مووسا ۱۵۸
 جەغفەر (كورى مەنافى كەرىمى سابلاغى) ۳۹۴
 جەغفەر كەرىمى ۴۹۹
 جەغفەرۇف (لە رەوايىتى فەرھەنگى ئازەربايجان) ۶۳
 جەغفەريان (كار بەدەستى رادىئو-تەلەفونى ئىران) ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶
 جەلادەت ەالى بەدرخان ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۳۶
 جەلال بابانى ۳۲۲
 جەلال بەيار ۲۲۳
 جەلال بىتووشى ۱۸۶، ۱۹۸، ۲۵۱، ۲۷۵
 جەلال تالەبانى / مام جەلال ۱۱۸، ۱۸۷، ۲۰۵، ۲۲۸، ۲۴۷، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۶۵، ۳۱۵، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۵، ۳۳۲، ۳۳۴، ۳۹۲، ۳۹۷، ۳۹۴، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۴۲، ۴۹۰
 جەلال عەبدورەھمان ۴۲۴، ۴۲۵
 جەمال شالى ۳۱۵
 جەمال بابان ۳۱۶، ۴۸۰، ۳۱۵
 جەمال ھەيدەرى ۱۹۱، ۱۹۳، ۲۴۶، ۲۵۳، ۲۵۷
 ۲۹۵، ۳۰۷، ۳۶۰
 جەمال رەفەعت ۱۶۰
 جەمال عارف ۳۲۱
 جەمال قادر ۱۹۴
 جەمشىد بەدرخان ۲۱۲
 جەمىل حاجو ۲۰۲، ۲۰۸، ۲۲۳، ۲۴۴
 جەمىلاغا ۲۰۲، ۲۲۲، ۲۵۵
 جەواداغاى لىتوژە ۴۳۱، ۴۳۸
 جەواھىرى (شاعىرى ەرەب) ۴۶۳
 جەودەت مەلا مەھمەد ۲۷۵
 جەوھەر ھىرانى ۴۵۴
 جىھاد شاھىن ۲۵۷

ج

چارلى چاپلىن ۱۸۱
 چەجاناغاى حاجو ۲۱۰، ۲۱۸، ۲۲۲
 چەنگىز [خان] ۳۰۵
 چىخۇف [ئانتوان] ۷، ۱۲۸، ۲۷۶

ح

حوسین کاوانی ۴۹۸
 حوسین هورامانی ۱۶۸
 حوسین وهنتار ۱۴۵، ۱۳۹
 حوسیناغای قاجر ۳۵
 حوسینی همه داغای میرگه سووری ۳۵۸، ۳۴۲، ۴۳۴
 حوسینی زیرینگه ران ۴۸
 حوسیناغای میرگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) حبیب (له به حنهس) ۱۴۳
 حبیب محممد کهریم، ۴۱۹، ۴۲۵، ۴۳۰
 هدادای (مهلا همه دهمین) ۶۱، ۶۲
 هریق (شاعیر) ۳۳
 هسو میرخانی ژازوله ۳۷۸، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۹۵
 هسه به سری ۳۷۲
 هسه تۆجه له ۲۰۱
 هسه هوته وانه ۴۴۱
 هسه زه یات ۱۳۸
 هسه عسکه ر ۱۵۱
 هسه غریب ۱۵۱
 هسه ناویکی به زیدی ۳۷۵
 هسه ناغای حاجو ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶
 ۲۰۷، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۴۶
 هسه زاده (رهشید) ۴۵۸
 هسه نی کوری ره حیمی قازی ۴۲۲
 هسیب (حافظیکی عه رب) ۱۸۶
 همایل خان ۲۸۳
 همه حوسین خان ۵۳
 همه حوسین خانی سه یفی قازی ۷۱، ۹۶، ۳۰۶
 همه خانی بانه ۵۳
 همه رهشیدخان ۱۹۷، ۴۶۵
 همه سه عید کانی مارانی ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۹۰
 همه شهریف حاجو ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴
 همه علی بهگ ۱۰۸
 همه علی خۆجه ۳۷۷
 همه فرهج ۲۷۷
 همه د (سه ربازی نه سیر) ۴۳۶، ۴۳۷
 همه داغای سهرا ۷۴
 همه دهمین (بابی ره سولی قادری) ۵۰۲
 همه دهمین (خالوزای هه زار) ۱۶، ۴۶

(حاجی سهید) همه دهمین ساره وانان ۱۲
 همه دهمین مهنگوری ۴۶۵
 همه دهمین ناویکی خه لکی ولانی پزده ر
 (خز مه تکاری هه زار) ۳۸۴، ۳۸۶
 همه دهمین همه وهندی ۱۰۹
 همه دهمیناغای مه محموداغا ۳۷، ۷۵
 همه دی مه ولووده چرچ ۶۶، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷
 ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۷
 (کا) همه دی نۆبار (بابی مه عسووم خانم) ۳۶
 همه رهشیدخانی بانه ۵۹، ۶۰، ۶۹، ۸۸
 همه سوور ۴۵۲
 همه کهریم مه جیدی ۶۰
 همه ی ره شادی ۱۵۳، ۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶
 همه ی عزه کویر ۱۹۴
 همه ی عزیز ۴۹۸، ۵۲۰
 همه ی عوسمان ۲۵۹، ۳۹۳، ۴۳۱
 ههنا نه بولچه ننا ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۷۱
 ههیدر بهگی میرگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) ههیدری ۵۱۰، ۵۲۳
 ههیدری (سالار) ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲
 ههیدری (سدیق) ۴۸، ۱۳۳، ۴۹۹
 حیسامی (خالیداغا) ۴۲۷، ۴۳۹، ۴۵۸، ۵۰۵
 حیسامی (کهریم) ۱۷۸، ۴۵۹

ش

خات روقیا (دایکی شیری هه زار) ۱۳
 خات سهلما (دایکی حوزنی) ۱۰۸
 خات شهرافت (دایکی شیری هه زار) ۱۳
 خات شهوکهت (خاوهن مالی هه زار) ۱۹۴، ۱۹۵
 خات مه لاک (زنی وهستا برابیمی وینه گر) ۱۵۵، ۱۸۷
 خاتوامان (زنی مهلاوره حمانی ماموستای قوتابخانه)
 ۱۴
 (سه روان) خاکسار ۷۸
 خالو عهمی (خالنی نزامی شاعیر) ۳۰۴
 خاله مه لای داودی ۴۸، ۵۱، ۵۳
 خاله مین ۴۳، ۴۹۹
 خالد به کدش/ به کنش/ هه وال خالد ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۸، ۲۴۲، ۲۴۴

۲۴۵، ۲۶۱، ۳۰۹

خالد محیدین ۲۶۴

خالدی شیخ رحیم ۴۵۶

خان تهمده خان (تهدلان) ۵۳

خانی (شیخ تهمده) ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۶۳، ۲۸۲

۲۸۳، ۳۱۳، ۳۶۸، ۴۰۹، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰

خدر مهنکور ۴۲۴

خدر ناویکی گورکی ۳۵۱، ۳۵۲

خدر اغای قزلیجه ۱۶۱

(ستوان) خدری توچی ۴۳۲

(کا) خدری گرشیتان ۴۳۲

خروشوف [خروشجوف] ۲۸۲، ۲۹۱، ۳۵۴

خورشید اغای هرکی ۳۳۹

خوسره و پرویز ۴۰۷

خوسره وی (حمید) ۲۹۳، ۵۰۰

خوسره وی (هاشم) ۷۰

خوشکه زهکیه فیلی ۲۵۲

خوله پیزه ۹۶

خهلیقه خلیل ۷۸

خهلیقه صالح ۸۲

خهلیقه محممه ۲۴

خهلیقه مهنکور ۹۳

خهلیقه مهلا علی زهنبیلی ۵۱

خلیل شهباش ۴۴۳

خلیل هرکووی (دهلال) ۴۰۸

خلیل موهفقی (کتیب فروش) ۴۹۹

خهیروللا (تفسه ری سر به بارزانی) ۱۱۳

(حکیم عومر) خهییام ۵۱۷، ۵۱۸، ۴۶۵

داروین ۳۵۱

دارووش (کرمانی) ۴۱۹

دانا ئادام شمیت ۳۲۷، ۳۶۱

داودی (که مال) ۵۲۰

دلشاد رهسوولی ۶۷، ۷۵، ۴۰۰، ۴۰۱

دلشاد مهسره ۴۲۴، ۴۲۷

(دوکتور) دوغره مچی ۵۱۰

دهرویش به گ ۴۲۹

دهام تهلهدی ۲۱۰

دیاکو قادری ۵۱۹

(ژنه رال) دیگول ۴۷۷

رابیعی عهدوی ۸۸

رادمه نش ۳۰۷، ۳۰۸

رازی [زه کهریا] ۵۰۷

روبايه (گورانی بیژر) ۳۰۹

روشدی به گ ۱۱۲

روکن جهلال ۳۶۰

رهحمان چته ۶۷

رهحمانه شیتی جهلیل کهله باب ۴۰۰، ۴۰۱

رهحمانی حاجی باغر ۲۷۱، ۲۷۶

(دوکتور جهغه ر) رهحمانی ۱۱۲، ۱۸۰

(کاکه) رهحمانی حاجی بایزاغا [موهته دی] ۶، ۳۶

۴۴، ۵۴، ۴۸

رهحیم شهریف ۱۲۷

رهحیموف ۳۰۵

رهزمارا ۷۱

(دوکتور رهزماوه ری (مراد) ۳۱۹، ۵۰۰

رهزماوه ری (عبدالولا) ۲۹۵، ۳۰۳

رهستگار (مهلا حسنه) ۳۴۹، ۴۸۱

رهسوول مامه ند ۴۰۱

رهسوول ناجی ۱۱۱

رهسوول هاوار ۴۸۲

رهسووی وسینی ۴۰۰

رهشاد بالته ۳۶۵، ۳۷۹

رهشادی (محممه/همه) ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۵۳

۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶

رهشید جهوده ت ۱۰۴

رهشید سندی ۴۹۵

رهشید عارف سهقا ۳، ۱۹۰

رهشید قادر ۱۳۳

رهشید اغای نوبار ۳۵

(سهرهنگ) رهشیدی ۴۹۵

رهفیق چالاک ۹۰، ۹۶، ۱۰۰، ۱۱۲، ۱۳۲، ۱۴۲

۱۵۴، ۱۵۸، ۱۵۹، ۲۵۸، ۴۵۱، ۴۵۷، ۴۶۶، ۴۶۷

رهفیق حیلیمی ۵۸

رهمو ۲۰۹، ۲۴۳، ۲۴۴

رەوشەن خانم (بەدرخانی) ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۲۸،
۲۲۹، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۸
رېزوانى سابلاغى (يوسوف) ۴۰۳، ۴۰۴، ۵۱۳

ز

سالج بامەرنى ۴۱۸
سالج بەحرولعلومى (شاعير) ۲۵۸
سالج جەبرى ۱۲۰، ۱۲۲
سالج حەيدەرى ۲۵۷
سالج ديلان ۱۶۹
سالج روشدى ۱۸۹
سالج شاترى ۴۷۰
سالج عەبدى ۳۱۶
سالج لاجانى ۴۴۱
سالج مەحمودى بارزانى ۴۵۱، ۴۹۱
سالج يوسوفى ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۴۱، ۴۲۳، ۴۲۴،
۴۲۵، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷
سامى عەبدورەحمان ۴۲۳، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۱،
۴۳۲، ۴۳۶، ۴۳۹، ۴۴۷
سامى مەحمود ۴۶۳، ۴۶۸
سباعى (نوسەرى عەرەب) ۱۳۸
ستالين [جوزف] ۲، ۵۸، ۵۹، ۹۰، ۱۰۹، ۱۳۹،
۱۶۵، ۱۸۷، ۱۹۳، ۲۰۹، ۲۵۶، ۲۶۵، ۲۹۱، ۲۹۹،
۳۰۴، ۳۰۵، ۳۱۱، ۳۵۹
ستوودە (سەيد ئىبراھىم) ۵۰۸
ستە زوبەيدە ۲۹۲
سدېق (دوكتور) سدىق ئوتروشى ۴۰۱
سدېق ئەفەندى ۴۴۲
سدېق ئەنجىرى ۴۳۹
سدېق شەنشال ۲۴۷
سلەمان ئاغا ۱۲
سمایل (حاجى بۆکانى) ۲۲۷
سمایل سەرھەنگ ۳۲۸
سمایل عارف ۴۱۹
سمایلاغای سمکۆ ۱۲، ۱۷۴، ۳۳۹، ۳۰۴، ۳۴۸،
۴۳۳
سۇفى سدىق ۷۸
سۇفى شېخ رەشىد ۳۲۵
سۇفى مینە ۱۷
سولتان عەبدولجەمىد [عوسمانى] ۹۳، ۳۶۱
سولتانۆف (مامۆستای عەرەبى لە مۆسکۆ) ۲۸۳
سولتانى (جەمىد) ۴۹
سولسۆف (حاکمى ئازربايجانى شۆرەوى) ۲۹۵،
۳۰۷

زاهید مەھمەد ۲۲۳، ۲۵۱، ۴۳۲
زگریتا ۲۳۲، ۲۳۳
زەبېحى (ئاورەحمان) قادره سوور/ئەورەحمانى
جەمەدەمین/عیسا عەرەفات ۱۷، ۴۴، ۴۷، ۴۸،
۵۱، ۵۲، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۶۱، ۶۲، ۶۵،
۷۱، ۷۲، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۲، ۱۶۹،
۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۳، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۱۲، ۲۲۳،
۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳،
۲۳۴، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳،
۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۶۱،
۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۰، ۳۲۸، ۳۲۹،
۳۷۶، ۴۰۰، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۲۰، ۵۱۶، ۵۱۵

زەردەشت ۳۰۳

زەعیم سدىق ۳۶۰

زەعیم وەحید بامەرنى ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۳۱۶

زەكەریا مەحیدین ۲۶۴

(سەرتىپ) زەنگەنە ۶۵

زەننون ئەیبووبى ۲۶۰

زەورەق (بەرپرەسى دەزگای سرووش) ۵۰۸

زیا خورشید ۳۱۴

(كاكە) زیاداغای كۆبە ۱۲۳، ۱۸۹، ۱۹۰، ۳۲۸،
۳۹۷، ۴۰۱

زىرۆ ئاغاى هەركى ۵۷

زىرەك (هاوكارى سرووش) ۵۲۲، ۵۲۳

زىنەب كەرىم ئۆفا ۲۸۹

ژ

ژان زاك روسۆ ۴۰

ژيان (كوپرى سەلماسى) ۲۹۴

س

سارا قەدىمۆفا ۳۰۹

سافى (كاكى هیرانى) ۳۹۱، ۴۴۵

سالج ئەفەندى ۱۰۲، ۳۲۲

سوله يمان (بابه کر گهر گولي) ۴۵۹
 سوله يمانی موعيني (فايق) ۳۲۷, ۳۵۰, ۳۹۹, ۴۴۰, ۴۴۱, ۴۴۲, ۴۴۳, ۴۵۹
 سوله يمانی حاجی به دری ۴۹۱
 سو مرست مؤم ۳۹۲
 سه باح ميرزای نهرده لان ۲۲۳, ۴۶۳
 سه باحه دين عهلی ۲۲۳
 سه بری یوتانی ۴۴۸, ۴۶۷
 سه بری یوسف ۱۴۰, ۱۴۶
 (دوکتور) سه ججادی (سه يد جه عفر) ۵۰۶, ۵۰۹
 سه دام حوسين ۳۲۳, ۴۳۴, ۴۶۳, ۴۶۴, ۴۶۵
 ۴۹۲, ۴۹۶, ۵۱۳
 سه درولنیسلام (ميرزا قاسمی قازی) ۵۸, ۶۱, ۷۱, ۷۲
 سه عدی (شاعیری شیرازی) ۶, ۵, ۲۷, ۳۷, ۱۰۰
 ۳۰۸
 (کاک) سه عدی حاجی بايزاغا ۴۲۱
 سه عيد نه بووشامیل ۴۳۶, ۴۴۷
 سه عيد جه میل ۴۸۷
 سه عيد حه سه که بی ۲۱۰
 سه عيد حه مه قاله ۴۸
 سه عيد ره حيم ۹۵, ۱۹۸
 سه عيد قه زاز ۲۴۷
 سه عيد مه سيفی ۳۲۴
 سه عيد ناکام ۴۶۵, ۴۷۹
 سه عيد ه کوپر ۴۱۷, ۴۳۹
 سه عيد خانی هومايون ۴۹۹
 سه عيدی حافیدی ۱۹۹
 سه عيدی کانی مارانی ۵۷
 سه عيدی مام حه مه د ۳۴
 (دوکتور) سه فا حافظ ۱۷۷, ۲۲۸
 سه فهری فلیلی ۴۳۶
 سه لاهه ددینی نه بیووبی ۴۹, ۳۶۱
 (دوکتور) سه سلام باله ته ۵۱۰
 سه لام عادل ۴۹۰
 سه لام عارف ۲۲۳, ۳۵۴, ۳۹۲, ۴۳۲
 سه لامه مووسا ۱۲۸
 سه لماسی / شه لماش (مستهفا) ۲۷۱, ۲۷۶, ۲۷۸
 ۲۷۹, ۲۸۵, ۲۸۶, ۲۸۷, ۲۹۴, ۳۰۶, ۳۱۰, ۳۱۱

سه لیم... (سه رۆکی حیزی نه لقاعیده شیووعیان)
 ۱۹۱, ۲۱۲
 سه لیم خانی کتورؤ ۵۹
 سه لیم شاهین ۱۷۵, ۱۷۶, ۲۳۲
 سه لیم فه خری ۳۹۷, ۴۰۱
 سه لیم واکیم ۵۰۴
 سه لیمی (محه ممه د) ۵۳
 سه لیم اغای بايزی ۶۹
 سه مه د مه نجه ل ۳۳۳
 سه مه د ورگون ۳۰۵
 سه مه دی چه ته ۳۴۷
 سه معانی کلدانی ۲۲۵
 سه یادیان (ساواکی) ۴۹۵
 سه يد نه حمه دی سه يد ته ها ۷۵, ۱۶۱, ۴۰۰
 سه يد نه حمه دی که رکوک ۳۹۱
 سه يد نه حمه دی نه قیب ۱۰۷
 سه يد ئیبراهیم... (شیخی نه هلی حق) ۱۹۸
 سه يد برایمی نه قیب ۱۱۶, ۱۱۷
 سه يد برایمی نازادی ۶
 سه يد پؤشووی سه يد ته ها ۱۱۱
 سه يد ته ها (فه رمانداری رواندز) ۱۰۸
 سه يد جه ماله دینی نه فغانی ۲۱
 سه يد حه سهن (سوخته) ۲۴
 سه يد حه مه سه عیدی نوورانی ۴۱
 سه يد حه مه ده مین (بابی ره سوول قادری) ۵۰۲
 سه يد حه مه قاله ۳۲۸
 سه يد ره شیدی خانه قا (کاکه سه يد) ۳۳, ۳۴
 سه يد ره شیدی شاعیر ۱۹
 سه يد عاسمی نه قیب ۱۰۵, ۱۱۶
 سه يد عومره, کورپی شیخ عوبیدیللا ۴۱۴, ۴۲۱
 سه يد عه بدور حمانی نه قیب ۱۰۷
 سه يد عه بدوللا نه فه ندی ۳۹۵
 سه يد عه زیزی شه مزینی (کورپی سه يد عه بدوللا
 نه فه ندی) ۵۷, ۵۸, ۲۹۸, ۳۱۹, ۳۵۹, ۳۶۱
 ۳۹۵, ۴۰۴, ۴۰۵
 سه يد عه لی (سه ربازی شه سیر) ۴۳۶, ۴۳۷
 سه يد عه لی بیسمیلا ۸۹
 سه يد عه ولا شیتته ۲۷, ۷۸
 سه يد عه ولای سووتوو ۷۹

شېلى ۱۲۴، ۳۱۸، ۳۲۷
شكسپير [ويليام] ۱۲۸، ۲۰۳، ۵۲۱
شوكور مستهفا / مهلا شوکور ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵،
۱۸۷، ۱۹۷، ۳۹۹، ۴۶۸، ۴۸۰
شولوخوف ۲۷۸
شهرؤى خهريه نده ۳۴۳
شهره فكه ندى (خانى هزار) ۱، ۴۰۹، ۴۳۴، ۴۴۷،
۴۵۹، ۴۹۲، ۴۹۳
شهره فكه ندى (رامين) ۴۷۱
شهره فكه ندى (زاگروس هزار) ۳۱۲، ۴۰۳، ۴۳۵،
۴۵۴، ۴۹۲، ۵۰۶
شهره فكه ندى (زئنه ب) ۹، ۱۵، ۱۸۴
شهره فكه ندى (سابق) ۹، ۱۰، ۲۸، ۳۲، ۱۹۵،
۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷
شهره فكه ندى (سارا) ۴۷۱
شهره فكه ندى (شاهو / شاهين) ۴۷۱
شهره فكه ندى (شيركو / محممه هزار) ۱۹۵،
۱۹۶، ۲۰۳، ۲۲۰، ۳۱۲، ۴۳۴، ۴۳۵
شهره فكه ندى (عبدوللا) ۹، ۱۵، ۷۶، ۱۹۵، ۴۳۵،
۴۷۰، ۴۹۴، ۴۹۹
شهره فكه ندى (مستهفا / ناگري هزار) ۱۹۷،
۲۰۳، ۲۲۲، ۴۰۳، ۴۳۵، ۴۹۲
شهره في (مينه / ته مين) ۴۸، ۲۰۲
شهره في (دوكتور على) ۵۰۸، ۵۱۸
شهره في شكاك ۶۷
شهره في زاده (سمائل) ۴۰۶، ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲،
۴۴۰، ۴۴۲، ۴۴۴
شهره في ته حمه داغا ۴۱۸
(دوكتور) شهره فيق قهراز ۴۷۲، ۵۰۱
شهره ماشي (حاجي ته حمه د) ۲۹۴
شهره مسه ددين (كوري نه قيب) ۱۱۷
شهره مسه ددين قه في (ته مير قاسمي) ۵۰۲
شهره مسي ته بريزي ۳۰۷، ۳۷۶
شهره سوقي (له ته نستيتوي كورد له پارس) ۵۲۰
شهره كه تي مهلا سمايل ۳۲۴، ۳۳۸
شهره وافي (ته فسهرى عيراقى) ۲۷۵
شهره هيدوف (هاورئ له سه مه رقه تد) ۲۹۰
شېخ نه بولقاسم (بياويكى گه وره يه يزديان) ۳۷۵
شېخ ته حمه دى بارزاني ۲۹۶، ۳۱۸، ۳۴۲، ۳۵۸،

سه يد فه تاج ۴۲۳
سه يد قادري بوغده داغى ۳۲
سه يد كامبلى كورى سه يدى زه نبيل (ئاوات) ۳۶،
۵۹
سه يد له تيف (باوكى حوزنى) ۱۰۸
سه يد محه ممه دى لاجاني ۱۶
سه يد محه ممه دى تاجيكه نده ۴۲۱
سه يد محه ممه دى حمه دى ۷۷
سه يد محه ممه دى زه نبيل ۳۴، ۳۹
سه يد محيدينه شينه ۱۱، ۴۶
سه يد مه حموودى نه قيب ۱۰۷
سه يد نه سيم ۴۰۰
سه يدا صالح ۴۶۷
سه يد زاده تايشي ۳۲
سه يدؤ (نه خو شينكى به خنه س) ۱۴۲
سه يد ه شينه ۴۲۱
سه يد يان (كيتب فروشى مه هابادى) ۵۱۷
سه يفي قازى ۷۱
سيدا رؤدينكو ۲۸۲، ۳۱۰
سيامه نده (كوري سه لماسى) ۲۹۴
سيتتى توحه بيه ۱۷۹
سيدا رؤدينكو ۴۸۴، ۵۱۸
سيراجى (حه مه ده مين) ۴۲۲، ۴۴۰، ۴۴۲، ۵۱۳،
۵۱۵
سینه م به درخان ۲۱۲، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱،
۲۳۲، ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۹، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۵

ش

شاپه سه ندى (هه والى زئ - كاف) ۵۳
شاترى (ميرزا كه ريم) ۳۰۲
شاروخ ميرزا ۲۹۰
شاريكه ندى (مهلا كه ريم) ۵۱۲، ۵۱۳
شازده خانمى ميربه نج ۷۰
شاعير عه رهب ئوغليم ۳۰۵
(دوكتور) شافيعى ۵۱۰
شافيعى (نازئ خانم) ۵۲۰
شاكور محه ممه دى ۴۳۴
شاهيدوف ۲۹۱
شاهين تاله باني ۳۵۹

شیخ عبداللهای دزه ۵۷
 شیخ عبدالقهار (نه خوشی به حنهس) ۱۴۲
 شیخ عهدی ۳۶۸, ۳۶۹, ۳۷۱
 شیخ عزیز شیخ رزای باسر ۴۵۱
 شیخ علائته دین ۲۹۶, ۳۰۰
 شیخ هولای کولجی ۴۵۶
 شیخ فهرخ ۴۶۷
 شیخ کامیل (بابی شیخ نهره دین) ۲۳
 شیخ که مال (بابیری شیخ عوبه بدیلای زینوی)
 ۴۲۱
 شیخ له تیف (کور شیخ مهحمو) ۸۲, ۸۳, ۸۴, ۸۹,
 ۹۰, ۹۲, ۹۳, ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۱۰۰, ۱۲۹,
 ۱۴۶, ۲۹۶, ۴۳۸, ۴۴۲, ۴۴۴, ۴۶۱
 شیخ مارف به رزنجی ۱۶۳, ۱۶۶, ۱۶۷, ۱۸۹,
 ۳۶۰
 شیخ محممد (عهره بی کونه کورد) ۲۱۰
 شیخ محممدی خال ۴۶۸
 شیخ محممدی ههرسینی ۴۲۳, ۴۵۳
 شیخ محممدی خانه قا ۷, ۱۸, ۱۹, ۲۱, ۲۳,
 ۲۵, ۲۹, ۵۱, ۵۹
 شیخ مستهفای کوری شیخ عوبه بدیلای زینوی
 ۴۲۱, ۴۴۴
 شیخ مستهفای مزگهوتی مهلیک ۱۶۸
 شیخ مهحموود به رزنجی (حرفید) ۳۵, ۸۸, ۹۲,
 ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۹۷, ۹۸, ۱۱۰, ۱۱۲, ۱۴۰, ۲۰۳,
 ۲۹۹
 شیخ مه عسووم ۲۳, ۶۵
 شیخ نهره دین ۲۳
 شیخ نوورؤ ۳۸۰
 شیخ نووری (له چاپخانه ی شورش) ۴۳۶
 شیخ وه تمان ۴۱۸
 شیخ هادی / عهدی ۳۰۶, ۳۶۹, ۳۷۰, ۳۷۱, ۳۷۲,
 ۳۷۳, ۳۷۵, ۳۷۶
 شیخه ی حاجی ره سوول ۴۲۱
 شیخی بورهان (یوسف) ۱۰, ۱۸, ۱۳, ۳۹, ۴۱,
 ۴۴, ۵۵, ۵۶, ۹۵, ۳۳۵
 شیخی خورخوره ۱۱
 شیخی زوفار ۳۱۷
 شیخی سهنعان ۲۸۲

شیخ نهحمه دی سوورچی ۳۳۸
 شیخ نهحمه دی سردار ۴۵۲
 شیخ نهحمه دی هه له بیجه ۵۱۵
 شیخ نهیمینی نه قشبه ندی ۵۰۴
 شیخ بابای غه وسایات ۵۳
 شیخ بابؤ (برا گهوره ی مهلا مستهفا) ۳۸۱, ۳۸۳,
 ۳۸۸, ۳۸۴
 شیخ برابیم حه ققی ۲۰۷
 شیخ جه میل (به ره هجوی قانبع که وتوو) ۱۶۶
 شیخ حوسین (برای شیخ مارف) ۳۶۰
 شیخ حوسین هه روو ۳۹۰
 شیخ حوسین (موفتی فهله ستین) ۳۱۲
 شیخ حوسینی بوسکینی ۴۰۱
 شیخ حه سه نی قهره چتوانی ۹۳
 شیخ حه مه ده مین (خاوه ن تاش) ۹۹
 شیخ حیسامه دینی ته وئله ۲۴, ۹۲
 شیخ خه لف (مه لای نه جه فی) ۱۳۹
 شیخ ره حیمی شیخی بورهان ۳۲۶
 شیخ رهزای تاله بانی ۴۷, ۴۸, ۱۲۷, ۱۶۶,
 ۵۱۶
 شیخ رهزای گولانی ۴۲۱
 شیخ ره شیدی لؤلان ۲۶۰, ۳۴۲, ۵۱۴
 شیخ سادق (برازای مهلا مستهفا) ۲۵۳
 شیخ سه دیق (برای مهلا مستهفا) ۳۸۴
 شیخ سه عیدی پیران ۲۰۴, ۲۴۲, ۳۹۸
 شیخ سه فی نه رده وئلی ۴۶, ۳۰۴
 شیخ سه مبع ۱۵, ۱۶۶
 شیخ سوله یمانی بارزانی ۳۵۹, ۴۱۷
 شیخ شهره فه دین ۳۷۵, ۳۶۹
 شیخ شه علان ۲۰۱
 شیخ عابید ۲۱۲
 شیخ عاسی ۴۵۴
 شیخ عوبه بدیلای (مامی شیخ عه لادین) ۴۲۱
 شیخ عوبه بدیلای زینوی ۵۷
 شیخ عوبه بدیلای نه هری ۵۳, ۵۸, ۴۸۰, ۴۸۶,
 شیخ عوبید ۲۱۰
 شیخ عوسمان سیرا جه دین ۱۸
 شیخ عومه ره وه جدی ۲۶۲, ۲۶۳
 شیخ عه بدوره حمان ۴۵۲, ۴۵۳

شیر کو بیکهس ۶۵
شیخ عابدوره حماني شهده له ۴۵۲، ۴۵۳
شيوخو نادو ۲۰۶، ۲۰۷
شیروانی (حوسین) ۲۲۷
شیشه کلی ۱۳۰، ۱۶۷

ع

عارف عه بیاس ۲۲۷
عوڊه‌ی حمهد ۲۹۵
عوسمان ناغا (مجیور) ۲۵۵
عوسمان دانیش ۹۱
عوسمان سارویللی ۳۰۴
عوسمان سهبری ۱۴۶، ۲۱۲
عوسمان سه‌عید ۴۲۴، ۴۲۷
عوسمان گاموش ۹۱
عوسمان مه‌جیدی کویی ۱۱۸، ۲۵۹
عومه‌ر نه‌بووریشه ۲۷۴
عومه‌ر جه‌لال ۵۱۹
عومه‌ر حمه‌شین ۲۵۹
(دوکتور) عومه‌ر دزه‌یی ۵۱۰
عومه‌ر ده‌بابه ۴، ۱۲۳، ۱۹۰، ۲۰۱، ۳۲۵، ۳۳۰
۲۸۰، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۲۸، ۴۳۰، ۴۹۰
عومه‌ر ناویکی نانه‌وا ۱۸۷، ۱۸۸
عومه‌ر نیگلی ۳۳۴
عومه‌راغای سوورچی ۳۳۸
عومه‌ری حه‌سن حه‌وته‌وانه ۴۴۱، ۴۴۲
عه‌بیاس نه‌فه‌ندی ۳۱۴
عه‌بیوود ۱۳۴، ۱۳۵
عه‌بدکئی (که‌ردار) ۲۰۷، ۲۰۸
عه‌بدوره‌حمان (ته‌لیانیایی) ۱۷۴
عه‌بدوره‌حمان به‌زاز ۴۲۳
عه‌بدوره‌حمان عارف ۴۲۳، ۴۲۷
عه‌بس‌دوره‌حمان قازی ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
عه‌بدوره‌حمان قه‌ساب ۲۷۵
عه‌بدوره‌حمانی سیوتی ۱۰
(دوکتور) عه‌بدوره‌زاق ۲۹۸
عه‌بدوره‌زاق عه‌باچی ۱۸۴
عه‌بدوره‌زاق مه‌نگوری ۵۰۱

عه‌بدولحه‌مید ئوترووشی ۶۸
عه‌بدولحه‌مید سه‌راج ۲۴۴
عه‌بدولحوسین فه‌یلی ۲۳۰، ۴۳۷
(کاک) عه‌بدولخالق ۴۲۵، ۴۲۷، ۴۲۹، ۴۵۱
۴۵۵، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۱، ۵۱۱
عه‌بدولخالق حاجی ته‌للا ۲۹۸
عه‌بدولعه‌زیز حاجی مه‌لو ۳۶۴
عه‌بدولفه‌تاح دیدی ۲۳۵
(سه‌ره‌نگ) عه‌بدولقادر ۲۴۹
عه‌بدولقادر نه‌حمهد (کا خدر) ۹۱
عه‌بدولقادر نه‌فه‌ندی ۳۲۴
عه‌بدولقادر ده‌باغی ۶۴، ۹۷
عه‌بدولقادر گه‌یلانی ۹۲، ۳۷۲
عه‌بدولقادی کوری شیخ عه‌بدوللا ۵۷
عه‌بدولکه‌ریم (به‌هایی) ۳۱۴
عه‌بدولکه‌ریم (کوری گه‌وره‌ی شیخ محه‌مه‌دی
خانه‌قا) ۵۹
عه‌بدولکه‌ریم شه‌وکه‌ت ۳۶، ۳۷
عه‌بدولکه‌ریم شیخ داود ۱۷۰، ۱۸۲
عه‌بدولکه‌ریم قاسم ۱۸۰، ۲۰۲، ۲۲۳، ۲۵۰، ۲۵۱
۲۵۲، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۸، ۲۶۰، ۲۷۵، ۳۱۶
۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۷
۳۳۰، ۳۳۴، ۳۳۸، ۳۵۴، ۳۶۰، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۹۲
۴۲۲، ۴۶۶، ۵۱۵
عه‌بدوللا (خه‌لکی ره‌حیم خان) ۳۴۲
(حاجی سه‌ید) عه‌بدوللا نه‌فه‌ندی ۲۹۸، ۳۵۹
عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان ۳۴
عه‌بدوللا به‌گی ناهید ۴۶۵
عه‌بدوللا شه‌ره‌فانی ۳۷۷
عه‌بدوللا شه‌ریف ۱۵۹، ۱۸۶، ۱۹۸، ۲۰۱
عه‌بدوللا عه‌لی کانی‌مارانی ۱۹۷، ۲۰۱، ۲۰۲
۳۱۷، ۳۲۴، ۳۹۹
عه‌بدوللا یاسین ۱۱۳
عه‌بدوللاغای پژه‌ری ۴۱۷
عه‌بدوللای حاجی میرزا ۲۲۷
عه‌بدوللای قاله سه‌رشکاو ۴۰۳
عه‌بدولواحید (کارمه‌ندی ئیداره‌ی مالییه) ۳۱۹
عه‌بدولواحیدی حاجی مه‌لو ۳۲۹، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۹۸
عه‌بدولوه‌هاب ئوترووشی ۴۷۸، ۵۱۱

عهلى مام رەزا ٤٠٤، ٤٠٥
 عهلى مەدھۆش ٩٧، ١٣٠
 عهليۆف (تەرجمانى پرووسى) ٢٨١، ٢٨٩، ٢٩١،
 ٢٩٢، ٢٩٣
 عهلياغاي ئىلخاننى ٢٤، ٢٥، ٢٧، ٢٢، ٣٥، ٧٠، ٩٦،
 ٤٠١
 عهليه سوور ٤٢٣
 عەمەراغا (نۆكەرى حاجى سەيد عەولا) ١١١
 عەمەراغاي دۆلەمەرى ٣٣٩، ٣٨٧، ٣٨٨، ٤٣٤
 عەمەرخانى شىكاک ٦٩
 عەمەرى خىلتىكى ٣٧٥
 عەمەرى شىخەولا ٤١١، ٤١٢، ٤١٥، ٤١٦
 عەموو نەجەف ١٨٣
 عەولا شىكاک ٦٨
 عەولاغاي ئىلخاننى ٧٥، ٩١، ١٩٩
 عەولاغاي گەلالە ٤٥٨
 عەولاغاي مەحمووداغا ٩١
 عەولاي مەلا (مىردى ئايشى مەلا) ٤٣١
 عەونى يۈوسف ٢٦١، ٣٩٢، ٤٢٢
 عىرفان ئەفەندى ٣٥
 (دوكتور) عىرفانى ٥٠٦
 عىزەددىن مستەفا رەسوول ٤٦٦، ٤٨٢
 عىززەت عەبدولعەزىز ١١٣
 عىسا پەزمان ٣٣٠، ٤٠٧
 عىسا مەسىح (بېغەمبەر د.) ١١، ٨٨، ١١٥، ١١٩،
 ١٤٢، ٢٨١، ٣٧٩
 عىسازادە ٦١
 (دوكتور) عىسمەت شەرىف وانلى ٥٢٠

غ

غازى حاجى مەلو ٣٦٤، ٣٩٨
 (دوكتور) غوسن ١٤١
 غولام يەحيا ٣٠٦
 (سەرھەنگ) غەفارى ٧٣
 غەفوورۆف (بەربرسى ئەنستىتوتى رۆژھەلات ناسى
 شۆرەوى) ٤٨٤، ٤٨٧، ٤٨٨
 غەفوور چەنبەرى ١٧٨
 غەفوورى مىرزا كەرىم ١٦٨، ٢٢٥
 غەنى بلوورى [بلوورىيان] ١٩١، ١٩٢، ١٩٣، ٢٠٠،

عەبدولوەھاب بەياتى ٢٦٤
 عەبدولوەھاب مەحموود ٢٧٧
 عەبود شالىچى ١٢٠
 عەبدى ئىلىو ٢١٠، ٣٧٦، ٣٧٧
 عەبدى زىندكى ٣٧٦، ٣٨٦
 عەدى بن مسافر ٣٦٨
 عەرەب شەمۇ (شامىلۆف) ٢٢٤، ٤٨٤
 عەرەب كەلەكس ٤٣٠
 عەرىف حەمىد ٤٩٢
 عەزىز (نانەوازادە/ دوكتور زىيان) ١٢٩، ١٣٣،
 ١٤٢، ٢٩٤
 عەزىز ئەلمانى (عەزىز زەندى) ٥١
 عەزىز شەرىف ١٢٧، ٢٤٨، ٢٥١
 (دوكتور) عەزىز شەمزىنى ٢٧١
 عەزىز شىخانى ١٣٢
 عەزىز مووشى ١٨٩
 عەزىزخاننى سەردارى موكرى ٣٨
 عەزىزى رابىيە شەل ١٩
 عەزىزى كاكاباغا ٤٨، ٤٩، ٧٢
 عەسكەر ئل عىنى ٢٦٧، ٢٧٥
 عەققاد [عەبباس مەحموود] ١٣٨
 عەلانەدەين سەججادى ٣٥، ٣١٣، ٤٦٨، ٤٦٩
 عەلەگاۋر ٦٨، ٦٩، ٣٤٧
 عەليۆف ٢٨١
 عەلى بن حوسەين توغراسى ٨
 عەلى جۆقى ٣٦٥، ٣٧٥
 عەلى حەمدى ٣٩٥
 عەلى حەمەد ١٦١
 عەلى حەيدەر سولەيمان ١٣٣، ٢٣٧
 عەلى خوسرەو ٧١
 عەلى سالىح سەعدى ٢٢٣
 عەلى سەوزەچى ٢٦٠
 عەلى سىنجارى ٤٣٠
 عەلى شەعبان ٤٩٥
 عەلى عەزىز ١٨٦، ١٨٧، ٤٠٩، ٤١٠
 عەلى خانى سەيفى قازى ٥٠٢
 عەلى كەمالبەگ ١٠١، ١١٠
 عەلى گەلاۋىز ٢٩٥، ٣٠٣، ٣٠٦، ٣٠٧، ٤٨٦،
 ٤٨٧، ٥١٦

۳۶۴، ۵۱۳، ۵۱۵
غهوسی گهیلانی ۳۶۸

ف

فاتم (کچی شیخ محهمه دی خانه قا) ۲۲
فاتمه سووری ده فزهنی سابلاغي ۱۰۵
فاخری همه داغا ۴۳۲
فارس باوه ۴۷۸، ۴۵۶
فالح غه نام ۲۳۲، ۲۳۳
فایق (سوله یمانی موعینی) ۳۲۷، ۳۵۰، ۳۹۹، ۴۴۰،
۴۴۱، ۴۲۲، ۴۴۳، ۴۵۹، ۴۶۱
فایق ئەمین ۳۲۷
فایق بیکهس ۹۹، ۱۰۰
فایق سامرای ۲۴۷
فرانسوا (به یام نیری فه رانسوی) ۳۳۶، ۳۳۹،
۳۴۰
فرانسوا حه ریری / کاک فه رانسو ۴۶۰، ۴۶۱
فرووهه (حوسین) ۴۸، ۵۴
فوناد عارف ۲۶۰، ۲۶۱
فوناد عه سکه ری ۲۱۹
فوناد قه دری ۲۱۷، ۲۴۶
فه تحی (حوسین) ۲۷
فه تحی (همزه خوشکنایی) ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴،
۲۷۶، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۹
فه خری بامه رنی ۲۶۰
فه ردیناند میش ۴۷۳، ۴۷۴
فه رزانه (کچی ره سوولی سه لماسی) ۴۸۶
فه رهاد (عاشقی شیرینی ئه رمه ن) ۴۰۷
فه رهاد شاکه لی ۵۲۰
فه رهادی (بازره سی گشتی ئیداره ی تووتن) ۳۷
فه رهادی (مارف) ۲۹۹
فه رجه خش ۵۰۶
فه رگه (فه ره وهوشی [به هرام] ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۶،
۵۱۷
فه قن بایز ۱۶، ۱۷
فه قیر شه مو ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۳
فه ماستا (فه وزی) ۳۵
فه وکتور (فه یز نه زاد (عه یز) ۵۱۰، ۵۲۰
فه یسه ل سامر ۲۶۰

فه یسه ل شه علان ۳۱۷
فه یزه وهوسی (تووسی شاعیر) ۲

ش

فولوشین (ئه ندامی کومیتته ی مه رکه زی حیزی
کومونستی شوره وی) ۲۷۶، ۲۸۲
فیکتوریا (کچینکی لادینی له به حنه س) ۱۴۴

ق

قادر (دوکتور) قادر ئاسو ۴۸۶
قادر (قاله ی سوخته) ۲۴
قادر قه زاز ۱۱۲
قادراغا ناوینک ۹۵
قادری (ره سوول) ۵۰۲
قادری (قاسم) ۵۳، ۴۰۰
قادری (میرزا قاسم) ۵۷، ۵۸، ۶۱
قازی (ئه حمه د) ۵۱۱
قازی (ئه میر) ۴۷۹، ۵۱۰
قازی (ره حیم) ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۶،
۳۰۸، ۳۵۹، ۴۸۶، ۵۱۳
قازی (عه بدوره حمان) ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹،
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
قازی (عه لی / کوری ره ش) ۲۳۸، ۴۹۸
قازی (فه وزیه) ۵۱۳
قازی (محهمه د) ۵۱۱، ۵۲۳
قازی (مونه قیم) ۴۴۴
قازی (میرزا محهمه د) ۱۵، ۶۱
قازی خدر ۵۸
قازی فه تاح ۶۱
قازی عه بدوله هاب ۵۸
قازی عه لی ۶۱
قازی (کاکه حمه) ۷۷، ۹۵
قازی مه لا خالید ۵۸
قازی محهمه د ۳، ۱۵، ۴۴، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴،
۶۵، ۶۶، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۹۰، ۱۰۱، ۲۹۶، ۳۰۶،
۳۹۸، ۴۹۹، ۵۱۳، ۵۱۹
قاسماغای ئیلخانی ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۶، ۹۱
قاسملوو (عه بدوره حمان) ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۳،
۲۳۴، ۳۰۹، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۲، ۴۷۷، ۴۸۱، ۵۰۰

مامه سهیدی مجتور ۲۴۳

مایاکوفسکی ۲۷۶

محه رهق ۹۶

محممهده (بیغمبهری ئیسلام د.) ۱۹, ۱۸, ۴

۱۶۲, ۱۱۹, ۱۱۵, ۱۰۶, ۹۶, ۸۹, ۵۴, ۳۹, ۲۹

۳۷۴, ۳۶۹, ۳۲۲, ۳۰۹, ۲۸۸, ۱۶۸, ۱۶۵, ۱۶۴

۴۶۶

محممهده علی (یاریکاری حوزنی) ۱۱۰

محممهده علی خوجه ۳۷۷

محممهده مهحموود نهلقهزونی ۵۱۷

محممهده مهحموود قودسی ۱۱۳

محممهده مهولوود (مهه) ۴۰۱, ۴۰۲, ۴۰۳, ۴۰۴

۴۱۰, ۴۱۱, ۴۱۲, ۴۵۴, ۴۶۸, ۴۷۸, ۴۹۴, ۵۱۰

۵۱۱

محممهدهی خات زیبا ۱۹۵

(حاجی) محمهدهی شیخ رهشیدی لؤلان ۳۹۵

۴۱۰, ۴۱۱, ۴۱۲, ۴۱۳, ۴۱۴, ۴۱۵, ۴۱۸, ۴۲۱

۴۴۵, ۴۹۰, ۵۱۱

محممهده (حههه)ی مهلا کهریم ۲۵۷, ۴۶۸

۴۸۰

محممهدهی مههدی ۱۹, ۶۴

محممهدهی نانهوا ۵۳

محممهدهی یاھوو ۵۳

محممهدهیار (تورکی کویرهسونتی) ۱۹

محمیدین چنارهیی ۹۶

محمیدین حاجو ۲۰۲, ۲۱۱

مدیرهگ ۱۵

مریهم (دایکی عیسا بیغمبهره د.) ۱۱۵

مریهم (زر دایکی ههزار، ناسراو به «کچی قازی») ۱۳, ۷

مستهفا (سهلاح موهتهدی) ۲۲۷, ۲۴۶, ۲۴۹

۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۵, ۳۵۶, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۹۹

مستهفا بهگی تاغای عیشاباد ۲۴

مستهفا بهگی کوردی ۴۳, ۱۱۲

مستهفا پاشای نهمرود ۵۳

مستهفا خانی خورپاو ۳۰۰

مستهفا خوشناو ۶۶, ۶۷, ۱۱۳

مستهفا شیخهلی ۱۳۸

مستهفا عهبدوللا ۳۸۳

(بروفسور) لازار ۱۸۷, ۲۷۱, ۴۷۲, ۴۷۳

لینین ۲۶۴, ۲۸۶, ۲۸۸, ۲۹۱, ۳۴۷

لیوشاوشی ۲۵۹

مائوتسیتونگ ۱۲۰

ماجد / ماجید (رؤحانی) ۵۰۸, ۵۰۹

مادام بواری ۴۷۵

مارف (مهعرووف) خهزنهدار ۴۶۶, ۴۶۸, ۴۸۲

۴۸۸

مارک تواین ۱۳۸

مارکوس [فردینالد] ۹۰

مارکس [کارل] ۹۲, ۱۴۰, ۴۸۹

ماری لوپس ۱۴۰

ماکسیم گورکی ۱۲۸, ۱۹۷, ۲۷۶, ۴۰۰

مام تهها ناویک ۴۱۹

مام جهعفری خانهقا ۱۹

مام حارسی بارزانی ۴۰۴

مام حوسینی کهرهناچی ۱۰۵, ۱۰۶, ۱۰۸, ۱۱۴

۱۱۶, ۱۱۸, ۱۲۰, ۱۲۱, ۱۲۶, ۱۲۹, ۱۳۱, ۱۵۲

۱۵۴, ۱۶۷, ۱۸۵, ۱۸۶

(حاجی) مام حوسینی مهنگور ۱۹

مام حهسهنی ئافان ۲۲

مام حهسهنی بیزیل ۶۸

مام حهسهنی فهیلی ۴۵۳

مام حهکی ۳۲۲

مام عهلی بایهزیدی ۳۵۷, ۳۸۵, ۳۸۹

مام عهلی عهجهه ۳۴۵, ۳۴۷, ۴۲۲, ۴۴۰, ۴۴۲

مام غهفور ۹۱, ۹۲

مام فهروهج ۱۵۰, ۱۵۱

مام قادر ۳۰۳

مام قادری باغهوان ۳۲۸, ۳۳۱, ۳۹۴, ۳۹۸, ۴۹۳

مام کهریم ۱۵۵, ۱۵۶

مام نوور ۳۹۱

ماموستا عهسکهه ۲۷۶

مامه حهمهدهی حاجیاللائی سابلاغی ۱۸۴, ۱۹۵

مامه رهحمان (خالوزای ههزار) ۱۶

۱۴۱، ۱۳۲
 مه‌حموود نه‌حمه‌دی موعه‌للیم ۹۶، ۹۰
 مه‌حموود به‌گ ۴۱۱، ۴۱۲
 مه‌حموود به‌گی بی‌بی جه‌ک ۹۶، ۹۱
 (دوکتور) مه‌حموود عوسمان ۳۸۷، ۳۸۶، ۳۴۹
 ۴۹۶، ۴۹۵، ۴۹۱، ۴۷۹، ۴۵۷، ۴۴۴، ۴۲۲، ۴۱۹
 مه‌حموود غه‌زنه‌وی ۲
 مه‌حموود کاوانی ۳۵۱
 مه‌حموودا‌غای نیلخانی ۷۰
 مه‌حموودا‌غای چه‌مانکنی ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۹۸
 مه‌حموودا‌غای خه‌لیفه‌سه‌مه‌د ۴۱۰، ۴۱۱
 مه‌حموودا‌غای سه‌گه‌نیز ۵۰
 (دوکتور قادر) مه‌حموودزاده ۲۹۵، ۲۹۹
 مه‌حموودی فه‌قی محه‌مه‌دی هه‌مه‌وه‌ندی ۲۴۲
 مه‌حوی [بالخی، مالا محه‌مه‌د] ۲۶۳، ۵۱۶
 مه‌دحه‌ت نازربایجانی ۲۷۳
 مه‌دینه گولگون ۳۰۵
 مه‌زه‌ر (دانسجوو) ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۷
 (دوکتور) مه‌زه‌ر (برینکار) ۵۱۰
 مه‌سه‌عوود بارزانی ۳۱۷، ۳۲۹، ۴۶۲، ۴۷۹، ۴۹۲، ۵۱۴، ۵۱۲، ۵۱۴
 مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۸۲
 مه‌سه‌سووم (زنی هه‌زار) ۳۶، ۱۹۵، ۱۹۶، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۱۱، ۲۲۰، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۴۰۸، ۴۳۵، ۴۴۷، ۴۵۹، ۴۹۳، ۴۹۴، ۵۱۰، ۵۱۹، ۵۲۱، ۵۲۳
 مه‌عنی بی‌بی زائید ۱۴۳
 (دوکتور) مه‌کینزی ۴۷۲، ۴۸۳
 مالا ناواره ۴۴۰، ۴۴۲، ۴۴۴
 مالا نۆبه‌کری جزیری ۳۷۲، ۳۷۶
 مالا نه‌حمه‌دی سه‌مه‌بی ۲۶
 مالا نه‌حمه‌دی نالبه‌ند ۳۵۰، ۳۸۶، ۳۸۷
 مالا نه‌حمه‌دی نامی ۲۲۵
 مالا نه‌مجه‌دی قه‌لا ۷۷
 مالا باقی ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۱، ۳۶۲، ۳۸۴، ۳۹۵، ۴۰۶، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۵۲
 مالا ته‌ها (دۆستی مالا محه‌مه‌دی بۆر) ۱۲
 مالا ته‌های بامه‌رنی ۴۰۶
 مالا ته‌های شه‌ده‌له ۴۵۲
 مالا ته‌های گوندی شیخ وتمان ۴۱۸

مسته‌فا کویره ناوی یه‌ک چاو ۱۵۹
 مسته‌فا که‌مال [ئاتاتورک] ۲۰۴، ۳۹۵
 مسته‌فا به‌گی ناغای عه‌یشاباد ۳۴
 مسته‌فاغای گوندی قاسملوو ۵۷
 مسته‌فای شیخ عوبه‌یدیللای زینوی ۴۲۱، ۴۴۴
 معاویه ۳۷۶
 منه‌شی ۱۰۲، ۱۰۴
 موبینی (ساواکی) ۵۰۱
 (خانم) موته‌وه‌سیل ۵۰۴
 (کاک) موحسین دزه‌بی ۵۰۲
 (سه‌ره‌ه‌نگ) موده‌رپرسی ۴۱۹
 موده‌رپرسی (قادر) ۵۳
 مورادی (هادی) ۵۰۹
 (دوکتور) مؤره‌کی ۵۱۰
 موزه‌فه‌ره‌دین‌شا ۳۷۶
 (دوکتور) موسه‌دقیق ۲۵۶، ۱۸۰، ۱۸۱
 (حاجی صالح) موشیری ۳۰۲
 موعینی (عه‌بدوللا) ۴۴۰، ۴۴۴
 موفتی تووتنچی ۸۴، ۸۵، ۸۶
 موفتی‌زاده (کاک نه‌حمه‌د) ۵۰۹
 (دوکتور) موفتی‌زاده (محه‌مه‌دسدیق) ۵۰۵، ۵۰۸
 (دوکتور) موکری (محه‌مه‌د) ۴۷۲
 مولۆتۆف (حاکمی نه‌رمه‌نستان) ۲۷۱
 مووسا (بیغه‌مبه‌ر د.) ۲۱۸
 مووسا جه‌نگی ۱۱۸
 مووشی دایان ۳۴۸، ۴۵۴
 موهته‌دی (حاجی ره‌حماناغا) ۶، ۳۶، ۴۴، ۵۴، ۴۸
 موهته‌دی (سه‌لاح/ مسته‌فا) ۳۲۷، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۹
 مه‌تینی (برایم) ۲۲۰
 مه‌جدی (مالا حوسین) ۲۳
 مه‌جید ناغا (کوردی عیفرین) ۲۴۲
 مه‌جید که‌ساس (بیتشمه‌رگه‌ی چاپخانه) ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۵۰
 مه‌جیدی حه‌مه‌که‌ریم ۶۰
 مه‌جیدی کاکه (عوومه‌ فرۆش) ۱۶۶، ۲۹۷
 مه‌حموود (کارمه‌ندی نیزگه‌ی قه‌تار) ۱۳۳
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (لای حوزنی) ۱۱۰، ۱۱۱
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (نوو‌سه‌ر) ۱۲۱، ۱۲۵، ۱۲۶

مهلا جه ميل پڙويه ياني ۵۰۲، ۴۲۸، ۲۸۱، ۲۵۸
 مهلا حوسيني ماريونوسي ۵۱۲
 مهلا حوسيني کاکي مهلازاده ۱۹
 مهلا حهسه ن په سنگار ۳۴۹
 مهلا حهسه ني بارزاني ۴۹۳، ۳۵۴
 مهلا حهسه ني دزلي ۱۰۹
 مهلا حهمه ده مين (فهريکه کهر) ۱۹
 مهلا حهمه ده مين (مهلاي وشته په) ۷۸
 مهلا حهمه ده مينی حاجي مهلاي تورجاني ۲۳
 مهلا خليل گورومهر ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۱۱، ۴۸۱
 مهلا خليل سوله يمان (له شيخان) ۳۷۱، ۳۷۴، ۴۸۱، ۳۷۶
 مهلا رهحمانی ثافان ۲۲
 مهلا رهحمانی حاجي مهلاي عزيزکه نند ۴۸، ۳۳۷
 مهلا رهسولي پيشنمازي ۳۴۹، ۴۸۱
 مهلا رهسولي سادقي ۴۶۵
 مهلا رهسوي سولتاني ۱۹
 مهلا رهسوي کهر منداری ۲۱
 مهلا سوله يمان ۲۰۹
 مهلا سه عدولا ۱۶۴
 مهلا سه عيده شينه ۱۶
 مهلا سه عيدي بهديعوز زه ماني ۴۷
 مهلا سهيد رهحمان ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۶۰
 مهلا سهيد رهشيد ۴۲۲، ۴۶۲
 مهلا سهيد عيساموددين ۳۳۷
 مهلا سهيد محمه دي بهسوي (داشاغلوجي،
 حه ميدى، ره بياني) ۲۰، ۲۳، ۷۷
 مهلا شريف ۱۲۳
 مهلا شينخ عيزه دين ۵۱۳، ۵۱۶
 مهلا شينخ نووري ۸۸، ۹۴
 مهلا شيني ۲۵۳
 مهلا سه باس ۲۰۷
 مهلا سه بدولا (هه والي کومه له) ۵۵۳
 مهلا سه بدولا حه بيياکي ۴۸۱
 مهلا سه بدولباري ۲۸۱
 مهلا سه عزيز دهوکی ۳۶۳
 مهلا سه علي حه ماميان ۲۶
 مهلا سه علي کولته پهي ۲۰۰، ۲۴۸، ۲۵۲
 مهلا سه ولا حه ساري ۷۷، ۹۱، ۹۲

مهلا سه ولا ناويکي بارزاني ۳۸۲
 مهلا قادره پيره ۲۸
 مهلا قادري قازي ۴۵۱
 مهلا قادري لاجيني ۳۳۵، ۴۲۲
 مهلا کهريم (موفتي) ۸۵
 مهلا مارفي کوکي (کوکهيي) ۲، ۱۲، ۲۲، ۴۱، ۴۲، ۱۰۰
 مهلا محمه ده (کوري مهلا سه علي حه ماميان) ۲۵
 مهلا محمه ده ناويک ۴۵۰
 مهلا محمه ده دي پور (بابي هه زار) ۱۰، ۱۱، ۱۲۸
 مهلا محمه ده دي چروستاني ۱۹۷
 مهلا مسته فا بارزاني ۳، ۴، ۶۰، ۶۱، ۶۶، ۶۹، ۹۰، ۹۱، ۹۶، ۱۰۱، ۱۱۳، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۳۲، ۲۴۸
 ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۸۰، ۲۶۲، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۷۵، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۹۶، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۱۲، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۷، ۳۷۰، ۳۷۵، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۹۲، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۹، ۴۸۲، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵
 مهلا مسته فا سابلاغي (شينخي شامي) ۱۹
 مهلا سه عسوم ۴۰۷
 مهلاي نالبه نند ۳۸۷
 مهلا نيسک ۴۴۷
 مهلا وهيسي ۳۸۹
 مهلا وره حمان (ماموستاي قوتابخانه) ۱۴
 مهلاي باله کي ۱۳

ناجی عه‌بیاس ٤٦٨، ٤٦٩
 (دوکتور) ناجی مراد ١٢٠
 نادری (برایم/ئه‌حمده‌ده‌مدی) ١٣٠، ١٤١، ١٦٧
 نازم حکیمهت ٢٤٨، ٢٧٩، ٣١٣
 نازم گزار ٤٦٢
 نازیه خانم (خوشکی که‌ندال) ٥٢٠
 (دوکتور) نافیز ٢٤٢
 (سه‌ره‌ه‌نگ) نافیز ٤٢١، ٤٢٩، ٤٣٠، ٤٧٨
 نافع مه‌زه‌هر (شاعیر) ٦٠، ٧٤
 نالی (مه‌لا خدر) ١٩٧، ٢٦٤، ٢٨٢
 نایل حاجی عیسا ١٨٩
 (دوکتور) نوره‌دین زازا ٢١٦، ٢١٧، ٢٤٢
 نووری ئه‌حمده‌ده‌ها ٢٥١، ٣١٨، ٣٢٣، ٤١٨
 نووری سه‌عید ٢١٣، ٢١٨، ٢٢٣، ٢٤٥، ٢٤٦
 ٢٤٩، ٢٥٠، ٢٥٤، ٢٥٨، ٤٦٦، ٤٨٣
 نووری شاه‌ویس ٣١٧، ٤٦٣
 (دوکتور) نووری فتوحی ٥١٠
 (دوکتور) نه‌جیب خه‌فاف ٢٤٨
 نه‌جیب مه‌حموود ١٣٣
 نه‌دیم صالح سه‌عدی ٣٢٣
 (دوکتور) نه‌زیه‌ه‌ دلیمی ١٨٠
 نه‌ستانی (که‌ریم) ٤٩٤
 نه‌سه‌ره‌دین ناویک ٦٥
 نه‌سیرین شیروان ٢٦١
 نه‌سیرین فه‌خری ٤٨٨
 (تیمسار) نه‌سروللاهی ٤٢٨
 نه‌سیرزاده (ئه‌فسه‌ری ئازربایجانی) ٧٣
 (ژنرال) نه‌سیری (سه‌روکی ساواک) ٤٩٥، ٤٩٦
 ٥٠١
 نه‌قشبه‌ندی (عه‌بدوللا) ٤٦٨، ٤٨٠
 نه‌مازی (له‌ ده‌فته‌ری کونگیره‌ی بوخاریست) ١٧٦
 ١٧٧
 نه‌مازی (مودیری دژیانی ته‌وریز) ١٦٢، ٢٠٨
 نه‌ورۆزی (له‌ برلین) ٢٣٣
 نه‌ویدی موعینی ٥١٣
 نیزامی گه‌نجه‌وی (شاعیر) ٢، ٣١، ٧٣، ١٣٠
 ٢٨١، ٢٨٢، ٣٠٣، ٣٠٤، ٣٠٩، ٣١٣، ٣١٨
 نیکولا یه‌فنا ٢٦٦

مه‌لای جزیری (شیخ ئه‌حمده‌ده‌) ٢١١، ٢٨٣، ٣٦٨
 ٣٧٢، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١٨
 مه‌لای خه‌تی ٢٣٧
 مه‌لای وه‌لزی ٤٦١
 مه‌لیک فارووق ١٦٧
 مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووه‌هه‌م ١٨٦
 مه‌لیک محمه‌مدی پینجه‌م ١٨١
 مه‌نسور هه‌لاج ٣٦٨
 مه‌هداوی (حاکمی مه‌حکه‌مه‌ی قاسم) ٢٥٧، ٢٥٨
 مه‌هدی چه‌میده ٢٥٧
 مه‌ولانا خالید ٤٥٢
 مه‌ولانا سادق ١٠، ١١
 مه‌ولانای رۆمی ١٨٦، ٣٠٧
 مه‌وله‌وی (تاوه‌گۆزی) ٢٨٣
 میدویدۆف (سه‌روکی بنکه‌ی یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی
 شو‌ره‌وی) ٢٧٧، ٢٧٨
 میدیۆف (؟) ٢٩٤، ٣١١، ٣١٢
 میراقتایی (هاوکاری جه‌غه‌ریان له‌ رادیۆ-
 ته‌له‌فیزیۆنی ئیران) ٥٠٣
 میرانی صالح به‌گ ٣٢٨، ٣٨٨، ٣٩٠، ٣٩١
 ٣٩٦
 میرجه (هه‌والئیکی رۆمانیایی) ١٧٢، ١٧٥
 میرحاج (بناغه‌دانه‌ری زئی-کاف) ٥٣، ٦٦، ٦٩
 میرزا ئیبرایمۆف ٢٩٥، ٣٠٥
 میرزا برایمی چاوشینی سابلاغی ٤٠٠
 میرزا ره‌حمانی بانه‌یی (مام میرزا) ٨٦، ٨٨، ٨٩
 ٩٦، ١٤٥
 میرزا قادری سابلاغی ٣٠٢
 میرعەلی شیری نه‌وایی ٤١، ٢٨٩
 میرئ لئوژه‌یی ٤٤٧
 میشیل ئه‌نزێلو [میکلانز] ١٧٠
 میناسی شو‌فیر ٧٢
 مینه‌شه‌م ٤٢١، ٤٤٠
 میهراسا (بدۆچی) ٥٠٧

ناپلیۆن ٣١١، ٣٢٢، ٤٧٤
 ناتاشا ٢٧٠
 ناجی باله‌ته ٣٦٥

و

وریا (برای همه سه‌عید کانی‌مارانی) ۱۹۰

وریا علی ۱۹۷

ولوشین ۲۰۹

وه‌تمیشی (دوکتور سولتان) ۲۸۰، ۳۰۶، ۳۰۷

وه‌حشی باقی ۱۶۷

وه‌رزیر (دوکتور محممه‌د) ۴۷۲

وه‌ستا برایمی به‌نا ۶۷

وه‌ستا برایمی وننه‌گر (گهردالی) ۱۵۵، ۱۸۹

وه‌ستا محممه‌دی شووشه‌فرۆش ۴۹۹

وه‌هاباغای همه‌دی علی‌باغا ۳۲۸، ۴۰۷

ویکتۆر هۆگۆ ۱۲۸

•

هاراکیئل ۲۱۶

هانشم هه‌سه‌ن عه‌قراوی ۳۶۳، ۴۲۳

هاواکیان (یووسف) ۱۱۴

هولاکو (خان) ۳۲۳

هورمز چه‌کو مه‌له‌ک ۳۷۸

(سه‌رتیب) هومایونی ۶۹

هوه‌یدا (سه‌ره‌ک وه‌زیری ئیران) ۴۹۵

هه‌باسااغای مامه‌نداغا ۳۳۳، ۳۵۱، ۳۹۲، ۳۹۳

۳۹۵، ۳۹۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۸

(مامۆستا) ههردی (شاعیر) ۴۵۳

هه‌زار (عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی/مه‌لا

ره‌حمان/مه‌لا محممه‌د/عه‌زیز قادر/سه‌ید

عه‌زیز/عه‌بدوره‌حمان هه‌سه‌ن/حاجی/

عه‌بدوره‌حمان محممه‌د) ۴، ۱۲، ۱۵، ۲۰، ۲۲،

۳۱، ۴۴، ۵۲، ۵۳، ۵۸، ۶۰، ۶۳، ۶۵، ۷۰، ۷۴،

۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۴، ۹۵، ۱۰۸،

۱۲۹، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۱،

۱۶۲، ۱۸۵، ۱۹۷، ۲۰۹، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱،

۲۲۲، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۰، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۴۶،

۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۸، ۲۶۱، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۰،

۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۹۳، ۲۹۶،

۳۰۱، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۹، ۳۲۰،

۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۳۳، ۳۳۶، ۳۳۷،

۳۳۸، ۳۴۰، ۳۴۴، ۳۴۸، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹،

۳۶۴، ۳۶۷، ۳۶۹، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۸۱، ۳۸۲،

۳۸۲، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲،

۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴،

۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹،

۴۲۰، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۳۳، ۴۴۱، ۴۴۹، ۴۵۳، ۴۵۷،

۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۵، ۴۶۸، ۴۷۴، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰،

۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۹۴، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱،

۵۰۲، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲،

۵۱۵، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳

هه‌مه‌زه‌ عه‌بدوللا ۹۰، ۱۵۷، ۱۵۸، ۳۶۵، ۳۹۷

۳۰۷، ۳۹۲

هه‌مه‌زه‌ی هه‌سه‌ناغای مه‌نگۆر ۳۳۴، ۳۳۵، ۴۳۳

هه‌مه‌زه‌ی سه‌لاناغا ۹۵

هه‌یتله‌ر [ئادولف] ۵۸، ۱۶۵، ۲۳۳، ۲۵۸، ۲۶۹

هه‌یرۆ [خان] (کچی ئه‌یرایم ته‌حمه‌د) ۳۹۵

هه‌یمن (هه‌مه‌ده‌مه‌ینی شه‌یخولته‌سه‌لام) ۱۹، ۲۰، ۴۳،

۵۰، ۵۹، ۶۳، ۶۸، ۷۷، ۹۱، ۱۲۲، ۳۰۵، ۴۵۵،

۴۵۷، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۸۱، ۵۱۵

ی

یووسف (ره‌عه‌یه‌تی قه‌ره‌نیاغای مامه‌ش) ۳۳

یووسف کوپری زه‌کی موته‌یه‌د ۳۰۴

(که‌شیش) یووسف مه‌تا ۴۷۲، ۴۷۵

(سه‌رگۆرد) یووسف میران ۳۲۴، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۸،

یووسفی حاجۆ ۲۰۱، ۲۰۴

یووسفی نه‌ججاری ۲۸۱

(دوکتۆر) یوناتان ۲۸

یوونس عه‌قراوی ۴۱۵

یه‌حیا چروستانی ۶۹، ۱۹۷

یه‌دوللا فه‌یلی ۳۳۰

یه‌رمیا (دووکانداری جوو) ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۲۶، ۱۲۷،

۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۸۶، ۱۹۴

یه‌زه‌به‌ک (نووسه‌ر) ۱۳۸

یه‌زدان په‌رست (له‌ رادیوی تاران) ۵۰۴

یه‌زدی (له‌ برلین) ۲۳۳

یه‌زید کوپری معاویه ۳۷۶

یه‌فگینا واسیلیفا ۴۸۲

یه‌عقووب/یاقووب (ته‌فسه‌ری شه‌ره‌وی) ۱۳۲،

۴۸۴

یه‌لماز گۆنه‌ی ۵۱۹

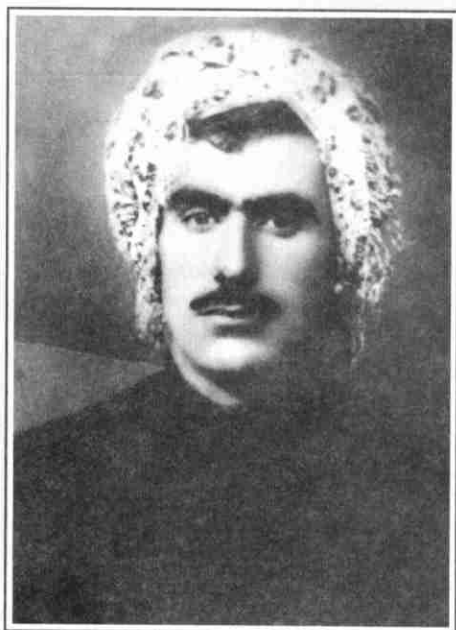
چەند
وېنە
بۆ يادگار

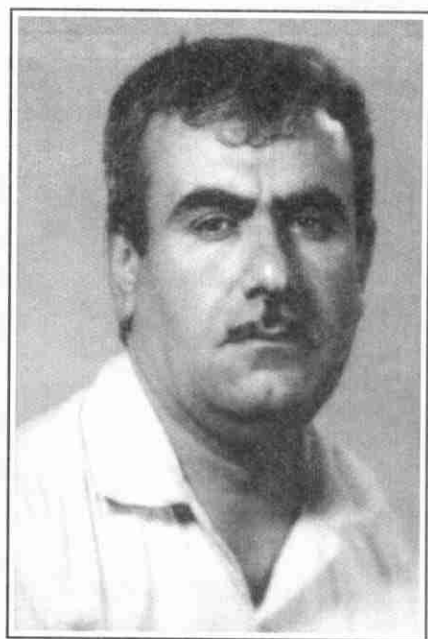
حاجی مهلا محهممهدی بۆر (بابی مامۆستا ههژار)

فهقی رهحمانی تازه لاو

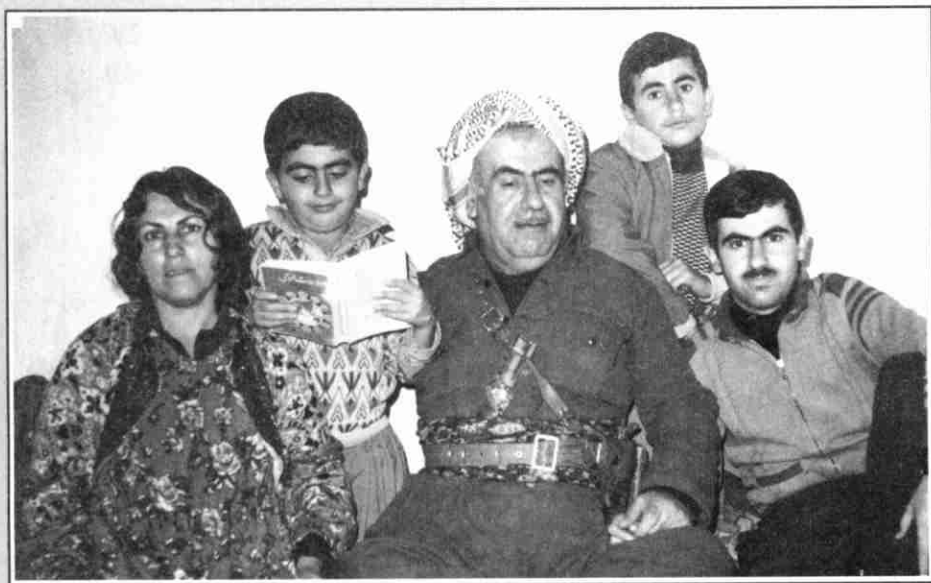
هه‌ژار (عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی) له سه‌رده‌می کۆماری مه‌هاباد

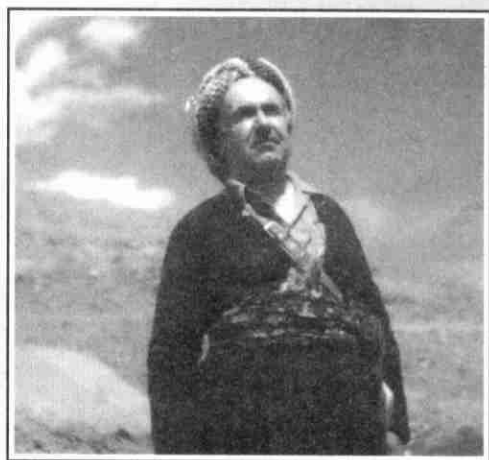
عه‌زیز قادری وینه‌گر (مامۆستا هه‌ژار)

پاش نۆسالان یهک گرتنهوه، ههژار، مه عسووم، محهمهد (شیرکو)

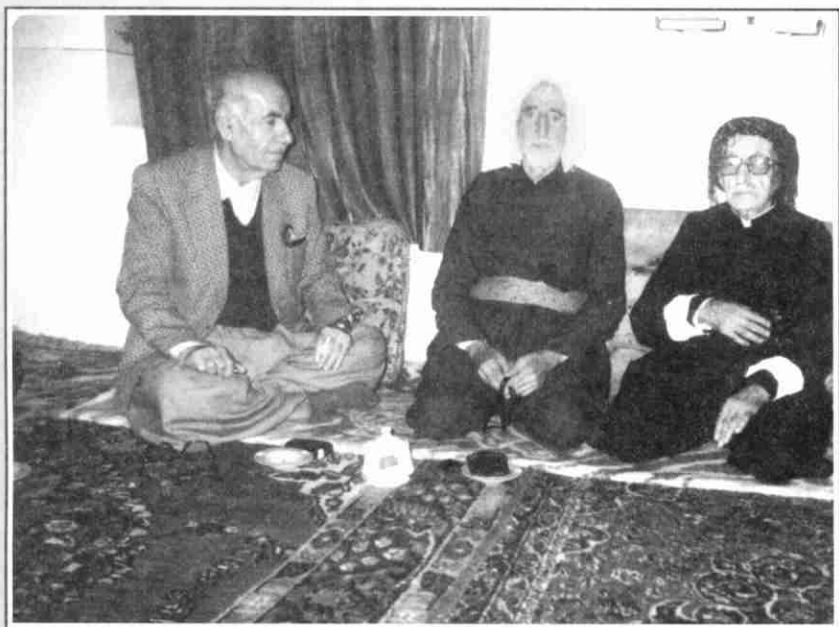
سهردانیکى مال و چاوپیکهوتنى ژن و مندالان، مستهفا (ناگری)، زاگروس، خانى و مه عسووم خان

وه کوو پیشمه رگه یه ک له شوړش

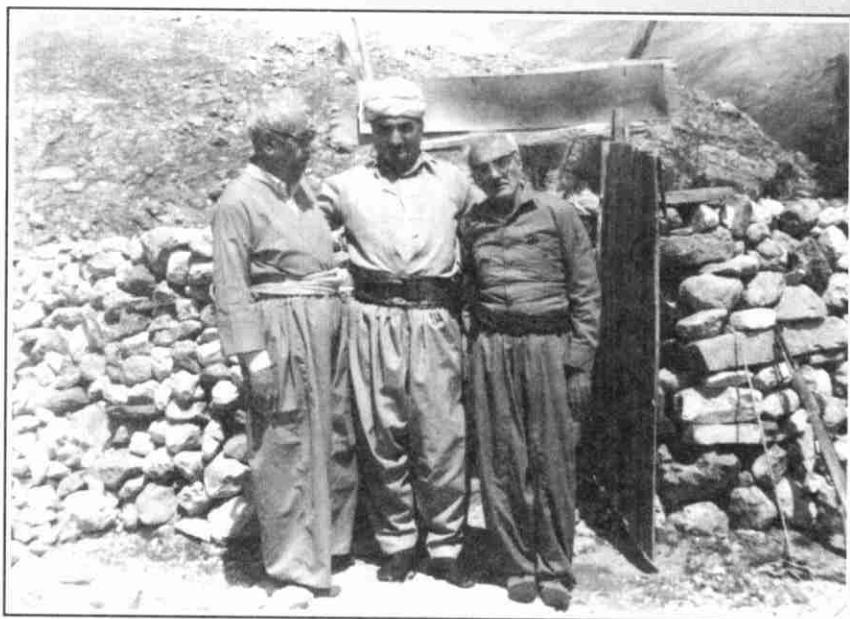
ماموستا هه زار، ماجد، داده مه عسووم

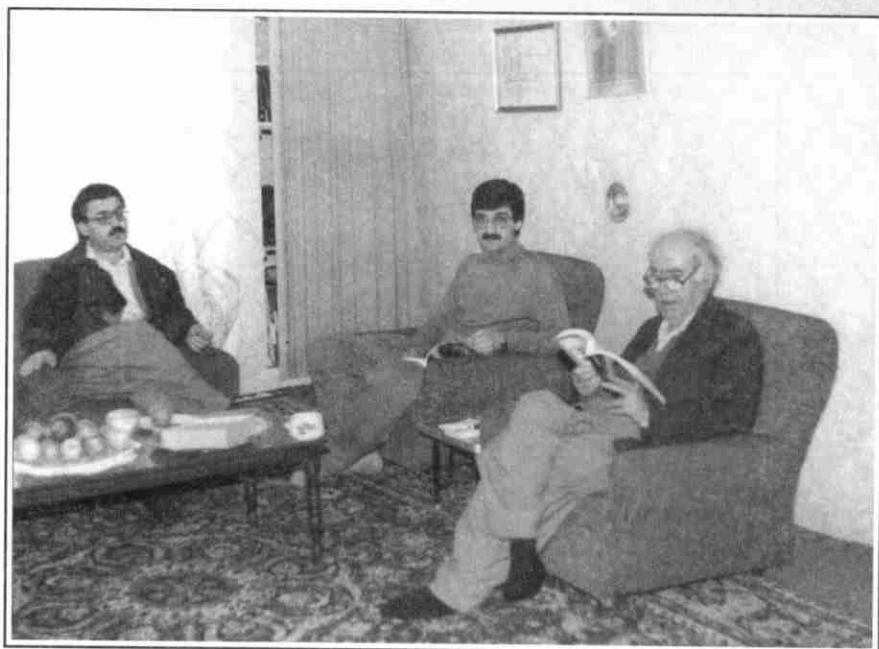
له راستهوه مامۆستایان: حهقیقی، ئاوات، ههژار

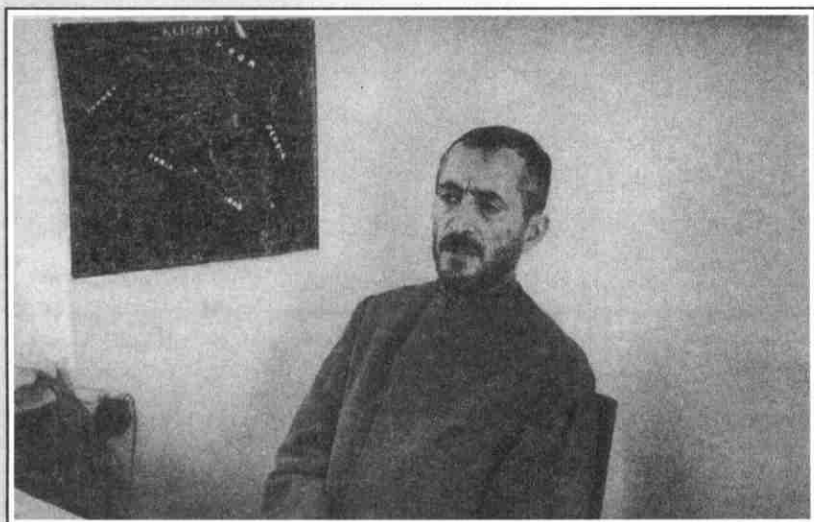
مامۆستایان: ههژار و محهمهدی قازی

ماموستا هینمن، فرانسوا چه‌ریری، ماموستا هه‌ژار

ماموستا هه‌ژار، ماجد، ماموستا هادی مورادی

قازی محهممد له دهفتهری له مههاباد

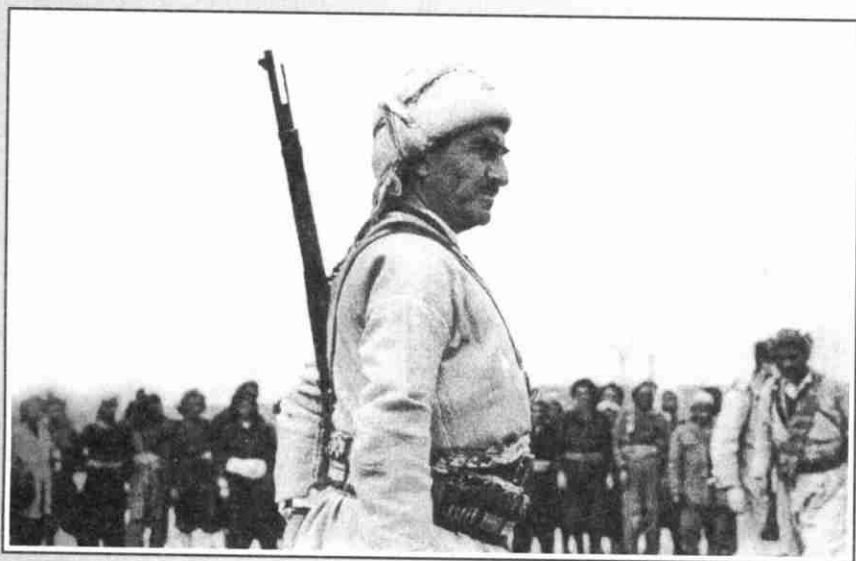
ژنرال بارزانی و پیشهوا قازی

دهوله تی کوماری مههاباد

هیمن، قازی محهممه، ههژار

بارزانی، وه کوو پیغه مبه ریک له ناو ئومه ته کهیدا

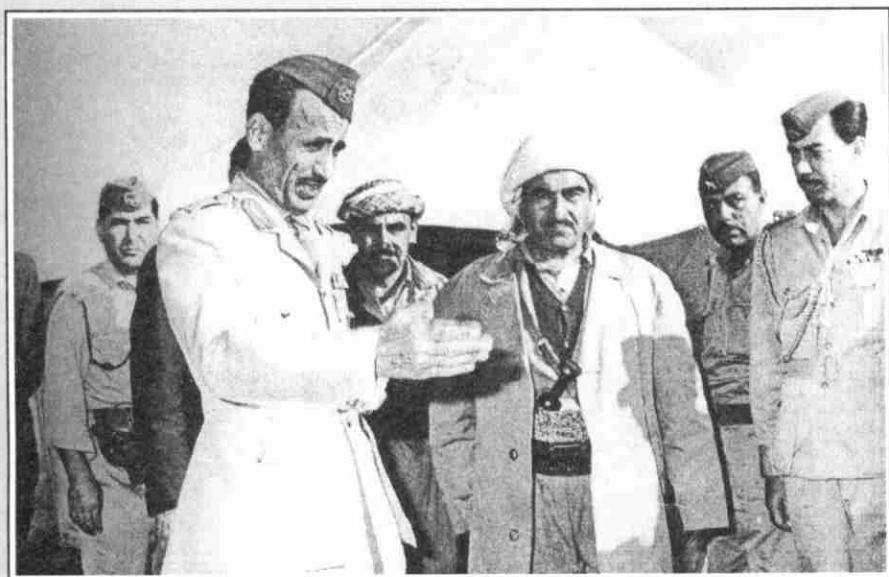
مهلا مستهفا بارزانی و مهسعوود بارزانی له چپای هه ندرین

بارزانی و کوره‌گانی، له راسته‌وه: مه‌سعوود، ئیدریس و سابیر

مه‌لا مسته‌فا، ئیدریس و له پشته‌سه‌ریان فرانسوا چه‌ریری

بارزانی و عهبدوره حمان عارف، دوای شهری هه ندرین

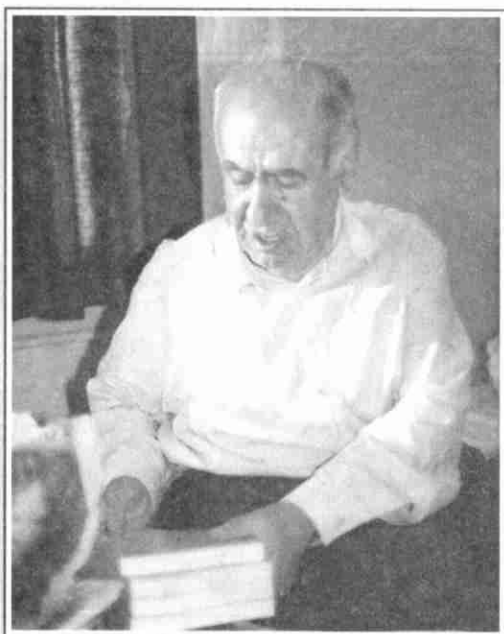
له راسته وه: شیخ له تیف، مه لا مسته فا، سه لیم فه خری و مه لا عه بدولباقی

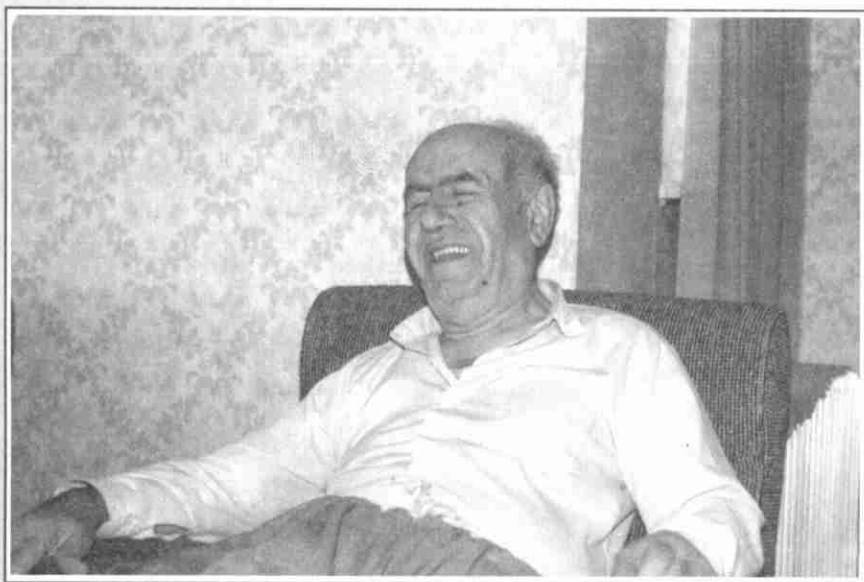
له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، بارزانی، فوناد عارف، له ریزی دواوه: هه‌ژار و نووری شاه‌وه‌بیس

له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، مه‌سه‌وود بارزانی، نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر، ئیدریس بارزانی و مه‌حموود عوسمان

کارنامه‌ی ژيان: ده‌ستیکي پر له کتیبی هیژا بو کتیبخانه‌ی کورد

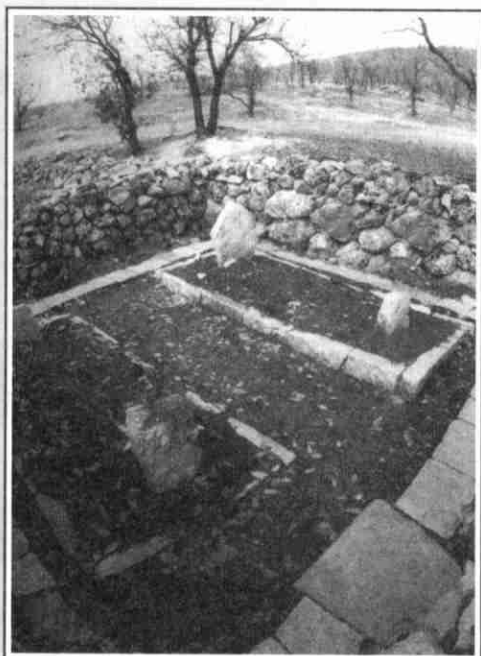
دنیا نه‌وهنده ناهینتی ...

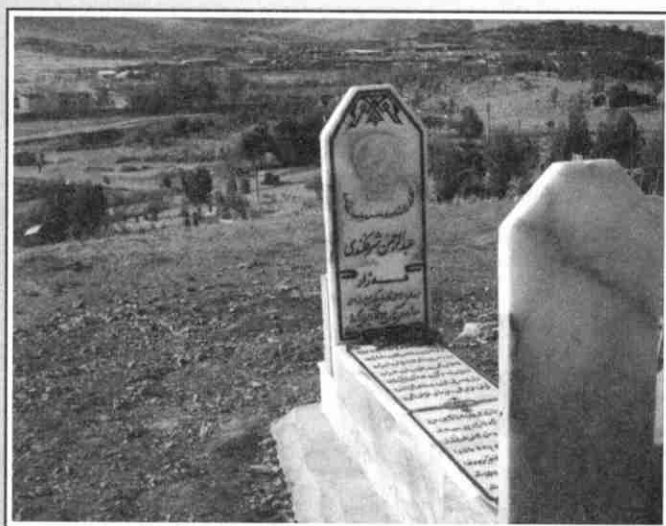
تەرمى مامۇستا لە سەر دەستان

هەموو ھاتوون...

گلکۆی مه‌لا مسته‌فا و ئیدریس له بارزان

گلکۆی هه‌زار له مه‌هاباد. لای که‌م با لێره‌دا له په‌نای یه‌ک بن

... سەر له ههوه لهوه لهو شاگرد گار سوئییه به خۆمدا ده شکامه وه؛
به شهرمه وه ئامان و ده فرم له پیش موشته ری لاده برد؛ به زه شم
به خۆمدا ده هات. به یتیکی مسته فا به گی کوردیم هاته وه بیر
که ده لی:

سه با یارانی مه جلیس گه ده پرسن حالی زارم لیت
بلی کیشایه مه یخانه دوو چاوی بیچوووه عه بیاریک

بیچوووه عه بیاری ئه و شاعیره، به چکه ئاغایه کی لووسکه بووه.
بیچوووه عه بیاری من، کوردستان و چهن دین ملیون کوردی
لی قه و ماوه؛ بۆشی بچمه سووچی مه یخانه و له وهش ره زیل تر بم،
جی شانازیمه. ئیتر به راستی ئه م به یته شیعره، شهرم و ته قیه ی
لابردم و زۆر به راشکاوی کاری خۆم ده کرد ...

ل. ۱۱۲ و ۱۱۳